Deutsch-slovenisches

Wörterbuch.

Herausgegeben auf Kosten des

Hochwürdigsten Herrn Fürstbischofes von Laibach,

Anton Alois Wolf,

Großkreuz des österr. kais. Leopold-Ordens, Ritter des österr. kais. Ordens der eisernen Krone I. Klasse, Comthur des österr. kais. Franz Josef-Ordens, wirkl. geh. Rath Sr. k. k. apost. Majestät, &c. &c.

Erster Theil

A — L.

K. Lukas Klein Laibach

Laibach 1860.

Gedruckt bei Josef Blasnik.

8444

N 11. IX. 1989 / 262

Vorwort.

Das vorliegende Wörterbuch, dessen Entstehung und innere Einrichtung an einer späteren Stelle dieser Vorrede besprochen werden soll, ist nicht das erste Erzeugniß der slovenischen Lexikographie, denn ihre Anfänge reichen in die zweite Hälfte des 16. Jahrhunderts zurück. Schon 1592 nämlich erschien in Graz das: **Dictionarium IV** linguarum, videlicet germanicae, latinae, illuricae (quae vulgo sclavonica appellatur) et italicae, auctore **Hieronymo Megisero** (caesario et serenissimorum Austriae archiducum historiographo), ein Werk von 22 Druckbögen in Kleinoctav, welchem ein Verehrer Megiser's in lateinischen Versen die Ehre des ersten Dolmetsches der lingua illurica wohl mit Recht zuerkennt, und das, zwar selbst Spuren der Einwirkung anderer slavischen Mundarten, insbesondere aber der kroatischen an sich tragend, auf die nachfolgenden slovenischen Wörterbücher nachweisbaren Einfluß geübt hat.

Was den slovenischen („windischen") Theil davon betrifft, so erscheinen, abgesehen von den häufigen Barbarismen und der mangelhaften Orthographie (**Bohoričica**, welche zwischen s und ſ, sh und ſh keinen Unterschied kennt), die Wörter kritischer gesammelt und mit ungleich richtigeren Formen dargestellt, als dies bei dem an 200 Jahre jüngeren Wörterbuche des **P. Marcus** der Fall ist.

Megiser's nun seltenes Wörterbuch ist leider bei der Redaktion des vorliegenden Werkes nicht benützt worden, weßhalb es nicht unangemessen sein dürfte, wenn daraus einige interessantere Ausdrücke, theilweise auch um das Alter derselben in der slovenischen Literatur zu beurkunden, hier (jedoch nach der heutigen Schreibart) mitgetheilt werden:

Avstrija (Oesterreich), **basen** (Fabel), **bakla** (Fackel), **blaznjenje** (Irrthum), **blagosloviti** (segnen), **čalarnost** (Betrug neben **lajharija**, **golufija**, **himba**), **čerlen** (roth), **čermlak** (Eierdotter), **često** (oft, **češče** öfter), **dna** (Darmgicht, auch im *Böhm.* ist **dna** Gicht), **drastiti** (reizen), **dvojstrok** (doppelt), **dokonjati** (beenden), **dejdič** (=**dedič** Erbe), **dejdina** (=**dedina** Erbschaft neben **babina**), **dergavi** (Mandelgeschwür), **deležen** (theilhaft), **domovina** (Vaterland), **dvojenje** (Zweifeln), **edinost** (viel. statt **jedinost** Elend), **govno** (neben **govna** und **lajno** Koth), **grajati** (schelten), **hudobnica** (Fieber), **hramati** (hinken), **hot** und **hotnica** (Kebsweib), **jadro** (Segel), **jelce** (Heft), **imenje** (Vermögen), **izvolja** (Wahl, **na izvoljo dati**), **kojiti** (ernähren, erziehen), **kodvinje** (Mulde), **kupica** (Schröpfkopf), **krivec** (der Schuldige), **kozopersc** (neben **obrocnik** October), **lobod** (Schwan), **ločnik** und **srednik** (Schiedsmann), **medenica** (Becken), **mirovno** (friedlich), **moka** und **muka** (Marter), **mekak** (weich, hing. **mehkost**), **meha** (Weise), **mišet** (neben **tolmač** Dolmetsch), **mumiti** (schimmern), **nekazan** (arg), **naredba** (Vertrag), **neresic** (Eber), **nebore** (Elender), **nuja** (Noth),

nasičenje (*sic*, Sättigung), **odica** (Angel), **odvetnik** (Fürsprecher), **odhudnik** und **podružnik** (Gesellpriester), **obrest** (Gewinn), **odurnost** (neben **skrumba** Gräuel), **okrilja** (Schürze), **okruliti** (verstümmeln), **obstrupiti** (vergiften), **obraziti** (verletzen), **opominiti** (ermahnen), **odsod** (von hier), **premog** (Drache), **plav** (Floß), **prešeren** (frech), **prokšen** (heikel), **plotnica** (Kürbiß), **podleska** (Haselhuhn), **pezati** (foltern), **praliska** (Spalte, Schrund), **plača** (Sold), **prititi** (=**pretiti** drohen), **prebil** (übrig, **prebiti** übrig sein), **pogroziti** (versenken), **podpas** (Weichgegend), **resnoba** (Ernst), **rablin** und **rabl** (Henker), **red** (Ordnung und Orden), **razkriž** (Scheideweg), **sloveč** (berühmt), **sumniti se** (muthmassen, **sumnjenje** Argwohn), **sel** (Bote, **selstvo** Botschaft), **sloboden** (frei), **s slovesom** (mit Respekt), **svit** (statt **svet** Rathskörper, **svejtnik**=**svetnik** Rath), **stolp** (Säule), **sen** (Schlaf und Traum), **svačina** (Schwägerschaft), **smerti podveržen**, **nepodveržen** (sterblich, unsterblich), **silnik** (Tyrann), **takov** (dergleichen), **umetelnost** (Kunst), **ustna** (Lippe), **verbes** (Korb), **vek** (Kraft, **k veku pripraviti** erquicken), **veličastvo** (Majestät), **vstekel** (rasend), **vzdihati** (seufzen), **voščiti** (wünschen), **zdrib** (Los), **zložnost** (Einigkeit), **zlat** (Gulden), **zavijati kakor volcje** (heulen), **zderzniti se** (erschaudern), **zveščina** (Treue), **zerklo** (Augapfel), **zmočen** (*sic*, verwirrt), **zrok** (Ursache).

Hinsichtlich der Flexionsendungen ist zu bemerken, daß **Megiser** z. B. **z zlatom**, **očetom** (patribus), hingegen **dobriga konja** schreibt.

Der Zeitfolge nach schließt sich hieran das wenig bekannte, in Udine 1607 ausgegebene: **Vocabolario italiano e schiavo, raccolto da fra Gregorio Alassio da Sommaripa dell' Ordine de Servi della B. V. Maria**, im ganzen an 14 Druckbögen im Klein-Sedezformat stark, wovon jedoch das eigentliche Wörterverzeichniß nur einen Theil ausmacht, während den übrigen Raum Declinationen und Conjugationen, Gespräche, Gebete und fromme Lieder ausfüllen. Die Orthographie ist der italienischen, jedoch höchst unzweckmäßig und inconsequent nachgebildet, z. B. **gherd** (brutto), **lazà** (bugia), **sciala** (burla, hing. **schialit burlare**), **vrech** (buttare), **otoc** (isola), **sveti Duc** (santo Spirito), **mnoghega slact jessica** (=**mnogega žleht jezika**) u. dgl. Ein zu **Kopitar's** Verlassenschaft gehöriges Exemplar befindet sich in der k. k. Studienbibliothek zu Laibach.

Das schon erwähnte Wörterbuch des **Pater Marcus** (Pohlin) weist in der Vorrede das Datum: Laibach 1781 und enthält 41 Druckbögen in Octav. Der in drei Sprachen abgefaßte Titel lautet slovenisch also: **Tu malo besedishe treh jesikov**, und lateinisch: **Parvum dictionarium trilingue, quod conscripsit R. P. Marcus a S. Antonio Paduano Augustinianus Discalceatus inter Academicos Operosos Labacenses dictus: Novus.** — Die alphabetisch geordnete Columne ist slovenisch („krainisch"), und die am Schluße stehende Bezeichnung: **Konz pervega** (sic) **dejla** deutet die Absicht an, dem ersten Bande noch einen oder zwei weitere folgen zu lassen, die indeß nicht zur Ausführung gelangte.

Der Umstand, daß **Gutsmann**, dessen Wörterbuch als das älteste der mir vorgelegenen ich häufig citirt habe, die selteneren Ausdrücke großen Theils diesem Werke Pohlins entlehnt hat, wird eine kurze Besprechung auch desselben rechtfertigen.

Da zu jener Zeit, in welcher **P. Marcus** mit seinem **Dictionarium trilingue** hervortrat, eine slavische Sprachwissenschaft noch nicht vorhanden war, mag man die Unkenntniß erklärlich finden, welche der

Verfasser in Bezug auf die Lautgesetze, den Bau und Geist der slovenischen Sprache so oft an den Tag legt, und es würde dieser heute allenfalls ersetzbare Mangel dem Werthe des Buches keinen so großen Abbruch thun, wenn es sich auf den wirklichen slovenischen Sprachschatz beschränkt hätte. Leider muß man demselben auch Verläßlichkeit in dieser Hinsicht absprechen.

Es bringt außer vielen fremden Wörtern zum Theil monströse Wortdichtungen, wie:

amuzetje für Schutz, **areč** oder **arreč** für Ursache, **bur** für Unzucht (erschlossen aus **burdelnica** Metze), **nadostim** (**nedostim**) für Mangel, **belakin** für Pelikan, **teškula** für Hebamme, **tisečula** für Tausendguldenkraut, **lesasuk** Drechsler, **listmarnek** Student, **dežirna** Cisterne, **arrem** ich beurkunde, **Ziba** (wohl **Živa**) für Venus und darnach **Zibne dan** für Freitag, so **Torek** für Mars und **Torka** für **Bellona** u. dgl. mehr; —

dann wieder ohne unterscheidende Angabe Wörter aus andern slavischen Mundarten, insbesondere Čechismen, wie:

arci (traun), **jedla** (Tanne), **javla se** (es geht hervor), **krailomoč** (Jupiter, im lateinisch-böhm. Wörterbuche des Slovaken **Rozkochany Klen**, gest. 1370, **kralemoc**), **nadega** (Hoffnung), **obeliž** (Zeichen), **obora** (Thiergarten), **odpor** (Widerstand), **osujak** (richt. kroat. **ožujak** März), **hamba** (Schande), **pohibovati** (zweifeln, wanken), **puk** (Pöbel), **zapomniti** (vergessen), **zbroja** (Rüstung), **šat** (Tellertüchel), **společnu godenje** (Symphonie), **vozduh** (Luft), **zvik** (Gewohnheit), **koželnek** (Schwarzkünstler), auch **vor** (Floß), **nabušeč** (Bohrer), **klupki** (Augenlieder, *böhm.* **klapky**) u. s. f.

Solche erdichtete oder ohne Wahl und Bezeichnung anderen Dialekten entnommene Wörter stehen zwar noch immer in keinem Verhältnisse zu der nach Jarnik's Zählung über 10,500 hinauf reichenden Gesammtsumme aller darin verzeichneten Wörter, sind jedoch geeignet, den Glauben an die Echtheit der darunter vorkommenden nicht bekannten, vielleicht guten Ausdrücke, die meistens in **Gutsmann's** oder **Vodnik's** Sammlung und daraus in das gegenwärtige Wörterbuch übergingen, zu schwächen.

Dahin gehören beispielsweise:

na barle (zum Schein), **burjava** (Nordlicht), **dimlati** (vermuthen), **diže** (Menstruation, so wie **dižna žena**), **doblica** (Gallapfel), **dvojžert** (Zwillich), **latki** (Waden), **obstretna** (Mondeshof), **perplihtniti se** (sich zugesellen), **piski** (Schamlefzen), **popetna** (Teppich), **pšica** (Pfeil), **raga**, **ragist** (Eiszapfen), **senki** (Nachgeburt), **skrakek** (Skorpion), **smuga** (Linie), **sove** (Wahrsager, **soveti**, **sovenstvo**), **soče** (Reisig), **terniti** (anlanden), **cedika** (Gummi), **čatren** (dünn), **cipla** (Pulsader) und viele dergl.

Hingegen finden sich schon bei Pohlin einige gute technische Ausdrücke vor, die auch in die Literatur übergingen, wie:

detomorstvo (Kindsmord), **dvomiti** (Zweifeln), **gledišo** (Theater), **imenik** (Katalog), **nadnica** (Diäte), **nastropje** (Stockwerk), **nobenoplaten** (neutral), **občina** (Gemeinde), **pervorodna beseda** (Stammwort), **podnebje** (Klima), **posnetek** (Kopie), **potega** (Linie), **prebitek** (Ueberfluß), **predgorje** (Vorberg), **ranocelnik** (Wundarzt), **razbor** (Vernunftschluß), **račun** (Rechnung), **razmir** (Pacifikation), **razuditi** (seciren), **samovlastnost** (Unabhängigkeit), **začetnik** (Urheber), **tajba** (Verneinung), **vertilo** (Schraube), **umetnost** (Kunst), **vremenik** (Barometer), **ustanoviti** (gründen), **ubojnik** (Todtschläger) u. s. f.

Das von dem Weltpriester **Oswald Gutsmann** 1789 in Klagenfurt ausgegebene „Deutsch-windische Wörterbuch mit einer Sammlung der windischen Stammwörter und einiger vorzüglicheren abstammenden Wörter" (71 Quartbögen) ist das erste größere Werk dieser Art, welches zwar in Absicht auf Sprachrichtigkeit und Reinheit (insbesondere

bei den mit Vorwörtern: Ab-, Auf-, Durch- ꝛc. zusammengesetzten Zeitwörtern) vieles zu wünschen übrig läßt, jedoch außer den schon bei **P. Marcus** vorkommenden noch manche andere allem Anscheine nach echte Wörter, viele schätzbare Redensarten und einige schöne im Volke gesammelte Sprichwörter enthält. **Gutsmann** schrieb wie **Pohlin**: dobrega dela, hingegen s trebuham.

Auf Grundlage der vorerwähnten beiden Wörterbücher, so wie einiger handschriftlicher Sammlungen bearbeitete **Urban Jarnik**, weiland Pfarrer zu Moosburg, seinen von fortgeschrittener Sprachforschung Zeugniß gebenden, nichts desto weniger heute schon großen Theils antiquirten „Versuch eines Etymologikons der slovenischen Mundart", welcher in Klagenfurt 1832 erschien und auch bei der Redaktion des vorliegenden Wörterbuches benützt worden ist.

Nicht lange darnach trat **Anton Johann Murko** mit seinem inhaltreichen, gediegenen und verläßlichen „Slovenisch-deutschen und deutsch-slovenischen Handwörterbuch" (Graz 1833) auf, einem Werke, das ohne Widerrede auf die neueste slovenische Literatur den bedeutendsten Einfluß geübt hat. — Nachdem dasselbe bald vergriffen ward, kam 1834 in Laibach ein von **Josef Kek**, Katecheten an der Mädchenschule der Ursulinerinnen in Laibach, unter Mitwirkung von noch ein Paar andern Sprachkennern verfaßtes „Kleines Wörterbuch der slovenischen und deutschen Sprache" mit den nothdürftigsten Wörtern, ohne Redensarten, zunächst für Deutsch lernende Slovenen heraus, wovon 1854 die dritte Auflage erschien. — In Folge der mit dem Jahre 1848 eingetretenen für die Entwickelung der slovenischen Literatur günstigeren Wendung der Dinge gab **Anton Janežič** sein „Vollständiges Taschen-Wörterbuch der slovenischen und deutschen Sprache" in 2 Bänden (Klagenfurt 1850 und 1851) heraus, welchem trotz des schätzbaren Materials der hervortretende Abgang einer strengen Sichtung und einheitlichen Bearbeitung nicht wenig zum Nachtheile gereicht.

Wenn man endlich noch einiger kleiner Wörterverzeichnisse, wie dergleichen einige Grammatiken (z. B. **Šmigoc**, 1812) anhangweise bringen, so wie der „Juridisch-politischen Terminologie für die slavischen Sprachen in Oesterreich" (südslavische Ausgabe 1853) und des kleinen slovenisch-deutsch-italienischen Wörterbuches von **Josef Drobnič** (Laibach 1858) Erwähnung macht, so dürfte mit Uebergehung der Werke eines **Jambrešić**, **Belostenec**, **Kristianović**, die mehr einer Uebergangssprache angehören, die Aufzählung der gedruckten eigentlich slovenischen lexikalen Arbeiten erschöpft sein. — Es bestehen jedoch auch etliche derlei Werke im Manuscripte, die theilweise benützt wurden und hier genannt zu werden verdienen.

Voran steht ein von dem **Gurkfelder** Kapuziner-Kloster mitgetheiltes werthvolles, leider nur von **A** bis **Obscuritas** reichendes „**Dictionarium latino-carniolicum**" ohne Angabe eines Autors und Datums, (viell. von **P. Hippolytus**), welches nach der Schrift, so wie einigen älteren Formen, wie: mekak, lagak, umiven (lotus), živenje

u. s. f. zu urtheilen, wohl mindestens über 100 Jahre alt sein dürfte, und einige Spuren der Benützung **Megiser's** an sich trägt, während Wörter wie:

oblast. (Wald, bei **P. Marcus oblajst**), **merkak** (ausgelassen), **obleden** (muthwillig), **rantoha** (=**kramarska plahta**), **asla** (Apostem), **kravola** (Hirtenstab), **zavetuo deto** (Klient), **nebast** (tölpelhaft), **gingav** (faul) u. dergl.

auf die Vermuthung zu führen geeignet sind, daß dieses Manuscript dem **P. Marcus** nicht fremd geblieben ist.

Dasselbe enthält einige interessante Ausdrücke, z. B.

grezno (Abgrund neben **brezdan**), **brideč** (herb), **kotli** (Pauken); — Beiwörter: **tkalčji**, **ribičji**, **očin** (von **tkalec**, **ribič**, **oče**), **šegavost** und **podjamnost** (List), **Pegam** (Böhme), **motoren** (ältlich), **s plazom** (haufenweise), **svojast** f. (Verwandtschaft), **prevečati** (betrügen), **oblastovati** (herrschen), **putogrom** (Gicht), **deržava** (Gebiet), **prerobiti** (durchschneiden), **priazen** f. (Gunst), **sloboščina** (Immunität, **sloboden**, frei), **rupečost** (Entzündung), **skladi** (Contributionen), **Tonova** (Donau), **ceha** (Zunft), **razboj** (Raub), **skrunoba** (Seuche), **pajdaš** (? Beute, Gewinn), **ne roditi** (non curare), **sinovla žena** (Schwiegertochter), **magniti**, **migati** (winken) u. s. w.

Hieran schließt sich eine ziemlich reichliche Sammlung slovenischer Wörter und Phrasen von **Georg Alič**, gew. Dechant aus der Lavanter Diöcese, die Herr **J. Drobnič** mit seinen schätzbaren Zusätzen vermehrt der Redaktion zuzumitteln die Güte hatte.

Vom Herrn Professor **Dr. Fr. Miklosič** erhielt ich ein deutsch-lateinisch-windisches Wörterbuch des verstorbenen Pettauer Minoriten **Penn** (vollendet 1854), in welchem das Slovenische ungeschickt genug mit griechischem Alphabet geschrieben ist, das aber insoferne eine Beachtung verdient, als es aus einer lexikographisch noch wenig durchsuchten Gegend stammt.

Den vornehmsten Platz unter Manuscripten dieser Art jedoch nimmt das deutsch-slovenische Wörterbuch von **Valentin Vodnik** ein, einem Manne, der nebst Bischof **Matthaeus Ravnikar**, dem eigentlichen Begründer der slovenischen Prosa, durch sein gesammtes Wirken an der Wiederbelebung des slovenischen Schriftenthums zu Anfang des laufenden Jahrhunderts den hervorragendsten Antheil hat und dem die Slovenen jüngst anläßlich der Säcularfeier seiner Geburt eine würdige Huldigung gebracht. In der Folge soll erzählt werden, wie es sein gefeierter Name auch war, welcher zu der Herausgabe des gegenwärtigen Wörterbuches den ersten Impuls gab.

Das in Rede stehende Manuscript, gegenwärtig ein Eigenthum des Herrn Professors **Metelko**, bearbeitet hauptsächlich nach Adelung, besteht aus 95 zwischen 12 bis 16 Quartblätter zählenden Heften nebst einer im Anhange beigegebenen lateinisch-deutsch-slovenischen Ornithologie und Ichtyologie, wovon die letztere jedoch ziemlich mangelhaft ist. — Nicht alle Partien darin sind gleichmäßig bearbeitet, denn während bei gar manchen Schlagwörtern eine slovenische Erklärung ganz fehlt, sind andere mit Redensarten und Beispielen überladen, wovon viele auch mit bloßer Bleifeder gleichsam in Eile geschrieben erscheinen. Man sieht aus allem dem, daß **Vodnik** noch nicht die letzte Hand an sein Werk gelegt hatte.

Wenn bei dem damaligen Stande der Literatur die für abstrakte Begriffe überhaupt angegebenen Wörter häufig unpassend und

gezwungen sind, so verdient der technologische Theil mit der Sprache der verschiedenen Gewerbe, auf deren Sammlung Vodnik großen Fleiß angewendet hat, eine um so größere Anerkennung, wiewohl viele solcher Ausdrücke nichts anderes als dem slovenischen Munde etwas zurecht gelegte Lehnwörter sind. — Nachdem Vodnik die erste Anlage des Werkes schon 1806 beendiget hatte, hörte er in steter Erwartung einer günstigen Gelegenheit für dessen Herausgabe bis zu seinem am 8. Jänner 1819 erfolgten Ableben nicht auf, es aus den erscheinenden Büchern und den Ergebnissen seines eigenen Sammelns und Forschens zu vervollständigen. — Das Werk ruhte lange Jahre im Manuscripte, und erst der zweiten Hälfte dieses Jahrhunderts war es vorbehalten, das Werthvolle davon zum allgemeinen Gebrauche ans Tageslicht zu fördern.

Der im Jahre 1848 in Laibach zur Pflege der heimathlichen Sprache errichtete slovenische Verein hatte es unter der umsichtsvollen Leitung des Herrn Professors **Dr. Bleiweis** für eine seiner ersten Aufgaben erkannt, durch Anlage und Herausgabe eines dem jetzigen Stande der Literatur entsprechenden, umfangreichen deutsch-slovenischen Wörterbuches einem längst gefühlten dringenden Bedürfnisse abzuhelfen und hat zu diesem Ende einen Kreis hingebender älterer und jüngerer Sprachfreunde gebildet, welcher mit Zugrundelegung des deutschen Wörterbuches von **Heinsius** und Benützung des **Vodnik**'schen Manuscriptes, welches Professor **Metelko** zu diesem Zwecke bereitwilligst überlassen hatte, so wie der gedruckten slovenischen und anderer slavischen Lexika das erste, späterhin durch Einen Kundigen zu revidirende Material des beabsichtigten Werkes zusammentragen sollte. Die Namen aller dabei betheiligten Vaterlandsfreunde anzuführen, um Niemanden durch eine, wenn auch unfreiwillige Auslassung, ungerecht zu werden, ist nunmehr unmöglich.

Wenn auch bei der Größe der zu bewältigenden Arbeit und bei der Länge der hiezu erforderlichen Zeit so Mancher erlahmte und der Wechsel in der Person und Anzahl der dabei Betheiligten eine ungleichartige Bearbeitung zur unvermeidlichen Folge hatte, so nahm die Arbeit doch ihren ungestörten Fortgang und war unter der Mitwirkung des k. k. Studienbibliothekars Herrn **Michael Kastelic** und des Bibliotheks-Scriptors **Georg Kosmač** im Locale der Studienbibliothek bis zum 13. September 1852 glücklich beendet. Das so zu Stande gebrachte Material zirkulirte hierauf partienweise bei mehreren ausgezeichneten Sprachkennern als **Martin Slomšek**, **Martin Vertovc**, **Georg Grabrijan**, **Josef Burger**, **Blasius Potočnik**, **Johann Zalokar**, **Matthaeus Ravnikar**, **Lorenz Pintar**, **Lukas Jeran**, **Mathias Majar** und **Georg Kobe**, zum Behufe der Durchsicht und etwaiger auf Separatblätter anzubringender Bemerkungen und Zusätze, von denen die Herren **Matthäus Ravnikar** und **Johann Zalokar** bis ans Ende ausharrend sich noch insbesonders große Verdienste um das Werk erworben haben.

Doch inzwischen hatte sich aus hier nicht näher zu erörternden Ursachen im Jahre 1851 der slovenische Verein selbst aufgelöst — und wieder lagen da die Tausende der Schriftbögen aufgeschichtet und abermals war die Ausführung des Unternehmens auf unbestimmte Zeit hinausgeschoben, als sie ein glücklicher Zufall im Jahre 1854 unverhofft näher rückte.

Zu Anfang des gedachten Jahres begab sich nämlich der Redakteur der „**Novice**" und k. k. Professor **Dr. Bleiweis**, dessen Name mit dem jetzigen Aufschwunge unserer Literatur innig verknüpft ist, zu Seiner Excellenz, dem nun verstorbenen hochwürdigsten Herrn Fürstbischofe von Laibach, **Anton Alois Wolf**, Ihm seinen für das Jahr 1854 bestimmten, mit **Vodnik**'s Bilde geschmückten „**Koledarček Slovenski**" zu überreichen. Als bei dieser Gelegenheit der edle Kirchenfürst, das Bild seines einstigen Lehrers besehend, des von **Vodnik** bearbeiteten Wörterbuches Erwähnung that, schilderte Ihm Herr **Dr. Bleiweis** die oben besprochenen Arbeiten des slovenischen Vereines, dessen zeitgemäßes Unternehmen aus Mangel an Geldmitteln ins Stocken gerathen, und fügte hinzu, welch ein Glück es für das Land wäre, wenn ein Mäcen erstünde, der, Prometheus gleich, diese todten Buchstaben beleben und der Volksbildung dienstbar machen würde; — und urplötzlich flammte im Geiste des hochsinnigen Förderers edler Bestrebungen der Gedanke auf und ward im selben Momente zum festen Entschlusse, die zahlreichen Werke der wahrhaft fürstlichen Munificenz, durch welche Sein Name im dankbaren Andenken der Slovenen ewig fortleben wird, noch durch die Herausgabe des ersehnten Wörterbuches zu vermehren.

Da man vor Allem die Nothwendigkeit eines Redakteurs erkannte, dessen Aufgabe es wäre, dem ganzen, von Verschiedenen verschieden bearbeiteten, an vielen Stellen sehr mangelhaften Materiale ein bestimmtes einheitliches Gepräge aufzudrücken, es zu vervollständigen und überhaupt für den Druck einzurichten, hatte Herr **Dr. Bleiweis** die Güte, hiefür mich in Vorschlag zu bringen.

Ich glaubte dem nationalen Werke meine schwachen Kräfte nicht entziehen zu dürfen und übernahm die mühevolle Arbeit, für die mir schon im März 1854 ein Theil der Vorarbeiten mit schätzbaren Beiträgen der angesehensten Schriftsteller und mancherlei lexicalen Sammlungen überschickt worden ist und welche ich mit Gottes Beistande mit dem Jahre 1859 zu Ende geführt habe.

Noch ist schließlich beizufügen, daß die Eintragung in die medicinisch-chirurgische Terminologie einschlägiger Ausdrücke vom Herrn **Dr. Bleiweis**, jene der naturhistorischen Benennungen aber vom Herrn Musealcustos **Dežman** übernommen und besorgt wurde, und endlich daß die von mir abgelieferte Arbeit vor der Drucklegung noch eine Durchsicht der hochwürdigen Herren **Potočnik**, **Metelko** und **Jeran** erfuhr, welche noch manche werthvolle Zusätze lieferten. Etwaige abweichende Ansichten erscheinen meistens zwischen Klammern angegeben, während ich mich der Verantwortlichkeit für alles Uebrige, so weit es mit meinem Manuscripte übereinstimmt, durchaus nicht entziehe.

Leider sollte es dem hohen Mäcen nicht beschieden sein, die Beendigung des Werkes zu erleben, welches Er in der edelsinnigen, durch die denkwürdigen Worte Seines Testamentes bezeichneten Absicht, „die eines deutsch-slovenischen und slovenisch-deutschen Wörterbuchs sehnlichst harrenden Landsleute zu erfreuen", begründet hat.

Diese kurze Entstehung-Geschichte des gegenwärtigen Wörterbuches vorausgeschickt, erübriget mir nun Einiges über die Anordnung und Ausführung desselben zu bemerken.

Zuvörderst wird es angemessen sein, auf dessen doppelten Zweck hinzudeuten, nämlich einerseits dem Bedürfnisse des Nichtdeutschen zu entsprechen, der in demselben nach dem Sinn deutscher Ausdrücke und Phrasen forschen sollte, andererseits aber dem slovenischen Schriftsteller bei Uebertragung deutscher literarischer Erzeugnisse, dem Kanzelredner, Beamten, Geschäftsmann ꝛc. zum Wegweiser zu dienen, wodurch sich zwei mögliche, einander entgegengesetzte Einwendungen gegen die Einrichtung dieses Werkes beheben. Denn während Mancher sich darüber aufhalten dürfte, daß oft besondere deutsche Redensarten slovenisch ganz allgemein erklärt oder durch eine anderer Stylart angehörende Diction gegeben werden, — natürlich aus Abgang zutreffender Redensarten, — könnten einem Andern leicht die vielen Andeutungen und Beispiele auffallen, wie sich einzelne deutschen Wörter und Sätze dem Geiste der slovenischen Sprache gemäß übertragen lassen.

Was den ersten Einwand anbelangt, ist es vor Allem außer Zweifel, daß der Slovene wenigstens den eigentlichen Sinn deutscher Phrasen: wie z. B. übers Knie brechen, das Kürzere oder den Kürzeren ziehen, ans Bein binden u. drgl. in diesem Wörterbuche zu suchen und zu finden ein Recht hat; — in Betreff des zweiten Vorwurfes hingegen genügt es, auf die thatsächlichen Verhältnisse der slovenischen Literatur hinzuweisen.

Bei meiner Arbeit hielt ich den Standpunkt der Vergleichung aller slavischen Mundarten fest, welcher nach meinem Erachten der allein wahre und der einzige ist, der einerseits das wirklich Charakteristische einer jeden derselben erkennen läßt, anderseits aber vor dem Uebersehen oder gar Bewundern gewisser, einer fremden Einwirkung entstammender Auswüchse schützt, welche, dafern sie dem slavischen Sprachgesetze widerstreiten, trotz des Gebrauches im Volke, auszumerzen sind.

Den häufigen Citationen aus anderen Dialekten liegt hauptsächlich der Zweck zu Grunde, bei dem Abgange eines passenden slovenischen Ausdruckes dafür einen entsprechenden aus dieser oder jener slavischen Mundart in Vorschlag zu bringen, oder falls ein gleicher Mangel auch bei andern Dialekten vorkäme, denselben selbst erträglicher zu machen und zugleich anzugeben, wie ihm in der betreffenden Sprache abgeholfen zu werden pflege. Die jedesmalige genaue Bezeichnung, welchem Dialekte ein entnommenes Wort angehöre, schützt das Werk vor dem Vorwurfe unkritischer Mengerei.

Wo ich mich auf das Altslovenische berief, hatte ich immer das Wörterbuch des Herrn Professors **Dr. Miklosič** im Sinne. Altslovenische Wörter schrieb ich mit unseren Buchstaben, das ѣ mit é, die beiden Nasalvokale hingegen mit den entsprechenden polnischen ą und ę und beide Halbvokale mit ' bezeichnend.

Bezüglich solcher mir nicht bekannter Wörter, welche auch in der Literatur selten vorkommen, glaubte ich die Verantwortung auf jene Gewährsmänner, bei denen ich sie fand, durch beigefügte Bezeichnung: *(V.)*, *(M.)*, *(Vert.)* ꝛc. übertragen zu müssen, obschon zuweilen dieser Beisatz der Quelle nur den Zweck hat, das Alter des betreffenden Wortes zu constatiren.

Selbstverständlich aber ist es, daß alle wo immer auf dem slovenischen Sprachgebiete vorkommenden Wörter eine gleiche Berücksichtigung fanden, so weit man zu ihrer Kenntniß gelangen konnte, denn leider harren noch so manche reichliche Fundorte des Sammlers.

Denen gegenüber, welche aus der auch von mir redigirten „Slovenischen juridisch-politischen Terminologie", aus der Uebersetzung der größeren Gesetze, wie des „Allg. bürgerlichen Gesetzbuches", des „Strafgesetzbuches", des „Ehegesetzes", „Berggesetzes" ꝛc. und sonst meine Schreibweise kennen, ist es wohl überflüssig zu betheuern, daß ich keinen Antheil habe an dem starren Festhalten der erst seit Beginn dieses Jahrhundertes in Krain zur Herrschaft gelangten und von einigen Wenigen noch immer in Schutz genommenen Formen und Endungen: — iga, — am, — sim (ich bin), zajic etc., gegen welche sich in neuerer Zeit fast alles Bedeutende in unserer Literatur, namentlich aber die jüngere Generation, die das kostbare Erbe des Schriftenthums übernehmen soll, so einhellig ausgesprochen hat.

Was aber manche Inconsequenzen in der Schreibart einzelner Wörter anbelangt, mögen sie in der Länge der zwischen dem Beginne und Abschlusse des Werkes verstrichenen Zeit, so wie hie und da in dem Mangel eines bestimmten allgemein angenommenen Gebrauches ihre Erklärung und Entschuldigung finden.

Da wegen Nichtanerkennung der Vocaleigenschaft des r bei uns die Schreibweise: smert, perst beliebt wurde, so habe ich das volltönende e, dem unmittelbar ein noch zu dessen Sylbe gehöriges r folgt, zum Unterschiede accentuirt (é), z. B. da se verne vérne duše pokoj; — einer eigentlichen, ohnedies schwer durchzuführenden Accentuirung aber habe ich darum nicht Raum gegeben, weil dieselbe auch in der Literatur ungewöhnlich ist.

Ich war bemüht, das Wörterbuch sowohl in Absicht auf Schlagwörter, als auch die denselben beigegebenen Redensarten so vollständig als möglich zu machen und habe dasselbe aus **Heinsius** und andern Quellen wohl um ein Drittel vermehrt. Leider ist das bezogene Lexikon von **Heinsius** (Wien 1840) gewißermassen schon veraltet und unzulänglich, welchem Uebelstande jedoch theilweise durch die Benützung anderer Wörterbücher als: des deutsch-böhmischen von **J. Franta Su-**

mavsky (Prag 1844), des deutsch-polnischen von **Mrongovius** (Königsberg 1853), des deutsch-russischen von **Schmidt**, des seit 1853 in der Drucklegung und Ausgabe begriffenen deutsch-kroatischen von **Boguslav Šulek** (von **A** bis **M**) und weiter des deutsch-ilirischen Wörterbuches von **Mažuranić** und **Užarević** (Agram 1842), so wie der juridisch-politischen Terminologie für slavische Sprachen (Wien 1853) abgeholfen wurde.

Obwohl ich einige der besseren slovenischen Werke, sowie die Volkslieder eigends in der Absicht durchgegangen, um daraus dem Slovenischen eigenthümliche Redewendungen zu entnehmen und an passender Stelle in das Lexikon einzureihen, so war es mir bei der Dringlichkeit und dem Umfange der Arbeit doch nicht möglich, weder die älteren Werke eines **Truber**, **Dalmatin** u. a. gehörig auszubeuten, noch manche andere nicht nach dem Deutschen alphabetisch geordnete Wörtersammlungen vollständig zu benützen.

Die nach einer unabänderlichen Regel von Beiwörtern gebildeten slovenischen Nebenwörter habe ich meist übergangen, so wie ich auch nicht alle **substantiva verbalia** aufgenommen, da dieselben, abgesehen von ihrer regelmäßigen Ableitung, in der slovenischen Sprache nicht sonderlich zu empfehlen und so weit sie von perfektiven Zeitwörtern stammen, sogar zu verwerfen sind, indem solchen der Volksgebrauch keine Berechtigung zuzuerkennen scheint. — Wo das von einem Hauptworte abgeleitete possessive oder sonstige Beiwort nicht besonders angegeben ist, kann man es meist aus den nachfolgenden Zusammensetzungen entnehmen.

Den deutschen Zeitwörtern habe ich fast überall sowohl die perfective, als unmittelbar darauf die imperfective und nach Umständen auch iterative Form der slovenischen beigesetzt. Da aber diese ganze Unterscheidung eine Eigenthümlichkeit der slavischen Sprachen ist, soll man es nicht vorschnell für eine Unrichtigkeit ansehen, wenn in diesem Wörterbuche für zusammengesetzte deutsche Zeitwörter slovenische nicht zusammengesetzte und umgekehrt angegeben erscheinen. So steht es z. B. ganz richtig: Abschneiden, odstriči, striči, odrezati, rezati; oder: Aufträben, skaliti, kaliti, weil der Slovene die gegenwärtige Zeit: ich schneide ab, ich trübe auf, mit: strižem, režem, kalim übersetzt; nicht minder richtig ist für: Brechen, zlomiti, lomiti, weil man den Satz: ich habe den Stab gebrochen, im Slovenischen nur mit: palico sem zlomil — geben kann.

Das für Neologismen gewählte Zeichen † habe ich den in diesem Wörterbuche zuerst vorgeschlagenen neuen Ausdrücken wohl immer beigesetzt. Sollte es Jemand hie und da vermissen, so möge er bedenken, daß zwischen der Literatur und dem Volke eine stete Wechselwirkung bestehe, vermöge welcher ein Wort, durch den auch einen Theil des Volkes ausmachenden Schriftsteller aus dem gegebenen Sprachschatze richtig gebildet, heute durch die Zeitung oder von der Kanzel zum ersten Male verkündet werden kann, um morgen schon aus dem Volksmunde vernommen zu werden und hiedurch eine gewisse Sanction zu erhalten.

Am Schluße des Werkes wurde ein Verzeichniß geographischer Benennungen beigegeben, welches an Reichhaltigkeit alle derlei Anhänge anderer Lexica übertreffen dürfte. Dasselbe enthält aus dem slovenischen Gebiete auch minder bedeutende Ortschaften, aus andern slavischen oder den Slaven bekannten Ländern aber die meisten größeren, in anderen Sprachen anders benannten Orte und sonstigen Objecte der Geographie, während es aus ferngelegenen Gegenden nur einzelne mehr beispielshalber anführt. Ich habe diese Namen durchgehends slovenisirt und insbesondere das böhmische und polnisch-ruthenische h mit g, das ch mit h und das rz oder ř mit r gegeben.

Schließlich noch eine Bemerkung. Meine Einflußnahme auf das Werk während der Drucklegung wurde durch meine Abwesenheit von dem Orte derselben beschränkt, indem ich nur Eine Correctur des Satzes gelesen habe und dies ohne mehr das Manuscript zu Gesicht zu bekommen. Ich kann daher weder für den vollständigen noch richtigen Abdruck meines Manuscriptes gut stehen, auf welches ich mich auch für den Fall zu berufen bemüßiget wäre, wenn hie und da in dem Werke nach meiner Lesung noch Veränderungen vorgenommen worden sein sollten.

So möge denn dieses Werk, welches die Mitwirkung so vieler, zum Theile schon heimgegangener Männer zu einem wahrhaft nationalen macht, unseres Landes würdig und des fürstlichen Herausgebers hochsinniger Willensmeinung entsprechend befunden werden; möge es beitragen zur Veredlung unserer Sprache, zur Belebung der Literatur und hiedurch zur Verbreitung der Aufklärung!

Wien, am 15. Jänner 1860.

M. Cigale.

Erklärung der Abkürzungen und Zeichen.

Kaj pomenijo kratice in nektere znamenja.

Dr. Bl. Dr. Bleiweis.
Dalm. Dalmatin.
Dežm. *Dež.* Dežman.
Grabr. Grabrijan.
Gutsm., *Guts.* Gutsmann.
Jambr. Jambrežić.
Jer. Jeran.
Jan. Janežič.
Jarn. Jarnik.
Mažur. Mažuranić und Užarević.
Met. Metelko.
Medv. Medved.
M. Murko.
Muršč. Muršec.
Mon. Frising. Monumenta Frisingiana.
Pot., *P.* Potočnik.
Preš. Dr. Prešern.
Ravn. Ravnikar.
Šul. Šulek.
Šum. Šumavsky.
Trub. Truber.
V. Vodnik.
Vert. Vertovc.
Volč. Volčič.
Zal., *Z.* Zalokar.
Kr. Krain.
U. Kr. Unter-Krain.
Kt. Kärnten.
St. Steiermark.
Küstl. Küstenland.
Istr. Istrien.
Böhm. Böhmen.
Mähr. Mähren.
Preuß. Preußen.
Schles. Schlesien.
Ung. Ungarn.
Dalm. Dalmatien.
Fl. Fluß.
St. Stadt.
pl. Plural.
coll. Collectivum.
geom. geometrisch.
geol. geologisch.
waidm. waidmännisch.
Jäg. Jägerei.
mont. montanistisch.
merc. mercantil.
germ. Germanismus.
dim. diminutivum.
perf., *impf.* perfectivum, imperfectivum (verbum).
fig. figürlich.
cfr. confer, vergleiche.
mineral. mineralogisch.
jur. juristisch.
euph. euphemistisch.
milit. militärisch.
ger. gerundium.
part. participium.
russ. russisch.
poln. polnisch.
böhm. böhmisch.
serb. *) serbisch.
kroat. kroatisch.
altsl. altslovenisch, altslavisch.
franz. französisch.
ital. italienisch.
griech. griechisch.
schwed. schwedisch.
† neu.
* fremd.
= gleich.

*) Unter serbisch wird in diesem Wörterbuche jene Sprache verstanden, welche in Vuk's Rečnik verzeichnet ist; unter kroatisch hingegen die Sprache des Jambrešić, Belostenec, der Pripovedke von Valjavec.

A.

A, a; wer A sagt, muß auch B sagen, kdor stopi z eno nogo, mora stopiti tudi z drugo; beseda besedo želi; kdor je začel, naj dokonča; weder A noch B, ne be ne ce; von A bis Z, od konca do kraja. — à 10 Kreuzer, po deset krajcerjev. — A! *i.* a!

Aal, der, ein Fisch, jegulja, kaćela, kačinka, ugor, cig. ogor, *cf.* altsl. agor, pol. węgorz; altsl. auch egulja; schmalköpfiger Aal, siva jegulja; breitköpfiger Aal, zelena jegulja; des Aals, jeguljin; Aal-, jegulji; *dim.*, jeguljica; Aal, ein falscher Bruch im Tuche, žléma.

Aalartig, **Aalförmig**, *adj.*, jeguljast, kaćélast.

Aalbastard, der, (Ophidium barbatum), kaćúr.

Aalbaum, der, (Lonicera xylosteum), kačji les.

Aalbeere, die, s. Johannisbeere.

Aalen, *v. a.*, jeguljiti, jegulje loviti.

Aalfalle, die, jéz, zagrada za jegulje.

Aalfang, der, jegulji, ogorski lov.

Aalfänger, **Aalverkäufer**, der, jeguljar.

Aalfleisch, das, jeguljina, jegulje meso.

Aalgabel, die, vilice, osti (za jegulje) *pl.*

Aalhälter, der, s. Aalteich.

Aalhaut, die, jegulja koža.

Aalkasten, der, s. Aalteich.

Aallirsche, die, (prunus padus), čremsa, sramsa; in Oberkrain čimž.

Aalkorb, der, verša za jegulji lov.

Aalmutter, die, živorodna žlezarica.

Aalpuppe, die, vabilo za jegulje.

Aalquappe, **Aalraupe**, **Aalruthe**, die, menik, menič, rumeni menik; der Aalraupe, mesikov.

Aalreich, *adj.*, poln jegulj.

Aalschlange, die, ogurec, ogurasti slepec.

Aalstreif, der, am Rücken der Pferde, černi jermen, černi jermenec, pisa.

Aalsuppe, die, jegulja juha, župa.*

Aalwehr, das, s. Aalfalle.

Aalteich, der, jeguljnjak, ogornjak.

Aar, der, orel, postojna; Bußaar, kanja s. Adler.

Aarweihe, der, kanja.

Aas, das, merha, merhovina, cerknina, cerknetina; auch merlad, merlina, mercina, mertvačina; ein Aas, (Köder), vaba, vada; wo Aas ist, da sammeln sich die Raben, kjer merha, tam orli; kjer meso, tam psi; Aas, das, (Entzündungs-Geschwulst im Zellgewebe der Haut, Furunkel) túr, ule.

Aasblatter, Brandblatter, die, černi mehúr, černi bedenec, černa prisadna pika; Aasblatter, als Ausschlagskrankheit, hude koze.

Aasen, *v. a.*, vabilo nastaviti, nastavljati; kožo omezdriti, mezdriti, ostergati, stergati.

Aasfliege, die, meršja, merhojedna, mesna muha.

Aasfräßig, **Aasfressend**, *adj.* merhojeden, merhojed, mercinojeden.

Aasfresser, der, merhar; Aasfresserin, die, merharica.

Aasgeier, der, merhar; des Aasgeiers, merharjev; Aasgeier-, merharski.

Aasgeruch, der, Aasgestank, der, smrad po merhovini.

Aasgierde, die, merhožertnost, merhožoljnost.

Aasgierig, *adj.*, merhožerten, merhoželjin.

Aashaft, **aasig**, *adj.*, meršnjat, meršji, gnjusen.

Aaskäfer, der, merhoberbec, merhoberbar, grobar.

Aaskopf, der, (in der Baukunst), ovnova glava.

Aasseite, die, stran na mezro, mezdro, gorjupa stran.

Aasvogel, der, merhojedna ptica.

Ab, *adv.*, od, doli; auf und ab (in der Ebene) semtertje, (sonst) gori in doli; in Zusammensetzungen mit Zeitwörtern, od-, s-, na-, z. B. odgrizniti, abbeißen; steči, ablaufen; stepsti, abprügeln; nakermiti, napasti, abfüttern; auf oder ab (ungefähr) več ali manj; z. B. 5 Jahre auf oder ab, 5 let več ali manj; der Kopf ist ab, odletela je glava; den Hut ab! odkrij se! Fluß ab, po vodi, po vodi doli; z vodo, *srb.* niz vodu; Berg ab, navdol, pod se, v derč; ab und zu gehen, prihajati in odhajati.

Abaasen, s. Abbalgen.

Abächzen, sich, *v. r.*, izihtiti se, izječati se, sestokati se.

Abackern, *v. a.*, odorati, odoravati, zorati, zoravati; zu Ende ackern, doorati.

Abaichen, *v. a.*, izamati, amati, ein Schiff, izmeriti, meriti ladijo.

Abalienation, die, s. Veräußerung, Entfremdung.

Abammen, *v. a.*, odstaviti, odstavljati, oddojiti, oddojevati.

Abänderlich, *adj.*, spremenljiv, premenljiv, *(gram.)* sklanjaven, sklanljiv.

Abändern, *v. a.*, premeniti, spremeniti, spreminjati; anders ordnen, prenarediti, prenarejati; durch einen Uebergang in etwas anderes, sprevreči, sprevračati; durch eine

Ersetzung, spreminjati, spreminjevati; durch Umstossung des Vorigen, pretakniti, pretikati; decliniren, sklanjati.

Abänderung, die, prememba, prenaredba; Deklination, sklanjanje, sklomba, sklanja.

Abängstigen, *v. a.*, pestiti koga, težave, britkosti komu delati; s strašenjem iz koga kaj izpraviti; abängstigen sich, *v. r.*, delati si težave, skomljati.

Abarbeiten, *v. a.*, eine Schuld, z delam plačati, plačevati, izslužiti, odslužiti, odsluževati; einen Stein, kamen odvaliti; eine Art, skerhati, izguliti sekiro; *v. r.*, abarbeiten sich, z delam se utruditi, struditi, zdelati se; ein abgearbeitetes Pferd, gura, zgurano kljuse.

Abarbeitung, die, nach allen Bedeutungen des Zeitwortes, izsluženje, zdelanje, zguljenje.

Abärgern, *v. a.*, stogotiti, togotiti koga; abärgern sich, *v. r.*, stogotiti, togotiti se.

Abart, die, zrod, odrodek; (Spielart) zveržek, spreveržek, čamer oder šamer, spaček.

Abarten, *v. n.*, zvreči se, izroditi se, spačiti se, sprevreči se.

Abartig, *adj.* izroden.

Abartung, die, odrod, spačenje.

Abäschern, *v. a.*, einen Fisch, opepeliti, pepeliti, s pepelam otreti, s pepelam otirati ribo; abäschern sich, *v. r.*, utruditi se, zdelati se.

Abäsen, *v. a.*, *(Jäg.)* popasti, popasem.

Abästen, *v. a.*, oklestiti, obklestiti, obklestovati, auch ohlestiti, daher ohlešček, ohlešek, obsekati, obsekovati; den untern Theil des Baumes, podklestiti, podklestovati drevo.

Abästmesser, das, vejnik, kosir, serpica, krivač, roncalica, klestivnik.

Abätzen, *v. a.*, zjesti, zjedati, odstrojiti, odstrojevati, odmočiti, odmakati.

Abängeln, *v. a.*, *(Jäg.)* zapaziti sled, po sledu se ozirati (brez psa).

Abbacken, *v. a.*, speči, dopeči, dopekati; das Brot durch schnelle Hitze abbacken machen, prikuriti, prikurjati kruhu; das Brot ist abgebacken, kruh je zapečen, pečen.

Abbaden, *v. a.*, okópati, kópati koga; sich abbaden, *v. r.*, okópati, kópati se.

Abbalgen, *v. a.*, odreti, odirati na meh, iz kože djati, devati; sich abbalgen, *v. r.*, narovati se, utruditi se z metanjem, rovanjem.

Abbamsen, *v. a.*, Felle durchklopfen, kože stepsti, stepati.

Abbarbiren, *v. a.*, obriti, obrijati.

Abbasten, *v. a.*, obeliti, beliti, olupiti, lupiti, omajiti, majiti, olikati, likati, oguliti, guliti liko oder ličje z drevesa.

Abbau, der, des Erzes, kopánje rude.

Abbäuchen, *v. a.*, die Wäsche, oluži, lužiti.

Abbauen, *v. a.*, podreti, podirati; dozidati, dozidovati; *(mont.)* predelati, predelovati jamo; z dohodki rudnika splačati, splačevati.

Abbauern, *v. n.*, dokmetovati, nakmetovati se.

Abbaumen, *v. n.*, *(Jäg.)* zleteti, zletati z drevesa.

Abbäumen, *v. a.*, das Gewebe abnehmen, vzeti, jemati s statev, odviti, odvijati, sneti, snemati z vratila.

Abbauwürdig, *adj.*, das Erz ist abbauwürdig, ruda je kopanja, delaja vredna.

Abbeeren, *v. a.*, obrati, obirati jagode, terto.

Abbefehlen, *v. a.*, oporeči, oporekati, preklicati, preklicovati povelje, odpovedati, odpovedovati.

Abbegehren, *v. a.*, einem etwas abbegehren, hoteti, tirjati kaj od koga.

Abbehalten, *v. a.*, den Hut abbehalten, odkrit ostati, biti.

Abbeißen, *v. a.*, odgrizniti oder odgristi, ugrizniti, ugrizati; unterhalb abbeißen, spodgrizniti, spodgrizati; rund herum, ogrizniti, ogrizati; mit dem Schnabel, odkljuniti, odkljevati; sich abbeißen, *v. r.*, die Hunde haben sich abgebissen, psi so se sklali, naravsali.

Abbeitzen, *v. a.*, odmočiti, odmakati, odstrojiti, odstrojevati, odstrojati; in Essig, odčimžati, čimžati.

Abbekommen, *v. a.*, einen Theil, dobiti, dobivati del.

Abbellen, *v. n.*, odlajati; sich abbellen, *v. r.*, zlajati se.

Abbersten, *v. n.*, der Firniß ist abgeborsten, razpóčiti, razpókati so, odkrojiti, odkrojevati se.

Abberufen, *v. a.*, poklicati, klicati, pozvati, zvati od česa, proč-, nazaj-, odzvati, odzivati.

Abberufung, die, odzvanje, odzov, odziv.

Abberufungsschreiben, das, odzvavno pismo.

Abbestellen, *v. a.*, odpovedati, odpovedovati kaj (naročilo), oporeči, oporekati.

Abbestellung, die, odpoved.

Abbeten, *v. a.*, zmoliti, odmoliti, moliti; auch molitev opraviti, požebrati.

Abbetteln, *v. a.*, zmoledvati, zberačiti od koga kaj, alle Häuser abbetteln, (vse hiše) obrati, obirati.

Abbetten, sich, *v. r.*, prenesti, prenašati, prestaviti, prestavljati posteljo, prestlati, prestiljati si.

Abbeugen, *v. a.*, prikriviti, prikrivljati, upogniti, upogibati oder upogovati, odviti, odvijati; odvihati, odvihovati.

Abbeuteln, *v. a.*, potresti, otresti, stresti, stresati.

Abbezahlen, *v. a.*, plačati, plačevati, poplačati, poplačevati, posplačati, posplačevati, plačevati na dolg; eine schlechte That wird dem Thäter abbezahlt, kmali se bode utepalo temu, kdor je kaj hudiga storil.

Abbiegen, *v. a.*, s. **Abbeugen**; *v. n.*, odverniti se, nagniti se (od poti).

Abbieten, *v. a.*, oklicati, oklicovati.

Abbild, das, podoba, obraz, poobrazek, posnemek, poobličje, *(serb.)* prilika.

Abbilden, *v. a.*, obraziti, obrazovati, upodobiti, upodobovati, zmalati, malati; (copieren), posneti, posnemati podobo.

Abbildung, die, d. i. das Bild, s. **Abbild**; die Handlung, zobraženje, zobrazovanje, čertanje, načertovanje.

Abbinden, *v. a.*, odvezati, odvezovati; podvezati, podvezovati (žilo, bradovico); ein Gebäude, povezati, povezovati, vezati; ein Faß, nabiti, nabijati sod.

Abbiß, der, die Handlung des Abbeißens, odgriz, odgriznjenje; der Ort des Abbeißens, ogriz, ugriz; ein abgebissenes Stück, odgrizek, odgrizljej; **Abbiß, Teufelsabbiß, Abbißkraut**, (Scabiosa succisa), hudičev griz, ogrizek.

Abbitte, die, prošnja za zamero, za odpuščenje, odpušenje, za odpust.

Abbitten, *v. a.*, prositi za zamero, za odpuščenje, odpušenje; die Beleidigung abbitten, sprositi odpušenje, prositi odpuščenja; von Jemand etwas abbitten, preprositi koga za kaj.

Abblasen, *v. a.*, odpihniti, odpihovati; mit einem Instrumente, odtrobiti, odpiskati.

Abblassen, *v. n.*, zbledeti, bledeti.

Abblatten, *v. n.*, preboleti koze.

Abblättern, *v. a.*, obrati, obirati, opuliti, puliti, obtergati, tergati, osmukati, smukati listje; olistiti, olistovati; Schieferfteine abblättern, odkrojiti, krojiti, odkrušiti, krušiti, odcepiti, cepiti, odluščiti, luščiti, lušiti; sich abblättern, *v. r.*, luščiti, lušiti se.

Abblätterung, die, olistenje, eig. oliščenje, olistovanje, obiranje, smukanje, krojenje, cepljenje u. s. f.

Abblauen, *v. n.*, barvo (višnjevo) pustiti, puščati, pušati, bledeti.

Abbläuen, *v. a.*, d. i. durchprügeln, obunkati, stepsti, premlatiti.

Abbleiben, *v. n.*, zaostati, zaostajati, poostati, poostajati.

Abbleichen, *v. a.*, (Leinwand) ubeliti, dobeliti; abbleichen, *v. n.*, (von Farben) zbledeti, bledeti.

Abblitzen, *v. n.*, na prašnici, ponvici pogoreti.

Abblühen, *v. n.*, odvesti, odevesti, odcvetati.

Abbluten, *v. n.*, er hat abgeblutet, nehala mu je kri teči; ustavila se mu je kri; *v. a.*, s kervjo zbrisati, zbrisovati, plačati, plačevati.

Abblüthen, *v. a.*, obrati, obirati cvetje.

Abbohren, *v. a.*, zvertati, dovertati.

Abborgen, *v. a.*, einem etwas abborgen, gem. na pósodo vzeti, jemati, vsoditi, vsojati si pri kom; in St. gebräuchlich und juridisch richtig, na zajem vzeti, jemati.

Abbrand, der, (in Schmelzhütten) upal, ugorelščina, ugorelšina.

Abbrandler, der, pogorelec, **Abbrandlerin**, die, pogorelka; des Abbrandlers, pogorelcov; Abbrandler-, pogorelski.

Abbrandlergabe, die, pogorelščina, pogorelšina.

Abbraten, *v. a.*, speči, spekati, dopeči; ein wenig abbraten, opeči, opekati.

Abbrauchen, s. **Abnützen**.

Abbrännen, *v. a.*, in der Küche, zarumeniti; *v. n.*, von der Sonne, ogoreti.

Abbrausen, *v. n.*, skipeti, odvreti, povreti, doveršeti, došumeti, odšumeti.

Abbrechen, *v. a.*, durch Brechen absondern überhaupt, odlomiti, lomiti, odlamljati, odkerhniti, odkerhati, odkrušiti, odkruševati; rund herum abbrechen, oblomiti, oblamljati; unterhalb abbrechen, spodlomiti, spodlamljati; alles abbrechen, polomiti, polamljati; den Ast entzwei abbrechen, prelomiti, prelamljati; Blumen, Früchte abbrechen, utergati, odtergati, tergati; vom Stamme durch einen Riß, odkerhniti, odkerhovati, odčehniti, odčehovati; eine Ursache vom Zaune, zgovor iz terte zviti, zvijati; dem Pferde die Eisen, odtergati, tergati podkove, zbositi, bositi konja, *serb.* razkovati konja; das Bier, ohladiti, hladiti ol; die Rede abbrechen, (mit einem *v. n.*) umolkniti, premolkniti, premolkovati, premolčati, pomolkovati, prenehati v govorjenji; (mit einem *v. a.* etwa) pretergati, pretergovati, presekati, presekovati, ustaviti, ustavljati (besedo, govorjenje); am Lohne, Preise, utergati, tergati, pritergati, pritergovati; mit einem rechtlichen Vorwande, utegniti, utegovati; vom Munde etwas, pritergati, pritergovati si, prikratiti, kratiti si, pristradati, pristradovati; die Unterhandlung, zdreti, zdirati (dogovarjanje, pogajanje); die Unterhandlung ist abgebrochen, pogajanje se je razbilo, razverglo, poderlo; die Verhandlung abbrechen, prenehati z obravnavo, ustaviti, ustavljati obravnavo; ein Gebäude, eine Brücke, podreti, podirati, razdreti, razdirati; den Zeug (bei den Jägern, z. B. Schlingen) pobrati, pobirati nastavo; von Steinen oder andern festen Körpern, odkrušiti, odkruševati, krušiti; Flachs abbrechen, otreti; eine abgebrochene Rede, nedokončan govor; *v. n.*, utergati, tergati se, odkrušiti, krušiti se, odkrojiti, krojiti se, ulomiti od, prelomiti, lomiti se, póčiti, pokati, odleteti, odletovati.

Abbreiten, *v. a.*, skovati, razkovavati, plošnjati, raztegniti, raztegovati.

Abbrennen, *v. a.*, von aussen abbrennen, opaliti, osmoditi, osmojati; durch Feuer absondern, odžgati, odžigati; zu Ende, dožgati, dožigati; alles zu Ende, požgati, požigati; die Haare, odsmoditi, odsmojati, prismoditi, prismojati; ein Gebäude, požgati, požigati; die Kanonen, zažgati, zažigati, izstreljati; das Gewehr, sprožiti, sprožati u. sproževati, ustreliti, streljati; das Zündkraut hat abgebrannt, na ponvici, na prašnici je pogorelo; das Eisen ablöschen, ugasiti, gasiti, skaliti, kaliti; *v. n.*, odgoreti, pogoreti, naglo goreti; die Stadt ist abgebrannt, mesto je pogorelo, zgorelo; mir ist das Haus abgebrannt, pogorel sim; von der Sonne, ogoreti.

Abbreviatur, Abbrevieren, s. **Abkürzung, Abkürzen**.

Abbringen, *v. a.*, wegbringen, odnesti, odnašati; wegführen, odpeljati, odpeljevati; vom Wege überhaupt, odpeljati, odpeljevati, spotiti, odpotiti, odpotovati; vom rechten Weg abbringen, zapeljati, zapeljevati; einen von etwas, von einer Meinung, odverniti, odvračati, odstaviti koga od česa, izbiti, iz-

bijati komu kaj iz glave; das Getreide vom Felde abbringen, spraviti, spravljati; einen Feiertag, eine Sitte, odpraviti, odpravljati; eine Gewohnheit eines Menschen, odvaditi, odvajati koga (od) česa.

Abbringung, die, odprava, odpravljenje, odpeljevanje.

Abbröckeln, *v. a.*, oddrobiti, zdrobiti, oddrobovati, odkrušiti, odkruševati, zmerviti, zmervovati; *v. n.* u. *r.*, drobiti se, merviti se, luščiti, lušiti se.

Abbruch, der, odlom, priterganje, uterganje, odterganje, uteržek; der Handel leidet einen Abbruch, kupčija zastaja; was abgebrochen ist, odlomek, drob, drobce; einem an Etwas Abbruch thun, prikratiti, kratiti koga, škodo, kvar storiti, delati komu; dem Feinde Abbruch thun, delati zgubo sovražniku, drobiti ga; es thut mir Abbruch an meiner Ehre, meinen Rechten, to žali moje poštenje, moje pravice; ohne Abbruch der Wahrheit, ne zapustivši resnice, ne odstopivši od resnice u. dergl.

Abbrüchig, *adj.*, kerhek, lomen, odlomljiv, odkrušljiv.

Abbrühen, *v. a.*, opariti, pariti; ein Huhn, ein Schwein, opužiti, pužiti, ožuriti, žuriti.

Abbrüllen, *v. a.*, ein Lied, odbučati.

Abbrummen, *v. a.*, odmermrati, mermraje kaj odreči, odrekovati.

Abbrunsten, *v. r.*, nehati goniti se, spojati se.

Abbrüten, *v. a.*, zleči, zvaliti.

Abbügeln, *v. a.*, ogladiti, gladiti, olikati, likati.

Abbuhlen, *v. a.*, izsladkati, zviti iz koga kaj; *v. r.*, er hat sich ganz abgebuhlt, je ves sterpljen, spojan.

Abbürden, *v. a.*, razpertati koga, vzeti, jemati, zdeti, zdevati butaro raz koga.

Abbürsten, *v. a.*, okertačiti, kertačiti, ošćetiti, ošetiti, seščetiti, sešetiti, ščetiti, šetiti.

Abbüßen, *v. a.*, die Sünden, s pokoro zbrisati, zbrisovati grehe, pokoriti se grehov oder za grehe, pokoro delati; er büßt seine Verschwendung ab, utepa se mu zapravljivost; mit Geld abbüßen, splačati, plačati, plačevati; im Kerker, odsedeti v ječi; das wird er mir abbüßen, plačal mi jo bode.

Abbüßung, die, pokora.

Abbuttern, *v. a.*, omesti, zmesti.

Abc, das, abeceda, (das cyrill. u. glagolit.) azbuka; auf der Abcbank sitzen, auch fig. bei den Anfangsgründen einer Kunst sein, abece toči, teči.

Abcapiteln, *v. a.*, obrati, obirati, ošteti, oštevati koga, resnico komu beliti.

Abcbuch, das, abecednik, abecednica.

Abcdiren, abecedovati.

Abcirkeln, s. **Abzirkeln**.

Abcopieren, s. **Abschreiben, Abmalen, Abzeichnen**.

Abcschüler, Abcschütz, der, abcedej, abecedar; **Abcschülerin**, die, abecedejka, abecedarica.

Abctafel, die, abecednica, abecedna tablica.

Abdachen, *v. a.*, das Haus, razkriti, razkrivati, odkriti, odkrivati; abhängig machen, poklančati, poklančevati, poševiti, poševati, skloniti, sklanjati; sich abdachen, *v. r.*, das Land dacht sich ab, svet visi.

Abdächig, *adj.*, položen, nagnjen, nach Murko, sklonit; *adv.*, položno.

Abdachung, die, odkritje, odkrivanje, razkrivanje strehe; schiefe Fläche, klanec, položnost, sklonitost, sklonivost, auch reber (daher vielleicht in Laibach die steilen Gassen unter dem Schloßberge von Altersher Reber heißen).

Abdämmen, *v. a.*, durch einen Damm abhalten, zajeziti, jeziti; ableiten, odjeziti; absondern, prejeziti.

Abdampfen, *v. n.*, shlapeti, hlapeti, spariti se, pariti se, skaditi se, kaditi se.

Abdämpfen, *v. a.*, spariti, pariti, sčaditi, čaditi.

Abdampfkessel, der, hlapivni kotel.

Abdampfung, die, skajenje, shlapenje, spara.

Abdanken, *v. a.*, Abschied geben, posloviti, poslavljati koga, slovo dati, dajati, komu; einen Soldaten, od vojaščine, vojašine spustiti, spuščati, spušati, vojaščine, vojašine koga sprostiti, sprostovati; das Heer, vojsko spustiti, spuščati, spušati; Jemanden des Dienstes entlassen, odstaviti, odstavljati, ob službo djati, devati koga; Jemanden den Dienst aufgeben, službo odpovedati, odpovedovati komu; *v. n.*, das Amt niederlegen, službi odpovedati, odpovedovati se, odreči, odrekovati se, iz službe iti, slovo vzeti, slovo jemati; ein Abgedankter, poslovljenec, eine Abgedankte, poslovljenka.

Abdankung, die, poslovljenje, slovljenje, slovodanjo, odstavljenje.

Abdankungsgeld, spustnina, sposlovljenina.

Abdankungsrede, die, poslovitni, slovivni govor.

Abdankungsschein, der, poslovivno pismo, poslovivni list.

Abdarben, *v. r.*, sich etwas abdarben, pritergati, pritergovati, utergati, utergovati, odtergovati si kaj, pricevati, pristradati, pristradovati si kaj.

Abdarren, s. **Abdörren**.

Abdecken, *v. a.*, odkriti, odkrivati; die Decke von einem Zeuge oder Tuche abnehmen, odgerniti, odgrinjati, zgerniti, zgrinjati; die Haut abziehen, odreti, odirati, dreti; iz kože djati, devati.

Abdecker, der, konjač, konjederec, auch derač, merhoder, jahar; des Abdeckers, konjedércov, konjačev; Abdecker-konjedérski, konjaški.

Abdeckerinn, die, konjedérka, konjaška.

Abdeckerei, die, konjedérstvo, merhodérstvo; als Ort, konjedérnica, merhodérnica, konjašnica.

Abdeichen, s. **Abdämmen**.

Abdiciren, s. **Abdanken**.

Abdicken, *v. a.*, zgostiti, zgostovati, sterditi, sterdovati, *v. n.*, (po prekuhanji) zgostiti se, sterditi se.

Abdielen, *v. a.*, prepažiti, prepaževati, z deskami obiti, obijati; *serb.* pretiniti.

Abdienen, *v. a.*, odslužiti, služiti, odsluževati; (aufhören zu dienen), doslužiti, dosluževati.

Abdingen, *v. a.*, pobiti, pobijati ceno, zbiti, zbijati; er hat mir einige Kreuzer abgedungen, zbil mi je nekaj krajcerjev.

Abdisputiren, s. **Abstreiten**.

Abdonnern, *v. n.*, zgermeti, zgermeti se; *v. a.*, eine Rede abdonnern, gromovito zgovoriti, govoriti.

Abdorren, *v. n.*, an Gewicht verlieren (zum Theile), usušiti, usušati se; vom Ganzen, usahniti, usihati, usehneti, usehati, posušiti, posušati se; ein abgedorrter Leib, suho telo, zmeršeno telo, kost in koža ga je, smertno kosilo; ein abgedorrter Baum, suhal, *g.* suhali, suhlica.

Abdörren, *v. a.*, osušiti, posušiti, usušiti, sesušiti, sesušati u. sušiti.

Abdörrofen, der, s. **Dörrofen**.

Abdörrung, die, sušenje, posušenje.

Abdraht, der, odstružek, strugotina (pri kotlovinarjih).

Abdrängen, *v. a.*, odriniti, odrivati, odpahniti, odpahati; s. **Abdringen**.

Abdrechseln, *v. a.*, etwas weg drechseln, odstrugati, odstružiti, strugati; etwas fertig drechseln, ostrugati.

Abdrehen, *v. a.*, s. **Abdrechseln**, odsukati, sukati, odviti, zviti, zvijati; (zu Ende drehen), dosukati; einem Vogel den Kopf abdrehen, vrat tiču zaviti, zavijati; die Augen abdrehen, odverniti, odvračati; ein abgedrehter Mensch, zvit, zavit, prekanjen, zasukan, muhast človek.

Abdreschen, *v. a.*, durch Dreschen absondern, odmlatiti, odmlatovati; eine Menge Getreides abdreschen, omlatiti, mlatiti; vollenden das Dreschen, domlatiti, mlat, mlačvo dokončati; ein wenig oder nach der Oberfläche hin, pomlatiti; eine Schuld abdreschen, odmlatiti; geheim abmachen, mlatiti, skovati, usnovati; abgedroschenes Zeug schwatzen, prazno slamo mlatiti; abprügeln, zmlatiti, omlatiti, premlatiti, mlatiti.

Abdriesseln, *v. a.*, spukati, pukati; *v. r.*, sich abdriesseln, spukati, pukati se.

Abdrillen, *v. a.*, zmencati, zmoledvati; nach Murko, izbaglati.

Abdringen, *v. a.*, prisiliti, prisilovati iz koga kaj; ein Versprechen, (obet) stisniti, stiskati, zdreti, zdirati, zleči iz koga, nagnati, naganjati koga k čemu.

Abdrohen, *v. a.*, izžugati komu kaj, z grozenjem, s hudo, silamu iz koga spraviti, spravljati.

Abdruck, der, natis, stis, vtis; das Abgedruckte, natisek, stisek, odtisek; Bild, podoba. Er ist der Abdruck s. Vaters, je ves po očetu, je ves ujegov oče, zvergel se je ves po očetu; je očetova podoba; die Zunge (der Abzug) am Schießgewehre, ježiček, sprožaj.

Abdrücken, *v. a.*, in einem weichen Körper, vtisniti, vtiskati; auf eine Oberfläche, natisniti, natiskati. Der Tod drückt sich in seinem Gesichte ab, ima mertvaški obraz, na obrazu se mu smert zna.

Abdrücken, *v. a.*, absondern, odtisniti, odtiskati; am Lohne etwas abdrücken, utergati, tergati; einem etwas abdrücken, iz koga kaj stišati; das Gewehr, sprožiti, sproževati (puško), ustreliti, streljati; die Angst drückt mir das Herz ab, težava mi serce topi, terga, stesnuje; serce mi utripa; sich den Fuß abdrücken, ožuliti, oguliti si nogo.

Abdrücken, das, unvorsichtiges Abdrücken des Gewehrs, neprevidno sproženje, sproževanje puške.

Abdrucksstange, die, im Schlosse des Gewehrs, zapadec, zapad, zapor.

Abdruschregister, das, zapisovalo, kazalo zmlatve.

Abdunkeln, *v. a.*, bei den Färbern, potamniti, tamniti; *v. n.*, mračiti, tamniti se; in St. medleti (dunkel, medel, medlo).

Abdunsten, s. **Abdampfen, Duusten**.

Abdünsten, s. **Abdämpfen, Dünsten**.

Abdünstungshaus, das, hlapivnica.

Abdupfen, *v. a.*, otipkati, tipkati.

Abdursten, *v. n.*, ich bin abgedurstet, sežejan sim.

Abebnen, *v. a.*, poravniti, od. poravnati, poravnovati, ravniti.

Abecken, *v. a.*, der Ecken berauben, odbiti, odbijati vogle; mit Ecken versehen, na vogle napraviti, napravljati, na vogle zagraditi, zagrajati.

Abeggen, *v. a.*, prebranati, pobranavati, zavleči, zavlačiti, povlačiti.

Abeichen, s. **Abaichen**.

Abeifern sich, *v. r.*, sich durch Eifer ermüden, gorečnosti ugreti se; sich durch Zürnen abmatten, stogotiti se, natogotiti se, utruditi se (od) togote.

Abeilen, *v. n.*, steči, proč smukniti, šiniti.

Abeisen, *v. a.*, das Eis wegnehmen, odbiti, odbijati, odpraviti, odpravljati led; *v. n.*, stajati, tajati se, zjužiti, južiti se.

Abelmosch, der, s. **Bisamkörner**.

Abend, der, večér. Es geht gegen den Abend, večeri se, mrači se, noč se dela, večér nahaja, prihaja; des Abends, zvečér; des Abends um die Kochzeit, zvečer ob kurjavi; zu Abend essen, večerjati; abessen, povečerjati, odvečerjati; sich anessen, navečerjati se; gegen Abend, pred večer, pod večer; wir stehen am Vorabend großer Ereignisse, nastajajo velike reči; Vorabend eines Festes, (Feierabend), delapust, Z. B. na delapust sv. Jožefa; na večér z. B. pred s. Petram; nach Murko auch osvetek; gestrigen Abend, gestern Abends, snoči, sinoč; was zum gestrigen Abend gehört, sinnčen, snočen; heute Abend (künftig), drevi; was zum heutigen Abend (künftig gedacht) gehört, drevšen; heute Abend (gegenwärtig) nocoj;

was vom heutigen Abend oder der heutigen Nacht ist, nocojšen; vorgestern Abends, predsnočnim, presnočnim; zum vorgestrigen Abend gehörig, predsnočen; der heilige Abend, sveti večer, in Unterkrain auch badnik. Es ist noch nicht aller Tage Abend, še bo jutri dan. Himmelsgegend (Westen), zahod, zapad, solnčni zahod, zapad, večér.

Abend-, *adj.* večeren od. zvečeren, zapadin, zahoden.

Abendandacht, die, (Vesper) večernice, *plur.* s. **Abendgebet.**

Abendarbeit, die, večérno delo.

Abendbesuch, der, zvečérno obiskanje, obiskovanje, vasovanje.

Abendbetrachtung, die, večerno, zvečerno premišljevanje.

Abendblume, die, solnčnica.

Abendbrot, das, Jause, malica, predvečerek, mala južina, popoldanica, mala večerja; es nehmen, malicati, maličevati.

Abenddämmerung, die, mrak, somrak; **Abenddämmerung** tritt ein, mračí se.

Abendessen, das, večérja; **zweites Abendessen**, povečerek; s. **Abend.**

Abendfalter, der, veša, vešica.

Abendgang, der, večérna hoja; (im Bergbau), jama proti večeru, zahodu.

Abendgebet, das, večérna, zvečérna molitev, žebranje in O. K.

Abendgegend, die, večérna, zahodna, zapadna stran.

Abendgeläute, das, s. **Abendglocke.**

Abendglocke, die, večérno zvonjenje, angelovo češčenje od. češenje, Zdrava od. Ave Marija!, večerni zvon.

Abendgold, das, s. **Abendroth.**

Abendkost, die, s. **Abendessen.**

Abendkühle, die, večérni hlad.

Abendland, das, zahod, zahodna, večérna dežela, zasolnčna dežela, dežela proti solnčnimu zahodu.

Abendländer, der, prebivavec zahodniga kraja, človek od večérne strani; **Abendländerin**, die, prebivavka iz zahodne dežele; nach V. zasolnčnik, zasolnčnica.

Abendländisch, *adj.* zahodni, zapadni, zasolnčni.

Abendlich, *adj.*, was zum Abende gehört, večeren, zvečeren.

Abendlicht, das, zasolnčni svit (Zodiakal-Licht).

Abendlied, das, večérna pesem.

Abendluft, die, večérni zrak, der Wind vom Westen, zasolnčna sapa, d. i. die kühle Luft des Abends, večérni hlad, zvečérna sapa, hladek.

Abendmahl, das, **Abendmahlzeit**, die, večérja, večérjanje; **Abendmahl** des Herrn, sveto obhajilo; zum **Abendmahle** gehen, obhajati se, k sv. obhajilu iti; **Abendmahl** reichen, obhajati koga; **abendmahlen**, s. **Abend.**

Abendmahlszeit, die, večérja.

Abendmarkt, der, predsomenj, predsejim; vor dem Wochenmarkte, predterg.

Abendmeer, das, večérno morje, zahodno morje.

Abendmesse, in der Bedeutung Vormarkt, s. **Abendmarkt.**

Abendmusik, die, večérna, zvečérna godba, glasba, muzika.

Abendpunct, der, an welchem die Sonne untergeht, wenn sie im Aequator steht, etwa, srednji zahod, zahodišče, zahodiše.

Abendregen, der, zvečérni dež; **Spätregen** (im bibl. Sinne) pomladanski dež, **Frühregen**, jesenski dež.

Abendroth, das, **Abendröthe**, die, večérna zarja, žar na večer, večérni žar. Nocoj se žari, bo jutri lepó; davi se je žarilo, bo dež.

Abends, *adv.*, zvečér, heute **Abends** (zukünftig) drevi, (gegenwärtig) nocoj, gestern **Abends** sinoč, vorgestern **Abends** predsinočnim.

Abendschein, der, s. **Abendroth.**

Abendschicht, die, im Hüttenwesen, nach V. večérni posad.

Abendsegen, der, večérna molitev, večérni blagoslov.

Abendseite, die, stran proti zahodu, zahodna, večérna, zasolnčna stran.

Abendsonne, die, večérno, zahodno, zajajoče solnce.

Abendständchen, das, s. **Abendmusik.**

Abendstern, der, (zvezda) večérnica.

Abendstille, die, večérna tihota, večérna tišina.

Abendstillstand, der, (eines Planeten), zastanek, večérni zastanek.

Abendstunde, die, delapust, večér.

Abendthau, der, večérna rosa.

Abendtisch, der, s. **Abendessen.**

Abenduhr, die, **Sonnenuhr**, die nur Nachmittags zeigt, popoldanska solnčna ura.

Abendunterhaltung, die, večérna veselica, s. **Abendzeitvertreib.**

Abendversammlung, die, večérni shod, zbor; zum Gebete nach einem Verstorbenen, živi večér (Wochein).

Abendvogel, der, s. **Abendfalter.**

Abendvölker, die, protivečérni, zahodni, zapadni narodi.

Abendwärts, *adv.*, proti zahodu, za solncem.

Abendweite, die, dalja od srednjiga zahoda.

Abendwind, der, (Westwind), podsolnčnik, zahodni veter, večérnik, sapa od solnčniga zahoda, od večéra, der Abendwind weht, večérna sapa, nočnik piihjá.

Abendwolf, der, s. **Hyäne.**

Abendzeit, die, večérni čas, večér.

Abendzeitvertreib, der, večerni kratkočas, večérno kratkočasovanje.

Abendzirkel, der, večérna družba.

Abenteuer, das, čudna zgoda, nakazen, čudna naključba ali prigodba, nach Gutsmann spaka.

Abenteuerer, der, klativitez, verächtlich klatež, auch posvetnjak.

Abenteuerlich, *adj.*, čudovit, čudin, strašin, pošasten, neznan.

Aber, *adv.*, für wiederum, zopet, spet, ino. O Geiz und **aber** Geiz, o lakomnost ino lakomnost. Hundert und **aber** hundert, sto ino sto; *conj.* ali, pa, pak, a, J. Kr.; er **aber** antwortete, on pak je odgovoril; er würde sich geben, **aber** —; udal bi se, ali —; ich arbeite, du **aber** liegst, jez delam, ti pa ležiš; ich bat ihn, er **aber** wollte nicht gehen; prosil sim ga, pa ni hotel iti; oder **aber**, ali pa; **aber** doch, ali vender, tode, vender; **aber** gleichwohl, tode pri vsem tem; die Sache hat ihr **Aber**, res je, ampak — en ali je vmes; res je, tode en ali je vmes; er hat immer ein **Aber**, zmiraj ima (najde) kak zgovor, ugovor.

Aberration, s. **Abirrung.**

Aberben, *v. a.*, podedvati, dedvati za kom.

Aberglaube, der, vraža, n. *plur.* vraže, prazna vera, babja vera, praznovérstvo, babjevérstvo.

Abergläubig, *adj.*, poln vraž, vražast, d. i., voll davon, vražat, babjeveren, praznoveren. Abergläubischer Mensch, babjeverec, praznoverec.

Abergläubigkeit, die, praznovérnost.

Aberkennen, *v. a.*, odsoditi, odsojati und odsojevati komu kaj, z razsodbo komu kaj odreči, odrekati.

Abermal, — **s**, *adv.*, zopet, v drugo, še, še enkrat, drugič, spet, vnovo, vnovič, z noviga.

Abermalig, *adj.*, drug, zopeten, nov, ponovljen.

Abern, *v. n.*, s. **Widersprechen.**

Abername, der, pridevek, zdevek.

Abernten, *v. a.*, ein Stück Feldes, odžeti, odžinjati; alle Früchte, požeti, požinjati; die Ernte vollenden, dožeti, dožinjati; žetvo, žetev dokončati, dokončavati.

Aberobern, *v. a.*, osvojiti, osvojevati (od koga kaj).

Abersaat, die, druga setva, setev.

Aberwitz, der, abgeschmackter Witz, neslanost, netečnost; Unvernunft, abotnost, nespamet, nespametnost; gl. **Ueberwitz**, welcher das Unbegreifliche zu begreifen wähnet, preumčinost, modrečnost.

Aberwitzeln, *v. n.*, nespameten biti, prepameten biti.

Aberwitzig, *adj.*, napačno umen, nespameten, preumen, prepameten, spremoder *(iron)*.

Abessen, *v. a.*, durch Essen wegschaffen, odjesti, odjedati; von unten **abessen**, spodjesti, spodjedati; die Kirschen, überhaupt Kerner vom Baume, pozobati, zobati češnje z drevesa; das Fleisch von den Knochen, objesti, objedati, obrati, obirati, obrebati, rebati, oglodati, glodati kosti; einen **abessen**, objesti, objedati koga; den Kirschbaum um und um **abessen**, ozobati, obrati; den Verschuß bei Jemanden, zajesti, zajedati na —; **abessen** (von den Vögeln, auch von Pferden in Bezug auf den Haber) pozobati, zobati; *v. n.* die Mahlzeit vollenden, odjesti; **Morgens**, odkositi, pokositi, odkosilčati, odzajterkvati; **Mittags**, odobedovati, odjužinati, pojužinati; **Nachmittags**, odmaličati; **Abends**, odvečérjati, povečérjati.

Abfachen, *v. a.*, opredaliti, predaliti, pregraditi, pregrajati; **classifiziren**, razrediti, razredovati, v red spraviti, spravljati.

Abfächeln, *v. a.*, z mahalam odgnati, odganjati; **sich abfächeln**, *v. r.*, z veternico ohladiti, hladiti se, opahljati, pahljati.

Abfädeln, **abfädmen** und **abfädnen**, *v. a.* überhaupt, onititi, nititi; die Fäden an den Schotten der Erbsen, Bohnen usw., zelen grah otrebiti, oličiti, trebiti, ličiti; grahove žilice oličiti, ličiti; stroke trebiti, ličiti.

Abfahren, *v. a.*, ein Stück Mauer, zid odvoziti, zid z vozam odkrušiti, odkruševati; den Fuß, nogo povoziti; die Radschienen, kolesa zvoziti, zvažati; die Pferde, konje pretegniti, pretegati, pregnati, preganjati; den Weg glatt **abfahren**, pot povoziti, považati; Heu von der Wiese, seno zvoziti, voziti, speljati, peljati; eine Schuld, z vožnjo, na vožnji dolg seslužiti, od. odslužiti, služiti; *v. n.* **wegfahren** mit einem Fuhrwerke, proč se odpeljati, se odpeljati, odiiti, iti z vozam; vom Ufer, odriniti s čolnam; der Hammer ist von dem Stiele **abgefahren**, kladvo je odletelo, odletalo, snelo se je; aus der Welt **abfahren**, s sveta zginiti; er ist **abgefahren**, šel je rakam žvižgat, usedel se je lesici na rep, pobral se je; **fahre ab**, poberi se, skidaj se mi odtod, poberi kopita, pojdi se solit, zgubi se, spravi se; vom Schiffe, odplavati, odpeljati, odpeljevati se.

Abfahrt, die, odhod, odvožnja, odpeljanje, odvoz; aus diesem Leben, odhod iz tega sveta.

Abfahrts-Flagge, die, odhodno bandêro, odvozno bandêro.

Abfahrtsgeld, das, odhodnina, odvoznina.

Abfahrtsrecht, das, s. **Abzugsrecht**, **Freizügigkeit.**

Abfahrtsschuß, der, odhodni strel, strel za odhodnjo, za slovo.

Abfahrtszeit, die, čas odhoda.

Abfall, der, odpad, pad, odkrušek; der Blätter vom Baume, osip, listopad, obletovanje; der Frucht, odcep, cepanje; des Wassers von der Höhe, vodni preval, vodopad; Ort des Wasserabfalls, slap; die abschüssige Lage des Bodens, klančina, nagib, obronek, und des fließenden Wassers, stermec; der **Abfall** vom Glauben, odstop od vere, izvérjenje; zum **Abfall** vom Glauben verleiten, znejeveriti koga; was **abfällt** od. **abgeht** von der Arbeit verschiedener Handwerker, odpadki, zveržki, ognjuski; bei den Schneidern, odstrižek; bei Schmieden, skaje, okujine, opiliki; bei Drechslern, ostružki; **Abfälle** vom Wachs, voščina, vošina; vom Bohren, izvertki *pl.*; bei Früchten, obrezek; die abgefallene Frucht, trebež, odcepek; bei Fleischern, d. i. Zulage, priklada;

beim Getreide, vom Hirse und von der Gerste, mekine, mokine; beim gesiebten Mehl, posevek, zadnja moka; beim Buchweizen, luski; **Abfälle** von Pfählen, Weinstöcken u. s. w., priskozki, prisekunci; in **Abfall** bringen (ämtlich), odpisati, odpisovati, zbrisati, zbrisovati; der Ertrag z. B. vom Bergbau, dohodek; die Abname, upadek; s. auch **Abstich, Contrast.**

Abfallen, *v. n.*, odpasti, odpadati; vom Laube, osuti, osipati se, obleteti, obletati, u. obletovati; bei Früchten, pasti, padati, (z drevesa), cepniti, cepati, trebiti se, hruške se trebijo; von Blättern, opasti, opadati, obleteti, obletovati, skapati, kapati; das Wasser fällt, nimmt ab, upasti, upadati, uteči, utekati se, usahniti, usihati se; vom Glauben, von einer Parthei, odstopiti, odstopati, odreči, odrekati se koga; von der Geschwulst, splahniti, splahovati; ich bin ganz abgefallen, ves sim shujšal, se posušil; sich abfallen, *v. n.*, er hat sich die Nase abgefallen, padši si je nos odbil, pade ter si nas odbije. Ein Abgefallener, odstopnik, odpadnik; Abgefallene, cite, odstopnica, odpadnica.

Abfällig, *adj.*, odpadljiv, odpaden, osipljiv; abfällig machen, k odstopu pregovoriti, pregovarjati; abfällig werden, s. **Abfallen,** s. auch **Abschüssig.**

Abfallsröhre, die, odvodna cev, žleb.

Abfalzen, *v. a.*, bei den Gärbern, otrebiti, trebiti; bei den Tischlern, ožlebiti, izžlebiti, žlebiti.

Abfang, der, polov, polovljenje, ulov.

Abfangen, *v. a.*, poloviti, loviti; ujeti; einem das Wasser, vzeti, jemati vodo; einen Hirschen, prestreči, streči jelena; *(mont.)* podpreti, podpirati.

Abfärben, *v. a.*, pobarvati, obarvati, barvati; pofarbati, farbati; *v. n.*, das Tuch färbt ab, barvo pustiti, puščati, pušati, barvo zgubiti.

Abfäseln, abfasern, *v. n.*, odlakniti, lakniti se; s. **Abfädeln.**

Abfaßen, *v. a.*, eine scharfe Ecke mit dem Hobel, posneti, posnemati; eine Schrift, narediti, narejati pismo, pisanje; zložiti, zlagati, sostaviti, sostavljati, spisati oder napisati, napisovati.

Abfaßung, die, sostava, spis. **Abfassen,** s. **Verfassen.**

Abfasten, *v. r.*, durch's Fasten sich entkräften, prepostiti, spostiti se, vom Fasten genug oder zu viel haben, napostiti se; *v. a.*, abbüßen, odpostiti, odpostovati.

Abfaulen, *v. n.*, odgojiti, odgnijati.

Abfäumen, *v. a.*, speniti, openiti, peniti; posneti, posnemati pene; abgefäumter Schalk, zrel, nasukan, navihan, premeten (tič).

Abfedern, *v. a.*, oskubsti, skubsti; *v. n.*, **abfedern,** omisati, omavsati se.

Abfegen, *v. a.*, omesti, ometati, pomesti, pometati; očediti, čediti.

Abfeger, der, pometavec; **Abfegerin,** die, pometavka.

Abfeilen, *v. a.*, opiliti, piliti; weg von dem Ganzen, odpiliti, d. i. völlig fertig, spiliti, opiliti, dopiliti; ein wenig, popiliti.

Abfeilicht, das, **Feilspänne,** piljava, pilanice, *pl.*, opilki; vom Eisen, škaje.

Abfeilraspel, die, lesna pila, raspljа *.

Abfeilschen, *v. a.*, zbiti, zbijati, pritergati, pritergovati, utergati, utergovati.

Abfeinen, *v. a.*, z. B. Zucker, prečistiti, prečiščati, prečišati.

Abferkeln, *v. n.*, opresiti od. oprasiti se.

Abfertigen, *v. a.*, dogotoviti, dogotovljati; odpraviti, odpravljati; einen Bothen abfertigen, poslati, pošiljati; einen kurz abfertigen, z malo besedami koga odpraviti, zaverniti.

Abfertigung, die, odprava, poslatev.

Abfesseln, *v. a.*, razkleniti, razklepati, s. **Entfesseln.**

Abfetten, *v. a.*, das Fett abschäumen, mast posneti, posnemati; die Speisen fett machen, zabeliti, beliti, začiniti.

Abfeuchten, *v. a.*, vzeti, jemati vlago, mooč; *v. n.*, vlago spustiti, spuščati, spušati, vlažiti, močiti; die Mauer feuchtet ab, zid móči.

Abfeuern, *v. a.*, streliti od. ustreliti, streljati; das Gewehr abfeuern, streliti, streljati (s pušo), sproziti, sproževati, opaliti; *v. n.*, dožgati.

Abfeuerung, die, izstrel, sprožeuje.

Abfiedeln, *v. a.*, odškripati, odgosti, odbrenkati.

Abfiedern, *v. a.*, bei den Gläsern, oščipati, ošipati; ščipati, šipati; oškerbljati, škerbljati; *v. n.*, s. **Abfedern.**

Abfiltriren, *v. a.*, preceditі, precejati.

Abfinden, *v. a.*, den Gläubiger, zadovoliti, zadovoljevati, plačati, plačevati koga; einen abfinden, d. i. einem seinen Theil geben, oddeliti, deliti koga; sich abfinden, *v. r.*, sich vergleichen mit Jemand, poravnati, poravnavati, pogoditi, pogajati se s kom. Sie zwei unterhandelten 3 volle Stunden, konnten sich aber doch nicht in Güte abfinden, tri cele ure sta se pogajala, pa se vender nista mógla pogoditi.

Abfindung, die, in Erbschaftssachen, oddeljenje, vdeležba; zadovoljenje, zadovolitev, poravnava.

Abfindungsbetrag, der, pogodni znesek.

Abfindungsgeld, das, denar, s kterim kdo koga splača.

Abfingern, *v. a.*, na perste odšteti, odštevati.

Abfinnen, *v. a.*, d. i. 2 Stücke Eisen, die man zusammenschweißen will, vorher schräg und dünn zustrecken, potleči od. potolčí, skovati.

Abfischen, *v. a.*, einen Teich, poloviti ribe, (poribiti); Jemanden etwas nehmen, vzeti, jemati; abschöpfen, posneti, posnemati. Er hat ihm das Beste abgefischt, smetano mu je posnel, receljne mu je pustil; *v. n.*, lov dokončati, doloviti, doribiti.

Abfitzen, *v. a.*, (bei den Maurern), ugladiti, gladiti zid.

Abflachen, *v. a.*, storiti, delati položno; d. i. einen Damm, založiti, zalágati jéz; daher Abflachung, zaloga; *v. n.* s. **Abdachen.**

Abflammen, *v. a.*, das Leder mit Talg tränken, und dieses über Kohlfeuer ziehen lassen, namazati, mazati, nalojiti, lojiti kože.

Abflattern, *v. r.*, sich mit Flattern abmatten, navihrati se, naferfotati se; *v. n.*, wegflattern, odvihrati, odferleti, odferfrati, odferfotati.

Abflauen und **Abflauern,** (im Bergwerk) *v. a.*, oprati, prati, splakniti, oplakniti, oplakovati.

Abflaufaß, das, (im Bergwerk), rudni perilnik, plavnik.

Abflauherd, der, (im Bergwerk), rudopravnica.

Abflechten, *v. a.*, razplesti, razpletati; zu Ende flechten, doplesti, dopletati, splesti, spletati.

Abflecken, *v. n.*, madežati, mazati, odergniti, odergati se; nasse Farbe fleckt ab, mokra barva maže, madeža.

Abfledern, *v. a.*, das Getreide, opahati, pahati; im Reuter, obravnati, ravnati; činiti, činjati.

Abflegeln, *v. a.*, odmlatiti, odmlatovati.

Abflehen, *v. a.*, sprositi, s. **Abbitten.**

Abfleischen, *v. a.*, otrebiti, trebiti, ostrugati, strugati.

Abfleischmesser, das, strugálo, stergulja.

Abfliegen, *v. a.*, odleteti, odletati, zletati; das Holz fliegt ab, wenn es auf dem Stamme dürre wird, drevje se osiplje; usahniti, sahniti.

Abfließen, *v. n.*, odteči, odtekati od. teči, steči, stekati, sceditі, secjati se.

Abflöhen, *v. a.*, očistiti, čistiti bolh, poprezati, prezati bolhe, bolhe poloviti, pobiti.

Abflößen, *v. a.*, splaviti, odplaviti, plaviti.

Abfluchen, sich, *v. r.*, nakleti se.

Abflug, der, odletanje, odlet.

Abflügeln, *v. a.*, peruti izdreti, izdirati; abgeflügelter Same, zmencano seme.

Abfluß, der, odtok, odtek; der Ort des Abflußes, odtoč; Ab- und Zufluß des Meeres, pritok in odtok, natok in utok; bibavica (in Dalmatien), odstop in nastop; das Wasser hat keinen Abfluß, voda se nima kam odtekati.

Abfluthen, *v. n.*, v valovih odteči, odtekati, odvaliti se.

Abfollen, s. **Abfüllen.**

Abfolgen, *v. a.*, mit lassen, s. **Verabfolgen.**

Abfoltern, *v. a.*, zmučiti, mučiti, natezati koga; einem etwas abfoltern, z mukami koga k čemu nagnati, naganjati.

Abfordern, *v. a.*, wegrufen, poklicati, klicati, pozvati, zvati koga; einem etwas abfordern, tirjati koga za kaj, tirjati, iskati od koga; veleti, velevati dati; von der Welt, poklicati, vzeti, jemati iz tega sveta.

Abforderung, die, tirjanje, iztirjanje, poklic.

Abform, die, opodoba, zlika, kalup.

Abformen, *v. a.*, opodobiti, opodobovati; das Modell aus einem weichen Körper, podobo zdelati, zdelovati; den Schuh vom Leisten, sneti, snemati čevelj s kopita; s. **Abbilden.**

Abforschen, und

Abfragen, *v. a.*, sprašati, spraševati, izbarati *, izpitati in St.

Abfressen, *v. a.*, odžreti, odžirati, odglodati, odglodovati, odgristi, odgrizati; (von Vögeln), pozobati, zobati; rund herum z. B. den Baum, objesti, objedati, oglodati, glodati, ogristi, obrebati, rebati drevo; sich abfressen, preobjesti, preobjedati se; die Blätter vom Baume, odjesti, odjedati listje; der Gramm frißt ihn ab, skernôbe se ujedati, togote usihati, tarnati.

Abfresser, s. **Fresser.**

Abfrieren, *v. n.*, odmerzniti, zmerzniti, zmerzovati; sehr frieren, durchfrieren, zmerzovati, prezebati, prezebovati, premreti, premirati; dem Baume ist ein Gipfel abgefroren, drevesu je en verh odzebel; die Nußbäume sind abgefroren, orehi so pozebli, uzebli; die Finger sind mir durchgefroren, persti so mi premerli, zamerli.

Abfrohnen, und

Abfröhnen, *v. a.*, die Frohndienste leisten, odrobotati, opraviti, opravljati tlako, rnboto, biti na tlaki, tlako delati; durch Frohndienste entgelten, s tlako izslužiti, izsluževati, plačati, plačevati.

Abfrühstücken, *v. a.*, odzajterkovati, pozajterkovati; eigentlich odkositi (auf dem Lande, in den Städten wird aber dieses Zeitwort gewöhnlich für „mittagmahlen" gebraucht).

Abfuchteln, *v. a.*, ošeškati, oklepati.

Abfügen, *v. a.*, bei den Gläsern, oškerbljati, škerbljati; bei den Tischlern spahniti, spahovati.

Abfühlen, *v. a.*, durch das Gefühl wahrnehmen, očutiti, ošlatati, ošlatovati, otipati, otipovati.

Abfuhr, die, odpeljava, odvožnja, odvoz, Abfuhr der Gelder, odprava, izročitev, odrajtanje denarjev.

Abführen, *v. a.*, odpeljati, odpeljevati, proč peljati, proč voziti; ins Gefängniß, peljati, gnati, goniti; der Kranke führt ab, bolnika goni; mit Arzeneimitteln, sčistiti, čistiti, omečiti, mečiti; einem die Kunden, knpce, odjemnike odverniti, odvračati, prevzeti und vzeti, jemati; eine Abgabe abführen, opraviti, opravljati, plačati, plačevati, odrajtati, odrajtovati davek; eine Schuld, splačati, plačati, splačevati; den Draht, zvleči, vleči; einen vom rechten Weg abführen, zavoditi, zapeljati, zapeljevati; den Proceß abführen (weiterführen), nadaljevati, *(imp.)* (beenden), dognati, zdelati pravdo; zum Militär abführen, dati, oddati, oddajati v vojake, v vojaščino od. vojašino; abführend, mečiven, čistiven.

Abführungsmittel, das, čistilo, mečilo, *gem.* dristilo.

Abfüllen, *v. a.*, durch Schöpfen, odvzeti, odjemati, zajeti, zajemati, sčrepati, črepati; durch Gießen, odliti, odlivati, odto-

čiti, odtakati; (abfollen), ožrebiti se, žrebiti.

Abfurchen, *v. a.*, razorati, zorati, orati na razore, na brazde; dem Nachbar, odorati, odoravati.

Abfüttern, *v. a.*, fatt füttern, napičati, nakermiti, napasti (živino), položiti živini; das Füttern beenden, poklasti, oklasti; das Futter gegen die Nacht geben, das letzte Futter, na noč poklasti, klasti, položiti.

Abgabe, die, oddanje, oddajanje, oddaja; eines Briefes, izročba, izročitev; Steuer-Abgabe, davek, davščina, davšina, auch danja, dača; von Gerenten, lazina; von Wäldern, gojzdnina, dervina; vom Weine, kalnica, dac, dacija; bei Brücken (Brückenmauth), mostnina; bei Ueberfuhren (Ueberfuhrslohn), brodnina, u. s. w. mittelst der Endung nina oder auch ščina, šina; ich bin mit Abgaben beschwert, z davki sim obložen.

Abgabeln, *v. a.*, vzeti, jemati z vilicami, od. na vilice.

Abgabenfrei, *adj.*, davščin, davšin prost.

Abgabsort, der, oddajišče, oddajiše.

Abgabspostamt, Abgabsamt, das, oddajavna, zročevavna poštnija.

Abgaffen, *v. a.*, einem etwas, sprežati, prežim; einen abgaffen, obzijati.

Abgähren, *v. n.*, povreti, vreti.

Abgang, der, von einem Orte, der Post, des Schiffes, odhod, odid, odhajanje; der Waare bei Kaufleuten, zvedenje, prodaja, s. **Absatz**; vom Kriegsdienste, vom Militär, odhod; an der Zahl, odhodek; dieser Gebrauch kommt in Abgang, ta navada pojema, se popuša, se opuša, se opuša; in Abgang gekommene Moden, opuščene, opušene šege; die Abnahme an Kräften, slabenje; der Nahrung, stradež, pomanjkanje; ich leide Abgang, terpim pomanjkanje, d. i. Verminderung; du kennst keinen Abgang, nimaš nikakoršniga pogreška; in Abgang kommen, zgubiti se; das Absterben, odhod iz sveta, odmretje, odmertija; nach Abgang der männlichen Linie, kadar odmre, pomre moški rod; bei Abgang eines Erben, kadar ni dediča; aus Abgang eines Verbrechens die Untersuchung ablassen, popustiti preiskovanje, ker ni hudodelstva; aus Abgang rechtlicher Beweise, ker ni pravnih dokazov; das Gekräz bei Metallarbeitern, piljava, stergotina, drob, škaja; Abgang bei Schneidern, ostrižek; bei Schustern, obrezina; im Forstwesen, hosta, obsek, terske; die Abgänge bei verschiedenen Arbeitern, ostanki, zametek; s. auch **Abfall**; an Zahl, Maß od. Gewicht, upadek, zguba, pogrešek; bei Erzen aus reinem Metall, Calo, ugorek, upadek, odletek.

Abgangszeugniß, das, odhodno spričevalo, odhodoica.

Abgängeln, *v. a.*, odpeljati, odpeljevati na povodcu.

Abgängig, *adj.*, manjkljiv, pomanjkljiv; abgängige Waare, blago, ki se lahko speča.

Abgängling, der, negodnik.

Abgäschen, *v. n.*, speniti se, nehati peniti se, šumeti.

Abgaukeln, *v. a.*, einem etwas abgaukeln, iz koga kaj izsleparíti, izmamiti.

Abgaunern, *v. a.*, oplajšuriti, izciganiti, ociganiti, opehtati, ocjaziti, ocjahtati koga za kaj.

Abgeben, *v. a.*, dati, oddati, oddajati, zročiti, zročevati; ein Zeugniß, spričati, spričevati, spričevanje dati, dajati; eine Aeußerung, svoje menjenje izreči, izrekovati; das werde ich ihm abgeben, to mu bom vernil; *v. r.*, sich mit Jemanden abgeben, pečati, pajdašiti, družiti se s kom; mit etwas, podati, podajati se na kaj, ukvarjati, pečati se s čim; ein Gewerbe usw. treiben, in einem Amte stehen, etwas sein, s. **Sein**; sich zu etwas gebrauchen lassen, služiti za —, biti za —; einen Knecht abgeben, biti, služiti za hlapca, hlapčevati; eine Magd abgeben, biti, služiti za deklo, deklovati; sie gute Soldaten ab, iz njih se dobri vojaki dobivajo; es wird Schläge abgeben, tu bo šiba pela.

Abgeber, der, oddajnik, oddajavec, zročivec, zročej.

Abgebrannt, *part.* pogorel; abgebranntes Haus, pogorela hiša; von der Sonne, ogorel, ožgan, opaljen; der Abgebrannte, pogorelec, pogoreli.

Abgebrochenheit, die, in einer Rede fortgesetzte Elypse, premolkovanje, premolk.

Abgehärtet, *adj.*, terden, uterjen, vsiga navajen.

Abgehen, *v. n.*, von einem Orte, oditi, odhajati; die Leute fangen schon an abzugehen, ljudje že odhajajo; jemand abgehen lassen, poslati, pošiljati, zagnati, odpraviti, odpravljati; vom Texte abgehen, od svojih besed odstopiti, odstopati, odjenjati, odjenjevati, auch odskočiti, odskakovati, iti, hoditi; die Straße geht ab, cesta gre na stran, se loči; seine Waaren gehen gut ab, blago mu gre spod rok, kupčija se mu dobro vede; seine Waaren gehen reißend ab, razpotegujejo blago, pulijo, tergajo se, vlak je za blago; von einer Parthei abgehen, odstopiti, odstopati; von der Meinung abgehen, misel prevreči, prevračati, drugači misliti, druge misli biti, skujati se, prepreči, spremisliti, spremišljati se; einem Kaufmann abgehen, zapustiti, zapuščati od. zapušati kupca; von einem Amte, službo pustiti; mit Tode abgehen, beim Vieh, pasti, padati; konec vzeti, konec jemati, cerkniti, cerkati, poginiti, giniti; pocepati; von Menschen, umreti, umirati, mreti, iz tega sveta iti, preseliti, preseljevati se v večnost, abgesondert werden, priti, iti od —; es ist ihr ein Kind abgegangen, negodno je znosila, porodila, je imela splav; s. **Abgängling**; fehlen, zmanjkati, zmanjkovati, na malo iti, hoditi, pogrešiti, pogrešati; es geht mir am Gelde ab, denarjev mi manjka, zmanjkuje; es geht ihm nichts ab, vsiga

ima zadosti; er läßt ihm nichts abgehen, nič mu ne odreče, nič mu ne krati; das Feuer abgehen lassen, pustiti, puščati od. pušati, da pogori, da ogenj ugasne, da se pogasi, da ogenj pomre; die Sache ist gut abgegangen, dobro se je sešlo, obneslo; die Sache geht gut ab, reč se dobro vede, obnaša; *v. a.*, die Schuhe abgehen, čevlje obnositi, prehoditi, shoditi, razdreti, dreti, zbrusiti, razhoditi; wenn die Stiefel zu eng sind, um sie weiter zu machen, obhoditi; einen Weg abgehen, pot uhoditi, ugladiti, obhoditi; *v. r.*, sich abgehen, d. i. sich ermüden, nahoditi, uhoditi, shoditi se, upehati se.

Abgeigen, s. **Abfiedeln.**

Abgeißeln, *v. a.*, einem die Haut, odbiti, odbijati (z bičem) kožo.

Abgeizen, *v. a.*, iz skoposti komu kaj odtergati, utergati.

Abgelebt, *adj.*, alt, star, prestar, postaran, moter; ein abgelebter Mensch, nach Jarn., krečej; abgelebte Kleidermode, zastarana noša; s. **Ablleben.**

Abgelegen, *adj.*, entfernt, odležin, oddaljen; unbequem gelegen, preveč v stran, v strani, prevstranski, odročio, v zahod biti, im Fasse abgelegener Wein, staro, uležano vino; abgelegenes Obst, umedeno, omlajeno, medno sadje; abgelegenes Tuch, preležano, sednato sukno; *adv.* v strani.

Abgelegenheit, die, odležnost, odročnost, prevstranost.

Abgeleibt, *adj.*, s. **Sterben.**

Abgemattet, *adj.*, trudin, shojen, zdelan.

Abgeneigt, *adj.*, ne dober, ne naklonjen, zopern, nasprot; er ist ihm abgeneigt, mu ne gre na roko, ga ne more (terpeti), mu ni naklonjen, nagnjen; wir sind einander nicht abgeneigt, smo si zeló v kouce; ich wäre nicht abgeneigt, ne bil bi zoper to, temu nasproti.

Abgeneigtheit, s. **Abneigung.**

Abgenützt, *adj.*, odergnjen, oguljen, zlizan, zrabljen, obnošen.

Abgeordnete, der, poslanec, poslanik, poročnik, sporočnik, sel, odbranec; **Abgeordnete,** die, poslana, poslanka, sporočnica; Abgeordnete an Jemand schicken, može poslati, pošiljati do koga.

Abgerben, *v. a.*, ustrojiti, strojiti.

Abgeredeter Maßen, *adv.* kakor sva se pogovorila, kakor sva si dala besedo, kakor je bila beseda med nama (nami), po dogovoru, po besedi.

Abgerichtet, *adj.*, zučen, učen, zurjen, navajen.

Abgeritten, *adj.*, zjezdarjen.

Abgesagt, *adj.*, abgesagter Feind, naglaven, očiten sovražnik; er ist mein abgesagter Feind, me čerti kot kačo, kot gada, v žlici vode bi me utopil, do kervi me čerti.

Abgesandter, s. **Abgeordnete.**

Abgeschaffte, der, odpravljenec.

Abgeschieden, *adj.*, ločen, odločen; *adv.*, samoten; abgeschiedene Seelen, duše rajnciih, mertvih, umerlih.

Abgeschiedenheit, die, odločenost, samota.

Abgeschlagenheit, die, otožnost, klavernost, mertvost, pobitost; der Gliedmaßen, stan, v kterem udje odpovedujejo, upadajo.

Abgeschliffen, *adj.*, obrušen, uglajen; abgeschliffene Sitten, omikane šege, navade.

Abgeschmackt, *adj.*, neslan, plevek, rahak, pust, siten, nejčečen, neukusen; auch *fig.* ein abgeschmackter Mensch, neslanec, pustnjak, situež, pustež; **Abgeschmackte,** eine, neslanka, pusta, sitna, sitnica.

Abgeschmacktheit, die, neslanost, sitnost, pušeoba, pušoba; eine abgeschmackte Sache, neslanarija, sitnoba.

Abgesehen, *part.* davon, ne glede na to, brez tega.

Abgesellen, sich, *v. r.*, oddružiti, oddruževati se.

Abgesondert, s. **Abgeschieden.**

Abgespanntheit, s. **Abgeschlagenheit.**

Abgetragen, s. **Abtragen.**

Abgeurtheilte, der, obsojenec, obsojeni.

Abgewähren, *(mont.)* s. **Abschreiben.**

Abgewinnen, *v. a.*, dobiti, dobivati, kaj od —, iz koga; den Vorzug, prednost, predobiti, predobivati, prekositi; im Spiele, obigrati, obigravati koga, perigrati, perigravati kaj pri kom; einem den Vorsprung abgewinnen, preteči, prestreči koga; dem Feinde eine Schlacht, zmagati v bitvi; einer Sache Geschmack abgewinnen, najti veselje v kaki reči.

Abgewöhnen, *v. a.*, odvaditi, odvajati; sich etwas, odvaditi se česa; s. **Entwöhnen.**

Abgewöhnung, die, odvada, odvaja.

Abgezehrt, *adj.*, medel, shiran, slok, mršav; er ist ganz abgezehrt, ga je sama kost in koža; der **Abgezehrte,** hiravec.

Abgezogenheit, die, s. **Abgeschiedenheit.**

Abgießen, *v. a.*, odliti, odlivati, odlijati, odločiti, odtakati, odcediti, odcejati, in Gyps, ꝛc. liti, uliti, ulijati, zliti, zlijati, od. zlivati.

Abgießer, der, zlijavec, ulijač.

Abgießung, die, odliv, odlivanje, zlivanje.

Abgipfeln, *v. a.*, verhove posekati, posekovati, odlomiti, odlamljati, odtergati, odtergovati, odrezati, odrezovati.

Abgittern, *v. a.*, omrežiti, premrežiti, premreževati, z mrežo odločiti, odločevati.

Abglanz, der, odsvit, odlesk, odsij; *fig.* podoba.

Abglätten, *v. a.*, polikati, zlikati, olikati, likati, ogladiti, zgladiti, zglajati, ugladiti, gladiti.

Abgleichen, *v. a.*, zravnati, poravnati, poravnavati, ravniti; in Rechnungssachen, Schulden und Forderung, poravnati, poravnavati, obotati, pobotati, botati; *serb.* prebiti jedno za drugo.

Abgleiten, *v. n.*, derkniti, spoderkniti, spodersniti, dersniti, dersati, spolzniti, polzniti, polzeti, spodleteti, spodletovati, zderčati, zderčevati; ich gleite ab, polzi mi, spodleti, spodletuje mi, zderči, zderčuje mi, spodersne, spodersa mi; vom rechten Weg,

zaiti, zahajati, odstopiti, odstopati od prave poti.

Abglimmen, *v. n.*, stleti, potleti, tleti, dotleti; auch potaliti, staliti, taliti.

Abglitschen, s. Abgleiten.

Abglühen, *v. a.*, razbeliti, zbeliti, beliti, den Wein, zavreti, vreti vino.

Abgott, der, malik, krivi bog; **Abgöttin**, die, boginja, malikinja; des Abgottes, malikov; den Abgöttern eigen, malikovavski, malikovski.

Abgötterer, der, malikovavec; **Abgötterin**, die, malikovavka.

Abgötterei, die, malikovanje, malikovavstvo; Abgötterei treiben, malikovati, krive bogove moliti.

Abgöttisch, *adj.*, malikovavski.

Abgottschlange, s. Riesenschlange.

Abgraben, *v. a.*, einen Berg abgraben, goro odkopati, odkopavati od. odkopovati; mit einem Graben schließen, zagrebsti, zagrebati od. zakopati, zakopavati; einen Weg, prekopati, prekopavati pot; das Feuer im Walde, ogenj prekopati, prekopavati; einen Fluß, potoku prekopati, prekopavati, odpeljati, odpeljevati vodo.

Abgrabung, die, odkop, prekop, odkopovanje, prekopovanje.

Abgrämen, sich, *v. r.*, snesti, jesti, ujedati se, gnati si k sercu; (od) žalosti tleti, sahneti, giniti.

Abgränzen, *v. a.*, omejiti, mejiti, mejnike postaviti, postavljati, staviti.

Abgrasen, *v. a.*, das Gras abfressen oder abfressen machen, popasti, popašati, popasovati, pomuliti, muliti; abmähen, pokositi oder poseči, kositi oder seči.

Abgreifen, *v. a.*, durch Abgreifen abnützen, ogladiti, gladiti, ošlatati, obšlatati, šlatati, otipati; etwas rauhes, oguliti, guliti, odergniti, odergovati.

Abgrund, der, brezdno, brezno, brezen; eine Tiefe, deren Grund sichtbar ist, prepad, globočina; eine Tiefe überhaupt, globočina, globina; eine scheidende Entfernung, prepad; am Rande des Abgrundes, na prepadu.

Abgründen, *v. a.*, für ergründen, doseči, dosegati do dna; bei den Tischlern, žleb izskubljati, žleb zdelati, delati, izdolbsti.

Abgucken, *v. a.*, einem etwas, spaziti, opaziti, opazovati, izprežati kaj pri kom; sich abgucken, *v. r.*, nalukati se.

Abgunst, die, neprivoščinost, neprivošnost, nenaklonjenost; s. Mißgunst.

Abgünstig, *adj.*, nenaklonjen, nevošljiv, zavidin.

Abgurgeln, *v. a.*, zaklati, klati, vrat odrezati, odrezovati, rezati; den Schleim abgurgeln, izgergrati, gergrati, gergati; das Gurgeln vollenden, dogergrati.

Abgürten, *v. a.*, odpasati, odpasovati, razpasati, razpasovati; dem Pferde den Sattel abgürten, razsedlati, razsedlovati konja.

Abguß, der, odlitje, odlivanje; das Abgegossene, odcedek, ulitek, odliv, pocejki *pl.*; eines Bildes, zlitje, ulitje; das Bild selbst, zlitek, ulitek, odlivek; Collectiv, zlitina.

Abgüten, *v. a.*, vermittelst eines Heirathsgutes, oddeliti, oddeljevati, deliti koga.

Abhaaren, *v. n.*, ogoliti se, goliti se, pustiti, puščati, pušati dlako; von Menschen, lasje mi padajo, plešim; bei den Lohgärbern, *v. a.*, ogoliti, goliti, auch oguliti, guliti.

Abhaben, *v. a.*, dobiti del; den Hut abhaben, gologlav, razoglav, odkrit biti.

Abhacken, *v. a.*, odsekati, odsekovati, usekati, odklestiti, odklestovati, klestiti.

Abhadern, *v. a.*, einem etwas, spuliti, puliti iz koga kaj, s prepiram kaj dobiti, dobivati.

Abhageln, *v. n.*, es hat abgehagelt, toča je nehala, jenjala; die Blätter sind abgehagelt, toča je otolkla, odbila listje.

Abhäften, *v. a.*, odpeti, odpenjati.

Abhäkeln, s. Abhäften.

Abhägen, *v. a.*, ograditi, ograjati, graditi, zagraditi, zagrajati, oplotiti, zagajiti.

Abhagern, *v. n.*, posušiti se, shujšati.

Abhaken, *v. a.*, sneti, snemati; vermittelst des Hakens von dem Grunde eines Nachbarn, odkopati, prikopati, prikopavati; Heu, s ključem odpuliti, puliti seno.

Abhalftern, *v. a.*, razujzdati, razujzdovati; nach Murko auch razoglaviti, razoglavljati.

Abhallen, *v. n.*, odmevati se.

Abhalsen, *v. a.*, vrat odrezati, odrezovati; den Hund abhalsen, odkleniti, odklepati, sneti, snemati psetu grebenico, gradanico; s. Abgurgeln.

Abhalten, *v. a.*, in der Entfernung, proč deržati, ne pripustiti, ne pripuščati, pripušati; den Feind, odverniti, odvračati, varovati koga v kaj; hindern, odverniti, odvračati, uderžati, uderževati, zaverniti, zavračati, zaderžati, zaderževati koga, ubraniti, braniti komu kaj, ovreti, ovirati koga; er läßt sich durch nichts abhalten, nič ga ne ovre, ne ovira, ne uderži, za nič ne mara; eine Feier abhalten, praznik obhajati; Prüfung, Tagsatzung, imeti skušnjo, poskušnjo, pravdni dan; das Standrecht über Jemand, soditi koga po nagli sodbi.

Abhaltung, die, in den obigen Bedeutungen, odvračanje, odvernitev, uderževanje, priderževanje, zaderževanje, odvračba, ovira.

Abhämmern, *v. a.*, odkovati.

Abhandeln, *v. a.*, (unterhandeln), pogajati se; ein Haus von einem, hišo kupiti, kupovati; etwas vom Preise, kup, ceno odbiti, odbijati; na kupu, ceni zbiti, zbijati, nach Murko odteržiti; den Frieden, pomirovati se, mir delati, za mir se pogajati; die Verlassenschaft, obravnati, obravnavati, razpraviti, razpravljati zapuščino, nach V., blago razdeliti, deliti; in den Rechten überhaupt, razsoditi, razsojevati, soditi; einen Gegenstand schriftlich abhandeln, pisati od česa (o čem), razložiti kaj; mündlich abhandeln, govoriti od —, meniti se od —.

Abhanden, sein, ne biti (tukaj), ne biti pri roci; Abhanden kommen, zgubiti, zgubljati se, zginiti, auch doiti.

Abhandlung, die, eines Vertrages, pogajanje zastran —; schriftliche Abhandlung über etwas, govor, razgovor, pisanje, govorjenje; — der Verlassenschaft, obravnava, razprava zapuščine.

Abhandlungsbehörde, die, obravnavna gosposka.

Abhandlungsinstanz, die, obravnavna sodnija.

Abhandlungstagfahrt, die, dan za obravnavo.

Abhang, der, sanfter des Berges, breg, podolje, brežina, reber, jarek, klanec; jäher Abhang, stermota, stermina, stermec, stermica; eines Ackers, obronek; der Garten hat einen Abhang, vert na dol, navdol leži, vert je položen, je brežen; ein thalförmiger Abhang gegen das Meer nach Jan., okoj.

Abhangen, *v. n.*, herabhängen, viseti, von Jemanden abhangen, biti komu v pokoršini, v rokah, v pesteh; viseti na kom, natvezen biti na koga, opirati se na —; zaviseti od česa †; das hängt nicht von mir ab, v tem nisim jez gospodar, to ni pri meni, to ni v moji moči, oblasti; eine Fläche hängt etwas ab, navdol leži plan, planjava je položna, je povežna, s. Abhang.

Abhängen, *v. a.*, d. i. abnehmen, was angehängt war, sneti, snemati.

Abhängig, *adj.*, visečí, navezan, natvezen, opert, opiran na koga, podložin komu, zavisen od koga †; von der Fläche, podoljast, položin, povežen, navdolen; abhängig machen, podvreči koga komu.

Abhängigkeit, die, visenje na čem; von Jemanden, natvezba na koga; Unterthänigkeit, podložnost; — einer Fläche, podoljnost, povežnost, položnost.

Abhängung, die, Abnehmung, snetje, snemanje.

Abhären, *v. a.*, oguliti; odtergati, stergati lase, dlako; *v. n.*, oplešiti, oguliti se, dlako, lase zgubiti.

Abharken, *v. a.*, odgrabiti.

Abhärmen, sich, *v. r.*, tarnati, medleti, prepadati (od) žalosti; s. Abgrämen.

Abharren, *v. a.*, pričakovati.

Abhärten, *v. a.*, uterditi, terditi; abgehärtet, uterjen, terden; das Eisen abhärten, kaliti; den Leib abhärten, uterditi, uterdovati; navaditi se truda, ukrepiti, krepčati se.

Abharzen, *v. a.*, obrati, obirati smolo z drevesa, pobrati, pobirati smolo.

Abhaschen, *v. a.*, einem etwas, zmakniti, zmikati.

Abhaspeln, *v. a.*, odmotati z —, zmotati, zmotovati.

Abhauben, *v. a.*, bei den Jägern, odkriti, odkrivati.

Abhauchen, *v. a.*, spihniti, spihovati, odpihniti, odpihovati.

Abhauen, *v. a.*, odsekati, odsekovati, sekati; auch odrobiti, robiti; von unten, spodsekati, spodsekovati; einen Baum, obsekati, posekati, posekovati, sekati; das Getreide, Gras, pokositi, poseči, kositi, seči; abgehauene Aeste, Steinstücke u. dgl., okresine, *pl.*

Abhäufeln, *v. a.*, v kupe djati, devati, na kupce zmetati, metati.

Abhäuten, *v. a.*, iz kože djati, devati; odreti, odirati; *v. r.*, z. B. von Schlangen, oleviti, leviti se, uleviti, leviti se, nach V. auch izkožiti se.

Abheben, *v. a.*, odvzdigniti, odvzdigati, sneti, snemati; die Karten abheben im Spiele, rezati (hebe ab, reži); sneti, snemati, posneti, posnemati, vzdigniti, vzdigovati kvarte; nach Murko prevzdigniti, prevzdigovati.

Abhecheln, *v. a.*, omikati, mikati.

Abheften, *v. a.*, odpeti, odpenjati.

Abheilen, *v. a.*, ozdraviti, zdraviti, sceliti, celiti, gajiti; *v. n.*, sceliti se, ozdraveti.

Abheischen, *v. a.*, iztirjati, tirjati, iskati.

Abhelfen, *v. a.*, herab, pomoči, pomagati doli; abhelfen einer Sache, pomagati, nach Murko auch odpomoči, odpomagati v čem, v okom priti čemu; s poti spraviti, spravljati, odverniti, odvračati kaj; jemanden abhelfen, nach Murko ventati komu; dem läßt sich abhelfen, tu od. v tej reči se da pomagati.

Abhelflich, *adj.*, komur je moč pomagati.

Abhellen, *v. a.*, očistiti, sčistiti, čistiti; s. Abklären.

Abhenken, s. Abhängen.

Abherzen, *v. a.*, oserčkati, serčkati, priserčkati, objemčkati, poljubkati, gerliti.

Abhetzen, *v. a.*, einem etwas, s preganjanjem komu kaj izviti, izvijati; die Hunde, ugoniti, ugnati, uganjati, s ščuvanjem utruditi, utrudovati.

Abhencheln, *v. a.*, s hinavščino, s hinavšino, s prilizovanjem pridobiti, pridobivati, iz koga spraviti, spravljati; izlizati, izlizovati iz koga kaj.

Abhenlen, sich, *v. r.*, stuliti, natuliti se.

Abherzen, *v. a.*, izčarati, izpanati iz koga kaj.

Abhinken, *v. n.*, odčotati, očotati.

Abhobeln, *v. a.*, ostrugati, strugati, odoblati, oblati *, oskublati, skublati, opahniti, opahovati; eine Ungleichheit, ein Brett, pooblati, zoblati, pogladiti, ugladiti, gladiti; einen Menschen, olikati, obtesati, omikati.

Abhocken, *v. a.*, čepé razpertiti, zdeti, zdevati.

Abholen, *v. a.*, abholen gehen, iti po kaj; abholen kommen, priti po kaj; abholen lassen, poslati, zaguati koga po kaj; er hat seine Bücher bereits abgeholt, svoje bukve je že vzel, odnesel.

Abhold, s. Abgeneigt.

Abholz, das, dračje in Unterkrain; s. auch Abraum.

Abholzen, *v. a.*, den Wald, posekati, izsekati, izsekovati; das Abholz, obseka, veje, verhači, hosta, dračje, frata.

Abholzig, *adj.*, ist ein Baum, wenn er über dem Stammende zu schnell an Dicke abnimmt und spitzig wird, nach V. mišerepast.

Abhorchen, *v. a.*, prisluševati, poslušaje zvediti, zvedovati kaj, naučiti se česa.

Abhören, *v. a.*, einen Zeugen, pričo zaslišati, zasliševati, sprašati, spraševati; einem etwas, slišati pri kom, slišati iz koga ust.

Abhörung, die, zasliševanje, spraševanje.

Abhub, der, ostanki, zjedi; (der Karten) posném, prevzdig; im Bergwesen, etwa oddelik.

Abhucken, s. **Abhocken**.

Abhusen, *v. a.*, razkovati, zbositi; *v. r.*, sich, zbositi se, kopito zgubiti.

Abhügeln, *v. a.*, grič odkopati, odkopovati, posneti.

Abhülfe, die, pomoč, pripomoč, ventanje.

Abhüllen, *v. a.*, razgerniti, razgrinjati, odgerniti, odgrinjati.

Abhülsen, *v. a.*, odluščiti, odlušiti, zluščiti, zlušiti, luščiti, lušiti, zluskati, luskati; Nüsse, orobkati, zrobkati, robkati.

Abhungern, *v. a.*, sestradati, sestradovati; sich —, *v. r.*, prestradati se, izstradati se; auch stradati, zgladati, zgladovati se, zlakotiti se; abgehungert, sestradan.

Abhüpfen, *v. n.*, odskakljati.

Abhuren, sich, *v. r.*, izkurbati, izkurbovati se.

Abhuschen, *v. n.*, smukniti (kam, proč.)

Abhusten, *v. a.*, odkašljati, skašljati, skašljevati; sich, *v. r.*, skašljati, skašljevati se.

Abhüthen, *v. a.*, opasti, popasti, popašati.

Abicht, der, kanja.

Aebicht, *adj.*, naróbe, obert, napak, opak, opačin, napačin; äbichte Seite nach V., oberto lice; *serb.* naličje.

Ab instantia Jemand entlassen, spustiti koga zavolj pomanjkanja dokazov.

Ab intestato, brez zadnje volje; — Erbe, postavni dedič.

Abirren, *v. n.*, zaiti, zahajati, zgrešiti, zgrešati (pot), zagaziti, zabresti, zabloditi.

Abirrung, die, zaid, zgrešenje; d. i. Irrthum, zablodenje, zabloda.

Abiturient, der, odhodnik.

Abjagen, *v. a.*, odpoditi, odpojati, odgnati, odganjati, oddegati, odbiti, odbijati; ein Pferd, razjezditi, razježati, pregnati; mit Gewalt nehmen, izpuliti, puliti, izdreti, izdirati, prevzeti, odvzeti, jemati komu kaj; *v. n.*, die Jagd beschließen, postreliti, dogoniti, doloviti; *v. r.*, sich abjagen, naloviti se, naletati se.

Abjochen, *v. a.*, razkleniti, razklepati, razpreči, razpregati, izpreči, izpregati, jarm sneti, snemati.

Abjubeln, sich, *v. r.*, navriskati se.

Abjudiciren, s. **Aburtheilen**.

Abjurtren, s. **Abschwören**.

Abkalben, *v. n.*, (von Kühen), oteliti se, izteliti se, teliti, auch obraviti se; gemein (krava) je storila; eine Kuh, welche abgekalbet hat (nach V.), iztelna krava.

Abkalten, *v. a.*, ohladiti, shladiti, hladiti.

Abkämmen, *v. a.*, mit dem Kamme, sčesati, česati; ein wenig abkämmen, počesati, (nach Murko auch) poščetiti; die Wolle, prečesati, sčesati, česati.

Abkämpfen, *v. a.*, v boju vzeti, jemati, zbojevati.

Abkanten, *v. a.*, posneti, posnemati robove, ogle; einen Zeug, ostriči, striči, ostrigati.

Abkanzeln, *v. a.*, oklicati, oklicavati; einen Verweis geben, ošteti, oštevati, okregati, kregati, skarati, karati.

Abkappen, *v. a.*, abhauen, odsekati, odsekovati, spodrezati, spodrezovati; die Bäume, veršiče odsekati, odsekovati, obsekati, obsekovati, oklestiti, klestiti; den Falken, odkriti, odkrivati sokola.

Abkargen, *v. a.*, odskopariti, pritergati, pritergovati komu.

Abkarten, *v. a.*, skrivaj kaj usnovati, nasnovati, snovati, napresti, skrivaj kaj dogovoriti.

Abkauf, der, die Handlung des Abkaufens, kup, kupljenje.

Abkaufen, *v. a.*, kupiti, auch ukupiti, kupovati od koga; der Bruder hat dem Nachbar einen Hut abgekauft, brat je kupil klobuk od soseda; eine Strafe, odkupiti, odkupovati se od —.

Abkäufer, der, kupec.

Abkäuflich, *adj.*, odkupljiv, na prodaj; abkäuflich erhalten, kupiti.

Abkaufung, die, kup, odkupljenje, odkup.

Abkehlen, *v. a.*, odrezati, prerezati, prerezovati gerlo, zaklati, klati.

Abkehren, *v. a.*, odverniti, odvračati, odvračevati; den Staub, odmêsti, odmetati prah, pomesti, pometati; etwas Geliehenes, verniti, poverniti, vračati u. vračevati; sich **abkehren**, *v. r.*, proč se obrniti, obračati; *v. n.* (*mont.*), delo pustiti, puščati.

Abkehricht, das, smeti (*plur.*).

Abkehrschein, der, rudarski odhodni list.

Abkeilen, *v. a.*, d. i. wegkeilen, z zagnjzdo, s klinam odcepiti, razcepiti, razcepljevati; das Keilen vollenden, zagojzditi.

Abkeltern, sprešati, prešati, stlačiti, tlačiti, izžmeti, izžemati, iztisniti, iztiskati. Wir habrn abgekeltert, smo doprešali, smo dotlačili.

Abketteln, *v. a.*, bei den Strumpfwirkern, die Maschen bei dem Abnehmen mit der Kettelnadel gehörig befestigen, prizanjkati, prizanjkovati.

Abketten, *v. a.*, odvezati, odvezovati, djati, devati iz verig.

Abkeulen, *v. a.*, odbiti, odbijati (s kijcam).

Abkimmen, *v. a.*, die Kimme einer Daube abschneiden, porezati, porezovati otor.

Abklippen, *v. n.*, omahniti, omahovati, zvrniti, zvračati se, kinkniti, kinkati, oplesti, opletati, prevaliti se; *v. a.*, die Feder, pričeliti, pričelavati pero.

Abklitzeln, *v. a.*, ošegetati, ošegečkati koga.

Abklassen, *v. n.*, režati, zevati.

Abklaftern, *v. a.*, nach Klaftern zusammenlegen, zložiti, zlagati na sežnje; nach Klaftern ausmessen, zmeriti, meriti na sežnje.

Abklang, s. **Mißklang**.

Abklappen, *v. a.*, den Tisch, mizo razprostreti, razprostirati.

Abklären, *v. a.*, sčistiti, učistiti; *v. r.*, vem Wetter, ujasniti, zjasniti, jasniti se; der Wein hat sich abgeklärt, vino se je ubrisalo.

Abklärungsmittel, das, čistilo, sčiščalo.

Abklassen, *v. a.*, razrediti, razredovati, razverstiti, verstiti.

Abklatsch, der, odtisek.

Abklatschen, *v. a.*, odtisniti, odtiskati.

Abklauben, *v. a.*, obrati, obirati, oglodati, glodati; eine Trambe, nach Jarn. auch openklati grozd.

Abklecksen, *v. a.*, sčečkati, načečkati, čečkati.

Abkleiden, *v. a.*, sleči, slačiti, razpraviti, razpravljati; Zimmer, pregraditi, pregrajati, predeliti, predeljevati.

Abkleidung, die, slečenje, slačenje; eines Zimmers, predel, pregraja; das abgelegte Kleid, sleka.

Abklemmen, *v. a.*, odščipniti, odšipniti, odščeniti, odšeniti, odščipati, odškerniti.

Abklettern, *v. n.*, vem Baume, splezati, plezati z drevesa.

Abklingeln, *v. a.*, odbrenkati, zbrenkati, odškripati.

Abklopfen, *v. a.*, otepsti, otepati, opreklati, preklati, sklatiti, klatiti (z. B. Eicheln udgl. vom Baume), die Eier, stepsti, raztepsti, raztepati jajca; einen derb abklopfen, ošeskati, oklestiti, otleči koga, omlatiti, pretepsti.

Abklopfer, der, otepač.

Abklopfwerkzeug, das, otepavnik.

Abklötzen, *v. a.*, einen Klotz, soweit die bei dem Abhauen gemachte Kerbe gehet, damit der Block gerade werde, prisekati, prisekovati, pričeliti, prirobiti.

Abknabbern, *v. a.*, einen Knochen, obrati, obirati, oglodati, glodati.

Abknallen, *v. a.*, eine Flinte, sprožiti, sproževati; *v. n.*, počiti, pokati.

Abknappen, *v. a.*, zdrobiti, drobiti; einem etwas abknappen, utergati, pritergati, tergati.

Abknattern, **Abknistern**, *v. n.*, odpokljati, pokljati.

Abknaupeln, *v. a.*, oglodati, glodati.

Abknausern, s. **Abkargen**.

Abknicipen, *v. a.*, odščipniti, odšipniti, odščipovati, odščeniti, odšeniti.

Abknicken, *v. a.*, von Bäumen, odlomiti, odlamati, odlamljati; von Pflanzen, odpukniti, odpukati, utergati, tergati; das Genick, ulomiti, zlomiti, lomiti vrat.

Abknieen, *v. a.*, die Hosen, preklečati.

Abknöpfen, *v. a.*, odpeti, odpenjati, nach Murko auch odgumbati, odgumbovati.

Abknüpfen, *v. a.*, sneti, snemati, odvozlati, razvozlati, odvezati, odvezovati.

Abkochen, *v. a.*, skuhati, kuhati, auch obariti, odvariti, bariti, variti; das Kochen beenden, dokuhati.

Abkommen, *v. n.*, oditi, odhajati, proč iti; vom Wege, zajti; s. **Abirren**; eine Gewohnheit abkommen lassen, opustiti, opuščati, opušati, odpraviti, odpravljati, zatreti, zatirati navado; von einer Sache, na stran djati, devati kaj; ich kann nicht abkommen, ne utegnem (od dela); mit Jemanden abkommen, poravnati, poravnavati se s kom, pogoditi, pogajati se s kom; von einem Amte, službo zgubiti, zgubljati; mit ihm ist nicht abzukommen, ž njim ni shajati; vom Vieh abkommen, ob živino priti, živino zgubiti, zgubljati; am Leibe abkommen, shudeti, shujšati, — se, hujšati, zmedleti, medleti, s. auch **Abstammen**.

Abkommen, das, es hat davon sein Abkommen, to ima nehati; ein gütliches Abkommen, poravnava, sprava, pogodba.

Abkommenschaft, die, zarod, mlajši *pl.*

Abkömmling, der, mlajši, potemek, zarojenec.

Abköpfen, *v. a.*, odsekati, sekati glavo; ob glavo djati, devati; den Baum, verh odsekati, sekati drevesu; prisekati, prisekovati drevo.

Abkoppeln, *v. a.*, odkleniti, razkleniti, razklepati, odvezati, odvezovati.

Abkräften, s. **Entkräften**.

Abkrammen, *v. a.*, pospraviti, pospravljati, spraviti, spravljati.

Abkrämpen, *v. a.*, den Hut, odvihati, odvihovati klobuk.

Abkranken, abkränkeln, *v. n.*, razbolehati se, bolehati.

Abkränken, sich, *v. r.*, razžalovati se, s. **Abhärmen**.

Abkratzen, *v. a.*, odstrugati, strugati, odstergati, ostergati, stergati, auch odškrabati, škrabati, odpraskati, praskati; odčohati, čohati.

Abkraut, das, plevél.

Abkrauten, *v. a.*, opleti, pleti, travo porovati, rovati, opuliti, puliti; völlig, populiti.

Abkriechen, *v. n.*, odlesti, odlaziti.

Abkriegen, *v. a.*, herabkriegen, doli dobiti, dobivati; zbezati. Er ruht nicht eher, als bis er etwas abkriegt, ne jenja, dokler ne skupi kaj; im Kriege entreißen, izbojevati.

Abkröschen, *v. a.*, precvreti, ocvreti, cvreti; bei den Buchdruckern das Leinöhl, laneno olje skuhati, kuhati, bariti.

Abkrümeln, *v. a.*, oddrobiti, odmerviti; *v. n.*, oddrobiti, drobiti se, merviti se.

Abkrümmen, *v. a.*, pripogniti, pripogovati, skriviti, kriviti, zvežiti, vežiti.

Abkühlen, *v. a.*, ohladiti, razhladiti, shladiti, hladiti; das Eisen, ogasiti, gasiti, skaliti, kaliti železo; sich abkühlen, *v. r.*, ohladiti, shladiti se.

Abkühlfaß, das, kališče, kalivnica.

Abkühlung, die, ohlajenje, razhlajenje.

Abkümmern, sich, s. **Abgrämen**.

Abkündigen, *v. a.*, von einem erhabenen Orte herab, oznaniti, oznanovati; ein Ehepaar, oklicati, oklicovati; in den Rechten, sich losſagen, odpovedati, odpovedovati se, odreči, odrekati se česa.

Abkündigung, die, Kundmachung, oznanilo; Aufgebot, oklic; Entſagung, odpoved.

Abkunft, die, Abſtammung, rod, rodovina, poleg, pleme, nach Murko auch pokolenje; *serb.* auch koleno; von hoher Abkunft, visociga, gosposkiga rodu; von niederer Abkunft, nizkiga, prostiga rodu; der Vergleich, ſ. Abkommen.

Abküpfen, *v. a.*, veršičke porezati, porezovati.

Abkuppen, ſ. Abkappen.

Abkürzen, *v. a.*, prikrajšati, prikrajševati, krajšati; auch pokrajšati, okrajšati, obkrajševati; ukratiti, kratiti, *part.* kračen; einem den Lohn, ukratiti, kratiti, utergati, tergati; den Weg abkürzen, iti, hoditi na bližnjico; meine Tage ſind abgekürzt, nach *Dalm.*, moji dnevi so obkračeni.

Abkürzung, die, prikrajšanje, kračenje, ukračenje, krajšanje, skračenje, uterganje; eine abgekürzte Sache, nach V. kratva, kratovica, kratica, okrajšek.

Abkürzungszeichen, das, skrajšáj.

Abküſſen, *v. a.*, einem die Thräne, odknšniti, odkuševati; poljubiti, poljubovati, okuševati koga, opoljubkati; ſich abküſſen, *v. r.*, nakuševati se.

Ablachen, ſich, *v. r.*, nasmejati se; verächtlich nakrohotati se, narohljati se.

Abladen, *v. a.*, zložiti, zlagati, skladati; nur zum Theil, einen Theil der Laſt, odložiti, odlagati; bei Saumpferden, odtovoriti, raztovoriti, raztovarati, raztovarjati; vom Rücken, odpertati, razpertati, razpertovati, zdeti, zdevati.

Ablader, der, razkladavec, odtovornik, odtovarjavec, raztovarjavec.

Abladung, die, skladanje, raztovorjenje, stovarjanje.

Abladungsort, der, odkladališče, odkladališe, stovarjališče, stovarjališe.

Ablage, die, odložitev, odlaganje; der Ort der Ablage, odložišče, odložiše, odlagališče, odlagališe.

Ablager, das, der Ort des Einkehrens, gostišče, gostiše, nočišče, nočiše, prenočevališče, prenočevališe; Ablager halten, prenočiti, prenočevati, navratiti.

Ablagern, ſich, *v. r.*, razžotoriti se.

Ablammen, *v. n.*, zjagnjiti se, jagnjiti se.

Ablanden, *v. n.*, odriniti od suhiga, odladjati.

Ablang, *adj.*, podolgat, podolgast, podolgovat.

Ablangen, *v. a.*, mit ausgeſtreckten Armen erlangen, doseči, dosegati; seči, segati po kaj.

Ablängen, *v. a.*, bei den Zimmerleuten, abhauen in der gehörigen Länge, prirezati, prirezovati, prižagati, prižagnvati.

Ablaſchen, *v. a.*, pot v gojzdu začertati, začertovati.

Ablaß, der, odpuščenje, odpušenje, odpust; des Waſſers, spuščenje, spušenje, spuščanje, spušanje vode; der Ort des Waſſerablaſſens, iztok; Vergebung der Sünden, odpuščenje, odpušenje grehov; kirchlicher Ablaß, odpustek, auch odpustki *pl.*; vollkommener Ablaß, popolnama odpustek; ohne Ablaß, neprenehama.

Ablaßjahr, das, sveto leto, odpustno leto.

Ablaßgeld, das, odpustoina.

Ablaßwoche, die, odpustni, sveti teden.

Ablaſſen, *v. a.*, odpustiti, odpuščati, odpušati; einen Teich, ein Faß, einen Bogen, spustiti, spuščati, spušati vodo; einem Etwas überlaſſen, prepustiti, prepuščati, prepušati komu kaj, pustiti, puščati, pušati komu kaj; am Preiſe, prijenjati, prijenjevati; ein Faß ablaſſen, odtočiti, odtakati vino iz soda; *v. n.*, vom Böſen, d. i. aufhören zu thun, pustiti, opustiti, opuščati, opušati hudo, odvaditi, odvajati se česa; er hat vom Böſen nachgelaſſen, nehal je hudo delati; vom Eifer ablaſſen, ugnati, uganjati se, unesti, unašati se; ablaſſen von der Klage, popustiti, popuščati, popušati tožbo, odstopiti, odstopati od tožbe; er kann davon nicht ablaſſen, ne more se tega odstaviti.

Ablaßung, die, odpuščenje, odpušenje, spuščenje, spušenje, popuščenje, odstop.

Ablaßungsbeſchluß, der, popustni sklep.

Ablativ, der, jemavnik, šesti sklon.

Ablatten, *v. a.*, potergati, tergati late.

Ablauben, *v. a.*, obrati, obirati, osmukati, smukati listje, obtergati, obtergovati, olistiti, listiti.

Ablauern, *v. a.*, einem Etwas, opaziti, spaziti, spazovati; einem einen Kunſtgriff, komu delo ukrasti, krasti; eine Gelegenheit ablauern, na priložnost prežati, priložnost izprežati, izpreževati.

Ablauf, der, odtok, odtók; der Zeitfriſt, pretek; des Jahres, konec leta; nach Ablauf des Jahres, ko leto preteče, mine, prejde, čez leto; der Ablauf der Poſt, odhod; mit Ablauf einer Woche, čez en teden, za tedna, ſ. Verfall.

Ablaufen, *v. n.*, von einem höhern Orte, steči, stekati, doli teči, tekati; das Waſſer läuft vom Dache ab, voda se s strehe, od strehe odteka, oteka se streha; ein Schiff von Stappel ablaufen laſſen, spustiti, spuščati, spušati ladijo v morje; d. i. zu Ende laufen, doteči, dotekati, izteči, iztekati; die Spule lief ab, vreteno je poteklo, poteči, potekati; d. i. von einer flüſſigen Sache, zu Ende laufen, z. B. dem Waſſer, Blut udgl., uteči, utekati; die Zeit iſt abgelaufen, čas je potekel, stekel, minul, čas je prešel, pretekel; der Prozeß iſt abgelaufen, pravda je iztekla, stekla, se je končala, je dognana; von der Uhr, poteči, potekati, steči, stekati; das wird nicht gut ablaufen, ne bo dobra; mittelſt eines Zapfens ablaufen laſſen, odtočiti, odtakati; einen Brief ablaufen laſſen, odpraviti, odpravljati; der Brief iſt ab-

gelaufen, pismo je odšlo; der Wechſel iſt abgelaufen, menjica je dotekla; ſich ablaufen, *v. r.*, nateči, natekati se; der Mühlſtein hat ſich abgelaufen, kamen se je utekel; *v. a.*, die Fußſohlen ablaufen, shoditi si podplate, nach *V.* razteči, raztekati; einem den Preis ablaufen, preteči, pretekati stavo komu; einem den Vorrang ablaufen, preteči, predobiti, predobivati komu, prehiteti koga, prestreči koga v čem; durch Laufen erreichen, doteči, dotekati koga; ſich die Hörner ablaufen, zbiti si roge, spametovati se.

Ablangen, *v. a.*, olužiti, lužiti, sprati, spirati lug; einen ablangen, izmérjati, zmérjati koga.

Ablängnen, *v. a.*, utajiti, zatajiti kaj, zanikati, nikati; einem Etwas ablängnen, odreči, odrekovati komu kaj.

Ablängnung, die, tajba, utajba, tajenje, utajenje.

Ablauschen, ſ. Abhorchen.

Ablauſen, *v. a.*, Jemand den Kopf, ušvati, uši obrati, obirati, poiskati, iskati, iztrebiti, pobiti.

Abläuten, *v. a.*, odzvoniti, odzvanjati.

Abläutern, *v. a.*, učistiti, čistiti; das Erz, prati rudo; ſ. Abklären.

Ableben, *v. n.*, odmreti, umreti, mreti, doživeti.

Ableben, das, smert, odmertje.

Ablecken, *v. a.*, oblizniti, oblizati, oblizovati, lizati; völlig, polizati, polizovati; herablecken, zlizati, zlizovati, odlizati, odlizovati.

Abledern, *v. a.*, odreti, dreti, oguliti, guliti.

Ablecren, *v. a.*, sprazniti, spraznovati, prazniti; den Tiſch, spraviti, spravljati z mize.

Ablegat, der, poslanec.

Ablegen, *v. a.*, von einem hohen Orte, doli djati, deti, devati; die Kleider, sleči, slačiti obleko; die Schuhe, izuti, sezuti, izuvati čevlje; den Hut, klobuk odložiti, odlagati, pokladati, odkriti, odkrivati se; die Trauer, černo obleko sleči, slačiti, odložiti, odlagati; die Laſt, odložiti, odlagati; den Säbel, odpasati, odpasovati sabljo; ein Geſtändniß, povedati, spoznati, spoznavati kaj; die Beicht ablegen, spoved opraviti, opravljati, spovedati, spovedovati se; ein Zeugniß, spričati, spričevati, pričati, preštév pričevati, auch svedočiti; ein Gelübde, obljubiti, obljubovati se, obljubo storiti, delati; eine Rechnung, porajtati, obrajtati, obrajtovati, račun dati, dajati; Rechenſchaft, odgovor dati, dajati; eine Prüfung, skušnjo, preskušnjo opraviti, opravljati, podvreči se skušnji; einen Eid, priseči, prisegati, prisego storiti, delati prisego, resnico storiti, zarotiti, rotiti se, zakleti, zaklinjati se; eine Schuldigkeit, dolžnost svojo dopolniti, spolniti, spolnovati; einen Beſuch, obiskati, obiskovati koga; einen Gruß, zročiti, zročevati pozdrav; ein Kleid auf immer, oblačilo zavreči, zametati, zametovati; die Kinderſchuhe, igrače zapustiti, zapuščati, zapušati; ich lege die Kinderſchuhe ab, očevi čevlji so meni prav, auch nimam več mlečnih zob; eine Gewohnheit, opustiti, opuščati, opušati navado, odvaditi, odvajati se česa; die Baumreifer, pogrubati, grabati, pokopati, pokopavati, mladike grebeničiti; die Haut ablegen von Schlangen, leviti se; die abgelegte Haut, kačji lev; die Schrift ablegen, razložiti, razlagati pismenke; *v. n.*, gebären, von Kühen, ſ. Kalben; von unverheiratheten Weibern, poroditi, roditi skrivaj; mit dem Schiffe ablegen, odriniti od suhiga; die Kräfte legen ihm ab, moči mu odpovedujejo, ga zapuščajo, zapušajo.

Ableger, ſ. Abſenker.

Ablegung, die, polaganje, odlaganje; eines Eides, prisega; einer Schuld, plačilo dolga.

Ablehnen, *v. a.*, ein Bret von der Wand, odsloniti, odslanjati desko od stene, odmakniti, odmikati; etwas ablehnen, ne vzeti česa; einen Antrag u. ſ. f. ablehnen, odpovedati, odpovedovati se ponudbi, odverniti, odvračati ponudbo, zavreči, zametati; einen Verdacht, podreti, podirati sum, očistiti, očiščati se; Einwürfe ablehnen, ovreči, spodbiti, spodbijati ugovore; eine Gerichtsperſon ablehnen (verhorresciren), izvreči sodnika, odkloniti, odklanjati; (ableihen), einem Geld ablehnen, eigentlich und in Steiermark gebräuchlich, na zajem vzeti, jemati, gewöhnlich aber, vsoditi, vsojati si, na pósodo vzeti, jemati.

Ablehnung, die, odslanjanje, odvračanje, zveržba.

Ablehnungsgrund, der, zveržin, odkloniven vzrok.

Ablehnungsrecht, das, zveržna, odklonivna pravica.

Ablehren, *v. a.*, einem etwas, odnčiti, odučevati, odvaditi, odvajati koga česa.

Ableiben, ſ. Sterben.

Ableihen, ſ. Ablehnen.

Ableihungseid, der, očistna, očiščajočn, očišujoča prisega.

Ableiſten, *v. a.*, vzeti, jemati s kopita, ſich einer Verbindlichkeit entledigen, dopolniti, dopolnovati dolžnost.

Ableiten, *v. a.*, voditi od — oder odvoditi, odvajati; herableiten, spustiti, spuščati, spušati; Waſſer ableiten, napeljati, napeljevati, odverniti, odvračati; ein Wort, izpeljati, izpeljevati besedo; ich leite mein Geſchlecht von einem ab, rod štejem od koga, izhajam iz rodu.

Ableiter, der, odvodnik, odvoj.

Ableitung, die, odvod, speljava, izpeljava.

Ableitungs-, odvoden.

Ableitungscanal, der, ovijač.

Ablenken, *v. a.*, odverniti, odvračati, nagniti, nagibati od česa; einen Verdacht von ſich, odverniti, odbiti od sebe sum; *v. n.*, oberniti, obračati se.

Ablenkung, die, odvračanje, des Wagens, odkernjenje, zakernjenje.

Ablernen, *v. a.*, einem etwas, naučiti, učiti

se od koga; eine Kunst heimlich, ukrasti, krasti delo.

Ablesen, *v. a.*, die Blüthen vom Baume, obrati, obirati evetje; die Steine vom Acker, pobrati, pobirati kamnje z njive, trebiti, otrebiti njivo; einen Weinberg, pobrati, obrati, obirati, otergati, otergovati vinograd; etwas Geschriebenes, pisanje komu prebrati, prebirati, brati.

Ableser, der, bravec, der Trauben, tergavec, tergač, in Unterkrain auch berač; **Ablescrin**, die, tergavka, beračica.

Ablesung, die, branje.

Ablieben, sich, s. **Abbuhlen.**

Ablieferer, der, zročivec, zročnik.

Abliefern, *v. a.*, das Getreide, einen Gefangenen, ein Geld u. s. f., oddati, oddajati, zročiti, izročiti, zročati, zročevati, nach *V.* auch odročiti, odročevati.

Ablieferung, die, zročenje, zročba, zročilo, zročevanje.

Abliegen, *v. n.*, entfernt liegen, odležin biti, v strani biti, deleč, oddaljen, odročin biti; das Pferd hat sich die Haare abgelegen, konj si je dlako poležal; zur Genüge liegen, naležati se; der Wein muß abliegen, vino se mora uležati; das Obst liegt ab, zmladi, mladi se sadje, ugodi se, zmedi, medi se sadje; abliegen lassen, zmediti, mediti; *v. r.*, sich abliegen, d. i., sich entkräften durchs Liegen, prenaležati se; sich wundliegen, preležati se.

Ablispeln, *v. a.*, odšeptati.

Ablisten, *v. a.*, einem etwas, ukaniti, kaniti koga, ganiti, zvoditi, speljati koga za kaj; z zvijačo pridobiti, pridobivati.

Ablocken, *v. a.*, einem seinen Hund, odvabiti, odvabovati komu psa, odmamiti; das Geld, dnarje iz koga izvabiti, vabiti, izmamiti, izpraviti, izpravljati, izpeljati, izpeljevati, opehariti koga za —; Thränen ablocken, solze izvabiti, izvabljati, do solz ganiti koga.

Ablockern, *v. a.*, die Erde von der Wurzel, zrahljati, rahljati zemljo okoli korenine.

Ablohnen, *v. a.*, plačati, plačevati, splačati, poplačati, poplačevati.

Ablöschen, *v. a.*, ugasiti, pogasiti, gasiti; Eisen, ukaliti, skaliti, kaliti; wegwischen, zbrisati, pobrisati, brisati, otreti, otirati.

Ablösbar, *adj.*, odkupljiv, odkupen, odvezljiv, ločljiv.

Ablösen, *v. a.*, odrešiti, odreševati, rešiti, odvezati, odvezovati; etwas Angeklebtes, odlepiti; durch ein schneidendes Werkzeug, odrezati, odrezovati, odkrojiti, odkrojevati; das Fleisch von den Beinen, meso od kosti odločiti, ločiti; eine Kanone ablösen, štuk, top, lombardo zažgati, zažigati; s štukam ustreliti, streljati; top zapaliti; ein Pfand ablösen, zastavo rešiti, reševati; den Zehent ablösen, odkupiti, odkupovati desetino; einen von der Arbeit, namesto koga nastopiti, nastopati; koga namestiti, namestovati; von der Wache, zmenjati, zmenjevati, premenjati, premenjevati se; Abgelöst! premenj! die Arbeiter lösen sich ab, versté se delavci, namestovajo se, čredijo se; sich ablösen, *v. r.*, odločiti, ločiti se, odstopiti, odstopati; ein Felsen löst sich von dem andern ab, skala odleže, odlega, odstopi, odstopa, loči se, sproži se, odvali se; sich durch Näße ablösen, odmočiti, odmakati se.

Ablöslich, s. **Ablösbar.**

Ablösung, die, rešenje, rešitev, rešitva, odveza, ločenje, ločba, ločitev, ločitva, odstop; verstenje, zmenja, premenba; einer Mauer, odleg; des Zehents, odkup.

Ablösungs-, odkúpen.

Ablösungspreis, der, odkupnina, odkupščina, odkupšina.

Ablösungsvertrag, der, odkupna pogodba.

Ablöthen, *v. a.*, odvariti, odvarjati.

Ablügen, *v. a.*, s. **Ablläugnen**, einem etwas, z lažjo kaj izviti, izvijati iz koga.

Abluchsen, *v. a.*, einem das Geld, denarje komu iz žepa izpiti, izpijati, okaniti koga, za denarje ga usekati, ukanovati; s. **Ablisten.**

Abmachen, *v. a.*, losmachen, odvezati, odvezovati, rešiti, reševati, oddelati, oddelovati; d. i. völlig fertig machen, dodelati, dodelovati, dokončati, dogotoviti; ein Stück Leinwand, dotkati kos platna; eine Speise, zabeliti, beliti; mit Jemanden etwas abmachen, poravnati, poravnavati se s kom, zmeniti, dogovoriti se zastran česa.

Abmagern, *v. n.*, shujšati, hujšati, mit und ohne se, shudeti, zmedleti, medleti.

Abmähen, *v. a.*, pokositi, odkositi, kositi, auch poseči, seči; eine eben abgemähete Wiese, nach *M.* und auch *serb.* koševina; das Abgemähte, košenina.

Abmahlen, *v. a.*, das Getreide, zmleti, somleti, pomleti, mleti; ummahlen, premleti, premiljati.

Abmahnen, *v. a.*, odsvetvati kaj, posvariti, svariti zastran česa, iz misli izbiti, izbijati kaj, odverniti, odvračati od česa.

Abmahnung, die, svarjenje, opominjanje.

Abmähung, die, pokošenje.

Abmäckeln, *v. a.*, einem etwas, odmešetariti; s. **Abhandeln.**

Abmalen, *v. a.*, zmalati, namalati, malati, zobraziti, zobrazovati; *serb.*, naslikati.

Abmärgeln, *v. a.*, shujšati, hujšati, struditi, zdelati, presiliti; ein abgemärgelter Mensch, medel, zmedlen, spit, sterpljen človek.

Abmarken, *v. a.*, mejnike postaviti, postavljati, staviti, omejiti, omejevati.

Abmarkten, s. **Abdingen.**

Abmarsch, der, odhod, odid.

Abmarschiren, *v. n.*, oditi, odhajati, odriniti, proč iti, odmarširati *; wenn du nicht gleich abmarschirest, ako se ne pobereš koj, prec.

Abmartern, *v. a.*, zmučiti, namučiti, mučiti, terpinčiti, moriti; nach *V.* auch utarati, tarati; sich abmartern, *v. r.*, zmučiti, utruditi, zdelati, zmoriti se.

Abmaß, das, mera od kake reči.

Abmatten, *v. a.*, utruditi, struditi, truditi, zdelati, zdelovati; abgemattet, truden, utrujen, zdelan; das Gold matt, glanzlos machen, utamniti, tamniti, in Steierm. medliti zlato; *v. n.*, utruditi se, ugnati se, oslabeti; matt werden, otamneti.

Abmattung, die, utrudenje, utrujenje.

Abmeiern, *v. a.*, razkmetiti, razkmetovati koga.

Abmeischen, *v. a.*, zdruzgati, zmastiti.

Abmeißeln, *v. a.*, z dletam odbiti, odbijati, oddolbsti.

Abmelken, *v. a.*, pomolsti, molsti, pomlesti, mlesti.

Abmergeln, s. **Abmärgeln.**

Abmerken, *v. a.*, ugledati, zapaziti, opaziti, opazovati kaj na kom; Jemanden etwas abmerken, naučiti, učiti se od koga gledaje, od. pazé, opazovaje; an den Augen, na očeh viditi, poznati na očeh, viditi, brati komu v očeh; s. **Absehen.**

Abmessen, *v. a.*, zmeriti, odmeriti, odmérjati, mero vzeti, jemati od česa; die Strafe nach dem Verbrechen, odmeriti, umeriti, umérjati kazen; andere nach mir, druge po sebi meriti, soditi; rundum abmessen, obmeriti, obmérjati; Tuch, Getreide udgl., odmeriti, odmérjati, (moralisch) soditi; du kannst leicht abmessen, lahko presodiš.

Abmessung, die, mérjenje, zmérjenje, zméra, odméra.

Abmetzen, *v. a.*, bei den Müllern, das für den Mahllohn Gesetzte nehmen, vzeti, jemati mérico, ujem.

Abmiethen, *v. a.*, einem, v najem vzeti, jemati, nach *V.* auch vnajeti, vnajemati, v primščino, primšino vzeti, jemati od koga.

Abmilbern, *v. a.*, zlajšati, zlajševati, polajšati, polajševati.

Abminbern, *v. a.*, znižati, zniževati, zbiti, zbijati, odbiti, odbijati, umanjšati, umanjševati; im Abminderungswege, zniževaje.

Abminderung, die, znižba, zniževanje.

Abmischen, *v. a.*, odmešati, zmešati.

Abmisten, *v. a.*, den Mist völlig weg, skidati, pokidati gnoj; reinigen, odkidati, kidati kaj; den Stall, izkidati, kidati iz hleva, hlev; das Vieh, pokidati, kidati spod živine.

Abmodeln, *v. a.*, posneti, posnemati podobo; napraviti, napravljati po kalupu.

Abmoosen, *v. a.*, strebiti, potrebiti, otrebiti, strebiti mah; den Baum, z drevesa mah otrebiti, strebiti, trebiti.

Abmüden, s. **Abmatten.**

Abmühen, s. **Abmatten.**

Abmüssigen, sich, *v. r.*, utegniti; ich kann mich nicht abmüssigen, ne utegnem, delo mi ne dopušča, ne dopuša; *serb.*, neimam kad od. kada; Jemand etwas abmüssigen, *v. a.*, naviti, navijati, nagnati, naganjati koga.

Abnagen, *v. a.*, einen Knochen, oglodati, glodati, obrati, obirati, oskobliti, skobliti kost, auch ogruditi, gruditi, obrebati, rebati, objesti, objedati, das Fleisch davon, odglodati, glodati meso s kosti; von den Mäusen auch oškernjati, škernjati; die Nägel, ogristi, gristi nohte; unten abnagen, spodgristi, spodgrizati; ein abgenagtes Stück, ogrizek; der Kummer nagt ihm das Herz ab, skerb mu serce ujeda, grudi, tare.

Abnähen, *v. a.*, prešiti, prešivati, oštepati, štepati *; durch Nähen abbilden, všiti, všivati, s šivanko pisati.

Abnahme, die, Wegnahme, vzetje, jemanje; das Herabnehmen, snetje, snemanje; das Kleinerwerden, manjšanje, maljenje; Abnahme des Wassers, upad, upadanje, utekanje; Abnahme der Kräfte, allmählige, pešanje, slabenje, hujšanje; erfolgte, spešanje, opešanje, oslabljenje, shujšanje; des Gedächtnisses, pešanje spomina; des Mondes, staranje mesea; die Waare findet Abnahme, blago gre spod rok, ima kupce, dobro vêde; Abnahme des Eides, zaprisežba, zapriseganje.

Abnarben, *v. a.*, bei den Lederbereitern, die Haare von der äußern Seite abstossen, dlako ostrugati, strugati, ostergati, stergati.

Abnarren, *v. a.*, einem Geld abnarren, denarje iz koga izklamiti, klamiti, izmamiti, mamiti, premamiti koga za kaj.

Abnaschen, *v. a.*, z. B. den Rahm von der Milch, smétano z mleka posladkariti, sladkariti, polizkati, lizkariti.

Abnecken, sich, *v. r.*, nadražiti se, nagoniti so.

Abnegiren, odkimati, odmajati; s. auch **Abläugnen.**

Abnehmen, *v. a.*, d. i. herabnehmen, vzeti, jemati doli, sneti, snemati; wegnehmen, vzeti, jemati; den Hut von dem Kopfe, odkriti, odkrivati se; den Rahm von der Milch udgl. von einer Oberfläche weg, posneti, posnemati; ein Kalb von der Kuh trennen, odstaviti, odstavljati tele; Waare Jemanden abkaufen, abnehmen, blago pri kom vzeti, jemati, kupovati; eine Last, težo odvzeti, odjemati, zdeti, zdevati, spertati, spertovati; ein Amt, službo prevzeti, vzeti, jemati; einen Eid, v prisego vzeti, jemati koga, zapriseči, zaprisegati koga; eine Rechnung, porajtanje, poračun prejeti, prejemati; soviel ich abnehmen kann, kar spoznam, kar vediti morem, kar previdim; ein Glied, odrezati, odrezovati; den Bart, obriti, briti, obrijati brado, obriti, briti se; die Haare, ostriči, striči; die Waffen, orožje pobrati, pobirati (n. p. ljudstvu); den Kopf, odsekati, odsekovati glavo; dem Pferde den Huf, zbositi, bositi konja; das Siegel, odpečatiti, razpečatiti; *v. n.*, der Mond nimmt ab, mésec odjéma, pojéma, se manjša, *vulgo* doli ide, doli gre; *serb.*, mesec ide na manjak; der abnehmende Mond, stari mesec; der Tag nimmt ab, dan se krajša, krati; das Geld nimmt ab, dnarji gredo, hodijo na malo; an Kräften usw., mager werden, shujšati, hujšati, pojemati na moči, opešati, pešati, oslabeti, slabeti, moč me zapušča, zapuša, moči mi odpovedujejo. Ueberhaupt an Größe, Menge, Intensität usw. abnehmen, pojemati, völlig abnehmen, doiti, dohajati, z. B., ta mož je ves došel; an der physischen körperlichen Masse, Mäch-

tigkeit, spustiti, spuščati, spušati; von der Geschwulst, splahniti, splahovati; das Wasser nimmt ab, voda upada, uteka, usiha (se); der Schmerz, die Kälte hat abgenommen, bolečina, merzlota je odjenjala, odleglo mu je.

Abnehmen, das, s. **Abnahme**; das Fieber ist im Abnehmen, merzlica odjenjuje, popušča, popuša.

Abnehmer, der, jemavec, odjemnik, kupec; **Abnehmerin**, die, jemavka, odjemnica; die Waare findet Abnehmer, blago gre spod rok, blago vêde, lahko se spečuje; findet keine Abnehmer, blago zastaja, ne vêde; findet viele Abnehmer, vlak je za blago.

Abneigen, *v. a.*, odkloniti, odklanjati, odverniti, odvračati; Neige abgießen, nagniti, nagibati sodec; ich bin nicht abgeneigt, nisim zoper to; er ist ihm abgeneigt, ne terpi ga; s. **Abgeneigt**.

Abneigung, die, odklon, odklonjenje; die Entfernung des Gemüthes von einer Person, nenaklonjenost, zopernost, zamerza do koga; *russ.*, nesklonnost.

Abnicken, *v. a.*, odnetati. *

Abnippen, *v. a.*, odserkati; s. **Nippen**.

Abnorm, *adj.*, nepravilen.

Abnormität, die, nepravilnost.

Abnöthigen, *v. a.*, einem Etwas, izsiliti, izleči, izpuliti, izpraviti iz koga kaj, primorati, naviti, navijati koga k čemu.

Abnützen, *v. a.*, oguliti, zgnliti, guliti, odergniti, sporabiti, sporabljati; Schuhe abnützen, shoditi, (verächtlich) obkrevsati; durchtreten, prehoditi; ein Kleid, obnositi; von Metallen, zliznati, lizati; abnützen d. i. genießen, vžiti, vživati, povžiti.

Aböden, *v. a.*, opustotiti, pustotiti.

Abohrfeigen, *v. a.*, oklofutati, oklofutovati, klofutati.

Aboliren, *v. a.*, odpraviti, odpravljati; ablösen, odkupiti, odkupovati.

Abonniren, sich, für subscribiren, podpisati, podpisovati se, naročiti, naročati se, naročevati se na kaj oder naročiti si kaj; d. i. vorauszahlen, naprej plačati, plačevati.

Abonnement, das, podpis, naročba, naročilo, predplačilo. *

Abonnent, der, naročnik.

Abordnen, *v. a.*, poslati, pošiljati koga z naročenjem.

Aborigines, *pl.*, pervoselani, pervi selani, pervi selci.

Abort, der, zakotnik, zahod, s. **Abtritt**.

Abortiren, splaviti, zanositi, negodno poroditi, roditi, spoviti, spovijati; bei Thieren, zvreči, povrečí.

Abortiren, das, Abortus, die Fehlgeburt, splav, zanos, zanošenje, negodni porod.

Abpachten, *v. a.*, v najem, v štant (na arendo *) vzeti, jemati od koga kaj; nach dem *serb.*, v zakup vzeti, zakupiti.

Abpacken, *v. a.*, zložiti, zlagati, skladati; s. **Abladen**.

Abpariren, *v. a.*, udbiti, odbijati (udarec), prestreči, prestregati.

Abpaschen, *v. a.*, im Spiele von Paschen, sich unbemerkt und schnell entfernen, zginiti, zgubiti, zgubljati se, zmuzniti, zmuzati se, usmukniti.

Abpassen, *v. a.*, die Zeit, Gelegenheit, prežati, paziti na kaj, zapaziti, zapazovati kaj, čakati česa, zalezovati koga; abmessen und passend machen, zmeriti, meriti (s šestilam).

Abpauken, *v. a.*, Jemanden, nabunkati koga.

Abpeinigen, s. **Abmartern**.

Abpeitschen, *v. a.*, weg, z. B. eine Blume, otepsti, otepati, (z bičem) odbiti, odbijati; Jemanden abpeitschen, pretepsti, pretepati; die Nüsse, Kastanien, Eicheln abpeitschen, oklatiti, sklatiti, klatiti, odpreklati, preklati, odtolči, odtleči.

Abpelzen, *v. a.*, s. **Abbomsen**; Jemanden, nabiti, nabijati, pretolči, tolči und tleči koga.

Abpfählen, *v. a.*, dadurch absondern, prekoliti, okoliti, koliti, s kolmi ograditi od, pregraditi, pregrajati.

Abpfänden, *v. a.*, zarubiti, zarubljevati, rubiti; einem sein Pferd abpfänden, komu konja zarubiti, rubiti, za rubež (zastavo) vzeti, jemati.

Abpfändung, die, rubež, *m.*, rubežen *f.*, rubljenje.

Abpfändungsgeld, das, rubeščina, rubežnina.

Abpfarren, *v. a.*, ein Dorf, odločiti, ločiti iz fare, duhovnije.

Abpfeifen, *v. a.*, odžvižgati, žvižgati.

Abpflücken, *v. a.*, ein Obst, utergati, odtergati, tergati sadjo; eine Gans, gos oskubsti; einen Baum, drevo obrati, obirati, drevo obtergati, obtergovati; Blumen udgl., pukniti, odpukniti, pukati, odpukati, otergati, tergati cvetlice, rožice.

Abpflügen, *v. a.*, z. B. die Wurzeln, odorati, odoravati, odplužiti; den Rand des Ackers, zaorati, zaoravati mejo; s. **Abackern**.

Abpicken, *v. a.*, odzobati, odzobavati, odkljuniti, odkljevati; ganz abpicken, pozobati.

Abplagen, *v. a.*, und *r.*, zmučiti, zdelati, zdelovati koga, zdelovati se, starati, mučiti, treti, tarati koga, tarati se.

Abplatten, *v. a.*, oplošnjati, plošnjati, splošiti, plošiti, na plosk zdelati, zdelovati; einen Stock an den Enden, pričeliti, čeliti.

Abplätten, *v. a.*, zgladiti, ugladiti, gladiti.

Abplatzen, *v. a.*, odpočiti, odpokati.

Abplätzen, *v. a.*, Bäume im Forstwesen, začertati, čertati, zaznamovati, znamnjati, znamenovati, zakrižati, zakriževati.

Abplätzung, die, začert, čertanje.

Abplündern, *v. a.*, oropati, opleniti.

Abpochen, *v. a.*, odpahniti, odpahovati, odbiti, odbijati; in den Hüttenwerken, s. **Abbreiten**; einem etwas durch Pochen, Drohen abnehmen, žugaje koga k čemu posiliti, izžugati komu kaj.

Abposaunen, *v. a.*, strobiti, odtrobiti, otrobentati, trobentati.

Abprägen, *v. a.*, vtisniti, vtiskati, vtiskovati; eine Münze, denar skovati, nakovati, kovati.

Abprall, der, odskok, odlet.

Abprallen, *v. a.*, odleteti, odletati, odletovati, odskočiti, odskakovati, odbiti, odbijati se.

Abprallungswinkel, der, odskočni kot, odskočni vogel.

Abpredigen, sich, *v. r.*, napridigati se.

Abprellen, *v. a.*, odbutiti, butati od —, odbiti, odbijati.

Abpreschen, *v. a.*, ein Pferd, zjahati konja.

Abpressen, *v. a.*, durch Pressen sondern, odtisniti, odtiskovati, odtlačiti, odmečkati, sežeti, *Prüs.*, sežmem, sežemati; ein Buch, sprešati, prešati bukve; einem Geld, izžuliti, žuliti iz koga, silama vzeti, jemati, izsiliti, izsilovati komu kaj.

Abprotzen, *v. a.*, eine Kanone, sneti, snemati top.

Abprügeln, *v. a.*, pretepsti, otepsti, otepati, otolči, otleči, nažgati, nasekati, oklestiti, omlatiti, našeškati usw.

Abpuffen, *v. a.*, durch Faustschläge absondern, odbiti, odbijati; die Haut abziehen, odreti, odirati; Jemanden abpuffen, s. **Abprügeln**.

Abpurzeln, *v. n.*, zverniti se, prekucniti se.

Abputzen, *v. a.*, očediti, počediti, sčediti, čediti, osnažiti, snažiti; das Licht, usekniti, usekovati, uterniti, utrinjati svečo; die Mauer, v plazno deti, devati, očistiti, čistiti; die Wrinsöcke, otrebiti, potrebiti, trebiti terte.

Abquälen, s. **Abplagen**.

Abquerlen, *v. a.*, raztepsti, raztepati (z motovckam), razmesti, raztrepati, trepati.

Abquetschen, *v. a.*, odmečkati, mečkati, zmeti, mlinčiti, meštati.

Abrackern, sich, *v. r.*, upenjati se, upirati se, ubadati se.

Abrädeln, *v. a.*, s kolescam odrezati, odrezovati (testo), odkoleščati, odkoleščevati.

Abraffen, *v. a.*, oben ab, zagrabiti, grabiti; zusammenraffen, pograbiti, grabiti, zbrati, zbirati.

Abrafft, das, ugrabek.

Abrahmen, *v. a.*, posneti, posnemati smetano.

Abrainen, *v. a.*, odmejiti, odmejevati, mejiti; s. **Abmarken**.

Abrammeln, *v. n.*, d. i. aufhören zu rammeln, bei Hasen, odprašiti se.

Abrändeln, abrauben, *v. a.*, zarobiti, obrobiti, robiti.

Abranzen, *v. a.*, odpertiti, odpertovati; sich, *v. r.*, navlačugati se.

Abrasen, *v. a.*, das Gras, pojesti, pojedati; popasti, popašati travo; pomuliti, muliti.

Abraspeln, *v. a.*, z lesno pilo (rašpo) proč vzeti, jemati; opiliti, popiliti, odpiliti, piliti; odstrugati, strugati; odrašpati. *

Abrathen, *v. a.*, odsvetovati, odvračati; einem die Gedanken abrathen, uganiti, ugibati; s. **Errathen**.

Abrauben, s. **Berauben**.

Abrauchen, *v. n.*, in der Chemie, d. i. abdampfen, skaditi, skajati se, spariti, sparjati se, shlapeti, hlapeti.

Abräuchern, *v. a.*, Würste, usušiti, posušiti, sušiti.

Abrauchschale, die, hlapnjača.

Abraufen, *v. a.*, odpuliti, spuliti, puliti; zrovati, rovati, kleinweise, spukati, pukati; sich abraufen, *v. r.*, narovati se.

Abraum, der, die Handlung des Abräumens, trebljenje, posprava, pospravljanje; die Sache, trebež, otrebine, trebir; im Forstwesen, hosta, verhovje, šopraka, frata, fratovje; im Bauwesen, nasipa; im Bergwesen, die Dammerde ober einer Erzader, poverhnina.

Abräumen, *v. a.*, spraviti, spravljati; den Tisch, pospraviti, pospravljati z mize; im Forstwesen, strebiti, potrebiti, trebiti.

Abraumholz, das, s. **Abraum**, **Abholz**.

Abräumung, die, posprava, pospravljanje.

Abraupen, *v. a.*, obrati, obirati gosenice.

Abränspern, sich, *v. r.*, ohreščati se, sherkati se.

Abrechen, *v. a.*, ograbiti, ograbljati; odgrabiti, odgrabljati.

Abrechling, der, ograbek.

Abrechnen, *v. a.*, mit einem, pobotati s kom, porajtati, porajtovati, poračuniti, obračuniti, računiti s kom; im Rechnen abziehen, odšteti, odštevati, odbiti, odbijati, odračuniti; diese Gewohnheit abgerechnet, ako bi ne imel te navade; abgerechnet, daß, da nič ne rečem, kar.

Abrechnung, die, obračun, porajtovanje; odračun, odštetje.

Abrechten, *v. a.*, izpravdati, izpravdovati, odpravdati, dobiti, dobivati s pravdo kaj od koga; pripravdati.

Abrecken, *v. a.*, gehörig in den Blech hämmern, raztegniti, raztegovati.

Abrede, die, ugovor, pogovor, beseda; sie mit einem nehmen, dogovoriti, pogovoriti, pogovarjati se s kom, besedo si dati s kom; domeniti, domenjati se s kom; Verneinung, odrečenje, odrek; in Abrede stellen, odreči, nikati, odrekovati, zanikati.

Abreden, sich, *v. a.* und *r.*, mit jemanden, dogovoriti, pogovoriti, pogovarjati se; sich durch Reden abmatten, razgovoriti se, nagovoriti se; einen von etwas, odsvetovati komu kaj; odgovoriti, odgovarjati, odverniti, odvračati koga od česa.

Abregeln, *v. a.*, uravnati, uravnovati po pravilih.

Abregnen, *v. n.*, es hat abgeregnet, zdežilo je, zvedrilo se je.

Abreiben, *v. a.*, odergniti, dergniti, odguliti, guliti, ogožati, gožati, odribati *; otreti, otirati; den Koth, odmancati, mancati blato; odmeti, meti; den Rost, odstrugati, odstergati, strugati, oddergniti rijo; die Schuhe, zdreti, dreti čevlje; obnositi; raztergati, tergati, shoditi; sich den Rücken, gajsnati se.

Abreichen, *v. a.*, d. i. erreichen, doseči, dosegati; abgeben, dati, dajati, podati, podajati; podeliti, podeljevati.

Abreifen, *v. a.*, reif werden, dozoreti, se-

zoriti se; *v. a.*, den Reif, Rand u. s. w. abnehmen, posneti, posnemati rob; sneti, snemati obroče.

Abreiben, *v. a.*, raznizati, raznizovati.

Abreise, die, odhod.

Abreisen, *v. n.*, oditi, odhajati; podati, podajati se na pot; odriniti, iti, hoditi z doma, iti, vzdigniti se na pot.

Abreißen, *v. a.*, odtergati, utergati, utergovati; odčesniti, odčesovati; odkrehniti, odkrehovati; ein Haus abreißen, hišo podreti, podirati, razvaliti, porušiti; abgerissener Rock, raztergana, stergana suknja; ein abgerissener Mensch, capin; abzeichnen, narisati, narisovati, načertati, načertovati, zobraziti, obraziti; *v. n.*, utergati se, pretergati se, tergati se; der Faden ist abgerissen, nit se je utergala; dieser Faden reißt gern ab, ta nit se rada terga; die Geduld reißt mir ab, poterpežljivost me popuša, popuša.

Abreißer, der, ein Werkzeug, um Figuren abzureißen, čertnik, čertavnik.

Abreißung, die, odterganje, uterganje; eines Hauses, podertje, podiranje.

Abreiten, *v. n.*, wegreiten, odjezditi, odjahati, auch jezditi, jahati od —, proč jezditi, jezdariti, jahati; *v. r.*, sich abreiten, sich abmatten, razjezditi se, razjahati se, najezditi se, najahati se; *v. a.*, das Pferd abreiten, konja preobjezditi, preobježati; das Pferd auf der Schule abreiten, konja zučiti, učiti; ein abgerittenes Pferd, učen konj, zučen konj; durch Reiten zerstören, pojezditi, poježati; durch Reiten abmessen, objezditi, obježati, objahati, prejezditi, prejahati.

Abrennen, *v. n.*, wegrennen, oddirjati, zdirjati, proč zdirjati, dirjati, steči, stekati; *v. r.*, sich abrennen, nadirjati se; *v. a.*, einem zuvorrennen, predirjati, preteči, pretekati koga; einem den Weg abrennen, presekati, presekovati pot; den Rang einem, prehiteti, prehitovati, prehitévati koga; s. **Ablaufen.**

Abrichten, *v. a.*, d. i. die Richtung geben, zravniti, poravniti, naravniti, ravniti; figürlich, eine Fertigkeit beibringen, zuriti, uriti, učiti, naučiti, priučiti, zúmiti, úmiti, ga bom že zumil, ich werde ihn schon abrichten, einen Hund, zučiti, učiti, zuriti, uriti psa.

Abrichtung, die, ravnjenje, urjenje, zučba.

Abrichtungsreglement, das, vadilni, vadbin, učilni, učbin pravilnik.

Abriechen, *v. a.*, ovonjati, ovohati, obvohati.

Abriegeln, *v. a.*, das Haus, zapahniti, zapahovati hišo, zariniti, zasuniti zapah; s. **Verriegeln.**

Abrieseln, *v. a.*, von festen Dingen, Sand, osuti, osipati se, omleti, omiljati se, posuti, posipati se; *serb.*, odroniti se, roniti se; vom Wasser, odcerljati, cerljati.

Abriffeln, *v. a.*, den Flachs, osmukati, smukati, zripljati od. zrifljati *; einen abriffeln, ozmérjati, zmérjati.

Abrinden, *v. a.*, den Baum, obeliti, beliti drevo, omajiti, majiti, olupiti, lupiti; das Brot, oškertati, škertati kruh, oškerbati, škerbati kruh; das Brot rindet sich ab, skorja odstopa, kruh se lušči, luši, nach *M.* se zduje; abrindiges Brot nach *M.* zduti kruh.

Abrindern, *v. n.*, oteliti se.

Abringen, *v. a.*, vom Ringe losmachen, sneti, snemati perstan; einem etwas, izviti, izvijati; *v. r.*, sich abringen, narovati se, nametati se.

Abrinnen, *v. n.*, odteči, odtekati, steči, stekati; das Licht rinnt ab, sveča se kergá, se plavi, poceja.

Abrispen, *v. n.*, osuti, osipati se; der Haser rispet ab, oves se osipa.

Abriß, der, načert, očert, očertek, obraz, obrazek, načertanje, osnutek, osnova, osnovanje.

Abritt, der, odjezd, odjahanje.

Abrogiren, s. **Abschaffen, Aufheben.**

Abrohren, *v. a.*, die Decke bei den Mauern, oterstiti, terstiti strop; einen Teich, porezati, rezati terstje.

Abrollen, *v. n.*, odvaliti, valiti se, zvaliti se, pritakljati, takljati se, pritakati, takati se, pritočiti, točiti se doli, odkotati, kotati se; *v. a.*, odvaliti, zavaliti, zvaliti, valiti; die Wäsche, zvaljati, valjati perilo, olikati, likati, zmungati, mungati perilo; das zusammengerollte abrollen, razviti, odviti, odvijati.

Abrosten, *v. n.*, odrijoveti; es ist abgerostet, rija je snedla.

Abrösten, *v. a.*, opražiti, pražiti.

Abröthen, *v. a.*, porudečiti, rudečiti.

Abrotten, *v. n.*, s. **Absaulen**, vom Getreide, strohneti, trohneti.

Abrücken, *v. a.*, odmakniti, odmikovati, odriniti, odrivati.

Abrudern, *v. n.*, odveslati, proč veslati, z vesli odriniti.

Abruf, der, oznanilo, oklic, razglas; d. i. Abforderung, odklic, poklic, odzov, odziv.

Abrufen, *v. a.*, verkündigen, oznaniti, oznanjati, oznanovati, oklicati, oklicovati, klicati; die Stunden abrufen, odklicati, klicati, odpeti, péti ure; das Geld abrufen, d. i. verrufen, preklicati, preklicovati, in Steierm. auch povegrati denar; von Geschäften abrufen, od pravil (nazaj) poklicati, klicati, pozvati, zvati; durch Rufen erreichen, doklicati, dozvati; *v. n.*, der Wächter hat abgerufen, čuvaj je odklical, odpél; *v. r.*, sich müde rufen, skričati se, nakričati se, napiti se, naklicati se.

Abrufung, die, s. **Abruf.**

Abrühren, *v. a.*, omešati, mešati, umesti, mesti; das Mehl, zasukati, sukati moko, podmesti, podmétati; daher ein abgerührter Mehlbrei, podmet; Eier abrühren, stepsti, raztepsti, tepsti, raztepati, raztrepati jajca.

Abrumpiren, s. **Abbrechen.**

Abrupto, ex abrupto, naglama, nenadama, kar.

Abrunden, *v. a.*, skrožiti, krožiti, zokrogliti, okrogliti, zobliti, stočiti, obliti, von oblo rund, oblica Kugel; durch Kneten, posvalkati, svalkati; einen Redesatz, obravnati stavek,

Abrundung, die, zokrogljenje, obljenje, okroglina, oblina, skrožina; Kugelstein, oblàk.

Abrupfen, *v. a.*, einen Vogel, oskubsti, skubsti; die Haare, spuliti, opuliti, puliti, zrovati, rovati, opipati, spipati, pipati lasc.

Abrußkörner, die, Korallenerbsen, rudeči grah.

Abrüsten, *v. a.*, podreti, podirati, razvreči, razmetati oder.

Abrutschen, *v. n.*, s. **Abgleiten**, von der Erde, otergati, tergati se, meliniti se.

Abrutschung, die, eines Berges, udor, usadina, zmol, melina.

Abrütteln, *v. a.*, otresti, otresati, tresti, nach *V.* auch odmakatati, makatati.

Absäbeln, *v. a.*, s sabljo odsekati, odsekovati, odsabljati, posabljati, sabljati, posekati.

Absacken, *v. a.*, razpertati, spertati od. razpertiti, spertiti.

Absäen, *v. a.*, einen Acker, ihn durch wiederholte Saat schlechter machen, utruditi, truditi njivo, spustobiti, spiti, zmolsti, povžiti njivo; ein abgesäeter Acker, trudna njiva; abgesäeter Lein, lan, ki se je zrodil, ob pleme prišel, ki je znorel, da mu je treba seme, pleme premeniti.

Absage, die, odpoved, odreka; Widerruf, oporeka.

Absagebrief, der, odpovedno pismo.

Absagen, *v. a.*, Aufkünden, Abbestellen, odpovedati, odpovedovati; widerrufen, oporeči, oporekati; versagen, odreči, odrekati, odrekovati; *v. n.*, für entsagen, odreči, odrekati se, odpovedati, odpovedovati se česa; ein abgesagter Feind, očiten, naglaven sovražnik.

Absagung, die, odpovedovanje, odrekovanje.

Absagungs-, odpovedni.

Absägen, *v. a.*, odžagati, odžagovati; in einigen slov. Gegenden, und in den andern slav. Dialekten auch, odpiliti, piliti.

Absahnen, *v. a.*, posneti, posnemati (smetano) z mleka.

Absalzen, *v. a.*, osoliti, nasoliti, soliti.

Absatteln, *v. a.*, ein Pferd, razsedlati, odsedlati, odsedlovati konja; das Pferd hat ihn abgesattelt, konj ga je s sedla vergel; *v. n.*, zjahati (raz konja).

Absatz, der, die Handlung des Absetzens, odstavljenje, odstava, zloženje; s. **Absetzen**; Pause, prestanek, oddih, preneh, prenehljej, oddahnjenje; ohne Absatz austrinken, na en dušek, v enem dušku, brez oddiha, preduška spiti; als Verkauf, prodaja; die Waare hat vielen Absatz, blago se lahko zvéde, spečuje, prodaja, gre spod rok, gre dobro; eines Berges (Terrasse), berdo, odstavek, obronek, prag; an einem Halme, kolence, člen; in der Baukunst, odstava, odstavek; des Ganges vom Streichen, omahnjenje (ruda omahne); in der Schrift, odstavek, oddelek; in einem Liede, Strophe, stavek; an dem Schuhe, peta, opetnica, podpetnik, škerpec; in den Gärten, gred, greda, gredica, leha, lešica.

Absatzeisen, das, podkóvica.

Absatzpostamt, das, odložna poštnija.

Absatzweise, *adv.*, prenehama, po stavkih.

Absäubern, *v. a.*, očediti, čediti, osnažiti, snažiti, očistiti, sčistiti, čistiti.

Absaufen, *v. a.*, oben etwas, odpiti, odpijati, odlokati; eine Schuldforderung, zapiti, zapijati dolg, zapijančevati; durch Saufen einer Sache berauben, zapiti, zapijati; *v. r.*, sich absaufen, spiti, spijati se; sožlempati, sožlempetati se; nalokati, nažlempati se.

Absaugen, *v. a.*, das Aeußere einer Sache, obsesati, obsesavati, posesati, posesavati, odcuzati, odcizati, poeuzati; durch Saugen entkräften, sosesati, usesati, usesavati; scizati.

Absäugen, *v. a.*, zur Genüge, nadojiti, dojiti; ein wenig, podojiti; entwöhnen, odstaviti, odstavljati; *serb.*, odbiti; im Gartenbaue, einen Zweig, ohne ihn abzuschneiden, auf einen andern Stamm pfropfen, (ablactiren), na zrast navezati, na lok cepiti, nach *V.* predojiti.

Absäumen, sich, *v. r.*, zakasniti, zakasnovati se.

Abscheß, der, tur oder tvur, ulé, *gen.* ulésa, gnojavica, gnojna bula; eine Viehkrankheit, ein Fluß, ein Absatz, nepoš.

Abschaben, *v. a.*, odstergati, nastergati, stergati, odstrngati, strugati, odškrabati; das Holz, ostrugati, strugati, oskoblati, skoblati, oguliti, odergniti; Felle, s. **Abfleischen**; Haare, Borsten u. dgl., ogarati, garati. *

Abschabsel, das, strugotina, ostružek, ostružje, osteržek, sterglina.

Abschachern, *v. a.*, einem etwas, niedrig für **Abhandeln**, izcencljati, cencljati iz koga kaj; auch izcaratati.

Abschachteln, *v. a.*, mit Schachtelhalm reiben, s preslico, nach *V.* s hošem *(serb. hvost)* kaj osvetliti, svetliti, otreti, otirati.

Abschaffen, *v. a.*, einen Bedienten, odpraviti, odpravljati, odstaviti, odstavljati družinče, dati, dajati slovo služabniku; koga posloviti; einen aus dem Lande, odpraviti, odpravljati; einen Bettler, spoditi, poditi berača; Mißbräuche, Feiertage abschaffen, ob veljavo djati, devati, oder pripraviti; odpraviti, odpravljati, ovreči, overgovati, zatreti, zatirati razvade, praznike; ein Gesetz, preklicati, preklicovati, opozvati, razveljaviti postavo.

Abschaffung, die, odprava, odpravljenje; eines Gesetzes, preklic, opozvanje.

Abschälen, *v. a.*, den Apfel, das Ei, Erdäpfel, Rüben, olupiti, lupiti, obeliti, beliti, omajiti, majiti; nach *V.* auch slačiti, okožuhati, kožuhati, oličiti; Erbsen, Bohnen, oluščiti, lušči ti, lušiti; den Maiß, lušiti, ličiti; Hanf, ličkati, beliti; Nüsse, robkati, ružiti; *v. r.*, sich, luščiti, lušiti se, majiti se.

Abschalmen, *v. a.*, očertati, čertati (drevesa).

Abschärfen, *v. a.*, s. **Abstumpfen**, gehörig scharf machen, zostriti, ostriti.

Abscharren, *v. a.*, odergniti, odergovati, poderzati, oderzati, derzati, odgrebsti, odgrebati; odpraskati, odberskati, berskati,

Abscharricht, das, ogrebine.
Abscharrmesser, das, dergulja, stergulja.
Abschatten, *v. a.*, silhouettiren, poobraziti, obraziti po senci, posenčiti, posenčevati.
Abschätzbar, *adj.*, precenljiv.
Abschätzen, *v. a.*, preceniti, ceniti.
Abschätzung, die, cenitev.
Abschätzungs-, cenitni.
Abschauen, s. **Absehen.**
Abschaufeln, *v. a.*, z lopato odkidati, kidati; den Schnee vom Dache, ogrebsti, ogrebati sneg.
Abschaukeln, sich, *v. r.*, naguncati se, nauškati se, nagugati se.
Abschaum, der, eine abgeschäumte Unreinigkeit, pene *pl.*, openek; *fig.* posnetek; das Schändlichste seiner Art, izveržek, izmazek, izmet.
Abschäumen, *v. a.*, openiti, odpeniti, peniti; posneti, posnemati pene.
Abschäumung, die, openjenje.
Abscheiden, *v. a.*, razločiti, odločiti, odločevati, ločiti; *serb.*, razstaviti, razstavljati; ein Metall, izločiti, ločiti; Kinder, otroke odeliti, deliti; *v. n.*, sterben, ločiti se iz sveta, presleti se v večnost, umreti, mreti, umirati.
Abscheider, der, ločivec.
Abscheidung, die, ločenje.
Abschein, der, s. **Abglanz.**
Abschenken, *v. a.*, z. B. ein Faß Wein, potočiti, stočiti, točiti.
Abscheren, *v. a.*, wegscheren, odstriči; ganz scheren, ostriči, striči; glatt abscheren, z. B. den Bart mit dem Rasirmesser, obriti, odbriti, briti; die Schafe, ostriči, striči ovce; Tuch abscheren, obrezati, obrezovati; die Haare zu viel, ošišati, šišati.
Abscherzen, *v. a.*, s šalo dobiti, dobivati.
Abscheu, der, gnjus, gnus, gnjušenje, stud, studenje, gnjusoba, zamerza, merzenje; ich habe Abscheu vor etwas, gnjusi se mi nud čem, studi se, graja se mi; Abscheu erregen, prignjusiti, pristuditi komu kaj; ich habe Abscheu vor etwas, studi se mi kaka reč, ustudila, pristudila se mi je.
Abscheuchen, s. **Verscheuchen.**
Abscheuern, *v. a.*, ostergati, stergati, očistiti, čistiti.
Abscheulich, *adj.*, gnjusen, nagnjusen, studen, ostuden, gerd, oduren, gaden, sporen, merzek, neguden; d. i., mit Gefvenstersurcht verbunden, pošasten.
Abscheulichkeit, die, gnjusnost, ostudnost, studnost, gerdôba, spornost; eine abscheuliche Sache, gnjusôba, ostúda, nagnjusa.
Abschichten, *v. a.*, verstiti, skladati; für abfinden, oddeliti, deliti.
Abschicken, *v. a.*, poslati, pošiljati, auch odslati, odpraviti; Jemanden um etwas abschicken, auch zagnati, zaganjati koga po kaj.
Abschickung, die, pošiljanje, odprava.
Abschieben, *v. a.*, odriniti, odmakniti, odmikati, odpahniti, odpahati; von Flüssen, welche die Steine abschieben, valiti, premikati kamnje, ogladiti, gladiti; vom Fluße abgeschobene Steine, od vode oglajeni kamni; die Schuld von sich abschieben, odbijati od sebe krivico; einen abschieben, gnati koga.
Abschiebling, der, gnanec.
Abschied, der, slovo, razhod; *serb.*, razstanak; einem Abschied geben, slovo dati, dajati komu, posloviti, sloviti koga; nehmen, slovo vzeti, jemati, posloviti, sloviti se; in den Rechten der Schluß, die Entscheidung, razločba, odprava, rešenje, razsodek; aus diesem Leben, ločenje s sveta; ein Beschluß, sklep; schriftliches Zeugniß eines Soldaten, odslužno pismo.
Abschiedsbrief, der, slovni, odslužni list.
Abschiedsgedicht, das, pesem na razhodu, razhodna pesem.
Abschiedsrede, die, govor na razhodu, odhodu, poslovni govor.
Abschiedsschmaus, der, odhodnja.
Abschiedsstunde, die, ura ločitve, d. i. Sterbestunde, zadnja ura.
Abschiedstrunk, der, odhodščina, odhodšina (odhodščino piti), šentjanževica, zdravica na razhodu.
Abschiedswort, das, beseda pri odhodu, ločitvi.
Abschiefern, *v. a.*, odkrojiti, razkrojiti, krojiti, odklati, in kleinen Schiefern, odluščiti, odlušiti, lušiti, odkrušiti, krušiti; sich abschiefern, *v. r.*, luščiti se.
Abschienen, *v. a.*, mit Schienen versehen, okovati, kovati kolo, našiniti; d. i. sie abnehmen, sneti, snemati šino; im Bergbaue, zmeriti, meriti jamo.
Abschießen, *v. a.*, einen Pfeil, izstreliti, streliti pšico; eine Flinte, streliti, streljati s pušo; einen Vogel vom Baume, ustreliti, streljati tiča z drevesa; einem den Fuß, nogo odstreliti komu; das Schießen beschließen, dostreljati; näher am Ziele treffen, als ein anderer, einem den Vorzug abgewinnen, einen abschießen, prekositi koga v streljanji, nach *V.* prestreliti, prestreljati koga; *v. n.*, das Wasser schießt vom Dache ab, voda s strehe dère; die Farbe schießt ab, pušča, puša barva, bledi barva, barva je že zbledela.
Abschiffen, *v. n.*, odpeljati, odpeljevati se v ladii, odladjati, odriniti na ladii; abfegeln, odjadrati; *v. a.*, na ladii odpeljati, odpeljevati kaj.
Abschildern, *v. a.*, popisati, popisovati, podobo pred oči postaviti, postavljati; das Herz schildert sich auf dem Gesichte ab, serco od. duša gleda iz obraza, serce se na obrazu vidi, serce se pozna na obrazu, na obrazu se bere notranja misel.
Abschinden, *v. a.*, odreti, dreti, odirati; sich abschinden, *v. r.*, z delam se ubijati, upirati.
Abschirren, *v. a.*, das Pferd, konja skomatati, skomatovati, razpraviti, razpravljati, razpreči, razpregati, zdeti, zdevati opravo s konja.
Abschirrung, die, razkomatanje, razprava.
Abschlachten, *v. a.*, zaklati, klati; alles abschlachten, poklati; das Schlachten vollenden, doklati.

Abschlachtung, die, klanje, poklanje.
Abschlacken, *v. a.*, izžlindrati, otrebiti, trebiti od žlindre.
Abschlag, der, die Handlung des Abschlagens, odbitje, odbijanje; das Abgeschlagene, odbitek, odkres, odklatek; des überflüssigen Wassers bei den Teichen, odtek; bei den Baumfällen die abgehenden Aeste, obseka, hosta, oklest, *f.*, verhovje in vejevje, sklestki; beim Zimmern, iverje; die Matrize bei den Schriftgießern, pečatnik, matica za čerke; im Billardspiele, odboj; auf Abschlag zahlen, na pobitek plačati, plačevati, na račun, na dolg plačati; in Abschlag bringen, odbiti, odbijati, odračuniti, odračunovati; nach Abschlag, odbivši; die Waare ist in Abschlag gerathen, blago je ceneje, cena blaga je jenjala, jenjuje, pada; Abschlag der Kälte, odmeka, mraz je odjenjal; Abschlag für Abpralten, odlet, odskok.
Abschlagen, *v. a.*, odbiti, odbijati, odtolči, tolči, odkresati, odkresovati; Früchte vom Baume, sadje odklatiti, sklatiti, klatiti; Nüße, Eicheln, sklatiti, klatiti, otepsti, otepati orehe, želod; einem den Hut, komu klobuk zbiti, zbijati; einem den Kopf, glavo odsekati, odsekovati, sekati komu, ob glavo djati, devati, obglaviti koga; mit Hammerschlägen aneinander, razbiti, razbijati, raztolči, tolči, raztleči, tleči; einen Stich in Blei, podobo na svince upečatiti, pečatiti, udariti, udarjati; abgeschlagene Münze, kovan dnar; d. i. einen gehörig abpeitschen, pretepsti, pretepati, otolči, tolči, nabiti, nabijati koga; einen Fluß abschlagen, ibn ableiten, reko odpeljati, odpeljevati, speljati, speljevati, pretočiti, pretakati; d. i. ibn ablassen, spustiti, spuščati, spušati reko; den Urin, svojo vodo spustiti, spuščati, pustiti, gem. oscati se, scati, bei Kindern curati; einem etwas abschlagen, komu kaj odbiti, odbijati, odreči, odrekovati, odnuditi, odnujati; ihm rund abschlagen, kratko malo odpovedati, odpovedovati, naravnost odreči, odbiti, prošnjo zaverniti; einen Besuch abschlagen, obiskanja ne hoteti; die Wache abschlagen, stražo odbobnati, odbobnovati; im Rechnen, odbiti, odbijati; den Feind abschlagen, sovražnika odbiti, odbijati; abgeschlagene Früchte, otepki; abgeschlagene Aeste, sklestki, skleški, oklestki; *v. r.*, sich vom Weg abschlagen, udariti, udarjati na stran, zajti, zahajati; *v. n.*, das Getreide schlägt ab im Preise, žito pada, žitna cena jenjuje, žito ceneje prihaja; die Kälte schlägt ab, mraz odjenjuje, popušča; das Gewehr schlägt ab, puška na stran udarja, puška odnaša, ruka *; ich bin abgeschlagen, ves pobit sim, vse mi upada, nič se mi ne zljubi, vse se mi toži, nevečen, otožen, stersel, klavern sim, ves mertev sim.
Abschlägig, *adj.*, odrečin, abschlägige Antwort, odreka, odrečenje, nach *V.* auch potepen odgovor; eine abschlägige Antwort geben, odbiti, odreči komu kaj; eine abschlägige Antwort bekommen, ne biti uslišan.
Abschläglich, *adj.*, na pobitek, na odbitek, na račun; abschlägliche Bezahlung, s. **Abschlagszahlung.**
Abschlagszahlung, die, plačanje, plačevanje na odbitek.
Abschlämmen, *v. a.*, strebiti, otrebiti, potrebiti, trebiti blato, glen, sprati, spirati; einen Graben, graben strebiti, potrebiti, trebiti; durch zu- und wieder abgegoßenes Wasser, oprati, opirati, prati, poplakniti, poplakovati; das Erz, rudo oprati, sprati, spirati, prati.
Abschlängeln, sich, *v. r.*, vijugati se.
Abschländern, s. **Abschlendern.**
Abschleichen, sich, *v. n.* und *r.*, splaziti, plaziti se, zmuzniti se, ukrasti se, odlesti; als *v. a.*, einem etwas, s. **Ablisten.**
Abschleifen, *v. a.*, odbrusiti, obrusiti, zbrusiti, brusiti; zur Genüge, nabrusiti; ein Messer, nož nabrusiti, brusiti; die Schuhe, čevlje, čevlje zbrusiti, brusiti, skresati, kresati; auf der Schleife abfahren, na smučéh, saneh odpeljati, peljati, odsankati se, fein und abgeschliffen, zglajen in zlikan.
Abschleifer, der, brusec.
Abschleifung, die, obrušenje, nabrušenje, brušenje.
Abschleimen, sich, *v. r.*, izžlemiti, ožlemiti se, izžleziti se; *v. a.*, des Schleimes berauben die Nase, usekniti, usekovati se; Teichfische im fließenden Wasser, smerkove ribe oprati, opirati, oplakniti, oplakati, oplakovati; s. auch **Abäschern** den Zucker udgl., openiti, peniti.
Abschleißen, *v. a.*, die Kleider, oguliti, zguliti, obnositi; eine Mauer abschleißen, abreißen, podreti, podirati zid; abgeschließenes Tuch, oguljeno sukno; abgeschließenes Kleid, auch lozna, polosana obleka.
Abschlendern, *v. n.*, odkoracati, proč koracati, odgambati, odbendati, odšvedrati, vleči se.
Abschlenkeen, *v. a.*, den Koth, odšterkniti, odšterkati, otresti, otresati blato, stresti, stresati.
Abschleppen, *v. a.*, odvleči, odvlačiti; die Schuhe (einseitig) abnützen, čevlje pošvedrati, švedrati, pošepati, pošepavati, pokrevljati, popetati; sich abschleppen, *v. r.*, navlačiti se.
Abschlepperin, die, odvlačulja.
Abschlendern, *v. a.*, einen Stein, kamen zagnati, zalučati, lučati, vreči, metati, hititi, hitati s pračo, zadegati, degati s pračo.
Abschlichten, *v. a.*, glatt machen, ugladiti, uglajati, gladiti, olikati, olikavati, likati.
Abschließen, *v. a.*, etwas Versperrtes, odkleniti, odklepati, odpeti, odpenjati; zuschließen, zakleniti, zaklepati, zapreti, zapirati; die Feder an einem Schloße, zmét, *f.*, nach *V.* pero spustiti, spuščati; die Rechnung, številbo, štev, (račun, rajtengo) dokončati, dodelati, skleniti, sklepati; den Vertrag, pogoditi se, pogodbo narediti, narejati, dogovoriti, dogovarjati se; eine Arbeit, delo dokončati, doveršiti; sich von der Welt, bežati od ljudi, se skriti pred svetam.

Abschlüpfen, *v. n.*, zmuzniti, smukniti, spolzniti.
Abschlüpfung, die, nach *V.* zmuzek, spolzek.
Abschlürfen, *v. a.*, odserkniti, odserkati, serkati od —, odcmerkniti, odsrebati; alles abschlürfen, poserkati, posrebati.
Abschlürfung, die, odserk, poserk.
Abschluß, der, sklep, dogon, dokončava, doganje, doveršek, doveršenje; Ende, konec.
Abschmack, der, einer Speise, plevkost, netečnost, neslast, neslaj.
Abschmälern, *v. a.*, zóžiti, óžiti, umanjšati, umaojševati.
Abschmausen, *v. a.*, einem sein Vermögen, premoženje komu pojesti, pojedati; objesti, objedati koga; sich abschmausen, *v. r.*, najesti se; *v. n.*, den Schmaus beenden, odjesti.
Abschmecken, *v. a.*, poznati po pokusu.
Abschmeckend, *part.*, neslan, plevek, neslasten; kar nima slasti, brez slaja, slasti.
Abschmeicheln, *v. a.*, izlizati, izlizovati, izlisičiti iz koga kaj, izmamiti, izsladkati iz koga kaj; s prilizovanjem iz koga kaj spraviti, spravljati.
Abschmeißen, *v. a.*, proč butiti, butati, odbutiti, odbutati; odpahniti, odpahati; oddegati, degati, (proč) treščiti, trešiti, telebiti.
Abschmelzen, *v. a.*, durch Schmelzen absondern, odtopiti, odtapljati; gehörig schmelzen, stopiti, raztopiti, raztapljati, raztaliti; Butter abschmelzen, srovo maslo stopiti, topiti; skuhati, kuhati; die Schmelzbutter, kuhano maslo, auch maslo schlechtweg; *v. n.*, odtopiti se, odtapljati se; odtajati se, stopiti se, topiti se.
Abschmieden, *v. a.*, durch Schmieden absondern, odkovati, odkovavati; fertig schmieden, skovati, kovati.
Abschmieren, *v. a.*, die Räder, namazati, mazati; nachläßig schreiben, načečkati, čečkati; einen abschmieren, namazati, mazati koga (z leskovo mastjo); *v. n.*, die Stiefel schmieren ab, umazati, mazati se.
Abschmutzen, *v. a.*, umazati, mazati; ich bin ganz abgeschmutzt, ves sim udelan.
Abschnallen, *v. a.*, odpeti, odpenjati; zodpenčati; nach *M.* auch odkopčati, razkopčati, razkopčevati.
Abschnappen, *v. n.*, odšklempniti, odšklempati, škleufniti, zahlopniti; *v. a.*, spustiti, spuščati, spušati, odpeti, odpenjati.
Abschnäuzen, *v. a.*, das Licht, uterniti, utrinjati, usekniti, usekovati luč.
Abschneiden, *v. a.*, (mit dem Messer), odrezati, odrezovati, prirezati, prirezovati; das Gras mit der Sense, odkositi, pokositi, kositi travo, auch poseči, seči travo; das Getreide mit der Sichel, odžeti, požeti, žeti žito; die Nägel, obrezati, obrezovati, rezati nohte; mit der Scheere, odstriči, striči; einen Stock bei der Wurzel abschneiden, pri polti odrezati, odrezovati; einem die Ehre, opravljati koga, obrekovati koga; das Wasser einem, vodo vzeti, jemati, odpeljati, odpeljevati; die Erze schneiden sich ab, jama stisne, pride na poleg, jama stiska, gre na poleg; Lebensmittel abschneiden dem Feinde, hrano, živež ustaviti, ustavljati sovražniku; die Hoffnung abschneiden, upanje vzeti, jemati; den Weg abschneiden, pot prestreči, preslediti, pot prekositi, zapreti, zapirati komu; eine feindliche Truppe, zajeti, zajemati, odrezati, odrezovati; *v. n.*, s. Abstechen.
Abschneiden, das, odrez, odrezovanje.
Abschneidsel, s. Abschnitzel.
Abschneien, *v. n.*, es hat abgeschneit, nehalo je mesti; sneg je nehal.
Abschnellen, *v. a.*, bersniti, odbersniti, bersati, odbersati; *v. n.*, odskočiti, uskočiti, šiniti.
Abschnitt, der, die Handlung des Abschneidens, odrez, odrezanje; was abgeschnitten worden, odrezek, odrezina, odrez, *f.*, obrezek, obrezina, otrebek, odstrižek; am Kerbholz, zareza; in der Mathematik, Segment, krajic; die Cäsur im Verse, presek, prereza; *serb.*, odmor; in einem Buche, odloček, razdelek.
Abschnitzel, das, odseček, odrezki, odstrižki, ostruži *f. pl.*, rezina, rezje; von den Weinreben auch rožje; beim Obst, kerhelj; beim Holz, terska.
Abschnitzeln, **Abschnitzen**, *v. a.*, odrezljati, rezljati; eine Figur, podobo izrezati, zrezovati; zdelati, zdelovati.
Abschnüren, *v. a.*, odvezati, odvezovati, odpeti, odpenjati; nach *V.*, odtvezati; mit der Schnur abmessen, zmeriti, meriti z vervico; eine Warze, bradovico spodvezati, spodvezovati, prevezati, prevezovati.
Abschöpfen, *v. a.*, den Schaum, das Fett, posneti, posnemati pene, tolščo, tolšo odčrepati, nach *V.* auch odzajeti, odzajemati; abgeschöpfte Milch, posneto mleko.
Abschuß, der, s. Abfahrtsgeld.
Abschrägen, *v. a.*, zvežiti, zveževati.
Abschrägung, die, als Handlung, zveženje; schiefe Fläche, povežje.
Abschrammen, *v. a.*, opraskati, odreti, odirati.
Abschrauben, *v. a.*, odviti, odvijati, previti, previjati, odvintati, odsukati.
Abschrecken, *v. a.*, ostrašiti, strašiti; oplašiti, plašiti; *fig.*, odverniti, odvračati; das Wild vom Felde, divjino ostrašiti, splašiti, spoditi, odgnati; in den Küchen, opariti, pariti, pokropiti, kropiti s kisam ali jesiham; zacvreti t. j. z vrelo zabelo obliti; einem Geld, denar iz koga izžugati, izstrahovati; er ließ sich durch Hemmnisse abschrecken, opovir se je zbal.
Abschreckend, *adj.*, ostrašiven, oplašiven; zum abschreckenden Beispiele, ljudem v strah in zgled; odvračevavni zgled.
Abschreckung, die, ustrašenje.
Abschreibegebühr, die, prepisnina.
Abschreiben, *v. a.*, die Feder abnützen, razpisati, razpisovati; pero skerhati, kerhati,

razpisati; sich die Finger, persto razpisati, razpisovati; d. i. copiren, prepisati, prepisovati; einem seine Schuld, dolg odpisati, odpisovati; schriftlich absagen, odpovedati, odpovedovati s pismam, oder pismino; eine Steuer abschreiben, odpisati, odpisovati; ein Grundstück aus dem Grundbuch, zbrisati, zbrisovati.
Abschreiber, der, Copist, prepisovavec; Abschreiberin, die, prepisovavka.
Abschreibung, die, prepis, prepisovanje; odpis.
Abschreien, *v. a.*, mit Geschrei verkündigen, razvpiti, razvpijati; mit Geschrei absprechen, odvpiti, odvpijati; *v. r.*, sich abschreien, izvpiti se, zvekati se, razvekati se, skričati, nakričati se, navekati se, nadreti se, navpiti se.
Abschreiten, *v. n.*, vom Wege, vom Vorhaben, odstopiti, odstopati; umakniti, umikati se s poti; pobrati, pobirati se s poti; *v. a.*, d. i. mit Schritten abmessen, na stopnje, na korake zmeriti, meriti.
Abschrift, die, Copie, prepis, prepisek; ein Stück aus einem Buche, izpis, izpisek; vidimirte Abschrift, povérjen prepis.
Abschriftlich, *adj.*, prepisan, izpisan; *adv.*, v prepisu.
Abschröpfen, *v. a.*, das Getreide der Spitzen mit der Sichel berauben, prižeti, prižinjati žito; mit der Sense, prikositi, kositi; mit der Scheere, pristriči, pristrigati; Jemanden abschröpfen, d. i. aussaugen, izmolsti iz koga kaj; das Blut, kupice od. rogove staviti (eig., po kupicah od. rogovih puščati).
Abschrote, die, Schrotmeißel, sekalce, sekalo.
Abschroten, *v. a.*, in die Quere theilen durch Schneiden, razrezati, razrezovati, rezati na platiče; durch Hauen, razklati, klati na platiče; ein Stück Eisen, železo odsekati, odsekovati; ein Faß vom Wagen abschroten, es hinab wälzen, zvaliti, valiti, zložiti, skladati sod; das Vieh hat das Getreide abgeschrotet, živina je popasla žito.
Abschultern, *v. a.*, das Gewehr, djati, devati (zdeti, zdevati) z rame, s pleč, oder raz ramo.
Abschuppen, *v. a.*, einen Fisch, oluskati, luskati, oluskiniti, luskiniti, ostergati, stergati ribo; *v. r.*, oluščiti se, luščiti, lušiti se.
Abschürfen, *v. a.*, razdergniti hrasto.
Abschürzen, *v. a.*, odpasati, odpasovati.
Abschuß, der, des Wassers, stermec, pad, stok vode, padanje vode, odtečnost; des Daches, plat strehe, stermina, sterma streha; des Berges, reber, brežina, breg.
Abschüssig, *adj.*, stril, sterm; mit geringer Neigung, polóžin, nagnjen, brežen, napoševen; *adv.*, navdol; ein stark abschüssiges Gebirg, nach *Jarn.*, plazovina.
Abschüssigkeit, die, stermota, stermost, brežnost, navdolnost.
Abschütteln, *v. a.*, otresti, otresati, odmakniti, otepsti, otepati; die Ermahnungen, otresti, otresati se; das Joch, jarm stresti, stresati, vreči, metati s sebe; Schnee von den Bäumen, sneg ogrebsti, ogrebati; heftig schütteln, pretresti, pretresati.
Abschütten, *v. a.*, flüssige Gegenstände, odliti, odlivati, odtočiti, odtakati; trockene Gegenstände, odsuti, odsipati.
Abschützen, *v. a.*, den Bach, die Bälge, potok, mehove zatvoriti, zatvarjati; nur zum Theile, pritvoriti, pritvarjati; ablassen durch Aufziehung des Schutzbretes, odtvoriti, odtvarjati.
Abschwächen, *v. a.*, oslabiti, slabiti; von der Krankheit abgeschwächt, slab, oslabljen, omedlen (od bolezni).
Abschwanken, *v. n.*, odcincati, omahovaje oditi.
Abschwären, *v. n.*, der Nagel ist mir abgeschworen, noht se mi je odgnojil.
Abschwärmen, *v. n.*, der Bienenstock hat abgeschwärmt, panj je odrojil; sich abschwärmen, *v. r.*, naklatiti se, narojiti se, zrojiti.
Abschwarten, *v. a.*, die Haut, odmajiti, majiti, odlupiti, lupiti; den Pflock, otesati, otesavati, odreti, obžagati.
Abschwärzen, *v. a.*, völlig schwarz machen, očerniti, počerniti, černiti; *v. n.*, der Hut schwärzt ab, klobuk černobo pušča, klobuk rujavi.
Abschwatzen, *v. a.*, einem etwas, izblebetati, izciganiti, izčenčati iz koga kaj; etwas abschwatzen, blebetati od česa.
Abschwefeln, *v. a.*, vom Schwefel befreien, izleči žeplo iz česa, odžeplati, izžepleniti kaj; gehörig schwefeln, nažeplati, požeplati, žeplati.
Abschweif, der, s. Abschweifung.
Abschweifen, *v. a.*, abspühlen, splakniti, splakovati, sprati, spirati; bei den Tischlern krumm ausschneiden, na krivo urezati, rezati, sločiti; *v. n.*, von der Tugend abschweifen, od čednosti zaiti, zahajati, zastraniti, zastranovati se.
Abschweifung, die, zastrana, zahod, odstop; Abstecher, ovinek, zavinek.
Abschwelgen, *v. r.*, er schwelgt sich ab, izpija in izžira se.
Abschwemmen, *v. a.*, Holz, splaviti, plaviti, auch gnati les; die Pferde, konje skópati, okópati, kópati; der Platzregen schwemmte die Felder ab, ploha je polje sprala, spirala; das Glas abschwemmen, splakniti, oplakovati; der Fluß schwemmt das Ufer ab, voda breg terga, odnaša, auch melje, rije.
Abschwenden, *v. a.*, einen Wald, laz od. laze narediti, narojati, delati, les izkerčiti, kerčiti, les požgati, požigati s. auch Verbrennen.
Abschwenken, *v. a.*, odmahniti, odmahati; sich abschwenken, *v. r.*, umakniti, umikati, se; oberniti, obračati se v stran.
Abschwimmen, *v. n.*, odplavati, splavati, auch odpluti, odplujem.
Abschwinden, *v. a.*, usušiti se, sušiti se, sahniti, usahovati, poginovati, zginjati, zginovati.
Abschwingen, *v. a.*, den Staub vom Tuche,

strepati, trepati; zur Genüge, strepati sukno; das Getreide, den Staub aus demselben, izplati, plati; sich abschwingen, *v. r.*, sich vom Pferde, zagnati, zaganjati se s konja, skočiti raz od. s konja.

Abschwitzen, sich, *v. r.*, spotiti se, potiti se; *v. a.*, die Felle, dlako odstrojiti.

Abschwören, *v. a.*, einen Eid, prisegati; einen Irrthum, s prisego odpovedati, odpovedovati se zmoti; etwas eidlich, s prisego kaj utajiti, tajiti, odreči, odrekati.

Absegeln, *v. n.*, odjadrati, odjadriti, po vodi, na ladii se odpeljati, odpeljevati; *v. a.*, die Segel einziehen, razjadriti, razjadrovati, jadra vkup potegniti, potegovati, spotegniti, spotegovati.

Absehbar, *adj.*, dogleden.

Absehen, *v. a.*, d. i. hinweg, proč pogledati, gledati, oči v stran oberniti, obračati, ne gledati česa; ich kann die Länge dieser Fläche nicht absehen, ne morem konca te planjave od. tej planjavi dogledati; ne morem je z očmi preseči, premeriti; ich sehe nicht ab, wozu das nützen soll, ne morem previditi, čemu bode to; ne zumim se, kaj bode to pomagalo; ne vidim, čemu to; die Gelegenheit absehen, na priložnost streči, paziti, priložnost ugledati; d. i. nach etwas zielen, gledati, zreti, meriti na kaj; einem eine Kunst absehen, naučiti se česa gledaje koga, na kaj paziti, spaziti kaj; ich sehe Jemanden an den Augen oder Mienen ab, na čelu mu poznam, v očeh mu vidim, berem; auf dich ist es abgesehen, tebi je namenjeno, na te meri; ich weiß worauf es abgesehen ist, vem, kam to meri, kam pes taco moli; abgesehen davon, ne gledé na to, razun tega.

Absehen, das, nach obigen Bedeutungen, postranski, pristranski pogled, pogledanje, oziranje na —; dogled, sprevid, paženje; d. i. die Absicht, nakana, nakanjenje, namen; das Visir beim Schießgewehr, muha; Diopter, nach *V.*, pozir, prezir.

Abseide, die, hodnična, hodna svila, židas.

Abseifen, *v. a.*, die Seife abspühlen, splakniti, splakovati, sprati, spirati mijlo.

Abseigern, *v. a.*, zmeriti, meriti globokost s svincam.

Abseichen, *v. a.*, das Wasser von den Erbsen, odceditі, odcejati vodo, oceditі, ocejati grah; d. i. durchseichen, preceditі, precejati.

Absein, *v. n.*, ne biti, deleč biti, pričujoč ne biti, nevpričen biti.

Abseite, die, zadnja stran.

Abseitig, *adj.*, vstranski, stranski.

Abseits, *adv.*, na stran, v stran; d. i. abgesondert, posebej, vsakcebi, saksebi.

Absenden, *v. a.*, poslati, pošiljati, odpraviti, odpravljati.

Absender, der, pošiljavec; **Absenderin**, die, pošiljavka.

Absendung, die, pošiljanje, poslanje.

Absengen, *v. a.*, osmoditi, smoditi, opaliti, popaliti, paliti, odcverkniti, ocverkniti, zacverkniti; etwas weg, odsmoditi, odsmojati.

Absengung, die, osmoda.

Absenken, *v. a.*, heruntersenken, spustiti, spuščati, spušati (v globino); Weinstöcke, pogrobati, grobati, grebeničiti, grebenice delati, vlačenice saditi; im Bergbaue, zakopati, zakopavati se; die Mauer senkt sich ab, zid je kinknil.

Absenker, der, grebenica, pogrebenica, grobenica, vlačenica.

Absentenliste, der, imenik, spisek nepričujočih.

Absetzen, *v. a.*, eine Last, odložiti, odlagati težo, razpertati, zdeti, zdevati; das Gewehr, puško ustaviti, ustavljati, odstaviti, odstavljati; austrinken, ohne abzusetzen, na en dušek izpiti, izpijati, spiti, spijati; es wird Schläge absetzen, pretep bode, ne bo brez tepeža, tolkli, udarili se bomo, tu bo šiba pela; Waaren absetzen, blago oddati, oddajati, razprodati, razprodajati, spečevati, izvesti, prevesti; einen Beamten vom Dienste, odstaviti, odstavljati od službe; einen Bauer absetzen, razkmetiti; die Zeilen im Schreiben, v pisanji verste odstaviti, odstavljati; in der Rede, oddahniti, oddihati se, prenehati, prenehavati, premolkniti; das Pferd hat ihn abgesetzt, konj ga je vergel; einen Bogen in der Buchdruckerei, pečo, polo dostaviti; beim Glockengeläute absetzen, prejenjati, prejenjevati, preglasiti, premolkniti, premolkovati; für entwöhnen, odstaviti, odstavljati.

Absetzkalb, das, odstavljeno tele.

Absetzung, die, vom Amte, odstava, odstavljenje; einer Last, odložitev, odložba, odlaganje; der Waare, razprodanje, razprodajanje, razprodaj, oddatev, pospečanje.

Absenfzen, sich, *v. r.*, nastokati se.

Absicheln, *v. a.*, požeti, požinjati; nach *V.* auch poserpati.

Absicht, die, das Absehen, gled, pogled; in Absicht auf das, gledé na to; Intention, namen, namenek, namemba, misel; *serb.*, namera; meine Absicht geht dahin, moja misel je, na to merim, misel me je; beabsichtigen, namérjam, namenil sim si; seine Absicht erreichen, svoj namen doseči, dosegati; dies zu thun, war nicht meine Absicht, tega storiti me ni bila volja, od. tega (si) nisim bil namenil storiti; in der Absicht —, da; gute Absichten mit Jemanden haben, dobro misliti za koga, hoteti komu: er hat Absichten auf dieses Haus, na to hišo ima oko, na ojo meri, za to hišo se poganja, gleda po njej.

Absichtlich, *adj.*, navlaščen, navlašen, premišljen; *adv.*, s premislikam, premišljema; absichtlich entgegen, navlašč, nalaš naukljnb, nasprot.

Absichtslos, *adv.*, brez namena.

Absickern, *v. n.*, nakapljati, kapljati, curljati, pocejati se, nagrodljati se.

Absickerung, die, kapanje, nakapnina; s. auch **Tropfstein**.

Absieben, *v. a.*, presejati, presevati, sejati; mit dem Reuter, prerešetati, rešetati, prerehtati, rehtati*; auch očinjati, obravnavati.

Absiedeln, sich, *v. r.*, preseliti se, seliti se drugam.

Absieden, *v. a.*, einen Fisch, obariti, bariti ribo, skuhati, kuhati: die Milch, mleko zavreti, vreti; die Farbe vom Tuche, barvo s sukna izkuhati, kuhati; abgesotten, obarjen, barjen.

Absingen, *v. a.*, ein Lied, spéti, odpeti, peti pesem; sich absingen, *v. r.*, spéti se.

Absingung, die, petje, prepevanje.

Absintern, *v. n*, s. **Absickern**.

Absitzen, *v. n.*, odsesti, odsedati; vom Pferde, stopiti, zjahati, sesti s konja; vom Wagen, stopiti raz voz, z voza; *v. r.*, sich durch Sitzen entkräften, nasedeti se, zasedeti se, presedeti se; *v. a.*, eine Schuld absitzen, dolg odsedeti, odsedati, dolg z ječo plačati.

Absold, der, zadnje plačilo.

Absolden, *v. a.*, plačo in slovo dati, dajati.

Absolut, *adj.*, an und für sich, naseben, samo na sebi, brezoziren, absoluten; unbedingt, nepogojin; unbeschränkt, neutesnjen, neomejen; absolute Stimmenmehrheit, nadpolovična večina glasov; absoluter Herrscher, samovladar, samovladnik; *russ.*, samoderžec.

Absolution, die, odveza.

Absolutismus, der, samovladarstvo, neomejena vlada, absolutizems.

Absolutorium, das, über Rechnungen, računsko odpravilo; Lossprechung, odvezna sodba; Abgangszeugniß, splošno spričevalo, odhodno spričevalo, odvezilo.

Absolviren, *v. a.*, dognati šolo, izučiti se kake reči; von Sünden, odvezati, odvezovati.

Absolvirt, *adj.*, izučen, izšolan.

Absonderbar, *adj.*, ločljiv, odločljiv.

Absonderlich, als *adj.*, s. **Absonderbar**; als *adv.*, s. **Besonders**; eine absonderliche Meinung, čudno menjenje, mnenje, čudna misel.

Absondern, *v. a.*, odločiti, odločevati, ločiti, razločiti, oddeliti, oddeljevati; mit Auswahl, odbrati, odbirati; zwei Dinge von einander, razločiti, razločevati, ločiti; abstrahiren, posebej misliti; ein Kind absondern, oddeliti, oddeljevati; sich absondern, *v. r.*, odločiti, odločevati se; von Schleimen aus dem Körper, einer Wunde, skergati se, kergati se.

Absonderung, die, odločitev, odločba, razločba.

Absonnig, *adj.*, odsolnčen, zasolnčen, osolnji, osójin, osojnat, osojnast; liegt absonnig, leži na osojnem, v osovji; ein absonniger Ort, osojina, osoje; nach *V.*, osonj *f.*

Absorbiren, *v. a.*, v se potegniti, potegovati, v se vleči, popiti, piti; poserkati, serkati; auch povžiti, navzeti, navzemati se česa; absorbirende Mittel, serkavne zdravila, sušivne sredstva.

Absorgen, sich, *v. r.*, ich sorge mich ab, skerbi me tarejo, pritiskajo.

Abspalten, *v. a.*, odcepiti, odklati; einen Zweig, odkrehniti, odkrehovati, odčehniti, odčehavati; sich abspalten, *v. r.*, odcepiti se, odkerhniti se, odkerhovati se.

Abspänen, *v. a.*, ein Kind, otroka odstaviti, odstavljati, odvaditi, odvajati, auch oddojiti.

Abspänling, der, odstavljenček, odstavček.

Abspannen, *v. a.*, das Angespannte losmachen, odjenjati, odjenjevati, napustiti, napuščati, odpeti, odpenjati; die Pferde, konje spreči, spregati; die Ochsen, izkleniti, izklepati, spreči, spregati; den Hahn, sprožiti; die Kräfte, den Geist, oslabiti, zbegati, presiliti se; abgespannt, zbegan.

Abspannung, die, der Pferde, sprega, spreganje; der Kräfte, oslabljenje, zbeg, zbeganje.

Abspänstig, *adj.*, ich mache abspänstig, odverniti, odvračati, odvabiti, odvabljevati; ich bin abspänstig, odvernjen sim; s. **Abgeneigt**.

Absparen, *v. a.*, pritergati, pritergovati si, priskopovati, prihraniti, prihranovati si, privarovati si kaj; s. **Abbrechen**.

Abspeisen, *v. a.*, Jemanden abspeisen, nasititi koga, jesti dati, dajati komu, napasti, nakermiti, napičati (beim Vieh); einen mit eitlen Versprechungen abspeisen, s praznim obetanjem, s prazno žlico napitati, pitati; einen abspeisen, (z) gerdo odpraviti, odpravljati; *v. n.*, allg. odjesti; in der Früh, odkositi; zu Mittag, odjužinati; Nachmittags, odmaličati; des Abends, odvečérjati.

Absperren, *v. a.*, zapreti, zapirati; Jemanden in dunkler Zelle, zapreti v temnico.

Absperrschranken, der, ograja, zavora.

Abspiegeln, *v. a.* und *r.*, der Fluß spiegelt die Wolken ab, v reki se vidijo, se upodabujejo oblaki; sich abspiegeln, nagledati se v zerkalu.

Abspielen, *v. n.*, odigrati, doigrati, dokončati igro; *v. r.*, naigrati se; auf einem Instrument, nagosti se; *v. a.*, ein Stück, odgosti; sich die Finger abspielen, ožuliti si perste z igranjem, obigrati jih.

Abspindeln, *v. a.*, z vretena zmotati, odmotati, odmotavati, motati; odviti, razviti, odvijati, odsukati, sneti.

Abspinnen, *v. a.*, spresti, presti; alles zu Ende spinnen, popresti; eine Schuld abspinnen, odpresti, odpredati dolg.

Abspitzen, *v. a.*, d. i. mit einer Spitze abhauen, odšpikljati, špikljati, odpikljati, pikljati; der Spitze berauben, stampati, tumpati, otópiti; der Spitze berauben, und vertical oder horizontal glatt abstutzen, priceliti, čeliti; špiz machen, ošpičiti, špičiti; *serb.*, zašiljiti, von šiljak, die Spitze.

Absplittern, *v. a.*, zdrobiti, drobiti, odškerbiti, odcépkati, razteslјati; *v. n.* od. *r.*, oddrobiti se, drobiti se; der Stein splittert sich ab, kamèn se drobi, se melje.

Abspötteln, *v. a.*, s posmehovanjem odverniti, odvračati od česa.

Abspotten, s. **Ausspotten**.

Absprechen, *v. a.*, odreči, odrekovati; gerichtlich, s sodbo odreči, odbiti, odsoditi; einem Kranken das Leben, življenje odpo-

vedati; reči, da bolnik ne bo prebolel, obupati nad bolnikam; einem Verbrecher das Leben, obsoditi, obsojevati hudodelnika k smerti; einem alle Hoffnung, vzeti, jemati ves up; *v. n.*, absprechen über etwas, izreči, izrekovati sodbo zastran česa; darüber ist schon in 1. Instanz abgesprochen, ta reč je že razsojena na 1. stopnji; er spricht über alles ab, zna, derzne si vse razsojevati.

Absprecherisch, *adj.*, sodčen.

Absprei̇zen, *v. a.*, podpreti, podpirati.

Absprengen, *v. a.*, odlomiti, odlamljati, odkrušiti, odkerhniti, kamnje lomiti, razgnati, razgaujati; *v. n.*, odleteti, zdirjati.

Absprießen, s. **Absprossen, Entsprießen, Abstammen.**

Abspringen, *v. n.*, odskočiti, odskakovati; von Jemands Parthei, odstopiti, odstopati, ustopiti, ustopati, odpasti; vom Wagen, z voza, auch raz voz skočiti, skakati; die Art springt vom Aste ab, sekira od veje odleta, odletuje; sich ablösen, odpočiti; die Saite ist abgesprungen, struna je počila; abspringen von der Meinung, uskočiti, uskakovati, premisliti se od. si; sich abspringen, *v. r.*, naskakati se.

Abspritzen, *v. a.*, poškropiti, oškropiti, oškropljati; *v. n.*, šterkniti, šterkati.

Absprossen, *v. n.*, izvirati, rojen biti, kaciga rodu biti, izhajati; s. **Abstammen.**

Absprößling, der, s. **Abkömmling**; von Bäumen, odrasek, odrastek, odraslek.

Absprung, der, odskok, odskočenje; das abgesprungene Ding, odskoček; von der Meinung, uskok, odstop, premislik; das ist ein großer Absprung, to je velik razloček; Absprung der Art, odlet sekire, n. p., vsak odlet sekire zaboli.

Absprungswinkel, der, odskočni vogel, kot.

Abspulen, *v. a.*, von der Spule, odmotati, zmotati, motati; große Spulen auf kleinere, zmotati, sesukati, sukati.

Abspuler, der, motač, sukač; **Abspulerin**, die, motavka, sukavka.

Abspülen, *v. a.*, etwas weg, oplakniti, oplakovati, poplakniti, splakniti; das Gefäß, oplakniti, oplakovati; das Wasser hat die Berge, das Ufer abgespült, voda je breg posnela, obrezala, objedla, omlela, podmlela; das Abgespülte, oplak, splak, odmelj, podmelj.

Abspülicht, das, pomije *pl.*, oplaka.

Abstählen, *v. a.*, zjekleniti, jekleniti, okaliti, kaliti; ein abgestählter Mensch, jeklen človek, terden kot jeklo.

Abstamm, s. **Abstammung.**

Abstammeln, *v. a.*, odjecljati, zjecljati n. p., pesem.

Abstammen, *v. n.*, rojen biti od koga, biti iz rodu; er stammt von Königen ab, kraljeviga rodu je; ich stamme ab von —, moj rod je od —; izvirati, izhajati; dieses Wort stammt von keinem andern ab, ta beseda ne izvira iz nobene druge.

Abstämmen, *v. a.*, einen Baum, posekati, posekovati, sekati drevo, povaliti, podreti drevo.

Abstämmling, der, odrodce, mlajši, zarojenec.

Abstammung, die, rod, pleme, izvir; eheliche, zakonski rod; Inbegriff der Abstämmlinge, zarod, mlajši *pl.*; des Wortes, izviranje, izvir.

Abstämpeln, s. **Abstempeln.**

Abstampfen, *v. a.*, durch Stampfen absondern, odphati, phati (nicht pahati); dadurch abnützen, izphati; gehörig stampfen, sophati, obdelati; vollenden das Stampfen, dophati.

Abstand, der, der Entfernung nach, narazjo, dalečina, daljava, dalja; als Unterschied, razloček; vom Rechte, odstop od pravice.

Abständer, der, suhal *f.*, sušioa, suhlioa.

Abständig, *adj.*, usahnjen, suh; abständig werden, usahniti, sahniti.

Abstandswinkel, der, osojni vogel, kot.

Abstapeln, *v. a.*, razložiti, razlagati derva.

Abstatten, *v. a.*, eine Tochter, für ausstatten, odpraviti, odpravljati hčer; Unkosten usw., plačati, verniti, vračati; die Gebühren, davke opraviti, opravljati; ein Zeugniß, spričati, pričevati, za pričo biti, pričevanje dati, dajati; die letzte Ehre, pogrebsti, pogrebati, pokopati, pokopavati, za pogrebam iti; Dank, zahvaliti, hvaliti, zahvaljevati se, hvalo dati, dajati, auch zahvaliti koga za kaj; Gruß von einem, pozdravljenje od koga opraviti, opravljati; einen Besuch, obiskati, obiskovati, priti pogledat; einen Bericht (Rapport) abstatten, poročiti, poročati, poročilo dati, poslati; einen Glückwunsch, srečo voščiti, voščiti komu.

Abstattung, die, nach obigen Bedeutungen, odprava, povernjenje, povračilo, oprava, spričanje, pričanje, pokop, pogreb, zahvala.

Abstaub, der, prah.

Abstäuben, *v. a.*, den Tisch, prah zmesti, omesti, zmetati z mize, mizo omesti, sprašiti; den Rock, stepsti, stepati suknjo.

Abstäuber, der, omelo.

Abstäupen, *v. a.*, pretepsti, pretepati, ošvigati, ošeškati, šeškati, ošibati, šibati, opaličati.

Abstechen, *v. a.*, den Gegner vom Pferde, sovražnika raz konja suniti, sovati, dregniti, dregati, pahniti, pahati, zvaliti s konja; ein Fuder Heu mit der Gabel, seno zmetati, zmetovati; ein Thier, zaklati, klati, zabosti, bosti, paro vzeti; den Rasen, rušo, rušino odrezati, rezati; einem Thiere die Kehle, goltanec prerezati, rezati; d. i. einen im Stechen übertreffen, prekositi koga v vtikanji ali vbadanji; im Kartenspiel, s kvarto pobiti, pobijati, prebiti, prebijati; im Scheibenschießen, prestreliti komu; den Torf, šoto rezati; den Sumpf, grez, mlakužo odkopati, odkopavati; Wasser abstechen, odpeljati, odpeljevati vodo; abstechen den Wein, s. **Abzapfen**; geschmolzenes Erz im Hochofen, prebosti, prebadati; die Lösche abstechen, praško ogrebati; ein Gemälde, podobo sčertati, čertati; ein Muster bei Nätherinen, na-

bosti, nabadati podobo; einen Platz zu einem Hause, selišče, naselišče začertati, čertati; *v. n.*, Dieses sticht schlecht ab gegen Jenes, to se slabo kléma, vjéma z unim; diese Farbe sticht gegen jene ab, ta barva se ne prilega uni; diese Farbe sticht gut ab, dobro se poda, podaje; dieser Mann sticht weit ab von jenem, ta topi uniga.

Abstecheisen, das, dleto.

Abstechen, das, s. **Abstich, Contrast.**

Abstecher, der, ovinek, zavinek; einen Abstecher machen, ovinek narediti, zaviti jo v kak kraj.

Abstecken, *v. a.*, abhäfteln, odpeti, odpenjati; einen Garten, vert obtakniti, obtikati; Ferkeln, für entwöhnen, odstaviti, odstavljati; sie abgesondert stecken, v koč mladiče vtakniti, vtikati.

Abstehen, *v. n.*, entfernt sein, proč stati, narazen stati; du stehst zu weit ab, predeleč stojiš; von etwas abstehen, ablassen, odjenjati, odnehati, odstopiti, odstopati od česa; abstehen von der Klage, odstopiti od tožbe, popustiti tožbo; vom Kaufe, umakniti se, umikati se, skujati se, odstopiti; von seinem Rechte abstehen, odreči, odrekovati se pravice; der Wein ist abgestanden, vino se je skazilo, prekuenilo; abgestandener Wein, zavrelica, kavbin, žgalivec, poteglica; warte, daß das Wasser absteht, čakaj, da se voda ustoji; das Vieh, živina je padla, cerknila, pocerkala, pogagala, parnila, pocepala; živina dohaja, gine, poginja, po živini je; alles Vieh ist abgestanden, živina je popadala, došla; der Baum, drevo je usahnilo, se je posušilo; abgestandener Baum, suhal, sušica, suhlica; der Fisch, riba je zadihnila, poginila, cerknila; abgestandener Fisch, mertva, cerknjena riba; die Bienen sind abgestanden, bčele so pomerle, panj je umerl; *v. r.*, sich abstehen, sich müde stehen, nastati se; *v. a.*, eine Sache, odstopiti, prepustiti komu reč.

Absteher, s. **Cedent.**

Abstehlen, *v. a.*, ukrasti, krasti; eine Kleinigkeit, zmakniti, zmikati; verstohlener Weise ablernen, komu delo ukrasti, skrivaj se naučiti od koga.

Abstehung, die, odstop.

Abstehungserklärung, die, izrečenje odstopa, odstopno naznanilo.

Absteifen, *v. a.*, okrepčati, krepčati, neukretno narediti, narejati; im Bauwesen, podpreti, podpirati; *v. n.*, okreniti, oterpniti, premreti.

Absteigen, *v. a.*, doli stopiti, stopati; zlesti; einkehren, ostati, ostajati pri kom, v kaki hiši; im tiefen U. K. auch navratiti se; absteigende Linie, zarod, navdolna versta.

Absteigequartier, das, ostajališče, ostajališe, ostaja, ostajavnica; Nachtquartier, prenočišče, prenočiše.

Absteiger, s. **Abstecher.**

Absteinen, *v. a.*, mit Gränzsteinen versehen, kamne, mejnike postaviti, postavljati, nach *V.* auch omejničiti, mejničiti.

Abstellen, *v. a.*, entfernen von etwas, odstaviti, odstavljati, odmakniti, odmikati; einen Gebrauch, navado ovreči, odpraviti, odpravljati, bei sich, opustiti, opuščati; zum Militär abstellen, v vojake (v žold, v soldate), v vojaštvo dati, dajati.

Abstellung, die, odprava; zum Militär, oddaja, dajanje v vojake.

Abstemmen, *v. n.*, odbiti, odbijati z dletam.

Abstempeln, *v. a.*, oštemplati, štemplati,* nach *V.* apečatiti, pečatiti, *böhm.* kolkovati.

Absteppen, *v. a.*, oštepati, štepati. *

Absterben, *v. n.*, umreti, odmreti, mreti, umirati; früh absterben, spesniti se; von Gliedern, oterpniti, premreti, premirati, oderveneti, derveneti, obleseneti; ein abgestorbenes Glied, mertev nd; abgestorbene Hände, premorto roke; mir sind die Füße wie abgestorben, noge so mi oterpnele, da jih skorej ne čutim; sonst, poginiti, ugasniti; von Pflanzen, usahniti, sahniti, posušiti se; dieses Haus ist schon längst abgestorben, ta rod je že davno pomerl; der Welt absterben, svetu odmreti, svetu se odpovedati, slovo dati.

Absterben, das, smert, odmertje; vor meinem Absterben, pred mojo smertjo, preden umerjem.

Absteuer, die, odkupščina, odkupšina, odhodnica.

Absteuern, *v. n.* u. *a.*, das Schiff, odkormaniti, kormaniti, odkermiti.

Abstich, der, nach einem Muster, posnetek, vreza; **Contrast**, nasprotek, različe.

Absticheln, *v. a.*, Jemand, pikati koga.

Abstiften, *v. a.*, razseliti, razseljevati, razkmetiti, razkmetovati koga.

Abstiftung, die, razseljenje.

Abstimmen, *v. n.*, votiren, glasovati, svoj glas oddati, oddajati, nach *V.*, voliti; anderer Meinung sein, drugači meniti, voliti, druge misli biti; die Töne stimmen ab, glasi so napak, glasi se ne vjemajo, glasovi niso vbrani, ne doné vstreženo, ne vstregajo se; *v. a.*, ein Instrument, vbrati, vbirati; Jemand abstimmen, s. **Ueberstimmen.**

Abstimmig, *adj.*, inoglasen.

Abstimmung, die, eines Instrumentes, vbiranje, Stimmgebung, glasovanje.

Abstinenz, s. **Enthaltsamkeit.**

Abstöbern, s. **Abstäuben.**

Abstocken, *v. a.*, s. **Ablegen**; einen Schwarm abstocken, ogrebsti, ogrebati bčelo v panj; *v. n.*, odgniti od debla.

Abstöhnen, sich, *v. r.*, naječati se, zječati se.

Abstoppeln, *v. a.*, pabirkovati, odsterniščiti, odsterniši̇ti, sterniščе pokositi.

Abstoßen, *v. a.*, mit einem Stoße absondern, odbiti, odbijati, odsuniti, odsevati, odpahniti; herabstoßen, pahniti, pahati, poriniti, porivati s kake reči; er wird sich schon die Hörner abstoßen, omulili mu bodo rogovile, ugnal se bo, norci se mu bodo oskotili; s. auch **Ablaufen**; die Angst will mir das Herz abstoßen, tožava mi serce terga, težava mi hoče serce utergati; bei den Tischlern, posneti, posnemati; den Kahn vom Ufer, odriniti, odrivati; ein Kalb, odstaviti, od-

stavljati, od sesca djati, devati; die Bienen, podreti, podirati čebele; eine Schuld, pobiti, pobijati, odpraviti, odpravljati, odriniti, odrivati dolg; Waren, spečati, spečevati; *v. r.*, das Kleid hat sich abgestossen, oblačilo se je ogulilo, odergnilo, ubilo.

Abstoßend, *adj.*, abstoßende Kraft, odrivna moč, odbojna moč; abstoßendes Benehmen haben, biti odurniga obnašanja, s svojim obnašanjem ljudi odganjati.

Abstoßmesser, das, stergon, strugač.

Abstoßung, die, odbijanje, odboj, odriv.

Abstoßungs-, odbojen, odriven.

Abstottern, *v. a.*, odjecljati.

Abstract, *adj.*, posnét, abstrakten *; abstracte Begriffe, posneti, abstraktni zapopadki; er spricht zu abstract, govori previsoko, težko razumljiv govor.

Abstraction, die, Handlung des Abstrahirens, posnemanje, odločenje, abstrahiranje; abstrakcia.

Abstractionsvermögen, das, posnemavna moč.

Abstrafen, *v. a.*, pokazniti, kazniti, kaznovati, strahovati, *gem.* poštrafati, štrafati *, pokaštigati, kaštigati *; mit Worten, okregati, kregati, pokarati, karati; mit der Ruthe, pretepsti, pretepati, tepsti.

Abstrafung, die, kaznjenje, štrafanje *.

Abstrahiren, *v. a.*, posneti, posnemati, abstrahirati, nach *V.* posebati; von etwas absehen, ne gledati na kaj, pustiti kaj; abstrahiren wir hievon, pustimo to.

Abstrahl, der, odsvit.

Abstrahlen, *v. n.*, odsijati.

Abstrebekraft, s. **Centrifugalkraft.**

Abstreben, *v. n.*, izvijati se čemu, proč siliti.

Abstreichen, *v. a.*, durch Streichen entfernen, odergniti, dergniti, ogladiti, zgladiti; das Getreide im Messen, poraziti, razati, raziti; posneti, posnemati; das Barbiermesser auf dem Leder, pogladiti, gladiti, osmugati, smugati britev, britvo, nach *V.* auch povleči; ein Kind mit der Ruthe, našvigati, ohlistati, švigati, našeškati, šeškati, nažvižgati, našverkati; die Haare am Felle, odderzati, derzati dlako; *v. n.*, sich plötzlich entfernen, smukniti, zmuzniti se proč; die Hechte haben abgestrichen, ščuke, šuke so nehale drestiti se.

Abstreifen, *v. a.*, osmukati, smukati, omuliti, muliti; einem Thiere die Haut, odreti, dreti na meh; sich die Haut am Fuße, nogo si odreti; *v. n.*, odbiti, odbijati se; *v. r.*, abstreifen sich (von Schlangen), leviti se; die abgestreifte (Schlangen-) Haut, lev, kačji lev.

Abstreiten, *v. a.*, abrechten, spravdati, odpravdati, odpravdovati, s pravdo dobiti, dobivati; einem etwas streitig machen, ugovarjati, odrekovati; dieses Verdienst kann ihm Niemand abstreiten, te zasluge mu ne more nihče ugovarjati, spodbijati; einem den Vorzug, odreči, odrekovati komu predstvo; das lasse ich mir nicht abstreiten, v tem me nobeden ne pregovori, v tem se ne dam pregovoriti.

Abstrich, der, raz, razenje, posnemanje; das Abgestrichene, posnetek, pena, žlindra.

Abstricken, *v. a.*, durch Stricken (acu texere) eine Nadel leer machen, poplesti, popletati; das Stricken vollenden, doplesti; eine Schuld abstricken, dolg odplesti, odpletati, s pletenjem plačati; vom Strick befreien einen Hund, odvezati, odvezovati.

Abstriegeln, *v. a.*, očesati, počesati, česati, oštreglati (ostrugljati), štreglati *.

Abströmen, *v. a.*, das Holz, splaviti, plaviti, auch gnati les; die Save strömt viel vom Ufer ab, Sava veliko brega jemlje, odnaša; *v. n.*, der Fluß strömt ab, fließt heftig, reka dere, bistro teče, vali se; das Schiff ist abgeströmt, durch den Strom in der See abgetrieben, ladijo je curek odgnal.

Abstrossen, *v. a.*, im Bergbaue, d. i. das Erz strossenweise gewinnen, oder abhauen, postat (rude) odkopati, odkopavati.

Abstruß, *adj.*, temen, zavit.

Abstück, das, kosec, drobec.

Abstücken, Abstückeln, *v. a.*, oddrobiti, oddrobovati.

Abstufen, *v. a.*, das Erz stufenweise abhauen, nach *V.*, odcjokati, ojokati; stufenweise verschieden machen, podverstiti, podverstovati, v stopnje razdeliti, razdeljevati.

Abstufung, die, postopnost, stopnja, nach *V.* podverstenje; in allen Abstufungen, na vsaki stopnji.

Abstülpen, *v. a.*, den Hut, klobuk razvihati, razvihovati.

Abstumpfen, *v. a.*, otumpati, stumpati, tumpati, otumpiti, tumpiti, otópiti, zatópiti, skerhati; einem Stein die scharfen Ecken, kamen okresati, kresati, omuliti, muliti; die Geisteskräfte, oslabiti, zbegati; *v. r.*, sich abstumpfen, otopiti se, otumpiti se; abgestumpft am Geist, opokel, zbegan, top.

Abstumpfung, die, otopljenje, skerhanje.

Abstürmen, *v. a.*, z naskokam dobiti, vzeti.

Absturz, der, prepad, propad, preval, pad; die jähe Seite des Berges, sterma stran; steiler Absturz, stermina, stermica.

Abstürzen, *v. a.*, prekueniti, prekucovati, pahniti, pahati doli, zavaliti; ein Fuder Kohlen, zverniti, zvračati; sich den Hals, spahniti, spahovati, zlomiti, zlamljati si vrat; den Deckel, odkriti, odkrivati, odvezniti; *v. n.*, zverniti se, vdreti se, pasti, telebiti.

Abstutzen, *v. a.*, mit dem Messer, prirezati, prirezovati; mit der Scheere, pristriči, pristrigati; mit der Axt, prisekati, prisekovati; dem Pferde den Schweif, oštuliti, štuliti, kusati, kebiti; ein abgestutzter Schweif, keba; mit der Sense, prikositi, priseči, prisečem; einen Baumstock, ošukati, prišukati, prišukniti, šukati hlod; ein Abgestutzter, prirezanec, pristriženec, kebec; ein abgestutzter Baumstock, prišuknjenec.

Absuchen, *v. a.*, suchen und abnehmen, ziskati, ziskovati; Raupen, obrati, obirati gosenice; gehörig durchsuchen, preiskati, preiskovati.

Absud, der, die Handlung des Absiedens, prekuhanje; das Abgesottene, ovrétek, oparek, obarek; ein eingekochter oder wiederholter Absud, prevrétek.

Absumpfen, *v. a.*, sesušiti, sušiti grez, močvirje.

Absurd, *adj.*, nespameten, neumen, gerd; es ist absurd, nima ne glave ne nog; absurde Wörter, neslane besede; s. **Abgeschmackt, Ungereimt.**

Absurdität, die, nespamet, nespametnost, šemarija.

Absüßen, *v. a.*, osladiti, sladiti; nochmals od. ein wenig, posladiti, poslajati, poslajevati; die Stärke, splakniti, očistiti, čistiti.

Abt, der, opat; des Abtes, opatov.

Abtafeln, s. **Abspeisen.**

Abtäfeln, *v. a.*, mit Tafelwerken versehen, opažiti, pažiti, z deščicami obiti, obijati, vložiti, vlagati, obdeskati.

Abtakeln, *v. a.*, das Schiff, die Schiffsseile abnehmen, razpraviti, razpravljati ladijo, verví pobrati, pobirati, verví spraviti, spravljati.

Abtakelung, die, razprava ladije.

Abtanzen, *v. a.*, die Schuhe, čevlje splesati, splesovati; einem etwas im Tanzen entziehen, odplesati; es ist ihr der Kranz abgetanzt worden, venec je zaplesala; *v. r.*, sich müde tanzen, splesati se, naplesati se.

Abtausch, s. **Abtauschung.**

Abtauschen, *v. a.*, etwas einem, premenjati, premenjevati kaj, po zamenji kaj od koga dobiti.

Abtauschung, die, premena, mena, menja.

Abtei, die, opatija.

Abteipfründe, die, opatovina.

Abteilich, *adj.*, opatovsk, opašk.

Abteufen, *v. a.*, bei den Bergleuten, nach *V.*, zakopati, zakopavati se, v globino kopati.

Abthauen, *v. n.*, otajati, tajati se; als *v. a.*, die Sonne hat die Fenster abgethaut, solnce je otajalo, otalilo okna.

Abtheil, der, deščina, delšina, delež.

Abtheilen, *v. a.*, oddeliti, razdeliti, razdeljevati, deliti; ein Zimmer, predeliti, predeljevati; die Haare am Kopfe, prečo, auch cesto narediti, lase oprečati, prečati; den Raum im Getreidekasten, predal, pregrada; abtheilen, predale narediti, pregraditi, pregrajati; ein Feld mittelst eines Zaunes, pregraditi; die Kinder, oddeliti, odpraviti otroke.

Abtheilung, die, die Handlung des Abtheilens, razdeljenje, oddeljenje, razdelitev, pregrajanje; ein Theil eines Ganzen, razdel, razdelek, del; Fach, predél, predál, pregrada; der Haare, preča, prečica, bei Mähnern auch cesta (*cfr. böhm.* cestka).

Abtheilungszeichen, das, ločnik, ločaj.

Abthun, *v. a.*, herab, djati, devati doli, zdeti, zdevati, oddjati, oddevati, odložiti, odlagati; einen Streit, poravnati, poravnavati prepir; eine Schuld, odpraviti, odpravljati, odriniti, odrivati dolg; den Unflath an einer Sache, osnažiti, snažiti; einen Verbrecher abthun, življenje vzeti, ob življenjo djati; *serb.*, pogubiti; ein Huhn abthun, zaklati pišče, piše; beendigen, dokončati, dokončevati, konec biti; das ist abgethan, tega je konec; einen Mißbrauch abthun, odpraviti, odpravljati razvado; eine Gewohnheit, opustiti, opuščati navado; eine Verlassenschaft, odpraviti, odpravljati zapuščino.

Abthung, die, der Verlassenschaft, odprava zapuščine.

Abtiefen, s. **Abteufen.**

Abtilgen, *v. a.*, zatreti, zatirati; die Schulden, poplačati, poplačevati.

Abtissin, die, opatica, opatinja; der Abtissin, opatičin.

Abtoben, *v. n.*, besser austoben, izdivjati, izrojiti, odrohnjati, odbučati; vom Winde, potihniti, potihovati; vom Meere, poleči, polegati se.

Abtödten, *v. a.*, die Begierden, zatreti, zatirati, ukrotiti, krotiti; *v. r.*, sich, treti se, ukrotiti, krotiti se, mertviti se, zatirati se, uganjati se.

Abtödtung, die, zatrenje, ukrotenje, zatiranje, mertvenje, ukorjenje, taranje, trenje.

Abtrab, der, oddelek vojske.

Abtraben, *v. n.*, fortgehen, odropotati, odpeketati; verächtlich, er mußte leer abtraben, potepeno je šel, s potepenim pismam so ga poslali, auch z dolgim nosam je odkrevljal.

Abtrag, der, einer Schuld, odpravljanje, odprava, plačilo, plačanje, poplačanje; in den Rechten für Ersatz, odškodba, namestilo; Abtrag thun, s. **Abbruch.**

Abtragen, *v. a.*, wegtragen, odnesti, odnašati; einen Berg, odnesti, odnašati, odkopati, razvaliti; eine Mauer, ein Gebäude, podreti, podirati, razrušiti; einen Bauriß auf das Gebäude, z narisa presneti, posneti, povzeti, posnemati, presnemati, naris prenesti; die Speisen vom Tische, z mize znositi, nositi, spraviti; eine Schuld, odpraviti, odpravljati dolg, poplačati, plačevati; ein Kleid völlig, obnositi, prenositi, zum Theile, ponositi; *v. r.*, der Baum hat sich abgetragen, drevo se je unosilo, narodilo, izrodilo; sich selbst abtragen, d. i., sich Kosten vernrsachen, božati se, zrevati, revati se.

Abträglich, s. **Nachtheilig.**

Abtragung, die, odnašanje, odnos, podiranje, presnemanje, odprava.

Abtränken, *v. a.*, napojiti, napajati.

Abtrauern, s. **Austrauern, Abgrämen.**

Abträufeln, Abtraufen, *v. n.*, odkapljati, kapljati od —.

Abtreiben, *v. a.*, wegtreiben, odgnati, odganjati, gnati od —, odpoditi, odpojati, odtirati; bei den Jägern, nagnati; das Zugvieh, živino pregnati, preganjati; zaverniti, zavračati, vračati; das Gold, zlato očistiti, čistiti; die Bienen, pregnati, preganjati bučele; mit Rauch, prekaditi, prekajati; einen Wald, posekati, podreti gojzd; das Vieh, presiliti; die Leibesfrucht, odpraviti, odpravljati, auch pregnati, odgnati, zapraviti, zapravljati, splaviti, splav-

ljati; daher diese Abtreibung, zaprava, splav, splutek; ein abtreibendes Mittel, odganjalo; *v. n.*, das Schiff treibt ab, čoln (čeln) odnaša.

Abtreibung, die, odgon, vračanje; des Goldes, čiščenje, čišenje; der Leibesfrucht, zaprava spočetka, odgnanje.

Abtreibungsmittel, das, **Kindabtreibungsmittel**, splavilo.

Abtrennbar, *adj.*, ločljiv.

Abtrennen, *v. a.*, razločiti, odločiti, ločiti; das Zusammengenähte, odparati, razparati, odporjati, parati.

Abtreten, *v. a.*, durch Treten abnützen, razhoditi, pohoditi, potaptati, poceptati, pomandrati; die Schuhe, pešvedrati, pošcepati, pokrevljati; einen Weg fest treten, pot uterditi, uhoditi, ugladiti; abgetretener Steig, uglajena steza; im Schnee, uglajena gaz; den Thon bei Töpfern, glino stlačiti, tlačiti; die Hirse, proso ometi, meti, veršiti; frisch gefallenen Schnee abtreten, pogaziti, gaziti; einem sein Recht, komu pravico prepustiti, prepuščati, odstopiti, odstopati (*serb.*, ustupiti); *v. n.*, von der Schaubühne des Lebens, iti s tega sveta; von seinem Recht, odstopiti, odjenjati od svoje pravice; von einem, d. i., von seiner Parthei, odstopiti, odstopati; bei einem abtreten, ostati, ostajati pri kom, s. **Einkehren**.

Abtreter, s. **Cedent**.

Abtretung, die, razhojenje, uglajenje, prepuščenje, prepušenje, odstop; vom geschlossenen Kaufe, razkup.

Abtretungs-, odstopin, izročin.

Abtretungsurkunde, die, odstopno pismo.

Abtretungsvertrag, der, odstopna pogodba.

Abtrieb, der, s. **Abtreibung**; Abtrieb des Holzes, posekovanje, poseka.

Abtriefen, *v. a.*, es trieft ab, odkaplja, odkapa, kaplja od —, cedi, ocoja se; voda, pot teče, curi od njega; dabei wird auch für mich etwas abtriefen, tudi mene bo kaka mervica doletela.

Abtrift, die, paša, spašnik, pašnik; pravica po tujem pasti.

Abtrinken, *v. n*, odpiti, odpijati (z verha); eine Schuld, zapiti, zapijati dolg; einen abtrinken, d. i., im Trinken übertreffen, prepiti koga.

Abtritt, der, für Abtreten, odstop; vor einer Thür, prag, predurje; im Bergbaue, kleine Sitze in den Schächten, počivalnica; zur Erleichterung des Leibes, zakotnik, zahod, skaret,* sekret,* potrebnjak, stranišče, straniše; was abgetreten werden, pohojeno, razhojeno.

Abtrittsfliege, die, drekarica. *

Abtrocknen, *v. a.*, posušiti, sušiti; den Schweiß, pot obrisati, brisati; die Hände, roke obrisati, brisati, otreti, otirati; *v. n.*, die Blattern sind abgetrocknet, koze so se posušile, so usahnile; d. i., sind abgetrocknet, abgefallen, so se odsušile, osušile.

Abtrommeln, *v. a.*, odbobnati, z bobnanjem oznaniti, oznanjati; die Bienen, preterkljati čebele.

Abtrompeten, *v. a.*, odtrobiti, strobentati.

Abtröpfeln, **Abtropfen**, *v. n.*, odkapljati, odkapati, kapati, curljati.

Abtrotzen, *v. a.*, izsiliti komu kaj, prisiliti koga k čemu, z grozenjem, kljubovanjem koga k čemu nagnati, napeti.

Abtrumpfen, *v. a.*, ošteti, oštevati; er hat ihn tüchtig abgetrumpft, dobro mu jo je zasolil; im Spiele, (z atutam) pobiti, pobijati, potegniti.

Abtrünnig, *adj.*, ločen, verolomen, nezvest; abtrünnig werden, ločiti se, odstopiti, odstopati (od vere), zneveriti se, znejeveriti se; abtrünnig machen, pregovoriti, pregovarjati, nagovarjati k odstopu, znejeveriti.

Abtrünnige, der, odstopnik, odpadnik; *serb.*, odmetnik; **Abtrünnige**, die, odstopnica, odpadnica.

Abtrünnigkeit, die, odstop, odpad, verolomstvo.

Abtünchen, *v. a.*, pobeliti, beliti.

Abtuschen, *v. a.*, s tušem * (kitajskim černilam) prevleči, osenčiti, osenčati, namalati, malati.

Abtwürde, die, opatstvo.

Abundanz, s. **Ueberfluß**.

Aburtheilen, *v. a.*, einem etwas, ne prisoditi komu česa, s sodbo odreči; entscheiden mit einem Endurtheile, razsoditi, razsojevati; einen aburtheilen, obsoditi, obsojevati, soditi koga.

Aburtheilung, die, obsodba, razsodba.

Abusive, *adv.*, po razvadi, razvadno, po krivi, napěni rabi.

Abusus, s. **Mißbrauch**.

Abverdienen, *v. a.*, einem etwas, zaslužiti, služiti kaj pri kom, od koga; durch Dienste bezahlen, izslužiti, odslužiti, z delam plačati.

Abverhören, s. **Verhören**.

Abverkaufen, *v. a.*, prodati, prodajati.

Abverlangen, s. **Abfordern**.

Abvieren, *v. a.*, na štiri vogle delati, zdelovati, očetiriti, četiriti; ein abgevierter Mann, prebrisan, premeden človek.

Abvisiren, *v. a.*, na oko zmeriti, meriti.

Abwachen, sich, *v. r.*, oslabeti od čuvanja, budenja.

Abwachsen, s. **Auswachsen**.

Abwägen, *v. a.*, zvagati, vagati, stehtati, tehtati; auf der Hand, potehtati, tehtati; von einer größern Menge, odvagati, odvagovati, auch odmeriti; seine Worte, pretehtati, pretehtovati besede svoje; dem Gesinde das Brot, družini kruh odvagati, odvagovati, vagati; alles gehörig abwägen, vse dobro pretehtati, preudariti; s. auch **Nivelliren**.

Abwägung, die, **Abwägen**, das, odvaganje, vaganje.

Abwalken, *v. a.*, das Tuch, dovaljati, valjati.

Abwalzen, *v. a.*, odvaljati.

Abwälzen, *v. a.*, hinab, herab, zvaliti, valiti doli; weg, odvaliti, odvaljevati; die Schuld von sich, odvaliti od sebe krivnjo.

Abwandelbar, *adj.*, declinabel, sklanjaven; conjug., pregibljiv.

Abwandeln, *v. a.*, nach Einigen, decliniren, sklanjati; nach Andern, conjugiren, pregibati, pregibovati; *v. n.*, oditi, odhajati.

Abwandlung, die, sklanjanje, pregibanje, pregib.

Abwandern, *v. n.*, iti po svetu, oditi, podati se na pot.

Abwärmen, *v. a.*, sogreti, zgreti, ogreti, greti; ein wenig, pogreti.

Abwarnen, s. **Abrathen**.

Abwarten, *v. a.*, čakati česa, pričakovati, dočakovati koga oder česa; den Gottesdienst, pri službi božji ostati, ostajati; den Gottesdienst pflegen, pri službi božji streči; ein Geschäft, skerbno opraviti, opravljati; man muß abwarten, (als) *v. n.*, treba je počakati; die Sache will abgewartet sein, ta reč hoče biti postrežena, ti reči se mora streči; einen Kranken, postreči, streči bolniku; abwarten das Aufhören des Regens, vedriti.

Abwarten, das, **Abwartung**, die, čakanje, postrežba, oskerbovanje.

Abwärts, *adv.*, hinab, doli, navzdol, navdol, vzdol, pod se; *russ.*, v niz; seitwärts, vstran, napošev, na strani; abwärts gelegen, odročin, oddaljen; das Wasser fließt seitwärts ab, voda teče navzdol; Strom abwärts, z vodo; *serb.*, niz vodu.

Abwaschbecken, das, umivalnik, umivalnica.

Abwaschen, *v. a.*, weg, odmiti, odmivati, odprati, odpirati; das Geschirr, posodo omiti, pomiti, pomivati; die Leinwand, oprati, prati platno; das Gesicht, die Hände, umiti, umivati; der Fluß wäscht ab, odpira, pere; der Regen wäscht die Berge ab, dež gore spira; eine Schande, sprati, zbrisati; *v. r.*, sich, umiti, umivati se.

Abwaschung, die, umitje, umivanje, pomivanje.

Abwaschwasser, das, pomije.

Abwässern, *v. a.*, gehörig wässern, namočiti, namakati, razmočiti (v vodi); vom Wasser befreien, odliti, odlivati, odtočiti, odtakati vodo; eine Wiese, vodo speljati, spustiti s travnika, na suho djati senožet.

Abwatscheln, *v. n.*, odgambati.

Abweben, *v. a.*, das Weben vollenden, dotkati, potkati.

Abwechseln, *v. a.*, menjati, premenjati, zmenjati; einem ein Goldstück, zlat s kom premenjati, premenjevati; die Speisen, jedi premenjati, premenjevati; mannigfach machen, zmnogoteriti, mnogoteriti; *v. n.*, mit jemand abwechseln, verstiti se, črediti se s kom; wir wechseln ab, verstimo se, preverstojemo se, čredimo se.

Abwechselnd, *adj.*, premenjaven, menjajoč; ein abwechselndes Glück, premenljiva sreča; *adv.*, premenjema, preverstovaje, verstama.

Abwechselung, die, premenja, prememba, preverstovanje, premenva, verstenje, čredenje, premenek; ohne Abwechselung, brez premenka.

Abweg, der, odpotje, napěna pot; *serb.*, stranputica; Umweg, ovinek; auf Abwege gerathen, zaiti, stran pota iti; auf Abwege gehen, stran pota iti, zahajati, zabresti, zabloditi, na krive pota se podati; Abwege nehmen, zaviti, zavijati, ovinek storiti, delati od poti; Ausflucht, izvinek; du suchst Abwege, iščeš, išeš uiti, uhajaš, izvinkov iščeš; Verirrung, zmota.

Abwegsam, *adj.*, odpotin, spotin, v zahod, vstransk.

Abwegs, *adv.*, s poti, s pota, stran pota.

Abwehen, *v. a.*, der Wind wehet ab, weg, od. das Obst von den Bäumen herab, veter odpihuje, otresa sadje.

Abwehr, die, bran, hramba, upor.

Abwehren, *v. a.*, die Annäherung hindern, ubraniti, braniti komu kaj, oder kam; varovati v —, odverniti, odvračati, odgoniti, odganjati, odbiti, odbijati; einem die Fliegen, koga muham braniti; es ist nicht abzuwehren, ni moč ubraniti; dem Uebel abwehren, hudo odverniti, odvračati, odvračevati.

Abwehrgraben, der, odvračavni, branivni jarek.

Abwehrmittel, das, branilo.

Abweichen, *v. a.*, (von weich), weich mamen, omečiti, razmečiti, mečiti, omehčati, mehčati; *v. n.*, weich werden, omečiti se, mečiti se, omehčati, mehčati se; vollkommen, zmečiti, zmehčati se; von Birnen, hruške medé, so medne, mehke, so se zmedile; **Abweichen**, (von Weichen), *v. n.*, vom Wege u. dgl., odstopiti, odstopati, odbegniti, odbegati od poti, zgrešiti, zgreševati pot; odganiti, odgibati se, zaiti, zahajati, ukloniti se; in der Astronomie (declination), odkloniti se, ustraniti se; bei der Magnetnadel, opletati, umikati se; im abgewichenen Jahre, lani, vlani; in abgewichener Nacht, sinoči; im abgewichenen Monate, prejšnji mesec, in abgewichener Woche, uni teden; anders beschaffen sein, razločiti se, ločiti se, drugačin, inak biti; es wird mir anders, inako se mi stori, drla; von der Meinung eines Andern abweichen, druge misli biti; die Schriftsteller weichen von einander ab, pisavci se ne strinjajo, ne vjemajo, vsak pisavec svojo terdi, pisavcam se ne vjema, ne gre skup.

Abweichen, das, als Krankheit, leichtes, dersa, švigla, heftigeres, hitrica, derečina, drista; ich habe es, goni me, dere me; bei Thieren, heftiges Abweichen haben, ulijati se, *n. p.*, krava se ulija.

Abweichend, *adj.*, razen, različin.

Abweichung, die, (von weich), omečenje, mečenje; (von Weichen), odstop, uklon; für Unterschied, razloček; vom rechten Wege, zgrešek praviga pota; Abweichung eines Gestirnes, odklon, odstop.

Abweichungsinstrument, uklonek.

Abweichungszirkel, odklonno šestilo, obvod.

Abweiden, *v. a.*, popasti, popašati, pomuliti, pojesti.
Abweidung, die, popasenje.
Abweifen, *v. a.*, zmotati, odmotati, motati.
Abweinen, *v. a.*, durch Weinen etwas erlangen, prijokati, prikremžiti, priemeriti, priplakati; ein Vergehen abweinen, objokati, objokovati greh; sich abweinen, *v. r.*, zjokati, zjokovati se.
Abweifen, *v. a.*, einen, pot komu pokazati, pokazovati; odgnati, odganjati, odpraviti, odpravljati koga; den Feind, odbiti, odbijati; eine Bitte, odreči, odrekovati, odbiti, odbijati, auch odpovedati, odpovedovati; nach *V.*, potepeno pismo dati, dajati; ich bin abgewiesen, potepeno pismo sim dobil; abweisen eine Berufung, zaverniti prošnjo za presojo; abweisen Jemanden mit der Klage, ne vzeti tožbe, zavreči tožbo.
Abweislich, *adj.*, abweislicher Bescheid, odrečin odlok, nepovoljni odgovor.
Abweisung, die, odprava, odrek, zaveržba.
Abweißen, *v. a.*, pobeliti, beliti; *v. n.*, die Wand weißt ab, zid beljavo pušča, zgublja.
Abweite, s. **Entfernung**.
Abweißung, die, beljenje, belja, belitev.
Abwelken, *v. a.*, welk machen, oveliti, veliti; *v. n.*, welk werden, zveniti, uveniti, veniti, usahniti, sahniti; auch sušiti se; abgewelkt, vél.
Abwelle, die, bei den Müllern, blazina, raki *pl.*
Abwendbar, *adj.*, odvračljiv.
Abwenden, *v. a.*, odverniti, odvračati; durch Worte, pregovoriti, pregovarjati od —; einen Hieb, odbiti, odbijati; die Augen, proč oberniti, obračati; ein Unglück, odverniti; Gott wende das von uns ab, Bog nas tega obvari, Bog nam to odverni, prevzdigni, prenesi; sich abwenden, *v. r.*, oberniti, obračati se proč, od. od koga.
Abwendig, *adj.*, er ist ihm abwendig, ni mu na roko, ni naklonjen; abwendig machen, werden, s. **Abspänstig**.
Abwendung, die, odvračanje.
Abwerfen, *v. a.*, hinab, doli vreči, doli metati; Obst u. dgl. mit einem andern darnach geworfenen Körper, sklatiti, klatiti, odlučati; den Reiter, posaditi, *n. p.*, konj ga je posadil; eine Brücke, most podreti, razdreti, razdirati; das Joch abwerfen, stresti, stresati jarem; dieser Handel wirft viel ab, ta kupčija veliko nese, nosi, verže; *v. n.*, beim Vieh, das Werfen vollenden, njaloviti se; der Hirsch wirft ab, rogove zgublja.
Abwesend, *adj.*, nevpričen, nepričujoč, nenazoč; er ist abwesend, ni tukaj, ni ga tukej, je drugej; die Abwesenden können nichts bezeugen, tisti, kterih ni zraven (bilo), ki jih tukej ni, ki niso bili vpričo, ne morejo pričevati; ich bin vom Hause abwesend, sim z dóma, nisim domá, me ni domá; mit den Gedanken, misli drugej imeti, nimam misel domá, misli okrog pasti, razmišljen biti; Geistesabwesend, zgubljen biti, iz uma biti.
Abwesenheit, die, nevpričnost, nepričujočnost, nenazočnost, oddaljenost; in seiner Abwesenheit, kadar ga ni bilo, in ihrer —, kadar jih ni bilo, dokler jih ni bilo; Abwesenheit des Geistes, zgubljenost.
Abwetten, *v. a.*, durch Wetten erhalten, stavo dobiti, dobivati, privadljati si.
Abwettern, *v. n.*, es hat abgewettert, izgromelo (se) je, grom je potihnil.
Abwetzen, *v. a.*, odbrusiti, zbrusiti, odersati, odergniti, zderpaliti, oglodati; das Geldstück, durch das Handhaben, zlizati, zlizovati dnar; das Messer durch Wetzen, odersati, zbrusiti nož; den Wetzstein, zbrusiti brus; *v. r.*, zlizati se, zbrusiti se, zdergniti se.
Abwichsen, *v. a.*, navoščiti, povoščiti, voščiti, vošiti; Schuhe, nasvitati, namazati, mazati, očistiti, čistiti; Jemanden, namazati, nabiti koga.
Abwickeln, *v. a.*, odviti, odvijati, odmotati, odmotavati.
Abwiegen, s. **Abwägen**.
Abwinde, die, motovilo.
Abwinden, *v. a.*, zmotati, motati, zviti, viti.
Abwindig, *adj.*, d. i., dem Winde nicht ausgesetzt, zatišin, zavetin; die abwindige Seite eines Thales, Abhanges, zatišje, zavetje.
Abwirken, *v. a.*, die Haut, odreti, odirati kožo; den Teig, ugnjesti, gnjesti testo; ein Tuch, stkati, natkati, eig., na statvah splesti; zu wirken aufhören, dodelati, zu weben, dotkati.
Abwirthschaften, *v. n.*, er hat abgewirthschaftet, dokmetoval je, odkmetoval je, dogospodaril je, sie, odgospodinila; svoje je zagospodaril, zagospodinila.
Abwischen, *v. a.*, obrisati, brisati, otreti, otirati; etwas weg, odbrisati, odbrisovati, pobrisati.
Abwischtuch, das, brisavka, brisača, otirač, tirača, trača, obrisalo, otiralo.
Abwittern, s. **Abwettern**; *v. a.*, durch den Geruch erforschen, zaslediti, oslediti, slediti koga, zaduhati, zavonjati, zavohati koga; *v. n.*, der Kalk wittert ab, kruši se.
Abwitzigen, *v. a.*, zuriti, uriti, auch zučiti, zučevati.
Abwollen, *v. a.*, ogoliti, goliti, ogavsati, gavsati.
Abwuchern, *v. a.*, einem etwas, izžuliti, izžuriti iz koga kaj, ožuriti koga za kaj, po odertii dobiti.
Abwürdigen, *v. a.*, ob vrednost pripraviti, pripravljati kaj, vrednost čemu vzeti, jemati, ponižati, pomanjšati; eine Münze, denar znižati, nižati.
Abwurf, der, das Abgeworfene, zmet, zverżek; Ertrag, dohodek.
Abwürfeln, *v. a.*, prikostkati, privadljati, s kostkami pridobiti.
Abwürfig, *adj.*, das ist ein abwürfiges Pferd, ta konj rad meče.

Abwürgen, *v. a.*, zadaviti, daviti, zadušiti, nach *M.* auch zagerčiti; Alle abwürgen, vse podaviti, podušiti.
Abwürzen, *v. a.*, dati, dajati dišavo, dober duh, dišavo primesiti, s kako dišavo poštupati.
Abwüthen, sich, *v. r.*, razdivjati se, zdivjati se; aufhören zu wüthen nadivjati se.
Abzackern, *v. a.*, odorati; einem Geld, izpleti iz koga denarje.
Abzahlen, *v. a.*, plačati, plačevati; die Schulden, poplačati, splačati.
Abzahlung, die, splačanje, poplačanje.
Abzählen, *v. a.*, weg, odšteti, odštevati; überzählen, prešteti, preštevati, sošteti, soštevati; einem 5 Gulden abzählen, odšteti komu 5 goldinarjev.
Abzählung, die, odštevanje, preštevanje.
Abzahnen, *v. n.*, das Kind hat abgezahnt, otroče je dobilo vse zobe.
Abzanken, *v. a.*, einem etwas, izpričkati iz koga kaj, s pričkanjem, po prepiru kaj dobiti od koga; *v. r.*, sich müde zanken, nakregati se, napričkati se.
Abzapfen, *v. a.*, eine Flüssigkeit, spustiti, spuščati, odtočiti, odtakati, odcediti; den Wein, odčepiti, odtočiti, stočiti, stakati; das Blut, kri spustiti, puščati, pušati; einem abzapfen, zmolsti koga; den Unterthanen das Blut, kri spiti, piti.
Abzapfung, die, des Weines, odtakanje; des Blutes, puščanje, pušanje.
Abzappeln, *v. r.*, sich, nabercati se.
Abzaspern, *v. r.*, scefrati se, cefrati se.
Abzaubern, *v. a.*, oddelati, oddelavati (narejeno ali zadelano).
Abzäumen, *v. a.*, zuzdati, zberzdati, razuzdati, razuzdovati.
Abzäunen, *v. a.*, ograditi, ograjati; graditi, pregraditi, pregrajati; einem ein Stück Ackers, kos njive odgraditi, odgrajati komu.
Abzäunung, die, ograjanje, pregrajenje, odgrajanje.
Abzausen, *v. a.*, razpuliti, razcukati, odpuliti.
Abzechen, s. **Abtrinken**.
Abzehenten, *v. a.*, geben den Zehenten, desetino dati, dajati komu, oddesetiniti koga; den Zehent absondern, podesetiti, desetiti.
Abzehren, *v. a.*, eine Forderung durch Essen, dolg zajesti, zajedati, (und nach der verschiedenen Tageszeit, zakositi, zajužinati, zavečérjati); eine Forderung durch Trinken, zapiti, zapijati; die Krankheit hat ihn abgezehrt, bolezen ga je vzela, usušila, zmedlila, zdelala; *v. n.*, mager werden, shujšati, hujšati, auch hujšati se, zmedleti, meršavéti, meršav, gem., medel postati, postajati, hirati; abzehrende Krankheit, sahnjenje, hujšanje, sušica, hiranje, jetika; abgezehrter Leib, usušen život, shujšano, shirano, sčimženo telo, sama kost in koža; er zehrt bis zu einem Knochengerüste ab, smertno kosilo ga je ostalo.
Abzehrung, die, sahnjenje, hujšanje, sušica, jetika; bei Pflanzen, hir. zleg.
Abzeichen, das, znamnje.
Abzeichnen, *v. a.*, oznamenovati, znamenovati, oznamnjati, znamnjati, narisati, načertati, risati, čertati.
Abzeichnung, die, oznamenovanje, risanje, čertanje; das Bild, narisek, načertek, podoba.
Abzerren, *v. a.*, odtergati, odtergovati, tergati, zdreti, zdirati.
Abzetteln, *v. a.*, odsnovati, razsnovati.
Abziehen, *v. a.*, hinab, potegniti, potegovati doli; weg, odtegniti, odtegovati, proč potegniti, vleči; ein Thier, djati, devati iz kože, odreti, odirati; Hülsenfrüchte, oluščiti, luščiti; den Braten, pečenko sneti, snemati; die Hand von einem, roko umakniti, umikati, zapustiti koga, pomoč odtegniti, odtegovati komu; das Gewehr, puško izbiti, izbijati, izbasati, razbasovati*; subtrahiren, odšteti, odštevati, odbiti, odbijati; einem an der Bezahlung, utergati, tergati; abstrahiren, z. B., ziehen wir davon ab, odkrenimo se od tega, pustimo to; einen von etwas, koga odverniti, odvračati, odpraviti, odpravljati; den Wein, das Bier, pretočiti, pretakati, presneti, presnemati; destilliren, žgati; im Obst und Weinbau, s. **Ablegen**, **Absenken**; in der Druckerei einen Probebogen, presneti, presnemati polo; das Schermesser, britev, britvo pogladiti, gladiti, posmukati, smukati, potegniti, potegovati, den Hut, odkriti, odkrivati se; den Ring, persten sneti, snemati, stakniti; die Stiefel, sezuti, seznvati; die Saiten, odviti strune; *v. r.*, das Zugvieh hat sich abgezogen, živina se je pretrgnila; s. auch **Zurückziehen**, sich; *v. n.*, der Feind ist abgezogen, sovražnik jo je potegnil, se je umaknil, je odrinil, se je proč podal; verächtl., se je pobral, pete je odnesel; verreisen, na pot se podati, odriniti; von der Wache, iti proč, oditi; der Knecht wird abziehen, hlapec pojde proč; leer abziehen, ne dobiti ničesar; mit Schande, pobrati, pobirati se proč, potepeno iti; aus der Wohnung, preseliti se, seliti se; abgezogener Begriff, s. **Abstract**.
Abziehmuskel, der, etwa odtegovavna miška.
Abziehriemen, der, pogladivni jermen.
Abziehstein, der, osla.
Abzielen, *v. n.*, nameriti, namérjati, meriti na kaj, nameniti kaj; s. **Absehen**.
Abzimmern, *v. a.*, otesati, otesavati, odtesati.
Abzirkeln, *v. a.*, eine Figur, podobo zokrožiti, okrožiti s šestilam (cirkelnam) zmeriti, pošestiliti; die Worte, besede malati, sostavljati, začertati, začertovati.
Abzittern, *v. n.*, otresti se, otresati se.
Abzucht, die, pleme; *montan.*, odvodnice (cevi); Wasserabzucht, vodnik.
Abzüchtigen, *v. a.*, postrahovati, strahovati.
Abzug, der, s. **Abziehen**; aller Unkosten, odvzetje, odvzetek, odbitek vsih stroškov, po

odbitih stroških, odbivši vse stroške; des Feindes, sovražnikov odhod; ihn nehmen, s. **Abziehen**; freier Abzug, prosti odhod; im Rechnungswesen, odbitek; am Schießgewehre (Abdruck), jezièek, sprožaj; von den Bulderu beim Käsemachen, posnetek; der flüssigen Körper, odtok; Abzug vom Erbtheil, odbitek od dedinskiga dela; in Abzug bringen, odbiti, odbijati, pobiti, pobijati; das Wasser hat keinen Abzug, voda se nima kam odtekati, nima odtoka; ohne Abzug zahlen, brez uteržka, brez odbitka, brez uterganja plačati.

Abzugsbrief, der, odhodno, odpravno pismo.

Abzugsgeld, s. **Abfahrtsgeld**.

Abzugsgraben, der, prekopa, grapa.

Abzugskanal, der, povoduik.

Abzugsposten, die, odbitni postavek, členek.

Abzugsrede, die, govor na odhodu; eines Geistlichen, zadnja pridiga.

Abzugsschmaus, der, odhodnja, odhodina.

Abzugszeit, die, čas odhoda.

Abzupfen, *v. a.*, odpukati, pukati, odpuliti, odskubsti, odkosmatiti; nach *M.*, odpipati.

Abzwacken, *v. a.*, einem etwas, odščipniti, odšipniti, odščeniti, odšeniti, odščipati, odščipovati; am Gelde, utergati, tergati na denarjih; man hat mir hier etwas, dort etwas abgezwackt, so me tù nekaj, tam nekaj uščipnili.

Abzwecken, *v. n.*, dieses zweckt dahin ab, to je tako namenjeno, na to meri, tje meri; s. **Abzielen**.

Abzweckung, die, namen, namemba.

Abzwicken, *v. a.*, odščeniti, odšeniti, odščipniti, odšipniti, odščipati, odščipovati; s. **Abzwacken**.

Abzwingen, *v. a.*, izsiliti, izsilovati, iznuditi iz koga kaj, prisiliti, primorati, naviti koga k čemu.

Acacie, s. **Akazie**.

Academie, s. **Akademie**.

Acatholik, s. **Akatholik**.

Accent, der, Silbenton, naglas, naglasek; Redeton, povdarek; die Aussprache, zavijanje; Quantität, dolgost; er hat den deutschen Accent, po nemško zavija.

Accentuation, s. **Betonung**.

Accentuiren, *v. a.*, povdarjati, s. **Betonen**; accentuirt, povdarjan.

Accept, das, eines Wechsels, vzetje menice.

Acceptabel, s. **Annehmlich**.

Acceptant, der, vzetnik, prejemnik.

Acceptation, s. **Accept**.

Acceptiren, *v. a.*, einen Wechsel, menico vzeti, jemati.

Acceß, der, Zutritt, pristop; der Anfall, napad.

Accession, die, Beitritt, pristop, pridruženje; Zuwachs, prirast.

Accessionsvertrag, der, pristopna pogodba.

Accessist, der, čakavec, akcesist; unter Studierenden, pristopnik, drujec.

Accessit, das, drugo darilo; nach *V.*, drujstvo.

Accessorisch, *adj.*, pripadajoč.

Accessorium, das, pritiklina, pritična reč, prirast.

Accidens, das, prigodek, nebistnost; *plur.* **Accidentien**, postranski dohodki, pripridki, postranščina, postranšina, postranski prislužek.

Accidental, *adj.*, nebisten, naključin.

Accisamt, das, colnija *.

Accisant, der, dacii, colu * podveržen.

Accisbar, *adj.*, dacii podveržen.

Accise, die, als Verzehrungssteuer, dac, dacija, povžitnina, postrošnina; als Waarensteuer, col *; sie auflegen, naložiti, nakladati dacijo; sie geben, opraviti, opravljati dacijo, daeovati.

Acciseinnehmer, der, dacar, dacijar.

Accisfrei, *adj.*, prost dacije, cola *.

Accisgefälle, das, dohodki od dacije, cola *.

Acclamation, die, der Zuruf, zaklic, zavpitje; einen durch Acclamation erwählen, z zavpitjem, z vpitjem izvoliti, voliti.

Acclimatisiren, *v. a.* u. *r.*, udomačiti, udomačevati kaj oder se, kraja privaditi, privajati kaj, se.

Accomodation, s. **Anpassung**.

Accomodiren, sich, *v. r.*, nach Jemand, ravnati se po kom, pogoditi se.

Accompagniren, *v. a.*, in der Musik, prilagati, pridevati komu, strezati, nach *V.* auch tovaršiti, družiti komu.

Accord, der, in der Musik, soglas, akord; ihn anstimmen, ubrati, ubirati; Vertrag, pogodba, pogoj.

Accordiren, *v. a.*, Rechnungen accordiren, poravnati, poravnavati, pobotati; gestatten, dovoliti, dovoljevati; in der Musik, soglasiti, priglasiti, priglasovati; *v. n.*, einklingen in der Musik, soglasiti, vjemati se, vstregati se; einen Vertrag schließen, dogovoriti se, pogodbo narediti; sich vergleichen, poravnati se, pogoditi se.

Accoucheur, s. **Geburtshelfer**.

Accreditiren, s. **Beglauben, Beglaubigen**.

Accurat, *adj.*, natančen; *adv.*, na tanko, čisto tako; ein Accurater, natančen človek.

Accuratesse, die, natančnost.

Accusativ, der, kazavnik, toživnik, četerti sklon od. padež, toživni.

Ach! *int.*, hej! oh! joj meni! joj! jemnasta! ach leider! da tako ne! da bi tako ne!

Achat, agát.

Achel, die, am Getreide, resa, resina, ós, osina, osje.

Achillesflechse, die, pêtna kita.

Achromatisch, *adj.*, ahromatičen; s. **Farblos**.

Achse, die, ós, podvoz; ich führe auf der Achse, vozim; auf der Achse, na kolih; in der Astronomie, os; nach *V.*, tečajnica; eine eiserne an der Töpferscheibe, križ; an einem Haspel, vratilo, vrateno.

Achsel, die, Oberachsel, pleče, rama; Unterachsel, podpazduha; ich zucke die Achseln, zganiti, migniti, otresti z ramami, s pleči, rame stisniti, stiskati; auf beiden Achseln tragen, dvema gospodama služiti; etwas auf die leichte Achsel nehmen, misliti si kaj lahko, ne pečati se mnogo za kaj; unter der Achsel, pod pasho, oder pazho, *cfr. altsl.*,

pazuha; über die Achsel rücklings werfen, vnic kaj vreči.

Achselader, die, ramna žila; **Achselarterie**, podpazhina privodnica; **Achselvene**, podpazhina odvodnica.

Achselband, das, naramnik, naramnica.

Achselbein, das, skolk, ramna kost.

Achselblätter, die, ramne peresa, ramnice.

Achseldrüse, die, podpazhina žleza.

Achselfleck, der, an den Hemden, das Achselstück, kozica; *polu.*, przyramek.

Achselhemd, das, Weiberhemd ohne Aermel, podraševnik, srajčnik, auch capik.

Achselhöhle, die, pazduha, pazha.

Achsellast, die, naramik.

Achseln, *v. n.*, hiniti se.

Achselriemen, der, obramnica.

Achselschnur, die, naramni trak, naramnik.

Achselseil, das, Trageband, das, obramnice *plur.*, obramnica, preramnica.

Achselstück, das, naplečnik.

Achselträger, der, obéplatnež; s. **Heuchler**.

Achselzucken, das, stiskanje s pleči.

Achsenblech, Achseneisen, das, podvozni okov, železne podvoznice.

Achsengeld, das, voznina.

Achsennagel, der, osnik, ljunek, auch vojnik.

Achsenschiene, die, s. **Achsenblech**.

Achsenschmiere, die, kolomaz, smolnjak O. K.

Achsenschuh, der, kapica.

Acht, *num.*, osem; acht Männer, osem mož; acht Kinder, osmero otrok; *serb.*, osmorica; heute vor oder über acht Tage, danes teden, danes osem dni; ihrer acht, njih osem, osmeri, osmero njih; innerhalb acht Tage, v osmih dneh; je acht zu acht, po osem; von je acht —, od vsacih osem; nach acht Uhr, po osmih; bis acht, do osmih; es hat achte geschlagen, osem je odbila od. odbilo; mit Achten gefahren, z osmerimi se peljati, voziti.

Acht, s. die Zahl; **Achter**, osmica, osmérka.

Acht, die, paženje, pazka, mar, gledanje, oprcza, streža; Achtsamkeit, pomnja, marljivost, pazljivost, vančljivost in Kärn., von vančam, ich gebe Acht; Acht (Obacht) haben, geben, paziti na kaj, gledáti na kaj, pomarati za kaj, imeti oči v kaj; s. **Aufsicht**; gib auf andere Acht, und folge ihnen nach, po druzih glej, se zgleduj; etwas in Acht nehmen, paziti, gledati, zreti na kaj; gib Acht daß du nicht fällst, glej, da ne padeš; ohne, daß es Jemand in Acht nahm, tako, da nobeden ni zagledal, vidil, spazil; ein Blinder würde es in Acht nehmen, slepec bi to vidil; Acht geben auf Jemanden, auch koga na sumu imeti; nehmet meine Worte in Acht, pazite, glejte, slušajte, strezite na moje besede! außer Acht lassen, v nemar pustiti, puščati, pušati, zanemariti, zanemarjati kaj; etwas in Acht nehmen, marati, skerbeti za kaj, paziti na kaj, varovati kaj; sich in Acht nehmen vor Jemanden, varovati se koga; Acht geben auf jedes Wort der Aeltern, staršem na besedo streči.

Acht, die, gerichtliche Verfolgung, pregnanstvo, izgnanje, izobčenje; in Acht thun, izgnati, izganjati iz dežele, preklicati.

Aecht, s. **Echt**.

Achtäugig, *adj.*, osmook.

Achtbar, *adj.*, častin, spoštljiv, spoštovan, častit, poštovanja vreden.

Achtbarkeit, die, častnost, spoštljivost, častitost, poštenje.

Achtblumig, *adj.*, osmocveten.

Achte, *num.*, der, die, das, osmi.

Achteck, das, osmovogelnik, osmerokotje.

Achteckig, *adj.*, osmovoglat, osmovogelnat, osmerokoten; *adv.*, na osem voglov, oglov.

Achteimerig, *adj.*, achteimeriges Faß, sod osmak.

Achtel, das, osmina, osmi del.

Achtelformat, das, Octavformat, osmérek.

Achtelnote, die, osminka.

Achten, *v. a.* u. *n.*, aufmerksam sein, paziti na kaj, vančati se v kaj, in St.; werth achten, čislati, občislavati, v čislih imeti, spoštovati; ein Ehrenmann wird von Jedem geachtet, pošteniga mža vsak časti, čisla; einen wenig achten, malo meniti koga; Sorge tragen, marati za kaj; ich achte auf etwas, mar mi je za kaj; etwas gar nicht achten, ne zmeniti se za kaj, ne porajtati na kaj; er wird geachtet, čislajo ga; hoch achten, zlo čislati, obrajtati; etwas für gut achten, kaj za dobro imeti; der Miethling achtet der Schafe nicht, najemniku ni mar ovác (ovcá), za ovce, najemnik ne mara za ovce; achten auf etwas, nach *Dalm.*, auch roditi za kaj; er achtet der Kosten nicht, ne boji se stroškov, utrate, ne pomisli, (ne porajta) na stroške; *v. r.*, sich nach etwas achten, vladati, ravnati se po čem, deržati se česa; wornach ihr euch zu achten habet, po tem se ravnajte, obnašajte; **achtend**, *adj.*, pazen, maren.

Aechten, *v. a.*, izgnati, preklicati koga; ein Geächteter, izgnanec, pregnanec.

Achtender, der, osemnjak, jelen osmorog.

Achtens, *adv.*, osmič, v osmo.

Achtenswerth, -würdig, *adj.*, spoštljiv, čislanja, poštovanja vreden.

Achter, der, osmica; s. **Achtender**.

Achterlei, *adj.*, osmér; achterlei Weine, osmere vina, osmero vino, osem vin.

Achtfach, Achtfältig, *adj.*, osmeren, osmérnat, osemkrat vzet, zložen.

Achtfüßig, *adj.*, osmonog, osmonožen.

Achtgeben, s. **Acht**.

Achtgeber, der, varh, čuvaj, pazivec.

Achtgespann, das, osmér, *f.*

Achthalb, *adj.* u. *adv.*, polosmi; um halb acht Uhr, o polosmih; achthalb Jahre, sedem let in pol; achthalb Trinkglas, polosmi kozarec.

Achthalber, der, polosmak.

Achthändig, *adj.*, osmorok, osmoročen.

Achthundert, *num.*, osem sto.

Achthundertjährig, *adj.*, osemstoleten.

Achtjährig, *adj.*, osmoleten, osem oder osmih let; ein achtjähriger, osmoletec, osmak.

Achtköpfig, *adj.*, osmoglav, osmoglavec, osmoglavka.

Achtlos, *adj.*, nemaren, vnémaren, nepazen, nepazljiv.

Achtlosigkeit, die, nemara, nemarnost, nepaznost, nepazljivost, nemar, neskerbnost.
Achtmal, *adv.*, osemkrat, osem potov.
Achtmalig, *adj.*, osmokraten, osemkraten.
Achtmännerig, *adj.*, osmomožin.
Achtmonatlich, *adj.*, osmomesečen, osem mésecov *indecl.*; vsaki osmi mesec, na osem mescov.
Achtpfündig, *adj.*, osem liber (funtov), po osem liber, osmofunten.
Achtreihig, *adj.*, osmoversten, osmoréden.
Achtseitig, *adj.*, osmostrun.
Achtsam, *adj.*, maren, pazen.
Achtsamkeit, die, marnost, paznost; f. **Acht.**
Achtsänlig, *adj.*, osmostebrat, osmostolpen.
Achtseitig, *adj.*, osemstransk, osem strani.
Achtspännig, *adv.*, fahren, z osmérjo, z osmemi, z osmérimi se voziti.
Achtspruch, der, **Achterklärung**, f. **Acht.**
Achtstündig, *adj.*, osmourin.
Achttägig, *adj.*, osmodneven, osemdanji, osemdansk.
Achttheilig, *adj.*, osmodelen.
Achtung, die, poštovanje, spoštovanje, čislanje, počislek do koga; Achtung für Jemanden haben, čislati koga; in Achtung stehen, čislan biti; er genießt Achtung, čislajo, poštujejo ga, v čisli ga imajo; in Achtung bringen, pripraviti, pripravljati (*vulgo* postaviti, postavljati) koga v čast; f. **Beachtung.**
Achtungsvoll, *adv.*, s spoštovanjem.
Achtungswerth, Achtungswürdig, *adj.*, čislanja vreden, spoštovanja vreden, spoštovaven, čislaven.
Achtwinklig, f. **Achteckig.**
Achtzehn, *num.*, osemnajst.
Achtzehner, der, osemnajstica.
Achtzehnte, *adj.*, osemnajsti.
Achtzehntel, das, osemnajstina.
Achtzehntens, *adv.*, osemnajstič.
Achtzeilig, *adj.*, osmoversten.
Achtzig, *num.*, osemdeset.
Achtziger, der, die Ziffer, osemdesetica; ein Greis von 80 Jahren, starček pri osemdesetih letih, osemdesetek, osemdesetleten starec.
Achtzigste, *adj.*, osemdeseti.
Achtzigstel, das, osemdesetina, osemdeseti del.
Aechzen, *v. n.*, ječati, stokati; ächzend heran kommen, priječati, pristokati; ächzend abziehen, odječati, odstokati.
Aechzen, das, ječanje, stok.
Acker, der, njiva, *dim.*, njivica; ein neuer Acker, novina; ein mit einer Mauer oder einem Zaun eingefriedeter Acker, ograja, omejak; ein seichter Acker, worunter sich feste Felsen befinden, studor; ein Maß, f. **Morgen**; ein öder, verlassener Acker, pustlica, v mejo puščena, pušena njiva (in Oberfr.).
Acker-, in Zſtz. poljski.
Ackerarbeit, die, poljsko delo, oranje, oratev, oratva, ral, *f.*
Ackerbar, *adj.*, oravno, dobro za oranje, kar se da orati.
Ackerbau, der, poljedelstvo, obdelovanje zemlje, polja, oratarija, zemljodelstvo, kmetijstvo; sich damit beschäftigen, zemljo, polje obdelovati, auch kmetovati.
Ackerbauer, der, orač, orataj, oratar, rataj; f. **Ackermann.**
Ackerbaugesellschaft, die, kmetijska drnžba.
Ackerbeet, das, kraj, leha, ogon, auch gred, nach *Jarn.*, razklad. f. **Beet.**
Ackerbohne, f. **Saubohne.**
Ackerdille, die, divji koper.
Ackerdistel, die, osat.
Ackerfeld, das, oravno, žitno polje, oravna zemlja; *serb.*, oranica.
Ackerfrohne, die, poljska tlaka.
Ackerfurche, die, brazda,
Ackergaul, der, plužna kleka, pljužno kljuse.
Ackergeräthe, das, **Ackergeräthschaft**, die, oralna priprava, poljsko orodje.
Ackergesetz, das, poljska, kmetijska postava.
Ackerknecht, der, poljski hlapec.
Ackerkummet, das, kleštre, *pl.*
Ackerland, das, oralna zemlja, f. **Ackerfeld.**
Ackerlerche, die, škerjanec.
Ackerlohn, der, ralnina.
Ackermann, der, orač, orataj, ratar, rataj, ratej, poljedelec, kmet; Vollbauer, zemljak; Halbbauer, polovičar, polzemljak.
Ackermännchen, das, pastaričica, tresorepka.
Ackermist, der, gnoj.
Ackermünze, die, poljska meta.
Ackern, *v. a.*, orati; einen Acker zu ackern beginnen, naorati njivo, auch zaorati; ein wenig ackern, poorati; mit dem Ackern bis zu einer Stelle kommen, priorati do kam.
Ackern, das, oranje, ral, oratva, oratev; *serb.*, orba.
Ackerrain, der, (der Länge nach), omejek; (der Quere nach), zoral, izral, zvratnica, ozara.
Ackerrettig, der, repič.
Ackerscholle, die, kepa, gruča.
Ackersenf, der, goršica, gorčica, ogerščica.
Ackerwalze, die, val, valjar, valej.
Ackerweg, der, poljska pot, pot čez polje, pot med poljem.
Ackerwiese, die, poljski travnik, trata.
Ackerwiesfleck, der, zvrati, vrati, na zvratih, na vratih, na ozarah.
Ackerwinde, die, slak, oslak.
A conto, auf Rechnung, na odbitek, (na obrajtanje, na račun, na konto).
Acquiesciren, f. **Beruhigen**, sich.
Acquiriren, f. **Erwerben.**
Acquisition, f. **Erwerbung.**
Act, der, djanje, čin, delo; feierlicher, obhajanje, slovesno djanje; ein gerichtlicher, sodno djanje; Act von etwas nehmen, na znanje vzeti, jemati kaj, zaznamnjati, zaznamnjevati.
Acte, die, pismo, sklep.
Acten, die, spisi, službine pisma *pl.*; die Verhandlungen, obravnave; ad acta legen, eig., k spisam položiti, polagati; *fig.*, na stran djati, devati.

Actenauszug, der, posnetek iz spisov.
Acteninrotulirung, die, zavoj spisov.
Actenmässig, *adj.* u. *adv.*, po spisih.
Actenstück, das, spis, službino pismo.
Actenverzeichniß, das, spisnik, kazalo spisov.
Acteur, der, Schauspieler, igravec.
Actie, die, delnica, akcija.
Actien-Coupon, der, delničin odrezek.
Actiengesellschaft, die, družba na delnice, na akcije.
Action, die, des Declamators, ponaša, obnaša; Gefecht, bitva; f. **Wirkung.**
Activ, *adj.*, djaven.
Activa, f. **Activstand.**
Activforderung, die, tirjava.
Activhandel, der, djavna, koristna, izvozna kupčija.
Activität, die, djavnost, delavnost; in Activität sein, v službi biti.
Activschuld, die, tirjava, tirjavina, tirjavin dolg.
Activstand, der, **Activvermögen**, das, premoženje, stan premoženja.
Activverzeichniß, das, kazalo premoženja.
Actorisch, *adj.*, actorische Caution, tožnikova varščina, varšina.
Actuar, Actuarius, der, zapisovavec, aktuar.
Actuarisiren, *v. a.*, zapisovati.
Actuell, *adj.*, resničen, sedanji.
Actum, delano, pisano.
Acut, *adj.*, acute Krankheit, etwa hitra, nagla bolezen.
Adagio, *adv.*, lahno, počasno, potegnjeno.
Adamsapfel, der, Kehlkopf, kerhelj, Adamov kerhelj.
Adäquat, *adj.*, primeren, priličin.
Adaptiren, *v. a.*, pripraviti, pripravljati, priličiti; f. **Anpassen.**
Ad calendas græcas, kadar bo v petek nedelja; po nedelji (ki se ne ve po kteri).
Addiren, *v. a.*, zusammenrechnen, sošteti, soštevati; hinzurechnen, došteti, doštevati.
Addition, die, snštetev, soštevanje, doštetev, doštevanje.
Additional, *adj.*, dodaten, dodan, pridjan.
Additionalconvention, die, dodatni dogovor.
Additionalweisartikel, der, dodatni dokazni člen, dodatna dokaznica.
Addressant, der, nadpisavec; **Addressat**, nadpisanec, napisanec, dopisanec.
Addresse, die, napis, nadpis, adresa *; Gewandtheit, spretnost, urnost; als feierliche Zuschrift, pismo.
Addressiren, *v. a.*, einen Brief an einen, pismo do koga napisati, napisovati, nadpisati, naravnati na koga pismo; Jemanden, napotiti, napotovati; *v. r.*, sich adressiren, oberniti, obračati se na koga.
Adel, der, als Vorzug des Geschlechts, blagorodje, plemenitost, žlahtnija *, žlahtnost, die Adeligen, plemstvo, plemenstvo, žlahtna gospôda, žlahtniki, blagorodniki, plemenitniki; Adel des Geschlechtes, žlahtni rod, plemeniti rod, rodovinska žlahtnost; des Geistes, dušna blagost, dušna žlahtnost, duhova plemenitnost; von gutem altem Adel sein, biti stariga, plemenitiga rodu; der hohe Adel, vélika gospôda; der ganze umliegende Adel ist in die Stadt gekommen, vsa bližnja gospôda je v mesto prišla; er ist von Adel, je plemenit, blagoroden, je žlahtnik, plemenitiga, žlahtniga rodu je.
Adelherrschaft, die, boljarstvo, vladarstvo blagorodnikov, f. **Aristocratie.**
Adelig, *adj.*, plemenitiga rodu, blag, blagoroden, plemenit, žlahten *; *altsl.*, plemen'n.
Adelige, der, žlahtnik, plemenitnik; *serb.*, plemić.
Adelige, die, plemenitnica, žlahtnica.
Adeln, *v. a.*, požlahtniti *, žlahtniti, žlahtnijo podeliti, podeljevati, med plemenitnike povzdigniti; sein Benehmen adelt ihn, obnašanje njegovo ga povišuje, mu dela čast.
Adelsanmassung, die, prisvojevanje, polastovanje plemenstva, žlahtnije.
Adelsbestätigung, die, poterjenje blaziga rodu, plemenitosti, plemeniško poterjenje.
Adelsbrief, der, plemeniški list.
Adelsprobe, die, dokaz plemenstva.
Adelschaft, die, plemenstvo, blaga gospôda, žlahtnija.
Adelsgericht, das, plemenstvina sodnija.
Adelsgrad, der, stopnja plemenstva, žlahtnije.
Adelstand, der, plemenstvo, plemenistvo, žlahtni stan; d. i. die Edelleute, gospôda; er wurde in den Adelstand erhoben, povzdignjen je bil med plemenitnike.
Adelstolz, der, plemeniška imenitnost, oholost.
Adelsverleihung, die, podeljranje plemenitosti, plemenstva.
Adelsverlust, der, zguba plemstva.
Adelszeugniß, das, plemeniško spričevalo.
Adept, der, d. i. Goldmacher, zlatež; überhaupt ein Wundermann, čudoznalec; nach *V.* sove, soveta.
Ader, die, žila; Blutader (vena), odvodnica; Schlagader (arteria), privodnica, ciplja; **Ader**, goldene, zlata žila; es ist keine gute Ader an ihm, ni pridne dlake na njem; zur Ader lassen, puščati, pušati, kri puščati; der Wundarzt mußte ihm zur Ader lassen, ranocelnik mu je mogel puščati, mu je mogel kri spustiti; Milchader, mlečna žila; Wasserader, vodna žila; Fiber, žilica; Erzader, rudna žila,
Aderbinde, die, povojec.
Aderbruch, der, žilno počenje, žilopok.
Aederchen, das, žilica.
Aderflechte, die, žilav lišaj.
Aderförmig, *adj.*, žilasten, žilastnat.
Aderhäutchen, das, žilna mezra, mezrica.
Aderig, *adj.*, viele Adern habend, žilnat; aderartig, žilasten, žilat.
Aderkropf, der, žilnik, žilna bula; **Krampfader**, otekla žila; bei Schwangern an den Füßen, otročje žile.
Aderlaß, der, puščanje, pušanje kervi.

Aderlaßeisen, das, **Aderlaßschnepper**, puščalo, nožič.
Aderlassen, das, puščanje, pušanje.
Aderlaßzeug, das, priprava za puščanje, pušanje (kervi).
Aderlos, *adj.*, brezžilen.
Aedern, *v. a.*, žilice narediti, narejati, nach *V.* žiliti.
Aderreich, *adj.*, žilnat, žilavit.
Aderschlag, der, žilni trip, tripanje; *serb.*, bilo.
Adersystem, das, žilna sostava, žilstvo.
Adhäsion, die, prijema, sprijemljivost; s. **Beitritt**, pristop.
Adieu! z Bogam! Bog z vami! zdravo! srečno!
Ad interim, za čas, začasno.
Adjectiv, das, prilog; adjectivisch, priložin; *adv.*, prilogama.
Adjudication, die, prisodba.
Adjudiciren, *v. a.*, prisoditi, prisojevati.
Adjunct, der, pomočnik, pripomočnik, pridruženec, adjunkt.
Adjungiren, *v. a.*, pridružiti, pridroževati, pridati, pridajati za pomočnika.
Adjustiren, im Rechnen, *v. a.*, uravnati, uravnavati, ugotoviti, ugotovljevati; sich adjustiren, napraviti, napravljati se.
Adjustirung, die, im Rechnen, uravnanje, ugotovljenje; Anzug, oprava, obleka.
Adjustirwage, die, poskušna tehtnica (vaga).
Adjutant, der, pribočnik, adjutant.
Adjutum, das, pripomoč, podpora, adjutum.
Adler, der, orel, postojna, ljun, ljunar; junger, orlič, orliček; des Adlers, orlov; Adler-, in der Zusammensetzung, orlov, nach *M.* orlji.
Adlerblick, der, orlov vid, orlovo oko.
Adlergeier, der, berkasti ser.
Adlerholz, das, orlov les, paradižji les.
Adlerjungen, *pl.*, orlovi mladiči, orliči.
Adlerkraut, das, orlova praprot.
Adlernase, die, kljukast nos, kriv nos; **Adlernase**, der, kljukanos.
Adlernasig, *adj.*, kljukonosast.
Adlerorden, der, orlov red.
Adlerstein, der, klopotec, klopotni kamen.
Adlerträger, der, orlonosec.
Administration, die, opravilo, oprava, opravljanje, oskerbnija, oskerbovanje, administracija, *serb.*, uprava.
Administrationsbehörde, die, oskerbnija, opravnija.
Administrativ, *adj.*, oskerbovaven, upraven.
Administrator, der, oskerbnik, opravnik; einer Pfarre, namestnik, oskerbnik.
Administriren, *v. a.*, opravljati, oskerbovati, nach *V.*, osluževati, *serb. u. altsl.*, upravljati.
Admiral, der, morski, namorni vojvod, admiral; des Admirals, admiralov; **Admirals-**, admiralski.
Admiralität, die, pomorsko vojvodstvo, admiralstvo.
Admission, die, pripuščenje, pripušenje.
Ad notam nehmen, adnotiren, zapisati, zapisovati si, zaznamnjati si.
Adoption, die, posinovljenje, vsinovljenje.
Adoptiren, *v. a.*, za svoje dete, za svojiga otroka vzeti, jemati; einen Knaben, posinoviti, posiniti, vsinoviti; ein Mädchen, pohčeriti; *altsl.* vsinoviti.
Adoptivkind, das, posinovljenec.
Adoptivmutter, die, posinovnica; *serb.*, pomajka.
Adoptivsohn, der, posinjenec; *serb.*, posinak.
Adoptivtochter, die, pohčerjenka; *serb.*, počerka.
Adoptivvater, der, posinovnik; *serb.*, poočim.
Adresse, s. **Addresse**.
Advent, der, prihod Gospodov, advent.
Adventzeit, die, advent.
Adverbium, das, narečje.
Advitalitätsrecht, das, dosmertni vžitek.
Advociren, *v. n.*, pravdnik, advokat biti.
Advokat, der, pravdnik, advokat, auch besednik, govorčin.
Advokatenkammer, die, zbornica pravdnikov.
Advokatenkniff, der, dohtarska zvijača.
Advokatenordnung, die, postava za advokate.
Advokatur, die, pravdosredstvo, advokatura.
Aërolith, der, spodnebesni kamen.
Aëromantie, die, prorokovanje iz zračnih prikazkov.
Aërometrie, die, zrakomérstvo, sapomérstvo.
Aëronaut, der, zrakovoz, zrakoplavco, eblonar (von oblon Ballon und dieses von óblo rund).
Aëronautik, die, oblonarstvo, umetnost, se po zraku voziti.
Aërostat, der, oblon, balon *.
Aesthetik, die, lepo, leposlovje, estetika.
Affaire, s. **Geschäft**, **Streit**.
Affe, der, opica, afinja *, merkovica *; nach Art der Affen, po opiče.
Affect, der, vnema, vnetek; in der Rede, ogenj; in Affect gerathen, vneti, vnemati se; er gerieth in Affect, zakipelo, zavrelo je v njem.
Affectation, die, prenavljanje, hlinjenje, hlimba, siljenje, ponašanje.
Affectionspreis, der, priljubivna cena.
Affectiren, *v. a. u. n.*, sich stellen, heucheln, hliniti, spakovati se; erkünsteln, erzwingen, siliti se, prenavljati se; das Lachen, na silo se smejati; prunken, zur Schau tragen, aushängen, na prodaj staviti, repinčiti se, širokoperiti se, ponašati se.
Affectirt, *adj.*, nasiljen, siljen.
Affectlosigkeit, die, merzlota, mirnost, hladnost.
Aeffen, *v. a.*, einen, oponašati koga, pačiti se komu, oslepariti, slepariti koga; ich lasse mich nicht äffen, ne dam se za nos voditi.
Affenliebe, die, slepa ljubezen.
Affennase, die, tumpast nos.
Aefferei, die, oponašanje, sleparija.
Affiche, s. **Anschlagzettel**.

Affichiren, s. **Anschlagen**.
Affinität, die, svaščina, svašina, svaštvo.
Affiziren, *v. a.*, stresti, stresati, prijeti, prijemati, zadeti, zadevati; s. **Einwirken**, **Eindruck**, **Rühren**, **Bewegen**.
Affiliation, s. **Adoption**; Aufnahme, sprejetje, razplojenje.
Affirmation, s. **Bejahung**.
Affront, s. **Beschimpfung**.
After, (eine ehmahlige Präposition, jetzt nur in Zusammensetzungen vorkommend), auf ein Anderes folgend; der Zeit nach, po-, z. B.: Afterfonntag, ponedeljek; dem Orte nach, zadenj: Aftermehl, zadnja moka; der Ordnung nach, podružen, pod-; Afterbürge, podružen porok, podporok; fehlerhaft, napčen, napáčen; Afterliebe, napčna ljubezen; ähnlich, doch unterschieden, nepráv, lažnjiv, goljufen; Afterflügel, neprave perutí, ponarejene perutnice; was geringer, schlechter ist, mali.
After, der, zadnjica, rit.
After, das, was in der Bearbeitung einer Sache von derselben abgeht, und daher geringer und schlechter ist, zadnje, ostanki, izverzki.
Afterarzt, der, mazač, mazic; verächtl., kozji zdravnik.
Afteraufklärung, die, neprava, napčna omika.
Afterbelehnung, die, podlenstvo. *
Afterbestand, der, podrabokup, podnajem.
Afterbestandgeber, der, podraboprodajnik.
Afterbestandnehmer, der, podrabokupec.
Afterbier, das, zadnji ol.
Afterbürge, der, podporok, porokov porok.
Afterbürgschaft, die, podporoštvo.
Afterchrist, der, nepravi, lažni, napčni kristjan.
Afterdarm, der, danka, ritoik; anständiger, končnik, mastnica; seine Mündung, merdanja.
Afterdienst, der, napčna služba.
Aftererbe, s. **Nacherbe**.
Afterfloßfeder, die, neprava plavuta, ponarejena plavuta.
Aftergeburt, s. **Nachgeburt**.
Aftergetreide, das, zadnje žito.
Afterglaube, der, kriva, lažnjiva, goljufna vera.
Afterheu, das, otava.
Afterholz, das, drobnina, verhovina, vejevina, berstovina.
Afterinwohner, der, gostačev gostaò; **Afterinwohnerin**, gostačeva, gostijna gostija, gostaćina.
Afterkind, das, posmertno otroče, pankert, podtaknjeno, podverženo, prisojeno, nezakonsko otroče.
Afterklaue, die, mali parkelj; bei dem Federvieh, mali krempelj; bei den Pferden, mali rog.
Afterkönig, der, nepravi, vsiljeni, domišljeni kralj.
Afterkorn, das, tašče, prazno zerno, taška.
Afterlehen, das, podfevd. *
Afterlehensherr, der, podfevdni * gospod.
Afterlehensmann, der, podvazal. *
Afterlehre, die, kriv, lažnjivi nauk.
Aftermehl, das, zadnja moka, poliska.
Aftermiethe, die, podnajem.
Aftermiethmann, der, podnajemnik.
Afterpacht, die, podzakup, podštant. *
Afterpächter, der, podzakupoik, podštantar, * štantarjev štantar. *
Afterpabst, der, nepráví, vsiljeni papež.
Afterparthei, die, bei Inwohnern, gostačev gostač; s. **Aftermiethmann**.
Afterpfand, das, podzastava, zastavljena zastava.
Afterprophet, der, lažnjivi prorok, prerok.
Afterrede, die, objezičenje, govorjenje za herbtam, opravljanje.
Aftersohn, der, nezakonski sin.
Aftervasall, der, podvazal. *
Afterweisheit, die, puhlo modrijanstvo, lažnjiva modrost.
Afterwitz, der, napčna bistroumnost, puhla od. neslana modrost, nach *V.*, napčna snadnost.
Afterwurm, der, glista.
Agat, s. **Achat**.
Agacerien, die, mikanje.
Agaciren, d. i. reizen, skomino delati, mikati.
Agave, die, agava.
Age, die, vom Flachse, Hanfe im Brechen, pezdir, *roll.* pezdirje; am Getreide, resa.
Agende, die, Altarhandbuch, redovne bukve; Merkbuch, zapisne bukve.
Agent, der, opravilnik, agent; öffentlicher, očitin, javin opravilnik.
Agentschaft, **Agentie**, **Agentur**, die, opravilstvo, opravilnica, agencija.
Agglomeration, s. **Anhäufung**.
Aggraviren, s. **Belasten**.
Aggregat, das, nabirek, skopek, množica; verächtl., natep, naderg.
Aggregiren, *v. a.*, skupiti, skupljati.
Aggressiv, *adj.*, napadin.
Aegide, die, varstvo, obramba, oškitje.
Agio, das, Aufgeld, nadavek, ažio *.
Agiotage, die, dobičkarjenje, barantanje z nadavkam, ažiotaža *.
Agiren, *v. n.*, delati, opravljati; in der Rede ponašati, verächtl., kretati se.
Agitator, s. **Aufwiegler**.
Agitiren, s. **Aufwiegeln**.
Agnat, der, sorodnik, žlahtnik, v rodu, v žlahti po očetu.
Agnosciren, *v. a.*, eine Urkunde, pismo, pravdo spoznati, poterditi, priznati, priznavati.
Agonie, die, smertna težava, umiranje, smertnica od. mertvašica.
Agraffe, die, kljupa.
Agrest, sok nezreliga grozdja (greša).
Agrestampfer, der, kislica.
Agricultur, die, kmetija, kmetijstvo.
Agricultur chemie, die, kmetijska loćba, kemija.

Agronom, der, umen, učen kmetovavec.
Agronomie, die, nauk kmetijstva.
Aguerrirt, *adj.*, vojske vajen, v bitvah uterjen.
Ah, *int.*, a! aha! o!
Ahle, die, šilo, bodilo.
Ahlenförmig, *adj.*, šilnast.
Ahlenheft, das, šilišče, šiliše, rog za šilo.
Ahlenmacher, **Ahlenschmid**, der, šilar.
Ahlkirsche, die, pasje grozdje.
Ahm, die, dvévedrenik.
Ahmen *v. a.*, d. i. aichen, (sode) zmériti, meriti, amati *.
Ahmer, der, merčun, sodomerec.
Ahn, der, meist nur in der Mehrheit gebräuchlich, déd, stari oče; die **Ahn**, babica, baba, stara mati; die **Ahnen**, prededje, spredniki, predstarši.
Ahnden, *v. a.*, mit Worten, pokregati, okregati, kregati, pokarati, karati, posvariti, svariti, zavolj hudih del kregati; mit der That, pokoriti, kazniti, kaznovati.
Ahndung, die, kreganje, karanje, svaritev, pokorjenje, kazen; bei sonstiger Ahndung, sicer bode kaznjen, pokorjen.
Ahneln, *v. n.*, einem, nekaj, malo, nemalo podoben biti komu, podóbnivati komu; *serb.*, nanositi.
Ahnelnd, *adj.*, podobnat, nekoliko podoben.
Ahnen, s. **Ahn**.
Ahnen, *v. n.* u. *a.*, zdeti se, dozdevati se, previditi, predčutiti; *serb.*, slutiti.
Ahnenbild, das, podoba sprednikova.
Ahnenlos, *adj.*, brez plemenitih prededov.
Ahnenprobe, die, izkaz sprednikov.
Ahnensitz, der, dedina.
Ahnenstolz, der, prevzetija s prededi; Ahnenstolz haben, prevzetovati s prededi.
Ahnentafel, s. **Stammtafel**.
Ahnfrau, die, babica, baba, stara mati, prababa.
Ahnherr, der, ded, stari oče, preded.
Ahnherrlich, *adj.*, po dedu, po babi, po prededih; ahnherrliche Rechte, pravice po prededih.
Ahnlich, *adj.*, podoben; ihr zwei seid ähnlich, vidva sta si podobna, sta si zelo enaka; *serb.*, kao da si jabuku razpolovio.
Ahnlichen, *v. n.*, ähnlich sein, podoben biti; *v. a.*, ähnlich machen, upodobiti, upodobovati komu kaj.
Ahnlichkeit, die, podobnost; Ähnlichkeit haben, podoben biti.
Ahnung, die, predčutje, predčutek, dozdevek; *serb.*, slutnja.
Ahorn, der, jávor; **Ahorn-**, javorov, javorjev.
Ahornbäume, s. **Ahornwald**.
Ahornen, *adj.*, javorov, javorjev.
Ahornholz, das, javorov les, javorovina, javorjevina.
Ahornwald, der, javorje, javorjev gojzd.
Ahornzucker, der, javorjev sladkor, cuker*.
Ahre, die, klas; *coll.* klasje, klasovje; bei Hirse und Hafer, lat, latina; *coll.* latje, latovje; in Aehren schießen, klasiti se, v klasje iti, latiti se; Aehren lesen, klasje pobirati, lavkati, paljkati, paperkovati; tüchtige Aehren habend, klasat.
Aehrchen, das, klasek.
Aehren, sich, *v. r.*, sklasiti, klasiti se, v klasje iti; bei Hirse und Hafer, latovati se.
Aehrenähnlich, *adj.*, klasast.
Aehrenerzeugend, *adj.*, klasoroden.
Aehrenfarn, der, klasata praprot.
Aehrenfisch, der, klasnjak.
Aehrenförmig, s. **Aehrenähnlich**.
Aehrenkranz, der, žitni venec, pletnica iz klasja.
Aehrenlese, die, **Aehrenlesen**, das, paperkovanje, lavkanje, paljkanje.
Aehrenlesen, s. unter **Aehre**, **Aehrenlese**.
Aehrenleser, der, lavkež, paljkar, paperkovar; **Aehrenleserin**, die, lavkežka, paljkarica.
Aehrenlos, *adj.*, brezklasen.
Aehrenmonat, der, serpan, serpnik.
Aehrenreich, *adj.*, klasat.
Aehrensieb, der, rešeto, rejta*.
Aehrenspitze, die, resa, resina, os, osina *coll.* osje, resje.
Aehrig, *adj.*, klasnat, klasast, klasovit.
Ajourniren, s. **Vertagen**.
Ajustement, s. **Anzug**.
Akademie, die, akademija; gelehrte Gesellschaft, učen zbor, učeno društvo.
Akademiker, der, akademikar, akademik.
Akademisch, *adj.*, akademijsk.
Akatholik, der, nekatoličan; **Akatholikin**, die, nekatoličanka.
Akazie, die, akacija.
Akelei, die, (Aquilegia) orlica.
Akologie, die, Heilmittellehre, zdraviloslovje, lečiloslovje.
Akrobat, s. **Seiltänzer**.
Akustik, die, sluhoslovje, akustika.
Akustiker, der, akustikar.
Akustisch, *adj.*, akustičen.
Alabaster, der, alabaster; *böhm.*, ubel.
Alabastern, *adj.*, alabastrov, iz alabastra.
Alant, (Fisch), der, klen.
Alant, der, (Inula), oman, voman.
Alantwein, der, omanovo vino, omanovec.
Alantwurzel, die, veliki koren, omanov koren.
Alarm, der, hrup, hrum; **Alarm schlagen**, k orožju bobnati; **Alarm blasen**, k orožju trobiti.
Alarmiren, *v. a.*, hrup zagnati, gnati, zahrumeti; Truppen, na noge, k orožju sklicati, sklicovati; eine Gemeinde, v strah pripraviti, pripravljati; s. **Beunruhigen**, **Schrecken**.
Alarmplatz, der, zbirališče, zbirališe.
Alaun, der, golun, kisli kamen, alun; **Alaun-**, in der Zsſtzg. golunov.
Alaunartig, *adj.*, golunast, golunove baže.
Alaunbergwerk, das, golunova jama.
Alaunen, *v. a.*, ogoluniti, goluniti; *adj.*, golunov.
Alaunhältig, *adj.*, golunast.
Alaunerz, das, golunova ruda.

Alaunhütte, die, golunova fabrika.
Alaunig, s. **Alaunen**.
Alaunpflaster, das, golunovec.
Alaunquelle, die, golunovšek; golunast studenec.
Alaunsalz, das, golunasta sol.
Alaunsiederei, die, golunarija.
Alaunwasser, das, golunovica.
Alaunzucker, der, golunov cuker.
Albe, die, Weißpapel, topol, topolka; Weißfisch, ševnica.
Alben, *v. n.*, izroditi se.
Alberbaum, der, (populus alba, L.), topol, topolka, topola, topolovka.
Albern, *adj.*, šamljast, bedast, áboten, trap, gumpast, butast, bučkast, hamljast; ein albemer Kerl, auch eine Alberne, šamlja, buček, beba, hamlja.
Albern, *v. n.*, bebiti se, klamiti se, šamljati.
Alberneheit, die, bebarija, bedarija, abotnija, traparija, klamarija, hamljarija, šamljarija.
Album, das, album, bukve za spominek.
Alchymie, die, zlatodelstvo, zlatotvorstvo, alkimija.
Alchymist, der, zlatež, zlatotvor, alkimist; Goldsucher, zlatičar.
Alchymistisch, *adj.*, alkimijsk.
Alderman, der, starosta.
Alfanz, der, šalobarda, balamuta.
Alfanzen, *v. n.*, balamutati.
Alfanzerei, die, balamuštvo, bedačija, norčija, traparija.
Alge, die, alga.
Algebra, die, algebra.
Algebraisch, *adj.*, algebrajsk.
Alignement, das, vstrièva.
Alimentation, die, preživljenje, preskerbljenje.
Alimente *pl.*, živež, hrana, piča.
Alimentiren, *v. a.*, preživiti, živiti.
Aliquot, *adj.*, aliquoter Theil, nekoliki, kolikoteri del.
Alkali, das, lužnik, lužna od. lugasta sol.
Alkalisch, *adj.*, lugast.
Alkalisiren, *v. a.*, lugati, lužiti.
Alkoven, der, pregradek, pregrajena spavnica, alkov.
All, das, vse; Universum, vesoljni svet.
All, **Alle**, *adv.*, vse; der Wein ist schon all, vino je pošlo, vino je poteklo; er wird bald alle machen, kmalo bo po njem; es ist schon all, ven je; all vorbei, vse proč; überall, povsod.
Aller, **alle**, **alles**, *num.*, ves, vsa, vse, vsak, slehern, vsakteri; vor allen Dingen, pred vsim, nar popred, najpred; in aller Früh, na vse zgodej; in allem Ernst, za res; mit aller Gewalt, po vsi sili; aus allen Kräften schreien, na vse gerlo vpiti; alle Ursache haben, popolnama prav imeti; Alle für Einen, und Einer für Alle, vsi za eniga in eden za vse; in allem sind es zwanzig, vsih skup (jih) je dvajset; ohne alle Hülfe, brez vsake pomoči, brez naj manjši pomoči; aus aller Kraft, na vso moč; alles geht verkehrt, vse gre v kobar, v svitke, narobe; man hört es nach allen Seiten, razlega se vse prek; nach allen Seiten hin, vse križem; allzusammen, sámmtlich, vseèihern; es hat allen Anschein, podoba je vsa; auf alle mögliche Art hat er ihn belästiget, nadlegoval ga je, kakor je koli mogel; an allen Orten, povsod, kjer si koli bodi; ein Kleid für alle Tage, vsakdanja, vsednja obleka; alle Tage, vsak dan; alle 5 Jahre, vsako peto leto, vsacih 5 let; gar alles, vse vse; alle Leute, vsi ljudje; alles Gallien hat er erobert, vso Galijo, celo Galijo je osvojil; bei allem dem, vender, pri vsem tem; alles nach der Reihe ernten, trinken, essen ꝛc., požeti, popiti, pojesti etc. durch perfective mit po- zusammengesetzte Zeitwörter.
Allabendlich, *adv.*, vsak večér, vsak ljub večér, vsak božji večér.
Alla minuta, na drobno.
Allangenblicklich, *adv.*, vsak čas.
Allbarmherzig, *adj.*, naj milostljivši, vsemilostljiv.
Allbeherrscher, der, vsevladnik.
Allbekannt, *adj.*, povsod znan, vsim znan.
Allbelebend, *adj.*, vse poživljajoč.
Allbeliebt, *adj.*, povsod ljubljen.
Allbereits, *adv.*, uže, že.
Allberühmt, *adj.*, zlo imeniten, povsod sloveč, preslaven.
Allbewundert, *adj.*, er ist, vse se mu čudi.
Allda, *adv.*, tukaj, tú, tú le.
Alldieweil, s. **Weil**.
Alldort, *adv.*, tam, tamkaj, ondi, ondekej, ondej.
Alle beide, oba, obadva; *f.*, obe, obedve; *n.* oboje, obedvoje.
Allee, die, obsajeno sprehajališče, drevesne ulice; drevored †.
Allegat, das, Beilage, priklada, priloga; Citat, nach dem *serb.*, navod.
Allegiren, *v. a.*, beilegen, priložiti, prilagati; citiren, povedati iz —, spominjati.
Allegorie, die, alegorija; *serb.* u. *russ.*, inokaz, prilièba.
Allegorisch, *adj.*, alegorijsk, inokazin.
Allegretto, živo, veselkasto; **Allegro**, prav živo, živo živo, veselo.
Allein, *adv.*, er allein, sam; sie allein, sama; es allein, samo; den Wein allein trinken, samo vino, zgolj vino, samoč vino piti; ihm allein, samo njemu, njemu samimu, samoč njemu; er that es allein und heimlich, na samši in skrivaj je storil, delal; Gott allein sieht ihn, Bog zgolj sam ga vidi; ganz allein, prav sam; *serb.*, sam sameat; dieser allein, samo ta, sam ta; laßt mich allein, pustite me samiga; er hat den Wagen allein, ohne Hülfe, nach Hause geführt, samotež je voz domu peljal; *conj.*, al, ali, pa, pak, samo de, to de; er hat uns viele Sachen gezeigt, allein sie gehörten nicht ihm, veliko reči nam je kazal, ali niso bile njegove; nicht allein, sondern auch,

ne samo, oder ne le, temuč tudi; ne le, ampak tudi.

Alleinbesitz, der, samoposestje.

Alleineigenthümer, der, samolastnik.

Alleingewalt, die, samooblast.

Alleinhandel, der, samoprodaja, samoterštvo, monopol.

Alleinhändler, der, samoprodajavec, samoteržec, monopolist.

Alleinherrschaft, die, samovladarstvo, samoderštvo, samooblastje.

Alleinherrscher, Alleinherr, der, samooblastnik, samoderžec, samovladnik.

Alleinseligmachend, *adj.*, samozveličaven, edinozveličaven.

Alleinverkauf, s. **Alleinhandel.**

Alleinzahler, der, samoplačevavec, samoplačnik; **Alleinzahlerin**, samoplačevavka.

Alleinig, *adj.*, sam, prav sam, čisto sam; alleinsam, samoten, zaseben; einzig, edin.

Alleluja! Aleluja! Hvalite Boga! Čast Bogu!; Rübenschäler zu Ostern, olupi, olupki, auch aleluja.

Allemal, *adv.*, vsakikrat, vsakrat, vsak pot, vselej, vsikdar; allemal, wenn, oder allemal, so oft, kadar koli; es kommen allemal zwei, drei u. s. w., vselej po dva prideta, pridejo po trije, štirje itd.; ein für allemal, zdaj za vselej.

Allenfällig, Allenfallig, *adj.*, s. **Allfällig.**

Allenfalls, *adv.*, jedenfalls, vsakakor, po vsaki ceni, na vsak primérljej, način; zur Noth, ku bi treba bilo, ako bi potreba tako nanesla; sollte er allenfalls kommen, ko bi vender prišel, ako utegne priti, ako morebiti, morde pride.

Allenthalben, *adv.*, povsod, povsodi; **Allenthalbenher**, odvsod, odvsakod, odvsakodar; **Allenthalbenhin**, na vse strani.

Aller-, für die 3. Vergleichungsstufe, naj, nar; **Allerbeste**, najholji &c.

Allerchristlichster, ein Titel, prekristjanski, prekerščanski, prekeršanski.

Allerdings, *adv.*, bejahend, zares, po pravici, res da, to se ve, se ve da, tako je, kaj pa da, kako pa; für gänzlich, po vsem, celo, clo.

Allerdurchlauchtigst, *adj.*, Titel der Monarchen, svetli, presvetli.

Allererst, *adv.*, še le, ravno zdaj, nar- od. najpred, am allerersten dann, naj popred, takrat, kadar; *adj.*, pervi, nar pervi, pervi zmed vsih.

Allerfahren, *adj.*, skušen v vsem.

Allergetreuest, *adj.*, naj zvestejši, prezvést.

Allergnädigst, *adj.*, premilostiv, premilostljiv, naj milostljivši.

Allerhand, *adj.*, vsakšen, sličkeren, vsakoršen, vsakoversten, marsikaj, različin, mnogoversten, razen, vse mnogo, vsake baže, sorte. *

Allerheiligst, *adj.*, naj svetejši; im Titel, presvet; **Allerheiligentag**, vsisvèti; zu **Allerheiligen**, o vsih svètih, o vahtih *.

Allerheiligste, das, sveto Rešnje Telo; sanctuarium im Tempel, svetišče, svetiše.

Allerhöchst, *adj.*, najvišji, previkši, previsoki; *serb.*, previšnji; **Allerhöchstdieselben**, Njegovo veličanstvo; **Allerhöchste Entschließung**, najvišji sklep; der **Allerhöchste**, najvišji, véliki Bog.

Allerlei, s. **Allerhand.**

Allerleigewürz, das, nagelnov poper.

Allerliebst, *adj.*, preljub, naj ljubši, predrag, prelep; ach! das ist allerliebst, aj! to je pač ljubo od. lepo; am allerliebsten, naj rajše, nar več.

Allermannsharnisch, der, (Gladiolus communis L.), srajčke, rokavčki.

Allermassen, *adv.*, po vsaki ceni, na vsaki način.

Allermeist, *adv.*, nar veči del, naj več.

Allermeisten *pl.*, večina, naj večji del.

Allernächst, *adj.*, nar bližji, naj bližji; *adv.*, naj bliže.

Allernährer, der, vsehranivec.

Allerorts, *adv.*, povsod.

Allerseits, *adj.*, sploh, vsi skup, po vsih straneh, od vsih strani, od kodar koli.

Allerunterthänigst, *adv.*, preponižen, prepokoren.

Allerwärts, s. **Allenthalben.**

Allerweltsfreund, der, vsaciga prijatel; komur si bodi prijatel.

Allesammt, *adv.*, vsi skup; vsi vsi; vsi zaporedama.

Alles, s. **All.**

Allewege, *adv.*, povsod, vselej, celó, ravno zdaj, vsod.

Allezeit, *adv.*, vselej, ves čas, vsak čas, vsikdar.

Allfällig, *adj.*, kak, kakšen, kje kak, kodi kak; bei einer allfälligen Hungersnoth, pri kaki lakoti, oder besser, ko bi kaka lakota vstala; der allfällige Kläger, tožnik, če je kteri, ko bi kteri bil.

Allgegenwart, die, vsigapričujočnost, povsodpričujočnost, povsotnost; auch vseganazočnost.

Allgegenwärtig, *adj.*, vsegapričujoč, povsodpričujoč, povsoten.

Allgeliebt, *adj.*, povsod, od vsih ljubljen.

Allgeltend, *adj.*, povsod veljaven.

Allgemach, s. **Allmählich**; allgemach kommt man auch weit, počasu se deleč pride.

Allgemein, *adv.*, sploh, vsesplošno, v občno, vseskupno, vseskozi, povsod; das ist allgemein gebräuchlich, to je povsod v navadi; *adj.*, splošen, občin, vsihskupen, vsim lasten, vesoljen; das allgemeine Beste, splošno dobro, splošni prid, splošni, občni blagor; allgemein verbreitet, z. B. allgemeine Krankheit, splošna bolezen; allgemeine Kirche, povsotna, vesoljna cerkev; allgemeiner Begriff, splošin zapopadek; allgemein bewundert, kterimu, od. nad kterim se vse čudi.

Allgemeingültig, *adj.*, sploh veljaven, povsod veljaven.

Allgemeingültigkeit, die, splošna veljavnost, vesoljna veljava.

Allgemeinheit, die, občnost, splošnost, vesoljnost, povsotnost, nach *V.* auch, vsesplošnost, vseskupnost; allen gehörig, vsih last.

Allgenugsam, *adj.*, vsim zadòsten, dovoljin.

Allgepriesen, *adj.*, povsod, od vsih hvaljen.

Allgerecht, *adj.*, najpravičniši.

Allgesammt, s. **Allesammt.**

Allgeschätzt, *adj.*, povsod, od vsih čislan, spoštovan.

Allgewalt, die, vsesilnost, vseoblastje.

Allgewaltig, *adj.*, vseoblasten, vsesilen.

Allgültig, *adj.*, povsod veljaven.

Allgüte, Allgütigkeit, die, najvišji dobrota, predobrota, vsedobrotnost.

Allgütig, *adj.*, čez vse dober, predobrotljiv, neskonèno dober.

Allheilig, *adj.*, presvet.

Allheit, die, vsota, vsost.

Allhier, *adv.*, tukaj, tù, ravno tù, toki, tu le, le tu.

Allhiesig, *adj.*, tukajšen.

Allianz, die, zveza, zaveza; **Allianz-**, in Zs. zvezni.

Allianzbedingung, die, zvezni pogoj.

Allianzvertrag, der, zvezna pogodba.

Alligator, der, amerikanski krokodil.

Alliiren, *v. a.*, zvezati, zvezovati, združiti, zediniti se.

Alliirte, der, zveznik, zveznik; des Alliirten, zavezníkov.

Alliirte, die, zaveznica.

Allitteration, die, priglasba.

Alljährlich, *adj.*, vsakoleten; *adv.*, vsako leto.

Allkundig, *adj.*, v vsem znajden, vse znajoč, sprevéden, neznano učen.

Allmacht, die, vsegamogočnost, vsemogočnost.

Allmächtig, *adj.*, vsegamogočen.

Allmählig, *adv.*, časama, sčasama, polagama, zlagama, malo po malo, stopama; allmählich groß wachsen, odraščati, odrašati.

Allmonatlich, *adj.*, mesčen, vsaciga mesca.

Allmutter, die, vsih mati, vesoljna mati.

Allocution, die, nagovor, ogovor (papežev).

Allodial, *adj.*, prostolasten.

Allodisiren, *v. a.*, oberniti, obračati kaj v prostolastnino, v last.

Allodium, Allodgut, das, vlast, prostolastnina, prostolastno dobro, alod. *

Allonge, die, menièin podaljšek.

Allopathie, die, alopatija.

Allotria, nicht zur Sache gehörige Dinge, drugine, prilične reči.

Allregierend, *adj.*, vsevladajoč.

Allschöpfer, der, stvarnik vsega sveta.

Allsehend, *adj.*, vsegaviden, vsegavidijoč; die Eigenschaft, vsegavidnost, vsegavidijočnost; der Allsehende, vsevid.

Allseitig, *adj.*, vsestransk, vsestran, od vsih strani.

Allseitigkeit, die, vsestranost.

Allslavisch, *adj.*, vseslovensk, vseslovausk.

Allstündlich, *adj.*, vsako uro, vsakourin.

Alltag, der, delavnik, vsakdanjik.

Alltägig, Alltäglich, *adj.*, vsakdanj, vsakdanjsk; alltäglicher Rock, vsednja suknja, delavna, hodna suknja.

Alltäglichkeit, die, vsakdanjost, navadnost.

Alltags-, in der Zsg. vsakdanji, vsednji.

Alltagsgesicht, das, navaden obraz.

Alltagsleben, das, navadno življenje.

Alltagsweise, die, vsakdanja navada.

Allusiren, s. **Anspielen.**

Allusion, s. **Anspielung.**

Allumfassend, *adj.*, vseobsežin.

Alluvion, die, priplav, naplav, znos, vodin znos, nanos, omelje, nasipina; s. **Anschwemmung.**

Alluvionsrecht, das, pravica na priplav, pravica do nasipine.

Allvater, der, vsih oče, vesoljni oče.

Allverbreitet, *adj.*, povsod razširjen, povsod razplojen; allverbreitete Krankheit, razpašena bolezen.

Allverderbend, *adj.*, za vse poguben.

Allverehrt, *adj.*, prečastit, prečislan, prepoštovan.

Allvermögend, *adj.*, preveljaven, premogočen.

Allvollkommen, *adj.*, najpopolniši, najdoveršniši.

Allwaltend, *adj.*, vsevladajoč, vsegavladen.

Allweise, *adj.*, premoder, najmodrejši, neskonèno moder.

Allweisheit, die, neskonèna modrost, premodrost.

Allwissend, *adj.*, vsegavedoč, vsevedoč, vsegavéden.

Allwissenheit, die, vsegavednost, vsegavedočnost.

Allwo, s. **Wo.**

Allwöchentlich, *adv.*, vsak teden.

Allzu-, *adv.*, pre-, preveč, rameno; z. B., allzugut, predober, preveč dober, rameno dober, prekmalo; allzugleich, vsi (vse) na enkrat, vsi, h krati, kmalo, vsi ob enim, vsi skup.

Allzubald, *adv.*, prekmalo, prevred.

Allzugleich, Allzumal, *adv.*, vsi (vse) na enkrat, vsi kmalo, vsi ob enim, vsi skup.

Allzusehr, *adv.*, preveč, odveč.

Allzuviel, *adv.*, preveč, preveliko, premnogo; allzuviel ist ungesund, kar je preveč, je preveč; predobro, nedobro; veselje prevžito se ugabi; kar je preveč, še s kruham ni dobro.

Almanach, der, kolednik, koledar, pratika, almanah; **Almanachs-**, kolednikov, koledarjev.

Almosen, das, milostinja, miloščinja, milošnja, milodar, božji dar, podelščina, podelšina, vbogajmo *indecl.*; **Almosen** geben, vbogajme dati, dajati; **Almosen** bitten, prositi vbogajme, darú božjiga.

Almosenbüchse, die, kupa, pnšica za milodare, s. **Almosenkasten.**

Almosengeld, das, milostinja.

Almosenier, der, oskerbnik miloščinje, milošnje, milodarov.

Almosenkasten, der, in Kirchen, kupa.
Almosenspender, der, ubogomilnik.
Aloe, die, lopatika, aloa.
Alose, die, nach *V.*, jez (Clupea Alosa).
Alp, der, môra; der Alp drückt ihn, môra ga tlači.
Al pari stehen, v enaki ceni biti, ene cene biti.
Alpdrücken, s. Alp.
Alpbalsam, der, **Alpenrose**, ravš.
Alpenpflanze, die, planinska cvetica.
Alpe, die, planina, kleine Alpe, planinica.
Alpen, die, planine, snežniki, bele gore, golci.
Alpen-, in Zs., planinski.
Alpenbewohner, der, planinar, planinec, planec; *f.*, planka.
Alpeneis, das, planinski led.
Alpenhirt, der, planšar; Alpenhirt sein, planšariti, planinovati.
Alpforelle, die, pikasta posterv, černa posterv.
Alpfuß, der, morska noga, zapisana môra.
Alphabet, das, abece, abeceda; cyrillisch, azbuka; alphabetische Ordnung, abecedin red, abecedna versta, po abecedi, *indecl.*
Aelpler, der, planšar, planinec, planinar.
Alpzopf, s. Weichselzopf.
Alraunbeere, **Wolfskirsche**, die, drisljivke.
Alrunthe, die, in einander gewachsene Zweige, zobrastek.
Als, *conj.*, ko, kakor, kot, kadar, kedar, namreč; einer schöner als der andere, eden od druziga lepši, drugi pred drugim lepši; süßer, als Honig, slajši od medu, slajši ko med; ich bin älter, als du, sim starši od tebe, od mem tebe; als sie zwei das hörten, erschracken sie, to slišati, sta se prestrašila, oder richtiger, kadar sta to zaslišala, sta se prestrašila; als er dieses gesagt hatte, verschwand er, to izrekši, zgine; schon als Jüngling, še mladenič, še mlad, še v mladosti, še v mladih letih; ich als Kind wußte schon dieses, to sim še otrok vedil; als Knabe lernte ich dieses, ko deček (fantič) sim se učil; als König befiehlt er, als Mitmensch warnet er, on kakor kralj zapoveduje, kakor ljudorad svari; schreibe so lange, als du siehst, piši, dokler vidiš; so krank als er war, ging er doch, čeravno je bil bolan, vender je šel; sobald als möglich, berž kakor bode mogoče, berž ko berž; sobald als, kakor, berž kakor; als wenn ich es nicht wüßte, kakor da bi ne vedil za to; folgende Wörter, als: naslednje, sledeče besede, namreč; als sonst, sicer bi, ker bi sicer.
Alsbald, s. Alsobald.
Alsdann, *adv.*, nato, potlej, potem, potler; sei barmherzig, alsdann wirst du —, bodi usmiljen, in boš —; alsdann erst, potem še le.
Also, *conj.*, folglich, po tem takim, torej, zatorej, tedaj, tadaj; er kann also nicht kommen, torej ne more priti; *adv.*, für: so, also sprach er, tako, tako le je govoril.
Alsobald, *adv.*, zdajci, pri tej priči, koj koj, kmalo, berž, valje, prec, precej, preci, spotama, mahama, na mah.
Aelster, die, sraka.
Aelster-, in Zs., sračji.
Aelsterspecht, der, srednji detal.
Alt, *adj.*, star; an Jahren, prileten, postaran, nach *Dalm.* auch moter, z. B. die Weisheit ist bei den Alten, modrost je pri moterih; *cfr. altsl.*, matorstvo, senectus; alt werden, postarati se, starati se; alt machen, postarati, starati; das Altwerden, staranje; wie alt bist du?, koliko let imaš?, ktere dobe si?, *vulgo*, koliko si star? kaj si star? alte Zeiten, nekdanji časi; alte Mode, stara noša, postarana noša; alte Dinge, starina, stara šara, stara ropotija, stare reči; altes Mauerwerk, mirina, mirje; auf die alten Tage, na, pod starost, na stare dni; wenn er zehn Jahre alt sein wird, kadar spolni deseto leto; er sieht alt aus, star jo viditi; alte Ziegen lecken auch gern Salz, tudi stara koza rada sol liže.
Alt, der, im Gesang, drugi glas, visóki srednji glas.
Altadelig, *adj.*, fein, biti stariga plemenitiga rodu, starožlahten.
Altan, der, altana, balkon.
Altar, der, oltar, darilnik, sveta miza; bei den Patriarchen, Nomaden uff., nach *V.*, kuriše, kurišče, zidano kurišče; des Altars, oltarjev; **Altar-**, oltarski, oltarni.
Altarblatt, das, oltarna stena.
Altargeräthe, das, oltarna oprava.
Altarkerze, die, oltarna sveča.
Altbacken, *adj.*, (Brot), kruh stare peke, star, staropečen kruh, terd kruh.
Altbekannt, *adj.*, staroznan, od nekdaj znan, od njega dni znan.
Altberühmt, *adj.*, od nekdaj imeniten, staroslaven.
Altdeutsch, *adj.*, staronemšk.
Alte, der, starček; verächtl., starec, dedec; **Alte**, die, babela, baba, stara baba, starka; ganz verächtl., babura, babuza, babušče, babše.
Aelteln, *v. n.*, postaren, starikast prihajati, bolj in bolj postaran biti, starikati se; von Speisen, po starem dišati, star duh imeti.
Alten, *v. n.*, postarati, starati se, v leta iti.
Alten, *pl.*, nekdanji ljudje, spredniki, stari; der nistende Vogel, starec; das Weibchen, starka.
Alter, das, *(senectus)* starost, priletnost; Lebensalter, leta, doba; *altsl.*, vrst; er starb im schönsten Alter, v najboljši dobi, v najboljših letih je umerl; Menschenalter, rod; einer gleichen Alters, verstnik; sie, verstnica; er ist meines Alters, je moj verstnik, ima moje leta, je mojih let, je pri mojih letih; vor Alters, nekdaj, v nekdanjih časih, svoje dni, njega dni; von Alters her, od nekdaj; Altershalber, od starosti, zavolj starosti; das Alter ist mürrisch, stari ljudje so čmerni; man verbleibt im späten Alter, wie man sich in der Jugend zeigt, zgodaj začne žgati, kar misli kopriva ostati; der Jugend Fleiß

ist des Alters Ehre, pridna mladost dela častito starost; Knabenalter, dedinstvo; Jugend- oder Jünglingsalter, mladost; Mannesalter, moške leta, naj bolji doba; Greisenalter, starost, siva, sera starost; ein ziemlich hohes Alter, priletnost, póstarnost; goldenes Zeitalter, zlati vek, zlati časi; Mittelalter, srednji vek; Alter schützt vor Thorheit nicht, starost, nemarnost; star panj, če se užge, še bolj gori.
Alteration, die, spreletenje, pretresenje, tresenje, stresba, ganjenje (serca), mrazenje; ich habe eine Alteration, mrazi me, (jeze) se tresem.
Alteriren, *v. a.*, prenarediti, prenarejati, prestrašiti, zganiti koga; nichts alterirt ihn, nič ga ne gane; sich alteriren, *v. r.*, zganiti se, stresti se, prestrašiti se, serditi se.
Aelterlich, *adj.*, staršev, *gen. pl.*; očetov in materin; nach *M.*, staršji; *serb.*, roditeljsk; die älterliche Gewalt, oblast staršev.
Aeltermann, der, starašina.
Aeltermutter, die, prebaba.
Aeltern, die, *pl.* starši, oče in mati; nach *V.* auch rodniki; *serb.*, roditelji; **Aeltern-**, staršev, *gen. pl.*
Altern, *v. n.*, postarati se, starati se.
Alternativ, *adj.* u. *adv.*, enkrat eden, enkrat eden, po versti, po čredi; s. Abwechselnd.
Alternative, die, ali eno ali drugo, izbor izmed dvojiga; es wurde ihm die Alternative gestellt, dano mu je bilo dvoje na zbiranje, rečeno mu je eno izmed dvojiga izbrati.
Alterniren, *v. n.*, verstiti se, preverstovati se, čreditі se; s. Abwechseln.
Aelternlos, *adj.*, sirota, brez očeta in matere, brez staršev; *dim. m.* sirotek, *f.* sirotka.
Aelternmord, der, umor staršev.
Aelternmörder, der, morivec staršev.
Aelterntheil, der, eden staršev, oče ali mati.
Alterschwäche, die, ostarelost.
Altersklasse, die, versta dobe (starosti).
Altersgenoß, der, verstnik.
Altersnachsicht, die, spregled maloletnosti, nedoletnosti.
Alterspräsident, der, predsednik po letih.
Alterstod, der, smert od starosti.
Alterthum, das, stari časi, starinstvo, nekdajnost, zdavnost; das heidnische, nekdanji paganci, neverci, nekdanje paganstvo; das gelehrte, nekdanji učeni, modra nekdajnost.
Alterthümer, *pl.*, starine.
Alterthümlich, *adj.*, starinsk, daven, nekdanj.
Alterthumsforscher, s. Alterthumskundige.
Alterthumskunde, die, staroznanstvo, znanje starinstva.
Alterthumskundige, der, staroved, starovedni, staroznanec, preiskovavec nekdanjih šeg, navad, starinstvar.
Aeltervater, der, preded.
Aelteste, der, najstarši, starašina, glavar.
Altfisch, der, švajcarski karpoč.
Altflicker, der, kerpar, kerpač, kerpučar; **Altflickerin**, die, kerparica, kerpučarica.
Altfränkisch, *adj.*, póstariš, *indecl.*
Altfürmig, *adj.* u. *adv.*, póstariš, star, staro podobe, po starem.
Altfürstlich, *adj.*, staroknešk.
Altgesell, der, véliki hlapec, pervi delavec, pervi pomagač.
Altgewohnt, *adj.*, od nekdaj vajen.
Altgläubig, *adj.*, starovérsk, staroveren.
Altgläubige, der, staroverec; die, starovérka.
Altgriechisch, *adj.*, starogeršk.
Altist, der, altist.
Altkirchlich, *adj.*, starocerkven.
Altklug, *adj.*, staromoder, premoder za svoje leta.
Altknecht, s. Altgesell.
Aeltlich, *adj.*, starikav, starikast, póstaren; nach *M.* staričen; es werden, ostaričiti.
Altmannskraut, das, bolkovo zelišče.
Altmelkende, altmitchende Kuh, die, ozimka.
Altmodisch, *adj.*, -póstariš, starovit, postarišne šege; s. Altfränkisch.
Altmutter, die, babica, stara mati.
Altreh, das, stara serna.
Altrömisch, *adj.*, starorimsk.
Altsasse, der, staroselec.
Altslavisch, *adj.*, staroslovensk, staroslavensk.
Altstadt, die, staro mesto.
Altstädtisch, *adj.*, staromešk.
Alttestamentlich, *adj.* u. *adv.*, po stari zavezi.
Altüblich, *adj.*, po stari navadi, stare šege.
Altvater, der, očak, stari očak.
Altväterisch, *adj.*, po šegi starih očakov; s. Altmodisch.
Altvordern, die, spredniki; s. Ahnen.
Altweibermährchen, das, babja kvanta.
Altweibersommer, der, babje leto.
Altweibisch, *adj.*, babji, po šegi starih bab.
Alumnat, das, semenišče, semeniše, duhovščnica, duhovšnica.
Alumnatikum, das, semeniščina, semenišina, davščina za duhovščnico, davšina za duhovšnico.
Alumnus, der, rejenec, učenec v semeniši.
Am, *præp.*, (an dem) bei Superlativen, naj, nar; am liebsten, naj rajši; am höchsten, nar višji; s. An.
Amalgama, das, zmes, amalgam; nach *V.* spovzemek.
Amalgamiren, *v. a.*, amalgamovati, zmešati; nach *V.*, spovdáti, spovdajati; sich amalgamiren, *v. r.*, spovzeti, spovjemati se.
Amant, der, ljubi, ljubček, ljubljenik; activ, ljubivec.
Amanuensis, der, priročnik.
Amarelle, die, španjska višnja.
Amarylle, die, marelica.
Amazone, die, amazonka.
Amazonen-, in Zs., amazonsk.
Ambassade, s. Gesandtschaft.
Ambassadeur, s. Gesandte.

Ambe, die, in der Lotterie, amba, dvojica.
Amber, s. Ambra.
Ambigiren, s. Schwanken.
Ambigunität, s. Zweifel, Doppelsinn.
Ambition, die, seganje po visokem, častiželjnost, hlepenje po slavi; s. Ehrgeiz, Ehrsucht.
Ambitioniren, *v. a.*, hlepeti po časti, slavi, iz častiželjnosti se poganjati za kaj.
Amblatt, das, (Lathraea squamaria L.) ljuskovka.
Amblyozie, die, slepota, slabe oči.
Amboß, der, naklo, nákvalo; am Dengel (Dengelstock), babica.
Amboßstock, der, kovaška klada, čola, panj.
Ambra, die, ambra.
Ambraschwalbe, die, dišeča lastovica.
Ambrosia, die, ambrozija, nebeška jed.
Ambrosienkraut, das, ambroževka.
Ambrosisch, *adj.*, nebeškiga duha.
Ambulance, s. Feldlazareth.
Ambulant, *adj.*, premakljiv, obhodin, popotin.
Ambuliren, s. Lustwandeln.
Ameise, die, mrav, mravlja, mravljinec; der Ameise, mravljin, mravljinecov; **Ameisen-**, mravljinčji, mravljinji.
Ameischen, das, mravljica, mravljinček; die kleine röthliche Ameise, rudečica, rosica, ruska.
Ameisenbär, der, mravljojed, mravljinčar.
Ameisendrossel, die, drozeg mravojed.
Ameiseneci, das, mravljinje, mravljinčje, mravljino jajce.
Ameisenfresser, der, mravožer.
Ameisengeist, der, mravljinčevec, mravljinčje olje.
Ameisenhaufen, der, mravljišče, mravljiše, mravljinjak.
Ameisenkriechen, das, gomazenje (po herbtu).
Ameisenlöwe, der, kertek, *russ.* mravolev.
Ameisenöhl, das, mravljinje olje.
Ameisensäure, die, mravljinja kislina.
Amelioration, s. Verbesserung.
Amen, amen, zgódi se.
Amendement, das, popravni nasvet.
Amethyst, der, ametist.
Ameublement, s. Hausgeräthe.
Ameubliren, *v. a.*, oskerbeti, oskerbovati s pohišno opravo.
Amme, die, dojnica, dojica, dojka, baja, J. K.; der Amme, dojničin; **Ammen-**, dojniški.
Ammen, *v. n.*, dojiti (tuje dete), dojčevati.
Ammenmährchen, s. Altweibermährchen.
Ammenschaft, die, dojništvo, doj, otroka na doji imeti; *serb.*, dojilje.
Ammer, die, Ammerling, (emberiza), sternad; das Weibchen, sternada, sternadka; **Ammer-**, in Zstzg. sternadov.
Ammern, *pl.*, perhavica.
Ammoniak, das, amonijak; **Ammoniak-**, in Zstzg. amonijakov.
Ammoniakgefäß, das, amonijakova posoda.
Ammoniakhältig, *adj.*, amonijakast.
Ammonshornschnecke, die, Amonov rog, okamnela kača (Bohinj).

Ammunition, die, d. i. Pulver, Kugeln, Bomben, udgl., strelivo, streljina; s. Munition.
Amnestie, die, (splošna) prizanesba, pomiloščenje, amnestija; *altsl.* prostinja.
Amnestiren, *v. a.*, prizanesti, prizanašati komu, pomilostiti koga, amnestirati.
Amor, der, Lélj, Amor.
Amortisation, die, umertvenje, sodni preklic (pisma), razveljavljenje, amortizacija; Amortisirung der Staatsschulden, s. Tilgung.
Amortisationsedikt, das, izrek zastran umertvenja, zastran preklica.
Amortisiren, *v. a.*, umertviti, preklicati, preklicovati, razveljaviti (pismo).
Amoviren, s. Beseitigen, Absetzen.
Ampel, die, svetilnica, lampica.
Ampfer, der, (Rumex) kislica.
Amphibium, das, dvoživka, vodozemna žival; **Amphibien-**, in Zstzg., dvoživni, vodozemni.
Amphibolie, die, Zweideutigkeit, dvoumnost, dvoumje, nadvojnost.
Amphitheater, das, amfiteater.
Amphitheatralisch, *adj.*, amfiteatralsk.
Amputation, die, odrezanje, vzetje, odločba, odžaganje (uda).
Amputiren, *v. a.*, odrezati, odrezovati, odžagati (ud).
Amsel, die, kos; nach *M.* auch černi drozeg; das Weibchen, kosovka; **Amsel-**, in Zstzg. kosov; eine kleine Amsel, kosič, kósek.
Amt, das, služba, ured (nicht urad, *cfr. poln.* urząd, urzędu, *kroat.* ured), čast, službino opravilo; was nicht deines Amtes ist, da laß deinen Verwitz, ne vtikuj se v tuje dela; **Hochamt**, das, vélika maša, peta maša; er hat sein Amt verloren, službo je zgubil; einem ins Amt greifen, seči, segati, vtikati se v tuje opravilo; von Amtswegen, uredama, službino, po dolžnosti; das ist dein Amt, deines Amtes, to je tvoje delo, to je tvoje opravilo; seinem Amte Genüge thun, opravila svoje dopolniti, dopolnovati; Amt handeln, uredovati, svoje delo, svojo službo opraviti, opravljati; wem Gott ein Amt gibt, dem gibt er auch Verstand, komur Bog da moč, temu da tudi pomoč.
Aemtchen, das, službica.
Amthaus, das, uredovavnica.
Amtiren, *v. n.*, službo opravljati, uredovati.
Amtirung, die, opravljanje, uredovanje, oskerbovanje službe, ureda.
Amtlich, **ämtlich**, *adj.*, službin, uredsk, opravilen; *adv.*, službino, uredama, po službino, po službini dolžnosti.
Amtslos, *adj.*, brez službe; er ist schon 3 Monate amtslos, že tri mesce je brez službe.
Amtmann, der, Beamte, urednik, služabnik; Verwalter, oskerbnik; beim Gesinde (alt), véliki hlapec.
Amtmännin, die, urednikova žena.
Amtmässig, *adj.*, uredsk, službin, po uredu.
Amts-, in Zs., službni, služabni, uredni, uredski.
Amtsabschrift, die, uredni prepis.
Amtsact, der, službino delo, uredno djanje.
Amtsacten, *pl.*, uredski spisi, opravilni spisi.

Amtsalter, das, leta službe, službine leta.
Amtsansehen, das, veljava ureda.
Amtsbericht, der, uredno poročilo.
Amtsbesetzung, die, podeljenje službe.
Amtsbezirk, der, uredovo okolišče, okolišč.
Amtsblatt, das, oglasnik.
Amtsbothe, der, uredski posel, uredni sel.
Amtsbruder, der, Collega, tovarš (v službi).
Amtscorrespondenz, die, službino dopisovanje, službini dopisi.
Amtsdiener, der, (uredski) služabnik, berič; auch petar.
Amtseid, der, službina prisega.
Amtseifer, der, pridnost, gorečnost v službi, v opravilih; haben, priden biti v službi, v opravilih.
Amtseinkünfte, die, dohodki službe, službini dohodki.
Amtsfähig, *adj.*, dober, pripraven, ugoden za službo.
Amtsfolge, die, nastop v službi, v opravilih, nastop v uredu.
Amtsfrohne, die, uredska tlaka, uredna rabota, težaštvo.
Amtsfuhre, die, vozna tlaka, tlaka za ured.
Amtsführung, die, oskerbovanje službe.
Amtsgang, der, službina pot.
Amtsgebäude, s. Amthaus.
Amtsgebiet, s. Amtsbezirk.
Amtsgebühr, die, plača za uredsko opravilo, urednina.
Amtsgehülfe, der, uredni pomočnik.
Amtsgenoß, s. Amtsbruder.
Amtsgeschäfte, die, *pl.*, uredne, službine opravila.
Amtsgesicht, das, mogočni obraz, modri obraz; ein Amtsgesicht schneiden, mogočno, resno pogledati, gledati; mogočno obraz ubrati, ubirati.
Amtsgewalt, die, uredna, službina oblast.
Amtshandlung, die, službino delo, djanje, opravilo; zur Amtshandlung, za uredovanje, za službino porabo.
Amtshauptmann, der, uredski glavar, nadglednik.
Amtsindividuum, das, urednik, oseba iz ureda.
Amtsinstruction, die, uredni poduk, napotek, navod.
Amtskanzlei, die, pisarnica.
Amtskleid, das, službino oblačilo, uredna obleka.
Amtsknecht, der, uredni hlapec.
Amtslokale, s. Amthaus.
Amtsmiene, die, službin, mogočni obraz.
Amtsnachfolger, der, naslednik, nastopnik v službi.
Amtsname, der, službino ime, ime po službenim opravilu, po uredu.
Amtsperson, die, uredska, uredna oseba.
Amtspflege, s. Amtsführung.
Amtspflicht, die, službina dolžnost; der Eid beim Antritte des Amtes, prisega na zvestobo v službi.
Amtsplatz, der, uredovišče, uredniše.

Amtsrequisiten, *pl.*, uredske potrebščine, potrebšine.
Amtsreise, die, službina pot, hoja.
Amtsrichter, der, uredni sodnik.
Amtssache, die, uredna žadeva, službina reč.
Amtsschild, das, uredni nadpis.
Amtsschranken, *pl.*, uredske pregraje; vor den Amtsschranken, pred uredam, pred sodnjo gospósko.
Amtsschreiber, der, uredni pisar.
Amtssiegel, das, uredov pečat, službin pečat.
Amtssitz, der, uredni sedež.
Amtssorge, die, skerb za uredne, službine opravila.
Amtsstube, die, uredova hiša; in welcher der Amtmann Gericht hält, sodivnica, sodnja hiša.
Amtstag, der, uredni, uredilni, opravilni dan; zu Klagen, dan za tožbe, pravdni dan; Gerichtstag, sodni, sodbin dan.
Amtsthätigkeit, die, službina delavnost.
Amtstracht, s. Amtskleid.
Amtstreue, die, zvestoba v službi.
Amtsübergabe, die, predaja, izročitev ureda.
Amtsverhältniß, das, službina zadeva.
Amtsverwalter, der, urednik; Verweser, namestnik v službi.
Amtsvorstand, **Amtsvorsteher**, der, predstojnik ureda; *serb.*, načelnik.
Amtswegen, s. Amt.
Amtswürde, die, čast, veljava ureda.
Amtszeitung, die, službin časnik, službine novice.
Amulet, das, lečni, varovavni navratek, amulet; *altsl.*, hranilo.
Amusant, s. Unterhaltend.
Amusiren, s. Belustigen, Unterhalten.
An, *praep.*, na, nad, za, do, po, pri, k, v, proti; z. B. an den Baum hängen, na drevo obesiti; ein Brief an mich, pismo na-me, do mene; an etwas denken, v (na) kaj misliti; an meiner Statt, namesti mene; an meiner Stelle, na mojim mestu; an diesem Orte, na tem mestu; an der Wand hängen, na steni viseti; am Berge sein, na hribu biti; am Ufer, na bregu; am Ufer gehen, ob bregu hoditi; an Ketten liegen, na verigah biti, priklenjen biti; es liegt viel daran, veliko je na tem (ležeče); *serb.*, muogo stoji do toga; an Jahren zunehmen, v leta iti, starši prihajati, v (na) letih rasti; an Kräften abnehmen, opešati, pešati; an der Thüre, pri vratih; am Ende, pri koncu, na zadnje; am Ende des Dorfes, konec vasi; an sich, na sebi, sam zase, sam na sebi; an die Hand, na roko (iti), za roko (prijeti); ans Feuer stellen, pristaviti k ognju; sich an etwas erinnern, spomniti se česa, auch na kaj; an Gott um einen strengen Richter flehen, nad Bogam le ostriga sodnika viditi; an jemanden etwas Gutes erleben, nad kom kaj dobriga doživeti; an der Ruhr sterben, za grižo umreti; an den Baum binden, k drevesu oder za drevo privezati (konja); am

Fuße verletzen, v nogo raniti; am Tische sitzen, za mizo sedeti; für: hinan, proti, z. B., Himmel an, proti nebu; ausgenommen, Berg an, vkréber; für beinahe, blizo, okoli, z. B., es sind schon an die hundert Jahre, okoli, blizo sto let je že; bis an, do, z. B., bis an den Abend, do večera; nad, z. B., sich an etwas ärgern, nad čim se pohujšati; sich an einem versündigen, nad kom se pregrešiti; sich an einem spiegeln, nad kom se zgledovati, auch razgledovati; sich rächen an einem, nad kom se znositi; Freude haben an etwas, nad čim od. česa se veseliti; das Mittel einer Erkenntniß bezeichnend, po, z. B., ich kenne dich an der Stimme, poznam te po glasu; an den Federn kennt man den Vogel, tiča po pérji poznaš; man kennt das Silber an dem Klange, srebro se pozna po cvenku, bernenju; daran will ich sehen, ob du mich liebst, po tem bom poznal, ako me ljubiš; nahe an etwas, neben etwas, pri, z. B. Prediger an der St. Jakobs-Kirche, pridigar pri sv. Jakopu; am Herzen, pri srcu; an das Herz legen, na serce, v serce položiti; nahe an mir, kraj mene; hart an der Wand, tik stene, tikama pri steni; es liegt mir am Herzen, pri srcu mi je; am Ende, konec; Antheil haben an etwas, imeti del, delež česa oder pri čem; ein Baum am Wasser, d. i. neben, drevo pri vodi, auch poleg vode, zravno vode; an der Drave, na Dravi; in Verbindung mit andern Partikeln, als: von hier an, od tod, usw.; von nun an, odsihmal, od zdaj, od sedaj, odslej, poslej; oben an, zgorej; unten an, spodej, zdolej; neben an, poleg; an einander, einer an den andern, auf die Frage wohin? eden čez druziga, eden nad druziga; einer an dem andern, auf die Frage wo? eden pri drugim, vštrici, vstrič; drei Tage aneinander, tri dni poredama, po redu, zapóred; einen Brief an Jemanden schreiben, komu pisati, do koga pismo, list poslati; ich habe eine Bitte an euch, imam prošnjo do vas; am Leben, pri življenji; noch am Leben sein, še živeti, živ biti; ein Bothe an mich, poslan do mene, k meni; an allen Orten, po vsih krajih; an keinem Orte, nikjer; an meiner Seite, pri meni, zraven mene; halte damit an dir, deži za zobmi; an etwas zweifeln, dvomiti nad čim; an einen Gott glauben, v eniga Boga verovati; am ersten Kapitel, v pervi postavi, v pervim poglavji; am Berge gehen, ob hribu hoditi; fort am Berge, poleg, tik hriba hoditi; es ist nichts als Haut und Knochen an ihm, sama kost in koža ga je; es ist nichts an der Sache, to in pa nič, to ni nič posebniga, na tem ni nič, to nima nič v sebi; ich muß wissen, was an ihm ist, moram vediti, kaj vaga, kaj veljá, kaj ima cene, za kaj je; Rektor an der hohen Schule, glavar visókih šol; an der hohen Schule studiren, v visókih šolah se učiti; die Schuld liegt nicht an ihm, on ni kriv tega; sich an etwas machen, lotiti se česa; an einer Sache arbeiten, delati kaj, izdelovati kaj, pečati, ukvarjati se s kako rečjo; etwas an den Mann bringen, spečati, oddati, izvésti kaj; sich am ersten Gerichte satt essen, perve jedi se najesti; sich an Aepfeln krank essen, jabelk se preobjesti, z jabelki se zapasti; Händel suchen an einem, zabavljati komu, iskati zabave pri kom, prepira iskati pri kom; an einem zum Mörder werden, umoriti, ubiti koga; rieche an diese Blume, povonjaj to rožo; ich halte mich an ihn, jaz se držim njega; heute an mir, morgen an dir, danas jez, jutri ti; ich habe einen wahren Freund an ihm, mi je práv prijatel; du weißt nicht, was du an ihm verlierst, ne veš, koga ž njim zgubiš; hundert Thaler an Aeckern, za sto kron njiv; an barem Gelde, gotoviga, gotovine, jistine; an Reichthum übertreffen, z bogastvam premagati, presegati, prekositi; groß an Gestalt, am Geiste klein, velike postave, majhne pameti; Gott ist an Weisheit unermeßlich, Bog je v modrosti neizméren; er ist ein Kind am Verstande, otročjiga uma je; am Anfange, s perviga, s perva, v začetji, s konca; am Morgen, zjutra, zjutraj, za jutra; am Abende, zvečér; es ist noch hoch an der Zeit, je še veliko dneva, je še zgodaj; es ist noch nicht an der Zeit, ni še čas za to; es ist an dem, daß —, tako je, da; an jenem Tage, tisti dan; an Ostern, o veliki noči; am Sonntage, v nedeljo; es geht an ein Lästern, an ein Fluchen, an ein Toben, tu začne kleti, vpiti, razbijati; sich an etwas gewöhnen, česa se navaditi, h kaki reči se privaditi; an seinem Munde ersparen, od ust si pritergati, pritergovati; aus, für: an das, aus Fenster, k oknu; aus Ende der Welt (der Zeit nach), do konca sveta, (dem Raume nach), do kraja sveta; an einem recht handeln, ravnati prav s kom; am Land wohnen, na kmetih prebivati; an etwas Anspruch machen, lastiti si kako reč, svojiti si kaj; ich kehre mich daran nicht, mi ni mar za to, ne maram za to; an einen Stein anstossen, udariti se ob kamen; an der Krücke, am Stock, ob bergli, ob palici; am Leibe, na telesu; an der Sonne, na solncu; an der Hand führen, za roko voditi; am Hause, pri hiši; am heutigen Tage, današnji dan, danes; genug an allem, vsiga dovelj; s. auch **Am.** In der Zusammensetzung mit Zeitwörtern wird „an" gegegeben mit na-, pri-, po-, usf.

Anabaptist, der, prekerščevávec, prekerševavec; s. **Wiedertäufer.**

Anabaptistin, die, prekerščevavka, prekerševavka.

Anabaptistisch, *adj.*, prekerščevavsk, prekerševavsk.

Anachoret, der, puščavnik, pušavnik; des Anachoreten, puščavnikov, pušavnikov.

Anachronismus, der, pomota zoper čas, v času, pogrešek v časoslovji, anakronizem.

Anächzen, *v. a.*, zaječati, ječati (na koga, nad kom).

Anackern, *v. a.*, zaorati, zaoravati.

Anagramm, das, prestava, prečerknica, anagram.

Analekten, *pl.*, drobtinice, zbirka.

Analog, *adj.*, podoben, pripodoben, enačin, priličin.

Analogie, die, podobnost, pripodobnost, enačnost, priličnost, analogija.

Analogisch, s. **Analog.**

Analogismus, der, sklep iz podobnosti, analogije.

Analyse, die, in der Chemie, razkroj, razkrojenje, razdeljenje, razločba; von Worten, razlaganje, razklad, analiza, analitika.

Analysiren, *v. a.*, razkrojiti, krojiti, razločiti, ločiti, razstavljati, razložiti, razlagati, analizovati.

Analitisch, *adj.*, razstaven, ločiven, analitičen; *böhm.*, rozborny; analitische Methode, razstavno, razstavljeno učilo.

Anämie, die, brezkervnost.

Ananas, die, ananas, kraljevsko jabelko.

Ankern, *v. a.*, das Schiff, vréči, metati mačka, sidro, usidriti, usidrovati ladijo; in der Bankunst, prikleniti, priklepati.

Ankerung, die, im Bauwesen, priklep.

Anapest, der, anapest.

Anarbeiten, *v. a.*, pridelati, pridelovati, priterditi, priterjevati; *v. n.*, gegen etwas, upreti, upirati se.

Anarchie, die, brezvladje, razdertje, razdjanje (vládino), brezzakonje, anarhija.

Anarchisch, *adj.*, brezvladen, anarhijsk.

Anäsen, Anasen, *v. a.*, nastaviti, nastavljati vado zverini.

Anathema, das, cerkveno preklicanje, izobčenje, pana, anatema.

Anathematisiren, *v. a.*, prekleti, preklinjati.

Anathmen, *v. a.*, dahniti, dihati na (v) koga.

Anatomie, die, raztelesovanje, razúdba, razdeva, anatomija.

Anatomiker, der, raztelesar, razúdar, anatomikar.

Anatomiren, *v. a.*, raztelesovati, razúditi, razudvati, razdevati, razparati, anatomicati.

Anatomisch, *adj.*, razudin, anatomijsk.

Anatomist, s. **Anatomiker.**

Anbacken, *v. n.*, pripeči, pripekati se, sprijeti, sprijemati se; *v. a.*, prilepiti, prilepovati.

Anbahnen, *v. a.*, einen Weg, pot narediti, delati (k čemu); durch Schnee und Koth, pregaziti, gaziti, prekidati, kidati, gaz narediti, delati; im Walde, presekati, presekovati, prekerčiti.

Anbau, der, eines Feldes, obdelanje, obdelovanje; des Getreides, setva, setev; der Kartoffeln, sajenje; eines Waldes, nasajenje gojzda; einer Familie, uselitev, naselitev; eines Dorfes, nova vas, selo, naprava nove vasi; einer Stadt, noviga mesta zidanje; an einem Gebäude, prizidanje, pristavek.

Anbauen, *v. a.*, ein Feld, obsejati, obdelati, obdelovati polje; nach *V.* auch poljaniti; das Getreide, usejati, nasejati, sejati; eine Wüstenei, zorati, orati; Bäume, nasaditi, posaditi, zasaditi, saditi; zubauen an ein Gebäude, prizidati, prizidovati (kaj čemu); Sprache, omikati, omikovati; eine reiche und angebaute Sprache, bogat in obdelan jezik; *v. r.*, sich anbauen, naseliti, useliti se, nastaniti, nastanovati se.

Anbauer, der, naselnik; s. **Colonist.**

Anbefehl, s. **Befehl.**

Anbefehlen, *v. a.*, ukazati, ukazovati, zapovedati, zapovedovati, veleti, velevati; empfehlen, priporočiti, priporočati, priporočevati.

Anbeginn, der, začetek, početek, začetje, pričetek.

Anbehalten, *v. a.*, das Kleid, oblečen ostati, ostajati, na sebi pustiti, obderžati, ne sleči, ne slačiti.

Anbei, *adv.*, poleg, zraven (zravno) tega, pri tem; anbei folgt, priložen je.

Anbeißen, *v. n.*, an die Angel, ternek popasti, popadati; *v. a.*, anfangen zu beißen, einen Apfel, jabelko nagrizniti, zagrizniti, ugrizniti, ugrizovati, pokusiti, načeti; er hat angebissen, ujel se je; er wollte nicht anbeißen, ni hotel se lotiti; das Angebissene, nagrizek, zagrizek.

Anbelang, in **Anbelang** dessen, zastran tega, kar se tiče tega; im tiefen U. K. auch zarad, zbog tega.

Anbelangen, *v. n.*, s. **Anlangen**, was mich anbelangt, mich anbelangend, kar mene tiče, zadene, kolikor se mene tiče.

Anbellern, *v. a.*, jemand, zarevsati, revsati nad kom; s. **Anbellen.**

Anbellen, *v. a.*, zalajati, lajati, zabrečati na koga, nad kom.

Anbequemen, s. **Accomodiren, Anpaßen.**

Anberaumen, anberahmen, *v. a.*, dan dati, dajati, postaviti, postavljati, odkazati, odkazovati, odločiti, odločevati.

Anberaumung, die, odločenje, ustanovljenje.

Anberg, der, s. **Anhöhe.**

Anbersten, *v. n.*, napočiti se, napokati se, auch napokniti; angebersten, napočen.

Anbeten, *v. a.*, moliti; falsche Götter, malikovati, auch malike moliti; *fig.*, jako rad imeti, obrajtati, priklanjati se, *serb.* u. *russ.* obožavati.

Anbeter, der, molivec.

Anbetracht, in **Anbetracht** dessen, gledé na to.

Anbetreffen, *v. n.*, was mich anbetrifft, kar (se) mene tiče, dotiče, kar mene zadeva.

Anbetteln, *v. a.*, nach *V.*, pomoledvati, moledvati, zaprositi, prositi koga darú (za dar; *v. r.*, sich anbetteln, naberačiti se.

Anbetung, die, moljenje, molitev, molba; der Götzen, malikovanje, auch moljenje malikov; *fig.*, vroča ljubezen.

Anbetungswürdig, *adj.*, moljenja, češčenja, češčenja vréden.

Anbiegen, *v. a.*, upregniti, napogniti, upogniti, upogovati, privihniti, privihati, vihati;

beifügen, priložiti, prilagati, pridjati, pridevati; angebogenes Schreiben, priloženo pismo, priloga.

Anbieten, *v. a.*, ponuditi, ponujati; im Handel, dajati, obljubiti, obetati, obečati; durch Anbieten einen zur Annahme vermögen, vnuditi komu kaj; sich anbieten, *v. r.*, zum Eide, ponuditi, ponujati prisego; ich biete mich zum Eide an, voljan sim priseči; die Aufmerksamkeit eines andern an sich ziehen, nastavljati se.

Anbieter, der, ponujavec, ponudnik; **Anbieter-**, ponujavcov, n. p., ponujavcove besede so lažnjive.

Anbietung, die, ponudba, ponuda, ponujanje, obet; s. **Anbot.**

Anbinden, *v. a.*, privezati, privezovati, zvezati, navezati, pritvesti, pritvezati; jemanden am Namenstage, koga vezovati, dati, dajati vezilo komu; einem einen Bären, na nos obesiti, obešati komu kaj, natvesti, natvezati komu, noriti koga, oblagáti koga; er ist kurz angebunden, kmalo se mu v nos pokadi, ima tenak nos, kaj se mu nos zaviha, je za robam zavezan, lahko skipi, hitro se mu zameri, je tenak; von kleinen oder zarten Personen, majhna posóda kmalo zavre, majhen piskerc hitro zakipí; mit einem anbinden, spreti se s kom, sprijeti se, prepir začeti.

Anbiß, der, nagriz, nagrizek, ugrizek; **Bissen**, zalogaj; **Frühstück**, zajterk; **Köder**, vada.

Anbittern, *v. a.*, pogreniti, greniti kaj; *v. n.*, zagreneti.

Anblasen, *v. a.*, pihniti, pihati na kaj, auch pihati kaj; der Wind bläst mich an, veter name piha, (scharf), me brije; eine Blase, napihniti, napihovati mehur; mit Blasinstrumenten begrüssen, zatrobiti, trobiti, zatrobentati komu; eine Jagd, zatrobiti, trobiti na lov; Feuer anblasen, (hervorbringen), upihati, pihati luč; es verstärken, podpihati, podpihovati ogenj; die Kohlen, oglje razpihati, razpihovati; wenn der Wind anbläst, kadar veter potegne, zaveje; die Farben des Gemäldes, napihniti, napihati; *v. n.*, pripihati.

Anblasen, das, pihanje, trobljenje, podpihovanje.

Anblatten, *v. a.*, bei Zimmerleuten, okleniti, oklepati.

Anbläuen, *v. a.*, višnjevkasto narediti, narejati, namodriti, nach *V.* višnjevo okaliti, kaliti, nähmlich Eisen oder Stahl.

Anblecken, *v. a.*, zarežati na koga, zaseršati, oder zaseršati na koga; zobe pokazati, kazati komu.

Anblick, der, pogled, ugled, vid; ich sah beim ersten Anblick, na pervi pogled, komaj pogledam, vidim, da —; sein Anblick macht mich zittern, njegov pogled me stresc, stresa; ein trauriger Anblick! žalosten pogled! žalosten vid! pač žalostno viditi!; bei seinem Anblicke, kadar ga zagleda, viditi ga, —; er würdigte mich kaum eines Anblicks, komej da je na me pogledal; auf den Anblick, na oči.

Anblicken, *v. a.*, einen, pogledati, pogledovati koga, oder na koga; ozreti, ozirati se na koga, z. B., Jezus pa se je ozerl na Petra; er hat mich fürchterlich angeblickt, pogledal me je, kakor bi se bilo za Klekam zabliskalo, z očmi me je prestregel; sich anblicken, spogledati, spogledovati se.

Anblinzeln, Anblinken, *v. a.*, pomižkniti, pomižkovati komu, mižavo pogledati; s. **Blinzeln.**

Anblitzen, *v. a.*, zablisniti z očmi, koga pogledati, gledati, kakor hudo vreme.

Anblöcken, *v. a.*, einen, von Ziegen, zameketati na koga; von Schafen, zablejati, blejati na koga.

Anbohren, *v. a.*, navertati, navertovati.

Anborsten, *v. n.*, vom wilden Schweine, razšetiniti, našetiniti se, šetiniti se, šetine naježiti.

Anbot, das, die Anbietung, ponudba, ponudek, auch obljuba; z. B., ohne Anbot ist kein Handel möglich, brez obljube ni kupčije.

Anbrassen, *v. a.*, zategniti, zategovati jadra.

Anbraten, *v. a.*, opeči, opekati.

Anbrausen, *v. a.*, zarohniti, rohniti, oder rohnjati nad kom, zadreti se na koga; *v. n.*, privihrati, privrišati, prilomastiti, prihrušćati.

Anbrechen, *v. a.*, nalomiti, nalamljati, nakerhniti, natrupiti; Wein und andere Getränke, nastaviti, nastavljati; Brot, Käse ꝛc., načeti, načenjati kruh, sir; bei den Köhlern, den Meiler anbrechen, kopo štorati; *v. n.*, der Tag bricht an, zori se, dani se, jutri se, svita se, zaznava se dan, dan se dela; wenn der Tag anbricht, auch, kadar se dan napoči; die Morgenröthe bricht an, zori se, zor poka, zarja se kaže, zarja se zaznava; die Abenddämmerung bricht an, mračí se, mrak se dela; anbrechender Tag, svit; die Nacht bricht an, noč prihaja, noči se; mit anbrechender Nacht, na noč, pod noč, o mraku.

Anbrechen, das, nalom; des Weines, nastava; des Brotes, načetek; des Tages, svit, zaznava zarje; der Dämmerung, mračenje; des Meilers, štoranje.

Anbreiten, *v. a.*, nasaditi, nasajati (snopje).

Anbrennen, *v. a.*, das Licht, prižgati, prižigati luč, užgati, užigati luč, upaliti; einen Pfahl, ožgati, ožigati, osmoditi, osmojati, osmajati; Flechtreis, opaliti, paliti terto; einem ein Mal anbrennen, komu vžgati, vžigati znamenje; *serb.*, žigosati; sich anbrennen, opeči se, speči se, upaliti se; im Kochen anbrennen lassen, prismoditi, prismojati, prismajati; das Angebrannte, prismojek; *v. n.*, das Feuer brennt an, ogenj se vnema, se je vnel, se vžiga, se je vžgal; die Speise ist angebrannt, jed je prismojena; riecht angebrannt, po smoji, smodu diši; angebrennter Mensch, prismojen, priceverknjen, prismojenec, prismoda, prismuknjenec; eine angebrannte Sache, osmojek; ein angebranntes Holz, ogorek, ožirek.

Anbrennen, das, prižiganje (luči); vžiganje, vžig (znamnja); beim Kochen, smod, prismod, smoja.

Anbringen, *v. a.*, heranbringen, prinesti, prinašati; etwas an einem schicklichen Orte, z. B. einen Schrank in der Wand, umestiti, vdelati, vdelovati kaj, narediti, narejati kaj v zid; auch djati, postaviti; eine Leiter, nasloniti, naslanjati, postaviti, postavljati (na zid); einen Hieb, zadeti, zadevati koga, udariti, prismukniti, pritisniti, založiti komu eno; auch počesati koga; das Geld gut anbringen, denar dobro oberniti, obračati; schlecht, zapraviti, zapravljati, potratiti, tratiti; s. auch **Anlegen**; ich kann die Stiefel nicht anbringen, ne morem škornic obuti, na noge spraviti; die Waren, blago spečati, spečevati, oddati, oddajati, izvésti; jemanden anbringen, pripraviti, pripravljati koga kam, preskerbeti, preskerbovati; eine Bitte, prositi, prošnjo podati, podajati, vložiti, vlagati; was ist dein Anbringen, kaj bi rad? kaj imaš povedati?; bei Gerichten anbringen, anzeigen, pritožiti, pritoževati se, povedati, predložiti, predlagati; zur Unzeit anbringen, slabo zadeti, slab čas zadeti, ne povedati o pravem času; seine Gelehrsamkeit anbringen, učenost pokazati, kazati, skazati, skazovati; ein gut angebrachtes Gleichniß, prilika dobro zbrana, primérna; seine Tochter anbringen, hčér oddati, omožiti, k kruhu pripraviti, auch udati, udomiti; Worte recht anbringen, besede prav postaviti, postavljati; dieser Spaß ist schlecht angebracht, ta šala (burka) ni na pravem kraji (mestu).

Anbringer, der, mit einer Anzeige, naznanivec, naznanjavec; **Anbringerin**, die, naznanjavka; mit einer Bitte, prosec, prosivec, prošnik; **Anbringerin**, die, prošnica, prosivka.

Anbrocken, *v. a.*, nadrobiti, nadrobovati.

Anbruch, der, nalom, nakerhnjenje, načeh; im Bergbaue, das zuerst von etwas angebrochene, načetek; Anbruch des Tages, zor, svit, zaznava zarje, dneva; mit Anbruch des Tages, z zoram, s svitam, o zoru, o svitu, ko se je dan zaznal; den Anbruch des Tages abwarten, daniti; mit Anbruch der Nacht, ko se jame mračiti, noč delati, v mraku; für Fäulniß, gnjilost, skaza.

Anbrüchig, *adj.*, anbrüchiges Obst, nagnjito sadje; Wein, Bier, nakazno vino, kislotno vino, ol, skaženo vino, skažen ol, vino cikne*; Zahn, nagnjit zob, škerbast zob, škerbina.

Anbrühen, *v. a.*, opariti, popariti, pariti.

Anbrüllen, *v. a.*, einen, von Rindern, zamukati, mukati v koga, nad kom; vom Löwen, zarjuti, rjuti nad kom; von Wölfen, zatuliti, tuliti nad kom.

Anbrummen, *v. a.*, zarenčati, renčati nad kom, zagodernjati, godernjati, zamermrati, mermrati nad kom.

Anbrüten, *v. a.*, sesti na jajca, začeti leči.

Anbug, der, privihanje.

Anbumsen, *v. n.*, lopiti ob kaj.

Anciennität, die, leta, čas službe, *russ.* staraśinstvo.

Andacht, die, Aufmerksamkeit oder Richtung des Gemüthes, pobožnost, nabožnost; eine Uebung der Religion, duhovno opravilo, cerkveno opravilo, služba božja; mit Andacht beten, zvesto moliti, z zbranim sercam, z zbranim duham, z zbranimi mislimi; in der Andacht begriffen sein, moliti, biti v molitvi; ein Werk der Andacht, delo v čast Bogú; Andacht halten, božie opravilo imeti, duhovno opravilo obhajati; Morgenandacht, jutranje molitve, *pl.*; Abendandacht, zvečérne molitve; öffentliche Andacht veranstalten, napraviti očitne molitve; zur Andacht läuten, vabiti; während der Andacht, pozvanjati.

Andächtelei, die, svetohlinstvo, napačna pobožnost; **Andächtelnd**, svetohlinsk.

Andächteln, *v. n.*, svetohliniti se, svetičiti se.

Andächtig, *adj.*, pobožen, k Bogu nagnjen, ki rad moli; andächtig beten, gemeiniglich, zvesto moliti, v duhu moliti; andächtig anhören, zvesto poslušati.

Andächtler, der, svetohlinec; **Andächtlerin**, die, svetohlinka; **Andächtler-**, in Zs., svetohlincov, svetohlinski, z. B., svetohlincov obraz.

Andachtlos, *adj.*, nepobožen.

Andachtsbuch, das, molitvine bukve, molitve, *pl.*, duhovne bukve.

Andachtsort, der, molitvino mesto, molitvin kraj, pobožen kraj.

Andachtsstunde, die, ura, čas molitve.

Andachtsübung, die, molitev, pobožno premišljevanje, vaja v pobožnosti.

Andachtsvoll, *adj.*, prepobožen, ves pobožen.

Andämmen, *v. a.*, prijeziti, priježati.

Andante, lahno, lagano, andante.

Andauern, s. **Dauern.**

Andecken, *v. a.*, den Tisch, pogerniti, pogrinjati.

Andenken, das, spomin, pametva, pomnjenje, pomnež; das Denkzeichen, Denkmal, spominek; stehen im Andenken, v spominu biti; thut dieses zu meinem Andenken, storite, delajte to meni v spomin, v moj spomin; delajte to, in pa zraven menite mene, mislite na me; seligen Andenkens, er, ranjki, pokojni; sie, ranjca, pokojna; glorwürdigen, častitiga spomina; unglückseligen Andenkens, nesrečniga, žalostniga spomina; ein Andenken schenken, kaj v (za) spomin dati, dajati; es ist mir im frischen Andenken, živo, dobro pomnim; behalte mich im Andenken, pomni, misli na me; dieß werde ich im Andenken behalten, so lange ich leben werde, to bom pomnil, dokler bom živ.

Ander, der, die, das **Andere**, *adj.*, drugi, druji, ini; die einen, die andern, eni — eni, drugi — drugi, ti — drugi, ti — uni; das andere Geschlecht, ženski spol, ženstvo, ženske *pl.*, eines nach dem andern, eden za

drugim, zaporedama; eines gegen das andere, eno z drugim, drugo k drugimu; eins ins andere reden, vse križem blesti, zdaj to, zdaj uno govoriti, otrobe vezati; er hat nichts anderes als Brot, kruh ima, in pa nič druziga ne; es ist nicht anders, als so, taka je, in pa nič drugači ne, usf.; s. **Nicht, Nichts**; einen eines andern belehren, preučiti, preučevati koga, preveriti koga; drugo povedati komu; wir sprachen eins und das andere mit einander, veliko sva govorila, več reči sva se menila; zu anderer Zeit, drugikrat, drujikrat, drugo pot; vor andern, naj več, naj bolj, pred vsim; durch andere gefährliche Sachen verrichten, s tujimi rokami gade loviti; unter andern, med drugim, med druzimi rečmi, zravno druziga; die andere Welt, uni svet; auf anderer Leute Kosten, za ptuje blago, za ptuj dnar, na ljudske stroške; niemand anders, nobeden drug; auf einem anderen Wege, drugod; von ganz anderer Art, ves drugačen; eine Ehre ist der anderen werth, čast je časti vredna, človek je človeka vreden, roka roko umiva; andere Stiefeln anziehen, spreobuti, spreobuvati se; ein anderes Kleid anlegen, preobleči, preoblačiti se; das ist was anderes, ta je druga, to je kaj druziga; ein anderes ist sagen, ein anderes thun, drugo je reči, drugo storiti; die andere Seite des Tuches notranja stran sukna; auf eine andere Art, drugači; anderer Art, inak, drugačen; eines anderen Sinnes werden, spremisliti se, misli sprevreči; an einen andern Ort, drugam; er kam einmal über das andere, zdaj pa zdaj je prišel; auf der anderen Seite, unstran; sie ist in anderen Umständen, ni sama.

Aenderbar, Aenderlich, *adj.*, spremenljiv, premenljiv.

Andermal, ein, *adv.*, drugikrat, drujikrat, drugopot, drugič, drugoč.

Aendern, *v. a.*, premeniti, premenjati, prenarediti, prenarejati, predelati, predelavati, preoberniti, preobračati, drugači narediti, narejati, s. **Abändern**; den Vorsatz, spremisliti se od. si, drugači se premisliti, skleniti; ich kann es nicht ändern, ne morem drugači, ne morem preložiti, ne morem si preložiti; sein Leben ändern, spreoberniti, spreobračati se, poboljšati se; die Wohnung, preseliti, seliti se; jemands Namen, preimeniti, preimenovati, prekerstiti koga; seinen Namen, preimeniti, preimenovati se; seine Meinung, sprevreči, sprevračati misli; ein Kleid, predelati; den Getreidesamen, premeniti seme *v. r.*, die Leute ändern sich, ljudje se radi premêne, se premenjujejo, se spreminjajo; das Wetter ändert sich, vreme se prevrača, se spreminja; es hat sich geändert, vreme se je spreverglo; Alles ändert sich, vse se spremeni, preverne, prevrača, spreminja; du hast dich ganz geändert, ves drug si, ves si se premenil.

Andernfalls, *adv.*, sicer, scer.

Anderntheils, *adv.*, iz druge strani, od druge plati, iz une strani, nekaj —; eines Theils, weil ich es nicht habe, andern Theils, weil ich ihm nicht traue, nekaj, ker nimam, nekaj, ker mu ne upam, ker nimam vere vanj.

Anders, anderst, *adv.*, drugači, drugač, drugako, inako; etwas anders, kaj druziga; anders reden und anders handeln, drugači govoriti, drugači delati; anders machen, prenarediti, prenarejati; das weiß ich anders, to jez bolje vem; es wird mir anders, d. i. die Augen gehen mir über, inako se mi stori, dela; anders beschaffen, drugačen; nirgends anders, nikjer drugej; *conj.*, wenn anders, ako; du mußt arbeiten, willst du anders essen, moraš delati, ako hočeš jesti; anders angewöhnen, prevaditi; anders machen, predelati, usf.

Andersdenkend, *adj.*, drugači misleč, druge misli.

Anderseitig, *adj.*, nasproten, drugostransk.

Anderseits, s. **Anderntheils**.

Andersgesinnt, *adj.*, druzih misel; s. **Andersdenkend**.

Andersgläubig, *adj.*, inovérsk, drugovérsk.

Andersgläubige, der, inoverec, inakoverec, drugovérec.

Andersredend, *adj.*, druziga jezika.

Anderswo, *adv.*, drugej, drugdi, drugde, inde, kje drugej; anderswo ist auch gut Brot essen, kje drugej tudi kruh pekó.

Anderswoher, *adv.*, od drugod, od inod, od kod drugod.

Anderswohin, *adv.*, drugam, kam drugam, inam; anderswohin zielen, na kaj druziga meriti.

Andertens, *num.*, vdrugo, drugič.

Anderthalb, *num.*, poldrug; anderthalb Jahre, poldrugo leto.

Aenderung, die, premenba, spreminjanje, prenaredba; des Vorsatzes, spremislek; der Wohnung, preselitev, selitev.

Anderwärtig, *adj.*, drugoten, kar je kje drugej.

Anderwärts, *adv.*, drugam; s. auch **Anderswo**.

Anderweitig, *adv.*, drugam, drugej, drugači, od drugod, kak drug; hat er keinen anderweitigen Grund, ako nima nikake druge podlage; eine anderweitige Hilfe, pomoč od kod drugod.

Andeuten, *v. a.*, dati, dajati na znanje, povedati, naznaniti, naznanjati, naznamojati, naznamnjevati; skizziren, načertati, občertati, čertati; kurz berühren, nekaj maliga omeniti; das deutet einen langen Winter an, to kaže dolgo zimo, pomeni, napoveduje; den Arrest jemanden andeuten, ječo komu napovedati, napovedovati; andeuten einem die Stadt zu verlassen, ukazati, ukazovati komu, naj gre iz mesta, naj se pobere iz mesta.

Andeutung, die, naznanilo, naznanek, naznanovanje, načertek, napoved, ukaz, kratka omemba.

Andichten, *v. a.*, einem etwas, podtakniti, podtikati komu kaj, priložiti, prilagati, pri-

takniti, pritikati komu kaj, izmisliti si kaj od koga, lažnjivo komu kaj pripisovati.

Andichtung, die, izmišljenje, izmišljevanje, podtikanje, krivo pripisovanje.

Andonnern, *v. n.*, zagermeti nad kom (na koga); er war wie angedonnert, ostal je, kakor bi ga bila strela udarila, kakor da bi bil v zemljo vkopan; ostermel, osupnil, odrevenel je.

Andorn, der, černa meta.

Andorren, *v. n.*, prisahniti.

Andörren, *v. a.*, osušiti, nasušiti, začeti sušiti.

Andrang, der, pritisek, pritiskanje, naval.

Andrängen, *v. a.*, Jemanden an die Wand, pritisniti, pritiskati, potlačiti, pognati; *v. r.*, sich an Jemanden andrängen, vrivati se komu, siliti se med —.

Andranschen, *v. n.*, šterkniti, štorkati na kaj.

Andreaskreuz, das, stegnjen križ.

Andreasorden, der, red sv. Andreja.

Andrechseln, *v. a.*, nastrugati; das Kleid sitzt, als wenn es ihm angedrechselt wäre, suknja se ga drži, mu stoji, se mu udaje, kakor da bi jo nanj vlil, kot da bi bila vlita.

Andrehen, *v. a.*, nasukati, prisukati, prisukovati; s. **andrechseln**, an die Nase, na nos obesiti, obešati.

Andringen, *v. n.*, pritisniti, pritiskati, tiščati, tišati, navaliti, privreti; der Feind drang an, sovražnik je priderl, privrel, prisilil; das Blut dringt zum Kopfe an, kri sili, pritiska, tišči, tiši v glavo.

Andringen, das, naval; s. **Andrang**.

Andringlich, s. **Zudringlich**.

Androhen, *v. a.*, zapretiti oder zaprotiti, protiti, zažugati, žugati komu kaj, groziti se, žugati komu s čim.

Androhung, die, žuganje, zažuganje, grožnja.

Andruck, der, pritisek; bei den Buchdruckern, prinatisek.

Andrucken, *v. a.*, im Buchdrucke, prinatisniti, prinatiskati.

Andrücken, *v. a.*, pritisniti, pritiskati; *v. r.*, sich andrücken, pritisniti, pritiskati se.

Anducken, sich, *v. r.*, prihuliti se k čemu.

Anduften, *v. a.*, dihljati vonj na koga, puhtiti (lep duh) v koga.

Andurch, *adv.*, s tem, po tem.

Aneifern, *v. a.*, vneti, vnemati, podbuditi, podbujati, spodbosti, spodbadati, naguiti, nagibati; pogon dati, dajati; naserčiti, naserčevati.

Aneiferung, die, podbudek, spodbod, nagib, prigon.

Aneignen, sich, *v. r.*, prilastiti, prilastovati si kaj, usvojiti, svojiti si kaj, polastiti, lastiti se kake reči; eine Gewohnheit, navaditi, naučiti se česa (od koga).

Aneignung, die, prisvojenje, usvojenje, polaščenje, polastenje.

Aneinander, *adv.*, s. auch **Einander, Zusammen, An**; eden k drugimu, skup; an einander binden, zvezati, povezati eno k drugimu; an einander fügen, zložiti; an einander nähen, prišiti; die zwei Bäume sind an einander gewachsen, drevesi ste se zrasle, sternile; an einander gerathen, spreti se, skregati se.

Aneitern, *v. n.*, prignojiti se.

Anekdote, die, (nova) pripovedka, povedka, pravlica, anekdota.

Anekdotenjäger, der, noviški pobirač, klastavec.

Anekeln, *v. n.*, es ekelt mich die Sache an, se mi merzi ta reč, se mi gnjusi to, merzi se mi to, gnjusi se mi ta stvar, studi se mi, grusti, gabi (gadi) se mi, kreti se mi.

Anemometer, das, vetromér.

Anemone, die, pljnčnik, palčnik.

Anemoscop, s. **Windzeiger**.

Anempfehlen, *v. a.*, priporočiti, priporočati.

Anerbe, der, pervi dedič; s. **Erbe**.

Anerben, *v. a.*, podedvati, pridedvati, dedvati kaj za kom, dobiti, dobivati po ranjkem; pojérbati, povérbati *; angeerbte Krankheit, bolezen dobljena po kom, od koga; durch Geburt von den Eltern, prirojena bolezen; durch Ansteckung, nalezena; von Adam angeerbte Sünde, po Adamu dobljeni, prirojeni, pridedvani greh, izvirni greh.

Anerbieten, sich, zu etwas, *v. r.*, ponuditi, ponujati se; s. **Anbieten**.

Anerbieten, das, **Anerbietung**, die, ponudba, ponujanje.

Anerinnern, s. **Erinnern**.

Anerkennen, *v. a.*, (nach allen slav. Dialekten), priznati, priznavati kaj, auch spoznati, spoznavati kaj za dobro, za pravo; meine Handschrift, pisanje za svoje spoznati, spoznavati; anerkannt, sploh znan, gotov.

Anerkennung, Anerkenntniß, die, priznanje, priznava, pohvala, spoznatva, čislanje, cenjenje.

Anerkennungswerth, *adj.*, spoznave, pohvale vreden.

Anerschaffen, *v. a.*, pristvariti, pristvarjati; *adj.*, prirojen, vrojen.

Anerziehen, *v. a.*; einem etwas, v izreji vcepiti, vcepljati, vcepovati, vtisniti, priučiti, navaditi.

Anessen, *v. a.*, nagrizniti, načeti, načenjati; sich anessen, *v. r.*, najesti se; *fig.*, naživiti se; sich Ekel, prenajesti, prenajedati se; Beeren, Trauben, usw. und bei Vögeln, und Pferden in Bezug auf Körner und Haber, nazobati se; sich recht satt anessen, napokati in najesti se; ich habe mich zuviel angegessen, jed mi preseda.

Anfabeln, s. **Andichten**.

Anfächeln, *v. a.*, pahljati, pihljati v (na) koga.

Anfachen, *v. a.*, anblasen, vpihniti, vpihati, vpihovati, razpihati, razpihovati, razmahati; einen Streit, podkuriti; dadurch das Feuer vermehren, podpihati, podpihovati, podkuriti; mit dem Fächer, opahati, podpahati, pahati; sonst auch podpaliti, podnetiti, zanetiti.

Anfachung, die, razpih, opah.

Anfädeln, *v. a.*, an einen Faden reihen, z. B. Perlen an eine Schnur, nabrati, nabirati jagode, nanizati, nizati (na nit); ein Geschäft, eine Intrigue, naprožiti, naplesti, osnovati; einen Proceß gut einleiten, pravdo dobro nastaviti.

Anfahren, *v. n.*, pripeljati se, z vozam priti, prihajati; den Schacht, v jamo iti; an die Mauer, z vozam v zid zadeti, zadevati; die Axt fuhr an die Wand an, sekira je v steno butila, *freq.*, butala, priletela, pluščila; s. auch **Anlanden**, übel anfahren, naleteti, nagaziti; *v. a.*, Steine anfahren, kamnje navoziti, voziti; einen heftig anfahren, nad kom se zadréti, zadirati, zarežati nad kom, nagovoriti koga ostro, obregniti se na koga.

Anfahrgeld, das, primščina, primšina.

Anfahrt, die, pripeljanje; im Schiffe, pristanek; im Bergwerke, pričetek dela, hoja v jamo.

Anfall, der, z. B. eines Baumes an etwas, pad drevesa na kaj; ein unvermutheter Anfall, napad, naskok; Anfälle einer Krankheit, popadki; er hat einen Anfall von Fieber, merzlica se ga je lotila, mraz ga je zlomil, mraz ga lomi; von Zorn, jeza ga je zgrabila; des Feindes Anfall, sovražnikov popad, napad, naskok, naval, plan; die Bäume auf den Vogelherden, drevce; Anfall des Wassers, natok; der Erbschaft, pripad dedine; der Anfall eines Hundes, popad.

Anfallen, *v. a.*, einen, popasti, popadati koga, hlastniti na koga, zaleteti, zaletati se v koga, zagnati, zaganjati se, planiti nad koga, lopiti na koga, navaliti na koga, lotiti se koga, zgrabiti koga; die Krankheit fällt mich an, bolezen me nahaja, napada, bolezen me loví, se me prijema; von einer Krankheit angefallen werden, zboleti; *v. n.*, fallen an etwas, pasti, padati na kaj; mir ist eine Erbschaft angefallen, dedina mi je pripadla; ein Antheil, delež me je došel, dospel.

Anfällig, *adj.*, pripadin.

Anfallsgeld, das, pripadnina.

Anfallsrecht, das, pravica do pripada.

Anfallstag, der, des Vermächtnisses, pripadni, voltini dan.

Anfälschen, *v. a.*, s. **Andichten**, die Waren, dru Wein, zbloditi, pobloditi, bloditi, pomešati, mešati; s. **Fälschen**.

Anfang, der, začetek, početek, začetje; eines Ackers, pervi konec njive, zar, ozar; den Anfang machen, početi, začeti, začenjati; ihn nehmen, začeti, začenjati se; ich nahm den Anfang, jel sim biti; zu Anfang, s perviga, sperva, s perviga konca, od konca, od kraja; jeder Anfang ist schwer, vsak začetek je težak; der erste Anfang, pričetek; von Anfang bis zu Ende, od kraja do konca, od konca do konca, auch od konca do kraja; der Anbruch, načetek, načetje; vom Anfange, od konca; **Anfangs-**, in Zsſ. pervi, početni, začetni.

Anfangen, *v. a.*, začeti, začenjati, početi, pričeti, in Steierm. auch zakonjati; er fängt zu reden an, jame govoriti, spregovori; er fing an, jel je govoriti; im tiefen U. K. auch, stal je govoriti; von leblosen Dingen auch, nastati, nastajati; z. B. der Winter fängt an, zima nastaja; eine Arbeit, prijeti, lotiti, polotiti se dela; was soll ich anfangen, kaj mi je početi, kaj storiti, kaj bom počel, kaj čem, kaj hočem, kak hočem?; alles verkehrt anfangen, vse narobe delati; die Sonne fängt an hinter dem Berge aufzusteigen, solnce jame izza hriba vstajati, izhajati (eigentlich vzhajati); anfangen zu —, wird im Slovenischen mit dem directen *Praesens* der *Frequentativen*, oder mit dem *Perfectum* oder indirecten *Praesens* der perfectiven Form gegeben, z. B. ich fange an nachzugeben, jenjujem, umikam se; das Kind hat angefangen selbst zu gehen, otrok je shodil; das Wasser fängt an zu schwellen, voda nastopa, raste, večji prihaja; fängt an zu fallen, voda upada, uplahuje, se uteka, manji prihaja; oft auch mit der Partikel, za, entsprechend der deutschen Partikel auf, als: zavréti, zu sieden anfangen; zasmejati se, anfangen zu lachen (auflachen); zajokati se, zjokati se, anfangen zu weinen; zazvoniti, zu läuten anfangen; *v. n.*, die Predigt hat angefangen, pridiga se je začela; jetzt wird bald der Frühling anfangen, zdaj se bo kmalo mladoletje začelo.

Anfänger, der, začetnik, početnik, začenjavec, novak, novinec; **Anfängerin**, die, začetnica, začenjavka, novakinja.

Anfängermässig, *adv.*, po novinsko.

Anfängerschaft, die, novinstvo.

Anfänglich, *adj.*, začeten, početen; *adv.*, od začetka, od kraja, s perviga, pervič, v začetku, s početka, izperva, s konca.

Anfangs, *adv.*, s. **Anfänglich**.

Anfangsbuch, das, začetne bukve.

Anfangsbuchstab, der, perva čerka, početna pismenka.

Anfangsgründe, die, pričetki, začetne vodila.

Anfangspunct, der, začetek, auch začetljej.

Anfangswort, das, perva beseda.

Anfangszeile, die, perva versta.

Anfärben, *v. a.*, pobarvati, barvati.

Anfassen, *v. a.*, um zu halten, prijeti, prijemati; jemand bei der Hand, prijeti koga za roko; um es anzufühlen, potipati, tipati, pošlatati, šlatati, pohlatati, hlatati; Perlen anfassen, s. **Anfädeln**; sich anfassen, *v. r.*, prijeti, prijemati se koga, držati se koga.

Anfaulen, *v. a.*, nagnjiti, nagnjijati; začeti, začenjati gnjiti; perhneti, trohneti; die Aepfel sind angefault, jabelka so nagnjite.

Anfechten, *v. a.*, die Ehre eines Andern, uff., popasti, popadati; für: bestreiten, ovréči, overgovati, spodbiti, spodbijati; einen Kauf, kup razdreti, razdirati; die Sünde, der Satan ficht dich an, hudič te skuša, te moti, te mami; das laß ich mich nicht anfechten, to me ne bo motilo, skerbelo, zavolj tega me ne bode glava bolela; was mag ihn wohl anfechten, kaj ga neki moti.

Anfechter, der, napastnik, skušnjavec, motivec, spodbijavec.

Anfechtung, die, eines Kaufes, razdiranje, razkup; im theol. Sinne, skušnjava, napast, mik, zmama; Bestreitung, overga, spodbijanje.

Anfeilen, *v. a.*, anfangen zu feilen, napiliti, zapiliti, začeti piliti, nekoliko opiliti, s pilo načeti; von Feil, s. **Anfeilschen**.

Anfeilschen, *v. a.*, eine Waare, fragen nach ihrem Preise, za kup, ceno poprašati; začeti kupovati.

Anfeinden, *v. a.*, čertiti, sovražiti koga, merziti na koga, sovražnik biti komu; s. **Verfeinden**.

Anfeinder, der, sovražnik, čertivec.

Anfeindung, die, sovraženje, čert.

Anfertigen, *v. a.*, s. **Verfertigen**, **Zufertigen**; ein Verzeichniß anfertigen, kazalo spisati, narediti.

Anfesseln, *v. a.*, prikleniti, priklepati, prikovati, prikovavati.

Anfesselung, die, priklep, prikov, priklepanje.

Anfetten, *v. a.*, fett machen, otolstiti, tolstiti, namazati, mazati; bei den Thieren, fett füttern, odebeliti, debeliti.

Anfeuchten, *v. a.*, pomočiti, pomakati, namočiti, namakati, porositi, rositi, povlažiti, vlažiti; nach *V.* auch pomokriti; ein sanfter Regen hat die Erde angefeuchtet, pohleven dežek je pomočil zemljo.

Anfeuchtung, die, ovlaženje, rosenje, pomaka.

Anfeuern, *v. a.*, die erforderliche Hitze geben in den Schmelzhütten, razgreti, zgreti, greti, razbeliti, beliti, razpaliti, paliti; einem Muth machen, vžgati, vžigati, vneti, vplameniti, plameniti, spodbosti, spodbadati, spodbujati, serčnost dajati, serce storiti, delati, podkuriti, podžigati; *v. n.*, Feuer anzünden, zakuriti, kuriti, zanetiti, netiti, zažgati, zažigati, zapaliti, paliti.

Anfeuerung, die, zažig, kurjenje, unema, spodbadanje, spodbujanje.

Anflammen, *v. a.*, einen Pfahl am untern Ende ein wenig anbrennen, ožgati, nažgati, ožigati; in Flammen entzünden, razplameniti, uplameniti, na plamen užgati; in den übrigen Bedeutungen s. **Anfeuern**, **Entzünden**.

Anflammung, s. **Anfeuerung**.

Anflattern, *v. n.*, heran, privihrati, priferfrati, prifofotati, priferleti; an etwas, zavihrati na kaj.

Anflechten, *v. a.*, priplesti, pripletati; voll flechten, naplesti, napletati, doplesti, dopletati.

Anflecken, s. **Anflicken**.

Anflehen, *v. a.*, pohlevno, ponižno zaprositi, poprositi, prositi.

Anflehung, die, ponižna, pohlevna prošnja.

Anfletschen, *v. a.*, zarežati, režati nad kom, zobe pokazati, kazati komu, z zobmi zaškripati, škripati proti komu.

Anflicken, *v. a.*, prikerpati, nakerpati, kerpati, zaplato prišiti, prišivati; bei den Schustern, županec pristaviti, pristavljati, bešter, našiti, ostavo prišiti, prišivati; *v. r.*, sich anflicken, prištuliti se, pritakniti, pritikati se.

Anfliegen, *v. n.*, angeflogen kommen, prileteti, prileteti; das Holz fliegt an, drevje se zasejuje, se je zasejalo, drevno seme se naleta, naletuje; angeflogenes Holz, zasejan les, semensk les, s. **Anflug**; im Fluge anstoßen, an etwas, naleteti, naletati v kaj, zaleteti, zaletati, zaletovati se v kaj, udariti v kaj; angeflogenes Erz, posejana, posipana ruda.

Anfließen, *v. n.*, heran, priteči, pritekati; der Teich fließt an, ribnik se nateka, se je natekel; der Bach fließt an die Mauer an, potok na zid bije, zid zadeva.

Anflößen, *v. a.*, das Holz, priplaviti, doplaviti, plaviti derva; das Land, nanesti, nanositi, nanašati; angeflößtes Land, nanesen svet, nanos, znos, naplavina.

Anflößung, die, plavljenje, priplavljenje, nanašanje.

Anflößungsrecht, das, pravica do nanosa, do nanesene zemlje.

Anfluchen, *v. a.*, einem alles Böse, vse hudo komu na glavo nakleti, kleti; zakleti, zaklinjati koga.

Anflug, der, das Anfliegen, prilet; im Forstwesen, mladina iz semena, zarod, mlad les, zarastek, samorast; man bemerkte einen Anflug von Röthe an ihm, zarudel je malo, rudečica ga je spreletela; im Anfluge von Reue, ko ga je vest spekla; im Anfluge von guter Laune, ko je bil ravno dobre volje; u. s. f. durch Umschreibungen.

Anfluß, der, pritok (vode), natok; das angeflößte Land, nanos, plavje, prod, melj.

Anflüstern, *v. a.*, našeptati, šepetaje nagovoriti.

Anfordern, *v. a.*, potirjati, tirjati od koga kaj, ober, koga za kaj, zahtevati od koga kaj, iskati česa od koga; s. **Fordern**.

Anforderung, die, tirjanje, iskanje, tirjava; Anforderung machen, stellen, tirjati, iskati; wir haben keine Anforderung an einander, nismo si nič dolžni.

Anformen, *v. a.*, nach *V.* napodobiti, napodobovati; nabiti, nabijati na kalup; priličiti, podobo, obliko dati, dajati.

Anfrage, die, poprašanje, popraševanje, prašanje, in Steierm. auch, popitanje; baranje *; Anfrage thun, stellen, s. **Anfragen**.

Anfragekanzlei, die, popraševavnica.

Anfragen, *v. n.*, poprašati, popraševati, prašati, in Steierm. auch, popitati, zapitati, pitati; barati *.

Anfressen, *v. a.*, anfangen zu fressen, nagrizniti, nagrizati, naglodati; der Rost frißt das Eisen an, rija od. ruja jé, najeda, zjeda železo; die Ratte hat die Nuß angefressen,

podgana je oškernjala oreh; *v. r.*, sich anfressen, nažreti, nažirati se; s. **Anessen.**

Anfrieren, *v. n.*, an etwas, primerzniti, primerzovati.

Anfrischen, *v. a.*, omladiti, mladiti, učverstiti, počverstiti, čverstiti oder čerstviti; den Wein, vino pretočiti, pretakati, razhladiti, hladiti; in den Schmelzhütten, pretopiti, pretapljati; *fig.*, einen zu etwas, spodbosti, spodbadati, podžgati, podžigati, naserčiti, naserčevati.

Anfrischfeuer, s. **Frischfeuer.**

Anfrischung, die, mlajenje, čerstvenje, hlajenje, spodbadanje.

Anfügbar, *adj.*, priložin, priložljiv.

Anfuge, die, priloga, priložek.

Anfügen, *v. a.*, ein Brett vermittelst einer Fuge, stakniti, stikati; beifügen, pristaviti, pristavljati, priložiti, prilagati, pridjati, pridevati; *v. r.*, sich anfügen, prileči, prilegati se.

Anfügung, die, stik, stikanje, pristavljenje, pristavljanje, prilaganje.

Anfühlen, *v. a.*, etwas, potipati, tipati, pošlatati, šlatati; durch Fühlen wahrnehmen, ošlatati, otipati, otapati.

Anfuhr, die, privožnja, navožnja.

Anführen, *v. a.*, Truppen, voditi; hintergehen, zvoditi, zvajati, preslepiti, slepiti, ukaniti; s. **Betrügen, Täuschen;** zur Tugend, s. **Anleiten;** mit dem Fuhrwerke, pripeljati, voziti; zur Genüge anführen, navoziti, navažati, napeljati; einen zum Zeugen, v (za) pričo vzeti, jemati, postaviti, imenovati; eine Stelle aus einem Buche, besede iz bukev, po bukvah povedati, opomniti, opominjati; spomeniti, spominjati, ponoviti, ponavljati; *serb.*, navesti, navoditi; Urkunden anführen, predložiti pisma, opirati se na pisma; Vorwände anführen, izgovore delati, izgovarjati se; habet ihr noch etwas anzuführen? imate še kaj povedati, pristaviti, dostaviti?

Anführer, der, vodnik, vodja, napeljevavec; nach *V.* auch, vodej, vojač; im Kriege, vojskovod, vojskovodja, vojvoda, najvišji poveljnik, zapovednik; *altsl.*, čelnik.

Anführung, die, voditev, vodstvo, napeljevanje, vojskovodstvo, najvišje poveljstvo; ukanjenje; unter der Anführung Laudon's pod Lavdonam, pod vodjem Lavdonam.

Anführungszeichen, das, in der Schrift, ušesce, ušesca *pl.*

Anfüllen, *v. a.*, napolniti, napolnovati, polniti; mit etwas flüßigem, naliti, nalijati; mit etwas trockenem, nadevati, nasuti; überfüllen, prenapolniti; einen mit einer Geistesgabe, navdati, navdajati koga; ich bin angefüllt mit etwas, polno me je česa; *v. r.*, sich anfüllen, nabiti se, napokati se, natlačiti se.

Anfüllung, die, napolnovanje, polnjenje.

Anfurt, die, die Anlände für die Schiffe, pristan, pristanišče, pristaniše, pristav, brodišče, brodiše.

Anfüttern, *v. a.*, allg., napasti, pasti; vom Geflügel, napitati, pitati; vom Hornvieh, poklasti, položiti, klasti, pokladati, polagati živini; allg., nakermiti, nasititi; sich, *v. r.*, najesti se, napasti se, nazobati se.

Angabe, die, povedba; die umständliche Bestimmung, razloženje, razlaga, razložba; einer andern Waare statt baren Geldes, dodavek; erster Entwurf, načertek; Angeld, ara, kapara; Anzeige, naznanilo, ovada; eidliche Angabe, s. **Manifestationseid;** nach seiner Angabe, kakor on pravi, kakor je on povedal, po njegovih besedah; die Schrift soll den Hauptinhalt des Vertrages mit Angabe der Zeit enthalten, wann derselbe geschlossen wurde, pismo mora naznanjati poglavitne reči pogodbe in ob enim povedati, kdaj je bila sklenjena.

Angabeln, *v. a.*, natakniti, natikati, nabosti, nabadati na vilice.

Angaffen, *v. a.*, einen, pozijati, zijati v koga.

Angaffer, der, zijalo, zijavec.

Angähnen, *v. a.*, zdehniti, zazdehati, zazehati, zdehati, zehati na koga.

Angebäude, das, pridelje, pristavje, prizidje.

Angeben, *v. a.*, den Anfang mit dem Geben machen, ponuditi, dajati; er hat mir Getreide mit angegeben, mi je žita dodal; anzeigen, naznaniti, naznanjati, naznanovati, na znanje dati, dajati; bei der Obrigkeit, ovaditi, ovajati, im tiefen U. K. auch oznašiti; einen Dieb, tatú ovaditi, povedati; sich selbst, zatožiti, obtožiti so, ovaditi se; den Takt, naudarjati, poudarjati; den Ton angeben, in der Gesellschaft, etwas verächtlich, zvonec nositi, auch, pervi biti, (po komur se drugi ravnajo); *serb.*, prednjačiti; ein Gebäude angeben, zidanje načertati, načertovati; jeder neu angekommene muß sich bei der Polizei angeben, slednji prihodnik se mora pri policii zglasiti, oglasiti; muß angegeben werden, morajo ga naznaniti; im Kartenspiele, začeti, začenjati igrati; einen fälschlich angeben, po krivim, po nedolžnim koga zatožiti, tožiti.

Angeber, der, Urheber, začetnik, početnik; als Ankläger, ovadnik, ovajavec, tožnik, toživec, izdajavec, podtikavec, ovaduh.

Angeberei, die, ovajavstvo, ovada, toženje.

Angeberisch, *adj.*, ovajavsk.

Angeberlohn, der, ovadnina.

Angebinde, das, vezilo, podarilo za god.

Angeblich, *adj.* u. *adv.*, boje, mende, in St., pre, kakor pravijo, kakor so govorili, djali, od. kakor se pravi, terdi; angeblicher Maßen, kakor je rečeno, kakor se je reklo; sein angebliches Verbrechen war ein Todschlag, kakor so pravili, je nekoga ubil; die angebliche Absicht des Angeklagten ging dahin, zatoženec je mislil, kakor (sam) pravi, terdi.

Angebogen, *adj.*, ein wenig, pripognjen, zakrivljen, zavihan.

Angeboren, *adj.*, prirojen, vrojen; das ist angeboren, to se je ž njim rodilo.

Angebot, das, ponudba, ponuda, ponudilo.

Angebung, s. **Angabe.**

Angedeihen, *v. a.*, angedeihen lassen, podeliti, podeljevati, dodeliti, dovoliti, dovoljevati.

Angedenken, das, spomin; s. **Andenken.**

Angefälle, das, pripadek.

Angefault, s. **Anfaulen.**

Angehänge, Angehenke, das, privések, navesek; s. **Amulet.**

Angehäufe, das, namet, kup.

Angehen, *v. a.* u. *n.*, an etwas, priti, iti k čemu, pristopiti, pristopovati; angreifen, lotiti se koga, napasti, napadati, iti nad koga; anfangen, početi, počenjati, začeti, začenjati; das Treffen ging an, boj se je pričel; einen bittlich, poprositi, zaprositi, prositi koga za kaj, od. koga česa; er geht uns etwas an, ist verwandt, smo si nekaj svoji, nam je nekaj v žlahti *, smo si v rodu; das geht dich an, to tebe zadeva, tiče, tika, to na te meri, to tebe dospeva; was geht das mich an, kaj je meni za to? kaj maram za to? kaj mi je to mar? kaj maram? angehend sein Betragen, kar njegovo vedenje tiče, zadeno, zadeva; dieser Mensch geht mich nichts an, s tem človekam nimam nič opraviti; se geht es nicht an, tako ne gre, tako ne more biti, ne bo nič tako, ta ne bo pela, ne bo šla; Sprichw., ne bo dal! es geht noch an, že še velja, to bi še bilo, gre po sreči; der Anschlag ging nicht an, misel ni po sreči šla; der Winter geht wieder an, zima spet prihaja, nastopa, nahaja, nastaja; angehender Sommer, začeto poletje, začetek poletja; angehender Baum, drevo dobre rasti, rašče; angehender Soldat, Rekrut, novak, novince; angehender Philosoph, nastopen modroslovec; angehendes Schwein, (in der Jägersprache), dorašćen prasec; noch ist nichts angegangen, nisim zadel še na nobeno zver; das Feuer ist angegangen, goreti je začelo, ogenj je vstal, vnelo se je; angegangenes Obst, nagnjito sadje; angegangenes Fleisch, smradljivo, usmrajeno meso; angegangenes Brot, zaduhnil, zaduhel kruh, plesnjiv, naplesnjen kruh; angegangenes Schmalz, žarko maslo, gorjupo maslo, žaltovo maslo.

Angehends, *adv.*, s perviga, sperva, početkama, iz začetka.

Angehören, *v. n.*, biti čigav, čij, čigaršen, nekoga; dieses gehört mir an, to je moje, moš, naše je; wem gehört dieses an? čigavo je? es gehört ihnen, vaše, njihovo je; sie gehören einander an, svoji so, v žlahti * so si.

Angehörig, *adj.*, mir, tir, ihm, moj, tvoj, njegov, bratov, sestrin, (mittelst der zueignenden Beiwörter); dem Hause, domač, hišin; diese Sache gehört uns allen an, ta reč je nas vsih; die Angehörigen, svojci; meine Angehörigen, moji, moji ljudje, moja družina; wir sahen die Angehörigen des Otokar, smo vidili Otokarjeve; der Angehörige des Landes, deželan; des Staates, deržavljan; der Gemeinde, občinsk združenec.

Angeifern, *v. a.*, osliniti, posliniti, sliniti koga, opljevati koga.

Angeklagte, der, zatoženec; die, zatoženka; des Angeklagten, zatožencov.

Angel, die, der Bienen, žolo, zélo, nach *V.* auch piček; des Messers, noževa ost; der Sense, pêtica, pêta; der Thür, tečaj, nach *M.* tečaja, narba, obračaj, štekel *, kankora *; der Welt, der Pol, tečaj; die Fischangel, ternek, vodica, *cfr. altsl.* ąda, ądica, *pol.* wędka; Angeln legen, nastaviti, nastavljati ternke; dem Schweine, damit es nicht wühle, svinjo ternkati; zwischen Thür und Angel sein, biti v kleščah, v šaki biti, v tesnobi biti, med kladvam in naklam.

Angelangen, s. **Ankommen.**

Angeld, das, ara, kapara, nach *V.* auch, naknpščina, naknpšina; nach dem *russ.* u. *poln.*, zadatek; auf den neuen Wein, namoštnina; es geben, zaárati, na kup dati, dajati, namoštovati.

Angeldgeber, der, arar, zaarar; auf den neuen Wein, namoštnik.

Angelegen, *adj.*, anstoßend, bližnj, sosednj; sich angelegen sein lassen, prizadevati si, truditi se, poganjati se, skerbeti za kaj; er läßt sich seine Geschäfte angelegen sein, ves je v svojih opravilih.

Angelegenheit, die, reč, zadeva, delo, opravilo, skerb; eine solche Herzensangelegenheit ist es ihm, toliko si daje opraviti; häusliche Angelegenheiten, domače reči; die auswärtigen Angelegenheiten, zunanje zadeve.

Angelegentlich, *adj.* u. *adv.*, imeniten, važen *, priserčen, silen; aufs angelegentlichste bitten, prositi in prositi.

Angelegt, s. **Anlegen.**

Angeler, der, **Angelfischer,** ribič na ternek, na vódico, vodec.

Angelförmig, *adj.*, ternkast, vodičast.

Angelhaken, der, maček, kljuka, kvaka ternkova.

Angelleine, die, s. **Angelschnur.**

Angelmacher, der, ternikar, vodičar.

Angeln, *v. a.*, die Fische, u. dgl., loviti na ternek; *fig.*, nach etwas, klepeti po čem, za čim.

Angeloben, *v. a.*, terdno, slovesno obljubiti, obetati; sich Gott angeloben, zaobljubiti se.

Angelobniß, das, **Angelobung,** die, terdna obljuba, slovesen obet, zagovor.

Angelpunkt, s. **Pol.**

Angelruthe, die, protica, šiba za ternek.

Angelschnur, die, ternkova vervica, voza.

Angelstern, s. **Polarstern.**

Angelweit, sperrangelweit, *adv.*, die Thür ist angelweit offen, vrata so na stežaj odperte; *russ.*, nastež.

Angemacht, s. **Anmachen.**

Angemessen, *adj.*, primérjen, primeren, pristojin, pripraven, prilóžin; s. **Anmessen.**

Angemessenheit, die, primérnost, primérjenost.

Angenehm, *adj.* u. *adv.*, všeč, všečen, prijeten, ugoden, povoljin; diese Waare ist an-

genehm, radi imajo to robo; hier gibt es angenehme Gegenden, takaj so lepi kraji; eine angenehme Nachricht, vesela, dobra novica; ein angenehmer Mensch, prijeten, prijazen, ljubeznjiv človek; es ist mir angenehm, veseli me, dobro se mi zdi; *serb.*, drago mi je.

Angenommen, *adj.* u. *adv.*, angenommen, daß, denimo, vzemimo, da —.

Anger, der, mit Gras bewachsener Rand am Ende des Ackers, ozare, zvrati, omejek, ometljej, griva, meja, osredek; s. Angewende; Dorfanger, trata, ledina.

Angerblume, die, (Bellis perennis L.) marjetica.

Angerhänsler, der, tratnik; des Angerhänslers, tratnikov.

Angeschossen, *adj.*, nastreljen, ranjen; nicht ganz bei Verstande, prismojen, prismuknjen, naterčen, naudarjen.

Angeschuldigte, der, obdolženec; des Angeschuldigten, obdolžencov.

Angeschwollen, s. Anschwellen.

Angesehen, *adj.*, imeniten, glasoviten, spoštovan, veljaven, čislan, s. Ansehen.

Angesessen, s. Ansässig.

Angesicht, das, der vordere glatte Theil des Hauptes, obličje; die Gesichtsbildung, obraz; ins Angesicht sagen, pod zobe, v zobe povedati; na ravnost povedati; ins Angesicht loben, v pričo (v oči) hvaliti; im Angesichte der ganzen Stadt, pred očmi, vpričo, nazoči vsega mesta; von Angesicht zu Angesicht, obličje v obličje, z obličja v obličje; dies geschah vor meinem Angesicht, to se je zgodilo v pričo mene; packe dich aus meinem Angesichte, poberi se spred mene, poberi se mi spred oči; im Angesichte der Insel, ko se nam je prikazal otok, ko smo otok zagledali, *serb.* otoku na pomol.

Angesichts, *adv.*, vpričo, pred, pred očmi.

Angestammt, *adj.*, prirojen, rodovinsk.

Angesteckt, *adj.*, okužen.

Angesteckte, der, okuženec; **Angesteckte**, die, okuženka.

Angewandt, *adj.*, obernjen, obračan na kaj.

Angewege, das, Anwegeholz, in den Mühlenwerken, die Hölzer, worauf die Zapfenlager liegen, auf welchen die Welle mit den Rädern umgeht, teč, f.

Angewende, das, ein Stück Feldes, auf welchem beim Pflügen die Pferde umwenden müssen, zvrati, zavrati, ozare, uzarice od. ozarice, jamljič, ovrat.

Angewinnen, s. Anhaben, Gewinnen.

Angewöhnen, *v. a.*, navaditi, privaditi, navajati, privajati koga česa, priučiti, priučevati koga; sich, *v. r.*, navaditi se, privaditi se česa, in U. K. priviknuti se čemu; ich kann mich an hier nicht angewöhnen, auch ne svikne se mi tukej.

Angewohnheit, die, privada, navada; Spr. stara navada železna podkev (železna srajca).

Angewöhnt, *adj.*, navajen, privajen, vajen česa.

Angieren, *v. a.*, pohlevno, pohotno gledati koga.

Angießen, *v. a.*, zliti, liti na kaj, obliti, oblijati oder oblivati; dazu gießen, priliti, prilivati; ein wenig begießen, politi, polivati, porositi, poškropiti; das Kleid paßt ihm, als wäre es ihm angegossen, obleka mu stoji kakor da bi jo ulil.

Angift, s. Angabe.

Angina, s. Bräune.

Angirren, *v. a.*, einen, zagergotati, gergotati na koga.

Angleiten, *v. n.*, spotakniti, spotikati se nad čem, spodersniti, spodersati se.

Anglikanisch, *adj.*, anglikansk.

Angliedern, *v. a.*, člen členu pristaviti.

Anglimmen, *v. n.*, zatleti, tleti; das Holz will nicht anglimmen, les neče zatleti.

Anglisiren, das Pferd, s. Abstutzen.

Anglotzen, *v. a.*, debelo gledati koga, zijati na koga, da bi mu skorej oči izkapale.

Anglühen, *v. n.*, anfangen zu glühen, zatleti, zažariti se; *v. a.*, die Kohlen, oživiti, oživljati oglje; *fig.*, einen anglühen, z žarnim očesam pogledati, pogledovati.

Angranen, *v. a.*, das Grab graute mich an, zgrozil sim se nad grobam, groza me je bilo groba.

Angransen, *v. a.*, strašno, grozovito gledati koga.

Angränzen, *v. n.*, mejiti se s kom, biti koga oder komu mejaš, mejač, mejačiti s kom, mejašiti, v tirmani * biti; *russ.*, graničit, so auch *poln.* u. *böhm.*; angränzendes Land, meječa dežela, sosednja, bližnja, mejaška zemlja.

Angränzer, der, mejaš, mejač; **Angränzerin**, die, mejašica; des Angränzers, mejašev; Angränzer-, mejaški; bei Weingärten, sogornik.

Angränzung, die, meja, mejašenje, sosednost.

Angreifbar, *adj.*, auch er ist angreifbar, tudi njega je mogoče popasti, zgrabiti, prijeti.

Angreifen, *v. a.*, prijeti, prijemati koga ali za kaj, dotakniti se česa, polotiti se, lotiti se koga, česa, zgrabiti, zagrabiti koga, kaj, popasti, napasti, napadati; fremdes Gut, seči, segati po ptujim, lotiti se ptujiga, polastiti se tujiga, ljudskiga; der angreifende Theil, prijemavec, lotivec; sich im Singen, Reden angreifen, napeti, napenjati se, presiliti se; im Heben, prevzdigniti se; greife an das Werk, primi se dela, loti se dela, popadi za delo; er will nichts angreifen, nobeniga dela se noče poprijeti; sich angreifen, viel Geld hergeben, globoko seči, segati v mošnjo; einen bei der Hand angreifen, prijeti koga za roko; einen Verbrecher, d. i., ergreifen, prijeti, vjeti, uloviti, zasačiti; er weiß jede Sache geschickt anzugreifen, vsaki reči vé glas, zna z vsako rečjo prav v caker hoditi; die Krankheit hat ihn angegriffen, bolezen ga je oslabila, prevzela, vzela, zdelala; die Rede, govor

ga je ganil, mu je segel v serce; (im schlimmen Sinne), zgrabil; ein angegriffener Mensch, z. B. durch Krankheit, prepaden človek; eine Meinung, ovreči, overgovati; ein Urtheil, spodbijati sodbo; das Erspparniß, načeti, načenjati prihranjeno, dotakniti se; der Rost greift das Eisen an, rija zjeda železo.

Angreifend, *adj.*, napadajoč, napadin, napadljiv.

Angreifer, der, lotivec, napadnik, napastnik, naskakovavec; des Angreifers, napadnikov.

Angreiferisch, *adj.*, angreifische Waare, mikavna, mamljiva roba.

Angreiflich, *adj.*, dosežljiv, dotikljiv.

Angreinen, *v. a.*, einen, zacmerdati se proti komu.

Angrenzen, s. Angränzen.

Angriff, der, lotenje, napad, popad, dotik, naskok, naval, ugrabek; einen Angriff thun, prijeti, prijemati, lotiti se; den Angriff wiederholen, poprijeti, poprijemati; in Angriff nehmen etwas, lotiti se česa, začeti delo; der Angriff bei den Schlößern, zobec; s. Griff, Angriffs-, napádni.

Angriffsbündniß, das, udarna zveza, zveza za napad.

Angriffskrieg, der, udarna, napadna vojska.

Angriffswaffe, die, napadno orožje.

Angriffsweise, *adv.*, napadama, poprimši, poprijemaje; wir gingen immer angriffsweise zu Werke, vedno smo jih napadali.

Angrinsen, *v. a.*, režati, zevati in zobe kazati proti komu.

Angrünen, *v. n.*, zazeleneti, zeleneti.

Angrunzen, *v. a.*, zakruliti na koga.

Angst, die, tesnota, težkota, težava, britkost, stiska, nuja, sila, strah, zona; mir ist Angst, meni je težko, zlo se bojim, britko mi je, strah me je, stiska me v sercu, tesno mi je pri sercu, prede mi, meni je znoj (Angstschweiß), koža se mi ježi; die Angst des Gewissens, nepokoj vesti, nemirna, nepokojna vest; mir ist angst und bange, meni je težko in tesno, serce me boli; Angst machen, ustrašiti, strašiti, uplašiti, plašiti; Angst überfiel mich, velik strah me je obšel, spreletel.

Aengsten, *v. a.*, einen, težaviti, tesnobiti koga, storiti, delati komu težave, britkost, v strah pripraviti, pripravljati, pestiti, strašiti, plašiti koga, trapiti, groziti se komu; *v. r.*, ängsten sich, storiti, delati si težave, strah, britkosti, bati se; sehr, v svitke, kertice, krotovice iti.

Angstfieber, das, *(asodes)*, tranča, treslika.

Angstgeschrei, das, vek, vpitje iz velicih težav, iz veliciga straha, ječanje na glas.

Aengstig, s. Aengstlich.

Aengstigen, s. Aengsten.

Aengstigend, *adj.*, tesnoben, strašiven.

Aengstigung, die, plašenje, strašenje.

Aengstlich, *adj.*, težavit, težkoten, strašljiv, plašljiv, plašin, boječ, skerbljiv; er ist zu ängstlich, prenatančen je; ängstlich etwas thun, cemati in delati kaj, strahama kaj storiti.

Aengstlichkeit, die, težavitost, plašljivost; Sorgfalt, skerbljivost.

Angstschweiß, der, merzel pot, zona; der Angstschweiß brach ihm aus, strahu se je potil, merzel pot ga je oblil, zone so ga prehajale; nach *V.* auch, srage, *plur.*

Angstvoll, *adj.*, poln težav, britkosti, strašljiv.

Angucken, *v. a.*, polukati, pogledati na koga.

Angürten, *v. a.*, pripasati, opasati, pripasovati, opasovati.

Anguß, der, priliv, prilivek.

Anhaben, *v. a.*, eine Kleidung, na sebi imeti, auch nositi, oblečen biti; einen neuen Rock, v novi suknji biti; Schuhe u. Strümpfe anhaben, obut biti, čevlje imeti; er kann mir nichts anhaben, nič mi ne more, ne more mi kaj; laß dir nichts anhaben, ne daj se jim.

Anhacken, *v. a.*, nasekati, nasekovati; die Vögel haben die Aepfel angehackt, ptiči so jabelka opikali, okljevali.

Anhaften, *v. n.*, deržati se, sprijeti, sprijemati se; sammt anhaftendem Bezuge, s pripadajočim dohodkam.

Anhäften, s. Anheften.

Anhageln, *v. n.*, es hagelte an die Fenster an, toča je naletovala v okna.

Anhägern, s. Anschwemmen.

Anhäkeln, *v. a.*, natakniti, natikati na zapenice, zapenčati, napenčati, nakavljičati, zapeti, zapenjati, naključati, na kvačico obesiti, obešati, nakljupati; *v. r.*, sich anhäkeln, pritakniti se, prištuliti se, vriniti, vrivati se.

Anhaken, *v. a.*, zakvačiti, na kvako, kljuko obesiti, obešati, priklampati, klampati; *v. r.*, in der Schifffahrt, z mačkam prijeti, prijemati se, natakniti, natikati se, zapeti, zapenjati se.

Anhalftern, *v. a.*, konja za uzdo privezati, privezovati.

Anhalsen, *v. a.*, bei den Jägern den Leithund udgl., otvesti, otvezati.

Anhalt, der, deržaj, poprimek, deržalo.

Anhalten, *v. a.* u. *r.*, ein Brett an das andere, deržati desko na desko, dilo na dilo, dilo k dili; die Zügel fest anhalten, vajet terdno deržati; den Athem, sapo deržati; das Schiff, die Pferde im Laufe, die Uhr, ustaviti, ustavljati; einen Verbrecher, vjeti, vjemati, zagrabiti, zasačiti; einen zur Arbeit, k delu priganjati, primarjati, opominjati; sich an jemanden etwas, deržati se koga, česa; sich an etwas, oprijeti, oprijemati se; das Kind geht, wenn es sich an etwas anhält, otrok hodi oprimši, primši; einen zur Zeugenschaft anhalten, primorati koga k pričanju; einen im Arrest anhalten, v zaporu (zapertiga) deržati; v. *n.*, lange dauern, terpeti, in U. K. auch, trajati; die Kälte hält an, mraz derži, tiši, ne mine; die Eßlust hält den Kranken noch an, jé še jé ta bolnik; der Regen hält an, dežuje; anhalten mit Bitten, silno, nadležno prositi; anhal-

tende Arzenei, nach *V.*, prideržno zdravilo; um ein Amt anhalten, za službo prositi; um eine als Gattin, snubiti; inne halten, ustaviti se, ustavljati se; irgendwo bei Jemand anhalten, ustaviti, ustavljati se pri kom, stopiti k komu, postati, pomuditi se pri kom, navratiti se; mit der Arbeit anhalten, postati, postajati, prijenjati z delam; halt an! stoj! postoj! ustavi se! anhaltender Schmerz, fortwährender Schmerz, enomérna bolečina, neprenehljiva, vsevdiljna bolezen; anhaltende Krankheit, auch dolga bolezen.

Anhaltend, *adj.*, stanoviten, terpeč, neprenehljiv, dolg; *adv.*, neutegama, stanovitno, neprenehama; s. auch **Anhalten.**

Anhalter, der, deržač, opiravec; bei einigen Handwerkern ein Stück Holz, so etwas hält, poderžaj, hlapec; an einer Stallthür, primož, primček; woran man sich hält, deržaj; deržalo; s. **Anhalt.**

Anhaltsam, *adj.*, stanoviten, neprenehljiv.

Anhaltsamkeit, die, terpež, stanovitnost.

Anhaltspunkt, der, deržajnik, opora, oporišče; Regel, pravilo; Anhaltspunkt zur Nachforschung, vzrok za izsledovanje.

Anhaltung, die, deržanje, zaderžba; Dauer, terpež; zur Arbeit, priganjanje; an etwas, oprijemanje; Bitte, prošnja; verächtl., moledvanje; um ein Mädchen, snubitev, snubljenje; eines Diebes, ulovljenje, prijetje.

Anhämmern, *v. a.*, pribiti, pribijati, prikovati, prikovavati.

Anhanden, einem anhanden gehen, (besser: an die Hand); na roko iti, roko podajati komu, podpirati koga.

Anhang, der, in der eigentlichen Bedeutung, priobesek, privesek, prilepek; zu einer Schrift usw., pristavek, pridevek, dodatek, priloga; Zugabe, nameček, naveržek, primeček, poveršćina, poveršina; eine Parthei, stran, plat, enakomisleči, sledniki; er hat einen großen Anhang, veliko jih z njim vleče; Troß, derhal; der Teufel und sein Anhang, hudič in njegova žena, vrag in njegova mati; der Anhang eines Wechsels, s. **Allonge;** im Anhange, v prilogi, priložen.

Anhangen, *v. n.*, einem, deržati s kom, deržati se koga, prijeti, prijemati se koga, udan biti komu, biti, vleči s kom; er läßt eine Sache lange anhangen, dolgo pusti reč viseti; einer Meinung anhangen, (kako) misli biti; dieser Fehler wird ihm sein Lebelang anhangen, ta zmota, ta napaka se ga bo deržala, dokler bo živ; an etwas hängen, viseti na kaki reči.

Anhängen, *v. a.*, obesiti, obešati na kaj, navesiti, navešati; das Pech hängt sich an, smola se prijema, auch deržì se; einem einen Proceß anhängen, pravdo komu natveziti, nastaviti; beifügen, priobesiti, priobešati; einem einen Schimpf, osramotiti, sramotiti koga, sramoto pritakniti, pritikati komu; koga s čem primeriti, primérjati; er hängt mir einen Esel an, z oslam me pita; hinzufügen, pristaviti, dostaviti, pristavljati, dostavljati; einem etwas, podtakniti komu kaj; *serb.*, prišiti; einem einen Bären, nalagati koga, zlagati se komu; *v. r.*, sich anhängen, sich zugesellen, pridružiti, pridruževati se komu, poprijeti, poprijemati se koga, deržati se koga kakor klóp.

Anhängend, s. **Anhängig.**

Anhänger, der, pridružence, slednik; *russ.* u. *böhm.*, priverženec; die Anhänger eines andern, njegova stran, njegovi; im verächtlichen Sinne, zapetač, derhal; **Anhängerin,** die, slednica, sledivka, pridruženka.

Anhängig, *adj.*, družljiv, prijemljiv, naobešen; vor Gericht anhängig sein, pred sodnijo biti, pred sodnika dan, pred sodnijo teči; anhängig werden, priti pred sodnijo; eine Klage anhängig machen, tožbo, pravdo začeti; anhängerischer Mensch, smolnat, neječen, zaporčen človek; bei anhängender Streitsache, dokler pravda teče; anhängiger Proceß, tekoča pravda; mit Allem, was anhängig ist, z vso pritiklino, z vsim, kar zraven gre.

Anhänglich, *adj.*, udan, nagnjen, priveržin; er ist mir sehr anhänglich, zlo mi je udan, ves moj je.

Anhänglichkeit, die, udanost, nagnjenost, priverženost.

Anhängsel, das, obesek, naobesek, privesek, s. **Angehänge.**

Anharken, *v. a.*, pograbiti k čemu.

Anhauch, der, nadih, sapa.

Anhauchen, *v. a.*, nadahniti, nadihovati koga, dahniti, dihniti, dihati na ob. v koga.

Anhauen, *v. a.*, nasekati, nasekovati, zasekati; den Fisch mit der Angel, zasaditi, zasajati na ternek; die Pferde, pognati, poganjati; anhauen einen Wald, začeti sekati.

Anhäufeln, *v. a.*, nakupčati, kupčati; die Erdäpfel, podzemljice, korun, krompir* osipati, osipavati, ogrebsti, ogrebati, ogrinjati, nagrinjati, okopati, okopavati; nach *V.* auch, okupčati, naveršiti, veršiti.

Anhäufen, *v. a.*, nakopičiti, kopičiti, nakupčati, nakupčavati; die Erdäpfel uff. mit Erde, um die Pflanzen, s. **Anhäufeln;** einen Haufen machen, nanesti, nanašati; *v. r.*, sich vermehren, nabrati, nabirati se, namnožiti se.

Anhäufepflug, der, osipavno drevo, osipavnik.

Anhäufung, die, nakopičenje, množenje.

Anheben, *v. a.*, an die Wand etwas, privzdigniti, pridvigniti, pridvigati k steni; anfangen, začeti, začenjati; er hub an und sprach, spregovori in reče; tako je jel govoriti; *v. n.*, den Anfang nehmen, početi, začeti se, začenjati se, nastati, nastajati.

Anheber, der, pričenjevavec.

Anhebung, die, pričetje.

Anheften, *v. a.*, mit einer Nadel, pripeti, pripenjati; ankleben, prilepiti, prilepovati, prikeljiti; mit dem Hammer, priterditi, priterjevati, prikovati; mit dem Nagel, pribiti, pribijati; mit einem Faden, prišiti, prišivati, pritakniti, pritikati; mit dem Strick, privezati, privezovati; ans Kreuz, razpeti, razpenjati.

Anheilen, *v. a.*, priceliti, pricelovati; *v. n.*, priceliti se, celiti se, zrasti se.

Anheim, *adv.*, für heim, domú, doma; anheim fallen, priti, iti k domu nazaj, na domačo roko priti, iti, pripasti, pripadati; anheim geben, dati, dajati nazaj, prepustiti, prepuščati; anheim stellen, na voljo, v razsodek, na premislek, v preudarek dati, dajati.

Anheischig, *adv.*, sich anheischig machen, zavezati, zavezovati se k čemu, obljubiti, obetati, obečati kaj, na se vzeti, jemati.

Anhelfen, *v. n.*, einem zu etwas, pripomoči, pomoči, pomagati komu k čemu.

Anhenken, s. **Anhängen.**

Anher, *adv.*, sem, tusem, les, le sem, sem le, semkaj.

Anhetzen, *v. a.*, anfangen die Hetze, gonjo začeti, začenjati, pse spustiti, spuščati; einen anhetzen, podražiti, nadražiti, zdražiti, dražiti, podhustiti, huskati, našuntati, šuntati koga; den Hund, podražiti, dražiti, našćevati, ščevati, šuvati psa, nadrastiti, drastiti psa na koga, našuliti, šuliti.

Anhetzer, der, gonjač, šuntavec, ščevavec, šuvavec, nadražljivec, spodbadovec, huskavec.

Anhetzerei, die, ščevanje, draženje, šuntanje, podšuntovanje.

Anheulen, *v. a.*, zatuliti, tuliti, zalajati, lajati na koga.

Anhent, s. **Heute.**

Anhexen, *v. a.*, einem etwas, narediti, narejati komu kaj, začarati, zacoprati*; in U. K. auch pogoditi, pogajati.

Anhieb, der, nasek; der Ort des Anhiebes, nasečka.

Anhöhe, die, višava, viša, višina, visočina, berdo, reber, brežina; ein kleiner Berg, homec, verh, grič, hrib; *serb.*, auch brežuljak; auf der Anhöhe, verh klanca, auch na verhu klanca.

Anholen, *v. a.*, pritegniti, potegniti; hol an! vleci! potegni! daj! nuj!

Anhören, *v. a.*, poslušati, auch slušati; zur Genüge anhören, naslošati se, naslišati se; einem etwas anhören, po sluhu poznati.

Anhörer, s. **Zuhörer.**

Anhörung, die, poslušanje.

Anhosen, sich, *v. r.*, hlače obleči, obuti, obuvati.

Anhüpfen, *v. n.*, priskakljati.

Anhusten, *v. a.*, zakašljati, kašljati na koga.

Anhutschen, *v. n.*, prigugati; er ist hutschend angekommen, jo je prigugal.

Animalisch, *adj.*, živalsk; animalischer Magnetismus, živalski magnetizem; unvernünftig, živinsk.

Animalisiren, *v. a.*, oživaliti, oživaljati; s. auch **Verthieren.**

Animalität, die, živalnost, živalstvo.

Animiren, *v. a.*, s. **Anfeuern, Aufmuntern.**

Animosität, die, strastna vnema, razjarenost.

Animoso, *adv.*, živo.

Anis, der, janež, onež.

Anisapfel, der, janežnik, onežnik.

Anisbranntwein, der, janževec.

Anisöl, das, janževo olje.

Aniswasser, das, janževa vodica.

Anjagen, *v. a.*, einen Hirsch, ihn mit Hunden suchen, verfolgen, goniti jelena, nagnati, naganjati kaj k čemu; *v. n.*, jagend herankommen, priloviti, prijagati*.

Anjetzt, s. **Jetzt.**

Anjochen, *v. a.*, die Ochsen, vole vkleniti, vklepati, vjarmiti, jarmiti.

Ankahmen, s. **Kahmig.**

Ankämmen, *v. a.*, pričesati, česati.

Ankampf, der, boj, borba zoper kaj.

Ankämpfen, *v. n.*, boriti se, bojevati se proti čemu.

Ankarren, *v. a.*, na samokolnici, s tačko pripeljati, voziti.

Ankauf, der, nakup, nakupljenje, pokup, nach *V.* prikup; die angekauften Sachen, nakupljene reči, nach *V.* prikupina; viele Ankäufe von Waaren machen, mnogo blaga nakupiti, pokupiti; nach *V.* auch, zakupiti se, zakupovati se z blagam; alles Geld auf Ankäufe verwenden, ves dnar zakupiti.

Ankaufen, *v. a.*, kupiti, kupovati, nakupiti, pokupiti; *v. r.*, sich ankaufen, nakupiti si zemljišča, useliti se, dom si kupiti; sich mit Aeckern, nakupiti, nakupovati si njiv.

Ankäufer, der, kupec; des Ankäufers, kupcov.

Ankaufung, s. **Ankauf.**

Ankeilen, *v. a.*, zagojziti, zagojzdovati, z zagojzdo, s klinam priterditi, priterjevati; einen, naviti, navijati koga k čemu.

Ankehren, *v. a.*, den Staub an die Wand, primesti, primetati, pomesti, pometati prah k steni.

Ankel, der, Knöchel am Fuße, gležen, členek.

Ankennen, *v. a.*, einem etwas, poznati kaj na kom.

Anker, der, ein halber Eimer, polvedro, vederce; das Maß, welches einen halben Eimer hält, polvedrenik, polvedro; des Schiffes, maček, sidro; in Kroat., lenger*, mačka; im *altsl.*, *russ.*, *poln.* u. *böhm.*, kotva oder kotev von kot, kotka = Katze; vor Anker gehen, vreči, metati, spustiti, spušćati, spušati mačka, sidro, usidrati se; vor Anker liegen, na mačku stati; die Anker lichten, vzdigniti oder dvigniti, dvigati mačke; nach dem *poln.* u. *russ.*, podnesti; kappen, odsekati mačka; in der Baufunst, ein gekrümmter Hacken, klamka, kvaka, zvcz; bei den Schließen, ključ, kljuka.

Anker-, in der Zusammensetzung, mačkov, siderni.

Ankerarm, der, lopata, mačkova lopata.

Ankerauge, das, mačkovo uho.

Ankerben, *v. a.*, zarezati, zarezovati na rovaš (roš), narovašiti, rovašiti.

Ankerblume, die, (Caltha), vodna zlatica.

Ankerboje, die, mačkokaz, znamenje spuščeniga sidra.

Ankerfest, *adj.*, vom Grund, mačkoderžen;

vom Schiff, usidrana, z mačkam priterjena ladija.

Ankerfliege, s. Ankerschaufel.

Ankerförmig, *adj.*, mačku podoben, sidrenast.

Ankergeld, das, pristaniščina, pristanišina, sidrenina.

Ankergrund, der, dno za mačka, za sidro, mačkoderžno dno, sidrož.

Ankerhaken, der, mačkova kljuka.

Ankerkette, die, mačkova veriga.

Ankerkreuz, das, **Ankerkrücke**, die, mačkov križ, sidrov rog.

Ankerlos, *adj.*, brez mačka, brez sidra; das Schiff ist ankerlos, ladija nima mačka; der Sturm hat das Schiff ankerlos gemacht, vihar je ladijne mačke, sidra potergal.

Ankern, *v. n.*, zasaditi, zasajati, vreči, metati mačka, sidro; vor Anker liegen, stati, počivati na mačku; die Mauer, zid zvezati, zvezovati; *fig.*, nach etwas, poganjati se za kaj.

Ankerplatz, s. Ankergrund.

Ankerrecht, das, pravica, (kje) na mačku stati; s. auch **Ankergeld**.

Ankerschiene, die, eiserne Schienen, welche an beiden Enden eines Balkens befestigt werden, um mit ihm einen Anker zu bilden, in den Gebäuden, vez.

Ankerschaufel, die, mačkov zob, abs. zob, auch, rogelj.

Ankerschmid, der, sidrar, mačkar.

Ankerseil, s. Ankertau.

Ankertau, das, mačkova, sidrina verv.

Ankerzeichen, s. Ankerboje.

Ankerzoll, s. Ankergeld.

Anketteln, *v. a.*, z verižico pripeti, pripenjati.

Anketten, *v. a.*, prikleniti, priklepati, na verige koga privezati, privezovati, prikovati; *v. r.*, sich anketten, pritakniti, pritikati se, priviti, privijati se (kaki družbi).

Ankeuchen, *v. a.*, einen, sopsti na koga; *v. n.*, keuchend herankommen, prisopsti, prisopihati, prikrehati.

Ankind, s. **Adoptivkind**.

Ankirren, *v. a.*, privabiti, vabiti, primamiti, mamiti.

Ankitten, *v. a.*, prilepiti, prilepovati; mit Malter, primavtati *; mit Pech, prismoliti, prismolovati; mit der Pappe, priklejiti, priklejati, prikeljiti.

Anklaffen, *v. a.*, zalajati, lajati na koga.

Anklagbar, *adj.*, zatožbi, tožbi podveržen.

Anklage, die, zatožba, tožba; **Anklage-**, in Zstg., zatožbni, tožbni, tožni.

Anklagekammer, die, zatožnija.

Anklagen, *v. n.*, zatožiti, tožiti; auf Leib und Leben, nach *V.*, na terpež ali smert tožiti; *v. r.*, sich, obtožiti, obtoževati se; des Anklagens müde werden, natožiti se; s. auch **Beschuldigen**.

Anklageproceß, der, zatožbina pravda.

Ankläger, der, tožnik, toživec; des Anklägers, tožnikov, toživcov.

Anklägerei, die, tožbarjenje.

Anklägerin, die, tožnica, toživka.

Anklageschrift, die, zatožbni spis.

Anklagestand, der, stan zatožbe, zatoženost; im Anklagestand sein, tožen biti, pod tožbo biti; in Anklagestand versetzen, pod zatožbo djati, zatožbi podvreči.

Anklammern, *v. a.*, prikleniti, priklepati, prikvačiti, pribiti, pribijati, narinkati *, priklampati *; *v. r.*, sich anklammern an einen, oprijeti, oprijemati se, okleniti, oklepati se koga, oviti, ovijati se.

Anklang, der, oglas, poprijema; Anklang finden, dopasti, dopadati; diese Sache hat starken Anklang, ljudje so se zlo oglasili, se oglašajo za to reč.

Anklappern, *v. n.*, zaklepetati, zaropotati.

Anklatschen, *v. n.*, zaploskati.

Anklauben, s. Ansammeln.

Ankleben, *v. a.*, prilepiti, prilepljati, prikeljiti; *v. n.*, prilepiti, prilepljati se, prijeti, prijemati se, deržati se.

Ankleben, das, prilepek.

Ankleiben, s. **Ankleben**, **Ankitten**.

Ankleiden, *v. a.*, obleči, oblačiti koga; sich ankleiden, *v. r.*, obleči, oblačiti se, napraviti, napravljati se, opraviti, opravljati se.

Ankleidung, die, oblačenje, napravljanje.

Ankleistern, *v. a.*, priklejiti, prilopiti, pripopati, popati *; s. **Ankitten**.

Anklemmen, *v. a.*, einen an die Wand, pritisniti, pritiskati koga k steni.

Anklettern, sich, *v. r.*, prijeti se koga (česa) kot klòp.

Anklingeln, *v. n.*, pozvončkati, pozvončljati, pocengljati, požvenkljati, auch pozvoniti (na vratih).

Anklingen, *v. n.*, zadoneti, zazvenéti; oglasiti, oglašati se; *v. a.*, die Gläser, s kupicami terčiti, terkati.

Anklinken, *v. n.*, pritisniti, pritiskati kljuko (kvako).

Anklopfen, *v. a.*, an die Thür, poterkati, terkati (na vrata); mit dem Gelenke des Fingers, pokljukati, kljukati; klopfet an! poterkajte! bei Jemand anklopfen, poprašati, popraševati koga, pozvedovati misli koga; *v. a.*, priklepati, pritolči, pribiti.

Anklopfer, der, an den Hausthüren, terkač, terkavnik, terkalo; der Anklopfende, terkavec.

Anklotzen, s. **Anglotzen**.

Anknallen, *v. a.*, počiti, pokati (z bičem), z bičem pognati, poganjati.

Anknetten, *v. a.*, prignjesti.

Anknicken, *v. a.* u. *n.*, napočiti, napočiti se.

Anknöpfen, *v. a.*, zapeti, pripeti, pripenjati (z gumbi).

Anknüpfen, *v. a.*, navozlati, privezati, privezovati, privozlati; eine Rede von etwas, govorjenje upiriti, nastaviti, besedo napeljati; an den Galgen, obesiti, obešati, obeševati.

Anknurren, *v. a.*, zarenčati na koga.

Anködern, *v. a.*, nastaviti, nastavljati (čemu) vado; privabiti, privabljati; die Fische, nastaviti, nastavljati ribam.

Ankommen, *v. n.* u. *i.*, priti, prihajati; es kommt mir od. mich ein Frost an, obide, obhaja me mraz, mrazi me, mraz me je spreletel; es kam ihn der Wunsch an, želja ga je obšla, poželel je, zaželel je; es kommt mich eine Furcht an, strah me je; der Schlaf kommt mich an, dremota me ima, zaspance, dremavec me sili, lomi, dremlje se mi; es kommt mir schwer an, težko mi je, težko mi dé, težko me stane, vnoža se mi, teži me, nach *V.* auch, težko mi stoji; leicht, mi stoji z lahko; es soll mir nicht auf ein Paar Gulden ankommen, ne bom gledal, ne bom se tergal za kake dva, tri goldinarje, ne gre mi za —, ni mi za —; es aufs Aeußerste ankommen lassen, do zadnjiga počakati, čakati; pustiti, de pride do zadnjiga, do gostiga; auf das Glück, sreče čakati; ich laß es nicht darauf ankommen, ne bom pustil, de bi prišlo do tega; auf ein Treffen, priti do boja, udariti se, v boji se poskusiti; es wird auf ein Treffen ankommen, boja bo treba; ich laß es auf seinen Anspruch ankommen, naj bode, naj ostane pri tem, kakor on razsodi; bei mir wird er nicht ankommen, pri meni ne bo nič opravil; auf dich kommt es an, kakor ti hočeš, kakor ti oberneš, pri tebi je, tvoje je, tvoja volja naj velja; es kommt aufs Glück an, na sreči je ležeče, če bo sreča, kakor bo sreča; unrecht bei einem ankommen, ne prav zadeti, slabo se nameriti, zajca slediti in na medveda zadeti; schlecht ankommen, naleteti, osmoditi se, opeči se; es kommt auf Leib und Leben an, zdaj velja življenje, gre za življenje; es kommt auf einen Versuch an, samo da poskusimo; die Tochter ist gut angekommen, hči se je dobro omožila; ein Amt erlangen, službo dobiti, dobivati; laufend ankommen, priteči, pridirjati; fliegend, prileteti; zu Fuß, peš priti; zu Wagen, pripeljati se; als ungebetener Gast ankommen, prikidati se; reitend, prijezditi, prijahati; schwimmend, priplavati; lachend, prismejati se; lächelnd, prismehljati se; im vollen Athem, prisopsti, prisopihati, usf., mit der Präposition pri und dem angemessenen einfachen *verbum*, welches jedoch eine äußerlich wahrnehmbare Handlung ausdrücken muß. Darnach können z. B. die Sätze: er ist singend, fluchend, betend, hüpfend, jubelnd, pfeifend, usf. angekommen, mit pripel, priklel, primolil, priskakljal, privriskal, prižvižgal je; nicht aber etwa auch: er kam singend, mit: primislil je, gegeben werden, sondern zamišljen je prišel.

Ankömmling, der, prihodnik, prihajač, prišlec.

Anköpfen, *v. a.*, eine Stecknadel, naglaviti, glaviti iglico.

Ankoppeln, *v. a.*, zvezati, privezati, vezati, pripeti, pripenjati.

Ankörnen, *v. a.*, s. **Anköderu**, **Ankirren**.

Ankrallen, *v. a.*, s krempljі prijeti, prijemati, zagrabiti; *v. r.*, s krempljі se prijeti, prijemati.

Ankratzen, *v. a.*, opraskati, pogrebsti, pogrebati.

Ankreiden, *v. a.*, zakredati, kredati, s kredo* napisati, napisovati.

Ankrenzen, *v. a.*, zakrižati, križ narejati na kaj.

Ankriechen, *v. n.*, prilesti, prilaziti, priplaziti se; angekrochen kommen, prilesti, prilaziti; von Würmern auch pripolsti.

Ankriegen, *v. a.*, Strümpfe, obuti, na noge spraviti; ich kann ihn nicht ankriegen, ne morem ga napraviti.

Ankritzeln, *v. a.*, načečkati.

Ankrümmen, *v. a.*, nakriviti, kriviti, nagniti, nagibati.

Ankündigen, *v. a.*, napovedati, napovedovati, oznaniti, oznanjati, oznanovati; oglasiti, oglašati, na znanje dati, dajati, naznaniti, naznanjati.

Ankündiger, der, oznanovavec, klicavec, napovedovavec; **Ankündigerin**, die, oznanovavka.

Ankündigung, die, napoved, oznanilo, oglas, razglas, naznanilo.

Ankunft, die, prihod, dohod; bei seiner Ankunft, kadar pride, kadar je prišel; seit seiner Ankunft, odkar je prišel.

Ankünsteln, *v. a.*, umetno napraviti, napravljati, pridati, pridajati.

Ankuppeln, *v. a.*, die Hunde, s. **Ankoppeln**; einem eine Braut, prisnubiti, snubiti.

Ankutschen, *v. n.*, pripeljati se v kočii.

Anlächeln, *v. a.*, einen, nasmehljati, smehljati se komu, namuzati, muzati se.

Anlachen, *v. a.*, einen, nasmejati se komu, namuzati se komu; das Glück lacht ihn an, sama sreča se mu smeja, ne manjka mu nič kakor ptičjiga mleka; es lacht einen nur an, so schön ist es, samo se smeja, tako lepo je; samo se ponuja.

Anlage, die, die Handlung des Anlegers, s. **Anlegen**; erster Entwurf, načert, čertež, osnova; Beilage, priloga; ein Werk, naprava; einer Abgabe, razdelitev; eines Gebäudes, umislek, načert, nastava kakiga zidanja; der Grund, podstava; an einem Kastenschloße, narba; Auflage, naklada, naloga; Anlage von Bäumen, zasad, nasada; schöne Gartenanlagen, lepe vertne naprave; Kapital zum Anfange eines Nahrungsgeschäftes, zaloga, založba; Fähigkeit, pripravnost, zmožnost, prirodin dar, priličnost, prikladnost; sie haben, biti priličin, pripraven, zmožen, spreten, dober za kaj, rojen biti za —; Fähigkeit zu den Wissenschaften, glava za —, spretnost; zur Tugend, zur Krankheit, naklon; sie haben, biti naklonjen, nagnjen, naklanjati se v —; ein Mensch von guten Anlagen, človek dobre, bistre glave; der Ort, wo z. B. Holzarbeiten angelegt sind, nastava; bei der Malerei, die Untermalung, der Grund, nasnov, nasnutek; am Gewehr, s. **Anschlag**; Anlage am Ufer, nanos, splavje, plavotina.

Anlallen, *v. a.*, čekljati na koga, blebetati.

Anlandbar, *adj.*, pristopen.
Anlände, die, breg, loka, brod, brodišče, brodiše, pristan.
Anlanden, *v. n.*, pritisniti, pritiskati k bregu; priti, iti k kraju; pririniti, prijeti, pristati, pristajati; nach *Jarn.*, oterniti, terniti.
Anlandung, die, prihod, pristaja (k bregu).
Anlangen, *v. n.*, priti, prihajati; was mich anlangt, kar mene tiče, zadeva; um etwas anlangen, ansuchen, prošnjo podati, podajati; poprositi, zaprositi, prositi.
Anlangen, das, prošnja; über Anlangen, na prošnjo, oder, ker je (kdo) prosil.
Anlangend, *adj.* u. *adv.*, zadevajoč, glede na —.
Anlappen, *v. a.*, **anflicken**, prikerpati, kerpati, záplato prišiti, prišivati.
Anlaschen, *v. a.*, načertati drevo, nekoliko omajiti in zaznamnjati.
Anlaß, der, **Veranlassung**, **Ursache**, priložnost, prilika, pogon, spodbaja, navod, vzrok; in den übrigen slav. Dialekten auch, povod, pričina; Anlaß geben, sprožiti, sproževati, priliko dati, dajati k čemu; des Wassers, natok, napuščenje, napeljanje vode; es hat allen Anlaß (Anschein) dazu, ima vso podobo na to, kaže na to; keinen Anlaß zu etwas haben, ne imeti za kaj; Anlaß bekommen, priložnost dobiti, dobivati; aus Anlaß eines Falles, ker se je primerilo; Anlaß suchen, z. B., zum Zanken, obresti iskati.
Anlassen, *v. a.*, anbehalten lassen einem den Rock, pustiti suknjo na kom; den Hund anlassen, spustiti, spuščati, spušati psa (na kaj); Wein aus der Pippe, natočiti, natakati; das Wasser, napustiti, napuščati vodo, pustiti, puščati, pušati vodo na —, oder v —; einem übel anlassen, zahuditi se nad kom, hudovati se, zarentačiti na koga, gerdo sprejeti koga; *v. r.*, sich gut anlassen, oberniti, obračati se na dobro, dobro se kazati; es läßt ihm gut an, dobro se mu poda, podaja, pristoji se mu; es läßt sich zum Kriege an, na vojsko kaže; zum Regen, k dežju, za dež se napravlja, dela, ravna.
Anläßlich, *adv.*, anläßlich eines vorgekommenen Falles, ker se je primerilo, prigodilo.
Anlatschen, *v. n.*, prigambati.
Anlauf, der, nalet, natek, zalet, zagon; Anlauf nehmen, zaleteti, zaletovati se, zagnati, zaganjati se, zakaditi se; Anlauf des Feindes, napad, naskok, naval; des Wassers, nastop, natok, pritok, naval vode, voda nastopa, pritiska; der Anlauf von Bettlern ist groß, berači zlo pritiskajo, silo delajo; wegen des Anlaufes der Menge, ker je množica privrela, pritegnila.
Anlaufen, *v. n.*, anfangen zu laufen, steči, stekati, zateči se, zaleteti se, zaletati und zaletavati se, zagnati, zaganjati se; von einer Fläche, višati se, dvigniti, dvigati se; anschwellen, oteči, otekati, zabuhniti; mit Blut angelaufene Wunde, podpluta kri; vom Fluß, natečí, natekati se, rasti, naraščati; die Summe ist hoch angelaufen, število se je močno natekło, narastło, nabralo; auf den Feind, nad sovražnika se zaleteti, planiti, udariti, zagnati se, zakaditi se; angelaufen kommen, priteči, prileteti; so daß man gleichsam Staub erregt, prikaditi, prikaditi jo; anlaufen lassen, pustili koga na tenek led, pustiti, da naleti; das Metall anlaufen lassen, ogreti, greti na višnjevo, na modro, na rudeče itd.; anlaufen, vom Glas, den Glanz verlieren, spotiti se, potiti, naoblačiti se, znojiti se; wenn es Tropfen bildet, solzeti; anlaufen vom Schimmel, oplesniti, operhniti, plesneti; an die Wand anlaufen, naleteti, naletati na zid, v steno butniti, butiti, butati, terkniti, terkati, telebiti, udariti se ob kaj; *v. a.*, er läuft mich an, vsak dan teka nad me, — je nad menoj, mi je na glavi.
Anlänkern, *v. a.*, den Lockvogel auf dem Vogelherde, otvezati vabnika.
Anläuten, *v. a.*, anfangen zu läuten, zazvoniti, pozvoniti; an die Glocke, udariti, udarjati, biti na zvon; durch Läuten das Zeichen geben, pozvoniti, pozvanjati; mit der Klingel, s. **Anklingeln**.
Anlecken, *v. a.*, polizati, lizati.
Anlege, die, s. **Klammer**.
Anlegen, *v. a.*, überhaupt, naložiti, nalagati, nakladati, priložiti, pristaviti, pristavljati, položiti (k čemu); auf etwas hinauf, doti, djati, devati na kaj; eine Leiter an die Wand, lestvico (lojtro) na steno nasloniti, naslanjati, prisloniti, prislanjati, pristaviti, pristavljati; das Gewehr, puško pritisniti, pritiskati, nastaviti, nastavljati, nameriti, pomeriti, meriti; dem Faße einen Reif, obroč nabiti, nabijati na sod, sod nabiti; an die Kette, djati, devati na verigo (ketino), privezati (psa), okovati koga; Feuer, zažgati, zažigati; den Rocken anlegen, naviti, navijati na koželj; die Garben zum Dreschen, nasaditi, nasajati snope; die Anlegung selbst, nasad; den Zügel, pripeti, pripenjati vajet; ein Kleid, obleči, oblačiti; Schuhe, Strümpfe, obuti, obuvati; Trauer, v černo, žalovavno se obleči; den Degen, opasati, pripasati, pripasovati meč; andere Kleider anlegen, preobleči, preoblačiti se; ein Kind anlegen, um es zu fängen, otroku persi dati, dajati; gründen, stiften, osnovati, ustanoviti, ustanovljevati, napraviti, napravljati; Hand anlegen an jemand, lotiti se koga, prijeti, popasti koga; nach der Bibelübersetzg. auch, roko položiti na koga; an eine Arbeit, prijeti, prijemati za delo, lotiti se, poprijeti se dela; die letzte Hand anlegen ans Werk, dodelati, dodelovati, doveršiti, doverševati (kaj); Hand mit anlegen, pristopiti k delu, za delo poprijeti; an jemanden die Hände anlegen, um ihn zu fangen, stegniti, stegati, stegovati roke na —; Arbeiter zu etwas, postaviti, postavljati delavce v delo; Sirgel anlegen, zapečatiti, pečatiti, pečat pritisniti, pritiskati; Geld, Zeit wohl anlegen, denar, čas dobro oberniti, obračati; Geld auf Zinsen,

naložiti, nalagati denar (na obresti); Grundbücher anlegen, zemljišne (gruntne) bukve napraviti; eine Stadt, Garten, Dorf, napraviti, napravljati, sozidati, *serb.* utemeljiti; Zaun anlegen, zagraditi, plot narediti, narejati; Farben anlegen, pobarvati, barvati; Maulkorb anlegen, torbo navezati, navezovati, otorbati, torbati; Zaum anlegen, obervzdati, berzdati; Sattel, osedlati, sedlati; Kummet, okomatati; Fesseln, vkleniti, vklepati; Fett anlegen, odebeliti se, debeleti; den ämtlichen Verschluß, djati, devati pod uredski pečat, zaklep; es ist darauf angelegt, na to je nastavljeno, nasnovano, napleteno, nakanjeno; Gaben, Zoll anlegen, naložiti, nakladati; *v. r.*, der Rost legt sich ans Eisen an, rija se železa prijema, železo je zarijevelo; sich mit jemand anlegen, pečati, pajdašati se s kom; der Bienenschwarm legt sich an, roj se useda, se je usedel; der Staub legt sich an, prah se prijema, se ulega; *v. n.*, mit dem Schiffe anlegen, s. **Anlanden**.
Anlegeschloß, das, obesilnica, obesilna ključavnica, taška, žaba, žabnica.
Anlegung, die, priloženje, naloženje, ustanovitev, naprava.
Anlegungsart, die, des Geldes, naredba, naprava, način, dnar nalagati (na obresti).
Anlehen, das, die Anleihe, in St., wie auch *altsl.*, *serb.* u. *russ.*, zajem; *cfr.* das lateinische *mutuum*; gew. aber posojilo, posodilo, was jedoch das Leihen *(commodatum)* unverbrauchbarer Sachen bedeutet; es geben, na zajem dati, dajati; gew., posoditi, posojati, posojevati; es nehmen, richtig, v zajem, na zajem vzeti, jemati; gew. na pósodo vzeti, jemati; auch vsoditi, vsojati si pri kom; *altsl.* auch odlžiti se.
Anlehne, die, naslon, naslonilo, naslanjalo, naslomba.
Anlehnen, *v. a.*, nasloniti, naslanjati, prislanjati, opreti, opirati; die Thür, pripreti, pripirati; die angelehnte Thür, priperte vrata; *v. r.*, sich anlehnen, opreti, opirati se na koga, ali na kaj, upreti, upirati se v kaj, nasloniti se kam.
Anlehnpunkt, der, naslonišče, nasloniše, opirališče, opirališe.
Anlehnung, die, naslon, naslanjanje, opiranje, pripiranje.
Anlehren, *v. a.*, naučiti, priučiti, učiti.
Anleihe, die, zajem; s. **Anlehen**.
Anleihen, *v. a.*, v zajem vzeti; s. **Anlehen**.
Anleiher, der, im Gegensatz zum Darleiher, zajemnik, kdor v zajem jemljo.
Anleimen, *v. a.*, prikeljiti, keljiti, priklejati, s klejem prilepiti; gew. prilimati, zlimati, limati *.
Anleite, die, für Augenschein, ogled, navod.
Anleiten, *v. a.*, voditi, napeljati, napeljevati, ravnati na kaj, napotiti, napotovati, poučiti, poučevati, nasvetovati.
Anleiter, der, napeljevavec, vodivec, vodja, vodnik, vojač; des Anleiters, napeljevavcov, vodnikov.
Anleitung, die, vodba, navod, napeljava, napeljevanje, poduk; sie geben, voditi, napeljevati, poučiti, učiti, vižati; s. auch **Veranlassung**.
Anlenken, *v. a.*, naravnati, naravnovati, ravnati kaj k čemu, nagniti, nagibati.
Anlernen, *v. a.*, naučiti se, učiti se.
Anleuchten, *v. a.*, einen, posvetiti, svetiti komu (v lice).
Anliebeln, *v. a.*, zaljubljeno pogledati, gledati.
Anliegen, *v. n.*, in eigentl. Bedeutung, tiščati, tišati se; es liegt neben an, zravno leži; das Kleid liegt gut an, oblačilo se prileže, obleže; dieß liegt mir sehr an, na tem mi je veliko ležéče, mar mi je zato; ich lasse mir dieß sehr angelegen sein, to mi je na srcu, to me močno skerbi; einer, der sich etwas angelegen sein läßt, prizadevaven, prizadeven, skerbljiv, marljiv; einem dringend anliegen, tiščati, tišati v koga, nadlegovati koga, glušiti koga.
Anliegen, das, stiska, skerb, nadlega, prošnja, serčna želja; Bekümmerniß, nadloga.
Anliegend, *adj.*, priložen, pridjan; nachbarlich, sosedenj, bliženj; von Kleidern, napét, tesen, nepopolnama.
Anliegenheit, s. **Anliegen**.
Anlispeln, *v. a.*, šapniti, šeptati komu; vom Winde, šumljati.
Anloben, *v. a.*, einem eine Waare, pohvaliti, hvaliti blago; s. **Anpreisen**.
Anlocken, *v. a.*, privabiti, privabovati, privabljati, navabiti, vabiti, primamiti.
Anlockend, *adj.*, mamljiv, vabiven.
Anlocker, der, vabnik, vabljač, vabljivec; **Anlockerin**, die, vabnica, vabivka, vabljivka.
Anlockung, die, vabljenje, mamljenje, vaba, privaba.
Anlodern, *v. a.*, razplameniti se.
Anlöthen, *v. a.*, privariti, privarjati, variti, prilotati, lotati *.
Anlöthung, die, varjenje, privarjenje.
Anlügen, *v. a.*, einen, nalagáti koga, zlagati se komu, lagati; einem etwas, prilagati komu kaj, lažnjivo komu kaj pripisati, pripisovati.
Anlümmeln, sich, *v. r.*, zavaliti se na kaj, kam.
Anlüstern, *v. n.*, diese Speise lüstert mich an, po ti jedi me mika, se mi sline cedé, se mi želi.
Anmachen, *v. a.*, überhaupt, nadelati, napraviti, napravljati, narediti, narejati, priterditi, priterjati; ein Schloß, pribiti, pribijati; ein Band, privezati, privezovati, pripeti, pripenjati; Feuer, zakuriti, kuriti, zanetiti, netiti, ogenj narediti, narejati; anmischen, bei in Wasser lösbaren Sachen, razpustiti, razpuščati; das Mehl anmachen, moko umesiti, zamesiti, mesiti; mit Fett, zabeliti, zabeljevati; den Wein, vino z vodo namešati, mešati; den Wein verfälschen, pobloditi, pokaziti, skaziti vino; *v. r.*, sich an einen machen, lotiti se koga, auch polastiti se koga.

Anmächtigen, s. Bemächtigen.
Anmahlen, v. a., (Mehl), namleti, namiljati.
Anmahnen, v. a., napomniti, napominjati, opomniti, opominjati.
Anmahnung, die, opomin, opominovanje; sie zu etwas haben, misel me obhaja (kaj storiti).
Anmahnungsschreiben, das, poganjaven, opominjaven list.
Anmalen, v. a., namalati, namalovati, malati; eins ans andere, primalati, primalovati.
Anmarsch, der, prihod, prihnjanje, približevanje vojakov.
Anmarschiren, v. n., priti, prihajati, približevati se, primarširati *.
Anmaschen, v. a., nabrati, nabirati zanke.
Anmaßen, sich, v. r., widerrechtlich zueignen, prilastiti, prisvojiti si, lastiti, svojiti si kaj, polastiti, lastiti se česa; er maßt sich fremdes Gut an, po tujim, ljudskim sega; er maßt sich Talente an, usti, hvali, hrusti se z dobro glavo, pripisuje si jo; er maßte sich an den Richter zu beleidigen, prederznil se je sodnika žaliti; er maßt sich alles an, vsega se poloti.
Anmaßend, adj., prevzeten, prederzen.
Anmaßlich, adj., prilastin; s. Anmaßend.
Anmaßung, die, prederznjenje, prilastenje, (prilašćenje), prevzetovanje.
Anmaßungsgeist, der, prevzetnija, prevzetija,
Anmästen, v. a., napitati, opitati, pitati; auch odebeliti, debeliti, zrediti, rediti.
Anmauern, v. a., prizidati, prizidovati.
Anmelden, v. a., einem etwas, napovedati, napovedovati, povedati komu; sich zu etwas, oglasiti, zglasiti, oglašati se za kaj; er ließ sich durch den Bedienten anmelden, dal se je po služabniku napovedati; melde dich im Vorbeigehen an, oglasi se (memo gredé); auch javi, najavi se pri meni; unangemeldet, nenapovedan; die Appellation anmelden, napovedati prošnjo za presojo; den Eid, oglasiti se za prisego.
Anmelder, der, napovednik; **Anmelderin**, die, napovednica.
Anmeldung, die, napoved, oglašenje.
Anmeldungs-, in Zs., napovedni.
Anmelken, v. a., namolsti, molsti; in O. Kt. nach *Jarn.* auch, našöckati, šöckati.
Anmengen, v. a., primešati, namešati, mešati.
Anmerken, v. a., einem etwas, zagledati, viditi pri kom, zaznati, poznati, da —, spaziti, opaziti, opazovati; man merkt ihm den Oberkrainer an, gorenec iz njega gleda, gorenec se mu pozna; aufzeichnen in einem Buche, začerkati, začerkovati, začertati, zaznamnjati, zapisati, zapisovati, auch zamerkati *; zu einer Schrift, opomniti, pristaviti, pristavljati opombo, opazko.
Anmerkenswerth, adj., znamenit, vreden, da se zaznamnja, zapišc.
Anmerklich, adj., opazljiv.
Anmerkung, die, Bemerkung, zagled, opazba, poznanje; Anmerkung machen, s. Anmerken; in einem Buche, začerk, začert, zapisek; zu einer Schrift, opomba, opazka.
Anmerkungswürdig, s. Anmerkenswerth.
Anmerkungszeichen, das, nakazavnik, zvezdica.
Anmessen, v. a., primériti, primérjati; einem den Rock, suknjo komu pomeriti, umeriti, meriti, mero vzeti za suknjo; voll anmessen, nameriti; s. Angemessen, Angemessenheit.
Anmischen, v. a., primešati, mešati.
Anmit, s. Hiemit.
Anmurren, v. a., einen, zagodernjati, godernjati na koga, nad kom, zamemrati.
Anmuth, die, priserčnost, prijetnost, milina, ljubkost, ugodnost.
Anmuthen, v. a., einem etwas, zahtevati, upati, pričakovati od koga kaj; s. Zumuthen.
Anmuthig, adj., priserčen, prijeten, ugoden.
Anmuthigkeit, die, s. Anmuth.
Anmuthslos, adj., neugoden, neprijeten.
Anmuthsreich, **anmuthsvoll**, adj., poln prijetnosti, priserčnosti.
Annadeln, v. n., z iglo pripeti, pripenjati, pribosti, nach V., priiglati.
Annageln, v. a., pribiti, pribijati, prižebljati, prižebljevati.
Annagelung, die, pribitje, pribijanje.
Annagen, v. a., nagristi, nagrizniti, nagrizovati, nagłodati, naškrebati, narebati; das Angenagte, nagrizek.
Annahen, v. n. u. r., približati, približevati se, bližati se, primikati se, bliže stopiti, pristopiti.
Annähen, v. a., prišiti, prišivati; das Angenähte, prišivek.
Annähern, s. Annahen.
Annähernd, **annäherungsweise**, adv., okoli, približevaje se, po priliki.
Annäherung, die, približanje, približevanje, bližanje.
Annahme, die, vzetje; Annahme an Kindesstatt, s. Adoption; bei der Annahme, daß —, ako se vzame, dene, da —; s. Hypothese.
Annalen, die, letopis, letnik.
Annalist, der, letopisec; des Annalisten, letopiscov.
Annäßen, s. Anfeuchten.
Annaten, die, letnina, pervoletni dohodki.
Annebst, s. Nebst.
Annectiren, s. Anhängen.
Annehmbar, s. Annehmlich.
Annehmen, v. a., vzeti, jemati; übernehmen, nase vzeti, prevzeti, prevzemati; eine Einladung, v povabljenje privoliti, povabilo sprejeti; an Kindesstatt einen, posiniti, eine, pohčeriti, za svoje vzeti; *serb.* vzeti pod svoje; annehmen in den Dienst, v službo vzeti, jemati, najeti, najemati; der Magen nimmt die Speisen nicht an, želodec ne terpi nobene jedi v sebi; einen Wechsel annehmen, vzeti menjico; es wird allgemein angenommen, sploh se jemlje, sploh velja za resnico; angenommen, er sei —, postavimo, da bi bil —, vzemimo, da je —, denimo, da je —; die Feldhühner nehmen den Schild an, jerebi se lisijo, liso dobivajo; sie nahmen seine Lehre an, njegovega uka so se prijeli; einen Satz annehmen, za prav vzeti, jemati, poterditi, poterjevati stavek; sie nehmen nur das System des Kopernik an, le Kopernikovo sostavo terdijo; dieß kannst du dir auch annehmen, to moreš tudi ti nase oberniti, obračati; etwas als eine Wahrheit, vzeti kaj za resnico, verjeti, meniti, da je resnica; eine Gewohnheit, privaditi, navaditi, navajati se česa; einen Glauben, na se vzeti, jemati vero, poprijeti, poprijemati se vere, pristopiti, pristopati k veri; den katholischen, pokatoličiti se; den türkischen, poturčiti se; den jüdischen, pojuditi se; den lutherischen, polutriti se; einen andern, izveriti se; v. r., sich eines Menschen annehmen, für ihn sorgen, v svojo skerb koga vzeti, jemati, poskerbeti, skerbeti za koga, skerb za koga na se vzeti; ihn vertheidigen, poncesti, ponašati se za koga, zagovarjati koga; ihn schützen, potegniti, potegovati se, pognati, poganjati se za koga.

Annehmer, der, jemavec.
Annehmlich, adj., annehmbar, prejemljiv; diese Bedingung ist annehmbar, v ta pogoj se da privoliti; angenehm, prijeten, všeč, dopadljiv, ugoden.
Annehmlichkeit, die, prejemljivost, prijetnost, všečnost, dopadljivnost, ugodnost.
Annehmung, die, poterdba, vzetje; s. Annahme.
Annehmungswerth-, **würdig**, adj., vreden, da se vzame.
Anneigen, v. a., nagniti, nagibati, nakloniti, naklanjati; v. r., sich, nakloniti se.
Annetzen, v. a., porositi, poškropiti; s. Anfeuchten.
Annexa, s. Anhängsel, Beilage.
Annicken, v. a., namigniti, migati komu.
Annieten, v. a., zaglaviti, prinetati, netati*.
Annihiliren, s. Annulliren.
Annisten, sich, v. r., prignjezditi se, prignjezdovati se (k čemu).
Anniversarium, das, obletnica.
Anno, leta.
Annoch, s. Noch.
Annotation, die, opomba.
Annonce, s. Ankündigung.
Annual, **annuell**, adj., leten, obleten.
Annuität, die, zajem na večletno splačevanje; s. Leibrenten.
Annulliren, v. a., uničiti, uničevati; das Testament, ovreči; den Kauf, razdreti.
Annullirung, die, uničenje.
Anöhren, v. a., ubo narediti, narejati na čem.
Anölen, v. a., pooljiti, pooljevati, oljiti.
Anomalie, die, nepravilnost, neredność.
Anomalisch, adj., nepravilen, nereden.
Anonym, adj., brezimensk, brezimen, neimenovan.
Anonymität, die, brezimenost.
Anonymus, der, brezimenec.
Anordnen, v. a., urediti, uredovati, djati, devati v red, spraviti, spravljati v red; naverstiti, vverstiti, naverstovati, uravnati, uravnavati; befehlen, bestellen, zaukazati, ukazati, ukazovati, veleti, velevati, zapovedati, zapovedovati.
Anordner, der, uredovavec, zapovednik.
Anordnung, die, uredba, uredovanje, uravnava; Befehl, ukaz, zaukaz, zapoved; letztwillige Anordnung, poročilo, naročilo poslednje volje.
Anorganisch, adj., brezorgansk, neorgansk.
Anpacken, v. a., zgrabiti, zagrabiti; popasti, popadati koga, lotiti se koga.
Anpappen, v. a., priklejiti, priklejati, prikeljiti, prilepiti, prilepovati, pripopati, popati *.
Anpassen, v. a., anpassend machen, primeriti, primérjati, priličiti, priličevati, priklemati; sich den Umständen anpassen, uravnati, ravnati se po okoliščinah, okolišinah; v. n., anpassend sein, priléči, prilegati se, klemati se; das Kleid paßt ihm an, obleka mu dobro stoji, se mu podaje, prilože.
Anpassend, **Anpaßlich**, adj., priležin, primeren, pristojin, kleman, priličin.
Anpatschen, v. n., priploskati, priberljuzgati.
Anpeitschen, v. a., z bičem pognati, poganjati, našibati, šibati, šleniti, šlikniti, šlikati.
Anpfählen, v. a., nakoliti, nakoličati, koliti, natikati na kol, nabiti, nabijati na kol.
Anpfeifen, v. a., zažvižgati, žvižgati na koga.
Anpflanzen, v. a., Bäume, drevje zasaditi, zasajati, nasaditi, nasajati; einen Garten, obsaditi, obsajati vert; v. r., sich wo anpflanzen, naseliti, naseljevati se.
Anpflanzer, der, nasajač, zasajavec; Colonist, naselnik.
Anpflanzung, die, nasad, zasad, nasajevanje, zasajevanje.
Anpflöcken, v. a., nakliniti, pripeti, pripenjati na koloc, nakoliti, s klini, koli pribiti, pribijati.
Anpflügen, v. a., priorati, priplnžiti, zaorati, naorati.
Anpfropfen, v. a., ucepiti, nacepiti, cepiti; den Magen, natlačiti, nabasati * želodec, prenajesti se.
Anpichen, v. a., mit Pech bestreichen, osmoliti, nasmoliti, smoliti; mit Pech befestigen, prismoliti, prismolovati.
Anpicken, v. a., nakljevati, kljevati, nakavsati; v. n., an etwas picken, sprijeti se, deržati se.
Anpinken, v. a., Feuer, ukresati, kresati ogenj.
Anpinseln, s. Anstreichen.
Anpipen, v. a., zaemerdati se na koga; v. n., priemerdati se.
Anpissen, v. a., pomočiti, oscati kaj, scati na kaj.
Anplarren, v. a., zadreti, dreti se, zablejati na koga, proti komu.

Anplätschern, *v. n.*, opljusniti, opljuskati; das Wasser plätschert an den Kahn an, voda pljuska ob čoln.
Anplatzen, *v. a.*, napočiti, napokati se.
Anplätzen, *v. a.*, im Forstwesen, mit dem Waldhammer bezeichnen, začertati, čertati, zaznamnjevati, znamnjevati.
Anplauschen, s. **Anbinden, Betrügen.**
Anplumpen, *v. n.*, zaleteti, zaletovati se; einer, der anplumpt, zaletel, *g.* zaletela.
Anpochen, *v. n.*, poterkati, terkati, pokljukati, kljukati.
Anpoltern, *v. n.*, zaropotati, priropotati, ropotati.
Anposaunen, *v. a.*, zatrobiti, trobiti, zatrobentati; ein Buch, raztrobentati (po vsih časnikih); *v. n.*, pritrobiti, pritrobentati.
Anprägen, *v. a.*, vtisniti, vtiskati (znamenje); Geld, nakovati, kovati.
Anprall, der, udar, nalet, zagon.
Anprallen, *v. n.*, terčiti, terkati, lopiti, udariti, udarjati, telebiti, telebati, trešćiti, trešiti ob kaj, zaleteti, zaletavati se, zagnati, zaganjati se v kaj, naleteti, naletati v kaj.
Anprallen, das, s. **Anprall.**
Anpreisen, *v. a.*, pohvaliti, hvaliti, poslaviti, slaviti.
Anpreislich, *adj.*, hvale vreden, hvaljiven.
Anpreisung, die, hvala, pohvala.
Anprellen, *v. a.*, anprellen machen, butiti, butati na, ober, ob kaj, zagnati, zaganjati kaj, da odskoči; lopiti.
Anpressen, *v. a.*, pritisniti, pritiskati kaj k čemu, natisniti, natiskati.
Anpricheln, *v. a.*, den Esel, spodbosti, spodbadati.
Anproben, anprobiren, *v. a.*, poskusiti, poskušati, primeriti, primérjati, pomeriti, pomérjati.
Anpuffen, *v. n.*, lopniti ob kaj.
Anpunkten, *v. a.*, napikniti, napikati, napikovati, nabosti, nabadati.
Anpusten, *v. n.*, prihripati; *v. a.*, einen, s. **Anfahren.**
Anputz, der, olišp, nališp, lepotičje, lepa oprava.
Anputzen, *v. a. u. r.*, napraviti, napravljati lepo; olišpati, nališpati, nagizdati (koga, se).
Anquacken, *v. a.*, zaregljati, regljati na koga.
Anqualmen, *v. a.*, okaditi, zakaditi, zakajati koga, nadimiti, odimiti.
Anquerlen, *v. a.*, zamesti.
Anquetschen, *v. a.*, zmečkati, pomečkati, zdrozgati, drozgati, potisniti, natisniti, natiskati.
Anquicken, *v. a.*, z živim srebram pomešati, mešati.
Anrainen, s. **Angränzen.**
Anrainer, der, mejaš; des **Anrainers**, mejašev; **Anrainer-**, mejaški.
Anrammeln, *v. a.*, nach *V.*, obajtati, pribajtati, bajtati.
Anranken, sich, *v. r.*, prijemati se, ovijati se, povijati se, omotati, omotavati se; *v. a.*, privezati, privezovati.
Anrasseln, *v. n.*, priro žljati, prirešetati, priderčati, priderdrati (z vozam).
Anrathen, *v. a.*, nasvetovati, svetovati komu kaj.
Anrath, das, **Anrathung**, die, nasvet, sovet, svet, svetovanje.
Anrauchen, *v. a.*, nakaditi, nakajati, kaditi, zakaditi, zadimiti, zakuriti, prižgati, prižigati; *v. n.*, kaditi se; die Wand ist angeraucht, stena je okajena, zakajena.
Anräuchern, *v. a.*, pokaditi, kaditi; die Würste, klobase okaditi, okajati, sušiti; völlig, prekaditi, prekajati, ovoditi, voditi, *poln.*, wędzić.
Anrauschen, *v. n.*, prišumeti, šumeti.
Anrechen, *v. a.*, nagrabiti, nagrabljati, prigrabiti, grabiti.
Anrechnen, *v. a.*, našteti, našteviliti, (narajtati, naračuniti, naračunati, zarajtati, zarajtovati, v račun postaviti, zapisati); zu viel anrechnen, premnogo zarajtati; etwas zu hoch, preceniti, precenjati; einem als Verbrechen anrechnen, šteti, pripisati, pripisovati v hudodelstvo; Jemanden etwas hoch anrechnen, visoko ceniti čijo zaslugo; einrechnen, všteti, vštevati (vrajtati).
Anrechnung, die, prištév, vštév, (zaračun, zarajtovanje); in den Pflichttheil, vštovanje v dolžni del.
Anrecht, das, pravica do česa.
Anrecken, *v. a.*, pritegniti, pritegovati.
Anrede, die, ogovor, nagovor; in Kt. nach *M.*, zamarnovanje, namarnovanje; Anrede halten, s. **Anreden.**
Anreden, *v. a.*, ogovoriti, oder obgovoriti, ogovarjati, nagovoriti, nagovarjati; in Kt., namarnovati; einem etwas, koga ob. komu prigovoriti, prigovarjati k čemu; einen um etwas anreden, zaprositi koga česa, za kaj.
Anregen, *v. a.*, sprožiti, sprožévati, obuditi, obujati, napeljati, napeljevati (besedo); es wurde der Zweifel angeregt, dvom se je obudil, je vstal; einen zu etwas, koga k čemu, na kaj nagniti, nagibati, spodbosti, spodbujati; erinnern, opomniti, opominjati; erinnere mich an diese Sache, opomni, spomni me te reči; erwähnen, vzeti, jemati v misel; spomniti, spominjati.
Anregend, *adj.*, budiven, nagibaven; s. **Aufmunternd.**
Anregnen, *v. i.*, dež gre na kaj, se zaletuje v kaj.
Anregung, die, spodbod, nagib, obud, sproženje, opominjenje; in Anregung bringen, sprožiti kaj; auf Anregung von Seite einiger Bürger uff., ker so nekteri meščani sprožili misel, da —.
Anreiben, *v. a.*, nadergniti, natreti, natirati, naribati *; durchreiben, predergniti, preribati.
Anreichern, *v. a.*, zbogatiti, bogatiti (rudo).
Anreifen, *v. n.*, zazarevati se.
Anreihen, *v. a.*, zverstiti, uaverstiti, naverstovati, uverstiti, uverstovati; an den Faden, nabrati, nabirati, nanizati, nizati;

v. r., sich anreihen, uverstiti, uverstovati se, pridružiti, pridruževati se, v versto stopiti, stopati.
Anreißen, *v. a.*, natergati, natergovati, nakerhniti, nakerhati; angerissener Rock, huda suknja; anfangen zu nehmen, anbrechen, načeti, načenjati; anzeichnen, narisati, narisovati, načertati, načertovati.
Anreiten, *v. n.*, an etwas, zajezditi na kaj, v kaj, zajahati na kaj, jezdé kam zadeti, zadevati; übel anreiten, naleteti, naletovati; bei einem anreiten, zajezditi h komu; angeritten kommen, prijezditi, prijahati; *v. a.*, ein Pferd anreiten, objezditi, obježati, prejahati konja, ježe privaditi, vaditi.
Anreiz, der, mik, vaba, zmama, namama; s. **Reiz.**
Anreizen, *v. a.*, zum Zorne, nadražiti, dražiti k jezi, našuntati, šuntati, razjariti, razdražiti; zum Guten, spodbosti, spodbadati k dobrimu, spodbuditi, buditi; zum Bösen, zmamiti, mamiti, podžgati, podžigati.
Anreizend, s. **Reizend.**
Anreizer, der, draživec, spodbadavec.
Anreizung, die, draženje, zdražba, razdražba, spodbadanje.
Anrennen, *v. n.*, pridreti, dreti na kaj, k čemu, zaleteti, zaletati, zaletovati se v kaj, butiti, telebniti (v steno); mit dem Pferde, zadirjati v kaj; angerannt kommen, pridirjati, prileteti; er wird schön anrennen, naletel bo, opekel se bo, spečalo ga bode; *v. a.*, einen anrennen, zaleteti, zaletati se, zagnati, zaganjati se v koga, naskočiti, naskakovati koga, pridirjati v koga.
Anrichten, *v. a.*, napraviti, napravljati, v red djati, devati, prigotoviti; ein Uebel anrichten, kaj hudiga početi, počenjati; was hast du angerichtet? kaj si storil; Schaden, škodo storiti, delati; die Speisen, v skledo djati, devati; den Tisch, pogerniti, pogrinjati, na mizo napraviti, napravljati.
Anrichtlöffel, der, velika žlica.
Anrichttisch, der, kuhinjska miza.
Anrichtung, die, napravljanje, devanje v skledo, pogrinjanje mize.
Anriechen, *v. a.*, einen, poduhati, duhati, povonjati, vonjati; mehr von Thieren, povohati, vohati, auch ponjušiti; einem etwas, obduhati kaj na kom, po duhu poznati; dieser Wein riecht mich lieblich an, to vino ima lep duh za me.
Anringen, *v. a.*, boriti se, poganjati se za kaj.
Anrinnen, *v. a.*, priteči, pritekati, prieurljati.
Anriß, der, eines Stromes, načetek, mel, najed, zadir; sonst načert.
Anritt, der, prijezd, prijahanje, prihod na konji.
Anritzen, *v. a.*, prasniti, oprasniti, praskati, naškerniti.
Anrollen, *v. n.*, sich rollend nähern, pritočiti, pritakati, pritakljati se, priterkljati, priderčati; *v. a.*, pritočiti, zatočiti, zatakati, zavaliti, privaliti.
Anrosten, *v. n.*, pririjaveti (k čemu), zarijaveti.
Anröthein, *v. a.*, z rudečnikam zaznamnjati, zaznamnjevati.
Anrotzen, *v. a.*, osmerkati, osmerkovati.
Anrüchig, Anrüchtig, *adj.*, načernjen, razglašen, ne prav dobriga imena, glasa.
Anrücken, *v. n.*, priti, prihajati, približati, približevati se, bližati se, pomakniti, pomikati se; *v. a.*, näher rücken, pomakniti, primakniti, primikati, primikovati; bliže poriniti, približati kaj.
Anrücken, das, prihod, približevanje.
Anrudern, *v. n.*, angerudert kommen, priveslati, veslati; an einen Stein, v kamen zaveslati.
Anrudern, das, priveslanje.
Anruf, s. **Anrufung.**
Anrufen, *v. a.*, einen, poklicati, klicati koga, pozvati; herbeirufen, poklicati, klicati (k sebi); um Hilfe, poklicati, klicati v (na) pomoč; anflehen, prositi koga česa, za kaj; die Hilfe der Behörde, gosposko pomoči (za pomoč) prositi; eine höhere Behörde, obrniti, obračati se do višji oblasti; einen zum Zeugen, zapričati, zapričevati koga.
Anrufung, die, klic, klicanje, pozov, zazov; s. **Appellation.**
Anrühmen, *v. a.*, pohvaliti, hvaliti komu kaj, s. **Anpreisen.**
Anrühmung, die, pohvala, hvaljenje.
Anrühren, *v. a.*, dotakniti, dotikati; pritakniti, pritikati se koga, česa; potipati, tipati, poštatati, štatati, zadeti, zadevati se česa; Mehl mit Milch, moko z mlekam usukati, sukati, umesiti, zmesiti, mesiti; einen Vogel, tiča natvesti, natvezovati na uzko, na ujčice; die Ehre eines Andern anrühren, vzeti, jemati komu poštenje, žaliti poštenje; erwähnen, v misel vzeti, jemati, spomniti, spominjati.
Anrumpeln, *v. n.*, lopniti v kaj, priropotati.
Anrupfen, *v. a.*, naskubsti, naskubovati, začeti skubsti.
Anrutschen, *v. n.*, priderčati, priderčevati, naderčati, priderkljati, priderdrati.
Ans, an das, s. **An.**
Ansaat, die, nasetev, setev, setva, posetev, posetva.
Ansacken, *v. a.*, einen, ihn angreifen, und festhalten, dobiti, dobivati v pest, v šako; nach *V.* auch, všakati, zasačiti; *v. r.*, sich ansacken, napokati in najesti se, nabiti se.
Ansäen, *v. a.*, den Acker, obsejati njivo, obsevati njivo, posejati, posevati; Wälder zur künftigen Entstehung, nasejati, nasevati, zasejati, zasevati les.
Ansage, die, napoved, napovedanje, naznanilo, oglašenje; Ansage thun, napovedati, napovedovati.
Ansage-, in Zs., napovedni.
Ansagebrief, der, napovedni list.
Ansagen, *v. a.*, napovedati, napovedovati, naznaniti, naznanjati; sag an! povej!

Ansägen, *v. a.*, nažagati, nažagovati; auch napiliti, piliti.

Ansageposten, der, napovedna colnija.

Ansager, der, napovedovavec, napovedač, napovednik.

Ansagung, s. Ansage.

Ansalben, *v. a.*, namazati, mazati, pomaziliti, maziliti.

Ansammeln, *v. a.*, nabrati, pobrati (skup), zbrati, nabirati, zbirati, skupiti, skupljati; *v. r.*, sich ansammeln, zbrati, zbirati se, skupiti, skupljati se.

Ansäßig, *adj.*, naseljen, nastanjen, posesten; er ist dort ansäßig, ondi domuje, stanuje, ondi ima svoje posestva; ansäßig werden, sich ansäßig machen, naseliti se, nastaniti se, udomiti se; in einem Lande, udeželiti se.

Ansäßigkeit, die, domovanje, nastanitev, uselitev.

Ansatz, der, Anfall, napad, naskok; am Blasinstrument, nastav, nastavec; das Mundstück daran, ustnik, nach *M.*, dulec; in der Taxe, naklad, nastavek; natürliche Fähigkeit, der Ansatz zu etwas, s. **Anlage**; Empfänglichkeit, navzetnost; Ansatzröhrchen bei Klystierspritzen, nastavni tulček, nastavček; Ansatz zu einer Krankheit, naklon, nagnjenje, začetek; Ansatz vom Schimmel, operh; zum Laufe, zagon, zalet, s. **Anlauf**; zum Wachsthum, narast, prirast; viel Traubenansatz, obilen zarod; das vom Strom angesetzte Land, nanos, znos, sipina, naplav; an einer Kanone der dickere Theil, debeli konec; das Angesetzte überhaupt, nastavek, pristavek; Ansatz beim Vogelfange, nastava; zum Dreschen, nasad; Ansatz der Aeste für Anhälter der Rankenpflanzen, natik, natič; fehlerhafter Ansatz des Stahls an die Bahn eines Hammers u. dgl., des Flachses an den Faden während des ungleichen Spinnens, nada; daher ein so fehlerhaft gesponnenes Garn, nadasta preja heißt; der Ansatz dieser Waare ist zu gering, blago je prenizko cenjeno; der Bodenansatz, goščava, gošava, grampa, motnjava, uleglina, usedlina.

Ansäuern, *v. a.*, ein wenig, nakisati, okisati, okisljati, kisljati; noch ein wenig säuern, prikisati, prikisovati; das Brot, zakvasiti, kvasiti.

Ansaufen, sich, *v. r.*, napiti, napijati se česa; stark, preopiti, preopijati se, naliti se ga, naserkati, navleči se ga; verächtl., nažlempati se, nalokati se.

Ansaugen, *v. n.* u. *r.*, ansaugen zu saugen, zasesati; der Blutegel hat sich fest angesogen, pijavka se je prijela; sich voll saugen, nasesati se, napiti se; der Schwamm sog sich an, goba se je napila, nakerhnila.

Ansäuseln, *v. a.*, zašumljati, šumljati na koga, opihljati koga, zažuboriti na koga.

Ansausen, *v. n.*, prišumeti, priveršati, privrešati.

Anschaben, *v. a.*, nastergati, nastergovati.

Anschachern, *v. a.*, nabarantati, pribarantati, barantati, prikupčevati.

Anschaffen, *v. a.*, befehlen, reči, ukazati, ukazovati, veleti, velevati; bestellen, naročiti, naročati, naročevati; sich etwas, napraviti, napravljati si, omisliti, omišljevati si, oskerbeti, oskerbovati si, auch pribaviti, nabaviti si kaj, pridobaviti, zadobaviti se česa; anerschaffen, pristvariti, pristvarjati.

Anschaffer, der, über die Arbeiter, priganjavec, priganjač; der Besteller, naročnik.

Anschaffung, die, naprava, omišljenje, naročba, naročilo, nabava, dobava.

Anschaffungskosten, *pl.*, napravni, nabavni stroški.

Anschäften, *v. a.*, nasaditi, nasajati; ein Paar Stiefel, poddelati, poddelovati; bei den Zimmerleuten, priložiti, prilagati.

Anschäftung, die, nasajenje, naboj, poddelanje.

Anschälen, *v. a.*, bei Aepfeln, Rüben u. dgl., nalupiti, nalupovati, namajiti; bei Nüssen, nalušciti, nalušiti, nalušćevati, die äußere Schale, narobkati, naružiti.

Anschallen, *v. n.*, zadoneti na kaj.

Anschalmen, s. **Anlaschen, Anplätzen.**

Anschanzen, *v. a.*, im Bergbaue, Anstalt machen, daß die Arbeiter anfangen können zu arbeiten, nach *V.*, nastrojiti, strojiti.

Anschärfen, *v. n.*, anstreifen, prasniti, popraskati, praskati po čem.

Anscharren, *v. a.*, nagrebsti, nagrebati, prigrebsti, prigrebati (kaj k čemu), nagerniti.

Anschauen, *v. a.*, pogledati, gledati kaj, na kaj, zreti; für wahrnehmen, in der Philosophie, začutiti, čutiti.

Anschauen, das, pogled, gledanje, zretje; s. **Wahrnehmung.**

Anschauend, *adj.*, die anschauende Erkenntniß, vidijoče, neposrednje spoznanje, znanje.

Anschauungswerth, *adj.*, pogleda vreden, vreden, da se pogleda.

Anschauer, der, gledavec.

Anschaufeln, *v. a.*, z lopato nametati, metati, Schnee, nakidati, nakidovati; Getreide, nasipati, nasipovati, navéti, nasuti, navejati, z vevnico nametati.

Anschaukeln, *v. a.*, nagugati, ogugati, zagugati, zagugovati, naguncati; *v. n.*, zagugati se.

Anschaulich, *adj.*, čutljiv, vidljiv, očiten, pogleden; *adv.*, očitno; anschaulich machen, poočititi, postaviti, postavljati pred oči, predočiti; anschaulich erklären, razjasniti, razjasnovati, jasno, razumljivo razložiti.

Anschaulichkeit, die, očitnost, vidljivost; in der Erklärung, jasnost, razumljivost; sein Unterricht hat den Vorzug der Anschaulichkeit, jasno uči.

Anschäumen, *v. n.*, pripeniti, pene zagnati, zapeniti, štrkati.

Anschauung, die, gledanje, pogled, gled, zrenje; in der Philosophie, misel, čut, čutenje.

Anschauungsunterricht, der, vidni, kazavni poduk.

Anschauungsvermögen, das, čutivnost, čutnost.

Anschein, der, videz, podoba, vid; dem Anscheine nach, kakor se vidi, kakor je podoba; es ist alles Anschein dazu da, vse kaže na to, vsa podoba je, vse je temu podobno; Anschein haben, zazdevati se, videz imeti, viditi je, podobno je, podoba je, znati je, da —, kaže, da —; zum bloßen Anschein, samo na videz; sich den Anschein geben, delati se, kakor da —.

Anscheinen, *v. a.*, osijati, obsijati, obsijavati, obsvetiti kaj, posijati na kaj; *v. n.*, es hat den Anschein, videz ima, kaže na —, dozdeva se, podoba je, znati je.

Anscheinend, Anscheinlich, *adj.*, dozdeven; anscheinende Gefahr, dozdevna nevarnost; scheinbar, videzen, na videz.

Anschellen, *v. a.*, pozvončkati, zvončkati, pocengljati; požvenkljati, žvenkljati.

Anschere, die, osnutek, osnova, sautek.

Anscheren, *v. a.*, bei den Webern, naviti, navijati (osnovo), nach *M.* osnovati, nasnovati; von scheren, (tondere), nastriči, nastrigati, pristriči, pristrigati, striči.

Anschichten, *v. a.*, zložiti, zlagati, skladati.

Anschicken, *v. a.*, etwas, naravnati, naravnavati kaj, prigotoviti, gotoviti; sich anschicken, *v. r.*, napraviti se, napravljati se, ravnati se, pripravljati se, odpotiti se, nakaniti se, kaniti se; es schickt sich zum Regen an, k dežju (na dež) se dela, se napravlja, se ravna.

Anschieben, *v. a.*, primakniti, primikati, pomakniti, pomikati, pomikovati, pahniti, pahati; suniti, sovati na kaj, pririniti, pririvati, pritisniti, pritiskati; *v. n.*, beim Kegelspiel, začeti igrati; angeschoben kommen, primahati, mahati jo.

Anschieber, der, pritiskavec, pomikavec; an einem Tische, pristavek, pridaljšek, pridelček.

Anschiebsel, s. **Anschieber.**

Anschiebung, die, primik, pomikovanje, pritiskanje.

Anschielen, *v. a.*, poškiliti, zaškiliti, škiliti na koga, po strani pogledati, gledati koga, krivo, križem gledati.

Anschienen, s. **Beschienen.**

Anschießen, *v. a.*, einen Hirsch, ostreliti, obstreliti, nastreliti, nastreljati; angeschossen, d. i. verliebt, nasmojen, prismojen; er ist angeschossen, prismojen, terčen, terknjen, zateleban je, zatelebal, zagledal se je; er hat einen leichten Rausch, terčen, mahnjen je, muho ima; ein Gewehr anschießen, poskusiti, poskušati puško; ein Gebäude an das andere, prizidati, prizidovati, pristaviti, pristavljati; ein Brot an das andere, prisaditi, prisajati, usajati, pomakniti, pahniti hleb k hlebu; bei den Schneidern, prišiti, prišivati; *v. n.*, im Laufe an die Mauer, naleteti, naletati, naletovati; angeschossen kommen, schnell kommen, priteči, pritekati, priskakati, prileteti, kakor strela; vom Wasser, dreti, valiti se; von Kristallen, zledeniti, vledeniti se, nabrati, nabirati se; s. **Angränzen.**

Anschiffen, *v. n.*, priladjati, pripeljati, peljati se v ladii, v čolnu, pribroditi, pribrodariti, prijadrati, jadrati; ans Land, pristati, pristajati; als *v. a.*, pripeljati, jadriti, privoziti, privažati na ladii.

Anschimmeln, *v. n.*, naplesniti, naplesnjevati, oplesniti, oplesnjevati, plesnoba se prijema česa.

Anschimmern, *v. a.*, blesketati, lesketati se na kaj, odsvitati se.

Anschinden, *v. a.*, nadreti, nadirati, začeti dreti.

Anschirren, *v. a.*, das Pferd, okomatati, komatati, napraviti, napravljati konja, opravo djati, devati na konja; bei den Ochsen, vkleniti, vklepati, vpreči, vpregati, vprezati.

Anschlag, der, an eine Glocke udgl., udar, udarec, terk, naudar, zazvon; einer Schrift, eines Brettes, nabitje, naboj, nabitek, nabit list; einer Flinte ans Ziel, namér, namera; einer Flinte an den Backen, pritis, pritisek; s. **Kolben**; Schätzung, preudar, cenitev, premérek; Anschlag der Kosten, preudarek, premet stroškov; zwanzigfacher Anschlag, dvajsetérnat znesek; Anschläge machen, preudariti, preudarjati; in Anschlag bringen, všteti, vštevati, postaviti, postavljati v štev (obrajt, račun); das kommt nicht mit in Anschlag, to se ne šteje vmes, to se ne čisla vmes, to ne gre vmes; Anschlag zum Bösen, snovanje, nasnova, kovarstvo, naklep; böse Anschläge schmieden, naklepe delati, kovariti; Anschlagholz in der Mühle, den Beutelkasten zu erschüttern, derdralo, cepec, preslica (vielleicht besser treslica); bei den Tischlern, oboj; beim Obst, meka.

Anschlagen, *v. n.*, an etwas, udariti, naudariti, naudarjati, biti na kaj; mit der Glocke, plat zvona biti, poudarjati na zvon, priterkavati, trojko biti; in Steierm. trijančiti; es hat mir gut angeschlagen, teknilo mi je, prileglo se mi je, dobro mi je delo; die Arzenei will nicht anschlagen, zdravilo ne pomaga, nič ne zda, ne tvarja, neče pomagati, služiti; mit der Stimme, zapeti; von den Hunden, zalajati, lajati; *v. r.*, sich anschlagen, udariti, udarjati se ob kaj; ein wenig, terkniti se; stark, butiti, telebniti; angeschlagenes Obst, pobito, mekasto, obtolčeno sadje; *v. a.*, das Gewehr anschlagen, nameriti, namérjati; an den Backen, pritisniti, pritiskati puško (na lice); ein Schloß an die Thür, ključavnico pribiti, pribijati; einem Fesseln anschlagen, zakovati, zakovavati koga; Feuer, ukresati, skresati, kresati ogenj; tariren, schätzen, ceniti; etwas zu Geld anschlagen, na denar prevreči, ceniti v dnarjih; zu hoch, zu theuer anschlagen, preceniti; etwas mit einem anschlagen, verabreden, s kom se dogovoriti, dogovarjati, zmeniti zastran česa; bei den Schneidern mit weitläufigen Stichen zusammennähen, pripeti, pripenjati, nauda-

riti, naudarjati, Bäume, zasekati, zasekovati, začertati, začertovati; den Reif, nabiti, nabijati.
Anschläger, der, nabijač, nabijavec.
Anschlägig, *adj.*, prekanjen, premeden, umeten.
Anschlagsbetrag, der, znesek cenitve, znesek po preudarku.
Anschlagezettel, der, oglas, nabito oznanilo.
Anschlämmen, *v. a.*, zablatiti, nablatiti, poblatiti, blatiti, nagliniti, naglinovati.
Anschleichen, *v. n.* u. *r.*, priplaziti se, prištapati, prilesti, pritapati, prikrasti se, primuzati se.
Anschleifen, *v. a.*, (vom Zeitw. schleifen), nabrusiti, brusiti, naostriti; eine Spitze an das Messer, nož na ostro zbrusiti, nabrusiti, brusiti; (von der Schleife), Holz auf der Schleife heranführen, derva na smučeh, saneh privleči, privlačevati, vleči, vlačiti; mit der Schleife befestigen, pripetljati.
Anschlemmen, s. Anschlämmen.
Anschlendern, *v. n.*, prigambati, prilandati.
Anschlenkern, *v. a.*, šterkniti, šterkati kaj v od. na kaj.
Anschleppen, *v. a.*, privleči, privlačiti; voll anschleppen, navleči, navlačiti; *v. r.*, sich, navleči, navlačiti se.
Anschleudern, *v. a.*, zadegati, degati, zagnati, zaganjati kaj s pračo, zafračiti, zafračevati; *v. n.*, terjusiti v kaj, ob kaj.
Anschlichten, *v. a.*, Holz, nareštati, reštati, zložiti, skladati; mit der Schlichte bestreichen, pomazati, pomazovati (osnovo).
Anschließen, *v. a.*, prikleniti, priklepati; in Ketten legen, vkleniti, vklepati; an die Wand anschließen, prikovati, prikovavati; eine Schrift, priložiti, prilagati; *v. r.*, die Soldaten schließen sich an einander an, vojaki se tišče, stikajo, gredó v zastopce; sich an Jemanden anschließen beim Gehen, pridružiti, pridruževati se komu, prijeti, prijemati se koga, obesiti, obešati se na koga, pripajdašiti, pritovaršiti se; sich an Jemanden anschließen, seine Parthei nehmen, skleniti, sklepati se s kom; sich dem Processe anschließen, pristopiti, pristopati k pravdi; das Kleid schließt nicht an, oblačilo se ne prilega; prileči, prilegati se, obleči, oblegati se, prijeti, prijemati se; die Thür schließt nicht an, duri se ne zapirajo dobro, se ne prilegajo, prijemajo.
Anschließung, s. Anschluß.
Anschlingen, *v. a.*, mit der Schlinge, prizankati, zadergniti, zadergovati na kaj, pripetljati; *v. r.*, sich an Jemanden anschlingen, s. Anschließen, sich.
Anschlitzen, *v. a.*, eine Schreibfeder, urezati, preklati, nacepiti, nacepovati; ein Stück Zeugs, sukno narezati, narezovati, naparati.
Anschlossen, *v. i.*, es schloßt an die Fenster an, toča se zaganja, zaletuje v okna.
Anschlürfen, sich, *v. r.*, naserkati se.
Anschluß, der, priklenjenje, priklep, prikovanje; Anschluß einer Schrift, priloga, doklada; die Beilagen folgen im Anschluße mit, priloge so pridjane; Anschluß an Jemand, pridružba, pridruženje, pristop.
Anschmauchen, *v. a.*, odimiti, odimovati, okaditi, okajati; angeschmaucht, odimljen, okajen; s. Anrauchen.
Anschmecken, *v. a.*, spoznati, poznati po kusu, po slasti, poknsiti; *v. n.* (Jägerspr.), zaslediti, zasledovati.
Anschmeicheln, sich, *v. r.*, prilizniti, prilizovati se, prikupiti, prikupovati se, priljubiti, priljubovati se (komu).
Anschmeißen, *v. a.*, trešiti na kaj, zadegati; s. auch Anschlendern; die Fliegen schmeißen das Fleisch an, nach *V.*, muhe zaplodijo meso; *v. n.*, mit dem Kopfe an die Wand anschmeißen, z glavo ob zid treščiti, trešiti, butiti, butati, telebiti.
Anschmelzen, *v. n.*, anfangen zu schmelzen, otopiti, topiti se, stopiti in prijeti se; *v. a.*, an etwas, pritopiti na kaj, privariti, variti; mit Blei, prisvinčiti; viel oder genug schmelzen, natopiti, natapljati.
Anschmettern, *v. n.*, zahrumeti, zaropiti, zaderleskati, zaderlešiti, zahrušiti, terkniti, terkati, lopniti (na kaj).
Anschmieden, *v. a.*, prikovati, prikovavati, nakovati, nakovavati, prikleniti, priklepati.
Anschmiedung, die, prikovanje.
Anschmiegen, sich, *v. r.*, an Jemanden, objeti, objemati, obimčkati koga, pritisniti, pritiskati, stisniti, stiskati se h komu, oviti, ovijati se koga; *v. a.*, primeriti kaj čemu, priravnati, priravnavati, prilagoditi, ulagoditi; Worte den Begriffen, priličiti, priličevati besede zapopadkam.
Anschmiegsam, *adj.*, von Menschen, prijuden; überhaupt, priležin, obležin, priličin, prilagoden.
Anschmieren, *v. a.*, namazati, pomazati, zamazati, mazati; mit Fett, auch namastiti, mastiti; grob oder ungeschickt, nakacati; mit Koth, oblatiti, oblatovati, očofati (z blatam); betriegen, oplahtati, opehariti, ganiti, ukaniti, ukanjati; sich anschmieren mit einer Waare, okupiti se; s. auch Verfälschen.
Anschminken, *v. a.*, obličje pobarvati, pomazati, pobeliti, porudečiti lice, olepotičiti, nalepotičiti, lepotičiti.
Anschmitzen, *v. a.*, šleniti (z bičevim koncam).
Anschmoren, *v. n.*, napražiti, pražiti, sopariti, nacmariti, ocmariti, cmariti.
Anschmücken, *v. a.*, napraviti, napravljati lepo, olišpati, lišpati, ozaljšati, zaljšati.
Anschmunzeln, *v. a.*, namuzniti se komu.
Anschmutzen, *v. a.*, pomazati, umazati, zavaljati, povaljati, ogerditi, okergati, posvinjati; nach *V.* auch onesnažiti; nach *M.* auch oprižiti.
Anschnallen, *v. a.*, pripenčati, pripeti, pripenjati, prikopčati.
Anschnalzen, *v. a.*, dlesniti, dleskati na koga; mit der Peitsche, póčiti, pókati.
Anschnarchen, Anschnarren, Anschnauben, Anschnauzen, *v. a.*, zarevsati, zasmerčati,

zahrupeti, zarohneti na koga, nad kom; s. auch Anfahren.
Anschnäuzen, *v. a.*, osmerkati kaj, vsekniti, vsekovati se v kaj.
Anschneiden, *v. a.*, narezati, narezovati; das Brot, Käse usf., angänzen, načeti, načenjati; mit der Schere, nastriči, nastrigati; an das Kerbholz, zarezati, zarezovati.
Anschneien, *v. i.*, es schneit ans Fenster an, mete, (sneg gre, pada) na okno.
Anschnellen, *v. a.*, etwas, bersniti, bersati na kaj, puhniti, puhati na kaj, sprožiti, sproževati; *v. n.*, s. Anprallen.
Anschnitt, der, nareza, načetje; Anschnitt ans Kerbholz, zareza; das zuerst Angeschnittene, narezek, urezek, načetek; der Ort des Anschnittes, narez *f.*
Anschnittsberechnung, die, število, štetev (račun) po rovašu.
Anschnitzeln, Anschnitzen, *v. a.*, narezljati, narezljevati.
Anschnüffeln, *v. a.*, povohati, vohati, ponjnšiti, ponjušati, njušiti.
Anschnüren, *v. a.*, privezati, privezovati (z vervico), natvesti, natvezovati, pritvesti, pritvezovati.
Anschnurren, *v. a.*, zagerčati nad kom, s. Anfahren.
Anschobern, *v. a.*, nakopčati, na kopo djati, devati, naškopiti.
Anschönen, sich, *v. r.*, nališpati in napraviti se.
Anschöpfen, *v. a.*, zajeti, zajemati.
Anschoppen, *v. a.*, nagnjesti, gnjesti, nagatiti, gátiti.
Anschoppung, die, (obstructio, infarctus), zagnjeten drob, vreden, vredan; hat sie bekommen, vred od. uvred je dobil.
Anschrauben, *v. a.*, nach *M.* naškerniti, priškerniti, naviti, navintati, z vertili priterditi, prisponati.
Anschrecken, *v. a.*, das Wild bei den Jägern, naplašiti, nastrašiti, plašiti, strašiti.
Anschreiben, *v. a.*, napisati, napisovati, zapisati, zapisovati; an die Gewähr anschreiben, vpisati, (prepisati) v gruntne bukve za posestnika; an die Steuer, vpisati koga za davek; einem etwas anschreiben, zapisati, postaviti komu kaj v štev, števílbo, (obrajt, račun); ich bin gut angeschrieben bei ihm, čisla me, rad me ima, veljam kaj pri njem.
Anschreibung, die, zapis, vpis.
Anschreien, *v. a.*, zakrikniti, zakričati nad kom, zadreti se nad kom, zavpiti, zavekati na koga, na glas poklicati; um Hilfe, v (na) pomoč poklicati, klicati.
Anschreiten, *v. n.*, anfangen zu schreiten, stopiti, stopati; angeschritten kommen, prikorakati; verächtl. prikoracati.
Anschrote, die, das Ende an beiden Seiten der Länge an den wollenen Tüchern, krajevina, končnina.
Anschroten, *v. a.*, heranwälzen, privaliti, navaliti, valiti, zatočiti, zatakati; die Anschrote anfügen bei den Webern, pritkati, pritkavati.
Anschrumpfen, *v. n.*, nagerbančiti, gerbančiti se, gerbe dobiti, dobivati, nagerbinčiti se.
Anschub, der, im Kegelspiele, perva roka, pervi zagon, naval; beim Tisch, nastavek, pristavek; den Anschub haben, pervi vreči.
Anschuhen, *v. a.*, obuti, obuvati; die Pfähle mit Eisen beschlagen, nach *V.* auch, ožokati; Vorschuhen, poddelati, poddelovati, podšiti, podšivati; *v. r.*, sich anschuhen, obuti, obuvati se.
Anschuhung, die, obutev, okov, poddel, podšiv.
Anschulden, Anschuldigen, *v. a.*, obdolžiti, dolžiti, okriviti, kriviti; eine angeschuldigte Gewaltthätigkeit, posilnost, ktere koga dolžé, ktere je kdo obdolžen.
Anschuldigung, die, obdolženje.
Anschuldigungsbeweis, der, obdolživni dokaz.
Anschuppen, *v. a.*, butiti, butati v kaj.
Anschüppen, s. Anschaufeln.
Anschüren, *v. a.*, das Feuer, podnetiti, podpaliti, podkuriti, podžgati, podžigati, oživiti, oživljati; anregen, razdražiti, dražiti; s. Anregen.
Anschuß, der, ostrel, nastrel; erster Schuß, pervi strel, predstrel; des Wassers, nalet, naval vode; der Kristalle, ledenjenje; s. Rheumatismus.
Anschüßig, s. Rheumatisch.
Anschütt, die, nasip, nasutje, nanos, nanesina, naplav, plavutje.
Anschütteln, *v. a.*, pritresti, pritresati.
Anschütten, *v. a.*, etwas flüßiges, priliti, prilivati oder prilijati, pritočiti, pritakniti; Getreide, Sand, Staub, nasuti, nasipati, prisipati, prisipovati; mit einem Grabscheit, nagrebsti, nagrebati; voll schütten, naliti, nalijati, nasuti, nasipati.
Anschützen, *v. a.*, das Wasser vermittelst des Schutzbrettes höher steigen machen, pritvoriti, pritvarjati, pripreti, pripirati; die Räder, Bälge, kolesa, mehove odtvoriti, odtvarjati.
Anschwängern, *v. a.*, naploditi, ubrejiti, brejiti, ploditi, napolniti, zvaljati; in der Chemie, nasititi, nasitovati.
Anschwanken, *v. n.*, prišvepati, omahovaje, opotekaje se priti, iti.
Anschwänzeln, *v. n.*, priti, prihajati mahaje, migljaje z repam.
Anschwänzen, *v. a.*, prištuliti, štuliti.
Anschwären, *v. r.*, prignojiti se.
Anschwärmen, *v. n.*, prirojiti, rojiti; anfangen zu schwärmen, zrojiti, začeti rojiti.
Anschwärzen, *v. a.*, očerniti, počerniti, černiti kaj; einen, počerniti, očerniti, černiti, ogovoriti, ogovarjati, obirati, opravljati koga.
Anschwärzer, der, černivec, ogovarjavec.
Anschwärzung, die, černjenje, počernovanje.
Anschwatzen, *v. a.*, einem etwas, pričenčati komu kaj, nagovoriti, nagovarjati koga, da kaj vzame, verjame.

riti, naudarjati, Bäume, zasekati, zasekovati, začertati, začertovati; den Reif, nabiti, nabijati.

Anschläger, der, nabijač, nabijavec.

Anschlägig, *adj.*, prekanjen, premeden, umeten.

Anschlagsbetrag, der, znesek cenitve, znesek po preudarku.

Anschlagezettel, der, oglas, nabito oznanilo.

Anschlämmen, *v. a.*, zablatiti, nablatiti, poblatiti, blatiti, nagliniti, naglinovati.

Anschleichen, *v. n.* u. *r.*, priplaziti se, prištapati, prilesti, pritapati, prikrasti se, primuzati se.

Anschleifen, *v. a.*, (vom Zeitw. schleifen), nabrusiti, brusiti, naostriti; eine Spitze an das Messer, nož na ostro zbrusiti, nabrusiti, brusiti; (von der Schleife), Holz auf der Schleife heranführen, derva na smučeh, saneh privleči, privlačevati, vleči, vlačiti; mit der Schleife befestigen, pripetljati.

Anschlemmen, s. Anschlämmen.

Anschlendern, *v. n.*, prigambati, prilandati.

Anschlenkern, *v. a.*, šterkniti, šterkati kaj v od. na kaj.

Anschleppen, *v. a.*, privleči, privlačiti; voll anschleppen, navleči, navlačiti; *v. r.*, sich, navleči, navlačiti se.

Anschlendern, *v. a.*, zadegati, degati, zagnati, zaganjati kaj s prašo, zafračiti, zafračevati; *v. n.*, terjusiti v kaj, ob kaj.

Anschlichten, *v. a.*, Holz, nareštati, reštati, zložiti, skladati; mit der Schlichte bestreichen, pomazati, pomazovati (osnovo).

Anschließen, *v. a.*, prikleniti, priklepati; in Ketten legen, vkleniti, vklepati; an die Wand anschließen, prikovati, prikovavati; eine Schrift, priložiti, prilagati; *v. r.*, die Soldaten schließen sich an einander an, vojaki se tišče, stikajo, gredó v zastopce; sich an Jemanden anschließen beim Gehen, pridružiti, pridruževati se komu, prijeti, prijemati se koga, obesiti, obešati se na koga, pripajdašiti, pritovaršiti se; sich an Jemanden anschließen, seine Parthei nehmen, skleniti, sklepati se s kom; sich dem Processe anschließen, pristopiti, pristopati k pravdi; das Kleid schließt nicht an, oblačilo se ne prilega; priléči, prilegati se, obleči, oblegati se, prijeti, prijemati se; die Thür schließt nicht an, duri se ne zapirajo dobro, se ne prilegajo, prijemajo.

Anschließung, s. Anschluß.

Anschlingen, *v. a.*, mit der Schlinge, prizankati, zadergniti, zadergovati na kaj, pripetljati; *v. r.*, sich an Jemanden anschlingen, s. Anschließen, sich.

Anschlitzen, *v. a.*, eine Schreibfeder, urezati, preklati, nacepiti, nacepovati; ein Stück Zeugs, snkno narezati, narezovati, naparati.

Anschlossen, *v. i.*, es schloßt an die Fenster an, toča se zaganja, zaletuje v okna.

Anschlürfen, sich, *v. r.*, naserkati se.

Anschluß, der, priklenjenje, priklep, prikovanje; Anschluß einer Schrift, priloga, doklada; die Beilagen folgen im Anschluße mit, priloge so pridjane; Anschluß an Jemand, pridružba, pridruženje, pristop.

Anschmauchen, *v. a.*, odimiti, odimovati, okaditi, okajati; angeschmaucht, odimljen, okajen; s. Anrauchen.

Anschmecken, *v. a.*, spoznati, poznati po kusu, po slasti, pokusiti; *v. n.* (Jägerspr.), zaslediti, zasledovati.

Anschmeicheln, sich, *v. r.*, prilizoiti, prilizovati se, priknpiti, prikupovati se, priljubiti, priljubovati se (komu).

Anschmeißen, *v. a.*, trešiti na kaj, zadegati; s. auch Anschlendern; die Fliegen schmeißen das Fleisch an, nach *V.*, muhe zaplodijo meso; *v. n.*, mit dem Kopfe an die Wand anschmeißen, z glavo ob zid trešči ti, trešiti, butiti, butati, telebiti.

Anschmelzen, *v. n.*, anfangen zu schmelzen, otopiti, topiti se, stopiti in prijeti se; *v. a.*, an etwas, pritopiti na kaj, privariti, variti; mit Blei, prisvinčiti; viel oder genug schmelzen, natopiti, natapljati.

Anschmettern, *v. n.*, zahrumeti, zaropiti, zaderleskati, zaderlešiti, zahrušiti, terkniti, terkati, lopniti (na kaj).

Anschmieden, *v. a.*, prikovati, prikovavati, nakovati, nakovavati, prikleniti, priklepati.

Anschmiedung, die, prikovanje.

Anschmiegen, sich, *v. r.*, an Jemanden, objeti, objemati, obimčkati koga, pritisniti, pritiskati, stisniti, stiskati se h komu, oviti, ovijati se koga; *v. a.*, primeriti kaj čemu, priravnati, priravnavati, prilagoditi, ulagoditi; Worte den Begriffen, priličiti, priličevati besede zapopadkam.

Anschmiegsam, *adj.*, von Menschen, priljuden; überhaupt, priležin, obležin, priličin, prilagoden.

Anschmieren, *v. a.*, namazati, pomazati, zamazati, mazati; mit Fett, auch namastiti, mastiti; grob oder ungeschickt, nakacati; mit Koth, oblatiti, oblatovati, očofati (z blatom); betriegen, oplahtati, opchariti, ganiti, ukaniti, ukanjati; sich anschmieren mit einer Waare, okupiti se; s. auch Verfälschen.

Anschminken, *v. a.*, obličje pobarvati, pomazati, pobeliti, porudečiti lice, olepotičiti, nalepotičiti, lepotičiti.

Anschmitzen, *v. a.*, šleniti (z bičevim koncam).

Anschmoren, *v. n.*, napražiti, pražiti, sopariti, uacmariti, ocmariti, cmariti.

Anschmücken, *v. a.*, uapraviti, napravljati lepo, olišpati, lišpati, ozaljšati, zaljšati.

Anschmunzeln, *v. a.*, namuzniti se komu.

Anschmutzen, *v. a.*, pomazati, umazati, zavaljati, povaljati, ogerditi, okergati, posvinjati; nach *V.* auch onesnažiti; nach *M.* auch oprižiti.

Anschnallen, *v. a.*, pripenčati, pripeti, pripenjati, prikopčati.

Anschnalzen, *v. a.*, dlesniti, dleskati na koga; mit der Peitsche, počiti, pokati.

Anschnarchen, **Anschnarren**, **Anschnauben**, **Anschnauzen**, *v. a.*, zarcvsati, zasmerčati,

zahrupeti, zarohneti na koga, nad kom; s. auch Anfahren.

Anschnäutzen, *v. a.*, osmerkati kaj, vsekniti, vsekovati se v kaj.

Anschneiden, *v. a.*, narezati, narezovati; das Brot, Käse uff., angänzen, načeti, načenjati; mit der Schere, nastriči, nastrigati; an das Kerbholz, zarezati, zarezovati.

Anschneien, *v. i.*, es schneit ans Fenster an, mete, (sneg gre, pada) na okno.

Anschnellen, *v. a.*, etwas, bersniti, bersati na kaj, puhniti, puhati na kaj, sprožiti, sproževati; *v. n.*, s. Anprallen.

Anschnitt, der, nareza, načetje; Anschnitt aus Kerbholz, zareza; das zuerst Angeschnittene, narezek, urezek, načetek; der Ort des Anschnittes, narez *f.*

Anschnittsberechnung, die, število, štetev (račun) po rovašu.

Anschnitzeln, **Anschnitzen**, *v. a.*, narezljati, narezljevati.

Anschnüffeln, *v. a.*, povohati, vohati, ponjušiti, ponjušati, njušiti.

Anschnüren, *v. a.*, privezati, privezovati (z vervico), natvesti, natvezovati, pritvesti, pritvezovati.

Anschnurren, *v. a.*, zagerčati nad kom, s. Anfahren.

Anschobern, *v. a.*, nakopčati, na kopo djati, devati, naškopiti.

Anschönen, sich, *v. r.*, nališpati in napraviti se.

Anschöpfen, *v. a.*, zajeti, zajemati.

Anschoppen, *v. a.*, nagnjesti, gnjesti, nagatiti, gátiti.

Anschoppung, die, (obstructio, infaretus), zagnjeten drob, vreden, vredan; hat sie bekommen, vred od. uvred je dobil.

Anschrauben, *v. a.*, nach *M.* naškerniti, priškerniti, naviti, navintati, z vertili priterditi, prisponati.

Anschrecken, *v. a.*, das Wild bei den Jägern, naplašiti, nastrašiti, plašiti, strašiti.

Anschreiben, *v. a.*, napisati, napisovati, zapisati, zapisovati; an die Gewähr anschreiben, vpisati, (prepisati) v gruntne bukve za posestnika; an die Steuer, vpisati koga za davek; einem etwas anschreiben, zapisati, postaviti komu kaj v štev, številbo, (obrajt, račun); ich bin gut angeschrieben bei ihm, čisla me, rad me ima, veljam kaj pri njem.

Anschreibung, die, zapis, vpis.

Anschreien, *v. a.*, zakrikniti, zakričati nad kom, zadreti se nad kom, zavpiti, zavekati na koga, na glas poklicati; um Hilfe, v (na) pomoč poklicati, klicati.

Anschreiten, *v. n.*, anfangen zu schreiten, stopiti, stopati; angeschritten kommen, prikorakati; verächtl. prikoracati.

Anschrote, die, das Ende an beiden Seiten der Länge an den wollenen Tüchern, krajevina, končnina.

Anschroten, *v. a.*, heranwälzen, privaliti, navaliti, valiti, zatočiti, zatakati; die Anschrote anfügen bei den Webern, pritkati, pritkavati.

Anschrumpfen, *v. n.*, nagerbančiti, gerbančiti se, gerbe dobiti, dobivati, nagerbinčiti se.

Anschub, der, im Kegelspiele, perva roka, pervi zagon, naval; beim Tisch, nastavek, pristavek; den Anschub haben, pervi vreči.

Anschuhen, *v. a.*, obuti, obuvati; die Pfähle mit Eisen beschlagen, nach *V.* auch, ožokati; Vorschuhen, poddelati, poddelovati, podšiti, podšivati; *v. r.*, sich anschuhen, obuti, obuvati se.

Anschuhung, die, obutev, okov, poddel, podšiv.

Anschulden, **Anschuldigen**, *v. a.*, obdolžiti, dolžiti, okriviti, kriviti; eine angeschuldigte Gewaltthätigkeit, posilnost, ktere koga dolžé, ktere je kdo obdolžen.

Anschuldigung, die, obdolženje.

Anschuldigungsbeweis, der, obdolživni dokaz.

Anschuppen, *v. a.*, bútiti, butati v kaj.

Anschüppen, s. Anschaufeln.

Anschüren, *v. a.*, das Feuer, poduetiti, podpaliti, podkuriti, podžgati, podžigati, oživiti, oživljati; anregen, razdražiti, dražiti; s. Anregen.

Anschuß, der, ostrel, nastrel; erster Schuß, pervi strel, predstrel; des Wassers, nalet, naval vode; der Kristalle, ledenjenje; s. Rheumatismus.

Anschüßig, s. Rheumatisch.

Anschütt, die, nasip, nasutje, nanos, nanesina, naplav, plavutje.

Anschütteln, *v. a.*, pritresti, pritresati.

Anschütten, *v. a.*, etwas flüßiges, priliti, prilivati oder prilijati, pritočiti, pritakati; Getreide, Sand, Staub, nasuti, nasipati, prisipati, prisipovati; mit einem Grabscheit, nagrebsti, nagrebati; voll schütten, naliti, nalijati, nasuti, nasipati.

Anschutzen, *v. a.*, das Wasser vermittelst des Schutzbrettes höher steigen machen, pritvoriti, pritvarjati, pripreti, pripirati; die Räder, Bälge, kolesa, mehove odtvoriti, odtvarjati.

Anschwängern, *v. a.*, naploditi, ubrejiti, brejiti, plodíti, napolniti, zvaljati; in der Chemie, nasititi, nasitovati.

Anschwanken, *v. n.*, prišvepati, omahovaje, opotekaje se priti, iti.

Anschwänzeln, *v. n.*, priti, prihajati mahaje, migljaje z repam.

Anschwänzen, *v. a.*, prištuliti, štuliti.

Anschwären, *v. r.*, prignojiti se.

Anschwärmen, *v. n.*, prirojiti, rojiti; anfangen zu schwärmen, zrojiti, začeti rojiti.

Anschwärzen, *v. a.*, očerniti, počerniti, černiti kaj; einen, počerniti, očerniti, černiti, ogovoriti, ogovarjati, obirati, opravljati koga.

Anschwärzer, der, černivec, ogovarjavec.

Anschwärzung, die, černjenje, počernovanje.

Anschwatzen, *v. a.*, einem etwas, pričenčati komu kaj, nagovoriti, nagovarjati koga, da kaj vzame, verjame.

Anschweseln, *v. a.*, ožepliti, nažepliti, žepliti.
Anschweif, der, snutek, osnutek, osnova.
Anschweifen, *v. a.*, nasnovati, snovati.
Anschweißen, *v. a.*, privariti, privarjati; bei den Jägern, okervaviti, kervaviti, ostreliti, nastreliti, raniti.
Anschwellen, *v. a.*, napeti, napenjati, napihniti, napihovati; *v. n.*, napeti, napenjati se; natekati, rasti, oaraščati, narašati, prihajati; bei Krankheiten, oteči, otekati, obotaviti, navreti, zabuhoiti; angeschwollene Backe, zabuhnjeno lice.
Anschwellung, die, natek, narast; des Flußes, auch velika voda; oteklina, otók; entzündliche Anschwellung, obotavljej.
Anschwemmen, *v. a.*, naplaviti, priplaviti, plaviti (les), auch gnati les; Erdreich, nanesti, nanašati.
Anschwemmung, die, naplavljenje, plavljenje; das Angeschwemmte, naplav, plavje, prod, plavntina, melj, omelje, opersje, nasipina, nanos.
Anschwemmungsrecht, das, pravica do plavutine.
Anschwimmen, *v. n.*, priplavati, doplavati, plavati.
Anschwindeln, *v. a.*, ein wenig schwindelnd machen, omotiti, nekoliko vertoglaviga, opotečniga narediti koga.
Anschwingen, *v. a.*, zamahniti, zamahovati.
Anschwirren, *v. n.*, priberneti, prišuriti, prisverčati, pribrenčati.
Anschwöden, *v. a.*, (bei Gerb.), zavapniti, apniti kožo.
Anschwören, *v. a.*, s prisego obljubiti, obetati.
Anschwung, der, zamah.
Ansegeln, *v. n.*, zajadriti, jadriti v kaj; segelnd ankommen, prijadriti.
Ansehen, *v. a.*, pogledati, pogledovati, gledati kaj, od. na kaj; zreti, ozreti, ozirati se na kaj; mit unverwandten Augen, z vpertimi očmi gledati, oči vpreti, vpirati v kaj, ne premakniti oči; das war schön anzusehen, lepo je bilo viditi, gledati; man sieht es ihm an, zna se mu; man sieht es ihm nicht an, ne bi človek rekel; an den Augen ansehen, na očeh spoznati, v očeh viditi, brati; man sieht ihm den Vagabunden an, potepuh iz njega gleda; mit scheelen Blicken, poprek gledati, po strani, od strani; einander ansehen, spogledati, spogledovati se; er sieht das Geld nicht an, denarjev mu ni žal, mu ni kaj mar; geduldig ansehen, gledati, poterpeti, terpeti; starr und steif, pogledati, gledati debelo, stermo, serpo, srepo (*cf. altsl.* sverép, wild); gledati debelo, da bi oči izkapale; er sieht die Dinge falsch an, ne vidi reči, kakoršne so; dieß kann als ein gutes Werk angesehen werden, to se more za dobro delo imeti, šteti, čislati; Jemanden mit der Strafe ansehen, kazniti koga, naložiti komu kazen; sich für was ansehen, šteti se (za) kaj; worauf ist das angesehen?, kam to meri?, ich sah es ihm an, znalo se mu je, zagledal, vidil sim nad njim; er ist bei Jedermann angesehen, vsi ga čislajo; ein angesehener Mann, veljak, imenitnik, veljaven, imeniten, čislan mož; einen hart ansehen, gerdo gledati, s hudo, zabodêno pogledati, gledati koga; der Richter soll die Sache und nicht die Person ansehen, sodnik naj gleda na reč, ne pa na osebo; er hat seine Heimath mit dem Rücken ansehen müssen, svoj dom je mógel zapustiti.
Ansehen, das, die Handlung des Ansehens, pogled, gled, gledanje, ozir, oziranje, vid; in Ansehen (bess. Ansehung) seiner, gledé na-nj, kar se tiče njega; allem Ansehen nach, po vsim videzu, kakor vse kaže, kakor je podoba; ohne Ansehen der Person, ne gledé na to, kdo da je kdo; Auctorität, veljava, čast, čislanost; das äußere Ansehen, videz, zunanja postava; dem äußern Ansehen nach, po vidu; jetzt hat das Haus ein besseres Ansehen, sedaj je hiša lepši viditi; es hat das Ansehen, als wenn nichts aus der Sache werden wollte, kakor se kaže, kakor se mi zdi, ne bode nič iz tega; er hat das Ansehen, ima videz, ima veljavo; im großen Ansehen stehen, veljak biti, kaj veljati pri ljudeh, čislan, spoštovan, imeniten biti; er weiß sich Ansehen zu geben, zna si veljavo dati, dajati; das Vorurtheil des Ansehens, predsodek po veljavi; Ansehen als Gestalt, podoba; sein Ansehen verspricht etwas Gutes, če sodiš po obrazu, po zunanjim, je dober človek; des Ansehens werth, vreden, da se vidi, da se pogleda.
Anseher, der, pogledavec.
Ansehnlich, *adj.*, veljaven, imeniten, znamenit, auch vidin, očiten, važen; ein ansehnlicher Mann, veljak; er hat ein ansehnliches Vermögen, precej premožen je.
Ansehnlichkeit, die, veljavnost, imenitnost, važnost, znamenitost; *serb.* auch znatnost, odličnost, uglednost.
Ansehung, die, s. **Ansehen**, in Ansehung dessen, glede na to, kar se tiče tega, zastran tega, zavolj tega.
Ansellen, *v. a.*, privezati, privezovati, natvesti, natvezati na verv.
Ansein, s. **Anwesenheit**.
Ansengen, *v. a.*, nasmoditi, osmoditi, smoditi, opaliti, pripaliti; angesengt werden, prismoditi se; von der Sonne, zagoreti, ogoreti.
Ansengung, die, nasmod, smod, ožig.
Ansetzblech, das, nach *V.*, prikrov, pokrov.
Ansetzen, *v. a.*, nastaviti, nastavljati; eines dem andern nahe setzen, pristaviti, pristavljati, postaviti, postavljati k čemu; Blutegel, pijavke staviti; einen Aermel, rokav prišiti, prišivati; zwei Körper an einander setzen, sostaviti, sostavljati; mehrere, zdevati; einen zwischen zwei, vstaviti, vstavljati; anrechnen, postaviti, postavljati, zapisati, zapisovati v število; einen Tag ansetzen, dan odločiti, odločevati; Gebühren, ustanoviti, ustanovljati, ustanovljevati davščino; Bauern ansetzen, kmete naseliti, naseljevati; Bäume, nasaditi, zasaditi, zasajati; er hat im Weingarten viel angesetzt, v vinogradu je veliko zasadil; die Reben haben viel Trauben angesetzt, terte so pokazale, imajo obilno zaroda; die Feder ansetzen, pero v roko vzeti, jemati; das Gewehr, s. **Anlegen**; eine Waare ansetzen, postaviti ceno blagu; zu hoch ansetzen, preceniti; Erde ansetzen, s. **Anschwemmen**; die Klauen ansetzen, kremplje zasaditi; einen ansetzen, betrügen, posaditi koga (na led); *v. n.*, an den Feind ansetzen, pritisniti, pritiskati na sovražnika, udariti na sovražnika; die Stutte hat angesetzt, kobila se je ubrejila; er setzte dreimal an, trikrat je poskusil; das Erz setzt an, naprej derži; *v. r.*, sich ansetzen, naseliti se; sich ansetzen, vom Staub, vom Bodensatz, prijeti, prijemati se, usesti, usedati se; sich an etwas, lotiti se česa.
Ansenfzen, *v. a.*, vzdihniti na koga.
An sich bringen, pridobiti, pridobivati kaj, v last kaj dobiti.
Ansicht, die, pogled, pogledanje; die erste Wahrnehmung, zagledek, zagled; schöne Ansicht, Prospect, lep vid, ugled; Meinung, misel, menjenje; meine Ansicht ist diese, moja misel je, tako menim; sich durch eigene Ansicht überzeugen, s svojimi očmi se prepričati; nach Ansicht dieses Briefes, ko je prebral to pismo, prebravši ta list.
Ansichtig, *adj.*, werden eines Menschen, Dinges, ugledati, zagledati koga, kaj.
Ansickern, *v. n.*, nakapati, kapati, nacurljati, curljati, nacezljati, cezljati.
Ansiedelei, die, naselbina, naselitev; der Boden, selišče, selíše.
Ansiedeln, *v. a.*, naseliti, naseljevati, nastaniti; *v. r.*, naseliti, useliti se; sich anderwärts ansiedeln, preseliti se.
Ansiedeln, das, naselitev, naseljenje.
Ansieden, *v. a.*, zavreti, povreti, vreti.
Ansiedler, der, naselnik, priselnik, selak; **Ansiedlerin**, die, naselnica.
Ansiedlung, s. **Ansiedeln**, das.
Ansiegeln, *v. a.*, pripečatiti.
Ansillen, *v. a.*, einen Lockvogel, okomotati, komotati vabnika.
Ansingen, *v. a.*, einen, zapeti, zapevati komu; *v. r.*, sich ansingen, napeti se.
Ansinnen, *v. a.*, einem etwas, zaprositi, poprositi koga česa (za kaj); pričakovati od koga kaj; s. **Anmuthen, Zumuthen**.
Ansinnen, das, **Ansinnung**, die, zaprošnja, želja.
Ansintern, s. **Ansickern**.
Ansitz, s. **Wohnsitz**.
Ansitzen, *v. n.*, fest ansitzen, terdo sedeti, deržati se česa; ankleben, lepeti, obviseti, obsedeti, sprijeti se; von Kleidern, dobro se deržati, obleči se.
Anspalten, *v. a.*, nacepiti, nacepovati, naklati; *v. n.*, napóčiti, napókati; angespalten, napočen.
Anspann, der, vprega, vozna tlaka.

Anspannen, *v. a.*, die Pferde uff., vpreči, vpregati oder vprezati, napreči, napregati, naprezati; ein Tuch, Seil, seinen Verstand, seine Kräfte, napeti, napenjati, nategniti, nategovati.
Anspanner, der, vpežnik, napežnik, napregač, podložnik, ki s konji raboto opravlja.
Anspannung, die, naprega, vprega, napenjanje, nategovanje.
Anspeien, *v. a.*, Jemanden, pljuniti, pljevati na koga, v koga; voll anspeien, opljevati, napljevati, zapljevati; durch Uebergeben, okozlati, okozlavati.
Ansperen, *v. a.*, pripreti, pripirati.
Anspicken, *v. a.*, napolniti, napolnovati, natakniti, natikati; ein angespickter Beutel, natlačena, nabita mošnja.
Anspielen, *v. a.*, das Spiel anfangen, začeti, začenjati igro, zaigrati; *v. n.*, auf einem Instrument, zaigrati; auf einem Saiteninstrument, zagosti; auf einem Blasinstrument, zapiskati, zatrobiti; auf etwas anspielen, zadevati na kaj, klepati, biti na kaj, takniti, tikati v kaj *fig.*, oberniti, obračati, meriti na kaj, cikati, * nacikovati na kaj.
Anspielung, die, Allusion, zadevanje, naklepanje, tikanje, mérjenje; im Kartenspiel, zaigranje, perva roka.
Anspießen, *v. a.*, nabosti, nabadati, nasaditi, nasajati, natakniti, natikati; einen Verbrecher, na kol nabiti, nabijati.
Anspießwunde, die, nabodina.
Anspinnen, *v. a.*, napresti, zapresti, napredati, naprejati; hinzuspinnen, pripresti, pripredati; was böses, kaj hudiga naplesti, plesti, napletati; s. **Anzetteln**; sich anspinnen, *v. r.*, es wird sich ein Krieg anspinnen, vojska se bo izcimila, izpletla, izmotala.
Anspinnung, die, napredanje, priprejanje, pripredanje; eines Verbrechens, nasnova, napletanje hudodelstva.
Anspitzen, *v. a.*, poostiti, ostiti; gewöhnl. naspičiti, ošpičiti, špičiti; *serb.* zašiljiti.
Ansplittern, *v. n.*, zadirati se, začeti se drobiti, cepiti.
Ansporren, *v. a.*, ein Pferd, spodbosti, spodbadati, podbistrati, z ostrogo suniti, sovati, zbosti, zbadati, pognati, poganjati; *fig.* spodbosti, spodbadati; der Ehrgeiz spornt ihn an, častilakomnost ga vžiga, žene, spodbada.
Ansporrung, die, spodbod, spodbadanje.
Anspötteln, Anspotten, *v. a.*, zasmehovaje nagovoriti, nagovarjati.
Ansprache, die, nagovor, ogovor, poprošnja; Ansprache ans Volk, govor; s. **Anspruch**; bei Blasinstrumenten, glas, oglas.
Ansprechen, *v. a.*, bei den Jägern, napovedati, napovedovati, imenovati; jemanden ansprechen, obgovoriti, ogovoriti, ogovarjati, nagovoriti, nagovarjati; in Kt. omarnovati; für sich ansprechen, lastiti se česa, pripisovati si kaj, prirekovati si kaj; Wohlgefallen erregen, dopasti, dopadati komu; bittlich ansprechen, poprositi, prositi koga za kaj; einen gerichtlich um etwas an-

sprechen, pri kom, od koga kaj s tožbo iskati, vprašati po čem. tirjati kaj, pri gosposki poiskati, iskati; *v. n.*, einen Ton von sich geben, oglasiti, glasiti se, zapeti, zapevati, zapiskati; bei Jemanden ansprechen, oglasiti, oglašati se pri kom, stopiti k komu.

Anspreizen, *v. a.*, opreti, opirati; anspreizen, sich, *v. r.*, vpreti, vpirati se (v kaj).

Ansprengen, *v. a.*, ein Pferd zum Galopp, podbosti, podbadati konja, nagnati, naganjati; mit Wasser ansprengen, pokropiti, kropiti; einen Felsen, nalomiti, narušiti; *v. n.*, auf Jemanden angesprengt kommen, jezdé na koga se pognati, poganjati, pridirjati, priskakati na konji.

Ansprengung, die, pokrop, kropljenje.

Anspringen, *v. n.*, skočiti, skakati na kaj, nad kaj; heranspringen, priskakati; das Glas ist angesprungen, steklo je napočeno; das Holz ist angesprungen, les je naklán.

Anspritzen, *v. a.*, oškropiti, škropiti, našterkati, šterkati, nabrizgati, nasikati, osikati; *v. n.*, šterkniti, šterkati na kaj.

Anspruch, der, s. **Anspeache**; Anspruch auf etwas, pravica do česa; Forderung, iskanje, tirjanje, prirekovanje; in Anspruch nehmen etwas, Anspruch machen auf etwas, lastiti, svojiti si kaj, prirekovati si kaj, za svoje terditi, tirjati; die Gemeinde in Anspruch nehmen, vzeti, jemati v delež; Jemanden, poprositi koga za kaj; seine Ansprüche geltend machen, svoje pravice izdelati, dognati, obveljavo pravicam zadobiti; er macht Ansprüche auf Ansehen, misli da kaj velja, hoče kaj veljati; er ist ohne Ansprüche, vse mu je prav, z vsim je zadovoljin; er ist voller Ansprüche, povsod se vriva, mu ni mogoče ustreči, ugoditi; ich nehme ihre Güte in Anspruch, na vašo dobrotljivost se naslanjam, zanašam.

Anspruchig, *adj.*, tirjan, zahtevan.

Anspruchslos, *adj.*, ponižen, zmeren človek, ki se nikomur ne vriva, komur je vse prav, nevtikovaven.

Anspruchsvoll, *adj.*, prevzeten, vtikovaven.

Ansprung, der, naskok, napad, napok, napoč; als Ausschlagskrankheit, garje, kraste, grinte, oskrumbe; Ansprung der Krankheit, s. **Anfall**.

Anspucken, s. **Anspeien**.

Anspulen, *v. a.*, nasukati, sukati na cevko, naviti, viti.

Anspülen, *v. n.*, an etwas, plivkati na kaj, pljuskati; *v. a.*, das Wasser spült immer mehr Land an, voda vedno bolj nanaša; etwas, naplaviti, plaviti.

Anspülung, s. **Anschwemmung**.

Anstacheln, *v. a.*, nabosti, nabadati, pribosti, pribadati; antreiben, spodbosti, spodbadati.

Anstählen, *v. a.*, z jeklam podstaviti, podstavljati, ojekliti, jekliti.

Anstalt, die, Vorbereitung, priprava; Institut, naprava, ustanovitev, osnutek; Maßregel, naredba; Lehranstalt, učilnica; Erziehungsanstalt, gojilnica, rejilnica, izrejavnica; Anstalten machen, treffen zu etwas, pripravljati, napravljati se k čemu; zur Reise, napravljati se, ravnati se na pot.

Anstammen, angestammt, rodovinsk, dedin, od prededov prejet, v rodu; s. **Anerben**.

Anstämmen, *v. a.*, upreti, upirati; *v. r.*, upreti se, upeti, upenjati se.

Anstämmung, die, upor, upiranje.

Anstampfen, *v. a.*, pritolči, tolči, tleči, priteptati, teptati, pribiti, pribijati.

Anstand, der, das Anstehen, das Stehen, stanje pri čem in čakanje; der Ort des Stehens, staja, staj; ohne Anstand (ohne zu zögern), brez pomude, brez odloga, brez odlašanja; in U. K. auch, brez prenevedanja; ohne Anstand, pri tej priči, nemudama; ohne Bedenken, brez pomislika, brez zabave; Anstand nehmen, pomisliti, pomišljati, pomišljevati, obotavljati se, prenevedati se, ustavljati se nad čem, spotikati se na čem; das Hinderniß, zaderžek, ovira, ovirek; es wird einen Anstand geben, bo nekaj zaderžka; bei sich ergebenden Anständen, ako bi se kaki zaderžki, ovirki, pomisliki pokazali, namerili; Anstände machen, ovire delati, staviti; guter Anstand, kar se lepo uda, priležnost, dostojnost, ponositost, spodobnost, naličnost, priličnost; mit Anstand reden, pristojno, spodobno govoriti; bei den Jägern, preža, nastaja, čakanje; ich gehe auf den Anstand, grem čakat.

Anständig, *adj.*, priležin, priličin, naličin, pristojin, spodoben, všeč, prijeten, vljuden, priljuden, ugoden, ponosit; kaufe, wenn es dir anständig ist, kupi, če ti je po volji, če si voljan; *adv.*, priljudno, pristojno, pošteno, lepo, kakor se spodobi, po spodobi, spodobno.

Anständigkeit, die, pristojnost, priličnost, vljudnost, spodobnost, priležnost, všečnost, prijetnost.

Anstandsbrief, der, Moratorium in den Rechten, odložno pismo.

Anstandslehre, die, nauk spodobniga obnašanja.

Anstandslos, *adj.* u. *adv.*, brez pomislika, brez zaderžka.

Anstandsvoll, *adj.* u. *adv.*, prav spodobno.

Anstängeln, *v. a.*, den Hopfen, natič dati, dajati hmelju.

Anstapeln, *v. a.*, zložiti, skladati na kaj.

Anstärken, *v. a.*, poškropiti, škropiti s krepčalam, poštirkati, štirkati.

Anstarren, *v. a.*, debelo pogledati, gledati, srepo, široko gledati, stermo gledati, oči v koga vpreti, vpirati; *fig.*, čuditi se čemu, zavzeti, zavzemati se.

Anstatt, *conj.* u. *pr.*, namest, namesti, namesto; an meiner Statt, namesti oder namest mene, na mojim mestu, auch zame, mesti mene; anstatt zu arbeiten, spielt er, ne da bi delal, še igra, namesti dela, ljubi igro.

Anstauben, *v. n.*, oprašiti, naprašiti, prašiti.

Anstäuben, *v. a.*, oprašiti, opraševati, prašiti.

Anstauchen, *v. a.*, das Getreide zum Ausdreschen auf der Tenne zurecht legen, nasaditi, nasajati.

Anstaunen, *v. n.*, ostermeti, stermeti nad kom, zavzeti, zavzemati se nad kom, začuditi, čuditi se komu, čemu; *v. a.*, einen, gledati in čuditi se.

Anstaunenswerth, *adj.*, čudovit.

Anstechen, *v. a.*, mit den Spornen das Pferd, spodbosti, spodbadati, podbadati, pognati, poganjati, priganjati; angestochen kommen, prištorkljati; einen mit Worten anstechen, koga zbosti, zbadati, zajedati, pikniti, pikati; mit der Gabel, natakniti, natikati; anfangen zu stechen, nabosti, nabadati; ein Faß, nastaviti, nastavljati, sonst načeti, načenjati; er ist angestochen, hat einen Rausch, kapljica ga je pobila, šterknjen, nasekan, nadelan, vinjen, nabit, mahnjen je, mnho ima.

Ansteckegift, s. **Contagium** und **Miasma**.

Anstecken, *v. a.*, natakniti, natikati, nasaditi, nasajati; mit der Nadel, pritakniti, pritikati, pripeti, pripenjati; den Säbel, opasati, opasovati, pripasati sabljo; ein Haus, zažgati, zažigati hišo; eine Kerze, svečo užgati, užigati; einen mit einer Krankheit, okužiti, okuževati koga, zatrositi, zatrošati, vsejati, sejati bolezen; einen Ort, zasejati, zasevati, zatrositi, trositi bolezen v —, po —, zanesti, zanašati; angesteckt werden, nalesti, nalezovati bolezen; er ist von der Krankheit angesteckt worden, bolezen se ga je prijela; ein ungesunder Verstand steckt oft auch das Herz an, nezdrav, bolan um rad spači, skazi, spridi serce; ein Faß Wein, nastaviti, nastavljati sod.

Ansteckend, *adj.*, kužin, nalezljiv, nalezin; diese Krankheit ist ansteckend, ta bolezen se prijemlje.

Ansteckung, die, natik, nabod; Anzündung, užganje, zažganje; der Krankheit, okužba, nalezba, nalezenje.

Ansteckungsseuche, die, nalezljiva kuga, nalezlica.

Ansteckungsstoff, der, kužnoba, kužilo, naleznina, skernina; s. **Miasma**.

Ansteckungsfähigkeit, die, okužljivost, nalezljivost, kužnota.

Anstehen, *v. n.*, auf etwas, stati na čem; neben, stati pri čem, poleg, tik česa; das Kleid steht ihm gut an, podá, prileže se mu, lepo mu stoji, lepo se mu udá; das Kleid steht ihm plump an, visi na njem, stoji mu, kakor kravi sedlo; geziemen, pristojati se; gefallen, dopasti, dopadati (se); deine Lebensart steht deinem Vater gar nicht an, tvoje obnašanje očetu kratko nikar ni všeč, ni po volji, ni po godu; der Preis steht mir an, cena mi je po volji, mi je prav; anstehen, den Dienst antreten, v službo stopiti, stopati, službo nastopiti, nastopati; es wird nicht lange anstehen, ne bo dolgo; anstehen lassen, odložiti, odlagati, odlašati, odkladati kaj, poterpeti, počakati; Bedenken tragen, pomišljevati si; ich stehe an, — ob, ne vem, če, ne vem, ali, ne morem reči, da, —; der Entschlossene steht nicht lange an, serčni ne pomišljuje, ne postaja dolgo, se ne prenevedá; wollen Sie mit anstehen? ali hočete z nami?

Ansteifen, *v. a.*, s. **Anstärken**; *v. r.*, s. **Anstämmen**.

Ansteigen, *v. n.*, das Gebirge steigt sanft an, gora se po malem viša, dviga, vzdigneje; sanft ansteigende Fläche, po malem se dvigajoča planjava, napete tla; angestiegen kommen, mit großen langsamen Schritten, prikorakati, korakati.

Anstellen, *v. a.* u. *r.*, pristaviti, postaviti, postavljati (k čemu); er ist von bösen Leuten angestellt worden, um das zu thun, hudobni so ga navodili, napeljali; anštiften, nagovoriti, nagovarjati, podpihniti, podpihati, podpihovati; Uneinigkeit anstellen, razpor, prepir napraviti, napravljati, početi, počenjati, zdražbe storiti, delati; du hast die Sache schlecht angestellt, slabo si jo izvedel; Essig, Tinte anstellen, kis, černilo nastaviti, nastavljati; ein Gastmahl, gostje narediti, narejati, gostovanje napraviti, napravljati; das ist ein angestellter Handel, to je nasnovano; eine Reise anstellen, podati, podajati se na pot; einen Versuch, skusiti, skušati, poskusiti, poskušati; Betrachtungen anstellen, premisliti, premišljati, premišljevati; eine Wette anstellen, postaviti, staviti; eine Klage, podati, podajati tožbo, tožiti; eine Untersuchung, preiskovanje napraviti; sich ungeschickt anstellen, nerodno se vesti; sich zur Arbeit ungeschickt anstellen, nerodno se k delu pripraviti, pripravljati; sich freundlich anstellen, prijazno se skazati, kazati, prijazno se vesti, prijazniga se delati, hliniti; bei Jägern, sich anstellen, iti na prežo, iti čakat, nastaviti, nastavljati se; ich werde ihm schon etwas anstellen, dessen er sich nicht versieht, nakalil, nagodil mu bom eno, ki se je ne nadja; einem einen Dienst verleihen, službo dati, dajati, podeliti, podeljevati komu; angestellt sein, v službi biti, službo imeti; angestellt werden, službo dobiti, dobivati; Jemanden als Landeschef, als Pfarrer anstellen, koga postaviti, postavljati za deželniga poglavarja, za fajmoštra; ich weiß nicht, wie dieß anzustellen, ne vem, kako bi se tega lotil, kako bi to reč storil, naredil; wer hat dieß angestellt? kdo je to storil? einen Arbeiter anstellen, postaviti delavca, najeti, najemati.

Anstellig, *adj.*, pripraven, ročen, spreten.

Anstellung, die, pristavljanje; Amt, služba; Anstellung eines Versuches, poskušnja.

Anstellungsdekret, das, vslužilno, službodajno pismo.

Anstellungsfähigkeit, die, pripravnost za službo.

Anstellungsgesuch, das, prošnja za službo.

Anstemmen, s. **Anstämmen**.

Ansterben, *v. n.*, das ist mir angestorben, to sim po mertvim, ranjcim dobil; to mi je pripadlo po dedini, sim podedoval.

Ansteuern, *v. a.*, das Schiff, prikermiti, kermiti, prikormaniti, kormaniti ladijo.

Anstich, der, die Handlung des Anstechens, nabod, zabod; s. **Anstechen**; was zuerst angestochen wird, načetek, načetje.

Ansticheln, *v. a.*, einen, zbosti, zbadati koga, pikniti, pikati.

Ansticken, *v. a.*, prišiti, všiti, všivati, privesti, prištikati, prištikovati *.

Anstieben, s. **Anstauben**.

Anstiefeln, *v. a.*, obuti, obuvati škorne.

Anstieren, s. **Anstarren**.

Anstiften, *v. a.*, početi, počenjati, napraviti, napravljati, nasnovati, osnovati, snovati; auf dein Anstiften ist dieß geschehen, ti si to počel, ti si jo nasnoval, napletel, nach *V.* auch, navodil; einen zu etwas, nagovoriti, nagovarjati koga, da —, našuntati, podšuntati, podpihati, podkuriti.

Anstiften, das, s. **Anstiftung**; auf sein Anstiften ist das geschehen, to je on napravil, k temu jih je on nagovoril, podkuril, podžgal.

Anstifter, der, nasnovač, nagovarjavec, šuntavec, podpihovavec, začetnik; **Anstifterin**, die, nasnovavka, nagovarjavka, začetnica.

Anstiftung, die, nagovarjanje, navod, nasnova, podpihovanje, šuntanje.

Anstimmen, *v. a.*, den Ton eines Instrumentes hören lassen, zaglasiti z —, na —; z. B. eine Violine, zaglasiti na gosli, zagoslati, zagosti; ein Lied, zapeti; eine Harfe, zabrenkati; eine Flöte, zapiskati; eine Trommel, zabobnati; ein Horn, zatrobiti; eine Trompete, zatrobentati; Klagen, zajokati, zaplakati, začeti tožiti; zu hoch, previsoko, pretanko zaglasiti, zaglašati.

Anstinken, *v. a.*, osmraditi koga, zasmraditi kaj, smerdeti komu; *v. n.*, anfangen zu stinken, zasmerdeti.

Anstocken, *v. n.*, zatuhneti.

Anstöhnen, *v. a.*, zaječati, ječati na koga, proti komu.

Anstolpern, *v. n.*, spotakniti ober spodtakniti, spodtikati se, spotikaje se priti, iti.

Anstolzen, **Anstolziren**, *v. n.*, prišopiriti se.

Anstopfen, *v. a.*, nažokati, natlačiti, nagnjesti, nabiti, nabijati, naterpati, nadeti, nadevati, napahati, nadrocati, napolniti; *v. r.*, sich mit Speisen, nadjati, nadevati se, najesti in napokati se, natlačiti se.

Anstoß, der, zadetje, zadevanje, udar (ob kaj); spotika, spotikljej; im Reden, jecljanje, čekljanje; ohne Anstoß reden, lesen, brez spotike, gladko, nespotikama govoriti, brati, ne ustavljati se v govorjenji; Anstoß von Fieber, merzličen napad; Hinderniß, zadržek; Aergerniß, pohujšanje; Anstoß geben, pohujšati, pohujševati; Anstoß nehmen, pohujšati se, spotikati se nad čim, ustavljati se nad čim, kaj za nespodobno vzeti, jemati; Anstoß, Impuls geben, pognati, poganjati; er ist allen ein Stein des Anstoßes, vsak se nad njim spotikuje.

Anstoßen, *v. a.*, suniti, sovati, dregniti, dregati, drezati, žokniti, žokati; mit dem Ellbogen, dregniti, dregati, turniti; mit dem Kopfe an die Wand mit Gewalt anstoßen, butiti, butati, terčiti, terkati, telebiti; angestoßenes Obst, potolčeno, obtolčeno sadje, pobito, mekasto sadje; im Bergw., zapaliti, zažgati, zažigati; die Jagd anstoßen, zatrobiti na lov; ein Fieber hat ihn angestoßen, merzlica ga je popadla, prijela; die Erde an die Wand anstoßen, perst k steni pritolči, tolči; ein Gebäude an das andere, pritisniti, pritiskati, prizidati, prizidovati; ein wenig anstoßen, potolči, potleči; dicht anrücken, primakniti, primikati; anmähen, prišiti, prišivati; mit den Gläsern, terčiti, terkati; anrennen, zaleteti, naleteti, zadercati v kaj; das Schiff hat angestoßen, čoln je terčil, zadel, telebil; an die Sandbank, jo nasedel (na sipo); das Pferd stößt an, überhaupt straucheln, konj so spotakne, spotika, popikne, popikuje; im Gehen anstoßen, spotakniti, spotikati se; Krain stößt an Kroatien, Krajnsko se tika, derži Hrovaškiga; bei Jemand anstoßen, razžaliti, razžaljevati koga; mit der Zunge, spotakniti, spotikati se, jecljati, čekljati; er stößt im Reden an, jezik se mu plete, zapleta, jezik se mu zaleta, zaletuje, zavaljuje, vali; das stößt wider die Gesetze an, to je zoper postave, postavam nasprotno.

Anstoßend, *adj.*, tikajoč se, tik, tikama ležeč, stoječ, deržeč so; anstoßende Häuser, tikama hiše.

Anstößig, *adj.*, spotikljiv, napotin; ärgerlich, pohujšljiv; anstößige Reden, nespodobna govorica; etwas Anstößiges, nespodobno, nespodoba; sein Betragen ist sehr anstößig, zlo nespodobno se vede.

Anstößigkeit, die, spotikljivost, nespodobnost, pohujšljivost.

Anstottern, *v. a.*, zajecljati, zajecati, jecati na koga.

Anstrahlen, *v. a.*, obžariti kaj, žariti na —, obsvetiti kaj, svetiti na kaj, obsijati.

Anstranden, s. **Stranden**.

Ansträngen, *v. a.*, die Pferde, privezati, privezovati konje (s konopci).

Anstreben, *v. a.* u. *n.*, napeti, napenjati se, prizadeti, prizadevati si, pognati, poganjati se za kaj; gegen etwas, upreti, upirati se zoper kaj.

Anstrecken, *v. a.*, nategniti, nategovati; s. auch **Anstrengen**.

Anstreichen, *v. a.*, ein Pflaster, namazati, mazati; eine Farbe, nabarvati, barvati, naličiti, namazati, mazati z barvo; eine Stelle im Buche, začertati, zaznamnjati; mit Kalk die Wand, pobeliti, beliti; das werde ich dir anstreichen, to mi boš plačal, vernil ti jo bom, to si bom zapomnil; *v. n.*, an etwas streichen, zadeti, zadevati se, dotakniti, dotikati se česa.

Anstreicher, der, mazavec; **Anstreicherin**, die, mazavka.

Anstreichpinsel, der, belača.

Anstreifen, *v. n.*, an etwas, plazniti, plaziti ob kaj, oplaziti, oplazovati; Laub anstreifen, nasmukati, smukati listje, nasmercati, smercati; Strümpfe, nategniti, nategovati; berühren, dotakniti, dotikati se česa, zadeti, zadevati v kaj.

Anstreiten, s. **Streiten**.

Anstrengen, *v. a.*, napeti, napenjati, nategniti, natogovati; alle seine Kräfte, vse svoje moči, vse žile napeti, na vso moč si prizadevati; Jemanden zur Arbeit, k delu primorati, morati, primarjati, nagnati, naganjati; eine Klage, podati tožbo; einen Proceß, začeti pravdo; den Kopf, glavo si ubijati, beliti, lomiti, šupliti; sehr anstrengen, zu sehr, pretegniti, pretezati, presiliti; *v. r.*, sich anstrengen, upeti, upenjati se, prizadeti, prizadevati si, upirati se; sich vergebens anstrengen, zastonj se siliti, pertiti so, napenjati; verächtl. žiliti se.

Anstrengend, *adj.*, pretézin, težaven; anstrengende Arbeit, težko delo.

Anstrengung, die, upor, prizadeva, prizadevanje, prizadetje, napenjanje, trud.

Anstreuen, *v. a.*, prisuti, dosuti, prisipati.

Anstrich, der, überhaupt, mazanje, namaža, vlak, povlak; Schminke, lepotica; rothe, rudečilo; weiße, belilo; bei den Jägern, rosni otres, jelenov sled po rosi; Anschein, videz, vid, podoba; er sucht seinen Handlungen einen guten Anstrich zu geben, gleda, da se njegove dela od zunej lepe kažejo; ein Anstrich von Trübsinn, znamnja žalosti, otožnosti.

Anstricken, *v. a.*, Strümpfe udgl., priplesti, pripletati.

Anstriegeln, *v. a.*, pričesati.

Anströmen, *v. n.*, priteči, pritekati, pridreti, pridirati, dreti na kaj, biti na kaj; von Menschen, privreti, vreti; *v. a.*, Land anströmen, s. **Anschwemmen**.

Anstücken, **Anstückeln**, *v. a.*, pristaviti, pristavljati; durch Flicken, prikerpati, prikerpovati; durch Nähen, prišiti, prišivati; durch das Binden, privezati, privezovati, auch dostaviti, dostavljati, prištukati *.

Anstückung, die, pristavek, prišiv, pritik.

Anstülpen, *v. a.*, povezniti.

Anstürmen, *v. n.*, navaliti, naskočiti, naskakovati, napasti, napadati, udariti na kaj, prihrumeti, hrumeti na kaj, privreti, prisiliti, priburiti.

Ansturz, der, naval, naskok, zagon.

Anstürzen, *v. n.*, zagnati, zaganjati se na kaj, zaleteti, zaletovati se.

Anstutzen, *v. a.*, začudeno pogledati, gledati; s. **Anstaunen**.

Anstützen, *v. a.*, opreti, opirati; *v. r.*, opreti, opirati se, nasloniti, naslanjati se na kaj.

Ansuchen, *v. a.*, um etwas, poprositi, zaprositi, prositi koga česa (za kaj); prošnjo podati, vložiti.

Ansuchen, das, prošnja, iskanje, prosba; das Ansuchen stellen, s. **Ansuchen**, *v.*

Ansud, der, zavretje, varjenje.

Ansudeln, s. **Besudeln**.

Ansummen, sich, *v. r.*, nabrati, nabirati se, narasti, rasti, naraščati, narašati, pomnožiti se; *v. n.*, pribrenčati; *v. a.*, einem, zabrenčati, brenčati na koga.

Ansüßen, *v. a.*, posladiti, poslajati.

Antagonismus, der, nasprotovanje, protivnost.

Antagonist, der, nasprotnik, zopernik, protivnik, *altsl.*, sapernik.

Antakeln, *v. a.*, vervi navezati, navezovati; s. auch **Betakeln**.

Antanzen, *v. n.*, zaplesati, ples začeti, priplesati, v plesu kam zadeti; als, *v. a.*, na plesu dobiti, skupiti si, priplesati.

Antassen, *v. a.*, zložiti, skladati (na kaj).

Antasten, *v. a.*, poslatati, šlatati, potipati, tipati kaj, dotakniti, dotikati se česa, nach *V.* auch, pohlatati, hlatati; gewaltthätig, lotiti se koga, napasti koga; die Ehre, fremdes Gut antasten, dotakniti, dotikati se poštenja, ljudskiga blaga; seči, segati v tuje pravice.

Antastung, die, šlatanjo, potip, tipanje.

Antaumeln, *v. n.*, priblagutati, opotekaje se priti, opoteči se v kaj.

Ente, die, s. **Ente**.

Antecessor, s. **Vorgänger**.

Antedatiren, *v. a.*, poprešnji dan postaviti.

Antediluvianisch, *adj.*, predpotopen.

Antheil, der, del, deléž, kos; seinen Antheil bekommen, dobiti svoj del; Antheil haben, deležnik biti; er hat an dieser Begebenheit großen Antheil genommen, veliko je pripomogel pri tem dogodku; Antheil nehmen, biti deležin, del imeti, vdeležiti, vdeleževati se; Antheil nehmen an der Freude eines Menschen, veseliti se s kom; er nahm Antheil an seinen Leiden, smilil se mu je, žal mu je bilo zanj, njegova nadloga ga je ginila.

Antheilhaber, der, deležnik; **Antheilhaberin**, die, deležnica.

Antheilig, *adj.*, deležin, vdeležen.

Antheilmäßig, *adj.*, u. *adv.*, po deležu.

Antheilnehmung, die, deležnost, vdeležba.

Antheilschein, s. **Actie**.

Anthologie, die, cvetnik, cvetje, antologija; griechische —, cvet gerških pesem, cvetje gerško.

Antrakometer, s. **Kohlengasmesser**.

Anthropologie, die, nauk od človeka, znanstvo človeške natore; antropologija.

Anthropophag, der, ljudožerec, pesjan, pesjoglavec.

Anthropophobie, die, Menschenscheu, odljudnost, divjačnost.

Anthun, *v. a.*, ein Kleid anlegen, obleči, oblačiti, djati, devati na se; Gewalt anthun, silo storiti, delati, prizadjati, prizadevati; Zwang, posiliti, siliti, primorati, morati; einem etwas, storiti, delati, prizadjati, prizadevati komu kaj; erweisen, storiti, delati; Ehre anthun, skazati, skazovati; Unrecht, krivico storiti, delati; sich den Tod anthun, ugonobiti se, vzeti si življenje, ubiti, usmertiti se; anzaubern, storiti, delati, narediti, nach *V.* auch, navražiti, vražiti.

Anti-, in d. Zsz. wider, proti; vor, pred; auch raz-, s. die Folgenden.
Antichambre, die, predizba, prednja izba, sprednja soba.
Antichambriren, *v. n.*, v predsobi čakati, pragovati.
Antichretisch, *adj.*, Vertrag, zastavorabna pogodba.
Antichrist, der, antikrist.
Antiripando, anticipate, *adv.*, prej, naprej.
Anticipation, die, Vorausnahme, predjem, naprej vzeto, vzdignjeno.
Anticipiren, *v. a.*, naprej vzeti, jemati, naprej poteguiti; auch, pred opraviti kaj.
Anticonstitutionell, *adj.*, protiustaven.
Anticken, *v. a.*, dotakniti se koga (s perstam).
Antidot, das, protimba; s. auch **Gegengift**.
Antik, *adj.*, starinsk, nekdanj.
Antike, die, starina, starovina, nekdanjščina, nekdanjšina, antika.
Antikensammlung, die, starinska nabira.
Antilogie, s. **Widerspruch**.
Antiministeriell, *adj.*, protiministersk.
Antimonium, das, s. **Spießglanz**.
Antimonie, die, postavno nasprotje.
Antipathie, die, zopernost, merzost, antipatija.
Antipendium, das, zakrivalo, *dim.*, zakrivalce.
Antiphlogistisch, *adj.*, etwa, zoper unetico, hladiven.
Antiphone, die, prepev, odpev.
Antipode, die, protinožec.
Antippen, *v. a.*, tipniti, s perstam se dotakniti, dotikati.
Antiquar, der, starinoznanec; Buchtrödler, prodajavec starih bukev, knjig, starovinar, antikvar.
Antiquarisch, *adj.*, staroznansk, antikvarsk.
Antiquiren, *v. a.*, s. **Abschaffen, Aufheben**.
Antiquität, die, starina, starodavnost.
Antiquitätensammlung, die, nabira starin, starovin.
Antiscii, die, Erdbewohner, deren einer den Schatten gegen Norden, der andere gegen Süden wirft, razsenčniki.
Antiscorbutisch, *adj.*, etwa, ustni gnjilini nasprot, zoperškobuten.
Antispamodisch, *adj.*, kerču nasproti, zoperkerčin.
Antiseptisch, *adj.*, zoper gnjilavo, protignjilen.
Apostem, s. **Abscess**.
Antithese, die, protistavek, opostavek.
Antlitz, das, obličje, obraz.
Antlitzseite, s. **Façade**.
Antoben, *v. n.*, pridivjati, prihruti.
Antoninsfener, das, d. i. Rothlauf, šen, pšen, jarbolec.
Antosen, *v. n.*, pribobneti, bobneti.
Antraben, s. **Traben**.
Antrag, der, **Anboth**, ponudba, ponuda; Vorschlag, nasvet, predlog; Antrag machen, anbieten, ponuditi, ponujati; Antrag auf etwas stellen, nasvetovati, nasvetvavati, predložiti, predlagati kaj; den Antrag annehmen, vzeti ponudo, nasvet, poprijeti, poprijemati se ponudbe, predloga.
Antragen, *v. a.*, nanesti, nanositi, nanašati; anbieten, ponuditi, ponujati komu kaj; *v. n.*, auf etwas antragen, in Vorschlag bringen, voliti na kaj, nasvetovati, svetovati, predložiti, predlagati kaj; *v. r.*, sich antragen, ponuditi, ponujati se.
Antragsteller, der, predložnik, nasvetovavec.
Antragstellung, s. **Antrag**.
Antrampeln, antrampen, antrappen, *v. n.*, pritoptati, toptati.
Antrauen, *v. a.*, einem eine, poročiti, poročati, poročevati (nevesto z ženinam); sich ein Mädchen antrauen lassen, vzeti, jemati dekle, poročiti se, oženiti se (ž njo).
Antränseln, Antransen, *v. n.*, nakapati, nakapljati, nakapljevati, kapati.
Antränmen, *v. a.*, einem etwas, prisanjati komu kaj, izmisliti si od koga kaj.
Antraunung, die, poroka, poročanje.
Antreffen, *v. a.*, einen, naiti, nahajati koga, zadeti, zadevati na koga, sniti se s kom, dobiti, dobivati koga, namahniti se na koga; was mich antrifft, kar se tiče mene; man trifft ihn schwer zu Hause an, težko ga je doma dobiti.
Antreiben, *v. a.*, (heran), prignati, priganjati, pritirati, tirati; nöthigen, nagnati, naganjati, siliti, primorati, morati; *altsl.* pomarati; treibe die Ochsen doch ein wenig an, požeoi voli; die Neugierde treibt ihn an, radovednost ga žene; anreizen, spodbosti, spodbadati; Reife antreiben, nabiti, nabijati; den Keil, pognati, poganjati, zabiti, zabijati; den Hut, potlačiti klobuk (na glavo); einen Nagel, zabiti, zabijati; *v. n.*, die Flöße sind an das Land angetrieben, plutve so k bregu priderle, plutve so zagnane k bregu; angetrieben kommen, pridreti.
Antreiber, der, poganjaö, priganjač, priganjavec, spodbadavec; **Antreiberin**, die priganjavka.
Antreibung, die, nagon, prigon, priganjanje, spodbadanje; s. **Antrieb**.
Antreten, *v. a.*, anfangen, nastopiti, nastopati, začeti, začenjati; die Erde an einen Baum, priteptati, pritlačiti perst k drevesu; einen antreten, nahe zu ihm treten, pristopiti, pristopati, stopiti, stopati k komu; angehen um etwas, poprositi, prositi koga česa, pristopiti s prošnjo; eine Reise, upotiti se, na pot se podati, podajati, vzdiguiti se; ein Geschäft, opravek pričeti, prinčenjati; übernehmen, prevzeti, prevzemati; ein Amt, v službo stopiti, stopati, službo nastopiti, nastopati; die Regierung, začeti, začenjati vladati (vlado); ein neues Jahr, novo leto začeti, začenjati; die Erbschaft, nastopiti, nastopati dedino, oglasiti, oglašati se za dedića; den Beweis, nastopiti, nastopati dokaz; *v. n.*, die Vögel treten an, tiči sédajo; an etwas antreten, stopiti, stopati k čemu; bei einem Freund, s. **Einsprechen**.

Antreter, der, nastopnik.
Antretung, s. **Antritt**.
Antrieb, der, prigon, priganjanje, priganjek, spodbod; Beweggrund, nagon, nagib; aus eigenem Antriebe, sam od sebe, sam iz svoje volje, dobrovoljno, prostovoljno; auf den Antrieb eines andern, drug ga jo nagovoril, spodbodel, (da je to storil).
Antrinken, sich, *v. r.*, napiti, napijati se (česa).
Antrippeln, *v. n.*, pridrobneti, primancati.
Antritt, der, das Herantreten, pristop; der Beginn, nastop, začetek; einer Reise, odhod na pot; beim Antritt der Reise, ko se je vzdignil na pot; Uebernahme, prevzetje; bei den Vogelstellern nach *V.* drevce; Antritt der Treppe, perva stopnica; bei den Druckern, podnožnica; Vorsaal, veža; der Schmutz, (s čevlji) nanošeno blato.
Antritts-, in Zsbg., nastopni.
Antrittsanzeige, die, naznanilo začetka; machen, naznaniti, da je (kdo) službo nastopil, opravilo začel, prevzel.
Antrittsgeld, das, nastopnina.
Antrittsrede, die, nastopni govor.
Antrittsschmaus, der, nastopno gostovanje.
Antrocknen, *v. n.*, prisušiti, prisušati se, prisalneti, prisihati.
Antrödeln, Antrollen, *v. n.*, prigambati, prikoracati.
Antrommeln, *v. n.*, zabobnati.
Antropfen, *v. n.*, kaniti, kapati na kaj.
Antuten, *v. a.*, zatrobiti na kaj.
Antwort, die, odgovor; schriftliche, odpis; Antwort geben, odgovoriti, odgovarjati; Red und Antwort geben, odgovoriti, odgovarjati se, odgovor dati, dajati; Antwort von sich geben, spregovoriti; Antwort auf den Ruf, oglas; er blieb ihm die Antwort schuldig, nič mu ni odgovoril, ni mu odgovoril; er bleibt ihm keine Antwort schuldig, nobene mu ne zamolči; er bekam zur Antwort, odgovoriti so mu; wie die Frage, so die Antwort, kakoršen ogovor, tak odgovor; kakor boš komu napil, tako ti bo tudi odpil.
Antworten, *v. a. u. n.*, odgovoriti, odgovarjati; in der Schule auf die Frage gut antworten, *fig.*, dobro se odrezati; schriftlich, odpisati, odpisovati; dem Rufenden, oglasiti, oglašati se.
Antwortschreiben, das, odpis, odgovor.
Anüben, *v. a.*, navaditi se česa, vaditi se v čem.
Anverlangen, s. **Verlangen**.
Anvermählen, s. **Antrauen**.
Anversuchen, *v. a.*, poskusiti, poskušati, (na kom, na sebi), pomeriti, pomérjati, poskusiti obleči.
Anvertrauen, *v. a.*, zaupati, zaupovati, izročiti, izročati, *serb.*, poveriti; sich einem anvertrauen, izročiti se komu, svoje skrivnosti razodeti komu.
Anvertrauung, die, izročitev, izročanje.
Anverwandt, *adj.*, einem, žlahta * koga, komu, svoj s kom, v rodu, v žlahti s kom; er ist mein Anverwandter, moje žlahte, v žlahti mi je, v rodu mi je, sva si v rodu, v kervi, žlahta mi je, sva si v rodu (nach dem Vater) po kervi, (nach der Mutter) po mleku, žlahtava se.
Anverwandter, der, žlahtnik, rodoik, rodbinik, svojic; **Anverwandte**, die, žlahtnica, rodnica; die **Anverwandten**, žlahta.
Anverwandtschaft, die, žlahta, rod, rodovina, rodbina, *russ.* svojstvo; die Anverwandten helfen wenig, toliko pomaga žlahta, kakor stara plahta; žlahta in pa raztergana plahta.
Anvettern, sich, *v. r.*, pristričiti se komu, stričiti se s kom.
Anwachs, der, narast, naraščanje, narašanje, pomnožba, namnoženje, zarejn; ein junger Anwachs, mladina, mladje; des Wildes, zarejn, razplojenje zverin; das Anwachsen an etwas, prirastek.
Anwachsen, *v. n.*, an etwas, prirasti, priraščati, prirašati; heranwachsen, narasti, naraščati, narašati; der Zahl nach sich vermehren, narasti, naraščati se, rasti, pomnožiti se, namnožiti se, množiti se; nabrati, nabirati se; der Stärke nach, zrasti, rasti; sammt angewachsenen Zinsen, z obrestmi vred, kar so jih je nabralo.
Anwachsung, die, an etwas, prirast, priraščanje, prirašanje; Vermehrung, narast, naraščanje, narašanje, množenje.
Anwachsungsrecht, das, **jus alluvionis**, pravica do nanosa, pravica na naplav.
Anwackeln, *v. n.*, prigugati se, gugati se.
Anwählen, s. **Adoptiren**.
Anwallen, *v. n.*, privreti, vreti.
Anwalt, der, zagovornik, pravdnik; Sachwalter, opravnik; Bevollmächtigter, pooblaščenec, pooblastenec; Verwalter, oskerbnik.
Anwaltschaft, die, zagovorstvo, pravdnija, pooblaščenstvo, pooblastenstvo.
Anwaltsgebühr, die, zagovornina, pravdnina.
Anwalzen, *v. a.*, navaljati, valjati.
Anwälzen, *v. a.*, privaliti, navaliti, zavaliti na kaj, valiti na kaj, zatočiti, zatakljati; *v. n.*, privaliti se, valiti se.
Anwand, die, Grenze eines Ackers, kraj, osredek, obronek; Angewende, zvrati, uzarice; s. auch **Angewende**.
Anwandeln, *v. n.*, priti, prihajati; unvermuthet befallen von Schwachheiten, obiti, obhajati, spreiti, sprehajati, nahajati koga; die Ohnmacht hat ihn angewandelt, v omedlevico je padel, omedlel je, onesvestil se je, slabosti so ga zalivale; die Furcht, der Schauder, strah ga je obšel, spreletel, groza ga je sprehajala; der Zorn, jeza ga grabi, ga je zgrabila, popadla; die Lust wandelt mich an, mika me, zahteva se mi; der Schlaf, spati se mi hoče, tožiti se mi; der Appetit wandelte mich an, jesti se mi je, zahtelo, sem zaželel; die Begierde nach etwas, polakniti se česa, lakniti, lakati.

Anwandlung, die, zaželenje, napad, nach *V.*, obidljej, nach *M.* teža.
Anwandern, *v. n.*, pripotovati, priti, prihajati.
Anwanken, *v. n.*, primajati se; an etwas, opoteči, opotekati se, omahniti, omahovati v kaj.
Anwärmen, *v. a.*, ogreti, pogreti, pogrevati.
Anwarten, *v. n.*, čakati na pripad oder pripada, zanašati se.
Anwarter, der, pričakovavec, čakavec (pripada).
Anwartschaft, die, pričakovanje.
Anwaschen, *v. a.*, začeti prati.
Anwässern, *v. a.*, namočiti, poškropiti.
Anwatscheln, *v. n.*, prigugati jo.
Anweben, *v. a.*, pritkati, pritkavati.
Anwedeln, *v. a.*, mit dem Fächer, opihljati, napihljati, pihljati; mit dem Schwanze bei den Hunden, z repam pomajati, majati, pomigati, migati, pomigljati, migljati, radovati se komu, *fig.*, dobrikati se, prilizovati, huliti se.
Anwegeholz, das, s. **Angewege**.
Anwehen, *v. a.*, entgegenwehen, pihniti, pihati na koga, proti komu; sanft, pihljati na koga, zaveti, veti na kaj; den Schnee, zamesti, zametati; ein Grausen wehte mich an, groza me je spreletela, obšla.
Anweichen, *v. a.*, omečiti, mečiti.
Anweinen, *v. a.*, jokaje nagovoriti koga.
Anweisebank, s. **Girobank**.
Anweisegeld, das, odkaznina.
Anweisegut, das, nakazano, navižano* blago.
Anweisen, *v. a.*, einem etwas, odkazati, odkazovati; Holz, odkazati les; einem Geld anweisen, nakazati, nakazovati komu denarje, pooblastiti koga, da kje denarje vzdigne; einen zu etwas, zu allem Guten, koga poučiti, učiti, napeljati, napeljevati; beauftragen, ukazati, ukazovati, zapovedati, zapovedovati komu; den Weg anweisen, napotiti, upotiti, potiti koga, pot pokazati, pokazovati; ich bin darauf angewiesen, meni je rečeno, ukazano,; den Gästen ihre Sitze anweisen, razposaditi goste, gosti.
Anweiser, der, odkazovavec, napotnik; **Assignant**, nakazovavco.
Anweisetag, der, odkazni dan.
Anweißen, *v. a.*, pobeliti, beliti.
Anweisung, die, z. B. vom Holz, odkaz, odkazovanje; Unterricht, poduk, napeljevanje; Geldanweisung, nakaz. asignacija; Befehl, ukaz, povelje, zapoved.
Anweisungsurkunde, die, nakazovavno pismo.
Anweißung, die, beljava.
Anwellen, *v. n.*, naveneti, začeti veneti; angewelkt, navenjen.
Anwelle, die, teč, — i; der Einschnitt darauf für den Zapfen, dolb; s. **Angewege**.
Anwendbar, *adj.*, poraben, raben, rabljiv; diese Verordnung ist auch auf andere Fälle anwendbar, ta ukaz se prilega tudi drugim primérljejem, se da oberniti tudi na druge prigodke.
Anwendbarkeit, die, rabljivost, porabnost, koristnost, priležnost.
Anwenden, *v. a.*, oberniti, obračati, porabiti, rabiti; viel Geld auf etwas, dokaj denarjev na kaj oberniti; Mühe anwenden, prizadeti, prizadevati si, potruditi, truditi se; eine Lehre auf sich selbst anwenden, nauk na se oberniti, obračati; Kosten anwenden, potrositi, trositi; Gewalt anwenden, s silo si pomagati, silo storiti; angewandt, obernjen, s. auch **Praktisch**.
Anwendung, die, obernjenje, obračanje, poraba; der Mühe, trudenje, prizadevanje; in Anwendung bringen, oberniti kaj, ravnati po čem; Anwendung finden, s. **Anwendbar**.
Anwerben, *v. a.*, Soldaten, nabrati, nabirati vojake, auch skupiti, skupljati; dingen, najeti, najemati; bestellen, naročiti, naročevati; bereden, navabiti, vabiti, nagovoriti, nagovarjati; *v. n.*, um ein Mädchen, snubiti dekle; *v. r.*, sich anwerben lassen, v vojake se zapisati, zapisovati.
Anwerber, der, nabiravec, najemavec; um ein Mädchen, snubič, snubec, snubač.
Anwerbung, die, nabira, skupljanje (vojakov), najemanje, nagovarjanje, snubitev, snubljenje.
Anwerden, *v. n.*, los werden, znebiti, znebivati se česa, in Unterkr. auch, izbaviti se česa; die Waare anwerden, spečati, razprodati, oddati blago.
Anwerfen, *v. a.*, anfangen zu werfen, vreči, zalučati, začeti metati, pervi vreči, pervo roko imeti; eine Sache an die andere, vreči, metati na kaj, nametati, nalučati na kaj; einem eine Kette, komu verigo ovreči, ometati; Kalk an die Wand, z apnam ometati, ometavati zid; eine Leiter an die Mauer, lestvico prisloniti, prislanjati na zid; ein Kleid, hitro nase vreči, natakniti.
Anwerth, der, es hat Anwerth, ceni se, čisla se.
Anwesend, *adj.*, pričujoč, nazoč, vpričen; *adv.*, zraven, vpričo; anwesend sein, biti zraven, vpričo biti, poleg biti; hier anwesend sein, tukaj biti; die **Anwesenden**, pričujoči; ich war dort nicht anwesend, mene ni bilo ondi, tam.
Anwesenheit, die, pričnjočnost, vpričnost, nazočnost; in meiner Anwesenheit, vpričo mene, pred menoj, (mano); seine Anwesenheit hindert mich, on me zaderžuje, moti, oder to me moti, da je on poleg mene.
Anwettern, *v. n.*, zaropotati, prirogoviliti, privihrati.
Anwetzen, *v. a.*, eine Spitze an dem Messer, ubrusiti, brusiti nožu špico (ost), nabrusiti na ost, zaostriti.
Anwichsen, *v. a.*, navoščiti, navošiti, nalikati.
Anwickeln, *v. a.*, priviti, privijati.
Anwidern, *v. n.*, das widert mich an, to se mi gnjusi, gabi, *serb.* gadi, in Unterkr. auch hrusti, ruži, grusti.
Anwiehern, *v. a.*, zarazgetati, razgetati na koga, zaherzati, herzati.

Anwimmeln, *v. n.*, prigomazeti, gomazeti.
Anwimmern, *v. n.*, prijokati se.
Anwinken, *v. a.*, pomigniti, pomigati, pomigovati komu.
Anwinseln, *v. a.*, cviliti proti komu, nacmevkati koga, cmevkati proti komu.
Anwintern, *v. n.*, priti z zimo (vred).
Anwirken, *v. a.*, začeti delati; anwehen, pritkati.
Anwischen, *v. a.*, pribrisati, pribrisovati, namazati, namazovati; sich an etwas anwischen, umazati se s čim.
Anwittern, *v. a.*, nach *V.*, prisapiti; angewittertes Erz, prisapljena ruda, usedena ruda.
Anwitterung, die, nach *V.*, prisapljenje.
Anwohnen, *v. n.*, stanovati pri čem, blizo česa, sosedovati s kom.
Anwohner, der, Nachbar, sosed, stanovavec poleg koga, bližnji stanovavec; Anwohner der Save, posavec; Anwohnerin, die, posavka; eines Berges, podgorec; Anwohnerin, die, podgorka; eines Baches, potočnik, potokar; Anwohnerin, die, potočnica, potokarica; des Meeres, primorec; Anwohnerin, die, primorka, u. s. f.
Anwohnung, die, sosestvo, stanovanje (blizo česa).
Anworfeln, *v. a.*, začeti veti, navejati, vejati.
Anwuchern, *v. n.*, das Unkraut wuchert stark an, plevel, hobota, se obili, se preveč širi, množi.
Anwuchs, der, narast, rast; an etwas, prirast, prirastek; s. **Anwachs**.
Anwühlen, *v. a.*, nariti, narijati.
Anwunsch, der, voščilo, vošilo, privoščitev, želenje.
Anwünschen, *v. a.*, privoščiti, voščiti, vošiti, poželeti, želeti komu kaj; s. **Adoptiren**.
Anwurf, der, die Handlung des Anwerfens, bei Maurern, ometanje, ometavanje, frajhanje*; was angeworfen wird, omet, frajh*; was das Wasser angesetzt hat, namet, nanos, naplav; an den Thüren, ein Vorlegeschloß daran zu legen, narba; bei den Schneidern und Nähterinen, vstavek; Beschuldigung, obdolžek, dolženje, očitanje.
Anwurzeln, *v. n.*, vkoreniti, vkoreniniti se, koreniti se; die Pflanze ist angewurzelt, korenine so se ji prijele; angewurzelt da stehen, gledati kakor zaboden vol; s. auch **Anbonnern**.
Anwüthen, *v n.*, pridivjati.
Anzahl, die, število, *serb.* broj; eine (kleine) Anzahl Menschen, nekoliko ljudi; eine große Anzahl Menschen, veliko, mnogo ljudi.
Anzahlen, *v. a.*, začeti plačevati.
Anzählen, *v. a.*, začeti šteti.
Anzapfen, *v. a.*, ein Faß, nastaviti, nastavljati, na čep postaviti; in der Chirurgie, vodo spustiti, spuščati, spušati; mit Worten, cikati, zasegati na koga.
Anzapfung, die, des Fasses, nastava.
Anzaubern, *v. a.*, einem etwas, unrediti, narejati, zacoprati, zacoprovati*, začarati, začarovati komu kaj, uročiti koga.
Anzäumen, *v. a.*, oberzdati, berzdati, oberzdovati, zauzdati, obuzdati, uzdati; in Unterk. auch, oglavati; mit dem Zaume anbinden, priberzdati, priberzdovati.
Anze, die, an dem einspännigen Wagen, vojnica.
Anzechen, sich, *v. r.*, napiti se.
Anzeichen, das, znamenje; bei den übrigen Slaven auch znak; Vorbedeutung, pomen; zum Tod, rok.
Anzeichnen, *v. a.*, zaznamenjati, zaznamnjati, zaznamnjevati, zaznamovati, zapisati.
Anzeige, die, Bekanntgebung, naznanilo, naznanek, poročilo, povedba; einer strafbaren Handlung, ovada; Merkmahl, znamenje, znamnje; Vorbedeutung, pomen; Anzeige machen, s. **Anzeigen**.
Anzeigeamt, das, naznanilnica.
Anzeigeblatt, das, oglasnik, naznanilnik.
Anzeigen, *v. a.*, bekannt machen, povedati, povedovati, naznaniti, naznanjati, na znanje dati, dajati, razglasiti, razglašati; das zeigt an, daß —, to kaže, da —, iz tega se vidi, da —, to je znamenje, da —; bei der Obrigkeit anzeigen, ovaditi, ovadovati, naznaniti, naznanovati gosposki; hier ist ein Aderlaß angezeigt, tu kaže puščati, pušati, treba je, dobro je puščati.
Anzeigend, *adj.*, anzeigender Tag, **dies criticus**, razločni dan; anzeigende Art, kazavni naklon, način.
Anzeiger, der, naznanivec; Intelligenzblatt, oglasnik; **Angeber**, ovadnik, tožnik; **Denunciant**, ovaduh; **Anzeigerin**, die, naznanivka, ovadnica.
Anzeigung, die, s. **Anzeige**, **Inzicht**; ovadljej, osumljej.
Anzerren, *v. a.*, nategniti, nategati, natezati, navleči.
Anzettel, der, s. **Anschere**.
Anzetteln, *v. a.*, bei den Webern, osnevati, usnovati, snovati; anspinnen, eine Unruhe, nasnovati, snovati; etwas veranlassen, nasnovati, snovati, navozlati; einen Streit, propir napraviti, zatrositi razpertijo; den Zettel anknüpfen, privezati, privezovati, navozlati, navozlovati.
Anzettelung, die, osneva, navozljaj; einer Verschwörung, nasnova zarote; die angezettelte Sache, osnutek, nasnutek.
Anzettler, der, snovavec, snovač.
Anziehen, *v. a.*, potegniti, potegovati; anspannen, napeti, napenjati, nategniti, natezati; Stiefel, Schuhe, Strümpfe, Beinkleider, obuti, obuvati; sonstige Kleidungsstücke, obleči, oblačiti; einem ein Kleid anziehen, obleči, oblačiti koga v kaj; sich anziehen, obleči, oblačiti se v kaj; die Kinder haben nichts anzuziehen, otroci nimajo kaj obleči, nimajo v čem hoditi; sich anders anzirhen, (v. d. Fußb.), preobuti, preobuvati se, (sonst) preobleči, preoblačiti se; näher ziehen, pritegniti, pritegovati; Wasser anziehen, vom Schwamm, navzeti, navzemati se vode, nakerhniti se, napiti se, piti; locken, privabiti, vabiti; das zieht mich an, to me mika; ein Seil anziehen, napeti, napenjati, nategniti, nategovati verv, strum-

niti; eine Schraube, priviti, privijati, pritisniti, pritiskati, pritegniti, pritegovati vinto; junge Thiere, Bäume, zrediti, spodrediti, rediti; die Klingel, pozvonèkljati; ein Beispiel anziehen, anführen, dati, dajati zgled, primér, v misel vzeti, jemati, omeniti, omenjati, spomniti, spominjati; etwas hoch anziehen, rühmlich davon reden, povzdigniti, povzdigovati; an sich anziehen, nase vleči, privleči, privlačiti; Geruch anziehen, udišati se, dišati; Rauch anziehen, zakaditi se; *v. n.*, der Nagel, der Reif zieht an, žebelj, obroč vleče; sich anziehen, auf sich denken, na se obračati; der Prügel zieht an, palica skli; heranziehen, mit Gepäcke, privleči, vleči se; der Feind zieht an, sovražnik se približuje, prihaja; das Gesinde zieht an, gre v službo; im Schachspiel, pervi potegniti, vleči; der Leim zieht an, lim * drži; das Oel hat angezogen, olje je poskočilo, olju je poskočila cena; die Kälte zieht an, mraz pritiska; es ist viel Volkes angezogen, veliko ljudi je sem pritegnilo.

Anziehend, *adj.*, mikaven, mičen, vabljiv, vabijoč, ugoden, prijeten; anziehende Kraft, s. **Anziehungskraft**.

Anzieher, der, obuvač, zajic; bei den Böttchern, natezač, navlaka, lesica.

Anziehschraube, die, natezivnik.

Anziehung, die, navlek, natezva, privlačenje; Anspannung, napetje, napenjanje; von Kleidern, obuvanje, oblačenje.

Anziehungskraft, die, navlečna, vlečna moč.

Anzischen, *v. a.*, cinen, zasičati, sičati, zazvizdati, zvizdati na koga, auch zažvižgati.

Anzittern, *v. n.*, pritresti se.

Anzögling, s. **Zögling**.

Anzucht, die, der Thiere, Bäume, prireja, zreja, reja, prirejik; der Canal, die Abzucht, vodnik, odvodnik; s. **Kloake**.

Anzuckern, *v. a.*, poculkrati, cukrati. *

Anzug, der, s. **Anziehung**; des Feindes, prihajanje, bližanje, prihod; der Feind ist im Anzuge, sovražnik prihaja, se bliža; Kleidung, obleka, obuča, oprava; Fußbedeckung, obutev, obutek, obutal, obuvalo; der Regen ist im Anzuge, na dež, k dežju se napravlja.

Anzüglich, *adj.*, beißend, beleidigend, zadirljiv, zasegljiv, žaljiv, grizečen, zbadljiv; er spricht anzüglich, od daleč govori; von ihm, zasega ga, nanj meri, cika. *

Anzüglichkeit, die, zadirljivost, zasegljivost, zasega, žaljivost, zajedljive, zbadljive besede.

Anzugsgeld, das, prihodnina, selnina.

Anzugspredigt, **Anzugsschmaus**, s. **Antrittspredigt**, **Antrittsschmaus**.

Anzugszeit, die, selitev, čas selitve.

Anzünden, *v. a.*, ein Licht, prižgati, prižigati, užgati, užigati luč; das Feuer, zakuriti, zanetiti, zapaliti; das Haus, zažgati, zažigati; *fig.*, podžgati, razpaliti, razdražiti.

Anzünder, der, prižigavec, zažigavec; ein Werkzeug, prižigalo.

Anzündung, die, prižig, prižiganje, zažig, zažiganje, zakurjenje.

Anzupfen, *v. a.*, pocukati, cukati, nakosmati.

Anzwacken, *v. a.*, uščipniti, ušipniti, uščeniti, ušeniti, ščipati koga; *fig.*, zbosti, zbadati (z besedo).

Anzwängen, *v. a.*, nategniti, navleči.

Anzwecken, *v. a.*, pribiti, pribijati z žrebljem, z žebljem, prižebljati.

Anzweifeln, s. **Bezweifeln**.

Anzwicken, *v. a.*, s. **Anzwacken**.

Anzwingen, *v. a.*, einem etwas, usiliti, usilovati komu kaj.

Anzwirnen, *v. a.*, einen abgerissenen Faden, prisukati, prisukovati odtergano nit; ein Unglück anzwirnen, nesrečo naplesti, napletati; s. **Anstiften**.

Anzwitschern, *v. a.*, zažvergoleti, žvergoleti na koga.

Aeon, der, vek, eon.

Aorte, die, privodnica, aorta.

Apalto, s. **Pacht**.

Apanage, die, oddel, oddelščina, oddelšina, apanaža. *

Apanagiren, *v. a.*, oddeliti, dati oddelščino, oddelšino, apanažo. *

Apart, s. **Besonders**.

Apathie, die, nemarje, nečutje, nečutnost, apatija.

Apatisch, *adj.*, brezčuten.

Apfel, der, jabelko, in St. auch jabelka, *serb.*, jabuka, *altsl.*, jablko; wilder Holzapfel, lesnika, lesnik; der Apfel fällt nicht weit vom Stamme, jabelko ne pade (pada) daleč od drevesa; kakor oče, tako sin; *serb.*, kud će iver od klade; er muß in den sauern Apfel beißen, mora z roko v ogenj, mora lesnik ugrizniti.

Apfelbaum, der, jablan, *f.*, auch jablana; wilder, lesnika, lesnik.

Apfelbaumgarten, der, jablanišče, jablaniše; in Kt. nach *Gutsm.* auch, lekovšče.

Apfelbrecher, der, **Apfelpflicker**, ein Werkzeug, oščipec, ošipec.

Apfelbrei, der, **Apfelmuß**, jabelčnik, čežana.

Aepfelchen, das, jabelčice, jabelček.

Apfeldorn, der, **Apfelstaude**, lesnika iz pečke, lesnikov germ, piškur, divjak, samoraselnik.

Apfelförmig, *adj.*, jabelkast, jabelčast.

Apfelgrau, *adj.*, von Pferden, sivkast, jabelkosivkast; geapfelt, s. **Gefleckt**.

Apfelgrün, *adj.*, zelen ko jabelko.

Apfelhändler, der, jabelčar.

Apfelhändlerin, die, jabelčarica.

Apfelhäuschen, das, jabelčno oserčje.

Apfelholz, das, jablanovina, jablanina; von wilden Apfelbäumen, lesnikovina, lesnikov les.

Apfelkern, der, jabelčna pečka, peška.

Apfelkreuz, das, jabelkast križ.

Apfelküchlein, das, ocverti jabelčni kerhlji.

Aepfelmost, der, von wilden Aepfeln, lesnikovec; von veredelten, jabelkovec, jabelčni most, tolkla, tolcin, tolkec.

Apfelmuß, s. **Apfelbrei**.

Apfelrund, *adj.*, okrogel, obel kakor jabelko.

Apfelsaft, der, jabelčni sok.

Apfelsäure, die, jabelčna kislina.

Apfelschale, die, jabelčna lupina, koža.

Apfelschimmel, der, belolisec, jabelkosivkast konj.

Apfelschnitt, der, **Apfelschnitz**, jabelčni kerhelj, reženj, nach *M.* kljujic, kljojic; gedörrte, jabelčno sušje.

Apfelsine, die, kitajska naranča, pomeranča.

Apfelspeierling, der, (sorbus), jerebikovec.

Apfelstiel, der, jabelčni recelj, repek.

Apfelstrauch, der, jabelkovec.

Apfeltorte, die, jabelčna torta.

Apfelwein, s. **Apfelmost**.

Aphorismus, der, kratkorek, aforizem; Aphorismen, kratki izreki.

Aphoristisch, *adj.*, kratkorečin, aforističen.

Aplaniren, s. **Ebnen**.

Apodiktisch, *adj.*, neoveržin, neoveržljiv, poveljevaven, samo na sebi res.

Apokalypse, die, skrivno razodenje, razodetje.

Apokalyptisch, *adj.*, skrivnosten.

Apokryphisch, *adj.*, unecht, podveržen, podtaknjen, nepristen.

Apollo, Apolon.

Apologet, s. **Apologist**.

Apologie, die, zagovor, zagovarjanje, obramba.

Apologist, der, zagovarjavec, branivec.

Apologetisch, *adj.*, zagovoren, braniven.

Apophtegma, das, der Sinnspruch, pregovor, modri izrek.

Apoplectisch, *adj.*, mertuden.

Apoplexie, die, der Schlagfluß, mertud.

Apostasie, die, odstop (od vere).

Apostat, der, odpadnik.

Apostel, der, apostel, oznanovavec.

Apostelamt, das, apostelstvo.

Apostelbrief, der, apostolski list.

Apostelgeschichte, die, apostolsko djanje, zgodbe apostelnov.

Aposteltag, der, apostolski dan.

Apostem, das, notranji tur, poštajna. *

Apostolat, das, apostolstvo.

Apostolisch, *adj.*, apostolsk.

Apostroph, der, pogolt, pogoltnica; einen machen, pogoltniti, pogoltovati.

Apostrophiren, *v. a.*, postaviti, postavljati pogoltnico.

Apotheke, die, lekarnica, apoteka.

Apothekergerechtigkeit, die, lekarska pravica.

Apotheker, der, lekar, lekarnik, zdravilar, apotekar.

Apotheker-, in Zstg., lekarski, apotekarski.

Apothekergehilfe, der, lekarski pomočnik.

Apothekergremium, das, lekarski zbor.

Apothekerin, die, lekarica, apotekarica.

Apothekerkunst, die, lekarstvo, zdravilarstvo, apotekarstvo.

Apothekerlehrling, der, lekarski učenec.

Apothekerordnung, die, lekarski red, pravilnik.

Apothekersubject, s. **Apothekergehilfe**.

Apothekertaxe, die, lekarska taksa.

Apothekerwissenschaft, die, lekoznanstvo.

Apotheose, die, poboženje, štetje med bogove.

Apparat, der, priprava, orodje.

Appareille, die, krebrina, klančina, nasnt most.

Appartement, s. **Zimmer**, **Wohnung**.

Appell, der, s. **Appellation**, *milit.* klic, soklic; Appell blasen, klic trobiti, vkup trobiti; Appell schlagen, vkup bobnati.

Appellabilität, die, presojljivost.

Appellant, der, prosivec presoje, apelant.

Appellation, die, prošnja za presojo, apelacija; Appellation ergreifen, s. **Appelliren**.

Appellationsanmeldung, die, napoved prošnje za presojo.

Appellationsbeschwerde, die, presojna pritožba.

Appellationseinrede, die, presojni odgovor.

Appellationsgericht, das, presodnija, višji sodnija, nadsodnija, apelacijska sodnija.

Appellationsrath, der, presodnijski svetovavec.

Appellationsschrift, die, presojni spis.

Appellationsurtheil, das, presodba, sodba višjiga sodnika.

Appellationswerber, der, s. **Appellant**.

Appellationszug, der, presojni pot.

Appellativum, das, nach *V.*, narečivno ime.

Appellhof, s. **Apellationsgericht**.

Appelliren, *v. n.*, prositi za presojo, pred višji sodbo (sodnijo) iti, na višji sodnijo se oberniti, obračati.

Appellsenat, der, presodni odbor.

Appendix, s. **Anhang**.

Apperception, die, das Innewerden, spoznava.

Appertinentien, *pl.*, s. **Zugehör**.

Appetit, der, sla, slast, volja do jedi, apetit; ich habe Appetit zu dieser Sache, to mi diši, imam slo do tega; ich habe keinen Appetit, se mi neče jesti, se mi ne ljubi jesti, nič kaj mi ne diši, ni v slast; guten Appetit! Bog žegnaj! dober tek! ein Mensch von starkem Appetit, ješč, ješ človek; den Appetit benehmen, zariniti; ich habe ihn verloren, zarinjen sim; den Appetit stillen, lakoto potolažiti, tolažiti; mit Appetit essen, rad jesti; Appetit hätte ich noch, aber —, jedel bi še jedel, pa —; Appetit bekommen auf etwas, zaželeti kaj, zaželeti česa.

Appetitlich, *adv.*, slasten, dobro dišeč, dobre slasti.

Applaudiren, *v. a.* u. *n.*, ploskati, pleskati v pohvalo.

Applaus, der, ploskanje, pleskanje, pohvala.
Applicabel, s. Anwendbar.
Application, die, s. Anwendung, Fleiß.
Appliciren, *v. a.*, s. Anwenden; ein Pflaster appliciren, položiti, polagati, djati, devati, nastaviti, nastavljati na kaj.
Applombiren, *v. a.*, prisvinčiti.
Appointiren, s. Vergleichen, sich.
Apponiren, s. Beisetzen.
Apportiren, *v. a.*, prinesti, prinašati.
Apposition, die, in der Sprachlehre, pristavek, pridevek.
Apprehension, die, d. i. Ergreifung, popad, vjetje; s. auch Besorgniß.
Appreteur, der, priravnovavec, zgotovljevavec, likavec.
Appretiren, *v. a.*, zgotoviti, gotoviti, priravnati, priravnavati; bei Tüchern, zlikati, dolikati, likati.
Appretur, die, priravnava, zgotovljenje, likanje.
Approbation, die, poterjenje, odobrenje.
Approbiren, *v. a.*, poterditi, poterjevati, odobriti, pohvaliti.
Approchen, *pl.*, zavetni prikopi; s. Laufgraben.
Approchiren, *v. a.*, zavetne prikope delati.
Approfondiren, *v. r.*, vglobiti se v kaj, vglobočiniti se.
Appropriation, die, s. Zueignung.
Approvisioniren, **Approviantiren**, *v. a.*, preskerbeti, preskerbovati s hrano, z živežem.
Approximativ, s. Annähernd.
Aprikose, die, marelica.
Aprikosenkern, der, marelična pečka, koščica, košica.
April, der, mali traven, april; einen in den April schicken, poslati po gladež, po norca, po polževe kervi, po rakove kervi, po žabje volne, v prazue barle; nach *M.*, koga za slamo po péh (pah) poslati.
Aprilregen, der, pomladanski dež.
Aprilschein, der, maliga travna mlaj, oder mlaj maliga travna.
Aprilschicken, das, pošiljanje v norce oder po norca, pošiljanje po polževe kervi, po ptičjiga mleka, pošiljanje na barle.
Aprilsglück, das, nestanovitna sreča.
Aprilwetter, das, nestanovitno, spremenljivo vreme; brezen je desetkrat na den jezen, Sprichw. in St.
Apropos, ravno prav! res, da ne pozabim.
Aquafort, das, razjednica, razjedna voda, s. Scheidewasser.
Aquädnct, s. Wasserleitung.
Aequal, s. Gleich.
Aquamarin, der, akvamarin (dragi kamen).
Aquarell, das, vodna barva, akvarel.
Aequation, die, enačba.
Aequator, der, ravnik, polutnik, ekvator.
Aequatorländer, *pl.*, dežele pod ravnikam.
Aquavit, der, žganje, žgano vino.
Aequinoctial, *adj.*, enakonočen.
Aequinoctium, das, enakonočje.
Aequivalent, *adj.*, eue ceue, ene vrednosti.
Aequivalent, das, enaka vrednost, reč enake vrednosti, namestek.
Aequivok, s. Zweideutig.
Aera, die, s. Zeitrechnung.
Arabeske, die, nach *V.* kraža, arabeska; dieselben machen, nach *V.* kražati.
Arak, der, rajževec, arak.
Aräometer, das, gostomór.
Aerar, **Aerarium**, das, deržavna blagajna, deržavni zaklad, denarstvo.
Aerarial-, in Zstg., deržavni, deržavne blagajne.
Aerarialgebäude, das, deržavno, cesarsko poslopje.
Arbeit, die, delo, delanje, opravilo; Arbeit ohne Kost, dira; in voller Arbeit sein, polne roke dela imeti; die Arbeit geht flink von Statten, delo se odseda, delo je odsedno; etwas in die Arbeit nehmen, v roke vzeti, jemati; die Arbeit vollenden, dodelati, dodelovati, doveršiti, doverševati; wie die Arbeit, so der Lohn, po delu plačilo, po delu zaslužek, kakoršna služba, tako plačilo; der Wein, das Bier ist in der Arbeit, vino, ol vre; nach gethaner Arbeit ist gut ruhen, po delu se sladko počiva; Mühe, trud, trudno delo; das hat viel Arbeit gekostet, to je veliko truda prizadjalo, prizadevalo, to je bilo trudno delo; erhabene Arbeit, zvišano delo, zdobljeno delo; getriebene Arbeit, kovano delo; halb erhabene Arbeit, pol zvišano delo, ploščnjato, plošnjato delo; kleine Arbeit, delce; Schularbeit, šolski izdelek, sostavek; in Arbeit stehen, delati pri kom; an die Arbeit gehen, iti delat, iti na delo, k delu, prijemati se dela; auf Arbeiten ausgeben, zadelati, (n. p. sto goldinarjev v nograd); Arbeit bringt Brot, delavec je hlebavec; kjer je delo, tam je jelo, in Unterkr.
Arbeiten, *v. a. u. n.*, delati; ein wenig, podelati; schwer arbeiten, truditi, prizadeti, prizadevati si ob. se; der Kranke arbeitet, bolniku je hudo, bolnika hudo ima, bolnika hudo suče, vije; gähren, vreti, tvarjati; sich empor arbeiten, kviško se spraviti, spravljati, opomoči, opomagati se, izjesti se, izsekati se, z delam si zmoči; gearbeitetes Silber, delano srebro; *v. r.*, sich zu Tod arbeiten, z delam se končati, končevati, preguati se, presiliti se.
Arbeiter, der, delavec, **Arbeiterin**, die, delavka; des Arbeiters, delavcov; **Arbeiter-**, in Zstg., delavski.
Arbeiterklasse, die, versta, stan delavcov, delavci.
Arbeitlos, *adj.*, brez dela, brezdelen.
Arbeitmüde, *adj.*, ugnan, truden od dela.
Arbeitsam, *adj.*, delaven, priden.
Arbeitsamkeit, die, delavnost.
Arbeitsbezug, der, svež, vprega dveh živinčet.
Arbeitsbiene, die, bočela delavka, delavna.

Arbeitsfähig, *adj.*, dober za delo; (bei Ribnica heißt fähig, dobelj).
Arbeitshaus, das, delavnica, delavnišnica.
Arbeitsholz, das, les.
Arbeitsleistung, die, delanje.
Arbeitsleute, *pl.*, delavci, nadničarji (t. j. na dni najeti), najemniki, dninarji.
Arbeitslohn, der, zaslužek, zaslužilo, plačilo za delo, mezda (bei Görz).
Arbeitsscheu, *adj.*, er ist, beži od dela, boji se dela, je mehkih rok, lahek za delo.
Arbeitsschule, die, učilnica za delo.
Arbeitstag, der, delavnik.
Arbeitsverdienst, das, zaslužek.
Arbeitszeug, das, orodje.
Arbeitszimmer, das, delavnica.
Arbitrage, die, izravnanje (raznih kursov) dnarne in menične vrednosti, arbitraža.
Arbiträr, s. Willkührlich.
Arcade, die, mostovž, obok, arkada.
Arcanum, das, skrivnost, skrivnosten pomoček.
Archäolog, s. Alterthumsforscher.
Archaismus, der, zastarana beseda.
Arche, die, skrinja; Schiff, ladija, barka; die Arche Noah's, Noetova barka; Gerinne bei den Wassergebäuden, raki, *pl.*, žleb.
Archidiakon, der, véliki diakon, arhidiakon.
Archimandrit, der, arhimandrit.
Archipel, der, otočje, arhipel.
Architekt, der, zidarsk mojster, umetnik, arhitekt.
Architektonik, die, **Architektur**, zidarstvo, zidarska umetnost, arhitektura, nach *V.* žlahnozidarstvo.
Architrab, der, spodnji sočnik, auch allein sočnik, glavni tram.
Archityp, s. Urbild.
Archiv, das, pisemska shramba, pismoshramba, pismarnica, arhiv.
Archivar, der, pismohranec, pismar, arhivar.
Archon, s. Herrscher.
Areo, die, gumno; eines Gebäudes, selišče, seliše, hišišče, hišiše, prostor, borišče, boriše, dvorišče, dvoriše.
Arealgröße, s. Flächeninhalt.
Aeren, s. Pflügen.
Arendator, s. Pächter.
Arende, s. Pacht.
Arendiren, s. Pachten.
Arg, *adj.*, hud, zel; arge Früchte, nepriden sad, spriden sad; die ärgere Hand, napačna roka; arge Gedanken von einem hegen, hudo misliti od koga; er macht es mir zu arg, preveč mi nagaja, udeluje; das ist doch zu arg, to je vender preveč; arg verfahren mit einem, hudo, gerdo delati s kom, koga hudo imeti, pestiti; er hat ihm einen argen Verweis gegeben, terdo, ojstro ga je posvaril; schlecht, malopriden, slab, nepriden; den Gesetzen Gottes zuwidrr, hudoben, zloben; der Arge, hudi, hudir, zlomek; er lügt arg, laže, kakor da bi orehe tolkel; eine arge Lüge, košata laž.
Aerger, der, **Verdruß**, hudovanje, nevolja, jeza, serd, togeta, čmér; er ist voll Aerger, ni ga druziga kot jeza, in Unterkr. auch jad, ljutina.
Aergerlich, *adj.*, Aergerniß verursachend, pohujšljiv; ein wenig zornig, hud, nataknjen; leicht zum Zorne zu bewegen, togoteu, razjezljiv, serdit, togotljiv, zadirčen, razserden, razserdljiv, in St. auch piker, *poln.* przykry.
Aergern, *v. a.*, Aergerniß geben, pohujšati, pohujševati; erzürnen, jeziti, togotiti, dražiti, čemeriti, jaditi, razkačiti; das ärgert mich, to me jezi, to me peče, grize; *v. r.*, sich über etwas ärgern, jeziti se, serditi se, hudovati se; sich an etwas ärgern, pohujšati, pohujševati se nad čim; ihr alle werdet euch an mir ärgern, vsi se bote nad menoj motili; sich ärgernd, im Aerger ankommen, prijeziti se, pritogotiti se.
Aergerniß, die, **Verdruß**, **Zorn**, nevolja, jeza, serd, s. Aerger; moralisch, pohujšanje, pohujševanje, spotikljej; ich bin bei ihm zum Aergerniß, spotika se nad menoj; Aergerniß geben, pohujšati, pohujševati koga; Aergerniß nehmen, pohujšati, pohujševati se nad kom, auch razgledovati se nad kom.
Arggesinnt, *adj.*, hudovoljin; der **Arggesinnte**, hudovoljnež.
Argherzig, *adj.*, napěniga serca.
Arglist, die, zvitost, zvijača, prekanjenost, *altsl.* kovarstvo.
Arglistig, *adj.*, zvit, zvijačen, prekanjen, zavit, in St. nach *Caf* auch lokav, *cfr.*, *altsl.* lakav, *serb.* lukav; er ist arglistig, wie der Fuchs, zvit je kot gerča, kot lesica, kot kača, kot kozji rog.
Arglistigkeit, s. Arglist.
Arglos, *adj.*, brez vse hudobe, brez hudobe, kratak, priprost.
Argsinn, der, hudovoljnost.
Argument, s. Beweis.
Argumentiren, s. Beweisen.
Argutien, s. Spitzfindigkeiten.
Argwillig, *adj.*, hudovoljin, zloželjin.
Argwohn, der, sum, sumnja, sumljivost, sumljenje, hudo domišljevanje, natolevanje, natolcljivost; ihn haben, hudo si domišljati, sumniti; er steht im Argwohn, nanj natolevajo, od njega mislijo, nanj menijo, njega dolžé, sum nanj bije; er ist in Argwohn gerathen, nanj so jeli natolcovati, njega so jeli dolžiti; Argwohn schöpfen von einem, natolevati; s. auch **Verdacht**.
Argwöhnen, *v. n.*, sumiti, sumniti, natolevati, hudo misliti; gegen Jemand argwöhnen, koga na sumu imeti.
Argwöhnig, **argwöhnisch**, *adj.*, sumljiv, natoljiv.
Argwohnlos, *adj.*, brez sumnje, sumljivosti prost, čist.
Arie, die, Melodie, napev, viža; Cantate, popevka, pesmica.
Aristokrat, der, veljak, boljar, aristokrat.
Aristokratie, die, veljaštvo, boljarstvo, boljarska vlada, aristokracija.
Aristokratisch, *adj.*, boljarsk.
Arithmetik, die, s. Rechenkunst, aritmetika.
Arithmetisch, *adj.*, aritmetičen.

Aerker, der s. **Erker.**
Arktisch, *adj.*, severn.
Arm, *adj.*, ubog, ubožen, siromašk, reven, boren; ein Armer, ubožec, siromak, revež, sirota, reva, uboga reva; arm sein, biti ubog, siroten, revati; arm werden, obožati, božati; durch eigenes Zuthun, osirotiti, osiromašiti se, obožati se; arm machen, obožati, božati koga; er hat arm geheirathet, siromaško se je oženil; dürftig, potreben; er ist blutarm, je siromak, gol kot kost; er ist bettelarm, je berač; arm leben, po siromaško živeti; der arme Mensch, ubožec, siromače, nabore, revšče, revše; weibl., sirota, reva, revica, ubožica; ich arme kranke Frau, jez reva, bolna sirota; ich armer Mensch, jez reven človek; von armen Leuten geboren, siromaškiga stanu, rodu; arm an Freuden, malo veselja imeti, vžiti; er ist arm an Trost, nima tolažbe, nima nikogar, da bi ga tolažil; arm an Geist, malo duha, uma imeti; du armer Schlucker, ti uboga žival ti, uboga pokora.
Arm, der, rama, roka; ein Arm voll, naročje; auf den Armen tragen, pestvati, v naročji nositi; Arm des Meeres, zanožje, jezik morja; Arm eines Flusses, pretok, panoga, struga; *serb.*, rukav; an einem Leuchter, Wagen, einer Säge, Stampfmühle u. dgl., ročica; Vorderarm, podramje, podkomole; Oberarm, nadramje, nadkomole, nadlakti; in die Arme nehmen, vzeti, jemati v naročje, naročaj; in die Arme schließen, okleniti, oklepati, objeti, objemati; mit offenen Armen, z razpetimi rokami; der geistliche, weltliche Arm, duhovska, deželska oblast; der Arm Gottes, desnica Božja, Božja roka; in die Arme fallen, sich werfen, v naročje vreči se, poprijeti, poprijemati se koga; Arm des Bären, taca; bei Geschirren, roč; Arm des Pferdes, podplečje; unter die Arme greifen, podpreti, podpirati koga, pomoči, pomagati komu; er hat starke Arme, ima močne rame; den Hut unterm Arme halten, deržati, imeti klobuk pod pasho; Arm in Arm gehen, za pod pasho se peljati, pod pasho se deržati in iti (*cfr. altsl.*, pazuha).
Armatur, die, orožje.
Armband, das, zapestnica, naročnica, narokvica, zapestnik.
Armbein, das, nadkomolčna cev, auch cev schlechthin, ramna kost.
Armbinde, die, einen beschädigten Arm darin zu tragen, pestvalica, povoj, povijaček, preveza; den Arm in der Binde tragen, roko pestovati, v povoji nositi.
Armbohrer, der, durgelj.
Armbruch, der, zlomljenje roke, zlomljena roka.
Armbrust, die, samojstra, samostrel, lok.
Armbrustmacher, der, samostrar.
Armbrustschütz, der, samostrelec.
Aermchen, das, ramica.
Arme, der, s. **Arm**, *adj.*
Armee, die, vojska, armada.
Armeebefehl, der, povelje do vojske, armade.
Armeecommandant, der, vojni poveljnik.
Armeecorps, das, vojni oddelek, kerdelo.
Aermel, der, rokav; ein kurzer Aermel, rokavec, rokavček; einem etwas auf den Aermel binden, heften, na nos obesiti, obešati komu kaj; aus dem Aermel schütten, beutelu, iz rokava, iz mavhe izsuti, izsipati.
Aermelaufschlag, der, zaroki, zavihali, *pl. m.*
Aermelhemd, das, rokavi, rokavci, ošpetelj, srajčnik, oplečje.
Aermelkleid, das, oblčka z rokavama.
Armen-, in Zsz., siromaški, ubožni, za uboge.
Armen, *v. n.*, obožati, božati.
Armenadvokat, der, besednik, zagovornik, advokat ubozih.
Armenanstalt, die, das **Armeninstitut**, ubožnica, siromašnica, preskerbovavnica ubozih.
Armenbüchse, die, skladnica, berivnica, kupa (za uboge).
Armenkasse, die, dnarnica za uboge.
Armenkollekte, die, sklad, bira za uboge.
Armeneid, der, prisega na ubožnost; er mußte den Armeneid ablegen, mogel je prisečí, da je ubožen.
Armenfond, der, zalog za uboge.
Armengeld, das, denar za uboge, denar ubozih.
Armenhaus, das, s. **Armenanstalt.**
Armenkasten, der, skrinjica za uboge; s. **Armenkasse.**
Armenordnung, die, red za uboge, postava zastran ubozih.
Armenpercent, das, odstotek za uboge.
Armenpfleger, der, oče ubozih, ubožničar.
Armenpolizei, die, policija zastran siromaštva.
Armenrecht, das, pravica ubožnih.
Armensache, die, reč, ki se tiče ubozih.
Armensäckel, der, mošnja za uboge, ubozih.
Armenschule, die, učilnica za uboge.
Armenspital, das, bolnišnica za uboge.
Armensteuer, die, davek za uboge.
Armenstock, s. **Armenbüchse.**
Armenvater, der, ubogih oče, ubožničar, oskerbnik ubozih.
Armenversorgungsanstalt, die, preskerbovavnica ubozih.
Armenvogt, der, beraški čuvaj.
Armenvorsteher, der, oče ubozih, ubožničar.
Armenwesen, das, zadeve ubozih, naprave za uboge.
Armfeile, die, vélika pila.
Armförmig, *adj.*, ročast, rami podoben, kakor rama, ramast; vom Meere auch, stegnat.
Armgeige, die, vélike gosli.
Armgeschmeide, das, naročnice, *plur.*
Armhandschuh, der, rokovica do komolca, dokomolčnica.

Armhut, der, klobuk za pod pasho, nach *V.*, potlačenec.
Armig, *adj.*, ročast, ramast.
Armiren, s. **Bewaffnen.**
Armkorb, der, jérbas z ročem, pletenica z ročem, ročnica, cajna, U. K., košck, košara, košarna, ročni koš, locnjača, locanja.
Armlehne, die, ročaj, naslon.
Armleuchter, der, svečnik z ročmi, ročast svečnik.
Aermlich, *adj.*, ubožen, siromašk, boren, *adv.*, po siromaško.
Aermling, der, **Aermel**, rokav, rokavec; ein armer Mensch, siromak, siromaček.
Armloch, das, luknja za motaroge; bei Kleidungsstücken, luknja, skozi ktero se roka vtika.
Armlos, *adj.*, brez roke, brezročen, štulast.
Armpolster, der, področna blazina, blazina, vajšnica* za pod roko.
Armpolyp, der, rogovilast polip.
Armring, s. **Armband.**
Armsäule, die, roka na razpotji, cestna roka, cestni kazavce, kaže.
Armschiene, die, železni rokav, rokobran; nach dem *russ.*, naročniki *pl.*; in der Anatomie, lakatna kost, lahtna kost, nadlaktnica; bei den Drechslern, das Bret, worauf die Hand des Drechslers ruhet, naslanjač.
Armschlinge, die, s. **Armbinde.**
Armschmuck, der, naročni lišp.
Armschnalle, die, zaklepek na zapestniku.
Armsdick, *adj.*, debel kakor roka, roke, od. za roko debel.
Armselig, *adj.*, sirošen, auch siroten, siromašen, ubožen, ubog, reven, boren; ich führe ein armseliges Leben, po siromaško živim; das sind armselige Umschweife, to so prazni ovinki; mit so armseligen Ausflüchten wirst du bei mir nichts ausrichten, s tako praznimi izgovori pri meni nič ne opraviš.
Armseligkeit, die, sirošina, siromašnost, uboštvo, bornost, revščina, revšina.
Armsessel, der, stol z ročaji, naslanjač.
Armspange, die, naročni zapenec, naročna spona, auch spona allein, zapestnica.
Armspindel, die, ramna cev.
Armstuhl, der, s. **Armsessel.**
Armumschlungen, *adj.*, v naročji, v objemanji.
Armuth, die, uboštvo, ubožnost, siromačija, siroščina, sirošina, siromaštvo, potrebščina, potrebšina, revščina, revšina, golost; in Armuth leben, siromaško živeti, revati; gerathen, obožati, božati; einen stürzen, osiromašiti, potopiti, potapljati v siromačijo; mit der Armuth kämpfen, zastonj se upirati, ne morem si pomagati iz uboštva; nichts, als die liebe, bittere Armuth, sama ljuba siromačija; Armuth an Getreide, pomanjkanje žita; die oder auch das Armuth, d. i. *coll.* die Armen, ubogi, siromaki *pl.*; mein Bischen Armuth, moja siromačija, moja siromačica; Armuth bricht den Muth, uboštvo kruši moštvo.
Armuthsschein, der, -zeugniß, das, ubožni list, spričevalo uboštva.
Armvoll, der, naročje, naročaj.
Arnica, die, solnčna roža, červivec, hribovski primoški, svetiga Antona roža.
Aérnte, die, žetva, žetev; es ist eben Aernte, ravno žanjejo, s. **Ernte.**
Aroma, das, lepa, prijetna dišava.
Aromatisch, *adj.*, dišaven, dobro, lepo dišeč.
Aron, der, ein Name der Fieberwurz, štrkovec.
Arrak, der, rajževec, rajževo žganje.
Arrangement, das, naprava, priprava, uredba, red; das Arrangement war vortrefflich, prav lepo je bilo napravljeno, uredeno; Abfindung, poravnava.
Arrangiren, s. **Anordnen, Vergleichen.**
Arrende, die, s. **Pacht.**
Arrendiren, s. **Pachten.**
Arrendator, s. **Pächter.**
Arrest, der, Verhaft, zapertje, zapor, pripira, zapirica, prepoved, in St. auch voza, *cf. altsl.* ęza, Fessel; verächtl. luknja; das Arrestlokale, zapiravnica, -prepovedna hiša, ječa; Hausarrest haben, doma zapert biti, iz hiše ne smeti; Stadtarrest haben, iz mesta ne smeti; strenger Arrest, hud zapor, oster zapor; im Arrest sein, zapert biti; Jemanden in Arrest bringen, zapreti, zapirati koga; im Arrest halten, zapertiga imeti, ječiti; Beschlag, prepoved; Beschlag auf etwas legen, v prepoved kaj djati, devati; Arrest aufbrechen, iz prepovedi spustiti, spuščati, spušati.
Arrest-, in Zsz., zaporni.
Arrestant, der, zaperti, jetnik; es gibt zehn Arrestanten, deset jih je zapertih, v zaporu; in Eisen und Banden, vklenjence.
Arrestgesuch, das, prošnja za zapertje (koga).
Arrestiren, Arretiren, *v. a.*, zapreti, zapirati; djati, devati v prepoved, djati prepoved na kaj; im Arrest halten, imeti, deržati zapertiga.
Arrestirende, der, kdor koga zapreti da, zapiravec.
Arreststrafe, die, kazen zapora.
Arrha, s. **Angeld.**
Arrieregarde, s. **Nachtrab.**
Arrogant, s. **Anmassend.**
Arroganz, s. **Anmassung, Dünkel.**
Arrondiren, *v. a.*, okrožiti, okroževati, zokrogliti, okrogliti; Grundstücke, vkup spraviti, spravljati, zložiti, zlagati zemljišča, zemljiša.
Arrondirung, die, der Grundstücke, zložba zemljišč, zemljišna zložba.
Arrondissement, das, okrožje, okraj.
Arsch, der, rit, sedalo, zadnjica; noch trivialer, perda, perdnlo, *serb.*, stražnjica, guzica.
Arschbacke, die, ritnica, zadnje lice.
Arschig, *adj.*, ritast.
Arschleder, das, ritno usnje, narituik.
Arschpauker, der, šeškar; **Arschpaukerin**, die, šeškarica.

Arschpreller, der, po riti pok, ritni pok.
Arschprügel, die, *pl.*, palice (po riti), harimpale; Arschruthe, šiba po riti.
Arschwolf, der, volk.
Arsenal, das, orožnica, orožarnica, arsenal.
Arsenik, der, mišnica, arsenik; **Arsenik-**, in Zstg., mišnični, arsenikov.
Arsenikalisch, *adj.*, mišničoat, mišnišk.
Arsenikerz, das, mišnična ruda.
Arseniköl, das, mišnično olje.
Art, die, vonären, pflügen, oratva, oratev, oral, ral *f.*; erste, zweite, dritte Art, perva druga, tretja ral.
Art, die, Aehnlichkeit einzelner Dinge, Species, versta, nach *V.* stremen, baža *, sorta *; Gattung, pleme, rod; Weise, način, viža; äußeres Ansehen, nach *V.*, šara; Schlag, nach *V.*, šklat, auch škvart; Spielart, spreveržek; zweierlei, dreierlei Art uff., dvojin, trojin; eine Art von Leuten, neki ljudje, nekaki ljudje; welcher Art, kakšen? kak? kakov? dieser Art, takšin, tak, tak le; Art eines Erdreiches, stvarnost persti; eine gute Art Erde, dobra perst; ein Kind von guter Art, otrok dobre natore; gut geartet, dober otrok; es ist seine Art so, tako je njegova navada, tako je vajen; das ist so deine Art, to je tako po tvoje; nach Art der Thiere, po živinsko; nach Art der Hunde, po pasje, uff.; nach unserer, nach euerer, nach ihrer Art, po naše, po vaše, po njihovo; einige Arten der Thiere, nektere živali, nekaj žival, nekaj živalskih plemen; alle Arten der Thiere, vse mnoge živali; auf vielfache Art, verschiedenartig, po mnogo, mnogoterno; nach slavischer, französischer Art, uff., po slovensko, (slavensko), po franeozovsko oder sloveuski, franoozovski; Art und Weise, Gebrauch, šega; mit guter Art, z lepo; dieses ist die rechte Art, ta le je prava; auf höfliche Art, priljudno, pristojno, čestno (častno), spodobno; mit einer feinen Art, prepredeno, presneto, pozvito; mit einer feinen Art sprechen, pšenične govoriti; Gewohnheit, navada, in Steierm. auch, običaj; auf keinerlei Art, nikakor ne, po nobeni ceni; auf keine Art und Weise, nikakor, po nikakim; auf allerlei Art, vsaktero, vsakojako; auf was immer für eine Art, kakor si koli bodi; auf mancherlei Art, mnogoterama, različno; auf welche Art? kako? auf diese Art, tako; auf gleiche Art, ravno tako; Geschicklichkeit, Artigkeit, spodobnost, priličnost, prijaznost, pristojnost; er wurde auf eine freundliche Art aufgenommen, prijazno so ga sprejeli; Lehrart, učilo, navod; seine Lehrart ist faßlich, jasno uči; Art läßt nicht von Art, kakoršna mati, takšni otroci; kar mačka rodi, rado miši lovi; was für einer Art? kakšen? kakov? einer andern Art, drugačen; einer solchen Art, takšen; auf eine gewisse Art, nekako; mit einer Art von Unwillen, z nekako nejevoljo; auf diese Art, tako; auf jene Art, takisto; Beschaffenheit, qualitas, kakost, kakšnost, talitas, takost, takšnost; es gibt viele Arten Leute, ljudje so mnogoteri; das ist keine Art, to se ne spodobi, to ni lepo; Thiere allerlei Art nimm mit dir, vsakih žival vzemi seboj; aus der Art schlagen, izvreči se, spačiti se; *serb.* auch, izroditi se.
Artacker, der, njiva.
Artbar, *adj.*, oraven, oren, obsejaven; artbar gemachter Acker, novina; artbar machen, narediti, delati novino, zorati, orati novino.
Arten, *v. n.*, z. B. nach seinem Vater, vreči se po očetu, v očeta, in Unterkr. verächtlich auch, očetovo žaro goniti; wie ist er geartet? kakšen je? so, takšen; von Pflanzen, gedeihen, fortkommen, vdati, vdajati se, auch *russ.*; der Hirse gedeihet, proso se dobro dela, obnaša; fruchtbar sein, in Unterkr., ajda je roda, slive so rode, žito je plačno, pšenica, rež plenja; *v. a.*, die Lehre artet den Verstand, nauk uravnuje razum.
Arterie, s. **Pulsader.**
Artifiziell, s. **Künstlich.**
Artig, *adj.*, angenehm, ein artiger Mensch, ličeu, pristojin, prijazen, priljuden, vljuden; das ist artig, sie verdammen mich, ohne mich gehört zu haben, lepa reč, od. ta je lepa, sodijo me nezaslišaniga; steinartig, glasartig, kamnast, kamnu podoben, steklast, steklu podoben.
Artigkeit, die, pristojnost, prijaznost, vljudnost, priljudnost; einem Artigkeiten sagen, komu veliko lepiga povedati, praviti.
Artikel, der, ein Theil einer Schrift, člen, členek, razdelek, odstavek; Glaubensartikel, člen vere; Waarenartikel, blago; der Artikel der Grammatik, spolnik; Weisartikel, dokazni člen, dokaznica; leitender Artikel, poduční, napeljevavni sostavek; artikelweise, po koseih, na kosce, na drobno.
Artikuliren, *v. a.*, razčleniti, členiti; gut aussprechen, razločno izgovoriti, govoriti.
Artikulirt, *adj.*, aus Stücken bestehend, členast; deutlich, razločen, razločin.
Artillerie, die, topništvo, artiljeria; **Artillerie-**, in Zstg., topniški.
Artilleriepark, der, topišče, topiše, topovje.
Artilleriepferd, das, topniški konj.
Artillerist, der, topnik, artiljerist.
Artischocke, die, artičoka.
Artist, der, umetnik.
Artistisch, *adj.*, umetin, umetnijsk; artistisches Eigenthum, umetnijska lastnina.
Artland, das, polje.
Arzenei, die, zdravilo, lek, vraštvo, gajilo, vračilo; Arznei einnehmen, gebrauchen, vžiti, vživati.
Arzeneibereiter, der, s. **Apotheker.**
Arzeneibereitung, die, priprava, pripravljanje zdravil.
Arzeneibuch, das, lekarske bukve.
Arzeneibüchse, die, pušica za zdravila.
Arzeneien, *v. n.*, vžiti, vživati zdravila, vračiti se, zdraviti se.
Arzeneiflasche, die, zdraviljska sklenica.
Arzeneigelehrsamkeit, die, zdravitelstvo, zdravstvo, vraštvo.
Arzeneigeruch, der, duh po leku, po zdravilu; haben, dišati po leku.

Arzeneigeschmack, der, slast po leku.
Arzeneiglas, s. **Arzeneiflasche.**
Arzeneikunde, s. **Arzeneigelehrsamkeit.**
Arzeneikunst, s. **Pharmacie.**
Arzeneilehre, die, lekoslovje, zdraviloznanstvo.
Arzeneimittel, das, s. **Arzenei.**
Arzeneimittellehre, s. **Arzeneilehre.**
Arzeneitaxe, die, lekarska taksa.
Arzeneiwissenschaft, s. **Arzeneigelehrsamkeit.**
Arzt, der, zdravnik, vrač, lečnik, zdravitelj, vračitelj; des Arztes, zdravnikov, vračev, *altsl.*, vrač.
Arztgebühr, die, zdravniško plačilo, zdravnina, vračnina.
Aerztlich, *adj.*, zdraviteljsk, vračiteljsk, zdravniš k; die ärztliche Behandlung, vračitev, zdravitev, ozdravljanje, vračba, lečba; er steht in ärztlicher Behandlung, zdravi, ozdravlja se, ima zdravnika; ärztliches Gutachten, zdravniška misel, mnenje, izrek zdravnika.
Arztlohn, s. **Arztgebühr.**
As, das, s. **Aß.**
Asant, der, (asa foetida), smerdeča smola, smerdljivka, voženk * wohlriechendrr, benzol, *russ.*, rosni ladan.
Asbest, der, nezgorljivo platno, nezgorljivi kamen, asbest.
Ascendenten, *pl.*, sorodniki v nazgornji versti, spredniki.
Ascendenz, die, navzgornja sorodovinska versta.
Ascension, s. **Aufsteigung.**
Ascet, der, pokorivec mesa, trupla, krotivec počutnosti; nach *V.*, duhovadec.
Ascetik, die, pokorjenje mesa, vaja v pobožnim življenji, nach *V.*, duhovna vaja.
Ascetisch, *adj.*, zatajevaven, zatajevansk, nach *V.*, duhovajsk.
Asch, der, čabrie; Milchasch, latvica; Blumenasch, kahla *, lonec; ein Fisch, s. **Aesche.**
Aschblei, s. **Wismuth.**
Asche, die, pepel; unausgelaugte, glimmende, neizlužen, živ pepel, perhavka, perhavica; ausgelaugte, izlužen, mertev pepel, izluženec; die Ueberreste eines menschlichen Körpers, prah; etwas zu Asche brennen, spepeliti, pepeliti; in Asche legen eine Stadt, požgati, požigati, upepeliti, pepeliti; unser Leib wird einst zu Asche werden, naše telo se bo kdaj v prah spremenilo; mit Asche bestreuen, opepeliti, pepeliti; es glimmt ein Feuer unter der Asche, tli; **Aschen-**, in der Zusammensetzung mit andern Wörtern, pepelni.
Aesche, die, eine Fischart, lipan; eine Baumart, jesen, gewöhnl. **Esche.**
Aeschen, *adj.*, aus Aeschenholz bereitet, jesenov; Aeschenholz, jesenovina.
Aschenbehältniß, pepelnjak.
Aschenbrenner, der, pepelar, *dim.*, pepelarček; des Aschenbrenners, pepelarjev; **Aschenbrenner-**, in Zstg., pepelarski.
Aschenbrennerei, die, pepelarija, pepelarstvo; dieses Gewerbe treiben, pepelariti; durch dasselbe erwerben, pripepelariti, verlieren, zapepelariti; dasselbe beendigen, d. h. aufgeben, dopepelariti.
Aschenbrennerhütte, die, pepelarnica.
Aschenbrennerin, die, pepelarica.
Aschenbrödel, die, eine unreinliche Küchenmagd, pepeluha, pepeluša, umazanka, pipanka; der Aschenbrödel, pepelušin.
Aschenbrot, das, mlinci, podpepelnik, pogača.
Aschenfall, der, Platz, wohin die Asche fällt, pepelnik, pepelnjak.
Aschenfarbe, die, pepelnata, pepelasta barva.
Aschenfärbig, pepelnast, pepelast.
Aschenfaß, **Aschengefäß**, das, pepelnica.
Aschengrube, die, pepelna jama; s. **Aschenfall.**
Aschenherd, der, pepelišče, pepeliše.
Aschensalz, das, lužna, lugasta, alkalska sol.
Aschenschaufel, die, žežel.
Aschentopf, s. **Aschengefäß.**
Aschentuch, das, pepelka, pepelna rjuha, pepeluška.
Aschenwedel, der, omelce, metlica za pepel.
Aescher, der, bei den Lohgärbern und Wäscherinn, lug, lugovina.
Aescherfaß, das, bei Gärbern, lužnjak, strojarska kad.
Aescherigt, *adj.*, pepelnat, pepelnast.
Aschermittwoche, die, pepelnica, pepelnična sreda; zu derselben gehörig, pepelnični, n. p. pepelnični teden.
Aeschern, *v. a.*, zu Asche brennen, spepeliti, upepeliti, v pepel sožgati, sožigati; mit Asche bestreuen, opepeliti, pepeliti; mit Asche beizen, v pepelu strojiti; mit Asche kochen, zlužiti, lužiti.
Aescherofen, der, bei den Töpfern, peonica.
Aescherstange, die, krevlja, greblja; zu derselben gehörig, krevljin, grebljin.
Aeschertopf, der, bei den Töpfern, verč.
Aschfrau, die, pepelarica; der Aschfrau, pepelaričin.
Aschgrau, *adj.*, pepelnast, pepelast; aschgraues Pferd, mišec, miško.
Aschhuhn, das, (pepelna) mokuška.
Aschicht, *adj.*, der Asche ähnlich, pepelnat.
Aschig, *adj.*, woran noch Asche sitzt, pepelast.
Aschkuchen, der, Guggelhupf, s. **Topfkuchen**, Kugelhippe, gomula.
Aschlauch, der, (allium porrum) por.
Aschlerche, die, sivi škorjanček.
Aschmeise, die, menišček, menišek, peščivka, peščivka, pezdirka, auch sivka, sivček.
Aschtonne, die, pepelna posoda.
Asiat, der, Azijan, Azijatec.
Asiatisch, *adj.*, azijansk, azijašk.
Asien, das, Azija.
Asot, der, mehkoživec, sladkoživec, sladkuž, sladuh.
Aspe, die, **Aespe**, **Aespenbaum**, auch **Espe**, topola, topolka, topol, *f.*; jagnjed; **Zitteräspe**, die, trepetlika, migljač.
Aspecten, die, *pl.*, znamnje; *astron.*, postavljenje zvezd premičnic ene proti drugi.

Aespen=, in der Zstzg., topolov.
Aespenmotte, die, topolova mušica.
Asper, der, türkische Münze, jaspra.
Asphalt, das, zemeljska smola; s. **Erdpech, Judenpech.**
Aspirant, der, iskavec, prosivec; kdor se za kaj poganja.
Aspiration, die, nadih, poostrenje glasa.
Aspiriren, *v. a.*, iskati česa, prositi za kaj (za kako službo), pognati, poganjati se za kaj.
Aß, das, auf den Karten, svinja, as, *serb.*, kec; in Gewichten, as.
Assekurant, der, zavarovavec.
Assekuranz, die, zavarovanje, asekuracija.
Assekuranz=, in Zstzg., zavarovavni, zavarovanski.
Assekuranzanstalt, die, zavarovavnica.
Assekuranzgebühr=, prämie, die, plačilo za zavarovanje.
Assekurat, der, zavarovanec.
Assekuriren, *v. a.*, zavarovati, zavarvati.
Assekurirt, *adj.*, zavarovan.
Aßel, die, (oniscus asellus), stonoga, prešičica, *russ.* u. *serb.*, mokrica.
Assemblee, die, zbor, družčina, družina.
Assentiren, *v. a.*, v vojake vzeti, jemati, poterditi, poterjati za vojake; *v. n.*, beipflichten, pristopiti, pristopati k čemu, privoliti, prav dati.
Assentirungscommission, die, komisija za jemanje v vojake, asentna komisija.
Asseriren, s. **Behaupten.**
Assertion, s. **Behauptung.**
Assertorisch, *adj.*, terdiven.
Assessor, der, prisednik, asesor; des Assessors, prisednikov, asesorjev; **Assessors=**, in Zstzg., prisedniški, asesorski.
Assiette, die, skledica.
Assignant, der, nakazavec, nakazovavec, (nakazujoči dolžnik).
Assignat, der, odkazanec.
Assignat, das, Assignation, Bankote, bankovec.
Assignator, der, nakazanec, nakazojemnik, (nakazani upnik).
Assignation, die, nakaz, asignacija.
Assigniren, *v. a.*, (auch nach *V.*) nakazati, nakazovati, asignirati.
Assimilation, die, upodobovanje.
Assimiliren, *v. a.*, upodobiti, upodobovati, oder upodobljati.
Assisen, *pl.*, porota.
Assisenhof, der, porotna sodnija.
Assistent, der, pomagavec, pomočnik.
Assistenz, die, pomoč.
Assistiren, s. **Beistehen.**
Association, die, združba, združevanje; Gesellschaft, družba, društvo.
Associationsrecht, das, pravica se združevati, pravica do združevanja.
Associiren, sich, *v. r.*, združiti se, družiti se, pridružiti, pridruževati si koga.
Associirter, ein, združenec, tovarš, pajdaš.
Assonanz, die, vjema glasnikov, priglasek, asonanca.
Assortiment, das, kupčijska zaloga.
Assortiren, *v. a.*, razdeliti, razdeljevati; sich wohl assortiren, dobro se založiti, zalagati (z vsakterim blagam); ein wohl assortirtes Waarenlager, obilna zaloga, dobro založena štacuna.
Ast, der, veja, *serb.* grana; Holzast, velika veja; Wasserast, izrastek, izraslik, odraslik; Ueberrest eines Astes im Holze, gerča, smogur, sverž *f.*, herga; ein dicker Ast, gol; sich in Aeste verbreiten, v veje iti; mit Aesten unterlegen, podvejati (n. p. vlak sena); die Aeste einer Stande, ohrodje; zusammengewachsene Aeste, nach *M.*, evizba.
Astähnlich, Astartig, *adj.*, vejast.
Astblatt, das, list, pero na veji.
Aestchen, das, vejica, vejčica.
Aesten, *v. a.*, wovon nur das Partic. geästet gebraucht wird, vejast, gerčast, sveržast; *v. r.*, sich ästen, iti v veje.
Asteriscus, der, zvezdica.
Asteroiden, *pl.*, zvezdičje, asteroidi.
Astförmig, *adj.*, vejast, veji podoben.
Asthenie, die, nemoč, Unterfr. u. nach *Dal.*, nevečnost.
Aesthetik, die, leposlovje, lepoznanstvo, estetika.
Aesthetisch, *adj.*, lepoznansk, leposloven, estetičen.
Asthma, das, naduha, nach And., neduha.
Asthmatisch, *adj.*, nadušljiv, naduhen; der Asthmatische, krehovec.
Astholz, das, vejevje; s. **Abraum.**
Aestig, *adj.*, vejnat; knorrig, gerčast, sveržast, sokast; eine dichte Krone habend, košat.
Astkrähe, die, siva vrana.
Astkreuz, das, vejasti križ.
Astling, der, der junge Vogel, der kaum fliegt, izpeljanček, godnjak.
Astloch, das, gerčnica, gerčna luknja.
Astlos, *adj.*, brez vej, brezvejnat.
Astmesser, das, vejnik, rončalica, hojnik, pretosek.
Astmoos, das, (hypnum) sedje, bradavina.
Astral, *adj.*, zvezden.
Aestrich, s. **Estrich.**
Astrognosie, die, zvezdoznanstvo.
Astrolabium, das, Winkelmesser, kotna mera, kotomér; zvezdomér, zvezdnik.
Astrolog, der, zvezdar, astrolog.
Astrologie, die, zvezdarjenje, astrologija; sie betreiben, zvezdariti, iz zvezd prerokovati.
Astronom, der, zvezdoznanec, zvezdogled, astronom.
Astronomie, die, zvezdoznanstvo, zvezdogledstvo, astronomija.
Astronomisch, *adj.*, zvezdoznansk, zvezdogleden, astronomijsk; astronomische Tafeln, zvezdni popis, zvezdopis.
Astroskopie, die, zvezdogledstvo.
Astvoll, *adj.*, vejnat, poln vrj.
Astwerk, das, vejevje, veje.
Astzieher, der, ključ.
Asyl, das, pribežališče, pribežališe, zavetje,

Asylrecht, das, pravica pribežališča, pribežališčna, pribežališna pravica.
Asymmetrie, s. **Unebenmaß.**
Atelier, das, delavnica umetnikova.
Atheist, der, brezbožnik, bogotaj, bogatajie, ateist; **Atheistin**, die, brezbožnica; *altst.*, bezbožnik.
Atheisterei, die, **Atheismus**, brezboštvo, bogatajstvo, ateizem.
Atheistisch, *adj.*, brezbožen, bogotajsk.
Athem, der, sapa, dih, duh, dušek; schwerer Athem, siga; den Athem hemmen, sapo ustaviti, ustavljati, zapreti, zapirati, vzeti, jemati; Athem hohlen, sopniti, zasopsti, sopsti, dahniti, dihniti, dihati; Athem an sich halten, sapo uderžati, deržati; der Athem ist ihm ausgegangen, sape mu je zmanjkalo, zasopel se je, zadihal se je; in einem Athem, v enem dušku, ob eni sapi; es läßt mir nicht Athem hohlen, duška mi ne da pojemati; sich außer Athem laufen, spehati, upehati se, pehati se; in einem Athem austrinken, na en dušek, v enem dušku spiti, brez odduška; in einem Athem laufend ankommen, prisopsti, pripehati, prihropsti, prisopihati; außer Athem sein, zasopljen biti; wieder zu Athem kommen, spet začeti sopsti, sapa se mu je povernila; schweren Athem haben, naduho oder neduho imeti, nadušljiv biti, težko sopsti; freien Athem holen, zu Athem kommen, oddahniti, oddihati se; der Athem fängt ihm an auszubleiben, sapa mu zastaja, sape mu zmanjkuje, sapa mu pohaja, pojema.
Athembar, *adj.*, diese Luft ist nicht athembar, v tem zraku se ne more dihati.
Athemholen, das, dihanje, sopenje.
Athemloch, das, dušnjak, dušek, auch duška.
Athemlos, *adj.*, brez sape, brezsapen, brez duška, zasopljen; athemlos sich laufen, upehati, pehati se.
Athemlosigkeit, die, brezsapnost, naduha.
Athemzug, der, dih, dihljej, sop; letzter, poslednji izdihljej, od. pojemljej; Athemzug thun, dahniti, dihniti, dihati; in einem Athemzuge, v enem dušku, brez odduška oder preduška.
Aether, der, tanjši zrak, ether, nach *Ravnikar*, hlip.
Aetherisch, *adj.*, hlipen, etersk; ätherisches Oel, zginljivo olje, eterično olje.
Athlet, der, Wettkämpfer, borec, rokoborec, atlet, nach *V.* vadlavec.
Athmen, *v. n.*, sopniti, sopsti, dahniti od. dihniti, dihati; ein wenig athmen, diti (dijem); stark athmen, sapaniti, dihteti; schwer athmen, sagastiti; die Blumen athmen süße Gerüche, cvetlice sladko diše, cvetlice sladek duh razširjajo, puhté; hier athmet man Freiheit, tukej človek živi svoboden; schwer athmend ankommen, prisagastiti, pridahtiniti.
Athmungswerkzeug, das, sopilo.
Aetiologie, die, nauk od vzrokov, vzrokoslovje.
Atlant, der, in der Baukunst, velikan.
Atlas, der, in der Geographie, zemljovidna zbirka, zemljovidnik, kažisvet, atlas; in der Beinlehre, svitek, pervo vratno vretenec.
Atlaß, der, ein seidener Zeug, atlas.
Atlaßband, das, atlasov trak.
Atlaßen, *adj.*, von Atlaß, atlasov.
Atlaßmacher, Atlaßweber, der, atlasar.
Atmosphäre, die, ozračje, atmosfera; wörtl. parokrog.
Atmosphärisch, *adj.*, parokrožen, zrakokrožen, atmosfersk.
Atom, der, pervinski drobec, nerazdeljiva stvar, atom.
Atomen=, in Zstzg., atomski.
Atonie, die, ohlap.
Atramentstein, der, černilski kamen, tintni kamen.
Atrophie, die, hujšanje, sušica; die Hand leidet an der Atrophie, roka se mu suši; *gem.* švent*.
Attaque, die, popad, napad, naval.
Attaquiren, *v. a.*, popasti, popadati, napasti, navaliti; s. **Angreifen.**
Attent, s. **Aufmerksam.**
Attentat, das, polot, lotenje, napad, poskus hudodelstva (umora).
Attention, s. **Aufmerksamkeit.**
Attergat, das, naherbtni odpis, odlok.
Attestat, Attest, das, sprieba, spričevalo, svedočba.
Attestiren, *v. a.*, spričati, pričati, spričevati.
Attich, der, habat.
Attichbeere, die, habatova jagoda.
Attichstrauch, der, habatovje.
Attitüde, s. **Stellung, Haltung.**
Attraction, die, s. **Anziehung.**
Attractionskraft, die, s. **Anziehungskraft.**
Attrapiren, s. **Erwischen.**
Attribuiren, *v. a.*, einem, pripisati, pripisovati, prigovarjati, pridjati, pridevati; sich attribuiren, lastiti si kaj (se česa).
Attribut, das, pridevek, pripisovana lastnost.
Atz, die, hrana, vada.
Aetzbar, *adj.*, razjedljiv; was ätzet, s. **ätzend.**
Atzel, die, sraka; **Atzel=**, in Zstzg., sračji.
Aetzen, Aezen, *v. a.*, zu essen geben, napasti, pasti, napičati, pičati, nakermiti, kermiti; Kinder, Vögel, napitati, pitati; durch Säuren, namočiti, močiti z razjedno vodo, pezati, s kislino namočiti; ein Thier, vado nastaviti, nastavljati; *v. n.*, essen, fressen, napasti, pasti se, najesti se, jesti.
Aetzend, *adj.*, razjedin; ätzende Kraft, razjednost.
Atzgeld, das, plača za rejo, rejnina.
Atzkraft, die, razjednost.
Aetzlauge, die, razjedni lug.
Atzpulver, das, razjedni prah.
Aetzsilber, s. **Höllenstein.**
Aetzstein, der, razjedni kamen, peklenski kamen.
Aetztaube, die, vabnik, vabni golob.
Aetzung, die, razjedanje, pezanje; Fütterung, piča, klaja, napasenje, kerma; Lockspeise, vada, vaba; Aetzung der Jäger, močenje;

Aetzung eines Arbeiters, hrana, preživljenje, prereja.

Aetzungsgebühr, die, s. **Aetzgeld.**

Aetzwasser, das, razjednica, razjedna oder jedka voda.

Au, *int.*, o!, oj; au weh! jöj! o joj!

Au, die, s. **Aue.**

Auch, *conj.*, tudi, koli, nek, li, še; bei den übrigen Slaven, i; als wie auch, in tudi, kakor tudi; nicht allein, sondern auch, ne samo, ampak tudi, temuč tudi; ne le, še tudi; sowohl, als auch, tako, kakor tudi; s. **So**; wer es auch sei, kdor koli bodi, bodi si kdor koli, kdor si bodi, bodi še tak; wer heißt es ihn auch thun, kdo mu nek veleva, kdo mu li veleva; wenn auch, če ravno, ako ravno, če tudi, če prav; wo es auch sei, kjer si koli bodi, bodi si kjer koli; wie es auch ausfalle, izidi se, kakor si koli bodi.

Auction, die, dražba; s. **Versteigerung.**

Auctor, der, Verfasser, pisavec; Urheber, začetnik; s. **Autor.**

Audienz, die, zaslišba, zaslišanje, poslušanje; sie geben, zaslišati, pred se pustiti, puščati, pušati; sie haben, zaslišan biti, pred koga priti; er konnte keine Audienz beim Kaiser erwirken, ni mogel pred cesarja (priti).

Audienztag, der, zaslišni dan.

Audienzzimmer, das, zaslišavavnica.

Auditeur, Auditor, der, vojaški sodnik, avditor; **Auditors-**, in Zstg., avditorski.

Auditoriat, das, avditorstvo.

Auditorium, das, der Hörsaal, poslušavnica; die Zuhörer, poslušavci.

Aue, die, fließendes Wasser, potok, draga; Gegend am Wasser, loka, log, draga, s. **Anger**; gutes Weideland, pašnik.

Auerbirkhuhn, das kruševec.

Auerhahn, der, divji petelin, rušjek; nach *M.* gorski, rusni kokot.

Auerhahnbalz, die, petje divjiga petelina.

Auerhahnbeller, der, petelinčar.

Auerhenne, die, divja puta, divja kokoš, rusna kokoš.

Auerkuh, die, divja krava, turica.

Auerochs, der, divji bik, veliki bivol, tur.

Auf, *praep.*, na, po, v, nad, do, za, proti, als na: auf dem Tische, na mizi; auf den Tisch, na miza; auf dem Berge, na gori; auf Zinsen, na obresti; auf dem Lande, na kmetih; auf Lebenszeit, na vse žive dni, do smerti; es kommt ein Gulden auf Jeden, en goldinar pride na vsaciga; po: auf einer Oberfläche fahren, gehen, z. B., auf der Straße, po cesti se voziti, hoditi; auf dem Meere, po morji; auf slovenisch, slovensko, auch slovenski od. po slovensko; auf das Essen spazieren, po jedi se sprehajati; auf Anrathen, po nasvetu; auf den Mund schlagen, po ustih počiti; auf meine, deine, seine Art, po moje, po tvoje, po njegovo; auf einen getauft werden, po kom keršćen, keršen biti; auf diese Speise fühlte ich mich nicht wohl, po tej jedi se nisim dobro počutil; v: auf dem Dorfe leben, auf dem Schiffe, auf der Stube, auf fischer That, auf Schulen, v vasi, v čolnu, v hiši, v djanji oder na samem djanji, delu, v šolah; auf den Sonntag, v nedeljo; nad: auf der Grube, nad jamo; auf einen losgehen, nad koga iti, hoditi; höre doch auf das, was ich dir sage, poslušaj, kar ti pravim; auf einen warten, počakati, čakati koga; do: bis auf, do; zuweilen auch, dokler; bis aufs Blut, do kervaviga; bis auf die Haut, do polti; bis aufs Wiedersehen, do drujikrat, dokler se spet ne vidiva; bis auf deine Ankunft, dokler k nam ne prideš; auf den Pfennig, do zadnjiga vinarja; verschiebe es auf Morgen, odloži do jutri; za: auf die Nacht aufheben, za večér prihraniti, hraniti; eine Tafel auf zehn Personen, obed za deset ljudi; auf drei Mal, za trikrat; auf den Brand betteln, za pogorelca prositi; auf heute, za danas; auf künftige Zeit, za naprej, za prihodnje; auf viele Jahre, za veliko let; aufs Jahr, drugo leto, k letu, kadaj; auf immer, za vselej; eins aufs andere, eno za drugim; 15 Kreuzer gehen auf einen Siebzehner, petnajst krajcarjev se šteje za eno petico, gre na eno petico; auf die Stadt zugehen, iti proti mestu, auf seiner Meinung beharren, svoje misli ostati, pri svoji misli ostati, ostajati; vedno svojo trobiti, guliti; auf seiner Hut sein, čuti, varovati se, paziti; auf den Händen tragen, von Kindern, pestovati, sonst, na rokah nositi; auf beiden Achseln tragen, v kobaljo, stoparamo nesti, nositi; in der Kindersprache, štupo ramo nesti, nositi; auf der Flucht leben, pobežno živeti, v begu živeti, na pobegu, ubežin biti; Berg auf, navkreber, vkreber, auch, vrebro (iti), nad so (iti); auf ein anderes Faß ziehen, pretočiti, pretakati, pretakovati, presneti, presnemati; es geht auf die Neige, pojema, gre proti koncu; auf Mittag, opoldne; auf den Abend, zvečer; ich bin auf, ich bin schon aufgestanden, sim že po koncu, na nogah; sich auf etwas freuen, česa se veseliti; er hört nicht auf mich, ne posluša me; diese Sache hat viel auf sich, ta reč je važna, ima kaj v sebi; er sieht nicht auf mich, ne pogleda me, se ne zmeni za me; der Arzt curirte ihn auf die Wassersucht, zdravnik mu je ozdravljal vodenico; man paßt auf dich, pasejo te, pazijo na te; der Ring kostet auf tausend Gulden, perstan velja okoli tisuč goldinarjev, velja svojih tisuč goldinarjev; auf den Markt gehen, na somenj iti; auf diese Art, tako; auf jene Art, takisto; auf einmal, na enkrat, hkrati; auf einmal austrinken, na en dušek; auf Ehre, pri moji veri; auf meine Gefahr, na mojo nevarnost, na moj odgovor; auf der Stelle, pri tej priči, ta hip, vadle, preci, mahama, zdajci; auf diese oder jene Art, tako ali tako; auf eine lächerliche Weise, smešno; auf alle Weise, kakor bodi, kakor si bodi, po vsaki ceni, na vsako vižo; auf keine Weise, nikakor ne, po nikakem; auf jeden Fall, vsakakor, vsakojako; aufs neue, na novo, vnovič; aufs herrlichste, prav po gosposko; aufs höchste, k večjimu, aufs mindeste, naj manj; aufs schändlichste, silno gerdo, gerdo gerdo; aufs beste, kar je naj bolj mogoče; eine Bewegung oder Richtung in der Höhe bezeichnend, gori; z. B. aufsteigen, gori stopiti, stopati; als *adverbium*: von Jugend auf, od mladosti, zmladiga, iz mladiga, od mladih nog, od mladih rok, od otročjih let; er ist von Jugend auf ein Hirt, od mladih nog pase; ein Weber, od mladih rok tke; von unten auf, od zdolej gori; Stromauf, po vodi gori, proti curku; auf und ab, gori in doli, sem ter tje; die Stube auf und ab, sem ter tje po hiši; Blitz auf Blitz, blisk na blisk; Himmelauf, proti nebu, kviško; als *conj.*: auf daß, da, da bi; *interj.*: auf! auf! na noge! po koncu! vstanite! Glück auf! dobro srečo! Bog daj dobro srečo! in der Zstg. mit Zeitwörtern wird „auf" gegeben mit z (eigentl. nach dem *altsl.* vz, und nicht iz), auch mit za.

Aufächzen, *v. n.*, zajećati.

Aufackern, *v. a.*, einen Stein, kamen izorati, izoravati; nochmals ackern, preorati, preoravati; bei den Kupferstechern, razriti, naostriti, ostriti; locker, razorati, razoravati.

Aufangeln, *v. a.*, natakniti, natikati na ternek; eine Neuigkeit, novico vloviti.

Aufarbeiten, *v. a.*, das Material, podelati, podelovati; mit Arbeit öffnen, oddelati, oddelovati; eine Thür, odpreti, odpirati vrata; sich die Hände, ožuliti, žuliti si roke; das Eis, led presekati, prebiti; *v. r.*, sich aufarbeiten, opomoči, opomagati si (se).

Aufathmen, *v. n.*, Athem schöpfen, dihniti, dahniti, zdahniti, dihati; aufs neue athmen, sich erholen, odahniti se, oživeti.

Aufätzen, *v. a.*, z razjedno stvarjo odmočiti, odmakati, razpezati, prepezati.

Aufbacken, *v. n.*, pripeći, pripekati se (eno drugimu); *v. a.*, den Vorrath, popeči, popekati; von neuem backen, prepeči, prepekati; durch Backen an etwas befestigen, pripeči, pripekati.

Aufbähen, *v. a.*, zgreti, razgreti, razpariti.

Aufbahren, *v. a.*, djati, devati na desko, na dilo, na nosila, na mertvaški oder, na skoljke.

Aufballen, *v. a.*, navaliti, naložiti, nalagati; s. **Ballen.**

Aufbansen, *v. a.*, nakopičiti, kopičiti, vkup djati, devati, skladati snopje.

Aufbau, der, sozidanje, zidanje.

Aufbauen, *v. a.*, sozidati, zidati, zdelati, delati, zopet postaviti; auf etwas zum Theile gebautes, prizidati, prizidovati.

Aufbaumeln, sich, *v. r.*, po koncu staviti, postaviti, postavljati se, speti, spenjati se (cig. vspeti se), vpreti se na zadnje noge, po koncu se postaviti.

Aufbaumen, *v. n.*, skočiti, skakati na drevo.

Aufbäumen, *v. a.*, bei den Webern, das Garn, den Aufzug, naviti, navijati, namotati; *v. r.*, vom Geflügel, naseršiti, seršiti se, našopiriti, šopiriti; s. **Aufbäumeln.**

Aufbauschen, s. **Ausdehnen, Anschwellen.**

Aufbeben, *v. n.*, stresti, tresti se, zatrepetati, strepetati, zadergetati.

Aufbefinden, sich, *v. r.*, čuti, zbujen biti, na nogah, po koncu biti.

Aufbehalten, *v. a.*, prihraniti, hraniti; den Hut, ostati, ostajati pokrit, ne odkriti se; zurückbehalten, zaderžati, zaderževati; ein großes Glück ist dir aufbehalten, čaka te velika sreča.

Aufbeißen, *v. a.*, pregrizniti, pregristi, gristi, prejesti, prejedati, razgrizniti, razgristi; mit dem Schnabel, razkljevati; du wirst eine harte Nuß aufzubeißen haben, ta bo za te preterda, pretežka.

Aufbeizen, s. **Aufätzen.**

Aufbellen, *v. n.*, zalajati, lajati.

Aufbereiten, *v. a.*, pripraviti, pripravljati.

Aufbergen, s. **Aufrücken.**

Aufbersten, *v. n.*, počiti, auch pokniti, pokati; razpočiti, razpokati se, razregniti se; die Erde bersten auf, zemlja je regnila, rega, poka; von Geschwüren, predreti, predirati se.

Aufbeten, s. **Herbeten.**

Aufbetten, *v. a.*, postlati, postiljati; von Neuem betten, prestlati, prestiljati; wie du dir aufbettest, so wirst du liegen, kakor si boš postlal, tako boš ležal.

Aufbewahren, *v. a.*, shraniti, hraniti, spraviti, spravljati.

Aufbewahren, das, **Aufbewahrung**, die, shranitev, hranjenje, spravljanje; zum Aufbewahren geben, shraniti pri kom, hraniti dati.

Aufbewahrungsort, der, hram, hramba, hranilišče, hraniše.

Aufbewegen, sich, *v. r.*, vzdiguiti, vzdigovati se.

Aufbicken, *v. a.*, prekljevati, kljevati, prekavsati, razkljevati, razpikniti, razpikati.

Aufbiegen, *v. a.*, in die Höhe biegen, an etwas biegen, zavihati, zvihati, auch zavihniti, privihati, vihati, napogniti, napogovati; aus einander biegen, razvihati, razvihovati.

Aufbieten, *v. a.*, die Truppen, povzdigniti, zbrati, zbirati, nabrati, nabirati; die junge Mannschaft, junake pod orožje, na vojsko zbrati, sklicati; die aufgebotene Mannschaft, nabranci; Verlebte aufbieten, oklicati, oklicovati; in einer Auction, klicati, eeno klicati; aufkündigen, odpovedati, odpovedovati; alle Kräfte, vso moč zbrati, vkup vzeti, jemati, napeti, napenjati; vse si prizadjati, prizadevati; alle beten alles auf, vse je bilo po koncu, vse se je bilo vzdignilo.

Aufbietung, die, zbiranje, sklic vojakov, s. **Aufgebot**; mit Aufbietung aller Kräfte, na vso moč, z vso močjo.

Aufbilden, s. **Bilden.**

Aufbinden, *v. a.*, in die Höhe, privezati, privezovati, (gori, na kaj), podvezati, podvezovati; das Getreide, povezati, povezovati žito; die Bagage aufbinden, navezati, navezovati šaro, robo; einem etwas, obesiti, obešati komu kaj (na nos), nalagáti koga;

den Sack, odvezati, odvezovati vrečo, razvezati, razvezovati.

Aufblähen, *v. a.*, napeti, napenjati, napihniti, napihovati; *v. r.*, sich, napeti, napenjati se, našopiriti, šopiriti se, nakošatiti, košatiti se, nos vihati, napihniti, napihovati se; nach *M.* auch, naduniti se; aufgebläht, stolz, napihnjen.

Aufblähend, *adj.*, napenjajoč, napenljiv.

Aufblähung, s. Blähung.

Aufblasen, *v. a.*, napihniti, napihovati; der Wind hat das Fenster aufgeblasen, veter je okno odpihnil, odperl; das Feuer von neuem aufblasen, upihniti, upihati, pihati ogenj; das Feuer mit Blasen verstärken, podpihati, podpihovati; *v. n.*, zum Streite, zatrobiti, trobiti na boj; *v. r.*, sich aufblasen, s. Aufblähen.

Aufblättern, *v. a.*, die Blätter eines neu gebundenen Buches, odpreti, odpirati, prebirati, razlepiti liste; eine Stelle, poiskati, poiskovati mesta v bukvah; eine Rose, razviti rožo; *v. r.*, sich, razviti, razvijati listje, peresa.

Aufbleiben, *v. n.*, čuti, na nogah ostati, ostajati, bdeti; das Fenster ist die ganze Nacht aufgeblieben, okno je celo noč odperto bilo, stalo; ich werde die ganze Nacht aufbleiben, celo noč bom čul, prečul, prebdel, na nogah ostal, ne bom spat šel.

Aufblick, der, pogled proti čemu, na kaj.

Aufblicken, *v. n.*, in die Höhe, ozreti, ozirati se gori; pogledati, pogledovati, gledati kviško, povzdigniti oči; schnellen vorübergehenden Schein von sich geben, zablisniti, zabliščati, zablišati, zasvetiti se, pokazati se; das verlöschende Licht blickt auf, luč zamerli; der aufblickende Morgen, svitanje, zor.

Aufblinken, *v. n.*, zalesketati se.

Aufblinzeln, Aufblinzen, *v. n.*, zamižati, zamižgetati.

Aufblitzen, *v. n.*, blisknili, zablisniti, blisniti, zabliskati, zasijati, zasvetiti se.

Aufblühen, *v. n.*, razcvesti, razcvetati; zu blühen anfangen, zacvesti, zacvetati; oživiti, oživljati se.

Aufblühen, das, razcvet, oživljenje (kupčije, obertnosti i. t. d.).

Aufbohren, *v. a.*, izvertati, odvertati, razvertati, prevertati, vertati.

Aufbojen, *v. a.*, olajšati, olajševati (ladijo).

Aufborgen, *v. a.*, vzeti, jemati v zajem, gewöhnlich vzeti, jemati na pósodo, usoditi, usojati si (se) pri kom.

Aufbot, das, s. Aufgebot.

Aufbrachen, *v. a.*, die Rinde der Harzbäume mit dem Harzeisen öffnen, aufbrechen, načertati, čertati, nabeliti, namajiti, narezati, narezovati (smreke).

Aufbraten, *v. a.*, den Vorrath verbrauchen, popeči, speči, popekati; vom neuen braten, prepeči, prepekati.

Aufbrauchen, *v. a.*, porabiti, potrositi, povžiti, povživati; das Brennholz, požgati, požigati derva; das Bauholz, podelati, podelovati les.

Aufbrauen, *v. a.*, pokuhati (slad).

Aufbrausen, *v. n.*, zaveršeti, veršeti, zavrešati, vrešati, skipeti, (vzkipeti), zašumeti, zahrumeti, zahrupeti, zavreti; im Zorne, razserditi se, razkačiti se; er braust gleich auf, berž mu zavrè, nagle jeze, ihtav je, koj zrase.

Aufbrausend, *adj.*, veršeč, hrumeč, šumeč; *fig.*, razserdljiv, ihtav, zadersljiv, togotljiv, zadirljiv.

Aufbrechen, *v. a.*, ulomiti, lomiti, razlomiti, razlamljati, silama predreti, predirati; eine Thür, razbiti, razbijati vrata; Nüße, razbiti, raztolči; einen Brief, razpečatiti, odpečati, razpečatovati pismo; das Bier aufbrechen, razmešati, mešati ol; bei den Jägern, iztrebušiti, iztrebuševati; ein Geschwür, prepustiti, prepuščati, prepušati; *v. n.*, von Knospen, Wunden, Füssen, počiti, pokniti, pokati; razpočiti, razpokati se; das Eis bricht auf, led poka; die Armee bricht auf, vzdigne, vzdiga se vojska, pripravlja se k odhodu, na odhod; der Tag bricht auf, dan se je napočil, zor, dani se, poka zor, dan se zaznava; bei Geschwüren, predreti se, predirati se; sich auf den Weg machen, napotiti se, vzdigniti, vzdigovati se na pot, podati, podajati se, odpraviti, odpravljati se na pot, oditi, iti, odriniti; wir wollen aufbrechen (von der Tafel), vstanimo.

Aufbreiten, *v. a.*, razširiti, razširjati, širiti; den Mantel, das Tuch, razgerniti, razgrinjati, raztegniti, raztegovati, prostreti, razprostreti, prostirati.

Aufbrennen, *v. a.*, požgati, požigati, popaliti, paliti, sožgati, sožigati; einem ein Zeichen, vžgati, vžigati komu znamnje; anbrühen, popariti, pariti; *v. n.*, schnell anfangen zu brennen, vžgati, vžigati se, vneti se, vnemati se, zagoreti, ogenj je planil, švignil kviško; das Zündkraut ist aufgebrannt, na prašniei je pogorelo, prašnica je pogorela; schnell zornig werden, vneti, vnemati se, s. Aufbrausen; schnell erröthen, vneti, vnemati se v lice, rudečica me je spreletela, me spreleta, me polija, auch zarudeti.

Aufbringen, *v. a.*, spraviti, spravljati na kaj; er konnte den Hut nicht aufbringen, ni mogel spraviti, natakniti klobuka na glavo; einen Bau, sozidati, zidati, napraviti, napravljati zid; einen Kranken, zgoršati, goršati, spraviti, spravljati bolnika gori, na noge, ozdraviti; Geld aufbringen, Truppen, spraviti, spravljati skup, nabrati, nabirati; ein erobertes Schiff, pripeljati, peljati ujeto ladijo; etwas wider einen, znesti, znašati zoper koga kaj; einen Spitznamen, prideti, pridovati komu kaj; einen erzürnen, nasaditi, nasajati koga, razkačiti, razserditi, serditi, razjeziti, jeziti, razdražiti, dražiti koga; aufgebracht, nataknjen; in Aufnahme bringen, v rabo, v navado pripraviti, pripravljati, gew. vpeljati, vpeljevati; eine Gewohnheit, eine Mode aufbringen,

šego, navado začeti, začenjati, šego si umisliti, umišljati; das Kind, odrediti, odrejati; er kann nichts dagegen aufbringen, s. Vorbringen; s. auch Aufbäumen; na noge postaviti, postavljati, na konja posaditi, posajati.

Aufbrocken, *v. a.*, podrobiti, razdrobiti.

Aufbruch, der, ulom, prelom; einer Geschwulst, počenje, poč, predor, predertje; der Hände und Füße, razpok; der Armee, odhod, vzdig, trobiti na odhod; eines Hirsches, iztrebušenje; wieder bearbeiteter Acker, vnovič delana njiva.

Aufbrühen, *v. a.*, popariti, poparjati, pariti.

Aufbrüllen, *v. n.*, zarjuti, zabučati, zatuliti; *v. a.*, z rjovenjem zbuditi, zbujati.

Aufbrummen, *v. n.*, zarenčati, zagerčati; *v. a.*, z renčanjem zbuditi, zbujati.

Aufbrüsten, *v. a.*, bei den Fleischern, razporiti, poriti, presekati, sekati persi, razpersiti; *v. r.*, er brüstet sich auf, se napenja, napihuje; s. auch Aufblähen, sich.

Aufbuckeln, *v. a.*, opertati od. opertiti, opertovati.

Aufbuden, *v. a.*, napraviti, napravljati prodajavnice, štacune.

Aufbügeln, *v. a.*, pogladiti, polikati, gladiti, likati; in die Höhe stehen machen, kviško nagladiti, gladiti; vom neuen bügeln, pregladiti, prelikati.

Aufbühnen, *v. a.*, im Bergbau, Bühnen errichten, s. Bühne.

Aufbumsen, *v. n.*, terjusniti, naleteti na kaj.

Aufbürden, *v. a.*, naložiti, nalagati, nakladati, napertati, napertovati (butaro, breme), *fig.*, navaliti, navalovati, natovoriti, obremeniti, obremenjati; einem ein Verbrechen aufbürden, okriviti, obdolžiti, dolžiti, okrivičiti, krivičiti koga česa.

Aufbürsten, *v. a.*, načesati, česati, skertačiti, kertačiti, in U. K., ščetiti; vom neuen bürsten, prečesati, prečesovati, preščetiti, prekertačiti.

Aufdamen, *v. a.*, im Damenspiele, osedlati, sedlati, pokriti, napraviti damo.

Aufdämmen, *v. a.*, einen Fluß, ihn dadurch schwellen machen, zajeziti, zajezovati, najeziti.

Aufdämmern, *v. n.*, zazoriti, zoriti se, daniti se, svitati se.

Aufdampfen, *v. n.*, sopariti, pariti se, zakaditi, kaditi se, shlapeti, hlapeti; *v. a.*, durch Rauchen verbrauchen, izpuhati, puhati.

Auf daß, s. Auf.

Aufdauern, *v. n.*, nicht im Bette liegen, na nogah biti, po koncu se zderžati, biti, prečuti, čuti, ne uleči se spat; der Kranke kann noch nicht aufdauern, bolnik še ne more vstajati, na nogah ostati.

Aufdecken, *v. a.*, das Tischtuch, den Tisch, pogerniti, pogrinjati; pokriti, pokrivati, pregerniti, pregrinjati; die Decke wegnehmen, odgerniti, odgrinjati; offenbaren, razodeti, razodevati; einen Deckel aufheben, razkriti, odkriti, odkrivati; *v. r.*, odkriti, odkrivati se, razodeti, razodevati se.

Aufdeichen, *v. a.*, jez vzdigniti, povišati, s. auch Aufdämmen.

Aufdichten, s. Andichten.

Aufdienen, *v. a.*, s. Aufwarten; auf jemandes Befehle warten, streči na povelje; die Speisen auf die Tafel tragen, na mizo nositi, na mizo streči; *v. r.*, sich aufdienen, durch Dienste höher steigen, v službi na višji stopnjo priti, povzdigniti se.

Aufdingebrief, der, vzetno pismo †.

Aufdingegeld, das, vzetnina †.

Aufdingen, *v. a.*, einen Lehrling in die Lehre nehmen, vzeti, jemati za novinca, v nauk; für einzelne Geschäfte auf einige Zeit, najeti, najemati; in die Lehre geben, dati, dajati v nauk.

Aufdocken, *v. a.*, aufwickeln, bei den Jägern, poviti, povijati; bei den Wäscherinen, naviti, navijati na valjar.

Aufdonnern, *v. n.*, zagermeti; *v. a.*, s šundram zbuditi, zbujati; die Thür, terjusniti, trešiti na vrata in odpreti jih; aufgedonnert, d. i., aufgeputzt, nališpan, naferknjen, košat.

Aufdoppeln, *v. a.*, podšiti, podšivati, podplatiti, podplatati.

Aufdorren, *v. n.*, prisušiti se (na čem).

Aufdörren, *v. a.*, nasušiti, posušiti, sušiti.

Aufdrängen, *v. a.*, die Thüre, odriniti, odrivati vrata; *v. r.*, wunderliche Gedanken drängen sich mir auf, čudne misli se mi vrivajo, ponujajo, me obhajajo; der Mensch hat sich uns aufgedrängt, ta človek se je prištulil, prisilil, vsilil k nam; s. Aufdringen.

Aufdrechseln, s. Andrechseln.

Aufdrehen, *v. a.*, nasukati, sukati na kaj; das Gedrehte, odsukati, odsukovati, razsukati, odviti, odvijati; *serb.*, odvernuti, odvertati.

Aufdreschen, *v. a.*, pomlatiti, namlatiti; die Tenne, razmlatiti; *v. n.*, wir haben aufgedroschen, omlatili smo, domlatili smo.

Aufdrieseln, s. Aufdrehen.

Aufdringen, *v. a.*, einem etwas, posiliti, siliti koga s čim, vriniti, vrivati komu kaj, vsiliti, vnuditi komu kaj; silama, po sili dati, dajati; *v. r.*, sich Jemandem, vriniti se komu, po sili se komu pridružiti, pritlačiti.

Aufdringlich, *adj.*, silen, vrinljiv; s. Zudringlich.

Aufdröhnen, *v. n.*, zadoneti, zabobneti.

Aufdrucken, *v. a.*, natisniti, natiskati; das Siegel, s. Aufdrücken; die Schwärze ist schon aufgedruckt, černilo je že z natisam pošlo.

Aufdrücken, *v. a.*, pritisniti, pritiskati na kaj; eine Feder, natisniti, natiskati; eine Geschwulst, iztisniti, iztiskati, iztlačiti, tlačiti; das Siegel, pritisniti, pritiskati pečat, *serb.* udariti pečat; eine Nuß, raztreti, treti.

Aufducken, *v. n.*, pomoliti, pomaljati glavo.

Aufdusten, *v. n.*, zadišati.

Aufdunsen, *v. n.*, zabuhliti, buhliti, zabuhniti; ein wenig, zabrekniti; aufgedunsen, zabohel, zabrekel, zabrehel; aufgedunsener Mensch, napihnjen človek; aufgedunsener Styl, s. Schwülstig.

Aufdunsten, *v. n.*, izpariti, sopariti, pariti se, izhlapeti, hlapeti; f. **Dunsten.**

Aufdünsten, *v. a.*, f. **Dünsten.**

Aufeggen, *v. a.*, durch Eggen heraufbringen, izbranati, z brano izvlačiti, razbranati; von neuem eggen, prevlačiti, prevlačevati, prebranati, prebranovati.

Aufeinander, *adv.*, z. B. folgen, eden za drugim; liegen, eden na drugem, zaporedama; f. **Einander.**

Aufeinanderfolgend, *adj.*, drei aufeinanderfolgende Jahre, tri leta zapored, eno za drugim.

Aufeinmal, *adv.*, na enkrat, na mah; zusammen, hkrati, ob enem, *serb.* zajedno.

Aufeisen, *v. a.*, einen Teich, dušck vsekati, sekati ribniku, led presekati, prebiti na ribniku; *v. n.*, f. **Aufthauen.**

Aufenblatt, das, f. **Zapfenkraut.**

Aufenthalt, der, an einem Orte, prebivanje, bivanje, ostanek; der Ort des Verweilens, prebivališče, prebivališe, bivališče, bivališe; Aufhalt, Verzögerung, zaderžek, zamuda, odlog, odkladek, opotavljanje; kleine Verzögerung, prideržek; Aufenthalt in der Fremde, ptujevanje.

Aufenthalten, sich, *v. r.*, prebivati, bivati, ostanek imeti, deržati se kje, pri kom.

Aufenthaltsbewilligung, die, prebivanjsko dovoljenje, dovoljenje kje prebivati.

Aufenthaltskarte, die, **Aufenthaltsschein,** der, prebivanjski list.

Aufenthaltsort, der, prebivališče, prebivališe.

Aufenthaltssteuer, die, prebivnina.

Auferbauen, *v. a.*, f. **Aufbauen,** *moral.* d. i. erbauen, spodbuditi, spodbujati, boljšati; sein Beispiel hat mich auferbaut, njegov zgled me je ginil, vnel, povzdignil (k pobožnosti).

Auferbaulich, f. **Erbaulich.**

Auferlegen, *v. a.*, naložiti, nalagati, nakladati; befehlen, veleti, velevati, ukazati, ukazovati, zapovedati, zapovedovati; zuerkennen, prisoditi, prisojati, prisojevati; f. auch **Auferlegen.**

Auferlegung, die, nalaganje, nalog; Befehl, povelje, ukaz; Zuerkennung, prisodek, prisodba.

Aufernähren, *v. a.*, zrediti, zrejati.

Auferstehen, *v. n.*, vstati, vstajati (od smerti, od mertvih), der Auferstandene, od mertvih vstali, vstavši.

Auferstehung, die, vstajenje, vstanje od smerti, od mertvih, *serb.* uskers.

Auferwachen, *v. n.*, zbuditi se, zbujati se; vom Tode, zbuditi se od smerti; f. **Aufwachen.**

Auferwecken, *v. a.*, vom Tode, obuditi, obujati, buditi od smerti, od mertvih.

Auferweckung, die, obujenje, bujenje, obud.

Auferziehen, *v. a.*, zrediti, zrejati, odrejati, odgojiti, odgojevati, rediti, gojiti; zum Anstand und guten Sitten, obravnati, obravnavati otroke.

Auferzieher, der, f. **Erzieher.**

Auferziehung, die, zreja, reja, odrejanje, odgojitev.

Aufessen, *v. a.*, pojesti, pojedati, snesti, snedati; Beeren, Kirschen, Hafer, pozobati, zobati; die Hühner haben alles aufgegessen, kokoši so vse pozobale; *v. r.*, zrediti se, spitati se.

Auffachen, Auffächeln, *v. a.*, popihati, razpihati, pihati, razmahati, razmahovati.

Auffädmen, Auffädnen, Auffädeln, *v. a.*, auf einen Faden reihen, na nit nabrati, nabirati, nanizati, nanizovati; nach *V.*, nanititi, nanitvati; die Fäden eines Gewebes auflösen, razpnorati, pnorati, raznizati, razpukati, razvleči; bei den Schneidern, nabrati, nabirati, nagubati, gubati; bei den Fischern, naviti, navijati.

Auffahen, f. **Auffangen.**

Auffahren, *v. a.*, durch Fahren öffnen, z. B., den Thürweg, odvoziti vrata; einen Weg, utreti pot; eine Niederung, navoziti; *v. n.*, in die Höhe fahren, gori peljati, gori voziti; an den Bergen auf und ab, po gorah gori in doli peljati, voziti; der Gesandte ist heute aufgefahren, poslanec se je peljal (n. p. pred cesarja, k cesarju); sich erheben, vzdigniti se; hinaufsteigen, gori, kviško iti, hoditi; die Fische fahren auf, ribe švigajo, (gori); der Staub fährt auf, prah vstaja; vor Schrecken, poskočiti, zginiti se (od) straha, kviško planiti; jähzornig werden, zarohneti, razserditi so, razkačiti se; auf diese meine Worte fuhr er auf, pôrasel je, zrasel je, ko sim to rekel, jeza ga je zgrabila, popadla; eine Blatter fährt mir auf, mezulj, mezelj mi steka, pokazuje se mezulj; mit dem Schiffe, zadeti, zadevati, naleteti, naletovati s čolnam; mit dem Wagen, zadeti, zadevati z vozam; wenn die Thür auffährt, kadar duri odbuhnejo, kadar se duri naglo odpró; Christus ist in den Himmel aufgefahren, Kristus je v nebesa šel.

Auffahrend, Auffahrisch, *adj.*, zarohnel biti, nagle jeze, naglo jezen, togoten biti; f. **Aufbrausend.**

Auffahrt, die, Christi, vnebohod, nebohod; der Gesandten, peljanje poročnika (pred vladarja); bei Dreschtennen, most; sonst wo man mit einem Wagen auffährt, pot na —, pot k—.

Auffallen, *v. n.*, auf etwas, pasti, padati na kaj; das fällt sehr auf, nad tim se ljudje zgledujejo, to je preveč očitno, to v oči zbada; das ist mir aufgefallen, temu sim se začudil, to se mi je čudno zdelo, to sim zapazil; unschicklich scheinen, dein Betragen fällt allen rechtlichen Leuten auf, tvoje vedenje je vsim čudno, vse te gleda, kako se vedeš, vsi se ti čudijo; die Fallthür ist aufgefallen, vrata so se odperle; der Staub fällt auf die Brust, prah se ulega, udarja na persi; *v. r.*, sich den Kopf auffallen, pasti in pobiti se (pobiti si glavo).

Auffallend, Auffällig, *adj.*, vidin, očiten, zavzeten, čudin, poseben; eine auffallende Aehnlichkeit, velika, močna podobnost; ein auffälliges Benehmen, nespodobno vedenje.

Auffalten, *v. a.*, die Falten ausstreichen, razgubati, razgubavati; in Falten legen, nagubati, gubati.

Auffangeglas, f. **Collectivglas.**

Auffangen, *v. a.*, ujeti, ujemati, uloviti, poloviti, loviti; eine Krankheit, dobiti, dobivati, nalesti bolezen; einen Ball im Ballspiele u. d. gl., ustreči, streči žogo; Briefe, prestreči pisma, prevzeti, prejemati pisma; eine Neuigkeit, ein Wort, uloviti, popasti; im Fallen auffangen, ujeti na roko, z roko.

Auffärben, *v. a.*, prebarvati, prebarvovati; weiß, prebeliti, prebelovati; schwarz, prečerniti, prečernovati; f. auch **Auffrischen.**

Auffasen, Auffaseln, *v. a.*, zusammengewirkte Fäden, razpnorati, pnorati.

Auffassen, *v. a.*, z. B. mit der Schaufel, zagrabiti, grabiti, zajeti, zajemati, pobrati, pobirati; einen flüssigen Körper, z. B. das Blut, den Regen, prestreči, streči, ujeti, uloviti, loviti; figürl. pobrati, pobirati, prijeti, prijemati, poprijeti, poprijemati; begreifen, vom Geiste, razumeti, umeti, zapopasti, zapopadati, unslav. zastopiti.

Auffassung, die, vom Geiste, razumenje, razumljenje.

Auffassungsvermögen, das, **Auffassungsgabe, -kraft,** die, razumnost, razum, zapopadnost.

Auffegen, *v. a.*, zmesti, zmetati, namesti, nametati.

Aufseilen, *v. a.*, befeilen, opiliti, piliti; vom neuen feilen, prepiliti, na novo piliti; öffnen, razpiliti.

Aufeuchten, *v. a.*, premočiti, premakati, prevlažiti, namočiti, namakati.

Auffiedeln, *v. a.*, eins, zaškripati (eno).

Auffindebuch, das, kazalo, iskavnik †.

Auffinden, *v. a.*, znajti, najti, poiskati in najti, nahajati (bei *Dalm.* nahadjati.)

Auffirnissen, *v. a.*, s firnežem * premazati, na novo namazati.

Auffischen, *v. a.*, *fig.* für auffangen, ujeti, uloviti, loviti; die Leiche wurde aufgefischt, truplo so iz vode izlekli, potegnili; eine Neuigkeit, novico ujeti, zvediti, pobrati, dobiti.

Auffladern, *v. n.*, zavahlati, vahlati, poterpoleti, kviško švigniti, švigati; f. **Aufwedern.**

Auffflammen, *v. n.*, in eine Flamme ausbrechen, vplameniti se, s plamenam se vžgati, vžigati, zagoreti; *fig.* vneti, vnemati se; *v. a.*, entflammen, plameniti, razplameniti, na plamen vžgati, vžigati.

Auffflattern, *v. n.*, in die Höhe, zvihrati, vihrati kviško, sfofotati, sferfrati, sferleti, sferčati; anfangen aufzuflattern, zavihrati, zaferleti kviško.

Auffflechten, *v. a.*, in die Höhe flechten, naplesti, napletati, kviško splesti, spletati; auseinander flechten, razplesti, razpletati.

Auffflehen, *v. n.*, glavo kviško vzdigniti in moliti.

Auffflicken, Auffflecken, *v. a.*, nakerpati, nakerpovati, zašiti, zašivati.

Auffliegen, *v. n.*, zleteti, zletati; das Fenster flog auf, okno se je naglo odperlo, razlopnilo, je odbušilo; die Mine, podkop se je razletel, podkop je razneslo.

Aufflimmern, *v. n.*, zamerleti, merleti.

Aufflirren, f. **Aufspritzen.**

Aufflößen, *v. a.*, v breg, proti vodi splaviti, plaviti, gnati.

Aufflucken, *v. a.*, s kletvijo zbuditi, zbujati.

Aufflug, der, zlet; der Aufflug des Holzes, f. **Anflug.**

Aufflutten, f. **Aufwallen.**

Auffordern, *v. a.*, nagovoriti, nagovarjati, napraviti, napravljati; streng auffordern, nach *Jan.*, zakertiti; eine Festung auffordern, terdnjavo na udaj nagovoriti; zum Kampfe, na boj poklicati, klicati, pozvati, zvati; zur Rache, k maščevanju, maševanju klicati; einladen, povabiti, povabovati, vabiti; aufmuntern, podbuditi, podbujati, opomniti, opominjati, spodbosti, spodbadati; er wurde aufgefordert, seine Meinung zu sagen, rekli so mu, naj pové svojo misel.

Aufforderung, die, nagovor, opomin, poklic, pozov, poziv.

Aufforderungsklage, die, pozovna tožba.

Aufforderungsprozeß, der, pozovna pravda.

Auffördern, *v. a.*, in die Höhe, in den Berg- und Salzwerken, zleči, vleči, vlačiti gori, na kviško spraviti, spravljati gori.

Aufformen, *v. a.*, vpodobiti, vpodobovati, nabiti, nabijati na kalup *(form)*.

Aufforsten, *v. a.*, spodrediti, spodrejati gojzd.

Auffragen, *v. a.*, einen, izprašati, izpraševati koga, opraševaje zvediti za koga.

Auffressen, *v. a.*, požreti, požirati, pojesti, snesti; vom Geflügel, pozobati; das Pferd hat den Haber aufgefressen, konj je pozobal oves; einen Reichen, objesti, objedati bogatina; das Scheidewasser frißt die Haut auf, razjednica kožo razjeda, predira; *v. r.*, spitati se.

Auffretzen, f. **Auffressen.**

Auffrieren, *v. n.*, otajati se, tajati se; aufrieren, primerzniti, primerzovati.

Auffrischen, *v. a.*, ponoviti, ponavljati, obnoviti, oboavljati, omladiti, omladovati; einen zu etwas aufmuntern, oživiti, oživljati, sêverstiti, čverstiti, oserčiti, oserčevati, spodbosti, spodbadati, spodbuditi.

Auffügen, *v. a.*, bei den Wagnern, natakniti, natikati.

Aufführbar, *adj.*, predstaven †; diese Comödie ist bei uns nicht aufführbar, ta komedija se ne more igrati, dati, predstavljati pri nas.

Aufführen, *v. a.*, in die Höhe vermittelst eines Fuhrwerkes, zvoziti, zvažati, voziti gori, speljati, speljevati; durch andere körperliche Mittel, z. B. einen Damm, Wall, napraviti, napravljati; Erde um einen Baum,

navoziti, navažati, napeljati, nasuti persti okoli drevesa; heranführen, eine Wache, pripeljati, pripeljevati; einen Fremden bei Jemanden, ptujiga skazati komu, pripeljati k komu; einen Zeugen, einen im Triumphe, pripeljati, vpeljati, peljati, voditi; *serb.*, provoditi; Kanonen aufführen, razpostaviti, razpostavljati topove; in der Rechnung etwas mit aufführen, v štetev, v številbo djati, vzeti, (v račun postaviti, postavljati, zarajtati, zarajtovati); s. **Anführen**; ein Gebäude, postaviti, staviti, postavljati, sozidati, zidati; ein Theaterstück, igrati, igro napraviti, dati, predstaviti, predstavljati; *v. r.*, sich gut, schlecht, obnašati se, vesti se, vladati se; gem., zaderžati se; sich prächtig, bogato se nositi; er führt sich auf, als wäre er ein großer Herr, vede se, kakor da bi bil velik gospod.

Aufführung, die, in allen Bedeutungen des Zeitwortes, vožnja, peljanje, navoz, navažanje; naprava, napravljanje; pripeljanje, vpeljanje; postavljenje; sozidanje; igranje, obnašanje, vladanje, vedenje, noša, gem. auch, zaderžanje.

Aufführungsbewilligung, die, dovoljenje igrati.

Auffüllen, *v. a.*, napolniti, napolnovati, polniti; dopolniti, dopolnovati; ein Faß, zaliti, zalivati, dopolniti, znova napolniti, doliti; das ganze Bier auffüllen, d. i. verfüllen, zapolniti, zapolnovati.

Auffunkeln, *v. n.*, zalesketati se, lesketati se, zabliščati, zablišati se.

Auffurchen, *v. a.*, razbrazditi, razbrazdovati.

Auffußen, *v. n.*, der Kranke kann noch nicht auffußen, bolnik še ne more na noge, še ne more stati na nogah.

Auffuttern, *v. a.*, in der Baukunst, podstaviti, podstavljati.

Auffüttern, *v. a.*, versüttern, poklasti, pokladati, pokermiti; groß füttern, Hühner, Gänse, Schweine, zrediti, zrejati, rediti; spitati, pitati.

Aufgabe, die, Pensum, naloga; Zugabe, priveržek, primeček, pridaj, pridavek, nameček, verhovina; Auftrag, naročilo, naročba, naročanje; das Aufgeben auf etwas, dajanje na kaj; Aufgabe einer Festung, Uebergabe, podaj, udaja terdnjave; eines Dienstes, puščenje, pušanje službe; eines Gutes, puščenje, pušenje, opuščanje, opušenje lastine; einer Frage, eines Räthsels, zastavljenje, zastava, zastavica, vprašanje; Aufgabe auf die Post, oddaja, podaja na pošto.

Aufgabeln, *v. a.*, natakniti, natikati, nabosti, nabadati; mit der Eßgabel, na vilice; mit der Heu- oder Mistgabel, na vile; auftreiben, dobiti, dobivati, najti, nahajati kaj, izveditи za kaj, ujeti kaj.

Aufgabepostamt, das, oddajna poštnija.

Aufgackern, *v. n.*, zakokotati; *v. a.*, kokotaje zbuditi.

Aufgaffen, *v. n.*, zazijati, zijati, zevati, zijaje kviško pogledati.

Aufgähnen, *v. n.*, zdehniti, zdehati, ziniti, zevati.

Aufgähren, *v. n.*, skisati, kisati se, zavreti, zakipeti; vom Teige, skvasiti, kvasiti se, shajati, vshajati.

Aufgang, der, der Sonne, izhod od. vshod, *altsl.* vshod, *serb.* istok; gleich nach demselben, po solnčnem izhodu, po izhodu solnca, nach *V.* za posijavšiga solnca; noch vor Aufgang des Tageslichtes, šo preden se je dan zaznal, preden se je jelo svitati, svetliti, pred zazoram dneva; deines Ruhmes, jutro tvoje slave; Aufwand, utrata, utratek, potrata, strošek, potrošek, *russ.* razhod; der Weg auf eine Höhe, hod, pot na — (n. p. na goro); der Ort am Himmel, wo die Sonne aufgeht, izhod, izhodnja stran, *serb.* istok; vom Aufgange bis zum Untergange, od izhoda do zahoda; s. auch **Oeffnung**.

Aufgarben, *v. a.*, v snopje povezati, povezovati.

Aufgattern, s. **Auftreiben**.

Aufgeben, *v. a.*, in die Höhe, dati, dajati gori; auf die Post einen Brief, dati, dajati na pošto; eine Festung, podati, podajati, izročiti, izročevati terdnjavo; den Geist, dati, dajati dušo, izdihniti, izdihati dušo, umreti, umirati, pustiti, puščati, pušati dušo, smert storiti; den Dienst, das Spiel, odpovedati, odpovedovati se službi, od. odpovedati službo, pustiti, puščati, pušati službo; den Patienten, odpovedati, odpovedovati življenje bolniku, obupati nad bolnikam, da ne bo shodil, ne obetati ozdravljenja; einem etwas zu lernen, zu arbeiten, dati, dajati, naložiti, nalagati komu kaj, da se nauči, da stori; einem eine Frage, ein Räthsel, postaviti, nastaviti, nastavljati, dati, dajati vprašanje; zugeben, eine Zugabe, pridati, nadati, nadajati, dati, dajati po verhu, navreči, nametati, nametovati; freiwillig fahren lassen, opustiti, opuščati, opušati kaj, znebiti se česa; befehlen, veleti, velevati, naročiti, naročati, naročevati; das Spiel aufgeben, nehati igrati; die Hoffnung, odreči se upanja, nehati upati, zgubiti upanje; Essen aufgeben, s. **Auftragen**; die Klage aufgeben, odstopiti od tožbe.

Aufgeber, der, podajavec, podajač; **Aufgeberin**, die, podajavka; die Gabel bei den Garben, podajavnik, podajač.

Aufgebirgen, *v. a.*, nakupičiti, kupičiti.

Aufgebieten, s. **Aufbieten**.

Aufgeblasen, *adj.*, napihnjen, ošaben, prevzeten, napet, našopirjen, nasterčen, napuhnjen, košat.

Aufgeblasenheit, die, napuh, napihnjenost, napihovanje, ošabnost, prevzetnost.

Aufgebot, das, das Aufbieten, napoved; ergehen lassen, poklicati, klicati pod orožje; das aufgebotene Heer, černa vojska, sklicana vojska (armada), nach *V.*, napovedanci; verlobter Personen, oklic; sie werden eben jetzt aufgeboten, ravno sta v oklicih, na oklicu.

Aufgebotsbrief, der, vojni list, sklicovavno pismo.

Aufgebotsschein, der, oklicni list.

Aufgedinge, das, prevzetje, vzetje v uk.

Aufgedunsen, *adj.*, zabuhel, napet, nach *V.* bunjast; s. auch **Aufgeblasen**.

Aufgehen, *v. n.*, in eine Höhe, iti, hoditi gori, kviško, na —; es geht mir ein Licht auf, zasveti, zasvita se mi, spreglednjem, razumem; es geht ein Nebel, Rauch, Staub auf, vstaja, dviga se megla, dim, prah; im Feuer, im Rauch aufgehen, pogoreti, izgoreti; die Wasser sind aufgegangen, voda je nastopila, se narasla; im Bergbaue, jama je utonila; vom Samen, pognati, poganjati; vom Teig, skvasiti, kvasiti se, vziti, vshajati, vzdigniti, vzdigovati se; die Thür ist aufgegangen, vrata so se odperle; vom Eis, stajati, tajati, raztaliti, taliti se; von einer Schleife, odvezati se, razvezati se, izrešiti se; von der Naht, razporiti, poriti, parati se; von den Knospen, počiti, pokati, razcvesti, razcvetati; jetzt erst sind ihm die Augen aufgegangen, zdaj so se mu še le oči odperle, zdaj je spregledal; vom Geschwüre, prepustiti se, predreti, predirati se; das Wetter geht auf, nebo se briše, vedri se; das Herz ging mir auf, serce se mi je veselja širilo; es geht viel Holz auf, poide, pohaja, mine, potrosi se, potrebuje se veliko derv; der Wein ist aufgegangen, vino je pošlo, je poteklo; er läßt wenig aufgehen, malo zapravi, utrati, malo stroškov ima; von der Sonne, iziti, izhajati izza gore, eigentlich vzhajati; ähnlich der aufgehenden Sonne, solncu izza gore enak; die Sonne ging gerade auf, ravno je solnce prisijalo; ein Land wird in dem andern aufgehen, dežela se bo v deželi pozgubila; vier von vier geht auf, štiri od štirih je bot, štiri od štirih se pobota, nič ne ostane; gegen einander aufgehen lassen, eno z drugim pobotati, prebiti; *v. r.*, sich die Füße aufgehen, ožuliti si noge s hojo, *serb.* podbiti se.

Aufgeien, *v. a.*, nategniti, nategovati, potegniti jadra skup.

Aufgeigen, *v. a.*, zagosti, gosti.

Aufgeklärt, *adj.*, razsvetljen, razjasnjen, omikan, svetel, jasen; aufgeklärter Kopf, jasna glavica, bistra glava.

Aufgeklärtheit, die, razsvetljenost, omikanost, razjasnjenost, svetlost, jasnost.

Aufgeld, das, Aggio, nadavek †, nadnarek †, adžio*; **Angeld**, **Handgeld**, ara*.

Aufgelegt, *adj.*, er ist gut aufgelegt, dobre volje je, auch vesel je; er ist schlecht aufgelegt, ni pri volji, ni dobre volje; er war nicht aufgelegt zu kaufen, ni bil voljan, ni ga bila volja kupiti.

Aufgeleiten, *v. a.*, spremiti, spremljati na — (n. p. na goro).

Aufgeräumt, s. **Aufräumen**, **Aufgelegt**.

Aufgeregt, s. **Aufregen**.

Aufgeschaut!, *int.*, strani! na stran! s poti! čuj! čujte! poglej! pazite!

Aufgewältigen, *v. a.*, einen Schacht, in der Bergsprache, durch Arbeit öffnen, nach *V.* odpreti, odpirati starca.

Aufgeweckt, *adj.*, zdramljen, zbujen, vesel, živ, dobre volje.

Aufgeweckheit, die, zdramljenost, zbujenost, veselost, dobra volja.

Aufgeworfen, s. **Aufwerfen**.

Aufgeyen, s. **Aufgeien**.

Aufgießen, *v. a.*, naliti, nalijati, nalivati, politi, liti na kaj; in den Hammerwerken auf glühendes Eisen, politi, polijati, polivati.

Aufgießer, der, polijavec, polivač.

Aufgießlöffel, der, polijavnica.

Aufgischen, s. **Aufschäumen**.

Aufgläuzen, *v. n.*, zasijati (se), zasvetiti se, svetiti se.

Aufglätten, *v. a.*, vom neuen glätten, (zopet) pogladiti, poglajati, pregladiti, preglajati.

Aufgleiten, **Aufglitschen**, *v. n.*, zdersniti, zdersati se na kaj.

Aufglotzen, *v. n.*, oči kviško upreti, debelo pogledati.

Aufglühen, *v. n.*, zasvetiti se, zažariti se.

Aufgraben, *v. a.*, die Erde um einen Baum, nakopati, nakopavati, nagrebsti, nagrebati perst; ausgraben, izkopati, izkopavati; locker machen, prekopati, prekopovati; durch Graben öffnen, odkopati, odkopovati, odgrebsti, odgrebati, razkopati.

Aufgrasen, *v. a.*, popasti, pomuliti (vso travo).

Aufgrauen, *v. n.*, der Morgen graut auf, svita se, dani se.

Aufgreifen, *v. a.*, greifen und aufheben, pobrati, pobirati; auffangen, z. B. Landstreicher, zagrabiti, zgrabiti, zgrabovati, prijeti, prijemati, poloviti, povjeti, luviti; ein Gerücht, ujeti, pobrati govorico; *v. n.*, diese Sache muß man anders aufgreifen, te reči se je treba drugači poprijeti; der Leithund greift auf, pes je zavohal, jame vohati, slediti.

Aufgrübeln, *v. a.*, izkopkati, izkopkovati.

Aufgrünen, *v. n.*, ozeleneti, zazeleneti.

Aufgrunzen, *v. n.*, zakruliti, zacviliti.

Aufgucken, *v. n.*, polukati kviško.

Aufgurgeln, *v. a.*, zgergrati.

Aufgürten, **Aufgürteln**, *v. a.*, das Kleid, podpasati, nach *V.* podrasati, spodrasati, spodrasovati, podrecati; dem Pferde den Sattel, pripasati, pripasovati, pripeti, pripenjati; den Gurt öffnen, odpasati, odpasovati, razpasati, razpasovati, odpeti, odpenjati; sich, *v. r.*, razpasati se, odpasati se.

Aufguß, der, nalijanje, litje na —, naliv; ein kalter, namok; mit siedender Flüßigkeit, poparek, oparek, poparina.

Aufgußschaf, das, korec, lij, polnik.

Aufgußthierchen, s. **Infusionsthierchen**.

Aufhaben, *v. a.*, na sebi imeti; einen Hut, imeti na glavi; den Mund aufhaben, zijati, režati, imeti usta odperte; im Kanzleistyle, aufhabende Pflicht, dolžnost, ki jo kdo ima; aufhabender Eid, prisega, opravljena prisega.

Aufhacken, *v. a.*, das Eis, presekati, presekovati, sekati led; mit dem Schnabel aufpicken, öffnen, prekljuniti, prekljevati, klje-

vati; die Erde, prekopati, prekopavati, kopati; die Vögel hacken Körner auf, ptiči zernje zobljejo; alles Holz ist aufgehackt, ves les je posekan, (in kleine Stücke) sosekan, razsekan.

Aufhäkeln, *v. a.*, odpeti, odpenjati, odkopčati, razkopčati.

Aufhaken, *v. a.*, sneti, snemati s kljuke, obesiti, obešati na kljuko.

Aufhallen, *v. n.*, zadoneti.

Aufhalsen, *v. a.*, obesiti, obešati komu kaj na vrat.

Aufhalt, der, zaderžek; kurzer, prideržek; das Aufhalten in der Reitkunst, ustavljanje.

Aufhalten, *v. a.*, in die Höhe halten, kviško, gori deržati; ein wenig, poderžati; den Fortgang unterbrechen, zaderžati, zaderževati, uderžati, ustaviti, ustavljati; ein wenig, zum Theile, prideržati, priderževati; die Thür aufhalten, duri odperte pustiti, deržati; haltet mich nicht länger auf, nikar me delj ne mudite, ne ustavljajte me; die Hand aufhalten, roko stegniti, pomoliti, pomaljati, (da bi kaj dobil); Jemand bei sich aufhalten, koga pri sebi imeti; *v. r.*, sich irgendwo aufhalten, nekje stati, bivati, prebivati; sich verspäten, se zamuditi, zaderžati, zaostati, zamutiti se; sich bei einer Sache aufhalten, sich lange damit beschäftigen, se muditi pri kaki reči; er hat sich lange in Laibach aufgehalten, dolgo je prebival v Ljubljani; sich über etwas aufhalten, nad čim biti nevoljin, se čmeriti, nevšeč mi je kaj, ni mi prav; er hat sich darüber aufgehalten, nosil se je nad tem; wer hat sich darüber aufzuhalten, komu je kaj mar zato, kdo ima kaj čez (zoper) to, komu je kaj za to, kdo se bo nad tem ustavljal, mudil, jezil; gem., koga to kaj serbi, kdo bo zabavljal čez to.

Aufhalter, der, am Hintergeschirre der Pferde, podrepni jermen, podrepnica.

Aufhaltsam, Aufhaltbar, *adj.*, zaderžljiv, uderžljiv.

Aufhämmern, *v. a.*, prikovati, pribiti, pribijati s kladvam; öffnen, razkovati, razbiti, razbijati s kladvam; s puhanjem zbuditi, zbujati; *v. n.*, puhniti, puhati, udariti s kladvam.

Aufhänge, die, obešavnica.

Aufhängeband, das, dvigavni vezek.

Aufhänghaken, s. **Aufhänge**.

Aufhängen, *v. a.*, obesiti, obešati, razobesiti, razobešati; einem etwas aufbinden, navezati, na nos obesiti komu kaj, nalagáti koga; s. auch **Anhängen**; *v. r.*, obesiti, obešati se.

Aufharken, *v. a.*, zgrabiti (na kup).

Aufhaschen, *v. a.*, dostreči, dostregati, prestreči, prestregati koga, zgrabiti, ujeti, uloviti, dobiti, dobivati (v pest), nach *V.*, uhapniti.

Aufhaspeln, *v. a.*, namotati, motati; alles Garn, pomotati, zmotati; sich aufhaspeln, mühsam aufstehen, se zmotati; vom Falle, se kviško skobacati; von der Krankheit, se iz posteljo zmotati, skolehati.

Aufhauchen, *v. n.*, dahniti, dihati, pihniti, pihati na kaj; *v. a.*, kviško spihati, spihovati, razpihniti, razpihovati.

Aufhauen, *v. a.*, durch Hauen öffnen, eine Thür aufhauen, presekati, presekovati, prebiti, razbiti; alles Holz aufhauen, posekati, s. **Aufhacken**; eine Feile, (znova) nasekati, nasekovati pilo; ein Loch, prebiti, prebijati, presekati luknjo; bei den Zimmerleuten, welche ein Gebäude aufhauen, wenn es gleich im Walde aufgebunden wird, zvezati, vezati; den Anfang dazu machen, zavleči; die Kanone, zažgati, zažigati top; *v. n.*, udariti, lopniti na kaj; Provinzial. für **Prahlen** s. dieses Wort.

Aufhauer, der, ein Meißel, das Eisen damit aufzuhauen, sekalce.

Aufhäufeln, *v. a.*, nakupčati, kupčati; die Erde um die Kartoffeln, ogrebsti, ogrebati, okopati, okopavati podzemljice.

Aufhäufen, *v. a.*, nakopičiti, kopičiti, nakupčati, kupčati, nakupčevati, zveršiti, veršiti; aufgehäuft voll, z verham, verhama, verhovato, s kupam, kupama; Schätze aufhäufen, nagrabiti, nagrabovati; *v. r.*, nakupiti se, kupiti se, nabrati se, nabirati se (na kupe).

Aufheben, *v. a.*, in die Höhe heben, vzdigniti, vzdigovati, vzigniti, vzigovati, dvigniti, dvigati, povzdigniti, povzdigati, (bei den Kindern), viškati, uškati; ein wenig, privzdigniti, privzdigati; von unten, podvzdigniti, podvzdigovati; die Belagerung, odstopiti od oblege, popustiti obsedbo; zum künftigen Gebrauche aufheben, shraniti, shranovati, sohraniti, spraviti, spravljati; einen Verbrecher, prijeti, zasačiti, vjeti, loviti; diese Früchte lassen sich gut aufheben, to sadje se dalgo hrani, deržì; die Sitzung aufheben, skleniti, sklepati, dokončati sejo; den Landtag, razpustiti, razpuščati, razpušati deželni zbor; ein Regiment im Felde gefangen nehmen, zajeti, zajemati; die Tafel aufheben, vstati, vstajati od jedi, od mize; eine Freundschaft, ein Bündniß, razdreti, razdirati; ein Lager, pobrati, pobirati šotore; ein Gesetz, ovreči, overgovati, overževati, preklicati, preklicovati postavo, razveljaviti; den Kauf aufheben, narediti razkup; den Vertrag aufheben, razvezati pogodbo; den Arrest wieder aufheben, izpustiti, izpuščati, izpušati iz zapora, ječe, izpustiti koga; eine Anstalt, zatreti, zatirati, odpraviti, odpravljati napravo; aufgehoben werden, in Verfall gerathen, opasti, opadati, minuti; die Robot aufheben, tlako odpraviti, odpravljati; die beiderseitigen Gerichtskosten werden aufgehoben, sodnji stroški obeh strani se obotajo; aufgeschoben ist nicht aufgehoben, odloženo ni pozabljeno; kar se odloži, se ne opusti; če dans ne, pa jutri; eins hebt das andere auf, eno do druziga je bot, eno drugo podira, prebija, to dvoje gre tikma; *poln.*, znosi se; den Streit, pomiriti prepir; einem Bergmann den Lohn, pritergati, utergati, tergati zaslužek.

Aufheben, das, viel Aufhebens machen von einer Sache, povzdigovati na moč kako reč, iz muśice konja, iz komarja vola delati; s. auch **Aufsehen**, das.

Aufheber, der, die Person, dvigavec, dvigač; das Werkzeug, dvigavnik; s. **Hebebaum**.

Aufheften, Aufhefteln, *v. a.*, pripeti, pripenjati, prikopčati, prikopčevati; ein Buch bei den Buchbindern, zvezati, vezati bukve; einem etwas, natakniti, natikati komu kaj, obesiti na nos; das Zugeheftete öffnen, odpeti, odpenjati, razkopčati.

Aufheitern, *v. a.*, den Himmel, zjasniti, razjasniti, jasniti; nach *V.* auch, prevedriti, razvedriti, vedriti; Jemanden, oveseliti, razveseliti, razveseljevati; *v. r.*, das Wetter hat sich aufgeheitert, ujasnilo se je, zjasnilo se je; *serb.*, izvedrilo se je.

Aufhelfen, *v. n.*, einem, der gefallen ist, pomoči, pomagati kviško, na noge, dvigniti, dvigati, na noge spraviti, spravljati; Jemandem eine Last, zadeti, zadevati komu, privzdigniti komu; *v. r.*, sich aufhelfen, opomoči se, opomagati se, svoje reči popraviti.

Aufhelfer, der, Bettquast, dvigavnica, pomočnik.

Aufhellen, *v. a.*, zjasniti, razjasniti, razsvetliti, jasniti; Leute von aufgehelltem Verstande, ljudje jasniga razuma; *v. r.*, es hat sich wieder aufgehellt, zopet se je zjasnilo, ujasnilo; die Sache hat sich aufgehellt, reč se je pojasnila.

Aufhenken, s. **Aufhängen**.

Aufher, s. **Herauf**.

Aufherrschen, *v. n.*, zavpiti in zapovedati.

Aufhetzen, *v. a.*, ein Thier, spoditi, spojati, zdražiti, zdraževati, zgnati, zgoniti, zganjati; zu etwas, nadražiti, dražiti, našuvati; U. K., naščevati, podhuskati, huskati; einen Menschen, nadražiti, dražiti, našuntati, šuntati, podpihati, podpihovati, podšuntati, huskati, nahujstati; erzürnen, razdražiti, razkačiti usf.

Aufhetzer, der, šuvač, šuvavec, U. K., ščevač, ščevavec, draživec, šuntar, poddražnik, podpihovavec.

Aufhetzung, die, draženje, šuvanje, ščevanje; šuntanje, huskanje, našuntanje, nadražba.

Aufheulen, *v. n.*, zatuliti, zavekati; *v. a.*, s tuljenjem, vekanjem zbuditi, zbujati.

Aufhilfe, die, pomoč, podpomoč.

Aufhissen, *v. a.*, in die Höhe ziehen, potegniti, potegovati; eine Fahne aufhissen, bandero razprostreti, razprostirati, razpeti, razpenjati, razviti, razvijati.

Aufhocken, *v. a.*, durch Niederhocken auf die Schultern nehmen, zadeti, zadevati čepé; das Getreide in Hocken setzen, nastavkati, stavkati, djati, devati v stavke; einen aufhocken lassen, opertati koga; *v. n.*, einem aufhocken, zasesti, zlesti komu na vrat.

Aufholen, *v. a.*, heraufholen, vzeti, jemati gori, seči po kaj in zvleči, zvlačiti gori.

Aufhorchen, *v. n.*, nastaviti, nastavljati uho, vleči na uho, prislušati, prisluševati.

Aufhören, *v. n.*, auf etwas, von hören, poslušati kaj; ablassen, nehati, nehavati, jenjati, jenjevati, minuti, minovati, končati se, končevati se, henjati, henjevati; *serb.*, prestati, prestajati; die Kälte hört schon auf, mraz, zima že jenjuje; es hat aufgehört zu regnen, zvedrilo, uvedrilo se je, spreletelo se je; Böses zu thun aufhören, greh zapustiti, opustiti, zapuščati, zapušati; aufhören wehe zu thun, obikniti, nach *V.* odboleti; auf eine Zeit aufhören (bei voraussichtlicher Wiederkehr), prejenjati, prejenjevati, prenehati, prenehovati; zu regnen, prevedriti se; aufhören Herr, Magd, Knecht zu sein, odgospodariti, zgospodariti, zdeklovati, shlapčevati, odhlapčevati; aufhören zu gehen, aufhören sich zu bewegen, etwas zu thun, zastati, zastajati, ustaviti se; sein Kopfschmerz hat aufgehört, glava ga je jenjala (boleti); er hörte auf zu athmen, sapa mu je zastala.

Aufhören, das, nehanje, *serb.* prestanak; ohne Aufhören, neprenehama, nepretergama, brez prenehanja; *serb.*, neprestano.

Aufhügeln, *v. a.*, nagrebsti, nagrebati (gomilo).

Aufhüllen, *v. a.*, odgerniti, odgrinjati, razgerniti, razgrinjati, razkriti, razkrivati, razodeti, razodevati.

Aufhüpfen, *v. n.*, poskočiti, poskakovati, (kviško) skočiti, skakati.

Aufhusten, *v. n.*, zakašljati, zakašljevati; *v. a.*, skašljati, skašljevati.

Aufjagen, *v. a.*, spoditi, spojati, zgnati, zganjati; s. auch **Aufhetzen**; einen aufjagen, najti, dobiti, dobivati koga.

Aufjammern, *v. n.*, zaječati, zajavkati, zatarnati.

Aufjauchzen, *v. n.*, s. **Aufjubeln**.

Aufjochen, *v. a.*, vkleniti, vklepati v jarem.

Aufjubeln, *v. n.*, zaukati, zavriskati, ukati, vriskati; *v. a.*, z vriskam, ukaje zbuditi.

Aufkämmen, *v. a.*, in die Höhe, sčesati, česati kviško; überkämmen, prečesati, prečesovati.

Aufklappen, *v. a.*, deti od djati kapo na glavo.

Aufklaren, *v. a.*, pozvečiti, dozvečiti, zvečiti.

Aufkauf, der, kupovanje, nakupovanje, pokup, nakup.

Aufkaufen, *v. a.*, viel Waren zusammenkaufen, nakupiti, nakupovati; alles, pokupiti, pokupovati vse; verkaufen, prekupiti, prekupovati.

Aufkäufer, der, nakupovavec; um es wieder zu verkaufen, prekupec; **Aufkäuferin**, die, prekupovavka.

Aufkegeln, *v. a.*, djati, devati v kope, nakopičiti, kopičiti, nastavkati, stavkati.

Aufkehren, *v. a.*, mit dem Besen, zmesti, zmetati, pomesti, pometati.

Aufkehricht, das, smeti *pl.*

Aufkeimen, *v. n.*, pognati, peganjati kal,

kaliti, kliti, scimiti se, cimiti se; von Knospen, berstiti, berst pognati, poganjati.

Aufkeltern, *v. a.*, iztlačiti, izprešati*.

Aufkerben, s. Ankerben.

Aufketten, *v. a.*, odkleniti, odklepati, razkleniti, razklepati.

Aufketzern, *v. a.*, in den Bergwerken, eine Wand, steno razplatiti, razklati, razgnati, razganjati.

Aufkeulen, *v. a.*, s kijcam, batam udariti, razbiti, razbijati.

Aufkippen, *v. n.*, in die Höhe kippen, kinkniti, kinkati, kimati kviško; *v. a.*, kippend aufheben, die Bienenstöcke aufkippen, poddvigniti, poddvigati, podnesti.

Aufkitten, *v. a.*, priklejati, klejati.

Aufkitzeln, *v. a.*, s segetanjem, žgečkanjem, segečkanjem zbuditi, zbujati.

Aufklaffen, *v. n.*, zaregniti, regniti, zarežati, režati, zazevati, zevniti, zevati.

Aufklaftern, *v. a.*, zložiti, zlagati na sežnje.

Aufklagen, *v. n.*, zatožiti, tožiti.

Aufklappen, *v. a.*, dvigniti zapadnico; den Hut, naštuliti, štuliti klobuk, zavihati.

Aufklären, *v. a.*, razsvetliti, razsvetlovati, razdaniti, razdanovati, vedriti, zbistriti, razbistriti; einem etwas aufklären, pojasniti, razjasniti, razjasnovati, razložiti, razlagati komu kaj, zumiti koga; die Zeit wird alles aufklären, čas bo vse odkril, razkril; s. Aufgeklärt; *v. r.*, vom Wetter, zjasniti se, ujasniti se, jasniti se; sein Gesicht klärte sich auf, lice se mu je zasvetilo, ujasnilo; die Sache wird sich aufklären, prišlo bo na dan, na svetlo, odkrilo se bo.

Aufklärung, die, razsvetljenje, razjasnjenje; des Geistes, omika, *serb.*, prosveta; ich erhielt darüber eine nähere Aufklärung, to mi je bilo natanko razloženo, pojasnjeno, dopovedano.

Aufklatschen, *v. n.*, vermittelst der Klatschform aufdrucken, besonders bei dem Drucken der Papiertapeten, ploskniti, naploskati, ploskati, zaploskati.

Aufklauben, *v. a.*, pobrati, pobirati; einen Knoten, razvozlati, razvozlavati; Fehler aufklauben, iskati in zasledovati, (kar bi se komu očitalo, grajalo).

Aufklaubsel, das, pobirek, pobirki *pl.*

Aufkleben, *v. a.*, prilepiti, prilepljati, prilepovati, auch pritisniti, zuweilen prisliniti; *v. n.*, prilepiti se, prijeti, prijemati se, držati se česa.

Aufklecken, **Aufklecksen**, *v. a.*, načečkati, načačkati; auf eine schmutzige Art auftragen, besonders von schlechten Malern, nacmokati, cmokati, nakergati, kergati, nakebrati, kebrati.

Aufkleistern, *v. a.*, priklejati, klejati, pripopati, popati*; s. Aufkleben.

Aufklettern, **Aufklimmen**, *v. n.*, splezati, plezati (na kaj), speti, spenjati se (na drevo).

Aufklingeln, *v. n.*, zazvonokljati, zažvenkljati, zacengljati*.

Aufklinken, *v. a.*, die Thüre, odkljukniti, odkljukati.

Aufklirren, *v. n.*, zarožljati.

Aufklopfen, *v. n.*, poterkati, terkati; *v. a.*, durch Klopfen öffnen, z. B. eine Nuß, raztolči, tolči; durch Klopfen aufwecken, sterkati (iz postelje), terkaje zdramiti.

Aufklotzen, sich, *v. r.*, zavaliti se na kaj.

Aufknacken, *v. a.*, z. B. die Nüsse, zgristi oder zgrizniti, razgristi, gristi, nach *M.* razleskniti.

Aufknallen, *v. n.*, počiti, pokati.

Aufknarren, *v. n.*, škripaje se odpreti.

Aufknastern, **Aufknistern**, *v. n.*, zapokljati, pokljati, zacverkati.

Aufkneipen, *v. a.*, razščipniti, razšipniti, odščipniti, odšipniti, odščipati, odšipati.

Aufknien, *v. n.*, poklekniti, poklekovati na kaj; *v. a.*, preklečati, preklečevati (hlače).

Aufknirschen, *v. n.*, zaškripati, škripati.

Aufknöpfen, *v. a.*, odpeti, odpenjati; *v. r.*, odpeti, odpenjati se.

Aufknüpfen, *v. a.*, in die Höhe befestigen, navozlati, privozlati; einen Dieb aufknüpfen, obesiti, obešati tatú; den Knoten öffnen, odvozlati, odvozlovati, razvozlati, vozel razrešiti.

Aufknurren, *v. n.*, zarenčati, zarohneti.

Aufkochen, *v. n.*, in die Höhe, zavreti, vreti, skipeti, kipeti; *v. a.*, zavreti, skuhati, kuhati; vom neuen kochen, prebariti, prebarjati, prevreti, prekuhati, prekuhovati.

Aufkommen, *v. n.*, vstati, vstajati, vzdigniti se; aufwachsen, fortkommen, zrasti, rasti; genesen, okrevati, ozdraveti, ozdraviti se, zgajiti se, shoditi, preboleti, verächtlich, skolehati; zu Vermögen kommen, spomoči se, opomoči, opomagati se od. si, k moči priti; nach und nach entstehen, gewöhnlich werden, priti, z. B., es ist eine neue Mode aufgekommen, nova šega je prišla; priti v navado; vpeljali so šego; mit ihm kommt Niemand auf, njemu ni nihče kos, ž njim ne bo nikdo nič opravil; mit dem Beweise aufkommen, vspeti, z dokazam izdelati, dognati dokaz; Zweifel aufkommen lassen, početi dvomiti; laßt den Haß in euerem Herzen nicht aufkommen, sovraštvu ne dajajte prostora v svojim srcu; zum Vorschein kommen, bekannt werden, priti, prihajati na dan, na svetlo; razodeti, razodevati se; gebet Acht, daß es nicht aufkommt, pazite, da se ne zve.

Aufkommen, das, obstanek, ozdravljenje, začetek, vpeljanje; das Aufkommen dieser Gewohnheit war nachtheilig, škodljivo je bilo, da se je ta navada začela; man zweifelt an seinem Aufkommen, težko bo kaj iz njega, težko bo shodil.

Aufkömmling, s. Emporkömmling.

Aufkönnen, *v. n.*, moči po koncu, kviško, moči vstati, vzdigniti se.

Aufköpfen, *v. a.*, bei den Nadlern, naglavičiti, glavičiti.

Aufkoppeln, *v. a.*, die Hunde, odvezati odvezovati, odrešiti.

Aufkrachen, *v. n.*, treščiti, trešiti, treskati, počiti, pokati.

Aufkrähen, *v. n.*, vom Hahne, zapeti, zapevati.

Aufkrallen, *v. a.*, zgrabiti s kremplji.

Aufkramen, *v. a.*, den Kram aufstecken, razložiti, razlagati, razkladati blago; aufkrämen, pobrati, pobirati iz česa.

Aufkrämpeln, *v. a.*, vom neuen krämpeln, prečesati, prečesovati, pregrebeniti, pregredešati.

Aufkrämpen, *v. a.*, privihati, zavihati, vihati.

Aufkrampen, s. Aufklinken.

Aufkratzen, *v. a.*, razpraskati, praskati, razškrabati, škrabati, s praskanjem, čehanjem predreti; ein Tuch, es frisiren, zdvigniti, zdvigati, razčesati dlako; die Erde udgl., razgrebsti, razgrebati; ein Stück, zaškripati, odškripati, odbrenkati; aufgekratzt sein, s. Aufgeräumt; das Tuch aufkratzen, s. Rauhen; sich aufkratzen, nach *Jarn.* žebniti, žebati se.

Aufkräuseln, *v. a.*, skodrati, nakodrati, kodrati, nakodričati, kodričati, zasukati, auch zaferkati; vom neuen kräuseln, prekodrati, prekodričati.

Aufkrausen, *v. n.*, viti se, skodrati se, kodrati se, skodlati, kodlati se.

Aufkräusen, s. Aufkräuseln.

Aufkreischen, *v. n.*, zakričati, kričati, zavreščati, vreščati, vrešati.

Aufkriechen, *v. n.*, zlesti, lesti na kaj.

Aufkreisen, *v. a.*, Bier, premladiti, premlajati.

Aufkreuzen, *v. a.*, zakrižati, zakriževati.

Aufkritzeln, *v. a.*, načečkati, začečkati.

Aufkrümmeln, *v. a.*, razmerviti, merviti.

Aufkrümmen, sich, *v. r.*, zviti, zvijati se.

Aufkündigen, *v. a.*, **aufkünden**, odpovedati, odpovedovati; ein Kapital, einen Waffenstillstand, odpovedati jistino, (tirjati), premirje, *serb.*, *russ.* odkazati.

Aufkündigung, die, odpoved.

Aufkündigungsschrift, die, odpovedno pismo.

Aufkündigungszeit, die, odpovedni čas, odpovedanje.

Aufkunft, die, Genesung, okrevanje, zgaj.

Aufkommen, das; Einführung, Anfang, početek, nastop, vpeljanje.

Aufkünsteln, *v. a.*, umetno postaviti, postavljati (na kaj).

Aufkräuseln, *v. n.*, nasmehniti se, nasmehljati se.

Auflachen, *v. n.*, zasmejati se (na glas), zahohotati, zakrohotati se, *serb.* udariti u smeh.

Aufladen, *v. a.*, einen Baum, bei Harzschabern, očertati, načertati, čertati, nasekati, načeti, omajiti.

Aufladen, *v. a.*, naložiti, nalagati, nakladati, natovoriti, natovarjati; sich etwas aufladen, nakopati, nakopavati si kaj (na glavo), obesiti si kaj na vrat, navaliti kaj na koga.

Auflader, der, nakladavec, nakladač, nalagavec.

Auflage, die, nalog, naloga, naklad; Befehl, zaukaz; eines Buches, natis, izdanje; auferlegte Gabe, naklad, nalaga, davek; Gemeindeauflage, sklad; auf dem Teller, bei einer Collecte, sklad; bei den Zimmerleuten, blazina, podklada; die Auflage der Wahllisten, razpoložba volitnih imenikov; Auflage von Handwerkern, snid, shod.

Auflagegewicht, das, nakladna teža.

Auflangen, *v. a.*, etwas in die Höhe reichen, podati, podajati (kviško, gori).

Auflanger, der, podajavec, podajač; im Schiffbaue, štukljej, vstavek.

Auflärmen, *v. n.*, zašundrati, hrup, šunder zagnati, gnati; *v. a.*, s šundram zdramiti.

Auflassen, *v. a.*, aufstehen lassen, gori pustiti koga, koga pustiti, puščati, pušati, da vstane; den Falken, spustiti, spuščati, spušati sokola; offen lassen, ne zapreti, pustiti, puščati, pušati odperto; den Hut auflassen, pokrit ostati, klobuk na glavi obderžati; in den Bergwerken, pustiti, puščati, pušati, zapustiti, opustiti jamo (rudnik); in den Rechten, prepustiti, prepuščati, prepušati, odstopiti, odstopati.

Auflaßbrief, der, prepustno, odstopno pismo †.

Auflässig, *adj.*, im Bergbaue, zapuščen, zapušen, opuščen, opušen.

Auflasten, *v. a.*, einem etwas, zadeti, zadevati komu, obložiti, oblagati koga s čim, naložiti breme, butaro.

Auflauerer, der, zalezovavec, prežavec, zasednik.

Auflauern, *v. n.*, einem, prežati na koga, paziti, streči na koga, zalezovati koga, na preži stati; *serb.* vrebati.

Auflauf, der, der Kosten, natek, nabor; der Auflauf der Kosten war bedeutend, veliko stroškov se je nabralo, narastlo; Aufruhr, rabuka, hrup, stek, *serb.* vreva; die aufrührerische Menge, nach *V.*, stekaliea, druhal; es ist ein großer Auflauf, velika množica se je nabrala, natepla, je privrela; Mehlspeise, nakipnek.

Auflaufen, *v. n.*, von flüßigen Körpern, nateči, natekati, narasti, naraščati, narašati; von Samen, Gewächsen, napeti, napenjati se, kliti, scimiti se, cimiti; aufschwellen, oteči, otekati; vom Teig und Mehlspeisen, narasti, naraščati, narašati, napeti, napenjati se, vzdigniti, vzdigovati se; von Kosten, Zinsen, nateči, natekati, narasti se; aufgelaufene Kosten, stroški, kar se jih je nabralo; in der Schifffahrt, naleteti, nasesti, nasedati; *v. r.*, sich die Füße auflaufen, ožuliti si noge, nach *V.*, razteči si noge; sich auflaufen, leté se vbosti; *v. a.*, Erz, nasuti, nasipati (v peč); die Thür auflaufen, zaleteti se v vrata in odpreti jih; das Auflaufen, eine Krankheit des Viehes (Trommelsucht), napenjanje, živino napenja.

Aufläufer, der, *montan.*, nasipač.

Auflauschen, s. Aufhorchen.
Aufläuten, *v. n.*, zazvoniti.
Aufleben, *v. n.*, oživeti, oživljati; *v. a.*, aufleben machen, ein Gemälde auffrischen, oživiti, oživljati.
Auflecken, *v. a.*, zlizati, polizati. lizati.
Auflegen, *v. a.*, auf etwas legen, djati, devati. položiti, polagati na kaj; einem etwas, naložiti, nalagati, naročiti, naročevati komu kaj; die Hände auflegen, položiti, polagati, pokladati roke na koga; der Baum hat viel Holz aufgelegt, drevo se je obraslo; das Thier legt viel Fett auf, debeli se, tolsti se žival, ta žival se lepo pita; ein Schiff auflegen, in dem Hafen durch den Winter über, vložiti, vlagati ladijo; eine Gabe bei einer freiwilligen Collecte, zložiti, zlagati, skladati; ein Buch, natisniti, natiskati, izdati, izdajati bukve; wieder, prenatisniti, prenatiskati; aufgelegt, geschickt, pripraven; ich bin heute nicht dazu aufgelegt, danas se mi ne ljubi, nisim pripraven, neče se mi, ni me volja; den Eid auflegen, prisego komu dati, dajati, naložiti, nalagati; Steuer, naložiti davek; ein Protokoll (zur Einsicht), razpoložiti, razpolagati; ein Darlehen, razpisati, razpisovati zajem; sich auflegen, *v. r.*, s. Anflehnen, sich.
Anflehnen, sich, *v. r.*, nasloniti, naslanjati se (na kaj); das Pferd lehnt sich auf, konj se spenja; sich wider einen anflehnen, upreti, upirati se komu, spreti se zoper koga, ustaviti, ustavljati se komu, vzdigniti, vzdigovati se zoper kuga.
Auflehnung, die, upor, zoperstava.
Aufleihen, *v. a.*, Geld, dnar vsoditi, v zajem vzeti, na pósodo vzeti.
Aufleimen, *v. a.*, naklejati, priklejati, klejati, prilepiti, prilepljati, prilimati*.
Aufleinen, *v. a.*, obesiti, obešati perilo.
Auflesen, *v. a.*, pobrati, pobirati; wo hast du das aufgelesen, kje si pa to pobral?
Aufleuchten, *v. n.*, zasijati (se), zasvetiti se.
Aufliegen, *v. n.*, auf etwas, ležati na čem, naslanjati se na kaj, opirati se na kaj; ob etwas, nad čem; mir liegt ein schweres Geschäft auf, imam težko opravilo na sebi; sich aufliegen, sich wund liegen, dobiti, dobivati sene, oseniti, seniti se, preležati se.
Auflispeln, *v. n.*, zašeptati.
Aufloben, *v. a.*, einem etwas, s hvaljenjem komu kaj vriniti.
Auflockern, *v. a.*, die Erde, porahljati, razrahljati, zrahljati, rahljati; Auflockerung der Knochen, rahlica kosti.
Auflodern, *v. n.*, die Flamme loderte hoch auf, plamen je kviško švignil, planil, puhnil, buhnil, zavahljal; švigniti, švigati; im Zorn, vneti se, skipeti, razjariti se.
Auflöffeln, *v. a.*, vzeti z žlico, pojesti z žlico.
Auflösbar, *adj.*, razvezljiv, razrešljiv; im Wasser, raztopljiv; *chem.* ločljiv, kar se da razkrojiti.
Auflösen, *v. a.*, aufbinden, öffnen, odvezati, odvezovati, razvezati, razvezovati, razrešiti, razreševati; den Zopf, razplesti, razpletati; einen Knoten auflösen, razvozlati, odvozlati, odvozlavati; das Eis, Salz, raztopiti, raztapljati; chemisch auflösen, razločiti, ločiti, razkrojiti, razkrojevati; mittelst einer Flüßigkeit, razmočiti, razmakati; ein Salz in seine Theile, razdjati, razdevati, razstaviti, razstavljati; eine Verbindung, razločiti, ločiti zvezo, razvezati; das Eheband, razvezovati; man mag auch damit umgehen, das Eheband aufzulösen, so kann man es doch nicht auflösen, razvezovati se more zakon, pa ne razvezati; einen Vertrag, razvezati, razvezovati, razdreti, razdirati pogodbo; den Landtag, eine Armee, razpustiti, razpuščati, razpušati zbor, vojsko; eine Gesellschaft, razdružiti, razdruževati; ein Räthsel, uganiti, ugibati; einen Zweifel, eine Frage, razločiti, razločevati, razrešiti, razreševati; zertheilen, razdeliti, deliti; in der Rechenkunst, resolviren, razdrobiti, drobiti, razdrobovati, razdrabljati; sich auflösen, *v. r.*, das Eis, der Schnee löst sich auf, led se taja, topi, sneg kopni; die Gesellschaft hat sich aufgelöst, družba se je razšla; sein Schmerz löste sich in Freude auf, žalost se mu je premenila v veselje; von todten Körpern, razpasti, razpadati, ločiti se; sich in etwas auflösen, raziti, razhajati se v kaj, razpustiti, razpuščati, razpušati se, preiti, prehajati; in besonderen Fällen wird aus dem Namen des Dinges, in welches die Auflösung geschieht, ein *Verbum* dafür gebildet, z. B. das Blut löset sich auf, d. i., in Wasser, kri vodeni, je zvodenela.
Auflösend, *adj.*, razločevaven, razstaven, topiven; eine auflösende Bedingung, razvezin pogoj; auflösende Arzeneimittel, raztopivne zdravila.
Auflöseзahl, die, razpojemnica, drobivka †.
Auflöslich, s. Auflösbar.
Auflösung, die, razid, razhod, razvezanje, razstava, raztop; s. Auflösen, in der Chemie, ein flüßiger Körper, welcher den aufgelösten in sich enthält, ločnica, raztoplina †; des Landtages, razpust; der Kranke geht seiner Auflösung entgegen, bolnik ne bo dolgo, smerti se bliža.
Auflösungskraft, die, raztopnost, raztopivna moč.
Auflösungskunst, die, s. Analyse.
Auflösungsmittel, das, in der Chemie, ločilo, topilo.
Auflöthen, *v. a.*, navariti, privariti, variti; das Loth wieder aufschmelzen, razvariti, odvariti, odvarjati.
Auflüften, *v. a.*, prevetriti, prevetrovati, presapljati.
Auflügen, s. Anlügen.
Auflunger, der, im Schiffbau, ein eingelegtes Stück Holz, an beiden Enden des Bodenbrettes, nach *V.* krivec.
Aufmachen, *v. a.*, das Vermachte, oddelati, oddelovati, nach *V.* auch odtvoriti, odtvarjati; etwas Verstopftes, odmašiti; aufbinden, razvezati, odvezati, odvezovati; einen Brief aufmachen, razpečatiti, odpečatiti; eine Nuß aufmachen, raztolči, raztleči, razklati, razbiti; Fenster, Thüre öffnen, odpreti, odpirati; Feuer aufmachen, s. Anmachen; einen Hut, s. Aufkrämpen; auseinander thun, razdjati, razdevati; die Hand, pest odpreti; den Mund, ziniti, zevniti, zevati; er weiß nicht den Mund aufzumachen, ne zna ne čehniti; was machst du so lange auf, kaj delaš toliko časa na nogah, da še ne greš spat; auf der Geige eins aufmachen, eno zagosti; eine Sache auf die andere befestigen, narediti, narejati na kaj; sich aufmachen, *v. r.*, (aus dem Bettr), vstati, vstajati, spraviti se, vzdigniti se s postelje; aufbrechen, vzdigniti se, podati, podajati se na pot, napotiti se, napraviti, napravljati se; sich öffnen, odpreti, odpirati se.

Aufmahlen, *v. a.*, alles Getreide, pomleti, domleti, domiljati, somleti.
Aufmalen, *v. a.*, alle Farben, pomalati, zmalati, porabiti vse barve; auf etwas malen, namalati, malati, napisovati; ein Gemälde auffrischen, premalati, premalovati, prenoviti, premladiti.
Aufmangeln, *v. a.*, premongati, na novo mongati*.
Aufmarsch, der, hod na (kak breg), hod v verstah, razverstenje.
Aufmarschiren, *v. n.*, priti, prihajati v verstah, razverstiti, razverstovati se.
Aufmaß, das, poveršina, krajic, *poln.* nadmiarek (nadmerek).
Aufmästen, *v. a.*, spitati, pitati.
Aufmauern, *v. a.*, sozidati, izzidati, eigentlich vzzidati, zidati; alten Kalk, pozidati, pozidovati apno.
Aufmeckern, *v. n.*, zameketati.
Aufmeißeln, *v. a.*, nadolbsti, razdolbsti (z dletam).
Aufmengen, *v. a.*, vermengen, namesiti, mesiti, namešati, mešati, obloditi, oblojati; von Neuem mengen, premešati.
Aufmerken, *v. n.*, paziti, pomniti na kaj; merke auf! glej! pazi! genau zuhören, zvesto poslušati, in Kt. vanéati; *v. a.*, aufzeichnen, zapisati, zapisovati, zaznamnjati, *serb.* zabilježiti; dem Gedächtnisse einprägen, im Gedächtnisse behalten, s. Merken.
Aufmerksam, *adj.*, pazen, pazljiv, pomljiv, pomniv, zamerkljiv *; in Kt., vančljiv; ganz aufmerksam anhören, zvesto poslušati; aufmerksam zusehen, vérno, zvesto gledati, pazno gledati, ves zamaknjen gledati; nach *V.*, ves oko gledati; aufmerksam sein, paziti, gledati (na koga), pazen, pazljiv biti; aufmerksam machen, spomniti, spominjati na kaj od. česa.
Aufmerksamkeit, die, paznost, pazljivost.
Aufmessen, *v. a.*, odmeriti, odmérjati komu, izmeriti, meriti.
Aufmischen, *v. a.*, zmešati, premešati, mešati; bei Arzeneien, razplivkati, plivkati, razklompati, klompati.
Aufmögen, *v. n.*, er mag noch nicht auf, neče se mu vstati.
Aufmummen, *v. a.*, odgerniti, odgrinjati, razkriti, razkrivati.
Aufmunterer, der, budivec, spodbadavec.
Aufmuntern, *v. a.*, einen schlafenden, zdramiti, dramiti, zbuditi, buditi; einen Traurigen, zvedriti, vedriti, razveseliti, razveseljevati otožniga; zur Tugend, spodbuditi, spodbujati, buditi, spodbosti, spodbadati, naserčiti, nasrčevati, serce dajati, delati.
Aufmunternd, *adj.*, spodbudin, spodbudljiv.
Aufmunterung, die, zdramljenje, bujenje; zvedrenje, razjasnjenje, razveseljenje, spodbud, spodbujanje.
Aufmünzen, *v. a.*, alles Metall, pokovati v dnar, nach *V.*, podnariti.
Aufmüssen, *v. n.*, er muß auf, mora vstati; die Thür muß auf, vrata se morajo odpreti.
Aufmutzen, *v. a.*, einem etwas, das Versehen eines andern aus üblen Absichten bemerken, und als wichtig vorstellen, mit Worten vergrößern, za zlo vzeti, jemati; grajati koga, zameriti komu kaj; nach *V.* auch, prizdvigati komu kaj, potapljati koga v čem.
Aufmutzer, der, grajavec.
Aufnageln, *v. a.*, pribiti, pribijati z žebljem, prikovati, prikovavati.
Aufnagen, *v. a.*, durchnagen, preglodati, preglodovati, pregrizniti, pregrizovati, pregruditi; alles aufnagen, zglodati, zgrizniti, zgruditi (vse kosti).
Aufnähen, *v. a.*, prišiti, našiti, šivati na kaj; allen Zwirn, pošiti, pošivati.
Aufnahme, die, eines Reisenden, sprejetje, sprejem, sprejemba; er erfreute sich einer guten Aufnahme, lepo so ga sprejeli; Aufnahme des Geldes, zajem, gewöhnl., na posodo vzetje, jemanje; Aufnahme an Kindesstatt, s. Annahme; Verbesserung, boljšanje, rast, množenje; in Aufnahme bringen, vpeljati, vpeljevati, veljavo zadobiti čemu; in Aufnahme kommen, omah, veljavo dobiti, v navado priti; der Ort kam in Aufnahme, jeli so zelo čislati, obrajtati ta kraj; der Handel kommt wieder in Aufnahme, kupčija se zopet oživlja, razcveta, povzdiguje; Aufnahme eines Verhörs, der Nothdurften, zapis, zapisovanje izpraševanja, pravdnih govorov; Aufnahme einer Gegend, zmerjenje, zmera; Aufnahme der Studirenden, vpis, vpisovanje učencov.
Aufnahmsgebühr, die, vpisnina.
Aufnahmsschein, der, sprejemni list, sprejemno pismo.
Aufnahmswürdig, *adj.*, sprejemljiv, sprejemen, vreden sprejetja.
Aufnähren, s. Erziehen.
Aufnaschen, s. Vernaschen.
Aufnasen, *v. a.*, im Hüttenbaue, die Nase der Form öffnen, nach *V.*, pretolhati, tulhati ižel; einem etwas, s. Aufbinden.
Aufnehmen, *v. a.*, in eine Gesellschaft, vzeti, jemati med —; sprejeti, sprejemati v —; in die Höhe, vzdigniti, vzdigovati, pobrati,

pobirati, vzeti od tal; die Fährte aufnehmen bei den Jägern, zaslediti, zasledovati, slediti; eine Strecke Landes, posneti, posnemati obraz deželе; vermessen, izmeriti, meriti; ein Eigenthum in Verwahrung, prejeti, prejemati v hrambo; Geld aufnehmen, auf Borg, vzeti, jemati v zajem, na počak; allg. gebräuchlich, na pósodo vzeti; Waaren, na upanje vzeti; eine Rechnung, na tanko pošteti, poštevilitі (porajtati); ein Protokoll, zapisati, zapisovati; narediti zapisnik; etwas wohl, za dobro vzeti, jemati; er nahm es gut auf, bilo mu je po volji; übel, vzeti jemati za zlo, za hudo; er nahm es übel auf, zameril je; etwas als Scherz aufnehmen, vzeti kaj za šalo; einen empfangen, sprejeti, sprejemati; nimm meinen Geist auf, sprojmi mojo dušo; es mit einem aufnehmen, poskusiti, skušati se s kom, meriti se s kom, lotiti se koga; da er es mit ihm nicht aufnehmen konnte, ker mu ni bil kos; Arbeiter aufnehmen, najeti, najemati; einen Proceß aufnehmen, na se vzeti, prevzeti pravdo; einen Plan aufnehmen, narisati, narisovati, risati; eine Grube aufnehmen, prevzeti in začeti delati; an Kindesstatt, s. **Annehmen**; *v. n.*, der Mond nimmt auf, mesec raste; im zweiten Viertel, mesec se polni; aufnehmender Mond, rastečе mesec; vom Wild, ubrejiti se; sich aufnehmen, *v. r.*, s. **Aufhelfen**, sich.

Aufnehmen, in Aufnehmen kommen, s. **Aufnahme**.

Aufnehmer, der, prejemnik, prejemač.

Aufnesteln, *v. a.*, razvozlati, razvezati; einen Dieb, s. **Aufklüpfen**.

Aufnieten, *v. a.*, nanetati, prinetati, netati *, pribiti, pribijati.

Aufnisteln, *v. a.*, das Stroh im Bette, razrahljati, rahljati.

Aufnöthigen, *v. a.*, vsiliti, siliti komu kaj; vriniti, vrivati, vnuditi, vnujati, posiliti, primorati koga, da kaj vzame.

Aufnotiren, s. **Aufzeichnen**, **Aufschreiben**.

Aufopfern, *v. a.*, dahin geben, oddati, dati, dajati, izročiti, izročevati, podariti, darovati; einem sein Vermögen aufopfern, znebiti se svojiga premoženja, izročiti svoj imetek, da bi komu pomagal; sein Vater hat sich für das Vaterland aufgeopfert, njegov oče se je življenja tvegal za domovino, se je dal za domovino, je umerl za deželo; ofrati *, aldovati *.

Aufopferung, die, darovanje, zročitev.

Auforgeln, *v. n.*, zaorglati.

Aufpacken, *v. a.*, naložiti, nalagati, nakladati, natovoriti, tovoriti, basati *; das Gepackte öffnen, razkladati, raztovoriti, raztovarjati, razvezati, razvezovati; einen auf der Straße aufpacken, prijeti, pobrati koga na cesti.

Aufpappen, s. **Aufkleistern**, **Ankleben**.

Aufpassen, *v. a.*, machen, daß eine Sache gut an die andere schließe, primeriti, primérjati, umeriti; *v. n.*, auf etwas merken, paziti na kaj; einem aufpassen, paziti, streči na koga, prežati na koga.

Aufpasser, der, prežavec, ogleduh.

Aufpassung, die, primérjenje, pazenje, prežanje.

Aufpatschen, *v. n.*, pljusniti na kaj.

Aufpeitschen, *v. a.*, z bičem prisiliti, da vstane, spokati na noge.

Aufpfählen, *v. a.*, na kol natakniti, natikati, nabiti, nabijati.

Aufpfeifen, *v. n.* u. *a.*, eines, mit der Pfeife, zapiskati, piskati; mit dem Munde, zažvižgati, žvižgati; *v. n.*, durch die Finger pfeifen, berlizniti, zaberlizgati, berlizgati; verächtl., ich will dir etwas aufpfeifen, boš lizal.

Aufpflanzen, *v. a.*, nasaditi, nasajati; die Fahne, postaviti, vtakniti, razviti bandero; die Kanonen aufpflanzen, nastaviti, nastavljati; mit aufgepflanzten Bajonneten, z nasajenimi bajoneti (bodali †); sich aufpflanzen, s. **Aufschmücken**.

Aufpflegen, *v. a.*, zrediti, zrejati, rediti.

Aufpflücken, *v. a.*, potergati (vse cvetlice).

Aufpflügen, s. **Aufackern**.

Aufpfropfen, *v. a.*, nacepiti, vcepiti, cepiti.

Aufpichen, *v. a.*, nasmoliti, prismoliti, smoliti.

Aufpicken, *v. a.*, prekljevati, razkljevati, s kljunam vzeti; Alles aufpicken, pozobati.

Aufplätten, *v. a.*, prelikati, progladiti; s. **Aufbügeln**.

Aufplatzen, *v. n.*, pócіti, pokati, regniti, razpočiti, razpokniti, razpokati se; vom Geschwür, predreti se, pretergati se; *serb.*, razvaliti se.

Aufprägen, *v. a.*, natisniti, natiskati, vtisniti, vtiskati kaj; alles Silber aufprägen, pokovati vse srebro.

Aufprallen, *v. n.*, terkniti, terčiti, terkati kviško; odskočiti, odbiti se.

Aufprasseln, *v. n.*, švigniti, švigati kviško čverčé.

Aufprassen, s. **Verprassen**.

Aufpressen, *v. a.*, vtisniti, natisniti kaj na čem; vom neuen pressen, preprešati *, prežeti, od. prežmeti, prežemati; öffnen, razžeti, od. razžmeti, razžemati.

Aufproben, **Aufprobiren**, *v. a.*, za poskušnjo na glavo djati, devati.

Aufprotzen, *v. a.*, eine Kanone auf den Protzwagen bringen, natakniti, natikati, navaliti, nach *V.*, na iglico, naigličiti; *russ.*, na peredky postavit.

Aufprügeln, *v. a.*, s šibo na noge spraviti.

Aufpudern, *v. a.*, naštupati, štupati *, naprašiti, prašiti lase.

Aufputz, der, lišp, lepotija; die Handlung des Aufputzens, s. **Aufputzen**.

Aufputzen, *v. n.*, osnažiti, soažiti, olepšati, ozaljšati; vom neuen putzen, presnažiti, prelišpati; sich aufputzen, nališpati se, olepotičiti se, lepotičiti se; übertrieben, našopiriti se.

Aufqualmen, *v. n.*, pokaditi se, kaditi se kviško.

Aufquellen, *v. n.*, zvirati, vreti, vervrati, kipeti kviško; das Getreide quillt von der Mäße auf, žito se napenja mokrote, namaka se; *v. a.*, aufquellen machen, namočiti, namakati, močiti; zavreti, vreti dati.

Aufquetschen, *v. a.*, razmečkati, mečkati, razbohati, razgnječiti, gnječiti, razgnjesti, prekrehniti, zdruščiti, zdrušiti.

Aufrädeln, *v. a.*, namotati na kolesce.

Aufraffen, *v. a.*, pobrati, pobirati, pograbiti, grabiti; sich aufraffen, *v. r.*, pobrati, pobirati se, vzdigniti se; von einer Krankheit, skolehati, okrevati, zboljšati se.

Aufranken, sich, *v. r.*, oviti, ovijati se, speti, spenjati se kviško.

Aufrasen, *v. n.*, zdivjati, skočiti kakor besen.

Aufraspeln, *v. a.*, razrašpati *, razpiliti, piliti; *fig.* razglodati.

Aufraßeln, *v. n.*, zarožljati, zaškertniti.

Aufrauchen, *v. a.*, allen Tabak, pokaditi, skaditi, popiti tobak; *v. n.*, Rauch in die Höhe geben, zakaditi, pokaditi se, kaditi se; dim se kviško vali, vzdiguje.

Aufräuchern, *v. a.*, Fleisch udgl., navoditi, voditi, nasušiti, nasušati, sušiti, prekaditi, prekajati.

Aufräumen, *v. a.*, spraviti, spravljati, strebiti, trebiti, sprazniti, prazniti, prostor narediti, delati; in die Höhe, spraviti, spravljati gori; alles aufräumen, pospraviti, pospravljati, potrebiti, pospraznіti; plündern, pobrati (vse), ogoliti, goliti mesto; wegschaffen, odpraviti, odpravljati; aufgeräumt sein, dobre volje, pri volji biti, vesel biti; aufgeräumt machen, v dobro voljo koga pripraviti; ein Loch aufräumen, es geräumiger machen, povertati, razširiti, razširjati, širiti.

Aufräumer, der, ein Werkzeug, nach *V.*, prebijač, robato šilo, povertač.

Aufrauschen, *v. n.*, zašumeti, zašumatiti.

Aufrechen, s. **Aufharken**.

Aufrechnen, *v. a.*, gegen einander, pobotati, botati, *serb.* prebiti; anrechnen, všteti, prišteviliti (zarajtati, zarajtovati); herrechnen, našteti, naštevati, na perste šteti (n. p. storjene dobrote).

Aufrechnung, die, pobot, pobotanje (zarajt, zarajtanje; *mont.* obrajt).

Aufrecht, *adj.* u. *adv.*, aufgerichtet, raven, stegnjen, po koncu, skloniv; aufrecht gehen, po koncu iti, hoditi; aufrecht stehender Pfahl, stojan, po koncu stoječ kol, vereja; aufrecht erhalten eine Einrichtung, pri moči, v veljavi ohraniti, ohranovati, obderžati, deržati; die Hoffnung hält mich noch aufrecht, samo upanje me še drži; aufrecht stellen, po koncu postaviti; Jemand aufrecht erhalten, po koncu deržati, podpirati.

Aufrechterhalten, s. **Aufrecht**.

Aufrechterhaltung, die, ohranitev, zderžanje, podpora.

Aufrecken, *v. a.*, in die Höhe, stegniti, stegati kviško, kviško pomoliti, moliti, deržati, (n. p. roko).

Aufreden, *v. a.*, einem einen Gesellen, ihn bereden, seinem Meister aus der Arbeit zu gehen, odgovoriti, odgovarjati komu hlapca; einem etwas, prigovoriti, prigovarjati (k čemu); *v. r.*, sich den Mund, razgovoriti si usta.

Aufregen, *v. a.*, rege machen, ogibati, gibati, omajati; Asche, Kohlen, prerahljati, razrahljati, rahljati; aufreizen, razdražiti, dražiti, razkačiti, spuntati, puntati; aufgeregt, razdražen, razkačen, strasten, vžgan, vse kuha v njem.

Aufregung, die, razgibanje, razdražba, razdraženost; in Aufregung gerathen, razserditi se, zrasti; er war in großer Aufregung, vso je vrelo, kipelo v njem.

Aufreiben, *v. a.*, durch Reiben öffnen, predergniti, predergovati, pregarati *, raztreti, pretreti, treti, raztirati; sich die Haut, odergniti se, oguliti se; einen Strick, odviti, odvijati, odsukati, odsukovati; Farbe, Brot aufreiben, poribati, zribati *, zmeti, meti, streti, potreti; das Tuch aufreiben, s. **Aufkratzen**; wegraffen, vertilgen, z. B. der Hunger reibt die Menschen auf, lakota (glad) pobira, zatira, mori, jemlje, iztrebuje, pokončava ljudi; sie haben sich unter einander selbst aufgerieben, ugonobili so se sami med sabo; *v. n.*, dergniti se, treti se.

Aufreibend, *adj.*, zatirajoč, poguben, pokončevaven.

Aufreiber, der, Hohlbohrer, žlebnik; ein kantiges Eisen, robato šilo; s. auch **Aufräumer**.

Aufreichen, *v. a.*, podati, podajati (kviško).

Aufreifen, *v. n.*, dozoreti, zoreti.

Aufreihen, *v. a.*, nach der Reihe auf einen Faden, nabrati, nabirati, nanizati, nanizovati.

Aufreißen, *v. a.*, mit einem Risse öffnen, pretergati, tergati; die Naht, razparati, parati; zum Theil, ein wenig, natergniti, natergati, natergovati; Kleider, potergati, stergati, tergati; er riß die Thür auf, je odbutil, odpuhnil, odloputnil duri, na moč odperl; eine Wunde aufreißen, predreti, predirati, nach *M.* razvraziti; die Erde mit der Haue, skopati, kopati, razriti, razrivati; das Maul aufreißen, zazijati, zevniti, ziniti, zijati; die Augen, debelo pogledati, gledati; sich aufreißen aus seinem Tiefsinn, als *v. r.*, skočiti, šiniti, planiti na noge, perhniti iz zamišljenja; ein Gebäude aufreißen, zeichnen, narisati, zrisati, risati, načertati, čertati; die Erde aufreißen, in den Weinbergen, die erste Arbeit, pervo kopati; das Aufreißen, perva kop, velika kop; *v. n.*, sich durch einen Riß öffnen, regniti, počiti, pokati, pretergati se, tergati se, predreti se, predirati se; von der Naht, razparati se, parati se.

Aufreiten, *v. n.*, zajezditi, zajahati, jahati na —, (n. p. breg); sich, *v. r.*, ožuliti se, ojezditi se; *v. a.*, ein Pferd aufreiten, ožuliti, nach *M.* prejezditi konja; ein Thor,

pojezditi, jahaje polomiti, podreti; aufgerittenes Pferd, ožuljen, osenjen konj, ožuljenec.

Aufreizen, *v. a.*, nadražiti, razdražiti, zdražiti, dražiti; einen Hund, poščevati, ščevati, šuvati; die Begierden, vneti, vnemati, raznemati, razpaliti želje; einen zum Zorn, razkačiti koga; aufreizende Reden, razdražni govori, podpihovavne, šuntarske besede.

Aufrennen, *v. n.*, auf etwas, pridreti, dreti na kaj, pridirjati, prilomastiti, pridermastiti na kaj, naleteti na kaj; *v. a.*, die Thür aufrennen, predreti, predirati, razdreti, razvaliti duri (v tekn, dirjaje); in den Schmelzhütten, das Loch in dem Stiche öffnen, predreti, predirati, razriniti, razrivati, razbiti, razbijati.

Aufrichten, *v. a.*, po koncu, na noge postaviti, vzdigniti, vzdigovati po koncu, skloniti, sklanjati; für: errichten, ein Gebäude, ein Denkmal, postaviti, postavljati, narediti, delati spominek; ein Bündniß, zavezo storiti, delati, skleniti, sklepati; stiften, napraviti, napravljati, ustanoviti, ustanavljati; einen Betrübten, potolažiti, utolažiti, tolažiti žalostniga, serce storiti, delati komu; sich aufrichten, *v. r.*, skloniti, sklanjati se, speti, spenjati se, vzdigniti se; aufgerichtet, s. **Aufrecht**; *mont.*, die Wand richtet sich auf, stena žene, — fängt an sich aufzurichten, stena poganja; das Hangende richtet sich sachte auf, sprednji rob zdviga; richtet sich gähe auf, rob ometa, je omahnil.

Aufrichtig, *adj.*, echt, unverfälscht, pravi, pristen, *cfr. altsl.* pris'n; von Menschen, ohne Verstellung, odkritoserčen, odkrit, očiten, odpertoserčen.

Aufrichtigkeit, die, echte Beschaffenheit einer Waare, pravost, pristnost; eines Menschen, odkritoserčnost, odkritost.

Aufriegeln, *v. a.*, odpahniti, odpahovati, odriniti, odrivati zapah in odpreti, odtakniti, odtikati duri, vrata.

Aufringeln, *v. a.*, das Haar, skodrati, kodrati; *v. r.*, nakodrati, kodrati se.

Aufringen, *v. a.*, natakniti, natikati perstan; *v. r.*, skopati se, skobacati (se) s trudom na noge.

Aufriß, der, načert, naris, osnutek, plan*.

Aufritzen, *v. a.*, naprasniti, razpraskati, praskati, odergniti, oguliti, odreti.

Aufröcheln, *v. n.*, zahropsti, herniti, hropsti.

Aufrocken, *v. a.*, nadeti, nadevati na koželj, natakniti, natikati kodeljo na preslico.

Aufröhren, *v. a.*, odmašiti, odmaševati cevi.

Aufrollen, *v. a.*, auf etwas, naviti, navijati, namotati, namotavati, motati; um etwas, oviti, omotati; aneinander rollen, odviti, odvijati, razviti, razvijati, razmotati, razmotavati; *v. n.*, vom Vorhang, vzdigniti se, vzdigovati se.

Aufrösten, *v. a.*, prepeči, preevreti, prepražiti.

Aufrücken, *v. n. u. a.*, in die Höhe, pomakniti, pomikati kviško, pomakniti, pomikati se kviško; einander Fehler, očitati, očitovati, oponesti, oponašati, spominjati, naštevati komu pogreške; aufbergen, z. B. einen Acker, narediti, delati z grobljo.

Aufrudern, *v. n.*, veslati proti curku, vodi, veslaje udariti, nasesti na kaj.

Aufruf, der, poklic, klic, klicanje; der Gläubiger, sklic.

Aufrufen, *v. a.*, poklicati, klicati, auch pozvati, zvati; zusammen rufen, sklicati, sklicovati; ich habe ihn kaum aufgerufen, komaj sim ga sklical; *v. n.*, aufschreien, zavpiti, zakričati, zadreti se.

Aufruhen, *v. n.*, ležati na čem.

Aufrühmen, s. **Aurühmen**.

Aufruhr, der, punt, spor, puntanje, puntarija, *altsl.* bukarija, *serb.* buna; ihn erregen, punt napraviti, vneti, vnemati; in Aufruhr gerathen, spreti se, upreti se, spuntati se, spuntovati se; in Aufruhr sein, puntati se, puntariti se.

Aufrühren, *v. a.*, zmešati, razmešati, mešati, polovšati, spolovšati, polovskati, spolovskati; eine alte Rede, einen Streit, star prepir ponoviti, ponavljati, zopet zbroditi, broditi; in Erinnerung bringen, spomniti, spominjati.

Aufrührer, der, puntar, spornik.

Aufrührerisch, *adj.*, puntarsk; aufrührerisch sein, puntati se, puntariti se.

Aufruhrgeist, der, puntarstvo.

Aufrumpeln, *v. n.*, zaropotati, terjusiti, lopniti na kaj.

Aufrunzeln, *v. a.*, die Stirne, zmeršiti, nameršiti, meršiti čelo; razjasniti čelo.

Aufrupfen, *v. a.*, oskubsti, naskubsti, skubsti, spukniti, napukati, pukati.

Aufrüsseln, *v. a.*, das Stroh, stresti, tresti slamo.

Aufrüsten, *v. a.*, naodrati, poodrati, odrati, narediti, oarejati, delati oder.

Aufrutschen, *v. n.*, spodersniti; er rutschte auf —, spodersnilo se mu je in je padel na —.

Aufrütteln, *v. a.*, stresti, stresati, tresti, zmajati, majati; aus dem Schlafe einen, zgugati, zmajati, zmikatati iz spanja.

Aufs, s. **Auf**.

Aufsäbeln, *v. a.*, razsekati, razsekovati s sabljo.

Aufsage, s. **Aufkündigung**.

Aufsagen, *v. n.*, die Lection, povedati, praviti, weniger gebr. povedovati; widerrufen einen Kauf, Dienst, odpovedati, odpovedovati.

Aufsägen, *v. a.*, mit der Säge öffnen, sežagati, prežagati, razžagati, žagati; alles aufsägen, požagati, in einigen sloven. Gegenden und in den übrigen slavisch. Mundarten, popiliti, piliti.

Aufsalzen, *v. a.*, nasoliti, posoliti, soliti.

Aufsammeln, *v. a.*, pobrati, pobirati, spobrati, spobirati, *serb.* pokupiti, skupljati.

Aufsammler, der, pobirač, pobiravec.

Aufsammlung, die, pobiranje, nabira, in Innerkr. póbir.

Aufsäßig, s. **Aufsätzig**.

Aufsatteln, *v. a.*, das Pferd, osedlati, sedlati konja; *fig.*, opertati, opertovati.

Aufsatz, der, das Aufsetzen, postavljenje, nastavljenje na —; bei den Schustern, priklada; es zu etwas, es zu verlängern, natik, nastavek; Zierathen, olepšava, olišp; schriftlicher Aufsatz, sostavek, spis, spisek; Kopfputz, lišp (za na glavo); hoher Kopfputz, štula; s. **Tafelaufsatz**; im Bienenhaus, naloga, naklada.

Aufsatzholz, das, am Wagen, plin, oplin, oplen.

Aufsätzig, *adj.*, einem, uporen, sovražin, nasajen komu; nach *M.*, nazoben; *serb.*, kivan, nazuban; er ist ihm aufsätzig, ima piko na-nj, gorak mu je, ni mu dober.

Aufsätzigkeit, die, sovražnost, upornost, nazobnost.

Aufsäubern, *v. a.*, počediti, posnažiti, čediti; *mont.*, odpraviti, proč spraviti, spravljati rudo; von neuem säubern, prečediti, prečistiti, prečiščati, prečišati.

Aufsäuern, *v. a.*, prekisati, na novo okisati, nakisati, kisati.

Aufsaufen, *v. a.*, popiti, požlempati, polokati, počrepati.

Aufsaugen, *v. a.*, posesati, sesati; wund saugen, usesati, obsesati.

Aufsäugen, *v. a.*, groß säugen, zdojiti, oddojiti.

Aufsäuseln, **Aufsausen**, *v. n.*, zašumljati, zašumeti.

Aufschaben, *v. a.*, nastergati, načeti, načenjati; durch Schaben öffnen, prestergati; alles aufschaben, postergati, porebkati.

Aufschallen, s. **Erschallen**.

Aufschanzen, *v. a.*, zasip, obkop narediti, delati.

Aufschärfen, *v. a.*, von neuem schärfen, poostriti, poostrovati, znova ostriti; waidmänn., durch Schneiden öffnen, razparati, prerezati, prerezovati.

Aufscharren, *v. a.*, zgrebsti, zgrebati; scharrend öffnen, razgrebsti, razgrebati; durch Scharren erhöhen, nagrebsti, nagrebati.

Aufschaudern, *v. n.*, zgroziti se, zgniti se; er schauderte auf, groza, zona ga je hala.

Aufschauen, *v. n.*, in die Höhe, pogledati, gledati gori, kviško vzdigniti, oberniti oči; nach *M.* auch, vzreti; aufgeschaut! varuj se! glej! na stran!; groß aufschauen, debelo pogledati, gledati; aufmerken, gledati na kaj.

Aufschauern, *v. n.*, s. **Aufschaudern**; *v. a.*, den Weinberg zum dritten Male beschicken, v tretje kopati, tretjo, auch, malo kop imeti.

Aufschaufeln, *v. a.*, auf die Schaufel nehmen, z lopato prijeti, prijemati, zagrabiti; auf einen Haufen, nagrebsti, nagrebati z lopato; vom Mist und Schnee, nakidati, kidati.

Aufschäumen, *v. n.*, speniti, peniti se, zapeniti se; *fig.*, zavreti, skipeti, zrasti.

Aufscheinen, *v. n.*, posijati, sijati na kaj.

Aufschellen, *v. a.*, izzvenkljati (iz postelje), z zvončkam zdramiti.

Aufschenken, *v. a.*, potočiti (vino).

Aufscheren, *v. a.*, naviti, navijati.

Aufscheuchen, *v. a.*, splašiti, preplašiti, plašiti, spoditi, spojati.

Aufscheuern, *v. a.*, počediti, očediti, očistiti, osnažiti, čediti, čistiti, snažiti, nach *M.*, prečiniti; wund scheuern, predergniti, prederzati, odergniti (si kožo); *v. r.*, sich aufscheuern, zdergniti se, zlizati se.

Aufschichten, *v. a.*, zložiti, zlagati, skladati (v skladovnice), naplastiti, plastiti, nakopiti, navorstiti.

Aufschicken, s. **Aufputzen**.

Aufschiebbar, *adj.*, odložljiv; das ist aufschiebbar, to se da odložiti.

Aufschieben, *v. a.*, odložiti, odlagati, odlašati, odkladati; auf einen andern Tag, auch preložiti, prelagati; aufgeschoben ist nicht aufgehoben, kar se vleče, ne uteče; kar se odloži, se ne opusti; das Fenster aufschieben, odriniti, odrivati, odpahniti, odpahovati, odmakniti, odmikati; bei schiebbaren Fenstern hölzerner Häuser, odtvoriti, odtakniti.

Aufschiebend, *adj.*, aufschiebende Bedingung, odložin, odkladin pogoj; die Beschwerde hat keine aufschiebende Wirkung, pritožba nima odložne moči, (ne odlaga spolnjenja razsodbe).

Aufschiebling, der, ein junger aufgeschossener Baum, mladika, šiba, s. **Aufschößling**; in der Baukunst, nach *V.*, lemez za nastrešek, lemez za napuš.

Aufschielen, *v. n.*, poškeleti, zaškeleti kviško.

Aufschießen, *v. a.*, durch Schießen öffnen, odstreliti; hinaufschießen, ustreliti, streljati; durch Schießen verbrauchen, postreliti, postreljati; *v. n.*, schnell aufwachsen, shobotati, kviško šiniti, hitro zrasti, rasti; ein aufgeschossener Baum, švigla; ein aufgeschossener Jüngling, švigel; er ist schnell aufgeschossen, zrastel je kakor konoplja; schnell heraufahren, von Vögeln, zleteti, zletati; von Fischen, zagnati, zaganjati se, skočiti, poskočiti, skakati (iz vode).

Aufschiffen, *v. n.*, nasesti, obsedeti, zadeti se z ladijo.

Aufschimmern, *v. n.*, zaleskotati, leskotati (se).

Aufschinden, sich, *v. r.*, odreti se, oguliti se.

Aufschirren, *v. a.*, die Pferde, napraviti, napravljati konje, opravo djati, devati na konje.

Aufschlacken, *v. n.*, sožlindrati, žlindrati so.

Aufschlag, der, überhaupt, udar, udarjanje na —; im Taktgeben, namah, nach *V.* podvig; Aufschlag einer Waare, podraženje, poskok cene; einer Karte, oberujenje, obračanje; am Kleide, ošiv und ošivi, *pl.*, auch obšavica, oslec, zaslec, zlek; des Hutes, zavih, zavihaj; Zuschlag, priklad; Zoll, dac, dacija;

junges Holz, mladje, okliöje, s. Anflug; warmer Aufschlag, s. Umschlag.

Aufschlagen, *v. a.*, in die Höhe, udariti, udarjati gori; ein Bett, ein Zelt, postaviti, postavljati, razpeti, razpenjati šotor; eine Wohnung, naseliti, naseljevati se; dem Pferde die Hufeisen aufschlagen, podkovati, podkovavati konja; ein Faß, sostaviti, sostavljati sod; mit Reifen versehen, nabiti, nabijati; ein Kleid aufschlagen, privihati, vihati, vjeti, vjemati, prilekniti, prilekati, zlekniti, zlekati, nach *M.* zasleči; aufgeschlagene Stiefeln, privihane, zavihane škorniee, privihanice, zavihaniee; ein Gelächter, smeh zagnati, zakrohotati se, zasmejati se na glas, *serb.* udariti u smeh; die Augen öffnen, odpreti, odpirati oči, spogledati, pogledati, pogledovati; in die Höhe, dvigniti, dvigati oči; Feuer aufschlagen, ukresati, ukresovati, kresati ogenj; etwas auf etwas, nabiti, nabijati; eine Karte, preoberniti, preobraćati, odkriti; das Wasser auf die Räder, spustiti, spuščati, spušati vodo na kolesa; die Thür mit Gewalt, odbutniti, odbutiti, odbutati duri; eine Nuß, raztolči, raztleči, tolči, tleči, razbiti, streti oreh; ein Buch, odpreti, odpirati bukve; in *Resia*, razgnuti, razgibati; im Buche eine Stelle, poiskati, iskati v bukvah kaj; einen Brief, odpreti, odpirati pismo; eine Landkarte, razgerniti, razgrinjati; die Wäsche aufschlagen, strepati, trepati perilo; Felle, obraćati kože; eine Accise auf etwas, naložiti, nakladati dac na kaj; den Preis, eeno postaviti; *v. r.*, sich aufschlagen, pobiti se; den Kopf, pobiti, pobijati si glavo; *v. n.*, aufschnappen, aufklappen, mahniti, mahati kviško; auf den Tisch, udariti ob mizo; die jungen Bäume schlagen auf, mladovje poganja; die Waare ist aufgeschlagen, blago je poskočilo, se je podražilo.

Aufschläger, der, Accisecinnehmer, dacar; des Aufschlägers, dacarjev; **Aufschläger-**, dacarski.

Aufschlagewasser, das, voda, ki goni mlin, ki pada na kolesa, nadkolesna voda, nadkolesnica.

Aufschlängeln, sich, *v. r.*, viti se, zavijati se kviško.

Aufschleiern, *v. a.*, vzdigniti, odgerniti zagrinjalo.

Aufschleifen, *v. a.*, nabrusiti, brusiti; auf das Glas, zbrusiti, obrusiti; auf der Schleife hinaufziehen, potegniti, vleči gori.

Aufschleißen, s. Schleißen.

Aufschlemmen, *v. a.*, zablatiti, zagleniti, zagatiti z glenam; — glena očistiti, čistiti; s. auch **Verpraßen**.

Aufschlendern, *v. a.*, zadegati, zalučati, lučati gori; *v. n.*, udariti, lopniti ob kaj, na kaj.

Aufschlichten, s. Aufschichten.

Aufschlicken, *v. a.*, durch Schlick oder Schlamm erhöhen, nagleniti, nablatiti, blatiti.

Aufschließen, *v. a.*, mit dem Schlüssel öffnen, odkleniti, odklepati; einem die Augen odpreti, odpirati oči; ein Räthsel, uganiti, ugibati; ein Geheimniß, razodeti, razodevati, odkriti, odkrivati; eine dunkle Stelle, razjasniti, razjasnovati, razložiti, razlagati; Erze, odkriti, odkopati rudo; *v. r.*, von Blüthen, razcvesti se, razcvetati se; er schloß sich ihm auf, razodel, odkril mu je svoje serce, svoje notranje, svoje misli.

Aufschließer, der, ključar; **Aufschließerin**, die, ključarica.

Aufschlingen, *v. a.*, zadergniti; die Schlinge lösen, razvozljati, razpetljati oder razpentljati (von peti, pnem); alles aufschlingen, pogoltati (vse); *v. r.*, oviti, ovijati se kviško.

Aufschlitzen, *v. a.*, razparati, parati, prerezati, prerezovati; elastische Körper, preccpiti, cepiti, preklati, klati, razdjati, razdevati.

Aufschluchzen, *v. n.*, zdihniti, zdihovati, zjokati se.

Aufschlucken, *v. a.*, pogoltniti, pogoltati.

Aufschlüpfen, *v. n.*, smukniti na kaj.

Aufschlürfen, *v. a.*, poserkati, poserkovati, serkati, posrebati, srebati, serkaje kviško potegniti.

Aufschluß, der, der Thür, odklep, odklepanje; vor Aufschluß des Thores, preden so bile vrata odperte; Erklärung, odkritje, razjasnjenje, razloženje, pojasnilo; sie geben, odkriti, odkrivati, pojasniti, pojasnovati; die Zukunft wird uns über Manches Aufschluß geben, prihodnost nam bo marsikaj pojasnila; Aufschluß der Mineralien, odkop, odkritje, odkrov.

Aufschmauchen, *v. n.*, zakaditi se, kaditi se; *v. a.*, pokaditi, popiti (ves tobak).

Aufschmausen, *v. a.*, pojesti, pozobati.

Aufschmeicheln, *v. a.*, s prilizovanjem komu kaj pripisati, pripisovati; *v. r.*, prilizati se, s prilizovanjem se komu prikupiti.

Aufschmeißen, *v. a.*, zadegati, degati na kaj; die Thür aufschmeißen, oddegati, razbiti, razvaliti duri.

Aufschmelzen, *v. n.*, flüssig werden, stajati se, tajati se, raztopiti, stopiti, topiti se; *v. a.*, flüssig machen, und öffnen, raztopiti, odtopiti, odtapljati, razpustiti, razplaviti; auf etwas, pritopiti, priplaviti; von neuem, pretopiti, pretapljati.

Aufschmettern, *v. a.*, razbiti, razbijati; *v. n.*, treščiti, trešiti, terjusniti na kaj; zadoneti.

Aufschmieden, *v. a.*, prikovati, prikovavati; durch Schmieden verbrauchen, pokovati.

Aufschmiegen, sich, *v. r.*, oviti, ovijati se, okleniti, oklepati se.

Aufschmieren, *v. a.*, namazati, primazati, mazati; durch Schmieren verbrauchen, zmazati, razmazati; s. auch **Aufkritzeln**.

Aufschmücken, *v. a.*, nališpati, lišpati, olepotičiti, lepotičiti; von neuem schmücken, znova polišpati.

Aufschnabeln, *v. a.*, pozobati.

Aufschnallen, *v. a.*, pripeti, pripenjati, prikopčati, zapenčati; die Schnalle öffnen, odpeti, odpenjati, odkopčati, razkopčati.

Aufschnappen, *v. a.*, uhlapniti kaj, hlapniti, hlapati po čem, hlestniti, hlastati po čem; ein Wort, uloviti; *v. n.*, schnell in die Höhe fahren, hlastniti kviško.

Aufschnarchen, *v. n.*, zasmerčati.

Aufschnäuzen, *v. n.*, usekniti, usekovati se na kaj.

Aufschneiden, *v. a.*, auf etwas, zarezati, zarezovati (v rovaš); Brot aufschneiden für die Gäste, narezati, narezovati kruha, rezati kruh; mit einem Schnitte öffnen, prerezati, prerezovati; den Bauch, razparati, razporiti, parati; mit der Schere, prestriči; alles schneiden, porezati; los schneiden, odrezati, odrezovati; *v. n.*, unwahrscheinlich vergrößern, hlastati, bahati se, s preveliko merico meriti; er schneidet auf, hlasta in hvali se; devet volkov je vidil.

Aufschneider, der, d. i. Prahler, hlastač, bahač.

Aufschneiderei, die, hlastanje, bahanje, baharija.

Aufschneiderisch, *adj.*, hlastov, bahašk, bahaven.

Aufschneien, *v. n.*, mesti, snežiti na kaj.

Aufschneiteln, *v. a.*, obrezati, obrezovati, oklestiti.

Aufschnellen, *v. n.*, šiniti, planiti, skočiti, švigniti kviško; *v. a.*, bersniti, bersati, bercati kviško.

Aufschniegeln, s. Aufputzen.

Aufschnippeln, *v. a.*, razsekljati, sekljati.

Aufschnitt, der, auf etwas, zareza, nareza, zarez; die dadurch entstandene Oeffnung, prereza.

Aufschnitzeln, *v. a.*, zrezljati, razrezljati.

Aufschnüffeln, *v. a.*, zavohati, zaslediti, zasledovati.

Aufschnupfen, *v. a.*, pošnofati*, ponosljati†.

Aufschnüren, *v. a.*, aus einander, odvezati, razvezati, razvezovati, odzankati; auf etwas, privezati, navezati, vezati z vervico.

Aufschobern, *v. a.*, nastavkati, stavkati, nakopčati, kopčati, naplastiti, plastiti.

Aufschocken, *v. a.*, nakopičiti, kopičiti.

Aufschönen, s. Aufputzen.

Aufschöpfen, *v. a.*, zajeti, pozajeti, zajemati.

Aufschossen, s. Aufschießen.

Aufschößling, der, von Bäumen, mladika, sibioica, zrastlika; ein ganz kleiner, scimek; von Menschen, švigel, švigla, dolgan.

Aufschrammen, s. Aufritzen.

Aufschränken, *v. a.*, zložiti, zlagati, skladati križem, naprečati, naprečevati.

Aufschrauben, *v. a.*, auf etwas, priviti, privijati, prišravbati*, privintati, privintovati, vintati; in die Höhe schrauben, naviti, navintati, vintati kviško; los schrauben, odviti, odšravbati, odvintati, odvintovati.

Aufschrecken, *v. a.*, splašiti, plašiti, ostrašiti, ustrašiti, prestrašiti, strašiti; *v. n.*, ustrašiti se, prestrašiti se, zganiti se, prepaden kviško planiti.

Aufschreiben, *v. a.*, etwas, zapisati, zapisovati; schriftlich aufsagen, s pismam, pismeno, pisano odpovedati, odpovedovati; etwas auf etwas, napisati, napisovati.

Aufschreibung, die, zapis, napis, zapisovanje.

Aufschreien, *v. n.*, zavpiti, zagnati, zaganjati vek, glas, zakričati, zavekati, zadreti se, zadirati se; leicht aufschreiendes Kind, zadirečn otrok; *v. a.*, einen Schlafenden, sklicati, z vpitjem zbuditi.

Aufschrift, die, nadpis, napis.

Aufschroten, *v. a.*, bei den Schlössern, presekati, sekati; ein vorgebohrtes Loch erweitern, povertati, povertovati; ein Faß, d. i., hinauf wälzen, navaliti, valiti na —; auffressen, požreti, žreti.

Aufschub, der, odlog, odklad, odlašek, odlaganje, odkladanje; ohne Aufschub, brez odloga; die Sache läßt keinen Aufschub zu, se ne da odlagati, ne terpi odloga.

Aufschultern, *v. a.*, opertati, oder opertiti, opertovati kaj, na ramo djati, devati.

Aufschüren, *v. a.*, das Feuer, podnetiti, netiti, podkuriti, podbezati, bezati ogenj; s. **Anschüren**; bei den Böttchern die Bierfässer von neuem pichen, na novo posmoliti, smoliti.

Aufschürzel, das, podveza, podvezica, podvez.

Aufschüezen, *v. a.*, podpasati, podpasovati, podvezati, podvezovati; nach *V.* auch, spodrasati, spodrasovati; den Schweif des Pferdes, konju rep splesti, spletati, plesti; ein aufgeschürztes Pferd, konj, ki se mu robra vidijo; die Aermel, privihati, privihovati, zavihati, zavihovati, vihati, zlekniti, zasukati; *v. r.*, podpasati, podpasovati se, podrecati se, podrezati se.

Aufschüsseln, *v. a.*, djati, devati v skledo; *fig.*, pred nos prinesti, nositi, pred zobe staviti; gut aufschüsseln, dobro pogostiti, gostovati koga.

Aufschütteln, *v. a.*, pretresti, pretresati, pretresovati, tresti, stresti na noge; das Bett, porahljati, rahljati posteljo.

Aufschütten, *v. a.*, trockene Dinge, usuti, nasuti, nasipati, nasipovati; Flüssigkeiten, naliti, nalivati, nalijati.

Aufschützen, *v. a.*, zajeziti, jeziti, ustaviti, ustavljati vodo.

Aufschwämmen, (vom Schwamm), *v. a.*, wie einen Schwamm auftreiben, napeti, napenjati, napihniti, napihovati; aufgeschwämmt, aufgetrieben, s. **Auftreiben**, **Aufgedunsen**.

Aufschwanken, *v. n.*, zgugati, gugati se.

Aufschwänzen, *v. a.*, das Pferd, podvezati, zavezati, zavezovati konju rep.

Aufschwärmen, *v. n.*, zrojiti.

Aufschwärzen, *v. a.*, von neuem schwärzen, prečerniti, preočrnovati.

Aufschwatzen, *v. a.*, oblebetati koga, da kaj vzame; f. **Aufreden.**

Aufschweben, *v. n.*, dvigniti, dvigati se polagama v zrak.

Aufschwefeln, *v. a.*, požepliti, prežepliti, žepliti.

Aufschweifen, f. **Aufschwänzen.**

Aufschweißen, *v. a.*, privariti, privarjati, navariti, variti na kaj.

Aufschwelgen, *v. a.*, zažreti, zažirati, zaživiti.

Aufschwellen, *v. n.*, oteči, otekati, nach *M.* naduniti, naduti se, eigentlich nadoti se, *cfr. altsl.* nadąti sę; vom Herzen, Wasser, napeti, napenjati se, skipeti, kipeti, narasti, rasti; *v. a.*, aufschwellen machen, napeti, napenjati; aufgeschwollen, otekel, zabuhel.

Aufschwemmen, *v. a.*, das Flößholz usw., naplaviti, plaviti, gnati derva, do kraja splaviti; das Erdreich, f. **Anschwemmen.**

Aufschwemmer, der, plavec, plavivec.

Aufschwenken, *v. a.*, mahniti, mahati s čim (kviško deržé); *milit.*, v red stopiti.

Aufschwingen, sich, *v. r.*, vzdigniti, vzdigovati se, zleteti; auf ein Pferd, zagnati, zaganjati se na konja, *serb.* poviti se; *v. a.*, f. **Aufschwenken.**

Aufschwirren, *v. n.*, zabrenčati, zaberneti, (kviško) zbrenčati, zažgolcti.

Aufschwören, *v. a.*, priseči, prisegati, prisegovati na kaj, s prisego kaj izpričati, poterditi, poterjevati.

Aufschwörer, der, prisegavec.

Aufschwung, der, dvig, zlet, *fig.* povzdiga, razcvet.

Aufsehen, *v. a.*, in die Höhe sehen, pogledati, gledati gori, oči povzdigniti, povzdigovati; f. **Aufschauen.**

Aufsehen, das, es machen, razgledovanjo obuditi, obujati, oči na se vleči, hrup, šundor, govorico narediti, delati; er macht viel Aufsehen, nad njim se močno razgledujejo, silno oči na se vleče, silno slovi, močno sluje; ohne Aufsehen zu erregen, na tihem, natihama, brez hropa, šuma.

Aufseher, der, paznik, pazivec, nadzornik †, nadglednik †; Schulaufseher, višji šolski ogleda; **Aufseherin**, die, nadglednica.

Aufseheramt, das, Posten, nadglednija †, služba nadglednika.

Aufsehnen, sich, *v. r.*, er sehnt sich auf, želi vstati (od bolezni).

Aufseigen, *v. n.*, aufhören Milch zu geben, odstaviti, odstavljati; die Kuh ist aufgesiegen, krava je zgubila mleko, je ob mleko, krava ne daje mleka, ne molze, je nemolzna, odstavlja; *serb.*, krava je zasušila, zapragnula.

Aufseihen, *v. a.*, naceditі, nacejati.

Aufsein, *v. n.*, aufgewacht und aufgestanden sein, na nogah biti, po konen biti; spät in die Nacht, lange auf sein, dolgo na nogah, po koncu biti in čuti, bdeti; wohl auf sein, zdrav biti, dobro se imeti, počutiti, čutiti; die Thür ist auf, vrata so odperte, odperte stoje; alles Brot ist nun auf, ves kruh je pošel; ganze Nächte auf sein, cele noči prečuti, prebdeti, nach *V.* prenočevati.

Aufsenden, *v. a.*, poslati, pošiljati gori.

Aufsenkeln, *v. a.*, naklampati, klampati; die Senkel herausnehmen, razklampati.

Aufsetzen, *v. a.*, postaviti, staviti, postavljati na kaj, posaditi, posajati; bei den Böttchern, sostaviti, sostavljati; die Kimme aufsetzen, izutoriti, utoriti; seinen Kopf aufsetzen, terdovraten, termoglav, termast, svoje glave, svojeglaven biti; eines auf das andere, postaviti, postavljati na —, zlágati; einen Mühlstein, nasaditi, nasajati kamen; einem Hörner, komu roge postaviti, staviti; durch Nähen, pristaviti, pristavljati, prišiti, prišivati; den Hut, na glavo djati, devati, pokriti se; die Speisen, na mizo dati, prinesti, nositi; Gut und Blut für etwas, kri in blago dati, dajati za kaj; betriegen, posaditi koga; ein Mädchen, deklo speljati, spriditi; eine Rechnung, narediti, delati preštetev, številbo, (rajtengo); verfassen, napisati, spisati, spisovati, sostaviti, sostavljati; sich aufsetzen, *v. r.*, wider einen, ustaviti, ustavljati se, upreti, upirati se komu; sich aufs Pferd, sesti na konja, posaditi se, zasesti konja; aufgesetzt! na konja! *v. n.*, das Pferd setzt auf, konj žleb grizo; der Hirsch setzt auf, jelen rogove poganja.

Aufsetzer, der, postavljač, postavljavec.

Aufseufzen, *v. n.*, vzdihniti, vzdehniti, vzdihovati.

Auf sich nehmen, *v. a.*, na se vzeti, jemati kaj, polotiti, lotiti se česa.

Aufsicht, die, pazenje, opazovanje, skerb, nadgled †; die Aufsicht haben, führen über etwas, paziti, gledati na kaj, čuti, skerb imeti nad čim, na skerbi imeti kaj, oči imeti v kaj; er ist ohne alle Aufsicht, nihče, nikdo nima skerbi nad njim.

Aufsichtsbehörde, die, nadglednija †, nadgledna oblast.

Aufsichtspersonale, das, nadgledniki †.

Aufsickern, *v. n.*, kapljati, solziti na kaj.

Aufsieben, *v. a.*, presejati, presevati.

Aufsieden, *v. n.*, zavreti, vreti; *v. a.*, prekuhati, prekuhovati, prevariti, prevreti, zavreti, vreti.

Aufsiegeln, *v. a.*, zapečatiti, pripečatiti, pečatiti; das Siegel lösen, razpečatiti, razpečatovati, odpečatiti.

Aufsielen, f. **Aufwälzen.**

Aufsingen, *v. n.*, zapeti, zapevati; *v. a.*, s prepevanjem zbuditi, zbujati.

Aufsinken, *v. n.*, pasti, zverniti se, zgruditi se na kaj.

Aufsitz, der, zased (na konja); f. auch **Insurrection.**

Aufsitzen, *v. n.*, auf etwas befestiget sein, sedeti na čem, tičati na čem; aufgerichtet sitzen, sedeti; die ganze Nacht aufsitzen, celo noč presedeti, prebdeti, prečuti; sich auf etwas setzen, usesti se ober sesti, usedati se; sich zu Pferde setzen, zasesti, od. zausesti, zasedati konja, usesti se na konja; das Pferd läßt nicht

aufsitzen, konj se ne da zasesti; er ist ihm aufgesessen, sovražin, nasajen mu je; f. auch **Aufsätzig**; von Vögeln, nasesti, nasedati (na limanice); ich bin ihm aufgesessen, speljal me je na led, spečal me je.

Aufsitzgeld, das, zasednina.

Aufsitzstange, die, der Hühner, gredi, *pl. f.*

Aufsollen, *v. n.*, was soll ich denn schon auf? čemu bi že vstajal?

Aufspähen, *v. a.*, spaziti, zapaziti, zapazovati, najti, zaslediti kaj.

Aufspalten, *v. n.*, pócіti, pokati, regniti, regati, razklati se, klati se, razcepiti se, cepiti se; *v. a.*, razklati, preklati, klati.

Aufspannen, *v. a.*, napeti, napenjati, nategniti, nategovati; ein wenig, pritegniti, pritegovati; das Tuch im Rahmen, razpeti, razpenjati sukno; die Saiten auf ein Instrument, navezati, navezovati, napeti strune; gelindere Saiten aufziehen, umanjkovati, prijenjevati, umikati se; die Segel aufspannen, razpeti, razpenjati jadra; alle Segel, porazpeti vse jadra; einen Fluß, zapreti, zapirati.

Aufsparen, *v. a.*, prihraniti, prihranovati, hraniti, privarovati; *serb.*, prištediti (priščediti); aufheben, spraviti, shraniti; aufschieben, odložiti, odlagati.

Aufspeichern, *v. a.*, nasuti, nasipati v žitnico; napolniti žitnico.

Aufspeien, *v. n.*, pljuniti, pljevati na kaj.

Aufspeilern, *v. a.*, razpeti, razpenjati, razšpiliti, špiliti*.

Aufspeisen, *v. a.*, povžiti, povživati, snesti, jesti.

Aufsperren, *v. a.*, weit öffnen, odpreti, odpirati; den Mund, ziniti, zevniti, zevati; die Augen, debelo pogledati; gledati, da bi (komu) oči izkapale; ein Schloß, odkleniti, odklepati.

Aufspielen, *v. n.*, auf der Geige, zagosti, gosti, zaigrati, igrati na —; *v. a.*, ein Stück, zagosti, gosti eno; auf der Orgel, zaorglati, orglati; Cither, Harfe, Cimbale u. dgl., brenkati; sich die Finger, zgosti, odergniti si perste (z godenjem).

Aufspießen, *v. a.*, nabosti, nabadati, natakniti, natikati, (na kopje, na raženj).

Aufspindeln, *v. a.*, naviti, navijati, namotati, namotavati na vroteno; nach *V.* navreteniti.

Aufspinnen, *v. a.*, allen Flachs, popresti, opresti; sich wund spinnen, upresti se, prepresti se.

Aufspitzen, *v. a.*, die Ohren, nastaviti, nastavljati ušesa po koncu.

Aufsprechen, *v. a.*, was verhört war, oddelati, oddelovati, zagovoriti, izgovoriti, zagovarjati (strup, otok).

Aufspreiten, aufspreizen, *v. a.*, razpeti, razpenjati, nach *V.*, razprečati, prečati, razprojiti, projiti; die Thür, na stežaj odpreti, odpirati.

Aufsprengen, *v. a.*, razkropiti, kropiti; ein Schloß, odpuhniti, razbiti, razbijati, odpahniti ključavnico; auch ulomiti, razlomiti, lomiti, ubiti, ubijati; ein Wild, spoditi, spojati, poditi.

Aufsprießen, f. **Aufsprossen.**

Aufspringen, *v. n.*, poskočiti, skočiti, poskakovati; von den Samenhülsen, izprezati, prezati se; aus dem Schlafe, po koncu skočiti, skočiti kviško, na noge, iz sanj se splašiti; sich plötzlich öffnen, odpreti se, razkleniti se; nach *M.* auch, odskočiti; Risse, Spalten bekommen, počiti, pokati, pokati se.

Aufspritzen, *v. a.*, škropiti, šterkniti, šterkati, sikniti, sikati na kaj; ein Geschwür, razsikati, s sikanjem predreti, predirati; alles Wasser aufspritzen, poškropiti, posikati, izsikati; *v. n.*, sikniti, sikati kviško, šterkniti, šterkati.

Aufsprossen, *v. n.*, bersteti, mladike pognati, poganjati, berst pognati, gnati, zrasti, rasti.

Aufsprößling, der, zraslik, mladika.

Aufsprudeln, *v. n.*, vreti, izvirati, kipeti, nach *V.*, zžvergljati, žvergljati kviško, nach *M.*, zvervrati; er sprudelt leicht auf, koj zraste, koj mu zraste greben, hitro se vname, vžge; *v. a.*, sikniti, sikati kviško kaj.

Aufsprühen, *v. n.*, švigniti, švigati, iskre pognati, gnati.

Aufsprung, der, poskok, skok; Spalte, razpok, razpoklina.

Aufspucken, f. **Aufspeien.**

Aufspulen, *v. a.*, an Spinnrädern, namotati, namotovati, naviti, navijati, nasukati, napresti na vreteno; bei den Webern, naviti, nasukati, sukati na cevko.

Aufspülen, *v. a.*, pomiti, pomivati, izprati, izpirati; das Wasser hat den Sand aufgespült, voda je nanesla peska; in reines Wasser tauchen, und geschwind herausziehen, oplakniti, oplakovati.

Aufspunden, *v. a.*, veho odbiti; nach *V.*, odvehniti, odvehovati; nach *M.*, odpilkati, odpilkovati.

Aufspüren, *v. a.*, oslediti, zaslediti, izslediti, izsledovati, zvohati, vohati.

Aufstacheln, *v. a.*, nabosti, nabadati; reizen, spodbosti, spodbadati, podžgati, nadražiti, dražiti.

Aufstaffiren, *v. a.*, einen Hut, napraviti, opraviti, nališpati klobuk; nach *V.* nastrojiti.

Aufstallen, *v. a.*, zur Mast auf den Stall bringen, djati, devati v hlev za pitanje.

Aufstammeln, *v. n.*, zajecljati, jecljati.

Aufstämmen, f. **Aufstemmen.**

Aufstampfen, *v. n.*, mit den Füßen stampfen, cebniti, cebati, zacebati, zacopotati, copotati, z nogo udariti ob tla; *v. a.*, der Stier hat den Boden aufgestampft, bik je razmelinil, razkopal tla; alles aufstampfen, vse sphati, vse stolči, stleči.

Aufstand, der, das Aufstehen, vstanje, vstajanje; Insurrection, *jurid.*, vstaja †, sunt, spor, punt, hrup, vzdig; (punt bedeutet *jurid.* Aufruhr).

Aufständisch, *adj.*, vstajin, puntarsk; die Aufständischen, vstajniki, puntarji.

Aufständern, *v. a.*, ovohati, zavohati.

Aufstappeln, s. Aufschichten.

Aufstarren, *v. n.*, oči vpreti, vpirati kviško.

Aufstäuben, *v. a.*, in Gestalt des Staubes in die Höhe treiben, zaprašiti, prašiti kviško; *v. n.*, auch **Aufstauben**, **Aufstieben**, zaprašiti, prašiti se kviško; zakaditi se.

Aufstäuben, s. Aufstöbern.

Aufstauchen, *v. a.*, bei den Schmieden, po konou pokovati, kovati; den Flachs, nastavkati, stavkati; das Wasser, auch **aufstauen**, zastaviti, zastavljati vodo, ustaviti.

Aufstechen, *v. a.*, ein Geschwür, prebosti, prebadati, predreti; in die Höhe nehmen, nabosti, natakniti (in vzdigniti); ein Auge, stakniti, stikati oko; eine Kupferplatte, prečertati, prečertovati, predolbsti; mit Stichen auf etwas befestigen, pribosti, pribadati; annähen, prišiti, prišivati; vermittelst der Schaufel auf einen höhern Ort bringen, skidati, kidati; Heu, zmetovati; mit Stichen bezeichnen, obosti, obadati.

Aufstecken, *v. a.*, auf etwas stecken, natakniti, natikati, vtakniti, vtikati (n. p. svečo v svečnik), zabiti, zabosti; eine Flagge, razgerniti, postaviti, razviti bandero; aufhäkeln, pripeti, pripenjati, prikopčati; Feuer anstecken, s. Anstecken; Bajonnete, s. Aufpflanzen.

Aufstecknadel, die, igla, bucka, butičarica.

Aufstehen, *v. n.*, vstati, vstajati; früh, zgodej vstati, *serb.* uraniti, podraniti; offen stehen, odpert stati, biti; auf etwas stehen, stati na čem; die Zähne stehen mir auf, skomina mi je, zobje so mi skominasti, skomina me, auch, dolge zobe imeti; vom Krankenlager, ozdraveti, preboleti, shoditi; wider einen aufstehen, zoperstaviti, zoperstavljati se, upreti, upirati se komu, ustaviti se komu, vzdigniti se proti komu, zoper koga, postaviti se komu; erscheinen, prikazati, prikazovati se, priti, prihajati; von den Todten, s. Auferstehen; *weidm.* von Vögeln, zleteti, sferleti.

Aufsteifen, *v. a.*, nakrepčati, krepčati, štirkati*; von neuem, prekrepčati, preštirkati.

Aufsteigen, *v. n.*, aufwärts, stopiti, stopati, iti, laziti kviško, na —; auf den Wagen, na voz stopiti; aufs Pferd, usesti se na konja; die Speise steigt mir auf, jed se mi phá, vspahuje, gazi, jed se mi riga, oder blos riga se mi, rigoiti, rigati, *cfr. serb.* podrigovati se, *russ.*, otrygat sja; der Rauch, valiti se kviško, vzdigniti, vzdigati, vzdigovati se; Gewölke, romantische Gestalten, die Röthe im Gesichte, Zweifel, Begierden steigen auf, nastopiti, nastopati, pokazati, pokazovati se, vstati, vstajati; entstehen, nastati, nastajati, roditi se; in ihm steigen immer neue Begierden auf, zmiraj ga nove želje obhajajo; es steigt mir ein Gedanke auf, utrinja se mi, uternila se mi je misel, prišlo mi je na misel.

Aufsteigen, das, in die höhere Classe, prestop, pomik v višji šolo (razred).

Aufsteigend, *adj.*, aufsteigende Linie, navzgornja versta †, versta prednikov.

Aufsteigung, die, *phys.* vzhod.

Aufstellen, *v. a.*, aufgerichtet stellen, postaviti, postavljati, auch bloß staviti, stavljati po konou; Waaren, blago na prodaj postaviti, razpostaviti; eine Falle, Schlinge udgl., nastaviti, nastavljati; Garben, razstaviti, razstavljati, razpostavljati; Vieh aufstellen, s. Aufstallen; einen Beweis, opreti, opirati se na dokaz, povedati, terditi za dokaz; Zeugen aufstellen, s. Anführen; einen Satz, postaviti, ustanoviti izrek; eine Frage, zastaviti vprašanje; Truppe, razverstiti, postaviti; Acht geben, paziti, streči; *v. r.*, sich aufstellen, vstopiti se, postaviti se.

Aufstellung, die, postavljenje, razstava, nastava.

Aufstemmen, *v. a.* u. *r.*, upreti, opreti, upirati, opirati, nasloniti, naslanjati na kaj, opreti se, nasloniti se.

Aufstempeln, *v. a.*, štempelj, *böhm.* kolek pritisniti, pritiskati na kaj, vštempljati, prištempljati*.

Aufstepperen, *v. a.*, naštepati, štepati*.

Aufsteuern, *v. a.*, kermiti proti vodi; *v. a.*, s. Aufstemmen.

Aufsticheln, *v. a.*, prebosti, prebuckati, *fig.* spodbosti, spodbadati.

Aufsticken, *v. a.*, naštikati, štikati*, z iglo napisati, pisati, *serb.* izvezti (vezem).

Aufstieben, s. Aufstäuben.

Aufstieren, s. Aufstarren.

Aufstimmen, *v. a.*, die Saiten, nategniti, nategovati, napeti strune.

Aufstinken, *v. n.*, zasmerdeti, smerdeti.

Aufstöbern, *v. a.*, stakniti, stikati; in die Höhe, spoditi, spojati (divjačino).

Aufstöhnen, *v. n.*, zastokati, stokati.

Aufstopfen, *v. a.*, napolniti, nagatiti, vnovič napolniti.

Aufstoppeln, *v. a.*, paberkovati.

Aufstörren, *v. a.*, razberkati, berkati, razberbati, razdrezati; im Schlafe, prebuditi, predramiti s šundram; Feuer, razgrebsti, pregrebsti, podtakniti.

Aufstoßen, *v. a.*, durch Stoßen öffnen, odsuniti, odsovati, odpahniti, odpahovati, odmiti, prelomiti, razbiti; in die Höhe, puhniti, puhati kviško, suniti, sovati kviško; den Hund, suniti, cebniti psa, da vstane; Wild, spoditi, pregnati; die Haut, oguliti, odergniti kožo; *v. n.*, es stößt mir auf, riga se mi, rigniti, rigati se; auf etwas stoßen, zadeti, zadevati na kaj, udariti ob kaj; begegnen, naleteti na koga, nameriti (se) na koga, zadeti, zadevati na koga, srečati; vom Schiff, nascesti, obsedeti, obtičati; vom Wein, eikniti, cikati*, pokisniti, skisati se; ein Zweifel stößt mir auf, dvomba me obhaja, se mi vriva, podtika.

Aufstößig, *adj.*, vom Weine, bolno vino, skaženo vino, zavrelica; saurer Wein, vino,

ki na jesih poteguje, pokisuje; vom Viehe, Kindern, bolehen, nabogljen.

Aufstrahlen, *v. n.*, zažariti se, zasijati, posijati, sijati (kviško).

Aufstrauben, *v. n.*, naježiti.

Aufsträuben, *v. a.* u. *r.*, našopiriti, šopiriti, razkodrati, kodrati, naježiti; mit aufgesträubten Haaren, z našopirjenimi, razkodranimi, šterlečimi lasmi, lasje so mu po konou stali.

Aufstreben, *v. n.*, speti, spenjati se, stegovati se kviško, poganjati se, *serb.* težiti.

Aufstrecken, *v. a.*, stegniti, stegovati, pomoliti, moliti (kviško), *serb.* pružiti (= prožiti).

Aufstreicheln, *v. a.*, pogladiti, gladiti.

Aufstreichen, *v. a.*, namazati, mazati, nach V. smugati; aufspielen in der Musik, zagosti, gosti; die Haare, potegniti, sčesati, česati (gori); *v. n.*, das Kleid streicht auf, obleka (suknja) se vleče, (se dersa po tleh).

Aufstreifen, *v. a.*, den Aermel, zavihati, vihati, privihati rokav, zasukati; durch Streifen verwunden, praskniti, uprasniti, opraskati, odergniti, odreti; *v. n.*, dersniti, dersati se, zadeti, zadevati se, dotakniti, dotikati se, vleči se (po tleh).

Aufstreuen, *v. a.*, natrositi, strositi, nasuti, nasipati, nasipavati; im Stalle, nastlati, nastiljati.

Aufstrich, der, der Schminke, namaz, namazovanje; des Fiedelbogens, poteg.

Aufstricken, *v. a.*, allen Zwirn, poplesti, popletati; Stricke auflösen, razplesti, razpletati.

Aufstriegeln, *v. a.*, sčesati, prečesati; sich aufstriegeln, nališpati se.

Aufströmen, s. Anschwemmen.

Aufstücken, *v. a.*, pristaviti, pristavljati na kaj.

Aufstufen, *v. n.*, stopnjema vzdigniti, vzdigovati se; *v. a.*, abstuffen, *mont.* skalo zasekati, zasekovati, stopnje na hrib napraviti.

Aufstufung, die, Klimax, stopnik †, *mont.* zasek (skala).

Aufstülpen, *v. a.*, privihati, privihovati, zavihati, zavihniti, vihati; aufgestülpte Nase, privihan nos, vihanos, zaferljen, zaferknjen nos; den Deckel auf den Topf, pokriti; den Topf stülpen, pisker povezniti, pokrivati lonec, prištuliti; den Hut auf den Kopf, natakniti, djati na glavo.

Aufstürmen, *v. a.*, razbiti, razbijati z napadam, naskokam; *v. n.*, zvihrati, vihrati kviško.

Aufstürzen, *v. a.*, auf etwas stürzen, decken, z. B. den Deckel auf den Topf, pokriti, pokrivati lonec, s. Aufstülpen; *v. n.*, udariti, terjusniti, treščiti, trešiti ob kaj, na kaj.

Aufstutzen, *v. a.*, den Stutz, d. i. den verkürzten Theil einer Sache in die Höhe bringen, s. Aufstülpen; *fig.* prištuliti, štuliti; den Bart, zasukati, zaferkati; *v. r.*, sich aufstutzen, naštuliti se, nališpati se; *v. n.*, osupniti, ostermeti in kviško pogledati.

Aufstützen, *v. a.*, upreti, upirati; die Arme aufstützen, komolce podpreti, podpirati, nasloniti, naslanjati komolce, s. auch Aufstemmen.

Aufsuchen, *v. a.*, poiskati, iskati česa, slediti po čem.

Aufsummen, *v. n.*, zabrenčati, brenčati; summend wegfliegen, zbrenčati; *v. r.*, von Summe, nabrati se, nabirati se, narasti, naraščati, narašati se; seine Schulden summen sich auf, nabirajo se mu dolgovi.

Aufsüßen, *v. a.*, *chem.*, raztop dognati.

Auftafeln, *v. a.*, die Tücher bei den Tuchbereitern, sie in angemessene Falten schlagen, poravnati, poravnavati, ravnati sukno v pole, djati, devati v pole; die Speisen aufsetzen, dati, dajati, princsti, prinašati na mizo.

Auftagen, *v. a.*, s. Vertagen; *v. n.*, svitati se, daniti se.

Auftakeln, *v. a.*, ladijo opremiti, opremati, opraviti, opravljati (s potrebnimi vervmi).

Auftanzen, *v. n.*, zaplesati, plesati (po tuji piščalki, pišalki); *v. a.*, splesati, preplesati škornice.

Auftauchen, *v. n.*, priti, prihajati na verh, na dan, pomoliti se (iz vode); es ist das Gerücht aufgetaucht, nastala je govorica, glas so zagnali, glas je počil.

Auftaumeln, *v. n.*, zatavljati, tavljati, zakrevsati kviško, zagnati se, gugaje zavaliti se na kaj.

Aufthauen, *v. n.*, otajati, raztajati, tajati se, zjužiti, južiti se, odmekniti, odmekovati, auch raztaliti, taliti se; es ist aufgethaut, talo je; vom Schnee, skopneti, kopneti; an einzelnen Stellen, prekopneti; warte, daß er aufthaut, počakaj, da se mu jezik udmerzne, oguglje, omnje; *v. a.*, raztopiti, topiti, raztapljati, topiti.

Aufthauen, das, jug, odmeka, tajanje, raztop.

Aufthauungspunkt, (am Thermometer), utiva, južna pika, talna pika (eigentlich der Nullpunkt, zmerzlin†, über dem das Aufthauen beginnt).

Auftheilen, *v. a.*, porazdeliti, porazdeljevati kaj (med več ljudi).

Aufthun, *v. a.*, djati, devati na kaj, gori; das Essen, djati v skledo, öffnen, die Thür, das Buch, odpreti, odpirati; etwas Vermachtes, oddelati, oddelovati; offen thun, odkriti, odkrivati; aufgethaner Verstand, bistra, odkrita glava; den Mund aufthun, ziniti, blekniti, čehniti, spregovoriti; darf nicht einmal den Mund aufthun, ne sme ne besedice ziniti, čehniti; die Augen, pogledati; die Ohren, poslušati; ein Faß Wein, nastaviti, nastavljati; *v. r.*, odpreti, odpirati se; von Blumen, razviti, razvijati se.

Aufthürmen, *v. a.*, nagermaditi, germaditi, nakopičiti.

Auftiefen, *v. a.*, nach V., naglobiti, globiti,

Auftiefhammer, der, nach *V.*, globnik.

Auftischen, *v. a.*, dati, dajati na mizo, postaviti, postavljati pred koga; alltägliche Sachen, znane reči pripovedovati.

Auftoben, *v. n.*, zadivjati, zdivjati, zrojiti, zarojiti, zabučati, zatuliti, zburiti se.

Auftönen, s. Ertönen.

Auftosen, *v. n.*, zabučati, zabobneti, zatuliti, tuliti.

Auftrag, der, Befehl, nalog, ukaz, naročilo; im Auftrage, über Auftrag, po ukazu; Auftrag geben, naročiti, naročati, naročevati, naložiti, nalagati, zapovedati, zapovedovati, voleti, velovati; Geschäft, naročilo; einen Auftrag besorgen, opraviti naročilo; der Farben auf das Gemälde, nanos, namaz; s. Bestellung.

Auftragen, *v. a.*, in die Höhe, nanesti, nanositi, nanašati na —; Speisen, dati, dajati, prinesti, prinašati jedi na mizo; Gold auftragen, pozlatiti, pozlačevati; mit Farben, prevleči, namazati, mazati; zu grell auftragen, s. Uebertreiben; einem ein Geschäft, naročiti, naročati, naročevati; einem etwas, ukazati, ukazovati, veleti, velevati; Kleidungsstücke auftragen, obnositi; einen Hut, imeti na glavi; einen Schacht, zvišati, zviševati; einen Riß, načertati, čertati na papir.

Aufträger, der, nosač, nosič.

Auftragsbesorger, der, opravnik.

Auftragsgeber, der, naročnik, naročivec.

Aufträufeln, *v. n.*, kaniti, kapljati na kaj.

Auftreffen, *v. n.*, der Mühlstein trifft auf einer Ecke auf, mlinski kamen zadeva ob en vogel; *v. a.*, einen auftreffen, najti, dobiti, dobivati na nogah, zunej postelje.

Auftreiben, *v. a.*, zum Aufstehen, spoditi, poditi, zgnati, zganjati (iz postelje); Wild, spoditi, zgnati, pregnati; Geld auftreiben, dobiti, dobivati dnar; spraviti, spravljati skup; aus einander treiben, razgnati, razganjati, razbiti, razbijati, prelomiti; auf etwas treiben, nagnati, naganjati; den Preis, povišati, kviško pognati, poganjati; Reife auftreiben, nabiti, nabijati; aufblähen, napeti, napenjati; *v. n.*, das Schiff trieb auf, ladija je naletela, obsedela.

Auftreiblich, *adj.*, was nur irgend auftreiblich war, kar se je le dalo skup spraviti, dobiti, najti.

Auftrennen, *v. a.*, razparati, razporiti, parati, porjati; das Geflochtene, Gestrickte, razplesti, razpletati; *v. r.*, razparati, parati se, porjati se.

Auftreten, *v. a.*, eine Nuß, streti, treti, razmandrati z nogo, pohoditi; Erde, razteptati, toptati; *v. n.*, auf den Boden, stopiti, stopati, *dim.* stopkati na kaj; er kann noch nicht auftreten, še ne more stopiti (na nogo); öffentlich auftreten, stopiti pred ljudi, očitno se pokazati, kazati, igrati, predstavljati †; mit etwas, pokazati se s čim; energisch, krepko stopiti na noge, stopiti na perste, postaviti se; gegen Jemand, vstati, vzdigniti se zoper koga; mit einer Klage, klagbar, podati, podajati tožbo zoper koga, tožiti koga; auftreten als Redner, poprijeti, poprijemati besedo; der Leib tritt ihm auf, s. Anschwellen.

Auftrift, die, der Weg, auf welchem das Vieh getrieben wird, gonje, auch zgonje *pl.*, auch gonja, *sing.*

Auftrinken, *v. a.*, allen Wein, popiti, popivati, počivkati.

Auftritt, der, nastop, vstop; auf die Scene, pokaz, igranje; Scene, nastop, *serb.*, prizor; merkwürdiger Vorgang, pomljiva reč; froher, vesela reč u. s. w. mit reč, prigodek; er hat mit ihm einen Auftritt gehabt, sperla, zbesedila sta se bila; prepiral, skregal se je ž njim, zjedla sta se; worauf man tritt, stopojica, stopalnica, stopica.

Auftrocknen, *v. a.*, zum Gebrauche, nasušiti, sušiti (sadje); die Feuchtigkeit wegnehmen, posušiti, sušiti; *v. n.*, trocken werden, posušiti, sušiti se; usahniti, posahniti, usihati, prisušiti se (eno k drugimu).

Auftrommeln, *v. n.*, zabobnati, bobnati (na kaj).

Auftrompeten, *v. n.*, zatrobiti, trobiti.

Auftröpfeln, *v. n.*, nakapljati, nakapljevati, kapljati.

Auftrüben, *v. a.*, skaliti, kaliti, zmotiti, motiti, zbloditi, bloditi.

Auftunken, *v. a.*, s pomakanjem izprazniti.

Aufverlangen, s. Aufwollen.

Aufwachen, *v. n.*, zbuditi se, zbujati se, buditi se; munter werden, zdramiti se; aufwachen, als bloße Unterbrechung des Schlafes, prebuditi, prebujati se; das Gewissen wachte auf, vest se je zbudila.

Aufwachsen, *v. n.*, zrasti, rasti.

Aufwagen, sich, *v. r.*, na noge upati si; wenn du dich schon aufwagst, če si že upaš, če že derzneš, smeš vstati.

Aufwägen, *v. a.*, einem etwas, d. i. darwägen, navagati, navagovati komu kaj; gegen etwas, odvagati, odvagovati za kaj.

Aufwall, s. Aufwallung.

Aufwallen, *v. a.*, zavreti, vreti; von den Wogen, zburkati, burkati se, valiti se; über den Topf, skipeti; im Zorn, razserditi se, razjeziti se, vneti, vnemati se, zakipeti, raztogotiti se.

Aufwällen, **Aufwellen**, *v. a.*, zavreti, variti; ein wenig, povreti; wieder wallend machen, prevreti.

Aufwallend, *adj.*, vrel, kipeč, vnet.

Aufwallung, die, kipenje, vrenje; ich fühle eine starke, heftige Aufwallung, vse giba po meni, vre po meni; Aufwallung des Meeres, burkanje; Zorn, serd, togota; das Blut ist mir in Aufwallung gekommen, kri mi je zavrela.

Aufwalzen, *a. v.*, na valjar (valj) naviti, navijati.

Aufwälzen, *v. a.*, auf etwas wälzen, zavaliti, navaliti, valiti na kaj; bis zu einer Stelle aufwälzen, privaliti do —; auf den Berg, privaliti, valiti na goro; einem etwas,

natovoriti, naložiti, nalagati, nadeti, nadevati komu.

Aufwand, der, strošek, potrošek, *russ.* rashod; mit dem Nebengriff des Tadels, potrata, strata; Aufwand treiben, machen, potratiti, tratiti, veliko potrositi, trositi, zapravljivo živeti; hiezu ist ein größerer Aufwand an Zeit, an Kräften nothwendig, na to je treba oberniti več časa, več moči napeti.

Aufwandeln, *v. n.*, iti, sprehajati se v klanec.

Aufwandsgesetz, das, postava zoper potrato, potratnost.

Aufwärmen, *v. a.*, von neuem wärmen, pugreti, pogrevati, auch podgreti; ein aufgewärmtes Gericht, pogretina, pogrejek, pogreta jed; erwärmen, zgreti oder sogreti, sogrevati, *fig.* ponoviti, ponavljati, na novo povedati, praviti.

Aufwartegeld, das, strežnina.

Aufwarten, *v. n.*, postreči, streči komu, auch poslužiti koga, *serb.* podvoriti, dvoriti; von Hunden, wart auf! strezi! mit etwas, podati, podajati, ponuditi, ponujati komu kaj; einem aufwarten, priti, iti k komu poklonit se mu, počastit ga.

Aufwärter, der, strežnik, strežaj, strežе — ta.

Aufwärterin, die, strežnica.

Aufwärts, *adv.*, gori, v goro; in die Luft, kviško, na kviško, nach *M.* auch viš, viškej, *serb.* u vis; gegen den Berg, vkreber, navkreber, k verhu, k rebri, nad se; den Fluß aufwärts, proti vodi, curku, *serb.* uz vodu.

Aufwartsam, *adj.*, strežljiv, postrežljiv, poslužljiv.

Aufwartung, die, strežba, postrežba, auch poslužba; bei einem Höhern, priklon, poklon; einem seine Aufwartung machen, prikloniti, priklanjati se komu, pokloniti se komu, počastiti koga.

Aufwaschen, *v. a.*, das Geschirr, pomiti, pomivati, omiti, omivati; Tücher und Leinwäsche, oprati, prati; mit Wasser wegwaschen, odmiti, odmivati; alles waschen, pomiti, sprati; ich habe alle Seife aufgewaschen, vse mijlo mi je pošlo pri pranji; sich die Hände wund waschen (von einer Wäscherin), uprati si roke, s pranjem odergniti, udergniti; (beim Handwaschen), umiti, umivati, miti se do kervaviga.

Aufwäscherin, die, in den großen Küchen, pomivavka.

Aufwaschfaß, das, pomivalnik, pomivnjek, plavnik.

Aufwasser, das, polednica.

Aufweben, *v. a.*, alles weben, potkati, tkati; auseinander, razpuorati, pnorati, raztkati.

Aufwechsel, s. Aufgeld.

Aufwechseln, *v. a.*, durch Einwechseln sammeln, oder aus dem allgemeinen Gebrauche bringen, pomenjati, pomenjevati, premeniti, premenjati.

Aufwecken, *v. a.*, zbuditi, zbujati, buditi; völlig munter machen, zdramiti, dramiti; als bloße Unterbrechung des Schlafes, bei vorausichtlichem Wiedereinschlafen, prebuditi, prebujati, predramiti; von den Todten, obuditi, obujati, oživiti, oživljati; eine Gesellschaft, oživiti, oživljati, razveseliti, razveseljevati; aufgeweckt, dobre volje; aufgeweckter Kopf, jasna, bistra glavica.

Aufwecker, der, budivec, budnik; in der Uhr, budilo †.

Aufwehen, *v. a.*, in die Höhe, spahati, pahati kviško, zveti, zvejati, vejati; das Feuer, upahati, pahati ogenj, umahati, razpihati; der Wind hat die Thür aufgewehet, veter je duri odpahal, odpuhnil, pihaje odperl.

Aufweichen, *v. a.*, zmečiti, omečiti, pomečiti, mečiti; mit einer Flüßigkeit, razmočiti, razmakati, namočiti; *v. n.*, razmočiti, razmakati se, zmečiti, mečiti se.

Aufweichung, die, namakanje, razmakanje, mečitev.

Aufweisen, *v. a.*, namotati, namotavati, motati, naviti, navijati; alles weisen, pomotati.

Aufweinen, *v. n.*, zajokati, zjokati se, zaplakati.

Aufweisen, *v. a.*, pokazati, pokazovati, skazati, skazovati.

Aufweißen, *v. a.*, prebeliti, na novo beliti.

Aufwellen, *v. a.*, Obst, nasušiti, nasušati sadja, sušiti sadje.

Aufwellen, s. Aufwällen.

Aufwenden, *v. a.*, Fleiß und Mühe, prizadjati, prizadevati si; viel Geld, potrositi, potratiti, zdajati veliko; ich mußte viel Mühe aufwenden, veliko truda me je stalo.

Aufwerfen, *v. a.*, auf etwas, vreči, metati, lučati na kaj; Dünger auf den Wagen, gnoj nakidati na voz; die Thür mit Steinen aufwerfen, vrata zbiti, razbiti, razbijati; vom Maulwurf, nariti, riti; eine Frage aufwerfen, dati, dajati, postaviti, zastaviti, zastavljati vprašanje, poprašati, vprašati; einen Zweifel, sprožiti dvombo; die Karten, vreči, metati kvarte, preoberniti, preobračati; in die Höhe, zalučati, lučati, zadegati gori, kviško zmetati, zmetavati; einen Damm, nametati, nametavati nasip, nasipati jez, zabroditi, zajeziti; einen Graben, skopati, kopati jarek; die Nase, merdniti, merdati z nosam, vihati nos; aufgeworfene Nase, privihan nos; aufgeworfene Lippen, debele ustnice; aufgeworfener Faßboden, spuhnjeno dno; Schaum aufwerfen, peniti se, pene zaganjati kviško; Sand aufwerfen, nasipati, nasipavati; der Maulwurf wirft Häufchen auf, kert nariva kertine; *v. r.*, sich zum Könige, Gesetzgeber aufwerfen, postaviti se (za) kralja, narediti, delati se kralja, polastiti se kraljeve časti; sich wider Jemanden aufwerfen, spreti se zoper koga, vzdigniti se, vstati na oder zopor koga; sich werfen, vom Holz, zvožiti, vežiti se, vegniti, vegati, skriviti, kriviti se, zžlebiti, žlebiti se, spačiti se.

Aufwichsen, *v. a.*, navoščiti, vošiti, nasvitati; den Schnurbart, namazati, mazati (berko), zasukati, sukati; aufputzen, nališpati, lišpati, *fig.* dobro pogostiti.

Aufwickeln, *v. a.*, auf etwas, naviti, navijati, namotati, namotavati; aus einander, odviti, odvijati, razviti, razvijati, razmotati, razmotavati.

Aufwiegelei, die, šuntanje, draženje.

Aufwiegeln, *v. a.*, podšuntati, našuntati, šuntati, podražiti, nadražiti, dražiti, podhuskovati, podpihavati, podkuriti, podkurjati, podžgati, podžigati, puntati, nach *V.* poddvigniti.

Aufwiegelung, die, šunt, punt, podpih, podžig, podhuskovanje.

Aufwiegen, *v. a.*, mit dem Hebezeug, dvigniti, dvigati z vódam; an Gewicht übertreffen, prevagati, težji biti, več vagati, *fig.* vredniši biti, več veljati, prekositi.

Aufwiegler, der, podpihovavec, puntar, šuntar, huskavoo, podžigavec.

Aufwieglerisch, *adj.*, puntarsk, šuntarsk, podpihovaven.

Aufwiehern, *v. n.*, zarezgetati.

Aufwimmern, *v. n.*, zaječati.

Aufwindeln, *v. a.*, odviti, odvijati, djati, devati iz plenic, razpoviti, razviti dete.

Aufwinden, *v. a.*, naviti, navijati, namotati, namotavati; auseinander winden, odmotati, odsukati, odviti, razviti, razvijati; *v. r.*, viti se, vijugati se, zviti se.

Aufwinseln, *v. n.*, zajavkati, zaeviliti.

Aufwirbeln, *v. a.*, den Staub, zveti, zvihrati.

Aufwirken, *v. a.*, alles Garn, podelati, podelovati, potkati, poplesti; aus einander wirken, razpnorati, razplesti, razpletati; bei den Bäckern, zdelati; bei den Jägern, preparati, razparati, parati.

Aufwirren, *v. a.*, razravnati, razravnavati, razvozlati, razpetljati; *serb.*, razmersiti.

Aufwischen, *v. a.*, pobrisati, obrisati, odbrisati, brisati, otroti, otírati.

Aufwittern, *v. a.*, zvohati, zavohati, vohati.

Aufwocken, s. **Aufrocken.**

Aufwogen, *v. n.*, valove zagnati, gnati.

Aufwölben, *v. a.*, oblokati, obokati, zvelbati, velbati*.

Aufwölken, *v. n.*, es wölkt auf, oblači se, pooblačilo se je.

Aufwollen, *v. n.*, er will auf, rad bi vstal, hoče iz postelje, na noge, hoče vstati.

Aufworfeln, *v. a.*, zvejati, vejati veti na kaj.

Aufwuchern, *v. n.*, das Unkraut wuchert auf, plevel se širi, sili, plevel prerašča, preraša, razrasča, razraša, hobota; *serb.*, uzbujati.

Aufwühlen, *v. a.*, durch Wühlen heraufbringen, zriti, nariti, riti; uneben machen, razriti, razrivati; in Steierm. auch, razrovati, zrovati; die öffentliche Ordnung, podkopati, podkopavati občni red.

Aufwuhlen, s. **Aufeisen.**

Aufwünschen, *v. a.*, einem Alles Uebel, želeti komu vse hudo (zlo), vsega hudiga.

Aufwurf, der, namet, nagreb, nasip, sip, nanos, nakop; eines Maulwurfs, kertina.

Aufwürgen, *v. a.*, podaviti (kar je), podušiti.

Aufzählen, *v. a.*, našteti, naštevati, razšteti, razštevati; *serb.* nabrojiti.

Aufzählung, die, naštetev, naštevanje; nach Aufzählung der Gründe, naštevši vse vzroke.

Aufzaubern, *v. a.*, narediti komu (bolezen); entzaubern, oddelati, oddelavati.

Aufzäumen, *v. a.*, oberzdati, oberzdavati, berzdati, obuzdati, obuzdavati.

Aufzausen, *v. a.*, zlasati, lasati.

Aufzechen, *v. a.*, popiti, zapiti.

Aufzehren, *v. a.*, povžiti, povživati, snesti, pojesti, potrositi, pokončati; vom Vieh, Feuer, požreti, požirati; die Sorgen haben ihn aufgezehrt, skerbi so ga posušile, vzele.

Aufzeichnen, *v. a.*, zapisati, zapisovati, zaznamnjati, zaznamenjevati, gew. zamérkati, zamerkovati, zarisati, začertati.

Aufzeichnung, die, zapis, zaznamba, zamérk, zaris.

Aufzeigen, *v. a.*, pokazati, pokazovati, skazati, kazati.

Aufzerren, *v. a.*, in die Höhe zerren, gori, na kviško zvleči, vleči, vlačiti na kaj, nach *V.*, sturati, turati; aus einander, razvleči, razvlačiti, razturati.

Aufziehbrücke, die, nach *V.*, dvigljiv most, most na škerpoéh, na škerpce, škripce, na ščipah.

Aufziehen, *v. a.*, in die Höhe, potegniti, potegovati gori, nakviško, zvleči, vleči, vlačiti gori, nakviško, vzdigniti; ein Schloß aufziehen, d. i. öffnen, odkleniti, odklepati, odpreti, odpirati; Riegel, odpahniti, odpahovati; den Hahn an der Flinte, Saiten, nategniti, nategovati, napeti, napenjati, naprožiti petelina, strune; eine Landkarte, prilepiti zemljovid na platno; Segel, razpeti, razviti jadra; Anker aufziehen, s. **Lichten**; das Pflaster zieht auf, plaštor* vleče; eine Sache auf die andere ziehen, spannen, nategniti, nategovati, navleči, navlačiti; ein Goldstück aufziehen, zvagati, vagati; aufschieben, vleči, odlagati, odkladati, odlašati, zatezati; einen Vorhang, odgerniti, odgrinjati zagrinjalo, vzdigniti prepono; bei den Webern, auf den Weberstuhl aufziehen, naviti, navijati; Kinder aufziehen, zrediti, zrejati, rediti, odgojiti od. odkojiti, odgajati, gojiti; Thiere, zrediti, rediti; einen aufziehen, spotten, podajati koga, obdelovati, pikati, dražiti, zbadati koga, šalo uganjati, norca delati se iz koga; *v. n.*, es zieht ein Gewitter herauf, nevihta, navihta se bliža, k hudimu vremenu se pripravlja, ravna; auf die Wache ziehen, na stražo iti, stopati; die Wache zieht auf, straža se menja; er zieht prächtig auf, nese, nosi se mogočno; pokazati se v prazničnim oblačilu; einherziehen, prihajati; mit Lügen aufgezogen kommen, priti, hoditi z lažmi, prilagáti; er kommt immer damit aufgezogen, on vedno to goni, govori.

Aufzieher, der, zbadavec, zasmehovavec.

Aufzieherei, die, zasmehovanje, draženje, zasegljivo zbadanje, vjedanje.

Aufzieren, s. **Aufputzen.**

Aufzischen, *v. n.*, zasičati, sičati, zasiskati, zažvižgati.

Aufzittern, *v. n.*, zdergetati, trepetaje vstati, vzdigniti se.

Aufzögern, s. **Verzögern.**

Aufzucken, *v. n.*, švigniti, planiti kviško, *fig.* pomoliti se.

Aufzug, der, potegovanje, nategovanje; der Uhr, navijanje, navitje; des Schlosses, odklep; Aufschub, odlog, odlašek, odlaganje; der Soldaten auf die Wache, zmenja straže; feierlicher Aufzug, praznièin hod, obhod; Kleidung, noša, oblačilo; bei den Webern, snutek, osnova; in der Baukunst, lice; in den Schauspielen, djanje.

Aufzugbrücke, die, s. **Aufziehbrücke.**

Aufzüglich, *adj.*, aufschubbringend, pomuden, zamuden, mudiven, odložin.

Aufzugsgeld, das, der Ansiedler, uselnina; s. **Schleußengeld.**

Aufzupfen, *v. a.*, razskubsti, razpukati, pukati.

Aufzürnen, *v. n.*, razserditi se, razjeziti, žjeziti se, jezen skočiti, poskočiti.

Aufzwängen, *v. a.*, durch Zwängen öffnen, posiliti, silama odpreti, odpirati; einen Hut, nagnati, nabiti na glavo.

Aufzwecken, *v. a.*, auch **Aufzwicken**, mit Zwecken auf etwas befestigen, z žeblji, cveki pribiti, pribijati.

Aufzwingen, *v. a.*, einem etwas, vsiliti, vsilovati, vnuditi komu kaj, posiliti, siliti koga s čim, nariniti, narivati, vriniti komu kaj.

Aufzwitschern, *v. n.*, zažvergoleti, žvergoleti, zagostoleti.

Augader, die, očesna žila.

Augapfel, der, (in der Anatomie, das Auge im engeren Sinne), oko; du bist mein Augapfel, ti si moje očesce.

Auge, das, oko; scharfes, bistro oko; mútes, medlo; eingefallene, izpite oči; nasse, solzne oči; er sieht nicht wohl auf einem Auge, na eno oko, z enim očesam ne vidi dobro, berli; mit unverwandten Augen, z vpertimi očmi, ne zganiti očesa, viriti v kaj; bei Sterbenden, oči se mu zaljubujejo; sie auf etwas werfen, ozreti se na kaj, paziti, oči na kaj oberniti, obračati; es fällt mir in die Augen, zagledam kaj, vidim kaj; ins Auge fassen, vpreti oko v kaj; ein wachsames Auge auf etwas haben, oči imeti, paziti na kaj; große Augen machen, debelo, stermo, široko gledati, začuditi, čuditi se; einem Sand in die Augen streuen, slepiti, slepariti koga; die Augen niederschlagen, oči pobesiti, pobešati, v tla pogledati, *serb.* oboriti oči; ein Auge zudrücken, skoz perste gledati, spregledati, spregledovati; die Augen zumachen, zamižati; halb, zažmiriti; die Augen zu haben, mižati, in Unterfr. auch žmati; die Augen aufschlagen, spregledati, pogledati; die Augen zudrücken einem Todten, zatisniti oči; die Augen laufen, gehen mir über, solze mi stopajo v oči, zalivajo oči; posolziti se, razsolziti se, zajokati, zjokati se; es wird nasse Augen setzen, jok bo, tu bo jok; die Augen fangen ihm an zu brechen, steklene, ledene oči že dobiva, oči so mu osteklele, mu medlé; es schickt sich wie eine Faust aufs Auge, se spodobi, se primeri, kakor zajcu boben, kakor svinji sedlo; dies zog seine Augen auf sich, to ga je mikalo viditi, to ga je vleklo na se; an den Augen ansehen, v očeh poznati, viditi; aus den Augen, aus dem Sinne, izpred oči, iz serca; vor aller Augen, vpričo vsih; er ist ihm ein Dorn in den Augen, mu je tern v peti; mit leiblichen Augen, na svoje oči, s svojimi očmi; in meinen Augen ist er ein Betrüger, po mojih mislih je goljuf, jez ga imam (za) sleparja; mit scheelen Augen sehen, poprek gledati; es schwand mir vor den Augen, tema se mi je storila pred očmi, čern svet se mi je delal, v omedlevico sim padel; ein Auge auf etwas werfen, zaželeti česa; ich habe kein Auge zugemacht, nisim zatisnil očesa; Aller Augen warten auf dich, vse te čaka; vier Augen sehen besser als zwei, več oči več vidi; eine Krähe hackt der andern die Augen nicht aus, vrana vrani no skoplje, ne izkljuje oči; des Herrn Auge macht das Pferd fett, gospodarjeve oči konja pasejo; vor Gottes Augen sind alle Menschen gleich, pred Bogam so vsi ljudje enaki; komm mir nicht mehr unter die Augen, ne hodi mi več pred oči; der Schalk sieht ihm aus den Augen, slepar iz njega gleda; nun sieht er aus andern Augen, zdaj drugač vidi; aus den Augen! spred oči! unter vier Augen, med nama, mej dvema; aus den Augen setzen, pustiti, puščati, pušati vnemar; es liegt vor Augen, je očito, očitno; ein kritisches, ein Kennerauge, bistre, presodne oči, vajene oči; das Auge auf den Würfeln, pika, oko; an den Litzenfäden, zančica; auf den Karten, oko; auf den Pflanzen, Bäumen, oko; das schon aufwachende auf den Bäumen, popek; das sich ins Reis verwandelnde, berst; auf Reben, oko, auch oka, popek, obaleč; das Fett auf den Brühen, cinka, sraga; auf den Zeugen, in den Manufacturen, loš, bliš; der Edelsteine, zerklo; an den Werkzeugen, das Loch für den Stiel, uho; die Theile zwischen den Augen, medočje; die Theile um die Augen, obočje.

Aeugelchen, Aeuglein, das, očesce.

Aeugeln, *v. a.*, oculiren, v lub, lubad, kožo ucepiti, cepiti; nach *V.*, upopkati, popkati, *poln.* očkavać; *v. n.*, liebäugeln, zaljubljeno gledati, z očmi sekljati; blinzen, z očmi igrati, migljati, pomižkniti, pomižkovati.

Augen-, in der Zstzg., voll davon, okat; z. B. Augenmarmor, okat marmelj; den Augen eigen, gehörig uff., očesen, za oči.

Augenachse, die, očesna os.

Augenader, die, očesna žila.

Augenähnlich, *adj.*, okast, očesam podoben.

Augenarzt, der, zdravnik za oči, očesni zdravnik.

Augenbad, das, umivanje, kopanje oči.

Augenbalsam, der, očesno mazilo, očesni balzam.
Augenbeschreibung, die, popis očesa, okopis.
Augenbinde, die, očesna poveza, očesna vez.
Augenblende, die, prikrov, naočnik.
Augenblick, der, der Blick mit den Augen, mig. migljej, trenntek, premežek, trenek, okomigljej; eine kurze Dauer, trenutek, trenutje, otrep, trenek, mah, hip, hipec, auch *altsl.* hyp; von dem Augenblicke an, berž ko —, s čim; er redete noch im Augenblicke seines Todes, govoril je še umiraje; jeden Augenblick muß er kommen, zdaj zdaj, oder zdaj in zdaj, oder zdaj pa zdaj, vsakdaj mora priti, bo tu, kmali kmali, per tej priči, preci, vadlje; das ist der rechte Augenblick, to je pravi čas za —; das ist ein Augenblick der Freude, to je doba veselja; ein lichter Augenblick, spreumljej, spametek; bolnik ali norec se zavéda.
Augenblicklich, *adj.*, u. *adv.*, na mah, na hip, v tem hipu, ko bi z očmi trenil, ko bi mignil, na trenutje, na migljej, na enkrat; eine augenblickliche Freude, hipno veselje, veselje eniga hipa, trenutka.
Augenblicks, s. Augenblicklich.
Augenblitz, der, bistri pogled.
Augenblöde, *adj.*, berljav, slabih oči, kratkiga pogleda, kratkiga vida.
Augenbogen, Augenbraunbogen, der, obočje.
Augenbraune, Augenbraue, die, oberv-i, nach *M.* oberva, *pl.* obervi, *altsl.* br'v; grože haben, obervat biti.
Augenbraungegend, die, obočje.
Augenbrennen, das, skleče oči; ich habe ein Augenbrennen, oči me sklé, pekó, goré.
Augenbutter, die, kermeželj, kermelj, kermežljinek.
Augencur, die, očesno ozdravljanje.
Augendeckel, s. Augenlied.
Augendiener, der, služabnik na oko, na videz, hinavec, hinavski, slepivni služabnik.
Augendienerei, die, **Augendienst**, der, služba na oko, na barle, hinavska, slepivna služba; ihn thun, storiti, delati na oko, na barle, na videz.
Augendrüse, die, očesna žleza.
Augenentzündung, die, očesna vnetica.
Augenfällig, *adj.*, očiten.
Augenfehler, der, očesna hiba.
Augenfell, das, (pannus), očesna mrena, oder kožica.
Augenfisch, der, pikasta riba.
Augenfistel, die, očesna pijavka.
Augenflecken, der, (Trübung der durchsichtigen Hornhaut in den Gradationen, als Nebelfleck, Wolkenfleck, Kreidenfleck und Perlenfleck), kalne oči, oblačne, madežne oči, madež, pega v očeh.
Augenfluß, der, kermežljivost, kermežljive oči; er hat Augenfluß, iz oči mu teče.
Augenförmig, *adj.*, očesast, okast.
Augengeschwulst, die, očesni otok.
Augengeschwür, das, očesna ognjida, očesno ulc.
Augengläser, die, Brillen, očnice †, naočnice †, hile, očjale; Oculargläs bei den Fernröhren, očesnik.
Augenglasschleifer, der, očničar †.
Augengrube, die, bei den Pferden, nadočna jamica.
Augenhaber, (Gerstenkorn am Auge), der, ječmen na očeh.
Augenhäutchen, das, nadočna mrenica.
Augenhöhle, die, očesna jamica.
Augenkitzel, der, očesni segetec od. žgetec; *fig.*, veselje za oči.
Augenkrampf, der, očesni kerč.
Augenkrankheit, die, očesna bolezen.
Augenkraut, Schellkraut, das, kervni mloček.
Augenkrebs, der, očesni rak.
Augenleder, das, prikrov, zakrov za oči, naočnik.
Augenlehre, die, nauk od očes, okoslovje †.
Augenleiden, s. Augenkrankheit.
Augenlicht, das, vid, svetloba oči; das Augenlicht wieder bekommen, spregledati, sprogledati.
Augenlied, das, trepavnica, tripavnica, klup, klupek, St., vehica.
Augenliedentzündung, die, trepavnična vnetica.
Augenliedkrampf, der, trepavnični kerč.
Augenliedlähmung, die, trepavnični mertud.
Augenliedgeschwulst, die, trepavnična vodenica.
Augenliedgeschwür, das, trepavnična ognjida.
Augenliedverwachsung, die, zaraščene, zarašene trepavnice.
Augenlos, *adj.*, brez oči, brezok.
Augenlust, die, očesna sla, poželenje, slast, sladnost oči.
Augenmahl, das, pika, madež na očeh.
Augenmarmor, der, okati, pikasti, grahasti marmelj.
Augenmaß, das, okomér †, pogled, mera na oči, mera na vid, očesna mera; nach dem Augenmaße urtheilen, po očeh soditi; nach demselben kaufen, kupiti, kupovati na oči, na vid, na primero; Augenmaßnehmen, razmeriti, pomeriti, meriti na oči; das zeigt schon das Augenmaß, to že oči kažejo.
Augenmerk, das, gled na kaj, namera, cilj; das ist mein Augenmerk, na to merim jez; Augenmerk auf etwas haben, v mari imeti kaj.
Augenmittel, das, lek, zdravilo za oči.
Augennerv, der, očesna čutnica.
Augenmuskel, der, očesna mišica.
Augenpaar, das, oči.
Augenpulver, das, prah za oči.
Augenpunkt, der, s. Gesichtspunkt.
Augenreiz, der, očesna vada, očesni mik; als Krankheit, očesna serbečina.
Augenring, der, eigentlich Regenbogenhautring, mavrica; blaue Ringe unter den Augen, mehnice, klobase pod očmi.
Augenschein, der, ogled, opelj; ihn vornehmen, etwas in Augenschein nehmen, ogledati, ogledovati, razgledati, razgledovati; biti na ogledu, iti na ogled; bei der Braut, iti na razgled; dem Augenschein nach, po vidu, na videz, po očeh; das lehrt der Augenschein, to kažejo oči, to se vidi na oči.
Augenscheinlich, *adj.*, očiten, očit, vidin, *adv.*, vidama, očitno, očito, vidno, otipama.
Augenscheinlichkeit, die, očitnost, vidnost, očitost.
Augenscheinsbericht, der, ogledno poročilo.
Augenscheinsprotokoll, das, ogledni zapisnik †.
Augenschirm, der, očesna zaslomba.
Augenschleim, der, eine zähe Feuchtigkeit in den Augenwinkeln, kermeželj; damit behaftet, kermežljav.
Augenschmaus, der, očesna naslada.
Augenschmerz, der, bol, bolečina očesna, v očeh.
Augenschwäche, die, slabost oči.
Augensperre, die, očesni kerč.
Augenspiel, das, migljanje z očmi, igranje z očmi, pomižkovanje, pomigovanje.
Augensprache, die, pogovor, pomenkovanje z očmi.
Augensprosse, der, an den Hirschgeweihen, nadočni izrastek.
Augenstaar, s. Staar.
Augenstechen, das, als Krankheit, po očeh bôde; als Operation, s. Staarstechen.
Augenstein, der, okat, pikast kamen.
Augenstern, der, das Sehloch oder Pupille, zerklo, punčica, jederce, zenica, očesna zvezdica; *altsl.*, zenica, u. zénica.
Augentäuschung, die, privid; s. auch Gesichtstäuschung.
Augentriefen, das, cejenje iz oči, solzenje oči, kermežljivost, kermežljavost.
Augentriefig, *adj.*, kermežljav; komur teče iz oči, komur se cedi iz oči.
Augentrost, der, ein Liebkosungswort, očesce, veselje oči; als Pflanze, smetlika.
Augenverblendung, die, omama oči, privid.
Augenvorfall, der, izval, od. prepad očesa.
Augenwasser, das, voda za oči; aus triefenden Augen, solzenje.
Augenweh, das, bolne oči, očesna bolezen.
Augenweide, die, paša za oči, očesno veselje, nasladnost za oči, veselje viditi, gledati kaj.
Augenweiß, das, belo v očesu.
Augenweite, die, dogled, okoseg †, dokler oko nese.
Augenwimmer, Augenwimper, die, vejice *pl.*, veje *pl.*, nach *M.* osemci, zemci, mige, *russ.* résnicy.
Augenwink, der, migljej, mig, pomig (z očmi).
Augenwinkel, der, očesni kotič.
Augenwölkchen, das, oblaček, oblačica v očeh.

Augenwonne, s. Augenweide.
Augenzahn, der, (zob) podočnik, očjek, gorenji kočnik, pasji zob, pasjek.
Augenzeuge, der, naočna priča, *altsl.* samoviđe; *russ.*, očevidec.
Augenzucken, das, mikalica oči.
Aeugig, *adj.*, Augen habend, okat, *mont.* luknjast, lknjičast; in der Zstzg., — ok, als: einäugig, enook, samook; vieräugig, čveterook; schwarzäugig, černook.
Augit, *mineral.* avgit.
Augment, das, pridavek, narastek.
Augur, der, vedežun, vedeževavec, avgur.
August, (Monat), der, veliki serpan, avgust, *serb.* kolovoz, *poln.* sierpień, *böhm.* srpen, *russ.* avgust.
Augustapfel, -birn, usw., zgodnje jabelko, zgodnja hruška.
Augusthopfen, der, zgodnji hmelj.
Augustinermönch, der, avguštinar.
Augustinerkloster, das, avguštinarski samostan.
Augustschein, der, mlaj velikiga serpana, avgusta, velikoserpanov mlaj.
Auhirsch, der, loški jelen.
Auripigment, das, rumeni arzenik, rumena mišica, operment*.
Aurora, die, zarja, zora.
Aus, *praep.*, als eine Präposition, iz; aus der Hand des Feindes retten, sovražniku iz rók oteti; aus der Mitte, iz med, zmed, mit dem *genit.*; izsred; aus der Acht lassen, v nemar pustiti, puščati, pušati; einer aus euch, eden med vami, vas eden, zmed vas eden; aus aller Kraft laufen, na vso moč teči; sich außer Athem laufen, upehati se, nsupsti se; aus vollem Halse schreien, kričati iz vsih ust, na vse gerlo; aus der Uebung, Mode kommen, zastarati se, iz navade priti, opustiti; er kam aus der Uebung, odvadil se je; was soll ich aus dir machen, kaj ćem s tabo; ich mache mir nichts daraus, tega ne čislam, ne maram za to, ne zmenim se za to; der Mensch besteht aus Leib und Seele, človek je iz telesa in duše; aus Liebe zu seiner Mutter, iz ljubezni do svoje matere; aus etwas erkennen, erfahren, wissen, po čem spoznati; aus guter Absicht, v dobrem namenu, iz dobriga namena; aus der Sache sprechen, govoriti od kake reči; aus dem Wege gehen, ogniti se s poti, s pota; aus der Pfarre, izpod domačiga zvona; von etwo aus, od nekod; er schrieb mir von Klagenfurt aus, iz Celovca mi je pisal; von Grund aus, iz dna, iz korena, od dna ven; von Haus aus, od nekdaj; Jahr aus, Jahr ein, od leta do leta, vsako ljubo leto, leto za letam; als Umstandswort für heraus, hinaus, ven; der Wein ist aus, vino je pošlo, poteklo, vina je konec, po vinu je; nach *V.* auch oplet je z vinam, in U. K. auch vina je nestalo; der Wein wird bald aus sein, vino pohaja, poteka, vina zmanjkuje, na malo gre, skoraj bo po vinu; der Gottesdienst ist aus, služba Božja, maša je minula; es ist aus mit ihm, po njem je,

nach *V.* oplet je ž njim, on je oplet; es ist aus mit ihm, er muß sterben, umreti mora, pa je; aus und aus, von in ven, od konca do kraja; er geht bei uns aus und ein, zahaja k nam; er weiß weder aus noch ein, ne ve kaj početi, ne ve, kako in kaj, ne ve kam, ne ve ne naprej ne nazaj, ne zna si pomoči; es ist aus mit seinem Königreich, dokraljeval je; in der Zusammensetzung mit den Zeitwörtern, iz- (nicht zu verwechseln mit z aus dem alten vz oder aber aus raz), o- oder od-, raz-, do-.

Ausackern, *v. a.*, izorati, izoravati, izarjati.

Ausädern, *v. a.*, von Adern befreien, pobrati, izvleči žile, nach *V.* izžiliti, izžilovati.

Ausäffen, *v. a.*, jemanden, spačiti, pačiti se komu, porekati, oponašati koga; s. auch **Ausspotten**.

Ausähren, *v. a.*, das Getreide beim Dreschen, odločiti, odbrati, ločiti klasje; mit dem Rechen, odgrabiti, grabiti klasje; mit dem Strohwische, odmesti, odmetati klasje.

Ausantworten, *v. a.*, izročiti, izročati, izročevati, s. auch **Einantworten**.

Ausarbeiten, *v. a.*, izdelati, izdelovati; vertieste Arbeit, izdolbsti, dolbsti; einen Hund, ihn abrichten, zučiti, učiti psa; einen Stein aus der Erde, izpraviti, izpravljati, izkopati kamen; einen Plan, izdelati; schriftlich, sostaviti, sostavljati, napisati; eine Frage ausarbeiten, izdelati, spisati odgovor na —; ausarbeiten, d. i. vollkommen ausarbeiten und aufhören zu arbeiten, dodelati, dodelovati; einen Ochsen, odreti, odirati, iz kože devati; *v. n.*, der Wein hat ausgearbeitet, vino je dovrelo, nehalo tvarjati.

Ausarbeiter, der, izdelovavec.

Ausarbeitung, die, izdelovanje; das **Ausgearbeitete**, izdelok, sostavek.

Ausärgern, *v. a.*, einem die Seele, razjeziti koga, nagajati komu, da bi (od) jeze počil; *v. r.*, iztogotiti se, iztresti jezo.

Ausart, s. **Abart**.

Ausarten, *v. n.*, spriditi se, zvreči se, spačiti se, zmeniti se, zroditi se.

Ausartung, die, spridenje, popačenje, zmena, zverženje.

Ausarzen, s. **Ausheilen**.

Ausästen, *v. a.*, oklestiti, klestiti; *v. r.*, v veje iti.

Ausathmen, *v. a.* u. *n.*, den letzten Athem, izdahniti, izdihniti, izdihati, izsopsti.

Ausätzen, *v. a.*, izjesti, izjedati.

Ausbacken, *v. a.*, speči, izpeči, peči, dopeči; Fische, Frösche in Schmalz, izcvreti, ocvreti, cveti; es ist wohl ausgebacken, je spečeno, je dobro zapečeno, spodpečeno; *v. n.*, aufhören zu backen, dopeči, nehati peči.

Ausbaden, *v. n.*, aufhören zu baden, okópati se, odkópati se; *v. a.*, etwas ausbaden müssen, plačati, terpeti za druziga.

Ausbähen, ein Schiff, s. **Austrocknen**.

Ausbalgen, *v. a.*, bei den Thieren, odreti, odirati, dreti na meh.

Ausballen, *v. a.*, die Waren heraus, izložiti, izlagati, izkladati.

Ausbannen, *v. a.*, verbannen, izgnati, izganjati, izpoditi, izpojati.

Ausbau, der, dodelanje, dodelava, dozidanje; s. **Ausbauen**.

Ausbauchen, *v. a.*, bauchig machen, strebušiti, trebušiti, zbočiti, trebušasto podobo dati.

Ausbauen, *v. a.*, hölzerne Gebäude, dodelati, dodelovati, docimprati, docimprovati*; gemauerte, dozidati, dozidovati.

Ausbechern, s. **Austrinken**.

Ausbedingen, *v. a.*, izgovoriti, izgovarjati si, postaviti, postavljati za pogoj, pogoditi; reserviren, priderżati, priderżevati, uderżati si.

Ausbedingung, die, izgovorjeni pogoj, priderżek.

Ausbeeren, *v. a.*, Beeren ablösen, obrati, obirati; von den Vögeln, pozobati, zobati jagode.

Ausbegeben, sich, s. **Ausgehen**.

Ausbehalten, s. **Ausbedingen**.

Ausbeichten, *v. a.*, izpovedati, dopovedati, povedati, gem., obstati; *v. n.*, izpovedati se.

Ausbeißen, *v. a.*, izgrizniti, izgristi, izgrizovati, izjesti, izjedati; die Thiere beißen einander aus einem Orte aus, živali se koljejo; von den Vögeln, kavsajo se; verdrängen, pregnati, spodriniti, spodrivati; sich den Zahn, zob si zlomiti, odkerhniti, grizé; *v. n.*, dogristi, nehati gristi, *mont.* pomaljati se, štorleti.

Ausbeizen, *v. a.*, izmočiti, izmakati z izjedno vodo, izstrojiti; einen Flecken in der Wäsche, izlužiti, izbeliti madež iz perila; wildes Fleisch in der Wunde, izjedati divje meso; aus Häuten, Fellen, izstrojiti, izlužiti.

Ausbellen, *v. n.*, dolajati, nalajati se, nehati lajati.

Ausbersten, *v. n.*, izpočiti, izpokati in izpasti.

Ausbescheid, s. **Ausbedingung**.

Ausbescheiden, s. **Ausbedingen**.

Ausbessern, *v. a.*, popraviti, popravljati; s. auch **Ausflicken**.

Ausbesserung, die, popravek, poprava, popravljanje.

Ausbeten, *v. n.*, odmoliti, izmoliti, izžebrati.

Ausbetteln, *v. a.*, izbernjati, izberačiti, izmoledvati si, izprositi si.

Ausbetten, *v. a.*, den Kranken, preložiti v drugo posteljo; postelje iz čumnate izpraviti in prevetriti.

Ausbeugen, s. **Ausbiegen**, **Ausweichen**.

Ausbeute, die, überhaupt, dobiček, dobitek, dobitev, čist dohodek †; in den Bergwerken, dohodek iz rude, ostanek čez stroške.

Ausbeutegrube, die, jama, ki nosi dobiček.

Ausbeuteln, *v. a.*, das Mehl in den Mühlen, presevati, sejati; Geld, iztresti, iz-

tresati iz mošnje, izprazniti, prazniti mošnjo; einen ausbeuteln, stresti, stresati koga; den Beutel leeren, koga ob denar pripraviti, pripravljati, izmolsti mošnjo komu, ogoliti koga; *v. r.*, er hat sich ausgebeutelt, vse je izdal; suh je, da ga nima okrogliga.

Ausbeuten, *v. a.*, izprazoiti, potegniti, vzeti, jemati ves dobiček iz česa.

Ausbezahlen, *v. a.*, poplačati, izplačati, izplačevati.

Ausbiegen, *v. a.*, izpogniti, izpogovati, napogniti, izlokniti, izviniti, izbočiti, izkokniti; *v. n.*, einem aus dem Wege, uganiti, ugibati se komu, umakniti, umikati se komu, ogniti, ogibati se koga.

Ausbieten, *v. a.*, anbieten, ponuditi, ponujati; ausfeilen, prodajati, ponuditi, ponujati na prodaj; einen ausbieten, ihn durch ein höheres Gebot vertreiben, odbiti, odbijati koga s ceno; nach *V.*, preceniti komu; s. **Ueberbieten**; einem Pächter, Miethmann, ihm den Pacht aufsagen, odpovedati, odpovedovati komu; herausfordern, poklicati, klicati na boj.

Ausbildbar, s. **Ausbildungsfähig**.

Ausbilden, *v. a.*, izdelati, izdelovati; den Körper, izuriti, uriti, vaditi; den Geist, izobraziti, izobraževati, omikati, omikavati, izbistriti, bistriti, izučiti, učiti, spopolniti; *v. r.*, izobraziti se, izučiti se, razviti se; die Krankheit bildete sich aus, bolezen se je razvila, je pravo podobo nase vzela.

Ausbilder, **Ausbildner**, der, izobraževavec, omikavec.

Ausbildung, die, izobraženje, omika, izučba.

Ausbildungsfähig, *adj.*, izobražljiv, omike navzeten.

Ausbinden, *v. a.*, razvezati, razvezovati; das Rindvieh, odvezati, odvezovati, odkleniti, odklepati.

Ausbitten, *v. r.* u. *a.*, sich etwas, izprositi si kaj, prositi česa, za kaj; das bitte ich mir aus, prosim, zderżite se tega; to naj se ne zgodi, prosim; ich bin heute ausgebeten, danes sim povabljen (kam drugam na kosilo).

Ausblasen, *v. a.*, hinausblasen, izpihniti, izpihovati; das Licht ausblasen, ugasiti, ugašiti, ugašovati, auch upihniti; auf Blasinstrumenten verkünden, iztrobentati, raztrobentati, raztrobiti, trobiti; figürlich, im gemeinen Leben, etwas überall bekannt machen, iztrobiti, trobiti, razglasiti, razglašati; die Seele ausblasen, umreti, končati; einem das Lebenslicht ausblasen, ubiti, umoriti, ugonobiti koga; mit einer Schußwaffe, posvetiti komu.

Ausblattern, *v. n.*, prestati, preboleti koze.

Ausblättern, *v. a.*, das Buch, prebrati, prebirati, prevreči, preiti liste bukev.

Ausbleiben, *v. n.*, außen bleiben, ostati, ostajati zunej; verzögern und verzögert werden, ne priti, als: lange mit der Hilfe ausbleiben, dolgo ne priti s pomočjo; der Athem bleibt aus, zastoji, zastaja sapa, zastane; doch das Geld blieb aus, 'alj 'dnarjev le ni bilo; er ist ausgeblieben, zginil, zibnil, došel, prešel je nekam, zmanjkalo ga je, zgobil se je; die Strafe wird nicht ausbleiben, kazen (mu) ne odide; mit der Bezahlung ausbleiben, zastati, zaostati s plačilam; das Fieber ist seit gestern ausgeblieben, merzlica je prenehala, ni je bilo od včeraj; du bliebst lange aus, dolgo te ni bilo, dolgo se nisi vernil, dolgo si se mudil; hier ist eine Zeile ausgeblieben, tukaj je (ena) versta izpuščena, izpušena; von der Tagsatzung ausbleiben, ne priti na odločeni dan.

Ausbleiben, das, pomuda, poostanje, neprihod, zmanjkanje, odmanjkanje.

Ausbleichen, *v. a.*, einen Flecken, izbeliti, z beljenjem izpraviti, izpravljati madež; die Leinwand, ubeliti, beliti platno; *v. n.*, bleich werden, zbledeti, ubledeti, bledeti.

Ausbleien, *v. a.*, s svincam napolniti, zaliti, zalivati.

Ausblick, s. **Aussicht**.

Ausblitzen, *v. i.*, es hat ausgeblitzt, nehalo je bliskati, nabliskalo, izbliskalo se je.

Ausblühen, *v. n.*, ocvesti, ocvetati, ocvitati, odcvesti, docvesti; hervorblühen, izcvesti, precvesti, precvetati.

Ausbluten, *v. a.*, sein Blut ausbluten lassen, pustiti, da kri izteče; *v. n.*, izkervaviti se, ukervaveti; alles Blut vergießen, kri je utekla, odtekla, iztekla; die Wunde hat ausgeblutet, kri ne teče več iz rane.

Ausböden, *v. a.*, zadniti, dno narediti, narejati.

Ausbohlen, *v. a.*, mit Bohlen versehen, podničati, z deskami obiti, obijati.

Ausbohren, *v. a.*, zvertati, vertati, prevertati; etwas herausbohren, den Spund, izvertati, izvertovati veho.

Ausborgen, *v. a.*, an andere verborgen, dati, dajati na počak, na zajem, posoditi, posojati, razposoditi, razposojevati; von einem etwas, na zajem vzeti, udolžiti se.

Ausbracken, *v. a.*, ausmerzen, odbrati, odbirati, izvreči, izverči, izvergovati, izmetovati.

Ausbragen, s. **Bragen**.

Ausbraten, *v. a.*, durch Braten herausbringen, alles Fett ausbraten, izpeči, izpekati, izcvreti, izcvirati; zur Genüge braten, speči, prepeči; *v. n.*, izcvreti se, speči se, prepeči se; es bratet zur Genüge, pečeno je.

Ausbrauchen, *v. a.*, povžiti, povživati, užiti, uživati; die Arzenei ist ausgebraucht, zdravilo je povžito; diesen Rock habe ich ausgebraucht, to suknjo sim obnosil, donosil sim jo, dobro sim jo ponosil, auch izporabiti; der Löffel ist ausgebraucht, žlica je obrabila.

Ausbrauen, *v. a.*, skuhati, kuhati ol; alles Malz, pokuhati ves slad.

Ausbrausen, *v. n.*, von dem Winde, Meere, dovrišćati, dovrišati, potihniti, uleči se; von Bier, Most, došumeti, ugasniti, izvervrati, dovreti; *fig.* er hat ausgebraust, stresel je jezo, potihnil je.

Ausbrechen, *v. a.*, etwas herausbrechen, izdreti, izdirati, izlomiti, izbiti, izrovati; den Zahn, izdreti, izlomiti, nach *M.*, izmakniti; die Bienen ausbrechen, podreti, podirati panj, potergati, tergati; bei den Jägern, auswühlen, razriti, riti, razrivati; bei den Brauern, das Bier in die Rinnen schöpfen, pretočiti, pretakati; von Schafen, Pferden, wenn sie Zähne ausbrechen, vreči, metati, izmetavati zobe; Aeste, Früchte ausbrechen, untaugliche oder überflüssige, damit die übrigen desto besser wachsen, oblomiti, oblamati, oblamljati, obtergati, obtergovati, otrebiti, otrebljati, trebiti; im Erbrechen von sich geben, izbruhati, bruhati, izrigati, izbljevati, izbljuti, izkozlati, izmetati; *v. n.*, in einen Laut ausbrechen, pognati, zagnati, zaganjati glas; ausgebrochen werden, der Damm bricht aus, prederl se je, predira se jéz; der Zahn ist ausgebrochen, zob se je izderl; der Gefangene ist aus dem Kerker ausgebrochen, jetnik je prederl; schnell hervorbrechen, udirati se, udariti, udarjati, udreti; in lautes Gelächter ausbrechen, spustiti smeh, zakrohotati se, hrohotati se, na glas se smejati; in Klagen, Thränen, zavekati, zajokati, zaplakati, zagnati jok, zatarnati; er brach in Thränen aus, solze so se mu uderle; in Zorn, zarohneti; sich zeigen als Krankheit, bolezen se je začela, prikazala, pričela, je vstala; beim Feuer, ogenj je vstal, goreti je začelo, vnelo se je; der Krieg brach aus, vojska se je vnela; in Worte, spregovoriti, oglasiti, zglasiti se (n. p. oglasil se je s temi besedami); vom Concurse, nastati, razglasiti se.

Ausbreiten, *v. a.*, die Flügel, Arme, Hände ausbreiten, sprostreti, sprostirati, raztegniti, raztezati, raztegovati, nach *V.*, razprojiti, auch razganiti, razgibati; Blech in den Blechhämmern, potegniti, vleči pleh; bekannt machen, ein Geheimniß ausbreiten, raznesti, raznašati, razglasiti, razglašati, raztresti, raztrositi, trositi, razsejati; ein Tuch, einen Zeug, ein Tischtuch, razgerniti, razgrinjati, raztegniti; Kenntnisse, razširiti, razširjati; sein Name war im ganzen Lande ausgebreitet, njegovo ime je slovelo po vsi deželi; ausgebreitete Kenntnisse, velika učenost; *v. r.*, sich ausbreiten, von Thieren, razploditi, ploditi se, zarediti, zarejati se, pomnožiti se, razmnožiti se, razširiti se; von Pflanzen, razrasti, razrašćati, razrašati se; von Krankheiten, razpasti, razpasovati se, razširjati se; der Aufruhr breitet sich immer mehr aus, punt zmir dalje sega, se razširja, narašca, naraša; sich über etwas, bolj na tanko od česa govoriti, obširneje razložiti.

Ausbreiter, der, razširjavec, razglaševavec, raznašavec.

Ausbreitung, die, razšir, razširjanje, razprostiranje, razgrinjanje, raznašanje.

Ausbrennen, *v. a.*, das inwendige in einer Sache, izžgati, izžigati, izpaliti, paliti; gehörig brennen, dožgati, izpeči, opeči, opekati; den Kalk, skuhati, kuhati und žgati apno; eine Stadt, požgati, požigati; *v. n.*, ausgebrannt sein, aufhören zu brennen, izgoreti, pogoreti; das Schloß brannte rein aus, grad je do tal, do dna pogorel; zu Ende brennen, dogoreti; ein ausgebranntes Herz, terdo, oterpnjeno seree; stärker zu brennen anfangen (vom Licht), razgoreti se.

Ausbringen, *v. a.*, izpraviti, izpravljati; ein Gerücht, eine Heimlichkeit unter die Leute bringen, raznosti, raznašati, raztrositi, razglasiti, zatrositi, zasejati; man hat ausgebracht, zagnali so glas; eine Gesundheit, einen Toast, napiti, napivati zdravico komu, piti na zdravje; im Bergbau, izplaviti, raztopiti, stopiti, topiti; Junge, izleči, leči; einen Teich, očistiti, otrebiti, trebiti ribnik; er konnte den Handschuh nicht ausbringen, ni mogel rokovico sleči, z roke spraviti.

Ausbröckeln, *v. a.* u. *r.*, zdrobiti, drobiti, zdrobiti se.

Ausbrodemen, *v. n.*, izpariti se.

Ausbruch, der, početek, začetek; des Feuers, einer Leidenschaft, vnetje, vžig, začetek; zum Ausbruch kommen, pričeti, začeti, začenjati se; s. **Ausbrechen**; Wein, samotok, samomaščina, samomašina; vor Ausbruch des Krieges, preden se je vojska začela, vnela; der Ausbruch dieser Krankheit schreckte ihn ab, zbal se je, ker se je ta bolezen pokazala, začela; Ausbruch aus dem Kerker, predor iz ječe; Ausbruch des Vesuvs, riganje, metanjo Vezuva; Ausbruch der Freude, močno razveseljenje.

Ausbrühen, *v. a.*, mit siedendem Wasser, ein Geschirr, zakuhati, zakuhovati, zapariti, zaparjati, pariti (sod).

Ausbrüllen, *v. n.*, natuliti se, nehati tuliti.

Ausbrummen, *v. n.*, namermrati se, nehati godernjati.

Ausbrunsten, *v. n.*, nehati se goniti, pojati.

Ausbrüsten, *v. a.*, die Brusthöhle eines geschlachteten Viehes ausleeren, izvleči, iztrebiti, iztrebljati oserčje.

Ausbrüten, *v. a.*, izleči, leči, izvaliti, valiti, izuriti, uriti; ersinnen etwas Böses, izmisliti, izmišljevati si, iztuhtati, izkuhati, kuhati, izviti, izkovati, kovariti; *v. n.*, nehati leči, izleči se.

Ausbüchsen, *v. a.*, eine Nabe mit einer Büchse, einem breiten Ringe, vdelati, vdelovati puško.

Ausbügeln, *v. a.*, die Falten, Nähte, zgladiti, zglajati, gladiti, polikati, likati.

Ausbund, der, cvet, izbor; Ausbund der Schönheit, čudo lepote, lepota da je ni take; im bösen Sinne, izveržek, izmeua; ein Ausbund der Tugend, zgled kreposti; ein Ausbund der Redner, izverstin govornik.

Ausbündig, *adj.*, preizbran, izverstin, poseben.

Ausbürgen, *v. a.*, ein Pfand auslösen, rešiti, zastavo rešiti, reševati.

Ausbürger, der, vnajnik, zunanj mešćan, mestnjan.

Ausbürsten, *v. a.*, izščetiti, izkertačiti, s ščetko očistiti, izčesati.

Ausbuschen, *v. a.*, das Gras, Unkraut buschweise ausreißen, porovati, rovati, izpukati, izpuliti, puliti.

Ausbüßen, *v. a.*, etwas, für etwas büßen, pokoriti se za kaj, pokoro storiti, delati, s. **Büßen**; ein Netz, popraviti, popravljati.

Auscultant, der, poslušavec, avskultant.

Auscultation, die, *medic.*, izsluhovanje, (bolezni) †.

Auscultiren, *v. a.*, izsluhovati (bolezen) †.

Auscuriren, *v. a.*, eine Wunde udgl., izceliti, celiti, ozdraviti, ozdravljati, zdraviti; eine Krankheit, ozdraviti, ozdravljati, izgajiti, gajiti, izlečiti, izvračiti.

Ausdampfen, *v. n.*, mit sein und haben, izkaditi, kaditi se, izhlapeti, izpuhteti, izdišati se; *v. a.*, eine Pfeife, izkaditi, pokaditi.

Ausdämpfen, *v. a.*, izkaditi, kaditi, izkajati, izpariti, pariti; die Kohlen ausdämpfen, d. i. auslöschen, zadušiti, dušiti, zalopniti, ugasiti, ugašati; einen Fuchs, zakaditi lisici, z dimam, kajenjem pregnati lisico.

Ausdärmen, *v. a.*, ćeva vzeti, jemati iz —, izćeviti, razćiniti.

Ausdauer, die, preterpljenje, terpež, dostanek, stanovitnost.

Ausdauern, *v. n.* u. *a.*, aushalten, preterpeti, izterpeti, terpeti, prebiti, dostati, dostajati, prenesti, prenašati, prestati, prebaviti.

Ausdauernd, *adj.*, preterpljiv, terpežen, stanoviten.

Ausdehnbar, *adj.*, raztezen, vlačin.

Ausdehnbarkeit, die, razteznost, razpenljivost, vlačnost.

Ausdehnen, *v. a.*, raztegniti, raztegati, raztegovati, stegniti, stegovati, razprostreti, razprostirati, vleči, vlačiti; nach *V.* auch razprojiti; s. auch **Ausbreiten**; etwas elastisches ausdehnen, napeti, napenjati; *v. r.*, razširiti, razširjati se, razprostreti, razprostirati se; ausgedehnt, razširjen.

Ausdehnung, die, razteg, raztežaj, raztegnjenje, razteza; Weitläufigkeit, obšir, obširnost, razšir.

Ausdehnungskraft, die, raztežna, razširna moč.

Ausdeichen, *v. a.*, vermittelst eines Deiches ausschließen, odjeziti, odježati, odgraditi, odgrajati.

Ausdengeln, *v. a.*, sklepati, klepati (koso).

Ausdenken, *v. a.*, zmisliti, zmišljati, zmišljevati; *v. r.*, zmisliti se, namisliti se; aufhören zu denken, izmisliti, domisliti.

Ausdenker, der, zmišljevavec.

Ausdeuten, *v. a.*, izložiti, izlagati, razložiti, razlagati, razkladati, iztolmačiti, raztolmačiti, pretolmačiti, tolmačiti; übel ausdeuten, za zlo vzeti, jemati, zameriti, zamérjati.

Ausdeutung, die, razlaganje, tolmačenje, razklad.

Ausdichten, *v. a.*, zmisliti, zmišljati, zmišljávati, duhtati, tuhtati; dicht machen, zgostiti, narediti, da kaj vodo derži.

Ausdielen, *v. a.*, opažiti, pažiti, obiti, obijati z deskami; s. auch **Bedielen**.

Ausdienen, *v. n.* u. *a.*, seine Zeit, doslužiti, odslužiti; ferner, untauglich sein, izslužiti se; das Kleid hat ausgedient, obleka je doslužila; ausgedient, odslužen; ein Ausgedienter, odsluženec, izsluženec.

Ausdingen, *v. a.* u. *r.*, sich etwas, izgovoriti, izgovarjati si kaj; s. **Ausbedingen**.

Ausdocken, *v. a.*, aus der Docke nehmen, sneti, snemati.

Ausdolmetschen, s. **Ausdeuten**.

Ausdonnern, *v. i.*, izgermeti se, odgermeti, nehati germeti.

Ausdorren, *v. a.*, usahniti, usihati, posušiti se, sušiti se; ausgedorrt, suh, usahnjen.

Ausdörren, *v. a.*, posušiti, posušati, izsušiti, izsušati, sušiti.

Ausdrängen, *v. a.*, poriniti, porivati, pahniti iz (kake družbe), izriniti, izrivati, iztisniti, potisniti.

Ausdrängen, das, des Mastdarms, prepad ritnika.

Ausdrechseln, *v. a.*, izstrugati, strugati, iztružiti, iztočiti, točiti.

Ausdrehen, *v. a.*, izsukati, izviti, izvijati; *v. r.*, sich ausdrehen, wie ein Fisch aus den Händen, smukniti, smukati, izmuzniti, izmuzati se, izmotati se, izviti se; auch ausdrechseln, s. **Ausdrechseln**.

Ausdrehstahl, der, zum Hohldrehen, strug, stružno dleto.

Ausdreschen, *v. a.*, Korn, Erbsen, omlatiti, mlatiti; herausbringen, izmlatiti; durch Dreschen erhalten, namlatiti, primlatiti; alles Getreide, pomlatiti, omlatiti; *v. n.*, aufhören zu dreschen, beschließen, domlatiti.

Ausdringen, *v. n.*, izvaliti se, valiti se iz česa.

Ausdrommeten, *v. a.*, iztrobiti, trobiti.

Ausdruck, der, Wort, izrek, beseda, izraz †; ein Zeichen, znamnje; dieses Bild hat Ausdruck, ta podoba je živa.

Ausdrucken, *v. a.*, ein Buch, natisniti, dotiskati, natiskati, izdrukati *; ausgedruckte Lettern, izguljene, izdergnjene, sporabljene čerke; mit Worten ausdrucken, s. das gebräuchlichere **Ausdrücken**.

Ausdrücken, *v. a.*, durch Drücken herausbringen, iztisniti, iztiskati, iztiskavati; Flüssigkeiten, izžeti, izžemati; das Licht durch Drücken auslöschen, izterniti, iztrinjati luč; durch Drücken ausdehnen, raztisniti, raztiskati; ein Siegel in Wachs, s. **Abdrucken**; mit Worten ausdrücken, auch, sich ausdrücken, als *v. r.*, povedati, izreči, izrekovati, izgovoriti, izustiti, izraziti †; sich zierlich ausdrücken, lepo govoriti; die Ursache ausdrücken, naznaniti, omeniti, povedati, za kaj —.

Ausdrücker, der, ožemač, ožemavec.

Ausdrücklich, *adj.* u. *adv.*, deutlich, razločin, gladek, in U. K. auch recen; ausdrücklich verbieten, gladko, rezno, za terdno prepovedati; ich sagte es ihm ausdrücklich, gladko sim mu povedal, s celo besedo, naravnost; mit Vorsatz, navlaše, nalaš; mit Bewußtsein, vedama.

Ausdruckslos, Ausdrucksleer, *adj.*, mertev, brez živosti, brez življenja, brez izraza †.

Ausdrucksvoll, *adj.*, živ, določin, natančen, izrazen †.

Ausdrusch, der, mlatva, mlatev, mlačev, mlatnja, namlaček †, omlačeno žito.

Ausdusten, *v. n.*, izpuhteti, puhteti, izduhteti, duhteti, dišati; *v. a.*, (nach andern: ausdüften), izpuhtiti, puhtiti, dišati, duh od sebe dati, dajati; die Blumen duften Wohlgerüche aus, cvetlice lopo diše.

Ausdulden, *v. n.*, doterpeti, izterpeti, prestati; *v. a.*, preterpeti, terpeti.

Ausdüngen, *v. a.*, nagnojiti.

Ausdunst, s. **Ausdünstung.**

Ausdunsten, *v. n.*, izpariti se, pariti se, hlapeti, čaditi se, zginiti v podobi sopara, izpuhteti.

Ausdünsten, *v. a.*, izpariti, izparjati, pariti, izkaditi, kaditi, izhlapiti, hlapiti, izsapiti.

Ausdünstung, die, izparica, parica, izpuh, izkaja, hlap; eine duftende, izdišek, duh; s. auch **Dunst;** Ausdünstung der Haut, kožno ali poltno hlapenje.

Ausebnen, s. **Ebnen.**

Ausecken, *v. a.*, zdelati, zdelovati, zrezati, zrezovati na vogle, zvoglati, navoglati, voglati.

Auseggen, *v. a.*, z brano povleči, zvlačiti, zbranati, pobranati; etwas aus der Erde herauseggen, izvleči, izbranati; *v. n.*, zu Ende eggen, dobranati, devlačiti, povlačiti.

Auseilen, *v. n.*, pohiteti, hiteti ven.

Auseinander, *adv.*, narazen, saksebi, eno od druziga; zu weit auseinander, predalječ eden od druziga, predalječ vsaksebi, nach *M.* auch vsakodse; in den Zusammensetzungen bei den Zeitwörtern, raz-, od-; die Sache muß auseinander, to mora narazen; auseinander oder entfernt von einander sein, nadvoje biti.

Auseinanderbiegen, *v. a.*, razviti, razvijati.

Auseinanderblasen, *v. a.*, razpihniti, razpihati, razpihovati.

Auseinanderbrechen, *v. a.*, razlomiti, razlamati.

Auseinanderbringen, Auseinanderthun, *v. a.*, razstaviti, razstavljati, razdjati, razločiti, ločiti.

Auseinanderfahren, *v. n.*, razpeljati se.

Auseinanderfallen, *v. n.*, razpasti, razpadati (se).

Auseinanderfegen, -kehren, *v. a.*, razmesti, razmetati.

Auseinanderfliegen, *v. n.*, razleteti se, razferleti.

Auseinanderfliehen, *v. n.*, razbegniti se, razprašiti se.

Auseinanderfließen, *v. n.*, razteči, raztekati se.

Auseinandergehen, *v. n.*, raziti, razhoditi, razhajati se; langsam, razmikati se.

Auseinanderjagen, *v. a.*, razpoditi, razpojati, razgnati, razganjati.

Auseinanderkämmen, *v. a.*, razčesati, razčesovati.

Auseinanderlassen, od. **Auseinander gehen lassen,** *v. a.*, razpustiti, razpuščati, razpušati.

Auseinanderlaufen, *v. n.*, razteči, raztekati se.

Auseinanderlegen, *v. a.*, razložiti, razlagati, razkladati.

Auseinanderreißen, s. **Zerreißen.**

Auseinanderrücken, *v. a.*, razmakniti, odmakniti eno od druziga.

Auseinanderscharren, *v. a.*, razgrebsti, razgrebati.

Auseinanderschlagen, *v. a.*, razbiti, razbijati.

Auseinandersetzen, *v. a.*, razložiti, razlagati; *v. r.*, sich auseinander setzen, poravnati se, spraviti se, pogoditi se.

Auseinandersprengen, *v. a.*, raznesti, raznašati, razbiti.

Auseinanderstellen, *v. a.*, razstaviti, razstavljati.

Auseinandertreten, *v. n.*, razstopiti, razstopati.

Auseinanderwerfen, *v. a.*, razvreči, razmetati, razmetovati, razlučati.

Auseinanderwickeln, *v. a.*, razviti, razvijati.

Auseinanderwirren, *v. a.*, razmotati, razmotavati, odmotati.

Auseinanderziehen, *v. a.*, razvleči, razvlačiti.

Auseisen, *v. a.*, was eingefroren ist, losmachen, aus dem Eise herausschaffen, iz ledú izpraviti, izpravljati, izvleči, izvlačiti, izkrušiti, nach *V.*, izlediti.

Auseitern, *v. n.*, mit haben, aufhören zu eitern, dognojiti se, izgnojiti se; mit sein, ognojiti se in teči iz—.

Ausempfinden, *v. n.*, popolnama čutiti.

Auserkennen, *v. a.*, skozi in skozi spoznati, spoznavati.

Auserkiesen, Auserkören, Auserküren, *v. a.*, izvoliti, voliti; sich einen zum Freunde, sprijatliti se, poprijatliti se s kom, prijatliti se s kom; s. **Auswählen.**

Auserlesen, *v. a.*, izbrati, izbirati; s. auch **Ausleseu.**

Auserlesen, *adj.*, izbran, izvorstin.

Ausernten, *v. a.*, dožeti, požeti.

Auserschallen, s. **Erschallen.**

Auserschen, *v. a.*, izbrati, izbirati, odbrati, odbirati.

Auserfinnen, s. **Ersinnen.**

Auserwählen, *v. a.*, izvoliti, voliti (izmed-), izbrati, izbirati, odbrati.

Auserwählt, *adj.*, s. **Auserlesen,** *adj.*; der Auserwählte, izvoljenec.

Auserwählung, die, izvolitev, izbor, izbiranje.

Auserzählen, *v. a.*, do konca povedati, dopovedati, praviti; *v. n.*, nehati pripovedovati; *v. r.*, napripovedovati se.

Auserziehen, *v. a.*, do konca, do dobriga zrediti, zrejati.

Auseſſen, *v. a.*, pojesti, pojedati, snesti, snedati, povžiti.

Ausfachen, *v. a.*, einen Schrank inwendig mit Fächern versehen, opredaliti, predaliti; opoličati, predale napraviti (v čem).

Ausfächern, *v. a.*, den Weinberg mit Fächern belegen, zasaditi, zasajati z reznicami, živicami.

Ausfädeln, *v. a.*, die Fäden eines Gewebes herauszupfen, um es aufzulösen, izpukati, pukati, izpuliti; *v. r.*, izpukati, pukati se; *serb.*, krezati se.

Ausfahren, *v. a.*, einen Weg verderben, zvoziti, zvažati, razvoziti cesto; ausgefahren, razvožen, zvožen; ausführen, aus dem Lande, izvoziti, izvažati, izvaževati, voziti iz —; *v. n.*, hinausfahren, odpeljati se, peljati se (ven); bei den Bergleuten aus der Grube steigen, iti, hoditi iz jame; seine Seele ist ausgefahren, umerl je, duša se je odločila; der Fuß fuhr mir aus, noga (se) mi je spoderknila, spodersnilo, spodletelo mi je, s. **Ausgleiten;** ausbrechen, von den Ausschlägen auf der Haut, izpahniti, izpahovati se, izpustiti, izpuščati se, izpušati se, izriniti se.

Ausfahrt, die, aus einem Orte, odpeljanje, izpeljava, izvožnja; aus der Erzgrube, hod, hoja iz jame; in der Erztonne, izvožnja v oboji; ein Thorweg, izvozna cesta.

Ausfall, der, des Getreides aus den Aehren, izpad, stresanje; der Beeren, osip; gewisser Theile des menschlichen Körpers aus ihrer ordentlichen Lage, izstop, izvinjenje, izpah, izkremba, izmaknjenje; Ausfall, eigentlich Vorfall der Gebärmutter, trot, trut; aus einer Festung auf den Feind, zagon, udar iz terdnjave; einen Ausfall thun, planiti, zagnati, zaganjati se (iz terdnjave); Ausfall mit Worten, napad; Ernte, letina, pridelek, obrodek; der Ausfall von Kartoffeln war schlecht, krompir* se je slabo obnesel, krompirja se je malo pridelalo; Deficit, pomanjšek, pomanjkljej, pogrešek; *serb.*, manjak; *poln.*, ubitek; Resultat, izid; heimliche Thür, skrivne duri.

Ausfallen, *v. a.*, sich die Achsel, izpahniti si roko, izkreniti se, izplečiti se; *v. n.*, eigentl., izpasti, izpadati, pasti, padati iz —; die Haare fallen ihm aus, lasje mu gredo s glave; aus einer Festung auf einen Feind, s. **Ausfall;** gerathen, iziti, izhajati se, narediti se; gut, po sreči, po godi se iziti, uspešiti se, ročiti se; die Stimmen fallen auf Jemanden aus, glasi se za koga; die bei der Berathschlagung ausgefallenen Meinungen, menjenja, ki so se pokazale pri posvetovanji; der Beweis fiel nicht rechtsbeständig aus, dokaz ni obveljal po postavi; die Ernte fiel bei uns gut aus, letas smo lepo reč pridelali; letina se nam je dobro obnesla.

Ausfalten, *v. a.*, razviti; *serb.*, razabrati (razbrati) nabrano.

Ausfalzen, *v. a.*, zgladiti, gladiti.

Ausfangen, *v. a.*, einen Teich, ihn dadurch leer machen, poloviti ribe v ribniku, izpoloviti.

Ausfärben, *v. a.*, dobro pobarvati, barvati.

Ausfaseln, Ausfasen, Ausfasern, *v. n.* u. *r.*, die Fäden gehen lassen, von Zeugen, niti puščati, pušati; izpnorati, pnorati se, izpukati, pukati se; *v. a.*, izpukati, pukati, izpnorati, pnorati; s. **Ausfädeln.**

Ausfasten, *v. n.*, izpostiti se, dopostiti se.

Ausfaulen, *v. n.*, im Innern, sognjiti, strohneti, trohneti, sperhneti, sprepereti; verfaulen und ausfallen, izgnjiti, izgnjivati.

Ausfausten, *v. a.*, ugnjesti, gnjesti.

Ausfechten, *v. a.*, etwas mit einem vor Gerichte, izpravdati, dognati, doganjati, izdelati; durch ein Gefecht, izbojevati, z bojem, orožjem razločiti; *v. n.*, aufhören zu fechten, izpravdati se, nehati bojevati se.

Ausfegen, *v. a.*, den Unrath, izmesti, izmetati; die Stube, pomesti, pometati, sčediti, čediti; rund herum ausfegen, omesti, ometati.

Ausfeiern, *v. n.*, dopraznovati; *v. a.*, am Bergbaue, prepraznovati (teden).

Ausfeilen, *v. a.*, herausfeilen, izpiliti, piliti; dadurch aushöhlen, izpiliti, izpiljevati; vermittelst der Feile zur Vollkommenheit bringen, spiliti, opiliti, piliti; ein wenig, popiliti; eine Schrift, ein Gedicht, es ausbessern, spiliti, piliti, popraviti, popravljati.

Ausfeustern, *v. a.*, Jemanden einen derben Verweis geben, ošteti, oštevati, ozmérjati, okregati, zmérjati, kregati.

Ausferkeln, *v. n.*, izprasiti se.

Ausfertigen, *v. a.*, fertig machen, zgotoviti, dogotoviti, zgotovljati, napraviti, napravljati; fortschicken, odpraviti, odpravljati; zur Bekanntmachung fertig machen, von schriftlichen Aufsätzen, spisati, spisovati, zdelati, zdelovati, narediti, narejati; drucken lassen, ein Buch, eine Schrift, dati, dajati na svetlobo, na dan, izdati, izdajati; einen Sohn ausfertigen, s. **Ausstatten.**

Ausfertiger, der, odpravnik.

Ausfertigung, die, einer Schrift, izdanje, odpravljenje pisma; ämtliche Ausfertigung, odpravek, izdajek.

Ausfertigungstag, der, einer Schrift, dan, kteriga je pismo, pisanje izdano.

Ausfeuern, *v. a.*, ein Zimmer, es durch Heizung gehörig erwärmen, sogreti hišo, dobro zakuriti, da je hiša gorka, topla; ein Faß bei den Böttchern, izpaliti, paliti, auch, izkuriti, izžgati; *v. n.*, aufhören zu schießen, dostreljati, nehati streljati; von Pferden, ritniti, ritati.

Ausfiedeln, *v. n.*, dogosti, doškripati (na goslih), nehati gosti.

Ausfiedern, *v. a.*, im Bergbaue mit Fiedern, d. i., eisernen Keilen ausfüllen, založiti, zalagati.

Ausfilzen, *v. a.*, mit Filz besetzen, oklobučiniti, klobučiniti; mit Rehhaaren ausstopfen, natlačiti, tlačiti z dlako; einen Verweis geben, obrati, obirati; s. **Ausfeustern.**

Ausfindbar, *adj.*, das ist schon ausfindbar, to se že more najti.
Ausfinden, *v. a.*, iznajti, najti, nahajati, zmisliti; *v. r.*, sich ausfinden, s. **Herausfinden.**
Ausfindig, *adv.*, machen, iznajti, izslediti.
Ausfirnissen, *v. a.*, s firnežem * premazati.
Ausfischen, *v. a.*, ribe poloviti; etwas aus einem, uloviti, ujeti (n. p. besedo); *v. n.*, nehati loviti ribe.
Ausflammen, *v. a.*, ein Gewehr, es locker mit Pulver laden, und auzünden, um es auszutrocknen, izsmoditi, izsmajati.
Ausflattern, *v. n.*, izvihrati, izferfoleti, izferfrati, odleteti.
Ausflechten, *v. a.*, oplesti, opletati (od znotrej); auseinander, razplesti, razpletati; *v. r.*, sich aus einer Sache, von einem Verdachte befreien, izplesti, izpletati se, izviti se, izvijati se.
Ausflehen, *v. n.*, nehati moledvati, prositi.
Ausfleischen, *v. a.*, die Felle, omezrati, mezrati kože, ostrugati, strugati.
Ausfleischmesser, das, skobla, strugač, strugalo.
Ausflicken, *v. a.*, zakerpati, okerpati, pokerpati, kerpati, zašiti, zašivati.
Ausfliegen, *v. n.*, izleteti, smukniti, poleteti kam; *fig.* iti iz hiše.
Ausfließen, *v. n.*, izteči, iztekati, teči iz —; izcuriti, izcurljati, curljati iz —; der Wein ist ausgeflossen, vino je poteklo.
Ausflöhen, *v. a.*, poprezati, prezati bolhe, poloviti, loviti bolhe.
Ausflucht, die, von fliehen, izbeg, utek, umik, pobeg; *fig.*, zvijača, izgovor, izvinek, zmislek, ovinek, pretveza; das sind leere Ausflüchte, to so prazni izgovori; Ausflüchte machen, izgovarjati se, umikati se; von fliegen, s. **Ausflug**; das Flugloch des Bienenstockes, žrelo, auch želtno.
Ausflüchten, *v. n.*, pobegniti, bežati (iz deželc).
Ausfluchtsgrund, s. **Ausflucht.**
Ausflug, der, izlet, smuk, polet (iz gnjezda); bei den Jägern, der Auslauf, steza; das ist mein erster Ausflug, pervikrat grem v svet (iz očetove hiše); einen Ausflug machen, oditi, popotovati kam; junge Vögel, mladi tički, izpeljanci.
Ausfluß, der, iztok, iztoč; eines Flußes Mündung, iztok, izliv, ustje; der Blumen, duh, vonj.
Ausflut, die, *mont.*, eine Rinne, welche das Aufschlagewasser abführet, žleb, spodnji žleb.
Ausfluten, s. **Ausströmen.**
Ausfohlen, *v. n.*, izžrebiti se.
Ausfolgen, *v. a.*, ausfolgen lassen, izročiti, zročiti, izročati, izročevati, oddati, oddajati; s. auch **Verabfolgen.**
Ausfoppen, *v. a.*, šalo uganjati s kom, nagajati komu, norca se delati iz koga.
Ausfordern, *v. a.*, zum Kampfe herausfordern, poklicati, klicati koga na moč, na boj, na junaštvo; ich fordere dich aus, pojdiva na moč, skusiva se, junačiva se.
Ausfördern, *v. a.*, im Bergbaue, herausschaffen, izpraviti, izpravljati (na dan), izvlačiti.
Ausforderung, s. **Herausforderung.**
Ausforschen, *v. a.*, izprašati, izpraševati, pozvediti, pozvedovati, izvediti, zvediti, izvedovati, nach *M.* in St. auch, izpitovati; Jemanden ausforschen, skusiti, skušati koga, njegove misli izvedovati.
Ausfragen, *v. a.*, izprašati, sprašati, izpraševati; s. auch **Ausforschen**; *v. r.*, sich ausfragen, naprašati se.
Ausfransen, *v. a.*, in Gestalt der Fransen ausschneiden, nazobčati, zobčati, nastrancljati; s. auch **Ausfasern.**
Ausfressen, *v. a.*, herausfressen aus einem Gefäße, izžreti, izžirati, požreti, žreti iz česa; hohl fressen, izjesti, izjedati, izglodati, glodati; das Pferd hat die Kennaugen (Bohnen) ausgefressen, s. **Zähnen**, nach *V.*, konj je izlizal gline; den Hafer ausfressen, und andere Körner, pozobati, zobati; einen ausfressen, objesti, objedati, ogoliti, goliti koga; *v. r.*, sich ausfressen, sich fett fressen, von Thieren, napitati se; bei den Menschen, napokati, nažreti se, podebeliti se, zrediti se.
Ausfrieren, *v. n.*, vom Froste völlig durchdrungen werden, umerzniti, umerzovati, premerzniti, premrcti, prezebsti, prezebati, prezebovati; es hat ausgefroren, nehalo je zebsti, mraz je jenjal.
Ausfrischen, *v. a.*, shladiti, razhladiti, hladiti.
Ausfuchteln, *v. a.*, Jemanden mit der Fuchtel od. dem Degen, oploskati, preploskati, otepsti, pretepsti, pretopati.
Ausfühlen, *v. a.*, otipati, tipati, tipaje zvediti.
Ausfuhr, die, izvožnja, izvoz, izpeljanje.
Ausfuhrartikel, der, izvozno blago.
Ausführbar, *adj.*, izdelaven, dognaven, izpeljaven; das ist nicht ausführbar, to se ne da dognati, doseči, izpeljati.
Ausführbarkeit, die, izpeljavnost; ich glaube nicht an die Ausführbarkeit, ne verjamem, da bi se to dalo izpeljati, dognati.
Ausfuhre, s. **Ausfuhr.**
Ausführen, *v. a.*, vermittelst eines Fuhrwerkes, izvoziti, izvažati, izvaževati, voziti, izpeljati, izpeljevati; Jemanden ausführen, peljati na sprehod; durch Zeigung des Weges, izvoditi, izvajati, voditi; vollbringen, izpeljati, izpeljevati, dognati (do konca); ein Verbrechen, doprinesti, doprinašati, storiti, delati; einen Bau ausführen, dozidati, sozidati; ein Gemälde, napraviti, napravljati, izdelati, izdelovati, dokončati; seine Sache vor Gericht, izdelati, dokazati, dognati; die Vertheidigung ausführen, razložiti svoj zagovor.
Ausführend, *adj.*, ausführende Arzenei, s. **Abführmittel.**
Ausfuhrgebühr, die, izvoznina.

Ausfuhrhandel, der, izvozna kupčija.
Ausführlich, *adj.*, obširen, razločen, na drobno, na tanko razložen; *adv.*, na tanko, obširno, razločno; einen Gegenstand ausführlich behandeln, na tanko, dobro razložiti.
Ausführlichkeit, die, obširoost, natančnost.
Ausfuhrschein, der, izvozni list.
Ausführung, die, izpeljava; eines Verbrechens, doprinesenje; Beweis, dokaz; in Ausführung bringen, izpeljati, dognati.
Ausführungsgang, **Ausführungsweg**, der, izcejni tok.
Ausfuhrverbot, das, izvozna prepoved.
Ausfuhrwaare, die, izvozno blago.
Ausfuhrzoll, der, izvoznina, izvozni col. *
Ausfüllen, *v. a.*, durch Schöpfen leer machen, sprazniti, spraznovati, prazniti; mit etwas voll machen, napolniti, napolnovati, polniti; mit Erde, zasuti, nasuti, zasipati, nasipati, zasipavati, nasipavati; mit Steinen, zadelati, zadelovati; die Zeit, skratiti, kratiti; eine Höhlung, auch nabokati, bokati.
Ausfündig, s. **Ausfindig.**
Ausfurchen, *v. a.*, nabrazditi, brazditi.
Ausfuttern, *v. a.*, ein Kleid mit innerer Bekleidung, podložiti, podlagati, opodlagati, podstaviti, podstavljati, podvleči; ein Loch mit Messing, udgl., obotoriti, otoriti.
Ausfüttern, *v. a.*, das Vieh ausfüttern, napasti, pasti (pasem), napičati, pičati, nakermiti, kermiti, položiti, poklasti, klasti živini; groß füttern, zrediti, zrejati, rediti, spičati, spitati, zmastiti, odebeliti; den Winter hindurch füttern, prerediti, prepičati; den ganzen Kasten voll Hafer ausfüttern, poklasti polno skrinjo ovsa.
Ausfutterung, die, podlaga, podstava, podvlaka, podvleka.
Ausgabe, die, das Ausgeben, izdanje, izdajanje; das Ausgegebene, razdavek, izdavek; das Geld, das man ausgibt, potrošek, strošek, utrata; die Ausgaben nicht aushalten können, ne uterpeti, mošnja mi ne uterpi; die Ausgaben und Einnahmen, stroški in prihodki, *russ.*, razhod i prihod; Ausgaben machen, potrositi, trositi; Auflage eines Buches, izdajba, natis, izdanje; Ausgabe der Briefe, izdajanje, razdajanje; etwas in Ausgabe stellen, postaviti, zapisati kaj med stroške.
Ausgabebuch, das, zapis stroškov.
Ausgabeln, *v. a.*, z vilicami potegniti, potegovati iz česa.
Ausgabsrubrik, die, predelek za stroške.
Ausgabssumme, die, znesek namenjen za potrošek; potrošen, izdan znesek.
Ausgaffen, *v. n.*, dozijati, nazijati se.
Ausgähren, *v. n.*, vom Brote, Teige, vshajati, skvasiti se, testo je vzšlo, se je vzdignilo; vom Bier, Most, izvreti, skuhati se, nehati vreti, dovreti.
Ausgallen, *v. a.*, razžolčiti, razžolčevati.
Ausgang, der, izhod, izhajek; in der Theologie, izhajanje; des Wildpretes auf die Felder, hod na pašo, izhodišče, izhodiše, nach *V.* auch stegno; der Ausgang ist zweifelhaft, ne vemo, bo li kaj s tem, bo li kaj vêdlo, ne ve se, kako bo izteklo, kako se bo izšlo, izid je negotov, konec je neznan; Erfolg, izid, nasledek; zu einem gewünschten Ausgange bringen, k dobrimu koncu pripraviti, pripravljati, dobro dokončati; einen traurigen Ausgang nehmen, slab konec, izid imeti, slabo se končati; Ausgang der Waare, izvoz; Ausgang der Wörter, končnica, okonček †; geheimer Ausgang, skrivne duri, skrivno izhodišče, izhodiše; s. auch **Abzug, Abfluß, Mündung.**
Ausgangsfest, das, praznik izhoda.
Ausgangszoll, s. **Ausfuhrzoll.**
Ausgärben, s. **Ausgerben.**
Ausgäten, *v. a.*, Unkraut, izpleti, pleti, popleti.
Ausgattern, s. **Ausfindig machen.**
Ausgannern, *v. n.*, doslepariti, nehati ciganiti.
Ausgearbeitet, *adj.*, izdelan.
Ausgeben, *v. a.*, hinausgeben, dati, dajati (od sebe), izdati, izdajati; Briefe, razdati, razdajati; einen Befehl, dati, dajati povelje; Karten ausgeben, kvarte deliti, dajati; Geld auf Bedürfnisse, potrositi, trositi, tratiti; ein Buch durch den Druck, dati bukve na svetlo, na dan, med ljudi, izdati bukve; sich für einen Arzt ausgeben, oznaniti, oznanovati se zdravnika, delati se zdravnika; verächtlich, štuliti se, *serb.* graditi se; sich ganz ausgeben, als *v. r.*, alles baare Geld ausgeben, ves denar poizdati, poizdajati, auch razdati se; die Tochter ausgeben, hčér omožiti, možiti, *serb.* udomiti; sich ganz ausgeben, odkriti, razodeti vse svoje misli; *v. n.*, ergiebig sein, das Getreide gibt viel aus, zdati, zdajati, plenjati; der Hund gibt aus, bellet, pes laja; das wird ausgeben, to bo zdalo, zneslo; bei ihm gibt es nichts aus, wenn man ihm noch so viel zuwendet, nič ne zaleže pri ajem; in St., ausgeben, d. i. erklecken, auch snadati.
Ausgeber, der, dajavec, razdajavec; die Ausgeberin in den Haushaltungen, ključarica; der Oekonom, ključar, hišnik.
Ausgeberei, die, potrata.
Ausgebreitet, s. **Ausbreiten.**
Ausgeburt, die, ein Erzeugniß, eine Geburt, gern im üblen Sinne, sad, delo, porod, spaček; unreife Ausgeburten der Einbildungskraft, negodni izdelki, plodi domišlije.
Ausgecken, *v. a.*, zasmehovati koga.
Ausgedient, *adj.*, odslužen.
Ausgedinge, das, izgovorjeni užitek, prideržek, osebujck.
Ausgehen, *v. n.*, aus einem Orte gehen, iti, hoditi z doma, od doma, iziti, izhajati; spazieren gehen, oditi, iti na sprehod; von dem h. Geiste, theologisch, izhajati; leer ausgehen, ne opraviti, ne dobiti nič; frei oder ungenossen ausgehen, oditi, izmuzniti se, izviti se brez kazni; der ausgehende Winkel, vnanji kot; von etwas ausgehen, začeti pri čem; ich gehe von dem Grundsatze aus, jez

se deržim tega vodila; ausgehen lassen, besser ergehen lassen, ins Publikum, dati, dajati med ljudi; ausgehende Waaren, izvozno, izvaževano blago; die Haare gehen ihm aus, goli se, lasje mu gredo, izpadajo, lase zgublja, začel je plešati; das Geld, die Waare ist ausgegangen, dnar je pošel, dnarjev je primanjkalo, blago je pošlo, je spečano, razprodano; der Wein ist ausgegangen, vino je poteklo, vino poteka, gre, hodi na malo; verschwinden, von Farben, Flecken im Kleide, zgubiti se, zbledeti; das Feuer, das Licht geht aus, luč, ogenj mine, pojema; sich enden, poiti, pohajati na malo, na pičlo iti, hoditi; es ist ein Befehl ausgegangen, prišlo je povelje; auf etwas ausgehen, nameniti, nakaniti, kaniti kaj, naklepati, snovati kaj; auf Streit ausgehen, prepira iskati; der Baum ist ausgegangen, drevo je usahnilo, se je posušilo; der Athem geht mir aus, s. **Athem**; das Ausgehende, *mont.* rob, konec, pomol; darauf geht alles aus, vse se v to shaja; auf Abenthener ausgehen, klatiti se, potepati se po svetu; auf eine Sylbe ausgehen, sich enden, izhajati, okončavati se na —; der Traum ging aus, sanje so se spolnile, izšle; *v. a.*, durch Gehen ausfindig machen, bei den Jägern, in den Bergwerken, ein Wild, einen Gang ausgehen, naiti, nahajati, zaslediti; den Garten ausgehen, s korakam (na korake) zmeriti, meriti; einen Fußsteig, uhoditi; die Schuhe, razhoditi, shoditi.

Ausgeigen, *v. a.*, izgosti, dogosti.

Ausgeißeln, *v. a.*, izbičati, izšibati.

Ausgeizen, *v. a.*, den Geiz, die überflüssigen Blätter und Ranken an den Pflanzen abbrechen, obrati, obirati, obtergati, obtergovati, omandati, opleti, oplevati; *v. n.*, opustiti lakomnost.

Ausgelassen, *adj.*, neugnan, prešeren, samopašen, divji, razujzdan, gem. objesten, serborit.

Ausgelassenheit, die, neugnanost, prešérnost, razujzdanost, samopašnost, objestnost, serboritnost.

Ausgleiten, *v. a.*, peljati, spremiti iz kaciga kraja.

Ausgelernt, *adj.*, izučen.

Ausgemacht, *adj.*, dognan, gotov.

Ausgenießen, *v. a.*, do dobriga povžiti, povživati, uživati.

Ausgenommen, *adj.*, razun, razun tega, odlog tega, zunej tega.

Ausgerben, *v. a.*, ustrojiti, do konca strojiti; einen, ogarati, garati* koga.

Ausgesprenge, das, s. **Gerücht.**

Ausgeuden, *v. a.*, potratiti, tratiti, zadjati, zadevati.

Ausgezeichnet, *adj.*, izverstin.

Ausgiebig, *adj.*, zdaten, plenjav, plenjcvit, tečin, spor; s. **Ergiebig.**

Ausgießen, *v. a.*, heraus od. hinausgießen, izliti, izlijati, izlivati; *fig.*, in Menge vertheilen, razliti, razlijati (n. p. dar sv. Duha); einen hohlen Körper mit etwas ausgießen, zaliti, zalivati od. zalijati; das Feuer ausgießen, auslöschen, politi, polivati, (z mokrim ugasiti); bluten, als *v. n.*, bei den Jägern, kervaveti; das Kind mit dem Bade ausgießen, pšenico s plevami izplati, zavreči; mit Blei, s svincam zaliti; sein Herz, razkriti, razkrivati, odkrivati, razodeti, razodevati serce; das Bad ausgießen, s. **Entgelten**; seinen Zorn auf Jemanden, ohladiti se nad kom, stresti, spustiti vso jezo nad kom; *v. r.*, sich ausgießen, razliti, razlivati se.

Ausgipfeln, *v. a.*, des Gipfels berauben einen Baum, prisekati, prisekovati, omuliti, muliti drevo.

Ausglätten, *v. a.*, zgladiti, zglajati, ugladiti, gladiti, zlikati, likati; mit Glätten herausbringen, izgladiti, izglajati.

Ausgleichen, *v. a.*, poravnati, poravnavati, zenačiti, poenačiti, enačiti; die Rechnungen, pobotati, pobotavati, poravnati preštetve, številbe, (rajtanje); den Schaden ausgleichen, škodo poverniti, popraviti, poravnati; Bleche ausgleichen, eben machen, zravniti, ravniti; *v. r.*, sich ausgleichen, poravnati se, pogoditi se.

Ausgleichung, die, poenačenje, zravnanje, poravnava, pobot; eine Ausgleichung treffen, poravnati se, pogoditi se, zmeniti se.

Ausgleiten, *v. n.*, spodersniti, spodersati se, spoderkniti, spoderkati se; mit impersonalem Gebrauch, spodersnilo se mi je, spodletelo mi je, spodleta mi, spolznilo (se) mi je, nach *M.* auch, posmakniti, posmikati se, *serb.* omaknuti se.

Ausglimmen, *v. n.*, dotleti.

Ausglitschen, s. **Ausgleiten.**

Ausglühen, *v. a.*, razbeliti, beliti; *v. n.*, dožareti.

Ausgraben, *v. a.*, izkopati, izkopavati, auch izkapati, odkopati, izgrebsti, izgrebati; mit dem Grabstichel, izčertati, čertati, izjamčati, izrezati; *v. n.*, dokopati, nehati kopati.

Ausgrapsen, *v. a.*, izbrisati (kaj zapisasaniga).

Ausgrasen, *v. a.*, travo pomuliti, izmuliti, izmuljati, muliti travo (kje kod), auch poderzati, derzati, porovati, rovati.

Ausgräten, *v. a.*, einen Fisch, otrebiti, trebiti od kosti, nach *V.*, izkostiti, izkostovati, richtiger izkoščevati.

Ausgreifen, *v. a.*, potegniti, vzeti, jemati izmed več reči, jemaje oguliti; *v. n.*, široko stopiti, stopati.

Ausgrollen, *v. n.*, nježiti se.

Ausgrößern, *v. a.*, bei den Kammmachern, razmakniti, razmikati zobe.

Ausgrübeln, *v. a.*, izmisliti, izmišljati, iztuhtati, izmodrovati, izvertati, izglobati, *serb.* izmozgati.

Ausgründen, *v. a.*, bei den Tischlern, izžlebiti, žlebiti, pahe izdelati, pahe delati; s. **Ergründen.**

Ausgrünen, *v. n.*, dozeleneti.

Ausgucken, *v. n.*, gledati, lukati od kod, iz —.

Ausgüren, *v. n.*, *mont.* pokazati se, pomoliti se.

Ausgurgeln, *v. a.*, izgergrati, gergrati.

Ausguß, der, izlitje, izliv; das Ausgießen, izlijanje, izlivanje; die Oeffnung, durch welche eine Flüssigkeit hinausgegossen wird, lijak.

Ausgußeimer, der, lij, loj, lijak.

Ausgypsen, *v. n.*, die Haare fahren lassen, ogoliti se, goliti se, dlako zgubiti, zgubljati.

Aushaben, *v. a.*, ich habe die Stiefel aus, sezul sim škorne; ich habe das Buch aus, prebral sim bukve.

Aushacken, *v. a.*, herausholen durch das Hacken, izsekati, izsekovati; die Augen aushacken, oči izkopati; keine Krähe hacket der andern die Augen aus, vrana vrani ne izkoplje oči; von dem Hacken der Vögel, izkljevati, kljevati, izkavsati, kavsati; Faßdauben aushacken, bei den Böttchern, iztesati, iztesavati (na debelo) doge; die Schuhe, izrezkati; Fleisch aushacken, s. **Aushauen.**

Aushacker, der, sekač, tesač; des **Aushackers**, tesačev; **Aushacker**- in Zs., tesaški.

Aushadern, *v. n.*, nakregati se, nehati se prepirati.

Aushaftend, *adj.*, eine bei Jemand aushaftende Summe, kar je kdo komu dolžan, na dolgu zastali znesek.

Aushageln, *v. i.*, es hat ausgehagelt, nehala je toča.

Aushalen, *v. a.*, sneti, snemati s kljuke.

Aushalstern, *v. a.*, razuzdati, razoglaviti, uzdo sneti, snemati.

Aushalten, *v. n.*, in der Musik die Stimme am Ende nicht sinken lassen, zderžati, deržati glas; bis zu Ende bleiben, an einem Orte aushalten, ostati, prestati, dostati do konca; ich kann hier nicht aushalten, ne morem tukaj obstati; es ist mit ihm nicht auszuhalten, ž njim ni moči prebiti, obstati, ni prestati, ni ga moči prenašati; heute wird noch das Wetter (ohne Regen) aushalten, danes se bo še prevleklo; *v. a.*, aushalten, erdulden, z. B. Schläge, prestati, preterpeti, prenesti, prenašati; die Strafe, die Probe aushalten, dostati, dostajati; Jemanden aushalten, preživiti, živiti, oskerbovati, preskerbovati, založiti, zalagati, nakladati koga; die Probe, obstati pri poskušnji; berg- und forstmännisch, odločiti, razločiti, razločevati.

Aushämmern, *v. a.*, durch Hammerschläge herausbringen, b. b. Metallen, eine Beule aushämmern, iztolči, tolči, iztleči, tleči gerco, razkovati; *v. n.*, dokovati.

Aushandeln, s. **Verhandeln.**

Aushändigen, *v. a.*, izročiti, izročati, izročevati, oddati, oddajati.

Aushändigung, die, izročba, izročevanje.

Aushängebogen, der, izvesna pola †, čista pola (za ogled).

Aushängen, *v. n.*, ausgehängt sein, viseti iz —.

Aushängen, *v. a.*, heraus, hinaushängen, obesiti, obešati, izobesiti, razobesiti, razobešati; *serb.*, izvesiti; er hängt Menschenliebe aus, na videz je ljudomil, dela, kaže se dobrotljiviga.

Aushängeschild, das, izveska, viseči kazavnik.

Aushären, *v. a.*, ogoliti, oguliti, dlako otrebiti, očistiti.

Ausharken, *v. a.*, izgrabiti.

Ausharnen, *v. a.*, izseati, seati.

Ausharren, *v. n.*, dostati, preterpeti, terpeti, prenašati, prebaviti.

Aushärten, *v. a.*, uterditi, uterjevati, terditi; s. auch **Abhärten.**

Aushaspeln, *v. a.*, izmotati, odmotati, motati.

Aushaspen, *v. a.*, eine Thür aus den Haspen heben, sneti, snemati z natikov, štekljev, razštekljati.

Aushau, der, izsek, presek.

Aushauch, der, izdih, izdihanje; das Ausgehauchte, sapa, sopar, duh.

Aushauchen, *v. n.*, den Hauch ausstoßen, dihniti, dahniti, dihati; *v. a.*, in Gestalt eines Hauches von sich geben, izdihniti, izdihati, izdihovati; die Seele, umreti, mreti, umirati; pustiti dušo; Wohlgerüche, lepo dišati.

Aushauen, *v. a.*, izsekati, izsekovati, sekati iz —; iztesati, iztesovati; mit dem Meißel eine gewisse Gestalt geben, zdolbsti, dolbsti; die unnöthigen Zweige abhauen, einen Baum aushauen, obsekati, obsekovati drevo, otrebiti, trebiti; einen Wald aushauen, ihn dünne, hell machen, zréditi, zrejčiti, rejčiti; durchplentern, prebrati, prebirati gojzd; zum Verkaufe, das Fleisch bei den Fleischern, sekati; einen mit Ruthen, pretepsti, pretepati, stepsti, otepsti; ausgehauenes Feld, im Bergbau, predelan prostor.

Aushauer, der, prebijač, kladvo za luknje.

Aushäuten, sich, *v. r.*, oleviti se, leviti se; *v. a.*, odreti, odirati, iz kože djati, devati, izkoziti.

Ausheben, *v. a.*, izdvigniti, izdvigati, izvleči, izvlačiti, potegniti iz —; einen Baum, izkopati; eine Thür, sneti, snemati; den Arm, s. **Verrenken**; den Zehnten, pobrati, pobirati desetino; den Wein mittelst Heber, vino potegniti; Rekruten, nabrati, nabirati novince, vzeti, jemati v vojake; der Ausgehobene, vojašk novinec; auslesen, izbrati, izbirati.

Aushebung, die, der Rekruten, nabira vojaških novincov.

Aushecheln, *v. a.*, mit der Hechel herausbringen, izmikati, izmikovati, mikati; zur Genüge hecheln, omikati; Jemanden aushecheln, ihn durchziehen, preccjati, obirati koga.

Aushecken, *v. a.*, Junge zur Welt bringen, von kleinern Vögeln, izvaliti, valiti, izleči, leči; *fig.*, durch Nachsinnen herausbringen, izmisliti, izmišljati, izmišljevati, izkuhati; *v. n.*, aufhören zu hecken, nehati valiti, nach *V.*, dognjezditi.

Ausheften, *v. a.*, sošiti, sošivati, zvezati knjigo.
Ausheilen, *v. a.*, innere Krankheiten, ozdraviti, ozdravljati, izgajiti, gajiti, izlečiti, lečiti; äußere Wunden, Schäden, sceliti, celiti; *serb.*, auch izvidati; *v. n.*, die Wunde ist ausgeheilt, rana se je zacelila, je sceljena, se je zarasla; er ist ganz ausgeheilt, do terdniga je ozdravel.
Ausheimisch, *adj.*, nedomač, tuj, zunanj, stransk, od drugot.
Ausheiraten, *v. a.*, omožiti; alle Töchter, vse hčere pomožiti.
Ausheitern, *v. a.*, das Gemüth, razveseliti, razveseljevati dušo, serce; sich ausheitern, *v. r.*, es hat sich ausgeheitert, ujasnilo se je, razjasnilo se je; auch, zvedrilo se je, (was aber im Slovenischen mehr bedeutet: der Regen hat aufgehört); *fig.*, razveseliti se.
Ausheizen, *v. a.*, durch und durch heizen, dobro zakuriti, kuriti, die Stube, ogreti, pregreti (s kurjavo).
Aushelfen, *v. n.*, pomoči, pomagati, pripomoči, pripomagati.
Aushellen, *v. a.*, zjasniti, razjasniti, jasniti; *v. r.*, razjasniti se.
Aushemmen, *v. a.*, bei den Fuhrleuten, die Hemmkette wegnehmen, odvreti, odvirati.
Aushenken, s. **Aushängen**; die Thür, s. **Ausheben**.
Ausherren, **Ausherrschen**, *v. a.*, dogospodovati, dogospodariti.
Aushetzen, *v. a.*, s psi izgnati.
Ausheuern, s. **Vermiethen**.
Aushieb, der, s. **Aushau**.
Aushilfe, s. **Aushülfe**.
Aushinken, *v. n.*, er ist irgendhin ausgehinkt, verächtl., nekam je krevljal, čotal*, šantal.
Aushobeln, *v. a.*, izoblati, oblati.*
Aushocken, etwas, s. **Aushecken**.
Aushoffen, *v. n.*, nehati upati, slovo upu dati.
Aushöhlen, *v. a.*, zvotliti, votliti, röhrenartig, nach *V.*, iztulhati, tulhati, zdolbsti; eine verstopfte Höhlung, prebezgati.
Aushöhlung, *v. a.*, eine hohle Vertiefung, votlina, žlebič; bei den Bäumen, duplo, duplina, škrambol.
Aushöhnen, *v. a.*, zasmehovati koga, pačiti, spakovati se komu; s. auch **Verhöhnen**.
Aushöcken, **Aushöckern**, *v. a.*, etwas als eine Höcke, d. i. im Kleinen verkaufen, izbranjariti kaj, branjariti s čim; prodati, prodajati na drobno.
Ausholen, *v. a.*, einen ausholen, ausforschen, im gemeinen Leben, vjeti, loviti iz koga; skušati koga, izpraševati koga, izvedovati misli koga; *v. n.*, mit dem Arm ausholen, ihn zum Schlage von sich strecken, stegniti, stegati roko, nameriti, namérjati roko, seči, segati, mahniti; weit ausholen, um einen Sprung zu machen, zateči, zatekati se; zaleteti se, zaletati se, zaletovati se; zagnati se, zaganjati se; s. auch **Ansetzen**; *fig.*, im Reden mit einer Erzählung weit ausholen, začeti, začenjati od kraja, od dalječ, dolge ovinke delati, globoko, dalječ seči.
Ausholen, das, **Ausholung**, die, zum Laufen, zagon, zalet; weite Ausholungen, dolgi ovinki.
Ausholzen, *v. a.*, posekati, sekati les, dervariti.
Aushölzen, *v. a.*, bei Schustern, prerezati, rezati.
Aushorchen, *v. a.*, skrivaj, natihama posluševaje izvediti, izvedovati, ovedovati.
Aushören, *v. a.*, bis zu Ende an- oder zuhören, do konca poslušati, poslušati koga, dokler no dogovori.
Aushub, der, izbor, cvet; s. auch **Ausbund**.
Aushudeln, s. **Aushunzen**.
Aushülfe, die, pomoč, pripomoč, podpora.
Aushülfs-, in Zs. pomočni, pripomočni.
Aushüllen, s. **Enthüllen**.
Aushülsen, *v. a.*, von Hülsen befreien, olušiti, izlušiti, luščiti, lušiti, stročje ožuriti, žuriti.
Aushungern, *v. a.*, izstradati, izstradovati, z gladam ali lakoto ukrotiti, premagati; ein ausgehungerter Mensch, prava lakota, izstradanec, *serb*, gladnik.
Aushunzen, *v. a.*, opsovati, psovati, ozmérjati; s. **Ausschelten**.
Aushüpfen, *v. n.*, izskakljati, poskakljati iz kaciga kraja.
Aushuren, *v. n.*, dokurbati se, nakurbati se.
Aushuschen, *v. a.*, einem die Haare, izpuliti, puliti komu lase; *v. n.*, šiniti, smukniti kam.
Aushusten, *v. a.*, Blut aushusten, izkašljati, izkašljevati, kašljati kri; *v. n.*, izkašljati se, dokašljati, nehati kašljati.
Aushüten, *v. a.*, die Wiesen, Aecker, gewöhnlicher, abhüten, popasti, popašati, popasovati.
Ausjagen, *v. a.*, izgnati, izganjati, izpoditi, izpojati; einem den Angstschweiß, v strah nagnati, naganjati, pripraviti, pripravljati.
Ausjäten, s. **Ausgäten**.
Ausjauchzen, **Ausjubeln**, *v. n.*, devriskati, doveseliti se.
Ausjochen, *v. a.*, razpreči, razpregati, izkleniti, izklepati, izjarmiti.
Ausjungen, *v. n.*, izleči se, izkotiti se.
Auskalben, *v. n.*, die Kuh hat ausgekalbet, krava je dotelila, zjalila se je, se je obravila; unglücklich auskalben, zvreči, povreči.
Auskälten, *v. n.*, durchaus kalt sein, zmraziti, premraziti, mraziti se, razhladiti se.
Auskämmen, *v. a.*, herauskämmen, izčesati, izčesovati; die Haare auskämmen, in Ordnung bringen, počesati, razčesati, česati; die Strohdecker kämmen ein fertiges Dach aus, čohajo streho (krovci).
Auskämpfen, *v. n.*, dovojskovati, dobojevati se; *v. a.*, seine Sache, dobiti, dobivati pravdo.
Ausklappen, *v. a.*, ausschneiden, izsekati, izsekovati, sekati; bei den Fleischern, ohne

Schnitt herausnehmen, iztergati, iztergovati, tergati.
Auskargen, *v. n.*, aufhören zu kargen, doskopariti.
Auskarren, *v. a.*, izvoziti, izpeljati na samokolnici.
Auskasteien, *v. a.*, iztrapiti, trapiti, terpinčiti.
Auskauen, *v. a.*, požvečiti, izžvečiti, sožvečiti.
Auskaufen, *v. a.*, einen, ihm alle seine Waare abkaufen, izkupiti koga, pokupiti, pokupovati komu vse; einem andern zuvorkommen, eine Sache kaufen, um welche er schon gehandelt hat, prekupiti komu, prekupovati; die Zeit auskaufen, sie allen ihren Theilen nach wohl anzuwenden suchen, die Gelegenheit auskaufen, porabiti, dobro oberniti, obračati čas, poprijeti se prilike; s. auch **Loskaufen**.
Auskaufung, die, prekup, prekupljanje, kup, pokup.
Auskegeln, *v. a.*, sich ein Glied verrenken, izviniti, izpahniti, z. B. den Knöchel.
Auskehlen, *v. a.*, eine Säule, in der Baukunst, izžlebiti, žlebiti, nach *V.*, grabniti, nagrabniti; ausgekehlt, žlebat.
Auskehren, *v. a.*, mit dem Besen, pomesti, pometati, izmesti; von unten heraus, spodmesti, spodmetati; mit der Bürste den Staub aus dem Kleide, izprašiti, izkertačiti suknjo, izščetiti.
Auskehrig, oder **Auskehricht**, **Auskehrsel**, das, smeti *pl.*, smetje *coll.*, ein einzelnes Stück davon, smet.
Auskeifen, s. **Ausschelten**.
Auskeilen, *v. a.*, mit Keilen versehen, ozagojzditi, zagojzditi; zusammengeleimte Bretter auskeilen, sie durch Wegnehmung der Keile von den Leimzwingen los machen, bei den Tischlern, odgojzditi; als *v. r.*, sich auskeilen, im Bergbau, als ein Keil spitz zugehen, und endlich gar verschwinden, stisniti, stiskati, priti, iti na poleg; s. auch **Auskegeln**.
Auskeimen, *v. n.*, pognati, poganjati kal, iznikniti, izkaliti, kaliti; von den Rüben und andern dergleichen Gewächsen, izcimiti se, cimiti.
Auskeltern, *v. a.*, izprešati, oprešati, prešati*, izžeti, izžemati; *v. n.*, aufhören zu keltern, doprešati.
Auskennen, sich, (Provinzl.) *v. r.*, zavediti se, iznajti se v kaki reči, vediti glas kaki reči, zumeti se, spreumeti se na kaj.
Auskerben, *v. a.*, mit Kerben versehen, nazobkati, nazobčati, nach *V.*, naškertati.
Auskernen, *v. a.*, den Kern ausbrechen, izjedriti, izjedrovati, izluščiti, luščiti, lušiti jederce, pečko vzeti; das Beste einer Sache auslesen, izbrati, izbirati po zernu; ausgekernt, po, pri zernu izbran.
Auskesseln, sich, *v. r.*, die Gestalt eines Kessels geben, im Bergbau, usaditi, usajati se; der Kessel in dieser Beziehung selbst heißt, usad.
Auskeulen, *v. a.*, einen, premlatiti, nabiti koga.
Auskindern, *v. n.*, pustiti otročije, otročarije.
Auskippen, *v. a.*, die Dukaten, sie vermittelst der Wage auslesen, izbrati, izbirati na zlato vago.
Auskitten, *v. a.*, zamazati, zamazovati s klejem, zlepiti, lepiti.
Auskitzeln, *v. a.*, so lange kitzeln, bis man dessen gewohnt wird, im gemeinen Leben, izsegačkati, izsegetati, izžgečkati; er ist schon ausgekitzelt, je že izsegetan.
Ausklaftern, *v. a.*, den körperlichen Inhalt eines noch nicht gefällten Baumes nach dem Klaftermesser bestimmen, einen Baum ausklaftern, preudariti, preudarjati drevo na sežnje, zmeriti, zmérjati, meriti na sežnj, presežnjiti.
Ausklagbar, *adj.*, das ist ausklagbar, to se more iztožiti.
Ausklagen, *v. a.*, iztožiti, iztoževati; aufhören zu klagen, als *v. n.*, dopravdati se, nehati se pritoževati.
Ausklären, *v. a.*, sčistiti, sčiščati, sčišati, čistiti; den Weizen, otrebiti, trebiti pšenico; *v. r.*, sich ausklären, vom Wetter, ujasniti se, razjasniti se, jasniti se; von einer Flüssigkeit, ubrisati se.
Ausklatschen, *v. a.*, durch Händeklatschen beschimpfen und gleichsam vertreiben, izploskati, izploskovati; einem ein Auge ausklatschen, izbiti oko (z bičem); ausplaudern, izžlobodrati, izblebetati.
Ausklauben, *v. a.*, auslesen, izbrati, izbirati; Nüsse, jederca iz orehov vzeti, jemati; s. auch **Ausklügeln**.
Ausklaubsel, das, izbirek, izbirki *pl.*
Auskleben, **Auskleiben**, *v. a.*, einen Schrank inwendig, oklejati, klejati, omazati, namazati, mazati s klejem; ein Loch, eine Wand mit Lehm, zamazati, zamazovati.
Auskleiden, *v. a.*, der Kleider entledigen, sleči, slačiti; sich auskleiden, sleči se; die Beschuhung, sezuti, sezuvati; sich als Bauer, sich auf das Beste auskleiden, obleči, oblačiti se, kakor kmet, prav lepo; preobleči, preoblačiti se v kmeta; ausgekleidet, besser herausgekleidet, lepo oblečen, napravljen; entkleidet, slečen.
Auskleistern, *v. a.*, inwendig bekleistern, od znotrej oblepiti, lepiti, spopati*; s. **Auskleben**, **Auskitten**.
Ausklingeln, *v. a.*, z zvončkam naznaniti; *v. n.*, dozvončkati.
Ausklopfen, *v. a.*, den Staub, die Kleider, iztepsti, iztepati, iztolči, tolči, iztleči, tleči, izguliti, guliti; einem das Fell ausklopfen, otepsti, otepati, namazati komu ledja; in den Bergwerken, das Ende des Tagewerks durch Klopfen andeuten, izterkljati, terkljati, s klepetcam izklicati, klicati.
Ausklügeln, *v. a.*, izmodrovati, iztuhtati, izviti jo, izmisliti, izmišljevati, iznajti.
Ausknausern, s. **Auskargen**.

Ausknebeln, *v. a.*, einen Hund, ihn von der Kette los machen, odkleniti, odklepati psa, odpeti, odpenjati kavelj psu; einen verbissenen Hund vermittelst des Knebels, razkleniti, razklepati gobec psu.

Auskneten, *v. a.*, zur Genüge, ugnjesti, ugnjetati, umesiti, mesiti; s. auch **Auswirken**; *v. n.*, aufhören zu kneten, dognjesti.

Ausknicen, *v. a.*, eine ganze Stunde, celo uro preklečati; den Stein, izklečati; *v. n.*, doklečati.

Ausknistern, *v. n.*, dopokljati.

Ausknüpfen, *v. a.*, durch Oeffnung des Knotens herausnehmen, razvozlati, razvozlavati.

Auskochen, *v. a.*, durch Kochen herausziehen, das Fett, izkuhati, izkuhovati, *serb.*, izvariti; gar kochen, zur Genüge, skuhati; ein Gefäß, razkuhati; *v. n.*, im Kochen auslaufen, izkipeti, izkipevati, kipeti; aufhören zu kochen, dokuhati se; er hat ausgekocht, ulegla se mu je jeza.

Auskölen, *v. a.*, im Erbrechen von sich geben, izkozlati, kozlati, izrigati, rigati.

Auskommen, *v. n.*, eigentlich, priti, iti, hoditi iz (doma, hiše), iziti, izhajati; aus den Eiern auskommen, zleči se; bekannt werden, priti na dan, zvediti se, razvediti se, raznesti se; mit etwas auskommen, genug haben, als: ich kann damit nicht auskommen, ne shajam, ne skezám s tim, to mi ne dotegne, nach *M.* auch segniti s čim, (auslangen); mit einer Entschuldigung, einer Rechnung auskommen, opraviti s čim, ta izgovor ti ne bo pomagal; mit einem friedlich, shajati s kom, nach *M.*, bogati se s kom; ein Feuer ist ausgekommen, ogenj je vstal, se je vnel, goreti je začelo; mit dem Gehalt kann er nicht auskommen, s to plačo (od to plače) ne more živeti; der Schneider wird damit nicht auskommen, to ne bo dosti, dovelj krojaču.

Auskommen, das, was man zu seinem Unterhalte gebraucht, živež, dohodki, kruh; mit dir ist kein Auskommen, s teboj ni živeti, s teboj ni shajati; ein Auskommen, d. i. Mittel treffen, pot najti, napraviti, česar je treba.

Auskömmlich, *adj.*, zadostin, dovoljin.

Auskönnen, *v. n.*, heute kann ich nicht aus (gehen), danas ne morem iz hiše (iti).

Auskoppeln, *v. a.*, die Jagdhunde, odkleniti, odklepati, odvezati, odvezovati.

Auskören, Ausküren, s. **Auswählen, Erwählen.**

Auskörnen, *v. a.*, izbrati, izbirati po zernu, vzeti zerna, jedra, peške iz —; ausgekörnte Waare, auserlesene, po zernu izbrano blago.

Auskosten, *v. a.*, durch Kosten auslesen, den Wein, poskušaje izbrati, izbirati; und durch vieles Kosten alle machen, izpokusiti, izpokušati, pokušaje povžiti.

Auskoten, sich die Köte verrenken, s. **Auskegeln.**

Auskotzen, s. **Ausspeien.**

Auskrähen, *v. a.*, durch Krähen verkündigen, der Hahn krährt den Morgen aus, petelin dan kikirika, napeva; *v. n.*, dokikirikati.

Auskrallen, *v. a.*, einem die Augen, s krempljі izkopati, izkopavati, izgrebsti, izgrebati oči.

Auskramen, *v. a.*, razložiti, razkladati, razlagati blago, razkazati, razkazovati kupčijo, (kramo), *fig.* pokazati, kazati, n. p. svojo učenost, na ogled postaviti, postavljati, bahati se s čim; *v. n.*, dokupčevati, dokramariti*.

Auskrämpeln, *v. a.*, ogrebenati, grebenati, omikati, mikati, (žimo, volno) kertačiti, ogredešati, grodešati; Unreinigkeiten herauskrämpeln, izgrobenati, izgredešati.

Auskranken, *v. n.*, preboleti, prestati bolezen; wenn man todt ist, hat man ausgekrankt, mertviga zobje ne bolé.

Auskratzen, *v. a.*, izpraskati, izpraskovati, izgrebsti, izgrebati, izdergniti; die Augen, oči izkopati, izkopávati; die Mauer, zid odstergati.

Auskratzung, die, izgreb, izpraskovanje.

Auskrebsen, *v. a.*, einen Bach, rake poloviti, loviti iz potoka.

Auskreischen, s. **Ausschreien**; Fett auskreischen, auch **Auskröschen**, s. **Ausbraten.**

Auskriechen, *v. a.*, herauskriechen, izlesti, izlaziti, lesti iz —, izpolzovati; aus dem Ei, izleči se, izvaliti se; *v. a.*, alle Winkel auskriechen, vse kote oblaziti, prolaziti.

Auskriegen, *v. n.*, (von Krieg), dovojskovati; *v. a.*, herausbekommen, izvleči, izvlačiti; Schuhe, sezuti.

Auskrücken, *v. a.*, mit der Krücke reinigen, Asche, izgrebljati, grebljati, izgrebsti, izgrebati; *v. n.*, izkrevljati, krevljati kam.

Auskrümeln, *v. a.*, Brot, razmerviti, merviti, razdrobiti, razdrabljati.

Auskrümmen, *v. a.*, skriviti, kriviti.

Auskühlen, *v. a.*, durchaus kühl machen, ein Zimmer, einen Ofen, shladiti, hladiti, razhladiti, pohladiti; *v. n.*, razhladiti se, ohladiti se, hladiti se.

Auskünden, s. **Kundmachen.**

Auskundschaften, Auskunden, *v. a.*, durch Kundschaft herausbringen, ausforschen, izpraašati, izpraševati, izpitati, izpitovati, zvediti, pozvediti, pozvedovati; ein Land, ogledovati, razgledovati.

Auskundschafter, der, izpraševavec, pozvedovavec; Spion, ogleduh, pazun.

Auskunft, die, das Auskommen, Unterhalt, živež, kruh; seine gute Auskunft haben, prevžitek imeti; ein Mittel zur Erreichung seiner Absicht, pot; Nachricht, nazuanilo, naznanjenje, glas; sie über etwas geben, na znanje dati, dajati, voditi dati, naznaniti, naznanjati, naznanovati; Aufklärung, pojasnilo, razjasnjenje, razložba; über etwas geben, razjasniti, razložiti kaj.

Auskunftsbureau, das, naznanovavnica.

Auskunftsmittel, s. **Auskunft.**

Auskünsteln, *v. a.*, umetno zdelati, zdelovati, zmisliti, iztuhtati, zmodrovati.

Ausküssen, *v. n.*, nehati poljubovati, kuševati.

Auskutten, s. **Ausgraben.**

Auslaben, *v. a.*, okrepčati, krepčati.

Auslachen, *v. a.*, jemanden, zasmehovati koga, posmehovati se komu, smejati se komu; *v. n.*, zu Ende lachen, dosmejati se, izsmejati se, nasmejati se.

Auslachen, das, posmeh, zasmehovanje.

Auslacher, der, zasmehovavec, posmehovavec.

Auslachenswerth-, würdig, *adj.*, smešen, smeha, zasmehovanja vreden.

Ausladen, *v. a.*, eine Last heraufheben, Waaren ausladen, izložiti, izlagati, izkladati, odkladati, raztovoriti, raztovarjati, razkladati; ein Gewehr ausladen, izbasati, razbasati, basilo od. naboj potegniti iz puške; in der Baukunst hervorstehend machen, napustiti, napušćati, napušati; *v. r.*, sich ausladen, očediti se, počediti se.

Auslader, der, izkladavec, raztovarjavec; an der elektrischen Maschine, sprožilo.

Ausladung, die, izlaganje, razkladanje, raztovarjanje; das Hervorragen in der Baukunst, der Vorsprung, napust, napušč, napuš.

Auslage, die, des Geldes für einen Andern, izlog za koga, strošek, izdavek; eine thun, izložiti, izlagati za koga, izdati, izdajati, potrošiti, trošiti; der Ort, wo die Kaufleute ihre Waaren zur Schau auslegen, izlaga, izlagavnica; s. auch **Auslegung.**

Auslagern, *v. n.*, ustati se, nležati se.

Ausland, das, ptuje, na ptujem, ptuje oder tuje dežele, tuji kraji, zunanje dežele, tujsko, tujinn, vnanje; die Ausländer, vnanjci, tujci, *serb.* inostranstvo, inozemstvo.

Auslanden, Ausländen, s. **Ausschiffen.**

Ausländer, der, ptujic oder tujic, vnanjic, zunanjik, vnanj, *serb.* u. *russ.* inostranac (ce); **Ausländerin**, die, ptujka, zunanjica, vnanja; ausländischen Stammes, druziga naroda.

Ausländisch, *adj.*, ptuj oder tuj, vnanj, ptujsk, tujedeželsk, stran; etwas Ausländisches, eine ausländische Sprache überhaupt, ptujščina, ptujšina, vnanjščina, vnanjšina.

Auslandssucht, Ausländerei, die, pohlep za tujim, slepo posnemanje tujih šeg.

Auslangen, *v. n.*, auskommen, skezati s čim, shajati s čim, dosti imeti; mit dem täglichen Einkommen kaum auslangen, komaj shajati, nach *V.* protati se; mit dieser Entschuldigung wirst du nicht auslangen, nič ne boš opravil s tim izgovoram; s. auch **Auskommen, Ausreichen**; wohin reichen, seči, segati; als *v. a.*, stegniti, stegovati.

Auslängen, *v. a.*, zdaljiti, daljiti, zdaljšati, podaljšati, podaljševati, daljšati.

Auslappern, *v. a.*, izserkati, izsrebati, srebati.

Auslärmen, *v. n.*, doropotati, izropotati.

Auslassen, *v. a.*, hinauslassen, weglassen, ausbleiben lassen, freien Lauf lassen, izpustiti, izpuščati, izpušati; ein Wort, izpustiti, preskočiti; Butter, Talg auslassen, d. i. ausschmelzen, raztopiti, raztapljati; Speck, razcvreti, razcvirati, cvreti; ein Kleid auseinander lassen, razpustiti, razpuščati, razpušati; zum Theil auseinanderlassen, nachlassen, napustiti, napuščati, napušati, odjenjati, prijenjati; einen Befehl, s. **Erlassen**; fahren lassen, popustiti, od sebe dati; seine Gedanken, sich über etwas auslassen, svojo misel izreči, povedati, razodeti, razodevati, razkriti. svoje misli zastran česa, naznaniti, naznanovati; seinen Zorn, jezo stresti, stresati nad čim; ein ausgelassener Mensch, prešeren, razujzdan, razposajen, razberzdan človek; ausgelassener Bube, nach *Jarn.*, skoračič; auf eine ausgelassene Art, prešerno.

Auslassung, die, izpust, izpuščenje, izpušenje, izpuščanje, izpušanje.

Auslauben, *v. a.*, z zelenimi vejami, z listjem olepšati, prepeti, prepenjati, prepreči, prepregati.

Auslauern, *v. a.*, izprežati, izslediti.

Auslauf, der, des Wassers, iztek, iztok; des Schiffes, tek, jadranje; der Ort, auf welchen man aus einem andern läuft, stekališče, stekališe; das Hervorragen der Glieder in der Baukunst, die Ausladung, napust, napušč, napuš, strešica; bei den Jägern, s. **Ausflug**; in den Salzwerken, čist dohodek; Auslauf in der Rede, ovinek.

Auslaufen, *v. n.*, aus einem Orte laufen, izteči, iztekati, teči iz —, izleteti, izletati iz —; das Faß, das Gefäß läuft aus, sod pušča, puša, ne derži, teče iz —; die Erbsen laufen aus, fallen aus den Hülsen, uff., grah se preza, grah se je sprezal; hinaus, aus dem Hause, izteči, teči iz hiše, ven; der Wein ist ausgelaufen, vino je poteklo; von der Flotte, odjadriti, odriniti, oditi, odhajati, odpeljati se; die zweite Auflage ist um 3 Bogen ausgelaufen, an Bogenzahl stärker geworden, drugi natis se je za tri pole pomnožil; die Gesimse einer Säule laufen zu beiden Seiten aus, steberni zidci so na obeh straneh napuščeni, napušćeni, steberni napušči, napuši so namaknjeni; šterleti, moleti; siedend auslaufen, izkipeti, izkipevati; sich endigen, izteči, iztekati se, iziti, izhajati se, okončati, končati se; von einem Ziele auslaufen, od nekod teči; weit auslaufen, dalječ se razprostreti, razprostirati; das Kind muß sich auslaufen, als *v. r.*, otrok se mora izletati, izteči; die Zapfenlöcher laufen sich aus, wenn sie durch die Länge der Zeit erweitert werden, čepi, čepniki se utekajo, so se utekli; *v. a.*, im Bergbau, eine Last Erz auslaufen, iztačkati, tačkati rudo.

Ausläufer, der, ein Bedienter zum Verschicken, posel, tekavec; eine Sproße aus den Wurzeln, Würzling, divjica, pertlika, živica.

Ausläufisch, s. **Ausschweifend.**

Auslaufkarren, der, in den Bergwerken, tačka.

Auslaugen, *v. a.*, izlužiti, lužiti, izlugati, lugati; Fässer auslaugen, olužiti, lužiti.

Auslauschen, s. **Ausborchen.**

Auslaufen, *v. a.*, uši obrati, obirati komu, uši poiskati, iskati, *serb.* obiskati, pobiskati koga; einen ausbeuteln, opehariti, osušiti, ogoliti koga.

Auslaut, der, končnica besede.

Auslauten, *v. n.*, einen Laut von sich geben, oglasiti, zaglasiti se, glasiti se; in der Grammatik, okončati, okončavati se, končati se.

Ausläuten, *v. a.*, die Kirche, die Messe ausläuten, odzvoniti, odzvanjati mašo oder k maši; einem Todten, zvoniti komu; *v. n.*, aufhören zu läuten, dozvoniti, odzvoniti.

Ausläutern, *v. a.*, izrediti oder izrejčiti, rejčiti gojzd, s. **Auslichten, Aushauen.**

Ausleben, *v. a.*, preživeti; *v. n.*, doživeti, priti do konca življenja, umreti; ausgelebt, izterpljen, izpit.

Ausleben, das, smert.

Auslechzen, *v. n.*, er hat ausgelechzt, več ne hrepeni po ničemur.

Auslecken, *v. a.*, den Honig, die Milch herauslecken, izlizati, lizati; die Schüssel auslecken, polizati skledo; *v. n.*, der Wein ist ausgeleckt, vino je poteklo; tropfenweise ausfließen, izkapati, kapati.

Ausledern, *v. a.*, inwendig mit Leder versehen, obleči, oblačiti z usnjem; s. auch **Ausprügeln.**

Ausleeren, *v. a.*, sprazniti, spraznovati, prazniti; ein Glas, izpiti, izpivati; ein Gefäß, izliti, izlivati vodo iz —.

Ausleerung, die, spraznjenje, s. auch **Entleerung.**

Auslegbar, *adj.*, razložljiv.

Auslegen, *v. a.*, überhaupt, izložiti, izlagati, razložiti, razpoložiti, razpolagati; die Leinwand zum Bleichen, razgerniti, razgrinjati; für Jemanden, das Geld für ihn bezahlen, založiti, zalagati koga z dnarjem, zakladati za koga, izdati, izdajati, plačati za koga, s. **Auslage**; sein Geld auf Zinsen, naložiti, nalagati, dnar na obresti; etwas mit Silber, Elfenbein, usf., vložiti, vlagati z —; ausgelegte Arbeit, vložena roba; den Sinn einer Rede, ein Gesetz auslegen, razložiti, razlagati, auch razjasniti, razjasnovati, razkladati; einem etwas als einen Hochmuth udgl., ušteti, šteti komu kaj v napuh, vzeti, jemati za kaj; er hat das übel ausgelegt, to mu je zameril; das kann man so auslegen, to se more tako razumeti.

Ausleger, der, einer Schrift, einer Stelle, razlagavec, tolmač; **Auslegerin**, die, razlagavka.

Auslegung, die, razlaga, razlaganje, tolmačenje.

Auslegungsart, die, razlaganje, način razlaganja.

Auslegungsregel, die, pravilo razlaganja ali za razlaganje.

Auslehmen, *v. a.*, z ilovico zamazati, zamazovati, ogliniti, gliniti.

Auslehnen, s. **Ausleihen.**

Auslehren, *v. a.*, zur Genüge, bis zur Vollkommenheit, izučiti, doučiti; *v. n.*, doučiti.

Ausleiden, *v. n.*, bis zu Ende, izterpeti, preterpeti; aufhören zu leiden, doterpeti, terpljenje dostati.

Ausleihen, *v. a.*, Geld an Andere, in St., v zajem dati, dajati, gewöhnlicher posoditi, razposoditi, posojevati oder na pósodo dati, dajati, was aber richtiger von dem Leihen unverbrauchbarer Gegenstände gebraucht wird; auch razupati.

Ausleiher, der, posojevavec, posodnik, upnik †.

Ausleimen, *v. a.*, izklejati, klejati.

Ausleiten, *v. a.*, spremiti, spremljati koga (iz kaciga mesta).

Auslenken, *v. n.*, einem auslenken, uganiti, ugibati so komu, ogniti, ogibati se, umakniti, umikati se, auch ukloniti, uklanjati so komu.

Auslernen, *v. n.*, izučiti se, doučiti se; ausgelernt, izučen; einen Menschen auslernen, als *v. a.*, do dobriga spoznati, spoznavati; der Mensch lernt nie aus, človek nikoli zadosti ne zna, se mora učiti, dokler je živ.

Auslese, s. **Auswahl.**

Auslesen, *v. a.*, Erbsen, Linsen, izbrati, izbirati; herauslesen, oder suchen und absondern, odbrati, odbirati; ein Buch auslesen, prebrati, prebirati bukve, izbrati; *v. n.*, dobrati.

Ausleuchten, *v. n.*, domu gredočimu posvetiti, svotiti.

Ausleute, s. **Ausländer, Auswärtige.**

Auslichten, *v. a.*, einen Wald, ihn aushauen, izsekati, izsekovati, izredčiti, oder izrejčiti, rejčiti, izpleši ti.

Ausliefern, *v. a.*, izročiti, izročati, izročevati, oddati, izdati.

Auslieferung, die, izročba, izročenje.

Ausliegen, *v. a.*, das Bett, es hohl machen, uležati posteljo; der Wein hat den modernigen Geschmack nicht ausgelegen, nach *V.*, vino ni izležalo blatniga duha; *v. n.*, der Wein, usw. muß ausliegen, vino se mora uležati, auch ustati se; daher ausgelegen, nležan.

Auslieger, der, Wachtschiff, stražna ladija.

Ausloben, *v. a.*, einem etwas, ihm versprechen, obljubiti, obetati; den Kindern große Abfindungen, izgovoriti, izgovarjati; *v. n.*, nahvaliti se.

Auslochen, *v. a.*, izluknjati, luknjati.

Auslocken, *v. a.*, einen auslocken, primotiti koga, izvabiti koga; ein Geheimniß von einem, izpraviti, dobiti kaj iz koga, izprašati, speljati koga, da kaj povo.

Ausloden, s. **Loden.**

Auslodern, *v. n.*, izplamteti, izplameneti, izšvigati.

Auslöffeln, *v. a.*, pojesti, snesti, pojedati, z žlico.

Auslohen, *v. a.*, durch Lohe, d. i. ein Flammenfeuer herausbringen, eine Stückform auslohen, sie mit Reisholze ausbrennen, izpaliti, paliti, izžgati.

Auslohnen, *v. a.*, die Arbeiter, *mont.*, plačati, izplačati, izplačevati delavce.

Auslöschen, *v. n.*, vom Feuer, ugasniti, ugasovati; vom Lichte, auch, luč je umerla; von einer Schrift, zgubiti, zgubljati se, zginiti, zbrisati se, zabrisati se; der Kranke wird auslöschen, bolnik bo ugasnil; *v. a.*, vom Feuer, ugasiti, pogasiti, ugašati, gasiti, pomoriti; von einer Schrift, zbrisati, zbrisovati; das Licht, ugasniti, ugasovati; *fig.*, Affecte vergehen machen, usf., ugasniti, ugasiti, gasiti; das Andenken auslöschen, udgl., zbrisati, zbrisovati.

Auslöscher, der, ugasivnik, ugasovalo.

Auslöschlich, *adj.*, ugasljiv, zbrisljiv.

Auslöschung, die, ugašenje, ugasnjenje, zbris.

Auslosen, *v. a.*, vermittelst des Loses ausheben, Rekruten auslosen, na srečko ali loz izbirati, nabirati, lozati *; ausspielen, Waaren, u. dgl., na srečke pródati, izigrati, izsrečkati, srečkati †.

Ausloser, der, izsrečkovavec.

Auslösen, *v. a.*, rešiti, izrešiti, izreševati, odkupiti, odkupovati; bei den Jägern, oserče iztrebiti, iztrebovati; *v. r.*, sich auslösen, odkupiti se, odkupovati, izkupiti se.

Auslösung, die, rešenje, rešitev, rešitva, odkup; das Geld, womit eine Sache oder Person gelöset wird, rešilo, odkupščina, odkupšina; in den Schlaguhren, prožilo.

Auslösungsvertrag, der, odkupna pogodba.

Auslüften, *v. a.*, prevetriti, prevetrovati, vetriti, auch izvetriti, presapiti, presapljati, na zrak djati, devati (n. p. sukno).

Auslugen, s. **Ausschauen.**

Ausmachen, *v. a.*, dokončati, dokončavati, opraviti, dodelati, napraviti, doveršiti, dognati; Nüsse, Erbsen, udgl., der Schale befreien, oluščiti, izluščiti, luščiti, lušiti, olupiti, lupiti; einen Flecken ausmachen, aus einem Kleide, izpraviti, izpravljati madež; Geld, Quartier, Wild ausmachen, ausfindig machen, dobiti, dobivati, zaslediti, najti; ein Kleid mit Gold usf. ausmachen, obdelati, obdelovati; viel ausmachen, wenig, einen Theil, znesti, znašati, vreči; das macht nichts aus, to nič ne de; das macht die Tugend noch nicht aus, to še ni čednost; es macht nicht viel aus, to ne znese, ne znaša, ne verže veliko; wie viel macht das aus, koliko je tega; etwas vollenden, mit einem ausmachen, es entscheiden, zdelati, dodelati, končati, uravnati, dogovoriti se zastran česa, pogoditi se, zmeniti se; es mit einem gar ausmachen, seinem Leben, seinem Glücke ein Ende machen, končati koga; einen ausmachen, schelten, ozmérjati, okregati, kregati koga, obdelati, ošteti koga; ein ausgemachter Narr, prav norec; das ist eine ausgemachte Sache, to je gotova, dognana reč; das macht das Wesen der Seele aus, to je bistvo, v tem je bistvo duše; das macht es noch nicht aus, to še ni vse, ni dovelj.

Ausmagern, *v. a.*, shujšati; *v. n.*, posušiti se, shujšati, hujšati se, omeršaveti.

Ausmähen, *v. a.*, prekositi (njivo).

Ausmahlen, *v. a.*, vermittelst der Mühle herausbringen, das Getreide zu sehr ausmahlen, izmleti, mleti, izmiljati; *v. n.*, aufhören zu mahlen, domleti; alles Getreide, pomleti, pomiljati.

Ausmäkeln, *v. n.*, domešetiti, domešetariti.

Ausmalen, *v. a.*, ein Gemälde vollenden, illuminiren, zmalati, malati; inwendig bemalen, omalati, domalati; *v. n.*, domalati; — domalariti.

Ausmangeln, Ausmandeln, *v. a.*, mit dem Mangelholze ausdehnen, razvaljati, zvaljati, valjati, izlikati, likati.

Ausmann, s. **Ausbürger, Auswärtige.**

Ausmärgeln, *v. a.*, gebräuchlicher: **Ausmergeln**, des Markes, der Kräfte berauben, zamoriti, shujšati, izmolsti, izpiti; ausgemärgelter Acker, pusta, izpita, izmolzena njiva; ein ausgemergelter Mensch, izpit, sterpljen človek, auch izmodljan.

Ausmarken, *v. a.*, mit Marken, Gränzen völlig bezeichnen, omejničiti, mejničiti, omejiti, mejiti, meje postaviti, postavljati; durch Marken von einem gewissen Bezirke ausschließen, odmejničiti, odmejiti.

Ausmarkten, *v. n.*, dosejmovati.

Ausmarsch, der, odhod, izhod, *russ.* pohod; s. auch **Ausrücken.**

Ausmarschiren, *v. n.*, in Marschschritten, oditi, odhajati, odmarširati *.

Ausmarteru, *v. a.*, izterpinčiti, izmučiti, iztrapiti.

Ausmaß, das, mera, izmera, odmera.

Ausmästen, *v. a.*, völlig fett mästen, spitati, odebeliti, pitati, debeliti.

Ausmatratzen, *v. a.*, mit Haaren oder Wolle ausstopfen, natlačiti, natlačevati, naterpati, terpati, nažokati *.

Ausmauern, *v. a.*, etwas inwendig, izzidati, izzidovati, obzidati.

Ausmausen, Ausmausteru, *v. a.*, ogoliti, oskubsti, skubsti; durch Stehlen, izmakniti, izmikati; *v. r.*, sich ausmausen, izmisati oder izmikati se.

Ausmeckern, *v. a.*, izmeketati.

Ausmeißeln, *v. a.*, izdolbsti, dolbsti, izdolbati.

Ausmelken, *v. a.*, izmolsti, pomolsti do dobriga; in St. und U. K., podojiti; *v. n.*, domolsti.

Ausmergeln, s. **Ausmärgeln.**

Ausmerzen, Ausmärzen, *v. a.* odbrati, odbirati (slabo); ausschließen, z. B. einen aus der Zahl seiner Freunde, izvreči, izmetovati; sonst, iztrebiti, trebiti, odvreči, odločiti, izločiti; eine Stelle aus einer Schrift, izbrisati, izbrisovati.

Ausmessen, *v. a.*, das Maß einer Sache finden, izmeriti, premeriti, meriti; Bier, Wein ausmessen, einzeln verkaufen, točiti; Getreide, trockene Dinge, odmeriti, odmérjati, prodajati na drobno; bestimmen, odločiti, odločevati.

Ausmessung, die, izmera, izmerek, izmérjanje.

Ausmetzen, *v. a.*, das den Müllern gesetzte Maß aus dem Mehlkasten messen, vzeti, jemati merico, *serb.*, ujmiti (ujam uzeti).

Ausmeubliren, Ausmöbeln, *v. a.*, ein Zimmer, napraviti, napravljati po hiši; hišno orodje, pohišje, hišno opravo napravljati, izbo s potrebno opravo preskerbeti; ausmeublirt, napravljeno, vse napravljeno.

Ausmiethen, *v. a.*, dati, dajati v najem; s povišanjem najemnine spraviti koga iz najma.

Ausminderu, *v. a.*, dem Minderbiethenden in der Auction überlassen, po znižbi prodati, oddati, delo izročiti tistimu, ki naj manjši plačilo tirja.

Ausmisten, *v. a.*, den Stall, izkidati, pokidati iz hleva; otrebiti, iztrebiti, trebiti.

Ausmitteln, *v. a.*, d. i. ausfindig machen, najti, dobiti, dobivati, zvediti, zvedovati; auszumitteln bemüht sein, iskati; bemessen, zmeriti, meriti.

Ausmünden, *v. n.*, izliti, izlivati se, teči v —.

Ausmünzen, *v. a.*, Gold, Silber, pokovati, kovati v dnar; f. **Ausprägen**.

Ausmüssen, *v. n.*, morati ven, iz hiše.

Ausmustern, *v. a.*, als untauglich absondern, zvreči, zavreči, zametovati, odbrati, odbirati, iztrebiti, trebiti.

Ausnagen, *v. a.*, izglodati, izgrizniti, glodati.

Ausnähen, *v. a.*, mit Figuren benähen, šiti, ošivati, obšiti, našiti, obšivati, našivati.

Ausnahme, die, izjema †, izjemek, izjemba, izločenje, izločba; das ausgenommene, izjetek, izvzetek; eine Ausnahme machen, izjeti, izvzeti, izločiti, izločevati; Alle mit Ausnahme des Thomas, vzi razun Tomaža, vsi, samo Tomaž ne; Alles ohne Ausnahme, vse splaz, zapored; dieß ist eine Ausnahme von der Regel, to je izjema od pravila; keine Regel ohne Ausnahme, ni ga pravila brez izjeme.

Ausnahms-, in Zs., izjemni.

Ausnahmsfall, der, izjemek.

Ausnahmslos, *adj.* u. *adv.*, brez izjeme, brezizjemen.

Ausnahmsweise, *adv.*, izjemno, izjemama, po izjemi.

Ausnahmszustand, der, izjemni (obsedni) stan.

Ausnarren, *v. n.*, nanorčevati se, nerosti slovo dati.

Ausnaschen, *v. a.*, durch Naschen ausleeren, izsladkariti, izsnedariti; als *v. n.*, aufhören zu naschen, dosladkariti, dosnedariti.

Ausnecken, f. **Ausspotten**.

Ausnehmen, *v. a.*, herausnehmen, vzeti, jemati odkod, iz —, ven, ausschließen, izjeti, izjemati, izločiti, izločevati; diese Pflicht verbindet alle, keinen ausgenommen, ta dolžnost veže vse brez razločka, nihče ni izjet, brez izjeme; er hat einem jeden etwas geschenkt, mich ausgenommen, vsakimu je nekaj dal, samo meni nič, razun mene je vsakimu dal kaj, zunaj mene, odlog mene je slehernimu kaj dal; eine Gans ausnehmen, drob vzeti iz gosi; ausnehmen (beim Honig), spodrezati; einen Zahn ausnehmen, zob izdreti, izdirati, f. auch **Auswählen**; Waaren ausnehmen, na poćak, na npanje vzeti, jemati; deutlich ausnehmen, razločno viditi; *v. r.*, sich ausnehmen, vor anderen Dingen seiner Art, razloćiti se, loćiti se; das Ding nimmt sich gut aus, to se dobro pristuje, poda, prileže; er nimmt sich gut aus, lepo ga je viditi; sich etwas ausnehmen, prideržati si kaj.

Ausnehmend, *adj.*, poseben, izvrsten.

Ausneigen, *v. a.*, izliti na izkap.

Ausnennen, *v. a.*, celo ime povedati.

Ausniesen, *v. a.*, izkihniti, izkihati kaj.

Ausnippen, *v. a.*, malo po malo izpiti, izserkati, *serb.* izpijnckati.

Ausnüchtern, *v. n.*, streziti se, strezniti se, trezniti se.

Ausnützen, Ausnutzen, *v. a.*, vse porabiti, do dobriga porabiti, rabiti.

Ausöden, *v. a.*, leer, öde machen, spustotiti, opustotiti, pustotiti; einen Teich, ein Fischwasser, sprazniti, spraznovati, prazniti.

Ausölen, *v. a.*, z oljem znotraj omazati, mazati.

Auspachten, *v. a.*, dati v zakup †, štant*.

Auspacken, *v. a.*, izložiti, izlagati, izkladati, razložiti, razkladati, raztovoriti, iztovoriti.

Auspappen, *v. a.*, inwendig mit Papier bekleiden, olepiti, lepiti s papirjem (od znotraj).

Ausparriren, *v. a.*, einen Stoß, odstreči, odbiti, odbijati, odmahniti, odmahovati, umakniti, umikati se.

Ausspatschen, *v. a.*, izploskati, ploskati.

Auspauken, *v. a.*, na boben, pavke* razglasiti, razglašati.

Auspeitschen, *v. a.*, iztepsti, iztepati, izpokati, izbićati, bićati, z bićem izbiti kaj; ein ausgepeitschtes Mährchen, trikrat pozabljena reč, ne verjeta.

Auspellen, f. **Aushülsen**.

Auspelzen, f. **Ausprügeln**.

Auspfählen, *v. a.*, inwendig mit Pfählen versehen, obkoliti, kole potakniti, potikati po njivi.

Auspfänden, *v. a.*, einen Schuldner, zarubiti, rubiti koga.

Auspfänder, der, rubežnik; f. **Executor**.

Auspfarren, *v. a.*, odločiti, odločevati od fare, izločiti, izločevati iz fare.

Auspfeifen, *v. a.*, izžvižgati, izžvižgovati, izzvizdati; f. auch **Ausziischen**.

Ausspflanzen, *v. a.*, presaditi, presajati, presajevati (iz perviga rastila).

Auspflastern, *v. a.*, einen Hof, postaviti, postavljati seliš, tlak napraviti, obložiti, oblagati s kamnjem.

Auspflöcken, f. **Auspfählen**.

Auspflücken, *v. a.*, durch Rupfen ausziehen, Federn, izkubsti, oskubsti, skubsti; bei Blumen, potergati, populiti, utergati, tergati, puliti, izpukniti, izpukati.

Auspflügen, *v. a.*, einen Stein, eine Wurzel, izorati, izoravati; f. auch **Ausackern**.

Auspfützen, *v. a.*, *mont.* pozajeti, pozajemati, izčrepati.

Auspichen, *v. a.*, inwendig, ein Faß, osmoliti, posmoliti, smoliti.

Auspicien, *pl.*, pomeni, naznanki †, znamnja osode, predznamnja †, vedeževanje iz ptičjiga letanja; unter den Auspicien des Fürsten, pod obrambo, pod varstvam, okriljem vladarjevim.

Auspicken, *v. a.*, izkljevati, izzobati, pokljevati.

Ausplacken, Ausplagen, *v. a.*, iztrapiti, trapiti, terpinčiti koga.

Ausplappern, *v. a.*, izžlobodrati, izblebetati, izblekniti, blekniti, razpovedati, razustiti, izčeljustati.

Ausplatten, Ausplätten, *v. a.*, ogladežati, poravnati, poravnavati, splohati.

Ausplatzen, *v. n.*, d. i. abprallen, odleteti, odletovati, odskočiti, odskakovati; in ein Gelächter, zagnati smeh, zakrohotati se; — razpočiti se, raznesti se.

Ausplaudern, *v. a.*, f. **Ausplappern**; *v. r.*, nažlobodrati se, nablebetati se.

Ausplündern, *v. a.*, obropati, opleniti, pleniti, odreti, ogoliti koga.

Auspochen, *v. a.*, z. B. einen Marder aus einem hohlen Baume, izterkati, izterkljati; das Pelzwerk der Motten wegen, iztepsti, iztepati; im Bergbau durch Pochen das Zeichen zum Ausfahren geben, izterkati, izterkovati.

Auspocken, *v. n.*, preboleti koze.

Auspöckeln, f. **Ausdörren**.

Auspolstern, *v. a.*, ein Canapee, oblaziniti, zblaziniti, blaziniti.

Auspoltern, *v. n.*, odrohneti, nehati šundrati.

Ausposaunen, *v. a.*, raztrobentati, iztrobentati, raztrobiti, razglasiti, raznesti, raznašati.

Ausprägen, *v. a.*, izkovati, pokovati, kovati (n. p. srebro v dnar).

Ausprahlen, *v. n.*, er hat ausgeprahlt, ne bo se več bahal, je izbahal.

Ausprediger, *v. n.*, aufhören zu predigen, odpridgovati, izpridgovati.

Auspreisen, *v. a.*, na moč hvaliti.

Auspressen, *v. a.*, iztlačiti, tlačiti, izžmeti, oder izžeti, izžemati, iztisniti, iztiskati, iztiskovati, izpresati*; einem Geld, f. **Erpressen**, das Geständniß, izmecati komu, mecati koga; das Ausgepreßte, omenki, ometki.

Ausproben, f. **Auskosten, Ausprüfen**.

Ausprüfen, *v. a.*, den Wein, die Treue, poskusiti, skusiti, sknšati; die Schüler, preskusiti, vse izprašati.

Ausprügeln, *v. a.*, aus einem Orte, iztepsti, izguati, izpoditi s palico; einen, pretepsti, pretepati, opaličati koga, premlatiti, ošeškati itd.

Auspumpen, *v. a.*, das Wasser, einen Brunnen, izvleči, vleči, izvlačiti, iztrombati vodo.

Auspusten, f. **Ausblasen**.

Ausputz, f. **Putz, Schmuck**.

Ausputzen, *v. a.*, reinigen, očediti, čediti, očistiti, čistiti, osnažiti, snažiti; das Licht, usekniti, usekovati, oterniti, otrinjati; das Licht im Putzen auslöschen, usekovaje ugasniti; einem einen derben Verweis geben, obrati, obirati, ošteti, oštevati, okregati, ozmérjati; ausschmücken, olišpati, ozališati, olepšati; die Bäume, obrezati, obsekati, obsekovati.

Ausputzer, der, Verweis, ena po nosu, okreg; Jemandem einen Ausputzer geben, f. **Ausputzen**.

Ausquaken, *v. n.*, doragljati.

Ausquälen, f. **Ausplagen**.

Ausquartiren, *v. a.*, aus einem Quartiere nehmen, vzeti, jemati iz hiše, izseliti, izselovati, stanovanje premeniti.

Ausquellen, *v. n.*, teči iz —, izvirati.

Ausquetschen, *v. a.*, z. B. den Saft, izmećkati, izgnjesti, iztisniti, iztiskati.

Ausräden, *v. a.*, **ausreuten**, izrejtati, rejtati*; f. **Ausfieben**.

Ausradiren, *v. a.*, auskratzen, mit einem Messer, izstrugljati, struglati, izstergljati, izpraskati, izškerbati, izbrisati, izbrisovati.

Ausrahmen, *v. a.*, aus dem Rahmen nehmen, sneti, snemati, djati, devati iz okvira.

Ausrammeln, *v. n.*, von Hasen, dobrestiti, nehati se goniti.

Ausränderlu, Ausrändern, *v. a.*, okrajčati, orobiti, robiti.

Ausrangiren, *v. a.*, aus einer bisherigen Ordnung herausnehmen, djati, devati iz reda; f. auch **Ausmustern, Ausschießen**.

Ausrasen, *v. n.*, aufhören zu rasen, oddivjati, potihniti, izbesniti se, nabesniti se; aufhören zu rasen, umiriti se, upokojiti se.

Ausrasten, *v. n.*, spočiti se, opočiti se, počiti, počivati, odahniti se, *serb.* odmoriti se.

Ausrauben, *v. a.*, obropati, opleniti.

Ausrauchen, *v. a.*, durch Rauchen vertreiben, die Füchse ausrauchen, izkaditi, izkajati, z dimam preguati; eine Pfeife Tabak, izpiti, izkaditi, izpušiti, izpuhati; *v. n.*, aufhören zu rauchen, izkaditi se; es hat ausgerauht, nehal je dim.

Ausräuchern, *v. a.*, ein Zimmer beräuchern, pokaditi, pokajati, kaditi; das Fleisch ausräuchern, zur Genüge, prekaditi, prekajati; mit Weihrauch, okaditi; Schinken, posušiti, sušiti, in St., povoditi, povojati, voditi.

Ausraufen, *v. a.*, Gras, Kraut, izpleti, pleti, izrovati, rovati, izpuliti, puliti, izmuliti, izmuljati, muliti; die Haare, izpuliti lase, izpipati, iztergati, tergati lase iz glave.

Ausräumen, *v. a.*, hinaus schaffen, und dadurch räumen, sprazniti, sprazuovati, prazniti, izporniti kaj, izpraviti, izpravljati iz česa; reinigen, otrebiti, iztrebiti, trebiti, očistiti, izčistiti, čistiti; ein Loch ausräumen, es erweitern mit dem Ausräumer, einem Bohrer, povertati, povertovati.

Ausräumer, der, ein Bohrer, veliki sveder; als Person, trebnik, čistivec.

Ausräumung, die, izpraznovanje, izpravljanje, trebljenje.

Ausräuspern, sich, *v. r.*, odkašljati, odkašljevati se, izderzati, derzati gerlo, izherkniti, izherkati, izherkovati; *v. a.*, izherkniti, izherkati.

Ausrechen, *v. a.*, izgrabiti, ograbiti, ograbljati, grabiti.

Ausrechnen, *v. a.*, izšteviliti, prešteviliti, izšteti, (prerajtati, izrajtati, izračuniti, računiti)*.

Ausrechnung, die, izštevilba (izračunjenje, prerajt, obrajt).

Ausrechten, *v. a.*, izpravdati, dopravdati se.

Ausrecken, *v. a.*, von sich recken, ausstrecken, stegniti, stegati, stezati, stegovati, razvirati se, zvirati se; ein Stück Leder, es ausdehnen, nategniti, nategovati; die Glieder ausstrecken, zlekniti, zleči, zlecati se; *cfr. altsl.* nalešti — ęka, anspannen.

Ausrede, die, d. i. Beschaffenheit der Rede, Aussprache, Anstand und Vortrag, beseda, govorjenje; er hat eine angenehme, eine gute Ausrede, ima lepo, prijetno besedo, ima lepo govorjenje, lepo izgovarja, lepo govori; Ausflucht, izgovor, izvinek, ovinek, pretveza, nach *M.* auch izbeg; diese Ausrede kann nicht gelten, ta izgovor ne bo deržal, ne more obveljati.

Ausreden, *v. n.*, eine Rede zu Ende bringen, izgovoriti, dogovoriti; er kann kaum ausreden, d. i. reden, komaj govori; *v. a.*, gehörig ausdrücken, vollkommen beschreiben, alles sagen, was man weiß, do konca povedati, vse razodeti, odkriti; laß mich ausreden, daj, da ti vse povem; einem eine irrige Meinung ausreden, izgovoriti, izgovarjati komu kaj, odverniti, odvračati koga od česa, pregovoriti koga, da odstopi od česa; einen ausreden, izgovoriti, izgovarjati koga; sich ausreden, entschuldigen, *v. r.*, izgovoriti, izgovarjati se.

Ausregnen, *v. i.*, es hat ausgeregnet, izdežilo je, izlilo, uvedrilo se je, dež je nehal, nehalo je liti; nach einem anhaltenden Regen, izdeževalo (se) je.

Ausreibeholz, das, **Ausreibeknochen**, der, gladilo, gladež, likavnik, šoba.

Ausreiben, *v. a.*, durch Reiben herausbringen, einen Flecken, den Koth aus einem Kleide, izmancati, mancati, izmeti, iztreti; das Kleid ausreiben, zmancati, mancati suknjo, ometi blato iz suknje; auseinander reiben, die Nähte an den Schuhen mit dem Ausreibeholze, bei den Schustern, ugladiti, gladiti s šobo; *v. n.*, nehati meti, mancati, dotreti, dometi.

Ausreichen, *v. n.*, mit etwas, shajati s čim, dosti imeti; hinreichend sein, skezati, dosti biti; der Schuster wird damit nicht ausreichen, čevljarju ne bo dosti, čevljar se bo shajal s tem; s. **Auskommen, Hinreichen.**

Ausreifen, *v. n.*, dozoreti, zgoditi se, zgodnjati se.

Ausreihen, *v. a.*, izvreči, pahniti iz verste.

Ausreinigen, s. Reinigen.

Ausreisen, *v. n.*, aus einem Orte, oditi, odhajati, iti iz kaciga kraja; verreisen, napotiti se, vzdigniti, vzdigovati se, podati, podajati se na pot; aufhören zu reisen, dokončati popotovanje, napopotvati se.

Ausreißen, *v. a.*, herausreißen, izdreti, izdirati, dreti, izpipati, pipati, izrovati, iztergati, izpuliti; mit einer Zange, izkleščiti, izkleščiti; auseinander reißen, z. B. einen Damm, razdreti, razdirati, raztergati, tergati, predreti, pretergati; einen Zahn heraus, izdreti, izdirati, dreti zob; *v. n.*, auseinander gerissen werden, der Damm, der Stich reißt aus, uff., raztergati, tergati se; nach außen zu reißen, gespalten werden, z. B. vom Holze in Spalten, zadreti, zadirati se; die Geduld reißt mir aus, ne morem več terpeti, nimam ga več poterpljenja, navcliěal sim se; sich schnell entfernen, von Pferden, Soldaten, pobegniti, zbežati, bežati, uiti, uhajati, utergati se, uteči, utekati; vom Feinde, umakniti, umikati se, pete pobrati, pobirati, odnesti, unesti jo.

Ausreißer, der, uhajavec, begovec, begun, uskok.

Ausreiten, *v. n.*, aus einem Orte reiten, odjezditi, odjahati iz kraja; *v. a.*, durch Reiten herausbringen, z. B. den Hafer ausreiten, austreten, ometi, meti oves s konji; ein Pferd ausreiten, an die freie Luft, prejezditi konja, prejahati konja.

Ausreitern, *v. a.*, ausstieben, presejati, prerešetati, očiniti, očinjati, izrejtati, rejtati*.

Ausrenken, *v. a.*, ein Glied aus seinem Gelenke, izpahniti, izpahovati, izviniti, izvijati.

Ausrenkung, die, izpahnjenje, izvinjenje.

Ausrennen, *v. n.*, izleteti, izteči, izdirjati.

Ausrenten, *v. a.*, porovati, izrovati, rovati, izkoreniniti, izpuliti, puliti, izpleti, opleti; s. **Ausroden.**

Ausrichten, *v. a.*, gerade richten, zravnati, poravnati, ravnati, zravniti, poravniti; besorgen, veranstalten einen Schmaus, napraviti, napravljati gostijo, nach *M.* auch, služiti; einen Befehl, ein Geschäft ausrichten, eine verlangte Wirkung hervorbringen, opraviti, opravljati; einen Gruß, izročiti, izročevati pozdravljenje, pozdraviti, pozdravljati koga v imenu koga; mit Güte richtet man mehr aus, als mit Gewalt, z lepo človek več opravi kakor z gerdo; damit ist es nicht ausgerichtet, to še ni dosti; du wirst mit ihm nichts ausrichten, ž njim oder pri njem nič ne opraviš; jemanden ausrichten, ihn verläumden, opravljati, obreči, obrekovati, raznašati koga, obirati, ogovarjati koga.

Ausrichter, der, izveršivec, opravljivec, obrekovavec.

Ausrichtsam, *adj.*, ročen, spreten.

Ausrichtung, die, in den Rechten, das Geräth, welches einer Braut außer dem Brautschatze gegeben wird, odprava, oprava; eines Befehles, opravljenje naročila; übles Nachreden, opravljanje, obrekovanje.

Ausriechen, *v. a.*, durch den Geruch ausfindig machen, zdnhati, zavohati, zavonjati, ovohati kaj; *v. n.*, aufhören zu riechen, izdišati, izdiševati se, priti ob duh.

Ausriefen, *v. a.*, izžlebiti, žlebiti.

Ausrieseln, *v. n.*, herausrieseln, rieselnd herausfallen, izcurleti, curleti iz česa, izcuriti, curiti iz —.

Ausringen, *v. a.*, aus der rechten Lage bringen, verrenken, izpahniti, izpahovati; das Wasser aus der Wäsche, izžmeti (izžeti), izžemati, izžmikati, žmikati; die Wäsche ausringen, ožmeti, ožemati perilo; *v. n.*, das Ringen vollenden, einen Streit ausringen, dobojevati se, dovojskovati se; er hat ausgerungen, prestal je, sklenil je.

Ausrinnen, *v. n.*, herausrinnen, izteči, teči iz česa, izcediti, cediti se iz česa, poteči, potekati, izcurljati, curljati.

Ausrippen, *v. a.*, die Tabaksblätter, razžiliti, žilice izbrati, izbirati iz tobakovih peres.

Ausritt, der, izjahanje, izjezd, izježa; einen Ausritt thun, izjahati, jezditi (na polje).

Ausritzen, *v. a.*, sprasniti, spraskati, razpraskati; durch Ritzen herausbringen, izprasniti, izpraskati.

Ausröcheln, *v. n.*, die Seele, izgergrati; zu Ende, dogergrati, herniti; z vratam zakreniti.

Ausroden, *v. a.*, mit der Wurzel ausreißen, izrovati, rovati; urbar machen, izkerčiti, okerčiti, kerčiti, laze narediti, narejati (v gojzdu), novino narediti, delati.

Ausroder, der, lazar, laznik, kerčivec, kerčar.

Ausrohren, *v. a.*, ein Zimmer, es inwendig mit Rohr versehen, zu einer Gypsdecke, oterstiti, oterstovati, oragoziti.

Ausröhren, s. **Ausrieseln.**

Ausrollen, *v. a.*, razviti, razvijati; den Teig, izvaljati, valjati; Geld, izsuti, izsipati; vermittelst des Rollstiebes reinigen, presejati, presevati, sejati, očiniti, očinjati; *v. n.*, dovaljati, nehati valjati, rešetati.

Ausrosten, *v. n.*, zarojaveti.

Ausrösten, *v. a.*, izevreti, evreti; Flachs, nach *Jan.*, maditi.

Ausrotten, *v. a.*, mit der Wurzel ausreißen, izrovati, rovati, izkoreniniti, iztrebiti, trebiti; einen Wald, s. **Ausroden**; vertilgen, porovati, pokončati, pokončevati, zatreti, zatirati.

Ausrotter, der, trebnik, rovavec, iztrebnik, izrovavec; s. **Ausroder.**

Ausrottung, die, rovanje, izkorenitev, zatiranje, pokončevanje.

Ausrottungskrieg, der, pokončevavna vojska, vojska na pogin, na pokončanje.

Ausrücken, *v. i.*, zur Schlacht, odriniti, oditi, odhajati; iti (z mesta na boj), vzdigniti se, podati se, s. auch **Herausrücken**; *v. a.*, weiter verrücken, z. B. die Mauer, odmakniti, odmikati.

Ausruf, der, izklic, klic, oklic, oglas, razglas; etwas dadurch bekannt machen, oklicati, oklicovati; s. **Licitation.**

Ausrufen, *v. n.*, laut rufen, eine lebhafte Gemüthsbewegung durch die Stimme ausdrücken, zavpiti, vpiti, zakričati, kričati; aufhören zu rufen, der Wächter hat ausgerufen, čuvaj je klical; *v. a.*, etwas zum Verkaufe ausrufen, etwas verkündigen, oklicati, oklicovati, oglasiti, razglasiti, razglašati, razglaševati.

Ausrufer, der, klicavec, izklicovavec.

Ausrufspreis, der, izklicna cena.

Ausrufung, die, Exclamation, zavpitje, vpitje, kric; s. **Ausruf.**

Ausrufungszeichen, das, klicaj, podpičje.

Ausruhen, *v. n.* u. *r.*, počiti, počiniti, počivati, spočiti se, odpočiti se, opočiti se.

Ausrühren, sich, *v. r.*, die Erbsen rühren sich aus, fallen bei vieler Bewegung aus den Hülsen, grah se lušči, luši, preza, ruži; vom Getreide, izmeti, meti se, krušiti se; vom Mais, meržiti se; vom Hirse, izteči, iztekati.

Ausrunden, *v. a.*, inwendig rund machen, rund ausarbeiten, izokrožiti, izokrogliti, okrogliti; den Reif ausrunden, obroč stočiti.

Ausrupfen, *v. a.*, die Federn, izskubsti, odskubsti, skubsti, izpipati, pipati; die Wolle, izpuliti, puliti, nach *M.*, zmekniti.

Ausrüsten, *v. a.*, oborožiti, orožiti, oglešati; eine Flotte ausrüsten, brodovje oborožiti, s potrebnim previditi; mit dem Nothwendigen versehen, oskerbeti, oskerbovati, previditi (s potrebnim).

Ausrüstung, die, oboroženje, oborožanje, oborožba, oglešt.

Ausrutschen, *v. n.*, zdercati, spodersniti, spodleteti, spolzeti, spolzniti; s. **Ausgleiten.**

Ausrütteln, *v. a.*, die Körner, iztresti, tresti; das Stroh, otresti, otresati; sehr rütteln, stresti, stresati, zmakatati, makatati.

Aussaat, die, das Säen, setev, setva; das Getreide, welches zum Säen bestimmt ist, seme, semensko žito; ein Acker von so viel Aussaat, njiva za toliko posejanja, posetve.

Aussäbeln, *v. a.*, s sabljo izsekati, izsekovati.

Aussacken, *v. a.*, iztresti, iztresati iz vreče; einen aussacken, obrati, obirati koga.

Aussäen, *v. a.*, usejati, posejati, sejati.

Aussage, die, povedanje, govor, izrek, povedba; ihre Aussagen widersprechen sich, njih izreki so nasprotni, njih besede so si navskriž, vsak govori, pripoveduje drugači; nach seiner Aussage, po njegovih besedah, kakor on govori, kakor je on povedal.

Aussagen, *v. a.*, povedati, praviti, govoriti; von der Leber weg, na vse usta povedati; es ist nicht auszusagen, wie —, ni dopovedati, kako —; sich aussagen, im Kartenspiele aussagen, napovedati, napovedovati; einem etwas, als künftige Erbschaft, izgovoriti, izgovarjati komu kaj; eidlich aussagen, pod prisego izreči, povedati; von Zeugen, auch spričati, spričevati, pričevati.

Aussägen, *v. a.*, izžagati, izžagovati; in

einigen slov. Gegenden und in den übrigen slavischen Dialekten, izpiliti, odpiliti, piliti.

Aussalben, *v. a.*, izmazati, mazati z mazilam.

Aussanden, *v. a.*, otrebiti pesek, očistiti (od) peska.

Aussatz, der, operh, spuh, spuščaj, spušaj, srab, prišči, perhaji *pl.*, in der Bibel, gobe; im Billardspiele, das Aussetzen und der Ort, wohin man seinen Ball setzet, postav, pristav; das Geld, welches im Spiele ausgesetzt wird, stava, stavka; die Figur vor einem Kaufmannsladen, izstavek, izstava.

Aussätzig, *adj.*, srabast, perhajast, gobov; ein Aussätziger, srabec, goboveo; Aussätzige, eine, gobovka, srabka.

Aussäubern, *v. a.*, osnažiti, snažiti, očistiti, čistiti, očediti, čediti.

Aussäuern, *v. a.*, kislino odvzeti, jemati.

Aussaufen, *v. a.*, izpiti, izpijati, popiti, popijati, izžlempati, polokati.

Aussaugen, *v. a.*, izsesati, posesati, sesati; Blut, izpiti, piti; ein Kind, Kalb aussaugen lassen, als *v. n.*, dosesati pustiti, puščati, pušati; *fig.*, izpiti, izmolsti, obrati, ogoliti, goliti.

Aussäugen, *v. a.*, die gehörige Zeit säugen, izdojiti, odojiti, nadojiti, dojiti; *v. n.*, aufhören zu säugen, dodojiti, oddojiti.

Aussäuger, der, sesavec, gulec, golivec; eine Schmarotzerpflanze, prislinjenec.

Aussäumen, *v. a.*, obrobiti, dorobiti, robiti.

Ausschaben, *v. a.*, herausschaben, hohl schaben, izstergati, stergati, izstrugati, strugati.

Ausschachteln, *v. a.*, izgladiti, izdergniti s preslico; — vzeti, jemati iz škatle.

Ausschaffen, *v. a.*, in der Schöpfung mit allen seiner Art möglichen Vollkommenheiten versehen, poizstvariti, poizstvarjati; hinausschaffen, befehlen, aus einem Orte hinauszugehen, iztirati, tirati, odpraviti, odpravljati, izgnati, izganjati iz —; es wird viel Getreide ausgeschafft, mnogo žita gre iz dežele.

Ausschäften, *v. a.*, im Schiffbaue, spažiti, napažiti, pažiti.

Ausschalen, *v. a.*, mit leichten, rauhen Brettern, Schalbretteen inwendig versehen, obiti, obijati, opažiti, pažiti.

Ausschälen, *v. a.*, Nüße, Bohnen, Knoblauch u. s. w., olupiti, izlupiti, lupiti, oluščiti, oluši, luščiti, lošiti; ausspülen bei den Wäscherinen, oplakniti, oplakovati; *fig.*, Jemand ausschälen, sleči koga, ogoliti, goliti, obrati, obirati.

Ausschalmen, *v. a.*, im Forstwesen, durch Beschälung der Bäume auszeichnen, anweisen, odčertati, čertati.

Ausschämen, sich, *v. r.*, die Fähigkeit sich zu schämen verlieren, er hat sich ausgeschämt, ni ga več sram nobene reči; nach dem *serb.*, vergel (bacio) je obraz pod noge; ich habe mir die Augen ausgeschämt, tako me je bilo sram, da si nisim upal, kviško pogledati.

Ausschänden, *v. a.*, Jemanden, ihm schimpfliche Vorwürfe machen, osramotiti, opsovati, sramotiti, psovati, gerditi, grajati.

Ausschank, der, des Weines, Bieres, točenje, točitev, krčmarjenje.

Ausschärfen, *v. a.*, bei den Buchbindern, das Leder an den Seiten und Enden dünner schaben, posneti, posnemati usnje; bei den Jägern, s. **Ausschneiden.**

Ausscharren, *v. a.*, herausscharren, izgrebsti, izgrebati, izkopati, izkopavati, izberskati, berskati, izpergati, pergati; Jemanden ausscharren, dersajo ali kopaje z nogami koga izgnati, izpraviti; *v. n.*, dogrebsti, nehati grebsti.

Ausscharren, das, izgreb, izgrebanje.

Ausscharten, *v. a.*, auszacken, schartig oder zackig machen, ozobčati, zobčati, naškerbati, škerbati, ošöerbati, ščerbati, šerbati.

Ausschartungseisen, das, bei den Kürschnern, ščerbalo, šerbalo, kerznarska kosa.

Ausschattiren, Ausschatten, eine Zeichnung mit dem gehörigen Schatten versehen, *v. a.*, osenčati, osenčevati; s. **Schattiren.**

Ausschauen, *v. n.*, hinaussehen, hinausschauen, pogledati, gledati ven; s. auch **Aussehen.**

Ausschaufeln, *v. a.*, vermittelst der Schaufel ausleeren, das Wasser, einen Teich, eine Pfütze, izplati, plati; trockene Dinge ausschaufeln, namentlich Mist, Schnee, Erdreich, izkidati, pokidati, kidati; Getreide, izgrabiti, grabiti iz —.

Ausschaukeln, *v. a.*, izguncati, izgugati, izcuzati iz gugalico; *v. n.*, naguncati se, nacuzati se, nehati gunoati se.

Ausschäumen, *v. a.*, mit dem Schaume auswerfen, Lästerungen ausschäumen, izpeniti, peniti; *v. n.* aufhören zu schäumen, izpeniti se, utolažiti se; die Wuth ausschäumen lassen, počakati, čakati, da se togota uleže, iztogotiti se, izihtiti se.

Ausscheiden, *v. a.*, von andern Dingen scheiden, odločiti, ločiti, odločevati; aus einem Verzeichnisse, izbrisati, izbrisovati; ausrangiren, izvreči, odbrati, odbirati, iztrebiti, trebiti; *v. n.*, aus einer Gesellschaft, izstopiti, stopiti iz dražbe, odstopiti, odstopati, razdružiti se.

Ausscheiden, das, **Ausscheidung,** die, odločba, izveržba, izstop; nach seinem Ausscheiden, kar, odkar je on izstopil, odstopil.

Ausschelten, *v. a.*, sehr, nach Verdienst schelten, okregati, kregati, ozmerjati, izzmerjati, izkarati, okarati, karati; ein wenig, pokregati, pokarati.

Ausschenken, *v. a.*, ausgießen, izliti, izlivati, iztočiti, iztakati; der Wirth hat heute 6 Fässer ausgeschenkt, pivničar je danes 6 sodov potočil; als Beschäftigung, točiti, krčmariti, *altsl.*, kr'ômovati; pivnico, krčmo (oštarijo) imeti; *v. n.*, dotočiti; er hat ausgeschenkt, dotočil, dokrčmaril je, pivnica, krčma se mu je posušila; es wird sich bei ihm ausschenken, izdaroval se bode, nehale bodo podarila.

Ausscheren, *v. a.*, herausscheren, izstriči, striči; mit dem Rastermesser, odbriti, odbrijati; das Tuch ausscheren, zum letzten Male scheren, pobriti, pobrijati.

Ausscherzen, *v. n.*, izšaliti se, našaliti se; iznorčevati se.

Ausscheuchen, *v. a.*, izplašiti, plašiti.

Ausscheuern, *v. a.*, ein Gefäß, izmiti, izmijati oder izmivati, otreti, otirati, izčistiti, čistiti; einen ausscheuern, ihm einen Verweis geben, izmiti, izmivati; s. auch **Ausschelten.**

Ausschicken, *v. a.*, poslati, pošiljati; nach allen Seiten ausschicken, razposlati, razpošiljati.

Ausschieben, *v. a.*, Brot aus dem Backofen, vzeti, jemati iz peči; einen Tisch ausschieben, razmakniti, razmikati, razmikovati; überhaupt heraus schieben, pomakniti, pomikati, pomikovati iz —; *v. n.*, anfangen zu schieben, im Kegelspiele, zagnati, zaganjati, vreči, metati; aufhören zu schieben, nehati metati.

Ausschielen, *v. n.*, škileti (odkod, iz kaciga mesta).

Ausschienen, *v. a.*, inwendig mit Schienen versehen, ošiniti, okovati, okovavati.

Ausschießen, *v. a.*, heraus, mit einem Gewehre, einem ein Auge ausschießen, izstreliti, izstreljati; auswerfen, das Untaugliche auslesen, Geld, Waaren, izvreči, izmetovati; ausgeschossene Waare, izverženo blago, izveržek, izbirek; einen Wald ausschießen, ein Ausschießen halten, alles Wild in demselben niederschießen, postreliti, postreljati (vso zverjad); ein Gewehr wird durch langen Gebrauch ausgeschossen, puša se izstreli; es ausschießen, izstreliti pušo; etwas ausschießen, ausspielen, za kaj streliti, streljati; Gänse ausschießen, za gosmi streljati; *v. n.*, heraus, herauswachsen, pognati, poganjati, kliti, *serb.*, izniknuti; von Bäumen, bersteti, berstiti se, popke poganjati; aufhören zu schießen, dostreljati, nehati streljati.

Ausschießer, der, izbiravec.

Ausschiffen, *v. a.*, izladjati, izčolniti, iz ladije spraviti, spravljati; *v. n.*, als absegeln, odjadrati, oditi, odhajati z ladijo.

Ausschildern, *v. a.*, dobro opisati, popisati, popisovati; *v. n.*, dostražiti, stražo dostati.

Ausschiffen, *v. a.*, einen Teich, otrebiti, trebiti terstje, terstja očistiti, čistiti.

Ausschimpfen, *v. a.*, einen heftig mit Worten beschimpfen, ogerditi, gerditi koga, z gerdimi imeni koga pitati, ograjati, grajati koga; *v. n.*, nagrajati se, izpsovati se.

Ausschinden, *v. a.*, izmesariti, mesariti; durch Bedrückungen arm machen, odreti, dreti, odirati, ogoliti, goliti.

Ausschirren, *v. a.*, die Pferde, ausspannen, izpreči, izpregati, izkomatati, razpraviti, razpravljati.

Ausschlabbern, *v. a.*, polokati, izlokati, lokati.

Ausschlachten, *v. a.*, zaklati, klati in razsekati, razsekovati meso, prodajati meso (na drobno).

Ausschlacken, *v. a.*, die Schlacken absondern, izžlindrati, izžlindrovati, žlindro odločiti, odločevati.

Ausschlafen, *v. n.*, zur Genüge schlafen, naspati se; *v. a.*, den Zeru, Rausch ausschlafen, izspati, prespati; nicht ausgeschlafen, nevečen (nevečen).

Ausschlag, der, so viele Stücke Tapeten, als zum Ausschlagen eines Zimmers erfordert werden, popetina; der Umschlag eines Pelzes, ošiv; — pervi udarec, pervi mah; den Ausschlag thun, den ersten Schlag thun, mahniti, pervi mah storiti; der Ausschlag der Wage, poteg, premah, preteg, prevaga; die Wage bekam einen Ausschlag, tehtnica je potegnila, jezièek je omahnil; das gibt der Sache den Ausschlag, to odločuje, premaga, to bo odločilo; nach *V.*, to da reči speh; s. auch **Entscheiden;** der Ausschlag des Krieges, izid vojske; dasjenige, was aus einem Körper auf dessen Oberfläche ausschlägt, spuščaj, spušaj, spuščaji, spušaji, *plur.*, prišč, priš, srab, *altsl.*, svrab, operh; ich bekam einen Ausschlag, spahnilo, izrinilo se mi je nekaj po životu, mozoli so se po obrazu izrinili; Ausschlag am Gesichte, runja.

Ausschlägeln, *v. a.*, izbrusiti, brusiti.

Ausschlagen, *v. a.*, herausschlagen, izbiti, izbijati; die Erze ausschlagen, sie klein schlagen, raztolči, tolči, tleči rudo; ein Ei, es öffnen und ausleeren, ubiti, ubijati jajce; bei den Zimmerleuten, einen Baum, senkrechte Rinnen in denselben hauen, damit die Spänne bei dem Beschlagen nicht zu lang werden, zasekati, zasekovati; die Bäume mit dem Waldeisen bezeichnen, začertati, čertati, začertovati; auseinander schlagen, raztleči, tleči, razbiti, razbijati; mit Tapeten, Leinwand, Wachstuch ausschlagen, inwendig beschlagen, obiti, obijati; mit einer Verbrämung versehen, ošiti, obšiti, obšivati; einen Stoß, ihn pariren, einen Antrag, ihn nicht annehmen wollen, odbiti, odbijati; die Sense ausschlagen, sklepati, klepati koso; ein Anbot ausschlagen, odbiti, odbijati ponudbo, ne vzeti, ne jemati, ne privoliti v kaj; Leinen ausschlagen, razgerniti, razgrinjati, razprostreti, razprostirati; Getreide ausschlagen, omlatiti, mlatiti; dem Hirsche das Gehörn, odsekati, odsekovati jelenu rogjé; *v. n.*, anfangen zu schlagen, wer hat ausgeschlagen? den Anfang der Schlägerei gemacht? kdo je pervi mahnil? kdo je udaril? kdo je začel?; hinten ausschlagen, von Pferden, ritniti, ritati, berenìti, bercati, bacniti, bacati, auch cabniti, cabati, konj berca, rita, pa ga vender podkujejo; die Zunge ausschlagen, ausstrecken, pomoliti, moliti, pomaljati, stegniti, stegovati jezik; die Wage schlägt aus, (vaga) tehtnica poteguje, je potegnila, jezik se je nagnil, štedér se je

nagnila (-il); die Uhr hat neun ausgeschlagen, ura je devet odbila, in St. auch ura je odklala; der Vogel schlägt sein Stück nicht ganz aus, ptič ne izpeva cele, ne dopeva; die Nachtigallen haben nunmehr ausgeschlagen, (wenn sie nicht mehr schlagen,) slavci so izpeli; werden bald ausschlagen, izpevajo; von den Knospen der Gewächse, pôčiti, pokati; von den Bäumen, pognati, poganjati, a. odganjati; s. **Ausschießen**; von der Kälte, vom Feuer, d. i. zum Vorschein kommen, aus den Wänden, in helle Flammen ausschlagen, udariti, udarjati ven; vom Feuer auch švigniti, švigati, buhniti, buhati; die Wand schlagt aus, stena se poti; von der Krätze und andern Ausschlägen auf der Haut, izpustiti, izpuščati; izpušati se, spahniti, spahovati se, osuti, osipati se, izriniti se, izpriščiti, izprišiti se; die Krankheit schlägt bei ihm aus, bolezen mu udarja ven, gre ven; die Krankheit ist in ein Fieber ausgeschlagen, bolezen se je prevergla, izpišila v merzlico; wohl, übel ausschlagen, den Ausgang gewinnen, iziti, izhajati se, končati se, konec imeti; die Sache schlägt zu meinem Vortheile aus, reč mi vêde; zu meinem Nachtheile, ne vede; die Sache ist nicht nach Wunsch ausgeschlagen, ni se izteklo po godi, se ni izpešilo; die ganze ausgeschlagene Nacht, vso božjo noč, vso ljubo noč.

Ausschlagen, das, poganjanje; der Pferde, ritanje; *fig.*, odboj; s. **Ausschlag.**

Ausschlagsfieber, das, merzlica s spuščaji, spušaji.

Ausschlämmen, *v. a.*, einen Graben, Teich, izblatiti, izblatovati, iztrebiti, trebiti.

Ausschlauchen, *v. a.*, izčistiti, čistiti cevi (rore).

Ausschlauen, *v. a.*, wälsche Nüsse aus der Schlaue oder grünen Schale brechen, oružiti, ružiti, orobkati, robkati; s. **Ausschälen.**

Ausschlecken, s. **Auslecken.**

Ausschleichen, *v. n.*, izlesti, lesti, izkrasti se, izmuzniti, izmuzati se.

Ausschleifen, *v. a.*, eine Scharte durch Schleifen herausbringen, ingleichen hohl schleifen, izbrusiti, brusiti; ein Messer, es gehörig schleifen, nabrusiti, brusiti; von schleifen, ziehen, hinausschleifen, ven vleči, ven vlačiti; *v. n.*, aufhören zu schleifen, dobrusiti, obrusiti; *v. r.*, sich ausschleifen, izlizati se, izkresati se; s. **Abnützen.**

Ausschleimen, *v. a.*, izžlemati, žlemati; eine Bouteille, izprati, izpirati sklenico.

Ausschlemmen, s. **Ausschlämmen.**

Ausschlendern, *v. n.*, nachläßig spazieren gehen, iti pohajkovat, ven bendati, pohajati.

Ausschleudern, *v. a.*, Wasser, izpljusniti, izpljuskati vodo; ein Gefäß, splakniti, splakovati posodo.

Ausschleppen, *v. a.*, izvleči, izvlačiti, vleči, vlačiti iz kaciga kraja.

Ausschleudern, *v. n.*, aus der Bahn, izmakniti, izmikati se; *v. a.*, mit der Schleuder, vrveči, zalučati, metati, lučati s pračo; der Vesuv schleudert Steine aus, Vezuv kamnje iz sebe meče ali brusi, bruha.

Ausschlichten, *v. a.*, unter dem Hammer dünner strecken, potolči, potleči, tlčoi, stanjšati, tanjšati; zgladiti, gladiti; in Rechtssachen, poravnati, poravnavati; s. **Schlichten.**

Ausschliefen, *v. n.*, izplaziti se, plaziti se; s. **Ausschlüpfen.**

Ausschließen, *v. a.*, aus der Stadt, aus dem Hause, zakleniti, zaklepati, in ne pustiti noter, vrata pred kom zapreti, zapirati, *fig.*, aussondern, z. B. von der Gemeinde, izkleniti, izklepati, izločiti, izločevati; pahniti iz družbe; einen Gefangenen ausschließen, ihn seiner Bande entledigen, odkleniti, odklepati; den Advokaten von der Advokatur, odstaviti od advokature, vzeti advokaturo.

Ausschließend, *adj.*, izkleniven, izklepaven, samoedin; ausschließendes Privilegium, izklenivna privilegija.

Ausschließlich, s. **Ausschließend.**

Ausschließung, die, izklenitev, izjema; odklep, odkov, oprošćenje, oprost.

Ausschließungsfrist, die, (Präclusivtermin), nicht erstreckbare Frist, nepreložni rok; Fallfrist, zapadni rok.

Ausschließungsgrund, der, izklenivni vzrok, vzrok izklenitve.

Ausschließungsweise, *adv.*, izjemno, izjemavno.

Ausschlingen, *v. a.*, požreti, požirati; — odmotati, odmotavati.

Ausschlossen, *v. i.*, es hat ausgeschlofit, nehala je toča.

Ausschluchzen, *v. n.*, izihtiti se, naječati se.

Ausschlucken, s. **Ausschlingen.**

Ausschlummern, *v. n.*, naspati se, zärll., naspančkati se, nadremati se.

Ausschlüpfen, *v. n.*, izlesti, lesti iz —, izmuzniti, izmuzati se iz —; smukniti, smukati iz —, izderkniti iz —; dies Wort ist mir ausgeschlüpft (entschlüpft), ta beseda mi je ušla.

Ausschlürfen, *v. a.*, poserkati, izserkati, serkati, izsrebati, posrobati, srebati.

Ausschluß, der, izklep, izjema; s. auch **Ausschließung**; mit Ausschluß der Kinder, brez otrok, razun otrok.

Ausschmähen, *v. a.*, osramotiti, sramotiti, ogerditi, gerditi koga, opsovati, psovati; *v. n.*, napsovati se.

Ausschmälen, *v. a.*, ošteti, oštevati koga; okregati, kregati; *v. n.*, aufhören zu schmälen, dokregati se, izkregati se.

Ausschmatzen, *v. a.*, pocmokati, cmokati kaj.

Ausschmauchen, *v. a.*, einen Fuchs aus seiner Höhle, u. s. f., izkaditi, kaditi, s kajenjem pregnati, preganjati; s. **Ausräuchen.**

Ausschmausen, s. **Ausessen.**

Ausschmeißen, *v. a.*, s. das anständigere Auswerfen; — einen Zahn, ein Auge, izdegati, degati, izbiti, izbijati; *v. n.*, das

Pferd schmeißt aus, schlägt aus, konj rita, berca, caba.

Ausschmelzen, *v. a.*, Fett, Erze, Steine, iztopiti, raztopiti, topiti, raztapljati, razpustiti, razpušćati, razpušati; vom Fett auch, izevreti, evreti; *v. n.*, ausgeschmolzen werden, ingleichen aufhören zu schmelzen, iztopiti se, izevreti se.

Ausschmelzung, die, topljenje, raztapljanje.

Ausschmieden, *v. a.*, so lange schmieden als nöthig ist, izkovati, kovati; länger und zugleich dünner schmieden, razkovati, razkovavati; einen Gefangenen ausschmieden, der Eisen entlassen, odkovati, odkovavati oder odkavati; *v. n.*, dokovati, nehati kovati.

Ausschmieren, *v. a.*, die Ritzen eines Ofens, u. dgl., zamazati, mazati, zamazovati; einen Ofen, einen Topf inwendig beschmieren, omazati, omazovati; ausschreiben, verächtl., zmazati, mazati, izečkati; *fig.*, einen ausschmieren, namazati, mazati koga; ausgeschmiertes Zeug, mazarija.

Ausschminken, *v. a.*, olepotičiti, lepotičiti, olišpati, lišpati (po obrazu).

Ausschmollen, *v. a.*, aufhören zu schmollen, nakujati se, iztutati se.

Ausschmoren, *v. a.*, izevreti, evreti, izpražiti.

Ausschmücken, *v. a.*, olepotiti, lepotiti, ozaljšati, zaljšati.

Ausschnäbeln, *v. a.*, izzobati, pozobati, zobati; *v. r.*, naljubiti se.

Ausschnallen, *v. a.*, odpeti, odpenjati, odkopčati, razkopčati, razkopčevati.

Ausschnarchen, *v. n.*, izsmerčati, nasmerčati se, naherkati se, nadernjohati se.

Ausschnarren, *v. a.*, dohreščati, nehati derdrati.

Ausschnattern, *v. a.*, izblebetati, blebetati, blekniti; *v. n.*, nehati blebetati.

Ausschnauben, *v. a.*, die Nase, d. i., ausschnäuzen, sie schnaubend leer machen, usekniti, usekovati se; *v. n.*, aufhören zu schnauben, oddahniti, oddihati se, odsopihati, odsopsti se; ausschnauben lassen, pustiti, dati, da se (kdo) oddahne.

Ausschnaubung, die, oddih, odsop.

Ausschnaufen, s. **Ausschnauben.**

Ausschnäuzen, *v. a.*, uskniti, usekovati koga, se, izsmerkati, izsmerkovati.

Ausschneiden, *v. a.*, herausschneiden, mit dem Messer, izrezati, izrezovati, rezati iz —; mit der Scheere, izstriči, striči iz —; ein Kalb ausschneiden, rezati, skopiti, skapljati; die Bäume, die ihnen unnöthigen Zweige benehmen, obrezati, obrezovati; Tücher, sie ellenweise verkaufen, na drobno rezati, prodati, prodajati na drobno, na vatel; Bienenstöcke, spodrezati, spodrezovati; etwas in Papier, izrezati, izrezovati kaj iz papirja; *mont.*, die Wand hat die Grube ausgeschnitten, stena je stisnila.

Ausschneidung, die, s. **Ausschnitt.**

Ausschneien, *v. i.*, es hat ausgeschneit, sneg je nehal, nasnežilo, namelo se je.

Ausschneiteln, *v. a.*, die Bäume, die kleinen Nebenzweige an denselben wegschneiden, obrezati, obrezovati, oklestiti, klestiti, otrebiti, trebiti, ogladiti, zgladiti, gladiti.

Ausschnellen, *v. n.*, sprožiti se, odpeti, odpenjati se.

Ausschnieben, *v. n.*, aufhören zu schnieben, besser verschnieben, oddahniti, oddihati se; s. **Verschnauben.**

Ausschnippeln, **Ausschnippern**, s. **Ausschnitzeln.**

Ausschnitt, der, die Handlung des Ausschneidens, rezanje, izrez, izrezovanje, izkroj; der dadurch gemachte leere Raum, izreza; was ausgeschnitten worden, izrezina, izrezek; mittelst der Scheere, izstrižek; ein hohler, in eine Vertiefung, izvotlik, (*gen.* -ika); der Ausschnitt, Sector eines Zirkels, izrezek; einer Kugel, kerhelj.

Ausschnitthandlung, die, kupčija, prodajavnica na drobno, na vatel.

Ausschnittling, der, aus dem Leibe seiner Mutter ausgeschnittenes Kind, izrezanec; fic, izrezanka.

Ausschnitzeln, **Ausschnitzen**, *v. a.*, unetno izrezati, izrezovati, izrezljati, rezljati (podobo).

Ausschnüffeln, *v. a.*, izvohati, zavohati, vohati.

Ausschnupfen, *v. a.*, pošnofati, ponjohati, šnofati*; *russ.* vinjuhati (izvjuhati).

Ausschnüren, *v. a.*, von der Schnürbrust befreien, odvezati, razvezati, odvezovati, odpeti; nachläßig, izdrahati, drahati, gew. izžnorati*.

Ausschöpfen, *v. a.*, durch Schöpfen herausholen, zajeti, zajemati, izčrepati, črepati; auf solche Art leer machen, pozajeti, pozajemati, počrepati; vermittelst einer Schaufel, izplati, plati.

Ausschöpflöffel, s. **Schöpflöffel.**

Ausschoren, s. **Lichten**, **Pleutern.**

Ausschossen, *v. n.*, Schosse, Schößlinge treiben, pognati, poganjati.

Ausschößling, der, ein Reis, das aus dem Stamme oder der Wurzel heraus wächst, divjica, mladika; als dem Stamme schädlich betrachtet, odraslik, odrastlik, tat.

Ausschoten, *v. a.*, izlušćiti, olušćiti, lušćiti, lušiti.

Ausschrauben, *v. a.*, durch Oeffnung der Schrauben herausnehmen, odvintati, odvintovati, odviti, odvijati; gew. odšravbati, odšravfati*.

Ausschreiben, *v. a.*, heraus, aus einem Buche, izpisati, izpisovati; abschreiben, prepisati, prepisovati; bis zu Ende, spisati, spisovati; durch ausgeschickte Schreiben bekannt machen, razpisati, razpisovati; Steuern, den Landtag ausschreiben, razpisati davek, deželni zbor, poklicati zbor, naložiti davek; *v. n.*, aufhören zu schreiben, dopisati, dopisariti; *v. r.*, sich ausschreiben, izpisati se, izpisariti se.

Ausschreiben, das, razpis.

Ausschreiber, der, prepisač, izpisovavec.

Ausschreibung, die, izpis, izpisovanje, razpis, razpisovanje.

Ausschreien, *v. a.*, razkričati; Eier, Milch, Essig, Waaren, na prodaj kričé ponujati: jaje, mleka, jesiha, s. auch **Ausrufen**; einen als einen Dieb, uss., ausschreien, razvpiti, razvpijati za tatu, razglasiti, razglašati, raztrobiti za tatu, obtatati; seine Stimme ausschreien, sie dadurch vollkommen machen, izvpiti se; *v. n.*, zavpiti, zakričati, zavekati, nehati vpiti; *v. r.*, izvpiti se, izkričati se, nakričati se, nadreti se, navekati se.

Ausschreiten, *v. a.*, mit Schritten ausmessen, na stopinje, korake zmeriti, meriti; *v. n.*, hinaus, stopiti, stopati, koračiti; aus dem Wege, stopiti, stopati v stran, s poti, mahniti na stran.

Ausschröpfen, s. Schröpfen.

Ausschrotbank, s. Fleischbank.

Ausschroten, *v. a.*, herausnagen od. fressen, die Mäuse schroten den Käse aus, izglodati, izjesti, glodati, izjedati; herauswälzen, ein Faß Bier aus dem Keller, izvaliti, valiti; faßweise verkaufen, Bier ausschroten, ol na debelo prodajati; Fleisch ausschroten, oberdeutsch, sekati meso, mesariti.

Ausschuhen, *v. a.*, den Schuh ausziehen, sozuti, sozuvati oder sezuvati; *russ.* razzuvat.

Ausschuppen, *v. a.*, schuppig ausschneiden, in der Heraldik, naluskiniti, luskiniti; einen Fisch der Schuppen berauben, oluskiniti, luskiniti; Jemanden ausschuppen (von Schupp), suniti, pahniti koga iz —.

Ausschüppen, *v. a.*, izkidati, z lopato vreči, metati iz —.

Ausschüren, *v. a.*, aus dem Ofen, izgrebsti, izgrebati, izgrabiti, grabiti iz —.

Ausschürfen, *v. a.*, im Bergbaue, so viel als ausgraben, izkopati, izkopavati, kopati.

Ausschuß, der, als etwas Vorzügliches, odbirek, evet; das Schlechte, der Brack, izveržek, izmetek, odveržek, izbirki, izbirek, otrebek, izmeček, nach *Jan.* trebotine; Comité, izbrani možje, odbor, izbranci; ein Mitglied davon, odbornik, izbranec; Ausschuß der Bürgerschaft, der Gläubiger, odbor meščanov, odbor upnikov; die Handlung des Ausschießens, izbiranje, odbiranje.

Ausschußmann, der, **Ausschußmitglied**, das, odbornik.

Ausschußtag, der, odborni dan, odborov shod.

Ausschußtagesbeschluß, der, odborni sklep.

Ausschußwaare, die, izmeček, izbirek.

Ausschütteln, *v. a.*, heraus, den Staub, die Körner, otresti, otresati, iztresti, iztresati, iztresovati; das Stroh ausschütteln, otresti, tresti slamo.

Ausschütten, *v. a.*, Mehl, Getreide, trockene Dinge, izsuti, izsipati, izsipovati; flüssige Körper, izliti, izlivati oder izlijati; Junge werfen, storiti, okotiti se, kotiti; das Kind mit dem Bade ausschütten, pšenico s plevami izplati, pšenico z ljuliko izrovati, izpleti; sein Herz ausschütten, svoje serce razodeti, razodevati, razkriti, razkrivati, odkrivati, izliti, izlivati; verschütten, zasuti, zasipati (jamo); seinen Zorn ausschütten, iztresti, iztresati jezo nad kom; sich vor Lachen ausschütten, od smeha skorej počiti, popókati.

Ausschüttlinge, *pl.*, otresine, otreski.

Ausschwämmen, *v. a.*, bei den Töpfern, mit dem Schwamme das gedrehte Geschirr inwendig reinigen, das zurückgebliebene Wasser herauszubringen, posušiti, sušiti.

Ausschwären, *v. n.*, izgnojiti se, z gnojem iziti, iti.

Ausschwärmen, *v. n.*, odrojiti, izrojiti, izrojiti se; von Menschen, naklatiti se, navlačiti se.

Ausschwärzen, *v. a.*, skrivaj, po tihotapsko odnesti, odnašati.

Ausschwatzen, *v. a.*, durch Schwatzhaftigkeit etwas bekannt machen, izblebetati, izblebetavati, izblekniti, izblekovati, ziniti in povedati; Redensart: ne molči, ko bi mu sto vozlov na jezik naredil, ko bi mu na jezik stopil; durch vieles Reden einem etwas aus dem Gedanken bringen, izblebetati; *v. n.*, aufhören zu schwatzen, bis zu Ende schwatzen, doblebetati; s. auch **Ausplaudern**.

Ausschwefeln, *v. a.*, ein Weinfaß inwendig mit angezündetem Schwefel beräuchern, zažepliti, zažeplovati, nakaditi, zakaditi, zakajati sod; Flecken aus der Wäsche, izžepliti, izžeplovati.

Ausschweif, der, üblicher **Ausschweifung**, die, ovinek, razbeg, odstop od poglavitne reči; s. auch **Umschweif**.

Ausschweifen, *v. a.*, ausschwenken, ein Glas, den Mund, izplakniti, izplakovati, oplakniti, oplakovati; eine ausschweifende, von der geraden Linie abgehende Gestalt geben, rund ausschneiden, zokrožiti, okrožiti, oslokati, slokati, okroglo izstrugati, zaviti, zavijati; ausgeschweift, slok, zaokrožen, zokrožen, zavit; *v. n.*, im Reden von seiner Hauptabsicht abweichen, von seiner Materie, ovinek storiti, delati, ovinke delati, uiti, zaiti, iti na stran, odstopiti od poglavitne reči; von der gehörigen Mittelstraße, z. B. im Essen, Trinken, zgrešiti, zgrešati, udariti, udarjati na stran, brez mere jesti, piti, razuzdano živeti; im Essen ausschweifen, übersetzt man auch preobjesti, preobjedati se, pojedati; im Trinken, preopiti, preopijati se, pijančevati.

Ausschweifend, *adj.*, ausschweifende Rede, ovinkast govor; ausschweifende Freude, nezmérno, samopašno, objesno veselje, veselje brez mere; ausschweifender Mensch, samopašin človek, samopašnik, neugnan človek, razujzdan človek, objesen človek; ein ausschweifendes Leben führen, razuzdano, zanikerno živeti.

Ausschweifling, der, razuzdanec, razujzdanec.

Ausschweifung, die, in der Rede, odstop od poglavitne reči, zahod v druge reči, ovinek; eine Digression, odhod na stran, stranhod; wider die guten Sitten, samopašnost, neugnanost, nered, nerednost, razuzdanost, razujzdanost; s. auch **Exceß**.

Ausschweißen, *v. a.*, das Eisen, es durch Schweißen reinigen, prebeliti, v ogoji prečistiti, izvariti, izvarjati.

Ausschwelgen, *v. n.*, aufhören zu schwelgen, izžreti in izpijančevati se, konec storiti požrešenju.

Ausschwellen, *v. n.*, razliti, razlivati se.

Ausschwemmen, *v. a.*, der Regen hat die Felder ausgeschwemmt, dež je polje izpral, splavil; durch Schwemmen herausbringen, z. B. den Unflath aus der Wolle, izplakniti, izplakovati, izprati, izpirati, izplaviti, plaviti.

Ausschwenken, *v. a.*, izplakniti, izplakovati, oplakniti, poplakniti, oplakovati, izmiti, izmivati.

Ausschwimmen, *v. n.*, izplavati, plavati iz —.

Ausschwingen, *v. a.*, durch Schwingen herausbringen, z. B. den Werg aus dem Flachse, iztrepati, trepati; den Haser ausschwingen, oves izplati, plati; mit der Schaufel, izveti, izvejati, vejati; die Wäsche, iztrepati, trepati; *v. n.*, aus seiner gehörigen Lage ausweichen, nach *V.*, izvingoiti, izvingati se.

Ausschwirren, *v. n.*, izberniti, berniti iz —, izsverčati, svèrčati iz —.

Ausschwitzen, *v. a.*, Blut, Unreinigkeiten ausschwitzen, izpotiti, potiti, izznojiti, znojiti; *fig.* pozabiti; *v. n.*, das Pech schwitzt aus dem Baume, smola se cedi iz drevesa, drevo smoli; aufhören zu schwitzen, izpotiti se, napotiti se, naznojiti se.

Ausschwören, *v. n.*, priseči, prisego do konca opraviti.

Ausschwung, der, izmah, izvinganje.

Aussecken, *v. a.*, potrositi, trositi.

Aussegeln, *v. n.*, s. **Absegeln**; aufhören zu segeln, dojadrati.

Aussehen, *v. a.*, bis zu Ende sehen, eine Allee, eine Comödie aussehen, dogledati, do konca gledati, viditi; einen zu etwas aussehen, erwählen, izbrati, izbirati, izvoliti, voliti; nach *V.* auch izznati, izznavati koga za kaj; sich die Augen aussehen, sebi oči izgledati; ein Feld, welches nicht auszusehen ist, nepregledno polje, ki se ne more pregledati, dogledati; *v. n.*, hinaussehen, pogledati, gledati, viditi (s prag. skoz okno itd.); von hier kann man weit aussehen, odtod se daleč vidi; nach etwas aussehen, sich darnach umsehen, na kaj se ozreti, ozirati; die Sache hat noch ein weites Aussehen, reč še daleč kaže; ich sehe schwarz, gelb, roth, weiß aus, černo, rumeno, rudeč, bel sim viditi; ich sehe wohl, übel aus, zdrav, bolan sim viditi; blaß, bled sim; schön, plašno, plaho gledam; gut aussehen, lepo rejen, ličen biti, polniga lica biti; traurig aussehen, oparjen biti; um Gottes Willen! wie sehen Sie aus, za Božji čas, kakšni ste; bei ihm sieht es ordentlich aus, pri njem je vse v redu; es scheint, es sieht darnach aus, als wollte es regnen, podoba je, da bode dež, k dežju se napravlja; wie mag es jetzt dort aussehen, kdo ve, kako je zdaj ondi; beschaffen sein, sim ves; z. B. wie sah es damals in der Stadt aus, kako je bilo takrat vse po mestu; da sieht es noch sehr windig aus, tukaj je še vse vetreno; mit der Präposition um und mit, kazati za kaj; z. B. es sieht schlimm od. gefährlich mit ihm aus, um ihn, nevarno kaže zanj, za njega, slabo mu je; wie sieht es draußen aus, kako je kaj znnaj, kakšna je zunaj; er sieht mir so bekannt aus, zdi se mi, da ga poznam, znan so mi zdi; es sieht trüb aus, temotno, oblačno je; du siehst verwirrt aus, nekako zmeršen si; er ist nicht so schlimm, als er aussieht, ni tako hud, kakor strašin.

Aussehen, das, (wird nach dem Geiste der slov. Sprache mehr durch Zeitwörter ausgedrückt), vid, podoba, lice, obraz; freundliches Aussehen, vesel pogled, vesel obraz; sein Aussehen verräth es schon, daß er krank ist, vidi se mu že na obrazu, da je bolan; die Sache gewinnt ein anderes Aussehen, reč začenja drugači kazati; es hat ein kriegerisches Aussehen, vse kaže na vojsko; das Haus hätte ein besseres Aussehen, hiša bi bila lepši (viditi); er hat kein kriegerisches Aussehen, nič vojaškiga nima na sebi.

Aussehen, s. **Ausharren**.

Aussehen, *v. a.*, tröpfelnd herausbringen, izceditі, izcejati, razplaviti, plaviti (rudo).

Aussehen, *v. a.*, durch Seihen herausbringen, izceditі, izcejati; die Milch ausseihen, udgl., auf solche Art reinigen, preceditі, precejati, oceditі, ocejati, izceditі, izcejati.

Ausseimen, *v. a.*, den Honig, ihn aus dem Gewirke als Seim oder reinen Honig fließen lassen, izceditі, ceditі med, sterd; očistiti, čistiti.

Aussein, s. **Ausseyn**.

Außen, *adv.*, draußen, vani, zunaj; von Außen, eine Bewegung von einem äußern Orte her andeutend, od zunaj; von Außen, an der äußern Oberfläche, zunaj; z. B. von außen scheint er fromm zu sein, zunaj je viditi pobožen; der Geruch kommt von außen her, od nekod drugod diši.

Außen-, in der Zusammensetzung mit Hauptwörtern, zunanji, vnanji; mit Zeitwörtern, zunaj, vani, z. B. außen bleiben, zunaj ostati.

Aussenden, *v. a.*, poslati, izposlati, pošiljati, odpraviti, odpravljati; nach allen Seiten, razposlati, razpošiljati.

Außending, das, zunanja reč, stvar.

Aussendling, der, poslanec, izposlanec.

Außengegenstand, der, s. **Außending**.

Aussengen, *v. a.*, posmoditi, smoditi, posmojati, izžgati, izžigati, izpaliti, popaliti, paliti.

Außengestalt, die, zunanja podoba, oblika.

Außengraben, der, vunanji prekop, prednji rov (graben).

Außenlinie, die, der Umriß, Contour, očerta, očertek, orobje, obvod.

Außenposten, der, in der Kriegskunst, der äußere Posten, prednja straža, zunanja straža.

Außenschanze, die, zunanji okop.
Außenschein, der, zunanji videz; nach dem Außenschein urtheilen, po videzu, po zunanjem vidu soditi.
Außenschuld, s. Ausständig(e Schuld).
Außenseite, die, lice, vnanja stran; *fig.*, zunanjščina, zunanjšina, zunanjost.
Außenwand, die, vnanja stena.
Außenwelt, die, zunanji svet, zunanjščina, zunanjšina.
Außenwerk, das, ograda, zunanje obzidje, prednji okop.
Außer, *praep.*, eine Ausschließung dem Orte nach bedeutend, d. i. außerhalb, zunaj; außer dem Hause, zunaj hiše; außer Landes, na tujem, na zunanjem; außer sich sein oder kommen, zamaknjen biti, ne zaveditі se, v nesvesti biti, zamakniti se; ohnmächtig werden, omedleti, omedlovati; er ist außer sich vor Freuden, (od) veselja ne ve kaj bi počel; außer Athem laufen, reden, schreien, upehati, spehati se, zasopsti se; außer Acht lassen, pustiti, pušćati, pušati iz misli, oder v nemar, ne marati, ne zmeniti, meniti se za kaj; außer Stande sein, ne moči, ne biti v stanu; ohne, brez, z. B. außer Sorge, Gefahr, brez skerbi, brez nevarnosti; ni se bati; er ist außer Gefahr, ni več za-nj nikake nevarnosti; außer dem Dienst, zunaj službe; außer Fassung gesetzt werden, zmamiti se; außer Thätigkeit, ob delo priti; delo zgubiti, zgubljati; außer Fassung setzen, zmamiti, mamiti; außer Thätigkeit setzen, delo vzeti, jemati, spraviti, spravljati k pokoju; außer etwas setzen, z. B. außer Verdacht, u. s. f., izpraviti, izpravljati iz natolcovanja, suma oprostiti, očistiti; außer dem, außer daß, zunaj tega, razun tega, zunaj, da —, razun, de —; *altsl.*, razvé; außerdem, d. i., über dieses, verh tega, poverh tega; man verkästigte, man kleidete ihn, außer dem verhalf man ihm auch zu einer guten Bedienstung, redili so ga, oblekli so ga, verh tega so mu še v dobro službo pomogli; über, zraven, verh; außer diesen Geldsorten hatte ich noch andere, zraven, verh takih dnarjev sim še drugakšine imel; als eine Conjunction, für ausgenommen, razun, razvé, to da, to de —; ich habe an Niemanden, außer an dich geschrieben, nikomur nisim pisal, razun tebi; das unterläßt er nicht, außer wenn Fremde bei ihm sind, tega ti ne bo opustil, razun kadar je kak zunanj pri njem.
Außerachtlassung, die, opuščenje, opuščanje, opušenje, opust, zanemarjenje; mit Außerachtlassung der schuldigen Ehrfurcht, ne skazavši dolžniga spoštovanja.
Außerämtlich, *adj.*, neureden, neslužben; *adv.*, zunaj ureda.
Außerdem, *adv.*, zraven tega, memo tega, razun tega, brez tega, še, še tudi.
Aeußere, *adj.*, vnanj, zunanj; das Aeußere, zunanjščina, zunanjšina, zunanja podoba; der Aeußerste, nar nakranji, zadnji skrajnji; der äußerste Preis, d. i. der genaueste, letzte, zadnji kup, končni kup; der Alleräußerste, nar zadnji; die äußere Luft, hlip; sein Aeußerstes thun; die äußersten Mittel ergreifen, sich auf das Aeußerste bemühen, vse si prizadeti, prizadjati, prizadovati, storiti, delati vse mogoče; vse preiskati, da bi —; hribe in doline premetati; äußerste Noth, Armuth, Wichtigkeit, narvišji, največi sila, sirošćina, sirošina, važnost; es bis aufs Aeußerste ankommen lassen, do zadnjiga počakati, čakati; von einem Aeußersten auf das Andere fallen, zaleteti, zaletati se iz konca v koneo; das Aeußerste an der Seite eines körperlichen Dinges, krajic; am äußersten Ende, na kraj kraja, im äußersten Falle, če bi drugači no bilo; kadar bi prišla največji sila.
Außerehelich, *adj.*, nezakonsk; *adv.*, zunaj zakona, po nezakonsko.
Außergerichtlich, *adj.*, nesodin; ein außergerichtliches Geständniß, izpovest dana zunaj sodnije; *adv.*, zunaj sodnije, nesodno.
Außergewöhnlich, *adj.*, nenavaden.
Außerhalb, *adv.*, z. B. des Hauses, zunaj hiše, ne v hiši, zunaj; er ist außerhalb des Gartens, je pred vertam, za vertam.
Außerkirchlich, *adj.*, necerkven.
Aeußerlich, *adj.*, znnanj; *adv.*, zunaj, po zunanjim.
Aeußerlichkeit, die, zunanjost.
Außermeßwechsel, der, nesomenjska menjica.
Aeußern, *v. a.*, zu erkennen geben, merklich werden lassen, zum Vorschein kommen lassen, in den Wirkungen zeigen, pokazati, pokazovati, kazati, na znanje dati, dajati, razodeti, razodevati; seine Meinung äußern, povedati, izreči, izrekovati svoje misli; auch očitovati; *v. r.*, sich äußern, pokazati, kazati se; die Blattern äußern sich, koze se pokazujejo; durch Worte zu erkennen geben, izreči, reči, izreknvati; er hat sich hierüber noch nicht geäußert, od tega še ni nič rekel, govoril, še ni povedal, kaj meni; es wird sich wohl bald äußern, was an der Sache ist, kmalo bomo vidili, kaj de je.
Außerordentlich, *adj.*, nenavaden, neznan, izreden †; *altsl.* izredn; *serb.* prekoredan; das ist etwas außerordentliches, to je posebna, čudna reč; *adv.*, posebno, nenavadno, silno, strašno; s. auch **Aeußerst**.
Aeußerst, *adv.*, zlo, zelo, silno, neznano, jako, močno, rameno, ramno, (*cfr.* *altsl.* ramn, heftig, *böhm.* naramny, gewaltig), nezmérno, strašno; auch durch Verdoppelung des Wortes, z. B. dies kann uns äußerst elend machen, to nas more zapeljati v reve in reve; das ist äußerst schön, to je lepo lepo, to je prelepe; er thut sein Aeußerstes für ihn, vse si prizadeva zanj.
Aeußerste, *adj.*, s. Aeußere.
Aeußerung, die, izrečenje; diese seine Aeußerung beleidigte mich, ta njegova beseda me je zbodla; nach seinen Aeußerungen, kakor je govoril.

Außerwesentlich, *adj.*, nebisten, nebistven; zufällig, naključin.
Aussetzen, *v. a.*, heraus, hinaussetzen, izpostaviti, izpostavljati, postaviti, staviti, postavljati ven; Bäume aussetzen, verpflanzen, presaditi, presajati drevje; ein Kind, izpoložiti, izpolagati, zanesti, zanašati; unterschieben, podvreči, podmetati otroka; sich im Spiele aussetzen, postaviti, postavljati se; Wache aussetzen, stražo postaviti, postavljati; einen Preis bestimmen, einem etwas zu seinem Unterhalte, ein Capital für die Armen aussetzen, dati, dajati, odločiti, odločevati, odmeniti, odmenjati za dar, za hrano, za uboge, razpisati, razpisovati darilo; einer Wirkung frei, bloß stellen einen, den Gefahren aussetzen, nastaviti, nastavljati koga nevarnostim, v nevarnost pripraviti, pripravljati, čemu podvreči; sich einer Gefahr aussetzen, v nevarnost se podati, stopiti, podajati, stopati; der Luft aussetzen, djati, devati na zrak; ausgesetzt sein, podveržen, nastavljen biti čemu; verschieben, ausgesetzt sein lassen auf eine Zeit, odložiti, odlagati, odlašati, odkladati kaj, prenehati, prenehovati, pojenjati, prejenjati, prejenjevati s čim; ohne auszusetzen, neprenehama; tadeln, an jemanden etwas aussetzen, očitati komu kaj, grajati, hibati kaj, s. **Ausstellen**; ich finde an ihm nichts auszusetzen, ne vem mu hibe, pogreška; auseinander setzen, razstaviti, razstavljati; inwendig durch Setzen bekleiden, einen Hof mit Steinen aussetzen, obstaviti, obstavljati, obložiti, oblagati, obkladati, obdelati, obdelovati, obzidati, obzidovati; bis zu Ende setzen, dosaditi; einen Bogen, bei den Buchdruckern, ihn fertig setzen, złožiti, sostaviti, skladanje dokončati; *v. n.*, die Schafe setzen aus, hören auf Zähne zu setzen, ovce so zobe spolnile, zravnale; ausgesetzte Schafe, d. i. alte, ovce, ki so zravnale; auf eine Zeit aufhören, *intermittere*, prejenjati, prejenjevati, prenehati, prenehovati; im Reden, premolkniti, premolkovati.
Aussetzling, der, popuščenec, popušenec, izpoloženec, podverženec.
Aussenfzen, *v. a.*, zdihovaje izreči; *v. n.*, nehati zdihovati.
Ausseyn, *v. n.*, entfernt, verreiset sein, zunaj biti, ne biti doma; ich bin aus, me ni doma, iz doma, od doma sim; *serb.* izbivati; heute war ich noch nicht aus, danes še nisim bil zunaj, iz hiše; ausgeleeret sein, prazen biti; zu Ende sein, končati se, preiti, minuti; das Lied ist aus, pesem je končana, izpeta; gem. pesem je ven; daß Faß ist aus, sod je potekel; die Predigt ist schon aus, pridiga je minula; *fig.* es ist aus mit ihm, po njem je; *russ.* on propal; es wird mit seiner Hoffnung bald aus sein, skoro bo njegoviga upanja konec; es ist noch nicht Alles aus, nismo še na kraji (koncu); es ist aus, konec je, preč je, ob tla je; nach *V.* auch memo je, djano je; es wird mit dir nicht aus, ne bo te še konec ne.
Aussicht, die, izgled, vid, razgled, nach *V.*, izvid, izvidek; das Recht der Aussicht, izgledna pravica, pravica izgleda; von hier hat man die Aussicht weit ins Land, odtod se vidi dalječ v deželo, po deželi; das Haus hat die Aussicht auf das Meer, iz te hišo se vidi na morje; der Ort ist voll der schönsten Aussichten, tukaj je lepo pogledati, viditi na vse kraje, strani; er hat die besten Aussichten, ima nar lepši up, nado, naj boljšiga se nadja; dazu ist keine Aussicht, ni podobe, nič ne kaže, da bi se to zgodilo; in Aussicht stellen, obljubiti, obetati kaj.
Aussichten, s. **Aussieben**.
Aussickern, *v. n.*, izmezeti, mezeti, izkapati, izkapljati, kapljati, izcurljati.
Aussieben, *v. a.*, izsejati, presejati, presevati (moko); das Getreide nach dem Ausdrusche aussieben, obravnati, ravnati žito, činiti, očinjati, prečinjati žito.
Aussiechen, *v. n.*, aufhören zu siechen, izbolehati, gem. izkolehati.
Aussieden, *v. a.*, durch Sieden herausbringen, das Fett aussieden, izvariti, izvarjati, izvreti, vreti mast; auch izevreti; Garn, Silber, Münzen aussieden, obariti, obarjati, izvreti, vreti, prekuhati, kuhati; *v. n.*, aufhören zu sieden, dovreti, odvreti.
Aussingen, *v. a.*, bis zu Ende singen, ein Lied aussingen, izpeti, izpevati pesem; seine Stimme aussingen, glas uravnati, uravnavati s petjem; *v. n.*, aufhören zu singen, dopoti, nehati peti.
Aussinnen, *v. a.*, ein Mittel, eine List, umisliti, umišljati, zmišljati, zmišljevati, izmišljevati, zmodrijaniti, izmodrijaniti, stuhtati, iztuhtati, znajti od. iznajti, napresti, presti, izkovati, kovati.
Aussintern, s. **Aussickern**.
Aussitzen, *v. n. u. a.*, außer dem Hause, auf dem Markte, zunaj sedeti; mit Waaren, prodajati na tergu; bis zu Ende einer bestimmten Zeit, seine Zeit aussitzen, z. B. im Gefängnisse, dosedeti, svoj čas dostati, odsedeti; *v. a.*, zleči, leči; das Huhn hat ausgesessen, ausgebrütet, puta je zlegla.
Aussöhnbar, *adj.*, spravljiv, umirljiv, pomirljiv.
Aussöhnbarkeit, die, spravljivost, pomirljivost.
Aussöhnen, *v. a.*, einen, ihn völlig versöhnt machen, utolažiti, potolažiti, tolažiti, zmiriti, miriti, upokojiti, pokojiti; sich mit Jemanden, spravo storiti, delati, spraviti, spravljati se s kom, pomiriti se, sprijatliti se zopet; einen mit dem, od. bei dem andern, spraviti, spravljati koga s kom, pomiriti, miriti; ein Vergehen, s. **Aussühnen**.
Aussöhner, der, mirivec, spravljavec.
Aussöhnlich, s. **Aussöhnbar**.
Aussöhnung, die, pomirjenje, sprava.
Aussöhnungstrank, der, mirovina.
Aussömmern, s. **Sömmern**.
Aussondern, *v. a.*, odločiti, odločevati, djati, devati posebej, izločiti, izločevati, razčiniti,

razčinjati; das Schlechte, izvreči, izmetati, odbrati, odbirati slabeje.

Aussonderung, die, odločba, odločevanje.

Aussonnen, sich, *v. r.*, nasolnčiti se; *v. a.*, djati, devati na solnce.

Aussortiren, Aussorten, *v. a.*, nach den Sorten in Ordnung bringen, razverstiti, verstiti, razstaviti, razstavljati po verstah.

Ausspähen, *v. a.*, dozvediti, dozvedovati, ovediti, ovedati, spaziti, spazovati kaj, izvohati, izslediti, oznati, naznati, ogleduhovaje, prežé iznajti, zašpegati, ošpegati*.

Ausspäher, der, ogledovavec; verächl., ogleduh, vohač; s. Spion.

Ausspäherei, die, ogleduhovanje.

Ausspalten, *v. a.*, den Kien aus dem magern Holze, izcepiti, cepiti, izklati, klati; *v. n.*, izcepiti, cepiti, cepiti se.

Ausspann, die, postaja, prepreżnica.

Ausspannen, *v. a.*, die Finger, die Arme, ein Seil, razpeti, razpenjati, raztegniti, raztegati, razprostreti, razprostirati; ein Tuch, die Segel, razgerniti, razgrinjati, razviti, razvijati; mit einem aus einander spannenden Werkzeuge, razprojiti, projiti; herausspannen, das Nähezeug aus dem Rahmen, die Pferde, izpreči, razpreči, izpregati, izprezati.

Ausspannung, die, razpetje, razpenjanje, izpreganje.

Ausspaßen, *v. n.*, izšaliti se, našaliti se.

Ausspazieren, *v. n.*, in die freie Luft, iti, hoditi na sprehod, iti se sprehajat, sprehodit, *serb.* izšetati; *v. r.*, nahajkovati se.

Ausspeichern, *v. a.*, izprazniti, prazniti žitnico.

Ausspeien, Ausspeyen, *v. a.*, pljuniti, izpljuniti, izpljevati, pljevati; mit Heftigkeit auswerfen, wie die Vulkane, mit Heftigkeit ausstoßen, überhaupt, vreči, metati; izbrusiti, brusiti; bruhniti, izbruhati, bruhati.

Ausspeisen, *v. a.*, ausgeben aus der Speisekammer, dati, dajati za jed; nicht zu Hause speisen (österr.), drugej jesti; die Schüssel ausspeisen, pojesti, pojedati iz sklede; *v. n.*, aufhören zu speisen, odjesti, auch pojesti.

Ausspellen, s. Ausspalten.

Ausspelzen, *v. a.*, opleviti, otrebiti, trebiti.

Ausspenden, *v. a.*, podeliti, podeljevati, deliti, razdeliti, razdeljevati, razdati, razdajati, razdariti.

Ausspender, der, razdajavec, delivec, podeljevavec.

Ausspendung, die, razdajanje, deljenje.

Aussperren, *v. a.*, aus einander, z. B. die Beine, razpreti, razpirati, razkrečeniti, razkrečati, krečati; einen hinaussperren, bess., ausschließen, zapreti, zapirati, zakleniti, zaklepati pred kom vrata (in ne pustiti ga v hišo); zakleniti komu hišo, (da ne more va-ujo).

Ausspicken, *v. a.*, navleči s slanino (n. p. zajca); einen Beutel anfüllen, napolniti, polniti, naterpati, terpati, natercati mošnjo.

Ausspielen, *v. a.*, anfangen zu spielen, das erste Blatt auswerfen, vreči, izigrati, izigravati; einem andern zuspielen, z. B. einen Ball, naigrati, naigrovati komu; podati, podajati žogo; ein Pferd, Haus, Gut ausspielen, izigrati, izigravati †; eine Violine ausspielen, sie dadurch vollkommen machen, gosli zgosti, razgosti; eine ausgespielte Violine, zgodene gosli; eine Flöte ausspielen, spiskati, spiskovati; ein Spiel ausspielen, bis zu Ende spielen, izigrati; auf einem Blasinstrumente, izpiskati; auf einem Saiteninstrumente, izgosti, izbrenkati; *v. n.*, aufhören zu spielen, doigrati; *v. r.*, naigrati se, nagosti se.

Ausspießen, *v. a.*, nabosti, nabadati in izvleči.

Ausspinnen, *v. a.*, durch Spinnen herausbringen, napresti, izpresti, presti; eine Sache weiter ausspinnen, razsnovati, dalje snovati; ausspinnen, ausspintisiren, izplesti, plesti, izviti, izvijati, izmodrijaniti; *v. n.*, aufhören zu spinnen, dopresti.

Ausspintisiren, s. Ausspinnen.

Ausspioniren, s. Ausspähen.

Ausspitzen, *v. a.*, na ost obrezati, rezati.

Ausspotten, Ausspötteln, *v. a.*, posmehovati se komu, zasmehovati, zasramovati koga; *serb.*, rugati se komu.

Aussprache, die, izgovarjanje, izrekovanje, beseda; er hat eine gute Aussprache, dobro izgovarja (besede).

Aussprechen, *v. a.*, überhaupt, izreči, izrekovati, izgovoriti, izgovarjati, izustiti; es läßt sich nicht aussprechen, ne da se izreči, povedati; ein Urtheil aussprechen, razsoditi, razsojevati, sodbo izreči, izrekovati; *v. n.*, izgovoriti; laß ihn aussprechen, pusti ga da izgovori, daj mu izgovoriti, do konca povedati; *v. r.*, sich aussprechen, nagovoriti se, izgovoriti se; *fig.*, svoje misli izreči, razodeti; in seinem Antlitz spricht sich Güte aus, na licu se mu dobrota bere, iz oči se mu dobrota vidi, kaže, pokazuje.

Aussprechlich, *adj.*, izrekljiv, izgovorljiv.

Ausspreiten, Ausspreizen, *v. a.*, razprojiti, projiti, razpeti, razpenjati, razširiti, razširjati; die Finger, Füße, u. dgl., razkrečniti, razkrečati, razkrečevati; die Zähne einer Säge, žago našrajati, šrajati, in O. Kr.; die Flügel ausspreiten, raztegniti, raztegati, raztegovati, razprostreti, razprostirati; s. auch Ausbreiten.

Aussprengen, *v. a.*, ein Stück aus einer Mauer, u. dgl., ausspringen machen, izbiti, izbijati, puhniti, izpuhniti, puhati, izrovati; mit Pulver aussprengen, izstreliti, streljati; ein Pferd, es aus dem Schritte im Galopp springen lassen, zaderviti konja; pognati, zagnati, zaganjati v dir, na derk, v skok; Wasser aussprengen, izkropiti, razkropiti; ein Gerücht aussprengen, raznesti, raznašati, raztrositi, trositi; man hat ausgesprengt, ljudjo so zagnali, raznesli glas.

Aussprengung, die, razglaševanje, raznesena govorica.

Ausspreuen, *v. a.*, razkaditi, raztrositi kot pleve.

Ausspießen, s. Ausspossen.

Ausspringen, *v. r.*, sich, naskakati se; *v. a.*, sich einen Fuß ausspringen, skakaje si nogo zviti, zviniti, zvijati, izpahniti; *v. n.*, izskočiti, oder skočiti, skakati (iz kaciga kraja); aus einem verwahrten Orte, d. i., entspringen, uskočiti, uskakovati; es ist ein Glied aus der Kette ausgesprungen, odlomil, odtergal se je klep od verige; ein ausspringender Winkel, d. i. auswärts gehender, moleč, šterleč kot; ausspringen, aufhören zu springen, izskakati se.

Ausspritzen, Ausspritzeln, *v. n.*, spritzend herausfahren, derskniti, derskati (iz česa), sikniti, sikati, brizgniti, brizgati, izšterkniti, štekniti, štekati, persniti, perskati; *v. a.*, derskniti, derskati, brizgniti, brizgati; in der Anatomie, durch Einspritzung ausfüllen, die Lunge ausspritzen, naderskati, naderskovati pljuča; eine Wunde ausspritzen, auf solche Art reinigen, izderskljati, izderskljevati, izprati, izpirati.

Aussprossen, *v. n.*, hervorsprossen, mladike pognati, poganjati, kliti; in U. Kr. u. im *serb.* auch, iznikniti; die Rüben, u. dgl. in den Einsatz gelegte Gewächsarten sprossen aus, cimi se repa; dela cimo.

Aussprößling, der, mladika, mladica, berst; *dim.*, mladičica, berstič.

Ausspruch, der, izrek; ein Urtheil eines Richters, sodba, sodnji sklep, izrek, razsodek, razsodba; die Abtheilung der Eltern, mit ihren Kindern, izgovor; ein solcher Antheil, ein Geld, welches Jemanden in einem Testamente vermacht wird, izgovorilo; einen Ausspruch thun, izreči, izrekovati razsodbo, razsoditi, razsojevati; durch einen Ausspruch zuerkennen, prisoditi, prisojevati komu kaj.

Aussprudeln, *v. n.*, izvirati, vreti, vervrati, mezeti iz česa; *v. a.*, Wasser aus dem Munde aussprudeln, pljusniti, pljuskati vodo iz ust.

Aussprühen, *v. a.*, izperšati, peršati; die Funken, iskre gnati; Feuer sprühen, vom Vulkan, ogenj metati, ogenj šviga, skače iz gore.

Aussprung, der, izskok, poskok.

Ausspucken, *v. a.*, pljuniti, pljevati iz —; s. Ausspeien.

Ausspunken, *v. n.*, nehati strašiti; es hat in seinem Korbe ausgespukt, izkadile so se mu norčije; nehal je burke uganjati.

Ausspulen, *v. a.*, domotati, izmotati.

Ausspülen, *v. a.*, splakniti, splakovati, pomiti, pomivati, sprati, spirati; ein Ufer, spodjesti, spodjedati, spodjedovati, spodriti, spodrivati, spodmeliniti.

Ausspülicht, das, pomije, *pl.*

Ausspünden, *v. a.*, inwendig mit gespündeten Brettern bekleiden, opažiti, pažiti; z deskami obiti, obijati, obdelati, obdelovati.

Ausspüren, *v. a.*, osledíti, slediti, zasledíti, zasledovati, ovohati, najti.

Ausspürer, der, sleduh, vohon; s. auch Spion.

Ausspürung, die, osled, sledenje.

Ausstaffiren, *v. a.*, ein Kleid mit Gold, u. s. f., opramati, pramati; s. auch Ausputzen; einen ausstaffiren, s. Ausstatten, Ausrüsten.

Ausstähren, *v. n.*, von Schafen, nehati se merkati.

Ausstallen, *v. a.*, z. B. die Pferde, predjati, predevati (drugam); außerhalb des Stalles bringen, iz hleva spraviti, spravljati, izgnati, izgajati; *v. n.*, oscati se.

Ausstammeln, *v. a.*, izjecati, izjecljati, izkekljati.

Ausstämmen, *v. a.*, mit dem Stämmeisen herausbringen, izdolbsti, izdolbovati, izdletiti.

Ausstampfen, *v. a.*, die Körner aus den Aehren, mit den Füßen, izmeti, meti; die Aehren ausstampfen, ometi, meti; durch Stoßen auf den Boden ausstampfen, die Körner, durch Schlagen mit der Garbe, izkošati, okošati, košati.

Ausstand, der, dolg, zastanek; dnar, ki je ostal na dolg (—u).

Ausständig, *adj.*, dolžin, dolžan, neizplačan, na dolg zastal; ein ausständiges Geld, dnar na dolg; ausständige Schulden, neplačani dolgovi, dolgovanje; ausständige Zinsen, zastale obresti.

Ausstänkern, *v. a.*, durchaus mit Gestank erfüllen, das ganze Haus, zasmraditi, zasmrajati, osmraditi; ausspüren, ausfindig machen, im Scherze und verächtlichen Sinne, zavohati, ovohati, vohati.

Ausstapeln, *v. a.*, skladati.

Ausstatten, *v. a.*, einen Sohn, eine Tochter verheirathen und sie dabei mit dem nöthigen Geräthe versehen, odpraviti, odpravljati, z balo*, s potrebno opravo previditi, previdovati, *serb.* opremiti; überhaupt ausstaffiren, obdarovati, oskerbeti, oskerbovati, oglešati; mit den Waffen, oborožiti, oboroževati; ausgestattet, obdarjen; einen Verbrecher ausstatten, s. Ausliefern.

Ausstattung, die, bala*, delščina, delšina, oprava, *serb.* oprema; äußere Ausstattung der Druckschriften, zunanja oprava tiskopisov.

Ausstäuben, *v. a.*, im Innern von dem Staube reinigen, ein Zimmer von dem Staube reinigen, prah izmesti, izmetati, izprašiti.

Ausstäubern, s. Ausstöbern.

Ausstäupen, *v. a.*, iztepsti, iztepati s šibami, otepsti, tepsti, izšibati.

Ausstechen, *v. a.*, izbosti, izbadati; Torf, Erde, einen Rasen, nadreti, dreti, narezati, rezati; die Augen, rinem, iztakniti, iztikati komu oči; mit dem Schnabel, izkljevati; ausschneiden, kleine Scheiben aus einer Eisenplatte, izrezati, izrezovati, rezati; ein Glas ausstechen, austrinken im Scherze, izpihniti kupico, šterkniti, oberniti; Jemanden ausstechen, ihn mit List aus seinem Vortheile treiben, spodriniti, spodrivati, spodlesti, spodlezovati; einen Teich, einen Graben, izkopati, kopati; in Stein, in Metall ausstechen,

vrezati, rezati v kamen; der hat uns den Staar ausgestochen, ta nam je oči odperl, nam je mreno prerezal; Spitzen ausstechen, gewachsene Spitzen nach dem Zäckchenmuster wieder durchstechen, damit sie neu scheinen, razbosti, razbadati mreže.

Ausstecken, *v. a.*, eine Fahne herausstecken, postaviti, postavljati, natakniti, natikati, obesiti, obešati; pomoliti, pomaljati bandero (n. p. iz line); die Gränze, zaznamnjati, zaznamnjevati mejo; den Zehent, odločiti, odločevati.

Ausstehen, *v. n.*, außer dem Hause, auswärts stehen, zunaj stati; Geld ausstehen haben, imeti dnar zunaj, imeti dnar med ljudmi, na dolgu imeti dnar, imeti dosti v zajem danih, razposojenih dnarjev, imeti tirjati; ausstehende Schulden, tirjavina, razposojeni dnar, s. **Ausständig**; ausstehen mit Waren, prodajati (kje na tergu); *v. a.*, die ganze Predigt ausstehen, die Lehrjahre, Leiden, Hitze, Kälte uss., prestati, prestajati, dostati, dostajati, preterpeti, terpeti, prenesti, prenašati; oberdeutsch: aus einem Amte, Dienste, aus einer Kost ausstehen, stopiti iz službe, pustiti, puščati, pušati hrano; daher: der Knecht wird morgen ausstehen, abziehen, hlapec pojde jutri proč.

Ausstehend, s. **Ausständig**.

Ausstehlen, *v. a.*, pokrasti (vse); *fig.* ukrasti, krasti (iz kacih bukev).

Ausstehlich, s. **Leiblich**.

Aussteifen, *v. a.*, durchaus steif machen, okrepčati, krepčati, naštirkati*; mit Brettern und Balken aussteifen, obajtati, bajtati, opažiti, pažiti.

Aussteigen, *v n.*, stopiti, stopati iz (čolna, z voza, raz voz, itd.), iti iz česa.

Aussteinen, *v. a.*, Pflaumen udgl., izkoščiti, izkošiti, izpeškati, koščico, košico, peško iz česa vzeti, jemati; eine Gränze aussteinen, postaviti, postavljati, vtakniti, vtikati mejnike; ein Feld aussteinen, strebiti, potrebiti, trebiti njivo.

Ausstellen, *v. a.*, hinausstellen, izpostaviti, izpostavljati, na ogled postaviti, postavljati; einen Revers, Wechsel udgl., dati, dajati od sebe, izdati, izdajati, spisati, spisovati; bloß stellen, z. B. einen der öffentlichen Beschimpfung, der Gefahr, nastaviti, nastavljati ljudskimu sramotenju, nevarnosti, pripraviti v nevarnost, podvreči nevarnosti; unterlassen, ein Vorhaben gar ausstellen, odstaviti, odstavljati kaj, premisliti si; tadeln, vorzüglich in Oberdeutschland für aussetzen, einem die Mängel ausstellen, očitati, očitovati komu pogreške, hibe, hibati kaj, prigovarjati čemu, grajati kaj; einen gelinden Verweis geben, einem etwas ausstellen, im Oberdeutschen, nach *V.*, izvreči komu kaj; darauf folgt das stärkere Vorhalten, očitati, očitovati, postaviti, postavljati pred oči; hierauf das noch stärkere Verheben, prizdvigovati koga zavolj česa; das Ahnden, posvariti, svariti, grajati; endlich das Verweisen, ozmérjati, zmérjati; daran läßt sich nichts ausstellen, zoper to, zastran tega ni kaj reči; in der Bedeutung aufschieben, odložiti, odlagati, odkladati, odlašati; Waren ausstellen, razložiti, razložiti na prodaj, razstaviti, razstavljati na ogled; Wachen ausstellen, razpostaviti, razpostavljati straže.

Aussteller, der, izdavec, izdatelj; Tadler, grajavec.

Ausstellig, *adj.*, machen etwas, grajati kaj.

Ausstellung, die, izpostava; eines Wechsels, izdanje; Industrieausstellung, obertnijska razstava; Ausstellungen machen, grajati, hibati kaj, prigovarjati komu; s. **Ausstellen**.

Ausstellungssaal, der, razstavljavnica.

Ausstellungstag, der, dan izdajbe, dan izdanja; dano, pisano, n. p. svetiga Jurja dan.

Ausstemmen, s. **Ausstämmen**.

Ausstempeln, *v. a.*, poštemplati, izštemplati*.

Aussterben, *v. n.*, pomreti, pomirati, odmreti, odmirati; dieses ganze Haus ist ausgestorben, iz te hiše so vsi pomerli; die Stadt ist wie ausgestorben, v mestu je tiho, kakor da bi žive duše ne bilo.

Aussterben, das, pomertje, pomiranje; nach dem gänzlichen Aussterben dieses Geschlechtes, kadar bo odmerl ves ta rod.

Aussteuer, die, Ausstattung, odprava, delščina, delšina, bala*; s. auch **Heirathsgut**; *fig.* Aussteuer der Natur, s. **Gabe**.

Aussteuern, *v. a.*, eine Tochter, s. **Ausstatten**; in den Begräbniß- und andern ähnlichen Gesellschaften steuert man sich aus, wenn man eine gewisse bestimmte Anzahl versteuert hat, und alsdann von allen fernern Beiträgen frei ist, izkupiti, izkupovati se, rešiti se, izplačati se; die Natur hat ihn herrlich ausgesteuert, natora ga je obilo obdarovala; *v. n.*, kormaniti odkod.

Ausstickeln, s. **Sticheln**.

Aussticken, *v. a.*, mit Blumen ausnähen, všiti, všivati, oštikati, štikati*; *serb.* izvezti (vezem).

Ausstieben, *v. n.*, izprašiti se, prašiti se.

Ausstiefeln, *v. a.*, izuti, izuvati, sezuti, sezuvati škorne; *v. n.*, izkoracati, koracati iz doma.

Ausstillen, *v. a.*, ein Kind, odojiti, dojiti.

Ausstimmen, *v. a.*, ubrati, ubirati.

Ausstöbern, *v. a.*, aufsuchen, durchsuchen, preštapnjati, štapnjati, iztakniti, iztikati; das ganze Haus ausstöbern, vso hišo preiskati, prevohati, preberbati; *weidm.* oslediti, izslediti, izsledovati, ovohati.

Ausstöberer, der, stikavt, stakne, -eta, osledub, ovohač.

Ausstochern, *v. a.*, izbezati, bezati; die Zähne ausstochern, otrebiti, iztrebiti, trebiti zobe.

Ausstocken, *v. a.*, die Stöcke der gefällten Bäume ausgraben, izštorati, izštorovati, izkopati, kopati panjove, panje, štore, porobke; einen Wald ausstocken, izkerčiti, kerčiti, izsekati gojzd.

Ausstöhnen, *v. n.*, izstokati se, nehati stokati.

Ausstollen, *v. a.*, razpeti, razpenjati kože.

Ausstopfen, *v. a.*, voll stopfen, natlačiti, tlačiti, nažokati, žokati; eine Ritze, zamašiti, mašiti, zagatiti, gatiti, zadelati, zadelovati.

Ausstoppeln, *v. a.*, ein Buch, nakerpati, skerpati, nakerpariti bukve.

Ausstören, *v. a.*, überall herumstören, alles ausstören, stakniti, stikati vse, vse preštapnjati, preberbati, preriti, prevohati, prerogoviliti, razberskati; auf solche Art finden, iztakniti, iztikati.

Ausstoß, der, überhaupt, sunljej, odboj, habnjenje, habanje.

Ausstoßen, *v. n.*, auf einen andern stoßen, suniti, sovati, habniti, habati; in die Seite, dregniti, dregati, — pervi suniti, mahniti; *v. a.*, einen hinausstoßen aus dem Hause, pahniti, pahati iz hiše, vreči, metati, izgnati, izganjati; durch einen Stoß herausbringen, izbiti, izbijati; einem ein Auge, überhaupt durch Stoßen herausbringen, izdregniti, izdregati, izbiti, izbijati, iztakniti, iztikati oko; einen Meiler, d. i. ihn ausladen, bei den Kohlenbrennern, razkidati, kidati kopo; Seufzer ausstoßen, zdihniti, zdihati, zdihnvati (milo); Flüche, kleti, preklinjati; Gotteslästerungen, Boga kleti, preklinjati; einen Schrei, zavpiti, vpiti, zakričati, zavekati; Beschuldigungen, dolžiti, auch überhaupt metati na koga, govoriti, dajati gerde besede itd.; eine Waare, iz sile, iz potrebe prodati, prodajati; den Teig ausstoßen, gehörig stoßen, pregnjesti, gnjesti; bei den Hutmachern den gewalkten Hut ausstoßen, ihm auf der Form mit der Faust die gehörige Gestalt geben, natolči, toči, tleči klobuk; Bier ausstoßen, izdati, izdajati ol (iz hrama); ein Brett ausstoßen, seine Knoten (Krümmungen), mit dem Ausstoßhobel abnehmen, spahniti, spahovati; eine Ecke ausstoßen, bei den Maurern, sie mit der Kartätsche machen, rob vzeti, posneti s plaznjo; nach *V.*, rob na dva vogla narediti, narejati s plaznjo; dem Faße den Boden ausstoßen, bečku dno izbiti; *fig.* vse pokazati.

Ausstoßhobel, der, spahavnik, štosnik*.

Ausstoßregister, das, izdatno kazalo.

Ausstottern, *v. a.*, izkekljati, izjecljati kaj.

Ausstrafen, *v. a.*, dokazniti.

Ausstrahlen, *v. n.*, posijati, sijati, žarke izpustiti, izpuščati, izpušati, bliskati se (iz česa).

Ausstrecken, *v. a.*, von sich strecken, die Hände, Arme, stegniti, stegati, stegovati; die Flügel ausstrecken, peruti razpeti, razpenjati, prostreti, prostirati; auseinander strecken, raztegniti, raztegati oder raztezati, raztegovati; die Hand nach etwas ausstrecken, seči, segniti, segati po kaj; ausdehnen, ein dickes Eisen, es dünner und länger schneiden, udgl., potegniti, potegovati, nategniti, nategovati; den Thon bei der Töpferarbeit, presti, vleči; die Zunge ausstrecken, jezik iztegniti, pomoliti; *v. r.*, sich ausstrecken, raztegniti, stegniti, stegovati se, zlekniti, zlecati se.

Ausstreckmuskel, der, prožnik, (mišica) prožnica.

Ausstreichen, *v. n.*, auswärts streichen, flüchtig herumgehen, bei der Nacht ausstreichen, potepsti, potepati se, klatiti se, skitati se, vlačiti se, vlačugati se; auf den Lerchenstrich gehen, iti, hoditi na škerjance streč; schnell laufen, von den Hunden, smukniti, nach *V.*, smučiti; im Bergbaue zu Tage ausstreichen, pokazati, kazati se na dan; auf den Raub, von den Raubthieren, smukniti, smukati na rop; *v. a.*, einen Dieb ausstreichen, mit Streichen aus einem Orte treiben, iztepsti, iztepati, izšibati, šibati; eben streichen, auseinander streichen, razgladiti, gladiti; eine Stelle, ein Wort in einer Schrift, eine Schuld, izbrisati, izbrisovati; die Furchen mit dem Pfluge ausstreichen, osredke pobrati, pobirati čisto, posneti, posnemati razore; etwas herausstreichen, es sehr loben, opisati, opisovati, povzdigniti, povzdigati, prehvaliti, prehvalovati; die Ritzen ausstreichen, razpoke zamazati, zamazovati; ein Zimmer, zmalati, malati.

Ausstreifen, *v. n.*, ausgehen, z. B. auf die Beute, udariti, smukniti, smukati, planiti, šiniti na rop; *v. a.*, Bohnen ausstreifen, auch ausstreicheln, oluščiti, lušči, lušiti.

Ausstreiten, *v. a.*, einen Streit ausstreiten, izbojevati; in gerichtlichen Sachen, dopravdati se, pravdo dognati; *v. n.*, aufhören zu streiten, dobojevati se; vom Rechtsstreit, dopravdati se, napravdati se.

Ausstreuen, *v. a.*, hinaus streuen, iztrositi, trositi; den Samen ausstreuen, sejati; Wohlthaten, d. i. austheilen, izsuti, izsipati; Irrthümer, Lügen, zatrositi, trositi; ein Gerücht, razglasiti, raznesti, raznašati, raztrositi, trositi; die Stube, posuti, posipati (z žaganjem); man hat die Sage ausgestreut, zagnali so govorico; den Samen der Zwietracht ausstreuen, razpertijo zasejati, sejati.

Ausstreuung, die, trošenje, raztrošenje; allerhand Ausstreuungen, vsakoršne raznesene laži.

Ausstrichholz, das, gladilo, gladivnik.

Ausstricken, *v. a.*, doplesti, splesti (z iglami).

Ausstriegeln, *v. a.*, očesati, česati, oštrigljati, štrigljati*; einen ausstriegeln, dobro ošteti, oštevati.

Ausströmen, *v. n.*, s curkam, curkama udreti, udirati se, teči, liti, razlijati se; *v. a.*, razliti, razlivati, razsuti, razsipati.

Ausstückeln, *v. a.*, stückweise ausschneiden, izkosati, kosati, izrezati, izrezovati na kosce.

Ausstudiren, *v. a.*, durch Nachdenken etwas herausbringen, izmodrovati, izmodrijaniti, izmisliti, izmišljevati; einen ausstudiren, do dobriga spoznati, spoznavati; *v. n.*, ein Studieren zu Ende bringen, izučiti se, doučiti se, doveršiti, dostati nauke, izšolati se.

Ausstumpeln, *v. a.*, bei den Kohlenbrennern, die Zwischenräume des großen mit kleinerem Holze ausfüllen, založiti, zakladati, namašiti z drobnino, zaštoriti.

Ausstürmen, *v. n.*, zu Ende stürmen, aufhören zu stürmen, izhrumeti, dohrumeti, utihniti, potihniti; es hat ausgestürmt, vihar se je ulegel, navihta, nevihta je potihnila, pojenjala; *fig.* izdivjati se, udati se, utolažiti se.

Ausstürzen, *v. n.*, umstürzen und ausschütten, zverniti se, prevaliti se; *v. a.*, zveniti, zvračati in razliti; ein Glas ausstürzen, na en dušek izpiti, izpijati, zverniti kupico; ein Bein ausstürzen, nogo zviti, zvijati.

Ausstutzen, s. **Ausstaffiren, Ausputzen.**

Ausstützen, *v. a.*, podpreti, podpirati; einen Brunnen, wenn er gegraben wird, obajtati, bajtati štérno.

Aussuchen, *v. a.*, unter mehreren Dingen, izbrati, izbirati, poiskati oder iskati (izmed več reči); völlig durchsuchen, preiskati, preiskovati.

Aussuchung, die, izbor, izbiranje.

Aussuckeln, s. **Aussaugen.**

Aussühnen, *v. a.*, izplačati, izprati pregreho; s. **Ausführen.**

Aussummen, *v. n.*, izbrenčati, brenčati.

Aussüßen, *v. a.*, die salzigen, sauren Theile durch süßes Wasser herausbringen, izsladiti, sladiti, izvleči sol.

Austafeln, *v. n.*, odjesti, odkositi.

Austäfeln, *v. a.*, inwendig mit Täfelwerk bekleiden, opažiti, pažiti, obiti, obijati, obložiti, oblagati z deskami.

Austäfelung, die, oboj, opaž.

Austagen, *v. n.* u. *i.*, es hat ausgetagt, dan je minul, nehal; die Deputirten haben ausgetagt, poslanci so zbor dokončali, zbor je minul.

Austalgen, *v. a.*, z lojem omazati, mazati.

Austanzen, *v. a.*, odplesati; aufhören zu tanzen, doplesati, naplesati so; *v. n.*, izrajati, dorajati.

Austapeziren, *v. a.*, inwendig mit Tapeten bekleiden, opeti, openjati.

Austappen, *v. a.*, vse pretavati, okoli tavati in najti kaj.

Austasten, *v. a.*, vse pretipati, prešlatati, tipati, šlatati, otipati, oślatati, otipavati, oślatovati.

Austauchen, s. **Auftauchen.**

Austaumeln, *v. n.*, blagutati, opotekaje se iti od kod.

Austausch, der, menja, izmenja, premenja, zamenja; Austausch der Gedanken, pomenkovanje, poguvor, naznanjanje svojih misel.

Austauschen, *v. a.*, zmenjati, zmenjevati, premenjati, premenjevati; seine Gedanken austauschen, pogovarjati se, pomenkovati se, naznanjati si (eden druzimu) svoje misli; einen Ring gegen eine Uhr austauschen, perstan za uro zameniti, zamenjati.

Auster, die, ostriga, ostra, skorepnica; *serb.* kamenica, *russ.* ustrica, *poln.* ostryga; **Auster-**, ostrižni.

Austerbank, die, ostrižišče, ostrižiše, ostrišče, ostriše.

Austerbehälter, der, ostrižnjak.

Austerfang, der, lov ostrig. ostrigarjenje.

Austerfänger, der, ostrigar.

Austermann, der, ostrigar.

Austermuschel, Austerschale, die, ostriška lupina, školjka, ostrižnica.

Austerweib, das, ostrigarica.

Austhauen, *v. n.*, otajati se, stajati se, tajati se, taliti se; es hat sich ausgethaut, talo je.

Austheilen, *v. a.*, zdeliti, razdeliti, deliti, razdati, razdajati; alles austheilen, vse podeliti, podeljevati; das heilige Abendmahl austheilen, obhajati; Befehle austheilen, ukazati, ukazovati, veleti, velevati, povelje dati, dajati; kleinweise austheilen, razmaljati, izmaljati (n. p. kruh med otroke).

Austheiler, der, delivec, razdelivec, podelivec, razdajavec.

Austheilung, die, delitev, deljenje, razdeljevanje, razdarovanje.

Austheeren, *v. a.*, osmoliti, izsmoliti, smoliti.

Austhun, *v. a.*, (zumeist im gem. Umgange, vermuthlich, weil der Begriff, den es gewähret, sehr allgemein und unbestimmt ist), wörtl. izdeti, izdevati, izongaviti, izonegati; Kleider austhun, sleči, slačiti; Stiefeln, izuti, izuvati, sezuti, sezuvati; ein Licht, Feuer, ugasniti, gasiti, ugašati; eine Schuld, eine Rechnung, opraviti dolg, izbrisati dolg; Geld auf Zinsen, dnar dati, dajati v zajem, gem. na pósodo, naložiti, nalagati, nakladati denar; einen Fleck, izpraviti, izpravljati madež.

Austiefen, *v. a.*, izglobiti, globiti, izdolbsti, dolbsti, skopati, skopavati, jamčasto izrezati, izrezuvati.

Austilgen, *v. a.*, gonobiti, pokončati, pokončavati, iztrebiti, izkoreniniti, pogubiti; die Schande, izbrisati, izbrisovati, odmiti, odmivati sramoto.

Austilgung, die, pokončanje, iztreb, zatiranje.

Austoben, *v. n.*, oddivjati, izrojiti, iznoreti, jezo izliti, iztresti; austoben lassen, čakati, počakati, da oddivja, da se jeza uležo; *fig.* potihniti, utihniti, utolažiti se, potolažiti se; der Schmerz hat ausgetobt, bolečina je odlegla, je jenjala.

Austollen, s. **Auswüthen.**

Austonnen, *v. a.*, inwendig mit Brettern bekleiden, im Bergbau, ostrojiti, strojiti, obiti, obijati.

Austorkeln, s. **Austaumeln.**

Austosen, s. **Austoben.**

Austraben, *v. n.*, izdrepati, drepati, izdrencljati, drencljati, dodrepati.

Austrag, der, die Entscheidung einer zweifelhaften Sache, razprava, poravnava; eine gerichtliche Entscheidung, razločba, razsodba; gemeinigl., konec, rešenje; die Austräge, im *Plural*, die Schiedsrichter, možje razsodniki;

bis zum Austrag der Sache, dokler se ta reč ne razsodi, ne reši.

Austragen, *v. a.*, hinaustragen, iznesti, nesti, nositi iz kaciga mesta; alles aus einem Orte, iznesti, iznositi, iznašati; du wirst das Bad austragen müssen, d. i. dafür büssen, ti boš plačeval; ti se boš potil za to (namesti koga druziga); tebe bodo kopali zavolj tega; *fig.*, ausplaudern, raznesti, raznašati, raztrosati; eine Sache, einen Handel austragen, ausmachen, poravnati, poravnavati, odločiti, odločevati, rešiti; einen Rechtsstreit, dognati, izdelati pravdo; ein Kind austragen, donositi, znositi; *v. n.*, viel, wenig austragen, betragen an Zahl, Maß, Gewicht, znesti, znašati.

Austräger, der, raznašavec, klepetavec; **Austrägerin**, die, raznaševavka, klepetulja; der Briefe, pismonos, listonos.

Austrägerei, die, raznašanje, klepetanje.

Austräglich, *adj.*, statt des gebräuchlicheren einträglich, tolsta služba, bogata služba.

Austragung, die, iznos, iznašanje, raznašanje; Entscheidung, s. **Austrag.**

Austrampeln, *v. a.*, izcepetati; *v. n.*, docepetati.

Austränken, *v. a.*, za napoj porabiti.

Austrauern, *v. a.*, zu Ende trauern, aufhören zu trauern, dožalovati, nehati žalovati.

Austräufeln, Austraufen, *v. n.*, izkapljati, izcurljati, kapljati, curljati.

Austräumen, *v. n.*, aufhören zu träumen, dosanja se mi, sanje so nehale, nehalo se mi je sanjati.

Austreiben, *v. a.*, heraus, izgnati, izganjati, izpoditi, poditi, pojati; das Vieh auf die Weide, izgnati, izganjati, gnati, goniti na pašo; einen Keil mit dem Andern austreiben, klin s klinam izbijati; den Teufel austreiben, izganjati hudiča; *v. n.*, aufhören zu treiben, dognati, dogoniti, doganjati; Schweiß austreibendes Mittel, potilo.

Austreiber, der, izganjavec.

Austreibung, die, izganjanje; *altsl.*, izgon.

Austrennen, *v. a.*, das Futter aus dem Kleide, es heraus trennen, izparati, izporjati, parati, porjati.

Austreten, *v. a.*, durch Treten herausbringen, Körner aus den Aehren, izmeti, meti, razmandrati, mandrati, izteptati, teptati; die Aehren austreten, ometi, meti; *triturare*, overšiti, veršiti žito; die Trauben, stlačiti, zmastiti, tlačiti, mastiti; einem die Schuhe austreten, sich in dessen Stelle drängen, eines Vortheils berauben, spodlesti, spodlezovati koga; odriniti, odrivati koga, spodjesti, spodjedati; er hat die Kinderschuhe noch nicht ausgetreten, derži se ga še plenica; auseinander treten, den Speichel, die Schuhe, pohoditi, razhoditi; krumm austreten, pošvedrati, pošvértati, švértati škorne; durch Treten aushöhlen, die Stufen einer Treppe, u. dgl., razhoditi; *v. n.*, den Fuß im Gehen aufheben, stopiti, stopati; z. B., im geschlossenen Marsch müssen alle Soldaten zugleich austreten, nach *V.*, pri vštrie korakanji morajo vsi vojaki na enkrat stopati; aus seinen Grenzen, aus einem bestimmten Orte austreten, stopiti, stopati iz česa, prestopiti, prestopati kaj; aus einer Gesellschaft austreten, stopiti iz družbe, odstopiti, odstopati; flüchtig werden, uiti, uhajati, potegniti jo, pobrati jo, zgubiti se; vom Wasser, izliti, izlivati se, voda je čez bregove udarila, stopila; ist im Austreten begriffen, voda nastaja; die Gedärme sind ausgetreten, izvalile so se čeva; aus dem Ministerium austreten, odstopiti, odstopati.

Austretung, die, des Getreides, metev, veršenje.

Austreugen, s. **Austrocknen.**

Austrieb, der, überhaupt, izgon; s. **Trieb.**

Austriefen, *v. n.*, heraus, izkapljati, kapljati iz česa; aufhören zu triefen, izkapljati, dokapljati.

Austrinken, *v. a.*, trinkend ausleeren, izpiti, izpijati, popiti, popivati; *v. n.*, nehati piti.

Austritt, der, nach den Bedeutungen des Zeitwortes, stop, odstop; beim Austritt aus dem Hause, ko stopi iz hiše; die Stufe einer Treppe, von welcher man in das Zimmer tritt, stopica; s. auch **Balkon**; der Austritt des Schuldners, pobeg dolžnika; Austritt der Waare, izvoz, izvožnja blaga; **Austritts-**, in Zus., *(cameral.)*, izvozni.

Austrittsamt, das, izvozna eolnija.

Austrittsgeld, das, **Austrittszoll**, der, izvoznina.

Austrocknen, *v. n.*, trocknen und leer werden im Innern, ingl. völlig trocken werden, posušiti se, usahniti, usihati; zeitweise, presahniti; *v. a.*, trocken machen, und dadurch ausleeren, inwendig trockn machen, posušiti, sušiti; ein Glas austrocknen, obrisati, brisati.

Austrocknung, die, sušenje, usih, sahnjenje.

Austrommeln, *v. a.*, vermittelst der Trommel etwas bekannt machen, razbobnati, bobnati, z bobnanjem razglasiti kaj; durch Trommeln herausbringen, z. B., Bienen, izbobnati, izterkati; ein Gerücht, razglasiti, razširiti, razglašati, razširjati; *v. n.*, izbobnati, dobobnati.

Austrompeten, *v. a.*, dadurch bekannt machen, eine Verordnung austrompeten, raztrobentati, raztrobiti, razglasiti, razglaševati s trobento.

Auströpfeln, *v. n.*, herauströpfeln, izkapljati, kapljati iz česa; aufhören zu tröpfeln, dokapljati, izkapati, izcurljati.

Austropfen, *v. n.*, heraustropfen, izkapati, kapati iz česa; aufhören zu tropfen, dokapati, izkapati.

Austrotten, s. **Austraben.**

Austrotzen, *v. a.*, aufhören zu trotzen, napruhtiti se, nakljubovati se, nehati nagajati; von Kindern, nakujati se, nach *V.*, dobutati, domulati.

Austummeln, *v. n.* u. *r.*, nagoniti se, izrojiti.

Austünchen, *v. a.*, ausweißen, pobeliti, beliti.
Austunken, *v. a.*, durch Eintunken ausleeren, izmakati, pomakaje izprazniti.
Austuschen, *v. a.*, natušati, iztušati, tušati*.
Austuten, *v. a.*, die Stunde, odpeti, odpevati uro, trobiti.
Ausüben, *v. a.*, sehr üben, durch Uebung vollkommen machen, seinen Verstand uff., zuriti, uriti, uvaditi, vaditi; begehen, aber gemeiniglich nur im nachtheiligen Verstande, storiti, delati, uganjati, doprinesti, doprinašati; Verbrechen ausüben, hudobije storiti, delati; Rache ausüben, zmaščevati, maščevati, maševati se; Gewalt, silo storiti, delati; Betrügereien, goljufati, goljufovati; ein Amt, opravljati službo; etwas in Ausübung bringen, eine erkannte Wahrheit thätig machen, v djanji dopolniti, dopolnovati, izkazati, kazati; eine Kunst, eine Wissenschaft ausüben, überhaupt, delati, opravljati, pečati, ukvarjati se s čim; jedoch wird in diesem Sinne allermeist aus dem Namen des Künstlers ein Zeitwort gebildet, welches das Ausüben seiner Kunst bedeutet, als: die Malerkunst ausüben, malariti, malar biti, malati; den Landbau, kmetovati; die Maurerkunst, zidariti; Heilkunde, zdravljati, zdravnik biti; die Herrschermacht ausüben, gospodovati, kraljevati; die Rechtspflege, oskerbovati pravosodje; sein Recht ausüben, vživati, rabiti svojo pravico, deržati se svoje pravice.
Ausübend, *adj.*, opravljajoč.
Ausübung, die, überhaupt, djanje, delanje, opravljanje; die Ausübung einer Kunst uff., wird gleichfalls umschrieben, z. B. die Ausübung des Maurerhandwerkes hat ihn reich gemacht, zidarija ga je obogatila, svoje bogastve je prizidaril; Jeder sollte seine guten Vorsätze auch in Ausübung bringen, vsakimu bi bilo po njegovih dobrih sklepih tudi živeti, jih tudi v djanji spolnovati; Ausübung der Rechte, vživanje, izverševanje pravic.
Ausverkauf, der, razprodaja, prodajanje vse zaloge.
Auswachsen, *v. n.*, herauswachsen, das Getreide wächst aus, izrasti, rasti; ausgewachsen sein, bucklig sein, izraščen, izrašen, gerbav, gerbast biti, s. **Verwachsen**; zur völligen Größe wachsen, ingleichen aufhören zu wachsen, dorasti, doraščati, dorašati, do verha dorasti, odrasti, odraščati, odrašati; ein ausgewachsener Mensch, odraščen, odrašen, besser odrasel človek.
Auswackeln, *v. a.*, einen Zahn, izgugati, odgugati zob; *v. n.*, er ist wohin ausgewackelt, nekam jo je odgugal.
Auswagen, sich, *v. r.*, der Kranke darf sich noch nicht auswagen, bolnik še ne sme iz hiše.
Auswägen, *v. a.*, nach dem Gewichte aussuchen, prevagati, vagati, izvagati; mit der Hand, iztehtati, pretehtati, tehtati; nach dem Gewichte vertheilen, im Einzelnen verkaufen, na vago prodati, prodajati.
Auswahl, die, das Auswählen, izbiranje, odbiranje, izbor, izvolitev, izbira, izbir; eine Auswahl treffen, izbrati, izbirati, izvoliti, voliti; eine Auswahl von Wahrheiten, izbrane resnice; etwas zur Auswahl geben, dati, dajati na izbiranje, izbiro; es steht ihm die Auswahl zu, ima pravico izbrati, mu je dano na izbir, more si izbrati, kar se mu zljubi.
Auswählen, *v. a.*, izbrati, izbirati, izvoliti, zvoliti si, voliti si, odbrati, odbirati; etwas Besseres auswählen, prebrati, prebirati si.
Auswähren, *v. n.*, ausdauern, prebiti, doterpeti (do kake dobe).
Auswalken, *v. a.*, Tuch, izvaljati, valjati; einen auswalken, s. **Ausprügeln**.
Auswallen, *v. n.*, oditi, odhajati (na božjo pot).
Auswalten, *v. n.*, dovladati, dogospodovati.
Auswalzen, *v. a.*, mit der Walze herausbringen, izvaljati, valjati, valjaje izpraviti, izpravljati, izmeti, meti z valjarjem; *v. n.*, dovaljati.
Auswälzen, *v. a.*, zatočiti, zatakati, zavaliti, valiti (od kod, iz kaciga mesta).
Auswammsen, s. **Ausprügeln**.
Auswanderer, der, izseluik.
Auswandern, *v. n.*, überhaupt, oditi, iti, preseliti, preseljevati se (v drug kraj); mit seiner Habe, izseliti, seliti se; die halbe Welt auswandern, prehoditi, obhoditi ves svet, prehajati; er hat nunmehr ausgewandert, aufgehört zu wandern, dopopotval je, nahodil se je.
Auswanderung, die, izselba, izselitev.
Auswanderungsgesetz, das, izselna postava.
Auswannen, *v. a.*, mit der Wanne reinigen, oplati, plati.
Auswärmen, *v. a.*, durch und durch wärmen, pregreti, pregrevati, razgreti, razgrevati, zgreti, zgrevati, ugreti, ugrevati; *v. r.*, sich auswärmen, ogreti, greti se.
Auswarten, *v. a.*, bis zu Ende warten, izčakati, konca dočakati, čakati.
Auswärtig, *adj.*, vnanj, zunanj, iz tujih dežel, tujodeželsk; *serb.*, inostran; *poln.*, zagraničny; auswärtige Angelegenheiten, zunanji opravki, zunanje zadeve.
Auswärtige, der, zunanjik, tujec; **Auswärtige**, die, tujka.
Auswärts, *adv.*, auf die Frage, wohin? als: auswärts gehen, biegen, ven, od sebe; auf die Frage, wo, als: auswärts sein, wohnen, vnaj, zunaj, kje drugej, v tujem kraji; auswärts gebeugt, naključen.
Auswaschen, *v. a.*, einen Flecken, Tücher, Wäsche, Wunden, Wolle, izprati, oprati, izpirati, opirati; feste Dinge, Gefäße, izmiti, izmivati oder izmijati, pomiti, pomijati oder pomivati; ein Glas, izplakniti, izplakovati; *v. n.*, aufhören zu waschen, oprati, pomiti, nehati prati, miti.
Auswässern, *v. a.*, namočiti, namakati; die Salze, Säuren aus etwas, izmočiti, izmakati.

Auswatscheln, *v. n.*, odgambati (odkod).
Ausweben, *v. a.*, iztkati, otkati, dotkati, tkati.
Auswechseln, *v. a.*, zmenjati, zmenjevati, premenjati, premenjevati; einen Schacht auswechseln, im Bergbaue, mit frischem Holze bekleiden, prestrojiti, prestrojevati, preruštati*; die Ratifikationsurkunden, priterdne pisma zmenjati; die Gefangenen, zamenjati vjetnike za vjetnike.
Auswechslung, die, zmenja, zmenitev, premenitev.
Auswedeln, *v. a.*, mahaje ugasniti; *v. n.*, nehati mahati, viti.
Ausweg, der, pot, izhod; Ausrede, izgovor, ovinek; einen Ausweg finden, izviti se, izmuzati se; es war kein anderer Ausweg, ni bilo druge pomoči; er hatte keinen Ausweg, ni imel, ni vedil kam.
Auswehen, *v. a.*, durch Wehen herausbringen, izpihniti, izpihovati, pihaje ugasniti, ugašati.
Ausweichen, von weich, *mollis*, etwas ausweichen, *v. a.*, weich machen und herausnehmen, izmečiti, izmečevati, izmekati, omečiti, omečevati; *v. n.*, weich werden und herausgehen, izmečiti, izmekati se; ausweichen, von weichen, *v. n.*, aus dem Wege, aus einem Orte weichen, auswärts weichen, uganiti, ugibati se komu, ogniti, ogibati se koga, okloniti, oklanjati se ga; vom Zimmerholz, wenn es an dem Gebäude aus seiner Lage weicht, izvižiti, vižiti se, izmakniti, izmikati se; der Sand weicht unter dem Fuße aus, pesek beži izpod nog; der Fuß weicht mir aus, spodmakne, spodmika se mi noga, spodleti, spodleta mi, spolzne, polzi mi; einem ausweichen, ihm seinen Sitz, seine Stelle überlassen, umakniti, umikati se komu; ausweichende Antwort, ogiben, prideržin odgovor.
Ausweiden, *v. a.*, das Eingeweide ausnehmen, vzeti, jemati drob, iztrebiti, trebiti, iztrebušiti; eine Wiese, popasti, izpasti, popasovati; s. auch **Ausjäten**.
Ausweifen, *v. n.*, domotati.
Ausweihen, *v. a.*, posvetiti, posvečevati; der Ausgeweihte, posvečenec.
Ausweinen, *v. a.*, weinend hervorbringen, Thränen ausweinen, izjokati, jokati solze; die Augen ausweinen, močno jokati, britke solze točiti, liti; ausgeweinte Augen, objokane oči; *v. r.*, sich ausweinen, najokati se, naplakati se, izjokati se; *v. n.*, aufhören zu weinen, izjokati, nehati jokati.
Ausweis, der, über eine Gebahrung, izkazek, izkaz; Verzeichniß, kazalo, spisek.
Ausweisen, *v. a.*, aus einem Orte, üblicher verweisen, izgnati, izganjati, izpoditi, izpojati; durch den Erfolg bekannt machen, izkazati, skazati, izkazovati; die Zeit wird es ausweisen, čas bo pokazal, izkazal, skušnja bo učila; *v. r.*, sich ausweisen mit etwas, skazati, skazovati, pokazati, pokazovati (n. p. spričevalo).
Ausweisgut, das, izkazna roba.
Ausweislos, *adj.*, brez izkaza; er ist ausweislos, nima izkaza (izkazov).
Ausweislosigkeit, die, brezizkaznost†; einen wegen Ausweislosigkeit verhaften, zapreti koga, ker ne more skazati, kdo in odkod je.
Ausweissagen, *v. n.*, aufhören zu weissagen, izprorokovati, doprorokovati.
Ausweißen, *v. a.*, pobeliti, beliti.
Ausweißung, die, beljenje, pobelitev.
Ausweisung, die, s. **Ausweis**; **Verweisung**, izgnanje; als Zeugniß, izpriča, spriča, spričevalo.
Ausweiten, *v. a.*, durch Ausdehnung im Innern weit machen, z. B. die Handschuhe, razširiti, razširjati, razteguiti, raztegovati, razprostraniti, razgnati, razpahniti; durch Tragen ausweiten, razhoditi.
Auswendig, *adv.*, zunaj; auswendig schön, od zunaj lepo; auswendig lernen, wissen, können, na pamet se učiti, vediti, znati iz glave, iz spomina; als *adj.*, vnanj, zunanj, poveršin; die auswendige Seite des Tuches, lice, stran na lice.
Auswerben, *v. n.*, dosnubiti.
Auswerfen, *v. n.*, auswärts werfen, z. B. ein Pferd wirft gut aus, (wenn es im Gehen die Vorderschenkel auswärts wirft), konj dobro noge stavi, postavlja; die Unruh (Perpendikel) an einer Pendeluhr wirft gut aus, nepokoj, (nemirika†, potekelj) pri uri dobro maha, ima dober razmah; anfangen zu werfen, im Spiele, pervi vreči; *v. a.*, einem ein Auge, einen Zahn auswerfen, izbiti, izbijati; Blut auswerfen, kri pljuniti, pljevati; hinaus werfen, ein Netz, Blut, Feuer, Geld auswerfen, vreči, metati mrežo uff., zadegati, degati; nach allen Seiten auswerfen, razmetati, razmetovati; ausschießen, auslesen und verwerfen, das Böse, das Unnütze, izvreči, izmetovati, izmetati; ein Pferd uff., auswerfen, rezati, skopiti, skapljati; einen Graben auswerfen, überhaupt die Erde, den Schlamm, Mist herausschaffen, izkidati, kidati, iztrebiti, trebiti; einen Hasen, udgl. auswerfen, ausweiden, s. **Ausweiden**; aussetzen, bestimmen, einem eine Besoldung, ein Jahrgeld auswerfen, odločiti, odločevati, odmeriti, odmerjati, nach *V.*, uganiti komu zaslužek; Feuer auswerfen, ogenj metati; die Arme auswerfen, mahati z rokami, stegovati roke; Zahlen auswerfen, na stran od. ven postaviti, posebej zapisati.
Auswettern, *v. n.*, izgermeti; *fig.*, nadivjati se.
Auswetzen, *v. a.*, eine Scharte, izbrusiti, brusiti škerbo, zojstriti, ojstriti; einen Fehler, popraviti, popravljati pogrešek, izprati, izpirati krivnjo; *v. r.*, sich auswetzen, izlizati se, oguliti se, izkresati se.
Auswichsen, *v. a.*, navoščiti, voščiti, vošiti; *fig.*, einen auswichsen, namazati, mazati koga.
Auswickeln, *v. a.*, aus einander, ein Kind aus den Windeln, odviti, odvijati, razviti,

razvijati; sich aus einer Verlegenheit, usf., izviti, izvijati se, izmotati se; er wird sich schon auswickeln, jo bode že izvil, da bo prav.

Auswiegen, s. **Auswägen.**

Auswindeln, *v. a.*, odviti, odvijati, djati, devati iz plenic.

Auswinden, *v. a.*, das Wasser aus der Wäsche, izžmeti od. ižeti, ižžemati vodo; die Wäsche auswinden, ožeti, ožemati, izviti, izvijati perilo, ižžmikati, ožmikati, žmikati; einem etwas auswinden, aus der Hand drehen, izviti, izvijati (iz rok), izdreti, izdirati; den Säbel, izbiti, izbijati iz roke; Getreide, zveti, zvejati, veti, vejati; sich auswinden, s. **Auswickeln**, sich.

Auswindschaufel, die, vevnica, vejača.

Auswinseln, *v. n.*, nacmerdati se, nacviliti se, nakremžiti se.

Auswintern, *v. a.*, durch den Winter im guten Stande erhalten, prezimiti, prezimovati, čez zimo ohraniti, ohranovati; *v. n.*, im Winter verderben, vergehen, pozebsti, pozebati, ozebsti od. uzebsti, ozebati, zmerzniti.

Auswipseln, *v. a.*, des Wipfels berauben, prisekati, prisekovati (veršičke drevesam).

Auswippen, *v. a.*, eine Münzsorte auswippen, die schweren Stücke, vermittelst der Wage auslesen, um sie zu beschneiden, obrezati, obrezovati denar po zlati vagi.

Auswirken, *v. a.*, durch Bemühung oder Bitten erhalten, eine Gnade, einem ein Amt, izmoči, izmagati, izmagovati komu kaj, izprositi, izdelati, zadobiti, dobaviti komu kaj; ein Gewebe vollenden, stkati, dotkati; den Teig auswirken, ugnjesti, ugnjetati testo; den Huf eines Pferdes, ihn beschneiden, obrezati, obrezovati kopito; ausrichten, opraviti; einen Hirschen, usf., bei den Jägern, aus der Haut nehmen und zerlegen, zerwirken, razdevati; *v. n.*, die Arznei hat ausgewirkt, zdravilo je nehalo delati, tvarjati.

Auswirren, *v. a.*, razplesti, razmotati, razvozlati.

Auswirthschaften, *v. n.*, dogospodariti.

Auswischen, *v. a.*, inwendig wischen, ein Gefäß, sich die Augen, obrisati, obrisovati, brisati, otreti, otirati; sich die Augen auswischen, ubrisati, brisati si oči; *fig.*, einem die Augen auswischen, odpreti komu oči, posvetiti komu; — auch ganiti, prekaniti koga; unkenntlich machen, etwas Geschriebenes auswischen, izbrisati, zbrisati, zbrisovati, zamazati; Jemanden auswischen, ubrisati, ošteti koga.

Auswittern, *v. n.*, von der Witterung aufgelöset, einiger Theile beraubet werden, von Erzen, izvremeniti, izvremenovati; den Thon ein Jahr lang unter freiem Himmel auswittern lassen, glino zunaj djati, devati, da izvremeni, pustiti, puščati, pušati na sapi ležati, izvremeniti, vremeniti, prevetriti, razsušiti; *v. i.*, es hat (sich) ausgewittert, izgermelo se je, vreme se je naredilo; *v. r.*, die Bienen haben sich ausgewittert, bčele so se izprašile; *v. a.*, der freien Luft aussetzen, auflösen, und einiger Theile berauben, die Luft wittert die Erze aus, nach *V.*, sapa vremeni rudo; prevetriti, razvetriti; entdecken, izvohati, ovohati, zaslediti, oslediti, osledovati, iznajti.

Auswitterung, die, der Erze, izvremenjenje.

Auswitzen, *v. a.*, zučiti koga; vollenden, izučiti.

Auswölben, *v. a.*, zobokati, obokati, obok narediti, delati, zvelbati, velbati*.

Auswölken, sich, *v. r.*, sich auswölken, ujasniti se, razjasniti, jasniti se.

Auswollen, *v. n.*, der Kranke will aus, bolnik hoče iz hiše.

Ausworfeln, *v. a.*, oveti, ovejati, vejati.

Auswuchs, der, das Auswachsen, poganjanje, kaljenje, izrastek; an einem Menschen, gerba; am Baume, herga, kila; Knochenauswuchs, morska kost; Fehler, hiba.

Auswühlen, *v. a.*, zriti, riti; alles auswühlen, vse razriti; mit Wühlen herausbringen, izriti.

Auswünschen, sich, *v. r.*, naželeti se.

Auswurf, der, des Perpendikels, mahanje; des Schleimes, bruhanje, izmetanje; einen starken Auswurf haben, viel Schleim auswerfen, izbruhati, bruhati, metati veliko hrakljev; einen Auswurf thun, aus dem Schiffe, vreči, metati iz ladije; das Ausgeworfene, izmetek, izmeček; Auswurf des Blutes, pljevanje kervi; aus dem Munde, d. i. Speichel, pljunek; der ausgeworfene Schleim, hraklji, *pl.*; im Spiele, verženje, perva roka; den Auswurf, den ersten Wurf, eben daselbst, pervi vreči, začeti metati; der Auswurf einer Mine, die Oeffnung, welche die Mine verursachet hat, der Trichter, izmet; was als untauglich ausgeworfen, od. ausgeschossen wird, im verächtlichen Verstande, der Ausschuß, izveržek, zaveržek, zameček, izbirek; *fig.* smet, plaža; sehr verächtliche Menschen, smetlaka.

Auswürfeln, *v. a.*, vermittelst der Würfel ausspielen, izigrati, izigravati na kooke, izkockati†.

Auswürfling, der, izveržek, iztrebek; von Menschen, s. **Auswurf.**

Auswurzeln, *v. a.*, izdreti, izdirati s korenino, s korenam, izkoreniniti, izkoreninovati, izruti, izrovati, izpuliti s koreniko.

Auswüthen, *v. n.*, dodivjati, dotogotiti se, izbesniti se, umiriti se, utihniti; der Sturm hat ausgewüthet, vihar je utihnil, se je ulegel.

Auszacken, *v. a.*, zackig ausschneiden, ozobčati, izzobčati, nazobčati, zobčati.

Auszahlen, *v. a.*, splačati, splačevati, plačati, plačevati; das Auszahlen vollenden, izplačati; Geld auszahlen, dnarjo našteti, odšteti komu.

Auszählen, *v. a.*, Birnen, Kastanien, sie nach der Zahl verkaufen, na število prodajati; durchzählen, die Arbeiter auszählen, prešteti, preštovati, šteli delavce; *v. n.*, došteti.

Auszahler, der, plačnik, plačevavec.

Auszahlung, die, plačilo, splačanje, izplačanje.

Auszähneln, s. **Auszacken.**

Auszahnen, *v. n.*, aufhören zu zahnen, dobiti, imeti vse zobe.

Auszanken, *v. a.*, jemanden auszanken, derb mit ihm zanken, vleči se s kom, prepirati se s kom, okregati koga; *v. n.*, aufhören zu zanken, nakregati se, napričkati se, natergati se.

Auszapfen, *v. a.*, Wein, Bier, natočiti, iztočiti, točiti.

Auszaubern, *v. a.*, izčarati, izcoprati komu kaj; *v. n.*, nehati čarati, coprati*.

Auszäunen, *v. a.*, inwendig mit einem Zaune versehen, einen Graben auszäunen, ograditi, ograjati, oplotiti, plotiti; vermittelst eines Zaunes von einer andern Sache ausschließen, odgraditi, odgrajati, odplotiti, odplotovati, pregraditi, zagraditi.

Auszaufen, *v. a.*, bei den Haaren ziehen, zlasati, lasati koga; Haare auszaufen, izpuliti, puliti, izdreti, izdirati.

Auszechen, *v. a.*, durch Zechen leer machen, eine Flasche Wein auszechen, popiti, popijati sklenico vina; *v. n.*, aufhören zu zechen, dopijančevati, nehati piti.

Auszehenten, *v. a.*, den Zehenten aussuchen, und nehmen, odesetiti, desetiti, desetino vzeti, jemati, pobrati, pobirati.

Auszehenter, der, der den Zehenten nimmt, desetinar, desetnik.

Auszehren, *v. a.*, Jemanden auszehren, dessen Vermögen verzehren, snesti, snedati koga, objesti, objedati koga; die Krankheit zehrt ihn aus, bolezen ga hujša, suši, bolezen ga je močno vzela, posušila; auszehrende Krankheit, sahnjenje, hujšanje, sušica, jetika; ausgezehrter Acker, pusta, roda njiva; ausgezehrte Kohle, iztleto oglje; *v. n.*, er zehret aus, hat die auszehrende Krankheit, suši se, sahne.

Auszehrung, die, Atrophie, ohne hektisches Fieber, sahnjenje, sahnica; s. **Abzehrung.**

Auszeichnen, *v. a.*, herauszeichnen, sich etwas heraus zeichnen, herausschreiben, aus einem Buche, izpisati, izpisovati; auslesen und auszeichnen, sich Holz, Waaren auszeichnen, odbrati in zaznamnjati; in den öffentlichen Büchern etwas auszeichnen, zapisati kaj v gruntne bukve, zaznamnjati v njih; einen auszeichnen, zvišati, povišati, poviševati, pohvaliti, počislati, poslaviti, slaviti koga, postaviti pred druge; *serb.* odlikati, odlikovati; ausgezeichnet, imeniten, sloveč; eine Figur auszeichnen, ihre Zeichnung vollenden, dorisati, dočertati; *v. r.*, sich auszeichnen, vor Andern, skazati, izkazati, izkazovati se, zvišati se, slavno se obnesti, obnašati, poslaviti, poslavljati se, preseči, prekositi druge; ausgezeichnet, znamenit, izverstin.

Auszeichnung, die, znamenitost, imenitost, poslavitev; aus einem Buche, izpis; Bezeichnung, zaznamnjevanje.

Auszeichnungswerth, *adj.*, poslavitve vreden.

Auszeideln, *v. a.*, den Bienenstock, spodrezati, spodrezovati.

Auszeigen, *v. a.*, Holz, odkazati, odkazovati les (drevesa).

Auszeitigen, die Reife befördern, *v. a.*, zmediti, sezoriti, odgodnjati in St.; *v. n.*, dozoreti.

Auszerren, *v. a.*, herauszerren, iztergati, tergati, raztegniti, raztegovati.

Ausziehen, *v. a.*, herausziehen, potegniti, potegati, potegovati, izleči, izvleči, izvlačiti (iz česa); einen Zahn, izdreti, izdirati, dreti; Unkraut, izrovati, izpuliti; sich ausziehen, sleči, slačiti se; den Rock usf., ausziehen, sleči, slačiti suknjo; die Schuhe, Strümpfe, Stiefeln, (hie und da auch) Beinkleider, sozuti, sozuvati, sezuti, sezuvati; jemanden ausziehen, des Seinigen berauben, sleči, slačiti koga, ogoliti, goliti, odreti, odirati; sie haben ihn ganz ausgezogen, ob vse so ga pripravili; etwas aus einem Rechenbuche ausschreiben, izpisati, izpisovati, vzeti, jemati iz —; aus einander ziehen, die Wäsche ausziehen, wenn sie getrocknet worden, vleči perilo, strepati, trepati, poravnati, poravnavati perilo; eine Wurzel ausziehen, potegniti, potegovati (koren); ein Rohr ausziehen, inwendig mit Reifen versehen, bei den Büchsenmachern, zrisati, risati pušo; ausgezogenes Rohr, risanica; ausdehnen, nategniti, raztegniti, nategovati; eine Daube, d. i. sie hohl schneiden, zbokati, bokati, izžlebiti, žlebiti dogo, žleb narediti, delati; *v. n.*, aus einem Orte ziehen, aus einem Hause mit seinem Gepäcke, preseliti se, seliti se; im Gepränge aus einem Orte gehen, hinausziehen, iti, podati se, odriniti iz kaciga mesta; das Heer zieht aus und stellt sich in Schlachtordnung, vojska gro in se postavlja v boj; sich in der größten Geschwindigkeit davon machen, das Wild zieht aus, wird flüchtig, bei den Jägern, potegniti, pobrati, potegniti jo; Sie hätten ihn sollen ausziehen sehen, bi ga bili vidili, kako jo je potegnil, pobral; in der Reitkunst, den stärksten Gallop bedeutend ausziehen, die Carriere nehmen, dreti in dirjati.

Auszieher, der, izpisovavec.

Ausziehkammer, die, slačivnica.

Ausziehordnung, die, postava zastran seljenja, selitna postava.

Ausziehstreitsache, die, selitna pravda.

Auszieren, *v. a.*, olepotiti, olišpati, ozaljšati, lepotiti, lišpati, zaljšati, okinčiti, kinčiti, (etwa von kititi mit Wegfall des Nasallautes; nach And. von dem Ung. kints, Schatz).

Auszimmern, *v. a.*, inwendig mit Zimmerarbeit versehen, einen Schacht insgemein, obajtati, bajtati, obiti, obijati; im Bergbaue, ostrojiti, strojiti; behauen, otesati, otesovati.

Auszinnen, *v. a.*, inwendig mit Zinn überziehen, okositariti; s. **Verzinnen.**

Auszipfeln, *v. a.*, bei den Weißgärbern, wenn sie die Enden, Zipfel der aufgehängten Felle aus einander ziehen, raztegniti, raztegovati kraje.
Auszirkeln, s. **Abzirkeln**; *fig.* na tanko, dobro zmeriti, meriti.
Auszischen, *v. a.*, einen, ihn mit einem verächtlichen Zischen verspotten, izpsikati, psikati koga.
Auszitzen, s. **Aussaugen**.
Auszug, der, überhaupt, poteg, izvlečba, izvlak; aus einer Schrift, einem Buche, izpisek, okrajšek; mit wenig Worten, posnetek, povzetek; aus einem Orte mit seinem Gepäcke, seljenje, selitev, preselitev; im Gepränge, odhod; eines Heeres, odhod, odid; Extrakt, cvet, izvleček †; s. auch **Schublade**.
Auszügler, der, soviel als Ableber bei der Uebergabe der Realitäten, stari, zakotnik; die **Auszüglerin**, stara; *pl.*, stari.
Auszugsmehl, das, cvet (od) moke, cvetna moka.
Auszugsweise, *adv.*, v posnetku, v jedru, v kratkem, okrajšano, po poglavitnem.
Auszugszeit, die, selitna doba.
Auszupfen, *v. a.*, zupfend herausnehmen, pukniti, izpukati, izpuliti, izpipati, pukati, puliti, pipati; auseinander zupfen, die Wolle auszupfen, um sie zu reinigen, razpukati, razpukovati.
Auszürnen, *v. n.*, aufhören zu zürnen, izjeziti se, najeziti se, naserditi se, pustiti, puščati, pušati jezo.
Auszwicken, *v. a.*, herauszwicken, izščipniti, izšipniti, izščeniti, izšeniti, izščipati, ščipati, šipati.
Auszwingen, s. **Abzwingen**.
Authal, das, draga, porečje.
Authenticität, die, Identität, istost; Echtheit, pravost, pristnost; Glaubwürdigkeit, poluovérnost.
Authentie, die, s. **Echtheit**.
Authentisch, *adj.*, polnoveren, pristen, práv.
Autobiographie, die, popis svojiga življenja.
Autochthon, der, zemljan; d. i., der Eingeborne, rojak, domač, pervoselec.
Auto da fé, das, žganje na germadi, (sožig krivovércov).
Autodidact, der, samouk.
Autographum, das, svojeročno, lastnoročno pismo.
Autokrat, der, samovladar, samoderžec; Autokrat sein, samovladariti.
Autokratie, die, samovladarstvo, samovlada.
Autokratisch, *adj.*, samovladarsk, samovladen.
Automat, der, samogib, samogibalo, avtomat.
Automatisch, *adj.*, samogiben.
Autonomie, die, samozakonstvo, samooskerbstvo, avtonomija.
Autor, der, pisavec, skladavec; es sein, bukve zložiti, skladati, pisati, spisati, spisovati; es werden, bukve začeti skladati; Urheber, začetnik.
Autopsie, die, samovid, samovidnost, avtopsija.
Autoptisch, *adj.*, samovidin, samogleden.
Autorisation, s. **Ermächtigung**.
Autorisiren, *v. a.*, etwas für rechtmäßig erklären, poterditi kaj, poterjevati; einen berechtigen, pravico dati, dajati komu; opravičiti koga; bevollmächtigen, einen autorisiren, dati, dajati oblast komu; pooblastiti, pooblastovati, pooblaščati koga.
Autorität, die, važnost, veljavnost, čislanost, veljava; Bevollmächtigung, pooblaščenje, pooblastenje; sich viele Autorität zu geben wissen, mogočno se vesti; znati mogočno se vesti; znati postaviti se; Autoritäten vor sich haben, glaubwürdige Zeugnisse, priče imeti, dobre, verjetno priče imeti, imeti može za-se; er hat keine Autorität unter den Männern, nič vere nima pri možeh, nič ne velja, nič ga ne čislajo; Behörde, oblast, gospóska, oblastnija.
Autorschaft, die, spisovanje bukev, avtorstvo.
Auxiliar-, s. **Hilfs-**.
Auweh! *int.*, joj meni, ojme! o jemnesta! gorje in gorje, oh!
Aval, die, menjično poroštvo.
Avance, die, s. **Vorschuß**.
Avancement, das, povišanje (v službi), višji stopnja.
Avanciren, *v. n.*, vorwärts schreiten, pomakniti, pomikati se naprej, napredovati; befördert werden, zu einem höheren Amte, naprej pomaknjen, povišan biti, zvišan biti.
Avanie, die, der Verlust durch Erpressungen von Seite der türkischen Pascha's und Zollbeamten, odertija; *serb.*, zulumčarstvo *(arab.)*.
Avantage, die, s. **Vortheil**.
Avantgarde, die, prednja vojska, prednja straža.
Avanturier, der, s. **Abenteurer**.
Avarie, die, s. **Haverei**.
Avenue, die, s. **Zugang, Vorplatz**.
Avers, das, die Vorderseite, Bildseite an einer Münze, lice.
Aversion, s. **Abneigung**.
Aversionshandel, s. **Bausch u. Bogen**.
Avertissement, das, das Aviso, opomin, naznanilo.
Avisbrief, der, eine schriftliche Nachricht von dem, was in Handelssachen vorgeht, u. dgl., poročilo, naznanilo.
Avisiren, s. **Benachrichtigen**.
A vista, Wechsel nach oder auf Sicht, menjica na pokaz, na vid.
Aviticität, die, dedništvo.
Avocatorien, *pl.*, s. **Abberufungsschreiben**.
Axe, die, s. **Achse**.
Axiom, das, ein Satz, von dessen Richtigkeit man sogleich beim ersten Anblicke überzeugt wird, samonasebna resnica; ingleichen ein Satz, welchen man ohne Beweis einräumt, in beiden Fällen im Deutschen ein Grundsatz, ein anschaulicher Grundsatz, terdostat † *f.*, aksiom.

Axt, die, sekira; *russ.*, topor; eine kleine, balta; breite Zimmerhacke, bradlja; eine Axt stielen, nasaditi, nasajati sekiro; Füllaxt, drevnjača, tepača; breite, bozjača, široška; Zimmeraxt, robevnica.
Aextchen, das, sekirica, skiriica.
Axthelm, der, der hintere dicke Theil einer Axt, in welchem der Stiel befestigt wird, uho.
Axtstiel, der, (to)poriščе, toporiše, sekirišče, sekiriše.
Az, s. **Lockspeise**.
Azur, der, lazur.
Azuren, **Azurblau**, *adj.*, višnjev, lazuren.

B.

B, **b**, das, B, b.
Baake, s. **Backe**.
Baalsdienst, der, češčenje, češenje Bala; malikovavstvo.
Baar, s. **Bar**.
Baare, s. **Bahre**.
Babbelei, die, berbljanje, blebetanje, otročarija.
Babbelhaft, *adj.*, žlobodrav, berbljav.
Babbeln, *v. n.*, berbljati, blebetati.
Baccalaureat, das, bakalarstvo.
Baccalaureus, der, bakalar; des Baccalaureus, bakalarjev; Baccalaureus-, bakalarski.
Bacchanal, das, gostija, godovanje bahantov, pijancov.
Bacchant, der, pustnjak, vriskač, pustni norec, pijanec, bahant.
Bacchantin, die, vriskavka, pustna norica, norša, pijanka.
Bacchantisch, *adj.*, pijansk, bahanšk.
Bach, der, potok, rečica, D. Kt., rojica, ein versiegbarer, pijavnik; nach *Jarn.*, sulta; das Bächlein, potoček, potočič, rojica; des Flußes, potokov.
Bach-, in der Zusammensetzung, potočni, potoški.
Bachamsel, die, povodni kos.
Bachampfer, der, (Rumex aquaticus L.), žabjek, povodna kislica.
Bachanwohner, der, potočnik, potokar, potočan.
Bachbinse, die, serpica.
Bachblume, s. **Dotterblume**.
Bachbunge, die, vevnica, bobovnik.
Bache, die, divja svinja, divja presica; bei den Jägern, svinja.
Bacher, der, divji prasec, merjasec divjak, divji prešič.
Bachern, sich, *v. r.*, greti se, sopariti se, peči se.
Bachfahrt, die, vom Regen hohl ausgewaschener Weg, globel — i, globela, globjek, grapa, jarek.
Bachfisch, der, potočna, potoška riba; riba iz potoka, potočnica.
Bachforelle, die, kamnišica, posterv iz potoka.
Bachhollunder, der, (Viburnum Opulus), kalina.
Bachhund, der, vidrar, vodni, vidrolovski pes.
Bachkiesel, der, potočni kamen.
Bachkrebs, der, potočni, potoški rak, potočnik, rak iz potoka, mehkož, nach *V.*, praveo, im Gegensatze des Steinkrebses, welcher košćak, košak heißt.
Bachkresse, s. **Brunnenkresse**.
Bachgreßling, **Bachgrößling**, der, piškur.
Bachmücke, die, (Tipula rivalis), povodni komar.
Bachmünze, die, (Mentha aquatica), potočna meta.
Bachneunauge, das, piškur, pohkače (?).
Bachreich, *adj.*, potočnat.
Bachrinne, die, struga, stružica, vodotoč.
Bachsand, der, mlev, mul, mlevka, hliš, sipa; U. K., sviž, potoški pesek.
Bachsteinbruch, der, lom povodniga kamna.
Bachstelze, die, pastarica, oder pastirica, pastaričica, pliska, tresorepka; *serb.*, *poln.*, *böhm.*, pliska.
Bachsuppender, der, pijanec, s. **Bacchant**.
Bachvogel, der, povodni, vodni kos.
Bachwange, die, povodni nogač †.
Bachwasser, das, potočnica, potoška, tekoča voda.
Bachweide, die, (Salix Helix), rakita, mala verbica, verbina, verbičkovina, mačkovje, iba oder iva.
Bachweiden, *adj.*, rakitov, ibov.
Bachweidengegend, die, rakitovec, rakitnik, rakitna.
Bachweidengehölz, das, rakitje, rakitovje.
Bachweidengerte, die, rakitovka.
Bachweidenholz, das, rakitovina, vigovina.
Bachweise, *adv.*, potokama.
Bacille, die, (Crithmum maritimum), morski koper.
Back, das, prednji šanci ladije, lesena mornarska skleda.
Backapfel, der, sušivno jabelko, dobro za sušilo, za pečenje; ein gebackener Apfel, pečeno jabelko.
Backbirn, die, sušivna hruška, hruška za sušilo; gebackene Birn, pečena hruška.
Backbord, der, leva stran ladije.
Backbrett, das, krušna deska, dilja.
Bäckchen, das, ličice.
Backdöfe, die, deža.
Backe, die, auch der Backen, der runde, fleischige Theil unter den Augen zu beiden Seiten der Nase, lice; mit Rücksicht auf die knöcherne Grundlage der Backen, obwohl selteuer, auch čeljust; aus vollen Backen, na vse usta, na vse gerlo; die Backen voll nehmen, ustiti se, bahati se.

Bäcke, die, das Brotbacken, und was man auf einmal bäckt, peka.
Backeisen, das, ponvica, ponev, ponva, ponja.
Backen=, in Zs., lični, čeljustni.
Backen, *v. a.*, speči, peči; Obst backen, d. i., dörren, sušiti; in einem Fette, cvreti, ocvreti, ocvirati; Seidenhäuschen, moriti svilo-prejke; Stahl, kaliti železo; Steine, peči, žgati; zur Genüge backen, napeči; *v. n.*, speči, peči se, ocvreti, cvreti se; hartgebackenes Brot, prepečen kruh.
Backenbart, der, čeljustna, podušesna brada; *serb.*, zalizci; in U. K., salope.
Backenbein, das, lična kost, zgornja čeljust.
Backenbüchse, die, puša.
Backendrüse, die, čeljustna žleza, čeljustni želodek.
Backengrube, die, **Backengrübchen**, das, jamica na licu; auch abs. jamica.
Backenhacken, der, an der Hobelbank, rogelj, auch primož.
Backenknochen, s. **Backenbein.**
Backenmuskel, die, ličja mišica.
Backennerv, der, lična čutnica.
Backenriemen, der, podrepnica, podrepnik, podrepni jermen, an den Hintergeschirren der Pferde.
Backenschlag, s. **Backenstreich.**
Backenschlagader, die, lična privodnica od. ciplja.
Backenschmiege, die, model.
Backenschranz, der, poček, pokec od napuhnjenih lic.
Backenstreich, der, zaušnica, zauh — i *f.*, pljuska, berljuznica, žlapernica *, klofuta, klapovušnica; *altsl.*, zaušnica; ihn geben, zauh dati, zauhniti, zauh počiti, klofutniti, klofutati, pljuskniti, pljuskati, udariti, česniti po obrazu, berljuzniti, dati cuo po licu; *altsl.*, zaušiti.
Backenstreif, der, podbradnik.
Backenstück, das, an einem Pferdezaume, naličina.
Backenzahn, der, kočnik, kotnik, kotnjak.
Backenzahnwurzel, die, kočnikova korenina, škerbina.
Bäcker, der, pek, auch pekar; *altsl.*, pekar; eben so, *serb.*, *böhm.*, *poln.*; des **Bäckers**, pekov, pekarjev.
Bäcker=, in der Zusammensetzung, pekovski, pekarski.
Bäckerbrot, das, pekovski kruh.
Bäckerbursche, der, pekovski učenec, fant.
Bäckerei, die, überhaupt, pekarija, pekarstvo; die Bäckerei betreiben, pekariti; damit gewinnen, pripekariti; verlieren, zapekariti kaj; der Ort zu Backen, s. **Backhaus.**
Bäckergerechtigkeit, die, pravica pekarije, do pekarjenja.
Bäckergesell, der, pekovski delavec, pomagač, fant.
Bäckerhandwerk, das, pekarstvo, pekovsko (rokodelstvo); sein Sohn wird das Bäckerhandwerk lernen, njegov sin se bo učil pekovskiga.
Bäckerin, die, pekarica, pekinja, pekovka; der **Bäckerin**, pekaričin; der **Bäckerinen**, pekarišk, pekinjsk.
Bäckerladen, der, pekarnica, pekovska štacuna.
Bäckermeister, der, pekovski mojster, pek; die Zunft der Bäcker, peki *pl.*
Bäckerordnung, die, pekovski red, postava za peke.
Bäckerschabe, die, šurek, žobar.
Bäckerscheiden, die, presevki *pl.*
Bäckerscheider, der, presevač, presevavec.
Bäckerstock, der, das Kerbholz, welches die Müller mit den Bäckern wegen ihres Malens halten, rovaš, roš, auch rogaš.
Bäckerzunft, die, peki, pekovski ceh*.
Backfisch, der, riba dobra za evertje, pečenje, pečenka, evertna riba; gebackener Fisch, everta, pražena riba; *fig.*, nedoraslo dekle.
Backform, die, pečno torilo, model* za peko.
Backgast, der, pečnik, nakrušnik, t. j. tisti, ki svoj kruh peku daje peči (Kunde).
Backgeld, das, für das Backen des Brotes, pečnina, plačilo od peke.
Backgeräth, das, pekovsko orodje, pekovska priprava, naprava.
Backgerechtigkeit, s. **Bäckergerechtigkeit.**
Backhaus, das, pečnica, pekarnica.
Backhitze, die, vročina za peko, krušna vročina, razbelina.
Backholz, das, derva za peko; das Backholz legen, križljej, germado narediti v peči.
Bäckig, *adj.*, mit Backen *(genis)* versehen, licat; in der Zstzg., ličen; z. B. rothbäckig, rudečeličen, zornoličen.
Backkammer, s. **Backhaus.**
Backkoch, der, kuhar za peko.
Backkorb, der, slamnica, pehar†; **Backkorb=**, in Zstzg., peharjev.
Backkrücke, die, krevlja; **Backkrücken=**, in Zstzg., krevljin.
Backmeister, der, bei den Höfen, véliki pek.
Backmulde, s. **Backtrog.**
Backobst, das, sadje za sušilo; gedörrtes Obst, suho, posušeno sadje.
Backofen, der, peč, krušna peč, pečnica; in den Backofen schieben, vsaditi, vsajati v peč.
Backofenwisch, der, omelo.
Backofenzins, s. **Backgeld.**
Backordnung, die, pekovska versta, pekovski red.
Backpfanne, die, pečna ponva oder ponev, evertna ponev.
Backrädchen, **=rädlein**, das, petelinček.
Backschaufel, die, lopar, vsajalnica, vsajavnica, lopata; **Backschaufel=**, in Zstzg., loparjev.
Backschüssel, die, strohene, pehar; hölzerne, skleda, torilo.
Backspeise, die, pečnina, evertje, emarina.
Backstein, der, opek†, opeka†, eegel*; nach *V.* auch kirpič, was jedoch nur *russ.* zu sein scheint.

Backstube, s. **Backhaus.**
Backtag, der, heute ist bei uns ein Backtag, dans pečemo.
Backtrog, der, niške, ničke oder načke *pl.*, kodunje *pl.*, pekovsko korito, nach *V.* auch kernica; *serb.*, naćve.
Backtuch, das, hlebnica, krušnica.
Backwerk, das, pečena testenina, pekarije *pl.*, kolači, močnate jedi.
Backwerkhändler, der, kolačar, pečeničar.
Backzeug, s. **Backgeräth.**
Bad, das, kopel, kopa; der Ort des Bades, kopalnik, kopališče, kopališe; *altsl.*, kąpalište; das Haus, kopalnica; das mineralische warme Bad, Wildbad, toplice *pl.*; der Bäder sich bedienen, kopati se v toplicah, v toplicah biti; das Dunstbad, parna kopel; Schweißbad, suha kopel; das Kind mit dem Bade ausgießen, s. **Ausgießen**; einem das Bad gesegnen, dati jo komu, da mu je zadosti; das Bad austragen, s. **Austragen**; einem ein Bad anrichten, bereiten, napresti jo komu, t. j., napraviti kaj neugodniga; **Bade=**, in der Zstzg., topliški, kopelni, kopelski.
Badeanstalt, die, kopališče, kopališe, kopel, kopelnica.
Badeanzug, der, kopelna obleka.
Badearzt, der, topliški zdravnik.
Badecur, die, toplice *pl.*, zdravitev s kopanjem, v kopeli; verordnen, kopel, kopanje ukazati, ukazovati, svetovati v kopel.
Badediener, der, kopelni hlapec.
Badedirne, **=magd**, die, kopelna dekla.
Badefrau, die, d. i. Hebamme, babica.
Badegast, der, kopavec, kopelnik, topličar; sie, kopavka.
Badegeld, das, kopavščina, kopavšina, kopelnina, topličevina.
Badegeräth, das, kopelna priprava.
Badehaus, s. **Badeanstalt.**
Badehemd, das, kopelna srajca.
Badehosen, *pl.*, kopelne hlače.
Badekappe, die, kopelna halja, kopelni plajšč, plajš.
Badekleid, s. **Badeanzug.**
Badeknecht, s. **Badediener.**
Badekopf, der, kupica.
Badekraut, (leusticum officinale L.), luštrak.
Badeliste, die, kopelniški imenik, imenik topličarjev.
Bademantel, s. **Badekappe.**
Bademuhme, s. **Badefrau.**
Bademulde, die, für neugeborne Kinder, niške, ničke oder naške, *pl.* kodunje.
Bademutter, s. **Badefrau.**
Baden, *v. a.*, okopati, kopati, auch umiti, umivati; *altsl.* kąpati; sich baden, *v. r.*, okopati, kopati se; ein wenig, pokopati se; zur Genüge sich baden, nakopati se; badend bis zu einer Stelle gelangen, prikopati se do —; durch das Baden verbringen, zakopati zdravje, premoženje; sich in Wollüsten baden, toniti, plavati v poželjivosti; er badete sich in Thränen, solze so ga oblivale; wie eine gebadete Katze aussehen, biti, kakor mokra miš; gebadet, okopan, skopan.
Badeordnung, die, kopavski, topliški red, predpis zastran kopanja.
Badeort, **Badeplatz**, der, kopalnik, kopališče, kopališe.
Bader, der, kopelar; s. **Wundarzt.**
Baderei, die, kopelarija.
Badeschlamm, der, topliško blato.
Badeschwamm, der, morska goba, goba.
Badestube, die, kopelnica, kopalnica, kopavnica; Schwitzbadstube, potivnica.
Badetuch, das, kopelna brisavka, trača.
Badewanne, die, kopelska kad, kopelni badenj, nach *Pot.*, bana.
Badewarm, *adj.*, mlačen, moren.
Badewasser, das, kopelska voda, toplišnica.
Badewetter, das, vreme za kopanje ugodno.
Badezeit, die, kopva, čas za kopanje.
Badezeug, das, oprava, pertenina kopelska.
Badezimmer, s. **Badestube.**
Bäffen, *v. n.*, *baubari*, bavkniti, bavkati; bäffend ankommen, pribavkati.
Bagage, die, šara, cula, roba popotniga, pertljaja; liederliches Gesindel, derhal, soderga, sodra, smet, izmet, žlota, *cfr. altsl.* glota, turba.
Bagatelle, die, s. **Kleinigkeit.**
Bägern, s. **Plagen.**
Baggern, *v. a.*, glen izpravljati, trebiti (s posebno pripravo, Baggermaschine).
Bähen, *v. a.*, das Brot bähen, peči, opekati kruh, popariti, pariti; s. auch **Rösten**; das Holz, opaliti, paliti les, prismoditi, smoditi, pogreti; kranke Glieder (trocknen, bähen), ogreti, ogrevati, greti; ein wenig, pogreti; (räuchern), kaditi; (mit einer warmen Flüssigkeit bähen), omivati, kopati.
Bähesäcklein, **Bähekissen**, das, ogrevna blazina, grejilo, ogrevavno obložilo.
Bähestube, die, in U. K., sušivnica, parna, parnica; s. **Gerbestube**; auf die Bähestube bringen, Urheber sein, napraviti.
Bahn, die, pot, oesta; Eisenbahn, železna cesta, steza, auch *tir*; durch den Schnee, gaz *f.* auch pert *f.*; die Bahn brechen, im Schnee, pregaziti, gaz narediti, na čelo gaziti, in U. K. und *serb.* auch pertiti; *fig.*, pot odpreti, čelino obdelovati, orati; kaj težkiga pervi znajti, začeti; predreti; *serb.* kerčiti put; sie verhauen einem, pot pregraditi, prekositi, zadelati, zasekati; Bahn halten, steze se deržati; auf die Bahn bringen, na dan pripesti, prinašati, nasvetovati; im Bergbau, für den Laufkarren, štenge* *pl.*, kolotek; am Hammer, čelo, nada, plosk, postav; an einem Hobel, lice; an einer Art längs der Schneide, bovec; am Amboße, čelo; in der Astronomie, *orbita*, pot; Rennbahn, tekališče, tekališe, drajna; Reitbahn, jezdišče, jezdiše.
Bahnbrecher, der, začetnik (kaciga znanstva).
Bahnen, *v. a.*, einen Weg, uhoditi, ugladiti, uglajati, uterditi pot, stezo, *tir* narediti, narejati, pot natirati; *serb.*, uterti put; gebahnter Weg, uhojena, uglajena pot; in U. K.,

unterjen pot; eine Schneebahn gangbar machen, pregaziti, ugaziti gaz; einen Weg, eine Straße bahnen, storiti, delati pot, kolovoz, cesto, nach *M.* auch tiriti; den Weg zu einem Amte bahnen, odpreti pot do službe; es bahnet sich, ravna, gladka cesta se odpira.

Bahnhobeln, *v. a.*, ugladiti, uglajati.

Bahnhof, der, kolodvor†, cestni dvor†, kolnica železne ceste, vozarnica, kolarnica.

Bahnlos, Bahnenlos, s. **Unwegsam.**

Bahre, die, das Gerüst, worauf die Leiche liegt, mertvaški oder, deska, dilja; *russ.* odr; die Leiche liegt auf der Bahre, merlič leži na deski, na dilji, na skolkah; die Todtentragbahre, mertvaške nosila; gewöhnl. pare; ein Werkzeug zum Tragen überhaupt, nosilo od. nosila *pl.*, nosilnica.

Bahrtuch, das, mertvaški pert, merlak, mertvaško pregrinjalo; *serb.*, pokrov.

Bähung, die, oprekanje, paljenje, ogrevanje, omivanje, kopanje; das Bähmittel, ogrejek, ogrevalo, omivalo.

Bai, die, s. **Bay.**

Bailbrechen, *v. n.*, bei den Jägern, nehati lajati.

Bailen, *v. n.*, bei den Jägern, lajati.

Baisalz, s. **Meersalz.**

Bajazzo, der, smešnik, pajac*, pavliha.

Bajonnet, das, s. **Bayonett.**

Bake, die, überhaupt, morsko znamnje, morski kaže; eine in den Boden eingesteckte Bake, z. B. bei den Fischern, nach *V.*, tič.

Bakel, der, von *baculus*, palica.

Bakeler, der, bei den Kürschnern und Gärbern, ein säbelförmiges Eisen ohne Schärfe, Felle daran abzuziehen, auch Bakel, Bäckeleisen, kosa, strugalo, stergulja.

Baken, s. **Schlagen.**

Balance, die, ravnotežje, ravnovisje; *russ.* ravnovésje; s. auch **Bilance.**

Balanciren, *v. n.*, obderžati, deržati se v ravnotežji, loviti se, balansirati*; s. auch **Bilanciren.**

Balancirstange, die, ravnotežna palica, ravnovisni drog.

Balanit, der, balanit.

Balbahn, der, bei den Jägern die ausgestopfte Figur eines Birkhahnes, našopirjen rušovec.

Balcon oder **Balkon**, der, pomoli *pl. f.* (in Krajnska gora), mostovž, balkon, gank*; nach *Jan.*, povlača.

Bald, *adv.*, in kurzer Zeit, kmal, kmali, kmalo, kmalu, koj, skorej, v kratkem, hitro; bald bald, in sehr kurzer Zeit, zdaj zdaj, gredoč, berž, preci, zdajci, kar berž, vsaki čas, mahama, vadle; so bald nicht, ne kmalo, ne koj; wie bald, kako hitro; so bald als, kakor, berž kakor, kakor hitro, s čim; so bald als möglich, berž ko bo mogoče; bald darauf, malo po tem; ich habe deinen Brief nicht sobald gelesen, als ich schrieb, ko sim tvoje pismo prebral, sim ti berž odpisal, komej sim prebral tvoje pismo, in že sim ti pisal; hurtig, geschwind, berž, hitro, berž berž, berž ko berž, jaderno, urno, naglo; für: bei Zeiten, frühe, zgodaj, zgoda, rano, zarano, za dobe; er fuhr Tag und Nacht, um bald nach Hause zu kommen, noč in dan se je vozil, da bi le prej domu prišel; ohne Verzug, zdajci, nemudama; für leichtlich, lahko; das habe ich bald begriffen, to sim lahko razumel; für beinahe, skoraj, skori, malo ne, malo da ne; bald wäre ich gefallen, skorej sim padel, kmalo bi bil padel, malo da nisim padel, toliko da nisim padel; bald hier, bald da, usf., zdaj tu, zdaj tam; für: nicht weit von etwas, bald am Ende des Dorfes, blizo konca vasi, koj pri koncu vasi; er ist bald so groß wie ich, skorej sva si enolika; bälder, hitrej, prej.

Baldachin, der, nebo, baldahin*.

Bälde, die, in Bälde, kmalu, koj; s. **Bald.**

Baldig, *adj.*, ich wünsche baldige Besserung, želim, da se koj zgoršate, ozdravite.

Baldigst, *adv.*, precej, preci, berž, zdajci, hipama, mahama.

Baldmöglichst, *adv.*, berž ko bo mogoče.

Baldrian, der, (Valeriana), kozlik, kozelc, kopertnik, (Valeriana larusta), motavilec, (Valeriana celtica L.), špajk.

Baldrianöl, das, špajkino, kozlikovo olje.

Baldreis, der, s. **Kreuzwurz.**

Balester, der, samostrel, samojstra, lokostrel.

Balg, der, die abgestreifte Thierhaut, meh, koža; Schlangenbalg, kačji lev; Raupenbalg, gosenčja koža; der Kelch der Grasblumen, mešiček, mošnjica; das Häutchen, an der Aehre, worin der Same sitzt, pleva; bei Weinbeeren, Erbsen udgl., kožica; Blasebalg, meh, auch mehovi *pl.*; eine Vogelscheuche, strašilo; ein kleines Kind, verächtl., žleza, auch žleze, n.; eine liederliche Weibsperson, vlačuga (—rica), potepuhnja, lajna, klapovuhnja; Wechselbalg, obranov otrok, obranček, zmena.

Balge, die, čeber; *dim.* čebrič, čebričok.

Balgen-, Balg-, in der Zstzg., mehov, mešičkov.

Balgen, sich, *v. r.*, degati se, kocinjati se, rovati se, tergati, tepsti, boriti se, puliti se, metati se, pipati se, hitati se, rokaviti se, skušati se s kom; nach *M.* in Kt. auch pardegati se; *serb.*, jakariti se; sich balgend wohin ankommen, prirovati se do —; sich satt balgen, narovati se, usf.

Bälgen, sich, *v. r.*, die Erbsen bälgen sich, lassen die Haut fahren, slačiti se, ružiti se, lušćiti, lušiti se, lupiti se; die Schlangen bälgen sich, kače se levé (levijo); bälgen, als *v. a.*, na meh odreti, odirati.

Balgenbrett, das, mehova platnica; am Blasebalge, das obere, untere Balgebrett, zgornja, spodnja platnica.

Balgendeckel, der, mehov lopar, pokrov.

Balgenkopf, der, glava mehova.

Balgenschemel, der, stopalo, stopavnik, vód, vud.

Balgentreter, der, podložnik, mehogon †.

Balger, der, der sich gerne balget, rovavec, rovan, rovač, metun, tepun; in St. pardegavec, pipavec, pretepavec.

Balgerei, die, rovarija, rovanje, terganje, metanje, pipanje, pulja.

Balggerüst, das, oder za mehove, mehov oder.

Balggeschwulst, die, lupinasta bula.

Balghaupt, das, mehova glava.

Balgrohr, das, Balgendiese, mehov pihavnik.

Balgwerk, das, mehovje.

Bälkchen, das, gredica, brunec, tramič, hlodič.

Balken, der, nach *Grimm* **Balke**, brano; *altsl.*, br'vno; der durch die Tiefe des Gebäudes geht, greda, tram* (der Tram); ein eckig behauenes Stück Bauholz, obrezanec; unbehauener, hlod, trop; in den Scheuern, der Raum über den Balken, oder; an einem Pfluge, der Grengel oder Grendel, gredelj; das Fenster damit verschließen, okenica, zatvornica, oblok, obločnice *pl.*; Windbalken, veterniee *pl.*; an der Wage, prečka, gredeljnica; zu Balken steigen, von Schafen, s. **Abstehen**; er lügt, daß sich die Balken biegen, laže, kakor bi orehe grizel, tolkel; laže, da se kadi, da smerdi, da sam sebi verjame, da se megla dela.

Balkenanker, der, tramova vez iz železa, tramova klampa*.

Balkenband, der, vez.

Balkendecke, die, strop.

Balkengesimse, das, polica.

Balkenhauer, der, welcher das Holz in dem Walde aus dem Graben zuhauet, tesač; des Balkenhauers, tesačev.

Balkenkeller, der, hram, suhota brez oboka.

Balkenkopf, der, Verzierung in dem Karmieße, das hervorragende Ende eines Balkens oder Sparrens, peta, tramova peta; sonst auch brada, bradelj.

Balkenrecht, das, pravica tram vzidati, vložiti (v tujo steno), pravica trama, grede.

Balkenriß, der, načert gredja ali tramovja (kaciga poslopja).

Balkenschlenße, die, zatvornica od. zapornica.

Balkenstein, der, ein Stein in der Mauer, auf welchem ein Balken ruht, ein Kragstein, lega, ležni kamen, podgredni kamen.

Balkenstreifen, s. **Hackenpflügen.**

Balkenwage, die, ein Hebezeug, nach *V.*, zvod, vod.

Balkenwerk, das, gredje, tramovje, brunovje.

Balkig, *adj.*, gredast, brunast.

Ball, der, bei den Jägern, lajanje; ein runder Körper, oblo, oblica, kroglа†, kugla*; ein kleiner, kroglica, oblica; weicher Ball zum Spielen, žoga, meček; Ball spielen, žogati; zur Genüge Ball spielen, nažogati se; Schneeball, kepa, snežna kepa; ihn werfen, kepati; hin und wieder, kepati se; Feuerball, kepa ognjena; Erdball, zemlja, gruda, gruča; Luftballon, oblon †, balon*; der Ball, Unterhaltung, ples, raj, rajanje, igra; auf dem Balle sein, pri od. na plesu biti; auf dem Rappiere, šiška.

Ballade, die, balada.

Ballanzug, s. **Ballkleid.**

Ballast, der, težina, podteža, pesek, balast; s. auch **Ausschuß.**

Ballasten, *v. a.*, ein Schiff, ladijo priteži ti.

Bällchen, das, žogica, trobica, culica.

Ballen, der, (nach *Grimm* **Balle**), ein rundlichter, nicht harter Körper, kepa, gruda, gruča, meča, z. B. einen Ballen Thon, kepa ila; der Ballen am Fuße (Ferse), peta; nach *Volčič*, blazina; der Muskel unter dem Daumen, nach *V.*, blozina; nach *M.*, peščaj; *serb.*, debelo (izpod palca); ein Haufen, Bündel gepackter Waare, Papier, Leinwand, cula, trobela, troba, breme, bala*, butara; am Faustbobel, nach *V.*, glava, vpiravec, nos.

Ballen, *v. a.*, skepiti, kepiti, nakopičiti, kopičiti, naštuliti, štuliti, stisniti, stiskati v kepo, svalkati; geballt, v kepi, v kepah, kepast; geballte Faust, pest; *v. r.*, der Schnee ballet sich, sneg se kepi, se sprijema, se prijema, je južin, kopiči se, (n. p. konju se kopiči).

Ballenbinder, der, vezač; s. **Packknecht.**

Ballendegen, s. **Rappier.**

Balleneisen, das, schräge geschliffener Meißel, mit scharfer Schneide, der mit dem Ballen in der Hand geschlagen wird, nach *V.*, jeran.

Ballenkreuz, das, kepasti križ, križ s kepami.

Ballenleder, das, povoza.

Ballenmeißel, der, s. **Ballencisen.**

Ballenwaare, die, blago v balah.

Ballenwälzer, der, eine Art Käfer, oblicar †.

Ballenweise, *adv.*, na bale (n. p. kupiti).

Ballet, das, der Tanz, welcher eine gewisse Handlung vorstellt, dramatischer Tanz, balet, gledišči, gledišni ples, nach *V.*, ponaäni ples.

Balley, die, velika križanija, komenda.

Ballförmig, *adj.*, žogast, kepast, obel, okrogel.

Ballgast, der, plesavec.

Ballhaus, das, žogavnica; zum Tanzen, plesišče, plesiše, plesavnica.

Ballholz, das, den Ball damit zu schlagen, lopar.

Ballistik, die, balistika.

Ballkleid, das, oblačilo za ples; ein Ballunterrock für Frauenzimmer, in O. Kt., rajavec.

Ballkönig, der, komur na čast se napravi bal.

Ballmeister, der, plesovodja.

Ballon, der, nach *V.*, lopta, balon*; *serb.*, lopta; ihn schlagen, lopto biti, loptati.

Ballordnung, die, red za ples, plesni red.

Ballotage, die, volitev s kroglo, kroglanje †.

Ballote, die, (Ballota nigra), kokotica, lahkotica.

Ballotiren, *v. n.*, die Stimmen durch Einwerfung einer kleinen Kugel abgeben, s kroglico glasovati, voliti, kroglati †.
Ballschläger, s. **Ballholz**.
Ballspiel, das, žoganje; *serb.*, loptanje.
Ballspieler, der, žogar, žogavec; **Ballspielerin**, žogarica.
Ballspielplatz, der, žogališče, žogališe.
Ballunternehmer, der, započetnik plesa.
Balsam, der, balzam, drago mazilo, dragomast; *fig.*, hladilo, tolažba; das war Balsam für sein armes Herz, to je bilo hladilo njegovimu ubogimu srcu; die Blumen duften Balsam aus, cvetlice sprelepo diše.
Balsam-, in Zs., balzamov.
Balsamapfel, der, balzamovo jabelko.
Balsambaum, der, balzamovo drevo.
Balsamblüthe, die, lepodišeče cvetje.
Balsambüchse, die, mazilnica, puška za balzam.
Balsamduft, der, balzamov duh, prelep duh.
Balsamgefäß, das, posoda za balzam, za dragomast.
Balsamgeruch, s. **Balsamduft**.
Balsamharz, das, balzamova smola.
Balsamholz, das, balzamovina.
Balsamine, die, berskavka, balzamina.
Balsamiren, *v. a.*, pomaziliti, maziliti, balzamovati, balzamirati, z drago mastjo namazati.
Balsamisch, *adj.*, balzamov, dragomasten; *fig.*, lepodišeč; ein balsamischer Schlaf, sladko, krepčavno spanje.
Balsamkrämer, der, mazilar, balzamar.
Balsammünze, die, (Mentha gentilis), žlahtna meta.
Balsamöl, das, balzamovo olje, lepodišeče olje.
Balsamtanne, die, (pinnus balsamica), dišeča hoja.
Balsamstaude, die, (Dracocephalum canariense), kanarska zmajoglavka †.
Balsamwort, das, hladivna, tolažna beseda.
Balsenbrücke, die, most, z mehovi narejen.
Balustrade, dir, naslon.
Balz, die, der Auerhähne, Birkhähne, raščenje, mreščenje, parjenje; gehen auf die Balz, iti divje petelinc streljat (o raščenji); bei den Katzen, brezen, breznanje.
Balzen, *v. n.*, rastiti se, pariti se, brestiti se; bei Katzen, breznati se; der Auerhahn balzt, divji petelin poje; das Schleifen während des Balzens, rigele; Balzen des Birkhahns, kruljenje.
Balzzeit, die, rastitev, raščenje, čas petja, parjenja, brest.
Bambelein, das, **Bambele**, eine Fischart, fril, mrenče.
Bambusrohr, das, indijanski terst, bambus.
Bamme, **Bämme**, die, s. **Brotschnitte**.
Bammeln, s. **Baumeln**.
Bams, der, vom Sattel, sedalo.
Bamsen, *v. a.*, tleči, tolči, trepati, krišpati (kože).
Ban, der, ban.
Banalrath, der, banski svétnik, svetovavec.
Banane, die, rajska smokva, banana, pizang *.
Banco, s. **Bank**.
Band, das, *pl.*, die Bänder, ein Gewebe zum Binden, trak, vezilo, pletek; eine Schnur, vervica, motoz; aus Weiden, terta, gožva; Ordensband, trak; um den Hals, obvoj; Hundsband, gerdanica, mariže *pl.*, grebenica, U. K.; das Band, (anatom.) vezek; als Bandage der Wundärzte, povoj, obeza, obvezilo; Strohband, poreslo, eig., povreslo, (*altsl.*, povresti, binden); bei Faßbindern, obroč; bei den Schlossern, vez; *pl.*, die Bande, Fesseln, okovi, železje, spone, vože, vklepe, uži, lesica; zum Binden der Füße bei Pferden, pote; einem Bande anlegen, in Bande legen, vkleniti, okovati koga, zvezati koga, djati v železje; irdische Bande, zemeljski okovi, vezi; der Freundschaft, Eheband, vez, vezilo, prijatelska, zakonska vez; des Friedens, vez miru; den Spinnrocken damit anzubinden, koželjnica; die Knochenbänder, zvezki, tetive; im Schiffbaue, eisernes, klampa; hölzernes, tramič; bei den Zimmerleuten, nach *V.*, spona, komolec; an der Thüre, nasadilo, pant *, pantje; Schmuckkette, nach *V.*, ogolica; der Zunge das Band lösen, jezik odvezati, ogugati, omočiti.
Band, der, Einband bei Buchbindern, zvezek, del, bukve.
Bandachat, der, trakasti ahat.
Bandader, die, vezkova žila.
Bandage, die, obeza, obez, obezilo, zavoj.
Bandagenlehre, die, obezarnija, obezarstvo.
Bandagist, der, obezarijar.
Bandähnlich, *adj.*, trakast.
Bandblume, die, pisana cvetlja, cvetlica.
Bändchen, **Bändlein**, das, trakec, trakek, obezilce, zvezček.
Bande, die, der Rand des festen Landes und der Rand um ein Billard, okraj, rob; von Musikanten, tovaršija godcov, društvo godcov, banda*; von Dieben, tatje; *coll.*, derhal, tatinska derhal, trop, družba tatov; eine Bande Tapeten, popetina; die Seite des Schiffes, stran, bok ladije; s. auch **Streifen**.
Bandeisen, das, das zu Bändern gebraucht wird, železo za obroče, za vezi.
Bändel, das, s. **Bändchen**.
Bandelier, das, jèrmen, remen, prevez *f.*; an der Patrontasche, obramnice *pl.*
Bandenfrei, **Bandenlos**, *adj.*, razvezan, odkovan; *fig.*, razuzdan.
Bänderjaspis, der, trakasti jasp.
Bandfabrik, die, trakarnica, trakodelnica.
Bandfest, *adj.*, z vervico zvezan.
Bandfisch, der, trakovka†, trakasti ogor.
Bandgras, das, pisana, rižasta trava.
Bandhaken, **Bandhake**, der, bei den Schlössern, ein eiserner, um welchen ein einfaches Band zu Thüren uff. beweglich ist, stožernica, petica, štekelj*; bei den Böttchern, dekla, lesica; *serb.*, natega (—ča).

Bandhandel, der, Bandgeschäft, trakarija; ihn betreiben, trakariti; durch Bandhandel erwerben, pritrakariti; damit verlieren, zatrakariti; desselben müde werden, natrakariti se; ihn aufgeben, dotrakariti.
Bandhändler, der, trakar; *dim.* trakarček; des Bandhändlers, trakarjev; **Bandhändler-**, in Zstg., trakarski.
Bändhändlerin, die, trakarica; der Bandhändlerin, trakaričin; der Bandhändlerinen, trakarišk.
Bandholz, das, ein Stück, prekla, palica; *coll.* preklovje, obročevina, les, palice za obroče.
Bandig, *adj.*, pasast.
Bändig, *adj.*, ukrotljiv, ukrotin; einen Hund bändig machen, ukrotiti, pripitomiti psa.
Bändigen, *v. a.*, ukrotiti, krotiti, pokoriti, obujzdati, strahovati, utažiti, umiriti.
Bändiger, der, krotivec; **Bändigerin**, die, krotivka.
Bändigung, die, krotev, krotenje, kročenje.
Bandit, der, tolovaj, razbojnik, ropar; Bandit werden, potolovajiti se; des Banditen, tolovajev; **Banditen-**, in Zstg., tolovajski.
Bandkrämer, der, trakar; **Bandkrämerin**, die, trakarica; s. auch **Bandhändler**.
Bandmacher, der, trakar, trakodelec.
Bandmarmor, der, pasast marmor.
Bandmesser, das, obročnik; für andere Dinge zu beschneiden, die Reben damit zu beschneiden, rezek, reznik, rezilnik, orežnik, moklica.
Bandmühle, die, trakarske statve.
Bandnagel, der, aus Holz, latnik, latovec, klinec; aus Eisen, žebelj, čavelj, cvek*.
Bandnatter, die, pisani gad.
Bandnudeln, die, *pl.*, rezanci.
Bandreif, der, obroč; zu Bandreifen verarbeiten, poobročiti (vse palice).
Bandschachtel, die, trakarska škatla.
Bandschmiele, die, zvita ejstrica.
Bandstein, der, pasasti kamen.
Bandstrauch, der, kolje.
Bandstuhl, der, statvice, trakarske statvice; bei den Böttchern, reziven stol.
Bandweber, s. **Bandmacher**.
Bandweberei, die, trakarija.
Bandweide, die, beka; der Ort, wo Bandweiden wachsen, bekovišče, bekoviše.
Bandweidenholz, das, bekovina.
Bandwerk, das, trakovje, vezelje.
Bandwiede, dir, vitra, vitvica.
Bandwirker, der, s. **Bandmacher**.
Bandwurm, der, (taenia L.), trakulja †.
Bange, *adj.*, u. *adv.*, plašin, plah, britek; eigentlich bridck, *cfr. altsl.* bridk, *foedus;* težek, tesen; es ist mir sehr bange, težko mi je pri serou, tesno mi je, serce me boli, skerb, britkost me nahaja; das macht mir bange, to mi prigreva; bange machen einen, splašiti, plašiti, v britkost, v skerb, v strah pripraviti koga; ein wenig bange machen, oplašiti; angst und bange, tesno in plašno; um das ist mir nicht bange, tega se ne bojim; mir ist bange für dich, skerb me je, skerbi me zate; einem Redlichen ist nicht bange, Leute seines Gleichen zu finden, pošteniga ni skerb najti sebi enacih ljudi; in banger Erwartung stehen, težko, plašno, nemirno pričakovati česa.
Bängel, s. **Bengel**.
Bangen, *v. n.* u. *i.*, mir bangt vor der Zukunft, bojim so prihodnosti; nach etwas bangen, v skerbi hrepeneti po čem; das Kind bangt sich, otroku je dolg čas (po materi); *v. a.*, schreckliche Träume bangten mich, strašne sanjo so me trapile, mučile.
Bangigkeit, die, plahota, britkost, auch težava, tesnota, tesnoba, nemir, strah, skerb; Bangigkeit haben, s. **Bange**, **Bangen**.
Bänglich, *adj.*, plašljiv, plahoten, nach *M.* britkoten.
Banier, s. **Panier**.
Banholz, dričani les, les za obroče.
Bank, die, ein hölzerner Sitz, längs der Wand, und überhaupt, auf dem mehrere zugleich sitzen können, klop *f.*; nach *Jan.*, eine lange Bank, protina; frei stehend, stol, dolgi stol; Untiefe im Wasser, prod; Felsenbank, klečet; Sandbank, sipa, melj; Schicht, Lager in Steingebirgen, pola; die Bank in der Kirche, stol, praka, pruga, in U. K. stajnice *pl.*; auch klop, die Bank der Fleischer, Handwerker und Verkäufer, ploh; die Fleischbank, mesnica; s. **Fleischbank**, **Drechselbank**, **Hobelbank**; der Tisch eines Wechslers, Hazardspielers, menjavska, igravska miza; die Nationalbank, narodova, narodna † banka*, nacionalna banka; eine Wechselbank, menjavnica, banka; die Fürstenbank im Reichstage, knezi; auf die lange Bank schieben, dolgo mečkati, odlašati, odkladati; durch die Bank, d. i, ohne Unterschied, vse prek, vse kmalo, vse splaz, brez razločka; *russ.*, sploš; sich auf die faule Bank legen, poleniti se, podati se v lenobo; Spielbank, banka; die Bank sprengen, dobiti vso banko, posušiti, razdjati banku; unter die Bank stecken, zmašiti koga pod klop, užogati ga, vreči ga.
Bankactie, die, ein Schein, den die Eigenthümer der Bank über ihr eingelegtes Capital erhalten, bankina delnica †, akcija.
Bankarbeiter, der, ein Arbeiter, der seine Arbeit sitzend verrichten kann, klopnik, kdor sedó dela.
Bankart, **Bankhart**, **Bankert**, der, kurbin sin, postranski otrok, nach *V.* auch mulček, žleze *n.*, gemeinigl. pankert*; im tiefen U. K. u. *serb.* kopile, kopilan.
Bankbein, das, noga (klópna), stopica.
Bankbohrer, der, veliki sveder.
Bankbruch, s. **Bankerott**.
Bänkchen, das, klopica.
Bankdirektor, der, bankin vodja.

Bankeisen, das, kljuka, železna kljuka za priterjanje klopi.
Bänkelsänger, der, uličarski popevač; s. auch Reimschmid.
Bankerott, der, bankrot*, kant, krida*, omaganje, opešanje, da se dolgovi ne morejo poplačati; bankerott, bankbrüchig werden, omagati, opešati, da ne more dolgov poplačati; na boben, na kant priti, pasti; *serb.*, propasti.
Bankerottiren, *v. n.*, na boben, na kant priti, bankrotirati.
Bankerottirer, der, bankrotnik, kridatar; *serb.*, propalica.
Bankert, s. Bankart.
Bankett, das, pojedina, gostovanje, gosti oder gostje *pl.*, gostija.
Bankettiren, *v. n.*, gostiti se, gostovati se.
Bankfond, der, zalog banke.
Bankfrau, die, eine Frau, die anstatt der Bäcker das Brot verkauft, kruharica, hlebarica.
Bankgeschäft, das, dnarsko opravilo.
Bankgouverneur, der, bankin poglavar.
Bankhacken, der, bei den Tischlern, rogelj, auch primož.
Bankhalter, der, bankir, bankar.
Bankhorn, das, ein kleiner Ambos, der in einen Schraubenstock in der Bank geschraubet wird, rogljato naklo, rogljač.
Bankkratze, die, stergač.
Banklehne, die, naslon, naslonilo (klopno).
Bankmeißel, der, das Eisen damit kalt zu zerhauen, sekalo.
Banknote, die, bankovec*.
Bankordnung, die, bankni red, postava zastran banke.
Bankrechnung, die, bankina poštetev, prešletev, (rajtanje, ubrajt, rajtenga) z banko.
Bankschein, der, bankin list.
Bankschlachten, das, klanje v mesnici.
Bankschlächter, s. Fleischhauer.
Bankwährung, die, vrednost, veljavščina, veljavšina, valuta* bankina.
Bankwesen, das, bankovstvo, bankine reči, zadeve.
Bankzahlung, die, plačilo po banki.
Bankzettel, das, bankovec*.
Bankzins, der, najemnina od mesnice.
Bann, der, prekletstvo, prekletje, preklicanje, izločenje, izobčenje†, pana*; kirchlicher Bann, cerkveno prekletje, izobčenje, odločenje od cerkve, od věrnikov; Jemanden in den Bann thun, prekleti, preklinjati koga, izobčiti†, izobčevati, preklicati; Verbannung, izgnanje, pregnanje.
Bannbrief, der, Bannbulle, die, prekleno, izobčivno pismo†.
Bannen, *v. a.*, privezati, privezovati, pribiti, pribijati, panati; beschwören, zarotiti, rotiti; Geister bannen, duhove zakleti, zarotiti, zaklinjati, rotiti; austreiben, izgnati, izganjati; er steht wie gebannt, stoji, kakor bi okamnel, kakor bi mu bile noge vkopane; gebannter Wolf, (nach einem Volksaberglauben) sklenjen volk.
Banner, der, izganjavec; das, bandero*, zastava†; s. Panier.
Bannerherr, der, banderar; Fähnrich, zastavnik.
Bannerschild, der, četveroglat škit.
Bannfluch, der, preklic, prekletstvo, prekletjo (cerkveno), anatema.
Bannforst, der, prepovedani gojzd, zaplodu prihranjeni gojzd.
Bannfriede, der, meje okraja.
Banngerechtigkeit, die, okraj.
Banngut, s. Contreband.
Bannherr, der, sodni gospod, imetnik sodnije.
Bannreitel, s. Laßreitel.
Bannrichter, der, sodnik na življenje in smert, kervav, životni sodnik; s. Criminalrichter.
Bannstein, s. Gränzstein.
Bannstrahl, der, prekletje; s. Bannfluch.
Bannwaaren, s. Contreband.
Bannwald, der, s. Bannforst.
Bannwort, das, kletev; Zauberwort, zaklep.
Banquet, s. Bankett.
Banquier, der, bankir*; s. auch Wechsler.
Banse, die, an einer Scheuer, predel, nastrešje, predelek; in der Scheuer, im Dreschboden, nach *V.*, sprelep; ein Korb zur Verführung der Waaren, koš.
Bansen, der, erster Magen des wiederkäuenden Thieres, prebiravnik, prežvekavnik, pervi trebuh.
Bansen, *v. a.*, Garben in Bansen legen, überhaupt fest aufeinander legen, packen, zložiti, zlagati, skladati, žokati, zdevati snopje v predelek.
Bauns, s. Ban.
Bar, eine Anhängsilbe: bedeutet sie eine Aehnlichkeit, Gleichheit, Gemäßheit, Fruchtbarkeit, Hervorbringung, Verursachung, Leistung einer Thatsache, so wird sie mit der Endsilbe en, in, na, no übersetzt, als: ehrbar, častin; scheinbar, videzen; mannbar (er), ženiteo; (sie), možitna; fruchtbar, rodoviten; tragbarer Baum, nosno, sadno, rodno drevo; dankbar, hvaležen; dienstbar, služin, služiven; hingegen in der leidenden Bedeutung in Betreff der Möglichkeit etwas damit zu thun, gewöhnlich mit ljiv; z. B. ehrbarer Mann, častitljiv mož; ziehbar, potegljiv; aber auch u. dem Geiste der slovenischen Sprache entsprechender, mit en od. aven, iven; als *adj.*, unbedeckt, nag, gol, bos, daher die Bare, nagost, nagota; leer, prazen, poren; frei von etwas sein, čist, prost; aller Schuld und Makel bar, čist in prost vsake krivice in madeža; gewärtig, gotov; bar bezahlen, gotovo plačati; v gotovini, v gotovih dnarjih; bares Vermögen, gotovina; er nimmt es für bare Münze an, ima za resnico, verjame; bar alles Geldes, brez vsiga dnarja, ob ves denar.
Bär, der, medved; junger, medvedec, medvedček; einem einen Bären aufbinden, s. Aufbinden; Sternbild, voz, borovž*; der große, kleine Bär, veliki, mali voz, voznik, borovž*, voznikovo kola; das männliche Schwein, merjasec; eine Raupe, *(Phalaena Caja)*, ježasta gosenica; Rammfloß, oven; im Festungsbaue, prejez.

Barake, die, besser Barrake, staja, koliba; jedes hölzerne schlechte Haus, bajtica, koča, kočura.
Baranke, die, das Fell von ungebornen oder ungebornen Lämmern, ein zunächst aus dem Polnischen entlehntes Wort, baranka; *cfr. poln.* baranek, das Lamm; jagnjetina.
Barat, **Barathandel**, der, barantija*, zamenja; dadurch gewinnen, pribarantati; verlieren, zabarantati.
Barattiren, *v. n.*, barantati, kupčevati na zamenjo.
Barattirer, der, barantač, kupčevavec.
Barbar, der, bei den Griechen und Römern, vnanjik, ptujec; *fig.*, hart, grausam, ungesittet, divjak, trinog; nach *M.*, ljutnik, barbar; ein Pferd, barbarески konj.
Barbarei, die, wilde, grausame Sitten, divjost, divjota, divjakost, divjaštvo, divjačnost, sirovost, grozovitnst, trinoštvo; der Name eines großen Landstriches in Afrika, Berberija.
Barbarin, die, nach dem Begriffe der Alten, vnanjica, tujka; *fig.*, divjakinja.
Barbarisch, *adj.*, nach dem Begriffe der Alten, vnanj, ptuj; ungesittet, divjašk, divji, sirov.
Barbarismus, der, slaba beseda, beseda ali izrek po tujem, barbarizem.
Barbarthum, s. Barbarei.
Barbe, Taufname, Barba; kleine, Barbika, Barbica; an den weiblichen Kopfzeugen, uzdica; ein Flußfisch, der Rothbart, (Ciprinus barbus L.), mrena, mrenica, mustacar, podust-i, gerba; *russ.* u. *poln.*, barvena.
Barbeinig, s. Barfuß.
Barbeißig, *adj.*, mermrav, serdit, nagle jeze, godernjav.
Barbenkraut, das, (Erysimum Barbarea), svete Barbare roža.
Barbier, der, brivec, brijač; des Barbiers, brivcov, brijačev.
Barbier-, in Zstg., brivski, brijaški.
Barbierbecken, das, brivska skledica.
Barbieren, *v. a.*, obriti, briti, obrijati, obrivati koga, se; bis zu einer Stelle mit dem Barbieren kommen, pribriti do —; durch das Barbieren erwerben, pribriti kaj; zu viel barbieren, preobriti, preobrivati koga; sich müde barbieren, nabriti se; einen über den Löffel barbieren, ocehtati, opechariti*, opetnajstiti koga.
Barbiergehülfe, **-geselle**, der, brivski pomagavec, pomagač.
Barbierkunst, die, brivstvo.
Barbiermesser, das, britev, britva; kleines, britvica.
Barbiermesserfabrik, die, **-handel**, der, britvarija.
Barbiermesserschmid, **-verkäufer**, der, britvar; *adj. poss.*, britvarjev, britvarsk.
Barbierschüssel, s. Barbierbecken.
Barbierstube, die, brivnica.
Barbierzeug, das, brivska roba, priprava, brijaško orodje.
Barchent, der, barhan, barhant.
Barchenten, *adj.*, barhanast, barhantov.
Barchentweber, der, barhantar.
Barde, der, pevec, pesnik, bard.
Barden-, in Zstg., barški, bardovski.
Bardengesang, der, bardovsko petje.
Bardenwurzel, die, (Aretium lappa L.), repje.
Bare, die, germovje.
Bareis, das, gladki lod.
Bären-, in Zstg., medvedji, medvedov.
Bären, *v. n.*, die Bärin bäret, medveda se goni; die Sau bäret, svinja se buka.
Bärenbeere, s. Bärentraube.
Bärenbeißer, der, lovski pes, medvedar.
Bärendecke, die, medvedja koža.
Bärenfackel, die, (Verbascum Thapsus), lučnik, pljučnica.
Bärenfang, der, medvedji lov, medvedja jama.
Bärenfett, das, medvedja mast.
Bärenfleisch, das, medvedina.
Bärenführer, der, medvedar.
Bärenfuß, der, medvedja noga; *fig.*, štorklasta noga.
Bärenhaft, *adj.*, medvedast, okoren.
Bärenhaut, die, medvedina, medvedja koža; liegen auf derselben, polegati, leniti se, kožo majiti, vnanjnje pasti, lenobo pasti, balaha pasti.
Bärenhäuter, der, polegač, negodnik, lenuh, potepuh, postopač, ležak, zaležuh; *fig.*, klada.
Bärenhäuterei, die, lenarija, postopanje.
Bärenhetze, die, medvedja gonja, gonba.
Bärenhüter, der, medvedar.
Bärenjagd, die, medvedji lov, lov (jaga) na medvede.
Bärenklau, die, (acanthus L.), medvedja dlan, taca*; (heracleum Sphondylium L.), dežen, beršs.
Bärenklee, der, divja detelja.
Bärenkoth, der, medvedjek.
Bärenkrebs, der, medvedji rak.
Bärenlauch, der, (Allium ursinum), pasji česen, divji česen; *russ.*, čeremica.
Bärenmotte, die, (Phalaena bombyx L.), medvedič.
Bärenöhrlein, das, **Bärensanikel**, der, (Primula auricula), žmikelj.
Bärentanz, der, medvedji ples.
Bärentatze, die, medvedja taca, capa; (Clavaria coralloides), grive, lesičji parkeljci.
Bärentraube, die, (arbutus uva ursi L.), medvedova hrušica, medvedovo uho.
Bärentreiber, der, **Bärenwärter**, der, medvedar.
Bärenzottig, *adj.*, po medvedje kosmat.
Baret, das, kapa.
Barfond, der, zalog v gotovini.
Barfrost, der, der eintritt, ehe das Land mit Schnee bedeckt worden, der also den Acker bar, d. i., unbedeckt antrifft, Blachfrost, čern

mraz, golomraznica, mraz brez snega, nach *V.*, srež; *serb.*, golomrazica.

Barfuß, *adj.* u. *adv.*, bos, golonog; zu deutsch, bosonog; barfuß werden, obositi se; barfuß gehen, bos hoditi, auch bosopetiti.

Barfüßer, der, bosač, bosak, golonožec; des **Barfüßers**, bosačev.

Barfüßer-, in Zs., bosaški, golonoški.

Barfüßerorden, der, golonoški red.

Barfüßig, s. **Barfuß**.

Barfüßigkeit, die, bosota.

Barg, der, ein verschnittener Eber, prešič, prasec; des **Barges**, prešičev, prascov.

Barhaupt, *adv.*, gologlav, razoglav, auch zoglav.

Barhauptig, *adj.*, s. **Barhaupt**.

Bärin, die, das Weibchen des Bären, medvedka, medveda, medvedica; der **Bärin**, medvedkin, medvedin.

Barke, die, morska ladija, barka, plav, brod.

Barkhalter, der, die dicken Bretter, welche in der Länge um den Bauch des Schiffes gehen, bočni oboj.

Barköpfig, *adj.*, gologlavec, razoglav, zoglav; der **Barköpfige**, gologlavec, razoglavec.

Bärlappen, der, (Lycopodium clavatum L.), lesičjek, lesičje; (Lycopodium complanatum), zaspanec.

Barlender, der, brezhlačnik, brezhlačnež.

Bärmbrot, s. **Hefenbrot**.

Barme, s. **Barbe**.

Bärme, die, der Schaum auf dem Biere, pene *pl.*, olove pene; die Hefen, drožje, drožji *pl.*.

Bärmeister, der, s. **Bärenwärter**.

Barmen, sich, s. **Erbarmen**, sich.

Barmherzig, *adj.*, usmiljen, milostiv, milostljiv, miloserčen, in St., smilečen; barmherzige Brüder, miloserčni bratje, miloserčniki, bogomili bratje; barmherzige Schwestern, miloserčne sestre, bogomile sestre, miloserčnice; er sieht ganz barmherzig aus, žalosten, reven, usmiljenja vreden je viditi.

Barmherzigkeit, die, usmiljenje, usmiljenost, miloserčnost; in St. auch, smiločnost; Barmherzigkeit ausüben, biti miloserčen, usmiljen.

Bärmlich, s. **Barmherzig**.

Bärmuffe, die, oder **Bärmuff**, der, medvedja kučma, *russ.*, mufta.

Bärmutter, s. **Gebärmutter**.

Bärmütze, die, medvedja kapa.

Barn, der, Futtertrog, žleb, jasli; in den Scheuern, die Banse, sprelep; ein Netz, sak.

Barnbeißer, der, **Krippenbeißer**, konj, ki žleb grize; es sein, žleb gristi.

Barock, *adj.*, čudiu.

Barometer, das, vremenik, zrakomér, težomér, barometer; barometer se vzdiguje, gre na kviško, pada.

Barometer-, in Zs., zrakomérski, barometerski.

Barometrisch, *adj.*, barometerski, zrakomérski.

Baron, der, baron; des **Baron**, baronov; **Baronen-**, in Zs., baronski; die Familie des Baron, baronovi; *dim.*, **Baröncken**, baronček.

Baronesse, die, **Baronin**, baronovka.

Baronie, die, baronija, baronstvo.

Baronisiren, *v. a.*, pobaroniti, baroniti.

Barrake, die, s. **Barake**.

Barre, die, drog; ein langer, schmaler, dünner Körper, eine Silberbarre, šibika, palica; s. auch **Barriere**, **Hebebaum**.

Barrengold, das, zlato v palicah, šibikah.

Barrensilber, das, srebro v palicah, šibikah.

Barricade, die, barikada *.

Barriere, die, pregraja, pregrada; s. **Schlagbaum**; Barrieretraktat, mejobrambina pogodba †.

Bars oder **Barsch**, der, ein Fisch, (Perca fluviatilis), nach *Gutsm.*, ostrež; nach *Jarn.*, okunj; nach *Pot.*, peršelj, čop, čep, pirželc; *russ.* u. *poln.*, okun; *böhm.*, okoun; *cfr.*, das *serb.* kostreš.

Barsch, *adj.*, soviel als rauh, herb, gorjup, ojster; *fig.*, osoren; nach *Jan.*, otresit; ein barsches Wesen, osornost.

Barschaft, die, gotovina, gotuv denar, gotovi, terdi dnarji; zuweilen auch, premoženje, imetek.

Barschheit, die, ojstrost, osornost, nach *Jan.*, otresitost.

Barsendung, die, poslatev dnarjev, poslani dnarji.

Bart, der, brada; in den Bart hineinlügen, pod zobe zlagati se, lagati; in den Bart murmeln, sam pri sebi godernjati, mermrati; den Bart bekommen, obraditi, braditi se; er bekommt schon den Bart, auch: brada ga že prebija, (pa še nima pameti); den Bart wachsen lassen, pustiti brado rasti; den Bart abnehmen, obriti, briti se; einem etwas in den Bart werfen, sagen, v zobe komu kaj povedati, praviti, očitati; einem um den Bart herum gehen, radovati se, prilizovaje se muzati okoli koga; einen mit dem Barte reiben, pobradati, bradati koga; um des Kaisers Bart streiten, prepirati se za oslovo senco, za nič; an einem Schlüssel, pero, bradovnica, pernt, perota; Bart am Getreide, os, osina, resa; Hahnenbart, petelinov podbradek, bradelj; bei Wildschweinen, rivec; einen Bart haben, umazan biti okoli ust; bei Austern, rep; s. auch **Schnurbart**; Bart des Kometen, metla (repatè zvezde).

Bart-, in Zs., dem Barte eigen, braden, bradin, — za brado.

Bartaxt, die, bradlja, bradva, bezjača, žatlaka *.

Bartbecken, s. **Barbierbecken**.

Bartbeißker, der, (Cobitis Barbatula) babica, smerkež.

Bartbürste, die, ščetka za brado.

Bärtchen, das, bradica.

Bartdohle, die, Hotentotski vran, kavka.

Barte, die, s. **Bartaxt**; Wallfischbarte, ribja kost.

Bärteln, *v. a.*, das Tuch zu halben Haaren scheren, pervikrat sukno briti, nach *V.*, pribriti, pribrivati.

Barten, *pl.*, ribja kost.

Bartfaden, der, berk.

Bartfisch, der, s. **Barbe**.

Bartflechte, die, bradati lišaj.

Bartfliege, die, (Musca mystacea L.), berkasta muha.

Bartgeier, der, (Falco barbatus), bradati sokol.

Bartgerste, die, pšenični ječmen, resnati ječmen, resnjak, ribji ječmen.

Bartgrundel, die, s. **Bartbeißker**.

Barthaar, das, bradni las, kocina, barusa; mehrere, muštace *.

Barthafer, der, černi oves.

Barthe, die, s. **Barte**.

Barthel, Jernej, Jernejček; in Kt., Nužej; des **Barthel**, Jernejčkov; er weiß, wo Barthel Most holt, vé, kam kokoš jajca nosi; ima dober nos.

Bartig, *adj.*, bradat, nach *M.*, barusast in St.; ein bärtiger Mensch, verächtlich oder scherzweise, bradač; ich werde bärtig, bradim se; mah se mi izpušča, izpuša.

Bartisane, s. **Partisane**.

Bartkamm, der, bradnik.

Bartkratzer, der, brijačon, brijač.

Bartlappchen, das, die unter dem Schnabel herabhängende Haut an dem Hühnervieh, brada, podbradek, bradelj.

Bärtler, s. **Bartkratzer**.

Bartling, der, s. **Bartig**.

Bartlos, *adj.*, golobrad, brezbraden; der Bartlose, golobradec, golobradež.

Bartmeise, die, (Paros biarmicus), senica bradavka.

Bartmoos, das, (Usnea), drevni, drevesni mah, bradovje.

Bartneige, die, der Ueberrest, den man von einem Trunke in dem Glase oder Kruge zurückläßt, oslinek; nach *M.*, sraga, s. **Neige**.

Bartnelke, die, (Dianthus barbatus), kosmati nagelj.

Bartnuß, die, černi lešnik.

Bartputzer, s. **Bartkratzer**.

Bartsalbe, die, mast, mazilo za berke.

Bartschere, **Bartscherer**, s. **Barbiermesser**, **Barbier**, u. s. f.

Bartschwamm, der, morska goba.

Bartstern, s. **Komet**.

Bartwachs, das, vosk, voščilo, vošilo za brado, za berke.

Bartweizen, der, pšenica resnica, ozima.

Bartwisch, der, omelo; nach *Jarn.*, ščetinje, ščetovnik; s. auch **Bartneige**.

Bartwolle, die, mahovje.

Bartwuchs, der, du hast einen starken Bartwuchs, tebi močno brada rase.

Bärwinde, die, (Convolvulus sepium), svinjski slak.

Bärwurz, (Meum athamanticum L.), koper, in der Wochein, sonst medvedov koren.

Barzahlung, die, plačanje v gotovini, z gotovimi dnarji, v gotovih dnarjih.

Baryt, der, teževec.

Bärzeit, die, medvedji brest.

Barzen, *v. n.*, das Pferd barzet, konj se ponaša.

Basalt, der, bazalt, nach *V.*, stebrast kamen, stebran.

Base, die, s. **Basis**, Schwester des Vaters, teta, tetka, der Mutter, ujna; der Base, tetin, ujnin; er nannte sie Tante, in der Kindersprache, tetkal jo je.

Basilie, die, (Ocymum basilicum), bazilika, mežilika, prežilika; *serb.*, bosiljak, bosilje.

Basilika, die, urspr., kraljevski, cesarski dvor; stolna cerkev, bazilika.

Basilisk, der, bazilisk, zmaj; **Basilisken-**, in Zs., baziliskov.

Basiren, s. **Begründen**.

Basis, die, Baže, osnova, podstava; *serb.*, temelj; das Fußgestell, stajalo, stalo, stalec, stopec; in der Chemie, podlaga; s. auch **Grundlage**.

Basrelief, der, bareljef *, izbuknjeno podobarstvo, izbu njenina †, ploskorezba, nach dem *poln.*, płaskorzeźba.

Baß, der alte, positivus von Besser, dober; jetzt nur als *adv.* gebräuchlich, dobro, močno, jako; desto baß, boljši.

Baß, der, die Grundstimme, debeli, globoki glas, bas *; den Baß singen, debelo peti, bas peti, basovati; s. auch **Baßgeige**.

Baßblaser, s. **Fagottist**.

Baßhorn, das, basov rog.

Bassetchen, das, mali bas, basek.

Bassetflöte, die, debelkasta postranica.

Baßflöte, die, debela postranica.

Baßgeige, die, bas; nach *Jarn.*, bunke; nach *M.* auch velike gosli; Baß auf die Baßgeige spielen, gosti na bas; der kleine Baß, violoncel *.

Baßgeigen-, in Zsbg., basov.

Baßgeiger, der, basist; nach *Jarn.*, bunkovec, godec na bas.

Bassin, das, vodnjak, jerin, zaloka.

Bassist, der, basist; nach *V.*, basar, debelopevec.

Basson, s. **Fagott**.

Baßsaite, die, basova struna.

Baßsänger, s. **Bassist**.

Baßstimme, die, debeli glas; s. **Baß**.

Bast, der, liče, *coll.*; ein Faden davon, lika, lična, in Kt., mezdro; *serb.*, lik; *russ.*, *poln.* u. *böhm.*, liko; am Flachse, lakno; Bast abschälen, oličiti, ličiti, ličkati.

Bast-, in der Zsbg., ličnat.

Bastant, *adj.*, zadosten.

Bastard, der, ein unehelisches Kind, postransk otrok, nezakonsk otrok, pankert *; in Kt., hotivec, hotivče; nach *M.*, zleže, mulček; bei Thieren und Pflanzen, Mischling, Blendling, polutan, dvojio, zmama, zverček.

Bastardart, die, nach *V.*, izrodek, dvojski rod; s. **Bastard**.

Bastardbrut, die, die Brut der Drohnenweiser, trotna zalega, zalega trotov.

Bastardfenster, das, dessen Höhe der Breite gleich ist, oder nur zwei Drittel derselben aus-

macht, Halbfenster, *ital.* mezzanina, polokno, mežavo okno.

Bastardklee, das, (Trifolium hybridum), bela detelja.

Bastdecke, die, ličnata odeja.

Bastdohne, die, ličnata zanka.

Bastei, die, ein spitzig auslaufendes Werk an dem Hauptwalle, Bastion, Bollwerk, bastjon*, bašton, baštija; **Bastei-**, in Zstzg., baštijonov, baštijonski.

Basten, *adj.*, ličnat, iz ličja.

Basthut, der, ličjak, ličnati klobuk.

Bastion, die, s. **Bastei.**

Bästling, der, Fimmel, das Weiblein des Hanfes, konoplja černica, semenica.

Bastonade, die, tepenje (po peti).

Bastpfeife, die, čvink, cvik.

Bastschuhe, die, ličnate opanke, cokle.

Bastseil, das, ličnata verv.

Bastwurm, der, (Phalaena spirilinguis), lubar; nach *V.*, drevni červ, Raupe, die sich in den Bast der Apfelbäume bohrt.

Bataille, die, boj, bitva, bitka, batalija.

Batailliren, s. **Kämpfen.**

Bataillon, das, bataljon; **Bataillons-**, in der Zstzg., bataljonski.

Bataillonscommando, das, bataljonsko poveljstvo.

Baten, Batten, *v. n.*, hasni mi, koristno mi je.

Bathengel, Batenikel, der, (Teucrium Scordium), vodeni česen; (T. Chamaedris, Gomanderl), s. Uršule roža.

Batist-, in der Zstzg., **Batisten**, *adj.*, batistast, tančičen, iz tančice.

Batterie, die, ein Stückbett, baterija, topovnica; der Pfannedeckel am Büchsenschlosse, babica; nach *V.*, prožnica; *russ.* ognjilo.

Batterie-, in Zstzg., baterijni, baterijski.

Bäß, der, Oberdeutsch, statt Bär, medved.

Batzen, nach *Grimm* **Batze**, der, harter Körper, gruča; weicher, kepa; eine Münze, repar; er hat Batzen, ima denar, ima petice, je bogat.

Batzen, *v. a.*, skerpariti, kerpariti.

Bau, der, die Handlung des Bauens, überhaupt delanje, stavljenje; einer gemauerten Sache, zidanje; *serb.* gradnja; der Bau jenes Hauses dauerte ein halbes Jahr, una hišo so delali, zidali pol leta; eines Feldes, obdelovanje; eines Bergwerkes, delanje, delo; das Gebaute, Straßen, Canäle, Gebäude, poslopje, zidanje, delo; *böhm.* stavba; ein Loch der Dachse, jazbina; der Füchse, Kaninchen und Fischottern, jama, luknja; der Bau der Bienen, delo; einen Bau anführen, von Holz, scimprati, cimprati*, narediti, delati, postaviti, postavljati; von Maurerarbeit, sozidati, zidati; der Bau des Körpers, postava, rast, s. auch **Wuchs**; er hat einen schönen Körperbau, lepe rasti je, lepo je zrašćen, zrašen; er hat einen Bau vor, misli zidati; Festungsbau, očitno delo; der Bau einer Periode, sostava, sklad; **Bau-**, in der Zstzg., stavbni, — za zidanje; in Zusammensetzungen: z. B. Feldbau, poljodelstvo, Weinbau, vinoreja.

Bauamt, das zur Errichtung öffentlicher Gebäude, stavbni ured †, stavbniška preglednja; nach *V.*, zidanjarija.

Bauanschlag, der, preudar, premet za zidanje, zastran stavljenja.

Bauanstalt, die, pripráva za zidanje.

Bauarea, s. **Bauplatz.**

Bauart, die, šega zidanja, versta, način stavljenja, stavba.

Bauaufseher, der, stavbni nadglednik †.

Baubar, s. **Urbar.**

Baubeamte, der, stavbni urednik †.

Baubedarf, der, potrebščina, potrebšina za zidanje, za stavbo potrebne reči, priprava.

Baubegnadigung, die, eine Unterstützung für neue Gebäude, pomoč k zidanju.

Baubehörde, s. **Bauamt.**

Baubewilligung, die, dopust zidanja.

Baucapital, das, dnar, kapital za zidanje.

Bauch, der, trebuh, *cfr. serb.* trbuh; *altsl.* trbuha, die Eingeweide; in O. K. auch čevo; ein großer Bauch, verächtl., vamp; daher einer mit einem großen Bauch, trebušnjak, trebuhač, vampač, vampež, vampeč; mit einem großen Bauch einher gehen, vampati, privampati, odvampati; einen Bauch werfen, machen, trebušiti se; seinen Bauch pflegen, skerbeti za trebuh; Sprichw. trebuh nima ušes; (on) ima večji oči kakor trebuh; auf dem Bauche, po trebuhu; die Kanone ist auf dem Bauche, top leži na zemlji, na tleh; der Bauch eines Schiffes, bok; **Bauch-**, in der Zstzg., trebošni.

Bauchartig, *adj.*, trebušast, trebuhast.

Bauchband, das, um den Bauch einer Tonne, srednji obroč.

Bauchbohrer, der, die innere Weite eines Stückes auszubohren, bei den Drechslern, nach *V.*, votliven strug, trebušen strug.

Bauchbruch, der, trebušna kila.

Bauchdecke, die, (koža) potrebušnica.

Bauchdiener, der, svojiga trebuha hlapec, trebuhov tlačan, požeruh, požrešnik; *serb.*, nabignzica.

Bauchdrüse, die, trebušna žleza.

Bauche, die, žehta.

Baucheisen, das, bäuchige Sachen damit inwendig auszudrehen, s. **Bauchbohrer.**

Bäuchelchen, das, trebušček, trebušek, trebušić.

Bäuchen, *v. a.*, ožehtati, žehtati; *v. r.*, sich müde bäuchen, nažehtati se.

Bauchfell, das, (koža) trebušnica.

Bauchfellentzündung, die, vnetica, vnetje trebušnice.

Bauchfett, das, mast, tolšča, tolša, salo.

Bauchfinne, die, trebušna plavuta.

Bauchfluß, der, drista, driska, dripalica, dersa, hitrica, driskavica; *russ.*, ponos.

Bauchförmig, s. **Bauchartig.**

Bauchgegend, die, trebušna stran, (gornja, srednja, zdolnja).

Bauchgeschwulst, die, otok, otekanje trebuha.

Bauchgrimmen, das, grizenje, vjedanje v trebuhu, ščipanje, šipanje, vjedalica, bodenje; in O. K. čerbolja; ich habe Bauchgrimmen, grize, bode me, v madroni me ščiplje, šiplje, trebuh me boli, kolje, jé, vjeda me.

Bauchgurt, der, podprog od. podproga; auch podpersnica, trebušni podpas, podpašnja; **Bauchgurt-**, in Zstzg., podprožni.

Bauchgurtriemen, der, podprožni jermen (remen).

Bauchhaare, *pl.*, potrebušna dlaka.

Bauchhacken, der, s. **Bauchbohrer.**

Bauchhöhle, die, trebušna votlina, jama; nach *V.*, trebušno duplo.

Bäuchig, *adj.*, trebuhast, trebušat, vampast, trebušen.

Bäuchigkeit, die, trebušnost.

Bauchkrankheit, die, trebušna bolezen.

Bauchlos, *adj.*, brez trebuha, kdoc nima trebuha.

Bauchmuskel, der, trebušna mišica.

Bauchnerve, der, trebušna čutnica.

Bauchredner, der, iz trebuha govoreč, črevobasnik, krulivec.

Bauchrednerei, die, govorjenje iz trebuha.

Bauchreif, der, am Bauche eines Fasses, srednji obroč.

Bauchriemen, der, spodrec, spodrecnik, pas; ihn umschnallen, spodrecati se, podpasati, podpasovati se; s. auch **Bauchgurt.**

Bauchring, der, (Annulus inguinalis); nach *V.*, locen od. locinj v dimljah, dimljek.

Bauchschleihe, die, (Ciprinus Tinca), linj, šlajn*.

Bauchschmerzen, die, bolečina po trebuhu; s. **Bauchgrimmen.**

Bauchsorge, die, skerb za trebuh, skerb za kruh; *cfr.* Sprichw. s trebuham za kruham.

Bauchspeicheldrüse, die, trebušna slinavka.

Bauchstück, das, trebušina.

Bauchung, die, iztrebušenje.

Bauchwassersucht, die, trebušna vodenica.

Bauchweh, das, grizenje po trebuhu, trebušna bolečna, črevobolja.

Bauchwind, der, vetrovi, madron; die Bauchwinde plagen ihn, vetrovi ga napenjajo.

Bauchwunde, die, rana na od. v trebuhu.

Bauchwurm, der, glista; an Bauchwürmern leidend, glistav.

Bauchzwang, der, (Tenesmus), tiščavka, tišavka, tiščanje, tišanje k potrebi; s. auch **Stuhlzwang.**

Baucousens, s. **Baubewilligung.**

Baude, s. **Hütte, Senne.**

Baudienst, der, die Baufrohne, tlaka pri zidanji, zidarska robota; nach *V.*, zidanjska tlaka.

Baudirection, die, stavbno vodstvo †.

Baudirector, der, stavbni vodja †.

Bauen, *v. a.*, überhaupt, narediti, delati, narejati; ein Gebäude aufführen, und zwar ein hölzernes, narediti, delati, auch scimprati, cimprati*; ein gemauertes, d. i. mauern, sozidati, zidati; *altsl.* zdati und zidati; *serb.* graditi; überhaupt, postaviti, staviti, postavljati; Abraham baute einen Altar, Abraham je postavil, naredil oltar; ein Feld bauen, obdelati, obdelovati; nach *V.* auch poljaniti; wir haben dieses Jahr wenig Getreide gebaut, d. i. bearbeitet, letas smo malo žita usejali oder sejali, d. i. erzeugt, pridelali; statt jenes Abwaldes werde ich einen Acker bauen, na onem prelogu bom naredil njivo; hier wird viel Wein gebaut, tukej se prideluje mnogo vina; in Frankreich wird viel auf Wein gebaut, na Francoskem se z vinorejo pečajo, vinogradam strežejo; ein Bergwerk bauen, kopati, delati v rudniku; auf Silber bauen, als *v. n.*, srebro kopati; ein Faß bauen, sostaviti, sostavljati sod; ein Nest, delati, znašati gnjezdo; die Biene baut (ihr Gewirk), bčela dela, izdeluje (satovje); Gott baut das Haus Israel, Bog množi, ohranuje Izraelovo hišo; Schlösser in die Luft bauen, zlate gradove si obetati, v zrak si staviti hiše, gradove svitle zidati si v oblake; als *v. n.*, auf etwas bauen, sich auf etwas verlassen, zanesti, zanašati se na kaj, zaupati na koga; der Mensch ist schön gebaut, ta je lepe rasti, postave, je lepo vstvarjen; wohlgebaute Brust, dobro vstvarjene, močne persi; das bauet nicht, to se ne stika, ne veže, ne vjema; der Baum bauet 50 Schuh, drevo je 50 čevljev visoko; einer baue den Andern, drug drugimu pomagaj; die Grube bauet sich, ta rudnik se splačuje.

Bauen, das, stavljenje, zidanje; das Bauen einer Grube, izkop jame.

Bauentwurf, s. **Bauplan.**

Bauer, das, auch der, kletka, tičnik, gajba, gajbica.

Bauer, der, kmet, kmetovavec; *serb.* seljak; Ackersmann, zemljodelec, orač, oratar, ratej, tožak; mit Rücksicht auf die Größe des Grundbesitzes, ganzer Bauer (Hübner), zemljak; Halbbauer, polzemljak; verächtl. kmetavs, kmetač; Bauer sein, kmetovati, kmetiti; ich war genug lang Bauer, nakmetoval sim se že; Bauer werden, pokmetiti se; einem den Bauer vorwerfen, koga s kmetam pitati; nach Art eines rohen Bauers wohin kommen, prikmetavsati kam; Jemand oft einen Bauer scheiten, kmetati koga; ein grober Mensch, zarobljenec, kmetavs; des Bauers, kmetov; — Bauer, im Schachspiel, pešec; im Kartenspiel, hlapec; in Zusammensetzungen wird es durch -delec oder durch die Endung ar gegeben.

Bauer-, **Bauern-**, in der Zstzg., kmetiški, kmečki, kmetovski, kmetijski; Bauerarbeit, Bauernarbeit, die, kmetovsko, težaško delo, kmetijske opravila.

Bauerart, Bauernart, die, nach Bauernart, po kmetovsko; s. auch **Bauerisch.**

Bauerbengel, Bauernbengel, der, kmečki tesel, (eigentl. kmečko teslo), tepec.

Bauernbrot, das, kmečki, kmetovski kruh.

Bauerburſche, der, kmetič, kmečki fant, fantin.
Bauerde, die, (humus), perst, živa perst, sperstenina.
Bauerdirne, die, kmečko dekle, kmetovska deklina.
Bäuerei, die, kmeti, *pl.*; *n.* pr. prišel je s kmetov, gre na kmete; ſ. auch **Land**.
Bauererz, das, čisto srebro.
Bauerfrau, Bauersfrau, ſ. **Bäuerin**.
Bauergeräth, das, kmetijsko orodje.
Bauergut, Bauerngut, das, **Bauergrund**, der, zemlja, zemljišče, zemljiše, kmetija, grunt*; ein verlaſſenes, pušča, puša, pustota; der Beſitzer deſſelben, puščar, pušar, pustotnik; ein verlaſſenes Bauergut bebauen, puščariti, pušariti, puščivno, pušivno, puščo, pušo obdelovati.
Bauerhaft, ſ. **Bäuerisch**.
Bauerhaus, Bauernhaus, das, kmetiška hiša.
Bauerhof, der, kmetija; ſ. auch **Bauernhaus**.
Bauerhufe, nach *Grimm* **Bauerhube**, die, zemlja, kmetija; ganze, cela zemlja; halbe, pol zemlje.
Bauerhund, der, kmetiški pes; nach *V.*, kuma.
Bauerhütte, die, ein ſchlechtes Wohnhaus, koča, bajta, kočura; *serb.*, koliba; der Bewohner derſelben, kočar; darin wohnen, kočariti.
Bäuerin, die, **Bauersfrau**, kmetica, kmetovska gospodinja, verächtl. kmetavslja; Bauersfrau ſein, gospodiniti; der Bäuerin, kmetičin.
Bäuerisch, *adj.*, kmetišk, kmeč; *fig.*, zarobljen, debel, srov, grob*; *adv.*, kmeč, po kmetovsko, zarobljeno.
Bauerjunge, ſ. **Bauerburſche**.
Bauerkerl, der, kmetavs, kmečki hrust, terš.
Bauerkleid, Bauernkleid, das, kmečko oblačilo, kmetovska obleka.
Bauerknecht, der, kmečki hlapec.
Bauerkoſt, Bauernkoſt, die, kmečka hrana.
Bauerleben, das, kmečko življenje.
Bauerlehen, das, kmetija, kmetiška zemlja; *jurid.*, kmetovski fevd*.
Bäuerlein, das, kmetič.
Bauerleute, *pl.*, kmetje, kmečki ljudje.
Bauerlied, das, kmečka pesem.
Bauermagd, die, kmečka dekla.
Bauermäßig, ſ. **Bäuerisch**.
Bauermenſch, das, kmečka ženska.
Bauernammer, der, (Emberiza rustica), kmečki sternad.
Bauernaufruhr, -aufſtand, der, kmetiški punt, kmetiška vstaja.
Bauerndeich, der, welcher von der ganzen Bauerſchaft gemeinſchaftlich gemacht und unterhalten wird, soseskin jez, občni jez.
Bauernfeind, der, sovražnik kmetov, kmetovski nasprotnik.
Bauernfreund, der, prijatel kmetov, kmetovski prijatel.
Bauernfrohne, die, tlaka, rabota.
Bauernkönig, der, ein Anführer der Bauern bei feierlichen Gelegenheiten, starašina.
Bauernkreſſe, die, kamnita kreša.
Bauernkrieg, der, kmečka vojska, černa vojska.
Bauernrock, der, kmečka suknja.
Bauernſchinder, der, oderuh kmetov; *serb.*, gnjiselo.
Bauernſchwalbe, die, (Hirundo rustica), černa lastovka.
Bauernſtand, der, kmetovski stan, kmetje, kmetovščina, kmetovšina.
Bauernſtolz, der, kmetiška ošabnost, prevzetnost, prevzetija, kmetiški napuh.
Bauerntanz, der, kmetiški ples.
Bauerntracht, die, kmečka noša.
Bauernverſtand, der, kmetiški, priprosti razum.
Bauerregel, die, kmečki pregovor, kmetovsko pravilo.
Bauerſchaft, die, kmetstvo, kmetje, kmetovščina, kmetovšina, kmetšina.
Bauersleute, die, kmetje.
Bauersmann, der, kmet.
Bauersſprache, die, kmetiški jezik, prosti govor, kmetiško govorjenje.
Bauerſtand, ſ. **Bauernſtand**.
Bauerſtolz, *adj.*, bäuerisch ſtolz, zarobljeno ošaben.
Bauerſtolz, ſ. **Bauernſtolz**.
Bauertölpel, der, kmetiški trap.
Bauervolk, das, kmetje, kmetovščina, kmetovšina; *serb.* seljačina.
Bauerwagen, der, kola *pl.*, kmečki voz.
Bauerweib, das, kmetica, kmetinja.
Bauerweſen, das, kmečke reči, zadeve, kmetovšoina, kmetovšina.
Bauernwetzel, (Ohrſpeicheldrüſenentzündung), podušesna bula.
Bauerwirthſchaft, die, kmetijstvo, kmetiško gospodarstvo.
Baufach, ſ. **Bauweſen**.
Baufähig, *adj.*, dieſer Grund iſt baufähig, te tla se dajo obdelovati, v njivo spremeniti.
Baufällig, *adj.*, razpadin, razpadljiv, podertljiv, slab, star, na kup viseč, omahel, trohnel; baufällig ſein, na kup lesti; es werden, na kup zlesti; dieſes Haus iſt baufällig, ta hiša se hoče podreti; Sprichw., za to hišo se gnjivec in podert pravdata.
Baufälligkeit, die, razpadljivost, trohljenost, starost.
Baufeld, das, polje, orno, oravno polje, ral, *f.*, tla za njivo, za obdelovanje.
Bauflöße, die, eine aus Bauholz verfertigte und damit beladene, plitva lesa, lesna plitva, plavica.
Baufreijahr, das, prostost nove hiše od davkov.
Baufrohne, die, tlaka pri stavbi, zidarska tlaka.
Baufuhre, die, zidarska vožnja.
Baufürer, der, zidavec.
Baugefangener, ein, zum Feſtungsbaue verurtheilter Verbrecher, jetnik obsojen k očitnimu delu (na terdnjavi); *serb.* robljaš,

Baugeiſt, der, ſ. **Baulust**.
Baugeld, das, denar za zidanje.
Baugeräthſchaft, die, orodje, priprava za zidanje, za stavljenje poslopij, orodje za zidarstvo.
Baugericht, ſ. **Bauamt**.
Baugerüſt, das, zum Behufe des Baues, oder.
Baugrund, ſ. **Bauplatz**.
Bauhaft, *adj.*, im Bergbau, was wirklich gebauet wird, delan; eine Zeche bauhaft halten, jamo delati; v kopavnem stanu ohraniti, to je, skerbeti, da je rudnik varen in da se v resnici dela v njem.
Bauhandwerk, das, zidarija, zidarstvo, zidarsko, stavbne rokodelstva; es treiben, zidariti; es lernen, zidarskiga se učiti.
Bauherr, der, zidavec, naročnik, lastnik, gospodar zidanja; Aedilis in Städten, svetovavec za stavbe, za poslopja.
Bauhof, ſ. **Zimmerhof**.
Bauholz, das, jedes Werkholz im Gegenſatze des Brennholzes, les; als Baumaterial, tesarski les, les za pohištva; gefälltes Bauholz, nach *Jan.* bervanje.
Baujoch, das, im Bergbaue, die Oberſchwelle, welche auf den Seitenpfählen des Ganges liegt, damit nichts von oben einfallen kann, nach *V.*, preklada.
Baukoſten, *pl.*, stroški zidanja, stavljenja.
Baukunſt, die, stavništvo, stavbnija†, architektura, stavbna, zidavna umetnost; nach *V.*, stavstvo, zidavstvo.
Baukünſtler, der, (umetnik) stavitelj, stavnik, stavbar†, arhitekt.
Bauland, das, ſ. **Baufeld**.
Baulehm, der, ilo, il, glina, ilovica za zidanje.
Baulente, *pl.*, zidarji, delavci, ki imajo opravilo pri stavljenji poslopja; Bauern, kmetje.
Baulich, *adj.*, er muß das Haus im baulichen Zuſtande erhalten, mora ohraniti hišo v dobrem, t. j., takem stanu, da je ljudem meči, prebivati v njej.
Baulichkeit, die, poslopje, hiša, s'hota.
Baulohn, der, plačilo, mezda delavcov.
Baluſt, die, veseljo do zidanja; es herrſcht eine große Baluſt, vse hoče hiše zidati, ljudje veliko zidajo.
Baluſtig, *adj.*, er iſt baluſtig, ima veselje do zidanja, rad zida.
Baum, der, drevo, auch *altsl.* drévo; ein hohler Baum, skramola (?), škrambol, štorasto drevo; bei den Webern, um welchen das Garn gewickelt wird, vratilo, navoj; für das gefertigte Gewebe, spodnje vratilo; an den Schlitten, saninec; ſ. auch die zuſammengeſetzten: **Hebebaum, Heubaum, Maſtbaum, Schlagbaum, Stammbaum** ꝛc.; es fällt kein Baum auf einen Hieb, na en mah so hrast ne podere; ein Kerl wie ein Baum, hrust kakor hrast; ein wilder Baum, nach *Jan.* dobruhna.
Baum-, in der Zſtzg., drevesni, drevni, drevnati.
Baumähnlich, Baumartig, *adj.*, drevesast, drevesu podoben.
Baumanger, der, drevnata trata, z drevjem obsajena trata.
Baumann, der, selak, kmet.
Baumaterialien, die, priprava za zidanje, stavivo, zgraja; *serb.* gradivo.
Baumbaſt, der, ličje, lika; ein Streif davon, ličina; ſ. **Baſt**.
Baumbeſchreibung, die, popis dreves, drevopisje †.
Baumblüthe, die, drevno cvetje, cvetje z dreves; die Zeit derſelben, drevni cvet; es war um die Baumblüthe, bilo je o cvetu dreves.
Baumbrand, der, smolika.
Baumbruch, der, lom; das niedergeriſſene Holz, kladje, polomljina, podertina; ein derſei Baum, klada.
Baumbrüchig, *adj.*, polomljen, podert.
Bäumchen, Bäumlein, das, drevesce, drevce.
Bäume, *pl.*, viel Bäume, drevje, *coll.*; die Bäume ſchlagen aus, drevje zeleni, popka.
Baumeiſter, der, mojster stavnik, stavitelj, stavski mojster, arhitekt, zidarski mojster.
Baumeln, *v. n.*, ſich im Hangen hin und her bewegen, bingljati, gugati se, ouzati se; der wird noch baumeln, ta bo še visel.
Bäumen, *adj.*, nur in der Zſtzg. gebräuchlich, z. B. birn-, apfel-, eichbäumen, hrušev, jablanov, hrastov ꝛc.
Bäumen, ſich, *v. r.*, auch als *v. n.*, speti, spenjati se; postaviti, postavljati se po koncu, na zadnje noge; *v. a.*, mit dem Wieſenbaume befeſtigen, požerditi, žerditi, povezati, povezovati; ſ. auch **Aufbäumen**; *v. n.*, bei den Jägern, auf den Baum ſpringen, laufen, zagnati, zaganjati se, skočiti, skakati, zagnati se na drevo, nach *V.*, zadreviti se.
Baumente, die, drevesna raca.
Baumfalk, der, (Falco Subbuteo,) drevesni školič, sokolič.
Baumfall, ſ. **Baumbruch**.
Baumfalle, die, past, drevna past, padka na drevesu nastavljena, nastava.
Baumflechte, die, (Lichen pulmonarius), pljučni lišaj, bohinjski mah.
Baumfloh, der, (Podura arborea), drevna bolha.
Baumförmig, ſ. **Baumähnlich**.
Baumfrevel, ſ. **Waldfrevel**.
Baumfroſch, der, zelena žaba.
Baumfrucht, die, sad; *coll.* sadje.
Baumgang, der, ſ. **Allee**.
Baumgans, die, kokošna gos.
Baumgarten, der, sadni vert, drevni vert, sadovnik, sadna ograda.
Baumgärtner, der, sadni, drevni vertnar.
Baumgärtnerei, die, sadna vertnarija, obdelovanje, ravnanje sadovnikov.
Baumgeländer, das, brajda.
Baumgeſtalt, die, podoba drevesa.
Baumgipfel, der, verh, veršič, veršiček, veršičič, veršek; auch ertič; *altsl.* vršije, vršičje.

Baumgrille, die, (Certhia familiaris), mali plezovt, plezovček, plazirec.
Baumgrindel, Baumgrendel, der, Pflugbaum, gredelj.
Baumhacker, der, (Picus), detal oder detel, žolna, *altsl.*, detelj, detl und auch žl'na; s. auch Baumgrille.
Baumhändler, der, kupčevavec s sadnimi drevesi, drevesci.
Baumharz, das, drevesna smola, nach *M.*, kecmec.
Baumhebe, die, **Baumheber**, der, schwere Bäume auf den Wagen zu heben, vód, vnd, navor, zvód.
Baumhecke, die, zalog, živa meja, živ plot; *serb.*, živica.
Baumholder, der, (Sambucus nigra), bezeg; aus Baumholder, bezgov; das Holz davon, bezgovina.
Baumhöhle, Baumhöhlung, die, duplo, duplje, dupina; dupla, žlambor, škrambol (?), (*altsl.*, duplina; — ein hohler Baum, duplenica); Baumhöhlen habend, dupel, duplast, duplinast.
Baumholz, das, les, drevje.
Baumhüpfer, der, (Aranea truncorum), eine Art Spinnen, preskočni pajik, skoček.
Bäumig, *adj.*, z drevjem obraščen, obrašen, s. auch Baumstark.
Baumkahn, der, čoln iz votliga drevesa.
Baumkautig, *adj.*, brez živih robov; baumkautig sein, živih robov ne imeti.
Baumkelter, die, ročna preša *, tlačivnica, stakavnica, preša s kolam, preša z ovnam.
Baumkien, der, borova, suha treska oder terska.
Baumklette, die, **Baumkletterer**, s. Baumgrille.
Baumknospe, die, drevesni popek.
Baumkohl, der, velikanski vobrovt *.
Baumkratze, die, (Lichen Islandicus), svinjski, planinski mah.
Baumkrebs, der, rak.
Baumkrone, s. Krone, glava, verh drevesa.
Baumkrüppel, der, krivenča, krivenčasto, krevljevo, zamorjeno drevo.
Baumkunst, die, sadjoreja, sadjarija.
Baumlang, *adj.*, ein baumlanger Mensch, dolgan.
Baumläufer, der, s. Baumgrille.
Baumlaus, die, (Aphis), drevesna uš.
Baumleer, *adj.*, gol, brez drevja; eine baumleere Stelle im Walde, jasa.
Baumlein, der, (Linum arboreum), steblasti lan.
Baumleiter, die, lestvica oder lojtra * s hlapcam, auch schlechtweg, hlapec, vertna lestva, lojtra.
Baumlerche, die, (Alauda arborea), gorski škerjanec.
Baumlilie, die, velika lilija.
Baumlos, s. Baumleer.
Baumlunge, die, s. Baumflechte.
Baummarder, der, (Mustela martes), braun und unter der Kehle gelblich, rujava kuna.
Baummark, das, steržen, auch sverž, *m.*; aus Baummark, sterženov; Baummark enthaltend, sterženast.
Baummast, die, Bucheckern, žir; Eicheln, želod; auch überhaupt für beides, žir; ich treibe die Schweine in den Baummast, ženem svinje v žir.
Baummeise, s. Meise, Sterzmeise.
Baummeißel, der, podrezilnik, reznik.
Baummesser, das, kroželj, s. auch Astmesser.
Baummesser, der, drevomér †.
Baummoos, das, drevesni mah, auch meh.
Baumnachtigall, die, slavec.
Baumöl, das, laško olje, oljkino olje, drevoo maslo.
Baumpilz, der, gliva, drevesna goba.
Baumpresse, die, s. Baumkelter.
Baumrände, die, smolika, černivec, černa hrasta.
Baumrebe, die, die sich an Bäumen in die Höhe ranket, brajda, planta (?).
Baumreich, *adj.*, drevesnat, drevnat.
Baumreihe, die, s. Allee.
Baumreiter, der, (Felis catus), divji maček.
Baumrinde, die, überhaupt, lub, koža, *coll.* lubje, lubad; die äußere rauhe Rinde, skorja, kora; die innere, živi lub, mezdra; s. auch Bast.
Baumrose, die, (Viburnum opulus), kalinovna, kačji les.
Baumruthe, die, welche in die Fuge des Garnbaumes paßt, vkladavnik, proje *pl.*
Baumsaft, der, drevesni sok, muzga, mezga.
Baumsäge, die, drevna ali vertna žaga; žaga, in einigen Gegenden auch, pila za drevje.
Baumsalbe, die, drevesno mazilo, drevna maža.
Baumsauger, der, s. Aussauger.
Baumschänder, der, drevesni škodovavec, sovražnik, drevokvarnik †; s. auch Waldfrevler.
Baumschatten, der, (drevesna) senca.
Baumscheibe, die, bei den Webern, kolo na statvah.
Baumschere, die, drevesne škarje, vertne škarje *pl.*
Baumschiff, das, čoln iz celiga, obli čoln, beden.
Baumschimmel, der, trohljivec, plesen, pir.
Baumschlag, der, die Art und Weise Bäume abzubilden, listje, vejevje oamalano, drevesni mal.
Baumschließer, der, ein Bedienter zur Bewahrung des Einganges der Häfen u. dgl., zapirač.
Baumschnecke, die, drevesni polž.
Baumschnepfe, s. Wiedehopf.
Baumschnitt, die, obrezava, obrezovanje dreves.
Baumschrötter, der, (Lucanus cervus), rogač, rogin; klešćman, klešman.
Baumschule, die, sadišče, sadiše, drevno

Baumschwalbe, die, (Muscicapa atricapilla), černi muhar.
Baumschwamm, der, (Tremella), gliva, drevesna goba.
Baumspatz, Baumsperling, der, (Fringilla montana), poljski vrabec.
Baumspecht, der, (Picus), s. Baumhacker.
Baumspinne, s. Baumhüpfer.
Baumgeschwamm, das, drevesna, kresivna goba.
Baumstamm, der, deblo, steblo; nach *M.*, strom; nach dem *serb.*, stablo.
Baumstark, *adj.*, korenast, krošnjat, teršat; ein baumstarker Mensch, korenjak, koren, hrnst, terš, teršat.
Baumstein, der, (Dendrites), drevnik.
Baumstock, der, panj, parobek, štor, terš; s. Klotzbeute.
Baumstück, das, ein mit Bäumen bepflanzter Platz im Garten, sadni vert, sadjišče, sadjišč, ukovšče (etwa lukovšče?).
Baumstumpf, der, štremelj; s. auch Baumstock.
Baumthal, das, drevnati dol.
Baumtrockniß, die, drevesna sušica.
Baumumschattet, *adj.*, senčnat, hladan, hladen.
Baumwachs, das, zum Verbinden der Bäume, vertnarski vosek, smolni vosek, vertno mazilo, drevomaz †.
Baumwagen, der, ein kleiner Wagen, der von Menschen gezogen wird, ročne kola, kolica *pl.*, kolesnice, samotežin voziček; cize *pl.*, garc (?) *pl.*
Baumwanze, die, (Aphis), drevesna stenica.
Baumwärter, der, vertni čuvaj; Forstknecht, lesni varh, lesni čuvaj, logar, sekovarh (?).
Baumweide, die, (Salix alba), bela verba.
Baumweißling, der, drevesni belin, beli drevesni metulj.
Baumwerk, das, drevje.
Baumwinde, die, eine Winde, Bäume damit auf den Wagen zu winden, vinta, vitev; s. auch Baumheber; (Hedera helix), beršljan, beršlin; daraus gemacht, beršljanov, beršlinov.
Baumwoll-, s. Baumwollen.
Baumwolle, die, drevesna volna, bombaž, gombaž, pavola *; *serb.* pamuk; *poln.* bavełna.
Baumwollen, *adj.*, bombažast, bombažev, pavolnat *; baumwollener Zeug, bombaževina.
Baumwollenbaum, der, (Gossypium arboreum), bombaževec.
Baumwollengarn, das, bombažasta preja.
Baumwollenhändler, der, bombažar.
Baumwollenpflanze, die, bombažnica.
Baumwollenstaude, s. Baumwollenbaum.
Baumwollenweide, die, (Salix pentandra), volnata verba, kosmata verba.
Baumwollicht, *adj.*, bombažast.
Baumwollspinnerei, -weberei, die, bombaževa predivnica, tkavnica.
Baumwollzeug, das, bombaževina.
Baumwurz, s. Engelsüß.
Baumzucht, die, zasad, sajenje dreves, drevoseja †, sadjoreja †.
Baumzweig, der, vejica, odraslek, mladika.
Bauordnung, die, stavbni red.
Bauplan, der, obris, načert stavbe.
Bauplatz, der, selišče, selišc, stavišče, stanišče, staniše, zidališče, zidališe.
Baupolizei, die, stavna, stavbna policija.
Baurath, der, stavbni, stavni svetovavec od. sovetnik.
Baurechnung, die, stavna poštetva, prештetev, (stavbno rajtanje).
Baureif, s. Reinfarren.
Baurißß, der, s. Bauplan.
Bausand, der, pesek za zidanje.
Bausback, der, **Pausback**, debeloličnik, bunjevec; eine Bausbackige, bunja; auch lieman, *serb.* bucman.
Bausbacken, *v. n.*, ustiti se, bahati (se).
Bausbäckig, *adj.*, debeloličen, bunjast, čverst, omašek, zgatek.
Bausch, der, eine halbrundliche Hervorragung, žmokel, žmoklič; in der Chirurgie, i. e. Compresse, ein weicher Körper, der einige Kraft sich auszudrhnen hat, blazinica; s. auch Dolde; bei den Gränzen, eine Fläche, welche auf der einen Seite herausgehet, nach *V.*, zbuhlina; im Bausch kaufen, počez, vprek, čez kupiti, vse poprek, eno v drugo kupiti, poverhama kupiti; *serb.* kupiti odsekom.
Bauschärmel, der, nabuhljen rokav.
Bäuschchen, das, blazinica, vajšnica *.
Bauschen, *v. n.*, aufschwellen, sich von innen ausdehnen, izbuhliti, buhliti se, izbuliti, buliti.
Bauschig, *adj.*, omašen, puhel, nabuhljen, nabuhnjen.
Bauschkauf, der, poverhama kup, kup navprek.
Bauschreiber, der, stavbni, stavni pisar.
Bauschule, die, učilnica zidarstva, stavitelstva, zidarska šola.
Bauschutt, der, razdertina, razsip.
Bauschverkauf, der, prodaja navprek.
Bause, die, načert malarije.
Bausen, s. Bauschen.
Baustatt, die, Baustätte, ein zu einem Gebäude bestimmter, od. ein bereits damit besetzter Ort, selišče, selišc, stanišče, staniše, selo; s. auch Bauplatz.
Baustein, der, welcher zum Bauen brauchbar ist, kamen za zid, zidaven, ziden kamen.
Baustelle, s. Bauplatz.
Bausucht, s. Baulust.
Bautag, der, an welchem man Baufrohne zu verrichten schuldig war, tlačanski dan.
Baute, die, zidarija, poslopje, stavba; er hat sein ganzes Vermögen in Bauten gesteckt, vse svoje je zazidal, pozidal.
Bauverbot, das, prepoved zidanja.
Bauverständig, *adj.*, umen v stavljenji, mladišče, auch schlechtweg, mladišče, mladiše, vertna šola, drevesno rejišče, rejiše.

znajden v zidanji in tesanji, premeten, učen na stavbo.

Bauverwalter, der, oskerbnik zidanja.

Bauwerber, der, prosivec za dovoljenje zidati.

Bauwesen, das, der Inbegriff alles dessen, was zur Aufführung und Erhaltung der Gebäude gehöret, stavstvo, zidarija in tesarija.

Bauwürdig, *adj.*, würdig gebauet zu werden, besonders im Bergbaue, obdelovaven, kopanja vreden.

Bauzen, *v. n.*, habniti, lopniti na kaj.

Bauzeug, der, alle dazu nöthigen Materialien, als Sand, Steine, Holz, priprava za zidanje, zgraja, stavivo; *serb.* gradivo.

Bauzierath, der, Theile, welche bloß zur Zierde dienen, stavbni lišp.

Baxen, besser **Boxen**, *v. r.*, biti se s pestmi, skusiti se na pesti; nach *Jan.* rogvati se.

Bay, die, auch **Bai**, ein kleiner Meerbusen, zatok, zaklonica, zanožina; *poln.* zatoka morska; *russ.* morskaja guba, nach *V.* auch morski kot; s. auch **Bucht**, **Meerbusen**.

Bayonnet, **Bajonet**, das, welches auf den Lauf einer Flinte gesteckt wird, bajonet, baganet in O. K. (richtiger nach der span. Aussprache), bodilo; *russ.* štik; mit dem Bajonet angreifen, iti na bajonete, z bajoneti se sprijeti.

Bayonnet-, in der Zstzg., bajonetov.

Bayonnetangriff, der, napad z bajonetam.

Bayonnethals, der, bajonetov vrat.

Bazar, der, sejmišče, sejmiše, sejm, pazár (*arab.* u. *türk.*).

Be, eine untrennbare Partikel, die vor Zeitwörtern und andern von denselben abgeleiteten Wörtern steht; sie wird im Slovenischen gegeben: durch ob- od. o-, wo sie die Bedeutung von *circum* hat, z. B. bearbeiten, obdelati; beschauen, ogledovati; bewachsen, obrasti; durch po-, za-, na-, wenn es die vollendete Einwirkung auf einen Gegenstand ausdrückt, z. B. berühren, pošlatati; bedenken, pomisliti; beriechen, povohati, povonjati; begraben, zakopati; beabsichtigen, nameniti, usf.

Beabschieden, sich, *v. r.*, posloviti, sloviti se, slovo vzeti, jemati (od koga).

Beabsichten, **Beobsichtigen**, **Bezwecken**, *v. a.*, etwas, nameniti, namenjati, auch nameniti se, nakaniti, kaniti, v misli imeti, misliti; *serb.* nameravati; er beabsichtiget zu bauen, misli zidati, namenil se je zidati, misel ga je zidati.

Beachten, *v. a.*, etwas, paziti, gledati, misliti na kaj, ozir imeti na kaj, zmeniti se, marati za kaj; in St. auch, povančati kaj od. na kaj, počislati kaj.

Beachtenswerth, **-würdig**, *adj.*, pomislika, ozira vreden, znamenit.

Beachtung, die, ozir, pomislik; mit Beachtung der Verhältnisse, glede na okoliščine, okolišine, pomislivši na okoliščine.

Beächzen, *v. a.*, ječati, stokati nad čim.

Beackern, *v. a.*, oborati, oboravati, obdelovati, orati.

Beädern, *v. a.*, obžiliti, obžilovati.

Beahnden, s. **Ahnden**.

Beamte, der, urednik, richtiger als uradnik, welches übrigens schon Gutsmann in dem ungetreue Beamtete betreffenden Sprichworte: uradnik okradnik aufführt, *cfr.* das *poln.* urzędnik; auch cesarsk od. deržaven služabnik, oblastnik, gosposkin opravilnik; des Beamten, urednikov; *dim.* uredniček.

Beamten-, in Zstzg., uredniš k.

Beamtengehalt, der, plača urednikov.

Beamtenstand, der, uredniki, uredništvo, stan urednikov.

Beängstigen, **Beängsten**, *v. a.*, plašiti, strašiti, komu strah, britkost delati, pestiti; s. auch **Aengstigen**.

Beängstigung, die, plašenje, težava, britkost.

Beansprucheu, s. **Ansprechen**.

Beanständen, **Beanständigen**, *v. a.*, oöitati kaj, ustavljati se nad čim; die Waare wurde beanständet, blago je bilo zgrajano (po naročniku); zaderžano, za sumljivo izrečeno (od gosposke); auch prigovarjati čemu; eine Rechnung, s. **Bemängeln**.

Beantlizen, s. **Besehen**.

Beantragen, *v. a.*, nasvetovati, svetovati kaj, predložiti †, predlagati kaj.

Beantworten, *v. a.*, eine Frage, odgovoriti, odgovarjati na kaj, odgovor dati na kaj; einen Brief, odpisati, odpisovati; einen Laut, odglasiti oder oglasiti se, odmevati se; einen Gesang, odpeti, odpevati.

Beantwortung, die, odgovor, odgovarjanje; schriftliche, odpis; in Beantwortung, odgovarjaje, odpisovaje.

Beanzeigen, *v. a.*, Jemanden wegen eines Verbrechens, iz ovadljejev, iz osumb koga okriviti hudodelstva, koga obdolžiti, dolžiti hudodelstva iz osumljejev.

Beanzeigung, die, rechtliche, pravna okriva po osumbah.

Bearbeitbar, *adj.*, obdelovaven, kar se da obdelati, obdelovati.

Bearbeiten, *v. a.*, obdelati, obdelovati (n. p. polje); eine schriftliche Aufgabe, zdelati, zdelovati; Eisen, skovati, kovati; eine Erzählung nach dem Französischen bearbeiten, narediti, storiti, delati po francoskem; das Bauholz, obtesati, obtesavati, tesati; vergebens bearbeitete man ihn allerseits, zastonj so ga nagovarjali, napravljali, auch obdelovali, mečili od vsih strani; s. auch **Prügeln**; *v. r.*, sich bearbeiten, prizadeti, prizadevati si, gnati se, truditi se, napenjati se.

Bearbeiter, der, in den obigen Bedeutungen, obdelovavec, izdelovavec, kovač, tesač, nagovarjavec.

Bearbeitung, die, in den Bedeutungen des Zeitwortes, obdelava, obdelovanje, izdelovanje, kovanje, tesanje, nagovarjanje.

Beargwohnen, *v. a.*, natolcovati koga; er wird allgemein beargwohnt, sum nanj bije; s. auch **Argwohnen**.

Bearmen, *v. a.*, umarmen, objeti, objemati, objemši deržati, auch obramiti.

Bearscht, *adj.*, ritast.

Bearten, *v. a.*, arthaft machen, obdelati, obdelovati.

Beaschen, **Beäschen**, *v. a.*, popepeliti, opepeliti, pepeliti.

Beästen, sich, *v. r.*, v veje iti, razkošatiti se.

Beatifiziren, s. **Seligsprechen**.

Beaufsichtigen, *v. a.*, nadgledovati †, na sumi imeti koga, gledati, skerb imeti na koga; *serb.*, nach *Vuk*, nadzirati, nadgledati.

Beauftragen, *v. a.*, naročiti, naročati, naročevati komu kaj, auch naložiti, nalagati, zaukazati, zaukazovati; wer ist damit Beauftragt? komu je to naročeno?

Beauftrager, der, naročivec, naročevavec.

Beauftragt, *adj.*, komur je naročeno, der beauftragte, narokojemnik †.

Beauftragung, s. **Auftrag**.

Beaugen, **Beäugen**, **Beäugeln**, *v. a.*, pogledati, pogledkati, pogledovati na kaj, pregledkovati, pomežurkniti, pomežurkati.

Beaugenscheinigen, *v. a.*, ogledati, egledovati, razgledati.

Beaugenscheinigung, die, ogled, razgled, s. auch **Augenschein**.

Beaugenscheinigungs-, in Zs., ogledni.

Bebalsamen, s. **Balsamiren**.

Bebändern, *v. a.*, z verpci ali pangeljci* olišpati, s trakmi ozališati, obtrakati.

Bebarten, **Bebärten**, *v. a.*, obbraditi, obradovati; bebartet, bradat.

Bebauen, *v. a.*, einen Platz, ihn mit Gebäuden ausfüllen, pozidati, pozidovati seliščе, selišе; das Feld, obdelati, obdelovati; Feldbauer sein, kmetovati.

Bebauer, der, obdelovavec, kmet, težak.

Bebäumen, *v. a.*, zasaditi, obsaditi, nasaditi, saditi drevja na kakem mestu.

Bebeißen, *v. a.*, agristi, obrebati, rebati.

Beben, *v. n.*, trepetati, tresti se, auch makatati se; die Erde bebt, zemlja se trese; die Kälte macht mich beben, mraz me trese, makata; vor Furcht beben, straha (od strahu) trepetati, dergetati, derhtati; sich bebend bewegen, gugati so, majati se; bebend annemmen, pritrepetati, pritresti se; sanft beben, trepetljati; vor einem, tresti se pred kom; bebende Stimme, trepetav, trepeč, tresaven glas; ich bebe für oder um dich, bojim se za te.

Beben, das, trepet, derget, tres, trepetanje, derhtanje; des Bebens müde werden, natrepetati se; er verbrachte im Beben drei volle Nächte, tri cele noči je pretrepetal.

Bebildern, *v. a.*, s podobami olišpati, olepšati.

Bebinden, *v. a.*, obvezati oder obezati, obvezovati.

Beblasen, *v. a.*, eine Flasche, oviti z mehurjem; besingen und beblasen; s. **Ausposaunen**.

Beblättern, sich, *v. r.*, oblistiti, listiti se, pérje dobiti, dobivati, beblättert, listnat.

Beblechen, *v. a.*, oplehati, plehati *, s kositram, kositarjem obiti, obijati.

Bebleien, s. **Plombiren**.

Beblümen, *v. a.*, mit Blumen schmücken, ocvetličiti, s cvetjem ozališati.

Beblunten, *v. a.*, okervaviti, okervavljati, kervaviti.

Bebohlen, *v. a.*, obiti, obijati, obložiti, oblagati z deskami, s pažnicami, opažiti, opaževati.

Beborden, **Beborten**, **Bordiren**, s. **Bebrämen**.

Bebrämen, *v. a.*, obšiti, obšivati, obrobiti, robiti.

Bebrillen, *v. a.*, die Nase, natakniti očnice na nos.

Bebrücken, *v. a.*, einen Fluß mit einer Brücke versehen, most narediti, narejati, delati čez vodo, premostiti reko.

Bebrühen, *v. a.*, popariti, pariti.

Bebrunzen, *v. a.*, poseati, oseati, oščivati, pošverkati.

Bebrüten, *v. a.*, durch Brüten fruchtbar machen, izleči, leči, izlegati, izvaliti, valiti, na jajcih sedeti; der Geitz bebrütet seine Schätze, lakomnež sedi na plesnjevih cekinih, kakor kokoš na jajcih.

Bebung, die, s. **Beben**.

Bebunten, *v. a.*, opisati, opisavati.

Bebürden, *v. a.*, otovoriti, tovoriti; butaro, breme naložiti, nalagati, opertiti; *altsl.* auch, obremeniti, obrenjati; zu viel bebürden, preobtovoriti, preobložiti.

Bebürsten, s. **Bürsten**.

Bebuscht, *adj.*, z germovjem, germičevjem obrašćen, obrašen.

Beccassine, die, Wasserschnepfe, auch Himmelsziege, (Scolopax Gallinago), kozica.

Becher, der, kozarce, kupica, čaša, čašica, kupa, torilo, plotaréek, žmulj; *altsl.*, čaša, čašica.

Becherblume, die, pimpinelica.

Bechereisen, das, ein tragbarer Amboß, Becher darauf zu schlagen, glavač.

Becherflechte, die, kupičnata lišajka †.

Becherförmig, *adj.*, čašast, kupičast.

Becherglas, das, kozarce, čaša.

Becherheld, die, pijanec.

Becherlein, das, kozarček, čašica.

Bechern, *v. n.*, die Becher fleißig leeren, popivati, pijančevati, kozarce zvračati, sušiti, nach *V.* auch, kozarčati.

Becherschwamm, der, (Peziza), kupičnata gobica †.

Becherstürzer, der, kozarčar, pijanec, ki kozarce zvrača, izliva, izpraznuje.

Bechertasse, die, čaša, čašasta šalica, skudelica.

Bechertraube, die, bei den Töpfern, ein hölzernes Werkzeug, die Gefäße von gleicher Tiefe zu machen, nach *V.*, lončarska mera, posodna mera.

Becken, das, medenica, (von med *f.*, auch *serb.*, *böhm.* u. *poln.*); eine flache Schüssel, plitvica; ein Waschbecken, umivalnica,

od. umivavnica, umivalnik; eine Vertiefung im Erdboden, jaška, rupa, kotel; und wenn sie zum Wasserbehältniß dient, nach *V.*, močilo; Wasserbecken, s. Bassin; in der Anatomie, medenica; ein musikalisches Instrument, s. Cymbel.

Becken-, in Zstzg., medenični, umivalnikov, umivavnikov.

Beckenabweichung, die, nepravilnost medenice.

Beckenader, die, medenična žila (privodnica od. odvodnica).

Beckenaxe, die, medenična srednica.

Beckenband, das, medenični vezek.

Beckendurchmesser, der, medenični premérnik.

Beckeneingang, der, medenično vhodišče, vhodiše.

Beckenförmig, *adj.*, medeničast.

Beckengeflecht, das, medenični upletek.

Beckenhöhle, die, medenična votlina, duplina.

Beckenschläger, der, medeničar, klamfar*.

Becker, s. Bäcker.

Beckhammer, der, bei Kupferschmieden, nach *V.*, kljuvavnik.

Bedachen, *v. a.*, ein Haus, pokriti, kriti, pokrivati; neu bedachen, prekriti, prekrivati hišo.

Bedacht, der, pomislik, premislik, pazljivost, opaznost, opaz; s. auch **Bedächtlichkeit**; mit Bedacht, premišljema, opazno; ohne Bedacht, nepremišljema, brez pomislika; Bedacht nehmen auf etwas, pomisliti, misliti na kaj, spomniti se česa, paziti, gledati na kaj.

Bedacht, *adj.*, opazen, pazljiv; s. auch **Aufmerksam**; bedacht sein auf etwas, skerb imeti, skerbeti za kaj, misliti na kaj, spomniti se na kaj od. česa.

Bedächtig, Bedächtlich, *adj.*, spremišljen, premišljiv, pazen, pazljiv; *serb.*, auch razborit, oprezan; *adv.*, premišljeno, pazno, pazljivo, premišljema, s pomislikam.

Bedächtigkeit, Bedächtlichkeit, die, premišljivost, premišljenost, opaznost, pazljivost, auch premislik, pomislik.

Bedächtiglich, *adv.*, s. **Bedächtig**, *adv.*

Bedachtlos, *adj.*, nepremišljiv, auch neskerben, nemaren; *adv.*, nepremišljema.

Bedachtnahme, die, mit Bedachtnahme auf die Schwierigkeit, pomislivši na težavnost; s. auch **Bedacht**, der.

Bedachtsam, s. **Bedächtig**.

Bedachtsamkeit, s. **Bedächtigkeit**.

Bedachung, die, kritje, pokrivanje; seit der Bedachung des Hauses sind 8 Tage verstrichen, osem dni je preteklo, kar smo pokrili hišo; das Dach selbst, streha; *serb.* krov.

Bedämpfen, s. Dämpfen.

Bedanken, sich, *v. r.*, zahvaliti, hvaliti, zahvaliti se; sich bei einem, zahvaliti, hvaliti, zahvaljevati se; sich für etwas, zahvaliti se za kaj; auch hvalo dati, dajati; ich bedanke mich dafür, hvala (lepa) za —.

Bedarf, der, potrebščina, potrebšina, potreba; für meinen Bedarf, za moje potrebe; nach Bedarf, kakor potreba nanese, po potrebi; der Bedarf an Brot, Kleidungsstücken ꝛc., kar se potrebuje kruha, obleke in druzih reči.

Bedauerlich, s. **Bedauernswerth**.

Bedauern, *v. a.*, einen, pomilovati, obmilovati, milovati koga, obžalovati koga; *serb.*, žaliti koga; ich bedauere ihn, žal mi je za-nj, mili se mi; das bedauere ich, žal mi jo za to; bereuen, kesati se česa.

Bedauern, das, **Bedauerniß**, die, milovanje, obžalovanje.

Bedauernswerth, Bedauernswürdig, Bedauerungswürdig, *adj.*, reven, tužen, milovanja, obžalovanja vreden.

Bedauerte, der, milovanec, obžalovanec.

Bedauerung, s. **Bedauern**, das.

Bedecken, *v. a.*, pokriti, pokrivati, kriti, prikriti, prekriti, zakriti; mit einer Decke, odeti, odevati; mit etwas Hohlem, zavezniti; mit einem Teppich, zastreti, razprostreti, razprostirati po —; mit einem Kleide, Tuche, zagerniti, zagrinjati, pogerniti, pogrinjati; durch Soldaten, obstražiti, stražiti; begleiten, spremiti, spremljati; beim Hengst, skakati; bei den Jägern, zagrabiti, popasti, popadati; *jurid.* založiti, zalagati, zastavo dati, varnost dati, zagotoviti; der Himmel ist bedeckt, oblačno je; ein bedeckter Weg, zaklonjen pot; das Wasser hat alles bedeckt, vse je pod vodo, vse je v vodi, vse je voda poplavila, oblila; die Berge bedecken das Land gegen Nordwinde, gore zaklanjajo deželo pred burjo (severjem); schützen, braniti, varovati; bestreuen, posuti, posipati; *v. r.*, bedecken Sie sich, pokrite se; sich mit Schande bedecken, osramotiti se, v sramoto se zakopati.

Bedecker, der, pokrivač, pokrivavec, krovec.

Bedeckung, die, pokritje, pokrivanje, pokrov; Dach, streha, odeja, pogrinjalo, pokrivalo; eine Anzahl Soldaten, stražniki, stražci, varhi, straža, vojaško spremstvo; Sicherheit, varnost; s. auch **Deckung**; in Festungen, zaklonica; Ausweis, izkaz, izkazno pismo.

Bedeichen, *v. a.*, zajéziti, józiti, zaježati, zagatiti; herum, objeziti, obježati.

Bedemund, Bettmund, der, odkup.

Bedenken, *v. a.*, erwägen, premisliti, premišljevati, misliti, pomisliti, pomišljati, razmisliti, razmišljati; ich habe es reiflich bedacht, dobro sim preudaril, presodil; seine Pflicht bedenken, spomniti, spominjati se svoje dolžnosti, pomisliti na svojo dolžnost; ich bedenke meine Gesundheit, mislim na svoje zdravje; im Testamente einen bedenken, pomisliti na koga, zmisliti se na koga v zadnji volji; voliti, poročiti, odkazati, zapustiti komu kaj; Sprichw.: Vorgethan und nach bedacht, hat manchen in groß Leid gebracht, bolje danes premisliti, kakor jutri žalovati, s. auch **Begaben, Beschenken**; *v. r.*, sich bedenken, pomišljati se (si), pomišljevati se (si), obotavljati se, ne derzniti se; sich eines Andern, sich anders bedenken, spremisliti se, od, premisliti, premišljevati se (si); *serb.* auch, predomisliti se, preumiti; er hat sich eines Bessern bedacht, spremislil se je, na bolje se je zmislil; er hat sich dabei auch bedacht, sebe tudi ni pozabil, za se je tudi poskerbel.

Bedenken, das, Ueberlegung, pomislik, pomišljanje, premislik, premišljevanje, pomisel; die Sache erfordert Bedenken, to reč je treba dobro preudariti, premisliti; Zweifel, pomislik, sumnja, obotava, dvom, skerb; ich trage Bedenken, zweifle, pomišljam si, skerbi me, ustavljam se nad —; ohne Bedenken, brez skerbi, brez obotavljanja; er hat ohne Bedenken eingewilliget, kar privolil je; ein rechtliches Bedenken, pravno menjenje, razsodek.

Bedenkfrist, s. **Bedenkzeit**.

Bedenklich, *adj.*, eine bedenkliche Sache, premislika vredna, in U. K. škakljiva (?) reč; gefährlich, nevaren; eine bedenkliche Urkunde, sumljivo, sumno pismo; ein bedenklicher Zeuge, sumljiva priča; das hat mich bedenklich gemacht, to je storilo, da zdaj ne vem, kaj bi počel; er ist bedenklich krank, zelo je bolan.

Bedenklichkeit, die, nevarnost, sumljivost, obotava, spotik, sumnja; du hast immer Bedenklichkeiten, vedno dvomiš, vedno imaš kake pomislike, nad vsako rečjo se ustavljaš, spotikuješ; die Sache ist von großer Bedenklichkeit, ta reč je kaj nevarna, škakljiva (?).

Bedenkzeit, die, čas za premislik, odlog za premišljanje, čas pomisliti; er nahm eine Bedenkzeit von 24 Stunden, izprosil si je 24 ur za premislik.

Bedenten, *v. a.*, einen (zurecht weisen), napotiti, napotovati, opomniti, opominjati, poučiti, poučevati koga; einem bedenten (bekannt geben), naznaniti, naznanjati komu; befehlen, ukazati, ukazovati, veleti, velevati, naložiti, nalagati; er läßt sich nicht bedenten, ne mara za podnk, ne sliši nobeniga napotovanja; *v. n.*, ein Zeichen von etwas sein, pomeniti od. pomenjati; *serb.*, značiti; jedes Wort bedeutet etwas, vsaka beseda kaj pomeni; was hat das zu bedenten, kaj če to reči? es hat nichts zu bedenten, nič ne de, nič za to; das hat viel zu bedenten, to je imenitna, važna reč; das bedeutet nichts Gutes, to ne kaže, ne obeta nič dobriga; auch (in U. K.), ne sluti na dobro; sein Wort hat nicht viel zu bedenten, njegova beseda ne velja dosti; nima veliko v sebi; die Wunde hat nicht viel zu bedenten, ta rana ni nevarna, ni znamenita.

Bedenten, das, s. **Bedeutung**; das wird Ihnen mit dem Bedenten zur Kenntniß gebracht, to se vam naznani s tem opominam, s tem pristavkam, da —.

Bedentend, *adj.*, dosti velik, ne majhen, važen†, znamenit, imeniten; *adv.*, dosti, precej; die Sache ist bedentend, to kaj pomeni, to ima nekaj v sebi; ist sehr bedentend, ima dosti v sebi; er ist ein bedentender Mann bei Hofe, veliko velja pri dvoru (pri cesarji, kralji); er sagte ein bedentendes Wort, povedal je (eno) imenitno; er machte eine bedentende Miene, imenitno, resno je pogledal.

Bedentendheit, s. **Bedentsamkeit**.

Bedentlich, s. **Bedentend, Deutlich**.

Bedentsam, *adj.*, pomenljiv, važen; s. auch **Bedentend**.

Bedentsamkeit, die, pomenljivost, znamenitnost, važnost†, imenitnost, veljavnost.

Bedeutung, die, Sinn, pomemba, pomen, pomenek; Wichtigkeit, znamenitost, važnost†, imenitnost; von Bedeutung sein, imeniten, važen biti; eine Sache von Bedeutung, s. Bedeuten, das.

Bedeutungsleer, Bedeutungslos, *adj.*, nepomenljiv, neznaten, nevažen.

Bedeutungsreich, Bedeutungsvoll, *adj.*, zelo važen, pomenljiv.

Bedewinde, s. **Ackerwinde**.

Bedielen, *v. a.*, obdiljati, obdiljevati, z deskami obložiti, oblagati, podeskati, popoditi.

Bedielung, s. **Boden**.

Bedienen, *v. a.*, Dienste leisten, poslužiti, služiti koga; bedienen einen, ihm das Nöthige geben, postreči, streči komu; auch podvoriti, dvoriti koga; jener bediente die Gäste, uni je stregel gostam; er hat mich gut bedient, dobro mi je postregel; der Handwerker bedient den Herrn oder ist ihm bedient, dela za gospoda, je njegov čevljar, krojač itd.; ein Amt bedienen, službo opravljati; was bedient er? kaj opravlja? die Messe bedienen, k maši streči; die Kanonen waren gut bedient, s topovi se je dobro ravnalo, merilo, streljalo; im Kartenspiel, farbo dati; *v. r.*, sich einer Sache bedienen, postreči si s kako rečjo, poprijeti se česa; auch služiti se česa; *serb.*, služiti se čim; porabiti, rabiti kaj, einer Gelegenheit, poprijeti se prilike; oft bleibt es unübersetzt, z. B. die Alten bedienten sich zum Schreiben des Griffels, stari so pisali z dleteam; bedienen Sie sich! (bei Tische), nujte, ponujto se!, in U. K., gew., dajte! sezite!; *serb.*, izvolite! auch poslužite se! ponudite se!

Bedienſam, *adj.*, postrežin, postrežljiv; zu bedienſam, prepostrežljiv.

Bedienſamkeit, die, postrežnost, postrežljivost; (*Grimm* u. *Heinsius* führen die in Oesterreich üblichen Ausdrücke: Bedienſam, Bedienſamkeit nicht an).

Bedienſten, *v. a.*, einen, v službo vzeti, jemati koga, službo dati, dajati komu.

Bedienſtete, der, služabnik, urednik.

Bedienſtung, die, služba (pri kaki gosposki).

Bediente, der, streže, — eta, strežnik, strežej, služabnik; nach *Jarn.* auch, zapleénik; *serb.*, sluga; s. auch **Dienſtbote**; sie, strežnica, služabnica; des Bedienten, strežetov, služabnikov.

Bedientenſeele, die, služna duša.

Bedientenstube, die, stanica za strežnike, za družino.
Bedientenstand, der, služabniki, strežništvo, posli, družina.
Bedienung, die, strežba, poslužba, postrežba; Amt, služba; s. auch **Dienerschaft**; Bedienung einer Kanone, Bedienungsmannschaft, topovni vojaki.
Beding, das, s. **Bedingung**.
Bedingen, *v. a.*, verabreden, pogoditi, pogajati se, dogovoriti, dogovarjati se zastran česa, zgovoriti se, zmeniti se, besedo si dati, besedo imeti; sich etwas bedingen, vorbehalten, izgovoriti, izgovarjati si kaj; er hat sich dabei Stillschweigen bedungen, pogoj je postavil, da se molči od tega; Eines bedingt das Andere, eno potrebuje druzega, je natvezeno na drugo; s. auch **Postuliren**.
Bedinguiß, s. **Bedingung**.
Bedingt, *adj.*, pogojin; abhängig, sich bedingt erbserklären, pogojno oder pod pogojem se oglasiti za dediča.
Bedingung, die, (conditio), pogoj; *serb.*, uvet; mit der Bedingung, s tem pogojem, s tem pristavkam; to da, samo da; ohne Bedingung, nepogojno; Verabredung, pogodba, dogovor; Vorbehalt, prideržek.
Bedingungslos, s. **Unbedingt**.
Bedingungssatz, der, pogojni stavek.
Bedingungsweise, *adv.*, pogojema, pogojno, s pogojem.
Bedornen, *v. a.*, s ternjem obdati; bedornt, ternjev.
Bedrängen, *v. a.*, stiskati, pritiskati, zatirati, tiščati, tišati, siliti, tesniti, tesnobiti, pestiti, viti, silo delati komu, auch trapiti, mučiti.
Bedrängend, **Bedränglich**, *adj.*, stiskaven, zatiraven.
Bedränger, s. **Bedrücker**.
Bedrängt, *adj.*, stiskan, reven, zatiran; in bedrängten Umständen, v revah in nadlogah, v nevolji.
Bedrängte, der, revež, zatiranec, terpin.
Bedrängniß, das u. die, **Bedrängung**, die, stiska, nadloga, težava, reva, nevolja.
Bedrauen, s. **Bedrohen**.
Bedrohen, *v. a.*, einen, zažugati, požugati, žugati komu; groziti, oder groziti se; zaprotiti oder zapretiti, pretiti komu s čim; er bedrohte ihn mit Brandlegung, žugal mu je s požigam, oder, da mu bo zažgal hišo; der Feind bedroht die Festung, sovražnik hoče udariti na terdnjavo; oder, bati se je, da bi sovražnik zdaj pa zdaj ne napadel terdnjave.
Bedrohend, **Bedrohlich**, *adj.*, nevaren, žugaven, protečé, groziven.
Bedroher, der, žugavec, pretivoc, grozivec.
Bedrohung, die, pretenje, protenje, groznja, grozenje, žuganje; *serb.*, pretnja.
Bedrucken, *v. a.*, natisniti, natiskati, z natisam napolniti.
Bedrücken, *v. a.*, pritisniti, pritiskati, stiskati, treti, zatirati, tlačiti, pestiti koga, gnjesti, trapiti, nadlegovati komu; s. auch **Bedrängen**.
Bedrücker, der, stiskavec, tlačivec, zatiravec.
Bedrücknis, **Bedrückung**, die, Druck, nadloga, stiska, zator; die Handlung des Bedrückens, tlačenje, zatiranje, stiskanje.
Bedüngen, *v. a.*, pognojiti, nagnojiti, gnojiti.
Bedünken, *v. i.*, mich bedünkt es, zdi se mi, menim, dozdeva se mi, vidi se mi; sich bedünken lassen, meniti, misliti.
Bedünken, das, meines Bedünkens, kakor se meni zdi, kakor jez mislim, po moji misli.
Bednusten, *v. n.*, napariti se.
Bedupfen, *v. a.*, opipati, pipati, potipkati.
Bedürfen, *v. n.*, einer, auch: eine Sache, potrebovati; sehr bedürfen, silno, kervavo potrebovati; ich bedarf des Trostes, potrebujem, oder treba mi je tolažbe; als *v. i.*, es bedarf, treba je, potreba je; diese Worte bedürfen einer Erklärung, tim besedam je razlage potreba; um sein Glück zu befördern, bedarf es nur wenig, lahko mu je pomagati, malo je potreba do njegove sreče.
Bedürflich, *adj.*, potreben.
Bedürfniß, das, potreba, potrebnost, potrebščina, potrebšina; das ist ihm ein Bedürfniß, brez tega ne more biti; Noth, potreba, pomanjkanje, reva, nevolja; Kriegsbedürfnisse, za vojsko potrebne reči; auch česar je potreba, kar so potrebuje.
Bedürftig, *adj.*, potreben; er ist der Hilfe bedürftig, potrebuje, treba mu je pomoči; bedürftiger Mensch, potrebni, potrebnež, ubog, ubožec, siromak.
Bedürftigkeit, die, potreba, nevolja, uboštvo.
Bednzt, s. **Verdutzt**.
Beecken, *v. a.*, navoglati, zvoglati, voglati; ein beecktes Kreuz, križec z olepšanimi vogli.
Beeggen, *v. a.*, den Acker, pobranati, obranati, branati, auch povleči, povlačiti, vlačiti njivo.
Beehren, *v. a.*, počastiti, častiti, auch počestiti, počeščevati, počeševati koga; (*altsl.* č'stiti); čast skazati, skazovati komu.
Beehrung, die, čast, pnčast.
Beicheln, *v. a.*, beichelte Bäume, drevesa z želodi, polne želodov, želodarji (t. j. hrasti).
Beeiden, **beeidigen**, *v. a.*, etwas, priseči, prisegati na kaj, s prisego poterditi, poterjati kaj, s. auch **Beschwören**; Jemanden beeiden, v prisego vzeti, jemati, zapriseči, zaprisegati koga, s prisego zavezati koga.
Beeidigt, *adj.*, prisežin, prisežnik, prisežin mož, zaprisežen, v prisego vzet.
Beeidigung, die, prisega, zaprisežba.
Beeifern, sich, *v. r.*, goreče prizadjati, prizadevati si, goreč, vnet biti za kaj, potegovati se, poganjati se, guati se za kaj.
Beeiferung, s. **Eifer**.
Beeilen, sich, *v. r.*, podvizati se, auch bloß podvizati, popaščiti, paščiti se U. K., ponagliti se, nagliti, pohiteti, hiteti, pospešiti; *serb.* auch požuriti se; beeile dich, podvizaj, podviži, paščí se, hiti; *v. a.*, s. **Beschleunigen**.

Beeinträchtigen, *v. a.*, einen, v škodo biti komu, v škodo hoditi, zahajati komu, oškodovati koga, škodovati komu, ukratiti, kratiti komu kaj, škodo, kvar, krivico storiti, delati komu, segati v koga pravice.
Beeinträchtigend, *adj.*, škoden, škodljiv.
Beeinträchtigung, die, škoda, kvar, krivica; *serb.* ušterb.
Beeisen, *v. a.*, polediti, zalediti, oledeniti, ledeniti; beeist, leden; beeister Weg, poledica, leden pot; der beeiste Norden, ledeni sever; die Stiefeln beeisen, podkovati, podkovavati, auch podkavati škornice.
Beekeln, *v. a.*, etwas, delati, kazati, obnašati se, kakor da bi se (komu) kaj studilo.
Belzebub, belcebub.
Beemsigen, sich, s. **Befleißen**, sich.
Beenden, **Beendigen**, *v. a.*, končati, dokončati, skončati, dokončavati, dogotoviti, dogotovljati, dognati, doganjati (do konca), doveršiti, zveršiti, doverševati; oft ist es schon in der Partikel do- des slov. Zeitwortes enthalten, z. B. die Arbeit, das Dreschen, das Säen, die Ernte beenden, dodelati, domlatiti, dosejati, dožeti.
Beendigung, die, Ende, konec, doveršek; das Beendigen, dokončevanje, doverševanje; nach Beendigung, doveršivši, dognavši.
Beengen, *v. a.*, stesniti, stesnovati, tesnobiti, stiskati, tiščati, tišati; er fühlt sich beengt in der Brust, v persih ga nekako tiščí, tiši, mu težave dela.
Beengung, die, tesnoba.
Beerbank, die, opekarska klop.
Beerben, *v. a.*, einen, podedovati, dedovati, in Kt. auch podelšati, delšati za kom; gewöhnlich povérbati, (poérbati), vérbati* za kom; als *v. n.*, er ist noch nicht beerbt, še nima dedičev, in U. K., nima odvetka; gewöhnlich še nima vérbov; auch še nima otrok, nima nikaciga zaroda.
Beerblau, *adj.*, slivast, černičast, borovničast.
Beerdigen, *v. a.*, pokopati, pokopovati, zakopati, pogrebsti, zagrebsti, zagrebati, v zemljo spraviti, shraniti.
Beerdigung, die, pogreb, pokop.
Beerdigungs-, in der Zstzg., pogrebni.
Beerdigungsmal, das, pogrebščina, pogrebšina.
Beerdigungsplatz, der, pokopališče, pokopališe, žale *pl.*, auch grobje.
Beerdigungstaxe, die, zakopnina, pogrebnina, pogrebščnina, pogrebščina, pogrebšina.
Beerdorn, der, (Berberis vulgaris), češmilje, češmin, češminje, češminovje.
Beere, die, jagoda; nach Einigen auch zerno, zernje (granum); Beeren essen, zobati; Weinbeerchen, nach *M.* auch zobrince *pl.*
Beer-, **Beere-**, in der Zstzg., jagodni.
Beerenförmig, *adj.*, jagodast, jagodičast.
Beergelb, das, rumenje iz kozjih češenj, — iz metuljevih jagod.
Beerhacke, die, in den Weinbergen, die letzte Behackung derselben, auch Beerkraute, zadnja kop.
Beerholz, das, (Rhamnus frangula), kerhliočevje, smerdel.
Beerhüther, der, gornik, gorski čuvaj, varh v vinogradu, v gorici.
Beerkraute, die, s. **Beerhacke**.
Beerlein, das, jagodica, jagodičica, jagodka.
Beermost, der, župa, samotok, samomaščina, samomašina.
Beernten, s. **Abernten**.
Beerstrauch, der, bezeg, bezgovina.
Beerwein, der, župovec, samotok, samomaščina, samomašina.
Beerzen, *v. a.*, pomediti, mediti.
Beet, das, in den Gärten, gred *f.*, auch greda (kommt auch in allen übrigen slavischen Mundarten vor); *dim.* grodica, gredičica; auf den Aeckern, kraj, leha, ogon, krajie, in O. Kt. nach *Jarn.* razklad.
Beet-, in Zstzg., gredin, lehin, od. grede, lehe; z. B. die Beetlänge, dolgost lehe.
Beetchen, das, gredica, lehica, ogonek.
Beete, die, Mangold, (Beta vulgaris), pesa; *serb.* blitva.
Beeten, *v. a.*, lehe, ogone napraviti, napravljati.
Beetochs, der, d. i. Handochs, notranji vol, vol na levi oračevi roki.
Beetweise, *adv.*, po gredi, po lehi, po ogonu, lehama, ogonama.
Befächeln, *v. a.*, opihljati, pihljati, hladiti.
Befächsern, *v. a.*, den Weinberg, zasaditi, saditi ključe, nach *V.*, reznice.
Befähigen, *v. a.*, koga storiti, delati zmožniga, prikladniga, pripravniga, dobriga k čemu, za kaj; wen Gott nicht zum Lernen befähigt hat, den können die Menschen nicht befähigen, komur Bog ni dal glave (spomina) za učenje, temu je ljudje ne morejo dati; auch pooblastiti, opravičiti, opravičevati, oblast do česa dati, dajati.
Befähigt, *adj.*, zmožin, za dobriga, prikladniga izrečen, spoznan; s. auch **Fähig**.
Befähigung, die, prikladnost, zmožnost, pripravnost; *serb.* sposobnost.
Befahrbar, s. **Fahrbar**.
Befahren, *v. a.*, voziti se, peljati se (po kaki cesti); das ist eine befahrene Straße, to je povožena cesta, po tej cesti se mnogo vozi; das Feld mit Mist befahren, razvoziti gnoj po njivi; den Weg mit Sand, napeljati peska in posuti kolovoz; das Meer befahren, voziti se po morji; die Grube befahren, iti, hoditi v rudnik; den Schacht, spustiti, spuščati, spušati se v rudnik; befürchten, bati se koga, česa.
Befahrung, die, vožnja po —; einer Grube, hoja v jamo; Visitation, razgled, opelj.
Befallen, *v. a.*, napasti, napadati, prijeti, prijemati, popasti, popadati; er wird vom bösen Geiste befallen, hudi duh se ga je lo-

til, ga je obsedel; zbesnil je; eine Krankheit befiel mich, bolezen me je zgrabila, napadla, se me je lotila, prijela; die Furcht befällt mich, strah, groza me spreleti, obhaja, sprehaja; von Leidenschaften und Affecten überhaupt, obiti, obhajati, prepasti, prepadati; der Schlaf befällt ihn, zaspanec se ga prijema, ga lomi, spati se mu hoče, tožì se mu; mit Schnee befallene Dächer, zametene, s snegam zapadene strehe; ein Unglück befiel ihn, nesreča ga je zadela, pritisnila; die Sehnsucht, želja ga obhaja, zaželel je; von der Ohnmacht befallen werden, omedleti, onesvestiti se; vom Schrecken befallen, *part.* uplašen, poplašen, prepaden, preplašen.

Befalzen, *v. a.*, ein Kleid, Buch, nabrati, nabirati; das Holz in Fugen, upiriti les v sklad; den Boden eines Gefäßes, dno v ostore djati, nautoriti, utoriti; s. auch **Balzen.**

Befang, der, umzäunter Ort, ograda, ograja, medérja.

Befangen, *v. a.*, objeti, objemati, obdati, obdajati; einnehmen, premagati, prevzeti, podse spraviti koga, lotiti se koga; Angst befängt ihm das Herz, strah ga je spreletel, prevzel; befangen sein, d. i. verflochten sein, zapleten, zamotan biti; im Kriege, Processe befangen sein, vojskovati se, pravdati se; das ist schon darunter befangen, to je že (zapopadeno) v tem, se razumeva pod tim; er ist darin befangen, to se tudi njega tiče, tudi on je zapleten v to; verwirret und verlegen, zmešan, zmoten, v zadergi, osupnjen; ein befangener Richter, enostransk, pristransk sodnik; ein befangenes Ei, naloženo jajce; im Gemüthe befangen, slabomen, bebast; *v. r.*, sich mit etwas befangen, pečati se, ukvarjati se, mešati se s čim, vtikovati se v kaj.

Befangenheit, die, pristranost, zmotenost, zmešanost, slaboumje.

Befärben, *v. a.*, obarvati, pobarvati, barvati, farbati*.

Befassen, *v. a.*, betasten, potipati, potipavati, tipati, pošlatati, šlatati; in sich fassen, obseči, obsegati, objemati, zapopadati; sich befassen mit etwas, *v. r.*, pečati se, ukvarjati se s čim, mešati se, vtikovati se v kaj; *serb.* baviti se; *böhm.* obirati se.

Befassung, s. **Fassung.**

Befechten, s. **Bekämpfen.**

Befedern, sich, *v. r.*, pérje dobiti, dobivati; s. **Befiedern.**

Befehden, *v. a.*, Jemanden, vojsko napovedati, napovedovati, in U. K. und *serb.* zaratiti se s kom, z vojsko planiti, iti, hoditi nad koga; eine Meinung, ovreči, spodbiti, spodbijati kako misel; *v. r.*, vojskovati se s kom; in U. K. und *serb.* ratovati.

Befehdung, die, napoved vojske, vojska, vojskovanje.

Befehl, der, povelje, ukaz, velevek; einen Befehl ertheilen, veleti, velevati, dati, dajati povelje; ein Geheiß, zapoved; zu Ihrem Befehl, na službo; was steht zu Ihrem Befehl, kaj velevate, ukažete; es steht Ihnen zu Befehl, le zapovejte, ukažite; zu Befehl, nach Befehl, po vaši volji, kakor se vam ljubi; laut des Befehls, po povelju, po ukazu; Gewalt, oblast; Commando, vodstvo, poveljstvo; wir standen unter dem Befehle Peters, Peter je bil naš vodja, Peter nas je vodil; er steht unter seinem Befehl, v njegovi roki, oblasti je.

Befehlen, *v. a.*, veleti, velevati, ukazati, ukazovati, zapovedati, zapovedovati; für herrschen, regieren, gospodovati, vladati; was befehlen Sie, kaj bi radi, kaj ukažete; *russ.* čto prikažete; Gott etwas befehlen, Bogu kaj zročiti, zročevati, priporočiti, priporočati; Gott befohlen, z Bogam, Bog z vami, Bog s tabo; anvertrauen, zročiti, zaupati komu kaj; auftragen, naročiti, naročati (n. p. vino); Jemanden vor sich befehlen, poklicati, klicati pred se; hier hat er nichts zu befehlen, tu nima nikake oblasti; Jemanden etwas Absurdes befehlen, poslati koga po peh za slamo.

Befehlerisch, *adj.*, velevavsk, zapovedljiv; ein befehlerischer Mensch, zapovedljivec; fie, zapovedljivka; s. auch **Gebietherisch.**

Befehlflagge, die, poveljnikovo bandero.

Befehlgemäß, *adv.*, po povelji, po ukazu.

Befehligen, *v. a.*, veleti, povelevati, velevati, zapovedati, zapovedovati; ein Heer, vodja biti, voditi, vojvod, vajvoda biti; er wurde befehligt, ukazalo se mu je, povelje je dobil.

Befehlshaber, der, vodja, vojvoda, zapovednik, poveljnik, velevavec, ukazovavec, voditelj; *poln.* načelnik; s. auch **Bevollmächtigter, Mandator;** des Befehlshabers, vodjev, poveljnikov.

Befehlshabers-, in Zstzg., vojvodski, poveljniški.

Befehlshaberschaft, die, poveljstvo, zapovedstvo.

Befehlshaberstab, s. **Commandostab.**

Befehlshaberstelle, die, čast, stopnja poveljnika, vojvoda, vodstvo; sie ertheilen, postaviti, izbrati koga (za) vodja, poveljnika.

Befehlsweise, *adv.*, velevavno, ukazovavno, zapovedovavno.

Befehlswidrig, *adv.*, zoper povelje, proti povelju.

Befehlswimpel, die, poveljsko, poveljnikovo banderce.

Befehlswort, das, povelje, zapoved, ukaz.

Befeilen, *v. a.*, opiliti, piliti; nochmals, popiliti, prepiliti.

Befeilschen, s. **Feilschen.**

Befeinden, *v. a.*, sovražiti, čertiti koga.

Befeldert, *adj.*, er ist befeldert, ima zemljišče, zemljiše, polja, grunte*.

Befesten, Befestigen, *v. a.*, uterditi, zaterditi, uterjati, uterjevati, terditi, ukrepiti, krepiti, krepčati; an etwas, priterditi, priterjati; durch das Stecken in etwas, vtakniti, vtikati na —; durch ein Bindemittel

fest zusammenfügen, sklemati, klemati; durch ein Band, *ligamentum*, privezati, privezovati; mit einer Kette, prikleniti, priklepati; mit einer Nadel, pribosti, pribadati, pripeti, pripenjati na —; mit einem Nagel, pribiti, pribijati; durchs Anschmieden, prikovati, prikovavati; eine Stadt, uterditi, obterditi; mit Mauern, obzidati, obzidovati; dauerhaft machen, ukoreniti, ukoreniniti, ukorenjati, uterditi; bei den Töpfern, den Thon an die Drehscheibe, priploskati, priploskovati, primazati, primazovati il; ein befestigter Ort, terdnjava, terdno mesto, ostrog, tabor; sich befestigen, *v. r.*, uterditi se, ukoreniniti se.

Befestigung, die, uterdba, priterdba, uterjanje; die Befestigung der Rechte und Pflichten, uterjevanje pravic in dolžnost, *milit.*: ograda, obzidje, obkop, terdnjava.

Befestigungskunst, die, terdnjavska umnost, umetnost mesta uterjevati.

Befestigungswerkzeug, das, branilo, obzidje, terdnjava.

Befeuchten, *v. a.*, pomočiti, močiti, primakati, pomakati, povlažiti, ovlažiti, porositi, rositi, auch pomokriti; ein wenig, primočiti, primakati.

Befeuchtung, die, močenje, povlažba, primok, primaka.

Befeuern, *v. a.*, podpaliti, podžgati, podžigati; s. **Anfeuern.**

Befiedern, *v. a.*, die Neugier, s. **Anregen;** *v. r.*, sich befiedern, befedern, goditi se, pérje dobiti, dobivati, godnjati, godnjati se; befiedert, *adj.*, godan; befiederte Thiere, živali s pérjem (obdane), pernata živad, tiči; ein schön befiederter Vogel, ptica lepiga pérja.

Befinden, *v. a.*, najti, nahajati, spoznati, spoznavati; für gut, für nöthig befinden, soditi, imeti za —; es wurde für nöthig befunden, našlo, spoznalo, se je za potrebno, eber, da je potreba; *v. r.*, sich befinden, sich verhalten, biti; die Sache befindet sich ganz anders, als es gesagt wurde, reč je vse drugači, kot so rekli; ich befinde mich besser, boljši mi je, sim gorji; ich befinde mich schlecht, slabo mi je; wie befindest Du dich? kako se imaš? čutiš? kako se ti vede? kako ti je? kako ti je (kaj)? kako si (kaj)? es befand sich Niemand bei ihm, nikogar ni bilo pri njem; wo befindet er sich jetzt? kje je? kje biva, prebiva? sich gesegneten Leibes befinden, biti noseča, nosna, samodruga; auch težka, ne biti sama pri sebi; sich in einem Alter von 20 Jahren, pri dvajsetih letih biti, v dvajsetim letu biti, dvajset let imeti; gew., dvajset let star biti; er befindet sich wohl, zdrav je; beide werden sich dabei wohl befinden, to pride obéma prav, na dobro, v hvalo, to bo obema v korist; er befindet sich glücklich, srečniga se šteje.

Befinden, das, zdravje, počutje; wie ist das Befinden? s. **Befinden,** sich; er fragte mich nach meinem Befinden, vprašal me je za zdravje; je nach Befinden, po potrebi, kakor potrebe, okolišćine, okolišine naneso; nach meinem Befinden, po moji misli, kakor jez menim in sodim.

Befindlich, *adj.*, wo befindlich sein, kje biti, kje znajti, najti, nahajati se; eine in Untersuchung befindliche Person, oseba sedaj preiskovana; oseba, ki jo preiskujejo.

Befinstern, *v. a.*, otemniti, potemniti, temniti, pomračiti.

Befirnissen, *v. a.*, s firnažem * prevleči.

Befischen, *v. a.*, ein Wasser, loviti ribe (v tej in tej vodi).

Befittigen, s. **Beflügeln.**

Beflammen, *v. a.*, oplameniti, oplamenovati, oplamtiti; beflammt, plamteč, plameneč, plamnat; das beflammte Schwert, plameniti, ognjeni meč.

Beflechten, *v. a.*, poplesti, oplesti, opletati; ein Gefäß mit Draht, povezati, zvezati, vezati (lonec); *serb.*, oplesti, opletati.

Beflechtung, die, oplet, opletanje.

Beflecken, *v. a.*, (*maculare*), omarogati, marogati, omarožiti, marožiti, olisati, lisati; pobrazdati, omadežati, omadeževati, oskruniti, oskrunjati; *altsl.*, skvr'niti; umazati, ognjusiti, ogerditi, udelati; die Ehre eines Andern, ogerditi, gerditi poštenje; sich beflecken, oskruniti se, omadežati se; mit Blut beflecken, okervaviti, okervavljati, kervaviti; du hast dich im Gesichte befleckt, umazal si se na obrazu; Schuhe beflecken, *sarcire*, zakerpati, kerpati, zašiti, zašivati, ožupaniti, županiti, zablekati *.

Befleckt, *adj.*, umazan, omadežan; ein befleckites Gewissen, oskrunjena, nečista vest.

Befleckung, die, oskrumba, madež, brazdež.

Befleißen, Befleißigen, sich, *v. r.*, einer Sache, prizadjati, prizadevati si, za kaj, gnati se za kaj, skerb imeti, skerbeti za kaj, v skerb si vzeti kaj, pomarati za kaj, marljivo, pridno poprijeti, poprijemati se, lotiti, latati se kake reči; nach *Jarn.* auch, pozvestiti, pozvestovati se; sich befleißen mit einer Arbeit geschwinder fertig zu werden, nach *V.*, prihiteti, prihitevati; er befliß sich der Rechtsgelehrsamkeit, učil se je pridno pravdoznanstva; in U. K. u. im *serb.* auch, žuriti se, tersiti se, nastojati.

Befleißigung, die, skerb, prizadeva.

Beflicken, s. **Beflecken.**

Befliegen, *v. a.*, obleteti, obletati; der Vogel ist beflogen, d. i. flück (flügge), ptič je goden, že more leteti, ferleti; se je že izgodnjal, poletek ptič.

Befließen, *v. a.*, obteči, obtekati; Blut beflo ß sein Kleid, kri mu je tekla po obleki.

Beflissen, *adj.*, priden, maren, marljiv, skerbljiv, skerbon, podvizen; beflissen sein einer Wissenschaft, učiti se znanstva, ukvarjati se s čim; s. auch **Befleißen,** sich.

Beflissene, der, učenec, ukoslovec.

Beflissenheit, die, marnost, marljivost, pridnost, prizadeva.

Beflissentlich, *adv.*, marljivo, pridno.

Beflittern, *v. a.*, z lošem olepšati.
Befloren, *v. a.*, v černo zaviti, obleči.
Beflügeln, *v. a.*, operutiti, operutniočiti, peruti dati, dajati; *russ.*, okrilit; bei den Jägern, den Wald beflügeln, preseke napraviti, presekati gojzd; beschleunigen, pouriti, uriti, pospešiti, pospeševati; die Liebe beflügelte seine Schritte, ljubezen mu je dala urno nogo, ga je gnala, mu je pourila stopinje.
Beflügelt, *adj.*, fein, peruti imeti; *fig.*, hiter, nagel; beflügelte Stunden, naglo tekoče ure.
Beflüschen, *v. a.*, bei den Köhlern, den Meiler mit grünen Reisern bedecken, pograsati, grasati, srajco dati, dajati, pograsiti, grasiti.
Beflüschung, die, srajca, grasa.
Befluten, s. **Beströmen.**
Befolgen, *v. a.*, Folge leisten, einen Rath, ravnati po svetu, storiti, delati, kakor je svetovano, spolniti, spolnovati svet, poslušati besede, auch ubogati*; ich werde dein Beispiel befolgen, tebe bom posnemal, po tebi (po tvojem zgledu) se bom ravnal; die Verordnungen befolgen, držati se ukazov, spolniti, spolnovati postave.
Befolgenswerth, -würdig, *adj.*, vreden da se posluša, posnema.
Befolger, der, die Befolger dieses Rathes waren glücklich, srečni so bili, kteri so delali kakor je bilo svetovano.
Befolgung, die, poslnh, poslušanje, spolnovanje, posnema.
Beförderer, der, podpiravec, podpornik, pripomočnik, pomagavec, pospeševavec, povzdigovavec.
Beförderlich, *adj.*, pomagljiv, pomožin, pripomočen, pospeševaven, koristin; s. auch **Förderlich**; einem beförderlich sein, pomoči, pomagati komu (v čem), na roko iti, hoditi, biti.
Befördern, *v. a.*, ans Tageslicht, spraviti, spravljati na dan; beschleunigen, pospešiti, pospeševati, ponagliti, pohitriti, pognati, poganjati; Jemand im Amte befördern, povišati, poviševati koga v službi, na višji stopnje pomakniti, pomikati; ich will sein Bestes befördern, poganjal se bom, prizadeval si bom za njegovo srečo, da mu pomagam (pomorem) naprej; die Wissenschaften befördern, podpirati znanstva; vermehren, pomnožiti, povišati, povekšati; das hat ihn ins Grab befördert, to ga je spravilo pod zemljo, iz tega sveta; Waaren befördern, odpraviti, odpravljati blago; Briefe, poslati, pošiljati; den Schweiß, k potu pomoči, pomagati, pot spešiti, delati; Reisende befördern, peljati, voziti, naprej spraviti, spravljati.
Beförderung, die, einer Waare, odprava, pošiljava; Beschleunigung, pospeh, pospeševanje, podpiranje; die Beförderung des allgemeinen Wohlstandes lag ihm insbesonders am Herzen, največji skerb mu je bila, poganjati se za srečo in blagovitost ljudstva; das Avancement, pomikljej, povišanje v službi; Peter wird nicht mehr lange auf die Beförderung zu einem Amte warten, Petru ne bo več dolgo treba čakati službe; von Reisenden, vožnja, prevažanje.
Beförderungsgebühr, die, odpravnina; Chargegebühr, povišnina.
Beförderungsmittel, das, pripomoč, pospešalo, pospeševalo; bei Frachten, vozilo.
Beförderungszeit, die, čas odpravljanja.
Befrachten, *v. a.*, natovoriti, otovoriti, naložiti, nalagati, nakladati, obložiti, oblagati; ein befrachtetes Fahrzeug, obtovurjena ladija, ladija polna blaga; *serb.* nakercana ladija.
Befrachter, der, nakladaveo, lastnik tovora, tovorodavec.
Befrachtung, die, naklada, nalaga, naložba, natovoritev; Fracht, tovor, naklad.
Befrachtungsvertrag, der, tovorna pogodba.
Befragen, *v. a.*, einen, popraševati, popraševati, vprašati koga za kaj, zastran česa, in St. auch popitati, pitati, pobarati, barati*; sie befragten einander, popraševali so se eden druziga, menili so se, posvetovali so se; *v. r.*, sich befragen, posvetovati se s kom, vprašati koga za svet.
Befrager, der, popraševavec.
Befragung, die, posvet, posvetovanje.
Befreien, *v. a.*, osvoboditi, svoboditi, *altsl.* svoboditi, sprostiti, oprostiti, oprostovati; eig. opraščati česa od.. od česa, rešiti, odreševati, oteti, pomagati od česa oder iz česa; von Abgaben, oprostiti davkov, odpisati davke; aus dem Kerker, izpustiti, izpuščati, izpušati, pustiti, puščati, pušati iz ječe; von Schulden, oddolžiti, razdolžiti, razdolževati; von Banden, usf., odvezati, odkleniti, razkleniti, izzankati, odvozlati; sich befreien, oteti se, rešiti se, osvoboditi se, znebiti se.
Befreier, der, rešnik, odrešnik, rešivec, osvobodivec.
Befreite, der, otetec, osvobodenec, oproščenec, oprostenec.
Befreiung, die, rešitev, otetba, oprostenje, oproščenje, osvobodovanje, oprost, izpust; eine Befreiung genießen, prost biti česa.
Befreiungsgesuch, das, prošnja za oprost.
Befremden, *v. a.*, häufiger *v. i.*, er benahm sich auf eine Weise, daß es befremden mußte, vedel se je tako, da se je ljudem moglo čudno zdeti, da so se ljudje začeli zgledovati nad njim; es befremdete mich, začudil, zavzel sim se, čudno, neznano se mi je zdelo, vidilo, osupnil sim nad tim; dein Schreiben hat ihn sehr befremdet, nad tvojim pismam se je zlo zavzel; *v. r.*, sich befremden, čuditi se čemu, nach *M.* auch čuda biti koga.
Befremden, das, s. **Befremdung**; zu meinem großen Befremden sah ich, zelo sim se začudil, ko sim vidil, da —.
Befremdend, **Befremdlich**, *adj.*, neznan, čuden, čudovit; das Befremdliche in dieser Sache, kar je neznaniga, čudniga v ti reči, je to, da —.

Befremdung, die, zavzetje, začudba, čudo.
Befressen, *v. a.*, objesti, objedati, obžreti, obžirati, ogristi, ogrizati, oglodati, urebati, rebati.
Befreunden, *v. a.*, sprijatliti, prijatliti, sprijazniti, prijazniti koga s kom; *v. r.*, sich mit Jemanden, sprijatliti, prijatliti se, sprijazniti se s kom; wir sind befreundet, prijatli smo si; im engern Sinne, sich verschwägern, nach *Dalm.* posvačiti se, svačiti se; in Verwandtschaft treten, v žlahto stopiti, požlahtiti, od. požlahtati, žlahtati se; darnach befreundet sein, svoji biti, v svačini biti, žlahta biti, v žlahti biti, v rodu biti, rod biti komu od. s kom.
Befreundete, der, prijatel, svak, svojio, žlahta*, žlahtanec, žlahtnik.
Befreundung, die, prijatelstvo, svačina, žlahta*, rod.
Befrieden, *v. a.*, s. **Umzäunen**; *v. r.*, sich mit Jemanden befrieden, umiriti se, mir skleniti s kom.
Befriedigen, *v. a.*, zadovoliti, zadostiti, zadostovati; seine Gläubiger, splačati, plačati, plačevati; den Durst befriedigen, žejo ugasiti; Jemands Wünsche befriedigen, spolniti, spolnovati komu želje; du hast mich nicht befriediget, nisi mi je ubral, storil po godi, nisi mi ustregel; besänftigen, potolažiti, utolažiti, tolažiti, utažiti, tažiti, pogovoriti, utoliti, utišati, umiriti, upokojiti, k miru spraviti; er befriedigte sich nicht damit, daß er —, ni mu bilo dovelj na tem, da —; einen Garten, d. i. einfrieden, ograditi, ograjati, graditi.
Befriedigend, *adj.*, dovoljin, zadostin, dosti dober; eine befriedigende Antwort, odgovor po godi, ugoden odgovor, zaželen odgovor.
Befriediget, *adj.*, zadovoljin; das Schicksal ist befriediget, osodi je zadosteno.
Befriedigung, die, zadovolitev; von Schulden, plačilo, izplačilo; Zufriedenheit, zadovoljnost, zadovoljstvo; es gereicht mir zur Befriedigung, po godi mi je, godi mi, lepo od. dobro se mi zdi; Zaun, ograda, plot; s. auch **Besänftigung.**
Befrieren, *v. n.*, zmerzniti, pomerzniti, zmerzovati, poleditі se, lediti se.
Befrohnen, *v. a.*, mit Frohnen belegen, tlako, raboto naložiti, nalagati, nach *V.*, obtlakati, otlačaniti; mit Arrest belegen, v prepoved djati, deti, devati (blago).
Befruchten, *v. a.*, obrodovititi, rodovititi, oploditi, uploditi, ploditi, rodovitno storiti, delati; mit Früchten versehen, s sadjem napolniti, polniti; bei Thieren, ubrejiti, nbrejati, brejiti, oplemeniti, plemeniti.
Befruchtend, *adj.*, roden, ploden; ein befruchtender Regen, dobrotljiv dež.
Befruchtet, *adj.*, oplojen, breja, ubrejena žival.
Befruchtung, die, zaplod, uplod, oplod, brejenje, plemenjenje.
Befruchtungsboden, der, plodišče, plodišo, plodnica.
Befruchtungswerkzeug, das, plodilo, plemenilo.
Befugen, *v. a.*, einen, oblast, pravico dati, dajati komu, pnoblastiti, pooblastovati, pooblaščevati, oblastiti koga; wer befugte dich dazu, kdo ti je to dopustil, dovolil, to oblast, pravico dal.
Befugniß, die, auch das, pravica, oblast; die Befugniß geben, ertheilen, s. **Befugen**; Erlaubniß, dovoljenje, dopust, dopuščenje, dopušenje; ich habe keine Befugniß dazu, nimam oblasti, ne smem tega storiti.
Befugt, *adj.*, pooblasten, pooblaščen, oblasten, upravičen; er ist befugt, ima pravico, oblast, dovoljenje, smé, je v oblasti; das hat er ihm befugter Weise gesagt, pravico je imel, reči mu jo; der befugte Richter, oblastni, pristojni sodnik.
Befühlen, *v. a.*, potipati, tipati, poštatati, oštatati, štatati, pohlatati, hlatati, poskusiti, skusiti.
Befühlung, die, potip, otip, pohlat.
Befund, der, pozveden stan kake reči; der Kunstverständigen, menjenje, izrek zvedenih mož, najdek †; nach Befund der Sache, kakor se bo našlo, vidilo, kakor se pokaže potreba.
Befundbericht, der, ogledno naznanilo, pozvedno sporočilo, poročilo.
Befundzettel, ogledni list, s. auch **Bulletin.**
Befurchen, *v. a.*, obrazditi, brazde narediti, delati, zgerbančiti, gerbančiti (n. p. čelo).
Befürchten, *v. n.*, bati se (česa); ich befürchte ein Gewitter, bojim se, da bo hudo vreme; auch v strahu biti; es ist nichts zu befürchten, ni nikakoršne nevarnosti; das ist zu befürchten, tega se je bati.
Befürchtung, die, strah, bojazen; es zeigte sich bald, daß seine Befürchtungen ohne Grund waren, kmalo se je pokazalo, da ni imel za kaj se bati, oder da se je bal, ko ni imel za kaj.
Befzen, *v. n.*, bevskati.
Begabeln, (nach *Heinsius*), *v. a.*, nabosti, nabadati na vilice.
Begaben, *v. a.*, obdariti, obdarovati, odobrotiti, dar, darove podeliti, deliti, previditi, preskerbeti.
Begabt, *adj.*, obdarovan, previden; er ist ein begabter Kopf, je glava, dobre glave je; mit vielem Verstande begabt, zelo razumen.
Begaffen, **Begäffeln**, *v. a.*, obzijati kaj, zijati na kaj; alles begaffend, zijalast.
Begaffer, der, zijalo, zijak, zijač.
Begähnen, *v. a.*, einen, zdehniti, zdehati v koga, proti komu; eine Erzählung, zdehaje poslušati.
Begang, der, obhod, opelj.
Begängeln, sich, *v. r.*, udelati se, pobrazdati se.
Begangenschaft, s. **Vergehen.**
Begängniß, s. **Leichenbegängniß.**

Begatten, sich, *v. r.*, *coire*, überhaupt, po plemenu iti, po spolu iti, pariti se, nach *M.*, spojati se; *hom.* telesno se združiti, družiti; sieh auch **Brunsten.**

Begattung, die, von Thieren, spoj, sparjenje, *hom.* telesno združenje, telesna združba; s. auch **Brunst.**

Begattungsort, der, nach *Farn.*, proti, *pl.*

Begattungstrieb, der, spojni, spolni nagon.

Begattungszeit, die, s. **Brunstzeit.**

Begaukeln, *v. a.*, omamiti, mamiti, ociganiti, oplahtati; s. **Begaunern, Betrügen.**

Begeben, sich, *v. r.*, an einen Ort, iti, hoditi, oditi, odhajati, napotiti, upotiti se, odriniti, odpraviti, odpravljati se, podati, podajati se; er hat sich auf den Baum begeben, na drevo se je spravil; geschehen, dogoditi se, prigoditi se, goditi se, primeriti, primérjati se; sich eines Rechts begeben, odreči se, odpovedati, odpovedovati se pravice; einer Sache, pustiti, puščati, pušati kako reč, anati se, vanati se, tvegati se, znebiti se kake stvari, odstopiti; *serb.* okaniti se česa, proči se; sich in die Flucht, zbežati, ubežati, v beg se podati; sich zur Ruhe begeben, spat iti, hoditi; *serb.* smiriti se; in den Ehestand, (von Mannsp.), oženiti, ženiti se; (von Frauen), omožiti, možiti se; es hat sich ereignet, pripetilo, naključilo, dogodilo, prigodilo, zgodilo, spetilo, slučilo, primerilo se je; er weiß nicht, wohin er sich begeben soll, ne ve, kam bi se djal; wer sich in Gefahr begibt, kommt leicht um, kdor gre v boj, v boji konec jemlje; wie hat sich das begeben, kako je bilo to, kako se je to zgodilo.

Begebenheit, Begebniß, die, prigodba, dogodba, zgodba, zgod, prigod, prigodek; als Zufall, primérljej, naključje, naključba, pripetek; *serb.* slučaj; die Begebenheiten, dogodbe, zgodi.

Begebung, s. **Entsagung.**

Begegnen, *v. n.*, einem, srečati, srečevati koga, (nach *V.* vstrečati; *altsl.* srésti, srétati), auch mimovati, sastati se, nameriti se s kom; s. auch **Antreffen**; einem wohl, übel, hart, s kom dobro, zlo, terdo delati, ravnati; einer Gefahr, Krankheit, nevarnost, bolezen preubraniti, ubraniti, odverniti, odvračati, v okom (?) priti; *serb.* preprečiti; s. auch **Vorbeugen**; ihre Blicke begegneten sich, z očmi sta se vjela; da begegnete man einem Widerstande, tu so zadeli na upor, na zaderžek; sie begegnen sich in ihren Wünschen, njih želje so enake, se strežejo, se vjemajo, se vežejo; *v. i.*, (sich ereignen), prigoditi se, naključiti se, nameriti se; s. **Begeben**; es ist ihm ein Unglück begegnet, nesreča ga je zadela, našla.

Begegnen, das, srečava, srečevanje, mimovanje; Behandlung, ravnanje; beim Begegnen grüße ihn, srečavši ga, ali kadar ga srečaš, pozdravi ga prijazno.

Begegniß, das u. die, naključba, zgodba, primérljej.

Begegnung, s. **Begegnen**, das, **Begegniß.**

Begehen, *v. a.*, die Gränzen, das Feld, obiti, obhoditi, obhajati, prehoditi, prehajati meje, polje, razgledati; ein Fest, obhajati, praznovati; *serb.* svetkovati, slaviti; oft wird aus dem Namen des Festes ein *Verbum* gemacht, godovati, martinjevati, božičevati; kresovati, pustovati, usf.; einen Fehler, pogrešek storiti, delati, zmotiti, motiti se, zaiti, zabloditi; eine Sünde, grešiti; ein Verbrechen, storiti, delati, doprinesti, doprinašati hudodelstvo; was hat er begangen, s čim se je zagrešil, kaj je pregrešil, zakrivil; einen dummen Streich begehen, lisasto narediti, napraviti, z motovilam ustreliti; *v. r.*, sich mit einem begehen, s kom hoditi, pajdašiti se, pečati se; s. auch **Begatten**, sich.

Begehr, s. **Begehren**, das.

Begehren, *v. a. u. n.*, wünschen, poželeti, želeti, poželjevati (česa od. kaj); er begehrt mein Geld, hlepi za mojimi dnarji, moje dnarje bi rad, hoče imeti, mojih dnarjev je zaželel; polakomniti se, skomneti, želeti; nimm, was dein Herz begehrt, na, kar se ti poljubi; kar poželiš; bitten, poprositi, zaprositi, prositi; fordern, tirjati, zahtevati, hoteti; sich sehnen, giniti, mreti, umirati za čim; vielleicht begehrt er mich, morde bi rad z mano govoril; vermissen und nöthig haben, pogrešiti, pogrešati; der trockene Acker begehrt Regen, suha njiva dežja pogreša, želi; etwas von einem begehren, kaj od koga hoteti, zahtevati; er begehrt in die Stadt, rad bi v mesto (prišel); ein Mädchen zur Ehe, snubiti, in U. K. auch prositi deklo; diese Waare ist begehrt, za to blago se tergajo, vlečejo, pulijo; von Thieren, s. **Brunsten.**

Begehren, das, želja, hotenje, požélitva, poželenje, zahtevanje, pohot, pohlep; Forderung, tirjanje; *petitum*, zahtevek; das Gesuch, prošnja; zur Ehe, snubljenje, snubitev; was ist dein Begehren, kaj želiš, kaj bi rad, kaj hočeš.

Begehrenswerth, *adj.*, dober, srečen, zaželen.

Begehrlich, *adj.*, poželjiv, pohoten, pohlepen, želeč.

Begehrlichkeit, die, poželjivost, pohotljivost, pohotnost, pohlepnost.

Begehrungslos, *adj.*, prost, čist poželjivosti.

Begehrungsvermögen, das, hotnost, hotenje, poželjnost.

Begehung, die, der Gränzen, obhod, opelj, ogled; eines Festes, obhajanje, obhajilo.

Begehungssünde, die, greh iz nčina, (im Gegensatz zur Unterlassungssünde, greh iz opusta).

Begeifern, *v. a.*, osliniti, posliniti, oslinjati; *fig.* opravljati koga, očerniti, černiti, obrekovati koga; niedrig, osirati koga.

Begeilen, *v. a.*, pognojiti, gnojiti.

Begeistern, *v. a.*, nadušiti, naduševati, poserčiti, oserčiti, oserčevati, podbuditi, podbujati, navdati, navdajati, nadahniti, nadihati, navdihovati; seine Worte haben mich begeistert, njegove besede so me vnele, ugrele, s svetim ognjem nadahnile, napolnile, navdale.

Begeistert, *adj.*, nadušen, zamaknjen, navdihnjen, navdahnjen, plamteč, goreč.

Begeisterung, die, nadušba, vnema, navdih, nadahnjenje, oserčba, nadušenost, gorečnost; er ist in der höchsten Begeisterung, ves zamaknjen je, poln ognja (za sveto reč).

Begeizen, *v. a.*, iz lakomnosti zaviditi komu kaj.

Begier, Begierde, die, vernünftige, želja, željnost; *altsl.* hot *f.*; unordentliche, poželenje, pohot, pohlep; nach Ehre, poželenje časti, častiželjnost, častilakomnost; das *concupitum*, poželek, zahtevek; sinnliche Begierden, mesene želje; Begierde nach etwas haben, s. **Begehren**; die Begierde nach Genuß, nasladnost; nach Geld, lakomnost (po dnarjih); die Begierden, auch slasti in strasti; ihnen fröhnen, streči, služiti poželjivimu mesu.

Begierdefrei, Begierdelos, *adj.*, čist in prost poželjivosti.

Begierig, *adj.*, željin, poželjin, željčen, pohoten, slav, pohotljiv, pohlepen, auch barek, dert, dihtiv; begierig sein, želeti; begierig nach dem Neuen, radoveden.

Begierigkeit, die, poželjnost, pohotnost.

Begierlich, *adj.*, poželjiv; das begierliche Fleisch, poželjivo meso.

Begießen, *v. a.*, politi, polijati u. polivati; einen flüßig gemachten Körper um etwas, z. B. Blei, obliti, oblijati, oblivati svince od. s svincam; mit siedendem Wasser, poparíti, poparjati, pariti; Pflanzen begießen, auch zaliti, zalivati; ein begossener Hund, oblit pes; *v. r.*, sich die Nase begießen, s. **Betrinken** sich; sich begießen, politi, polivati se.

Begießer, der, zalivač, polivač.

Begießung, die, poliv, obliv, zaliv, polijanje, zalivanje.

Begiften, *v. a.*, eine Tochter, doto dati, dajati hčeri; s. auch **Ausstatten.**

Beginn, der, početek, pričetek, začetek; im Beginn des Jahres, o začetku leta, ob novem letu, ko se začne leto; schändlicher Beginn, s. **Beginnen**, das.

Beginnen, *v. a.*, den Anfang machen, začeti, začenjati, početi, počenjati, pričeti, pričenjati; eine Arbeit beginnen, prijeti za delo, lotiti se dela; was soll ich nun beginnen, kaj hočem početi, kaj mi je zdaj početi, kam se hočem djati; wer viel beginnt, endet wenig, kdor veliko osnuje, malo potke; kdor veliko obzine, malo požre; kdor preveč objemlje, malo objame; *v. n.*, den Anfang nehmen, začeti se, začenjati se, početi se; der Winter beginnt, zima nastaja, je nastala; seine Kräfte beginnen zu sinken, jel je pešati; es begann zu regnen, dež je začel; s. auch **Anfangen.**

Beginnen, das, početek, početje, napočetje, počenjanje; was ist sein Beginnen, kaj misli, kaj kani; welch schändliches Beginnen, oj gerdo počenjanje, sramotno delo.

Beginner, der, pričetnik, začetnik.

Begipsen, *v. a.*, z mavcam, gipsam ometati, ometavati, s škajolo potresti; *serb.* posadriti.

Begittern, *v. a.*, omrežiti, zamrežiti (okno), z rešetko obdati, nach *V.*, prekrižjati.

Beglänzen, *v. a.*, obsvetiti, obsijati, obsvetliti, olesketati; s. auch **Beleuchten.**

Beglasen, *v. a.*, postekliti, posteklovati.

Beglauben, Beglaubigen, *v. a.*, poveriti, povérjati, resnico storiti; eine Sache mit einem Eide bekräftigen, s prisego kaj poterditi, poterjevati, spričati, spričevati; beglaubigen eine Urkunde, legalisiren, poveriti pismo od. podpis kaciga pisma; eine Abschrift, d. i. vidimiren, poveriti prepis pisma; *v. r.*, sich beglaubigen, izkazati se.

Beglaubiger, der, poverivec, povérjevavec.

Beglaubigt, *adj.*, povérjen, poterjeo; er ist beim russischen Hof beglaubigt, je povérjen, pooblaščen, pooblasten na ruskem dvoru, ima poverivno pismo.

Beglaubigte, der, pooblaščenec, pooblastenec, povérjenec, poročnik.

Beglaubigung, die, povérjenje, poveritva, poterdba.

Beglaubigungs-, in Zsz., poverivni, povérni, verodajni.

Beglaubigungsschreiben, das, povérno, verodajno pismo, poverilo.

Beglaubt, s. **Beglaubigt**; polnoveren, dostoveren.

Begleichen, s. **Vergleichen.**

Begleit, der u. das, s. **Begleitung.**

Begleiten, *v. a.*, pospremiti, spremiti, spremljati, auch pratiti, sprevoditi, sprevajati koga; einen aufs Land begleiten, iti s kom na kmete; ich begleite meinen Brief mit den herzlichsten Glückwünschen, pristavljam svoje iskrene želje, da bi ti Bog dal srečo; in der Musik, tovaršiti, družiti komu, povdarjati, privdarjati; mit Gesang, pripevati, s petjem poprijemati, s. üb. **Accompagniren.**

Begleiter, der, spremljavec, tovaršnik, sprevodoik, drug, pajdaš.

Begleiterin, die, spremljavka, tovaršica, družica; die Schande ist seine ewige Begleiterin, sramota ga spremlja povsod, se mu je obesila na pete.

Begleitung, die, spremljanje, spremitva, sprevod, pratnja; Leichenbegleitung, hod s pogrebam, hod, hoja za pogrebam, sprevod merliča; in Begleitung des Thomas, v družbi s Tomažem, s Tomažem vred; in der Musik, tovaršenje, privdarjanje.

Begleitungsstimme, die, pripev.

Begliedern, *v. a.*, očeniti, obúditi; wohlbegliedert, človek z lepimi, dobrimi udi, dobrih udov.

Beglotzen, s. **Anglotzen.**

Beglücken, *v. a.*, osrečiti, osrečevati, usrečiti, posrečiti, ublažiti, oblaževati, storiti, delati srečniga.
Beglückend, *adj.*, osrečevaven, blag.
Beglücker, der, osrečevavec, osrečivec.
Beglückerin, die, osrečevavka.
Beglückt, *adj.*, srečen, blažen, osrečen.
Beglückwünschen, *v. a.*, želeti, voščiti, vošiti komu srečo; *serb.* čestitati komu.
Begnaden, Begnadigen, *v. a.*, omilostiti, pomilostovati, milost dati, dajati, skazati, skazovati komu; einen Verbrecher, odpustiti, odpuščati, odpušati, prizanesti, prizanašati komu, pustiti življenje.
Begnadiger, der, pomilostivec.
Begnadigt, *adj.*, pomiloščen, pomilosten; er ist begnadigt, odpuščeno, odpušeno, prizaneseno mu je.
Begnadigte, der, pomiloščenec, pomilostenec; die, pomiloščenka, pomilostenka.
Begnadigung, die, milost, pomiloščenje, pomilostenje, prizanesba, odpust.
Begnadigungs-, in Zstg., pomilostiven.
Begnadigungsantrag, der, svet, nasvet milosti, predlog† za pomilostitev.
Begnadigungsrecht, das, pravica milosti, pravica pomiloščevati, pomilostovati hudodelnike.
Begnehmigen, *v. a.*, poterditi, poterjevati, pohvaliti, auch odobriti.
Begnügen, sich, *v. r.*, mit etwas, zadovoliti se, zadovoljevati se s čim, zadovoljen biti s čim, za dobro vzeti, jemati; begnüget dir an diesem Gelde, ali so ti dovelj ti dnarji; in Unt. Kr., ti je ta dnar za dobič; ich kann mich mit Wenigem begnügen, zadovoljin sim z malim, meni je ob manjšem zadosti, meni je tudi malo za dobič.
Begnügsam, *adj.*, zadovoljin, zmérnih želj; s. auch Genügsam.
Begnügsamkeit, die, zadovoljščina, zadovoljšina, zadovoljnost, zmérne želje.
Begolden, s. Vergolden.
Begraben, *v. a.*, einen Todten, pokopati, zakopati, pokopavati, zagrebsti, pogrebsti, pogrebati; s. auch Beerdigen; da liegt der Hund begraben, v tem germu zajic tiči; verbergen, zakopati, zakopavati, zagrebsti, (zagreniti), zagrebati, zagerniti, zagrinjati; *v. r.*, sich, skriti, skrivati se, zariti, zarivati se, zagrebsti, zagrebati se.
Begraben, das, pokop, pogreb.
Begräbniß, das, die Handlung, pogreb, pokop; der Ort, wo einer begraben wird, das Grab, grob, raka, grobnica; wo mehrere, pokopališče, pokopališe, grobje, grobišče, grobiše.
Begräbniß, in Zstg., pogrebni, pogrebski.
Begräbnißfeier, die, -fest, das, pogrebno obhajilo, pogrebščina, pogrebšina.
Begräbnißkosten, die, *pl.*, pogrebščina, pogrebšina, stroški za pogreb.
Begräbnißmal, das, sedmina; in U. K. und *serb.* auch karmine.
Begräbnißort, s. Begräbniß.
Begräbnißtag, der, pogrebni dan, dan pogreba.
Begränzen, s. Begrenzen.
Begrasen, *v. a.*, das Gras abfressen, popasti, popašati, pomuliti, muliti, auch s serpam porezati, pokositi, poseči; *v. r.*, sich, napasti se, trave najesti se, odebeliti se, zrediti se od trave; *fig.*, pogostiti, gostiti se, poživiti, poživljati se; die Fährte begrasen, sled po travi oślatati, šlatati, s persti iskati; begras'ter Hügel, travnat grič, zelen hribec, s travo zaraščene, zarašcne berda.
Begrauen, *v. n.*, posiviti se, postarati se; gem. siv postati, postajati, s. a. Ergrauen.
Begraut, *adj.*, siv, posivljen; auch sér; (*altsl.* sér, séd).
Begreifbar, s. Begreiflich.
Begreifen, *v. a.*, Betasten, prijeti, prijemati, poprijeti, poprijemati, oślatati, pošlatati oder ohlatati, šlatati, otipati, tipati; den Puls, pošlatati, šlatati, potipati žilo; ein begriffener Hut, zlizan, zguljen klobuk; umfassen, einschließen, in sich enthalten, deržati, obseči, obsegati, v sebi imeti, auch zapopasti; alles, was die Welt in sich begreift, vse, kar je na svetu; mit dem Verstande, razumeti, razumevati, zapopasti, zapopadati, unrichtiger zastopiti; ich kann es nicht begreifen, wie, warum, ne more, neče mi v glavo, kako, zakaj; auf, über, in etwas begriffen sein, d. i., sich mit etwas beschäftigen, wird im Slovenischen mit der imperfektiven Form des gegebenen Zeitwortes ausgedrückt, z. B. im Ausziehen, im Ueberstedeln begriffen sein, slačiti se, seliti se; in der Arbeit, delati; in der Flucht, bežati; auf dem Rückwege nach Hause begriffen, erfahre ich, (uazaj) domu gredé zvem; s. auch Befassen, sich, Begriff; dieses mit begriffen, s tim vred; *v. r.*, sich begreifen, k sebi priti, prihajati, zaveditі, zavedati se; er begriff sich an einem Aste, vejo se je oprijel.
Begreiflich, *adj.*, razumeven, razumljiv, zapopadin, zapopadljiv, jasen, razločin; ein sehr begreiflicher Spaß, razumljiva šala; einem etwas begreiflich machen, dopovedati, dopovedovati komu kaj, in U. K. razumiti koga; begreiflicher Weise, kakor se lahko razume; samo po sebi se razumeva.
Begreiflichkeit, die, razumevnost, razumljivost.
Begreifung, die, ošlat, otip, tipanje; sein Ziel war die Begreifung des Unbegreiflichen, hotel je razumeti, kar je nerazumljivo.
Begreinen, s. Beweinen.
Begrenzen, *v. a.*, omejiti, mejiti, mejničiti, mejnike postaviti, staviti, postavljati, meje delati, meja biti čemu; beschränken, utesniti, stesniti, stesnovati; begreuzt, omejeu, omejničen, stesnjen; meine Zeit ist sehr begrenzt, malo časa imam, mi ostaja; s. a. Beschränkt.
Begrenzung, die, meja, omejitev, utesnjava.
Begriff, der, das zusammengefaßte, die Vorstellung in der Seele, misel, zapopadek, razumek, zaumek†; *böhm.* pojem; *russ.* po-

njatije; *poln.* pojęcie; der etwas in sich begreifende Raum, zapopadek, obseg, obsežek, obsežje; ich kann mir keinen Begriff davon machen, ne morem si tega misliti; von der Sache hat er keinen Begriff, od te reči celo nič ne vé, ne razumé, nima nikakoršne vednosti; stehen, sein im Begriffe, wird durch die imperfektive Form des betreffenden Zeitwortes ausgedrückt, s. Begreifen, Begriffen sein; er stand im Begriffe zu heirathen, ravno se je ženil; er ist im Begriffe abzureisen, na pot se napravlja, kani, misli oditi; er ist im Begriffe, das Pferd zu verkaufen, misel ga je prodati konja; wir standen eben im Begriffe anzugreifen, ravno smo mislili, smo imeli, hotli sovražnika napasti; das übersteigt alle Begriffe, to se ne da misliti, popisati, izreči, to presega vse naše misli.
Begrifflich, *adj.*, misli primeren.
Begriffsbestimmung, s. Definition.
Begriffsvermögen, das, razumnost, zapopadnost.
Begriffsverwechslung, premenja zaumkov, razumkov†.
Begrübeln, *v. a.*, ubijati, beliti, šupliti si glavo zastran česa, vertati kaj.
Begründen, *v. a.*, etwas, uterditi, uterjevati kaj, podstavo, dno dati, dajati čemu, dokazati, dokazovati, z vzroki podpreti, podpirati, spričati; begründete Antwort, uterjen, terden odgovor, odgovor na terdni podstavi; eine neue Lehre, nov nauk ustanoviti, vpeljati, osnovati, postaviti; diesen meinen Antrag begründen ganz besondere Umstände, ta moj nasvet (to, kar jez svetujem) se opira na posebne okoliščine, okolišine.
Begründer, der, ustanovnik, ustanovavec, osnovavec, začetnik, uterjevavec, *serb.* utemeljitelj.
Begründung, die, einer Anstalt, ustanovitev, osnova, vpeljava; Beweis, dokaz, doterdba; die Begründung seiner Meinung war nicht stichhältig, vzroki za njegovo misel povedani niso deržali.
Begrünen, *v. a.*, grün machen, ozeleniti, pozeleniti, zeleniti; das begrünte Feld, zeleno polje.
Begrüßen, *v. a.*, pozdraviti, pozdravljati, sprimljati; s. Grüßen; Jemanden um etwas, koga za kaj poprositi, zaprositi, prositi; der Feind wurde mit Kanonen begrüßt, sovražnika so sprejeli (*serb.* dočekali) s topovi.
Begrüßung, die, pozdrav, pozdravljanje, počeščenje, počešenje; nach gegenseitiger Begrüßung, ko so se pozdravili drugi druziga.
Begrüßungs-, in Zstg., pozdravni.
Begrüßungsformel, die, besede, s kterimi se pozdravljajo.
Begucken, *v. a. u. r.*, ogledati, ogledovati koga, se.
Begünstigen, *v. a.*, einen, ugodovati, ugoden, dober biti komu, pripomoči, pripomagati, na roko iti, hoditi, biti komu; vor Andern, prednost dajati komu (pred druzimi); mit etwas, nakloniti, naklanjati komu (n. pr. bogastvo); in dieser Unternehmung ward er vom Pabst begünstigt, v tem početji mu je papež pripomogel, ga je papež podpiral; die Zusammenkünfte der Verbrecher begünstigen, dati priložnost, priliko k shodam hudodelnikov oder hudodelnikam shajati se; begünstigtes Testament, oboljševana oporoka; befördern, pospešiti, pospeševati, povišati, olajšati, olajševati; das Glück begünstigte ihn, sreča ga je iskala, mu je bila dobra, prijazna.
Begünstiger, s. Gönner.
Begünstigter, s. Günstling.
Begünstigung, die, naklon, ugodnost, nagnjenost, dobrohotnost, prednost, pripomoč, podpiranje, oboljševanje, priboljšek; er floh unter Begünstigung der Nacht, bežal je in noč ga je zakrivala; er erreichte die Stelle durch die Begünstigung seines Vorgesetzten, dobil je službo, ker mu je bil njegov višji na roko.
Begünstigungsjahr, das, dobrotno leto.
Begürten, *v. a.*, opasati, opasovati, prepasati, pasati.
Beguß, der, poliv.
Begutachten, *v. a.*, svoje menjenje, zdetje, svojo misel od kake reči povedati, izreči, izrekati, napisati, napisovati.
Begutachtung, s. Gutachten.
Begüten, s. Begütigen.
Begütern, *v. a.*, obogatiti, bogatiti, dati, dajati komu premoženje, posestvo.
Begütert, *adj.*, premožiu, bogat; er ist begütert, ima ležeče posestva, dobra; posestnik je.
Begüterung, die, premoženje, bogastvo.
Begütigen, *v. a.*, udobrihati, dobrihati od. dobrikati, *poln.* udobruchać; pogovoriti, pogovarjati koga, utolažiti, umiriti, upokojiti, s. auch Besänftigen.
Begwalten, s. Bevollmächtigen.
Behaaren, *v. a.*, z lasmi, z dlako obdati, obdajati, ovlasiti, ovlasovati, okosmatiti, kosmatiti; *v. r.*, sich, obrasti, obraščati, obrašati se z dlako, z lasmi, dobiti lase, dlako, kosmatine; lasje mu rastejo.
Behaart, *adj.*, dlakast, kosmat, kocast, zaraščen, zarašen, obraščen, obrašen, lasat, lasčast.
Behaben, sich, *v. r.*, vesti se, vladati se, obnašati se.
Behäbig, s. Gehäbig.
Behacken, *v. a.*, otesati, obtesati, obtesavati, obsekati, obsekovati, oklestiti, klestiti; den Kohl, Hopfen, okopati, okopavati; mit dem Schnabel, okljevati.
Behacker, der, kopač.
Behadern, *v. a.*, okregati, kregati, s cunjami pokriti, pokrivati.
Behaftet, *adj.*, mit etwas, obtežen s čim, podveržen, udan čemu, *poln.* česa; mit Schulden, zadolžen; mit einer ansteckenden Krankheit, okužen, imeti kužno, prijemljivo, nalezljivo bolezen; er ist mit der Krätze behaftet, garje ima, garjev je; mit der Trinksucht behaftet, pijanco je, pijanstvu, vinu se je udal; s. auch Belasten.

Behagelt, *adj.*, s točo obsut, pasut, pokrit.

Behagen, *v. n.* u. *i.*, einem, prijetno, ljubo, všeč, ugodno biti komu, ugoditi, goditi komu; das behagt ihm, to mu dobro dé; dobro zdeti se komu; veseliti koga, dopasti komu; ich behage einem, ljubi me, prikupil, priljubil sim se mu; die Speise behagt mir, jed mi tekne, ljubi, jed se mi prileže, rači.

Behagen, das, ich finde Behagen an etwas, všeč (ušeč) mi je kaj, po godi mi je, veselje, slast, zadovoljstvo, prijetnost.

Behaglich, *adj.*, všečen, ugodin, dober, prijeten, priložin, tečin, auch mancheśmal lep; in behaglichen Vermögensumständen, precej premožin; ein behagliches Wort, prijazna, ljuba beseda; s. auch Bequém.

Behaglichkeit, die, všečnost, zadovoljnost, ugodnost, tečnost, prijetnost, premožnost; sie fanden eine große Behaglichkeit, močno jih je veselilo, dobro se jim je zdelo, da —.

Behaken, *v. a.*, kljuke narediti, narejati čemu oder na kaj.

Behalftern, s. Halftern.

Behalmen, s. Begrasen.

Behaltbar, *adj.*, pomljiv; behaltbare Träume, sanje, ki se dajo v glavi, v spominu ohraniti, obderžati, pomniti.

Behaltbarkeit, die, pomljivost.

Behalten, *v. a.*, obderžati, obderževati; die Oberhand, na verhu ostati, ostajati, obveljati, veljavo zadobiti, zadobivati; den Sieg, premoči, premagati, zmagati, premagovati, zmagovati, *serb.* nadvladati; Recht behalten, prav imeti, pri svojim ostati; übrig, uderžati sebi, prihraniti, hraniti; aufbehalten, prideržati, shraniti, hraniti; erhalten, ohraniti, ohranovati, hraniti; wohl behalten ankommen, zdrav priti; im Gedächtnisse, zapomniti, pomniti, hraniti v spominu, vediti, spomniti se, pametovati kaj; die Farbe behalten, deržati barvo, ne puščati, pušati barve; behalt dir das, ná to; er behielt den Zorn im Herzen, jezo je kuhal v srcu; behalt das für dich, molči od tega, zamolči to, nikomur ne pravi tega; wohl zu behalten, s tem pristavkom, s tem prideržkam; er behält nichts bei sich, nič ne more zamolčati; ein behaltenes Schiff, ohranjena, rešena, spravljena ladija.

Behältniß, das, hramba, shramba, hram, sprava; Gefäß, posoda; Kiste, skrinja; für wilde Thiere, zverinjak, zverinec; für Tauben, golobnjak; für Hühner, kurnik, bei den Jägern, stan; für Fische, ribnik, ribnjak; für Vögel, tičnica; usf., nach analoger Bildung aus dem Bestimmungsworte.

Behaltsam, *adj.*, obderžin, ohranljiv, nepušćljiv, nepušljiv, s. **Behaltbar**; ein behaltsames Gedächtniß, dober spomin.

Behaltsamkeit, die, pomnjivost, pomljivost.

Behammeln, sich, *v. r.*, obrazgati se, umazati se.

Behämmern, *v. a.*, potolči, potleči, tolči, tleči, poklepati, oklepati, klepati, okovati, kovati.

Behandeln, *v. a.*, obdelati, obdelovati, delati, obravnati, obravnavati kaj, ravnati s čim, pečati se s čim, izdelati, izdelovati; einen übel behandeln, s kom gerdo, hudo, terdo delati, gerdo ravnati, koga hudo imeti, gerdo se obnašati proti komu; gut behandeln, lepo ravnati s kom, v dobri versti imeti koga; er behandelt ihn wie sein Kind, ima ga, kakor svojiga sina; jemanden gesetzlich behandeln, ravnati s kom po postavi; eine Waare, pogoditi, pogajati se za blago, narediti, narejati za blago, ceno ali kup storiti, delati; ärztlich, zdraviti, ozdravljati, auch gajiti, lečiti koga; eine Materie schriftlich oder mündlich behandeln, pisati ali govoriti od kake reči, izdelovati kako reč, razgovor od kake roči; die Gläubiger behandeln, pogajati se z upniki.

Behändigen, *v. a.*, izročiti, zročiti, izročati, izročevati.

Behändigung, s. Einhändigung.

Behandlung, die, obdelovanje, obravnava, izdelovanje, ravnanje s kom; dort erfuhren wir eine gute Behandlung, ondi so nas dobro sprejeli, imeli, so lepo ravnali z nami; Behandlung der Gläubiger, pogajanje z upniki; ärztliche Behandlung, zdravljenje, ozdravljanje, gajenje.

Behangen, *v. n.*, behangen bleiben, obviseti, viseti, obešen biti.

Behängen, *v. a.*, obesiti, obešati na kaj, opeti, openjati kaj; die Hunde behängen das Wild, psi se obešajo na divjino, prijemajo se zverine; *v. r.*, sich mit etwas, obesiti, obešati nase, pečati se s čim, mešati se v kaj, obesiti si kaj oder koga na vrat; sich mit schlechten Leuten behängen, pečati se s slabo tovaršijo, pajdašiti se s kom.

Behangzeit, die, goljenje jelenov.

Beharnen, *v. a.*, oscati, poscati, poščivati, pocurati, polulati kaj, koga.

Beharnischen, *v. a.* u. *r.*, oklep na se vzeti, djati, obleči, oblačiti; beharnischt, v oklepu, z oklepam obdan.

Beharren, *v. n.*, obstati, obstajati, prebiti, prestati, prestajati, sterpeti, preterpeti, ostati, ostajati terden, ne premakniti, ne premikati se, ne ganiti se; auf etwas, ostati, ostajati pri čem, terditi kaj, deržati se koga, česa, ne odstopiti od česa; für aushalten, stanoviten biti; biš ans Ende, dostati, dostajati do konca; die Kälte beharrte drei Tage, mraz je torpel tri dni.

Beharrlich, *adj.*, stanovit, stanoviten, terpeč, neprenehljiv, terden.

Beharrlichkeit, die, stanovitost, stanovitnost, obstojnost, stalnost, terdnost, terpežnost.

Beharschen, *v. n.*, okreniti, *poln.* okrzepnąć; sterditi, sterdovati se, zmerzniti; von den Wunden, okrastiti se, hrasta se nareja, dela.

Beharzen, *v. a.*, osmoliti, posmoliti, smoliti; des Harzes berauben, obrati, obirati smolo (pilpoh) iz —, smolo opuliti, puliti.

Behauben, *v. a.*, kapo, čepec djati, devati na glavo.

Behauchen, *v. a.*, hukniti na kaj, ohukati kaj, dihniti na kaj, odihati kaj, osopsti kaj.

Behauen, *v. a.*, einen Baum, obsekati, obsekovati, oklestiti, klestiti, otrebiti; einen Stein, obrezati, obrezovati, obdelati, obdelavati kamen; grob behauen, okresati, okresavati; das Bauholz, otesati, obtesovati; im Bergbau, ein Gestein behauen, kamen poskusiti, skusiti; behauene Gänge, spraznjene rudne žile; behauener Stein, rezan kamen.

Behäufeln, *v. a.*, osipati, okopati, okopavati, prigrebsti oder prigreniti, prigrebati.

Behaupten, *v. a.*, terditi kaj; ich behaupte, jez pravim; man behauptet, dokazuje se, terdijo, pravijo; das Recht, den Platz, den Besitz, uderžati, obderžati, ubraniti, braniti; das Schlachtfeld, premoči, zmoči, premagati, zmagati; den Proceß behaupten, pravdo dobiti, dobivati; sein Recht, veljavo zadobiti svoji pravici; sich behaupten, *v. r.*, obderžati se, deržati se, terdno stati, uterditi se, ukoreniniti se.

Behauptung, die, terditev, terdilo, terjenje, dokazovanje; er soll seine Behauptung beweisen, naj dokaže, kar terdi.

Behausen, *v. a.*, beherbergen, pod streho vzeti, jemati, prenočiti, s. **Beherbergen**; *v. r.*, sich behausen, v. i. ansäßig machen, naseliti se, useliti se, nastaniti se; ein behauster Unterthan, useljen, nastanjen podložnik, ki ima svojo hišo.

Behausung, die, s. **Beherbergung**; das Haus, pohištvo, hiša, dom, poslopje, domovanje, stan, stanovališče, stanovališe, domačija.

Behäuten, *v. a.*, bei den Sattlern, obleči, oblačiti, prevleči z usnjem; behäutet sein, kožo imeti.

Beheben, *v. a.*, Zinsen, Abschriften, s. **Erheben**; ein Hinderniß, odpraviti, odpravljati, odstraniti, odstranovati.

Behesten, s. Betrügen.

Behelf, der, pomoč, pomoček, pripomoček, pomoga, poslužek; ein Beweismittel, dokaz, dokazovalo; nichtige Behelfe, prazni izgovori, izvinki.

Behelfen, sich, *v. r.*, opomoči se, opomagati se, prizamoči se, na noge spraviti se; sich mit etwas behelfen, pomoči, pomagati si s čim; sich einer Sache behelfen, rabiti kaj, poprijeti se česa; gem. poslužiti, služiti se česa; sich mit wenigen behelfen, auskommen, ob malem opraviti, opravljati, z malim shajati, prebiti, zadovoljevati; er behilft sich schmal, pičla, tesna mu hodi, revno živi, komaj da shaja.

Behelflich, s. **Behülflich**.

Behelligen, *v. a.*, einem beschwerlich fallen, nadlegovati koga s čim, nadlego delati komu, nadležen, težaven, zopern biti komu; sich mit etwas behelligen, ukvarjati se s čim, vtikati se v kaj; laß mich unbehelligt, ne moti, ne nadlegaj me.

Behelmen, *v. a.*, s čelado pokriti, pokrivati koga, se; behelmt, s čelado na glavi, s čelado pokrit.

Behemden, *v. a.*, srajco dati komu; *v. r.*, srajco obleči, oblačiti.

Behen, der, pokalica, (Silene behen Lin. —)

Behende, *adj.*, račen, hiter, berzen, gibčen, spešin, uren, jadern; *adv.*, ročno, urno, jaderno, berzno i. t. d.

Behendigkeit, die, ročnost, urnost, jadernost, hitrost.

Behennuß, die, behenov oreh.

Beherbergen, *v. a.*, pod streho, v hišo vzeti, jemati, v svoj dom ali stan sprejeti, sprejemati, dati, dajati stan komu; über Nacht, pronočiti, prenočevati koga.

Beherbergung, die, sprejetje, vzetje v hišo, prenočitev; *fig.*, v sebi imeti, hraniti.

Beherrschen, *v. a.*, etwas, gospodovati, gospodariti, vladati nad čim, (čemu), oblast imeti nad kom; vom Könige, kraljevati; die Leidenschaften, premoči, premagati, ukrotiti, krotiti, uzdati, berzdati, zderžati, zderževati svojo strasti oder se; laß dich nicht von ihm beherrschen, ne daj, da bi bil on gospodar nad tabo, (čez te), da bi te on podrokoval; diese Anhöhe beherrscht die Stadt, ta hribec gospoduje nad mestam; *poln.* goruje (górować).

Beherrscher, der, gospodovavec, gospodar, vladar.

Beherrscherin, die, vladavka, gospodovavka.

Beherrschung, die, vladanje, gospodovanje.

Beherzigen, *v. a.*, v serce si vtisniti, vtiskati, k srcu si vzeti, jemati, razmisliti, pomisliti, premišljevati kaj; nach *Gutsm.* auch vserčiti; s. auch Erwägen.

Beherzigung, die, premislik, pomislik.

Beherzigungswerth, *adj.*, promislika vredno, vredno, da se k srcu vzame.

Beherzt, *adj.*, serčan, neboječ, nestrašen, pogumen, hraber; beherzt machen, poserčiti, oserčiti koga; sich beherzt stellen, junačiti se.

Beherztheit, die, serčnost.

Behetzen, *v. a.*, ein Wildpret, goniti zvér s pesmi, naganjati, ševati, ščevati pse na zvér; einen Hund, na gonjo zvaditi, vaditi psa.

Behenchelu, *v. a.*, ohliniti koga, hliniti se komu in ukaniti ga.

Behenlen, *v. a.*, obtuliti kaj, tuliti zavolj česa.

Beherren, *v. a.*, narediti, narejati, udelati komu; mit dem Blick, *fascinare*, nročiti koga; s. auch Bezaubern.

Behilflich, s. **Behülflich**.

Behimmelt, s. Benebelt.

Behindern, s. Verhindern.

Behner, **Benner**, der, cajna, locajna, koš, košara, košarna.

Behobeln, *v. a.*, pooblati, zoblati, oblati*, poskoblati, skoblati; *fig.* einen, obtesati, obtesavati, omikati, ogladiti koga.

Behacken, *v. a.*, čepeti na čem.

Behohnlächeln, **Behohnen**, *v. a.*, einen, zasmehovati koga, posmehovati se komu.

Beholfen, *adj.*, spreten.
Beholfenheit, die, spretnost, znajdenost, pomogljivost.
Beholzen, *v. a.*, z drevjem obsaditi, obsajati, drevje zasaditi, zasajati, zarediti, zarejati; *poln.* zadrzewić; einen Deich beholzen, jez obkoliti, koliti; den Ofen, peč založiti, zakladati, zalagati; s. auch **Abholzen**; *v. r.*, die Bäume beholzen sich, drevesa idejo v les, v veje, obraščajo, obrašajo se, razraščajo, razrašajo se, širijo se; der beholzte Hügel, z drovjem obrašćen, obrašen hribec.
Beholzung, die, dorvarjenje; das Recht, Holz aus einem Walde zu holen, pravica, derva sekati, jemati, dervoseč.
Behör, s. **Zugehör**.
Behorchen, *v. a.*, poslušati na tihem, skrit, skrivaj, na ušesa vleči, prislušati; nach *M.* podslušati; *serb.* prisluškivati.
Behorcher, der, podslušnik; *serb.* prislušnik.
Behörde, die, das Gehörige, kar gre, grede, kar je storiti, kar je prav, primérno; s. a. **Zugehör**, **Adresse**, **Instanz**; oblast, nach *Gutsm.* oblastnija; pristojna gosposka, pristojni ured oder urad; die Gerichtsbehörde, sodna oblast, gosposka, sodnija; die Landesbehörden, deželske oblasti.
Behördlich, *adj.*, behördliche Weisung, gosposkino naročilo, ukaz pristojne oblasti.
Behörig, s. **Gehörig**.
Behosen, *v. a.* u. *r.*, einen, obleči, oblačiti koga v hlače oder komu hlače, obuti hlače; behost, v hlačah.
Behuf, der, raba, prid, korist, potreba, namen; zu diesem Behufe, k temu cilj in koncu, v ta namen, za to, zavolj tega, za tega del; zu meinem Behufe, za me, za mojo potrebo; er gab ihm zum Behuf der schleunigen Abreise Geld, dal mu je dnarjev, da bi jo hitro odrinil; zum Behuf, za —.
Behufen, *v. a.*, kopita, rog dati, dajati.
Behuft, *adj.*, kopitast; ein wohl, schlecht behuftes Pferd, konj dobrih, slabih kopit, rogov, konj dobriga roga; das Pferd ist behuft, konj ima kopita.
Behufig, s. **Dienlich**.
Behufs, *adv.*, behufs der Auseinandersetzung, da se razloži.
Behülflich, *adj.*, pomagaven, pripomogljiv, pomožen, pomočljiv; einem behülflich sein, pripomoči, pomoči, pomagati komu, na roko iti, hoditi, biti komu.
Behüllen, *v. a.*, zagerniti, zagrinjati kaj.
Behülsen, *v. a.*, ostročiti, strok, stročje narediti, delati, v stročje iti, gnati.
Behumsen, s. **Betrügen**.
Behüpfen, *v. a.*, skakati, skakljati po čem, obskakljati kaj.
Behusten, *v. a.*, okašljati, okašljevati.
Behüten, *v. a.*, *custodire*, obvarovati, varovati, ubraniti, braniti; behüte Gott, Bog obvaruj, ne daj Bog, Bog nas varuj, prenesi Bog, Bog odverni; *serb.* sačuvaj Bože; behüte dich Gott, z Bogam, z Bogam ostani, Bog s tabo; *depascere*, popasti, popašati, spasti, spašati.
Behüter, der, varh, čuvaj.
Behutsam, *adj.*, varen, čuječ, čujeočen, pazen, opazen, pazljiv; behutsam handeln, varno, previdno delati.
Behutsamkeit, die, varnost, čujeočnost, paznost, pazljivost, previdnost; anwenden, brauchen, pazen biti, previdno ravnati, paziti, čuti, varovati se.
Bei, als *praep.* pri, per; *altsl.* u, pri; bei uns, pri nas; bei Laibach, blizo Ljubljane; beim Richter, pred sodnikam; bei ihm stehen, blizo njega, zraven, poleg njega, z njim stati, biti; bei einem sich bedanken, komu se zahvaliti, hvalo dati, dajati; bei sich selbst sein, bei Troste sein, zavediti se, zavedati se, pri sebi, pri pameti biti, zdrave, čiste pameti biti; der Esel beim Phaedrus, usw., osel v Fèdru; bei sich, sam pri sebi; er aber schwieg und dachte (sagte) bei sich selbst, warum sollte ich usf., on pa jo molčal, češ (auch rekši), kaj bi se itd.; ich muß bei mir selbst bekennen, moram si reči; bei der Hand nehmen, za roko prijeti, prijemati; überhaupt bei etwas fassen, prijeti za kaj (za glavo, za vrat, za rep itd.); bei den Haaren nehmen, zlasati, lasati koga; bei seinem Namen nennen, po imeni poklicati, klicati, zvati; der Geizhals ist bei großem Reichthum arm, skopin je zraven veliciga blaga siromak; bei aller seiner Strenge ist er geliebt, da si je oster, resen oder pri vsi njegovi ostrosti ga ljubijo; bei alle dem, pri vsem tem; beim Ankleiden sein, oblačiti se, napravljati se; bei einem Haar, manjkej, skoro, malo je manjkalo, malo da ne, toliko da ne; bei Paaren, parama; bei Fässern kaufen, po sodih, sod k sodu; bei Gelegenheit, s priložnostjo, o priliki; bei Gott, pri Bogu; bei Strafe verbiethen, pod kaznijo prepovedati; bei Vermeidung der Ungnade, ker bi sicer milost zgubil; bei Leibe nicht, nikar, kratko nikar; bei Wasser und Brot, ob kruhi in vodi; bei gesitteten Völkern, med olikanimi ljudstvi; bei Jahren sein, v letih biti; bei guter Laune sein, vesel, dobre volje, dobre čudi biti; bei Geld sein, dnarja pri sebi (saboj) imeti; beim Leben, živ biti, živeti; noch bei Kraft sein, še terden biti; beim Tische sitzen, za mizo sedeti; bei der Thür herein treten, skozi vrata; beim Fenster herausschauen, skozi okno gledati; bei Tage, podnevi, za dne; bei Nacht, ponoči; bei schönem Wetter, (v) ob lepem vremenu; bei frühem Morgen, zgodaj, zarano; bei hellem Tage, za svetliga, za velikiga dne; bei der Nase herumführen, voditi za nos; bei Seite, na stran; das ist bei weitem nicht so, to je vse drugači; bei der Hand, pri roci; beim Regierungsantritte des Königs, ko je kralj nastopil vladarstvo, začel vladati; bei dieser Sachlage rathe ich, ker je taka, svetujem; er ist gut bei Leibe, rejen je; bei etwas anfangen, od česa začeti; es steht bei dir, v tvoji moči je; bei Zeiten, zgodaj, ob času, za časa; als *adv.* (*circiter*), ungefähr, bei einer Stunde lang, blizo eno uro, okoli ene ure; bei zehn Dukaten, okoli deset cekinov; od prilike, primerama, nekako, kje.

Beian, s. **Daneben**.
Beiarbeiter, der, sodelavec, pomagač, pomagavec.
Beibehalten, *v. a.*, obderžati, priderżati, obderževati, ohraniti, hraniti, jemati; den üblen Geruch behält es lange bei, neprijeten duh mu dolgo ostane, se ga dolgo derži.
Beibehaltung, die, obderžek; mit Beibehaltung der Rechte, s pravicami vred, ktere itd.
Beibeutel, s. **Nebentasche**.
Beibiegen, *v. a.*, priložiti, prilagati, priviti, privijati, pridjati, pridevati, podpogniti, podpogibati.
Beibinden, *v. a.*, privezati, privezevati k čemu.
Beiblatt, das, doklada, priloga, dokladni list, dodatek.
Beibringen, *v. a.*, herbei, prinesti, prinašati, donesti, donositi, donašati; Beweise, podati, predložiti, pokazati dokaze, spričbe; Gründe, povedati vzroke; Zeugen, imenovati, postaviti, pripeljati priče; einem Gift, zavdati, zavdajati komu; einen Schlag, udariti, habniti koga; einen Stoß einem, suniti, dregniti koga; mit dem Zeitworte des Nennwortes, z. B. einem Furcht beibringen, ostrašiti, strašiti, plašiti koga; eine Wunde, raniti koga; *serb.* ranu zadati; einem eine Meinung, koga na misel napeljati, podtakniti komu; einem Wissenschaften, učiti koga kaj, poučiti, poučevati koga v čem, razjasniti, razložiti komu kaj, napotiti koga v čem; *fig.* vcepiti, vsejati, vliti, n. p. dobre vodila; dem Feinde eine Niederlage, pobiti, posekati sovražnika; man hat mir Eckel beigebracht vor dieser Speise, to jed so mi pristudili, pregrozili.
Beicht, Beichte, die, spoved, izpoved; thun, ablegen, spovedati, spovedovati se, spoved opraviti, opravljati; sitzen, hören, spovedati, spovedovati koga; zur Beicht gehen, iti, hoditi k spovedi od. spovedat, spovedovat se; du sollst mir Beichte thun, povej mi, razodeni mi; Generalbeicht, dolga, splošna spoved.
Beicht-, in Zstg., spovedni.
Beichten, *v. a.*, spovedati, spovedovati se (grehov); bekennen, povedati, izpovedati, razodeti, razodevati.
Beichter, Beichtgänger, s. **Beichtkind**.
Beichtermahnung, die, spovedni opomin, opominjanje zastran spovedi.
Beichtformel, die, spoved, besede spovedi.
Beichtgebet, das, spovedna molitev, molitev pred spovedjo.
Beichtgeld, das, **Beichtgroschen**, **Beichtpfennig**, der, spovednina, spovedni dnar.
Beichtiger, der, das **Beichtkind**, s. dieses; Bekenner, spoznovavec; **Beichtvater**, spovednik, spovedovavec.
Beichtkind, das, spovedance, spovedovance, spovedanka, spovedovanka; er hat viele Beichtkinder, k njemu jih mnogo k spovedi hodi.
Beichtmutter, die, spovednica.
Beichtrede, die, spovedni govor, spovedna pridiga.
Beichtschein, s. **Beichtzettel**.
Beichtsohn, s. **Beichtkind**.
Beichtspiegel, der, vestno ogledalo.
Beichtstuhl, der, spovednica, (eig. spovedovavnica).
Beichttag, der, dan spovedi, spovedni dan.
Beichtvater, der, spovednik; des Beichtvaters, spovednikov.
Beichtzettel, der, spovedni list, sprićba opravljene spovedi.
Beide, *num.*, *m.* obá; *f.* obé; auch obadva, obedve; einer von beiden, obéh eden, eden ali drugi; keiner von beiden, nobêden obéh, ne eden, ne drugi; alle beide, obádva, obédve, obá, obé; *serb.* obojica (n. p. obojica su došla); zwei zusammengenommene Dinge, als ein Ganzes, obój, a. e; beide Weine, oboje vino; unter beiden Gestalten, pod obema podobama; mit beiden Händen, zoberoč; *serb.* oberučke; auf beiden Augen blind, na obe očesi slep; beides im weitern und näheren Kreise, kakor od dalječ, tako tudi v obližji; man muß beides thun, obóje se mora storiti.
Beiderlei, *num.*, oboj, obojin; auf beiderlei Art, obojako, po oboje; beiderlei Völker, obojni narod, oba naroda.
Beiderseitig, *adj.*, obéh, obojin, obeh strani; ihre beiderseitige Freude, veselje obeh; s. auch **Wechselseitig**.
Beiderseits, *adv.*, beide, oba, obé; sie sind beiderseits einverstanden, oba sta ene misli, obójod, od obéh strani, na obé strani, na obádva kraja, eno kakor drugo, kakor eno tako drugo.
Beidesmal, *adv.*, obakrat, oba pota.
Beiblebig, *adj.*, vodozemen, dvoživka.
Beidrängen, *v. a.*, od vsih strani naganjati, pritiskati.
Beidrehen, *v. a.*, proti vetru zasukati, zasukovati, zakreniti ladijo.
Beidrucken, *v. a.*, prinatisniti, prinatiskati, pridrukati, k čemu druzimu natisniti, natiskati.
Beidrücken, *v. a.*, pritisniti, pritiskati, pritiskovati; sein Siegel beidrücken, pečat pritisniti; *serb.* udariti.
Beidrückung, die, pritis; mit Beidrückung des Siegels, pritisnivši svoj pečat na —.
Beidschattig, *adj.*, dvosenčin, raznosenčin.
Beierbe, s. **Nacherbe**.
Beiern, *v. a.*, mit dem Klöpfl an die Glocke schlagen, statt sie im Schwunge zu läuten, priterkovati, priterkavati, auch tolkljati, lengati, klenkati, trijančati.
Beiessen, das, *cibus interpositus*, posebna jed, vmesna, pristavljena jed, priboljšek, poveršek.
Beifall, der, pohvala, poterdba; dopadajenje, dopadenje; geben, pohvaliti, hvaliti, poterditi, poterjevati kaj; die Sache findet keinen Beifall, ta reč (se) ne dopade, ne dopada;

Beifall klatschen, ploskati z rokami (v znamnje pohvale); stürmischer Beifall, gromovito, hrumeče ploskanje; Beifall ernten, doseči pohvalo, pohvaljen biti; er findet allgemeinen Beifall, vse ga hvali, vsim se ljubi, vsim je všeč.

Beifallen, *v. n.*, einem Beifall geben, pohvaliti, hvaliti koga, prav dati komu, priterditi, priterjevati, potegniti, vleči s kom, biti enake misli s kom; mit einem Aufrührer, s puntarjem potegniti, potegovati, k njemu pristopiti, pridružiti se mu, deržati se ga, pritegniti; *serb.* pristati nz koga; in das Gedächtniß kommen, spomniti, spominjati se česa, na misel, na um priti; es will mir nicht beifallen, no morem se spomniti, domisliti, če ravno mi je na koncu jezika; *serb.* nesećam se.

Beifallgierig, *adj.*, hvale, pohvale željin, žejin, lačen.

Beifällig, *adj.*, pohvalen, všečen; der Antrag wurde beifällig aufgenommen, ta nasvet je bil s pohvalo sprejet, zaslišan; es ist mir nicht beifällig, ne pomnim več.

Beifallsklatschen, das, ploskanje z rokami.

Beifallsbezeugung, die, pohvala.

Beifallsgeschrei, das, pohvalni krik, vek.

Beifallswink, der, pohvalni migljej, pohvalno miganje, prikimanje, prikimovanje.

Beifang, der, privlak, naključni vlak.

Beifeste, s. Citadelle.

Beiflechten, *v. a.*, priplesti, pripletati, pripletovati, vplesti, vpletati.

Beiflicken, *v. a.*, prikerpati, pritakniti, prištuliti.

Beifolgen, *v. n.*, beifolgender Brief, priloženo pismo.

Beifracht, s. Beilast.

Beifrau, die, pomagavka, pomočnica.

Beifreude, s. Mitfreude.

Beifuge, die, prilog, dodatek.

Beifügen, *v. a.*, priložiti, prilagati, pridjati, pridevati, dodati, dodajati, pristaviti, dostaviti, dostavljati; aus dem Beigefügten, iz priloge.

Beifügen, das, pristavek; mit dem Beifügen, s tem pristavkam, s tem opominam.

Beifuß, der, (Artemisia vulgaris L.), metlika, černob, černobje, divji pelin; (A. dracunculus), dragoncel*; (A. abrotanum), abrotica*, abrošica.

Beigabe, s. Beifuge.

Beigang, der, pritična, stranska žila; s. auch Seitengang.

Beigast, s. Nebengast.

Beigeben, *v. a.*, pridati, pridajati, pridružiti, pridruževati koga komu.

Beigedanke, s. Nebengedanke.

Beigehen, *v. n.*, wie Beifolgen; es dürfte mir noch Manches beigehen, marsikaj mi bo še prišlo na misel, v glavo; sich beigehen lassen, prederzniti se, lotiti se; s. auch Beikommen.

Beigehend, *adj.*, priložen, pridjan.

Beigehörde, s. Nebenwerk.

Beigehülfe, der, pomagač, pomočnik.

Beigeleit, das, spremljava, spremstvo.

Beigemach, das, stranska čumnata, prijizba.

Beigenuß, s. Nebengenuß.

Beigenannt, *adj.*, imenovan, z zdevkam.

Beigeruch, **Beigeschmack**, der, haben, cikniti*, cikati po čem; die Speise hat einen bittern Beigeschmack, jed nekako pogrenuje.

Beigeschworne, s. Beisaß.

Beigesellen, sich, *v. r.*, pridružiti, pridruževati se, pripajdašiti se, pritovaršiti se; in der Folge haben sich noch Andere beigesellt (z. B. zu einer Schlägerei), pozneje jo pritegnilo več druzih.

Beigethan, *adj.*, naklonjen, nagnjen, dober, na roko; s. auch Geneigt.

Beigewicht, das, pritega, dodana vtež.

Beigießen, *v. a.*, priliti, prilivati oder prilijati, doliti.

Beiglied, das, pristavje; s. Nebenglied.

Beignt, s. Nebengut.

Beihalm, der, sbil, obraslik, razrastek, pristavek.

Beihändig, **Beihanden**, *adv.*, na roko, na roci, pri roci.

Beiher, *adv.*, neben her, vmes, po strani, zraven, memogrede.

Beihererziehen, *v. a.*, prirediti, prirejati (kako žival).

Beiherstellen, *v. a.*, (Jäg.), pristaviti mreže.

Beihülfe, die, pripomoč, pripomoček.

Beijagen, das, manjši lov, mala gonja.

Beikarte, die, nižji kvarta.

Beikind, das, s. Bastard.

Beikirche, die, podružnica, podružna cerkev.

Beiklang, der, priglas †.

Beiknecht, der, mali hlapec, pridani hlapec, pomagač.

Beiknieen, *v. a.*, prignjesti, primesiti.

Beikoch, der, mali kuhar, kuharski pomagač; für den Beitisch, družinski kuhar.

Beikommen, *v. n.*, einer Sache, približati, približevati se, blizo priti, prihajati čemu, komu, do živiga priti, za kožo priti komu, zmoči, zmagati, zalesti koga; man konnte ihm nicht beikommen, nič mu niso mogli, niso mogli do njega; gleichkommen einem an etwas, doiti, dohajati koga v čem, enak biti komu; wie könnte mir das beikommen, kako bi mi to na misel, v glavo prišlo; sich beikommen lassen, prederzniti, podstopiti se; laß dirs nicht beikommen, le ne misli ne na to; seinem Verluste, zgubo dobiti, do odškodovanja priti.

Beikommend, *adj.*, beikommendes Schreiben, priloženo pismo, priloga.

Beikönnen, s. Beikommen (können).

Beikriechen, *v. n.*, vom gezüchtigten Hund, rep med noge stisniti.

Beil, das, sekira; in Kt. auch butica; *russ.* auch topor; s. Axt.

Beilade, die, predalce.

Beilage, die, pristavek, prilog, priloga, doklada, dokladek, dodavek, pridavek, auch nameček, poveršek; *(depositum)*, hranilo, shranjena reč; in der Beilage folgt, priloženo je.

Beilager, das, ženitovanje, ženitev, svatba (vladarjev, knezov); halten, vollziehen, ženitev opraviti, opravljati, svatbo imeti.

Beiland, das, lastina, prikupljena njiva.

Beilaß, s. **Fundus instructus.**

Beilassen, s. Zulassen; Jemanden den Unterhalt beilassen, pustiti komu živež, vžitek.

Beilast, die, priložba, posebni tovor.

Beiläufer, der, pošiljanec; s. auch Ausläufer, Beiknecht.

Beiläufig, *adj.* u. *adv.*, nebenbei, memogredé, pri tej priliki; ungefähr, pri, okoli, blizo, pri eni meri, merama, od prilike, gem. per eni glihi*, nach *V.* auch po véligem; beiläufig 100 Mann, pri sto mož, okoli sto mož, blizo sto mož, kacih sto mož.

Beilchen, das, sekirica, sekiričica.

Beilegen, *v. a.*, priložiti, prilagati, prikladati, pridati, dodati, dodajati, pridjati, pridevati; den Alten beilegen, priložiti, djati k spisam; die Tochter einem, hčer dati komu; sie legen ihm viel Verstand bei, pravijo, da je kaj razumen, imajo ga (za) pametniga; bei Seite legen, odložiti, odlagati, odstraniti, na stran djati, devati, opustiti, opuščati, opušati; beerdigen, zakopati koga; einem beimessen, von einem behaupten, pripisati, pripisovati kaj; eine Schuld, okriviti, kriviti, obdolžiti, dolžiti koga, česa, v krivico komu šteti, zameriti, zamérjati; verwahrlich beilegen, hraniti dati, dajati; einen Streit, prepir poravnati, poravnavati; pomiriti, udušiti, ugasiti prepir; die Sache ist beigelegt, to je poravnano, Unruhen, utolažiti, utažiti nemir; der Proceß wurde gütlich beigelegt, pravda je bila z lepo dognana, končana; einen Namen beilegen, zdeti, zdevati komu, ime dati, dajati; Glauben beilegen, verjeti, vero dati, dajati komu; ich lege nichts bei, nič si ne morem, nečem prihraniti; ich lege der Sache keinen Werth bei, ne štejem za nič; *v. n.*, proti vetru zakreniti, deržati; einem beilegen, s. Beipflichten.

Beilegung, die, priloga, prilaganje; eines Streites, sprava, poravnava.

Beilehnen, s. Anlehnen.

Beileid, das, sožalost, sožalovanje, milovanje; s. auch Mitleid; Beileid haben, milovati koga, žalovati z žalostnim.

Beileidsbrief, s. Condolenzschreiben.

Beileisen, das, železo, železnina za sekire.

Beilfertig, *adj.*, dotesan.

Beilförmig, *adj.*, sekirast, sekiri podoben.

Beilgeld, das, sekiršćina, sekiršina.

Beiliegen, *v. n.*, dem Briefe liegt Geld bei, v tem pismu so dnarji (priloženi); beiliegende Schrift, priloženo pisanje; beiliegend erhalten Sie, v prilogi prejmete.

Beim, = Bei dem, s. Bei.

Beimagd, die, pomagačka, pomagavka, mala dekla.

Beimann, s. Cicisbeo.

Beimengen, s. Beimischen.

Beimessen, *v. a.*, primeriti, primérjati; einem Glauben beimessen, verjeti (verjamem) komu, vero dati komu; mir muß man Glauben beimessen, meni gre vera, meni se mora verjeti; die Schuld, obdolžiti, dolžiti koga, okriviti, kriviti koga, pripisati, pripisovati komu, sebi.

Beimischen, *v. a.*, primesiti, primešati, priliti, prilivati, pridjati, pritakniti.

Beimischung, die, primešavanje, primés, auch *altsl.* primeša, primešanica; ohne fremde Beimischung, ne pridevaje, ne jemaje nič druziga zunanjiga, tujiga.

Bein, = bei den, s. Bei.

Bein, das, kost; greßes, nach *M.* kostnjača; das Schienbein, der Röhrknochen, piščala, pišala, piščal, pišal, golen, cev; das heilige Bein, križnica, sveta kost; ungenanntes, neimenovana kost; lange Beine, skraki; das Dickbein, kost v stegnu; Fuß, noga; in Bein arbeiten, kosti izdelovati; es ist nichts als Haut und Bein an ihm, sama kost in koža ga je; durch Mark und Bein dringen, prešiniti, presuniti serce, v serce seči, v serce predreti, muzeg in kosti spreleteti; die Beine sind geschwollen, noge so otekle; ein Bein brechen, nogo zlomiti; auf die Beine bringen, helfen, na noge spraviti, spravljati, postaviti, postavljati; auf die Beine kommen, opomoči se, skolehati, okrevati; sich auf die Beine machen, pobrisati jo, pobrati se, pomesti jo, auch napotiti se, odriniti jo; ich will dir Beine machen, čakaj, ti bom pomagal hoditi, te naučim teči; nimm die Beine mit, podvizaj (se), hiti; aus Bein binden, streichen, ne marati za kaj, ne zmeniti, meniti se; auf den Beinen haben, na nogah imeti; sein, biti na nogah, po konci; Soldaten auf die Beine bringen, vojake nabrati, nabirati; haben, imeti nabranih; einem ein Bein unterschlagen, spodbiti, spodbijati koga, spodnesti, spodnašati koga, spodmakniti komu nogo, nogo postaviti komu; *fig.*, zagnati komu poleno pod noge, zavirati komu; die Beine auseinander spreizen, razkrekniti, razkrečati, razkrečevati se; die Beine strecken, stegniti se; Stein und Bein schwören, grozno se priduševati; an den Beinen aufhängen, za noge obesiti; er schwört Stein und Bein, dušo in telo zaklinja; das Bein eines Stuhles, Tisches, stolova, mizna noga; Würfelbein, kostka.

Bein=, in der Zs., koščéni, košćni, kosteni, iz kosti.

Beinahe, *adv.*, skorej, manjkej, brez maliga, blizo; er wäre beinahe gestorben, toliko, da ni umerl, malo, da ni, — malo je manjkalo, da ni puginil, kmalo bi bil konec storil, manjkaj je umerl.

Beinähnlich, *adj.*, koščenast, košenast, nogi podoben.

Beiname, der, pridevek (auch *altsl.*); Friedrich, mit dem Beinamen der Große, Friderik, imenovan Veliki, nach *M.* naimek, primek, priime; s. auch Zuname; Spitzname, zdevek, pritikljej.

Beinanzug, der, zdoljna obleka.

Beinarbeiter, s. Beindrechsler.
Beinartig, s. Beinähnlich.
Beinasche, die, kostni pepel, pepel iz kosti.
Beinbohrer, s. Bankbohrer.
Beinbrecher, der, (Falco ossifragus), orel kostižér †.
Beinbruch, der, kostilom †, nogolom; der Sturz vom Pferde hatte einen Beinbruch zur Folge, s konja je padel in si nogo zlomil.
Beinbrüchig, *adj.*, kdor ali kar ima zlomljeno nogo; beinbrüchiges Vieh, živina, ki ni za klanje.
Beinchen, das, koščica, košica, nožica.
Beindrechsler, Beindreher, der, mojster koščenih, košenih izdelkov, kostni strugar, strugar, ki izdelnje kosti.
Beindürre, *adj.*, meršav, suh, kakor kost, suhokost †.
Beineben, Beinebst, *adv.*, zraven, kraj tega, poleg tega, s tem vred.
Beinern, *adj.*, koščen, košen, kosten, iz kosti.
Beinfeile, die, kostna pila.
Beinfraß, der, **Beinfäule**, kostna gnjiloba, bramorka.
Beingerippe, das, **Beingestell, Beingerüst, Skelett**, kostjak, rebrovje, hrodje, nach *M.* rebrenik, nach *V.* sklednik.
Beingewächs, das, morska kost.
Beinharnisch, der, nožni oklep, železne hlače, golenjak †.
Beinhart, *adj.*, terd kakor kost, preterd.
Beinhaus, das, kostnica, kostišče, kostiše, kostnjak, auch karner.
Beinhaut, die, koža, pokostnica, nach *V.* kostna mézra.
Beinheil, das, (Symphytum tuberosum), gabez; (Symph. off.), černi koren.
Beinholz, Beinhülse, s. Hartriegel, Zaunkirsche, Heckenbaum.
Beinicht, *adj.*, košečnast, košenast, kostnat.
Beinig, *adj.*, koščen, košen, kostnat, in Zsbg., z. B. zweibeinig, dvonog.
Beinkleid, das, hlače; leinene Unterhosen, svitice, spodnjice.
Beinknochen, der, nožna kost.
Beinknopf, der, koščeni, košeni gumb.
Beinkrebs, der, rak, kostni rak, rak v kosti.
Beinlade, die, bei den Wundärzten, les, špritle* *pl.*, šina*, *russ.* lubok.
Beinlage, s. Beinling.
Beinleder, das, Lederschaft an Stiefeln, golenice *pl.*, štebale*, štebaline.
Beinling, der, das Leder über den Beinen, nožina, noge; am Strumpfe, nach *V.* omečje, *serb.* grlić.
Beinlos, *adj.*, brezkosten, brez kosti, breznožen.
Beinmark, das, mozeg, *altsl.* mozg.
Beinmehl, das, koščena, košena moka; s. auch Beinasche.
Beinmuskel, der, nožna miška.
Beinöl, das, kostno olje.
Beinrüstung, die, obnožje; s. auch Beinharnisch.
Beinsäge, s. Knochensäge.
Beinschelle, die, okovi na nogi.
Beinschiene, die, bei den Wundärzten, obklada, deščica; s. Beinharnisch.
Beinschwarz, das, kostno, košeno, košeno černilo.
Beinspalt, der, nalomljena kost.
Beinspat, der, napužnica.
Beinstab, der, noga.
Beinstellend, s. Bein.
Beinstiefel, der, čižme *pl.*
Beinwaare, die, koščenina, košenina, koščena, košena roba.
Beinwand, die, koščeni, košeni predel.
Beinwell, s. Beinheil.
Beinwunde, die, rana v kosti, v nogi.
Beinwurm, der, kostni červ.
Beiordnen, *v. a.*, pridati, pridajati, dodati, priverstiti, priverstovati.
Beipacken, *v. a.*, pritovoriti, k druzimu naložiti, nakladati.
Beipferd, das, Handpferd, pripreženec.
Beipflichten, *v. n.*, prinuditi, pohvaliti, priterditi, prav dati, ene misli biti, vjemati se, pristopiti, pridružiti se komu; s. auch Beifallen, Beilegen.
Beipflichter, der, prikimovavec, hvalivec.
Beirath, der, svet, *altsl.* s'vét; Rathgeber, svetovavec, nach *Dalm.* svétnik.
Beirathen, *v. n.*, svetovati komu kaj.
Beiräthig, *adj.*, einem beiräthig sein, svetovati komu.
Beiräumen, s. Aufräumen.
Beirechnen, *v. a.*, prišteti, prištevati.
Beireihen, s. Anreihen.
Beiriemen, der, uzdni jermen.
Beirren, *v. a.*, zmotiti, motiti koga; das beirrt nichts, to nič ne kazi.
Beirücken, *v. a.*, primakniti, primikati (kaj, se), pristaviti, pristavljati.
Beirufen, s. Herbeirufen.
Beisammen, *adv.*, skup, skupej, vkup, *serb.* zajedno, s. auch Zusammen; der Feind hat schon wieder ein Heer beisammen, sovražnik je zopet nabral, zbral, skupil vojske.
Beisaß, der, auf dem Lande, bajtar, kočar, kajžar, željar; s. Gemeindeangehörige; Beisitzer, prisednik; Beigeschworner, nastopni porotnik.
Beisatz, der, pristavek, dodatek; mit dem Beisatze, s tem pristavkam, s to opombo.
Beischaffen, *v. a.*, pripraviti, napraviti, napravljati, omisliti, omišljevati, priskerbeti, priskerbovati, — s poti spraviti, spravljati.
Beischließen, *v. a.*, pridati, pridjati, skladati, v sklad dati, zvreči (n. p. dnar).
Beischiff, das, ladjica, stranska ladija.
Beischlaf, der, telesna združba, spoj, *cfr. altsl.* spojiti *(conjungere)*; prileg.
Beischlafen, s. Beschlafen.
Beischläfer, der, priležnik †; *russ.* u. *poln.* naložnik.
Beischläferin, die, hotnica, priležulja †; *russ., poln.* u. *altsl.* naložnica.

Beischlag, der, ponarejen, kriv denar; s. auch Bastard.
Beischlagen, s. Beistimmen, Nachgeben; er schlägt nicht übel bei, ni boljši od nniga.
Beischließen, *v. a.*, beifügen, priložiti, prilagati; beischließend übersenden wir, temu pismu je pridjano (n. p. deset goldinarjev); einschließen, zakleniti, prikleniti, zaklepati.
Beischluß, der, prilog, priložek, priloga, dodatek.
Beischlüssel, der, ponarejeni ključ, tatinski ključ, odpirač, vetrih *.
Beischmack, der, dušec; hat einen Beischmack nach —, ima dušec, vleče po —, cikne* na —; *serb.* zaudara na —; s. auch Beigeschmack.
Beischmelzen, *v. a.*, pritopiti, pritapljati.
Beischmieren, *v. a.*, primazati, primazovati.
Beischreiben, *v. a.*, pripisati, pripisovati.
Beischreiber, der, pisarski pomočnik, pomagavec.
Beischrift, die, pripis, pripisek.
Beischuß, s. Beitrag.
Beischüssel, die, prijed; s. auch Beiessen.
Beischütten, *v. a.*, prisuti, prispeti, prisipati; von Flüssigkeiten, priliti, prilivati.
Beischwimmen, s. Herbeischwimmen.
Beisegel, der, jaderce; s. auch Leesegel.
Beisein, *v. n.*, pričujoč, nazoč, zraven biti, bivati.
Beisein, das, nazočnost, vpričnost; im Beisein zweier Männer, vpričo dveh mož, pred dvema možema; das eheliche Beisein, s. Beiwohnung.
Beiseit, Beiseite, Beiseits, *adv.*, na strani, od strani, posebej, na samem, posamezno, v kraji; bei Seite gehen, treten, na stran, v stran stopiti, iti, odstopiti; bei Seite reden, sam zase govoriti; bei Seite stehen, na strani, na kraji stati; bei Seite schaffen, odpraviti, s poti spraviti; Scherz bei Seite, brez šale, zares.
Beiseitsetzung, Beiseitlegung, die, odprava, uklon; mit Beiseitesetzung, opustivši.
Beisetzen, *v. a.*, pristaviti, pristavljati, pridjati, pridevati kaj k čemu; eine Leiche, truplo shraniti, položiti, pokopati; die Speise, pristaviti, postaviti k ognju; die Segel, jadra razpeti, razpenjati; schriftlich, pripisati, pripisovati.
Beisetzung, die, pristavljanje; einer Leiche, pogreb; schriftliche, pripis, pripisek.
Beisichtig, s. Kurzsichtig.
Beisitz, der, priscja, prisedba †, vpričnost.
Beisitzen, *v. n.*, zraven sedeti, sedeti pri čem, nazoč biti, prisednik biti.
Beisitzer, der, prisednik †.
Beisitzeramt, das, služba prisednika, prisedstvo.
Beisonne, s. Nebensonne.
Beisorge, s. Besorgniß.
Beispannen, *v. a.*, pripreči, pripregovati.
Beispiel, das, Exempel, zgled, razgled, podoba, *poln.* przyklad; ein gutes Beispiel geben, lep zgled dajati; sich ein Beispiel nehmen, zgledovati se po kom, gledati na koga in posnemati ga; ein Beispiel anführen, povedati, pokazati primér; zum Beispiele, na priliko, na primér (n. p.), (da) postavim; so, um ein Beispiel anzuführen, tako, postavim —; ohne Beispiel, brez primera, neslišan, neviden; böse Beispiele verderben gute Sitten, kdor se z mokrim bratam druži, ne bo dolgo suh.
Beispielchen, das, primérček.
Beispiellos, *adj.* u. *adv.*, brezpriméren, edin, nikdar ne slišano, nikdar ne videno, brez primera.
Beispielreich, *adj.*, poln primerov.
Beispielshalber, *adv.*, za primér.
Beispielsweise, *adv.*, na primér, za primér, primerama.
Beispringen, *v. n.*, priskočiti, priskakovati (na pomoč), pripomoči, pripomagati, pomagati.
Beiße, s. Beitze.
Beißel, der, oder die, zagojzda.
Beißelbeere, s. Berberis.
Beißen, *v. a.*, ugrizniti, ugristi, gristi, ujesti, ujedati, uklati, klati; rundum, ogrizniti, oklati; von Fliegen, Schlangen, pikniti, npičiti, pičiti, pikati, auch ujesti; die Zähne zusammenbeißen, stisniti zobe; ich kann es nicht beißen, ne morem zgrizniti; er hat nichts zu beißen und zu brechen, nima kaj jesti; das Gewissen beißt ihn, vest ga peče, jé, muči, tare; *v. n.*, sich auf die Zunge, Lippen, se v jezik, v žnable ugrizniti, ujesti, *fig.* smeh zadcrževati; in einen sauern Apfel beißen, v seršenovo gnjezdo seči, segati, s. auch Apfel; in das Gras beißen, pod rušino iti, v kertovo deželo iti, pod černo zemljo iti, iti rakam žvižgat; der Rauch beißt, dim peče, sklí, ščemi, žeri v očesu; jucken, serbeti; ätzen, jesti; nach etwas, zaganjati se, segati z zobmi po čem; *v. r.*, sich beißen, kavsati se, gristi se, zajedati se, ujedati se, klati se; die Hunde beißen sich um einen Knochen, psi se za kost koljejo.
Beißend, *adj.*, grizeč, grizljiv, skeleč; nach *Gutsm.* ripeč (eigentl., rupeč, in U. K. rupeča rana), s. auch Aetzend; eine beißende Wunde, skeleča rana; beißende Reden, grizeče, zbadljive besede.
Beißer, s. Zänker, Kinderzähne.
Beißfliege, die, brecelj.
Beißig, *adj.*, popadin, grizin, ujedin, nach *Jan.* auch sagurn; der Hund ist beißig, pes popada, kolje, ujeda; s. Bißig.
Beißker, der, (Cobitis fossilis), piškur, piškor.
Beißkorb, der, torba; s. auch Maulkorb.
Beißrübe, die, pesa.
Beißzahn, der, prednji zob, prednjak.
Beißzange, die, ščipavnice, šipavnice *pl.*, kovavne ščipavne klešče, šipavne kleše.
Beistand, der, Hülfe, pomoč, pripomoč; leisten, pomoči, pripomoči, pomagati; die beistehende Person, pomočnik; rechtlicher Bei-

stand, Advokat, zagovornik, besednik, pravdosrednik, advokat, *serb.* odvetnik; zur Zeugenschaft, priča, svedok, nazočnik †; bei der Trauung, priča, kum.

Beiständer, der, s. **Beistand**; pomočna ladija.

Beiständig, s. **Behilflich.**

Beistandsleistung, die, pomaganje.

Beistecken, *v. a.*, pritakniti, pritikati; sich Geld beistecken, vzeti dnarjev saboj; ins Gefängniß, vtakniti v zapor.

Beistehen, *v. n.*, Hülfe leisten, pomoči, pomagati, varovati, braniti, *serb.* biti komu v pomoč; einem mit Rath und That beistehen, pomagati komu z besedo in z djanjem; einem Kranken, biti pri bolniku; der Himmel steh dir bei, Bog te vari, brani, ti pridi v (na) pomoč.

Beisteher, der, pomočnik.

Beisteherin, die, pomočnica.

Beistellen, *v. a.*, **Beisetzen**; dati, dajati, omisliti, omišljevati.

Beisteuer, die, sklad, dar, podarek, milodar †, miloščnja, milošnja; Nebensteuer, priklad; s. auch **Beitrag.**

Beisteuern, *v. a.*, priložiti, prikladati, prilagati, v sklad dati, dajati, pomagati v dnarjih, pridati.

Beistich, der, in den Teichen, jarek.

Beistimmen, *v. n.*, priterditi, priterjevati, prav dati, dajati; nach *V.* auch prinuditi; privoliti, pristopiti komu, vjemati se, zlagati se s kom, ene misli biti s kom, *serb.* auch pristati uz koga.

Beistimmer, s. **Beipflichter.**

Beistimmung, die, poterdba, prinuja, prikimovanje.

Beistock, s. **Nebenstock.**

Beistopfen, *v. a.*, prigatiti, primašiti.

Beistrich, der, rez, vejica, nach *M.* čerknja.

Beistrom, s. **Nebenstrom, Nebenarm.**

Beistück, das, priklada; s. auch **Nebenstück.**

Beitasche, die, mošnjica, žepič.

Beite, s. **Zeit.**

Beithun, *v. a.*, shraniti, spraviti; *v. r.*, sich beithun, prikupiti, prikupovati se komu; beigethan, s. **Zuthun, Zugethan.**

Beitisch, der, mala miza, druga, družinska miza, mizica.

Beitrag, der, donesek, prinesek, pripomoček, sklad, prinos; einen Beitrag thun, leisten, dati kaj (v dnarjih) v sklad, pripomoči; für ein Druckwerk, sostavek, spisek; Beiträge sammeln, brati, zbirati v sklad; s. auch **Beisteuer.**

Beitragen, *v. a.*, privreči, pridati, pridajati, svoje storiti, delati, prizadjati, prizadevati, pripomoči, pripomagati; das Seinige beitragen, prizadevati si po svoji moči, poganjati se za kaj; alles dies trug zu seinem Tode bei, vse to je pritegnilo, je bilo vzrok, je pripomoglo, da je umerl; dies trug zur Vermehrung meiner Angst bei, to je še povišalo, pomnožilo moj strah.

Beiträger, der, donesec, skladnik.

Beitreiben, *v. a.*, das Vieh, prignati, priganjati; Geld, izterjati, tirjati; s. auch **Eintreiben.**

Beitreiben, das, drugi lov, druga gonja.

Beitreten, *v. n.*, pristopiti, pristopati, pridružiti se; einer Meinung, komu pristopiti, poprijeti se menjenja, biti ene misli; einem Bündnisse, stopiti v zavezo, pristopiti zavezi; s. auch **Beistimmen.**

Beitritt, der, pristop; er hat den Beitritt zugesagt, versagt, obljubil je, da pristopi, nece pristopiti.

Beitritts-, in Zsbg., pristopni.

Beitrittsurkunde, die, pristopno pismo.

Beiurtheil, das, medsodba †, prisodek, vmesna sodba.

Beivormund, s. **Mitvormund.**

Beiwache, s. **Bivouak.**

Beiwagen, der, posebni voz, dodani voz, drugi, stranski voz.

Beiweg, der, stranska pot, *serb.* stranputica; *adv.*, zraven poti, tik poti, pri poti.

Beiwerfen, s. **Hinzuwerfen.**

Beiwerk, das, pristavje, prizidje, stransko, pritično, drugotno delo; s. auch **Nebenwerk.**

Beiwerth, s. **Nebenwerth.**

Beiwesen, s. **Beiwerk, Nebenwerk.**

Beiwohnen, *v. n.*, pričujoč biti, poleg, zraven biti; ehelich, pri ženi biti, telesno združiti se; einer Schlacht, dem Gottesdienste, biti v boji, pri sveti maši; einer Hochzeit, v svatih, na svatovščini, svatovšini, na svatbi biti, svatovati; (bei Mötting), na pirn biti, pirovati; es wohnt ihm große Klugheit bei, velik razum v njem prebiva, zlo je moder; ich werde erzählen, was mir von diesem Vorfalle beiwohnt, povedal bom, česar se vem spomniti od tega prigodka.

Beiwohner, s. **Anwohner.**

Beiwohnung, die, nazočnost, pričujočnost, vkupno prebivanje; fleischliche, telesna združba.

Beiwollen, *v. n.*, blizo hoteti, do koga hoteti.

Beiwort, das, prilog †; *poln.* przymiotnik.

Beiwörtlich, *adj.*, priložin; *adv.*, s prilogam, prilogama.

Beizählen, *v. a.*, prišteti, prištevati komu, šteti, číslati med —.

Beizbrühe, die, lug, lužilo, strojnica; der Lederer, čreslovka; der Schreiner, luža.

Beize, die, die Jagd mit Raubvögeln, lov s sokolam, nach *V.* sokolovanje; — luženje; im Wasser, močenje, pezanje*; das Beizen eines Körpers, stroj; der flüssige, beizende Körper, strojnica; bei Jägern die Salzlecken, solna, solna vada; der Kupferstecher, jedka voda.

Beizeichen, das, znamnje, priznamek; s. **Attribut, Kennzeichen.**

Beizeisen, das, nach *V.* jeran.

Beizeiten, *adv.*, za raniga, za časa; s. **Bei.**

Beizen, *v. a.*, (Jäg.), loviti s sokolam, nach *V.* sokolovati; einen Falken auf einen Hasen, sokola nad zajca spustiti, spuščati, spušati;

Hasen, Rebhühner beizen, zajca, jerebe s sokolam ujeti, loviti; *tech.* zalužiti, lužiti; im Wasser, močiti, namakati, mečiti; einen Körper mit einer scharfen Materie, strojiti, pezati, čvažiti; s. auch **Aetzen.**

Beizend, *adj.*, jedek, strojiven.

Beizer, der, strojar, lužívec, lovec.

Beizhund, der, lovski pes.

Beizichen, *v. a.*, poklicati, klicati koga k kaki reči.

Beizimmer, s. **Nebenzimmer.**

Beizkraft, die, zjedaost, jedkost.

Beizkufe, die, kad, lužnjak.

Beizmittel, das, lužilo, strojilo.

Beizoll, s. **Nebenzoll.**

Beizug, s. **Nebenzug.**

Beizung, s. **Beize.**

Beizvogel, der, lovski ptič, lovska tica.

Beizwasser, s. **Beizbrühe.**

Beizwolle, die, izlužena, strojarska volna.

Bejagen, *v. a.*, einen Wald, loviti po gojzdu; s. auch **Erjagen.**

Bejahen, *v. a.*, priterditi, priterjati, poterditi, terditi, reči, danes je leto, je, nach *V.* prinuti; weder bejahen noch verneinen, ne reči ne bé ne mé, ne be ne ce, ne belo, ne černo; durch Zunicken bejahen, prikimati, prikimovati, prikinkati.

Bejahend, *adj.*, priterjaven, terdiven; bejahender Satz, terdiven stavek; im bejahenden Falle, ako je tako, ako poterdi.

Bejaher, der, terdivec.

Bejähren, sich, *v. r.*, leto biti; heute bejährt sich, danas je leto.

Bejahrt, *adj.*, prileten, postaran, postaren, v letih, star, ostarel.

Bejahrung, die, prileto st.

Bejahung, die, priterdba, poterdba, prikimovanje.

Bejahungsweise, *adv.*, priterjovaje.

Bejahungswort, das, terdivna, priterjevavna beseda.

Bejammern, *v. a.*, tarnati, plakati, jokati po čem, objokovati kaj, obžalovati; was die Augen nicht sehen, das bejammert das Herz nicht, česar oči ne vidijo, tega serce ni žal.

Bejammernswürdig, *adj.*, žalovanja, objokovanja vreden, reven, nesrečen.

Bejammerung, die, objokovanje, obžalovanje.

Bejaten, *v. a.*, opleti, pleti.

Bejauchzen, *v. n.*, (od) veselja vriskati nad čim, zavolj česa.

Bejochen, *v. a.*, pod (v) jarem spraviti, podjarmiti.

Bejubeln, s. **Bejauchzen.**

Bekälbern, sich, *v. r.*, pokozlati se, kozlati.

Bekalken, *v. a.*, poapniti, poapnovati, z apnom pobeliti, beliti, ometati.

Bekalmen, *v. n.*, das Schiff bekalmet, wird bekalmet, ladii vetra zmanjka, nach *V.* utihotiti se.

Bekämpen, s. **Bezünnen.**

Bekämpfen, *v. a.*, bojevati se, boriti se, vojskovati se s kom oder zoper koga, kaj; die Begierden, premoči, premagati, premagovati, ukrotiti, krotiti, berzdati; eine Lehre, predreti, spodbijati nauk.

Bekämpfer, der, bojevavec, borivec, premagovavec, spodbijavec.

Bekämpfung, die, premagovanje, krotitev, berzdanje, boj, spodbijanje.

Bekannt, *adj.*, znan; bekannt sein, znan biti; es ist bekannt, znano je, vé se, zna se; er ist mir bekannt, znan mi je, poznam ga, znam ga; er ist damit bekannt, znajden, zveden je v tej reči; ich bin hier nicht bekannt, todi me ne poznajo; bekannte Geschichten, znane reči, stare prigodbe; du bist dafür bekannt, (za) taciga te poznajo; er ist bekannt wie ein schlimmer Schilling, je znan kakor slab (počen) groš, denar; bekannt machen jemanden mit einem, soznanjati, znaniti koga s kom; bekannt werden, soznaniti se, spoznati se s kom; überhaupt bekannt machen, oznaniti, oznanjati, naznaniti, naznanjati, razglasiti, razglašati, razglaševati, na znanje dati, dajati; rühmlichst bekannt, sloveč, sluten, slaven; sein, sloveti; dies für (als) bekannt angenommen will ich zur Hauptsache übergehen, menim, da je to vsim znano, prejdem torej k —; bekannt thun, d. i. vertraut, po domače delati, po znanji — kakor znanci delamo; sich eine Wissenschaft bekannt machen, soznaniti se z učenostjo; wir sind bekannt, poznava se, znana sva, znanje imava; die Neuigkeit wurde bekannt, novica se je razšla, razvedila, razglasila, se je razslula.

Bekannte, der, znanec; die, znanka.

Bekanntermassen, **Bekanntlich**, *adv.*, kakor je znano, kakor se ve.

Bekanntheit, die, znanost, očitost; Personen von einer genugsamen Bekanntheit, dovelj znani ljudje.

Bekanntmachung, **Bekanntgebung**, die, oznanilo, naznanilo, oglas, razglas.

Bekanntschaft, die, znanje, znanstvo; ich habe mit Jemanden Bekanntschaft, sim v znanji, znanje imam, sva znanca, poznava se; Bekanntschaften machen, znanje storiti, delati, soznaniti se, znaniti se; *serb.* upoznati se s kim; viele Bekanntschaften haben, veliko znanja (znancov) imeti; einer von meiner Bekanntschaft, znanec, znanka, eden, ena znanih; Bekanntschaft mit einer Sache, znanost, zvedenost, zurjenost.

Bekanten, s. **Beeden.**

Bekappen, *v. a.*, die Gipfel, prisekati, prisekovati; die Weiden, obsekati, obsekovati verbe; von *cucullus*, Kappe, ukapčati, djati, devati kapo na glavo.

Bekehrbar, *adj.*, spreobračljiv.

Bekehren, *v. a.*, preoberniti, preobračati, spreoberniti, spreobračati; zu einer andern Ansicht, preučiti, preveriti; ich wußte nicht, wie ich bekehrt war, v to reč se nisim zvedil, nisim vedil, pri čem sim bil; sich bekehren, *v. r.*, spreoberniti, spreobračati se, poboljšati, boljšati se.

Bekehrer, der, preobračevavec.
Bekehrlich, *adj.*, ugoden.
Bekehrsucht, die, želja, druge spreobračati, nach *V.* preobračija; s. auch **Propaganda.**
Bekehrte, der, spreobernjenec; die, spreobernjenka.
Bekehrung, die, preobernjenje, spreobernitev, spreobračanje.
Bekehrungseifer, der, gorečnost, vnetost v spreobračanji ljudi na keršansko vero.
Beleifen, s. **Bescheiten.**
Beleilen, *v. a.*, zagojzditi, zakliniti, z zagojzdami priterditi.
Beleimen, *v. n.*, kaliti, kali pognati, gnati.
Bekennen, *v. a.*, spoznati, spozuavati kaj, povedati kaj; in der Beichte, spovedati, spovedovati se česa; auch, jedoch unsl. obstati, obstajati; in allen übrigen slav. Mundarten, priznati, priznavati; Christum bekennen, verovati v Kristusa, spoznati Kristusa; (im Kartenspiele), die Farbe bekennen, dati barvo; als *v. n.*, auf einen bekennen, izreči, govoriti zoper koga (pred sodnikam), kriviti koga; *v. r.*, sich zu einer Religion, Kunst, spoznati, spoznavati kako véro, kako umetnost, kake vere biti, deržati se; Farbe bekennen, barvo dati, dajati; zu seiner Schuld, seinem Verbrechen, povedati, obstati, priznati†, da je dolžan, da je storil hudodelstvo; sich selbst bekennen, sam sebi reči; er bekennt sich selbst zu diesem Kinde, sam pravi, da je to otroče njegovo.
Bekenner, der, spoznovavec, vérnik, slednik, **Bekennerin**, die, spoznovavka, vérnica, slednica.
Bekenntniß, das, spoznanje, spoznovanje, izpoved, priznanje†; thun, ablegen, spoznati, spoznavati, s. auch **Bekennen**; Religionsbekenntniß, vera; ein Bekenntniß abzwingen, izmecati, mecati; s. auch **Fassion.**
Bekerben, s. **Kerben.**
Bekielen, sich, *v. r.*, der Vogel bekielet sich, tič (male) lopatice dobiva; s. auch **Besiedern.**
Bekiesen, *v. a.*, die Wege, posuti, posipati pot s prodam.
Bekitzeln, *v. a.*, osegečkati, segečkati.
Beklagen, sich, *v. r.*, über etwas, pritožiti se, potožiti se, tožiti se, tožiti zastran česa, čez kaj; *v. a.*, einen beklagen, bedauern, obžalovati, milovati koga; ich beklage ihn, žal mi ga je, žal mi je za-nj, auch žalovati nad kom.
Beklagenswerth, -würdig, *adj.*, obžalovanja vreden; reven.
Beklagte, der, toženec, zatoženec; die, toženka, zatoženka.
Beklagung, die, žalovanje, obžalovanje.
Beklammern, *v. a.*, fest umfassen, okleniti, oklepati, terdno prijeti, deržati.
Beklatschen, *v. a.*, etwas, ploskati komu zastran česa, z rokami pokati; von Klatschen, plaudern, očeljustati koga, čeljustati zoper koga, raznašati, obirati, opravljati.
Beklauben, *v. a.*, obrati, obirati, oglodati, glodati, gruditi (n. p. kosti).
Bekleben, *v. a.*, mit etwas, s čim olepiti, zalepiti, olepovati, okehtati.
Beklecken, **Beklecksen**, *v. a.*, posvinjati, popipati, obrazdati, pobrazdati, brazdati, brazgati, mazati, zamazati, počečkati, pobrečkati.
Bekleiben, *v. a.*, oklejati, olepiti, zalepiti; mit Lehm, zamazati, zamazovati; *v. n.*, anwurzeln, prijeti, prijemati se, ukoreniniti se, ukoreniti se.
Bekleiden, *v. a.*, obleči, oblačiti, napraviti, opraviti, opravljati; einen mit einem Kleide, obleči, oblačiti koga v (n. p. v suknjo); einen Nackten auch odeti, odevati; ein Zimmer, obiti, opeti; Fenster, položiti, okladati; einen Hut, opraviti klobuk; der Lenz bekleidet die Fluren, spomlad odeva polja; einen mit einem Amte, postaviti, postavljati, staviti koga, dati, podeliti komu službo; ein Amt bekleiden, (nicht begleiten), v službi biti, službo imeti, oskerbovati, opravljati, uredovati.
Bekleidung, die, obleka, oblačilo; der Füße, obutev, obuvalo; der Wand, preoblečenje, prepreženje; eines Amtes, opravljanje.
Bekleistern, *v. a.*, obmazati, namazati, mazati, opopati*, olepiti, oklejati; seine Fehler, pobeliti, zamazati, polišpati.
Beklemmen, *v. a.*, stisniti, stiskati, pritiskati, tesniti, tesnobiti; er ist in beklemmten Umständen, v stiski, v zadregi je, zeló mu predo; bei den Webern, die Leinwand, mit der Lade fest schlagen, priterkati, priterkovati; s. auch **Beängstigen, Angst.**
Beklemmung, die, stiska, tesnoba.
Beklettern, *v. a.*, oplezati, preplezati kaj, splezati, plezati na kaj.
Beklimmen, s. **Beklettern.**
Beklinken, *v. a.*, sostaviti, sostavljati.
Beklommen, *adj.*, tesnoben, v skerbeh; mir war so beklommen ums Herz, iuako se mi je storilo, tesno mi je bilo pri sercu.
Beklommenheit, s. **Beklemmung.**
Beklopfen, *v. a.*, mehrmals klopfen an etwas, poterkati, terkati na —; oklepati, klepati; um eine gewisse Gestalt dadurch zu geben, potolči, potolkovati.
Beklügeln, *v. a.*, modrovati od česa, o čem, čez kaj, auch modrijaniti, modrijačiti.
Beklunkern, sich, *v. r.*, razcapati se; s. **Beschmutzen.**
Beknappen, s. **Abzwacken.**
Beknaupeln, s. **Benagen.**
Beknausern, *v. a.*, den Lohn, odtergati, tergati od plačila, odskopariti.
Beknechten, s. **Knechten.**
Beknelpen, *v. a.*, oščipati, ošipati, oščipovati, ošipovati.
Beknurren, s. **Anknurren.**
Beköbern, *v. a.*, nasaditi, natakniti, nasanjati, natikati vado.
Bekohlen, *v. a.*, eine Stelle, kje oglje žgati, premog kopati.

Bekommen, *v. n. trans.*, dobiti, dobivati, auch dobivljati, prejeti, prejemati; er bekam einen Verweis, okregali, posvarili so ga; Zähne, dobiti zobe; Risse bekommen, razpokati se, počiti, regniti; einen Höcker, izbonkniti se; eine Krankheit, oboleti, zboleti; ein Kind, roditi, poviti, imeti otroka; hier ist nichts zu bekommen, tukaj ni nič, ne dobiš nič; es ist zu bekommen bei —, dobiva se pri —; einen bekommen, ujeti, zasačiti koga; satt bekommen, naveličati se česa; lieb bekommen, s. **Gewinnen**; Lust bekommen, poželeti, zaželeti česa; *v. n. intr.*, auch *imp.*; einem wohl, übel bekommen in Bezug auf Nutzen oder Schaden, komu dobro, hudo storiti; das bekommt mir wohl, to mi dobro de, godi, ljubi, streže, mi služi; übel, to mi škoduje, ne služi, ne tekne mi, preseda mi; wohl bekomm es (beim Niesen), Bog pomagaj; (bei dem Trinken), pomozi Bog, mozi Bog, na zdravje; die Bäume wollen hier nicht bekommen, drevje neče tukej veseln rasti; es soll dir übel bekommen, slaba ti bo pela, drago boš plačeval.
Bekommlich, s. **Bequem.**
Bekorken, *v. a.*, zatakniti, zamašiti, mašiti s probkovo skorjo.
Beköstigen, *v. a.*, mit der Kost, živiti, hraniti, rediti koga, živež, hrano dajati, tegniti komu, strošek dajati.
Beköstiger, der, preživljevavec, živivec.
Beköstigung, die, jed, hrana, živež, gem. zderžanje.
Bekothen, *v. a.*, zablatiti, zamazati z blatam.
Bekotzen, *v. a.*, okozlati, pokozlati koga; *v. r.*, sich bekotzen, pokozlati se, okozlati se.
Bekräftigen, **Bekräften**, *v. a.*, Kraft geben, okrepčati, okrepčevati; bestätigen, poterditi, poterjevati, uterditi, uterjati, ukrepiti.
Bekräftigend, *adj.*, poterjaven, poterdin, poterdiven.
Bekräftigung, die, poterdba, poterditev, poterjevanje.
Bekräftigungseid, der, poterdna prisega.
Bekrämen, *v. a.*, s kramo obložiti.
Bekränzen, *v. a.*, ovenčati, venčati, venec dati.
Bekränzung, die, venčanje.
Bekratzen, *v. a.*, opraskati, praskati, oškrabati, škrabati, očertati, oderguiti, oderzati, ogrebsti, ngrebati.
Bekrauten, *v. a.*, pokositi; s. a. **Begrasen.**
Bekrautert, *adj.*, obraščen, zaraščen, zaraščen.
Bekreiden, *v. a.*, okredati, pokredati; s. auch **Schminken.**
Bekreisen, *v. a.*, einen Kreis beschreiben, okrožiti, okrožovati; s. auch **Umkreisen**; bei Jägern, obiti, obhoditi, obhajati gojzd.
Bekreten, *v. a.*, bekratzen, oškrabati, očertati, oškertati mizo, steno.
Bekreuzen, **Bekreuzigen**, *v. a.*, prekrižati, nakrižati, prekrižati, s križcam zaznamnjati; die Kanonen bekreuzen den Eingang, topovi se križajo, križem neso, merijo na vhodu; ein Wort, pokrižati, podkrižati; *v. r.*, sich mit dem Zeichen des Kreuzes, pokrižati, križati se, prekrižati se; *serb.* prekerstiti so kerstom.
Bekriechen, *v. a.*, oblezti, oblaziti, oblezovati kaj, laziti, gomazeti po čem; *serb.* miléti, plaziti.
Bekriegen, *v. a.*, z vojsko vzdigniti se, iti nad koga, vojsko imeti, vojskovati se, bojevati se s kom, boje imeti.
Bekrippen, *v. a.*, z. B. ein Ufer, oplesti, opletati, oplotiti, ograditi, graditi.
Bekritteln, *v. a.*, ograjati, grajati, krivično pretresati, pretresovati, rešetati, prerešetovati.
Bekritteler, der, pretresač, rešetavec.
Bekritzeln, *v. a.*, die Fenster, oškertati, očertati kaj, očertati po čem; ein Papier, očečkati kaj, čečkati po čem.
Bekrönen, *v. a.*, ovenčati, ovenčevati, venčati, okronati; krono, venec dati; ozališati, lepšati, s slavo obdati, obdajati.
Bekrümmeln, *v. a.*, mit Krümmchen bestreuen, odrobtiniti, drobtiniti, podrobiti, drobiti, namerviti, merviti (na kaj).
Bekrusten, *v. a.* u. *r.*, oskorjati, oskorjevati kaj, se; dobiti, dobivati, imeti skorjo.
Bekümmern, *v. a.*, Kummer machen, skerb, žalost prizadeti, prizadevati komu, trapiti, skerbeti, v žalost koga pripraviti, pripravljati; du bekümmerst mich gar sehr, silno me skerbiš; *v. r.*, sich über etwas, v skerbi biti zavoljo česa, skerb imeti za kaj; sich um etwas, skerbeti za kaj, pečati se za kaj, marati za kaj; *serb.* starati se; dieß bekümmert mich nicht, to, od. tega mi ni mar; er bekümmert sich nicht um die Religion, ne mara, ne meni se za vero; er bekümmert sich um Alles, vse od. vsega mu je mar, vse bi rad zvedil.
Bekümmerniß, die, auch das, skerb, žalost.
Bekümmert, *adj.*, skerben, skerbljiv, polu skerbi, auch žalosten, otožin; machen, skerb storiti, delati, prizadevati; sein, v skerbi biti, skerbeti za kaj, zastran česa; das macht ihn sehr bekümmert, zelo, močno ga to skerbi; er ist wegen der Krankheit seines Sohnes sehr bekümmert, sinova bolezen ga silno skerbi.
Bekunden, *v. a.*, naznaniti, naznanjati, razodeti, razodevati, pričati, spričevati.
Bekussen, *v. a.*, poljubiti, poljubovati, okuševati; *serb.* obljubiti.
Belachbar, *adj.*, smešen.
Belächeln, *v. a.*, smehljati se čemu.
Belachen, *v. a.*, posmehovati se komu, čemu, zasmehovati koga, smejati se čemu, nad čim.
Belachenswerth, **Belachenswürdig**, *adj.*, smešen, posmehovanja, smeha vreden.
Beladen, *v. a.*, obložiti, oblagati, nabasati, basati*; *altsl.* auch obrémeniti; einen Wagen, voz naložiti, nalagati, nakladati, natovoriti, obtovoriti, obtovarjati; einen, napertiti oder napertati, opertati, naložiti, nalagati komu (n. p. butaro, breme, naram-

nik); mit Schmerzen beladen, ves boleč, poln bolečine; er ist mit Sorgen beladen, toliko skerbi si je nakopal, navlekel na glavo; sich mit Schulden beladen, zadolžiti se; beladene Bienen, obnožnate bčele.

Beladung, die, naklad, tovor, breme, butara; das Bienenhöschen, obnožje, obnožina.

Belagerer, der, obsednik, obležnik, obsedovavec, oblegavec.

Belagern, *v. a.*, obleči, oblegati, obsesti, obsedati, obsedovati, *russ.* osadit; beunruhigen, nadlegati, nadleževati, nadlegovati, obdati, obdajati koga, natepsti se okoli koga; er ist von Schmeichlern belagert, vse polno je prilizovavcov okoli njega.

Belagerte, der, obsedeneo, obleženec, oblegani.

Belagerung, die, oblega, obsedanje, obseda, *russ.* osada.

Belagerungs-, in Zstg., obsedni, obležni.

Belagerungsarbeiten, *pl.*, obsedne dela.

Belagerungsgeschütz, das, obsedni topovi.

Belagerungsheer, das, obsedna vojska, obsedniki, kerdelo obsedniknv.

Belagerungsrayon, der, obsedni okrog.

Belagerungs(zu)stand, der, obseda, obsedni stan; mesto je pod obsedo.

Belang, der, Wichtigkeit, pomenljivost, tehtnost, imenitnost, važnost†; Betrag, znesek; vom Belang sein, imeniten biti; die Sache ist von keinem Belange, ta reč nima nič v sebi, to je mala reč, to nič ne de, ne pomeni, na tem ni nič (ležeče).

Belangen, *v. a.*, an etwas langen, doseči, dosegati; betreffen, tikati se, zadevati; was mich belangt, kar mene tiče, se mene tiče, kar mene zadeva; das belangend, kar to tiče; Jemanden vor Gericht, tožiti koga; einen des Diebstahles, obtožiti, tožiti koga za tatvino od. tatvine; citiren, poklicati, klicati pred sodnika, na odgovor.

Belangen, das, s. **Begehren, Klage.**

Belanger, der, tožnik.

Belangreich, *adj.*, imeniten.

Belangweilen, s. **Langweilen.**

Belangung, die, tožba; s. auch **Verwandtschaft.**

Belappen, *v. a.*, zaplat našiti, pozaplatiti, okerpati, okerpovati, zašiti; bei Jägern, s strašili opeti, nach *V.*, ostrašiliti; wohl belappter Hund, gobčast pes.

Belassen, *v. a.*, dabei, tako pustiti, puščati, pušati, pustiti (koga na kakem mestu).

Belasten, *v. a.*, s. **Beladen**; mit Farben, prepolniti (podobo); ein Haus, zadolžiti, zadolževati, z dolgovi obložiti, obremeniti; mit zu großen Steuern, preobložiti, preoblagati z davki, presiliti.

Belästern, s. **Verleumden.**

Belästigen, *v. a.*, obtežiti, težiti, obteževati; beschwerlich fallen, nadlegati, nadleževati, nagajati, nadlego delati, nadležen, sitin biti, sitnost raztresati, sititi se; mit Bitten, glušiti koga.

Belästiger, der, nadlegovavec, sitnež, glušivec.

Belästigung, die, nadlega, nadleževanje, nadležnost, sitnost, glušenje.

Belastung, die, naklad, breme, butara.

Belastungszeuge, der, okrivna, obdolžna priča.

Belatten, *v. a.*, polatati, latati*, s preklami obiti, obijati; für das Ziegeldach belatten, polaštati, laštati*.

Belaubbar, *adj.*, smukaven.

Belauben, *v. a.*, bei Kohlenbrennern, pograsiti, grasiti; s. **Beflischen**; mit Laub versehen, razzeleniti, z listjem pokriti, pokrivati, ozališati, zališati; sich belauben, listje pognati, poganjati; nach *M.* auch oblistiti, oblepeniti se; nach *Jan.* opérjiti se; des Laubes berauben, osmukati, smukati, obrati, obirati listje, obtergati, obtergovati, muzniti, muzati.

Belaubt, *adj.*, listnat, pérnat, poln listja; nach *M.* lepenat, lepenast; *serb.* bersnat; ein belaubter Baum, zeleno drevo.

Belaubung, die, listje, smukanje.

Belauern, *v. a.*, izpazovati, paziti, podpaziti koga, prežati, streči na koga, prislušati; betrügen, oslepariti koga.

Belauf, der, znesek, kolikost; bis zum Belauf von —, do (deset mérnikov); den Belauf dieser Gabe habe ich nie erfahren, nisim mogel zvediti, kolik da je bil, koliko da je znesel ta dar.

Belaufen, *v. a.*, die Grenzen, obteči, obtekati mejo; die Wolfsjagd, volka goniti; *v. r.*, sich belaufen, zur Fortpflanzung, s. **Begatten**, sich; sich am Werthe, an Zahl, Summe, nateči, natekati se, nabrati, nabirati se, znesti, znašati.

Belaugen, *v. a.*, oblužiti, lužiti.

Belaurer, der, prežin.

Belauschen, *v. a.*, poslušati, poslušavati, prislušati, prisluševati, na uho vleči; s. a. **Belauern.**

Belauscher, der, prislušnik.

Belausen, *v. a.*, uši poiskati, iskati kōmu; *serb.* biskati, *böhm.* viskati.

Beläuten, *v. a.*, eine Sache, Leiche, zvoniti komu, čemu.

Beleben, *v. a.*, einen, oživiti, oživljati, poživiti, poživljati koga, življenje, moč dajati, deliti, okrepčavati; nach *M.* auch razživiti, razživljati; sich beleben, oživeti, življenje dobiti.

Belebend, *adj.*, oživljajoč, živodelen, životvoren.

Belebt, *adj.*, živ, oživljen, poln življenja, vesel; nach *M.* auch živečen; belebt, mit lebendigen Geschöpfen versehen, živalnat, vso je živo žival (i), polno žival (i); alles belebte, vse živalstvo, vsa živalda; das ist ein belebtes Dorf, v tej vasi je vse živo ljudi, ta vas ima mnogo ljudi.

Belebtheit, die, živost, oživljenost, veselost.

Belebung, die, oživljenje.

Belebungsmittel, das, pomoč za oživljanje; *medic.* oživljavni pomogljej.

Belebungsversuch, der, oživljanje; alle Belebungsversuche waren vergeblich, vse oživljanje je bilo zastonj, zastonj so si prizadevali, oživiti ga.

Belecken, *v. a.* u. *r.*, oblizniti, oblizati, lizati, oblizovati kaj, se; durch Belecken sich heilen, zlizati, zlizovati se.

Beledern, *v. a.*, mit Leder versehen, z usnjem prevleči, obiti, obijati, obšiti, obšivati.

Beleg, der, dokaz, izkaz, dokazalo, dokazovalo, dokazno pismo; s. auch **Beilage.**

Belege, das, bei den Schneidern, podlaga.

Belegen, *v. a.*, obložiti, oblagati, obkladati; mit Brettern, opažiti, pažiti, pomostiti, mostiti; mit Ziegeln, pokriti, pokrivati; die Hufe belegen, podkovati, podkovavati; eine Pflugschar mit neuen Eisen, lemež podstaviti, podstavljati; mit einem Namen, imenovati, ime dati, dajati; einen Schimpfnamen, zdeti, zdevati komu; mit Militär, obleči, oblegati; mit Rinnen, prežlebiti, žlebiti; mit Stroh, nastlati, nastiljati; mit einem Saum, obšiti, obrobiti; der Schnee belegt die Gipfel, sneg pokriva, je pobelil verhove; ein Bergwerk belegen, početi delati v rudniku; Gelder belegen, s. **Anlegen**; mit Verbot, mit Beschlag belegen, djati pod prepoved, zapečatiti, podvreči zaderžbi†; mit dem Eide, naložiti komu prisego; mit Beweisen, dokazati, dokazovati, uterditi, uterjati z dokazi; mit einer Strafe, pokazniti, kazniti, kaznovati; mit Abgaben, s. **Auflegen**; eine Beweisschrift, udgl., mit Urkunden, pisma priložiti, prilagati; mit Beispielen, zglede, primere našteti, pridjati; der Hengst belegt, skakati, brejiti, uplemeniti, uploditi; eine Stutte belegen lassen, pripustiti kobilo; belegte Zunge (mit Schleim), umazan, opolžen jezik.

Belegen, *adj.*, s. **Gelegen, Liegen.**

Belegenheit, s. **Lage.**

Belegung, die, oblog, oblaganje; einer Schrift, prilaganje.

Belehmen, *v. a.*, poiliti, z ilovico namazati, mazati.

Belehnen, *v. a.*, dati, dajati, podeliti, deliti (slovesno) komu fevd*; s. auch **Verleihen.**

Belehner, s. **Lehensherr.**

Belehnte, s. **Vasall.**

Belehnung, die, podelitev fevda; er empfing die Belehnung, podeljen mu je bil fevd.

Belehren, *v. a.*, podučiti, podučevati, učiti koga v čem; ein Phänomen, dessen uns die Erfahrung belehrt, prikazek, kteriga nas uči skušnja; er läßt sich nicht belehren, ne da si dopovedati, ne da se prepričati, preučiti; auch napotiti koga, razjasniti komu, pokazati, kazati komu; er hat sich selbst belehrt, naučil se je sam od sebe.

Belehrend, *adj.*, podučin.

Belehrer, der, podučnik, podučevavec.

Belehrung, die, poduk, napotba.

Belehrungsgabe, die, urnost v podučevanji.

Beleiben, s. **Beleben.**

Beleibt, *adj.*, wohl, schwer beleibt, debel, životen, tolst, širok; verächtlicher, podpert, podstavljen; plump beleibt, čokast; schwer beleibtes Buch, vampaste, debele bukve.

Beleibtheit, die, debelost, životnost.

Beleibzüchtigen, *v. a.*, dati dosmertni vžitek; s. **Leibgedinge.**

Beleidigen, *v. a.*, razžaliti, žaliti, razžalovati; *serb.* uvréditi; mit Wort oder That, z besedo ali z djanjem razžaliti; er ist leicht zu beleidigen, je zamérljiv, hitro se mu pokadi, vsaka besedica ga razžali; einen Theil des lebendigen Leibes, ihm wehe thun, ihn verletzen, bolečino prizadjati, urediti, nach *V.* ohromotiti, hromotiti; s. auch **Verletzen**; aufs empfindlichste beleidigen, do živiga razžaliti, zanohtiti so komu; er fand sich dadurch beleidigt, to ga je razžalilo, to je zameril, to je vzel za zlo, to se mu je za malo zdelo; sein Gesang beleidigt die Ohren, od ojegoviga petja človeka ušesa bolé.

Beleidigend, *adj.*, žalen, žal, žaliven; eine beleidigende Sache, žal reč, kaj žaliga; ich habe ihm kein beleidigendes Wort gesagt, nisim mu je rekel žal besede.

Beleidiger, der, razžalivec, žalivec, žalnik, razžalnik; **Beleidigte**, der, razžaljenec; die, razžaljenka.

Beleidigung, die, žalitev, razžaljenje, zamera, nach *V.* u. *M.* žala, razžala, *serb.* uvréda, *poln.* uraza; am Körper, nach *V.* hromota; thätliche Beleidigung, djanska razžalitev, oder razžalitev z djanjem; wörtliche, besedna razžalitev, oder z besedo; eine Beleidigung zufügen, s. **Beleidigen**; Unbild, krivica.

Beleihen, s. **Verleihen.**

Beleimen, *v. a.*, polimati, limati*, oklejati.

Beleisten, *v. a.*, (mit Leisten versehen), orémati, olištati*.

Belemmern, s. **Hindern.**

Belemnit, der, (Versteinerungen, Pfeilsteine, die aus der obern Luft zuweilen auf die Erde fallen), strela, belemnit.

Belesen, *v. a.*, prebrati, prebirati, trebiti.

Belesen, *adj.*, er ist belesen, je veliko bukev bral, prebral, je zveden, znajden v bukvah, učen.

Belesenheit, die, zvedenost v bukvah, učenost iz bukev; du hast eine erstaunliche Belesenheit, do čuda si bukev prebral, kakor se vidi.

Beletage, s. **Hauptgeschoß.**

Beleuchten, *v. a.*, osvetiti, posvetiti kaj, svetiti na kaj, razsvetliti, razsvetlovati; die Sonne beleuchtet die Erde, solnce obseva, razsvetljuje zemljo; eine Stadt illuminiren, razsvetliti, razsvetlovati, nach *V.* osvečavati; svečavo napraviti; prūfen, pretehtati, pretresti, preudariti, od vsih strani premisliti; erläutern, razjasniti, pojasniti, pojasnovati, razložiti, razlagati.

Beleuchter, der, svetivec, razsvetlovavec, pojasnevavec, razlagavec.

Beleuchtung, die, svečava, razsvetljenje; Illumination, osvečava; d. i. Lampen, Lich-

ter, Kerzen, Oel ꝛc., svečava; Erläuterung, pojasnilo, razložba; die Sache erfuhr eine ungünstige Beleuchtung, je bilo neugodno sojeno.

Belferer, der, režalo, revsalo, lajavec.

Belfern, Belfen, *v. n.*, bevskati, brečati, lajati, bevkniti, bevkati, ravsati se, ujedati se.

Beliebäugeln, *v. a.*, ljubeznjivo gledati, spogledovati koga.

Belieben, *v. a. u. i.*, ljubi se, poljubi se; es beliebt mir, poljubi, ljubi se mi, zljubim; wenn es beliebt werden sollte, ako bi se peljubilo, ako bi bilo povoljno, ako bi dopadlo, ako bi se sklenilo; belieben Sie zu trinken, pite, ponudite se piti; *serb.* izvolite piti; es beliebt mir nicht, ne ljubi se mi, noče se mi; auch ne rači se mi; wenns Gott beliebt, ako Bog da, če Bog da; belieben Sie noch etwas, ali bi še kaj radi; wenns euch beliebt, če vas je volja, če se vam zdi, ako vam je drago, če vam je prav, če vam je po godi, všeč; es beliebt mir keine Speise, nič mi ne diši (jesti), nobena jed se mi ne prileže; es beliebt mir gar nichts, toliko se mi ljubi, kakor psu smolo lizati.

Belieben, das, volja; nach ihrem Belieben, po vaši volji, kakor vas je volja; ich stelle es in ihr Belieben, vaši volji pustim, puščam, pušam, vam na voljo dam, dajem; er findet daran Belieben, ljubi se mu, dopada mu (se).

Beliebig, *adj.*, poljuben, povoljin; was dir beliebig ist, kar se ti ljubi, rači, kakor se ti hoče, kakor ti je po godi.

Beliebt, *adj.*, für beliebig, poljuben; für angenehm, ljubljen, prijeten, všeč, kar ljudje radi imajo, kupujejo; sich machen, komu ljubiti, priljubiti se, prikupiti se, *serb.* umiliti se; er ist sehr beliebt, vsi ga ljubijo, povsod ga radi imajo; dieses Schauspiel ist beliebt, ta igra močno dopada.

Beliebtheit, die, ljubljenost, priljubnost.

Beliebung, die, sklep.

Beliegen, *v. a.*, poležati.

Belinien, s. Liniren.

Belisten, *v. a.*, prekaniti, kaniti, prevariti koga.

Belittern, *v. a.*, beleitern, in der Bergsprache, mit Leitern versehen, gredice v globino nastaviti, lestve napraviti, napravljati.

Belladonna, s. Tollkirsche.

Belle, die, (Populus alba), topola, topol, topolka; s. auch Gebell.

Bellen, *v. n.*, lajati; der Hund bellte die ganze Nacht hindurch, vso noč je prelajal; bellend wohin kommen, prilajati do —; sich satt bellen, nalajati se; das Bellen erwiedern, odlajati; ein wenig bellen, polajati; bellende Hunde beißen nicht, *serb.* mukli pas petne žile kolje; der Magen bellt, želodec, trebuh kruli.

Beller, der, lajavec.

Bellet, s. Schminke.

Belletrist, der, leposlovec, lepoznanec †.

Belletristik, die, leposlovstvo.

Belletristisch, *adj.*, lepoznansk, leposloven.

Bellhammel, der, zvončavi oven, oven, ki zvonec nosi; s. auch Leithammel.

Bellona, die, Belona.

Belobbrief, s. Belobungsbrief.

Beloben, *v. a.*, pohvaliti, hvaliti, hvalno omeniti, v misel jemati; der Belobte, pohvaljen, hvaljen, slaven, slavljen, pohvaljeneo; sich beloben, s. Berühmen, sich.

Belobung, die, pohvala, hvala.

Belobungs-, in Zstzg., pohvalni.

Belobungsbrief, der, Belobungsdekret, das, Belobungsschreiben, das, pohvalno pismo, pohvalni list, pohvalilo.

Belobungspreis, der, das Accessit, pohvala, pohvalna omemba.

Belochen, *v. a.*, die Harzhölzer, navertati, vertati, nasekati, nasekovati, načertati, načertovati, čertati; s. auch Beharzen.

Belohnen, *v. a.*, plačati, plačevati; so belohnt die Welt, tako svet plačuje; Gott wird dich dafür belohnen, Bog ti bode to povernil; alle wurden reich belohnt, vsi so bili obilo obdarjeni, obdarevani; Gott belohnt die Sünden, Bog kaznuje grehe; den Lohn ertheilen, auch mezdo, plačilo dati, pomezditi; es belohnt sich nicht der Mühe, ne splača se, ni vredno.

Belohner, der, obdarovavec, plačevavec; Wiedervergelter, vračevavec.

Belohnung, die, dar, podarilo, plačilo, vračilo, mezda, *altsl.* m'zda; eine Belohnung geben, s. Belohnen; eine Belohnung aussetzen, versprechen, odločiti, razpisati, obljubiti darilo, plačilo.

Belohnungssüchtig, *adj.*, pohlepen, željen darila.

Belorbeeren, *v. a.*, z lovorjem ovenčati.

Belugen, s. Besehen.

Belügen, *v. a.*, nalagáti koga, zlagáti se, lagati oder legati komu, *altsl.* l'gati; Lügen von Jemanden erzählen, oblagáti koga.

Belugsen, auch Beluxen, *v. a.*, nkaniti, prevariti.

Belustigen, *v. a.*, einen, oveseliti, razveseliti, razveseljevati, veseliti, veselje, kratek čas delati; sich belustigen, *v. r.*, kratkočasovati se; s. Erlustigen, sich.

Belustigend, *adj.*, kratkočasen.

Belustigung, die, veselje, kratek čas; zur allgemeinen Belustigung vsim za kratek čas.

Belustigungsort, s. Vergnügungsort.

Belvedere, das, razgled, lepovid, belveder*; in eigenen Namen, videm.

Belzen, s. Pelzen.

Belzmeise, s. Schwanzmeise.

Bemachen, *v. a. u. r.*, podelati se; *serb.* opoganiti se.

Bemächtigen, sich, *v. r.*, polastiti se, lastiti se česa, prilastiti si, prisvojiti si, osvojiti, svojiti si kaj, spraviti, spravljati pod svojo oblast, v posest vzeti, jemati, pod se spraviti, v pest dobiti, dobivati kaj; sich einer Person bemächtigen, zgrabiti, ujeti, uloviti, prijeti, zasačiti koga; Verzweiflung bemächtigte sich seines Herzens, obup se ga

je lotil, mu je prevzel serce, onemoglo mu je serce; einer Stadt, vzeti mesto; der Schlaf bemächtigte sich meiner, spanje me je zmoglo; sich der Oberherrschaft, polastiti se naj višji oblasti.

Bemächtigung, die, oblast, zmaga, polastitev.

Bemahlen, *v. a.*, von *molere*, pomleti, pomiljati, mleti.

Bemalen, *v. a.*, von *signum*, Mal, poznamovati, poznamnjati, znamnjati; von *pingere*, malen, pomalati, malati; sich bemalen, opisati se; bemalt, pisan; s. auch Beschmeißen.

Bemahnen, s. Ermahnen.

Bemähnt, *adj.*, grivat, grivnat; schön bemähnt, lepe grive.

Bemakeln, *v. a.*, pomadežati, omadeževati, madeževati, umazati, mazati; verächtl., okergati, okacati; im hohen Grade bemakeln, oskruniti, ognjusiti, ustuditi.

Bemäkeln, s. Bekritteln.

Bemalen, s. Bemahlen.

Bemängeln, *v. a.*, eine Rechnung, očitati preštevi (rajtbi) pomote, zgreške; ograjati, grajati kaj; *serb.* zabavljati čemu.

Bemängelung, die, očitek, očitanje zgreškov, graja.

Bemannen, *v. a.*, ein Schiff, oljuditi, oljudovati; mit Soldaten, z vojaki oskerbeti, napolniti; *v. r.*, sich bemannen, einen Mann nehmen, omožiti, možiti se.

Bemannung, die, ljudstvo, moštvo.

Bemanschen, s. Beschmutzen.

Bemänteln, *v. a.*, zagerniti, zagrinjati, zakriti, zakrivati (s plajščem), potlačiti, prikriti, prikrivati; s. auch Beschönigen; schön bemäntelt, z lepim plajščem, plajšcem.

Bemäntelung, die, prikritev, prikrivanje, zakrivanje, pretveza, izgovor, plajščič, plajšič.

Bemasten, *v. a.*, jadrila, jambore* postaviti, postavljati na ladii, ojamboriti*; hoch bemastet, z visoeimi jadrili.

Bemastung, die, postavljanje jadril; jambore.

Bemauern, *v. a.*, obzidati, obzidovati.

Bemault, *adj.*, z gobcam; wohlbemault, terdniga, veliciga gobca.

Bemaulkorben, *v. a.*, torbo (nagobnjak) na gobec djati, devati, otorbati.

Bemaulschellen, *v. a.*, berlužniti koga, za uk dati komu.

Bemausen, *v. a.*, einen, zmakniti, zmikati komu kaj.

Bemehlen, *v. a.*, z moko potresti, potresati, ospeti, osipati.

Bemeiern, *v. a.*, pristavo komu dati, dajati.

Bemeinen, *v. a.*, na novo premisliti, pretresati.

Bemeißeln, *v. a.*, z dletam obdelati, izdelati, izdelovati, odletiti.

Bemeistern, *v. a.*, premoči, zmoči, premagati, zmagati, ukrotiti, omoči, zviti; *v. r.*, sich einer Sache, polastiti se, osvojiti, spraviti, spravljati kaj pod se, vladati ob. ovladati, gospodar biti; s. auch Bemächtigen, Bewältigen.

Bemeisterung, s. Ueberwältigung.

Bemelden, *v. a.*, prej spomniti, spominjati, omeniti, v misel vzeti, naznaniti; bemeldete Sache, omenjena, spomnjena reč, rečeno, v spomin vzeto; bemeldeter Massen, kakor je bilo prej spomnjeno, kakor je bilo rečeno, omenjeno.

Bemengen, *v. r.*, sich mit einer Sache, mešati se, vpletati se, vtikati se v kaj, pečati se s čim.

Bemerkbar, *adj.*, vidin, opazljiv; es ist an ihm bemerkbar, vidi, zna se mu, znati je, da —; der Unterschied ist kaum bemerkbar, razloček je tako majhen, da ga človek komaj spozna, opazi, vidi; sich bemerkbar zu machen suchen, kazati se, ponujati se, na prodaj nositi, pastavljati (svoje prednosti).

Bemerken, *v. a.*, zapaziti, opaziti, uviditi, viditi, zaznati, zagledati, zamérkati*; in Kt. auch ovančati(?); etwas übel, bestens, izlagati kaj na zlo, na dobro, zameriti, zamérjati komu; an ihm, opaziti na njem; wir haben bereits bemerkt, smo že opomnili, rekli, djali, omenili, v misel vzeli; die bemerkte Sache, omenjena, opomnjena reč; ob der Zeuge etwas zu bemerken habe, ali ima, hoče priča kaj omeniti, pristaviti; s. auch Bezeichnen, Anmerken; es ist noch zu bemerken, še je pomisliti.

Bemerkenswerth, *adj.*, znamenit, opomina vreden.

Bemerker, der, pristavljavec, opazovavec.

Bemerklich, s. Bemerkbar.

Bemerkung, die, Anmerkung, opomin, opomba, opomnja, opominek, pristavek, opazka; das war eine passende Bemerkung, ta jo je zadel, ta je pravo povedal; Wahrnehmung, opazba, zapazba; eine Bemerkung machen, s. Bemerken; ich sagte ihm dieß mit der Bemerkung, to sim mu rekel s pristavkam, da —.

Bemerkungsgabe, die, opaznost, opazovavnost.

Bemessen, *v. a.*, zmeriti, zmérjati, premoriti, meriti; einen, izmeriti, meriti koga (z očmi), soditi (kaj, po čem).

Bemessenheit, s. Gemessenheit.

Bemisten, *v. a.*, pognojiti, gnojiti, posmetiti, nasmetiti.

Bemitleiden, *v. a.*, einen, pomilovati, milovati koga; ich bemitleide ihn, usmili, mili se mi, žal mi je zanj.

Bemittelt, *adj.*, premožin, auch začimen; sein, imeti za čem, premoči; *serb.* imašan, imatan.

Bemöbeln, s. Meubliren.

Bemodern, *v. n.*, operhneti, natrohneti, po trohloti dišati.

Bemoosen, Bemosen, *v. a.*, z maham pokriti, pokrivati, prerasti, prepreči, prepredati, pomahoviti se; bemoost, mahovnat, mahov, mahovit, z maham obrašćen, obrašen, zarašćen, zarašen; *fig.*, star, siv.

Bemorgengaben, *v. a.*, jutrinjo dati, dajati.

Bemörteln, *v. a.*, z mavto (mortam) ometati, ometavati, omavtati, omavtovati*.

Bemühen, *v. a.*, ich bemühe einen, potruditi, truditi, nadlegovati, muditi koga; *v. r.*, ich bemühe mich, trodim se, prizadevam se od. si, poganjati se, gnati se; in U. K. auch nujati se; bemühen Sie sich nicht heraus, nikar se ven ne trudite, nikar ne hodite ven; bemühet sein, truditi se, ukvarjati, ubadati, upirati se, prizadevati si; bemüht, auch skerben; sich um ein Amt bemühen, iskati službe, poganjati se, vleči se za službo.

Bemühen, das, s. Bemühung.

Bemühsam, s. Eifrig.

Bemühung, die, trud, potrud, nuja, prizadevanje, prizadevek.

Bemühungsgebühr, s. Provision.

Bemunkeln, s. Beschwatzen.

Bemüßigen, *v. a.*, primorati, morati, prisiliti, siliti, prinuditi, nuditi; sich bemüßigt sehen, primoran, prisiljen biti; ich bin bemüßigt so zu handeln, moram tako delati, ne morem drugač.

Bemuthigen, s. Ermuthigen.

Bemuttern, *v. a.*, sie läßt sich von der Schwester nicht bemuttern, noče, da bi ji sestra po materino ukazovala.

Benachbaren, *v. r.*, sich, postati komu sosed; benachbart, sosedin, sosed, soseda, bližnj, auch stričev.

Benachrichtigen, *v. a.*, einen von etwas, naznaniti, naznanjati, naznanovati, sporočiti od. poročiti, poročati, na znanje, na vedez dati, dajati, vediti dati komu kaj, glas dati komu od česa, auch navestiti, naveščati.

Benachrichtiger, der, poročivec, naznanjavec.

Benachrichtigung, die, poročilo, sporočilo, naznanilo, glas.

Benachrichtigungs-, in Zstg., poročilni, naznanilni.

Benachrichtigungsschreiben, s. Avisobrief.

Benachtet, *adj.*, temen, temoten, mračen.

Benachtheiligen, *v. a.*, oškodovati, poškodovati koga, škodovati komu, v škodo, v kvar biti komu, škodo, kvar storiti, delati čemu; *serb.* oštetiti.

Benachtheiligte, der, poškodovanec, auch škoden, kvaren človek.

Benageln, *v. a.*, obiti, obijati z žeblji, ožbicati; die Schuhe, čevlje podkovati, podkovavati, ocvekati, ožebljati, ožbicati.

Benagen, *v. a.*, oglodati, oglojati, glodati, oškernjati, ogrizniti, gristi, ogruditi, gruditi; was mich innerlich benagt, kar me peče, grize pri srcu.

Benähen, *v. a.*, etwas mit, obšiti, obšivati kaj s čim; etwas darüber, našiti, našivati kaj, pošiti kaj s čim; ein Haus, šivati za koga, pri kom.

Benamen, **Benamsen**, s. Benennen.

Benamsung, **Benamung**, s. Benennung.

Benarben, s. Vernarben.

Benarbt, *adj.*, zacelionast, brazgotin, brazgotinast, brazgotinov.

Benaschen, *v. a.*, okusiti, okušati, osladkati se; s. Naschen.

Benässen, *v. a.*, zmočiti, pomočiti, močiti; s. Benetzen.

Benebeln, *v. a.* u. *r.*, omegliti, megliti; *fig.*, omračiti, otemniti, zatemniti; betäuben, omamiti, mamiti; benebelt, meglen, z meglo pokrit, temoten; sich benebeln, mit Wein, oviniti se; überhaupt, opiti se, upijaniti se; benebelt sein, cepljen, terčen biti, vinjen, vinsk biti; benebelte Pflaumen, slive v moki.

Beneben, **Benebst**, s. Neben.

Benedeien, *v. a.*, einen, blagor reči, blagre deliti komu, oblagrnvati, blagozvati koga, hvaliti, dičiti(?); Gott benedeien, Boga zahvaliti, hvaliti; žegnen, blagosloviti, žegnati*.

Benediktiner, der, benediktin, benediktinar, redovnik, mnih sv. Benedikta.

Benediktion, s. Segnung.

Benediktskloster, das, benediktinski samostan.

Benediktskraut, das, Benedikswurz, die, (Geum), žegnani koren.

Benediktsorden, der, benediktinski red, red sv. Benedikta.

Benefizium, das, duhovnija, beneficija, prebenda.

Benehmen, *v. a.*, einem etwas, vzeti, odvzeti, jemati, kratiti komu kaj; den Schlaf benehmen, odnesti, odnašati spanje; das benimmt der Sache nichts, to nič ne škoduje, ne dé tej reči; den Athem benehmen, dušiti, zadušiti; das Licht benehmen, v luči biti, temo delati, luč zaslanjati; der Dampf hat ihn ganz benommen, sopuh ga je omamil, prevzel; man muß den Leuten solche Gedanken benehmen, treba je ljudem takošne misli iz glave izbiti; den Zweifel, dvom pojasniti, razbiti; den Weg, pot zapreti, zapirati; die Münzen beschneiden, benehmen, obrezati, obrezovati, posneti, posnemati; *v. r.*, sich benehmen, betragen, obnesti, obnašati se, ponašati se, nesti, nositi se, zavesti se, vesti se; unrecht, zaderžati se; *serb.* vladati se; wie hast du dich gegen ihn benommen, kako si se obnašal proti njemu, kako si ravnal, delal ž njim; sich wornach benehmen, ravnati po čem, deržati se česa; sich mit einem benehmen, zmeniti se, pogoditi se s kom.

Benehmen, das, vedenje, obnašanje, ravnanje; weniger richtig zaderžanje; er hat kein Benehmen, ne vé, ne zna se vesti, obnašati (pri ljudeh).

Benehmung, die, odvzetje, jemanje; zu seiner Benehmungswissenschaft, da se bo vedel kako obnašati, česa deržati.

Beneiden, *v. a.*, einen, zavidati, zaviditi komu, zavidin, zavidljiv, nevoščljiv, uevošljiv biti komu; um etwas, zavolj česa zavidati, auch nevidati komu; *altsl.* zavideti; er wurde z. B. um

den fetten Bissen beneidet, marsikterimu so se sline cedile po —, boleti koga, — od strane pogledovati po čem; ich beneide dich um dein Talent, blagor tebi tvoje glave.

Beneidenswerth, *adj.*, zavida, poželenja vreden.

Beneidung, die, zavid, zavist.

Benennen, *v. a.*, poimenovati, imenovati, kerstiti, ime dati, dajati, nazvati, zvati; namentlich benennen, poklicati, klicati po imenu; benannt, imenovan, z imenam; eine benannte Zahl in der Arithmetik, šteta števka, imenovano, nach *V.* primkano število; benennen, preimenovati, mit neuen Namen benennen, preimenovati, prekerstiti; Zeit und Ort benennen, odločiti, odločevati, postaviti, určeti.

Benennung, die, imenovanje, imé; eine größere Benennung, nach *V.* debelši primek, oder debeliž, eine kleinere, drobnejši, oder drobiž; Brüche von einerlei Benennung, drobci, deline eniga imena; Brüche unter einerlei Benennung bringen, drobce vlagati, zenoverstiti, pod enako ime djati.

Benetzen, *v. a.*, pomočiti, močiti, pomokriti, mokriti, porositi; die Hand mit Thränen, s solzami obliti, politi roko; ihre Augen benetzten sich, v oči ji stopijo solze; s. auch Besenchten.

Benevolenz, die, dobrohotnost.

Bengel, der, Knittel, dremelj, cepec, ocepek, porenkelj; *fig.* štorklež, tepec, hrust, zarobljenec, cepec.

Bengelhaft, *adj.*, štorklast, neotesan, grob, zarobljen.

Bengeln, *v. a.*, premlatiti, pretepsti.

Benicken, *v. a.*, etwas, prikimati na kaj, primnjati, namigniti, namigovati čemu.

Beniesen, *v. a.*, etwas, kihniti, kihati na kaj, kihnivši, kihaje poterditi, da je res.

Benippen, *v. a.*, serkniti, odserkniti, odserkati; *v. r.*, sich benippen, naserkati se ga.

Benne, die, koš, košara, pletenica, cajna, garc nad jaslimi.

Benöthigen, *v. a.*, ich benöthige eine Sache, treba mi je kake reči, potrebujem kake reči; alles benöthigte, vse potrebno, vse česar je potreba; benöthigt sein einer Sache, potrebovati.

Benummern, *v. a.*, s številkami zaznamnjati, oštevilkati†.

Benutzen, **Benützen**, *v. a.*, v prid, k pridu obrniti, obračati, porabiti, rabiti kaj, postreči si s kako rečjo, prijeti, poprijeti kako reč, pohasniti (?) kaj; ich benütze dieses zum —, to mi služi (v) za —; ich benützte die Gelegenheit udgl., prijel sim se te priložnosti; er benützt Alles, on iz vsiga koristi, vso mu pride na hvalo, iz vsaciga drevesa oglje žge, dobi od jalove koze mleka; er benützt seinen (eines Andern) Waldantheil, vživa njegov listnik.

Benützer, der, porabnik, vživavec.

Benutzung, die, poraba, vživanje, obračanje v prid, pohasnitev (?), korist, hasen.

Benützungsart, die, način porabe, kako se ima rabiti, vživati.

Beobachten, *v. a.*, die Sterne, den Feind, paziti, gledati na kaj, opazovati kaj; der Feind nahm eine beobachtende Stellung ein, sovražnik se je ustopil, se deržal na takem mestu, iz kteriga opazuje (nasprotnika); wahrnehmen, zagledati, viditi kaj, s. Bemerken; seine Schuldigkeit beobachten, dolžnost spolniti, dopolniti, spolnovati, storiti, delati, dolžnost od. po dolžnosti; ein tiefes Stillschweigen beobachten, terdo molčati; ein Geheimniß beobachten, obraniti skrivnost; Rücksicht beobachten, gledati, misliti na kaj, marati za kaj.

Beobachter, der, opazovavec, ogledovavec; Beobachter der Gesetze, spolnovavec, zverševavec.

Beobachtung, die, pazba, opazovanje, ogledovanje; Beobachtungen anstellen, machen, s. Beobachten; Befolgung, spolnovanje, zverševanje, delanje po —.

Beobachtungsarmee, -heer, s. Observationscorps.

Beobachtungsgabe, die, opazovavnost.

Beobhuten, s. Behüten.

Beohrfeigen, *v. a.*, zauh(o) dati komu, počiti, berlozniti, klofniti, klofutati koga.

Beölen, *v. a.*, poljiti, z oljem premazati.

Beordern, *v. a.*, jemanden, ukazati, ukazovati komu, naročiti, naročati komu, odpraviti, odpravljati koga; er ist dazu beordert, njemu je to ukazano, on je dobil povelje to opraviti; er ist dahin beordert, tje mu je bilo ukazano (iti).

Bepacken, *v. a.*, obložiti, oblagati koga, naložiti, nalagati komu, natovoriti, obremeniti; s. auch Beladen.

Bepanzern, *v. a.*, oklep dati, dajati; bepanzert erscheinen, v oklepu priti; bepanzerte Krieger, vojščaki, vojšaki oklepniki.

Bepappen, s. Bekleistern.

Bepechen, s. Bepichen.

Bepelzen, *v. a.*, okožuhati, pokožuhati, v kožuh obleči; *v. r.*, sich bepelzen, kožuh obleči, oblačiti.

Beperlen, *v. a.*, z biseri ozališati, lepšati; poet. beperlte Rose, rosna roža.

Bepfählen, *v. a.*, obkoliti, koliti, s koli odločiti, zaznamnjati; einen Weinberg, nakoliti, koliti, okoljčati, nakoljčati.

Bepfeffern, *v. a.*, opoprati, popoprati, poprati, s popram potresti, potresati, poštupati*.

Bepfeifen, s. Auspfeifen.

Bepferchen, *v. a.*, einen Acker, ograditi njivo za ovce in gnojiti jo z ovčjekam, s pergo, s kosarjem, *serb.* natoriti von tor Hürde.

Bepflanzen, *v. a.*, obsaditi, obsajati kaj, s čim, nasaditi, nasajati, zasaditi, zasajati kaj na kaj; mit Dornen bepflanzt, poln ternja; den Tisch mit Wein bepflanzen, napolniti mizo z vsakterimi vini; den Wall mit Kanonen, s. Aufpflanzen.

Bepflastern, *v. a.*, einen Weg, tlak napraviti, potlakati, poplaštrati*; nach *M.* potaracati*; nach *Jan.* podlažiti; eine Wunde bepflastern, obliž djati na rano.

Bepflöcken, s. Bepfählen.
Bepflücken, *v. a.*, oskubsti, skubsti, opuliti, izpuliti, puliti, obrati, obirati.
Bepflügen, *v. a.*, oborati, oboravati, orati, obdelati, obdelovati, okmetovati, kmetovati.
Bepfosten, *v. a.*, s podboji opraviti, opravljati, podboje napraviti na vratih.
Bepfropfen, *v. a.*, zamašiti, zamašek vbiti, vtakniti, zamaho vtakniti, vtikati.
Bepfründen, *v. a.*, duhovnijo, prebendo dati, podeliti komu.
Bepichen, *v. a.*, osmoliti, nasmoliti, smoliti.
Bepicken, *v. a.*, okavsati, okljevati, opikati, kavsati, kljevati na (v kaj), zobati.
Bepinseln, s. Bestreichen.
Bepissen, *v. a.*, oscati, oščivati kaj, poscati se, pocurati se na kaj.
Beplanken, *v. a.*, oplankati, plankati, z deskami ograditi, graditi, obiti, obijati.
Beplappern, *v. a.*, žlobodrati od česa.
Beplätschern, s. Plätschern.
Beplatten, *v. a.*, oploščati, ploščati, plošati, *serb.* opločiti; z rezanim kamnjem obložiti, oblagati.
Beplätten, *v. a.*, ugladiti, gladiti, olikati, likati.
Beplaudern, *v. a.*, blebetati, žlobudrati od česa, jezik brusiti.
Bepolstern, *v. a.*, oblaziniti, blaziniti.
Beprägen, *v. a.*, v kov djati, s kovam obdati, vtisniti, udariti podobo (na dnar).
Bepredigen, *v. a.*, pridigati, pridigovati od česa.
Bepressen, *v. a.*, natisniti na kaj.
Bepudern, *v. a.*, naprašiti, oprašiti (lasé).
Bepurpuren, *v. a.*, oškerlatati, oškerlatiti, v škerlat obleči, orudečiti, rudečiti, rudečobo razliti, razlivati po čem; nach *Pot.* auch etwa obročiti, bročiti, von brok oder broč (in J. K.) rothe Farbe, nach *Jan.* brošč, Farbenröthe.
Beputzen, s. Putzen.
Bequacken, *v. a.*, zaregljati, regljati na koga, nad kom.
Bequalmen, s. Berauchen.
Bequartieren, *v. a.*, eine Stadt, vojake umestiti, nastaniti, nastanovati v mestu, dati jih v mesto.
Bequasten, *v. a.*, našopiti, šopiti.
Bequem, *adj.*, zložin, priležin, ugoden, naročin, priročin, priličin, prikladin; *adv.*, priležno, zložno, zlagama, ob godi, na roko, pri naredi; bequeme Lage, priročna lega, priložna, pripravna lega; bequeme Stufen, zložne stopnice; ein bequemer Mensch, ein wenig gar zu bequem, lahkobin človek, len; eine bequeme Wohnung, prostoren stan; eine bequeme Kleidung, ohlatna, ohlapna oblcka; zu bequem sein, tožljiv biti; er weiß sich's bequem zu machen, ve, zna olajšati si reč, ne presili se, z lagotjo dela.
Bequemen, *v. a.*, s. **Anpassen**, *v. r.*, sich, vravnati, vravnavati se, ravnati po čem; sich einer Sache, podati se, vdati se v kako reč; zur Arbeit, pristaviti se, pripraviti, pripravljati se k delu; er will sich nicht bequemen, neče se vdati; er wollte sich nicht zur Kirche bequemen, ni hotel v cerkev (iti); prileči, prilegati se čemu, vjemati se s čim; nach *Jan.* auch povoliti se.
Bequemheit, **Bequemniß**, s. Bequemlichkeit.
Bequemlich, s. Bequem.
Bequemlichkeit, die, zložnost, ugodnost, naročnost; des Wassers, der Schiffe, zložnost za vodo, za ladije; — tožljivost; die Bequemlichkeit brauchen, lahno, zložno, zlagama delati; s. auch **Gelegenheit**, **Abtritt**.
Bequemling, der, tožljivec, mečkavec.
Bequicken, *v. a.*, z živim srebram obložiti, oblagati.
Berahmen, *v. a.*, beraumen einen Tag, dan dati, odločiti, dajati, odločevati; mit Rahmen versehen, okrajčati, okviriti, v svažo djati.
Berainen, *v. a.*, omejiti, razmejiti, mejiti, mejo potegniti, potegovati.
Beranden, **Berändern**, *v. a.*, obrobiti, obrobljati, zarobiti, robiti; berandet, obrobljen.
Beranken, *v. a.*, oviti, ovijati se (okoli) česa.
Berappen, *v. a.*, bei den Mauern, ometati, ometovati, ofrajhati, frajhati*.
Berasen, *v. a.*, etwas, z rušo ali rušino obložiti, oblagati, pokriti, obkladati, ocušinati kaj; mit Gras überzogen werden, zarasti se, obrasti, obraščati, obrašati se; berasct, zarasčen, zarašen, travnat.
Beraspeln, *v. a.*, (debelo) opiliti, piliti, orašpati, rašpati*.
Berathen, *v. a.*, von Geräth, s. Versorgen; von Rath, einen berathen, nasvetovati, svetovati komu kaj, svet dati, dajati; *v. n.*, wir wollen nun berathen, zdaj se hočemo posvetovati; sich berathen, *v. r.*, posvetovati se (s kom zastran česa); du bist übel berathen, na slabi poti si, slabo so te napotili, nič prida ti niso svetovali.
Berathend, *adj.*, svetovaven, nasvetovaven; ein berathendes Institut, posvetovavna naprava, svetovavstvo; einen berathenden Einfluß auf etwas üben, s svojim svetam nagibati kaj.
Berather, der, svetovavec, nach *Dalm.* svétnik; Gott ist mein Berather, Bog je moja pomoč, moje upanje, moj pomočnik.
Berathfragen, *v. a.*, poprašati, prašati koga za svet.
Berathschlagen, *v. a.* u. *r.*, posvetovati, se, pomeniti, meniti se, premišljati, pomenkovati se, auch svet imeti, sklepati, ugibe imeti; *serb.* véćati.
Berathschlagung, die, posvet, posvetovanje, pomenkovanje; etwas in Berathschlagung nehmen, posvetovati se zastran česa.
Berathung, die, posvetovanje, posvet; etwas in Berathung ziehen, vzeti v posvet, posvétovati se.
Berathungsgegenstand, der, posvetovavna reč, reč, zastran ktere se posvetujejo.

Berathungszimmer, das, posvetovavnica, svetnica.
Berauben, *v. a.*, einen, obropati, opleniti koga; jemanden einer Sache berauben, ugrabiti, upleniti, vzeti komu kaj; seiner Aeltern beraubt sein, sirota biti, ne imeti ne očeta ne matere, ob svoje starše je prišel; überhaupt einer Sache beraubt sein, ob kaj biti, brez česa biti, zgubiti kaj; nehmen, verlustig machen, pripraviti, pripravljati koga ob kaj; der Jungfrauschaft berauben, devištvo odvzeti, jemati; des Verstandes beraubt sein, brez pameti biti, znoreti, noreti, iz uma biti; ein Haus berauben, oropati hišo; ein Grab berauben, okrasti, opleniti grob; die Kassen berauben, okrasti dnarnice, kase*.
Beraubung, die, obrop, okradba.
Berauchen, *v. a.*, okaditi, odimiti, zadimiti.
Beräuchern, *v. a.*, okaditi, prekaditi; Briefe beräuchern, prekajati pisma; einen beräuchern, kaditi komu na čast, hvaliti, slaviti koga.
Beräucherung, die, kajenje, prekajenje.
Beraucht, *adj.*, okajen, zakajen.
Beraufen, *v. a.*, opuliti, opukati, porovati, rovati, oskubsti, skubsti.
Berauhen, *v. a.*, das Tuch mit Karden rauh machen, okusmatiti, okosmatovati, sčesati, sčesovati.
Beräumen, s. Ausräumen.
Beraupen, *v. a.*, gosenice obrati, obirati, drevje gosenc otrebiti, trebiti.
Berauschen, *v. a.*, einen, opijaniti, upijaniti koga; ein wenig, pripijaniti; Jemanden im Biere, im Weine, z olam, z vinam upijaniti, prenapojiti koga; *fig.*, omamiti, mamiti, oslepiti, slepiti; der Eber berauscht, merjasec ubreji, uplodi, uplemeni; bukati se; *v. r.*, upijaniti se; sich im Vergnügen berauschen, plavati v veselji.
Berauschend, *adj.*, upijančljiv, pijan, *serb.* opojan; ein berauschendes Getränke, pijana pijača.
Berauscht, *adj.*, pijan, naterkan, naterčen, vinjen, nadelan, nasekan; *fig.* omamljen, zamaknjen, prevzet.
Berauschung, die, pijanost; etwas in der Berauschung thun, storiti kaj v pijanosti, pijan kaj doprinesti.
Berberis, die, **Berberisstrauch**, der, (Berberis vulgaris), češmin, češminje, nach *M.* češmiga, češmina; der Saft davon, češminovec.
Berberisholz, das, češminovina.
Berberissaft, der, češminovec.
Berechen, *v. a.*, ograbiti, pograbiti, grabiti.
Berechenbar, *adj.*, das ist berechenbar, to se da prerajtati.
Berechnen, *v. a.*, prešteviliti, pošteti, (preračuniti, računiti, prerajtati); etwas zu Geld berechnen, kaj prerajtati na dnarje; gegen einander berechnen, pobotati, *serb.* prebiti jednó za drugo; er hat Alles berechnet, vse je premislil, preudaril, presodil, preumel; das war nicht berechnet, na to nismo pomislili, na to se nismo zanašali; das war darauf berechnet, to je bilo nastavljeno, namenjeno, to je merilo; *v. r.*, sich mit einem berechnen, porajtati, porajtovati s kom, pobotati, poravnati; der berechnende Verstand, tehtajoči, presodni razum.
Berechnung, die, poštetev, (prerajt, računjenje).
Berechnungscommission, die, preštevavna, prerajtovavna komisija.
Berechtigen, *v. a.*, einen, dati, dajati komu pravico, oblast, pooblastiti, oblastiti, opravićiti† koga; berechtigt sein, pravico imeti, oblast imeti do česa, pooblasten biti.
Berechtigte, der, pooblastenec, pooblaščenec, opravićenec.
Berechtigung, die, pravica, oblast, pooblastitev.
Bereden, *v. a.*, mit milden Worten, pogovoriti, pogovarjati; er läßt sich leicht bereden, lahko ga je pregovoriti; da se lahko pregovoriti; er läßt sich nicht leicht bereden, ni ga (moč) pregovoriti; nagovoriti, nagovarjati, napraviti koga k čemu, uveriti, prepričati koga; etwas bereden, govoriti od česa; einen bereden, ogovarjati, obirati, opravljati koga; *v. r.*, sich mit Jemanden bereden, pogovoriti, pogovarjati se s kom, pomeniti, meniti, pomenkovati se, dogovoriti, dogovarjati se; sich bereden, domišljevati si; s. **Einbilden, sich**.
Beredsam, *adj.*, zgovoren, govoren, zgovorljiv, beseden, ki zna lepo govoriti, ki ima lepo besedo.
Beredsamkeit, die, zgovornost, govornost, lepa beseda; Vortrag, govor, govorilo; die Redekunst, govorstvo, *serb.* leporečje; ein Mann von vieler Beredsamkeit, prav zgovoren mož.
Beredt, *adj.*, s. **Beredsam**.
Beredung, die, nagovor, pogovor, pomenek, dogovor, ogovor.
Beregeln, *v. a.*, uravnati po pravilih, soditi po pravilih.
Beregnet, *adj.*, moker, zmočen od dežja, *serb.* pokisnuti.
Bereiben, *v. a.*, podergniti, dergniti, oguliti, obdergniti, obderzati, otreti, otirati.
Bereich, der, obseg, obsežek, obsežje, okraj, okrožje, dosežek; das ist meines Bereiches nicht, tu se ne čutim doma, to ne sega v mojo znanost; Bereich der Kanonen, etwa, sežaj, nošaj, streljaj; was in meinem Bereiche ist, dokler sega, seže moja oblast; das liegt außer dem Bereiche meiner Kräfte, to presega moje moči, to mi je čez moč.
Bereicherer, der, bogativec.
Bereichern, *v. a.*, obogatiti, bogatiti; seine Kenntnisse, umnožiti, množiti; *v. r.*, sich bereichern, obogateti, bogateti, obogatiti se; sich mit fremdem Gut bereichern, bogatiti se z ljudskim blagam.
Bereichernd, *adj.*, bogativen, množiven.
Bereicherung, die, bogatenje, bogastvo.
Bereicherungsquelle, die, izvirek bogastva.

Bereifen, *v. a.*, s slano opasti, opadati, z ivjem ali injem pokriti; mit Reifen versehen, obroče nabiti, nabijati na kaj, nabiti posodo.

Bereift, *adj.*, s slano, z ivjem pokrit, injav; das bereifte Haupt, siva glava.

Bereimen, *v. a.*, opeti, opevati koga, v pesmih koga slaviti, pesmi komu na čast skladati.

Bereisen, *v. a.*, hoditi, popotovati, potovati kod, po čem; er hat die ganze Welt bereist, ves svet je obšel, obhodil, prehodil; bereiset, s. **Bewandert.**

Bereisung, die, obhod.

Bereisungsbericht, der, obhodno naznanilo.

Bereisungskosten, *pl.*, obhodni stroški.

Bereit, *adj.*, pripravljen; fertig, gotov, dodelan, in Kt. auch nared; willig, voljan, voljio; bereit sein zu etwas, rad storiti kaj; sich bereit halten, pripravljen biti, *poln.* być w pogotowiu; bereit abzureisen, na pot pripravljen, napravljen; sich bereit machen, pripraviti, napraviti, pripravljati, napravljati se, ravnati se.

Bereiten, *v. a.*, bereit machen, pripraviti, pripravljati, napraviti, napravljati, izgotoviti, ugotoviti, gotoviti; Tücher, sukno izdelati, izdelovati; Leder, strojiti usnje; den Tisch, pogerniti mizo; das Essen, jed napraviti; Käse bereiten, sir delati; den Acker, obdelovati njivo; einem Freude, storiti, delati veselje komu, oveseliti koga; zum Tode, pripravljati k smerti, den Weg bereiten, poravnati pot; *v. r.*, sich zu etwas bereiten, pripraviti, napraviti, napravljati se k čemu, ravnati se na kaj; bereitet euch, pripravite se.

Bereiten, *v. a.*, reiten, die Grenzen, mejo objezditi, na konji obhoditi, obhajati; ein Pferd, konja objezditi, obježati, zjahati, zučiti, učiti konja; beritten sein, wohl, schlecht, dobriga, slabiga konja imeti.

Bereiter, der, pripravljavec, napravljavec, izdelovavec; des Leders, strojar; der Pferde, jezdec, jahač, jezdar; s. auch **Kunstreiter.**

Bereits, *adv.*, vže, že, *altsl.* uže.

Bereitschaft, die, pripravnost, pripravljenost, gotovost; Waaren in Bereitschaft, zaloga, zaklad, zasip blaga; in Bereitschaft sein, stehen, sich halten, pripravljen biti; haben, pripravljeno imeti, pri roci imeti; in Bereitschaft setzen, s. **Bereiten**; es ist alles in Bereitschaft, vse je gotovo, pripravljeno.

Bereitschaftscorporal, der, koprol* ali desetnik pripravnik.

Bereitung, die, priprava, pripravljanje; Bereitung der Felle, strojenje, strojitev; zu Pferde, objezd, obhod.

Bereitungsart, die, priprava, način pripravljanja, kako se kaj pripravlja, dela.

Bereitwillig, *adj.*, privoljin, rad, radovoljin, poslužin, voljan; *adv.*, radovoljno, drage volje.

Bereitwilligkeit, die, voljnost, privoljnost, radovoljnost, poslužnost.

Berennen, *v. a.*, obsuti, obsipati, obdati, obdajati, obstopiti, obskočiti; der Feind berannte die Stadt, sovražnik je obstopil, obsul mesto, planil na mesto; s. a. **Blockiren.**

Berenten, *v. a.*, z dohodki preskerbeti, preskerbovati.

Bereuen, *v. a.*, kesati se zavolj česa, žal biti, obžalovati, žalovati, *altsl.* kajati se; ich bereue diese That, žal mi je, kesam se, gréva* me, da sim to storil.

Bereuung, die, kes, kesanje, žalovanje.

Bereuungswürdig, **Bereuenswerth**, *adj.*, kesanja, žalovanja vreden.

Berg, der, gora; Alpe, plunina; ein mäßiger Berg, hrib, berdo, breg; ein steiler Berg, stermec; am Berge, na gori; jenseits der Berge, za gorami, v zagorji; ein Ort zwischen den Bergen, medgorje; am Fuße des Berges, pod goro; auf Bergen und in den Gründen, na visočavah in v nižavah; es ist noch ein großer Berg zu übersteigen, še je velika gora vmes; die Haare standen mir vor Schrecken zu Berge, lasje so mi strahu po koncu vstali, stopali, stali, *serb.* ježiti se; der Schrecken trieb mir die Haare zu Berge, strah mi je lase po koncu dvignil; goldene Berge versprechen, hribe in doline obljubiti, obetati, zlate gore obečati; jetzt stehen die Ochsen am Berge, gledati, kotele novih vrat, kakor riba na suhem; er ist über alle Berge, pobrisal jo je, pete je umaknil, odnesel, potegnil jo je, šel je po svetu, šel je v deveto deželo, šel je čez hribe in doline, ni sluha ne duha po njem; mit etwas hinter dem Berge halten, skrivati kaj, tajiti kaj, molčati, nach *V.* za uho zakladati, tajiti kakor kača noge; es gibt keinen Berg ohne Thal, ni planine brez doline; der Berg oder die Berge, *mont.* žamlaga (?), grič.

Berg-, in der Zstzg., gorsk, hribsk, hribovsk, beršk; in Bezug auf die Bergbewohner, gorsk, gorjansk, hribovsk; *mont.* rudarsk, rudarijsk.

Bergab, *v. a.*, navdol, nazdol, navzdol, nach *M.* z gore; auch pod se, pod nogo, v derč, *serb.* niz berdo; es geht bergab mit ihm, rakovo pot gre, na kup leze.

Bergabhang, s. **Abhang.**

Bergabrutschung, s. **Abrutschung.**

Bergacker, der, njiva v brego, brežnica.

Bergader, die, rudna žila.

Bergadler, der, (Vultur Leucocephalus), plešec (bei Mojstrane und in Flitsch); (Vultur Aurocephalus), hribovski jastrob.

Bergahorn, der, (Acer pseudoplatanus), beli javor.

Bergakademie, die, rudarska akademija, rudarska visoka šola.

Bergalaut, der, hribovski oman.

Bergalaun, der, divji golun.

Bergälteste, der, rudarski starašinn.

Bergammer, der, rumeni sternad.

Bergamotte, die, bergamotka.

Bergampfer, der, divja kislica.

Bergamsel, die, (Turdus torquatus), komatar.

Bergamt, das, rudarski ured, rudarska gosposka.

Bergamtsbuch, das, rudarijske bukve.

Bergamtsschreiber, der, rudarijski pisar.

Bergamtsverwalter, der, rudarijski oskerbnik.

Bergan, *adv.*, kreber, vkreber, navkreber, na goro, v goro, v breg, na berdo, nad se.

Berganwärts, s. **Bergan.**

Berganwohner, der, podgornik.

Bergarbeit, die, rudarsko delo, delo v rudniku.

Bergarbeiter, der, rudar, rudokop.

Bergart, die, rudokazno kamnje, nach *V.* ruda; freundliche Bergart, bogata ruda, rudovina.

Bergastmoos, das, mahovec, mah.

Berganf, s. **Bergan.**

Bergauster, die, (Ostrea edulis), prava ostriga.

Bergbalsam, der, zemeljski balzam; s. **Naphta.**

Bergbarte, die, rudarska sekirica.

Bergbau, der, rudokopstvo, rudarija; den Bergbau betreiben, rudariti; durch den Bergbau erwerben, verlieren, prirudariti, zarudariti.

Bergbaubetrieb, der, rudarjenje.

Bergbaukunde, die, rudarijstvo, rudarijska znanost.

Bergbaukundig, *adj.*, znajden v rudarijstvu.

Bergbaukunst, die, umetnost rudnike napravljati, rudarijska umetnija.

Bergbauzehent, der, rudarska, rudokopna desetina.

Bergbeamte, der, rudarijski urednik.

Bergbedarf, der, rudarske potrebščine, potrebšine.

Bergbediente, der, rudarski služabnik.

Bergbehörde, die, rudarska gosposka, oblast.

Bergbelehnung, die, podelitev rudnika.

Bergbeschreibung, die, goropisje.

Bergbewohner, der, goran, gorjan, gorjanec, hribovec, planinar, hribčan, slemenar.

Bergbewohnerin, die, gorjanka, hribovka.

Bergbinse, die, cedilka.

Bergblau, das, sinj, sinjec, zemeljska višnjevica; *russ.* golubec; s. **Kupferblau.**

Bergbock, der, Steinbock, divji kozel.

Bergbohrer, der, rudni sveder, sveder rudnjak.

Bergbote, s. **Bergbediente.**

Bergbraun, das, (Umbra), zemeljska rujavica.

Bergbuch, das, rudarijske bukve.

Bergbuche, s. **Weißbuche.**

Bergbutter, s. **Steinbutter.**

Bergchamille, die, divje gomelice.

Bergdachs, s. **Murmelthier.**

Bergdatung, die, nach *V.* im Weinbaue, das Berggericht, pravda.

Bergdorf, das, vas v (na) gori.

Bergdohle, die, (Corvus pyrrhocorax), gorski (ga-)vran.

Bergdrossel, die, (Turdus iliacus), cikovt, cika, cipa; (Turdus torquatus), planinski drozeg.

Bergebene, die, planina, planjava na verhi gore.

Bergegeld, das, otetnina, rešnina, nach *V.* otetščina, otetšina, plačilo za oteto blago.

Bergehrenpreis, der, (Veronica montana), gorska zvezdica.

Bergeiche, die, (Quercus robur), hrast, dob.

Bergeinsiedler, der, (Corvus eremita), klavžar.

Bergeisen, das, nach *V.* pikelj.

Bergelohn, der, s. **Bergegeld.**

Bergelster, die, (Corvus pica montana), veliki srakoper.

Bergen, *v. a.*, aus dem Schiffbruch, aus der Gefahr, oteti potopa, iz nevarnosti, na breg izleči, vleči; *altsl.* s'pasti, s'pasati; geborgen, otet, spravljen, rešen; das Heu bergen, seno spraviti, spravljati; verbergen, skriti, skrivati, v sebi imeti, hraniti, zamolčati, tajiti; den Leichnam bergen, s. **Beerdigen**; Finsterniß, birg mich, tema, pokrij me; ich kann es dir nicht bergen, ne morem ti zamolčati; *v. r.*, sich bergen, skriti, skrivati se; er weiß sich vor Freude nicht zu bergen, ne ve se (od) veselja kam djati; er ist nun geborgen, zdaj je na varnem, shranjen, iz nevarnosti.

Bergente, die, (Anas Marila L.), hostna raca, rujavka.

Bergenzian, der, košutnik, lecjan.

Berger, der, branivec.

Bergerle, die, bela jelša.

Bergesalte, der, škrat.

Bergeule, die, (Strix bubo), gorska sova, velika sova, vjér.

Bergfabrik, die, rudarska fabrika.

Bergfahrt, die, vožnja kreber, vožnja proti vodi.

Bergfalk, der, (Falco lithofalco), gorski sokol, sokolič.

Bergfall, der, plaz, usad, derča; s. auch **Bergsturz.**

Bergfarbe, die, perstena, zemeljska, rudna barva.

Bergfasan, der, s. **Auerhahn.**

Bergfanchel, der, divji bar.

Bergfein, *adj.*, bergfeines Silber, čisto srebro, na pervo roko.

Bergfertig, *adj.*, bolan na pljučah (od rudarije).

Bergfest, das, gorjanska veselica, obhajilo, shod na gori.

Bergfeste, die, jamski steber, steber.

Bergfestung, die, gorska terdnjava, ostrožno berdo, gradišče, gradiše na gori.

Beegfett, das, (Sevum minerale), zemeljska mast; s. auch **Erdharz.**

Bergfeuer, das, zum Zeichen den Benachbarten, germada; am Johannistage, kres, (*altsl.* krés solstitium); die Entzündung brennbarer Luft in Gruben und Brunnen, unemalica v rudnikih.

Bergfink, der, (Fringilla montifringilla), pinož, pinoža, gorski ščinkovec, šinkovec, nach *Jan.* nikovec.

Bergflachs, der, (Linum catharticum), Amianth, predivec, divji lan, zemeljsko predivo.
Bergflecken, der, gorjansko mestice; von Bergleuten bewohnter, rudarsko mestice.
Bergflor, der, sreča, spešenje pri rudarstvu.
Bergfluß, s. **Flußspath**.
Bergförderniß, das, izpravljanje rude.
Bergforelle, die, (Salmo alpinus), planinska posterv.
Bergfrei, *adj.*, prost, svoboden; svet, ki še ni nikomur podeljen za rudarjenje; rudokopje neoddano.
Bergfreiheit, die, rudokopna svobodnost, prostost.
Bergfuchs, der, planinska lesica.
Bergfülle, die, obilnost rude.
Berggang, s. **Bergader**.
Berggans, die, planinska gos.
Berggebäude, das, rudarsko poslopje.
Berggebet, das, rudarska molitev.
Berggebot, s. **Berggesetz**.
Berggebrauch, der, gorjanska, rudarska šega.
Berggegend, die, gorat kraj, gorata stran, hribovata stran.
Berggeist, der, gorski duh, škratelj.
Berggelb, das, zemeljska rumenica.
Berggenoß, der, im Bergbaue, rudarski družnik, društvenik, deležnik, nach *V.* spolovnjak; im Weinbaue, sogornik.
Berggericht, das, im Bergbau, rudarska, rudarijska sodnija; im Weinbaue, gornija, nach *V.* pravda.
Berggerichtlich, *adj.*, rudarsko-sodni; ein berggerichtlicher Beschluß, sklep rudarske sodnije.
Berggerichtsbarkeit, die, rudarska sodna oblast.
Berggeschlecht, das, gorsko pleme.
Berggeschworene, der, rudarski priseženec.
Berggesetz, das, rudarska od. rudarijska postava.
Berggewächs, das, planinska rastlina; *mont.* auch ruda.
Berggewerk, das, **Berggewerkschaft**, die, rudarsko društvo.
Berggewild, der, gorska divjačina, zverad.
Berggezähe, **Berggezeug**, das, rudarsko orodje.
Berggott, das, škratelj.
Berggras, das, terda trava.
Berggrün, das, (chrysocolla), bakrova zelenica; *russ.* gornaja zelenj.
Berggruß, der, rudarski pozdrav.
Bergguhr, die, čisto srebro, (gorsko mleko).
Berggut, das, kopanina.
Berghaber, der, hribovski oves.
Berghahnenfuß, der, poljske zlatice.
Berghänfling, der, (Fringilla montana), poljski vrabec.
Bergharz, s. **Erdharz**.
Berghase, der, beli, planinski zajic.
Berghaspel, die, rudarsko vreteno.
Berghaue, die, rudarska matika.
Berghaupt, das, verh, teme goro.
Berghauptmann, der, rudarijski glavar.
Berghauptmannschaft, die, rudarijsko glavarstvo.
Berghenne, die, divja kokoš.
Berghaus, das, hiša na gori, na berdu.
Berghaut, s. **Bergpapier**.
Bergherr, der, lastnik rudnika, rudni, gorski gospod.
Berghen, das, berdnina, košenina, brežnina, gorsko seno.
Berghexenkraut, das, lesičji rep, od. bloß rep.
Berghinab, s. **Bergab**.
Berghinan, s. **Bergan**.
Berghimbeere, die, divje malinice, maline.
Berghöhe, die, visokost, visočina gore, verh.
Berghuhn, das, (Tetrao rufus), raševec, ruševa kura.
Berghoheitsrecht, das, rudarska veličanstvena pravica.
Berghöhle, die, berlog, jama, špila, votlina v gori.
Bergholder, der, (Sambucus racemosa), divji bezeg.
Berghühnlein, das, divji petelinček, divja čiba, čibka.
Berghuflattich, der, lapuh.
Berghund, der, tačka, rudarske kola.
Berghütte, die, koča na gori.
Bergicht, *adj.*, gorast, gornat, hribast, berdast.
Bergig, *adj.*, gorat, hribovat, gorovit, bregat.
Bergjohannisblume, die, divje kresnice.
Bergjunge, der, rudarski novinec, novak.
Berglappe, die, rudarska kapa.
Berglater, der, divji maček.
Berglatze, die, divja mačka.
Bergkeller, der, hram v gori.
Bergkessel, der, kotel, konta, kotlanja, rupa, ponikve; von eingesunkenen Gebäuden, usad.
Bergkette, die, gorjanci, gorje, versta gor, gorovje, hribovje.
Bergkirsche, die, tičnice, hostenko *pl.*
Bergklee, der, (Trifolium montanum), divja planinska detelja.
Bergkleidung, die, rudarska obléka.
Bergklette, die, perenka.
Bergkluft, die, grabni, prepadi, predih, prepad.
Bergknapp, der, rudar, rudokop.
Bergknappschaft, die, rudarji, rudokopi, skupščina, skupšina, shod rudokopov.
Bergknappschafts-, in Zsbg., rudarski; z. B. Bergknappschaftsälteste, rudarski starašina; Bergknappschaftssiegel, rudarski pečat.
Bergknecht, der, težak, rudoteg †.
Bergkohle, die, premog.

Bergkogel, der, homec, holm, hom, *cfr. altsl.* hl'm, Hügel.
Bergkorb, der, rudarski koš.
Bergkork, der, kamnjeni plut.
Bergkornblume, die, *pl.*, rudarijski stroški, stroški rudarjenja.
Bergkrähe, die, (Corvus graculus), planinski škorec, planinska kavka, kramperica.
Bergkratze, die, rudarska stergača, stergulja.
Bergkraut, das, gorska, planinska zel.
Bergkrümme, die, draga, ovinek; (vielleicht drückt die in Oberkrainer Alpen oft vorkommende Localbenennung vertača diesen Begriff besser aus, *Dešman*).
Bergkrystall, der, strelice *pl.*, gorski kristal.
Bergkübel, der, rudarski kebel, rudarska brenta.
Bergkuppe, die, verh, teme, kop gore.
Berglachs, der, grenlanški dolgorepnik.
Bergland, das, gorata dežela, pogorje, planine *pl.*
Berglauch, der, divji česen.
Berglänfig, *adj.*, po rudarsko, po rudarski šegi.
Bergleder, das, Steinart, kamnati irh, irhovec; s. auch **Bergpapier**; das Leder der Bergleute, s. **Arschleder**.
Berglehen, s. **Bergbelehnung**.
Berglehne, die, s. **Abhang**.
Berglein, das, gorica, goričica, griič, hribec.
Berglein, das, *(bot.)*, divji lan.
Berglerche, die, hribovski škerjanec.
Bergleute, die, *pl.*, rudarji.
Berglilie, die, lilija, limbar (?).
Bergloch, das, izvertanina.
Bergluft, die, gorski, planinski zrak.
Berglungenkraut, das, pljučnik.
Bergmann, der, rudar; vom Leder, rudokop, rudokopač; von der Feder, d. i. der in der Bergwissenschaft erfahrene, rudoznanec, rudoslovec; vom Feuer, rudotopnik.
Bergmanns-, in der Zsbg., rudarski.
Bergmännchen, das, škrat, škratelj, gorski možic (—elj).
Bergmännisch, *adj.*, rudarsk, rudoznansk; *adv.*, bergmännisch reden, po rudarsko govoriti.
Bergmannsarbeit, die, rudarsko delo.
Bergmannsstand, der, rudarski stan, rudarji.
Bergmeier, der, pristavnik.
Bergmeise, die, (Parus caudatus), dolgorepka, beleglavka, mlinarček.
Bergmeister, der, rudarski mojster.
Bergmesser, der, goromér, berdomér.
Bergmine, die, rudni, rudarski podkop.
Bergmittel, s. **Bergart**.
Bergmönch, s. **Berggeist**.
Bergmünze, die, divja meta.
Bergnachfahrer, der, rudarski nadglednik.
Bergnelke, die, divji nagelj.
Bergnymphe, die, divja žena, *serb.* gorska vila, vila pogorkinja; nach dem *Griech.* planinska nimfa, oreada.
Bergochs, s. **Auerochs**.
Bergöde, die, gorska samota, samija.
Bergöl, das, zemeljsko olje, skalno, kamnjeno olje, klej.
Bergordnung, die, rudarski red, postava za rudarstvo.
Bergpapier, das, kamnjeno liéje.
Bergpech, das, zemeljska smola.
Bergpflanze, die, gorska, planinska rastlina.
Bergplatte, die, gorska ravan, ravan na gori.
Bergpolizei, die, rudarska policija.
Bergpolizeilich, *adj.*, rudarsko-policijsk.
Bergpredigt, die, Christi, Jezusov govor na gori; sonst, pridiga za rudarje.
Bergprivilegium, das, rudarsko predstvo, rudarska privilegija.
Bergprobirer, der, rudoskusnik.
Bergpumpe, die, rudarska sisalka, rudarska tromba.
Bergquelle, die, gorsko vrelo, studence na gori.
Bergrath, der, rudarski svetovavec, svetnik.
Bergratte, die, (Myoxus glis L.), polh.
Bergraute, die, divja rutica.
Bergrechnung, die, rudarska številba, (račun, obrajt).
Bergrecht, das, im Bergbaue, pravica do rudarjenja; die Bergrechte, rudarsko pravo, rudarijske postave; eine Abgabe vom Weinberge, gorna, gornica, kalnica.
Bergrechtlich, *adj.* u. *adv.*, rudarsko-praven, po rudarskih postavah, po gornem pravu.
Bergrechtsherr, der, gospodar, lastnik gorniec.
Bergrechtsholde, der, gorničnik, gorničnjak, gorni podložnik.
Bergregal, s. **Berghoheitsrecht**.
Bergreihe, die, gore, gorovje, hribovje.
Bergreiher, der, (Ardea purpurea), rudeča čaplja.
Bergreise, die, potovanje po gorah.
Bergrevier, das, rudarsko okolišče, okolíše.
Bergrichter, der, rudarski sodnik.
Bergritterspurn, der, rudarske ostrožnice.
Bergrose, die, planinska roža.
Bergroth, das, zemeljska rudečica.
Bergröthel, der, rudeča kreda.
Bergrücken, der, greben, herbet, sleme, reber, sedlo; ein scharfer Bergrücken, ostro sleme.
Bergruhrkraut, das, grižnice *pl.*
Bergrüster, der, (Ulmus campestris), brest.
Bergsache, die, rudarska pravda, reč.
Bergsaft, der, kamnjeni sok, rudna smola.
Bergsalbei, die, divji žalbelj.
Bergsalz, das, s. **Steinsalz**.
Bergsand, der, kopani pesek.
Bergsanikel, (Sanicula europaea), ženikelj.

Bergsaturni, (Saturnea montana L.), divji šetraj, dušiče, žepek.
Bergscheitel, der, teme gore.
Bergschichte, die, rudarska dnina.
Bergschlag, s. Bergacker.
Bergschlange, s. Riesenschlange.
Bergschloß, das, grad na gori.
Bergschlucht, die, draga, tokava, jarek, grapa, klanec.
Bergschmid, der, rudarski kovač.
Bergschmiele, die, ostrica.
Bergschnepfe, s. Waldschnepfe.
Bergschreiber, der, rudarski pisar.
Bergschotte, der, grahor.
Bergschule, die, rudarska učilnica.
Bergschüler, der, rudarski učenec.
Bergschüßig, *adj.*, bergschüßiges Erz, nečista, z zemljo zmešana ruda.
Bergschwaden, der, škodljivi sopuh v rudniku, jamski sopar.
Bergschwalbe, die, hribovska lastovka.
Bergsegen, der, obilna ruda, rudno obilje, bogata ruda, bogat rudnik.
Bergseil, das, rudarska verv, konopec.
Bergsohle, die, podgorje.
Bergspitze, die, verh, špik, ojstri verh, veršac, verhol, teme; auf der Bergspitze, na verhu gore.
Bergstadt, die, auf einem Berge, gorsko mesto, mesto na gori; mit einem Bergwerk, rudarsko mesto, mesto z rudnikam.
Bergsteiger, der, hribolazec; s. auch Steiger.
Bergstraße, die, gorska cesta, cesta v goro.
Bergstrom, s. Wildbach.
Bergstufe, die, nečista ruda; s. auch Erzstufe.
Bergsturz, der, udertina, usadina, usad; s. auch Bergfall.
Bergsucht, die, rudarska bolezen, jetika (?).
Bergsüchtig, *adj.*, ječin, jetičin.
Bergsupan, der, in den Weinbergen, garnik.
Bergtafel, die, nach *V.* ravnik, ravne *pl.*
Bergtalg, der, (Bitumen mumia), lojevec, lojev kamen.
Bergtaube, die, (Columba oenas), mali divji golob, mali divjak.
Bergthal, das, dolinica, dol v gorovji.
Bergtheer, s. Bergöl.
Bergtheil, der, del (rudnika).
Bergtorf, der, gorska šota.
Bergtracht, die, rudarska noša.
Bergtrospe, die, glistnik.
Bergtrift, die, pašnja na gori, planinska paša.
Bergtrumm, das, plaz, zaval.
Bergüblich, s. Berglänfig.
Bergumgebung, die, obgorje.
Bergunter, *adv.*, nadol, navdol, navzdol; s. Bergab; es geht mit ihm bergunter, peša, hira, rakovo pot gre.
Bergurtheil, das, sodba rudarijske sodnije.
Bergveilchen, das, hribovska vijolica.
Bergverständige, der, rudoznanec, rudoslovec, zveden v rudarijskih rečeh.
Bergvogt, s. Bergrichter.
Bergvolk, das, gorjani, gorjanci, hribovci; s. auch Bergleute.
Bergwachs, s. Erdharz.
Bergwald, der, gojzd, les na gori.
Bergwaldhirse, die, divje, tičje proso.
Bergwand, die, gola skala, stena, golina, stran; Felsenwand, čér, čérje, čirje.
Bergwärts, *adv.*, navzgor; s. Bergan.
Bergwasser, das, voda iz hribov; s. auch Wildbach.
Bergweide, die, (Salix montana), rakita, mačkovec.
Bergwein, der, gorsko vino, gorina.
Bergwerk, das, rudnik, rude, jama; bauen, rudo kopati, rudariti, nach *Gutsm.* rudovati; fündig oder findig machen, rudo najti, nahajati, nach *V.* naznati.
Bergwerkbetrieb, s. Bergbaubetrieb.
Bergwerkreich, *adj.*, polu rudnikov.
Bergwerks-, in Zstg., rudniški, jamski, rudarski.
Bergwerksantheil, s. Bergantheil.
Bergwerkszehne, die, rudna desetina, rudarnina.
Bergwerksgesellschaft, die, rudarsko društvo.
Bergwerksleute, *pl.*, rudarji.
Bergwerksprodukt, das, rudarski pridelek, izdelek.
Bergwerkssprache, die, rudarski jezik.
Bergwerkssteuer, die, davek od rudnika, rudarnina.
Bergwerkswissenschaft, die, rudoznanstvo, nauk od kopanja rude, rudarstveno znanstvo.
Bergwermuth, der, divji pelin.
Bergwesen, das, rudarstvo, rudarske reči, rudokopje.
Bergwetter, das, jamski zrak.
Bergwinke, die, grašica.
Bergwiese, die, senožet v gori.
Bergwild, s. Berggewilde.
Bergwind, der, gornjak.
Bergwinkel, der, kot, tokava.
Bergwolf, der, gorski volk.
Bergwort, s. Berggruß.
Bergwurz, die, divji koren.
Bergzehente, der, desetina od rudarije, rudna desetina; in den Weinbergen, goršćina, goršina.
Bergzehentner, der, rudni desetinec.
Bergzeichen, das, rudarsko znamnje.
Bergzeisig, s. Flachsfink.
Bergzeitlöse, die, podlesk.
Bergziege, die, gorska, planinska koza.
Bergzimmermann, der, rudarski tesar.
Bergzinn, das, čisti kositar.
Bergzunder, s. Bergpapier.
Bergzwiebel, die, divja čebula.
Bericht, der, naznanilo, poročilo, glas, *russ.* izvéstije, s. Berichten; Vortrag, razložba; Bericht geben, ertheilen, erstatten, naznaniti, naznanjati, poročiti, poročati, poročilo podati, podajati, glas dati; schriftlicher, pisanje; Avis, naznanilo; nach Bericht, po naznanilu; *med.* po zaukazu, po (ustnem) naročilu.

Berichten, *v. a.*, Nachricht ertheilen, sporočiti, poročiti, poročati, naznaniti, naznanjati, na znanje dati, povedati, vediti dati, dajati; ich will dir seine Worte berichten, opravim ti njegove besede; schriftlich, pisati komu; die Münzsorte berichten, obravnati kroužce; einen berichten, belehren, povedati komu; du bist falsch berichtet, tebi je krivo, napak povedano; einen Sterbenden, z Bogam priti k bolniku, oskerbeti ga, gew. previditi, previdovati ga; er läßt sich nicht berichten, ne da se podučiti, ne da si dopovedati; er ist des Fahrens nicht wohl berichtet, ne zna voziti, ni zurjen, znajden, zveden; einen Falken berichten, zučiti, učiti sokola; wie man fragt, so wird man berichtet, kakoršno vprašanje, takošen odgovor; einen mit Lügen berichten, nalagati koga.
Berichterstatter, der, poročivec, razložnik, pripovedovavec.
Berichterstattung, die, poročilo, razložba.
Berichtigen, *v. a.*, verbessern, popraviti, popravljati; abthun, bezahlen, opraviti, opravljati, poravnati, poravnavati, odriniti, splačati, plačati, plačevati; ordnen, v red spraviti, spravljati; einen Zweifel berichtigen, odpraviti, odpravljati dvom; die Sache ist berichtiget, reč je dognana, poravnana.
Berichtiger, der, popravljavec.
Berichtigung, die, popravek, poprava, popravljanje; eine Schuld, plačilo, pobot.
Berichtigungsbogen, s. Korrekturbogen.
Berichtlich, *adv.*, po poročilu, poročilama.
Berichtmäßig, *adv.*, po poročilu, s poročilam.
Berichtsteller, s. Berichterstatter.
Berichtsabforderung, die, tirjanje, zahtevanje naznanila, poročila.
Berichtzettel, das, naznanilo, naznanilni list.
Beriechen, *v. a.*, poduhati, duhati, povonjati, vonjati, auch povohati, vohati kaj, obvonjati kaj; *russ.* obnjuhati.
Beriechung, die, povonj.
Beriefeln, **Beriefen**, *v. a.*, izžlebiti, nažlebiti.
Beriemen, *v. a.*, ojêrmeniti, pojermeniti, z jermenjem opraviti, opravljati.
Beriesseln, *v. a.*, die Wiesen, napeljati, napeljevati vodo na travnike; auf etwas rieseln, šumljati po čem.
Berindet, *adj.*, berindete Bäume, drevesa v lubji, skorji, obraščene, obrašene drevesa, pokrite z lubjem, skorjo.
Beringen, *v. a.*, perstan dati, perstan djati na roko, nach *V.* operstančati, *serb.* perstenovati.
Berinnen, *v. a.*, curljati na kaj.
Beritt, der, objezd, okraj.
Beritten, *adj.*, berittenes Pferd, ojahan, zjahan, zjezden konj; s. Bereiten; berittene Soldaten, vojaki na konjih, konjiki; er ist gut, schlecht beritten, ima dobriga, slabiga konja; machet euch beritten, sedlajte konjiče, zasedite konje; *serb.* auch okonjiti se.
Beritzen, *v. a.*, oprasniti, opraskati, razpraskati, praskati, obraziti, raziti; beritzt, razpokan.
Berkan, der, barkan, berkan; s. auch Barchent.
Berline, die, berlinka, berlinska kočija.
Berlinerblau, das, višnjevica berlinska, berlinska modrina, višnjeva ilovica; nach *V.* berlinski sinj.
Berloquen, s. Uhrgehänge.
Berme, die, obkraj.
Bernhardiner, der, bernardinec.
Bernhardsabtei, die, bernardinska opatija.
Bernhardskrebs, s. Schneckenkrebs.
Bernhardsorden, der, red svetiga Bernarda.
Bernstein, der, (succinum, electrum), auch Agtstein, smolski kamen; *russ.* jantar; *pol.* nach dem Deutschen, bursztyn; Bernstein fischen, lesen, schöpfen, jantar brati, zajemati.
Bernstein-, in Zstg., jantarjev.
Bernsteinarbeit, die, jantarjev, izdelek iz jantarja.
Bernsteinartig, *adj.*, jantarjast.
Bernsteinen, **Bernsteinern**, *adj.*, jantarjev.
Bernsteinfang, der, branje jantarja.
Bernsteinhandel, der, kupčija z jantarjem.
Bernsteinöl, das, jantarjevo olje.
Bernsteinsammler, (-fänger, -leser,) der, nabirač jantarja.
Beroden, s. Behacken.
Berohren, *v. a.*, s terstjem obiti, obijati, prevleči, pokriti, pokrivati, nach *V.* auch oterstiti.
Berosen, *v. a.*, z rožami pokriti.
Berosten, *v. n.*, zarujaveti, rujaveti, ruja se prime, prijemlje.
Berötheln, *v. a.*, zaznamnjati z rudečnikam.
Berotzen, *v. a.*, osmerkati, smerkati.
Bersch, s. Wirschkohl.
Berst, der, poč.
Bersten, *v. n.*, počiti, pokniti, pokati, razpočiti, popokati, spokati, razpokati se, regniti; das Eis bersset, led poka; ein wenig bersten, s. Anbersten; geborsten, počen; ich möchte vor Aerger bersten, počil bi od jeze; vor Frost bersten, (von dem Erdboden), okreniti; von der Hitze, skerlupniti.
Bertram, der, (Pyrethrum parthenium), drobtinice; (Anthemis pyrethrum), pehtran*.
Berüchtigen, *v. a.*, razglasiti, razglašati, razupiti, razkričati, raznesti, raznašati, ograjati, ob dobro, lepo ime pripraviti koga.
Berüchtigt, *adj.*, razglašen, raznesen, razkričan, glasovit, slabiga glasa, imena.
Berücken, *v. a.*, einen Vogel, vjeti, loviti, pod mrežo dobiti; *fig.*, ukaniti, prekaniti, ganiti, prevariti, oslepiti, ogoljufati, preslepiti, slepiti, mamiti, goljufati, pamet zmešati; berücken wollen, suchen zu berücken, loviti; auf eine sonderbare Weise, brez britve briti, brez noža dreti.

Berücksichtigen, *v. a.*, ozreti, ozirati se na kaj, gledati na kaj, marati za kaj, ozir imeti †.

Berücksichtigung, die, ozir, pogled, pomislik; in Berücksichtigung dessen, gledé na to, oziraje se na to, z oziram na to.

Berücksichtigungswürdig, *adj.*, ozira vreden, vreden, da se gleda na —.

Berückung, die, omama, goljufija, prevara.

Berückungskunst, die, slepivnost, goljufnost.

Berudern, *v. a.*, oveslati, z vesli preskerbeti, opraviti, veslati po čem; ein berudertes Schiff, ladija z vesli, na vesla.

Beruf, der, poklic; *serb.* zvanje; innerliche Neigung, veselje, nagon; Amt, služba, dolžnost, ured, opravilo; die Bestimmung, namemba; seinem Berufe nachgehen, po svojim poklicu delati; er hat keinen Beruf dazu, nima veselja do tega, to ga ne veseli.

Berufen, *v. a.*, poklicati, klicati, pozvati, zvati; jemanden berufen, mit Worten bezaubern, ureči koga; daher berufen sein, urečen biti, uročen biti, urok imeti; s. auch Beschreien; einen wegen etwas berufen, grajati koga, očitati komu kaj; eine Versammlung berufen, sklicati, sklicovati zbor; Viele sind berufen, aber Wenige auserwählt, veliko je poklicanih, ali malo izvoljenih; vors Gericht, poklicati, gnati pred sodnika, s. a. Berüchtigen; *v. r.*, sich auf etwas berufen, nanašati se na kaj, opirati se na kaj, braniti se s čim; *serb.* pozivati se na što; er berief sich auf seinen guten Leumund, izgovarjal se je s svojim dobrim imenam; s. auch Appelliren.

Berufen, *adj.*, sluten, razvpit, s. Berüchtigt, Berühmt; ich bin nicht berufen, nimam oblasti, nisim poklican, to ne sega v moje opravilo, dolžnost; eine berufene Behörde, oblastna, pristojna gosposka.

Berufende, die, s. Appellant.

Berufene, der, poklicani.

Berufkraut, das, uročnik, zeliščo, zeliše za urok, lek.

Berufs-, in Zstg., poklicni, po poklicu, službni.

Berufsarbeit, die, Berufsgeschäft, das, službno delo, opravilo.

Berufsgefährte, der, tovarš.

Berufsmäßig, *adv.*, po poklicu, po dolžnosti (svojiga poklica).

Berufspflicht, die, dolžnost stanu, poklica.

Berufstreue, die, zvestoba v službi.

Berufsthätigkeit, die, pridnost, marljivost v službi.

Berufung, die, klic, poklic, sklic, urok; s. auch Appellation.

Berufungsbehörde, Berufungsinstanz, Berufungsfrist, s. Appellationsgericht, usw.

Berufungsweg, s. Appellationszug.

Betrügen, s. Rügen.

Beruhen, *v. a.*, počivati; s. auch Ruhen; etwas auf sich beruhen lassen, pri pokoji pustiti, puščati, pušati, pustiti reč, kakor je (bila); ne govoriti več od nje; dabei beruhen lassen, tako pustiti, puščati, pušati; bei etwas, ostati, ostajati pri čem; auf etwas beruhen, ležati, stati na čem, opirati se, naslanjati se na kaj, biti uterjen, ukorenjen v čem; der ganze Unterschied beruht darin, ves razloček je ta, je v tem; meine ganze Hoffnung beruht auf dir, ti si moje (edino) upanje; es beruht auf dir, na tebi je, pri tebi stoji; es beruht alles nur auf Vermuthungen, vse je zidano, operto na dozdeve.

Beruhigen, *v. a.*, upokojiti, spokojiti, pokojiti, potolažiti, tolažiti, umiriti, utažiti, utišati; ein beruhigender Gedanke, tolažna, tolaživna, pokojivna misel; *v. r.*, sich beruhigen, umiriti se; ich ging beruhigter von dannen, z olajšanim, potolažcnim sercam sim šel od (njega); sich eine beruhigende Ueberzeugung von der Sache verschaffen, prepričati se v svojo potolažbo, kakšna da je reč; beruhigendes Mittel, tolažilo; beruhige dich, tiho bodi, no boj se; sich mit etwas beruhigen, s. Begnügen.

Beruhiger, der, s. Tröster.

Beruhigung, die, pokoj, mir, tolažba, *altsl.* utéha; die Handlung der Beruhigung, pokojenje, mirjenje, tolaženje; Beruhigung fassen, umiriti.

Beruhigungsmittel, das, tolažilo, tolažba.

Berühmen, sich, *v. r.*, einer Sache, pohvaliti, hvaliti se s čem, bahati se; er berühmte sich des Rechtes, hvalil se je, da ima pravico do —, lastil se je česa; nach *M.* auch slaviti se.

Berühmt, *adj.*, slaven, sloveč, glasovit, sluten, slut, imenit, imeniten, glasoviten, slavovit, slavoviten, dičin(?); hochberühmt, preslaven; weltberühmt, povsod sloveč, znan, razglašene slave, sloveč na vse kraje; berühmt sein, sloveti, sluti; *serb.* biti na glasu; berühmt werden, zasloveti, zasluti.

Berühmtheit, die, imenitnost, slavitost, slavnost, slava, dika (?), slavno ime, glasovitnost, znamenitnost.

Berühmung, die, hvaljenje, bahanje; *serb.* hvalisanje.

Berühren, *v. a.*, etwas, dotakniti, dotikati česa, potipati, tipati, pošlatati; diese Worte berührten ihn tief, to besede so ga v živo zbodle, zadele, ganile; mit wenig Worten etwas, spominjati česa, omeniti, omenjati, v misel, v spomin vzeti, jemati kaj; (eno) besedo reči od česa; berührter Massen, kakor je spomnjeno, kakor je (bilo) rečeno, po prejšnih besedah; Sachen, die einen berühren, reči, ki se koga tičejo, ki mu jih je mar.

Berührig, s. Rührig.

Berührung, die, dotik, dotikanje; mit einem in Berührung kommen, sniti se s kom, opraviti (opravilo) imeti s kom, soznaniti se s kom, sostati se s kom.

Berührungs-, in Zstg., dotični.

Berührungspunct, der, dotika, dotična pika.

Berührungswinkel, der, dotični kot.

Berümpfen, *v. a.*, zmerdati, zmerdovati se, nos zavihati, vihati nad kom.

Berunzeln, *v. a.*, zgerbančiti, gerbančiti, gerbati; die berunzelte Stirn, zgerbančeno, nabrano čelo.

Berupfen, *v. a.*, oskubsti, skubsti; etwas haariges, wolliges, opuliti, puliti, opipati, popipati, pipati; *fig.*, oskubsti, ogoliti koga.

Berupfung, die, skubenje, puljenje, pipanje.

Berußen, *v. a.*, osajiti, s sajami umazati, očaditi.

Berußt, *adj.*, sajast, sajav.

Beryll, der, beril, akvamarin.

Besabbern, sich, *v. r.*, opljevati se.

Besacken, *v. a.* u. *r.*, napolniti si vreče, žakelj; (osla) obtovoriti, obložiti; opertati se.

Besäen, *v. a.*, obsejati, obsevati, nasejati, posejati, posevati; die Felder mit Leichen besäen, posuti (pospeti), posipati; pokriti polja z mertvimi.

Besaet, *adj.*, obsejan, posut, obsut; das besäete Feld, setvina, sejanje; mit Sternen besäeter Himmel, zvezdnato nebo.

Besage, *adv.*, po besedah, po; s. Laut, Kraft.

Besagen, *v. a.*, povedati, praviti, govoriti, spričevati; der Brief besagt, pismo pravi, naznanja, govori; besagter Massen, kakor je povedano, kakor je rečeno, v misel vzeto; er hat mich besagt, s. Anklagen; der besagte Freund, omenjeni prijatel, prijatel, od kteriga sim govoril.

Besägen, *v. a.*, den Baum selbst, prižagati drevo; die Aeste am Baume, obžagati, obžagovati, žagati drevo; *serb.* piliti.

Besaiten, *v. a.*, nategniti, natezati, napeti, napenjati strune na kaj, nach *V.* obstruniti.

Besalben, *v. a.*, omazati, mazati, omaziliti; s. auch Besudeln, Betrügen.

Besalzen, *v. a.*, osoliti, posoliti, soliti; er ist schön besalzen worden, dobro so ga nasolili.

Besamen, *v. a.*, obsejati, obsevati; bei *Dalm.* osemeniti; *v. r.*, sich besamen, zasejati se, zasevati se, ploditi se, samo od sebe rasti, nach *V.* zasemeniti se; besamte Zellen, zaležene ljuknice.

Besanden, *v. a.*, bei den Schmiden, varež vreči, metati (na železo), povariti; sonst, s peskam posuti, posipati; s. auch Versanden.

Besänftigen, *v. a.*, pomiriti, potolažiti, tolažiti, pogovoriti, pogovarjati, potoliti; *serb.* utažiti; die wilden Leidenschaften besänftigen, ukrotiti, krotiti neugnane strasti.

Besänftiger, der, tolaživec, mirivec.

Besänftigungsmittel, s. Beruhigungsmittel.

Besanmast, der, zadnje drevce, zadnje jadrilo.

Besansegel, der, zadnje jadro.

Besatz, der, obšiv; (Schneiderausdruck), oblog, podlog, zavlaka, podlaka.

Besatzung, die, Garnison, posada, posadka; *poln.* załoga, osada; im eis. Schlosse, priloga.

Besatzungs-, in Zstg., posadni.

Besauen, *v. a.* u. *r.*, posvinjati, pomazati, omarogati, počečkati, obrazdati, obrazgati.

Besaufen, *v. a.*, upijaniti, oviniti, opijaniti, opiti; ganz besoffen, pijan kakor svinja; ein Besoffener, pijan, pijanec, preopit, vinsk, vinjen; *v. r.*, sich besaufen, upijaniti se, vina se nalokati, navleči se, naserkati, nažreti.

Besaugen, *v. a.*, sesati, piti iz česa.

Besäumen, *v. a.*, zarobiti, obrobiti, robiti, obšiti, obšivati.

Beschaben, *v. a.*, ostergati, ostergovati, stergati kaj, odergniti, oderzati kaj, oguliti; etwas mit Zucker, nastergati sladkorja na kaj; der Gerber beschabt die Haut am Streichbaume, nach *V.* kožar izpira kožo; *v. r.*, zlizati se, odergniti se, zguliti se.

Beschabung, die, sterganje.

Beschachteln, s. Abschachteln.

Beschädigen, *v. a.* u. *r.*, oškoditi, oškodovati, poškodovati kaj, pohabiti koga, škodo, kvar oder kvaro narediti, delati komu, poretiti; ein Werkzeug beschädigen, pokvariti, kvariti, pokaziti, skaziti, kaziti; verwunden, oraniti, raniti; ritzen, obraziti, raziti; *serb.* oštetiti; *russ.* povrediti.

Beschädiger, der, poškodovavec, oškodovavec, škododelec.

Beschädigt, *adj.*, oškodvan, pokvarjen, pokažen; vom Hagel beschädigt, toenat, obtolčen; ein beschädigtes Glas, počeno steklo; beschädigtes Kleid, stergano oblačilo; er ist stark beschädigt, močno je pobit, ranjen; Schaden leidend, auch škodin, kvarin biti.

Beschädigte, der, poškodovanec.

Beschädigung, die, škoda, kvar od kvara; eine Wunde, rana; eine schwere körperliche Beschädigung, težka telesna poškodba, huda poškodba telesa.

Beschaffen, *v. a.*, etwas, storiti, opraviti, delati kaj; sofort zu beschaffende Erhebungen, pozvedbe, ki se imajo prec zgoditi; einen beschaffen, oskerbeti koga, previditi s potrebnim; es war kein Geld zu beschaffen, ni bilo (moči) dnarjev dobiti.

Beschaffen, *adj.*, wie beschaffen, kakošen, kakšen, kak, kakov; so beschaffen, takošen, takšen, tak, takov; wie immer beschaffen, kakoršen koli, kakoršen si bodi; wir sind gleich beschaffen, enaki smo (enaka sva); die Sache ist ganz anders beschaffen, to je vse kaj druziga; beschaffenen Umständen nach, po okoliščinah, kakor naneso okolščine, okolšine, kakor kane; wie ist es mit deiner Gesundheit beschaffen, kaka je s tvojim zdravjem; es ist schlecht mit ihm beschaffen, na zadnjo zarezo je prišel.

Beschaffenheit, die, kakošnost, kakšnost, kakovost, kakost, takošnost, takšnost, vlastnost, narav, posebnost; Stand, stan; s. auch Amt; äußere, zunanjost, zunanje lastnosti; Bericht von der Beschaffenheit eines Bergwerkes, poročilo od tega, kakšen

je rudnik; nach Beschaffenheit der Umstände, po okolščinah, glede na okolščine, okolšine; s. auch Beschaffen.

Beschaffenheitswort, das, (adverbium qualitatis), narečje kakšnosti.

Beschäften, s. Schäften.

Beschäftig, s. Geschäftig.

Beschäftigen, *v. a.*, opravila, opravek, delo dati, dajati; du kannst so viele Leute nicht beschäftigen, za toliko ljudi nimaš dela dovelj, auch delati, opraviti dati komu; stark beschäftigen, z delam obložiti, oblagati koga; einen mit etwas, zaderževati, motiti koga s čim; *v. r.*, mit was beschäftigst du dich, kaj je tvoje opravilo, kaj delaš, kakšne opravila imaš, s kakim delam se pečaš, upiraš, ukvarjaš; *russ.* zanimatsja; überhaupt ohne Bezug auf ein gewisses Geschäft, d. i. beschäftiget sein, ich beschäftige mich immer mit etwas, d. i. bin nie müßig, dam si zmiraj kaj opraviti, vedno sim v delu, vedno kaj delam; sich mit nichts, praznovati, nič ne delati, roke križem nositi, čas prodajati; sich mit etwas, s čim opraviti imeti, kak opravek imeti; mit dem Ding da sich beschäftigen, onegaviti oder onegati; stark beschäftiget sein, polne roke dela imeti, čez glavo dela imeti, silno dosti imeti opraviti; beschäftiget sein, wird im Slovenischen oft durch das bloße *verbum imperf.* gegeben, z. B. er war eben mit dem Schreiben beschäftigt, als ich ihn besuchte, ravno je pisal, ko sim ga obiskal.

Beschäftigung, die, opravek, opravilo, delo, s čimur se kdo peča; ich habe keine Beschäftigung für dich, nimam dela za te; Gewerbe, obertnija †, rokodelstvo.

Beschäftigungsanstalt, die, delavnica.

Beschäftigungslos, *adj.*, brezdelin, brez dela.

Beschalen, *v. a.*, ein Messer, v rog nasaditi, nasajati; s. Verschalen.

Beschälen, *v. a.*, einen Baum, Apfel, olupiti, lupiti, omajiti, majiti, obeliti, beliti; eine Stute, kobilo uplemeniti, oplemeniti, plemeniti, ubrejiti, zajezditi; eine Stute beschälen lassen, kobilo k žrebcu peljati, pripustiti.

Beschäler, der, Beschälhengst, plemski žrebec od. žebec, pastuh; *serb.* pastuh; s. Beschälknecht.

Beschälgeld, das, plačilo za žrebca, brejnina.

Beschälknecht, der, žrebčar, žebčar; Beschälknecht sein, žrebčariti, žebčariti; dadurch erwerben, prižrebčariti.

Beschälsenche, die, sramna kuga.

Beschalung, s. Verschalung.

Beschälung, die, uplemenitev, plemenjenje.

Beschälzeit, die, pojanje, poja, hoja po plemenu, plemenitev; s. auch Brunst, Brünstig.

Beschämen, *v. a.*, osramotiti, posramotiti, sramotiti, osramiti; v sram pripraviti koga; einen durch ein Wort, reči komu besedo, da ga je sram, da ga rudečica polije; er beschämt uns beide an Einsicht, umniši je od naju, premaga naji, skrijva se pred njim.

Beschämung, die, osramotenje, sramota, sram; *altsl.* auch stud u. stydenije.

Bescharren, *v. a.*, zagrebsti, zagrebati.

Beschatten, *v. a.*, obsenčiti, senčiti, senco, hlad storiti, delati, auch zaseniti, obseniti, seniti, s senco zakriti, zakrivati; beschattet, obsenčen, obraščen, obrašen, senčnat.

Beschattung, die, sénca, sen.

Beschatzen, *v. a.*, mit Schatzung, odkupščino, odkupšino, namet postaviti, postavljati, naložiti, nalagati.

Beschatzung, s. Brandschatzung.

Beschau, die, ogled, ogledovanje; Todtenbeschau, ogledovanje merličev.

Beschau-, in Zsbg., ogledni.

Beschaubar, s. Sichtbar.

Beschauen, *v. a.*, ogledati, ogledovati, pogledati, pogledovati, razgledati, razgledovati; *fig.*, premišljevati; eine Waare beschauen, pregledovati; *v. r.*, sich beschauen, ogledati, ogledovati se.

Beschauend, s. Beschaulich.

Beschauenswerth, *adj.*, ogleda, ogledovanja vreden.

Beschauer, der, ogledovavec, preglednik, pregledovavec; Herr Beschauer, gospod ogleda.

Beschaufeln, *v. a.*, zakidati kaj, nakidati, kidati na kaj, zasuti, zametati z lopato.

Beschaulich, *adj.*, ogledljiv, vidljiv, vidin; ein beschauliches Leben, premišljevavno življenje, nach dem *poln.* bogomiselno življenje, v premišljevanji živeti, zamaknjen v misli, zamišljen biti.

Beschaulichkeit, die, viduost, vidljivost, premišljevanje, zamaknjenost, zamišljenost, bogomiselnost.

Beschäumen, *v. a.*, openiti, zapeniti, peniti, pene metati na kaj, s penami pokriti, pokrivati, auch osliniti.

Beschauung, die, ogledovanje, premišljevanje.

Beschauzettel, der, ogledni list.

Bescheid, der, mündlicher, odgovor, schriftlicher, odpis, odpisek; *jur.* odlok; bis auf weitern Bescheid, dokler se kaj druziga ne odloči; beschiedener Theil, odloček; Bescheid geben, d. i. antworten, odgovoriti, odgovor dati; Bescheid bekommen, odgovor dobiti; Bescheid wissen, znati, uméti, razumeti kaj, znajden, zveden, znan biti v čem, glas vediti kaki reči; s. auch Auskunft; Bescheid thun im Trunke, odpiti, odpijati, piti (komu na zdravje), *böhm.* splniti.

Bescheiden, *v. a.*, zutheilen einem etwas, odločiti, odločevati, umeriti, usoditi komu kaj; Gott hat es mir nicht beschiedrn, ni mi dal Bog; einem etwas mittheilen, dati, dajati, podeliti, deliti; vor Gericht, ukazati, ukazovati, da (kdo) pride, poklicati pred sodnijo; jemanden an einen Ort, odkazati komu mesto, kam; s. auch Beordern; beschiedene Tage, odkazani dnevi; bedeuten, belehren,

razložiti, razlagati, razjasniti, razjasnovati komu kaj, podučiti koga v čem, napotiti koga; er läßt sich nicht bescheiden, ne da se pregovoriti, ostane pri svojem; *v. r.*, sich bescheiden, podati se, udati se, privoliti v kaj, pripustiti, pripuščati, pripušati kaj; sich mit etwas bescheiden, s. Begnügen, sich.

Bescheiden, *adj.*, *discretus*, razboren, razumen, sprevidin, razsoden; *temperans*, mäßig, nicht stolz, zmerin, tih, krotek, blag, ponižen, domeren; bescheidene Wünsche, zmérne, male želje; *kroat.* čedan; *modestus*, skromen (soll in U. Kr. gebräuchlich sein), auch *poln.* u. *russ.*; *böhm.* skrovny; sonst auch, pameten, moder.

Bescheidenheit, die, sprevidnost, razbornost, razumnost, razsodnost, vzderžnost, zmérnost, domernost, ponižnost, krotkost. *kroat.* čednost; *modestia*, skromnost, *böhm.* skrovnost; es wird der Bescheidenheit des Richters überlassen, prepuščeno, prepušeno je sodniku, da po svoji previdnosti odloči; s. auch Leidenschaftslosigkeit.

Bescheidessen, das, kolači *pl.*, koline.

Bescheinen, *v. a.*, beleuchten, osvetiti kaj, svetiti na kaj; von der Sonne, obsijati, osijati kaj, greti, ogrevati, sijati na kaj; s. auch Bescheinigen.

Bescheinigen, **Bescheinen**, *v. a.*, pismeno, s spričbo poterditi, poterjevati, spričati, spričevati.

Bescheinigung, die, pismena poterdba, sprièba, izkaz.

Bescheißen, *v. a.*, osrati, osirati kaj, in U. K. opoganiti; podelati se na kaj; s. auch Betrügen.

Beschellen, *v. a.*, zvonec, zvonček privezati volu, kravi.

Beschelten, s. Schelten.

Beschenken, *v. a.*, obdariti, obdarovati koga, podariti, darovati komu kaj; s. auch Begaben.

Beschenker, der, darivec, darovavec, obdarovavec, obdarjavec, obdarjevavec.

Beschenkte, der, obdarjenec, obdarovanec.

Bescher, s. Bescherung.

Bescheren, *v. a.*, *tondere*, mit dem Scheermesser udgl., ostriči, postriči, striči; mit dem Barbiermesser, obriti, obrijati, briti; *tribuere*, als ein Geschenk austheilen, dati, dajati, udeliti, podeliti, deliti, umeriti, umérjati, usoditi, soditi; es ist mir nicht beschert, ni mi dano; was Gott beschert, kar Bog da, kar Bog odloči; was Gott beschert, bleibt unverwehrt, *serb.* što ti Bog da, niko ti ne ugrabi; was hat dir der h. Nikolaus beschert, kaj ti je prinesel sv. Miklavž?

Bescherung, die, dar, podarek, poklon, darilo; als Handlung, darovanje; eine saubere Bescherung, to so lepi, pravi kolači, lepa je ta.

Bescherzen, *v. a.*, šaliti s čim, nad čim, auch ponorčevati, norčevati se s kom, pošerkati, šerkati (?).

Beschicken, *v. a.*, eine Messe, poslati, pošiljati na sejm; bereiten, in Ordnung bringen, napraviti, v red spraviti, spravljati; das Vieh beschicken, opravljati, verdevati (v red devati) živino; den Garten beschicken, s. Bestellen; einen Stoff beschicken, izdelati, izdelovati; die Erze beschicken, rudo mešati; als *v. r.*, sich beschicken zu etwas, s. Anschicken, sich.

Beschickung, die, pošiljanje na —, izdelovanje, oskerbovanje.

Beschielen, *v. a.*, škileti na kaj, po strani gledati kaj; *serb.* razroko gledati.

Beschienen, *v. a.*, okovati, okovavati s šinami, položiti, polagati, pokladati šine; den gebrochenen Fuß, djati v šine.

Beschießen, *v. a.*, etwas, streljati na kaj; mit einem Schuße probieren, skusiti, skušati; beschossen sein, imeti streliva pri sebi; einen beschießen, streljati komu na čast; *v. n.*, s. Beschossen, Ueberziehen, sich.

Beschießmeister, der, nadpuškar, puškoskusec †.

Beschießung, die, strel, streljanje na kaj; die Beschießung der Stadt dauerte 3 Tage, tri dni so streljali, pokali na mesto.

Beschiffbar, s. Schiffbar.

Beschiffen, *v. a.*, einen Fluß, voziti se, peljati se po reki, vodi; v barki obiti (morje), iti po vodi.

Beschilden, *v. a.*, oškititi, škititi, ščititi, s ščitam oborožiti.

Beschilfen, *v. a.*, s terstjem, rogozo pokriti, pokrivati.

Beschilft, *adj.*, terstovat, s terstjem obraščen, obrašen, zaraščen, zarašen, rogozovit.

Beschimmeln, *v. n.*, oplesneti, zaplesneti, splesniti, plesniti, plesnovati; *altsl.* plésnéti.

Beschimmern, *v. a.*, svetiti se, blesketati se, lesketati se na kaj, nekoliko obsvetiti.

Beschimpfen, *v. a.*, zasramovati, ogerditi, gerditi, osramotiti, sramotiti, opsovati, psovati, in U. K. auch rugati, eig., rogati; *altsl.* ragati se; auf beschimpfende Weise, sramotno, zasramovaje.

Beschimpfer, der, gerdivec, zasramovavec.

Beschimpfte, der, zasramovanec.

Beschimpfung, die, ogerda, sramota, nach *M.* psost, psuja.

Beschindeln, *v. a.*, oskodlati, skodlati, s skodlami pokriti, pokrivati.

Beschinden, *v. a.*, einen Baum, oguliti, guliti, odreti, odirati, obeliti; *v. r.*, sich die Haut, odreti se, očertiti se, odergniti se.

Beschirmen, *v. a.*, obraniti, braniti, obvarovati, varovati, zakriti, zakrivati kaj, streho delati čemu, nach *V.* zavetovati; *serb.* zaklanjati; beschirmend, varovaven, braniven.

Beschirmer, der, varh, branivec; in U. K. auch varovnik.

Beschirmung, die, varstvo, bramba, zavetje; *serb.* zaklon, okritje.

Beschlabbern, s. Besudeln.

Beschlafen, *v. a.*, spati, ležati pri; s. auch Beiwohnen; im unehlichen Sinne, zvaljati

mit dem Acc. oder se, spečati se z —; eine Sache beschlafen, premisliti, premišljevati si kaj čez noč v postelji; beschlafe die Sache, ulezi se spat in do jutri premisli to; vergl. das serbische Sprichw., starije je jutro od večera.

Beschlafung, s. Beischlaf.

Beschlag, der, okov, okovavanje; womit etwas beschlagen wird, oboj, okov, naboj, okova; eines Pferdes, kovanje; gerichtlicher Beschlag, prepoved, preklic, zaderžba; mit Beschlag belegen, in Beschlag nehmen, zapečatiti, pozapreti, ustaviti, v prepoved djati; Embargo, zaderžba, prideržba; Ueberzug mit Schimmel, Feuchtigkeiten, operh; s. auch **Ansatz**; von allerlei Beschlag, s. **Schlag, Art**; sammt Beschlag, s. **Zubehör**; in Beschlag nehmen, auch sonst, polastiti se česa, za se vzeti kaj, pod se spraviti.

Beschläge, das, okov, obijanje; s. auch **Beschlag**; er muß alles Beschläge kaufen, vse kovanje mora kupiti.

Beschlagen, *v. a.*, mit Brettern, obiti, obijati; die Thaler, obtolči tolarje; eine Thür, ein Rad, einen Wagen, okovati, nakovati, okovavati, kovati; ein Pferd, podkovati, podkovavati, kovati; anders beschlagen, prekovati; einen Baum, obtesati, obtesovati, tesati; einen Stein, obrezati, obrezovati, rezati, obdelati, obdelovati; eine Retorte, obleči, oblačiti; von Hirschen, s. **Befruchten**; bezeichnen, plombiren, opečatiti, pečatiti, znamenje djati n[illegible] kaj; einen Bauernhof mit Vieh beschlagen, oskerbeti s potrebno živino; die Wände beschlagen, s plesnobo zamazati; mit Arrest, v prepoved deti, devati; s. auch **Beschlag**; in einer Sache wohl, übel beschlagen, v čem dobro, slabo podkovan biti, razumeti, znati kaj, dobro pripravljen biti; *v. n.*, das Fenster beschlägt, okno se poti, steklo je oslepelo, je zasapljeno; das Leder, Brot beschlägt, operhne, operhuje, plesne; der Fluß beschlägt, srez se dela.

Beschlaghammer, der, kovavno kladvo.

Beschlagnahme, Beschlagnehmung, die, zaderžba, zapečatenje; nach dem slav. Recht, zajetje.

Beschlagtasche, die, kovaška torbica, žep za kovavno orodje.

Beschlagzange, die, kovavne klešče, kleše.

Beschlagzeug, das, kovavno orodje.

Beschleichen, *v. a.*, zalesti, oblezovati, zalezovati kaj, prikrasti, prikrajati se do koga, podkrasti se k komu; schon beschlich mich der eitle Gedanke, že so mi prevzetne misli vstajale, so me obhajale; das Fieber beschlich ihn, merzlica ga je iznenada popadla; s. auch **Anwandeln**.

Beschleichung, die, zaleza, zalezovanje.

Beschleiern, *v. a.*, z zagrinjalam, pajčolanam prikriti.

Beschlifen, *v. a.*, das Messer, pobrusiti, brusiti, poostriti, ostriti; mit Bändern, s trakovi olepšati.

Beschleimen, *v. a.*, opolžiti; s. auch **Verschleimen**.

Beschlemmen, *v. a.*, ogleniti, zagleniti.

Beschleunigen, Beschleunen, *v. a.*, pospešiti, pospešati, pohitriti, ponagliti, požuriti; beschleunige die Schritte, podvizaj se, in U. K. pašči se; beschleunige die Arbeit, biti z delam, poženi se, da hitro opraviš.

Beschleunigung, die, pospešba, hitenje, podvizanje s čim; mit thunlichster Beschleunigung, berž ko mogoče, berž ko se bo dalo.

Beschließen, *v. a.*, zumachen, zapreti, zapirati, zakleniti, zaklepati; *serb.* zatvoriti, zatvarati; zu Ende bringen, dokončati, končati, končavati, konec storiti, delati, skleniti, sklepati; das Leben beschließen, ugasniti, umreti, skleniti; eine Arbeit, dodelati, dodelovati; die Weinlese, dotergati; einen Vorsatz fassen, skleniti, sklepati, nakaniti, odločiti; in der Versammlung wurde beschlossen, zbor je sklenil, in U. K. auch dokončal; so hat Gott beschlossen, tako je Bogu dopadlo; einen Zug beschließen, zadnji, na koncu iti; s. auch **Einschließen, Umschließen**.

Beschließer, der, ključar; **Beschließerin**, die, ključarica; s. auch **Haushälterin**.

Beschlingen, *v. a.*, oviti, ovijati, omotati, omotavati, ozankati, ozančiti, v zanko vjeti.

Beschloßt, *adj.*, od toče pobit, potolčen.

Beschloßte, der, von Schloß, gradar, grašćinar, grajšinar, grajšćak, grajšak, kdor ima grad.

Beschluchzen, *v. a.*, ihtiti se nad čim, ihtljivo objokovati kaj.

Beschlumpern, s. **Besudeln**.

Beschlürfen, *v. a.*, oserkati kaj, serkniti iz česa.

Beschluß, der, sklep, sklenitev, auch lanec, konec, s. **Beschließen**; zum Beschluß, na koncu, na zadnje; das Verschließen einer Sache, zaklep, zaklepica; etwas unter seinem Beschluß haben, imeti ključ od (do) česa, pod svojo shrambo imeti; einen Beschluß fassen, skleniti kaj; sein Antrag wurde zum Beschluß erhoben, njegov nasvet so sklenili.

Beschlußfähig, *adj.*, zmožen sklepe delati; beschlußfähige Anzahl, zadostno število, dovelj poslanoov, da smejo sklepati.

Beschlußfassung, die, sklepanje, sklep.

Beschlußreif, *adj.*, goden za sklepanje.

Beschmähen, s. **Schmähen, Besudeln**.

Beschmatzen, s. **Beküßen**.

Beschmauchen, *v. a.*, okaditi, odimiti, okajati.

Beschmansen, *v. a.*, objesti, objedati koga, gostovati se pri kom; *v. r.*, prenajesti se.

Beschmausung, die, gostovanje.

Beschmeißen, *v. a.*, ošterkati, oemokati, von Insekten, oplivkati, ognjusiti; s. auch **Bewerfen**.

Beschmieren, *v. a.*, pomazati, namazati, mazati; s. auch **Besudeln, Beschmutzen**.

Beschmitzen, *v. a.*, ogerditi, gerditi, popackati, opravljati, obirati, oneguditi, poneguditi; eine Peitsche, pokovnik, pok priplesti, pripletati na bič.

Beschmitzer, der, opravljivec.

Beschmunzeln, *v. a.*, posmehovati se čemu.

Beschmutzen, *v. a.*, umazati, zamazati, povaljati, podelati, obrazdati; *russ.* zamarat; die Kleider, utepsti, zatepsti, utepati.

Beschnapsen, sich, *v. r.*, naliti se, nalokati se žganja.

Beschnarchen, *v. a.*, s. **Anschnarchen, Beschnäufeln**.

Beschnattern, *v. a.*, oblebetati, blebetati, žlobodrati, kvasiti od česa.

Beschnauben, *v. a.*, ovohati, povohati, vohati kaj, nach *M.* obhohnjati.

Beschnäufeln, *v. a.*, ovohljati, povohljati, vohljati; alles beschnäufeln, vse stakniti, v vsako reč nos vtakniti.

Beschneidebrett, das, obrezivnica.

Beschneidehobel, der, =messer, das, obrezivnik.

Beschneiden, *v. a.*, obrezati, obrezovati; mit der Schere, ostriči, ostrigati, striči; ein wenig, postriči, pristriči; von unten, podstriči, spodrezati, spodrezovati; die Flügel, perutnice spodrezati komu, moč okrajšati; (bei den Juden), obrezati, obrezovati; einen Baum, obsekati, obsekovati, klestiti; einem den Ausweg beschneiden, pot presekati komu; die Hoffnung, odvzeti upanje, kratiti; die Weinreben, rezati.

Beschneidepresse, die, nach *V.* obrezivna spona; bei den Buchbindern auch, spona schlechthin.

Beschneider, der, rezač, rezec, rezavec, obrezovavec.

Beschneidung, die, obrez, obrezovanje; der Juden, obreza; der Reben, rezanja, tertna rez; eines Baumes, obsek, obsekovanje.

Beschneidungsbuch, das, bukve obrezanih.

Beschneien, *v. a.*, osnežiti, snežiti; ein wenig beschneien, pobeliti; beschneit, osnežen, zameten; *fig.* siv.

Beschneiteln, *v. a.*, obrezljati; einen Baum, obsekati, obsekovati, oklestiti, klestiti.

Beschnellen, *v. a.*, zalučati, lučati kaj na kaj; *fig.* ukaniti, oslepariti koga; s. **Betrügen**.

Beschnickschnacken, s. **Bespötteln**.

Beschnippen, *v. a.*, pristriči, pristrigati, obrezljati.

Beschnitzlinge, der, rezani, skopljenec, rezanec; (bei den Juden), obrezanec.

Beschnoppern, Beschnüfeln, Beschnuppern, s. **Beschnäufeln**.

Beschnörkeln, *v. a.*, nacefrati, našmigati (?).

Beschnüren, *v. a.*, poviti, povijati, oplesti, preplesti, opletati z vervicami.

Beschocken, s. **Bestruern**.

Beschönen, Beschönigen, *v. a.*, izgovarjati, zakrivati, pobeliti, beliti; in U. K. auch izpričati, lepiga se delati; s. a. **Bemänteln**.

Beschönigung, die, izgovarjanje, prikrivanje, izgovor.

Beschossen, *adj.*, die Wand ist mit Salpeter beschossen, solitar se je prijel, se derži zidovja.

Beschottern, *v. a.*, die Straße, cesto posuti, posipati (z brebirjem).

Beschränken, *v. a.*, ograditi, ograjati, omejiti, mejiti, utesniti, stesniti, stesnovati; die Gewalt, zvezati, vezati komu roke, meje postaviti, postavljati čemu; beschränkt, prikrajšan, omejen, utesnjen; beschränkte Gewalt, vezane, zvezane roke, stesnjena moč; *v. r.*, das Ganze beschränkt sich darauf, samo to je; sich beschränken, stisniti se, z malim zadovoljiu biti, na manjši se djati, z malim živeti.

Beschränkend, *adj.*, tesniven.

Beschränkt, *adj.*, beschränkter Raum, majhen prostor, tesno; beschränkten Verstandes, kratkiga uma, tesne, slabe glave.

Beschränktheit, die, tesnota, malost, kratkoumnost.

Beschränkung, die, ograja, omejitev, stesnjava.

Beschreiben, *v. a.*, voll beschreiben, popisati, popisovati, auch napisati; durch Schrift darstellen, popisati, popisovati, eig. opisati, opisovati, pisati; aufsetzen, spisati, napisati, spisovati; zeichnen, narisati, zarisati, risati, načertati, čertati, napisati; eine abgeschossene Kugel beschreibt einen Bogen, oblica leti v okrog, se verti v okrog, leté kolobar dela; ausführlich beschreiben, na tanko razložiti; inventiren, popisati, popisovati.

Beschreiber, der, popisovavec, opisovavec.

Beschreiblich, *adj.*, popisljiv, kar se da povedati, popisati.

Beschreibung, die, die Handlung, popisovanje; d. i. eine schriftliche Beschreibung, popis, popisek; s. auch **Conscription**.

Beschreien, *v. a.*, vpiti nad čim, razvpiti, razkričati, raztrobiti, na glas hvaliti, grajati; bewinten, obvekati; mit Worten bezaubern, urediti, ureči, ureknvati, uročiti, určiti, narediti, in Kt. uplatiti; s. a. **Behexen**.

Beschreier, der, uročnik.

Beschreiung, die, uroki, *pl.*

Beschreiten, *v. a.*, ein Pferd, stopiti, stopati, sesti na konja, okobaliti, zajahati, zasesti konja; das Ehebett, v postoljo stopiti, stopati; eine neue Bahn, nastopiti novo pot.

Beschreiung, die, urok, uroki *pl.*

Beschrien, *adj.*, razvpit, razkričan; s. auch **Berüchtigt**.

Beschroten, *v. a.*, obrezati, obrezovati, obžagati, obžagovati; von Mäusen, obrehati, oškernjati, ogristi, oglodati; s. auch **Schmälern**.

Beschrumpfen, *v. n.*, zgerbančiti se, skerčiti, kerčiti se.

Beschrunden, *v. a.*, razpočiti, razpokati se.

Beschuhen, *v. a.*, obuti, obuvati koga, obutev komu omisliti; ein Paar Stiefeln, poddelati, poddelovati škornice; s. **Vorschuhen**; einen Pfahl, okovati; Pferde beschuhen, s. **Beschlagen**.

Beschuhung, die, die Handlung, obuvanje; das Schuhwerk, obuvalo, obutev, obutva, obutalo, obuja.

Beschulden, *v. a.*, zadolžiti, zadolževati; beschuldete Güter, zadolžene posestva; s. auch Verschulden.

Beschuldigen, *v. a.*, okriviti, prikriviti, kriviti koga česa; gebräuchlicher, obdolžiti, dolžiti koga česa; anklagen, zatožiti, obtožiti, tožiti; *russ.* obviniti; falsch beschuldigen, podtakniti, podtikati komu kaj; sie beschuldigen ihn des Diebstahls, tatvine ga krivijo, dolžé.

Beschuldiger, der, krivivec, dolživec.

Beschuldigte, der, okrivljenec, obdolženec; die, okrivljenka, obdolženka.

Beschuldigung, die, okriva, krivljenje, obdolžba, dolženjo.

Beschummeln, s. Betrügen.

Beschuppen, s. Abschuppen, Betrügen.

Beschüppen, s. Beschanseln.

Beschuppt, *adj.*, luskav; die Fische sind beschuppt, ribe imajo luske.

Beschürfen, *v. a.*, einen Gang, zaslediti, odkriti, najti žilo.

Beschürzen, *v. a.*, predpasati, predpasovati, prednik (*russ.* perednik), zastor opasati; sich, prepasati, prepasovati se, nach *M.* podpasati se.

Beschüßelt, *adj.*, poln skled.

Beschütteln, *v. a.*, den Boden, natresti, natresati česa na tla; einen Antrag, odkimati, kimaje z glavo zavreči, otresati z glavo.

Beschütten, *v. a.*, mit trockenen Dingen, obsuti, obsipati, posuti, posipati, zasuti, zasipati; mit naßen, obliti, politi, oblijati, polijati, (olivati, polivati); mit Segen, obilno blagosloviti, preoblagodariti; mit Erde, zasuti, zagrebsti; *v. r.*, s. Begießen, sich.

Beschützen, *v. a.*, obraniti, braniti, ovarovati, obvarovati, varovati, čuvati, čuti nad kom; in U. K. u. *serb.* auch zasloniti; einen Acker, ograditi, graditi.

Beschützend, *adj.*, braniven, varovaven, zavetin.

Beschützer, der, varh, branivec, varovavnik, zavetnik, čuvar.

Beschützerin, die, varhinja, branivka, zavetnica.

Beschützung, die, bran, obrana, bramba, branitev, varstvo.

Beschwägern, s. Verschwägern.

Beschwängern, *v. a.*, s. Schwängern; *fig.* napolniti, napolnovati; eine beschwängerte Einbildungskraft, vsakoršnih podob polna, navzeta domišlija.

Beschwänzen, s. Beschweifen; *v. r.*, sich beschwänzen, oviniti se; beschwänzte Noten, repate note.

Beschwärzen, *v. a.*, počerniti, očerniti, černiti.

Beschwatzen, *v. a.*, preblebetati, prečenčati; s. Bereden; opravljati, raznašati koga.

Beschwefeln, *v. a.*, ožepleniti, z žeplam okaditi; *cfr. altsl.* žeplo.

Beschweifen, *v. a.*, orepiti, rep narediti, narejati, pripisati komu.

Beschweift, *adj.*, repat, z repam; mit Feuer beschweift, z ognjenim repam; beschweifte Sterne, s. Komet.

Beschweißen, *v. a.*, opotiti, oznojiti, s potam umazati; bei den Jägern, okervaviti, okervavljati; beschweißt, poten, znojen, kervav, okervavljen.

Beschwemmen, s. Ueberschwemmen.

Beschwer, Beschwerde, die, teža, težkota, trud, preteža, težava, nadloga, težavnost, breme, butara; die Beschwerden unseres Lebens, nadloge, težave našiga življenja; einem Beschwerden machen, verursachen, nadlegovati, težati, težiti koga; Beschwerden eines Hauses, vpisani dolg; Klage, pritožba, tožba; Beschwerde führen, pritožiti se, potožiti se, tožiti.

Beschwerdebuch, das, pritožne bukve, bukve za pritožbe.

Beschwerdeführer, der, pritožnik, tožnik.

Beschwerdeführung, s. Beschwerde.

Beschwerdeschrift, die, pritožni spis.

Beschwerdesüchtige, der, pritoževavnež.

Beschwerdevoll, *adj.*, pritéžek, pretežavaven, poln težav, nadlog.

Beschweren, *v. a.*, otežati, obtežati, oder obtežiti, težiti, nadležen, težak biti; mit zu vielen, pretežati, preobtežati, prenaložiti, prepolniti; das Gewissen beschwert mich, vest me teži, me peče; mit einem Steine beschweren, s kamnam pritisniti, pritiskati; diese Speise beschwert den Magen, ta jed tišči, tiši v želodcu; sein Haus beschweren, zadolžiti hišo; einen mit ewigen Bitten, glušiti, nadlegovati koga; in U. K. auch dodijati komu; wer sich beschwert erachtet, kdor meni, da se mu je krivica storila; eine Waare mit Abgaben beschweren, naložiti davek, postaviti davek na blago; der Brief ist beschwert mit —, v pismu je —, v pismu je vloženo; *v. r.*, sich beschweren, mit etwas, truditi se; über etwas, pritožiti, potožiti se, tožiti zoper kaj; er kann sich nicht beschweren, nima zoper kaj tožiti.

Beschwerend, s. Erschwerend.

Beschwerlich, *adj.*, težaven, težak, nadležen, težljiv, težkoten, neugoden; es fällt mir beschwerlich, težko me (mi) stane, težko mi dé; einem beschwerlich fallen, nadlegovati koga; *serb.* dosadjivati, dodijati.

Beschwerlichkeit, die, težavnost, težljivost, trud; s. auch Beschwerde.

Beschwerniß, s. Beschwerde.

Beschwerung, die, obteževanje, naklad; s. Beschwerde.

Beschwichtigen, *v. a.*, stillen, die Kinder, potolažiti, utolažiti, tolažiti, zatoliti, utažiti, tažiti, utéšiti, téšiti, utišati koga, umiriti; s. auch Beruhigen.

Beschwichtigend, *adj.*, taživon, tolaživen.

Beschwichtiger, der, taživec, tolaživec.

Beschwimmen, *v. a.*, plavati (po vodi).

Beschwindeln, *v. a.*, omamiti, oslepiti, mamiti.

Beschwingen, *v. a.*, s perutami napraviti, oskerbeti; s. Beflügeln; sich beschwingen, *v. r.*, podvizati (se).

Beschwingt, *adj.*, s perutnicami.

Beschwitzen, s. Beschweißen.

Beschwören, *v. a.*, etwas, priseči, prisegati, prisegovati na kaj, s prisego poterditi, poterjati, pokrepiti kaj; z. B. die Unvermögenheit, die actorische Caution zu leisten, priseči na to, oder s prisego poterditi, da ne premore tožniku zagotovščine, zagotovšine dati; die Verfassung, priseči na ustavo; den Teufel beschwören, hudiča zarotiti, rotiti, poklicati, klicati, zaklinjati; s. auch Heraufbeschwören; eine Krankheit, izgovarjati bolezen; ich beschwöre dich, (nach *Dalm.*) rotim te, in U. K. zaklinjam te (v imenu živiga Boga); živo, za božjo voljo prositi koga.

Beschwörer, der, izgovarjavec, zaklinjavec; *serb.* bajač, bahornik.

Beschwörung, die, der Zeugnisse, poterdba spričb s prisego; des Teufels, zaklinjanje, rotitev, klicanje; der Krankheit, izgovarjanje; živa prošnja.

Beschwörungsformel, die, izgovarjalo, besede pri izgovarjanju; *serb.* basma (*arab.*)

Beschwörungskreis, der, ris, auch risa.

Beseelen, *v. a.*, nadušiti, naduševati, uneti, unemati koga, oserčiti; beleben, oživiti, oživljati; s. auch Begeistern; *russ.* oduševljati; von dem Wunsche beseelt, želeč, v živi želji, z željo navdan.

Beseeler, der, oživljavec.

Beseelt, *adj.*, živ; beseelte Geschöpfe, živali; *fig.* unet, goreč, poln ognja, nadušen.

Beseelung, s. Begeisterung.

Besegeln, *v. a.*, das Meer, jadrati, voziti se po morji; ein Schiff, z jadri opraviti ladijo.

Besegnen, sich, *v. r.*, pokrižati se, požegnati se; s. auch Segnen.

Besehblech, s. Beseher.

Besehen, *v. a.*, ogledati, ogledovati, pogledati, gledati, pregledati, pregledovati; etwas bei Lichte besehen, na tanko kaj pregledati; das werde ich mir besehen, to pojdem gledat; *v. r.*, sich besehen, im Spiegel, ogledovati se; sich in einer Stadt besehen, razgledati mesto, pogledati po mestu.

Besehenswerth, *adj.*, ogleda vreden, vreden, da se gleda.

Beseher, der, ogledovavec, oglednik; bei den Schriftgießern, ogledalka.

Besehnen, *v. a.*, tetivo napeti, nastaviti, naperiti.

Beseichen, s. Beharnen.

Beseifen, s. Einseifen.

Beseilen, *v. a.*, ein Schiff, z vervmi oskerbeti, opraviti.

Beseiten, *v. a.*, obstraniti, obstranovati.

Beseitigen, *v. a.*, v stran djati, devati, pustiti, odmakniti, odmikati, odstraniti, odpraviti, odpravljati, pospraviti, spraviti, spravljati (s poti); Streitigkeiten beseitigen; s. Beilegen.

Beseligen, *v. a.*, osrečiti, posrečiti, osrečevati, oblažiti, blažiti, auch *altsl.*; zveličati, zveličevati, srečnega steriti, delati.

Beseligend, *adj.*, blažen, blaživen, zveličaven, osrečevaven.

Beseliger, der, osrečevavec, oblaževavec.

Beseligung, die, zveličanje, zveličevanje, osrečenje, blažnost.

Besem, Besen, der, metla; ein kleiner, metlica, metličica; neue Besen kehren wohl, nova metla lepo mete (pometa); von Borsten, omelo, omelce, ščet; **Besen-**, in Zs., metlinji.

Besenartig, *adj.*, metlast, metličast.

Besenbinder, der, metlar; des Besenbinders, metlarjev; **Besenbinder**, in Zstg., metlarsk.

Besenbinderei, die, metlarija; sie betreiben, metlariti; durch dieselbe erwerben, verthun, primetlariti, zametlariti.

Besenchen, das, *dim.*; s. Besen.

Besenden, s. Beschicken.

Besenförmig, s. Besenartig.

Besengen, s. Sengen.

Besenginster, der, (Sportium scoparium), metlasti lakovnik.

Besenkraut, das, (Sisymbrium sophia), žabji koperec; (Artemina campestris), metlika, metlikovina; (Chenopndium scoparia), metlinjak.

Besenmann, der, metlar; *dim.* metlarček.

Besenreis, das, metlinje, metliče.

Besenstiel, der, metlišče, metliše, metlinjak, ročnik, ročaj, deržalo metle.

Besessen, *adj.*, obseden (od hudiča), uklet, s. auch Rasend.

Besessene, der, obsedenec.

Besetze, das, Besatz, obdel; an Händen, podramnice.

Besetzen, *v. a.*, obstaviti, obstavljati, zastaviti, zastavljati; einen Teich mit Fischen, napolniti ribnik, djati, spustiti ribe v ribnik; nach *V.* nasaditi ribnik; dieses Zimmer ist schon besetzt, ta izba je že oddana; den Tisch besetzen, postaviti, postavljati (jedi) na mizo; die Wache besetzen, iti na stražo; mit Steinen besetzen, s. Pflastern; das Bohrloch besetzen, nasuti, nasipati smodnika; Rollen besetzen, razdati, razdajati, razdeliti, v roke dati; einen Garten mit etwas, obsaditi, obsajati vert s čim, nasaditi, zasaditi kaj v vertu; einen Platz rund herum mit Bäumen besetzen, obsaditi, obsajati; ein Land mit Leuten, naseliti, naselovati zemljo; ein Kleid mit Tressen, obkrajiti, obšiti, obšivati, podšiti, podšivati; einen Platz, zasesti, zasedati; mit Soldaten, obsesti, obsedati, napolniti; eine Stadt, obvladati, vzeti mesto; umringen, obkoliti, obleči; ein Amt, komu službo dati, dajati, podeliti, koga v službo vzeti, jemati, *serb.* popuniti službu, *poln.* zapelnić; mit Pfählen, nakoliti, postaviti kole; die Tafel ist mit Gästen besetzt, miza je zasedena, posaditi, posajati goste za mizo; eine Karte besetzen, postaviti, staviti na kvarto (dnar).

Besetzer, s. Staffirer.
Besetzschlägel, der, das Pflaster gleich und fest zu stossen, tolkač, mali oven, ovnič.
Besetzt, *adj.*, krošnjat, teršat; s. auch Unterseßt.
Besetzung, die, obšiv, rob; der Stadt, posedba; eines Amtes, podelitev službe.
Besetzungsrecht, das, pravica službo oddajati, deliti, podeljevati.
Besetzungsvorschlag, der, nasvet, predlog zastran podeljenja službe.
Besenfzen, *v. a.*, zdihovati, žalovati nad čim.
Besetzweide, die, als Gerüst, locenj, locanj, sonst vitre *pl.*
Besichtigen, *v. a.*, ogledati, ogledovati; visitiren, pregledati, pregledovati; einen Leichnahm, s. Obduciren.
Besichtiger, der, ogledovavec.
Besichtigung, die, ogled, ogledovanje, pregled.
Besichtigungs-, in Zstzg., ogleden.
Besichtigungsschein, der, das *visum repertum*, ogledno poročilo, spričevalo.
Besieben, *v. a.*, skozi sito, rešeto presejati in posuti.
Besiegbar, *adj.*, premagljiv; ein schwer besiegbarer Feind, sovražnik, ki ga je težko obvladati.
Besiegbarkeit, die, premagljivost.
Besiegeln, *v. a.*, zapečatiti, pečatiti kaj, pečat pritisniti, pritiskati na kaj, poterditi poterjevati kaj.
Besiegen, *v. a.*, einen, premoči, premagati, premagovati, zmoči, zmagati, zmagovati, obvladati, užugati, zmago dobiti, preobladati, *altsl.* auch odoleti, pobéditi; viel Hunde besiegen den Wolf, mnogo psov (hertov) zajčja smert; durch Prozeß besiegen, pravdo dobiti, dobivati; von Leidenschaften, Schlaf ꝛc., auch zviti, omoči koga.
Besieger, der, premagavec, premagovavec, zmagavec, zmagač, dobitnik.
Besiegerin, die, premagavka.
Besiegung, die, premaga, zmaga, dobitva.
Besilbern, s. Versilbern.
Besingen, *v. a.*, peti, pevati, prepevati od česa, slaviti koga v pesmih, opevati kaj, auch peti kaj; eine Leiche, peti po merliču, peti merliča, in U. K. auch djačiti* za merličem.
Besingung, die, opevanje, petje od česa.
Besingungswürdig, *adj.*, vreden, da se v pesmih hvali, slavi.
Besinnen, sich, *v. r.*, auf etwas, oder einer Sache, spomniti, spominjati se česa, pomniti, pametiti, pametovati kaj, domisliti se česa, in U. K. auch setiti se; seit Menschen sich besinnen, odkar ljudje pametvajo, pomnijo; sich hin und her, lange besinnen, überlegen, pomisliti, pomišljati, premisliti, misliti; sich eines bessern, eines Andern besinnen, premisliti si od. se, inače se upotiti, spremisliti, spremišljati se, predomisliti se, kaj druziga, boljšiga skleniti; zu seinem Sinnen zurückkehren, zaveditі, zavedati se; k sebi priti, prebrati se; besinne dich doch, zavedi se, zdrami se.
Besinnen, das, premislik, pomišljanje.
Besinnung, die, svest, zavest, zaveda, zavednost; die Besinnung rauben, omamiti svest; ohne Besinnung sein, ne zaveditі se, k sebi priti, in St. auch izčajmati se; *serb.* osvestiti se.
Besinnungskraft, die, zavednost, svestnost.
Besinnungslos, *adj.*, nezavedin, nezvesten, ki se ne zave, in U. K. munjav; ki ni sam pri sebi; werden, auch zanemati se.
Besinnungsvoll, *adj.*, zavedljiv, svesten, sam pri sebi.
Besinnzeit, s. Bedenkzeit.
Besippt, s. Verwandt.
Besitz, der, posest *f.*, *kroat.* posed, *m.*; Besitz ergreifen, in Besitz nehmen, v posest vzeti, jemati, posesti, posedati, za svoje vzeti; im Besitze sein, *jur.* v posesti biti, posestvovati†, sonst imeti; er ist im Besitze vieler Kenntnisse, mnogo zna, dokaj znanosti, učenosti ima.
Besitz-, in Zstzg., posesten.
Besitzanfall, der, pripad posesti.
Besitzanschreibung, die, vpis posesti (v gruntne bukve).
Besitzdauer, die, čas, terpež posesti.
Besitzen, *v. a.*, auf etwas sitzen, sedeti na čem, usedati se na kaj; das Huhn besitzt die Eier, kokoš sedi na jajcih, s. a. Brüten; *jur.* posestovati† kaj, posestnik biti česa, v posesti, za svoje imeti; eine Fähigkeit besitzen, biti zmožin, pripraven, dober za kaj; ein gutes Herz besitzen, dobriga serca biti; er besitzt mein ganzes Herz, na sredi serca mi je; vom Teufel besessen, obseden; von Geiz, (od) skoposti obseden, lakomen, skop; *v. r.*, sich besitzen, s. Beherrschen.
Besitzer, der, *jur.* posestnik, *kroat.* posednik, sonst auch imetnik, lastnik, gospodar.
Besitzergreifer, der, posednik, nastopnik posesti.
Besitzergreifung, die, posedba, vzetje v posest; s. auch Occupation.
Besitzerin, die, posestnica.
Besitzfähig, *adj.*, zmožen posestovati, zmožen za posest, kdor sme, more kaj v posesti imeti.
Besitzfähigkeit, die, posestna zmožnost, zmožnost kaj v posesti imeti.
Besitzgenoß, s. Mitbesitzer.
Besitzlehen, das, s posestjo hiše združeni fevd*.
Besitznahme, **Besitznehmung**, s. Besitzergreifung.
Besitzrecht, das, posestna pravica, pravica, ki izvira zgolj iz posesti.
Besitzstand, der, stan posesti, kar in kakor kdo v resnici ima v posesti.
Besitzstörer, der, motivec posesti.
Besitzstörung, die, motenje posesti.

Besitzstreitigkeit, -streitsache, die, prepir, pravda zastran posesti.
Besitzthum, das, posestvo, imanje, imenje, imetek.
Besitzung, die, posestvo (nepremakljivo), dobro, *kroat.* ladanje; Besessenheit, obsedenost.
Besitzungen, die, *pl.*, posestvo, dobra, zemljiša, zemljiša, grunti*.
Besitzveränderung, die, premenba posesti, oder auch posestnika.
Besitzveränderungsgebühr, s. Laudemium.
Besitzverhältniß, das, razmera posesti.
Besitzwerber, der, prosivec, iskavec posesti.
Besitzzeit, s. Besitzdauer.
Besocken, *v. a.*, poddelati, poddelovati.
Besoden, s. Berasen.
Besoffen, *adj.*, pijan, vinjen, vinsk, upijanjen, naterkan, naterčen, nabit.
Besoffene, der, pijanec; die, pijanka.
Besoffenheit, die, pijanost.
Besohlen, *v. a.*, Schuhe, Stiefel, podšiti, podšivati podplate, druge podplate našiti, druge podplate djati, devati, podplatiti, opodplatiti.
Besolden, *v. a.*, plačevati, plače dajati; besoldet werden, plačo imeti, prejemati; ein besoldeter Dienst, službo s plačo; ein besoldeter Lobredner, plačan, (pod-)kupljen hvalivec.
Besoldung, die, plačevanje; Sold, plača, služek, služilo, mezda; in Besoldung stehen, služiti za plačo; wie hoch ist deine Besoldung, koliko služiš.
Besoldungsabzug, der, odbitek, uteržek na plači.
Besoldungskategorie, die, plačna versta.
Besoldungsstand, der, stan plač, plačni stan.
Besoldungsvorschuß, der, predplačilo na plačn.
Besommern, *v. a.*, jarino obsejati, obsevati.
Besondere, (der, die, das), *adj.*, poseben, *serb.* osobit; das Besondere, posebna reč, posebnost; abgesondert, posamezen, posamen; eine besondere Schönheit, redka, posebna, izverstna lepota; er ist ein besonderer Mensch, čuden človek je; es ist nichts besonders, ni kaj taciga, ni nič posebniga.
Besonderheit, die, posebnost, posebna lastnost, posebna okoliščina, okolišina.
Besondern, s. Sondern.
Besonders, *adv.*, abgesondert, einzeln, posebej, poseb, po samem, samši, vsak posebej, vsak sebi, narazen; vorzüglich, posebno, sosebno, zlasti, soseb, naj več, naj bolj; für bei Seite, na stran, na samo, na drug kraj; besonders geehrter Herr, prepoštovani gospod.
Besonderung, s. Sonderung.
Besonnen, *adj.*, pameten, razsoden, razboren človek, ki s premislikam dela, *serb.* razborit; s. auch Bedächtig.
Besonnen, *v. a.*, bescheinen, obsijati kaj, posijati, sijati na kaj; z. B. nie hat die Sonne dieses Thal besonnt, nikdar ni solnce posijalo v ta dol; besonnen lassen, na (v) solnce postaviti, nach *Jan.* auch solnčati; sich besonnen lassen, solnčiti se; ein besonnter Ort, solnčin, preksolnčin, prisojin kraj, prisoj, preksolnčje.
Besonnenheit, die, pamet, razbornost, premišljenost; bei voller Besonnenheit, pri (v) čisti pameti, zavednosti; s. auch Besinnung.
Besorgen, *v. a.*, ein Geschäft, ein Amt, oskerbeti, oskerbovati, od. oskerbljevati kaj, opraviti, opravljati; in Obsorge haben, skerbeti za kaj, v skerbi imeti kaj, skerb imeti nad čim (za kaj); die Güter besorgen, oskerbljevati posestva; s. auch Verwalten; eine Zustellung besorgen, napraviti, da se komu kaj vroči, auch komu kaj v roke dati; das Nöthige besorgen, napraviti, česar je treba; sogleich wurde besorgt, daß —, precej se je poskerbelo, da —; besorge mir Geld, dobi, priskerbi mi dnarjev; den Kranken besorgen, postreči, streči bolniku; das Vieh, verdjati, verdevati; befürchten, auch als *v. n.*, ich besorge ein Unglück, skerbi me, da bo nesreča; der besorgte Schaden, škoda, ki se je (kdo) boji; er besorgt eine Klage, tožbe se boji, boji se, da bi ga kdo ne tožil; das ist jetzt noch nicht zu besorgen, tega se zdaj še ni bati, zastran tega ni treba v strahu, v skerbi biti.
Besorgen, das, s. Besorgung.
Besorger, der, oskerbnik, opravnik, oskerbovavec.
Besorgerin, die, oskerbnica.
Besorglich, *adj.*, eine besorgliche Gefahr, nevarnost, ki se je kdo boji; eine besorgliche Vertuschung des Vermögens, zatajenje, zatihtanje premoženja, ki se je bati, da se je zgodilo; ein besorglicher Mensch, skerben, skerbljiv, strahljiv; s. auch Besorgt.
Besorglichkeit, die, skerbnost, skerbljivost.
Besorgniß, die, des Vermögens, s. Besorgung; skerb, strah, bojazen; er macht sich unnöthige Besorgnisse, boji se ko nima za kaj; dies erregt eine allgemeine Besorgniß um sein Leben, vse je začelo skerbeti, vsi so se jeli bati za njegovo življenje.
Besorgsam, s. Sorgsam.
Besorgt, *adj.*, skerben, skerbeč; ich bin um dich besorgt, skerbiš me, skerbi me zavolj tebe; was mich besorgt macht, to me skerbi; ich war sehr besorgt, močno sim bil v strahu, sim se bal.
Besorgung, die, eines Geschäftes, oskerbljevanje, oprava, opravljanje; s. auch Besorgniß.
Besorgungsgebühr, die, opravnina.
Bespähen, *v. a.*, prežati, streči z očmi na kaj.
Bespannen, *v. a.*, einen Wagen mit Pferden, naprači, napregati, vpreči, vpregati, zapreči, zapregati konje v voz; einen Wagen mit Ochsen, auch vkleniti, vklepati voli;

bespannt, napreżen; eine Geige mit Saiten, napeti, napenjati, nategniti, natezati, naviti, navijati strune na gosli; eine Trommel bespannen, napeti, napenjati boben; er bespannt zehn Zoll, njegova ped obsega deset palcov.

Bespannung, die, naprega, vprega; das Zugvieh, nach *Jar.* svež-i.

Besparen, s. **Ersparen**.

Bespaßen, s. **Bescherzen**.

Bespeien, *v. a.*, opljevati, popljevati koga, pljevati na koga; durch Erbrechen besudeln, okozlati, pokozlati, porigati koga.

Bespicken, *v. a.*, nabadljati, nabuekati, našpikati; den Wall mit Kanonen, nach dem *poln.* naježiti s topovi; einen Hasen, zajca s slanino napiriti, naslaniniti; den Beutel bespicken, mošnjo naterpati, napolniti, polniti; *v. r.*, sich bespicken, nalesti se, obogateti, napolniti si žepove; s. auch **Bestecken**.

Bespiegeln, *v. a.*, z zerkali ogledati, opraviti steno; s. auch **Bestrahlen**; *v. r.*, ogledati, ogledovati se v zerkalu.

Bespiegelungslust, die, ogledljivost.

Bespielen, *v. a.*, ošpaliti, špaliti, špiliti*, prekliniti (panj).

Bespinnen, *v. a.*, opresti, opredati, zapresti, zapredati; besponnene Saiten, ovite, povite strune; sich bespinnen, s. **Einspinnen**.

Bespitzen, *v. a.*, s. **Spitzen**; sich bespitzen, *v. r.*, upijaniti se.

Bespließen, *v. a.*, mit großen Schindeln bedecken, z deskami pokriti, pokrivati, odeskati, oskodlati.

Bespornt, *adj.*, v ostrogah, z ostrogami, ostrogat.

Bespötteln, *v. a.*, posmehovati se čemu, ponorčevati se čez kaj, bebiti, bebkati, šemiti koga.

Bespotten, *v. a.*, zasramovati kaj, sramotiti koga, posmehovati se komu; *serb.* rugati se, nach dem *altsl.* ragati se.

Besprechen, *v. a.*, govoriti, marnjati, kremljati od česa; einen besprechen, govoriti s kom; Jemandes Schutz besprechen, s. **Ansprechen**; ein Zimmer besprechen, naročiti, naročati izbo; Waaren besprechen, behandeln, zgovoriti, zgovarjati se za blago, naročiti blago; s. auch **Verabreden**; eine Büchse, daß sie versagt, puško zadelati, zadelovati; s. auch **Versprechen**; eine Krankheit, izgovarjati, zagovarjati, *poln.* zamaviać; Uebles nachreden, ogovarjati koga; das vielbesprochene Buch, bukve, ki je bilo od njih že toliko govorjeno; *v. r.*, sich besprechen mit Jemand, pomeniti, meniti, pomenjati, pomenkovati se, pogovarjati se, razgovarjati se, posvetovati se s kom zastran česa; sich mit sich selbst besprechen, sam sabo govoriti.

Besprechen, das, s. **Besprechung**.

Besprecher, der, izgovarjavec, zagovarjavec.

Besprechung, die, pogovor, pomenek, naročba, zagovor, izgovarjanje.

Bespreiten, *v. a.*, posuti, posipati.

Besprengen, *v. a.*, oškropiti, poškropiti, poškropljati, škropiti, pokropiti, kropiti, oškrofiti, škrofiti; das Fleisch mit Salz, osoliti, posoliti, soliti meso; *poet.* auch, pomočiti, pomokriti, porositi; einen Bienenschwarm, roj kropiti s perstjo.

Besprenen, s. **Bestreuen**.

Bespringen, *v. a.*, skočiti, poskočiti, skakati na kaj, zajezditi, zajahati; anfallen, naskočiti, napasti; einen Auerhahn, bei Jägern, sich ihm nähern, priskočiti, priskakovati na divjiga petelina.

Bespritzen, *v. a.*, obrizgati, brizgati, osikati, sikati, oder sakati, oškropiti, poškropiti, oškropotati, oškrofati; mit Koth, z blatam pošterkati, pošverkati, poblatiti; mit Blut, okervaviti, kri šterkniti, šterkati na kaj.

Besprudeln, *v. a.*, vervraje, sikaje omočiti.

Besprühen, *v. a.*, die Funken besprühten ihn, iskre so odletovale, švigale na-nj.

Bespucken, *v. a.*, pljuniti, pljevati na kaj, opljevati kaj; s. **Bespeien**.

Bespühlen, *v. a.*, oplakniti oder oplahniti, oplakovati, splakniti, splakovati, oprati, sprati, prati, spirati, oblivati, mimo česa teči.

Bespunden, *v. a.*, zaveśiti, zaveševati, zapiljiti, opiljiti, zapiljkati (sod).

Besser, *adj.*, *comp.* bolji, boljši, auch gorši, was jedoch im Altsl. (goršii) und in den übrigen slav. Mundarten „schlimmer", bedeutet; besser riechen, lepši dišati; ein besseres Wetter, lepši, auch boljši vreme; besser machen, zboljšati, boljšati; besser werden, zboljšati se, boljšati se, popraviti se, auch zgoršati se; besser ist es, Unrecht leiden, als Unrecht thun, bolje je krivico terpeti, ko krivico delati; es wäre besser gewesen, wenn —, lepo bi mu bilo, da bi ne —; boljši bi bilo, ko; sich eines Bessern besinnen, s. **Besinnen**; es ist besser, daß wir fallen, als daß wir uns ergeben, bolje nam je umreti kakor pa podati se; *adv.*, bolje, bolj; er kann besser essen, on več jé; besser her, bolj sem, bližej, *serb.* auch boljma.

Bessern, *v. a.*, eine Sache, den Weg udgl., popraviti, popravljati, auch poboljšati, zboljšati, boljšati; einen Bienenstock bessern, pridati, pridajati medú; s. auch **Ausbessern**, **Erhöhen**; sittlich bessern, poboljšati, boljšati; sich bessern, *v. r.*, sittlich, poboljšati se, boljši biti; der Kranke hat sich gebessert, bolniku je bolje, je odleglo, bolnik se boljša, se je zboljšal, O. K. bolnik je gorji; er bessert sich im Schreiben, čedalje lepši piše; ich bin dadurch um nichts gebessert, to mi nič ne pomaga, od tega nimam nič; das Wetter hat sich gebessert, vreme se je napravilo, uneslo, udobrikalo.

Besserung, die, poboljšanje, boljšanje; Besserung der Wege, poprava, popravek, popravljanje; *mor.* poboljšanje; es läßt sich mit dem Kranken zur Besserung an, bolezen se

je na boljši, na lajši obernila, okrenila; er ist auf dem Wege der Besserung, boljša se; ich wünsche baldige Besserung, želim, da bi se skorej ozdravili, zboljšali; s. auch **Verbesserung**.

Besserungsanstalt, die, **Besserungshaus**, das, s. **Correctionsanstalt**.

Besserungsfähig, *adj.*, poboljšljiv, ki se da poboljšati, popraviti.

Besserungsmittel, das, popravilo, pomoček za poboljšanje (ljudi).

Besserwisser, der, človek, ki hoče vse bolje znati, umeti.

Bestacheln, *v. a.*, naostiti; s. auch **Stacheln**.

Bestählen, *v. a.*, ojekleniti, jekleniti, podstaviti, podstavljati, in U. K. u. *serb.* podnaditi von nado oder nada' Stahl.

Bestallen, s. **Bestellen**, **Anstellen**.

Bestallung, die, služba, plača; s. auch **Bestellung**.

Bestallungsbrief, der, **Bestallungsurkunde**, die, službodajno pismo, postavilo†.

Bestammt, *adj.*, roth bestammt, rudečiga debla.

Bestand, der, d. i. Fortdauer, obstanek, terpež, terpežnost, stanovitnost, auch obstoj, stalnost, deržava; das wird nicht von Bestand sein, to ne bo terpelo, to ne bo imelo obstanka, deržave, ne bo deržalo, ni terdno; das Glück hat keinen Bestand, sreča je nestanovitna, spremenljiva; Bestand thun, upreti, upirati se komu; daher Bestand, d. i. Widerstand, upor; woraus etwas besteht, velikost, množina, obstojik†; der Bestand des Waldes ist von hundert Aeckern, gojzd ima sto oralov; einen Wald in Bestand bringen, zrediti, zrejati gojzd; Zustand, stan; Vorrath, zaloga, gotovina; ich habe 100 Gulden Cassenbestand, imam sto goldinarjev v denarnici; Ueberschuß in Rechnungssachen, ostanek; mit Bestand des Rechtes, (Rechtens), kolikor to pripušča, pripuša pravica, ne žaljoč, ne prikrajševaje pravic; *jur.* (locatio, conductio), gleichsam Gebrauchsverkauf, umfassend den Pacht und die Miethe, etwa, (locatio) raboprodaja†, (conductio) rabokup, auch für Pacht, zakup †, štant*; für Miethe, najem, *gen.* najma; ein Grundstück in Bestand geben, d. i. verpachten, dati, oddati v zakup, v štant; ein Haus, d. i. vermiethen, dati v najem; gewöhnlich wird aber najem sowohl für Pacht als auch für Miethe gebraucht.

Bestand-, in Zstg., rabokupni, najemni, najemski.

Bestandbuch, das, popis imenja, zaloge.

Beständer, **Bestandinhaber**, **Bestandmann**, **Bestandener**, der, rabokupec, rabokupnik†, etwa auch najemec, najemavec; s. a. **Pächter**, **Miether**.

Bestanderlasser, **Bestandgeber**, **Bestandherr**, der, raboprodavec†, oddajnik; s. auch **Vermiether**, **Verpächter**.

Bestandfest, s. **Beständig**.

Bestandgeld, das, s. **Bestandzins**.

Bestandgut, s. **Pachtgut**.

Beständig, *adj.*, stanoviten, stanovit, auch stalen, nespremenljiv, terpežin, neprenehljiv, nach *M.* preven; zu Recht beständig, postaven, po postavah, veljaven; es ist nichts beständiges unter der Sonne, vsaka reč le en čas terpi, vse je spremenljivo na svetu; *adv.*, vedno stanoviten, neprenehama, auch vsevdil, *serb.* neprestano; es regnet beständig, v eno mér, od. mero, zmir dežuje.

Beständigkeit, die, stanovitnost, stanovitost, stalnost; s. auch **Bestand** und **Standhaftigkeit**.

Beständiglich, s. **Beständig**.

Bestandlos, *adj.*, nestanoviten, nestalen, kar nima obstanka, terpeža.

Bestandlosigkeit, die, nestanovitnost.

Bestandmann, der, s. **Beständer**.

Bestandrolle, **Bestandsliste**, s. **Bestandbuch**.

Bestandstück, das, **Bestandtheil**, der, skladni del, kos, sostavni, gem. obstojni del; nach dem *russ.* osnovni del; *chem.* pervina; **Bestandstück**, *jur.* v najem vzeta reč.

Bestandvertrag, der, raboprodajna, rabokupna† pogodba; s. auch **Miethvertrag**, **Pachtvertrag**.

Bestandzeit, die, čas rabokupa, najma, čas, za kteriga, dokler je kaka reč v najem vzeta.

Bestandzins, der, rabokupnina; s. auch **Miethzins**, **Pachtzins**.

Bestängeln, *v. a.*, ostebliti.

Bestärken, *v. a.*, poterditi, uterditi, poterjati, poterjevati, pokrepčati, pokrepčavati, krepčati; seine Angabe eidlich bestärken, s prisego poterditi svoje besede, priseči nanje; *v. r.*, sich bestärken, s. **Befestigen**; sich im Bösen bestärken, oterpniti, zakerkniti v hudobii.

Bestärkung, die, poterdba, poterjenje.

Bestätten, s. **Bestätigen**.

Bestater, der, odpravljač, odpravnik.

Bestätigen, *v. a.*, gültig machen, poterditi, poterjati, poterjevati, pohvaliti, *serb.* auch odobriti; im physischen Verstande und dauerhaft machen, uterditi, ukrepiti, ukoreniti od. ukoreniniti; er bestätigte den Empfang des Geldes, poterdil je, dal je spričbo, da je prejel dnarje; *v. r.*, sich bestätigen, poterditi se, uresničiti se.

Bestätiger, der, poterdnik, spričevavec.

Bestätigung, die, poterdba, poterjilo, poterjevanje, sprićba; die Bestätigung des Gerüchts blieb aus, govorica se ni poterdila, ni bila resnica.

Bestätigungs-, in Zstg., poterdni, poterdivni.

Bestätigungsgeld, das, poterdščina, poterdšina, poterdnina.

Bestätigungsschein, der, poterdilo, poterdni list, sprićba.

Bestätigungsurtheil, das, poterdna, poterjevavna sodba.

Bestatten, *v. a.*, eine Leiche, pogrebsti, pogrobati, pokopati, pokopovati, v grob po-

ložiti, polagati; f. auch **Beerdigen**; eine Tochter, odpraviti, odpravljati hčér; f. auch **Ausstatten**.

Bestattung, die, pogreb, pokop.

Bestauben, *v. n.*, oprašiti se, zaprašiti, zapraševati se; bestaubt, oprašen, prašin.

Bestäuben, *v. a.*, oprašiti, zaprašiti, poprašiti, prašiti; *v. r.*, sich bestäuben, oprašiti se.

Bestauden, sich, *v. r.*, obrasti, obraščati, obrašati, razrasti, razraščati se, razrašati se, ogermičiti, germičiti se, v stebla iti, gnati.

Bestaunen, *v. a.*, čuditi se čemu; unr. občudovati kaj; f. **Staunen**.

Bestbemittelt, *adj.*, najpremožniši.

Bestbietend, *adj.*, največ ponujajoč.

Beste, der, die, das, *adj. sup.*, narboljši, najbolji; am besten, bestens, narbolji, narbolje; er leitet alles den Seinen zum Besten, vse naklanja svojcam na dobro; dir zum Besten, tebi v prid, v tvoje dobro, v tvoj prid, v tvoj dobiček, v tvojo hasen, tebi v korist; der erste beste, kteribodi, kteri si bodi, ta ki je; das erste Beste, kar bodi, kar si bodi, s kraja, z reda; ich suche dein Bestes, vse dobro ti hočem in želim; das gemeine Beste, vsih dobro, povsotno bolje, obćno dobro, obćni blagor, *russ.* obšćee blago; ein Mann in seinen besten Jahren, v naj boljši dobi; er weiß alles am Besten, hoče vse bolje znati; nach seinem besten Wissen, kakor najbolje vé in zna; das Beste, pervo darilo; es war nicht zum (am) Besten, ni bilo naj bolje; reden Sie mein Bestes, govorite za mene prav; die besten Worte geben, dobre, sladke besede dati, dajati; der beste Mensch von der Welt, na svetu narboljši, ni ga boljšiga človeka od njega; zum Besten auslegen, na boljši izložiti, izlagati; nicht viel zum Besten haben, malo dobriga imeti, ubog biti; zum Besten gereichen, na dobro sniti se; etwas zum Besten geben, s čim postreči, kaj vžiti dati, dajati, f. auch **Preis**, geben; einen zum Besten haben, podajati koga, šalo nganjati s kom, za bebca imeti koga, se iz koga bebca delati; f. auch **Aufziehen**; sein Bestes thun, vse si prizadeti, prizadevati, kar je moči; mein Bester, ljubi moj; Gott wende es zum Besten, Bog oberni, stori, da bo prav; einer der Besten, eden izmed pervih, naj boljših, *serb.* ponajbolji; er gibt zuweilen eine Lustige zum Besten, včasih jo ukrene kako smešno.

Bestechdraht, der, (bei Schust.) dreta* za štepanje.

Bestechbar, f. **Bestechlich**.

Bestechen, *v. a.*, in einen Körper stechen, obosti, obadati, zabadati; bei den Buchbindern, benähen, obšiti, obšivati; im Nähen, nach *V.* cepiti; *fig.* mit Geschenken udgl., podkupiti, podkupovati, podplačati, podplačevati, podmititi, mititi, podmazati, mazati; sich bestechen lassen, vzeti, jemati dar, mito, (*altsl.* myto, Gewinn, Vermögen); ein bestechener Richter, podkupljen, podmičen, votel sodnik; ihre Schönheit besticht alle, s svojo lepoto se ljudem prikupuje, jih zapeljuje.

Bestecher, der, podkupnik, podkupovavec, zapeljivec.

Bestechlich, *adj.*, podkupljiv, podmitljiv; er ist bestechlich, jemlje darila.

Bestechlichkeit, die, podkupljivost, podkupnost, podmitljivost.

Bestechung, die, podkup, podkupovanje, podmita, podmaža, mita; gegen Bestechung etwas thun, za dar, za mito kaj storiti.

Bestechungsgeld, das, podkupšćina, podkupšina, mita, dar, *fig.* mazilo.

Besteck, das, ein Futteral, nožnica, tok; ein Besteck Messer und Gabel, nož in vilice; bei Seefahrern, vtik; f. auch **Eßbesteck**.

Bestecken, *v. n.*, stecken bleiben, obtičati; f. **Stecken**; *v. a.*, etwas, obtakniti, obtikati, zatakniti, zatikati; mit einem Stiele versehen, natakniti, natikati, nasaditi, nasajati; ein Beet mit Bohnen bestecken, Blumen, zasaditi, zasajati, obsaditi, auch nakoliti, koliti; das Ohr mit einer Feder bestecken, vtakniti pero za uho; die Feldhühner bestecken, omrežiti, mrežo opeti, openjati.

Besteckmacher, der, tokar, nožničar.

Besteg, der, im Bergbaue, Ausschramm, mehka, ilovnata, vlažna ruda brez metala, vlažica.

Bestehbar, f. **Haltbar**.

Bestehen, *v. n.*, stehen, stati; vom Wasser, zmerzniti, zmerzovati, f. auch **Gerinnen**; dauern, terpeti, stati, obstati, stati; bei Kräften, giltig bleiben, veljaven, v moči ostati, ostajati, veljati; die Mühle besteht, mlin stoji; das Blut besteht, f. **Stocken**; bestandenes Holz, uraščen, urašen les, les, ki je brez zaderžka rasel; mit Lügen, na laži ostati; verharren, auf etwas bestehen, pri čem ostati, ostajati, stati na čem, deržati se česa, upreti se na kaj, ostati pri svoji misli, svojo terditi, siliti na kaj, od česa ne odstopiti; gegen den Feind bestehen, deržati se, ne udati se, kos biti; er kann ohne ihn nicht bestehen, ne more biti, ne more živeti brez njega, auch prestati, sterpeti; in der Prüfung bestehen, dobro, slabo, obstati, dostati; mit Ehre, f. **Auszeichnen**, sich; mit Schanden, osramotiti se; vorhanden sein, gotov biti; von Gebäuden, stati; sein Reich wird nicht bestehen, njegovo kraljestvo ne bo terpelo, ne bo obstalo, ne bo imelo obstanka; f. auch **Bestand**; es bestehe, wie es bisher bestanden, bodi, ostani, kakor je bilo doslej; enthalten, v sebi imeti; aus etwas bestehen, aus Theilen zusammengesetzt sein, biti iz —, auch imeti —, imeti v sebi, zapopadati, obsegati; der Mensch besteht aus Leib und Seele, človek je iz duše in telesa, človek ima dušo in telo, *russ.* sostajat iz —, *poln.* składać się z —; keine Gesellschaft kann ohne Gesetze bestehen, nobena družba ne more biti, obstati brez postav; in etwas

bestehen, stati v čem, uterjen, osnovan biti; *v. a.*, eine Wohnung bestehen, najeti, najemati, v najem vzeti; f. **Pachten**, **Miethen**; er bestand die große Uebermacht, presilo je zmogel, obvladal; den Kampf bestehen, prestati boj, zmagati; eine Prüfung bestehen, preskušnjo opraviti, preskušen biti, preskušnji se podvreči, *böhm.* odbyti skoušku; die Quarantaine bestehen, prestati, dostati, prebiti kontumacijo; den Bären bestehen, f. **Bekämpfen**; die Noth bestehen, prestati, preterpeti, prebiti, prebaviti; Abenthener bestehen, čudne prigodke imeti.

Bestehend, *adj.*, sostavljen, zložen; bestehende Steuern, sedanji davki; bestehende Verordnungen, doslej dani, veljavni ukazi; zu Recht bestehend, f. **Beständig**.

Bestehlen, *v. a.*, okrasti, okrajati koga; einem die Kassa bestehlen, pokrasti, ukrasti komu kaj.

Besteifen, *v. a.*, in der Bosheit, im Vorhaben, poterditi, poterjevati koga v čem; f. auch **Bestärken**.

Besteigen, *v. a.*, stopiti, stopati v kaj, na kaj; einen Berg besteigen, priti, iti, hoditi na goro; ein Pferd, zasesti, zasedati, zasedovati konja, zajezditi, zajahati, okobaliti; das Schiff, stopiti, iti na barko; den Thron besteigen, nastopiti vladarstvo, na prestol priti, stopiti; die Kanzel besteigen, iti na prižnico, leco; den Mastbaum, zlesti, splezati na jadrilo.

Besteinen, *v. a.*, s kamnjem obdati, posnti, z dragim kamnjem olepšati, okinčati (?); besteint, kamnit, kamnat.

Bestellen, *v. a.*, einen, sich etwo einzufinden, ukazati, ukazovati, veleti, reči komu kam, naročiti komu, da naj kam pride; wohin bestellt sein, ukazano mi je kam; ich bestellte ihn zu mir, po-nj sim poslal; bei einem Handwerker etwas, omisliti, omišljati si, naročiti, naročati si pri rokodelcu; einen zu einem Amte, postaviti, postavljati koga v —; zum Vormund, koga varha postaviti; veranstalten, napraviti, napravljati; ich habe es mir aus Triest bestellt, iz Tersta sim si dal princesti, pripeljati, sim si naročil; sich etwas bei einem Arbeiter, delati dati, dajati, naročiti; einen Brief, pismo izročiti, oddati, dati, (komur je namenjeno); einen Gruß, izročiti, opraviti pozdrav; ein Geschäft, opraviti, opravljati kaj, obaviti, obavljati, zmehiti se; den Acker, Garten, obdelati, obdelovati, nsejati; den Tisch, obstaviti mizo; zum Essen, napraviti; das Haus, oskerbeti hišo, urediti svoje reči (pred smertjo); einen Acker, obdelati, obkmetovati; einen Mörder, falsche Zeugen, najeti, najemati, plačati, nagovoriti morivca, krive priče; Sicherheit bestellen, dati, dajati varščino, varšino; einen über etwas bestellen, izročiti, zaupati komu kaj, postaviti koga nad (čez) kaj.

Besteller, der, naročnik, pooblastivec; eines Auftrages, izročivec; des Feldes, ratar.

Bestellt, *adj.*, naročen; bestellter Mord, naročen, najet umor; bestellter Richter, postavljen sodnik; es ist wohl bestellt, v dobrem redu, lepo napravljeno je; wie ist es mit deiner Gesundheit bestellt, kako je tvoje zdravje, kakšna je s tvojim zdravjem.

Bestellte, der, postavljenec, najemnik.

Bestellung, die, naročilo, naročba; Bestellung des Gerichtes, sostava sodnije; des Ackers, obdelovanje; des Briefes, izročba; einer Hypothek, odkaz hipoteke; Bestellungen machen, naročevati.

Bestellungsbezirk, der, pismobirni okraj.

Bestellungsbuch, das, naročilne bukve, naročilni zapisnik.

Bestellungsgebühr, die, naročnina.

Bestellungsweise, die, način, navada, polje obdelovati.

Bestellungszeit, **Bestellzeit**, die, čas njive obdelovati.

Bestempeln, *v. a.*, štemplati*, natisniti, natiskati, pritisniti štempelj na kaj, *böhm.* kolkovati.

Bestens, f. **Beste**.

Besteppen, *v. a.*, preštepati, štepati*.

Besternen, *v. a.*, ozvezditi, ozvezdovati, z zvezdami okinčati (?), oslaviti; der besternte Himmel, zvezdnato nebo; ein besternter Herr, gospod z zvezdo (zvezdami) na persih.

Besteuern, *v. a.*, davek, dačo naložiti nalagati, obdačiti, obdačevati; diese Gemeinde ist stark besteuert, ta soseska plačuje mnoge davke.

Besteuerte, der, obdačenec, davku podveržen.

Besteuerung, die, nalog davka, obdačba, davek; directe, indirecte Besteuerung, neposredniji, posredniji davek; der Besteuerung unterliegen, davku podveržen biti, pod dačo biti.

Besteuerungsausschreibung, die, razpis davka.

Besteuerungsrecht, das, pravica, davke nakladati.

Besteuerungsumlage, die, razredba davka.

Bestgelegen, *adj.*, najboljši lege, z najboljši lego.

Bestgemeint, *adj.*, der bestgemeinte Rath, najboljši svet.

Bestialisch, *adj.*, živinsk, kakor živina; *adv.*, po živinsko.

Bestialität, die, živinska narav, čud, nesramnost z živaljo.

Besticheln, f. **Bespötteln**.

Besticken, f. **Sticken**.

Bestie, die, živina, merha, skot, zvér.

Bestieben, f. **Bestäuben**.

Bestiefeln, *v. a.*, škornice komu dati; die Stiefel anziehen, škorne obuti, obnvati.

Bestielen, *v. a.*, nasaditi, nasajati; f. **Bestecken**; *botan.* napeeljati, reeljati; bestieltes Blatt, pero z reeljem, s peeljem.

Bestieren, *v. a.*, zreti, stermo gledati, ogledovati koga, z očmi v koga teršati; f. auch **Anstieren**.

Bestimmbar, *adj.*, določljiv, odločljiv, napeljiv, kar se da čemu vuditi, vladati.

Bestimmbarkeit, die, odloočljivost, določljivost.

Bestimmen, *v. a.*, zu einem gewissen Gebrauche, odmeniti, odmenjati, nameniti, namenjati, odkazati, odkazovati, odločiti, odločevati, in U. K. auch odrediti; dieses Geld war zu etwas Anderem bestimmt, ti dnarji so bili namenjeni za kaj druziga, *russ.* opredeliti; die Zeit bestimmen, postaviti, postavljati, odločiti, ustanoviti, ustanovljevati, napovedati, napovedovati čas; angeben, povedati, izgovoriti, izgovarjati; das ist noch nicht bestimmt, to še ni odločeno, še ni gotovo; bewegen, lenken, napraviti, napravljati k čemu, nagniti, nagibati, naklanjati na kaj; was mag ihn wohl dazu bestimmt haben, kaj ga je neki napravilo k temu; der Himmel bestimmt die Schicksale der Völker, Božja previdnost vlada nad narodi, jim ubira, umérja osodo; das ist mir nicht bestimmt, ni mi usojeno, umérjeno, dano, namenjeno; die Strafe bestimmen, izgovoriti, odmeriti, prisoditi komu kazen; wozu ist das bestimmt, čemu je to; Umstände bestimmen den Menschen, človek se ravna po okoliščinah, okolišinah; s. auch **Definiren**; *v. r.*, sich bestimmen, skleniti, umeniti se, nameniti se, nakaniti; s. auch **Entschließen**, sich.

Bestimmend, *adj.*, odločin, nagibovaven; welches ist der ihn bestimmende Grund, (kteri vzrok), kaj ga je k temu napravilo.

Bestimmer, der, odločevavec, vladavec.

Bestimmt, *adj.*, odmenjen, odkazan, določen; bei *Dalm.* stanovit, razločin; ein bestimmter Name, koga lastno ime; ein bestimmter Mensch, neki človek; der bestimmte Ort, odločeno, rečeno mesto; sich bestimmt erklären, razločno in za terdno povedati svojo voljo; die mir bestimmten Gaben, darovi meni namenjeni; ich weiß es bestimmt, za gotovo, za terdno vem, za res; *serb.* auch za celo; zur bestimmten Zeit, o svojim času, o pravem času; *adv.*, na tanko, pično, razločno, za res, za terdno.

Bestimmtheit, die, določnost, odločnost, razločnost; mit Bestimmtheit, za terdno, za gotovo, (n. p. prepovedovati).

Bestimmung, die, die Bestimmung der Begriffe, s. **Definition**; die Bestimmung des Gehaltes, odločba, odločevanje, odmera, odmérjenje plače; Bestimmung der Zeit, postavljenje časa, dobe; die überwiegende Lenkung des Willens, nagib, nagibanje, napravljanje, naklon; eines Gesetzes, besede, zapoved, ukaz, odločba; allgemeine Bestimmungen, splošne odločbe; der Endzweck, namen, namenek, namemba, cilj in konec, *russ.* célj; Loos, Schicksal, osoda od. usoda, umér; verwende das Geld seiner Bestimmung gemäß, oberni dnar v to, za kar je namenjen.

Bestimmungsgrund, der, nagibljej, nagib; mein Bestimmungsgrund war dieser, iz tega nagibljeja sim to storil, to me je napravilo k temu.

Bestimmungswort, der, svoje mesto, mesto, kamor je kaj namenjeno.

Bestimmungswort, das, določivno ime, določivna beseda.

Bestirnen, s. **Besternen**.

Bestmöglich, **Bestmöglichst**, *adj.* u. *adv.*, kar je naj bolj mogoče, kar se je dalo, kar se le da, kar se bo le dalo, kar je moči.

Bestöbern, s. **Bestäuben**.

Bestochern, *v. a.*, poberbati, berbati.

Bestocken, *v. n.* u. *r.*, ostabliti, stabliti se, v stebla rasti, iti, gnati, razraščati, razrašati se; die Saat bestockt sich gut, žito se lepo razrašča, razraša, bo po več stebel pahnilo; **Bestockt**, s. **Stockfleckig**.

Bestohlene, der, okradenec.

Bestöhnen, s. **Besenfzen**.

Bestöpseln, *v. a.*, zaterditi z zamaškam, zatičkam, zapiljiti.

Bestossen, *v. a.*, mit dem Hobel, spahniti, spahovati, nach *M.* oskobliti; den Rand, die Kante, rob posneti, posoemati; mit der Feile, opiliti, piliti; bestossen die Deckel eines Buches, oguliti, pokvariti platnice; sich bestossen, *v. r.*, ubiti se, obtolči, obtleči se.

Bestoßfeile, die, debela, glavničarska pila.

Bestoßhobel, der, kosmač, *dim.* kosmaček, spahovec, spahovnik.

Bestrafen, *v. a.*, pokaznovati, kazniti, kaznovati, strahovati, pokoriti, poštrafati, štrafati*, kaštigati*, *altsl.* u. *russ.* kazniti, *poln.* karać, *böhm.* trestati; mit Worten, pokregati, kregati, ozmérjati, zmérjati, pokarati, posvariti, svariti; naložiti komu kazen.

Bestrafenswerth, *adj.*, kazni vreden.

Bestrafer, der, kaznovavec; Gott ist der Bestrafer des Bösen, Bog kaznuje hude dela.

Bestrafung, die, kaznjenje, kazen.

Bestrahlen, *v. a.*, obžariti, obžarjati, obsijati, obsevati, osvetliti.

Bestrahlung, die, osvit, obsij.

Bestreben, sich, *v. r.*, prizadeti, prizadevati si, gnati se, upirati se, upenjati se, truditi se, tersiti se, in U. K. auch nastojati; er bestrebt sich um die Stelle, te službe išče, iše, za to službo se poganja; segati po čem, gledati po čem, vleči se za kaj; sich alles Fleißes bestreben, prav marljiv biti.

Bestreben, das, **Bestrebung**, die, prizadetje, prizadeva, prizadevanje, poganjanje, težnja; verbrecherische Bestrebung, hudodelsko prizadevanje.

Bestrebsam, *adj.*, prizadeven, marljiv, prizadevljiv.

Bestrebsamkeit, die, prizadevnost, marnost.

Bestrebt, *adj.*, sein, s. **Bestreben**, sich.

Bestreichen, *v. a.*, mit Farbe, Butter, Oel, pomazati, namazati, mazati z oljem i. t. d., prevleči z barvo; mit der Hand bestreichen, s. **Berühren**, **Streicheln**; den Feind mit dem Gewehrfeuer, Kanonenfeuer bestreichen, sovražnika z malim, velikim strelam raziti,

streljati nanj, dosegati ga s topovi; diese Anhöhe bestreicht die Stadt, s tega hriba je moč streljati na mesto, nesó topovi do mesta, dosegajo mesto; einen Scheffel Korn bestreichen, raziti; mit den Augen bestreichen, pogledati, z očmi prestreči, prestregati.

Bestreifen, *v. a.*, omarogati, olisiti, s trakci, prečicami, progami ozališati; mimogrede dotakniti se česa.

Bestreift, *adj.*, marogast, progast, prižan, prižast, pisan, rižast.

Bestreifbar, *adj.*, overžljiv, spodbiten.

Bestreiten, *v. a.*, einen, upirati se, protiviti se komu, bojevati se zoper koga, vojskovati se, biti se s kom; eine Lehre bestreiten, spodbijati, pobijati, zametovati nauk, vzdigniti se zoper njega; die Wahrheit einer Nachricht bestreiten, reči, da ni tako, da ni res; das will ich nicht bestreiten, ne rečem, da ni res; die eheliche Geburt bestreiten, odbijati, spodbijati zakonsko rojstvo; gewachsen sein, iz svojiga uterpeti, terpeti, zmoči, zmagati, zderžati; die Kosten bestreiten, opraviti, opravljati, plačati stroške; ich kann nicht alles bestreiten, ne utegnem vsemu kaj, ne magam vsega, ni mi moči vsemu kaj, nisim kos vsemu; den Unterricht bestreiten, plačati podučevanje; eine Arbeit bestreiten, s. **Besorgen**.

Bestreiter, der, protivnik, odbijavec, spodbijavec.

Bestreitung, die, der Kosten, oprava, plačilo, zmaganje stroškov; einer Ehe, spodboj, spodbijanje; des Dienstes, opravljanje službe.

Bestreuen, *v. a.*, potresti, potresati, posuti, pospeti, posipati, potrositi, potrošati, trositi, posejati; mit Salz, posoliti, osoliti, soliti; mit Asche, opepeliti; mit Stroh bestreuen, s slamo nastlati, nastiljati.

Bestreicheln, *v. a.*, počertati, počertljati, čertljati.

Bestricken, *v. a.*, oplesti, opletati, zaplesti, zapletati, zamotati, omrežiti, v mreže vjeti, loviti; Fässer bestricken, z vervmi, konopci povezati, povezovati; einen Uebelthäter und überhaupt in verhaßter Bedeutung, zvezati, zvezovati, zasačiti; s. auch **Berücken**, **Bethören**.

Bestricker, der, omamnik.

Bestriemen, oprogati, progati; bestriemte Arme, roke z mehnicami, (*serb.* masnica, modrica), s podpluto kervjo.

Bestrohen, *v. a.*, s slamo pokriti, kriti.

Beströmen, *v. a.*, memo teči, dreti, obtekati, prati, teči, valiti se po čem; Thränen beströmten ihn, solze so se mu ulile, uderle, solze so ga oblile, polile.

Beströmung, die, obtok, reka.

Bestrümpft, *adj.*, z nogovicami na nogah.

Bestückeln, s. **Zerstückeln**.

Bestücken, *v. a.*, ein Schiff, topove omisliti, oskerbeti za ladijo.

Bestufen, *v. a.*, *mont.* nach *V.*, obejokati, odsekati, odbiti kos rude.

Bestülpen, s. **Aufstülpen**.

Bestürmen, *v. a.*, eine Stadt, napasti, napadati, navaliti, naskakovati, udariti na mesto, zagnati, zaganjati se v mesto, *serb.* jurišati; mit Bitten, nadlegovati koga, tiščati, tišati v koga, v eno mér moledvati, glušiti, silno prositi in prositi, natiskovati; der Zern bestürmte sein Herz, jeza mu je vrela, kipela v sercu.

Bestürmer, der, napadavec, naskakovavec, naskočnik, silnik.

Bestürmung, die, napad, naskok, naval, *serb.* juriš.

Bestürzen, *v. a.*, eine Sache über die andern stürzen, zverniti, zvračati na, v kaj; einen Topf bestürzen, s pokrovko pokriti, in U. K. auch poklopiti lonec; diese Nachricht bestürzte ihn, ta glas ga je silo prestrašil, presunil, v strah pripravil, stresel, osternel je, ves prepaden je bil, osupnil je, ko je to zvedil; *poln.* przerazić, als *v. a.*

Bestürzt, *adj.*, prepaden, osupnjen, prestrašen, zmešan, zmeden; bestürzt werden, prepasti se, osupniti, zmešati se.

Bestürzung, die, osupnjenost, osup, prepast, prepadenost, velik strah, trepet; in Bestürzung versetzen, s. **Bestürzen**; in Bestürzung gerathen, s. **Bestürzt** werden.

Besuch, der, obisk, obiskovanje, *serb.* pohod; bei Jägern, iskanje, sledba; Besuch der Messen, Weinhäuser, hoja na smejn, sejm, zahajanje v kerčmo; Besuch bei Jemanden ablegen, zum Besuch gehen, obiskati, obiskovati koga, iti h komu pogledat, v vas h komu iti; wir bekommen heute Besuch, danes bomo imeli obiskavce, goste; er hat Besuch, nekdo je pri njem; der fleißige Besuch der Kirche bezeugt seinen religiösen Sinn, da je pobožniga serca, se vidi iz tega, da rad v cerkev hodi; einen Besuch annehmen, sprejeti koga.

Besuchen, *v. a.*, obiskati, obiskovati, auch obiti, (obojiti), obhajati, *altsl.* posétiti; bei den Jägern, iskati, sleditі; einen Jahrmarkt, iti, hoditi na semejn; einander besuchen, dohajati drugi k drugimu, shajati se s kom; die Schule besuchen, hoditi v šolo; das Theater besuchen, hoditi, večkrat iti v gledišče, gledišo; ein Weinhaus öfters, zahajati v kerčmo; freundschaftlich, obiskati koga, iti h komu pogledat, gew. v vas hoditi h komu, obwohl vasovati ursprünglich das Besuchen des (Haupt-) Dorfes bedeutet haben mag.

Besucher, der, obiskavec, obiskovavec.

Besuchkarte, die, etwa obiskavnica †, obiskavni listič.

Besuchzeugniß, das, spričevalo obiskovanja, (hoje v šolo).

Besudeln, *v. a.*, oskruniti, oskrunjati, ogerditi, ognjusiti, onesnažiti, onečediti, povaljati, pogerditi, umazati, oneguditi, obrazdati, zbrazdati, opoganiti; mit Koth, zablatiti, oblatiti; mit Blut, okervaviti, kervaviti; s. auch **Beschmieren**, **Beschmutzen**.

Besudelung, die, oskrumba, oskrunjenje.

Bet-, in Zstg., molitveni, molitevski, molitni.
Betadeln, *v. a.*, ograjati, grajati, auch hibati koga, *cfr. böhm.* chyběti, *poln.* chybić, fehlen.
Betäfeln, s. Abtäfeln.
Betagen, *v. a.* u. *n.*, einen Tag anſetzen, dan dati, dajati, postaviti, ureči; die Schuld iſt betagt, dan plačanja je prišel, doba za plačilo postavljena se je iztekla; betagte Zinſen, dotekle obresti; s. auch Datiren.
Betagt, *adj.*, star, priletin, postaren, postaran, starovit, starovičen, staričen, v letih, pri letih, metér, nach *Dalm.* motér; er iſt ſchon betagt, je že zlo v letih.
Betagung, s. Datum.
Betakeln, *v. a.*, opraviti, opravljati ladijo s potrebnim, zlasti s konopci.
Betalgen, *v. a.*, olnjiti, nalojiti; betalgt, olojen.
Betasten, *v. a.*, pošlatati, pohlatati, šlatati, hlatati, potipati, tipati; alles, vse prešlatati; mit Betasten finden, ušlatati, došlatati, otipati; Obſt, Birnen betaſten, um die weichern auszuklauben, mecati sadje.
Betaster, der, tipač.
Betäuben, *v. a.*, taub machen, oglušiti, zaglušiti, glušiti, *fig.* omamiti, mamiti, omotiti, ob svest, čut pripraviti, pripravljati, *böhm.* omračiti; einen Nerven betäuben, omamiti čutnico; das Gewiſſen betäuben, zadušiti vest.
Betäubend, *adj.*, oglušiv, glušiven, omamljiv, omotin, omotičen, upijančljiv.
Betäubt, *adj.*, oglušen, zaglušen, *fig.* omamljen; ich war betäubt von Geſchrei, ušesa so mi oglušele; betäubt werden, omamiti se, osupniti.
Betäubung, die, zagluha, glušenje, omama, mamljenje, zmama; der Zuſtand ſelbſt, omamica, omotica, omot, *serb.* nesvest, nesvestica.
Betäubungsmittel, das, mamilo.
Betaumeln, *v. a.*, upijaniti; s. Betäuben.
Betaxen, s. Taxiren.
Betbruder, der, molitvar, bogomolec, nach *V.* mole; im ſchlimmen Sinne, svetohlinec.
Bete, (la bête), im l'Hombre Spiel, opek; Bete werden, opek biti.
Bete, s. Beete, Bitte.
Betel, der, (Piper betel), betel.
Beten, *v. n.*, moliti, in Kt. auch žebrati, *dim.* moljkati; nach den übrigen ſlav. Mundarten, moliti se; um etwas beten, za kaj moliti; ein wenig beten, pomoliti; zur Genüge beten, namoliti se; laut betend bis zu einer Stelle kommen, primoliti do —; zu Gott beten, prositi Boga, moliti Boga, (k) Bogu; *v. a.*, ein Vaterunſer beten, oče naš izmoliti, moliti.
Beteppichen, s. Tapeziren.
Beter, der, molivec, žebravec.
Beterin, die, molivka, žebravka.
Betfahrer, der, božjopotec, romar, božjopotnik.
Betfahrerin, die, božjopotnica, romarica.
Betfahrt, die, božja pot, božji pot.
Betgemach, das, molnica, molitna izba.
Betglocke, die, molitveni zvon, zvon, ki vabi k molitvi.
Bethalle, die, kapelica.
Bethätigen, *v. a.*, ſeine Liebe, v djanji, z delam svojo ljubezen pokazati.
Bethauen, *v. a.*, um und um, orositi; von oben herab, porositi, rositi.
Bethauet, *adj.*, rosen, rosat, rosnat.
Bethaus, das, molivnica, molitvarnica, molitvenica, molitvena hiša, hiša molitve.
Betheilen, *v. a.*, udeliti, podeliti, deliti komu kaj, dati komu del, delež.
Betheiligen, *v. a.*, podeliti, deliti komu kaj, deležnika storiti, udeležiti koga česa; *v. r.*, ſich betheiligen an einer Sache, udeležiti, udeleževati se, deležen biti česa; er iſt hiebei betheiligt, to se tiče njega, to ga zadeva; ich bin dabei nicht betheiligt, nimam nič opraviti s tem.
Betheiligte, der, udeleženec; Theilhaber, deležnik.
Betheiligung, die, udeležba, deležnost.
Betheren, *v. a.*, omazati, mazati s katranam, osmoliti.
Betheurer, der, priduševavec.
Betheuren, *v. a.*, zareči, zarekovati se, zarotiti, rotiti se, zakleti, zaklinjati se, kleti se, privérjati se, pridušiti, pridušati, priduševati se, dušo in telo zaklinjati, živo terditi, zagotovljati, *russ.* božitsja.
Betheuerung, die, zaterditev, zaklinjanje, pridušba, priduševanje, živo zagotovljanje.
Bethören, *v. a.*, omamiti, mamiti, oslepiti, slepiti, zmotiti, motiti, oslepariti, otrapiti, zberliti koga, zbedačiti, noriti, auch zblazniti; ich laſſe mich bethören, dam se premotiti, prekaniti, preslepiti, pretantati*, in Kt. nach *Gutsm.* auch obžertati, *böhm.* poblazniti.
Bethörer, der, slepivec.
Bethörung, die, zmama, slepljenje.
Bethränen, *v. a.*, osolziti, zasolziti, solziti; jemanden bethränen, s. Beweinen.
Bethränt, *adj.*, osolzen, solzen; bethränte Augen, solzne, objokane oči.
Bethunlich, *adj.*, gibčen, čil, ročen; s. a. Thunlich.
Bethun, ſich, *v. r.*, ganiti, gibati se; ſie weiß ſich dabei zu bethun, zna si pomoči; ſich mit Excrementen bethun, podelati se, opoganiti se; s. auch Beſorgen.
Bethun, das, uroki.
Bethürmt, *adj.*, s stolpi, turni.
Betippen, *v. a.*, potipljati, tipljati.
Betiteln, *v. a.*, poimenovati, imenovati, ime, naslov dati komu, čemu; ein betitelter Kauf, postavno, v pravni obliki sklenjen kup.
Betitelung, die, naslov, dajanje naslova.
Betkammer, s. Betgemach.
Betkoralle, die, koravda na molku.
Betölpeln, *v. a.*, oslepariti, preslepiti koga; s. auch Bethören.
Betonen, *v. a.*, poudarjati, s poudarkam izgovoriti; betonte Sylbe, poudarjen, s poudarkam izgovorjen zlog.

Betonie, die, (Betonica off.), petonka, serpec, *poln.* bukvica.
Betonung, die, poudar, poudarek, *serb.* naglasak.
Betörkeln, s. Betölpeln.
Betort, der, molišče, molišč.
Betracht, der, ogled, ozir; in Betracht ſeiner Verdienſte, glede na njegove zasluge, z oziram, pogledam na njegove zasluge; zavolj njegovih zaslug; in dieſem Betracht muß ich ſagen, v tej zadevi, zastran tega, kar se tega tiče, moram reči; ein in jedem Betracht wichtiges Ereigniß, prigodek na vsako stran imeniten; in Betracht nehmen, ziehen, pogledati, gledati na kaj.
Betrachten, *v. a.*, mit den Augen des Körpers, ogledovati, gledati; mit den Augen des Geiſtes, premisliti, premišljevati, preudariti, preudarjati; s. auch Erwägen; einen als einen Menſchen, imeti koga za človeka, v kom le človeka viditi; betrachte ſeine Jugend, glej na njegovo mladost; an ſich betrachtet, sam po sebi, na sebi; ich konnte das Bild nicht genug betrachten, nisim se mogel nagledati podobe; ein betrachtendes Leben; s. Beſchaulich; betrachtet euch hier wie zu Hauſe, mislite si, da ste doma.
Betrachtenswerth, -würdig, *adj.*, ogleda, premislika vreden.
Betrachter, s. Beobachter.
Beträchtlich, *adj.*, znaten, znamenit, imeniten, važen †; *adv.*, precej lepa reč, kaj prida; er hat ein beträchtliches Vermögen, precej premožen je; er iſt der beträchtlichſte Mann am Hofe, naj imenitniši mož.
Betrachtung, die, eines Gemäldes, gledanje, ogledovanje; *fig.* premišljevanje, premišljanje, razmišljanje; Betrachtungen anſtellen, misliti, premišljevati, začeti premišljevati; in Betrachtung ziehen, s. Betrachten; Betrachtungen über die Unſterblichkeit, misli od neumerjočnosti; in Betrachtung bringen, s. Anſchlag; das kommt hiebei alles in Betrachtung, to je treba vse premisliti; in Betrachtung, s. Betracht.
Betrag, der, znesek, kolikost, množina, šuma*, *serb.* iznosak; er muß ihm einen Betrag von 10 Gulden entrichten, mora mu plačati deset goldinarjev; den doppelten Betrag, dvakrat toliko; den ganzen Betrag, kar znese, kar bo zneslo.
Betragen, *v. a.*, z. B. Silber betragen, s. Auftragen; *v. r.*, ſich betragen, obnesti, obnašati se, vesti se, vladati se, ravnati se; ſnſlav. zaderžati se; ſich gegen jemand betragen, ravnati s kom; s. auch Verhalten, ſich; eine Summe ausmachen, znesti, znašati; das Ganze beträgt, vsega je; wie viel beträgt es, koliko je vsega; ſeine Schuld beträgt viel, njegov dolg je velik.
Betragen, das, vedenje, obnašanje, ponašanje, obnaša, ravnanje, vladanje, unt. zaderžanje; ſein Betragen iſt räthſelhaft, čudno se vede.
Betrampeln, *v. a.*, poteptati, teptati.
Betrappeln, s. Ertappen.
Betrauen, *v. a.*, einem etwas oder einen mit etwas, izročiti, izročati, zaupati, zaupovati komu kaj.
Betrauern, *v. a.*, žalovati nad kom, obžalovati koga, žalostiti se po kom, togovati nad kom, po kom, tarnati po kom; unbetrauert, nežalovan, ne obžalovan.
Betrauernswerth, -würdig, *adj.*, obžalovanja, žalovanja vreden.
Beträufeln, *v. a.*, okapljati, kapljati na kaj.
Beträufen, *v. a.*, okapati, s kapanjem, kapljicami zmočiti.
Betraut, *adj.*, zaupan, zanesljiv; mit etwas betraut, komur je kaj izročeno, zaupano.
Betreff, der, in Betreff, zastran, kar zadene, kar (se) tiče, glede na; in Betreff ſeines Alters, kar se tiče njegove dobe, glede na njegove leta; in Betreff einer Sache, zastran kake reči, od kake reči; s. auch Betrag, Bezug.
Betreffen, *v. a.*, einen über einer böſen That, zasačiti, dobiti, zateči koga v hudobnem djanji, *russ.* zastat; betroffen ſein, prestrašen, prepaden biti, zadet, opaden biti; s. a. Beſtürzt; ein Unglück hat ihn betroffen, nesreča ga je zadela; das betrifft mich, to mene tiče, zadeva, to na me leti, bije, meni je namenjeno; es betrifft mein Glück, uſf., gre, ide za mojo srečo, zadeva, velja mojo srečo.
Betreffend, *adj.*, zadeven, zadevajoč, dotičen; das betreffende Gericht, sodnija, pred ktero kaj spada, gre; *adv.*, glede na, zastran; s. Betreff.
Betreffs-, in Betreff, s. Betreff.
Betreiben, *v. a.*, die Felder mit Schafen, gnati, goniti ovce na polje, pasti (po toliko ovac na polji); ein Geſchäft, opravljati, oskerbovati kaj, pečati se s čim, auch uganjati; zu etwas anſpornen, pognati, priganjati, naganjati; niedr. podrezati, drezati, auch ponagliti; die Homöopathie, homeopatiti; den Ackerbau betreiben, kmetovati; den Handel mit Tuch, Leder, Leinwand ꝛc. betreiben, suknariti, usnjariti, platnariti; uſf. durch das entſprechende vom Hauptworte abgeleitete Zeitwort mit dem Inſinitiv auf -ovati oder -ariti; *v. r.*, ſich betreiben, s. Beeilen, ſich.
Betreiben, s. Treiben.
Betreibſam, s. Beteibſam.
Betreibung, die, Urgenz, pogon, spodbadanje; s. auch Betrieb.
Betreten, *v. a.*, einen Ort, stopiti v, na kaj; beſteigen zur Fortpflanzung, vom Federvieh, der Hahn betritt, kopčati, rastiti; betritt eine junge Henne, jarči; die Kanzel betreten, stopiti, iti na prižnico; den Fuß betreten, stopiti, stopati na nogo; betretet meine Vorhöfe nicht mehr, ne hodite več v mojo vežo, da mi več ne pridete v mojo hišo, da več ne stopite čez prag moje hiše; auf der That betreten, zateči, zalesti, najti, prijeti koga v (na) djanji; den Rechtsweg betreten, pravdni pot nastopiti, pravdo začeti.

Betreten, *adj.*, betroffen, oparjen, zmešan, zmeden; s. auch **Verlegen**; ein betretener Weg, pohojena, obhojena, poteptana, utirana, uglajena steza, pot, *serb.* utrenik.

Betretungsfall, der, im Betretungsfalle, ako ga zatekó, zasačijo, najdejo, primejo.

Betrieb, der, eines Waldes, mit dem Viehe, gonja živine v gojzd; eines Geschäftes, delanje, opravljanje; des Forstes, oskerbovanje; des Bergwerkes, delanje, kopanje; der Betrieb der Bauernwirthschaft, kmetovanje, gospodarjenje; der Betrieb des Leinwandhandels, platnarjenje, platnarija; des Tuchhandels, suknarjenje, suknarija usf., s. auch **Betreiben**; so lange die Mühle im Betriebe stand, dokler je mlin šel, delal; auf seinen Betrieb, ker je on naganjal, silil, prigovarjal; Eifer, prizadevanje; die Eisenbahn ist in Betrieb gesetzt worden, jeli so voziti po železni cesti; s. auch **Antrieb**, **Treiben**, das.

Betriebsam, *adj.*, prizadeven, priden, skerben, delaven, marljiv, maren, oberten; im etwas üblen Sinne, premeten; — *serb.* prometan.

Betriebsamkeit, die, pridnost, skerbnost, delavnost, marljivost, marnost, obertnost.

Betriebsdirection, die, vodstvo dela, delovno vodstvo.

Betriebsherr, der, eines Bergwerks, einer Fabrik usf., gospodar, vlastnik rudnika, fabrike*.

Betriebskapital, das, zaloga, jistina za delo, za obertnijo.

Betriebszweig, der, obertnija; delo, s kterim se kdo živi.

Betriefen, s. **Beträufen**.

Betriegen, nach *Adelung* u. *Grimm*. s. **Betrügen** und die Ableitungen.

Betrinken, *v. a.*, einen, upijaniti koga; *v. r.*, sich betrinken, upijaniti se, opiti se.

Betrocknen, *v. n.*, osušiti, posušiti se, sušiti se.

Betroffen, *adj.* oparjen, zmešan, v zadergi, *serb.* zabunjen; betroffen sein, sich betroffen finden, začuditi se čemu, ostermeti, osupniti nad čim; der betroffene Brief, omenjeno, rečeno pismo.

Betroffenheit, s. **Verlegenheit**.

Betröpfeln, s. **Beträufeln**.

Betropfen, s. **Beträufen**.

Betrompeten, *v. a.*, s. trobento pozdraviti, pozdravljati.

Betrüben, *v. a.*, das Wasser trübe machen, trüben, skaliti, kaliti, zmotiti, motiti, zbloditi, zmetežiti vodo; einen betrüben, dem Gemüthe nach, žaliti, ožalostiti, žalostiti koga, žalost storiti, delati, napravljati komu, veselje greniti, kaliti, kaziti komu; *v. r.*, sich über etwas, žalovati nad čim, žalosten, otožen biti zavolj česa, k sercu si vzeti, jemati kaj, skerbi si delati zavolj česa.

Betrübend, *adj.*, žalosten, žalostiven.

Betrübniß, die, auch das, žalost, otožnost, žalovanje, britkost, nesreča, nadloga, *böhm.* zármutek.

Betrübnißvoll, *adj.*, prežalosten, žalosten, da mu serce poka.

Betrübt, *adj.*, žalosten, otožin, žalujoč; nach *Jan.* drehel; er ward betrübt, užalilo se mu je, žalost, britkost ga je obšla; betrübten Herzens, žalostniga serca, ves žalosten, pobit.

Betrug, der, goljufija, kan, zmota, premota, sleparija, auch himba, prevara, nach *V.* auch (das *böhm.*) podvod; einen Betrug begehen, spielen, goljufati koga; s. **Betrügen**; ein Mensch voller Betrug, zvit goljuf; ein Betrug der Sinne, s. **Sinnestäuschung**; durch Betrug erlangen, prigoljufati.

Betrügen, **Betriegen**, *v. a.*, ogoljufati, goljufati, goljufovati, ukaniti, okaniti, prekaniti, kaniti, ukanjati koga, auch prevariti, speljati, speljevati, ganiti, osleparíti, sleparíti, ociganiti, ciganiti, oplesti, opehariti, premotiti, motiti, *serb.* varati, *böhm.* oklamati, obelsteti; er betrog mich um zehn Dukaten, ganil, krenil me je za deset cekinov; die Hoffnung hat ihn betrogen, spodletelo mu je, upanje ga je zapeljalo, spečalo; wollen wir die Zeit mit Spielen betrügen, ali hočemo igrati, da nam čas prejde, za kratek čas, kratek čas si delati; wenn mich nicht alles betrügt, če se ne motim; einen um etwas betrügen, po goljufji koga pripraviti ob kaj, ocjaziti, nach *Jan.* podlesti; in Irrthum führen, preslepiti, slepiti, zapeljati, zapeljevati; *v. r.*, sich betrügen, goljufati se, prevariti se, zmotiti, motiti se, spečati se, *poln.* omylić się; s. auch **Täuschen**.

Betrüger, **Betrieger**, der, goljuf, goljufivec, slepar, falot* (*cfr. poln.* filut), *böhm.* podvodnik.

Betrügerei, die, goljufija, sleparija, sleparstvo, goljufno delo.

Betrügerin, die, goljufica, sleparica, goljufivka.

Betrügerisch, *adj.*, sleparsk, goljufiv, goljufen, prevarljiv, ukanljiv.

Betrüglich, *adj.*, goljufiv, zapeljiv, speljiv, lažnjiv; unsere Ideen sind betrüglich, naše misli nas rade zmotijo, zapeljajo; *adv.*, goljufno, po goljufnem; s. auch **Täuschend**.

Betrüglichkeit, die, goljufivost, zapeljivost, motljivost, ukanljivost, prevarljivost.

Betrümmert, *adj.*, s šibrami napolnjen, obsut.

Betrunken, *adj.*, pijan, opit; einen betrunken machen, s. **Betrinken**.

Betrunkene, der, pijan človek, pijanec.

Betrunkenheit, die, pijanost.

Betsaal, der, molnica.

Betschwester, die, molitvarica, svetohlinka.

Betsonntag, **Bittsonntag**, der, križna, križevska nedelja, nedelja pred križevim tednam.

Betstuhl, der, klečalo, klečalnik, auch pokleknik, poklekavnik, nach *V.* klečnik.

Betstunde, die, ura, molitvena ura; halten, uro moliti.

Bett, **Bette**, das, postelja, auch postelj-i; der Kopftheil, zglavje; der Fußtheil, znožje; zu Bette, ins Bett gehen, sich zu Bette legen, begeben, spat iti, leči, uleči, ulegati se spat; geh zu Bette, pojdi spat, *serb.* auch smiriti se; das Bett hüten, ležati, iz postelje ne smeti, v postelji ostati; eine Krankheit hat ihn ans Bett gefesselt, bolezen ga je vergla, ga derži v postelji; das Bett machen, posteljo postlati, postiljati; auf dem Bette der Ehre, v boji, v junaškem boji (umreti); des Flusses, struga, *altsl.* struga u. struja, *poln.* koryto, *böhm.* řečiště; in den Gärten, s. **Beet**; bei der Mühle, žleb; an den Weinkeltern, nach *V.* ognjišče, ognjiše, zerno; das Lager, die Lagerstätte, ležaj, leža, ležišče, ležiše, lož (zajcov); s. auch **Bettgestell**, **Federbett**, **Stückbett**.

Bett=, in der Zsſzg., posteljni, za posteljo.

Bettag, der, dan molitve, molitveni dan.

Bettarbeit, die, ponočno delo.

Bettaufhelfer, der, poprijemač, primaž.

Bettbank, die, skladna postelja.

Bettboden, der, dolenji plohi, pod, dno postelje.

Bettbodenbrett, das, ploh, deska.

Bettbrett, das, das Endbrett, končnica, skončnik; das Seitenbrett, stranica.

Bettchen, das, posteljica.

Bettdecke, die, odeja, odetal, plahta; aus Schafwolle, gunj.

Bettgehänge, das, ogrinjalo, pregrinjalo; s. **Vorhang**.

Bettel, der, beračija; dem Bettel nachhängen, beračiti, beračevati, prosjačiti; *fig.* ropotija, nič, trohica, cempér (?); s. **Bagatelle**.

Bettel=, in Zsſzg., beraš, prosjaš.

Bettelarm, *adj.*, siromašk, gol in bos, preubog, silo reven; bettelarm werden, sein, na nič priti, obožati.

Bettelarmuth, die, preubožnost, hudo siromaštvo.

Bettelbrief, der, beraški list.

Bettelbrot, das, beraški kruh; Bettelbrot essen, beračiti.

Bettelbruder, s. **Bettelmönch**.

Bettelbube, der, beračič.

Bettelei, die, beraštvo, beračija, prosjaštvo; unverschämtes Bitten, beračevanje, moledvanje; s. auch **Bettel**; die Bettelei ist verboten, beračija je prepovedana, prepovedano je beračiti.

Bettelfrau, die, beračica; verächtlich, beračulja, beračanka, beračunka, bernjavslja.

Bettelfürst, der, siromaški, nepremožni knez.

Bettelgeld, das, nabrani, priberačevani denar.

Bettelhaft, *adj.*, beraš, reven, boren.

Bettelhandwerk, =gewerbe, das, beraštvo.

Bettelherberge, die, beraška hiša, beračnica.

Bettelhochzeit, die, revna ženitnina, svatba.

Bettelhütte, die, beraška koča, hišurica.

Betteljunge, s. **Bettelbube**.

Bettelkleid, das, beraška obleka.

Bettelkramm, s. **Bettel**.

Bettelleben, das, revno, siromaško življenje.

Bettelleute, die, *pl.*, berači, prosjaki.

Bettellumpen, die, *pl.*, beraške ounjo, cape.

Bettelmann, der, s. **Bettler**.

Bettelmönch, der, menih prosjak, menih, ki vbogajme prosi.

Bettelmünze, die, beraški vinar.

Betteln, *v. a.*, beračiti, vbogajme prositi, bérnjati, dari brati, hoditi prosit, prosjačiti, bei Radkersburg nach *M.* auch koditi, od vrat do vrat hoditi; dringend bitten, moledvati, sitnost raztresati; auf den Brand betteln, za pogorelca bernjati, brati; betteln wohin kommen, priberačiti do —, v —; sein Brod betteln, kruha prositi; zur Genüge betteln, naberačiti se; die Kunst geht betteln, umetnija strada.

Betteln, **Bettelngehen**, das, beračenje, beračija; durchs Betteln erwerben, priberačiti.

Bettelorden, der, prosjaški, beraški red.

Bettelpack, das, beraška druhal.

Bettelsack, der, beraška mavha, mavha, torba.

Bettelschmaus, der, revne, puste gostje.

Bettelstaat, der, revni lišp, kinč.

Bettelstab, der, beraška palica; an den Bettelstab bringen, na beraško palico spraviti, po svetu pognati koga.

Bettelstolz, der, beraška prevzetija, prazni, neumni, smešni napuh; *serb.* Spr., golo a oholo.

Betteltanz, der, beraški ples, *fig.* ravs in kavs, dirindaj.

Betteltrotz, der, beraška ukljubnost, kljubezen, cehtanje; (me cehta in naganja, da mu dam; tako se revšče, revše žili in usti); nach *V.* tehtanje.

Bettelvogt, der, nach *V.* beraški strah; (nach *P.* beraški vojd, oskerbnik, und Vogt vom slav. vojd, vojda, vojt. Jedes Dorf hat einen Solchen, was in den Bulgarnamen noch vorkommt).

Bettelvolk, s. **Bettelleute**.

Bettelwesen, das, beraštvo.

Betten, *v. a.*, postlati, postiljati (posteljo), posteljo napraviti, napravljati; *v. r.*, sich betten, uleči se spat kam; sich zusammen betten, skup spati, ležati; anders betten, prestlati, prestiljati; wie man sich bettet, so schläft man, kakor si postelješ, tako bodeš ležal; einen betten, djati kam spati.

Bettfedern, *pl.*, pérje.

Bettflasche, die, nach *V.* grejnica.

Bettfrau, die, postiljavka, posteljačica, posteljarica.

Bettfuß, der, rožanec, posteljna noga.

Bettgeher, der, prenočovavec, najemec postelje.

Bettgeld, das, posteljna najemnina, posteljščina, posteljšina.

Bettgenosse, **Bettgesell**, der, posteljni tovaš; wir sind Bettgenossen, skup spiva; s. auch **Schlafgenoß**.

Bettgeräth, das, posteljna roba, oprava, posteljina.
Bettgestell, das, posteljnak, posteljišče, posteljiše, auch posteljat, in U. K. u. *serb.* oder; — špampet*.
Bettgewand, s. Bettzeug.
Betthelle, s. Bettwinkel.
Betthimmel, der, nebo (postelje).
Bettkammerad, der, s. Bettgenosse.
Bettkammer, s. Schlafkammer.
Bettkasten, der, skladna postelja, omara in postelja.
Bettkissen, das, vzglavje, podzglavje, blazinica, vajšnica*.
Bettkorb, der, koš, v kterem kak otrok spi, (spava).
Bettlägerig, *adj.*, bolan, da mora v postelji ostati, nach *V.* bolnik ležec; bettlägerig sein, bolan ležati, legama bolovati; bettlägerig werden, obležati.
Bettlacken, s. Betttuch.
Bettler, der, berač, prosjak, prošnjak, ubožec, verächtl., beračon, bernjavs; ein Bettler von Profession, rokovnjač, rokovni berač, *böhm.* u. *poln.* žebrak; ein dringlicher Bitter, moledvavec, sitnež; zum Bettler werden, oberačiti.
Bettlerin, die, beračica, verächtl. beračulja, bernjavslja.
Bettler-, in der Zstzg., berašk; s. auch die Composita aus Bettel.
Bettlerisch, *adj.*, berašk; *adv.*, po beraško, po siromaško.
Bettlersprache, die, rokomavharski, ciganski jezik, rokovnjaščina, rokovnjašina; s. auch Gaunersprache.
Bettmeister, der, posteljar, posteljnik.
Bettpfanne, die, grejnik, grejnica, grejača.
Bettpfoste, die, rožanec.
Bettpisser, der, uscanc, uscanec, poscanec.
Bettpisserin, die, uscanka.
Bettpolster, Bettpuhl, s. Bettkissen.
Bettquaste, die, nach *V.* dvigavnica, pomočnik.
Bettsack, der, blazina, slamnica, slamnjača.
Bettschere, die, škarje.
Bettschirm, s. Spanisch(e Wand).
Bettseicher, s. Bettpisser.
Bettstatt, Bettstätte, Bettstelle, die, posteljni oder, posteljnjak, posteljišče, posteljiše, špampet*.
Bettstollen, der, noga (od postelje).
Bettstroh, das, posteljna slama, slama za posteljo.
Betttuch, das, rjuha, prestrala, nach *M.* auch vilahen (?), pert, *serb.* u. *poln.* plahta; (*cfr. altsl.* ruho, Kleid).
Bettüberzug, s. Bettzüge.
Bettumhang, -vorhang, der, zagrinjalo, zaveza.
Bettung, die, postiljanje; in der Bau- und Befestigungskunst, postelja, *poln.* pomost.
Bettwärme, die, posteljna gorkota.
Bettwärmer, der, grejnik.
Bettwäsche, die, posteljska pertenina.
Bettwinkel, der, ležnica, kjer postelja stoji.
Bettzeug, das, posteljina, posteljna oprava, roba.
Bettzopf, s. Bettquaste.
Bettzüge, Bettziehe, die, povlaka, prevleka.
Betuchen, *v. a.*, s suknam ovleči.
Betünchen, *v. a.*, pobeliti, beliti.
Betupfen, Betüpfen, Betüppen, *v. a.*, potipkati, otipkati, tipkati.
Betwoche, die, Kreuzwoche, križev, križni teden.
Betze, die, psioa, kuzla.
Beuche, die, žehta, lug, luženje.
Beuchen, *v. a.*, žehtati, v lugu močiti, lužiti.
Beuchfass, das, žehtnik, žehtnica, lužnjak.
Beuge, die, eine gebogene Fläche, vega, krivina, gib, progib; bei den Böttchern, krivivnica, preša; s. Biegelscheibe.
Beugemuskel, s. Beuger.
Beugen, *v. a.*, upogniti, pripogniti, upogibati, pripogibati, pregniti, pregibati, ukloniti, uklanjati, nakloniti, prikloniti, zviti, zvijati; einen Reif beugen, obroč skriviti, kriviti, sločiti; die Knie beugen, upogniti, pregniti, upogibati koleno, *fig.* poklekniti, pripogniti, pripogibati oder pripogovati se; das Haupt beugen, nagniti, nagibati glavo; das Recht beugen, pravico prevračati, pristransko soditi; Verbrecher beugen, pokoriti, krotiti; demüthigen, ponižati, poniževati; den Rücken beugen (vom Alter), sključiti, herbet zviti, skriviti; s. auch Betrüben, Kränken; in der Grammatik, s. Decliniren; einem den Nacken beugen, komu vrat ukreniti, zakreniti, zakretati; von dem Obste gebeugt werden, šibiti se od sadja, pod sadjem; eine Ruthe, und dergleichen schlanke Dinge beugen, zvežiti, vežiti, pregniti; *v. r.*, sich beugen, pregniti se, pregibati se; sich vor Jemand beugen, prikloniti, priklanjati se, uklanjati se; tief, pripogniti, pripogibati se; sich über die Leiche beugen, nagniti se čez, nad merliča; sich unter das Joch beugen, udati se, podati glavo; gebeugt, priklonjen, pripognjen, prihuljen; ein gebeugter Geist, poterta, pobita duša; das gebeugte Alter, poterta starost; s. auch Biegen.
Beuger, der, Beugemuskel, die, (Musc. flexor), mišica pregibnica, vklonivka †, vklonivna miškn †.
Beugesehne, die, (kita) upogibnica.
Beugfall, s. Endung.
Beugsam, Beuglich, s. Biegsam.
Beugsamkeit, s. Biegsamkeit.
Beugung, s. Verbeugung, Krümmung.
Beulchen, das, bulica.
Beule, die, an festen Theilen, gerča, herga; an der Stirn, rog; von Materie, von innen, ulé, bula, mozul, (*cfr. schwed.* bula,) tur; von einem Stoß oder trockenen Schlag, bunka, otok, gumpa; blaue Beule, krotovica, *serb.* masnica, modrica.
Beulig, *adj.*, gerčast, hergast, bulast.

Beunruhigen, *v. a.*, onepokojiti, nepokojiti, nepokoj, skerb, strah storiti, delati, skerbeti, motiti, nach *Gutsm.* nemirovati, *serb.* uznemirivati; die Annäherung des Feindes beunruhigte die Einwohner, ljudje so se jeli bati, tresti, skerbeti jih je jelo, ker se je sovražnik bližal; der Feind beunruhigte uns bei den Arbeiten, sovražnik nam je nagajal, nas je motil, nadlegoval, ko smo delali; *v. r.*, sich beunruhigen, skerb si delati, v strahu biti.
Beunruhigend, *adj.*, strašiven, motiven, nepokojiven.
Beunruhigung, die, nepokoj, strašenje, motenje, nadlegovanje.
Beurbaren, *v. a.*, okerčiti, kerčiti, novino, laze narediti, delati.
Beurbarung, s. Urbarmachung.
Beurkunden, *v. a.*, s pismi (s)kazati, skazovati; dokazati, poterditi; s. a. Bezeugen.
Beurkunder, s. Notar.
Beurlauben, *v. a.*, einen Soldaten, za nekaj časa odpustiti, odpuščati, odpušati koga, odpust dati komu, gew. urlaub dati, na urlaub pustiti; einen beurlauben, d. i. entlassen, slovo dati komu; als *v. r.*, sich bei jemanden beurlauben, posloviti, sloviti se pri kom, slovo vzeti, jemati od koga, *russ.* prostitsja s kém.
Beurlaubte, der, odpuščenec, odpušenec, gew. urlavbar*.
Beurlaubung, die, odpust, slovitev, jemanje slovesa.
Beurtheilen, *v. a.*, presoditi, presojevati, razsoditi, razsojevati, soditi, pretresti, pretresati, v pretres vzeti, jemati, preudariti, preudarjati, ceniti; nach etwas, soditi, meriti po čem.
Beurtheiler, s. Recensent.
Beurtheilung, die, sojenje, razsodba, presoja, sodba, pretres; s. auch Recension.
Beurtheilungsgabe, -kraft, die, razsodnost, razsodek; er hat keine Beurtheilungsgabe, ne zna soditi, ceniti.
Beurtheilungsvermögen, das, razsojnost.
Beute, die, rop, *russ.* dobiča; das dem Feinde Abgenommene, plen, (auch bei *Dalm.* u. *altsl.*); auf eine Beute ausgehen, iti plenit, ropat; Beute machen, upleniti, pleniti; er ward eine Beute der Pest, kuga ga je pobrala, vzela; ugrabila; Backtrog, niške, korito; ein hölzerner Bienenstock, panj, ulj.
Beutel, der, Geldbeutel, mošnja; seinen vollen Beutel ausleeren, rejeno mošnjico na suho djati; einen Beutel voll Geld, polna mošnja dnarjev; einem den Beutel ausleeren, obnažiti, oskubsti koga; auf seinen eigenen Beutel reisen, ob svojim popotvati; er hat den Knopf auf dem Beutel, težko mu gre izpod palca; in den Mühlen, ein Sieb, sito, sitnica, mikec, miktulja; in der Landwirthschaft, batec; bei den Tischlern, dleto; an dem Beutelnetz, hamot, guza.
Beutelarm, s. Beutelkrank.
Beutelartig, *adj.*, mošnjast.
Beutelchen, das, mošnjica, mošnjičica.
Beutelfass, das, sod z ronoam.
Beutelfaul, *adj.*, stisnjen, stisnjenec, skerčen, skerčenec, kterimu ne gre rado izpod palca, skoporitnež, stiskavec.
Beutelförmig, *adj.*, mošnjast.
Beutelgans, s. Pelikan.
Beutelgarn, s. Beutelnetz.
Beutelig, *adj.*, von Kleidern, preohlaten, *mont.* luknjast, luknjičast.
Beutelkasten, der, sejalo, sejalnica, močnica.
Beutelkrank, *adj.*, suh, ki nima okrogliga.
Beutelleben, das, kupljeni fevd*.
Beutelmeise, die, (Parus pendulinus), nach *V.* plašica, *russ.* remez.
Beuteln, *v. a.*, in den Mühlen, tresti, makatati, sejati; gebeuteltes Mehl, sejana moka; schütteln, stresti, pretresti, pretresati, tresti, makatati, zmekiniti, mekiniti; von sich etwas, odtresti, odtresati kaj; mit dem Kopf beuteln, otresti, potresti, otresati, kimati z glavo; als *v. r.*, der Rock, das Kleid beutelt sich, hamotra se, hamot dela, je preohlapno, gube dela, gerbi se.
Beutelnetz, das, bei den Fischern, nach *V.* draga; die zwei Seiten eines solchen Netzes, krila; eine Seite, krilo.
Beutelnetzfischer, der, nach *V.* dragar; es sein, dragariti.
Beutelperücke, die, baroka, barovka* z mošnjo.
Beutelschneider, der, zmikar, zmikavt.
Beutelschneiderei, die, zmikarstvo, zvito tatinstvo.
Beutelsieb, das, in den Mühlen, aus Pferdehaaren, žimnata ruta; aus Wolle, volnato sito; auch schlechtweg, ruta, sito.
Beutelstolz, *adj.*, fein, z mošnjo rožljati, z mošnjo ob mizo pokati, z mošnjo bahati; s. auch Geldstolz.
Beteltuch, das, sitarsko platno.
Beutelustig, *adj.*, ropa željan.
Beutelwelle, die, in der Mühle, vreteno.
Beuten, *v. a.*, ropati, pleniti, auch porobiti, robiti, posilno vzeti, dobiti; s. auch Erbeuten.
Beutenheide, die, gojzd, v kterem se dobivajo divje bčele.
Beutenhonig, der, divji med.
Beutenleim, s. Vorwachs.
Beutesucht, die, pohlep za plenam, plenoželjnost.
Beutesüchtig, *adj.*, plenoželjen, plenohlepen, plena željan.
Beutetheil, der, delež plena.
Beutheie, die, nabijavnik, nabojec, pogon.
Beutler, der, mošnjar, rokovičar; Beutler sein, mošnjariti.
Beutlerin, die, mošnjarica.
Beutling, der, tolčeni junec.
Beutner, der, čuvaj divjih čebel, gojzdni čebelar.
Beversen, s. Befingen.

Bevogten, *v. a.*, varha dati, dajati; s. auch **Bevormunden.**

Bevölkern, *v. a.*, z ljudmi napolniti, naseliti, nach *Gutsm.* poljudstvati, (poljudstviti); *poln.* u. *böhm.* zaludnić, zalidniti; diese Stadt ist stark bevölkert, to mesto ima obilo stanovavcov, ljudi; das Land ist zu wenig bevölkert, dežela je premalo naseljena; Amerika wird von Europa aus bevölkert, Amerika dobiva svoje prebivavce iz Evrope; *v. r.*, das Land bevölkert sich, število prebivavcov se množi, itd.

Bevölkert, *adj.*, naseljen, poln ljudstva, nach dem *böhm.* ljudnat.

Bevölkerung, die, naselitev, naselitva, naselovanje, ljudstvo, prebivavci, stanovavci, *poln.* ludność.

Bevölkerungsliste, die, popis ljudstva.

Bevölkerungsstand, der, ljudstva število, stan ljudstva.

Bevölkerungsstatistik, die, popis stanovavstva, ljudstvena štatistika.

Bevollmächtigen, *v. a.*, pooblastiti, oblastiti, pooblastovati, pooblaščevati; ermächtigen, moč, oblast dati, dajati komu.

Bevollmächtiger, der, pooblastivec, pooblastnik.

Bevollmächtigte, der, pooblastenec, pooblaščenec; die, pooblastenka, pooblaščenka.

Bevollmächtigung, die, pooblastenje, pooblaščenje, pooblastilo, *böhm.* plnomocenství.

Bevollmächtigungs-, in Zstg., pooblastni, pooblastivni.

Bevollmächtigungsclausel, die, pooblastni pristavek.

Bevollmächtigungsvertrag, der, pooblastna, pooblastivna pogodba.

Bevor, *adv.*, pred, preden, prej, poprej, popred; er muß bevor eine Prüfung bestehen, popred se mora podvreči preskušnji; einem bevor thun, kommen, prehiteti, prestreči koga; s. **Zuvor**; bevor haben, memo drugih, pred druzimi imeti, memo druzih biti boljši; s. auch **Vorhaben**; bevor bleiben, bevor sehen, s. **Uebrig, Voraus**; als *conj.*, (ehe) bevor du gehest, preden odideš, pred ko (kakor) odrineš; wolle nicht andere retten, bevor du selbst der Noth entgangen, dokler sam ne uideš.

Bevormunden, *v. a.*, dati, dajati, postaviti, postavljati komu varha, biti komu varh, gospodariti komu; nach Einigen auch podrokovati koga.

Bevormundet, *adj.*, pod varham, skerbnikam.

Bevormundete, der, varovanec.

Bevorrechten, Bevorrechtigen, *v. a.*, prednost dati, dajati komu, podeliti posebno pravico (predpravico †); s. auch **Privilegiren, Privilegirt.**

Bevorreden, *v. a.*, ein Buch, napisati, spisati, pisati predgovor.

Bevorstehen, *v. n.*, einem, čakati koga; mir stehet ein Unglück bevor, mene čaka nesreča; dem Geklagten stehet bevor, toženi je dolžen, ima dolžnost, auch smo, dano mu je na voljo; der Winter stehet uns bevor, zima nastaja, se bliža.

Bevorstehend, *adj.*, prihajoč, prihodenj, bliženj, nastajoč, kar nastaja, kar pride, kar ima nastopiti, *böhm.* budouci.

Bevortheilen, *v. a.*, prekaniti, prekanjati, ganiti, očiganiti, opehariti, noriti, prevariti koga, nach *V.* podvesti, nach *Gutsm.* obžertati, žertati, bei *Dalm.* provečati; s. auch **Beeinträchtigen.**

Bevortheilung, die, ukanjenje, prevara.

Bevorthun, s. **Zuvorthun.**

Bevorworten, *v. a.*, befürworten, zagovarjati, priporočati koga, izgovarjati kaj; ein Gesuch bevorworten, podpirati prošnjo.

Bevorzugen, *v. a.*, einen, predstvo, prednost, pervenstvo dati, dajati komu, v dobri, (boljši) versti imeti, pred drugimi koga čislati, komu na roko iti; diese Stadt ist durch ihre Lage zum Handel besonders bevorzugt, to mesto je po svoji legi posebno pripravno za kupčijo.

Bewachen, *v. a.*, čuti, čuvati, stražiti nad čim, varovati kaj, pod stražo imeti, deržati; er bewacht jeden seiner Schritte, preži, gleda, pazi na vsako njegovo stopinjo, nach *V.* auch okovariti.

Bewacher, s. **Wächter.**

Bewachsen, als, *v. n.*, obrasti, zarasti, obraščati, obrašati se; der Hügel ist bewachsen mit Gras, berdo je obraščeno, obrašeno s travo, po hribu je zrasla trava; als *v. a.*, obrasti, obraščati, obrašati.

Bewachung, die, straža, čuvanje, varovanje.

Bewaffnen, *v. a.*, (nach *Grimm* **Bewafnen**), oborožiti, oboroževati, orožiti koga, orožje dati, dajati komu, orožje razdati med ljudstvo; sein heller Verstand bewaffnete ihn gegen dieses Blendwerk, bistri razum mu je bil orožje, ga je varoval pred tem slepilam; die Hand mit einem Stein, kamen vzeti v roko; *v. r.*, za orožje prijeti, prijemati.

Bewaffnet, *adj.*, orožen, pod orožjem, v orožji; mit bewaffneter Hand, z orožjem v roci, z orožjem; bewaffnete Macht, orožena, obrožena moč; mit bewaffneten Augen, s pomočjo povekševavnika, teleskopa.

Bewaffneter, der, oroženik, oboroženec.

Bewaffnung, die, oroženje, oborožba; Waffen, orožje.

Bewahranstalt, die, oskerbovavnica, varovavnica.

Bewahren, *v. a.* u. *r.*, obvarovati, varovati, čuvati, ohraniti, hraniti koga, se; (varovati kommt auch im *Böhm.* u. *Poln.* vor); Feuer und Licht bewahren, varovati ogenj; aufheben, shraniti, shranovati; Gott bewahre, Bog obvaruj, Bog obvari, Bog ne daj, ne prizadeni, Bog prenesi; ei bewahre, nikar, nikakor, kratko nikar, Bog tega vari; česa oder pred čim varovati; die Gränzen bewahren, braniti meje, zaslanjati; ein Geheimniß, zamolčati, molčati; s. a. **Behalten, Halten.**

Bewähren, *v. a.*, die Wahrheit beweisen, spričati, pričati, spričevati, dokazati, skazati, izkazati, izkazovati, poterditi, poterjevati, terditi; prüfen, skusiti, skušati; dauerhaft machen, poterditi, uterditi; was bewährt besser die Wahrheit dieser Worte, kaj spričuje jasnej resnico teh besed; *v. r.*, izkazati, izkazovati se; das hat sich als nützlich bewährt, to se je pokazalo, skazalo, da je koristno; diese Nachricht hat sich nicht bewährt, ta glas se ni poterdil, nach *V.* poresničil.

Bewahrer, der, varh, varovavec, hranivec, varovnik, čuvar.

Bewährer, der, terdivec, preskusnik.

Bewahrheiten, *v. a.* u. *r.*, s. **Bewähren.**

Bewahrheitung, s. **Bewährung.**

Bewährlich, *adj.*, kar se da poterditi, izkazati.

Bewährt, *adj.*, durch Proben, skušen, preskušen, poterjen; glaubwürdig, verjeten, resničen, istinit; echt, prav, pristen; oft bewährte Treue, zvestoba, ki se je večkrat (v djanji) skazala.

Bewährtheit, die, resničnost, skušenost, pravost, verljivost, verjetnost, terdnost.

Bewahrung, die, čuvanje, varovanje.

Bewährung, die, dokaz, doterdba, poterdba.

Bewahrungsmittel, das, varovalo, branilo.

Bewalden, *v. a.*, gojzd zasejati, zarediti kje, nad čem.

Bewaldet, *adj.*, gojzdnat, z gojzdi obraščen, obrašen.

Bewaldrechten, *v. a.*, obtesati, obtesovati, (na debelo) obdelati.

Bewallen, *v. a.*, osuti, osipati, osipavati (hmelj); den Boden, okope, nasipe narediti, delati.

Bewältigen, *v. a.*, premoči, premagati, zmoči, omoči, zmagati, zmagovati, obvladati, užugati; die Müdigkeit, der Schlaf bewältigte ihn, trud ga je zvil, spanje ga je omoglo; wer wird ihn bewältigen, kdo bo njemu kos; einen Aufruhr, ukrotiti, udušiti punt.

Bewältiger, s. **Bezwinger.**

Bewalzen, *v. a.*, povaljati, z valarjem, valam povleči.

Bewälzen, *v. a.*, privaliti, navaliti, valiti kaj, nn kako reč.

Bewandeln, s. **Wandeln.**

Bewandert, *adj.*, in einer Sache, zveden, znajden, skušen, vajen, učen v čem, auch vikel čemu; er ist in der Geografie sehr bewandert, zemljopisje prav dobro zna, *serb.* vešt čemu; ein bewandertes Buch, bukve mnogo brane; ein bewanderter Weg, obhojena, oglajena pot.

Bewandniß, Bewandtniß, Bewandschaft, die, kakošnost, takošnost, okolišina, okolišina; haben, kakšen, kakov biti, takošen, takov biti; was für eine Bewandniß hat es mit dem Aufschube seiner Reise, kako je, de se njegovo popotvanje tako dolgo odlaša; nach Bewandniß der Umstände, po okoliščinah, okolišinah; damit hat es eine ganz andere Bewandniß, to je (bilo) vse drugač; s. a. **Beschaffenheit.**

Bewandt, *adj.*, wie bewandt, kak, kakov; so bewandt, tak, takov; die Sache ist so bewandt, reč je taka; bei so bewandten Umständen, Sachen, ker je tako, pri tem takem, v tacih okolščinah, okolišinah, ker so reči tako nanesle.

Bewappnen, Bewapnen, s. **Bewaffnen.**

Bewässern, *v. a.*, eine Wiese, napeljati, napeljevati vode, spustiti vodo na travnik; bewässerte Thäler, doline, ki jih potoki obilo močijo, namakajo.

Bewässerung, die, napeljevanje, spuščanje, spušanje vode, močilo.

Bewedeln, *v. a.*, mahljati, pahljati na koga.

Bewegbar, *adj.*, gibljiv, premakljiv, pomičen, premičen; s. auch **Beweglich.**

Bewegbarkeit, s. **Beweglichkeit.**

Bewegen, *v. a.*, eine Sache bewegen, rücken, premakniti, premikati, kreniti, kretati; aus dem Stande der Ruhe bringen, preganiti, ganiti, zganiti, pregibati, gibati, omajati, majati, ogugati, (ojugati), gugati; der Sturm bewegte das Meer, vihar je zburkal morjo; *fig.* den Willen bestimmen, pregovoriti, pregovarjati, pripraviti, napravljati, nagovarjati, nagniti, spodbuditi, spodbujati koga k čemu; rühren, giniti, v serce iti, seči, segati, serce stresti, zganiti; was bewog dich dazu, kaj te je napravilo, nagnalo k temu; er hat sich bewogen gefunden, sprevidil, spoznal je za dobro; schnell die Augen bewegen, z očmi migati, tripati; das Volk bewegen, puntati, šuntati; der Dampf bewegt den Wagen, sopar goni voz; der künftige Lohn bewegt ihn nicht, prihodnje plačilo ga no mika; das war schon oft bewegt, to je bilo že velikrat v misel vzeto; deine Worte könnten wohl einen Stein bewegen, tvoje besede bi ganile, omečilo kamen; *v. r.*, sich bewegen, spazieren, sprehajati se, razhajati se, prehajati se, in U. K. u. *serb.* šetati; kein Lüftchen bewegt sich, ni najmanjšiga veterca (sape), nič se ne gane; die Tische bewegen sich, mize se gibljejo, se premikajo, se sučejo, verté; alles bewegte sich nach dem alten Geleise, vse je šlo po starem; die Erde bewegt sich um die Sonne, zemlja se suče, se verti, teka okoli solnca.

Bewegend, *adj.*, gibajoč, kretajoč; bewegende Kraft, s. **Bewegkraft.**

Beweger, der, gibavec, kretavec.

Beweggrund, der, Motiv, nagib, nagen, nagibljej, *böhm.* u. *poln.* povod; was war der Beweggrund von dieser deiner Handlung, kaj te je napravilo, nagnilo, nagnalo, de si to storil.

Bewegkraft, die, gonivna, gibavna, kretavna, gibna moč, gibalo, kretalo.

Beweglich, *adj.*, ganljiv, preganljiv, gibljiv, premakljiv, pomičen, kreten, gibčen; beweglich bitten, živo, ginljivo prositi; s. a. **Rührend**; bewegliche Güter, premakljive reči, in U. K. giboče imanje, giboče (in negiboče) blago; bewegliche Feste, prestopni, prestavni prazniki.

Beweglichkeit, die, Fähigkeit bewegt werden zu können, ganljivost, pregibljivost, gibčnost, premakljivost.

Bewegsam, s. **Beweglich.**

Bewegsamkeit, s. **Beweglichkeit.**

Bewegt, *adj.*, ganjen, ginjen, razburkan; er war bewegt aus Mitleid, užalilo se mu je, smilil se mu je; mit bewegtem Herzen, ginjeniga serca.

Bewegung, die, gib, ginj, gibanje, kretanje, *poln.* ruch; in Bewegung sein, gibati se, kretati se; in Bewegung kommen, preganiti, zganiti se, kreniti se, pregibati se, zagibati se, začeti se gibati; in Bewegung bringen, sečen, zagnati, zaganjati, pognati, ogugati, omajati, zagibati; Bewegung, die, des Leibes, zur Gesundheit, sprehod, sprehajanje; (eine solche) Bewegung machen, sprehoditi, sprehajati se; die Bewegungen unter dem Volke, gibanje med ljudmi, zavzdig, hrup; s. auch **Aufstand, Aufruhr, Unruhe**; Bewegung des Gemüthes, ganjenje, gibanje serca; Antrieb, nagib, nagon; aus eigener Bewegung, iz lastniga nagona, sam od sebe, iz dobre volje; eine Bewegung machen gegen einen Ort, oberniti, mahniti, zakreniti jo proti kaoimu kraju; die Bewegung der Gestirne, hod, premikanje zvezd; die Stadt war in Bewegung, vse je bilo na nogah, ljudstvo je vrelo, derlo.

Bewegungsgesetz, das, postava gibanja.

Bewegungsgrund, s. **Beweggrund.**

Bewegungskraft, s. **Bewegkraft.**

Bewegungskunst, s. **Mechanik.**

Bewegungslehre, die, nauk od gibanja, giboslovje.

Bewegungslos, *adj.*, neganljiv, negibljiv, negiben, nepremakljiv, kar se ne gane, brezgiben.

Bewegungslosigkeit, die, negibljivost, brezgibnost, negibčnost.

Bewegungsmesser, der, gibomér.

Bewegungspunct, der, osredek gibanja, gibnjak.

Bewegungstrieb, der, nagon k gibanju, gonilo.

Bewegungsursache, Bewegursache, die, vzrok gibanja, gibálo.

Bewehen, *v. a.*, opihljati, opihljevati; s. a. **Anwehen.**

Bewehren, *v. a.*, oborožiti, z orožjem oskerbeti, orožje dati, dajati; s. a. **Bewaffnen.**

Beweiben, *v. a.*, oženiti, ženiti koga; *v. r.*, sich beweiben, oženiti, ženiti se.

Beweibt, *adj.*, ožnjen, *böhm.* ženaty.

Beweiden, *v. a.*, s. **Abweiden**; ein Feld beweiden, pasti na (po) kakem polji.

Beweinen, *v. a.*, objokati, objokovati, oplakati, oplakovati koga, jokati se nad kom, čez koga, solze točiti; *v. r.*, sich beweinen, (vom Wein), oviniti se, viniti se.

Beweinenswürdig, *adj.*, joka vreden, objokovanja, solz vreden, žalosten, reven.

Beweint, *adj.*, objokovan, obžalovan; beranscht, vinjen, vinsk.

Beweis, der, dokaz, sprićba, izkaz, *russ.*, *böhm.* u. *poln.* auch dovod; davon gibt uns die Geschichte einen recht auffallenden Beweis, to se prav očitno vidi v zgodovini, to nam očitno sprićnje, kaže zgodovina; Beweis ad hominem, dokaz po človeku; ein ganzer, halber Beweis, poln, cel dokaz, pol dokaza; den Beweis führen, dokazovati; der Vater züchtiget sein Kind, zum Beweis (oder ein Beweis), daß er es liebt, oče strahuje otroka, iz česar se vidi, da ga ljubi; dein Beweis hinkt, tvoj dokaz omahuje, straní (straneti).

Beweis-, in Zstzg., dokažni.

Beweisantritt, der, nastop dokaza.

Beweisart, die, naklon, način dokazovanja, dokazovalo.

Beweisartikel, s. **Weisartikel.**

Beweisbar, *adj.*, dokazljiv; das ist nicht beweisbar, to se ne more dokazati.

Beweisbarkeit, die, dokazljivost.

Beweisdocument, s. **Beweismittel.**

Beweiseinrede, die, dokazni odgovor.

Beweisen, *v. a.*, dokazati, dokazovati, auch in den übrigen slav. Mundarten; — sprićati, sprićevati, pričati, skazati, izkazati, skazovati; bezeugen, in U. K. auch posvedočiti, svedočiti; er hat ihm viel Gutes bewiesen, veliko dobriga mu je storil, skazal; beweise jetzt deine Treue, pokaži zdaj, de si zvest; das beweist seine Bosheit, to kaže, razodeva njegovo hudobijo; *v. r.*, sich dankbar beweisen, skazati se, pokazati se hvaležniga.

Beweisfällig, *adj.*, kteri v dokazovanji zgubi.

Beweisfrist, die, dokazni rok, dokazna doba.

Beweisführer, der, dokazovavec, skazovavec, izkazovavec.

Beweisführung, die, dokazovanje.

Beweisgegenstand, der, reč dokaza.

Beweisgrund, der, dokaz, dokazalo, uterjevalo †.

Beweiskraft, die, moč dokaza, dokazna moč, dokaznost.

Beweislast, die, dolžnost dokazovanja.

Beweislich, s. **Beweisbar.**

Beweismittel, das, dokazovalo, dokaz, dokazni pomoček.

Beweispflicht, s. **Beweislast.**

Beweispunct, der, dokazni stavek.

Beweisregel, die, dokazno pravilo.

Beweissatz, der, dokazni stavek.

Beweisschein, der, dokazni list, sprićba.

Beweisschrift, die, dokazni spis, spisani dokaz.

Beweißen, *v. a.*, pobeliti, beliti.

Beweisstelle, die, dokazno mesto, dokazne besede.

Beweisstück, s. **Beweismittel.**

Beweisthum, das, s. **Beweis, Beweisgrund.**

Beweisthümler, der, vsedokaznik †.

Beweisurkunde, die, dokazno pismo.

Beweisverfahren, das, dokazno ravnanje, ravnava pri dokazovanji.

Bewenden, *v. n.*, lassen bei etwas, pustiti, puščati, pušati pri čem, ostati, ostajati pri čem, pustiti kakoršno je, zadovoljevati s čim.

Bewenden, das, es hat sein eigenes Bewenden damit, s. **Bewandtniß**; es soll dabei sein Bewenden haben, naj ostane kakor je, pri tem, kar je.

Bewerb, s. **Gewerb.**

Bewerben, sich, *v. r.*, um etwas, prizadjati, prizadevati si, pognati, poganjati se za kaj, iskati česa; um ein Amt, prositi za službo; um die Hand eines Mädchens, snubiti.

Bewerber, der, prosivec, prošnik, iskavec; s. **Werber.**

Bewerbung, die, iskanje, prošenje.

Bewerbungsfrist, die, rok, doba za prošnjo.

Bewerfen, *v. a.*, ometati, ometovati s čim, vreči, metati, nakidati kaj; mit Koth, zablatiti, oblatiti; mit Sand, osuti, osipati.

Bewerkstelligen, *v. a.*, storiti, delati, narediti, narejati, napraviti, doveršiti, dodelati, izdelati, obaviti, opraviti, izpeljati kaj.

Bewerkthätigen, *v. a.*, z delam, v djanji pokazati, pokazovati.

Bewerthen, *v. a.*, preceniti kaj.

Bewerthung, die, cenitev.

Bewetteifern, sich, *v. r.*, poganjati se s kom, vadljati se s kom, *serb.* utjecati se.

Bewichsen, *v. a.*, pomazati, mazati, osvetlati, svetlati, povoščiti, voščiti, vošiti.

Bewickeln, *v. a.*, poviti, povijati, oviti, ovijati, omotati, omotavati.

Bewiehern, s. **Anwiehern.**

Bewilligen, *v. a.*, dovoliti, dovoljevati, pripustiti, dopustiti, dopuščati, dopušati kaj, dati, dajati dovoljenje, privoliti, privoljevati v kaj, k čemu; ein Gesuch, auch uslišati prošnjo; einen Gehalt bewilligen, dati, podeliti plačo.

Bewilligung, die, dovoljenje, dopust; Bewilligung geben, ertheilen, s. **Bewilligen.**

Bewillkommen, Bewillkommnen, *v. a.*, pozdraviti, pozdravljati, sprejeti, sprejemati, sprimljati koga (z besedami: Bog te sprimi, dobro prišel, Antwort, še bolje našel); *böhm.* u. *poln.* vitati.

Bewillkommung, die, pozdrav, sprimljanje, lep dočak.

Bewimmern, *v. a.*, cviliti nad kom, javkati nad kom.

Bewimpeln, *v. a.*, jadra in bandero razgernili, razpeti; s. auch **Verdecken.**

Bewinden, *v. a.*, poviti, povijati, oviti, zaviti, zamotati.

Bewinseln, *v. a.*, cviliti, ječati nad kom, za kom; s. auch **Beweinen, Bewimmern.**

Bewirkbar, *adj.*, storljiv, kar se more, kar se da storiti, narediti, izpeljati.

Bewirken, *v. a.*, storiti, delati, narediti, narejati, učiniti, opraviti, opravljati, izpeljati, izviti; Unmäßigkeit bewirkt verschiedene Krankheiten, nezmérnost dela, napravlja razne bolezni; s. auch **Erwirken**; das hat seinen Tod bewirkt, to je storilo, da je umerl, to mu je smert nakopalo, zavdalo, naključilo, naklonilo; einem einen Dienst, komu slnžbo dobiti.

Bewirklichen, s. **Verwirklichen.**

Bewirthen, nach *Grimm* **Bewirten**, *v. a.*, pogostiti, gostiti, auch *altsl.* pogostovati, gostovati, *serb.* auch počastiti, častiti.

Bewirther, der, gostnik, gostivec; s. **Gastgeber.**

Bewirthlich, *adj.*, gostljiv, ki rad gostuje, gostje napravlja, daje.

Bewirthschaften, *v. a.*, gospodariti, gospodarstvo oskerbovati, upravljati; den Boden, obdelovati.

Bewirthung, die, gostovanje, pogostovanje, gostba, gostija.

Bewitzeln, *v. a.*, etwas, šaliti, šalo imeti, počenjati s čim, posmehovati se čemu.

Bewohnbar, *adj.*, pripraven, dober za stanovanje; das Haus ist nicht mehr bewohnbar, v tej hiši se ne more (ni moči) več stanovati, prebivati.

Bewohnen, *v. a.*, einen Ort, prebivati v kakem mestu, stanovati, živeti; Krain wird von Slovenen bewohnt, na Krajnskem prebivajo Slovenci.

Bewohner, der, prebivavec, stanovavec, stanovnik, *russ.* žitelj; der Ebene, poljec, poljančan, poljanec; der Niederung, dolenec; eines Berges, gorenec, gorjanec; eines Landes, deželan; eines Marktes, teržan; einer Stadt, meščan, mestničan, mestnjan; eines Dorfes, vaščan, vašan, selan; einer Burg, grajan; eines Staates, deržavljan; einer Insel, otočan; Englands, Angličan, usf.

Bewohnerin, die, prebivavka, stanovavka.

Bewohnung, die, stanovanje, prebivanje (v kaki hiši, deželi.)

Bewölben, s. **Wölben.**

Bewölken, *v. a.* u. *r.*, pooblačiti, oblačiti, naoblačiti, z oblaki zakriti, pomračiti, mračiti, zavleči se, obleči se, potamniti se; der Himmel hat sich bewölkt, pooblačilo se je, oblačno je.

Bewölkt, *adj.*, oblačin, mračin, temen.

Bewollt, *adj.*, z volno odet, pokrit; dichtbewolltes Schaf, ovca goste volne.

Beworfeln, *v. a.*, (žita) naveti, navejati na kaj.

Bewunderer, der, kdor se komu čudi, hvalivec, častivec, čislavec.

Bewundern, *v. a.*, etwas, počuditi, začuditi, čuditi se čemu, auch nad čim, nach *M.* (jedoch weniger zu empfehlen), občudovati kaj; *altsl.* und in allen übrigen slav. Mundarten, diviti se; *fig.* močno hvaliti, povzdigovati, častiti, čislati; s. auch **Anstaunen.**

Bewunderung, die, čudenje, začud; er ist

die Bewunderung der ganzen Stadt, vse ga gleda in se mu čudi, vsemu mesto je čudo.

Bewunderungsvoll, *adj.*, čudeč se, kdor se močno čudi.

Bewundernswerth, =würdig, *adj.*, čuden, čudovit, čuda vredon.

Bewürden, *v. a.*, podeliti komu čast, dostojnost; f. auch Graduiren.

Bewurf, der, omet, mavta*; f. a. Entwurf.

Bewurzeln, *v. a.* u. *r.*, ukoreniti se, ukoreniniti se, ukoreničiti se, korenine pognati, gnati.

Bewürzen, f. Würzen.

Bewußt, der, vedez, ved; ohne meinen Bewußt, brez mojiga vedeza, brez moje vednosti; f. auch Wissen.

Bewußt, *adj.* u. *adv.*, znan, auch vedeč; das ist mir bewußt, to vem, to mi je znano; es ist mir noch bewußt, še pomniu, pametim; sich selbst nicht bewußt sein, ne zaveditі, ne zavedati se, ne vediti sam za se, ne čutiti se; sich seiner selbst bewußt werden, zaveditі se, začutiti se; er ist sich der Untreue bewußt, čuti se kriviga nezvestobe, čuti se, da se jo zagrešil z nezvestobo.

Bewußtlos, *adj.*, ne vedoč, ne znajoč; ohne Besinnung, f. Besinnungslos.

Bewußtlosigkeit, f. Besinnungslosigkeit.

Bewußtseyn, Bewußtsein, das, seiner selbst, zavednost, svest-i, zavest-i, čut; das Gewissen, vest; das Bewußtsein verlieren, ne zaveditі se, ne čutiti se, omunjaveti (?), ne biti sam pri sebi; f. auch Besinnung; es wieder erlangen, zaveditі, zavedati se, k sebi priti; zum Bewußtsein kommen, začutiti se, spoznati, spoznovati samiga sebe; das Bewußtsein meiner Unschuld macht mich stark, svest moje nedolžnosti mi daje moč, ober ker sim si v svesti, da sim nedolžen.

Bey, *praep.*, f. Bei.

Bey, der, beg.

Bezacken, f. Auszacken.

Bezahlbar, *adj.*, kar se da splačati, splačljiv.

Bezahlen, *v. a.*, plačati, plačevati, splačati, poplačati, in U. K. u. *serb.* platiti, v. *pf.* u. plačati (plačati) v. *impf.*; zu theuer bezahlen, preplačati, preplačevati; baar bezahlen, z gotovimi dnarji plačati; der Kaiser bezahlt uns, cesar nas (nam) plačnje; sich bezahlt machen, plačati se s čim, plačilo zadobiti; er hat es mit dem Leben bezahlt, plačal je z življenjem, življenje ga je stalo; das sollst du mir bezahlen, to te bu bolelo, vernil ti jo bom; der Natur die Schuld bezahlen, dati Bogu dušo; bei Heller und Pfennig, do zadnjiga vinarja; er läßt sich seine Arbeit bezahlen, jemlje veliko plačilo za svoje delo; mit gleicher Münze bezahlen, odpiti, kakor je kdo napil.

Bezahler, der, plačnik, plačevavec; f. Zahler.

Bezahlung, die, die Handlung, plačevanje; das Geld, plača, plačilo; f. Zahlung.

Bezähmbar, *adj.*, ukrotljiv, kar se da ukrotiti, pripitomiti.

Bezähmen, *v. a.*, ukrotiti, pokrotiti, krotiti, obujzdati, ujzdati; zahm machen, pripitomiti, privaditi, udomačiti; sich bezähmen, vzderžati, vzderževati se, krotiti se, premoči, premagati samiga sebe; als *v. r.*, er bezähmt sich nicht, ein Glas Wein zu trinken, ne derzne, ne upa si, ne utegne.

Bezähmer, der, krotivec, ukrotnik.

Bezähmerin, die, krotivka.

Bezähmung, die, krotonje; (kročenje), ukrota, privadba.

Bezähnen, *v. a.*, nazobiti, ozobiti, zobe dati.

Bezanken, *v. a.*, prepirati se zastran česa.

Bezaubern, *v. a.*, očarati koga, začarati komu, *altsl.* očarovati. (čarati kommt auch im *Serb.*, *Poln.* u. *Böhm.* vor); ocoprati koga, zacoprati* komu, narediti, narejati komu, ovražiti (*russ.* obvorožit); *altsl.* u. *serb.* auch obajati, bajati; durch stieres Anschauen, ureči, nročiti; f. auch Hinreißen, Betäuben.

Bezaubernd, *adj.*, očaroven, prelep, čuda lep in mil, mamen, mikaven.

Bezaubert, *adj.*, očaran, uročen, omamljen, zamaknjen.

Bezauberung, die, očara, omama, uroki, (*altsl.* nrok).

Bezäumen, *v. a.*, oberzdati, berzdati, obujzdati, ujzdati od. uzdati.

Bezäunen, *v. a.*, zagraditi, ograditi, ograjati, graditi, oplotiti, plotiti.

Bezechen, *v. a.*, napojiti, opiti, upijaniti koga; *v. r.*, sich bezechen, upijaniti se, opiti se; *böhm.* (mit Bier), ochmeliti se.

Bezecht, *adj.*, pijan, nadelan, nasekan, terčen, vinjen.

Bezeichnen, *v. a.*, zaznamnjati, zaznamnjevati, zaznamiti, zaznamovati, znamuje postaviti, dati, *altsl.* znamenovati, *russ.* u. *poln.* označiti; das bezeichnet sein Herz, to pokazuje, kaže, kakšniga je serca; das ganze Papier bezeichnen, ves popir počertati, porisati, narisati; man bezeichnet ihn allgemein als den Mörder, vsi na-nj kažejo, vsi pravijo, da ga je on umoril; den Weg bezeichnen, pot povedati, pokazati; bestimmt bezeichnen, določno zapisati, omeniti; mit dem Kreuze bezeichnen, podkrižati, zakrižati.

Bezeichnend, *adj.*, naznaniven, kazaven, poseben.

Bezeichnet, *adj.*, zaznamnjan, omenjen, naznanjen.

Bezeichnung, die, zaznamenjevanje, zaznam, zaznamba.

Bezeigen, *v. a.*, durch That zu erkennen geben, pokazati, pokazovati, kazati, skazati, skazovati; er bezeigte große Freude, prav vesel je bil (viditi); f. a. Erweisen; *v. r.*, sich bezeigen, betragen, skazati, skazovati se, obnašati se; sich freundlich bezeigen, kazati se prijazniga; sich dankbar bezeigen, hvaležen biti, hvaležnost skazati.

Bezeigen, das, obnašanje, ravnanje.

Bezeihen, f. Zeihen.

Bezeptert, *adj.*, z žezlam v roki.

Bezetteln, *v. a.*, listke prilepiti, prišiti na kaj; f. auch Bescheinigen.

Bezeugen, *v. a.*, als Zeuge aussagen, pričati, spričevati, pričati, auch posvedočiti, svedočiti, poterditi, poterjati; stark bezeugte Anklage, obtožba na mnogo prič operta; sie bezeugten sich alle sehr zufrieden mit dem Gedicht, vsi so rekli, da jim je bila pesem prav všeč.

Bezeuger, der, spričevavec, svedok.

Bezeugung, die, pričanje, spričba, spričevanje, svedočanstvo, svedočba.

Bezeugungseid, der, prisega, s ktero kdo svoje besede poterjuje.

Bezicht, f. Beschuldigung.

Bezichtigen, f. Beschuldigen.

Beziehbar, *adj.*, f. Bezüglich; ein beziehbares Haus, nastanljiva hiša, hiša, v kteri se sme stanovati.

Beziehen, *v. a.*, ein Instrument beziehen mit Saiten, nategniti, napeti, napenjati, navleči, navezati, navezovati, naperiti strune, ostrunitі, ovleči; das Bett mit dem Ueberzuge, prevleči posteljo z —, ogerniti, ogrinjati; ein Bett mit Vorhängen, den Wald mit Netzen, ovleči; die Gränzen beziehen, besichtigen, mejo obiti, obhoditi, obhajati, iti na meje; ein Haus, ein Zimmer, d. i. einziehen, preseliti se, vseliti se, seliti se v —, nastaniti se nach *M.* udomoviti se; einen Posten mit Soldaten, obstaviti, obstavljati, obkoliti mesto; mit Krieg einen, z vojsko nad koga pasti, priti, iti; ein Geld, potegniti, vleči dnarje; einen Wechsel, f. Trassiren; Waaren, dobiti, dobivati, naročiti, naročati, prejeti, prejemati, jemati (od kod); d. i. jemanden hinterlistig betrügen, vjeti koga; etwas auf sich beziehen, na se obračati; Schamröthe bezog sein Antlitz, rudečica ga je polila; Messen beziehen, iti, hoditi na sejme (z blagam); das Lager beziehen, utaboriti se; das Buch ist durch unsere Buchhandlung zu beziehen, te bukve se dobivajo v (po) naši knjigarniei; der bezogene Himmel, oblačno nebo; *v. r.*, sich beziehen, der Himmel bezieht sich, nebo se oblači, oblači se, nebo se je prevleklo; sich auf etwas, d. i. berufen, nanašati se na kaj, vleči na kaj, povračati se na kaj, *russ.* otnosit sja; sich auf Zeugen, naslanjati se, opirati se na priče, nach *V.* klicati na priče, a. v misel vzeti, jemati; sich worauf beziehen, erstrecken, zadeti, zadevati kaj, tikati se česa, segati, prostirati se do česa.

Beziehend, *adj.*, oziraven, nanašaven; beziehend auf, f. Bezüglich; beziehende Fürwörter, oziravne zaimena.

Beziehlich, f. Bezüglich.

Beziehung, die, der Geige, napér, navlak, nateg strun; des Hauses, preselitev v hišo, preseljevanje; Beziehung einer Sache zur andern, razmera, razmérje med eno in drugo rečjo, nanos ene reči na drugo, *russ.* odnošenje; Beziehung haben, nehmen auf etwas, nanašati se, prostirati se na kaj, tikati se česa; Rücksicht, ozir, pogled; mit Beziehung auf eine frühere Antwort, nanašaje se, povračaje se na prejšni odgovor; in Beziehung auf das Vermögen, gledé na premoženje, kar se tiče imenja; ich stehe in keiner Beziehung zu ihm, nimam nikakoršne zveze, dotike ž njim.

Beziehungs=, in Zstzg., nanosni, nanašavni, ozirni; f. Relativ.

Beziehungsweise, *adv.*, ozirama; *poln.* odnośnie, względnie.

Beziehen, *v. a.*, meriti na kaj, nameriti, namenuiti, namérjati kaj, naklepati na kaj.

Bezieren, f. Zieren.

Beziffern, *v. a.*, naštevilkati, poštevilkati, s številkami zaznamnjati, v številkah nastaviti, nastavljati.

Bezimmern, *v. a.*, obtesati, obtesovati.

Bezinnen, f. Verzinnen.

Bezirk, der, Umkreis, okraj, okrajna, okrog, okrožje, okolica, okolija, okoliše, okolišče; *poln.* u. *böhm.* obvod; *jur.* okraj (schon bei *Gutsm.*), kanton*; bei Jägern, in Bezirk bringen, v sredo vzeti, jemati; f. auch Umkreisen.

Bezirken, f. Begränzen.

Bezirks=, in Zstzg., okrajni, kantonski*.

Bezirksamt, das, okrajna gosposka.

Bezirksarzt, der, okrajni zdravnik.

Bezirksbehörde, die, okrajna oblast, nach *Gutsm.* oblastnija.

Bezirkschef, der, okrajni glavar.

Bezirkscollegialgericht, das, okrajna zborna sodnija.

Bezirkscommissär, der, okrajni komisar.

Bezirkseintheilung, die, razdelitev dežele v okraje.

Bezirkseinzelnrichter, der, okrajni samezni sodnik.

Bezirksgemeinde, die, okrajna občina.

Bezirksgericht, das, okrajna sodnija.

Bezirkshauptmann, der, okrajni glavar.

Bezirkshauptmannschaft, die, okrajno glavarstvo.

Bezirksinsaß, der, okrajnjan.

Bezirksklassa, die, okrajna dnarnica.

Bezirksobrigkeit, der, okrajna oblast, gosposka.

Bezirksrichter, der, okrajni sodnik.

Bezirksvorsteher, der, okrajni predstojnik†; f. Bezirkshauptmann.

Bezischen, f. Auszischen.

Bezoar, der, Bezoarstein, bezoar.

Bezoargaselle, Bezoarziege, die, (Antilope gazelle), bezoarska koza.

Bezogene, der, f. Trassat.

Bezollen, *v. a.*, col* naložiti, nalagati na kako robo.

Bezüchten, Bezüchtigen, f. Beschuldigen.

Bezüchtigung, f. Beschuldigung.

Bezuckern, *v. a.*, posuti, posipati s sladkorjem.

Bezug, der, Verhältniß, zadeva, razmera, razmérje, ozir, pogled; ein Bezug Saiten, strune (za ene gosli); f. auch Beziehung; Bettbezug, posteljna prevleka, povlaka; mit

Bezug auf, glede na kaj; dies hat darauf keinen Bezug, to ne spada sem, to se tega ne tiče, ne sega na to; s. auch **Beziehung**; der Bezug eines Gehaltes, poteg, potezanje plače, plača, prejemek, užitek, dohodek; Bezug einer Waare, dobivanje, prejem, jemanje, kupovanje blaga.

Bezügeln, s. **Zügeln**.

Bezüglich, *adj.* u. *adv.*, zadeven, dotičen; bezüglich dieser Angelegenheit, glede na to reč, s pogledam na to, kar se tiče te reči.

Bezüglichkeit, die, ozirnost.

Bezugnahme, die, mit, unter Bezugnahme auf mein letztes Schreiben, nanašaje se, povračaje se, z oziram na zadnje pismo.

Bezugs-, in Zstzg., zadevni, dotični.

Bezugsacten, *pl.*, dotični spisi.

Bezugsrecht, das, pravica, kako reč jemati, dobivati.

Bezugstitel, der, pravno ime, naslov prejema.

Bezupfen, s. **Zupfen**.

Bezwacken, *v. a.*, oščipniti, oščipati, ščipati, šipati, *fig.* umanjšati, znižati.

Bezwecken, *v. a.*, beabsichtigen, nameniti; s. auch **Bezielen**; mit Nägeln beschlagen, podkovati, kovati.

Bezweifeln, *v. a.*, etwas, dvomiti nad čim, zastran česa, nach *Jarn.* dimlovati, *altsl.* sum'néti se, *russ.* somnévatsja, *poln.* wątpić, *böhm.* pochibovati, *serb.* sumnjati se, dvoumiti, bei allen mit o čem; das muß ich bezweifeln, ne verjamem tega, težko bo to res.

Bezwicken, s. **Bezwacken**.

Bezwiebeln, s. **Zwiebeln**, **Prügeln**.

Bezwingbar, *adj.*, ukrotljiv, premagljiv.

Bezwingen, *v. a.*, premoči, premagati, premagovati, zmoči, zmagati, zmagovati, obladati, posiliti, presiliti, ukrotiti, pod se spraviti; *v. r.*, sich selbst bezwingen, premoči, premagati se, uderžati se; s. **Bewältigen**.

Bezwinger, der, premagavec, zmagavec, nach *M.* posilnik, presilnik.

Bezwinglich, *adj.*, premagljiv, zmagljiv.

Bezwingung, die, zmaga, oblada, premaga, premaganje; seit der Bezwingung des Aufstandes, odkar je bil punt udušen, zamorjen.

Bezwisten, *v. a.*, prepirati se za kaj; s. auch das gebräuchlichere **Bestreiten**.

Bianco, etwas in Bianco lassen, pustiti kaj prazno, belo, ne popisano.

Bibalien, *pl.*, zapitek.

Bibel, die, sveto pismo, biblija.

Bibel-, in Zstzg., svetopisemski, svetopismeni, biblijski, — svetiga pisma.

Bibelabschnitt, der, odloček (iz) svetiga pisma.

Bibelausdruck, der, svetopisemska beseda.

Bibelausleger, der, razlagavec, razkladavec, tolmač svetiga pisma.

Bibelauslegung, die, razlaga, razklad, tolmačenje svetiga pisma.

Bibelausspruch, der, svetopisemski izrek.

Bibelbeweis, der, dokaz iz svetiga pisma.

Bibelfeind, der, nasprotnik svetiga pisma.

Bibelfest, *adj.*, znajden, učen, znan v svetem pismu.

Bibelforscher, der, preiskovavec svetiga pisma.

Bibelgesellschaft, die, svetopisemska, biblijska družba.

Bibelkenntniß, die, znanje svetiga pisma.

Bibellehre, die, svetopisemski nauk.

Bibellesen, das, branje, probiranje svetiga pisma.

Bibelleser, der, bravec svetiga pisma.

Bibelmäßig, *adj.* u. *adv.*, svetopismen, po svetem pismu, kar se vjema, veže s svetim pismam.

Bibelsprache, die, svetopisemski jezik, govor.

Bibelstelle, die, mesto, besede iz svetiga pisma.

Bibelübersetzung, die, prestava sv. pisma.

Bibelverächter, der, zaničevavec svetiga pisma.

Bibelverehrer, der, spoštovavec, častivec svetiga pisma.

Bibelwerk, das, sveto pismo razlagano, z razlago.

Biber, der, (Castor fiber), daber, bober, pibra, nach *M.* auch breber, *serb.* dabar, in den übrigen slav. Mundarten, bobr.

Biber-, in Zstzg., dabrov, bobrov.

Biberbalg, der, dabrovina, bobrovina, bobrov meh.

Biberbau, der, bobrova hiša, *poln.* bobrownia.

Biberfang, der, lov na dabre, bobrov lov.

Biberfell, s. **Biberbalg**.

Bibersett, das, dabrova tolšča, tolša, mast.

Bibergeil, das, pibrovnja, dabrovina, *poln.* u. *böhm.* bobrov stroj, t. j. dabrove mode ali jajca.

Biberhaar, das, bobrova dlaka.

Biberhund, der, dabrar; s. a. **Otternhund**.

Biberhut, der, kastorec.

Biberjagd, s **Biberfang**.

Biberklee, der, trilistnik, limonka.

Bibernetz, das, mreža za dabre.

Biberschwanz, der, dabrov, bobrov rep.

Biberzahn, der, dabrov, bobrov zob.

Bibliognosie, die, knjigoznanstvo †.

Bibliograph, der, knjigopisec, knjigoznanec.

Bibliographie, die, knjigopisje, bibliografija.

Bibliomanie, s. **Büchersucht**.

Bibliothek, die, bukvarnica, knjižnica, biblioteka; dazu gehörig, knjižnični, bibliotečni.

Bibliothekar, der, bukvarnik, knjižničar, bibliotekar.

Biblisch, *adj.*, svetopisemsk, svetopismen, biblijsk; biblische Geschichte, zgodbe svetiga pisma.

Biblist, der, prijatel, znanec svetiga pisma.

Bickbeere, s. **Preisel-Heidelbeere**.

Bicke, die, kramp, pik, zobak; s. **Picke**.

Bickel, der, pikelj, pikon.

Bickelhaube, die, železna kapa, nach *M.* šišak, čelada; s. **Pickelhaube**.

Bicken, *v. a.*, kljuniti, kljevati, kavsniti, kavsati, pikniti, pikati; s. **Picken**.

Bieder, *adj.*, pošten, vreden, verl, dober, priden, prida, praveden, in U. K. auch keršen; *adv.*, pošteno i. t. d.

Biederfürst, der, verli, pošteni vladar.

Biederherz, das, poštena duša.

Biederherzig, *adj.*, dobroserčen, verliga, pošteniga serca.

Biederkeit, die, poštenost, verlost, verlina, vrednost, pravednost, *russ.* pravodušije.

Biedermann, der, pošten mož, verl mož, práv, zares mož, mož; keršén, voljan človek, mož; er ist ein Biedermann, mož je, da malo tacih, nach *V.* je mož, de je.

Biedermännisch, s. **Bieder**.

Biedermuth, **Biedersinn**, s. **Biederkeit**.

Biedersitte, die, poštena, dobra šega, navada.

Biedervolk, das, verli narod, dobri, pošteni ljudje.

Biederzeit, die, pošteni, dobri časi.

Biegbar, *adj.*, gibčen, vitek, pogljiv, upogljiv, šibek, *serb.* u. in U. K. auch židek (ak).

Biege, die, krivina, pregib, gib; bei den Böttchern, koza; s. **Beuge**, **Krümmung**.

Biegefall, der, sklon, padež.

Biegeln, s. **Bügeln**.

Biegen, *v. a.*, upogniti, upogibati, upogovati, ugniti, ugibati, pregniti, pregibati, prikloniti, nakloniti, nagniti, našobiti, šobiti, ušibiti, ušibovati; einen Ast biegen, pripogniti vejo; ein wenig biegen, nagniti, nagibati, naklanjati; krumm biegen, ukriviti, kriviti, usločiti, sločiti, ukreniti; nach oben biegen, zavihati, vihati, vzviti; das Recht biegen, s. **Beugen**; es muß biegen, als *v. n.*, mora se pregniti, udati, upogniti; von der Last gebogen sein, kriviti se pod butaro; s. auch **Decliniren**; *v. r.*, sich biegen, pregniti se, upogniti se, pripogniti se, udati se; das Brett biegt sich, deska se krivi, šobi; sich biegen und schmiegen, zvijati in previjati se; der Weg biegt sich rechts, pot se na desno zavija, obrača, kreče; da bog er sich seitwärts, potem se je nagnil, obernil na stran, jo je zavil, mahnil; gebogen, slok, kriv, pregnjen.

Biegsam, *adj.*, gibčen, gibek, vitek, vlačen, upogljiv, nach *Jan.* auch viven, *fig.* okreten, oberten; s. auch **Lenksam**.

Biegsamkeit, die, gibčnost, gibkost, šibkost, upogljivost, kretnost, obertnost.

Biegscheibe, die, b. d. Böttchern, Reife zu biegen, krivivnik.

Biegung, die, gib, pregib, upogibanje, zavijanje; s. **Biege**; in der Grammatik, sklanjanje; die Biegung des Flußes, zavoj, savinek, (sovinek).

Biegzange, die, klešče, kleše pregibavnice, nach *V.* beraške kleše.

Bienchen, das, čbelica, bčelica.

Biene, die, bčela, čebela, čbela, auch žbela, čmela, čela, *altsl.* b'čela, *russ.* pčela, *serb.* čela, pčela, *böhm.* včela; die Bienen fliegen aus, bčele gredo na zbir, biro, pašo; Bienen halten, bčelariti; eine Biene hat ihn gestochen, bčela ga je pičila; die Bienen sterben, mrejo.

Bienen-, in Zstzg., bčelni, čebelni, bčelji.

Bienenartig, *adj.*, bčeli podoben, bčelast.

Bienenbär, der, medved.

Bienenbau, s. **Bienenzucht**.

Bienenbaum, s. **Feldahorn**.

Bienenbeute, s. **Bienenstock**.

Bienenbrot, das, bčelni kruh, pogača, sat, voščine, vošine, satovje.

Bienenbrut, die, bčelna zalega, *serb.* uljevi *pl.*

Bienenbuch, das, čebelarske bukve.

Bienenerz, das, *mont.*, luknjasta ruda.

Bienensänger, s. **Bienenwolf**.

Bienenfasser, der, sak za bčele, čebelni sak.

Bienenflug, der, s. **Bienenschwarm**; bčele, kar jih je v kakem kraji.

Bienenflugloch, das, žrelo, želtno.

Bienenfraß, **Bienenfresser**, der, (Merops apiaster), legat; s. **Bienenwolf**.

Bienenfreund, der, bčelar, prijatel bčel, bčeloljub †.

Bienengarten, der, bčelnica.

Bienenhalter, der, s. **Bienenzüchter**.

Bienenharz, das, lotanje*, zamazilo; die Bienen bedienen sich des Harzes, bčele smolé, smoličijo.

Bienenhaube, s. **Bienenkappe**.

Bienenhaus, das, **Bienenhütte**, die, ulnjak, bčelnjak, uljnik.

Bienenjugend, die, bčelna mladina.

Bienenkappe, die, čebelarska kapa.

Bienenkasten, der, panj, ulj.

Bienenkitt, s. **Bienenharz**.

Bienenkönig, der, **Bienenkönigin**, die, mačica, kraljica; die Bienenkönigin ist befruchtet, matica je obhojena, uplemenjena.

Bienenkorb, der, pletenica, košnica za bčele; s. **Bienenstock**.

Bienenkraut, das, medeno zelišče, zelišc.

Bienenkunst, die, bčelarija, čebelarija.

Bienenlage, die, **Bienenlager**, das, bčelnik, množina bčel v enem kraji.

Bienenmeister, s. **Bienenzüchter**.

Bienenpflege, die, čebelarstvo, bčelarstvo, oskerbovanje, reja bčel.

Bienenrecht, das, čebelarske postave, bčelarsko pravo †.

Bienenreich, *adj.*, poln bčel, bčelnat, bčelna dežela.

Bienensalbe, **Bienenschminke**, die, ulomaz †.

Bienensang, der, pitkoš.

Bienenschauer, s. **Bienenhaus**.

Bienenschwarm, der, roj, (in allen slavischen Mundarten), in U. K. auch žbelec, (čbelec), roj pervinec, pervec, družec, tretjec, roj pevec; den Bienenschwarm auf-

fangen, ogrebsti oder ogreniti, ogrebati; ein künstlicher Bienenschwarm, roj narejanec.

Bienenspecht, der, žovna, eig. želna.

Bienenstachel, der, bčelno zelo, želo, *altsl.* želo.

Bienenstand, der, uljnjak, čebelnjak, bčelnik, uljnik.

Bienenstock, der, panj, ulj.

Bienenvolk, das, bčele.

Bienenwabe, die, sat, satje, satovje; die Bienen bauen sie an dem Seitenbrett an, bčele straničijo.

Bienenwärter, der, Bienenvater, Bienenmann, Bienenwirth, bčelar, čebelar.

Bienenwirthschaft, die, bčelarstvo.

Bienenwolf, der, bregulja, brigovnica.

Bienenwuth, die, obhajanje.

Bienenzehent, der, desetina bčel, bčelnina.

Bienenzelle, die, piskerci, lončki, luknjica.

Bienenzucht, die, bčelarstvo, čebelarstvo, bčelarija, reja bčel; dieser Ort hat eine starke Bienenzucht, tukaj rede dokaj čebel, tu imajo zlo čebele; die Bienenzucht betreiben, čebelariti, bčelariti; durch die Bienenzucht erwerben, verlieren, pričebelariti, začebelariti.

Bienenzüchter, Biener, der, čebelar, bčelar; des Bienenzüchters, bčelarjev; der Bienenzüchter, bčelarsk; *dim.* bčelarček.

Bienlein, s. **Bienchen.**

Biensaug, der, mertve koprive; s. auch **Honigblum.**

Bier, das, ol, vol, (*cfr. schwed.* u. *dänn.* öl, *engl.* ale); in U. K. u. Civil-Kroat. piva, in allen übrigen slav. Mundarten pivo, pivo *altsl.* (Getränk); brauen, ol kuhati, nach *Jar.* toriti ol; in den übrigen slav. Mundarten pivo variti; Steinbier, nach *Gutsm.* kamba, (st. kanva).

Bier-, in Zstzg., olov, pivni.

Bierähnlich, *adj.*, olen, pivi podoben, olast.

Bierbank, die, s. **Bierhaus.**

Bierbann, der, olarska (samoprodajna) pravica; s. auch **Bierzwang.**

Bierbedarf, der, potreba, potrošek ola, pive.

Bierbottich, der, badenj za ol, pivni badenj.

Bierbrauen, das, olarstvo, olarija, pivarstvo.

Bierbrauer, der, olar, pivar.

Bierbrauerei, die, olarija, pivarija, pivarnica, pivarstvo; die Bierbrauerei betreiben, olariti, pivariti; durch diesen Betrieb erwerben, verlieren, priolariti, pripivariti, — zaolariti, zapivariti.

Bierbruder, der, olopivec, pivopivec, pivopija.

Bierchen, das, pivica.

Bieressig, der, pivin, olov kis, vrisk, jesih*.

Bierfaß, das, pivni, olov sod, beček, bačva za ol, pivo.

Bierfiedler, der, škripavec, škripač.

Bierflasche, die, olova, pivna steklenica.

Biergährung, die, vrenje ola, pive.

Biergast, Bierkunde, der, pivopija.

Biergeld, das, Abgabe, dac, davščina, davšina od ola, olnina; Trinkgeld, denar za ol, za pivo.

Biergischt, der, olovo pene, penjenje ola.

Bierglas, das, olova čaša.

Bierhaus, das, pivarnica, olarnica.

Bierhefe, die, olove drožji, drožje *pl.*, *altsl.* droždije *pl.*, nach *Gutsm.* medenice.

Bierheld, s. **Bierbruder.**

Bierhold, Bierhohler, Bieresel, s. **Goldamsel.**

Bierkaltschale, Biermärkte, die, nekaka jed iz pive, nadrobljeniga kruha in sladkorja.

Bierkeller, der, klet, hram, (olov, pivin).

Bierkessel, der, pivarski kotel.

Bierkoster, der, pokušač.

Bierkranz, der, olarničin kože, koželj, venec iz listja; s. **Bierzeichen.**

Bierkrug, der, pivni, olov verč, pivna ročka.

Biermaß, das, pivarska mera.

Biernahrung, die, olarija.

Bierpfennig, s. **Biergeld.**

Bierprobe, Bierschau, die, pregledovanje, preskus pive.

Bierrausch, der, pijanost od pive, ola.

Biersäufer, der, olopivec, pivolok.

Bierschank, der, olarjenje, točenje ola, pive; den Bierschank haben, ol točiti.

Bierschenk, der, olar, pivar.

Bierschenke, s. **Bierhaus.**

Bierschild, s. **Bierkranz.**

Bierschlauch, der, meh za ol.

Bierschrötter, der, delavec, ki bečke z olam v hram in iz hrama daje, *böhm.* skladač piva.

Bierschuffe, die, Biergelte, korce, zajemnik, polnik.

Biersteuer, die, olnina, pivarnina, olarnina, davščina, davšina od pive.

Biertonne, s. **Bierfaß.**

Biertrichter, der, olarski liv, lij, *serb.* lijevak, lakomica.

Biertrinker, der, olopivec.

Bierverkauf, der, prodaja pivo.

Bierverleger, der, zakladavec, založnik, ki kako pivnico ali ves kraj z olam zaklada.

Bierwage, die, pivomér.

Bierwagen, der, olarske kolc.

Bierwirth, der, pivarnik.

Bierwisch, s. **Bierkranz.**

Bierwürze, die, olova začimba, *böhm.* předky *pl.*

Bierzapfer, der, točnik, čepar.

Bierzeche, die, zapitek na olu, zapitnina.

Bierzeichen, das, (in Krain), oblanci*; s. auch **Bierkranz.**

Bierzwang, der, nuja, kje ol jemati, usiljeno jemanje ola (od eniga in ne od druziga olarja); s. auch **Bierbann.**

Biesam, s. **Bisam.**

Biester, der, s. **Nußbraun**; *adj.*, s. **Wüst.**

Biestern, s. **Herumirren.**

Biestmilch, die, mleziva, zmleziva, mlezovo mleko, zmolziva, zmolzava, zmlezva, mlezva, auch siratka, skuta, *böhm.* mleziva.

Biet, s. **Gerüst.**

Bieten, *v. a.*, darreichen, dati, dajati, podajati; die Hand, podati roko, *serb.* pružiti, (=prožiti), *fig.* pomoči, pomagati komu, na roko iti, na pomoč priti; die Spitze bieten, upreti se, upirati se, na verh iti komu; Trotz bieten, upirati se, zoperstaviti, zoperstavljati se, nach *Gutsm.* tehtati (?); anbieten etwas, ponuditi, ponujati, nuditi kaj, (*altsl.* nuditi und naditi, zwingen); guten Morgen anbieten, dobro jutro voščiti, želeti, nazvati, reči; im Kaufe und Verkaufe, ponuditi, ponujati, ceniti, obljubiti, obetati; er bot ihm einen Trunk, dal mu je piti; das darf mir Niemand bieten, tega ne terpim od nikogar, tega mi ne sme nihče reči; man bot mir schon gestern 10 Dukaten dafür, že včeraj so mi dajali 10 cekinov za-nj.

Bieter, der, ponudnik, ponujač.

Biez, der, Biezchen, das, bradovica na sesku, sesek.

Biezen, *v. a.*, sesati, *altsl.* s'sati.

Bigamie, die, dvoježenstvo, dvoženstvo†, bigamija.

Bigamisch, *adj.*, dvožen.

Bigamist, der, dvoženec.

Bigott, Betbruder, Betschwester, s. **Frömmler.**

Bigotterie, s. **Frömmelei.**

Bijou, der, dragotina; s. **Juwele.**

Bijoutier, der, dragotinar, kdor drage reči za lišp prodaja.

Bilance, Bilanz, die, bilanca*, pobot, zadnja rajtba*, razmera.

Bilanciren, *v. a.*, pobotati, pobotavati, zadnjo rajtbo delati, bilancovati.

Bilchloch, das, polšina, polšvina, polšnja.

Bilchmaus, die, polh.

Bilchmausfett, das, polhova tolšča, tolša, mast.

Bild, das, podoba, obraz, obrazek, slika, podobščina, podobšina, auch obličje, prilika, auch kip, *altsl.* kyp, (kip, *serb.* Bildsäule); Gestalt, podoba, vid; nach dem Bilde Gottes erschaffen, stvarjen po Božji podobi, po Božjem obličji; er ist das leibhafte Bild seines Vaters, ves oče je, ves oče gleda iz njega; sie beteten Bilder an, podobe so molili, malikovavci so bili; in Bildern sprechen, govoriti v prilikah, pripodobah; sie ist ein häßliches Bild, gerdiga obličja, obraza je, prav neznana je.

Bildanbeter, der, kdor podobe moli, malikovavec.

Bildanbetung, die, malikovanje, malikovavstvo.

Bildbar, *adj.*, zobražljiv; s. **Bildungsfähig.**

Bildchen, das, listek, obrazek, podobica, obraziček.

Bilden, *v. a.*, upodobiti, upodobovati, podobo dati, narediti, izobraziti, izobraževati, obraziti, *serb.* naslikati, slikati; schön gebildet, lepe rasti, lepe postave, lepiga života; den Geist bilden, omikati, omikovati, izobraževati, otesati, zbrusiti; die Franzosen bildeten die Avantgarde, Francozje so bili v prednji vojski, prednja vojska je bila iz Francozov; s. auch **Ausbilden**; ein gebildeter Mensch, omikan človek, *böhm.* vzdelany; veranstalten, napraviti, narediti, ustanoviti; *v. r.*, sich bilden, entstehen, narediti, narejati se, napraviti, napravljati se, storiti, delati se; sich vervollkommnen, omikati, omikavati se, učiti se, uriti se, izobraževati se, obdelovati se, otesavati se.

Bildend, *adj.*, obraziven, omikovaven, upodobujoč; bildende Künste, obrazivne, upodobovavne umetnosti.

Bilderachat, der, pisani agat.

Bilderbeschreibung, die, podobopisje.

Bilderbibel, die, sveto pismo s podobami.

Bilderblende, s. **Nische.**

Bilderbuch, das, bukve s podobami.

Bilderbeutung, die, podoboznanstvo.

Bilderdienst, der, malikovanje s podobami.

Bilderfibel, die, abecednica s podobščinami, podobšinami.

Bilderform, die, kalup za podobe.

Bilderfreund, der, podoboljub, kdor ima rad obraze, podobe.

Bilderhandel, der, kupčija z obrazi, s podobami.

Bilderhändler, der, prodajavec podob, kdor kupčuje s podobami.

Bilderkabinet, das, -gallerie, die, podobarnica, nach dem *Serb.* slikarnica, soba, v kteri so podobe razstavljene na ogled.

Bilderkram, der, kramarija* s podobami.

Bilderkrieg, der, boj, vojska zavolj podob.

Bilderkunde, die, podoboznanstvo.

Bilderkundige, der, podoboznanec.

Bilderkunst, Bilderlehre, die, nauk od prilik, od pripodob.

Bilderladen, der, podobarija, prodajavnica podob.

Bilderliebhaber, s. **Bilderfreund.**

Bilderleer, Bilderlos, *adj.*, brez podob.

Bildern, *v. n.*, podobe ogledovati; er bildert gern, *fig.* rad govori v prilikah.

Bilderrahmen, der, okvir, svaža podobe.

Bilderreich, *adj.*, poln podob, v čemur je obilo podob, prilik, obrazov.

Bildersammlung, die, zbirka, nabira podob, obrazov.

Bilderschrift, die, pisanje v podobah, hieroglifi*.

Bildersprache, die, govor, govorjenje v prilikah.

Bilderstein, der, pisani, podobasti kamen.

Bilderstreit, der, prepir, boj zastran podob.

Bilderstuhl, der, stajalo, podnožje, podstavek, stalo podobe.

Bilderstürmer, der, podiravec, razdiravec podob, *russ.* ikonoborec (obrazoborec).

Bilderstürmerei, die, podiranje, razdiranje podob, obrazoborstvo, kipoborstvo, *russ.* ikonoborstvo.
Bildervoll, s. **Bilderreich.**
Bilderwelt, die, svet v obrazih, v podobah.
Bildformer, der, podobar, izdelovavec podob.
Bildgießer, der, vlijavec podob, podobolivec †, *poln.* obrazolej.
Bildgießerei, Bildgießkunst, die, lijarnica, vlivanje podob, podobolivstvo †.
Bildgraber, der, Graveur, podobodolbec.
Bildhauer, der, podobar, nach dem *Poln.* u. *Böhm.* rezbar, štatuar*, nach *M.* kiporez, *serb.* kipar.
Bildhauerarbeit, die, podobarski, rezbarski izdelek.
Bildhauerei, Bildhauerkunst, die, podobarstvo, podobarija, nach dem *Poln.* und *Böhm.* rezbarstvo, štatuarstvo*, *serb.* kiparstvo.
Bildkraft, s. **Bildungskraft.**
Bildlich, *adj.*, v podobi, obrazen, inokazen; s. auch **Tropisch**; in Bildern sprechen, v podobah, v pripodobah, v prilikah govoriti.
Bildmacher, s. **Bildhauer.**
Bildner, der, podobar, obraznik; s. auch **Bildhauer**; der Bildner eines Volkes, izobrazovavec, omikovavec, učivec, učenik (učnik).
Bildnerkunst, Bildnerei, die, obrazarstvo.
Bildniß, das, obraz, podoba, podobščina, podobšina; s. **Bild**; das Abbild, poobrazek, poobličje, posnetek, in U. K. u. *serb.* auch slika, prilika.
Bildsam, s. **Bildungsfähig.**
Bildsamkeit, die, izobražljivost.
Bildsäule, Bildsaule, die, zrezana, zdelana podoba, steber s podobo, znamnje, in O. K. auch postava, štatua*, *böhm.* socha, *serb.* kip.
Bildschnitzer, der, rezbar †.
Bildschnitzerei, die, rezbarstvo †.
Bildschön, *adj.*, prav lep, prelep, sprelep, lep lep, čudolep, lep kakor rosa, lepota, lep, kakor bi ga zmalal.
Bildseite, die, lice.
Bildstecher, s. **Bildgräber.**
Bildstein, der, pisani kamen.
Bildstock, Bildstuhl, s. **Bilderstuhl.**
Bildung, die, die Handlung des Bildens, upodobovanje, obrazovanje, ličenje; Erschaffung, vstvaritev, vstvarjenje; Gestalt, podoba; Gesichtsbildung, obraz; die Bildung eines Vereines, naprav, napravljanje društva; die Bildung des Verstandes, brušenje, ostrenje, bistrenje, vedrenje razuma, glave; Cultur, omika, omikanost, izobraženost, izobraženje, otesanost, olikanost, oglajenost, *böhm.* vzdelanost; er hat Bildung, omikan, izobražen je; er besitzt eine wissenschaftliche Bildung, v znanostih je izučen, zveden, znajden; roh und ohne Bildung, neotesan, debel, debele pameti, gem. sirov; s. **Entwickelung.**
Bildungsanstalt, die, izobrazovavnica, omikovavna naprava, odrejališče, odrejališe, odgojevavnica, *russ.* učilišče.
Bildungsfähig, *adj.*, izobražljiv, kdor se da omikati, izobraziti, prikladen za omiko.
Bildungsfähigkeit, die, izobražljivost.
Bildungsgabe, die, obraznost, obrazovavnost.
Bildungskraft, die, tvornost, obrazovavnost.
Bildungsmangel, der, neomikanost, neotesanost.
Bildungstrieb, der, upodobovavni, obrazni, tvorivni nagon.
Bildwerk, das, podobje, pedoba namalana, izdolbljena, izrezana.
Bill, die, nasvet postave.
Billard, das, biljar*, nach *V.* obličnik, obličnica; spielen, biljar igrati, biljariti.
Billardspiel, das, igra na biljar, biljarjenje.
Billardball, Billardkugel, die, biljarska oblica, kuglica.
Billardzimmer, das, biljarnica.
Bille, die, Kugel, oblica; Zapfen am Wellbaume, štekelj, čep; Hacke, die Mühlsteine zu schärfen, škerd-i, nach *V.* ostrevo, špica; s. auch **Dengelstock.**
Billen, *v. a.*, die Mühlsteine schärfen, naklepati, klepati.
Billenmehl, das druga moka, moka po klepu.
Billet, das, pisemce, listek, biljet*.
Billetiren, s. **Bezetteln.**
Billig, *adj.*, pristojin, domeren, primeren, pravičen, prav, pravšen, spodoben, priličen, tak, da je prav za oba, za vse; es wäre billig, prav bi bilo; er pflegte mehr als billig Wein zu trinken, pil je vina čez mero; wie billig, kakor se spodobi; vom Preise, po ceni, cenó; billiger, ceneje; ein billiger Preis, primérna, zmérna, nizka cena, dober kup; er ist billig in seinen Forderungen, ne tirja premnogo, zmeren je.
Billigen, *v. a.*, poterditi, poterjati, terditi kaj, za prav, za dobro vzeti, jemati, spoznati, prav dati, pohvaliti, hvaliti, *serb.* odobriti; genehmigen, poterditi, dovoliti.
Billigermaßen, Billigerweise, *adv.*, po pravici in vesti, kakor je prav in se spodobi; sollten wir nicht billigerweise auf den Antrag eingehen, ali se ne spodobi, da bi se tega nasveta poprijeli.
Billigkeit, die, pravičnost, spodobnost, primérjenost, *altsl.* blagozakonije; nach Billigkeit, kakor gre, kakor se spodobi, po vesti; Billigkeit im Preise, cenost, dober kup, nizka cena.
Billigkeitsgrund, der, **Billigkeitsrücksicht**, die, aus Billigkeitsgründen, -rücksichten etwas thun, storiti kaj, ker je tako prav, ker se tako spodobi, ker je primérno, pristojno.
Billigung, die, poterdba, poterditev, poterjanje, pohvala.

Billion, die, biljon, bilion, miljon miljonov.
Bilse, Bilsenkraut, das, (hyoscyamus), zobnik, zobnjak; nach *M.* auch trava sv. Antonije, volčja jagoda.
Bilsen-, in Zsz. zobnikov.
Bilsenöl, das, zobnikovo olje.
Bimmel, der, zvonček.
Bimmeln, *v. n.*, zvončkati.
Bimsen, *v. a.*, otreti, otírati z votličem.
Bimsstein, der, (pumex), votlič, goboveo; *serb.* plavac.
Bin, s. **Seyn.**
Binbahle, die, jermenarska igla, šilo.
Bindaxt, die, die breitere, robevnica, tesavnica; die schmälere, puntaka.*
Bindbalken, Bindebalken, Bundtram, der, greda, (nach *Jan.* auch), povez (p. pri odrih); s. **Architrab.**
Bindband, s. **Angebinde.**
Bindbast, der, vezivno liéje, vezelje.
Binde, die, povoj, povijača, povojnik, obeza; um den Leib, pas, pasica, pasivnica, opasivnica, pinta*; Cravatte, ovratnica, ovratnik †; s. auch **Band, Bänder**; in der Heraldik, trak; *fig.*, die Binde der Täuschung, zaveza; *anatom.* (fascia), poveza; *chirurg.*, obveza, zavoj, povoj.
Bindebaum, der, žerd (—i, f.)
Bindelohn, der, veznina; plačilo za naboj.
Bindehaut, die, (des Auges), očesna veznica, vezna kožica †.
Bindemittel, das, vezilo, vez, vezalo.
Binden, *v. a.*, zavezati, zvezati, zavezovati, vezati, nach *V.* auch otvesti, tvesti; alles nach der Reihe binden, povezati; einen Wagen, povezati, povezovati; zusammen binden, zvezati, zvezovati; um etwas, ovezati, obvezati, obvezovati; an etwas, privezati, privezovati k čemu; einem die Hände binden, zvezati, zvezovati, vezati roke; etwas auf die Nase, navezati na nos, zlagati se; auch, naravnost povedati komu; die Fässer binden, nabiti, nabijati sode; Bücher, zvezati, vezati; Besen, splesti, plesti metle; Kränze binden, vence plesti, viti; das Maul binden, jezik zavezati, usta zamašiti; auf die Seele binden, na dušo dati, živo naročiti; einen Schaden ans Bein binden, lahko prestati, preterpeti; fesseln, vezati, vleči, (na me te še nekaj veže); *v. n.*, der Thon bindet gut, ilovica dobro drži, prijema se; *v. r.*, sich an etwas binden, podvreči se čemu, navezati se, zavezati se, držati se; ich bin an meinen Eid gebunden, prisega me veže; s. auch **Einschränken**; gebundene Rede, vezan govor, poezija; ich bin an die Stadt gebunden, moram v mestu živeti; binde dich an die Regel, drži se pravila.
Binden, das, der Reife mit Weiden bei den Böttchern, véz-i, f.; die erste — Reihe, perva, druga, tretja vez; das Binden, die Bindung, vezanje.
Binder, der, vezač, vezavec; in den Zusammensetzungen, **Faßbinder**, sodar, **Besenbinder**, metlar; u. s. f.
Binderlohn, der, veznina.
Bindeschlüssel, der, ključ sv. Petra, vezavni ključ †.
Bindesohlen, die, opanke; s. **Sandalen.**
Bindesparren, der, vezni tram ali roka.
Bindewort, das, vez, veznik.
Bindezeichen, das, vezaj; nach *M.* vezivna čerta.
Bindezeit, die, vez, vezitev.
Bindezeug, das, obezila *pl.*; bei Wundärzten, ranocelska priprava, obeznjak.
Bindfaden, der, vervica, motoz (*böhm.* motouz), špaga, (nach *Met.* scheint es von speti herzustammen, da auch Abelung bei dem Worte Spagat auf das böhm. „spogiti" hinweiset), žnora*.
Bindholz, das, vezí *pl.*
Bindloch, das, luknjica.
Bindriegel, der, vez; s. auch **Bindsparren.**
Bindriem, der, veziven jêrmen (remen); es geht auf den Bindriemen los, k koncu gre.
Bindruthe, die, terta, vezilo, vezelje.
Bindseil, das, poveznjak.
Bindstock, der, rajtelj, porajtelj.
Bindung, die, vezba, zveza, vezanje, vezitba.
Bindungsmittel, s. **Bindemittel.**
Bindweide, die, s. **Bandweide.**
Bindwerk, das, obloéje, s. **Bogengang.**
Binetsch, s. **Spinat.**
Binge, s. **Pinge.**
Bingelkraut, das, (Mercurialis), govšee.
Bingeln, s. **Bimmeln.**
Binnen, *praep.*, v, za, do, čez; binnen einer Stunde, za eno uro; binnen drei Tagen, v treh dneh, čez tri dni; binnen fünf und sechs Uhr, med petimi in šestemi, od petih do šestih; binnen dieser Zeit, v tem času, v tem, med tem.
Binnenhandel, Binnenverkehr, der, meddeželna, notranja kupčija.
Binnenland, das, notranja dežela.
Binnenmeer, das, notranje morje, morje z zemljo obdano.
Binnenzoll, der, notranji, meddeželni col*.
Binse, die, (Scirpus), nach *Gutsm.* und in allen slav. Mundarten, sit, sita; *coll.*, sitje, sitina; auch serpica; (Juncus), loč, loček; *coll.*, ločje; (Arundo phragmites), bic, bičje, biček, mečiček, mečičevje.
Binsen-, im Zsz., ločnat, (iz) ločja, site.
Binsenbeflochten, *adj.*, s sito, z ločjem opleten.
Binsendecke, die, štorja.
Binsengeflecht, das, pletenina iz sitja, ločja.
Binsenkorb, der, košek, jérbasček iz sitja, ločja.
Binsenmark, das, bic.
Binsenmatte, die, s. **Binsendecke.**
Binsenreuse, die, verša iz site.
Binsenvoll, *adj.*, sitovit; poln sitja, ločja, s sitjem obraščen, obrašen, zarašćen, zarašen.
Binsicht, *adj.*, sitast, siti, ločú podoben.
Binsig, s. **Binsenvoll.**
Binster, der, vezač.

Biograph, der, popisovavec življenja, življenjopisec, biograf; *serb.*, životopisac.
Biographie, die, življenje, popis življenja, življenjopisje †, biografija; *serb.*, životopis.
Biographisch, *adj.*, življenjopisen.
Bipartiren, s. Halbiren.
Birke, die, breza, *dim.*, brezica.
Birken, *adj.*, brezov.
Birkenbaum, s. Birke.
Birkenbesen, der, brezova metla.
Birkenholz, das, brezovina.
Birkenmeth, der, brezova medica.
Birkenöl, das, brezova smola.
Birkenreis, das, brezove šibe, metlinje.
Birkenrinde, die, brezovo lubje, brezov lub, lubad.
Birkenruthe, die, brezovka.
Birkensaft, der, (voda) brezovica, brezov sok, brezova muzga.
Birkenschwamm, der, brezova gliva, goba.
Birkenspanner, der, brezov metulj.
Birkenstab, der, brezova palica, brezovka, brezovača.
Birkentheer, s. Birkenöl.
Birkenwald, Birkenhain, der, brezje; ein junger Birkenwald, brezjiče.
Birkenwanze, die, brezova steniea.
Birkenwasser, das, s. Birkensaft.
Birkenwein, s. Birkenmeth.
Birkhäher, Birkheher, der, (Coracias garrula), zelena vrana, zelenka.
Birkhahn, der, (Tetrao tetrix), škarjevec, ruševce, mali divji petelin; nach den übrigen slav. Mundarten, mali tetreb.
Birkhenne, die, škarjevka, mala divja kokoš, ruševka.
Birkholz, das, s. Birkenholz.
Birkhuhn, s. Birkhahn.
Birkling, s. Birkenschwamm.
Birkwald, s. Birkenwald.
Birkwurz, die, (ferula), korumač.
Birn, Birne, die, hruška, *dim.*, hrušica, (sowohl die Frucht, als auch der Baum); in St. u. Kt., gruška, was dem *altsl.*, (gruša) und den übrigen slav. Mundarten mehr entspricht; *serb.*, kruška; wilde, drobnica, divjaka.
Birn-, in Zsz., hruščev, hrušev, grušev, hruškov, gruškov.
Birnbaum, der, hruška, gruška, hruševo drevo.
Birnbäumchen, das, hrušica.
Birnbaumen, *adj.*, hrušev, gruškov, hruškov.
Birnbaumholz, das, gruškovina, hruševina, hruškovina, hrušev les.
Birnbrei, s. Birnmuß.
Birnessig, der, hrušev jesih *.
Birnfliege, die, hruševa muha.
Birnförmig, *adj.*, hruškovat, hrušast.
Birnmost, der, hruškovec, hruševka, hruškovka, hruškovo vino; tepkovec.
Birnmuß, der, hruškova čežana.
Birnsaft, der, hruškova medica, hruškov sok.
Birnschnitz, der, hruškov kerhelj.
Birnstamm, der, hruškovo deblo.
Birnstiel, der, hruškov pecelj, recelj.
Birnwald, der, gruškovje, hrušica.
Birnwasser, das, Wasser von gekochten Birnen, hruščevica, hruševica, hruškovica.
Birnwein, s. Birnmost.
Birole, die, s. Goldamsel.
Birschen, s. Bürschen sammt Ableitungen.
Bis, *adv.*, nach *Grim. praep.*, do; bis an, auf, zu, nach, gegen, um, do, (*poln.* u. *böhm.*, až, až do); bis hierher, dotle, dotlej; bis jetzt, do zdaj, do sedaj, dosle, doslej, dosihmal, do sih doh; bis über, čez; wir waren bis auf die Haut naß, do polti nas je zmočilo; bis an die Knie, tje do kolen, gori do kolen; bis wie weit, bis wohin? doklej? dokod? bis dahin, do tje; bis auf den Tod krank, na smert bolan, do smerti bolan, toliko, da no umre; bis zum Ersticken, toliko, da se ni zadušil; bis an den Morgen, do beliga dne (spati); bis zum Wasser gelangen, z. B. im Brunnenbaue, nach *V.* dovoditi; zwanzig bis dreißig, dvajset ali trideset; bis auf weitere Weisung, dokler se kaj druziga ne ukaže; bis Ostern, do velike noči; bis zu einem gewissen, unbestimmten Ziele, nach *V.* do neklej; bis nach dem Essen, ko odjemo, da odjemo; als *conj.*, dokler ne, *serb.*, dok; bleibe so lange, bis es aufgehört hat zu regnen, postani, dokler se ne zvedri, oder počakaj, da se uvedri; unrichtig, počakaj, dokler se, oder dokler da se uvedri; er heirathet nicht, bis er Versorgung hat, ne ženi se, dokler ni preskerbljen; bis wann, bis zu welcher Stunde? dokorej? bis nun, bis zu der Stunde, dosorej.
Bisam, der, nach *Gutsm.*, mošejak, mošak, pižem; *böhm.* u. *poln.*, pišmo; mošus.
Bisam-, *adj.*, pišmov, moškatni.
Bisamapfel, der, moškatno jabelko, moškatnik.
Bisamartig, *adj.*, moškatast, pižmast.
Bisamgeruch, der, mošakov, pižmov duh.
Bisamkorn, das, moškatno zernje.
Bisamthier, das, Bisamziege, die, *russ.*, kabarga, *poln.* pižmoviec.
Bischen, s. Bißchen.
Bischof, der, škof, biskop; griechischer, vladika; des Bischofs, škofov.
Bischofs-, škofji, škofovsk.
Bischöflich, *adj.*, škofovsk, škofji.
Bischofsamt, das, škofijstvo, vladika †; es bekleiden, škofovati.
Bischofshof, der, škofija.
Bischofshut, s. Bischofsmütze.
Bischofskrone, die, škofja, škofovska krona.
Bischofmantel, der, škofov, škofovski plašč, plajš.
Bischofmütze, die, škofova kapa, mitra.
Bischofstab, der, škofova, škofovska palica.
Bischofsstuhl, der, škofovski stol.
Bischofswahl, die, izbor, volitev škofa.
Bischofsweihe, die, blagoslovljenje, posvečenje škofa.

Bischofswürde, s. Bischofsamt.
Biscuit, das, prepečenec, s. a. Zwieback; *böhm. poln.* u. *russ.*, suhar.
Bisher, *adv.*, dosihmal, dosadaj, dozdaj, doslej, do danas, do današnjiga dneva, dosihdob.
Bisherig, *adj.*, dosadanj, dozdanj.
Bislang, s. Bisher.
Bismuth, s. Wismuth.
Bison, s. Buckelochs.
Biß, der, ugriz, griz, ujed, popad; von Fliegen, Mücken, Schlangen, upik, pik; einen Biß thun, ugrizniti, gristi, ujesti, ujedati; von Hunden, auch popasti, popadati, uklati, klati, kavsniti, ravsniti, klavsniti, šavsniti; von Fliegen, pikniti, upičiti, pičiti; von Schlangen, ujesti, upičiti; der Biß, der Ort desselben, ugriz, ugrizek, popadek; das Maul eines Raubthieres, gobec; s. a. Gewissensbiß.
Bißchen, das, Brot, kosček, košček, mervica; betva, betvo, betvica; za lek (in J. K.), grižljej, založej, troha, trohica; zalogaj, ustek; drobet, drobljej, drobtinica; Wein, požirek, serk vina; samo za en goltaj; *adv.*, ein bishen haben wir ihm gegeben, nekaj, nekoliko, nekaj maliga, mervo, trohico smo mu dali, malčko (auch *altsl.*); wenn er mir nur ein bißchen gegeben hätte, da mi je le količkaj dal; warten Sie ein bischen, malo, malce počakajte.
Bissel, s. Bißchen.
Bissen, der, grižljej, ustek, založej, zalogaj; ein Bissen Brot, košček kruha; schmale Bissen, malo jesti; er hat nicht einen Bissen Brot, nima čisto nič v usta djati; hier bekommt man nicht einen Bissen Brot, tukej človek ne dobi merve kruha.
Bissenweise, *adv.*, po grižljeji, mervo po mervo.
Bissewurm, s. Bremse.
Bissig, *adj.*, grizeč, ujedljiv, ugrizljiv, zadirčen, zadorljiv, osast, sikast; ein bissiger Mensch, auch savten človek; bissige Worte, ojstre, bodeče, zajedljive, zbadljive besede; s. a. Beißig.
Bissigkeit, die, ujedljivost, ugrizljivost, zbadljivost, zadirčnost.
Bisten, Pisten, *v. n.*, psikati.
Bisthum, das, škofija; das Bisthum betreffend, škofijsk; s. a. Bischofsamt.
Bisweilen, *adv.*, časi, včasi, včasih, kterikrat, nekterikrat, *serb.*, kadkad.
Bißwunde, die, ugrizek, ujedina, rana po ugrizu, piku.
Bittbrief, s. Bittschreiben.
Bittdienst, der, delo, slažba, za ktero se mora prositi.
Bitte, die, prošnja, prošenje, nach den übrigen slav. Dialek., prosba; *serb.* auch molba; eine Bitte thun, zaprositi, poprositi, prositi koga za kaj; eine Bitte für Jemand einlegen, prositi za koga; ich hätte noch eine Bitte an dich, še bi te nekaj prosil; ich wage die Bitte, derznem se prositi; die Bitte erhören, uslišati prošnjo.
Bitten, *v. a.*, poprositi, zaprositi, prositi koga česa, za kaj; mit vielen Worten, moledvati, veliko moledvati, glušiti; zu Gaste bitten, einladen, naprositi, povabiti, vabiti; um Verzeihung bitten, prositi za odpuščanje, odpušenje, za zamero (t. j. da bi ne zameril); ich bitte um Erlaubniß, prosim dovolite, dopustite; nur dies bitte ich dich, samo to te prosim; ich bitte, wie konntest du das thun? vender no, kako si mogel storiti kaj taciga; wenn ich bitten darf, če dovolite, če dopustite; dafür ist gebeten, to se ne bo zgodilo.
Bitten, das, prošenje.
Bitter, der, prosivec, prošnik; zudringlicher Bitter, molednik, moledvavec.
Bitter, *adj.*, grenak, grenek, gorjup, gorjupel; herbe, auch, žarek oder žerek, zagatin, zagoltiu; im *altsl.* und allen übrigen slav. Mundarten, gor'k, gorki; bitter sein, grenčti; bitter machen, ogreniti, greniti; es schmeckt bitter, grenko je, pogreni, greni; *fig.* der bittere Tod, bridka smert, (*altsl.* brid'k, abscheulich), grenka smert; bittere Armuth, huda revščina, revšina; bittere Thränen, grenke, vroče solze; der Wein schmeckt nicht bitter, vino ni preslabo; er kann sehr bitter sein, rad zbada, ujeda; feindselig, zloben, hudoben; bittere Vorwürfe machen, živo koga prijeti in posvariti; er gönnt ihm nicht das Bitterste, najmanjši stvarice mu ne privošči, privoši; s. auch Empfindlich; bitterer Nachgeschmack, grenec.
Bitterapfel, s. Coloquinte.
Bitterbier, das, grenki ol.
Bitterböse, *adj.*, sehr böse, zloben, hud hud, prehud; zornig, zelo hud, čemern, čemerikast, serdit, razkačen.
Bittererde, s. Talkerde, Magnesia.
Bitterfeind, s. Bitterböse.
Bitterholz, das, grenki les, kvasija.
Bitterkalk, der, gašeno apno.
Bitterkalt, *adj.*, premerzel, premraz, hud mraz.
Bitterkeit, die, grenkoba, grenkota, grenkost; Bitterkeit des Todes, bridkost smerti; ein Herz voller Bitterkeit, serce polno jeze in čemera.
Bitterklee, der, (Menyanthes trifoliata), merzlična, močvirna detelja.
Bitterlich, *adj.*, ein wenig bitter, grenkljat; bitterlich sein, zagreneti, pogreneti, grenljati; bitterlich weinen, milo se jokati; bitterlich bedürfen, hudo, živo potrebovati; bitterlich schmeckend, žaltov, žeštov, gorjup; in U. K. auch žuhek (želhek).
Bittern, *v. a.*, ogreniti, greniti.
Bittersalz, das, grenka sol, angleška sol.
Bitterschwer, *adj.*, pretežek, silo težak.
Bitterstoff, der, grenčec.
Bittersüß, *adj.*, sladkogrenak; (Solanum dulcamara), razhudnik.
Bitterwasser, das, grenčica, grenka voda.
Bitterwein, der, pelinovec.
Bittessen, das, nach *V.* predporočna večerja.

Bittfahrt, die, božja pot.
Bittfuhre, die, naprošena vožnja.
Bittgang, der, obhod, procesija *.
Bittgesuch, s. Gesuch.
Bittleihen, das, prekliljivo posojilo.
Bittlich, *adv.*, angehen, ersuchen, einkommen, prositi, prošnjo podati, položiti, vložiti.
Bittschreiben, das, **Bittschrift**, die, prošnja, pismena prošnja, suplika *.
Bittsteller, der, prošnik, prosec, prosivec.
Bittstellerin, die, prošnica, prosivka.
Bittag, s. Bettag.
Bittweise, *adj.*, s prošnjo, prosé, prosijoč; bittweise (precario) etwas erwerben, s prošnjo, po dobroti dobiti kaj, kar sme podelivec nazaj vzoti; prekliljivo, na prekliljiv način.
Bitzeln, *v. n.*, rezati; *serb.*, reziti; vom Weine, vino je rezno.
Bitzelnd, *adj.*, rezen, rezek.
Bivouaquiren, *v. n.*, pod milim nebam prenočiti, nočiti na polji, bivakovati *.
Bizarr, *adj.*, malo čuden.
Blach, s. Flach.
Blachfeld, das, planjava, ravan, *gen.*, ravni, ravnina, poljana.
Blachfrost, der, golomrazica, suha slana, suh mraz (t. j. brez snega); auch *serb.*, golomrazica.
Blachgefilde, s. Blachfeld.
Blachmahl, das, pena.
Bläcken, s. Blöcken.
Blackfisch, der, s. Tintenfisch.
Blaff, *i.*, paf, čof.
Blassen, *v. n.*, bevskati, bavkati, brečati.
Blasser, s. Beller.
Blähen, *v. a.*, napeti, napenjati, napihniti, napihovati; *serb.*, naduti, naduvati; als *v. n.*, diese Speise bläget, ta jed napenja, vetrove dela; *v. r.*, sich blähen, napihovati se, prevzetovati.
Blähend, *adj.*, napenjajoč, napenjaven; kar dela vetrove.
Blähhals, der, debel vrat.
Blähsucht, die, vetrovi, vetrovnost, madron, napenjanje.
Blähung, die, napenjanje, vetrovi; er leidet an Blähungen, rado ga napenja, vetrovi mu nagajajo, ga nadlegovajo; *serb.* nadam.
Blähungsmittel, das, pomoček za (zoper) vetrove.
Blak, der, požar.
Blake, die, tramič.
Blaken, *v. n.*, baklati.
Blakerig, *adj.*, dišeč po smodu.
Blaker, s. Wandleuchter.
Blame, s. Schimpf, Tadel.
Blamiren, s. Tadeln; sich, osramotiti se.
Blank, *adj.*, blanker Wein, belo vino; glänzend, svetel oder svetal, kar se lesketa; das blanke Knie, golo koleno; die Wiese steht blank, trata je pod vodo; blankes Schwert, gol, nag meč; blank ziehen, meč izdreti, potegniti; blank stehen, z golim mečem stati (pripravljen na boj); blank stossen, olikati, osvetliti; im blanken Hemde, v sami srajci; er ist ganz blank, suh, čist, prazen je, nima ga okrogliga; blanke Lüge, gola laž; s. auch Gevatterstehen.
Blank, der, eine Weingattung, peles.
Blänke, die, (Forstw.), laz, golina.
Blänken, *v. a.*, čistiti, svetliti, likati.
Blänkern, s. Schimmern, Plänkeln.
Blankfrost, s. Blachfrost.
Blankheit, die, čistost, svetlost.
Blankstossen, das, likanje, glajenje.
Blanquett, das, čisti list, nepopisani papir, blanket *.
Bläschen, das, mehurec, mehurček, mozoljček, berbunček.
Blase, die, mehur, mehír; in U. Kr. auch, prišč; auf dem Wasser, klobuk, mehírec, bula, puhor, berbunek; Hitzblase, mozolj, mozulj; nach *Jan.* pelisa; Brandblase, mehur; Harnblase, mehur, nach *M.* meh; Schwiele, žulj, ožulek; Branntweinblase, kotel za žganje.
Blasebalg, der, meh, (in allen slav. Mundart.); nach *V.* u. *Jarn.* auch, pihavnik, pihalo.
Blasehorn, das, rog, trobilo, dibla (in U. K.).
Blaselaut, der, pihec.
Blaseloch, das, pihalica; luknja, v ktero se piha.
Blasen, *v. n.* u. *a.*, pihniti, pihati v, na kaj, auch puhati; auf der Flöte oder die Flöte blasen, zapiskati, piskati na —; auf dem Horne, zatrobiti, trobiti, dipljati (na diplje), nach *M.* duti; auf einem Instrument blasend wohin ankommen, pripiskati, pritrobiti; auf der Trompete, zatrobiti, trobiti; in die Hände, hukniti, hukati; ins Ohr blasen, podpihuiti, podpihovati koga; in ein Horn blasen, ono trobiti; Gläser, das Eisen blasen, razpihati, pihati, delati; das Licht blasen, um es brennen zu machen, vpihati, pihati luč; das läßt sich nicht blasen, to ne gre, kakor bi pihnil; zum Abzug, zur Jagd blasen, zatrobiti, trobiti na odhod, na lov; der Wind bläst, veter piha, piše; was einen nicht brennt, das bläst er nicht, kar te ne peče, ne pihaj.
Blasenausschlag, der, mehurčasti spuščaj, spušaj.
Blasenbandwurm, der, mehurjasta trakulja †.
Blasenbruch, der, mehurjeva kila.
Blasenentzündung, die, mehurjeva vnetica.
Blasenförmig, *adj.*, mehurjast, mehurčikast.
Blasengrund, der, mehurjevo dno.
Blasenhals, der, mehurjev vrat.
Blasenlähmung, die, mehurjev mertud.
Blasenhut, der, klobuk, kapa.
Blasenkrampf, der, kerč v mehurji.
Blasenmachend, s. Blasenziehend.
Blasenöffnung, die, mehurjevo žrelo, razpor mehurja.
Blasenpflaster, das, mehurnik, mehurni prilep, plašter*, nach *M.*, omušičnek, cenger*, flašter*, ki mehurje vleče, vezikator*,

Blasenrothlauf, der, mehurčasti šen, mehurčasti jarbolec oder verbanec.
Blasenschlagader, die, mehurjeva privodnica, ciplja.
Blasenschnitt, der, razpor mehurja.
Blasenschnur, die, mehurjeva vervica.
Blasenstein, der, mehurni kamen.
Blasenstich, der, prebod mehurja.
Blasenvorfall, der, prepad mehurja.
Blasenwurm, der, mehuričarica.
Blasenziehend, *adj.*, mehuren, priščen, prišen.
Blasenzieher, s. Cantharis.
Bläser, der, pihavec, pihač; kdor piska, trobi, diplja.
Blaserohr, das, pihavnik, diplja, puhalica.
Blasesack, s. Blasebalg.
Blasewerk, das, puhalo.
Blashorn, das, rog, diplje.
Blasicht, *adj.*, mehurjast, mozolast.
Blasig, *adj.*, mehírnat, mehurnat, mozolnat, *poln.*, mehirjev.
Blasinstrument, das, piskalo, trobilo.
Blasmaschine, s. Blasewerk.
Blason, s. Wappen.
Blasoniren, *v. a.*, razkladati gerbe; malati gerbe.
Blasphemie, s. Gotteslästerung.
Blasphemiren, s. Lästern Gott.
Blasphemisch, s. Gotteslästerlich.
Blaß, *adj.*, bled; blaß sein, bledeti; nach *M.* bleditі se; blaß werden, ubledeti, zbledeti, prebledeti, obledovati.
Blaßängig, *adj.*, bledook.
Blaßblau, *adj.*, bledoplav, bledovišnjev.
Bläßchen, s. Blaßhuhn.
Bläße, die, bledost, bledoba; an den Pferden, belasa, lisa; ein Pferd mit einer Bläße, lisast konj; eine solche Kuh, lisasta krava, liska; eine runde Bläße an deren Stirn, zvezda; am Leibe, breza, (brezasta krava, brezka).
Blassen, *v. n.*, bledeti, s. auch Verblassen.
Blaßente, die, liska, lisasta raca.
Blaßgans, die, lisasta gos.
Blaßgelb, *adj.*, bledorumen.
Blaßgrau, *adj.*, sivkast.
Blaßgrün, *adj.*, zelenkast.
Blaßhuhn, das, (Fulica atra), potopka, pandirek.
Bläßlich, *adj.*, bledoven, bledikast.
Blaßnase, die, bleda kaša.
Blaßroth, s. Röthlich.
Blaßwangig, *adj.*, bledoličen; *serb.*, bledolik.
Bläßrig, Bläßig, *adj.*, bläßriges Brot, luknjast kruh, *serb.*, pedičav.
Blatt, das, von Bäumen, list, pero; nach *Gutsm.*, lepen, lepenje, (*cfr. böhm.*, lupen, lupeni); vom Papier, list; Blätter von Bäumen, Laub, *coll.*, listje; eines Laukes, pero; von Rüben, ščavje, šavje; vom Kraut, lepenje; das Blatt hat sich gewendet, drugi veter je potegnil, drugi veter vleče, vreme se je preverglo; kolo sreče se je obernilo; sich kein Blatt vor den Mund nehmen, na vse usta povedati; der Hirsch läuft auf das Blatt, jelen gre po pisku, za piskam; Blätter treiben, poganjati, v listje iti, gnati; die Schulter an Thieren, pleče; bei Kindern am Kopfe der nachmalige Wirbel, teme; Blatt eines mehrblättrigen Körpers, z. B. eines Beins, des Stirnbeins, eines Messergriffs, platnica; eines Tisches, tabla *, plošča, plošа; einer Säge, klinja; bei Webern, greben; eines Tuches in Falten und bei Nähterinnen, pola; am Schlüssel, brada; bei den Zimmerleuten, bradelj; bei den Bienen, sat; öffentliche Blätter, časniki, novice, nach *Guts.*, časnice.
Blattähnlich, *adj.*, listast, listu podoben.
Blattauge, das, s. Blattknospe.
Blattblei, das, sviučeni listki.
Blättchen, das, listek, listič, perce, peresoe; biegt gern sein Blättchen, rad kvarta.
Blatten, *v. a.*, obrati, obirati; osmukati, smukati, smercati pérje, listje.
Blätten, *v. a.*, einen Rehbock, na list piskati, na pero piskati sernjaku in vabiti ga.
Blatter, die, eine kleine Blase auf der Haut, mozol, mehur, mehurec, s. Blase; Blatter, schwarze, Hundblatter, metljaj; die Blattern, (variolae), koze, kozce, osepnica, (auch *serb.* nebst boginje); *russ.* u. *poln.*, ospa; Blattern haben, biti kozav, kozji, kozjat, kozcav, kozčav, imeti koze; Schutzpocken einimpfen, staviti, cepiti (koze, vimenice); *serb.*, cepiti boginje; unter der Zunge beim Rindvieh, u. a., mozol; an der Oeffnung des Mastdarms, bei dem Viehe, nach *V.* ledovna žabica.
Blätterarm, *adj.*, nelistnat, gol.
Blätterbinder, s. Blättermacher.
Blättererde, die, luskinjasta sol.
Blattergift, das, koznina, kozavina, strup kozá.
Blätterhenne, die, mlakuž-a.
Blättericht, s. Blattförmig.
Blätterig, *adj.*, listnat, pérnat, lepenjat, listen, poln listja; das Blätterige am Eisen, plenja.
Blätterkäfer, der, božji volek.
Blatterkrank, *adj.*, kúzji, kozjav, kozav.
Blätterknospe, s. Blattknospe.
Blätterlese, die, mana, listna paša.
Blätterlos, *adj.*, obletel, brezlisten, gol.
Blättermagen, der, s. Psalter.
Blattermase, die, pika.
Blattermasig, s. Blatternarbig.
Blattern, *pl.*, s. Blatter.
Blattern, *v. n.*, koze imeti, kozav biti.
Blättern, *v. n.*, im Buche, prebirati, prevračati, pregibati bukve; v bukvah prebirati; der Blätter berauben, s. Blatten; in Gestalt dünner Blätter theilen, lušóiti, lušiti; von Schiefersteinen, krojiti; als *v. r.* lušóiti, lušiti se.
Blatternarbe, die, pika, jamica.
Blatternarbig, *adj.*, pikast, osepničast, kozčav.
Blätterquarz, der, listnati kremen †.
Blatternimpfung, die, cepljenje, stavljenje koz,

Blätterreich, *adj.*, listnat, listovat.
Blättersäule, die, listnati steber.
Blättersetzer, der, grebenar.
Blättersetzerei, die, grebenarstvo; Blättersetzerei treiben, grebenariti.
Blatterstoppig, s. Blatternarbig,
Blättertabak, der, tabak v pérji; debel tabak.
Blätterteig, der, testo, ki se lušči, luši; valjano testo, mlinoi.
Blättertorf, der, luskava šota.
Blättervoll, s. Blätterig.
Blätterweise, *adv.*, list po listu, list od lista, listama; *serb.*, listimice.
Blätterwerk, das, listje.
Blätterzahn, der, zob, ki se drobi.
Blattfalter, s. Blattwickler.
Blattförmig, *adj.*, listast, listu podoben.
Blattgerste, die, ječmen dvoverstnik.
Blattgold, das, zlata pena, zlato v listkih.
Blatthalter, der, deržalka †.
Blatthäutchen, das, mezrica, listova mezrica, kožica.
Blattkäfer, der, nach *M.* božja kravica.
Blattkissen, das, blazinica.
Blattknospe, die, berst, popek, oko.
Blattlahm, *adj.*, na sprednjo nogo šantav, v pleču šantav.
Blattlaus, die, listna uš, mušica; nach *Gutsm.* tekut; Blattläuse, *coll.*, mešičevje (*poln.*, mszyca, *böhm.*, mšica.)
Blattlos, *adj.*, brezlisten, gol.
Blattmacher, der, grebenar, berdar.
Blattreich, *adj.*, listnat, lopenat.
Blattreif, der, železen obroč, nach *V.* obroč z vintami.
Blattscheibe, die, listna nožnica, tulec.
Blattschen, *adj.*, silo plašin, ki se boji vsaciga lista.
Blattseite, die, im Buche, stran.
Blattsilber, das, sreberna pena, srebro v listkih, malarsko srebro.
Blattständig, *adj.*, nalistin.
Blattstiel, der, recelj, pecelj, auch petljica, petlja.
Blattstück, das, prečnica, tram.
Blattumschlag, der, zavih, ušesce lista.
Blattweise, s. Blätterweise.
Blattwickler, der, zavijač, (Falaena tortrix).
Blattzinn, das, kositar v mlincih, v listkih; s. auch Staniol.
Blau, *adj.*, moder, plav, (*cfr.* *altsl.*, plav, weiß); Zweifchenblau, slivast, sliv; (*altsl.*, *serb.*, *böhm.* u. *poln.* modr, modrý); Himmelblau, višnjel, višnjev, višnjat; der blaue Himmel in O. Kt. auch prunu nebo; dunkelblau, meerblau, sinj; das blaue Meer, sinje morje; den Stahl blau anlaufen lassen, jeklo višnjeliti, na modro greti; der blaue Montag, zaspani pondeljek; ihn halten, nach *V.*, piko dreti; du sollst ein blaues Wunder sehen, boš debelo gledal; ali se začudiš; blauen Dunst vormachen, slepiti koga, za norca imeti; ins Blaue schießen, tje v en dan delati, meriti, brez glave ravnati; blau machen, färben, povišnjeliti, višnjeliti, višnjeviti, omodriti, modriti; einen blau und blau schlagen, hudo pretepsti koga; mit einem blauen Auge davon kommen, z malo škodo odnesti jo; es wird mir blau vor den Augen, čern svet se mi dela; blau werden, zamodreti; blau sein, modreti, modriti se.
Blau, das, s. Bläue.
Blauäderig, *adj.*, modrožilast.
Blauammer, der, (Emberiza cyanella), višnjelkasti sternad.
Blauäugig, *adj.*, modrook, plavook; nach *V.*, modrogled, sinjogled, slivogled.
Blaubäckchen, s. Spärber.
Blaubart, Blaubärtig, *adj.*, plavoberk.
Bläue, die, das Blaue, sinjost, višnjelost, plavost, sinj, modrina, modro, višnjevo.
Bläuel, Bleuel, der, Werkzeug zum Schlagen, nach *V.*, pleša; zum Waschen, perača, perulja, tolkavnica, tolkač, tolkača.
Blauelu, s. Bläuen.
Blauen, *v. n.*, višnjeveti, višnjeleti, sinjiti se, modriti se, sinjast biti, prihajati; *v. a.*, ovišnjeliti, višnjeliti, plavo barvati.
Bläuen, Bleuen, *v. a.*, s tolkavnico tolči, tleči; blau machen, s. Blauen.
Blauente, die, velika divja raca.
Blauer, der, Bläuer, višnjelar, modriveo, modrilar.
Blaufarbe, die, višnjeva, višnjela, modra barva, modrilo.
Blaufärber, der, s. Bläuer.
Blaufuß, der, (Falco cyanopus), modri sokol.
Blaugeblümt, *adj.*, modrocveten.
Blaugrau, *adj.*, modrosiv.
Blauholz, das, višnjeva prožiljka.
Blaukehlchen, das, (Motacilla svecica), višnjeva, plava tašica.
Blauköpfig, *adj.*, modroglav, višnjeloglav.
Blaukrähe, die, zelena vrana.
Blaukütze, s. Küpe.
Bläulich, *adj.*, višnjelkast, zamodrel, slivkast, plavkast, modrast, sinjkast; werden, višnjelkati, sinjkljati.
Blaulilie, s. Schwertlilie.
Bläuling, der, višnjevi metulj.
Blaumeise, die, (Parus caeruleus), meniščeк, goršnik, goršniček, plavič, plava senica.
Blaumergel, der, višnjevi lapor.
Blauofen, der, nach *V.* peč na volka.
Blauohr, das, modrouška (riba).
Blauroth, *adj.*, modecorudeč.
Blausäure, die, nach *Vert.* u. dem *poln.* pruska kislina.
Blauschecke, der, višnjevo pisan konj.
Blauschimmel, s. Blauschecke.
Blauschnabel, der, višnjeclokljun, kitajski vrabec.
Blauspecht, der, (Sitta europaea), bergles, berkles.
Blaustein, der, (Lapis lazuli), višnjelec †.
Blaustoff, s. Blaufarbe.
Blaustrumpf, der, ovaduh, izdajavec; heute auch, nčena ženska.
Blaufüchtig, *adj.*, višnjev.

Blautaube, s. Hohltaube.
Blauwasser, das, nebeška voda.
Blauziemer, der, (Turdus pilaris), smolnica, velika brinjevka.
Blech, das, (Lamina), nach dem *serb.*, ploča, ploščevina, ploševina; verzinntes Blech auch, kositer, pleh, plehovina; (*böhm.* u. *poln.*, pleh, *russ.*, žest); er hat altes Blech, ima plesnjevih tolarjev.
Blechabschnitt, der, odrezek, odstrižek plcha.
Blechbiege, die, nakalo za pleharno.
Blechdach, das, kositerna streha.
Blechen, *v. a.* (*vulg.*) šteti, cvenkati, platiti, v mošnjo seči.
Blechen, Blechern, *adj.*, plehast, plehnat, kositren.
Blechfeuer, das, ogenj za plehe, n. s. f.
Blechhammer, der, pleharnica, pleharna.
Blechhandschuh, der, železna rokovica, plehasta rokovica.
Blechhütte, die, pleharnica.
Blechig, *adj.*, (bei den Weißgerbern), terd, terdikast.
Blechmeister, der, pervi delavec v pleharnici.
Blechnagel, der, žebelj za pribijanje kositarja.
Blechröhre, die, plehasta cevka.
Blechscheere, die, pleharske škarje.
Blechschläger, Blechschmid, der, plehar, ploščevinar, ploševinar.
Blechschneider, der, pleharski obrezač.
Blechstab, der, železje za plehovino.
Blechverzinnung, die, kositrenje plcha.
Blechwaare, die, plehovina, ploščevina, ploševina.
Blechzange, die, velike kovaške klešče, klešče.
Blechzeug, s. Blechwaare.
Bleckarsch, s. Hausschwalbe.
Blecken, *v. a.*, die Zähne, režati (se), zobe kazati; *serb.*, kesiti se, ceriti se; s. a. Entblößen, Blöcken.
Bleffen, s. Verbleffen.
Blei, ein Fisch, s. Bleihe.
Blei, das, svinec; (*altsl.* svin'c u. olovo, *russ.*, svinec; *böhm.* u. *serb.*, olovo, *poln.* ołow); gebranntes, žgani svinec; s. auch Bleikugel, Senkblei, Bleistift.
Blei-, in Zsz., svinčeni, svinčni.
Bleiader, der, svinčena žila.
Bleiaster, das, svinčena glnšica, jalovica.
Bleianflug, s. Bleischaum.
Bleiarbeit, die, svinčenarjenje †.
Bleiarbeiter, der, svinčenar †.
Bleiartig, *adj.*, svinčenast.
Bleiarzenei, die, svinčni lek, svinčno zdravilo.
Bleiasche, die, svinčni pepel; nach *V.* žgani svinec; die geriebene, zmancani od. mleti svinec.
Bleiaschenofen, der, nach *V.*, pečnica, svinčna pečnica.
Bleiauflösung, die, svinčena raztoplina.
Bleibalsam, s. Bleiöl.
Bleiben, *v. n.*, ostati, ostajati; ewig bleiben, večen biti, vekomej terpeti; *serb.*, vekovati; stecken bleiben, obtičati, tičati; stehen bleiben, obstati, stati, hängen bleiben, obviseti, viseti; liegen bleiben, obležati, ležati u. s. f.: bleib ein wenig sitzen, stehen, posedi, postoj, počakaj še nekoliko; die Uhr blieb mir stehen, ura se mi je ustavila; bleibe stehen, stoj! bleiben lassen, pustiti, puščati, pušati kaj, in U. Kr., ostaviti so česa; in Kt. (wie im *böhm.*,) nehati kaj; der Baum bleibt immer grün, to drevo vedno zeloni; am Leben bleiben, živ ostati, živeti; ins Stocken gerathen, zastati, zastajati; auf dem Platze, im Kriege bleiben, pasti, ostati, pobit biti v boji, poginiti, umreti v vojski; die Waare ist mir liegen geblieben, blago mi je zastalo; bleibe gesund! zdrav bodi! es bleibt dabei, tako bo, pri tem ostane, ta velja; wo bist du so lange geblieben? kje si bil toliko časa, kje si se mudil? das lasse ich bleiben, Bog me vari tega, kaj taciga se bom varoval; wenn du es nicht willst, so laß es bleiben, če nočeš, pa pusti; das bleibt unter uns, tega ne povej nikomur; ich bleibe bei diesem Grundsatz, tega vodila se hočem deržati; bleibe mir vom Leibe, preč od mene, ne bližaj se mi; beständig, treu, lieb bleiben, biti; wer weiß, wo er geblieben, kaj se ve, kam je prešel, došel, (da ga več ni); wo bleiben euere Versprechungen, kje so vaše obljube? sitzen bleiben (von einem Mädchen), ostati devica, samica; bei Ehren bleiben, svojo čast, poštenje ohraniti; s. auch Beharren, Aufhalten, sich; übrig bleiben, bei *Dalm.*, prebiti (prebom).
Bleiben, das, ostanek; hier ist nicht meines Bleibens, tukej mi ni ostanka.
Bleibend, *adj.*, stanoviten, stalen, terpežin, ewig, večen; *serb.*, postojan; er ist bleibend angestellt, ima stanovitno, terdno službo; bleibende Stätte, ostanek; bleibende Wohlfahrt, terdna blagovitost.
Bleibergwerk, das, svinčena ruda, svinčen rudnik.
Bleiblatt, das, svince v mlincih, listkih.
Bleiblech, das, svinčena plehovina, ploščevina.
Bleiblume, die, svinčeni cvet.
Bleibutter, die, svinčeno maslo.
Bleich, *adj.*, bled, zelen; bleich werden, obledeti, prebledeti, bledeti; er ward blaß und bleich, on je ves obledel; bleich vor Entsetzen, ves zelen (od) strahu; bleiche Farbe, bleda, zbledela barva.
Bleichblau, *adj.*, bledovišnjel.
Bleiche, die, bledost, bledoča, bledota; die Kunst, zu bleichen, beljenje, belitev, belež; ein Stück Leinwand, belja, belež; s. auch Bleichplatz.
Bleichen, *v. n.*, ubeliti se, beliti se; bledeti; *v. a.*, ubeliti, beliti (platno); gebleichte Leinwand, ubeljeno, beljeno platno; Sor-

gen haben sein Haar vor Zeiten gebleicht, skerbi so mu zgodej lase pobelile.

Bleicher, der, belivec, nach *V.*, belar; **Bleicherin**, die, belivka, belarica.

Bleicherlohn, der, belščina, belšina, belivščina, belivšina, belavščina, belavšina.

Bleichfabrik, die, belarnica.

Bleichfarbig, *adj.*, blede barve.

Bleichgelb, *adj.*, bledorumen.

Bleichgrün, *adj.*, bledozelen.

Bleichhaar, das, bei dem Perückenmacher, gebleichtes Haar, beljeni lasje.

Bleichheit, s. **Bleiche.**

Bleichplatz, der, belišče, beliše, belez, belež; Redensart, nesi belèž na bélež; nach *Jarn.* und dem *böhm.*, belilo, *poln.*, bielnik.

Bleichroth, *adj.*, bledordeč.

Bleichsalz, das, belivna sol.

Bleichsucht, die, bledica, bela bolezen, (nach *V.*, bel tok), bela; (*poln.*, bela choroba, blednica); die Bleichsucht haben, bledičin biti.

Bleichverfahren, das, beljenje, beljava.

Bleichwand, die, **Bleichwerk**, das, z ilam ometana lesa; s. auch **Lehmwand.**

Bleichwiese, die, belivna, belarska trata.

Bleidach, das, svinčena streha.

Bleien, *v. a.*, osvinčiti, posvinčiti, svinčiti.

Bleier, s. **Bleigießer.**

Bleiern, *adj.*, svinčen.

Bleierz, das, svinčena ruda.

Bleiessig, der, svinčeni kis.

Bleifarbig, *adj.*, svinčene barve.

Bleifeder, s. **Bleistift.**

Bleifrischofen, der, pretapljavnica za svince.

Bleigang, s. **Bleiader.**

Bleigelb, das, svinčena rumenica.

Bleigewicht, das, svinčeni vtež.

Bleigießer, der, svinčenar, svinčar.

Bleigießerei, die, svinčarnica, svinčenarnica.

Bleiglanz, der, nach *V.*, svinčni svetljak, svinčni leskenec †; *russ.*, svincovij blesk.

Bleiglas, das, svinčno steklo, svinčni okisanec †.

Bleiglätte, die, svinčena gladkina.

Bleigraupe, die, drobno kamenje svinčene rude.

Bleigrube, die, svinčena jama.

Bleihaltig, *adj.*, svinčnat.

Bleihe, die, (Cyprinus), kozel, naznavka.

Bleihütte, die, topivnica za svinec.

Bleicht, *adj.*, svinčenast, svinčnast.

Bleiig, **Bleisch**, *adj.*, svinčen.

Bleikalk, der, svinčeno apno.

Bleikolik, die, svinčna kolika.

Bleikönig, der, svinčeni cvet, kraljič.

Bleikugel, die, svinčena kugla, krogla †; *serb.*, olovno zerno.

Bleiloth, s. **Senkblei.**

Bleimilch, die, svinčno mleko.

Bleiofen, der, svinčna peč.

Bleiöl, das, svinčeno olje.

Bleiplatte, die, svinčena plošča, ploša.

Bleipulver, das, svinčeni prah.

Bleirecht, *adv.*, po svincu, navpik; *adj.*, navpičen, posvinčin.

Bleireif, der, an den Fischernetzen, svinčnica, kamnica, pritvezen svinec.

Bleiröhre, die, svinčena cev.

Bleisalbe, die, svinčena maža.

Bleisalz, s. **Bleizucker.**

Bleisand, der, svinčeni pesek.

Bleischlacke, die, svinčena žlindra.

Bleischmiege, die, an den Sparren, nach *V.*, šarba *, nach *Pot.* etwa, stik; rechtwinklige, pravi stik; stumpfwinklige, navpični stik *(Pot.)*

Bleischnur, die, svinčnica, vervica s svincam.

Bleischweif, s. **Wasserblei.**

Bleischwer, *adj.*, težko kakor svinec.

Bleisiegel, das, svinčen pečat.

Bleistampfe, die, stopa, phavnica za svinec.

Bleistift, der, svinčnik, svinčen čertnik, olovka.

Bleistufe, die, svinčena ruda (v kosovih).

Bleitisch, der, svinčena miza.

Bleiwaare, die, svinčenina.

Bleiwage, die, stavna mera, livel, besser nivel*.

Bleiweiß, das, svinčna beloba.

Bleiwinde, s. **Bleizug.**

Bleiwurf, s. **Bleischnur, Senkblei.**

Bleizucker, der, jesihokisli svinec, svinčeni sladkor.

Bleizug, der, svinčni kolovrat.

Blecken, s. **Blecken.**

Blende, die, bei Pferden, das Blendleder, prikrov, (*russ.*, naglaznik-naočnik); eine spanische Wand, zaslon; im Festungsbaue, zakrov; eine glänzende Bergart ohne Erz, nach *V.*, slepotica; ein blindes Fenster, gluho, slepo okno; s. auch **Blendlaterne, Nische.**

Blenden, *v. a.*, einen blenden, blind machen, oslepiti, slepiti koga; blanke Gegenstände blenden, potemniti, temniti; verblenden, *fig.* zaslepiti, slepiti, omamiti, mamiti, zmotiti, motiti, pačiti, slepariti, otemniti oči; der Schnee blendet mich, bleščí, bleši se mi od snega; sneg mi jemlje oči, vid; Felle blenden, s. **Färben**; der Hirsch blendet den Jäger, jelen moti lovca; die Gräben blenden, zakriti, prikriti, prikrivati.

Blenden, das, bliščanje, blišanje; s. **Blendung.**

Blendend, *adj.*, zaslepen, slepiven, motiven; vom Glanze, bliščljiv, blišljiv, bliščeč, bliščeč; blendend weiß, belo, da se je bleščalo, blešalo; *serb.*, belasan; blendende Schönheit, prečudna lepota.

Blender, der, slepivec.

Blenderleuchtung, die, slepivna luč.

Blendetritt, der, motivna stopinja.

Blendfenster, das, blindes Fenster, s. **Blende.**

Blendhell, *adj.*, bliščeč, bliščeč, svetel, da se blišči, bliši.

Blendlaterne, Blendleuchte, die, nach *V.*, bliščivka, blišivka; nach *Jan.*, slepica.

Blendleder, s. **Blende.**

Blendling, der, izrodek, nach *V.*, slepuh; s. auch **Bastard, Zwitter.**

Blendrahmen, s. **Blindrahmen.**

Blendung, die, nach den Bedeutungen des Zeitworts, oslep, zaslepovanje, bliščanje bliščoba, blišoba, sleparjenje, omama, premota; s. **Blende, Iris.**

Blendwerk, das, slepilo, sleparija, sleparstvo, slepotija, zmama, zmota; einem ein Blendwerk vormachen, slepariti, noriti, bebiti, šemiti koga.

Blennorhöe, s. **Schleimfluß.**

Blesse, s. **Bläße.**

Blesche, s. **Schlag.**

Blessiren, s. **Verwunden.**

Blessur, s. **Wunde.**

Bletz, der, železen klin; s. auch **Lappen.**

Bletzfaß, das, kalivnica.

Blenmonrant, s. **Bläulich.**

Blick, der, Schimmer, blesk, bliš, zablesk, sij, žarek; bei Malern, svetlo mesto; Blick des Auges, pogled, ozir; s. auch **Anblick, Augenblick, Auge**; einen Blick thun, pogledati; mit Blicken durchbohren, prebosti, prestreči z očmi; durch Blicke zu verstehen geben, pomigniti, migniti, migati; Blicke werfen, z očmi streljati, spogledovati se, loviti z očmi, ozirati se po kom, oči obračati v koga; den Blick auf etwas heften, upreti, upirati oči v kaj; seine Blicke bewachen, na svoje poglede čuti; durch Blicke reden, z očmi govoriti; einen Blick werfen, pogledati; mit nassem Blick, s solznim očesam; er that noch einen Blick, že enkrat se je ozerl na —; den Blick senken, oči pobesiti; Blicke wechseln, spogledovati se s kom.

Blicken, *v. n.*, pogledati, pogledovati, gledati; vom Silber, von der Sonne, zabliščati, bliščati, blišati se, blisniti, lesketati, zasvetiti se, svetiti se, zasijati, posijati, sijati; einen schnellen Schein geben, zablisniti; zum Vorschein kommen, prikazati, prikazovati se, kazati se, hleniti se; seitwärts, zurück blicken, ozreti, ozirati se; der Geiz blickt ihm aus den Augen, skopost iz njega gleda, vsak pogled razodeva njegovo lakomnost; sein Auge blickte Güte, (als *v. n.*), dobrota se mu je vidila, znala v očeh; er darf sich dort nicht mehr blicken lassen, ne sme se ondi pokazati; laß dich nicht vor mir blicken, da mi ne prideš več pred oči; unfreundlich blickend, stermogled; er ließ sich vor mir nicht mehr blicken, ni mi nič več prišel pred oči, ni ga bilo več (viditi); einem etwas blicken lassen, pokazati, kazati, razodevati.

Blickfeuer, das, kazavni, naznanivni ogenj †, ogenj na majakih.

Blickgold, das, srebernato zlato.

Blickschußrecht, *adv.*, ravno sebi nasproti.

Blicksilber, das, čisto srebro.

Blickweise, *adv.*, pogledama.

Blind, *adj.*, slep; blind sein, slep biti, ne viditi; blind ankommen, naletoti; er ist blind angekommen, naletel je, opekel se je, spečalo ga je; blind machen, oslepiti, slepiti; blind werden, oslepeti, slepeti, *serb.* auch obnevidjeti; vom Spiegel, otemneti; blinde Kuhspiel, slepa miš, mežirka, (mežirko igrati); blinder Mann, slep, slepec; ein blindes Weib, slep, sleplja, slepica; trübe, temen, mračen; blind laden, nabiti na prazno, (brez krogle); blinder Lärm, prazen hrup, vek; blinder Angriff, napad na videz, prividni napad; die Liebe ist blind, ljubezen nima oči, ne vidi; blinder Gehorsam, slepa, rabotna pokoršcina, pokoršina; blind mitfahren, skrivaj, brez plačila, ne plačavši se poljati (s pošto); blinder Kauf, kup na videz; die blinde Seite, herbet; der blinde Haufe, neumna druhal; blind gegen Gefahren, ne maraje, ne gledaje na —; blinde goldene Ader, zaperta zlata žila.

Blindaal, der, slepa jegulja.

Blindboden, der, nach *V.* pokrov.

Blinddarm, der, ritnik, veliko čevo (črevo), danka.

Blinde, der, slepec; die, slepica, sleplja; das, tema, tmina.

Blindekuh, die, slepa miš, mežirka; *böhm.* u. *poln.*, slepa baba.

Blindenanstalt, die, **Blindeninstitut**, das, hiša, preskerbovavnica za slepe.

Blindenführer, der, slepeovodnik †.

Blindfenster, s. **Blende.**

Blindgeboren, *adj.*, slep rojen.

Blindglaube, der, slepa vera.

Blindgläubig, *adj.*, slepe vere, slepoveren.

Blindheit, die, slepota, slepost; er ist mit Blindheit geschlagen, slepa buča, ki ji je vid vzet, slep na obedve očesi.

Blindholz, das, rezje, rožje; bei den Tischlern, znotrina.

Blindkohle, die, sirov ogel, sirovo oglje, nedožgano oglje.

Blindlings, *adv.*, slepo, mežé, mežeje, slepotno, s slepimi očesi, tje v en dan, kakor muha brez glave, nepremišljema.

Blindrahmen, der, zadnji, spodnji okvir, (na kteriga se platno, podoba nabija, nategne).

Blindschleiche, die, (Anguis fragilis), slepec, in Kt. slepír, in St. auch slepovoš.

Blindschloß, das, slepa ključavnica.

Blindschuß, der, prazen, slep strel.

Blindwütend, *adj.*, slepobesen.

Blink, s. **Blinkend.**

Blinken, *v. n.*, zalesketati, lesketati, zablisketati, blisketati (se), bliščati, blišati se; von den Sternen auch migljati, tripati, *serb.* treptiti; sein Auge blinkt, oko se mu sveti, bliska; mit den Augen, s. **Blinzen.**

Blinkend, *adj.*, svetel, svetal, bleščeč, blešeč.

Blinkern, s. **Blinken.**

Blinzelauge, das, mežavo oko.

Blinzelmaus, die, slepa miš.

Blinzeln, **Blinzen**, *v. n.*, mežkniti, pomežkovati, pomežati, mežati, mežikati, mežgetati, auch uterniti, utripati, treniti, tripati, od. trepati, mežurkati, migljati, migatati, *serb.* žmiriti, *russ.* žmuriti.

Blinzelnd, *adj.*, mežav.

Blinzer, Blinzler, der, mežavec, verächtl. mežalo.
Blitz, der, der leuchtende Schein, blisk; der Blitz (das Wetter) leuchtet, bliska se; der einschlagende Strahl, strela, *russ.* molnija; er ist vom Blitz getroffen, treščilo, trešilo je va-nj, strela ga je zadela; der Blitz hat gezündet, strela je vnela, vžgala; daß dich der Blitz, da te strela, *serb.* grom te ubio; er lief wie der Blitz, kakor blisk, kakor strela, po bliskovo (*nar. pes.*) je letel; s. auch **Blick, Glanz**; unter Donner und Blitz, ob gromu in blisku.
Blitzableiter, der, strelovod†, kalamita*, magnet, in St. strelni potegač, *russ.* gromovyj otvod, nach *M.* odvod bliska.
Blitzartig, *adj.*, bliskov, po bliskovo, blisku, streli podoben.
Blitzeile, Blitzeseile, die, velika naglica; mit Blitzeile, naglo, kakor blisk, kakor strela.
Blitzen, *v. n.* u. *i.*, zablisniti, blisniti, blisk-niti, zabliskati se, bliskati se, *altsl.* blistati oder bliscati se; es blitzt, bliska se, *serb.* munja seva; s. auch **Blinken, Schimmern**; ein großer Gedanke blitzte durch seine Seele, velika misel se mu zablisne, mu zasije v glavi.
Blitzen, das, bliskanje.
Blitzend, *adj.*, bliskajoč, bliščeč, blišeč, svetel.
Blitzschleuderer, der, perun.
Blitzfeuer, s. **Elektricität**.
Blitzschlag, der, tresk.
Blitzschnell, *adj.*, strelovit, bliskovit, nagel kakor blisk, kakor strela.
Blitzschnelle, s. **Blitzeile**.
Blitzschwanger, *adj.*, strelonosen, poln strele.
Blitzstoff, s. **Elektricität**.
Blitzstrahl, der, strela, *poln.* piorun; der Blitzstrahl fuhr in den Baum, trešilo je v drevo.
Blochtaube, Blocktaube, s. **Ringeltaube**.
Bloc, en bloc, s. **Bausch**, in **Bausch und Bogen**.
Block, der, čok, klada, panj, porungelj, gól *f.*, terkelj, štor; ein Sägeblock, kerlj, rekelj, hlod; zwei aus einem Stamme, dva bliznjaka; Haublock, tnalo, čola; ein Block Marmer, Zinn, kos marmeljna i. t. d.; in den Block legen, djati koga v klade.
Blockade, die, obstop (terdnjave); auf dem Meere, zapertija.
Blockartig, *adj.*, kladast.
Blockbaum, der, žagovec, drevo za žagovce (dosti debelo).
Blocken, *v. n.*, vom Falken, usesti se na dervo s plenam; *v. a.*, den Stiefel blocken, natezati, raztezati (na lesu).
Blöcken, *v. a.*, jemanden, v klado deti, devati koga; s. auch **Blecken**.
Blockhaus, das, bajta iz hlodov, čerdak; ein Bollwerk, *russ.* strelnica; s. **Stockhaus**.
Blockholz, das, čok, hlod, kerlj za kolarje.
Blockiren, *v. a.*, obstopiti, obstopati, obdati, obleči, oblegati, *poln.* opasać; auf dem Meere, zapreti, zapirati.
Blockkasten, der, nach *V.* oklep.
Blockmeißel, der, bei den Schmiden, klinja, sekalce, sekalo.
Blockpfeife, die, piščal, pišal scelama, iz eniga kosa.
Blockrad, das, nach *V.* potakalec, scelama kolo, kolo s celo.
Blockrolle, die, valjar, ladjarski škripec.
Blockschiff, das, plav, nach *Gutsm.* vor.
Blockstück, das, čok.
Blockwagen, der, voz na nizkih, debelih kolih za veliko težo, nach *V.* bosnik, križevate kola, pertenc kola; bei den Kunstgärtnern, um darauf die Spalier zu beschneiden, kolovrat.
Blockzinn, das, kositar v cjokih, v debelih koscih.
Blödäugig, s. **Blödsichtig**.
Blöde, *adj.*, schwach, blöde Augen, blöder Magen, slabe oči, slaboten želodec; blöd am Verstand, top, bebast, topoglav, bedast, trapast, slaboumen, norljav, terojav; furchtsam, plah, boječ, sramožljiv; er ist blöde in der Gesellschaft, rado ga je sram, boječ, kadar je med ljudmi, *russ.* nesmelyj.
Blödigkeit, die, der Augen, slabota, slabost oči; des Verstandes, slaboumnost, topost, topoglavnost; Schüchternheit, plašljivost, plašnost, plahota, boječnost.
Blödling, der, slaboumnež, bebec.
Blödsichtig, *adj.*, berljav, slaboviden, slabih oči, kratkoviden.
Blödsichtige, der, Blödauge, slabovidec, berljavec; die, berljavka.
Blödsichtigkeit, die, slabost oči, berljavost, slabovidnost, kratkovidnost.
Blödsinn, der, bebost, topost, topoglavost, slaboumnost, *böhm.* blbost.
Blödsinnig, *adj.*, beb, bebast, budalast; einer oder eine, budalo; s. auch **Blöde**.
Blödsinnigkeit, s. **Blödsinn**.
Blohm, der, nach *V.* jelenica.
Blokade, s. **Blockade**.
Blöken, *v. n.*, vom Rindvieh, mukniti, zamukati, mukati; von Schafen, bekniti, zabeketati, beketati, zablejati, blejati; von Ziegen, zameketati, meketati; blöckend ankommen, (z. B. nach Hause), primukati, pribeketati, oder priblejati, primeketati (domu).
Blöken, das, s. **Geblöcke**.
Blond, *adj.*, vom Gesicht, bel; vom Menschenhaar, belolas, belkast, plavenkast, rumenkast, auch rudečkast, nach dem *Serb.*, *Poln.* u. *Böhm.* plav, (*cfr. altsl.* plav', weiß).
Blondbart, der, beloberk†.
Blonde, Blondin, der, belolasec, beloglavec, plavec; die Blondine, belolaska, beloglavka, plavka.
Blondgelockt, Blondhaarig, *adj.*, rumenokodrast, plavokodrast, belolas.
Blondkopf, s. **Blonde**.
Bloquade, s. **Blockade**.
Bloß, *adj.*, odkrit, nag, slečen, sam; mit bloßen Füßen, bos, neobut, razzut, razobut;

s. auch **Barfuß**; mit bloßem Kopfe, gologlav, razoglav, razkrit, odkrit; mit bloßen Händen, golorok, s praznimi rokami; mit bloßem Halse, golovrat; bloße Füße, bose noge; nackt, nag; bloßes Schwert, gol meč; mit bloßen Augen, z golimi očmi; auf der bloßen Erde, na golih, terdih, pustih tleh; nackt und bloß, nag in slečen; bloß, d. i. allein, nichts als, sam, le, zgoli; z. B. bloße Unschuld, zgolj nedolžnost, gola, sama nedolžnost; arm, siromašen, obnažen, gol; unter dem bloßen Himmel, pod milim Bogam; bloßdecken, s. **Aufdecken**; sich bloß geben, razgoliti, razgaljati se, odkriti, razodeti, pokazati svojo slabost, hibo; sich bloß stellen, podati se v nevarnost, nastaviti se nevarnosti; einen bloß stellen, v sramoto pripraviti koga, razodeti slabost koga, osramotiti koga; ein bloßes Gerücht, prazen glas; aus bloßer Hoffart, iz goliga, samiga, čistiga napuha; bloß und allein, pod milim nebam, zgolj sam, edin; *adv.*, samo, edino, le, zgolj, toliko; s. a. **Bar, Nackt**.
Blöße, die, des Leibes, nagota, nagost, golota; eines Menschen Blößen aufdecken, s. **Bloßstellen**; dem Gegner eine Blöße geben, slabost pokazati, pustiti nasprotniku kam, da naj udari; s. auch **Blößling**; Armuth, golota, siromaščina, siromašina; eine von Bäumen entblößte Stelle, goličava, goljava, goljina, laz; s. auch **Lichtung**.
Bloßerdings, *adv.*, zgolj, edino.
Bloßfüßig, s. **Barfüßig**; die Bloßfüßige, bosotulja.
Bloßgeben, s. **Bloß**.
Bloßhändig, *adj.*, golorok.
Bloßköpfig, *adj.*, gologlav, razoglav.
Blößling, der, gola koža, *fig.* revež, golin.
Bloßstellen, s. **Bloß, Aussetzen**.
Bloßstellung, die, odkrov, odkrivanje, razodevanje slabosti kaciga človeka.
Blötz, s. **Plötz**.
Blühen, *v. n.*, cvesti, cvitati, cvetati, in Kt. a. cveteti, (cvetim); wer weiß, wo sein Glück blühen wird, kdo ve, kje ga čaka sreča; der Handel blühet, kupčija cvete, se razcveta, lepo kaže.
Blühend, *adj.*, cveteč, cvetajoč; blühende Wangen, žive, cvetle, čverste lica, daher cvetečeličen; im blühenden Zustand sich befinden, cvesti, razcvetati se, v razcvetu biti.
Blühestand, s. **Blüthentage, Blüthenzeit**.
Blühezeit, s. **Blüthenzeit**.
Blümchen, das, cvetličica, cvetica, rožica, *russ.* cvetok.
Blume, die, Blüthe, cvet, *coll.* cvetje; in engerer Bedeutung, Pflanzen eines angenehmen Geruches und von angenehmer Farbe, cvetlica, cvetka, gewöhnlich auch roža, *altsl.* cvét, cvétk; eine seltene Blume, redko zelišče, zeliše; das Schönste, Feinste seiner Art, cvet; Blume der Unschuld, cvet devištva; an einem Geschwüre, verh, veršič, gnojni verh; Menstruation, čišča, perilo, nach *V.* mladež, nach *Gutsm.* diže; *waidm.* rep (zaječji, lesičji); Blässe, lisa, pisa, mast, tolšča.
Blümeln, *v. n.*, lepotičiti besedo; die Bienen blümeln, bčele letajo po cvetji.
Blümen, *v. a.*, s cvetjem, s cvetkami ozaljšati, olepšati, zaljšati, lepšati.
Blumenasch, s. **Blumentopf**.
Blumenau, die, cvetna loka, trata.
Blumenausstellung, die, razstava cvetlic.
Blumenbau, der, rožarija, sajenje, obdelovanje cvetlic, cvetličarstvo.
Blumenbeet, das, greda, gredica za cvetlice, s cvetkami zasajena, cvetna od. cvetlična greda.
Blumenbesuch, der, paša po cvetlicah.
Blumenblatt, das, cvetni list, listek.
Blumenbusch, s. **Blumenstrauß**.
Blumendecke, die, korec, ocvetnik†, podcvetek†.
Blumenerde, die, perst za cvetlice dobra.
Blumenfeld, das, cvetno polje, rožno polje; s. a. **Blumenbeet**.
Blumenfest, das, cvetno, rožno obhajanje.
Blumenflor, s. **Blütezeit**.
Blumenflur, s. **Blumenau**.
Blumengarten, der, rožni vert, cvetnjak, vert, ograda za cvetlice.
Blumengärtner, der, cvetličar, vertnar, ki se peča s cvetlicami ali rožami.
Blumengehänge, das, venci, obešeni venci.
Blumengeruch, der, cvetlični duh.
Blumengewächs, das, cvetna rastlina, rožna zel, roža.
Blumengöttin, die, cvetana†, Flora.
Blumengrund, der, cvetna njiva, zemlja.
Blumenhaar, das, s cvetjem olepšani lasje; s. auch **Flachsseide**.
Blumenhaft, *adj.*, cvetast, rožast.
Blumenhügel, der, cvetin, cveteč hribec.
Blumenkelch, der, cvetna čašica, kupica, zvonček, piskerc od. piskrec; bei Nelken, trobel-i.
Blummenkenner, s. **Blumist**.
Blumenknospe, die, cvetlični popek.
Blumenkohl, der, cvetno zelje.
Blumenkranz, der, venec iz cvetja, iz cvetlic.
Blumenkrone, die, cvetna krončica, venčec.
Blumenkunst, die, rožarstvo, cvetličarstvo†.
Blumenlese, die, Anthologie, cvetnik, cvetje, antologija; der Bienen, obnožina, obnožje.
Blumenliebhaber, der, cvetoljub†.
Blumenmaler, der, malar cvetlic.
Blumenmehl, das, Blumenstaub, mešičje, cvetni prah, rodovitni prah na cvetji.
Blumenmonat, der, veliki traven, maj.
Blumenpfad, der, pot, steza s cvetjem posuta.
Blumenreich, *adj.*, cvetličnat, rožnat, cvetnat; das, cvetličje†.
Blumenscheide, die, (spatha), cvetna nožnica, cvetno zagrinjalo†, *poln.* koszulka, *serb.* tulac.
Blumenschmuck, der, cvetje za olepšavo.
Blumenseite, die, lice od kože.
Blumensprache, die, govorjenje po cvetlicah, s cvetlicami.
Blumenstaub, s. **Blumenmehl**.

Blumenstiel, der, cvetni recelj, pecelj.
Blumenstock, der, cvetlični germič.
Blumenstrauß, der, zvezek, šopek, povojak, nach *Gutsm.* auch kitica, metlica, pušeljc*; *serb.* kita, *böhm.* kytka.
Blumenstück, das, in den Gärten, s. Blumenbeet; in der Malerei, rožni mal, malarija, malanje cvetja, cvetlic.
Blumensuchrecht, das, pravica paše po sterniški, sterniši in ledini.
Blumenthal, das, cvetin, cveteč dol.
Blumentopf, der, lonco za cvetlice, benčin, *russ.* cvétnik.
Blumentuch, das, cvetasta, rožasta ruta.
Blumenvogel, s. Schmetterling.
Blumenvoll, s. Blumenreich.
Blumenwerk, das, cvetovje, cvetje.
Blumenzapfen, der, (Julus masculus), mačica.
Blumenzeit, die, cvetje, čas cvetja; s. a. Frühling.
Blumenzucht, s. Blumenbau.
Blumicht, **Blumenähnlich**, *adj.*, rožast, cvetast.
Blumig, *adj.*, Blumen habend, rožnat, cvetnat, rožat, poln cvetja, cvetlic.
Blumist, der, rožar, cvetličar, cvetoznanec, cvetoljub †.
Blümlein, s. Blümchen.
Blunze, s. Blutwurst.
Blüse, s. Backe.
Blut, das, kri, kerv, *f.*, *altsl.* kr'v; venöses Blut, černa kri; das wird böses Blut geben, setzen, iz tega se bo jeza skuhala; Blut lassen, pustiti, puščati, pušati (kri); das Blut schießt aus der Wunde, kri sika, vre iz rane; Blut auswerfen, kri pljevati, herkati; das Blut stieg ihm ins Gesicht, rudečica ga je polila, zarudel je; wie Milch und Blut, kakor mleko in kri; Gut und Blut für den Kaiser, življenje in premoženjo od. blago, drago za cesarja; ein junges Blut, mladenič, deklica; im Blute liegen, ubit ležati; Abstammung, rod, kri, v rodu, v kervi biti; bis aufs Blut, do kervi, do naziga; mit Blut besudeln, okervaviti, kervaviti; das ist mein Schweiß und Blut, to sim jez kervavo prislužil, to so moji žulji.
Blut-, in Zstzg., dem Blute eigen, kervni; dem Blute ähnlich, blutig, kervav.
Blutader, die, (žila) odvodnica, kervnica, *russ.*, krovnaja, krovovozvratnaja (kervovračna) žila.
Blutaderentzündung, die, vnetica odvodnice; Blutadergeschwulst, otok odvodnice; Blutaderöffnung, vsek odvodnice.
Blutandrang, der, naval, pritis kervi.
Blutarm, *adj.*, siromašk, kervavo potreben, do kraja potreben, ubog ubog, zelo ubog, gol in nag; er ist blutarm, prav siromak je.
Blutauge, das, kervavo oko.
Blutausleerung, die, kervotok, zguba kervi.
Blutauswurf, der, herkanje kervi, kervavi herkelj.
Blutbad, das, prelitje, prelivanje kervi, klanje, kervava svatovščina, svatovšina, kervavija †.
Blutbann, s. Blutgericht.
Blutbefleckt, *adj.*, kervav, okervavljen, od kervi umazan, zaškropljen; blutbefleckte Hand, kervava, moriveova roka.
Blutbegierig, *adj.*, kervoželjin.
Blutbesprengt, **Blutbesprizt**, **Blutbeströmmt**, **Blutbesudelt**, **Blutbetrieft**, s. Blutbefleckt.
Blutbeule, die, bei Pferden, kervavica.
Blutbildung, die, naprava, nareja, tvarjenje kervi.
Blutbirne, die, kervavka.
Blutbrechen, das, bruhanje kervi, metanje kervi; daran leiden, kri bruhati, kri metati, bljevati.
Blutbuche, die, kervava bukva.
Blutbühne, s. Blutgerüst.
Blutdiscrasie, die, spridena kri.
Blutdurchfall, der, kervava driska, griža.
Blutdurst, der, kervoželjnost, kervoločnost, žeja po kervi, nach *M.* kervoserdnost.
Blutdürstend, **Blutdürstig**, *adj.*, kervožejin, kervoželjin, kervoločen, žejin kervi.
Bluteiter, das, sokrovica.
Blüte, s. Blüthe.
Blutegel, der, (in allen slav. Mund.), pijavka, pijavica, nach *Gutsm.* auch pivola, pivolica, kervna pija; Blutegel ansetzen, pijavke staviti, *serb.* metati, *fig.* kervopija, kervolok, trinog.
Bluteiterig, *adj.*, sokroviten.
Bluten, *v. n.*, kervaveti, kri točiti; ich blute, kri mi teče; die Nase blutet, kri mi iz nosa teče, solzi; er blutete für uns, kri je prelil za nas; er soll mir dafür bluten, to ga bo bolelo; das Herz blutet mir, serce mi v kervi plava, se mi v kervi topi, mi poka, serce me boli; mein Schwert blutete, moj meč je bil korvav, kri se je cedila, je kapala od njega; die Rebe blutet, terta solzi; das Erz blutet, kaže se rudeča sreberna ruda.
Bluten, das, die Blutung, kervavitev, kervavenje, kervavljenje.
Blutend, *adj.*, kervav.
Blutfahne, die, kervavo bandero.
Blutfärbig, *adj.*, kervav.
Blutfennich, s. Bluthirse.
Blutfink, der, (Loseia pyrrhula), berstnik, kalin, lepar, boltek, *poln.* u. *böhm.* gyl (hyl).
Blutflechte, die, kervav lišaj.
Blutfleck, der, kervav madež.
Blutfluß, **Blutgang**, der, kervomok, kervotok, močenje kervi.
Blutflüßig, *adj.*, kervomočin.
Blutfremd, *adj.*, celo neznan.
Blutgang, s. Blutfluß.
Blutgefäß, das, kervna posoda, kervnjak, kervna cev.
Blutgeld, das, s kervjo zadobljen, kervav denar; das Wergeld, kervnina, *altruss.* vira, *altpoln.* glowszczyzna, u. krwauie, *serb.* kerv, kervarina, kervnina.

Blutgericht, das, kervava sodba, zaglavna sodba; s. auch Criminalgericht.
Blutgerüst, das, kervavi óder, morišče, moriše.
Blutgeschwulst, die, kervav otok.
Blutgeschwür, das, stisnovec, černi, hudi mehur, metlaj, bula, tvor; *medic.*, sokrovična ugnjida.
Blutgesell, der, somorivec, deležnik umora.
Blutgier, die, kervoželjnost, kervoločnost.
Blutgierig, s. Blutdürstend.
Bluthänfling, der, (Fringilla cannabina), repnik, repičica, repalšica, konopnjan, konopljenka.
Blutharnen, das, kervavo seanje, kervomok; kervomoča; haben, kervomočin biti, kri močiti, seati.
Blüthe, richt. **Blüte**, die, cvet, cvetenje; als *coll.* cvetje; *dim.*, cvetjiče; *fig.*, auch, razcvet; sein in der Blüthe, cvesti, v cvetji biti; *fig.*, das Beste einer Sache, cvet, serce; in der Blüthe des Alters, v najboljši dobi, v najlepših letih; in der Kirschenblüthe, ob cvetu češenj; kadar češnje cvetó.
Blüthenarm, *adj.*, brezcveten, kar ima malo cvetja.
Blüthenbaum, der, cveteče drevo.
Blüthenfeld, das, cveteče polje.
Blüthengebüsch, das, cveteče germovje, germ v cvetji.
Blüthenhain, der, gaj v cvetji.
Blüthenkelch, s. Blumenkelch.
Blüthenknospe, s. Blumenknospe.
Blüthenkopf, der, glavica, betica.
Blüthenmehl, das, cvetna moka.
Blüthenreich, *adj.*, cvetnat, poln cvetja.
Blüthenständig, *adj.*, nadcveten.
Blüthenstaub, der, mešičje, cvetni prah.
Blüthentage, *pl.*, cveteča doba, mladost.
Blüthenvoll, s. Blüthenreich.
Blüthenzeit, die, cvetje, čas cvetja.
Blüthenzweig, cveteča vejica.
Bluthirse, die, (Panicum sanguinale), bar, *böhm.*, rosička; *poln.*, proso kerwawe.
Bluthochzeit, die, kervava svatba.
Bluthund, der, s. Schweißhund; *fig.*, kervolok, kervopija.
Bluthusten, s. Blutbrechen.
Blutig, *adj.*, kervav, okervavljen, v kervi; blutig machen, okervaviti; blutiger Eiter, sokrovica; blutig schlagen, do kervaviga, do kervi pretolči; blutiges Fleisch, srovo meso; mit blutigen Köpfen abweisen, zaverniti s pobitimi, s kervavimi glavami; eine blutige Schlacht, kervav boj, hud boj; s. auch Grausam; er hat keinen blutigen Heller, nima ga okrogliga, nima beliča v žepu.
Blutigel, s. Blutegel.
Blutjauche, die, sokrovica.
Blutjung, *adj.*, mlad ko cvet, premlad, zlo mlad; *serb.*, *fig.*, mlad kao kaplja.
Blutklumpen, der, kepasta kri.
Blutköpfig, *adj.*, kervoglav, kervavoglav.
Blutkraut, das, (Cythrum salicaria), zviti koren.
Blutkuchen, der, (Placenta sanguinis), kervna gruda, kervina.
Blutlassen, das, puščanje, pušanje (kervi).
Blutlauf, der, Ruhr, kervava griža; s. Blutumlauf.
Blutleer, s. Blutlos.
Blutlehre, die, kervoslovje, nauk od kervi.
Blutleiter, *pl.*, debele odvodnice (v možganinih mrenah).
Blutlos, *adj.*, brezkervin, brez kervi.
Blutlosigkeit, die, brezkervnost, brezkervnica.
Blutlymphe, die, kervna meza.
Blutmal, das, zasedena, podpluta kri; *serb.*, modrica.
Blutmangel, der, pomanjkanje kervi; s. auch Blutlos; daran leiden, imeti premalo kervi.
Blutmasse, die, die ganze Blutmasse, vsa kri.
Blutmensch, s. Bluthund.
Blutmilchen, das, kervomolža, kervavo mleko.
Blutpfirsich, der, rudeča, kervava breskva.
Blutrache, die, kervno maščevanje, maščevanje; *serb.*, kervna osveta.
Bluträcher, der, kervni maščevavec, mašcvavec kervi.
Blutregen, der, kervav dež.
Blutreich, *adj.*, kervnat, poln kervi.
Blutreinigend, *adj.*, kervočistivcu.
Blutreinigung, die, čiščenje, čistenje, čišenje kervi.
Blutreinigungsmittel, das, čistilo kervi, za kri.
Blutrichter, der, zaglavni, kervni sodnik, kervavi (kriminalni) sodnik.
Blutroth, *adj.*, rudeč kakor kri.
Blutrünstig, *adj.*, kervav, kervaveč.
Blutsauer, *adj.*, pretežak, pretežaven.
Blutsauger, **Blutsäufer**, der, kervolok, kervopija, s. auch Blutegel.
Blutschande, die, (incestus), kervosramnost †, rodoskrumba †, kervomešnja †; *russ.* krovosmešenie; *poln.*, kazirodztwo, *böhm.*, krevni smilství; Blutschande begehen, treiben, oskruniti, skruniti rod.
Blutschänder, der, kervosramnik, kervosramnež, rodoskrunec.
Blutschänderisch, *adj.*, kervosramen, rodoskrumben.
Blutscheu, *adj.*, kervoplah, kdor se kervi boji in je viditi ne more.
Blutschlag, der, kervni mertud.
Blutschlecht, *adj.*, prav slabo, za nič.
Blutschöffe, der, prisednik zaglavne sodbe.
Blutschuld, die, krivica, krivda prelite kervi, umor, uboj, *serb.* kerv.
Blutschuldig, *adj.*, kriv umora, ubojstva.
Blutschuldige, der, morivec; die, morivka.
Blutschweiß, der, kervav pot, kervav znoj, kervave srage *pl.*

Blutschwell, der, bei Pferden, prisadnik.
Blutselten, *adj.* u. *adv.*, prav redek, redko.
Blutsfreund, der, žlahtnik, rojak, rod, žlahta, sorodnik; er ist mein Blutsfreund, sva si v rodu, v kervi; rod po kervi.
Blutsfreundin, die, žlahtnica.
Blutsfreundschaft, die, žlahta, rod po kervi; *russ.*, krovnost; *poln.*, krewnosć, pokrewieństwo.
Blutspat, s. **Blutschwell.**
Blutspeien, das, pljevanje, kašljanje, herkanje kervi.
Blutspur, die, sled kervi.
Blutstallen, das, s. **Blutharnen.**
Blutstätte, die, morišče, moriše; město, kjer je bil kdo ubit.
Blutstein, der, (Kamatites), rudeča železna ruda.
Blutstillend, *adj.*, kri ustavljajoč; blutstillendes Mittel, pomoček za ustavljenje kervi.
Blutstockung, die, okrep, zgostitev kervi.
Blutstrieme, die, kervava proga, krotovica; *serb.*, modrica.
Blutstrom, der, kervav potok, potok kervi.
Blutstropfen, der, kaplja, sraga kervi.
Blutsturz, der, kervni udor, ulij, hud kervotok; haben, kri bruhati, metati iz gerla.
Blutstürzung, s. **Blutsturz, Blutvergießen.**
Blutsunterlaufung, die, podsedena, zasedena, podpluta kri.
Blutsverwandter, Blutsverwandtschaft, s. **Blutsfreund** u. s. f.
Bluttag, der, kervav dan.
Bluttaufe, die, kerst po kervi.
Blutthat, die, kervavo delo.
Blutumlauf, der, obtek kervi.
Blutung, die, kervavenje, kervavitev; es trat eine starke Blutung ein, jela mu je močno kri teči.
Bluturtheil, das, smertna obsodba.
Blutvergießen, das, prelivanje kervi, kervolitje, kervoprelitje.
Blutverlust, der, zguba kervi.
Blutvoll, *adj.*, s. **Blutreich, Blutbefleckt.**
Blutwallung, die, vrenje kervi.
Blutwärme, die, kervna toplota.
Blutwasser, das, kervna vodica, siratka.
Blutwenig, *adv.*, celo malo, majckino, mičkino, malo malo, kar je v oči treba.
Blutwurst, die, mulica, kervava klobasa, kervavica.
Blutzehent, der, desetina od živine, živalska desetina.
Blutzeichen, das, am Himmel, kervavo znamnje, kervave šibe; s. auch **Blutspur.**
Blutzeuge, der, kervava priča; mučenec, mučenik; *altsl.*, mačenik (= močenik), gewöhnlich, marternik (vom Griech. *μαρτυρ* Zeuge.)
Blutzwang, der, kervava drista, griža.
Boa, s. **Riesenschlange.**
Boback, der, nach dem *russ.*, bajbak.
Boberelle, s. **Judenkirsche.**
Bobbinett, das, mašinski krajci, angleški tul.
Bock, der, eigentlich Ziegenbock, kozel, tekec; Schafbock, oven, praz, für beide, auch jarec, merkač; der fastrirte Bock, rezani kozel, perč; Rehbock, sernjak; der Hirschbock, jelen; den Bock zum Gärtner setzen, svinjam meh dati; dati mački salo varovati, ribo, raka v vodo vreči; kozla v zelnik spustiti; dati kozliče volku pasti; den Bock auf die Haferkiste setzen, kravo v zelnik spustiti; Sturmbock, (aries bei den Römern), oven, železni oven, stenolom; ein geiler Mensch, kozel, svinja; ein Gerüst, ein Gestell, koza, kozelc, kozača, konj; am Weberstuhl, volk; Kutschbock, sedalo; in den Bock spannen, koleněati; s. auch **Block**; ein Balken zum Schlagen, baba, babica; d. i. der mittlere Theil der Nabe; nach *V.*, sreda pesta; ein Fehler, kozel, pogrešek, blod; einen Bock schießen, ustreliti z motovilam, z matiko; *poln.*, baka ustrzelić (čmerlja ustr.); ein stinkender Bock, smerduha; einem den Bock stehen, biti komu podnožnica, za podnožje; des Bockes, kozlov.
Bock-, in Zsz., kozlov, kozlovski.
Bockbeinig, *adj.*, kozonog; *fig.*, termast.
Böckchen, das, kozlič, kozliček, kozle; jarčič.
Böckeln, *v. n.*, po kozlu smerdeti.
Bocken, die, s. **Pocken.**
Bocken, *v. n.*, von der Ziege, perskati se, von den Schafen, merkati se; stinken, po kozlu smerdeti; das Schiff bockt, ladija kozle prebrača; kozelec dela, se prekucuje, prekucva; das Pferd bockt, konj se spenja; mit den Hörnern stossen, terkniti, terkati.
Bocken, Böcken, *adj.*, kozlov, kozji, jarčji.
Böcken, *v. a.*, seno na knpe devati.
Bockfell, das, kozlovina, kozličevina, kozja, eig., kozlova koža.
Bockfleisch, das, kozlina, kozletina, kozje meso.
Bockflöte, die, pokončnica, pokončna, piščal s pilkam; s. auch **Dudelsack.**
Bockfüßig, s. **Bockbeinig.**
Bockhart, *adj.*, preterd.
Bockhaut, s. **Bockfell.**
Bockicht, *adj.*, kozlovast.
Bockig, *adj.*, die Ziege ist bockig, koza se perska.
Bockkäfer, der, s. **Holzbock.**
Bockkalb, das, mlad sernak, serněck, sernče.
Bocklamm, das, ovniček, biček, janček.
Bockleder, das, kozlovina, kozličevina, usnje iz kozlove kože.
Bockledern, *adj.*, iz kozlovine.
Bockmühle, die, mlin na veter; *serb.* vetrenjača.
Bockpfeife, die, dude, dudke, dudlje, rožnica, mešin.
Bockpolster, der, blazinica za kočijaško sedalo.
Bocks-, in Zsz., kozlov, jarčji.

Bocksbart, der, kozja brada.
Bocksbeere, s. **Heidelbeere.**
Bocksbeutel, der, mošnja; *fig.*, stara navada, s. auch **Schlendrian.**
Bocksbohne, s. **Bitterklee.**
Bocksschemmel, der, kočijaška podnožnica.
Bockshaar, das, kozja dlaka, kozlove kocine; Kraut, mlečnice, sončnice.
Bockshorn, das, kozji rog; ins Bockshorn jagen, v kozji rog vgnati, vganjati koga, kozjo molitvico nčiti.
Bocksmelde, die, (Chenopodium vulvaria), babji pezdec.
Bocksprung, der, kozji skok, poskok; mit Bocksprüngen herankommen, priskakljati (kakor kozliček).
Bocksstreich, der, kozlarija, kaj neumniga, kar kdo naredi.
Bockstoß, *i.*, terk.
Bockstütze, die, oplen.
Bockvorstellung, die, oder s kozami (napravljen).
Boden, der, die Oberfläche der Erde, das unterste, tla; fruchtbarer Boden, rodovitna zemlja, rodoviten svet; sandiger, peščena, pešena zemlja, peščenica, pešenina; unfruchtbarer Boden, jalovica; steiniger, kamenićje; d. i. Grund und Boden, zemlja, svet; der Boden eines Gefäßes, dno; den Boden einsetzen, zadniti; eines Zimmers, pod, tla auch *altsl.*; der Presse, kerniica; über den Zimmern, strop; sich zu Boden setzen, von flüßigen Dingen, (na dno) se usesti, usedati; Boden des Meeres, dno morja; ein Boden Wachs, Talg, krožec voska, loja; Korn-, Tanz-, Dreschboden, pod, gumno, skedenj; ein Thurm mit 4 Böden, zvonik s štirimi podmi; der oberste Raum unter dem Dache, strop, dilje, nadizba, ispa, nadhišje, nadstropje, podstrešje; der Boden eines geblümten Zeuges, dno, polt; die Bühne der Scheune, peter, petra; Schüttboden, žitnica, kašta, kašča, kača; Boden legen, podničati; ohne Boden, s. **Bodenlos**; am Boden, na tleh; d. i. an der Erdoberfläche, pri tleh; zu Boden stossen, (von einem Stier), pobosti koga na tla; zu Boden heften den Blick, pobesiti oko; zu Boden strecken, zvaliti, podreti, zverniti, potlačiti na tla; zu Grund und Boden gehen, pod zlo iti, konec vzeti; zu Boden treten, poteptati; dem Fasse den Boden ausstossen, do dobriga pokvariti; der Boden wird fliegend, zemlja se razperšuje (razperhniti); zu Boden sinken, zgruditi se na tla.
Boden-, in Zsz., spodnji, doljni, v podu, dnu, od dna i. t. d.
Bodenart, die, versta zemlje; man muß die Bodenart berücksichtigen, treba je gledati na to, kakšen da je svet.
Bodenbesitz, s. **Grundbesitz.**
Bodenblatt, das, podnica.
Bodenbohne, die, nizki fažol, pertlikasti fažol.
Bodenbrett, das, auf den Leiterwägen, dilja, podnica, auch sórnica; bei den Schiffern auf der Save, dilja; am Faße, an der Truche, das mittlere, srednica; das äußere, halbmondförmige, krajic, auch krajevec; bei den Korbmachern, das Bodenstück, deska.
Bodencultur, die, obdelovanje zemlje, kmetovanje.
Bodenerschöpfung, die, izmolža, izrodba zemlje.
Bodenfenster, das, lina.
Bodenfleck, der, košček zemlje.
Bodengericht, das, bei den Jägern, zaderga, zanka, žima.
Bodengeschoß, s. **Erdgeschoß.**
Bodenhammer, der, kotlovinarski bet.
Bodenholz, das, bei den Faßbindern, les za dna.
Bodenkammer, die, izba, gornjica, gornja hiša, podstrešnica.
Bodenkunde, s. **Geognosie.**
Bodenloch, das, lina.
Bodenlos, *adj.*, brez dna, kar nima dna, *böhm.* bezedný; bodenlose Fässer, sodi brez dna, *fig.* nezmeren, neskončen, neznan, prazen, brez podstave.
Bodenlucke, s. **Bodenloch.**
Bodenrad, das, bei den Uhren, spodnje kolo, *dim.* spodnje kolesce.
Bodenraum, s. **Boden.**
Bodenriß, der, razpok v dnu.
Bodensäge, die, žaga za dno.
Bodensatz, der, gošča, goša; Niederschlag, kaliž, grampa; des Oels, goščava, gošava, gošča, goša, goščica, gošica, auch motež, metež, tropine, troska, drožje, *böhm.* usedlina; Schmerbodensatz, nach *M.* podmast.
Bodenschichte, die, spodnja lega, plast, nasad.
Bodenschlüssel, der, ključ od izbe, gornjice.
Bodenschrumpf, s. **Bodenriß.**
Bodenschwelle, die, podnice *pl.*
Bodenspieker, der, klinec podnik.
Bodenstein, der, spodnji kamen.
Bodenstock, der, bei den Korbflechtern, der zum Boden des Korbes dient, kopito.
Bodenstück, das, bei den Böttchern, ploh za dno, les za dno; bei den Kanonen, dno od topa.
Bodentalg, der, lojéve tropine.
Bodenthür, die, vrata na izbo; bei Fässern, okno.
Bodenzieher, der, natezivnik, natezač.
Bodenzins, der, poveršnina, davek od tal, od poveršja zemlje.
Bodenzoll, der, sodnina, col ali mita od tekočin.
Bodnig, s. **Bottich.**
Bodmen, Bödmen, *v. a.*, den Boden eines Fasses machen, zadniti, odniti, dniti (sod), auch zabertviti; ein Zimmer, podničati, pod narediti, delati; ein Schiff bodmen, zastaviti ladijo.
Bodmerei, die, namorski zajem in zastava ladije; ein Schiff mit Bodmerei beschweren, s. **Bodmen.**

Bodmereivertrag, der, pogodba zastran namorskiga zajma.
Bofist, der, (Lycoperdon bovista), pezdek, kervnica.
Boge, s. **Bogruthe.**
Bogen, der, lok, sloč-i, locenj; (*altsl.* luk); Schwibbogen, oblok, obok; eigentlich obvok; *russ.* svod; Zirkelbogen, obod eig. obvod; der Fluß macht einen Bogen, potok krivino, kljuko, zavoj dela; zavija se; in Bausch und Bogen kaufen, po verhu, poprek, počez kupiti; s. a. **Bausch**; Bogen Papier, pôla (peča), lepenj popirja; *russ.*, list; bei Mühlsteinen, obod, okolišnice, okolišnice *pl.*, s. auch **Armbrust**; Fiedelbogen, lok; *böhm, poln.* u. *russ.*, smyček; der himmlische Bogen, s. **Regenbogen**; Bogen bei der Weinrebe, konj, šparon; **Bogen**, *waidm.*, s. **Dickicht.**
Bogen, Bögen, *v. a.* u. *r.*, zaviti, zavijati (kaj, se).
Bogenartig, *adj.*, na oblok, sločen, obločast.
Bogenbohrer, der, der unten wie ein Meißel geschliffen ist, nach *V.* peretnik; der vermittelst eines Bogens umgedreht wird, durgelj s peretnikam.
Bogendecke, die, lokasti strop.
Bogener, Bogner, Bogenmacher, der, lokar; Armbruster, samójstrar.
Bogenfahrt, die, po verhu kup, po čez kup; s. **Bausch.**
Bogenfeile, die, pila z lokam, pila na lok.
Bogenfenster, das, oblokano okno.
Bogenförmig, *adj.*, *concav*, slok, slokast, sločen; *convex*, obokast, oblokast, zbočen, zbokast.
Bogengang, der, obločnik †, arkada, obokana shodnica †.
Bogengerüst, das, pego *pl.*, nach *V.* sopoge, popeje; oder na lok.
Bogensegment, das, am Rade, plat, platišče, platiše; nach *Jan.*, naplatek.
Bogengewölbe, das, oblok, nach dem *russ.*, svod.
Bogengröße, die, in Bogengrösse, na celo polo.
Bogenhaft, s. **Bogenförmig.**
Bogenkampf, der, boj na lok in pušico.
Bogenlang, *adj.* celo polo dolg.
Bogenlaube, die, oblokasto obsenčje; s. a. **Bogengang.**
Bogenlinie, die, zavita, sloka, kriva poteza, čerta; čerta na okrog, na lok.
Bogenmacher, s. **Bogener.**
Bogenrolle, die, svitek.
Bogensäge, die, sloka žaga, žaga na lok.
Bogenschluß, der, s. **Schlußstein.**
Bogenschnitt, der, rez na lok.
Bogenschuß, der, der Schuß, die Weite, streljaj; ein Schuß aus dem Bogen, strel iz loka; im Gegensatze des Kernschußes, krivi strel.
Bogenschußweite, s. **Bogenschuß.**
Bogenschütze, der, strelec (z lokam), lokostrelec †, *poln.*, lučnik.
Bogensehne, die, tetiva, tetiv (loka).
Bogenseite, die, stran.
Bogenspanner, s. **Bogenschütze.**
Bogenstellung, die, stava, razstava oblokov, obločje †.
Bogenstrich, der, poteg, vlak (z lokam).
Bogenthür, die, vrata na oblok.
Bogenweise, *adv.*, list za listam, pola za polo.
Bogenzahl, die, število pol.
Bogenzirkel, der, šestilo †, obodnik † z lokam.
Bogig, *adj.*, krivinast, obokast.
Bohle, die, eine Art Bretter, podnica, mostnica, platnica.
Bohlen, *v. a.*, podničati.
Bohlengeld, s. **Standgeld.**
Bohlenholz, das, les za podnice.
Bohlenjoch, das, im Bergbaue, oklep.
Bohlensäge, die, žaga za podnice.
Böhmisch, *adj.*, češk, česk; das sind ihm böhmische Dörfer, to mu je turško.
Bohnaxt, die, velika bradva, bradlja, oimraka*; s. **Axt.**
Bohnbürste, die, voščivna ščetka, vošivna šetka.
Böhnchen, das, bobek.
Bohne, die, (faba), bob; wälsche Bohnen, fažol, fežol, fižol; Feldbohnen, bob; bei Pferden der schwarze Fleck in den Zähnen, glen, zobnik, jamica na zobeh; Bohnen in den Ohren haben, na ušesih sedeti; darum gäbe ich keine Bohne, za to bi ne dal piškaviga oreha.
Bohnen-, in Zstg., bobov.
Bohnen, *v. a.*, mit Wachs glänzend reiben, ovoščiti, ovošiti, povoščiti, povošiti, voščiti, vošiti, z voskam likati.
Bohnenacker, der, bobovišče, boboviše, bobovšče, bobovše.
Bohnenartig, Bohnenförmig, *adj.*, bobast, bobovnast, bobu podoben; bohnenförmige Schmalzkuchen, nach *Jan.* bobki.
Bohnenbaum, der, (Anagyris), stročnik, bobovec, nach *M.* bobovnik.
Bohnenbeet, das, bobova leha, greda.
Bohnenblatt, das, bobov list.
Bohnenblüthe, die, bobov cvet.
Bohnenegel, der, (Milis), bobov molj.
Bohnenerz, das, zernata ruda.
Bohnenfeld, s. **Bohnenacker.**
Bohnenhülse, die, bobov strok, *coll.* bobovo stročje, bobove lušoine, lušine.
Bohnenkeim, Bohnenkern, der, bobova kal; an Pferden, glen, zobnik.
Bohnenmehl, das, bobova moka.
Bohnenschote, s. **Bohnenhülse.**
Bohnenschuß, der, der schwarze Keim an den Bohnen, noht, kapica, oko; s. auch **Bohnenkeim.**
Bohnenstengel, der, bobovo steblo.
Bohnenstrauch, der, nagnoj.
Bohnenstroh, das, bobovica, bobova slama, nach andern slav. Mundarten bobovina.
Bohnenwurm, der, s. **Bohnenegel.**
Böhnhase, der, s. **Pfnscher.**

Bohnlappen, der, voščivna, vošivna cunja.
Bohr, s. **Bohrer.**
Bohrahle, die, bodilo, šilo.
Bohrbank, die, kobila, vertavnica.
Bohren, *v. a.*, zvertati, vertati, *poln.* świdrować; ein wenig bohren, povertati; durch das Bohren erweitern, povertati; in einer best. Richtung zu bohren anfangen, zavertati; mit dem Bohren bis zu einer Stelle gelangen, privertati do —; ein Schiff in den Grund, ladijo prevertati, prestreliti in pogrezniti v dno morja; senkrecht nach dem Holze bohren, nach *V.* na kol vertati; zwerch durch die Jahrzirkel bohren, na post vertati, sverla vertati; Esel bohren, s. **Verspotten**; zur Genüge bohren, navertati se.
Bohr-, in Zstg., vertavni.
Bohrer, der, das Werkzeug, sveder, in Kt. auch vertavnik, nabozec, *poln.* świder, *serb.* svrda, svedar, *böhm.* nebozec; der bohrende Mann, vertač, vertavec; Nagelbohrer, žebeljnik; Rechenbohrer, grabeljnik; Zapfenbohrer, čepnik; Lattenbohrer, prekelnik; Pahlbohrer, ušesnik.
Bohrerchen, das, svederček, svedrec.
Bohrfäustel, der, bat.
Bohrerhandhabe, die, rog, rogelj.
Bohrklippe, die, im Bergbaue, klešče, kleše rudarske.
Bohrkrätzer, der, *mont.*, žličica.
Bohrloch, das, luknja, zvertana luknja, zvertanina.
Bohrmaschine, die, vertalo.
Bohrmehl, das, moka, prah od vertanja, vertanina, izvertki *pl.*, *serb.* vertočina.
Bohrmühle, die, vertavnica; s. auch **Bohrmaschine.**
Bohrmuschel, die, vertavni luštrenek.
Bohrschmid, der, svedrar.
Bohrspänne, *pl.*, s. **Bohrmehl.**
Bohrspitze, die, pero (svedrovo).
Bohrstampfer, der, železni kol, basavec.
Bohrstange, die, sveder za cevi, za kamen, kamnarski sveder, železna štanga (?).
Bohrstuhl, der, vertavni oder.
Bohrwerkstutt, die, vertavnica.
Bohrwurm, der, (Teredn), kukec.
Bohrzeug, das, die Maschine, vertalo, vertavno orodje, vertavnik.
Boi, der, baja*, neka debela volnata tkanina.
Boisalz, das, morska sol.
Bojare, der, bojar; des Bojaren, bojarjev; **Bojaren-**, in Zstg., bojarski.
Boje, s. **Ankerboje.**
Bojsalz, das, morska sol.
Bökel, s. **Pökel.**
Bökelfleisch, s. **Pökelfleisch.**
Bökeln, s. **Pökeln.**
Bolch, s. **Weißling.**
Boll, *adj.*, s. **Steif.**
Böllchen, das, ein kleiner Amboß, worauf die Landleute die Sensen schärfen, babica.
Bolle, die, Zwiebel, čebula, luk; Behältniß des Pflanzensamens, glavica; s. auch **Bulle**, der, **Pappel.**
Böller, der, s. **Pöller.**
Bollete, die, boleta*.
Bollig, *adj.*, čobulast, lukovit.
Bollwerk, das, im Wasserbaue, kašta; der Festungen, branišče, braniše, branilo, ostrog, namet, *böhm.* hradby (gradbe); s. auch **Bastei.**
Bollwurz, s. **Tollkirsche.**
Bolus, der, (Argilla bolus), rudeči il, rudeča glina.
Bolz, Bolzen, der, ein zugespitzter Pfeil, pušica, strelica; es läßt sich nicht alles zu Bolzen drehen, ne more se iz vsake klade podoba iztesati; einem die Bolzen fiedern, komu v roke streči pri kakem početji; das Eisen, welches in das Bügeleisen gesteckt wird, železo; ein Nagel, jegla, jeglica, žebelj; ein Keil, zagojzda, zagvozda, klin; ein runder Baum, das Einfallen des Erdreichs zu hindern, im Bergbaue, steber; auf dem Bolzen stehen, paziti, če bi logar odkod šel.
Bolzenschloß, das, nach *V.* obesivnica.
Bolzenstichel, der, počatarsko dletce, nach *V.* koléek.
Bombarde, die, bombarda, lombarda, nach *V.* vrača; in der Orgel, nach *V.* bombula.
Bombardement, das, bombardovanje.
Bombarbier, der, bombardar.
Bombardiergalliote, die, bombarica, bombarska ladija.
Bombardiren, *v. a.*, bombe metati, spuščati, spušati na kaj, bombardovati.
Bombasin, der, bombaževec.
Bombast, der, napihnjenost, napetost, košatost, in den übrigen slav. Mundarten, nadutost; s. auch **Schwulst.**
Bombastisch, *adj.*, napihnjen, napet, košat; s. **Schwülstig.**
Bombe, die, bomba.
Bombenfest, Bombenfrei, *adj.*, terden, varen pred bombami, neprebiten, kar se bombe ne boji.
Bombenfeuer, s. **Bombardement.**
Bombette, in der Orgel, žabični mešič.
Bon, s. **Anweisung.**
Bonbon, der, mali kruhek, sladje; s. auch **Zuckerwerk.**
Bonification, s. **Vergütung.**
Boniscediren, s. **Güterabtretung.**
Bonmot, s. **Witzwort.**
Bonnet, s. **Mütze.**
Bonvivant, s. **Lebemann.**
Boot, das, čoln oder čeln, čolnič, ladjica, barka.
Bootsknecht, der, brodnik, brodnar, mornar; s. auch **Matrose.**
Bootsmann, der, s. **Matrose.**
Bootsseil, das, mornarska verv.
Borax, der, boras, boraks, *russ.* bura, *böhm.* bledna.
Boraxsäure, die, burna, borasova kislina.
Bord, der oder das, obkraj, kraj; bei einem Gefäße, rob; am Schiff, bok, kraj, ostenek ladije; Bord eines Flußes, kraj, breg; Schiff von hohem Borde, ladija visociga oklepa;

über Bord werfen, vreči, pometati, metati z ladije v vodo; an Bord gehen, v ladijo stopiti, iti na barko; über Bord fallen, z barke pasti v morje; an Bord legen, k oklepu pritisniti, ladijo k ladii pritisniti; ein Bord, etwas darauf zu setzen, polica.

Bordblech, das, krajni pleh.

Börde, s. Ackerland.

Bordell, das, kurbišče.

Borden, Bordiren, *v. a.*, obrobiti, zarobiti, robiti; mit etwas, obšiti, obšivati, obramati, bramati*, oportati*.

Bordirung, die, obšiv, obrob.

Borg, der, das Borgen, upanje, up; auf Borg geben, upati komu, na up, na upanje, na vero, na počak dati, dajati, prodati; auf Borg nehmen, na upanje, na počak, na vero, na brado vzeti, jemati, kupiti; s. auch Anleihen; auf Borg, na upanje, na vero, na počak, na dolg; verschnittener Eber, rezani prešič, rezanec; verschnittenes Mutterschwein, popravljena, rezana presica.

Borgen, *v. a.*, als Darlehen nehmen, s. Anleihen; auf Borg, d. i. auf Kredit nehmen, kaufen, na upanje, na počak, na vero, na dolg vzeti, kupiti; geborgt, na upanje vzeti; einem eine Sache borgen, s. Darleihen; auf Kredit geben, verkaufen, upati komu, na upanje, na vero, na dolg, na počak, na brado dati, dajati; Borgen macht Sorgen, kdor posojuje, plačuje; er wollte seine Hand dazu nicht borgen, s. Hergeben; ein Buch borgen (unrichtig), s. Leihen.

Borger, Borggeber, der, posojivec, upnik, upodajnik†, gewöhnlich auch, posodnik, posojevavec (eigentlich Leiher); der Borgnehmer, upojemnik †, kdor jemlje na vero, na počak.

Borggeschäft, das, opravilo na upanje.

Borgnehmer, s. Borger.

Borgvertrag, der, upodajna (upojemna) pogodba. †.

Borgsweise, *adv.*, na vero, na upanje, na počak.

Borid, der, borid.

Borkbach, das, streha iz lubja.

Borke, die, skorja, lub, lubad, *coll.* lubje; eines Geschwüres, hrasta, krasta, skorja; sich bilden, nach dem *serb.* okrastati, krastati se.

Borkenkäfer, der, etwa, kukec, lubadni kukec, lubodni žuželj, zakožni červ.

Borkwurm, der, (Vermis ligniperda), kukec.

Born, der, studenec, vir, izvir, vrelo, vrelec, zdenec, auch verzdenec; s. a. Brunnen.

Born-, in den Zusammensetzungen für Benennungen in den Salzwerken, solni; s. auch Brunn-, Brunnen-.

Börnen, *v. a.*, napojiti, napajati (živino), *serb.* auch pojiti.

Borngrund, der, studenčina, močvirje, mokrotni svet.

Borniren, s. Beschränken.

Bornirt, *adj.*, zagoveden, tepčast, zabit, aboten, kratkoumen, s. auch Beschränkt.

Bornirtheit, s. Beschränktheit.

Borretsch, der, (Borago off.), buraza, boraga.

Borsdorferapfel, der, mišansko jabelko, mišanec, mošancigar (Meißner Apfel).

Börse, die, Geldbeutel, mošnja; Kaufmannsbörse, dvor, shodišče, shodiše, zbirališče, zbirališе kupčevavcov, borsa*.

Börsen-, in Zstg., borsin.

Börsenkurs, der, borsna cena, borsni kurs.

Börsenordnung, die, borsna postava; red, postava za borso.

Börsenplatz, der, mesto z borso.

Börsentag, der, borsni dan.

Borst, der, poč-i, poka, razpoklina; s. Spalte, Riß.

Borstbesen, der, omelo iz ščetin, šetin; ščet, šet.

Borstbinse, die, ščetica, šetica, ščetinje, šetinje.

Borstflosse, die, bodeče plavuti.

Borste, die, ščetina, šetina; *coll.*, ščetinje, šetinje; beim Igel, špica.

Borsten, sich, *v. r.*, ščetiniti, šetiniti se; naseršiti se, seršiti, *cfr. serb.*, stršiti, ježiti se.

Borstenartig, *adj.*, ščetinast, šetinast.

Borstenfäule, die, ščetinja, šetinja gnjilina.

Borstenförmig, *adj.*, ščetinast, šetinast.

Borstenpinsel, der, s. Borstpinsel.

Borstenstarrend, *adj.*, naježenih ščetin, šetin.

Borstenverkäufer, der, ščetinar, šetinar.

Borstenvieh, das, svinje, kermetina; *serb.* kermad.

Borstenvoll, Borstig, *adj.*, mit Borsten versehen, ščetinat, šetinat, s. auch Borstenartig.

Borstenwurm, der, etwa, kocinasta kačica, kocinasti červ, kocinek.

Borstgras, das, muheč.

Borstpinsel, der, ščetica, šetica, ščetinji, šetinji šopek, šopeč, penzelj *.

Borstwisch, der, s. Borstbesen.

Bort, s. Bord.

Borte, die, okraj, rob, pasec, porta *; in Kl., prema. *

Börteleisen, das, robilo.

Börteln, *v. a.*, zarobiti, robiti, privihati, privihovati, rob narediti, delati.

Bortenarbeit, s. Posamentirarbeit.

Bortenmacher, Bortenwirker, der, s. Posamentirer.

Bös, s. Böse.

Bösartig, *adj.*, hudoben, zloben, napačen, nach *Gutsm.*, obrezen; *serb.* zloćudan; bei Krankheiten, hud; ein bösartiges Fieber, huda, novarna merzlica; ein Bösartiger, hudobnež, zloben človek; ein Thier mit bösartigen Eigenschaften, žival s hudo, napčno navado.

Bösartigkeit, die, hudobnost, zlobnost, napačnost.

Böschen, *v. a.*, poševiti, nagniti, na pošev kopati.

Böschung, die, s. Abdachung, položnost, poševnost; die Böschung einer Mauer, šija; *russ.*, otkos; *böhm.*, sklonitost; im Mühlenbaue, nach *V.* zaloga.

Bose, s. Bündel, Pause.

Böse, *adj.*, hud, hudoben, zloben, zel; malopriden, napčen; zornig, hud, jezen, serdit, auch ljut; er wird gleich böse, hitro mu zavre, berž zraste; böse werden, popačiti se, pohujšati se, spriditi se; zornig werden, uhuditi se, ujeziti se, razserditi se; zornig sein, hud biti, huditi se, hudovati se, serditi se; aufhören Böses zu thun, greh zapustiti; böse Augen, slabe oči, bolne oči, (oči ga bolé); eine böse Wunde, huda, nevarna rana; ein böser Nachbar, napčen, hudoben, auch zanikaren, slab sosed; ein böser Zahler, slab plačevavec; böses Wetter, gerdo vreme; böse Wege, gerde, slabe ceste; böse Absicht, hud, hudoben namen; was hat er Böses gethan, kaj je storil hudiga, žaliga? böses Maul, hud, zbadljiv, opravljiv jezik; böse Buben, poredni a. neporedni, malopridni fantalini; böses Beispiel, slab, nepriden, gerd zgled.

Böse, der, vrag, hudir, zlod, zlom, zlomek, hudoba, zlodej; (vrag eigentl. der böse Feind).

Bösern, *v. a.*, spriditi, popačiti, pokvariti.

Bösewicht, der, hudobnik, hudobnež, hudir, hudodelec, zločinec, hudoba od človeka.

Boshaft, *adj.*, hudoben, zloben, napačen, hudovoljen, poreden, malopriden; in U. K. auch zločest; boshafte Beschädigung fremden Eigenthumes, hudobna poškodba tuje lastnine; boshafte Unterlassung, hudoben opust, hudobno opuščanje, opušanje; s. auch Bösartig, Böse.

Boshafte, der, hudobnik, hudovoljnež.

Bosheit, die, zloba, hudoba, hudobnost, hudobija, zlobnost, in U. K. auch zločestost; Zorn, jeza, serd, hudovanje.

Bosheitssünde, die, greh iz hudobije, nakanjen, namišljen, premišljen greh.

Bösherzig, *adj.*, napčniga, hudobniga serca.

Böslich, *adj.*, s. Boshaft, *adv.*, iz hudobije, zlobno.

Bossel, s. Kegel.

Bossinnig, Bösgesinnt, *adj.*, hudovoljin, hudoben, zlobnih misel.

Bossiren, *v. a.*, in Wachs, iz voska izobraziti, obraziti uff., iz voska obličjati, upodobovati.

Bossirer, der, nach *Šulek*, mehkokipar†.

Bösthätig, *adj.*, hudodelen.

Böswillig, *adj.*, zlovoljin, hudovoljin, zloben; *adv.*, iz hudobne volje, namere, v hudobnem namenu.

Böswilligkeit, die, hudovoljnost, zlovoljnost, hudobija.

Bot, das, s. Anbot, Gebot.

Botanik, die, rastlinoznanstvo†, biljarstvo†, botanika, nach *M.* zelišarstvo.

Botaniker, der, rastlinoznanec†, biljar, botanikar, nach *M.* zelišar.

Botanisch, *adj.*, rastlinoznansk, biljarsk, botansk, botaničen; botanischer Garten, rastlinoznanski, botanični vert.

Botanisiren, *v. n.*, rastlinariti, biljariti, zelišča, zeliša nabirati.

Bote, der, poslani, poslanec, bei *Trub.* und *Dalm.* sel, *altsl.* s'l, gew. pot*, *böhm.* posel, (slov. Dienstbote), nach dem *Serb.* glasnik; ich will dich Boten gehen lassen, hočem te poslati; als wäre er der Bote seiner Ankunft, kakor bi hotel njegov prihod napovedati; der hinkende Bote, žalostna novica, *serb.* ern glas.

Boten-, in Zstg., poslanski, selski.

Botenamt, das, služba poslanca, glasnika, sla.

Botengang, der, pot, hoja poslaniga človeka.

Botenlohn, der, potnina, selnina.

Botenmeister, der, višji čez sodnje hlapce.

Botenwesen, das, poslanstvo, selstvo.

Botmäßigkeit, die, gospostvo, oblast; unter seine Botmäßigkeit bringen, pod svojo oblast spraviti, spravljati.

Botschaft, die, Nachricht, poročilo, sporočilo, naznanilo, glas, novica; in den übrigen slav. Mundarten u. *altsl.* auch vest, bei *Trub.* selstvo; Gesandschaft, poslanstvo.

Botschafter, der, poslanec, poročnik, nach *Gutsm.* slapot.

Botsknecht, der, s. Bootsknecht.

Böttcher, Bötticher, der, čebrar, škafar, bačvar, bednjar, kadar.

Böttcher-, in Zstg., čebrarski, škafarski, bednjarski, bačvarski.

Böttcherei, die, čebrarija, škafarija, bednarija, škafarstvo uff.; s. auch Böttcherwerkstätte.

Böttcherholz, das, bednjarski, sodarski les.

Böttcherscheit, der, doga, deska za doge.

Böttcherschlägel, der, bat, bet, bit, pogon.

Böttcherwerkstätte, die, sodarnica, škafarnica, bednjarnica.

Bottelier, der, ključar, kdor hrani živež na ladii.

Bottich, der, bedonj, bačva; großer Bottich, kad, oder kada, čeber, *dim.* kadica, čebrič; kleiner Bottich, kobel, kobelec, škaf; Füllbottich, polnjač.

Bottichreif, der, velik obroč.

Bottichzirkel, der, bednjarsko šestilo.

Bouffon, s. Possenreißer.

Bouffonerie, s. Posse.

Bouillon, s. Fleischbrühe.

Boulette, s. Kügelchen.

Boulevard, s. Bollwerk.

Bouquet, das, šopek cvetlic, gem. pušelje; s. Blumenstrauß.

Bouquetwicke, die, košata grašica, grahar.

Bousole, s. Compaß.

Bouteille, die, sklenica, steklenica z vratam, butelja, s. Flasche.

Boutique, s. Bude.

Bovist, s. Bofist.
Box, der, bei Müllern, koželj.
Boxen, s. Baxen.
Boxnagel, der, bei Müllern, der Nagel im Bodensteín, štanga, und das obere Ende, čep; das darauf passende Eisen im Laufsteine, koprica.
Brach, *adv.*, na ledini, v prahi, na prahi; liegen, počivati; brach liegen lassen, ne obdelovati, zapustiti.
Brachacker, der, ledina, praha, njiva v prahi, polje na prahi, prašna njiva.
Brachdistel, s. Mannstreu.
Brache, die, praha, ledina, *cfr. altsl.* ledina, nubrbanter Grund, *böhm.* u. *poln.* ugor, prilog, odlog, *serb.* ugar, *russ.* par; die Arbeit des Brachens, ral-i, oratva; die Brache im Weinberg, muljatev; in der Brache liegen, s. Brach.
Brachen, *v. a.*, zorati, orati, prašiti, praho orati, *serb.* ugariti; brach liegen lassen, einen Acker, pustiti njivo počiti; einen Weinberg brachen, opleti, pleti, omuliti, muliti; Flachs brachen, s. Brechen.
Brachfeld, s. Brachacker.
Brachgras, das, trava na ledini, prahi.
Brachheu, das, seno na ledini.
Brachhuhn, Brachhenne, s. Brachvogel.
Brachhut, die, paša po ledinah.
Brachkäfer, der, mali hrošeč.
Brachkorn, das, prašnica, žito od ledine.
Brachland, das, ledina.
Brachlerche, die, Brachpieper, (Alauda campestris), rujavi škerjanec.
Brachmonat, der, rožni cvet, rožnik, kersnik, junij.
Brachschein, der, mlaj meseca rožnika, junijev mlaj.
Brachschlag, s. Brachland.
Brachschnepfe, s. Brachvogel.
Brachtrift, s. Brachhut.
Brachvogel, der, (nach *Grimm* Charadrius apricarius), s. Regenvogel; (Tringa squatarolla), bistriški dolar, veliki martinec; (Scolopax arquata), škurh, veliki škurh; *poln.* siewka; (Turdus viscivorus), drozgač; (Otis tetrax), mala amša.
Brachweide, s. Brachhut.
Brachwurz, die, (Euphorbia), pasje mleko.
Brachzeit, die, oral, oratev ledine.
Brack, der, ein Hund, lovski pes.
Brack, das, der Ausschuß, odbirek, izbirek, otrebek, izveržek; s. auch Ausschuß.
Bracken, *v. a.*, izvreči, izmetati, izbrati, izbirati, odbrati, odbirati, otrebiti, potrebiti, trebiti.
Brackenhund, s. Brack, der.
Bracker, der, odbirač, preskusnik.
Brackgut, s. Brack, das.
Brackschaf, die, izveržena, odbrana ovca.
Brackvieh, das, izveržena živina; s. Brack, das.
Brackwasser, das, slana, spridena voda (na izlivu reke), torej z morsko vodo zmešana).
Bracteat, der, brakteat.
Brädling, der, (Agaricus lactifluus), pečenice.
Bragen, *v. a.*, bei den Kürschnern, die Felle über ein sehr scharfes Eisen ziehen, nach *V.* ogarbati, garbati na štole, garbati na ojster garbovnik.
Brägen, s. Gehirn.
Brahme, s. Bramc.
Brähmen, Brähnen, *v. n.*, *(waidm.)*, bukati se, (od divje presice).
Bramarbas, s. Prahlhans.
Bramarbasieren, *v. n.*, bahati se.
Bramc, die, der Schößling junger Hopfen, berst; der Rand, s. Verbrämung, Brombeere.
Bräme, die, s. Bremse.
Bramsegel, der, *russ.* bramzel, *böhm.* veslo bramove.
Bramstänge, die, *russ.* bramstenga, *böhm.* bramec.
Branche, die, s. Fach, Zweig.
Brand, der, Zustand des Brennens, gorenje, paljenje; von großen Körpern und starker Flamme, Feuersbrunst, ogenj, požar, požig, nach *V.* auch pogor; in allen slav. Mundarten požar; in Brand kommen, gerathen, vžgati, vžigati se, vneti, vnemati se, zagoreti, začeti goreti; recht in Brand kommen, razgoreti se, razneti se; im Brande erhalten, žgati; in Brand stecken, setzen, zažgati, zažigati, zapaliti; einen Brand löschen, ein Haus vom Brande retten, ogenj pogasiti, pogašati, gasiti, hišo požara, ognja oteti, rešiti; auf den Brand betteln, za pogorelca brati, bernjati, prositi; der Brand, *(titio)*, brennendes Stück Holz, ogorek, glavnja (*cfr. altsl.* glavnja jest drovo ogorélo); der Brand der Ziegel, žganje; des Kalkes, kuhanje, žganje apna; die chirurgische Operation, žganje; eine Krankheit, snet, gew. černi prisad, černi ovčič, černi sajevec; der kalte Brand, merzli snet, *böhm.* mrť, černec, *russ.* antonov ogonj, *serb.* vučac, učac, *poln.* zgniła; der heiße Brand, vroči snet; Brand an den Bäumen, pereči ogenj, ožig; an Weinstöcken, palež, rosa; an den Weintrauben, ožig; im Getreide, snet, snetjavost, čern, černec; davon behaftet, snetjav, snetiv; der Steinbrand, rija, ruja; s. auch Beinfraß; d. i. Dürre und Hitze, žgalina, vročina, pripekanjo solnca; das Sengen, osmod, smod, posmod, zasmod, zasmoda; es riecht nach Brand, po smodu diši; heftige Leidenschaft, vnetje, ogenj, vžig, strast, *poln.* zapał; was zum Anzünden dienet, netilo, vnemalo; das Brennholz, kurjava; ein Brand Ziegel, Kalk, žig, peč; d. i. der Ort, wo etwas gebrannt hat, pogorišče, pogoriše, požar; wo man sich verbrennt hat, speklina, opeklina, oparica; eingebrannites Zeichen, vžig; der Schmutz vom entzündeten Pulver im Gewehre, saje *pl.*; im Walde, laz.
Brand-, in Zstzg., požarni.
Brandader, die, (bei Schwangern die angeschwollenen Blutadern der Füße), otročje žile; auf den Aeckern, vgor; s. Brandfleck.

Brandameisen, *pl.*, ruske, rudečice.
Brandasche, die, pepel od pogorišča, pogoriša.
Brandbeschädigt, s. Abgebrannt.
Brandbecher, der, Crater der feuerspeienden Berge, kotel.
Brandbettler, der, pogorelec (berač).
Brandbeule, die, snetnjava bula.
Brandblase, Brandblatter, die, mehur od opekline, prišč, priš, prisadna pika.
Brandblut, das, (Anthrax oder Milzbrand, Krankheit bei den Thieren), čerm.
Brandbock, der, koza.
Brandbrachse, die, černorep.
Brandbrief, der, Zeugniß, pogorelsko pismo, pogorelski list; Drohung eines Feindes, Mordbrenners, požigavno pismo, v kterim kdo žuga s požaram, (z rudečim petelinam).
Brandbuchstabe, der, vžgana čerka, vžig.
Brandeisen, das, vžigalo.
Branden, *v. n.*, von dem Meere, burkati, zaganjati se, odbijati se, bibati, ploviti, *russ.* volnovatsja.
Brander, der, ein Schiff, ladija zažigavka; in der Feuerwerkskunst, zažigač.
Branderz, das, nach *V.* premognik, *poln.* zgorzelica.
Brandeule, die, (Strix stridula), rujava sova.
Brandfackel, die, zažigalo, požigavna bakla.
Brandfalke, der, skopec.
Brandfeier, die, požarna obletnica.
Brandfest, s. Feuerfest.
Brandfieber, das, nach geschehener Verbrennung, vročica po opeklini; bei heißem und kaltem Brande, snetna vročica.
Brandfinke, der, pinož.
Brandfleck, s. Brandmal.
Brandflecken, der, speklina, spečenina, snetni madež.
Brandfleckig, *adj.*, snetljiv, sentljiv (per transposit.), sentjav, rijnat.
Brandfuchs, der, černa lisica; — tamnorudečkasti konj.
Brandgeruch, der, zasmodina, zasmod, smod, smodnina, prismodnina.
Brandgeschmack, der, smod, smojevina.
Brandgiebel, der, zidani opaž; s. Feuermauer.
Brandhafer, der, snetjav, snetjiv oves.
Brandhacken, der, maček; s. auch Feuerhaken.
Brandhemd, das, zažigavno platno.
Brandherr, der, Brandmeister, požarnik †, vojaški poveljnik pri požiganju sel.
Brandhirsch, der, dimasti jelen, dimec; die Brandhirschkuh, dimasta košuta, dima.
Brandholz, das, sperina.
Brandicht, *adj.*, prismojen; brandichter Geruch, duh po smodu.
Brandig, *adj.*, von Bäumen, pereč, pirov; vom Getreide, snetiv, snetjav, snetljiv.
Brandigkeit, die, snetjavost, snetljivost.
Brandkasse, die, pogorelska zaloga, dnarnica.
Brandkitt, der, maža proti ognju, ognjomaz †.
Brandkorn, das, snetjavo žito.
Brandkugel, die, zapalna, zažigavna oblica, krogla †.
Brandleger, der, požigavec, zažigavec.
Brandlegung, die, zažig, požig.
Brandleiter, die, gasivna lojtra*, požarna lestva †.
Brandlilie, die, rudeča lilija, limbar.
Brandloch, das, zažigavna luknja.
Brandmal, das, **Brandmarke**, die, vžgano znamenje, vžig, *poln.* piętno, *serb.* žig.
Brandmalen, Brandmarken, *v. a.*, vžgati, vžigati znamnje komu, *serb.* žigosati; ein gebrandmarkter Mensch, osramoten, zaznamovan, zaznamovanec.
Brandmauer, die, zidani opaž, požarni zid.
Brandmehl, das, snetjava moka.
Brandmeise, s. Kohlmeise.
Brandnerl, das, (ein Vogel), pogorelec, pogorelček.
Brandopfer, das, žgani dar, nach dem *altsl.* žgana žertva, nach *M.* žgavno darilo, zgavšina, žgavčšina.
Brandordnung, die, gasivni red, postava za gašenje ognja.
Brandpfahl, der, germadni kol.
Brandpfeil, der, zažigavna pšica.
Brandregen, der, medenica, (eigentl. Honigthau); dež, ki mislijo da dela snet; er fällt, medenica rosi.
Brandröhre, die, s. Brander.
Brandrose, die, snetjav šen, pšen, všen.
Brandrost, der, žgavni rošt, rudni rošt.*
Brandruthe, s. Brandbock.
Brandsalbe, die, mazilo za opeklino.
Brandsatz, der, zažigavna vmesa †, palilo.
Brandschade, der, ognjeva škoda; škoda iz požara; am Leibe, speklina, opeklina.
Brandschadenversicherungsanstalt, die, zavarovavnica proti požarni škodi.
Brandschatzen, *v. a.*, odkup od požiga (paležino †) naložiti, nakladati mestu.
Brandschatzung, die, požigavščina, požigavšina, paležina †; nach *M.* žgavšni davek; *russ.* u. *poln.* kontribucija.
Brandschiff, das, s. Brander.
Brandschlag, der, zažigalo, zažigavna cev.
Brandschlange, die, voz, rudeča kača; s. auch Brennschlange.
Brandschuß, der, nach *V.*, drugi strel; (strel iz puše, ki ima saje).
Brandschutt, der, groblja.
Brandsilber, das, v ogoju očiščeno, očiščeno, izžgan osrebro.
Brandsohle, die, notranji podplat; er geht auf den Brandsohlen, ima stergane podplate, je revež; *serb.* podstava; *russ.*, steljka.
Brandspritze, die, velika brizgavnica; s. Feuerspritze.

Brandstatt, Brandstätte, die, pogorišče, pogorišc, požar, gorelišče, goreliše, palež, nach *V.* auch pogorelišče, pogoreliše; d. i. ein Wohnhaus, Feuerstätte, ognjišče, ognjiše, dom.
Brandstein, der, s. Backstein.
Brandstelle, die, s. Brandstätte.
Brandsteuer, die, Aushülfe, dar za pogorelce, požarnina; d. i. eine vom Feinde auferlegte, pogorelščina, pogorelšina; s. auch Brandschatzung.
Brandstifter, der, požigavec, zažigavec, zažigač.
Brandstiftung, die, požig, zažig.
Brandstück, das, s. Brandsilber.
Brandthür, die, železne vrata.
Brandung, die, zaganjavec, zagon, bibavica; butanje, kipenje, šumenje morskih valov; nach *V.* auch morski slap; wenn sie an steilen Felsenrändern hoch empor sich wirft, nach *V.* kozli *pl.*
Brandversichert, *adj.*, zavarovan (proti ognju, zastrau ognja).
Brandversicherung, die, zavarovanje (proti ognju).
Brandversicherungsanstalt, die, zavarstvo zoper ogenj.
Brandwache, die, straža zavolj ognja; stražna ladija.
Brandwächter, der, čuvaj (zoper ogenj); bei den Flotten, ein Schiff, čuvajka, stražna, čuvajna ladija.
Brandwunde, s. Brandschade.
Brandzeichen, das, s. Brandmal.
Brandzeug, das, zažigalo, kresilo, palivo †.
Brandzeugniß, s. Brandbrief.
Brandziemer, der, (Turdus niger), černi drozeg.
Branntwein, nach *Grim.* Brautwein, der, žganje, žgano vino, žganjica; *serb.* rakija; *poln.*, und *russ.*, vodka; *böhm.*, kořalka, palenka.
Branntweinbrennen, žganje žgati, kuhati; Wachholderbranntwein, brinjevec, brinovec, Pflaumenbranntwein, slivovec u. s. f.
Branntweinaufschlag, der, naklad, priklad na žganje.
Branntweinblase, die, žganjarski kotel.
Branntweinbrenner, der, und Verkäufer, žganjar; als Branntweinbrenner gewinnen, verlieren, prižganjariti, zažganjariti kaj.
Branntweinbrennerei, die, žganjarija, žganjarstvo; der Betrieb davon, žganjarjenje; der Ort, žganjarnica.
Branntweinessig, der, kis, jesih* iz slabiga žganja (iz patoke).
Branntweingeist, der, žganjevec.
Branntweinig, *adj.*, dišeč po žganji.
Branntweinschank, der, žganjarija.
Branntweinspülicht, das, Schlempe, žganjarske drože, nach *V.* nanga (?).
Branntweintrinker, -säufer, -zapf, der, žganjopivec, auch žganjar.
Branntweinvorlauf, der, patoka.
Branstig, s. Brandicht.
Brasilienholz, das, braziljka, pražiljka, prožilika.
Braß, der, ropotija, šara, berklarija; s. auch Brack.
Brasse, die, jadrovodna verv†, nach *V.* jadreni povodec.
Brassen, der, ein Fisch, gologlavka.
Brassen, *v. a.*, jadra obračati po vetru, po vetru sukati.
Bratapfel, der, pečeno jabelko.
Bratbirn, die, pečena hruška, gruška.
Bratbock, der, koza (za rošt*, pečenje).
Brätchen, das, pečenčica.
Bräteln, *v. a.*, pripeči.
Braten, *v. a.*, speči, peči, *russ.* auch žariti; alzu langsam braten, omariti; die Fische braten schon, als *v. n.*, ribe se že peko, (pečejo); das Kalbfleisch ist noch nicht gebraten, teletnina še ni pečena; gebratene Sachen, pečenina, pečenje; er kann mehr als Birnen braten, zna več ko hraške peči.
Braten, der, pečenka, pečenje, nach dem *Poln.* u. *Böhm.* auch pečenja; er riecht den Braten, obduhal je, zavohal je; zapaziti, vediti, kam pes taco moli.
Bratenbrühe, die, juha, polivka, omaka od pečenke.
Bratenfett, das, mast od pečenke.
Bratenfeuer, das, ogenj za pečenje.
Bratengeruch, der, duh po pečenki.
Bratenkleid, das, **Bratenrock,** der, (scherzhaft), praznična suknja.
Bratenschüssel, die, skleda za pečenko.
Bratenwender, der, eine Person, obračavec; eine Maschine, obračalo, sukalo (pečenja), *poln.* samobrotnik, *russ.* vertel.
Bräter, s. Bratenwender.
Bratfisch, der, riba, dobra za pečenje, za peči, (riba) pečenica.
Bratkoch, der, pečenkar, pečenjar.
Brätling, der, nach *V.* srovka, Schwamm (Agaricus deliciosus L.); (Boletus lactiflunus), etwa pečenica, mlečna goba.
Bratofen, der, peč, ognjišče, ognjiše za pečenje.
Bratpfanne, die, ponva za pečenje, pekla, nach *M.* pekev, *serb.* perženiса.
Bratröhre, die, nach *V.* pečica.
Bratrost, der, rošt za pečenje.
Bratrübe, die, smojka, pečena repa.
Bratsche, die, velike gosli, brač*, viola*, *russ.* alt; s. auch Armgeige.
Bratspieß, der, raženj, raželj, *altsl.* ražnj.
Bratwurst, die, rudeča klobasa, mesena klobasa, nach *M.* auch pečenica.
Bratwürstchen, das, klobasica.
Bratze, die, taca*.
Brau, der, kuha, kuha ola.
Brau-, in Zstzg., olarski; s. auch Bier, uff.
Brauberechtigt, *adj.*, kdor ima pravico, ol kuhati.
Braubetrieb, der, olarjenje.
Braubottich, der, olarski bedenj, kad; s. Bottich.
Brauch, der, zu den Bedürfnissen, potreba, raba; s. das gebräuchlichere Gebrauch; Gefäß zum Brauch, posoda za rabo; Gewohnheit, šega, navada; nach altem Brauch, po stari navadi.

Brauchbar, *adj.*, za rabo, raben, koristin, hasnovit, vreden, za kaj dober, pripraven za kaj; das ist nicht brauchbar, to ni za nobeno rabo, to ni za nič; im brauchbaren Stande erhalten, tako ohraniti, da je za rabo, da se more rabiti, vživati.
Brauchbarkeit, die, rabnost, porabnost, koristnost, pripravnost.
Brauchen, *v. a.*, s. Bedürfen; ich brauche Bücher, potrebujem bukev, treba mi je bukev, *serb.* treba mi knjigah; Arzenei, Speisen, brauchen, vžiti, vživati; s. auch Einnehmen; Bequemlichkeit, List brauchen, storiti, delati po —; ein Wort in einer gewissen Bedeutung, vzeti, jemati besedo v tem ali unem pomenu; anwenden, oberniti, obračati, rabiti; recht gebraucht erheitert die Musik den trüben Sinn, prav obernjena odžene muzika kalne misli; was brauche ich das, kaj mi je tega treba, potreba; das läßt sich zu nichts brauchen, to ni za nobeno rabo, za nič, nič ne rabi, ne zaleže, ne zda; sich bedienen einer Sache, postreči, streči si s kako rečjo; sich gebrauchen lassen, služiti komu; Ernst brauchen, resno, z resnobo delati; er braucht es nur zu sagen, samo da reče, le besedico naj reče, pa dobi, ni mu treba, kakor —; ich brauche dieses Pferd schon zwei Jahre, dve leti že jezdarim tega konja, vozim s tem konjem; *v. i.*, es braucht einer Sache, etwas, treba je ene stvari, reči; wozu braucht es so vieler Worte, čemu toliko besed; es hätte deines Rathes nicht gebraucht, tvojiga sveta ni bilo treba.
Bräuchlich, s. Brauchbar, Gebräuchlich.
Brauen, *v. a.*, überhaupt, zvariti, variti, skuhati, kuhati; das Bier brauen, ol kuhati, delati, nach *Gutsm.*, olovati; s. auch Bier; Getränke brauen, s. Verfälschen; der Hase, der Fuchs brauet, die Berge brauen, megla se pase po tleh.
Brauer, der, olar; s. Bierbrauer.
Brauerei, die, die Kunst, olarstvo, pivarstvo; das Gewerbe, olarija, pivarija, nach *Gutsm.* olovnija; s. auch Bierbrauerei.
Brauergilde, die, olarska družba.
Brauergeräthschaft, die, olarsko orodje.
Brauerechtigkeit, die, olarska pravica, pravica (do) olarjenja.
Brauhaus, das, olarnica, pivarnica.
Brauherr, der, olar, lastnik olarnice.
Braukessel, der, olarski kotel.
Brauknecht, der, olarski hlapec.
Braumeister, der, olarski, pivarski mojster.
Braun, *adj.*, rujav, temno rujav, kostanjev, černkast, zagorel, rus, (*altsl.* rus), *serb.* smedj, *böhm.* hnědy, snědy; braune Butter, Suppe in den Küchen, rumeno maslo, rumena juha; braun machen, färben, porujaviti, rujaviti; braun werden, orujaveti, rujaveti; braun sein, rujaveti; braunes Pferd, kostanjevec; braun und blau schlagen, s. Blau; die braune Nacht, temna, mračna, černa noč.
Braun, das, rujavo, rujava barva, rujavilo.
Braunacke, die, (Anas vulpanser), lisičja gos (nach *Dežm.*), pliska (nach *Zal.*).
Braunäugig, *adj.*, rujavook.
Braunbier, das, rujav ol.
Bräunchen, das, (Brunette), zagorelka, rujavka; (vom Pferd), kostanjevček.
Braune, der, rujavec; vom Pferde, kostanjevec; die rujavka.
Bräune, die, *in abstracto*, rujavost, zagorelost; die Farbe, rujavina, rujava barva, rujavo; die Krankheit, (Angina), davica, zaderga, vnetica gerla, *russ.* žaba; die häutige Bräune, golte, *pl.*; s. auch Brauner3.
Brauneisenstein, der, železovec, železnjak.
Braunellchen, s. Zaunschlüpfer.
Bräunen, *v. n.*, rujaveti.
Bräunen, *v. a.*, braun machen, orujaviti, porujaviti, rujaviti; die Sonne bräunet die Kirschen, solnce rudeči, zreli, lisi češnje; die Sonne hat ihm die Haut gebräunt, solnce mu je ožgalo, opeklo, opalilo kožo, *serb.* smagnulo mu je lico od sunca; die Haut wird von der Sonne gebräunt, koža ogoreva, jo ogorela; in brauner Butter bräunen, v maslu zarumeniti, rumeniti, v maslu žariti, cvreti, pražiti; *v. r.*, sich bräunen, braun werden, zarujaveti, rujaveti, zagoreti, ogoreti; *v. n.*, die Kirschen bräunen, češnje se lisijo, rudečijo, zorijo, zrelijo.
Brauneute, die, (Anas ferina), sivka.
Brauner3, das, rujavica, rujavka, rujava ruda.
Braunfarbe, s. Bräune.
Braunfisch, der, morski prešič.
Braunfuchs, der, rujava lisica.
Braungelb, *adj.*, rujavorumen.
Braungrün, *adj.*, rujavozelen.
Braunhaarig, *adj.*, rujavih las, rusolas.
Braunhänfling, s. Blythänfling.
Braunhen, das, zarujavela merva.
Braunkehlchen, das, rujavi prusnik, velika penica, repaljšica, tašica.
Braunkohl, s. Blaukohl.
Braunkohle, die, rujavi premog, podzemeljsko oglje.
Braunkopf, der, (Entenart), rujavi zvonec.
Bräunlich, *adj.*, rujavkast, rus, černikast; von der Sonne gebräunt, ogorel.
Braunlockig, *adj.*, rujavokodrast.
Braunroth, *adj.*, rujavkastorudeč, višnjev, višnjast.
Braunschecke, der, rudeče, belo pisan konj, tamen, dimast konj, pegaž, *russ.* pégaja lošad.
Braunspath, der, klekec, dolomeo (*Dež.*).
Braunstein, s. Magnesia.
Braunwurz, die, černa bil.
Brauofen, der, olarska peč.
Brauordnung, die, red, postava za olarje.

Braupfanne, s. Braukessel.
Braus, der, Saus und Braus, dirindaj; in Saus und Braus leben, v vednem hrupu in veselji, židane volje živeti.
Brausche, die, mit Blut unterlaufene Beule auf dem Kopfe, rog; auf andern Theilen, zasedena, podpluta kri; s. auch Beule.
Brause, die, das Gähren, vrenje, kipenje, šumenje; das Bier ist in drr Brause, ol vre. kipi; an der Gießkanne, sitee, cedilo, cedilce, kropilo; *serb.*, ružica.
Brausebeutel, der, brausender, windiger Mensch, rohne, rohnjač, ropotar, s. Windbeutel.
Brausekopf, der, rohne, buhte, s. auch Aufbrausend.
Brausen, *v. n.*, hrumeti, hrušati, veršeti oder veršati, hruti, tuliti, bučati, auch bobneti, doneti; vom Winde, bučati; das Sausen und Brausen der Ohren, šumi ali zvoni mu po ušesih (*russ.*, zvenét); brausen d. i. gähren, šumeti, vreti, kipeti; peniti se; die Pferde brausen, konji perskajo; die Sau brauset, svinja se buka; schwärmen, rojiti; vor Zorn, ihtiti se, besniti.
Brausen, das, šumenje, veršenje, šum, hrup, hrum, hruš, vriš.
Brausend, *adj.*, šumen, šumeč, hrupeč.
Brausepulver, das, peneča, šumoča, gomizleča štupa, prah.
Brauser, s. Brausekopf.
Brausethon, der, Brauserde, die, kupeči il, napuhljivi il, (Zal.)
Brausewind, s. Windbeutel.
Braut, die, nevesta; nach *Gutsm.* auch obljubljenica, im Küstenl. auch, novica; in U. K. u. *serb.* auch, mlada; bei den Gerbern, vrenje; sie ist Braut, zaročena je, zaročnica; s. Windsbraut, (vertinec, hudičeva metla), Wasserbraut.
Braut-, in Zstz., nevestin.
Brautabend, s. Polterabend.
Brautaltar, der, poročni oltar.
Brautaussteuer, die, s. Aussteuer.
Brautbett, das, nevestina postelja, postelja ženinov.
Bräutchen, das, nevestica.
Brautdiener, s. Brautführer.
Brautfahrt, die, pot po nevesto, po mlado.
Brautfest, das, s. Hochzeit.
Brautführer, der, drug; in St., družbanj, auch vojčin, vojčina, vojač, tovarš, in U. K. u. *serb.*, dever; (*poln.*, u. *böhm.*, družba); Brautführer sein, drugovati, *serb.*, deverivati.
Brautführerin, die, družica, spletenka, druga; Brautführerin sein, družičevati.
Brautgelage, s. Hochzeit.
Brautgemach, das, Brautkammer, die, spavnica, čumnata novo poročenih, ženinov.
Brautgeschenk, das, Morgengabe, jutrina.
Brautgewand, das, nevestina oblekn.
Brauthaus, das, nevestin dom.
Brauthemd, das, nevestina srajca.
Bräutigam, der, ženin od. ženih, in Kt. auch, ženim; *altsl.*, ženih; in U. Kr. und *serb.*, mladoženja.
Bräutigams-, in Zstz., ženinov, ženihov.
Bräutigamsabend, der, predporočni večer.
Brautjungfer, die, s. Brautführerin.
Brautkammer, s. Brautgemach.
Brautkleid, s. Brautgewand.
Brautkind, das, das Kind, welches man der Braut bei ihrem Eintritt ins Bräutigamshaus in den Schoß legt, in U. K. nakoleněe.
Brautkranz, der, nevestin venec.
Brautleute, die, ženin in nevesta; ženini, zaročenci, in U. K., mladiči; in Küstenl., novici.
Bräutlich, *adj.*, nevestin, nevestinsk; kakor nevesta; drr bräutliche Morgen, poročni dan.
Brautlied, das, ženitna, svatovska pesem.
Brautlösung, die, ženitnina (davščina, davšina rokodelcov).
Brautmal, das, ženitno gostovanje, svatba, svatva, pir; s. Hochzeitmahl.
Brautmutter, die, nevestina mati; bei dem Hochzeitmale, hišna mati, teta; eine verehlichte Frauensperson, die das Brautbett bereitet, têta narejavka, posnašnica, klooa, in St., vodila, in Kt., rjušnica, košata oder košata mati.
Brautnacht, die, noč po poroki.
Brautpaar, das s. Brautleute.
Brautring, der, ženitni, zaročni perstan, vérnik, nach *Gutsm.*, vestnik.
Brautschatz, der, dota.
Brautschau, die, ogled.
Brautschmuck, der, Brautgeschmeide, Brautstaat, Brautputz, nevestin lišp, lepa, draga oprava nevestina.
Brautstand, der, nevestni, zaročni stan; *serb.*, mladovati; in unserem Brautstande, v zaroki, ko sva bila zaročena, pred poroko.
Brauttag, der, ženitni, poročni dan.
Brautwerben, s. Werben.
Brautwerber, der, snubač, snubič, snubok, *serb.* prosac, prosilac, *russ.* svat.
Brautwerbung, die, snubljenje, snubitev, *serb.* prositba.
Brauwesen, das, olarstvo, pivarstvo.
Brauwirth, s. Bierwirth.
Brav, *adj.*, verl, dober, vreden, priden, berbek, nach *M.* auch jak; von Soldaten, hraber, pogumen, junašk, mošk; rechtschaffen, dober, pošten, pravičen; sich brav verhalten, prav se obnašati oder vesti; sehr brav, prav dobro; wenn man vorher brav gearbeitet hat, če se je poprej pridno delalo; der Bravste der Braven, junak (od) junakov.
Bravade, die, junačenje.
Bravheit, die, verlost, verlina.
Bravo, der, s. Bandit; *adv.*, prav, dobro, sprelepo.
Bravour, die, d. i. Tapferkeit, hrabrost, pogumnost, junaštvo, moštvo, prederznost; Wagestück, junačenje, prederzno delo.
Brech-, in Zstzg., lomni, bljuvni,

Brecharznei, s. Brechmittel.
Brechbank, die, mesilnica.
Brechbar, *adj.*, lomen, kerhek, zlomljiv, kerhkost, kerhljiv, krehljiv.
Brechbarkeit, die, lomnost, zlomljivost, kerhljivost, krehljivost.
Brechbaum, der, kerhlika.
Brechbirn, die, pukovnica.
Brechblock, der, nakovalo kotlovinarsko.
Brechbohne, die, (Phaseolus vulgaris), horvat.
Brechdiestel, s. Mannstreue.
Brechdurchfall, s. Brechruhr.
Breche, die, Werkzeug, Flachs oder Hanf zu brechen, terlica, (*russ.* trepalka); bei den Schmieden, prikrov.
Brecheisen, das, kol, železni kol, veržel-i, *russ.* železnij lom.
Brechelbrot, (Provinzl.), das, teričnik, teričnjak.
Brecheln, (Prov.), s. Brechen.
Brechelstube, (Provinzl.), die, terilnica.
Brechelwärter, (Provinzl.), der, sušivnik.
Brechelzeit, (Provinzl.), die, teritba, teritva, tretev.
Brechen, *v. n.*, zlomiti se, prelomiti se, lomiti se, razklati se, klati se, pokati; in Stücke brechen, razlomiti se, razkeršiti se, razdrobiti se; der Baum ist gebrochen, drevo se je zlomilo, je počilo; der Stoff bricht, seka se, ubija se; s. auch Hereinbrechen; von der Nadelspitze, odlomiti se; die Knie brachen, kolena so se upognile; der Frosch brach, žaba (se) je razpočila; mit Einem brechen, razdreti se, razbratiti se, zbeseditі se s kom, razdružiti se, opresti jo, zjesti se, skregati se; das Glück bricht, sreča se je jela kerhati, se je skerhala; das Wetter bricht, jasni se; vom Wein, Bier, zmotiti se, skaziti se, prekuenili se; s. Umschlagen; es muß biegen oder brechen, se mora udati ali zlomiti; mein Herz brach mir gegen ihn, meni se je užalilo, milo storilo do njega; bankerott werden, pasti, opešati, na kant, boben priti; das Herz bricht mir, serce se mi terga, serce mi poka; aus dem Gefängnisse, iz ječe prelomiti, prelamljati, predreti, predirati, pretergati iz ječe; in das Lager des Feindes, vlomiti v; durch die Feinde, predreti, prebiti; s. Aus-, Ein-, Durchbrechen; gebrochener Zirkel, nach *V.* polomljen krog; s. auch Hervor-, Ausbrechen; die Augen brechen ihm, oči mu steklené, steklé, tema se mu dela, *waidm.* riti; der Urin bricht, scavnica se je zgostila, posedla; er muß brechen, mora na eno stran udariti; vom Leibesbruch, počiti, kilo dobiti; gebrochen, pretergan, kilav; hier brechen Erze, tukaj rudo lomijo, tukaj se dobiva ruda, tukej kopljejo rudo; in den Bergen brechende Erze, v gorah lomljene rude; das Glas brach, kupica je počila, se je strupila; s. auch Anbrechen; *v. r.*, sich brechen, (auch als *v. n.*), bljevati, bljuvati, bljuti, kozlati, bruhati; von den Wellen, razbiti, razbijati se; das Wetter bricht sich, vreme se menja; die Kälte hat sich gebrochen, mraz se je ujedel, je popustil, pojenjal, ujužilo se je; von den Lichtstrahlen, lomiti se; sich den Kopf brechen, glavo beliti si; *v. a.*, etwas brechen, zlomiti, lomiti, zlamati kaj; alles brechen, vse polomiti; s. auch Zerbrechen; Brot, Steine, lomiti; Flachs, Hanf, otreti, treti; Blumen, Obst, utergati, tergati; Erz, rudo delati; von etwas brechen, odlomiti, odlamljati od česa; d. i. abweichende Richtung geben, biegen, das Dach, nalomiti, nalamati; Papier brechen, zviti, zložiti; den Stab über jemanden, obsoditi koga; gebrochene Stiege, odstavljene štenge*, z odstavami; die Farben brechen, barve (prežive) potemnijo; gebrochene Stimme, slab glas, na pol mertev glas, podert glas; gebrochene Zahl, s. Bruch; gebrochene Worte, pojemaje govoriti; gebrochenes französisch, po franeosko lomiti; das Stillschweigen brechen, spregovoriti; den Eid brechen, prelomiti; das Gesetz, prestopiti; sein Wort brechen, ne deržati besede, ne biti mož beseda, umanjkati, besedo pregrizniti; die Freundschaft, den Bund, podreti, razdreti, podirati; das Eis brechen, led razbijati; Noth bricht Eisen, sila kola lomi; ein Glas brechen, steklo ubiti, raztrupiti; das Pferd bricht die Zähne, konju zobjo padajo, leté, nove zobe dobiva; Nüsse, Hülsenfrüchte brechen, ubiti, treti, streti, lušćiti, lušiti, ružiti, robkati; eine Sache über's Knie brechen, presiliti se, naglo kaj odpraviti; einem den Hals, vrat komu zlomiti, *fig.* pokončati koga; das bricht mir das Herz, to mi serce terga, od tega mi serce poka; eine Ursache vom Zaune brechen, iz terte izviti; den Streit vom Zaune brechen, prepira, obresti iskati; Bahn brechen, s. Bahn; Jemands Macht brechen, zmagati koga; den Acker, s. Brache; einen Brief, s. Falten; die Ehe, prešeštvati; den Arm brechen, roko zlomiti si; er hat nichts zu beißen noch zu brechen, nima koščika kruha, da bi ga djal v usta; der gebrochene Kauf, razkup; Getreide brechen, d. i. schroten, nach *V.* kopati pšenico; Malz, slad tergati.
Brechen, das, lomljenje, lomitev, lomitva; des Flachses, trenje; der Krankheit, prelom bolezni; Erbrechen, bljuvanje, bljevanje, kozlanje.
Brecher, der, in der Zusammensetzung, z. B. Mauerbrecher, zidolom, stenolom; s. Klippe.
Brecherlich, *adj.*, es ist ihm brecherlich, hoče se mu bljuvati, pljeví mu, težko se mu dela, vzdiga se mu.
Brechfalle, die, ein kleines hölzernes Fanggestelle für Raubthiere bei den Jägern, past, padalica.
Brechfieber, das, merzlica, vročica z bljevanjem, bljuvna merzlica.
Brechfliege, die, bljuvna muha.
Brechhaar, das, slabi (spereli) lasje.
Brechhammer, der, podiravno kladvo, lomnik, veliko kladvo, bet.
Brechhaus, das, tarna, tarnica, terilnica.

Brechkamm, der, s. Reißkamm.
Brechkolben, der, bei den Kammmachern, izžigač†.
Brechkraut, das, (Veratrum album), čmerika.
Brechlich, s. Zerbrechlich.
Brechling, s. Ellritze.
Brechmeißel, der, bei den Zimmerleuten, nach *V.* jeravno dleto.
Brechmittel, das, bljevalo †.
Brechmühle, die, s. Stampfmühle.
Brechnuß, die, (Jatropha), *serb.* nach *Šulek* bljuvača; s. auch Krähenaage.
Brechpille, die, svalek za bljevanje.
Brechpulver, das, prah, prašek za bljevanje.
Brechpunkt, der, lomišče, lomiše, lom (žarkov).
Brechruhr, die, kolera, bljuvna griža, *serb.* kratelj.
Brechschraube, die, (nach *Pot.*) etwa trelo, trevnik, vratolom †.
Brechstange, die, železni kol, kol, veržel-i.
Brechtrank, der, eine Arzenei, bljevalo, pijača za bljevanje.
Brechung, die, bei den Lichtstrahlen, lom, prelom; in der Musik, prenehljej; s. auch Brechen.
Brechungsebene, die, lomna ravan, plošča, ploščina, plošina.
Brechungspunkt, s. Brechpunkt.
Brechungsstütze, die, lomni podstavek†.
Brechungsverhältniß, das, lomna razmera.
Brechungswinkel, der, lomni kot†.
Brechwasser, das, bruhnica.
Brechweide, die, (Salix fragilis), nach *Pot.* etwa kerhka verba, kerhlika, nach *Dežm.* lomljiva verba.
Brechwein, der, bljevavno vino.
Brechweinstein, der, (Tartarus emeticus), bljevna sol.
Brechwurz, die, (Ipecacuanha), bljevni koren, ipekakuana.
Brechzaun, der, trohel plot.
Brechzeug, das, lomilo, orodje za lomljenje.
Brei, der, (in allen slav. Mundarten) kaša, a. žok, gost močnik; Hirsebrei, in Kt. jagliči, in St. jegle. *cfr. böhm.* jahla, Hirsekorn; od. Aepfelbrei, Mehlbrei, Muß; wie die Katze um den heißen Brei, kakor mačka okoli vrele kaše (ne vediti kako se lotiti česa); Brei im Maul haben, momljati, nerazumljivo govoriti; einem einen Brei anrufen, umesiti jo, nakacati jo komu lepo.
Breiartig, *adj.*, kašast, gost kakor močnik.
Breigeschwulst, die, pšenčavi otok.
Breiherzig, *adj.*, premehkiga serca.
Breiig, *adj.*, kašnast, kakor kaša, kaši podoben.
Brein, s. Brei.
Breisling, **Brisling**, ein kleiner Häring, s. Häring.
Breit, *adj.*, širok, *böhm.* auch širý; geräumig, prostoren, prostran; breiter, širji, širši, širokejši; weit und breit, na dolgo in široko; weit und breit bekannt, povsod, na vse kraje znan; etwas breit, s. Breitlich; sich breit machen, košatiti se, ustiti se, širiti se, košiti se, bahati se (s čim); der sich breit macht, prešeren (človek); einen breit schlagen, prevariti, ogoljufati koga; zwei Zoll breit, dva palca širok; er weicht nicht eines Fingers breit von seiner Meinung, ne popusti le za las od svojiga mnenja; eine breite Aussprache, debelo, gorjansko govorjenje; dies wird man unten des Breitern ersehen, to se bo nižji bolj na tanko razložilo.
Breitarschig, *adj.*, širokoriten, ritast.
Breitaxt, die, Breitbeil, das, širočka, široška, bradlja, bradva.
Breitblatt, das, (Acer pseudoplatanus), stročni tern.
Breitblätterig, *adj.*, širokolisten, širociga listja.
Breitbrüstig, *adj.*, širokopersen.
Breitbuschig, *adj.*, košat.
Breitbuschigkeit, die, košatost.
Breite, die, *(in concreto)*, širjava, širina, šir; *(in abstracto)*, širokost; nördliche, südliche, severna, južna širjava, *russ.* širota; der Flachs liegt auf der Breite, lan je razgernjen, pogernjen, se godi, se rosi; eine Breite Flachs, en pogrin lanu; in die Breite v (na) širokost, v šir; in die Breite erklären, na dolgo in široko razkladati; Geräumigkeit, prostornost; vom Zeuge, pola.
Breiteisen, das, ein Meißel mit geradliniger Schneide, široko dleto, dleto s široko sekirico.
Breiten, *v. a.*, razširiti, razširjati, širiti, prostreti, prostirati; breiter machen, širjati, die Hände, den Körper breiten, stegniti, stezati, stegovati; ein Tuch, Kleider, Flachs, razgerniti, razgrinjati, pogrinjati; den Mist, Spreu, gnoj, steljo raztrositi, trositi; s. a. Ausbreiten.
Breitengrad, der, širjavna stopnja.
Breitenkreis, der, in der Geographie, etwa širjavni krog; unrichtig soravnik†.
Breitenmessung, die, mera, mérjenje širokosti.
Breitfisch, der, (Ciprinus latus), androga.
Breitfüßig, *adj.*, širokonog.
Breitgebrüstet, s. Breitbrüstig.
Breitgefiedert, *adj.*, širocih perut, širocih peres, široper, širokokril, širokoperutin.
Breitgeschultert, s. Breitschulterig.
Breitgestirnt, *adj.*, širociga čela.
Breitgold, s. Blattgold.
Breithammer, der, nach *V.* prilik, perlik.
Breithüftig, *adj.*, širokokok, širokokolk, širociga kolka.
Breitkopf, der, širokoglavec, glavan.
Breitlich, *adj.*, širokljat, *serb.* pošírok.
Breitlippe, die, široka šoba, ustnica.
Breitmündig, *adj.*, širokousten, širocih ust; der Breitmündige, širokoustnež.

Breitnasig, *adj.*, širokonos.
Breitnasige, der, nosan.
Breiträndig, *adj.*, širocih okrajcov.
Breitschnäbler, der, širokokljunec.
Breitschulterig, *adj.*, plečat, plečnat, ramenat, širocih pleč, nach *V.* znesen; ein breitschultriges Weib, plečuga.
Breitschwanz, der, (Columba laticauda), pavec, širokorepka.
Breitschwänzig, *adj.*, širokorep.
Breitseite, die, bok ladije.
Breitwind, der, veter, ki jadra polni.
Breitzackig, *adj.*, širokozobat.
Breitzahn, der, ein Fisch, zobač †.
Breitziegel, der, etwa plošasti strešnik (nach *Pot.*).
Breiumschlag, der, kašni oblog.
Breiweich, *adj.*, mehek kakor kaša.
Breme, die, s. Bremse.
Bremmer, der, odstavek v predilu, nach *V.* vlačilo.
Bremmern, *v. a.*, nach *V.* vlačiti (samotež iz taciga prediha).
Bremerschacht, der, predih z odstavki.
Bremse, die, (Tabanus L.), stechende Fliege, obad, brencelj, konjska muha, pisanka, *russ.* ovod, *böhm.* ovad; die Pferde einzuklemmen, kljupa, sklema; das Holz, das Seil darum zu wickeln, die Wirkung der hinab zu lassenden Last zu hemmen, in der Mechanik, deržaj, prideržaj, zavornica; die Kurbel des Bremsrades, womit man dasselbe hemmen kann, zavornica, zavirnica; in den Mühlen das Mittel, wodurch die Wirkung des Hauptrades gehemmt wird, zavornica.
Bremsen, *v. a.*, ein Pferd, v kljupo dati ob. deti, sklemati, oklemati; ein Rad, zavreti, zavirati kolo.
Bremsrad, das, zaviravno kolo.
Brennarbeit, die, žganje (sosebno srebra).
Brennbar, *adj.*, žgaven, kurjaven, paljiv, gorljiv; brennbare Körper, gorljiva roba, gorljive reči.
Brennbarkeit, die, žgavnost, kurjavnost, paljivost, gorljivost.
Brennblase, die, kotel (žganjarski).
Brennbock, s. Brandbock.
Brenneisen, das, razbelno železo, žgavno železo, žigalo; s. Brandeisen.
Brennen, *v. n.*, in Rücksicht des Verbrennens, Verzehrens und Leuchtens, gareti, žareti; in Rücksicht auf empfundene Hitze, peči, skleti, žgati; brennend, žgeč, goreč, skeleč; brennende Farbe, Augen, Hitze, žarka, žarna barva, žarne, žive, plameneče oči, paleča vročina, pripek, pripekanje; die Sonne brennt, solnce peče, pripeka, prigreva, pritiska; brennender Durst, goreča, huda, pekoča žeja; brennende Wunde, Schmerz, skeleča, sklela rana, žarka bolečina; brennesselartig brennen, šćmeti (U. K.), zažereti, žareti; Steine brennen nicht, kamen ne gori; das Haus brennt, hiša gori; der Sand, die Sonne, siedendes Wasser brennt, peče, žari; die Wunde brennt, skli, peče; vor Ungeduld brennen, koperneti, ne moči dočakati, močno želeti; von Liebe brennen uff., od ljubezni goreti, vžgan, vnet biti; für Jemanden brennen, za koga goreti; schwach brennen, merleti, berleti; schlecht brennen, čmereti se; mit Flammen brennen, plameneti, plameti; *v. r.*, sich brennen, speči se, opeči, opekati se; sich mit heißem Wasser, opariti se; sich weiß, rein, očistiti, čistiti se, opravičiti se, auch *fig.* zmotiti se, opeči se; *v. a.*, žgati, pražiti, ožgati, ožigati, opaliti, paliti, kuriti; vermittelst des Brennens beschädigen, speči, peči; von der Sonne schwarz gebrannt, werden, zagoreti, ogoreti (od solnca); durch das Feuer verzehren lassen, žgati; Holz zu Kohlen, zu Asche brennen, iz derv oglje, pepel žgati; Steine zu Kalk, iz kamenja apno žgati, kuhati; s. auch Rösten; Kohlen, kuhati oglje; Töpfe, Ziegel uff., žgati; Pottasche, Pech, Branntwein, Silber, Ziegel, Mehl, Kaffeh brennen, žgati; Leder brennen bei den Schustern, usnje na ognji mazati, nach *V.* auch usnje z mastjo opaliti, paliti; Haare, lase žgati in kodrati; ein Pferd, vžgati, vžigati znamnje; einen auf die Haut brennen, posvetiti komu, (ustreliti ga).
Brennen, das, er hat ein Brennen im Magen, i. e. Sodbrennen, zgaga, gorečica.
Brennend, *adj.*, pekoč, žgeč, skleč, goreč; s. Brennen.
Brenner, der, žgavec, kurež, palivec; Branntwein brennen, žganjar; Kohlenbrenner, oglar, uff.; im Getreide, s. Brand.
Brennerde, die, šota.
Brennerei, die, žgavnica, pališče, pališe; Ziegelbrennerei, opekarnica†, cegelnica*; Branntweinbrennerei, žganjarnica.
Brenngeld, das, žgavnina.
Brennglas, das, vžigavnik†, vžigalo, zažigavno steklo, vnetilno steklo.
Brennhaus, das, žgavnica, palivnica; s. a. Brennerei.
Brennheiß, *adj.*, vrel, vroč.
Brennhelm, der, kapa, verhnjak.
Brennherd, der, ognjišče, ognjiše; s. auch Brennpunct.
Brennhitze, die, žgavna vročina, soparnost.
Brennholz, das, derva.
Brennhütte, die, pečoica, žgavnica.
Brennkolben, der, cev.
Brennkosten, *pl.*, stroški za kurjavo.
Brennkraut, das, srebrot.
Brennluft, die, gorljivi zrak.
Brennmaterial, s. Brennstoff.
Brennmeister, der, žgavni mojster, žgavničar.
Brennmittel, das, žgalo, žarilo.
Brennnessel, die, kopriva, kropiva, (auch im *altsl.* beides).
Brennnesselmuß, der, koprivnik.
Brennofen, der, peč; bei den Töpfern, nach *V.* ožaga, U. Kr., auch pečnica, pečica.
Brennöl, das, olje za svečavo, žgavno olje.
Brennort, der, *(mont.)* pališče, pališe.
Brennpunkt, der, (Focus), ognjišče, ognjiše, etwa vnetilna pika *(Dež.)*.

Brennschlange, die, modras, rudeča kača.
Brennsilber, das, eine Mischung von Salz, Silberkalk und Glasgalle, etwa netilno srebro.
Brennspiegel, der, zažigavno zerkalo.
Brennstoff, der, palivo, gorivo, kurivo.
Brennstoffleer, *adj.*, brez goriva.
Brennung, die, žganje, ožiganje, gorenje, paljenje.
Brennweite, die, daljina ognjišča, ognjiša (od sredine zažigavniga zerkala).
Brennwurzel, die, (Clematis flammula), pereči srebot, srobrat, *(Dež.)*; rudeča srebotka, srebrot *(Zal.)*
Brennzange, die, žgavne klešče, kleše *pl.*
Brennzeug, das, žganjarska priprava.
Brennzunder, der, netilo.
Brente, die, brenta, brota.
Brenzeln, *v. n.*, po smodu dišati.
Brenzlich, *adj.*, prismojen, žerek.
Bresche, die, verzel,- eli, prelom, predor, prestrel, predertje; eine Bresche habend, verzelast, predert, prestreljen; eine Bresche schießen, zid prestreliti.
Bresthaft, *adj.*, hrom, šamer; es sein, hrometi; hromoto, hibo imeti; machen, pohromiti, hromiti, pohruniti; werden, ohrometi.
Bret, Brett, das, (in allen slav. Mundarten), deska; ein gesägtes, žagavnica, dilja *, in St., blanja, *altsl.* d'ska; ein Bodenbrett, stropnica; ein ½ Zoll dickes Brett, pažnica; ein solches, an welchem noch ein Theil der Rinde anklebt, lubata deska; ans Brett kommen, povišan biti, visoko čast doseči; Bühne, igravnica; auf dem Brett bezahlen, na enkrat plačati vse; einen guten Stein im Brette haben, mogočniga pomočnika, prijatla imeti; er muß vors Brett, mora iti pred sodnika; hoch am Brette sitzen, na visoki stopnji biti, v veliki milosti biti.
Brettbaum, der, woraus Bretter gesäget werden, žagovec, hlod, paoj, rekelj, kerlj, kercelj; der unterste Theil eines Baumes, odritek.
Brettbeute, die, panj iz desk (za bčele).
Brettblock, Brettkloz, der, hlod, klada za deske; s. a. **Brettbaum**.
Brettbohle, die, (žagana) podnica.
Brettchen, das, deščica, diljica, blanjica.
Bretteiche, die, hrast za deske.
Bretterdach, das, streha, krov iz desk.
Bretterdecke, die, strop iz dilj.
Brettern, *adj.*, diljnat, deskat, iz dilj, iz žaganic.
Brettern, *v. a.*, podiljati, diljati, z diljami, deskami, žaganicami obiti, obijati; odeskati, deskati.
Bretterverschlag, der, obej.
Bretterwand, die, stena iz desk.
Bretterwehre, die, am Mühlenbaue, der Theil des Gefluders, worauf sich die Wasserräder stützen, rake, podkolesne rake *pl.*
Bretterwerk, das, deske, dilje.
Brettgeige, die, gosli na dilji.
Bretthändler, der, deskar.
Brettkloz, der, hlod.
Brettmeister, der, vrezač.
Brettmühle, die, žaga (za dilje).
Brettnagel, der, podrujic, plankaveo, podružeo.
Brettsäge, die, žaga (pila) za žagovnice.
Brettschneider, der, auch Brettklötzer, žagar, pilar.
Brettspicker, der, eine Art eiserner Nägel, deščenjak †, deskinjak †.
Brettspiel, das, kostke, *russ.*, šaščnaja igra; für das österreichische Spiel das Mühlfahren genannt, špana.
Brettstamm, s. **Brettbaum**.
Brettstein, der, kamen, kostka, kamenček, *russ.*, šaška.
Brettwand, die, stena iz dilj.
Bretzel, die, presta; *dim.*, prestica, prešta *.
Bretzelmann, der, preštar.
Breve, das, breve, papeževo krajši pismo, papežev list.
Brevier, das, duhovne molitve, brevir; *russ.*, služebnik.
Brevi manu, v kratkem; s. a. **Kurz**, (im kurzen Wege).
Brezel, s. **Bretzel**.
Bricke, die, piškur.
Brickenkäse, der, kleiner Handkäse, stisnjenek, sirček.
Bricole, s. **Rückprall**.
Brief, der, list, pismo; Briefe wechseln, mit Jemanden, pisati, pisariti si (eden drugimu), pisma pisati in prejemati; ein Brief Stecknadeln, list bucik; in der Börsensprache, ponujen papir, (papirnat dnar); einem Brief und Siegel geben, zagotoviti koga, dati pisano; *merc.* menjica.
Brief=, in Zstz., listov, pismeni, za pisma, liste i. t. d.
Briefabgabe, die, izročba pisma, pisem.
Briefadel, der, die Würde, novo plemenstvo, s pismam podeljena žlahtnost, (ktori je žlahtnost po rodu nasproti).
Briefaufschrift, s. **Addresse**.
Briefbeförderung, die, odprava pisem.
Briefbote, der, pismonos, pismonosec.
Briefbuch, das, s. **Briefsteller**; pisemske bukvice, (v kterih so predpisane pisma).
Briefchen, das, pisemce, listek.
Briefform, die, Form, wie ein Brief geschrieben wird, pisemska oblika; in Briefform, v pismih.
Briefgeheimniß, das, pisemska skrivnost, skrivnost pisem.
Briefgeld, das, poštnina, pismenina.
Briefgewölbe, das, s. **Archiv**.
Briefgut, das, blago s pismam; blago, ki se ima izročiti s pismam vred.
Briefinhaber, der, lastnik menjice.
Brieflich, *adj.*, schriftlich, pisan, pismen, pisemsk; briefliche Unterredung, pismeu, pisemsk pogovor, pogovor v pismih; *adv.*, pismeno, po pismu, s pismam.
Briefmarke, die, pisemska marka, marka (znamka) za pisma.
Brieforbonanz, s. **Briefbote**.

Briefpapier, das, papir za pisma, pisemski papir.
Briefporto, das, poštnina, pismenina.
Briefpost, die, pisemska pošta.
Briefsammlung, die, pismobira.
Briefschaften, die, pisma, pisanja, papirji.
Briefscheide, die, zavitek pisma.
Briefstecher, der, prebodilo, listobod †.
Briefsteller, der, pisavec pisma; das Buch, pismenik; nabira pisem za izgled; s. **Trassant**.
Briefstempel, der, pisemski štempelj*.
Briefstyl, der, pisemska pisava; er ist geübt im Briefstyl, zna lepo pismo pisati.
Brieftasche, die, listnica, pisemnica †.
Brieftaube, die, golob pismonos.
Briefträger, der, pismonos, pismonosec, listonosec.
Briefumschlag, der, zavitek pisma.
Briefverkehr, Briefwechsel, der, dopisovanje †; sie stehen im brieflichen Verkehr, unterhalten einen Briefwechsel, pisarita si; nach dem neuern Gebrauch *(böhm.)*, dopisujeta si, obschon dopisati, dopisovati, eigentlich das Beendigen des Schreibens ausdrückt.
Briefwechsler, s. **Correspondent**.
Brigade, die, brigada.
Brigadier, der, brigadir, brigadni poveljnik.
Brigantine, die, brigantina, ladija, ki se hitro vozi.
Brigg, die, brig.
Brillant, der, ein Glanzstein, briljant, svetlin †; *adj.*, lesketeč, briljanten, sprelep; s. **Glänzend**.
Brilliantiren, brusiti briljant.
Brille, die, s. **Augengläser**; (*russ.*, očki); eine Brille aufsetzen, očnice natakniti; Brillen tragen, imeti, rabiti očnice; eines heimlichen Gemaches, luknja; Jemanden eine Brille aufsetzen, komu oči izbrisati, brisati, ukaniti koga.
Brillendrossel, die, drozeg z nadočki, nadočnik, (Zal.)
Brillenfutter, das, tok, nožnice za očnice, očalnica †.
Brillenglas, das, steklo za očnice.
Brillenmacher, der, očničar, očalar.
Brillennase, die, (Caprimulgus), kozomolzec †.
Brillenstein, der, pikec.
Brillente, die, špeglarica * *(Dež.)*.
Brillenträger, der, očalar.
Brilliren, s. **Glänzen**.
Bringen, *v. a.*, in engerer Bedeutung, tragend bringen, prinesti, prinašati, nositi; auch donesti, donašati; anders wohin bringen, prenesti, preložiti, prestaviti; du bringst mir Schande, sramoto mi delaš, sramotiš me; Frucht bringen, sad nositi, roditi; dieses wird dir nichts Gutes bringen, to ti ne bo nič prida prineslo, nach *M.* auch, nagnalo; erwerben, mit davon, z. B. Lob davon bringen, dobiti, dobivati pohvalo; davon bringen, d. i. mitnehmen, seboj prinesti, nesti, vzeti, jemati; führen, begleiten, leiten, z. B. in Verhaft, nach Hause, mit dem Wagen, durch den Wald, auf guten Weg, pripeljati, peljati, privoditi, voditi; bringen Sie auch Ihren Sohn mit, pripeljite, vzemiti tudi sina sabo; verkehren, eine umgekehrte Proportion auf eine gerade bringen, nach *V.* oberto sprimero v lično spredjati, spredevati, auch prestaviti, prestavljati; zusammenbringen z. B. an einen sichern Ort bringen, spraviti, spravljati v shrambo; in Sicherheit bringen, skriti, shraniti (na varnem mestu); von der Stelle, z mesta spraviti, zganiti, premakniti; etwas an sich, kaj nase spraviti, pridobiti kaj; etwas an die Seite, kaj na stran djati, devati, prikriti; Truppen auf die Beine bringen, vojšake na noge spraviti, nabrati, skupiti; in Ordnung bringen, kaj v versto, v red spraviti, djati, vrediti, auch poravnati, zravnati, ravnati; etwas auf einen, d. i. beschuldigen, ihn überführen, kaj na koga spraviti, prevreči; ins Reine bringen, v red spraviti, poravnati, naravnati, dognati; etwas unter seine Gewalt, kaj pod se spraviti, v svojo oblast dobiti; einen unter die Erde bringen, Ursache des Todes sein, koga pod zemljo spraviti; zur Ruhe bringen, k pokoju spraviti; zu Bette, v posteljo spraviti, spravljati; etwas herausbringen, z. B. Flecken bringen aus etwas, aus dem Kopfe einem etwas, Unkraut vom Acker, izpraviti, izpravljati iz česa; odpraviti, odpravljati od česa; aus den Gedanken, izbiti iz glave; mit Mühe es dahin bringen, pripraviti, pripravljati; es weit bringen, dalječ; weiter, dalje priti, dalječ dognati jo; hoch, visoko; höher, višje priti; an den Tag bringen, na dan spraviti, odkriti, razodeti; ans Licht, na svetlobo pripraviti; Jemanden um das Seinige, koga ob svoje pripraviti; um das Leben, ob življenje pripraviti, usmertiti; zum Vorschein, na dan pripraviti, pokazati; auf den rechten Weg, na pravo pot oberniti, napotiti, napraviti, zaverniti; in Furcht, v strah pripraviti, ostrašiti, prestrašiti; zu etwas bewegen, z. B. zum Weinen bringen, v jok pripraviti, ganiti do solz; dahin bringen, nagovoriti, nagnati na kaj; etwas hervorbringen, etwas zu Wege bringen, storiti, delati; auf die Welt bringen, poroditi, roditi otroka; veranlassen, z. B. auf Gedanken, na misli spraviti, spravljati; an den Bettelstab, na beraško palico pripraviti koga; zu sich selbst, spet k sebi pripraviti; es einem bringen, s. **Zutrinken**; eine Waare an Mann, blago spečati, spečevati, izvesti, prodati; seine Tochter an Mann, omožiti, možiti, udomiti; er hat alle Töchter an Mann gebracht, vse hčere je pomožil; etwas auf die Bahn, med ljudi prinesti, s. a. **Bahn**; sein Leben auf 90 Jahre, devetdeset let doživeti, priti do —; ein Opfer bringen, tvegati se česa, znebiti se česa, izročiti kaj; Geduld bringt Rosen, kdor čaka, dočaka;

ich habe das (z. B. Mal) auf die Welt gebracht, takošen sim na svet prišel; mit sich bringen, nanesti, nanašati, hoteti, tirjati; zur Vernunft bringen, spametovati koga; ins Gefängniß, djati, vtakniti v ječo; auf eine Million bringen, miljon skup spraviti, do miljona priti; Streitende aus einander bringen, narazen spraviti, razpraviti, razpravljati, razmiriti, miriti; in Zorn bringen, razjeziti, razkaćiti; etwas in Rechnung, kaj všteti, prišteti (zarajtati), v štetev (rajtengo) zapisati; in Bewegung, pognati, poganjati, v tek, na noge spraviti; omajati, ogugati; in Vergessenheit, pozabiti; in Andenken, in Erinnerung, spomniti, pomniti; es ist nichts in ihn zu bringen, d. i. er will nichts lernen, nič ni vanj spraviti; eine Schuld zur Bezahlung bringen, napraviti, da se dolg splača; an die Gewähr bringen, zapisati kakor lastnika v gruntne bukve; aneinander bringen, d. i. anfügen, stakniti, stikati, s. a. **Versetzen**; in Erfüllung bringen, dopolniti, spolniti, dopolnovati; in Erfahrung bringen, zvediti, doznati; in Verlegenheit bringen, s. **Verlegenheit**; ins Gerede bringen, raznesti, raznašati, raztrositi; in Verdacht, osumiti, v sum pripraviti; etwas unter die Leute, kaj ljudem v zobe dati; raznesti, raznašati; razglasiti, razglašati med ljudmi; razdati, razdajati; ich kann es nicht übers Herz bringen, ne morem se prederzniti, rešiti, lotiti se; serce mi ne da, da bi storil kaj taeiga; einen Verstorbenen unter die Erde, merliča pokopati; in Vorschlag bringen, nasvetovati; was bringt der Krieg mit sich? kakošne nasledke ima vojska? vom Leben zum Tode, umoriti, ubesiti koga, glavo odsekati, življenje vzeti, jemati komu, pogubiti koga; zu Papier, napisati, napisovati, spisati (n. p. svoje misli); zu Stande, dogotoviti, izdelati, napraviti, izpeljati; zu Ende, dokončati, doveršiti, dognati, pristaviti; auf eine gerade Proportion, obravnati; auf das Aeußerste, do zadnjiga, na konec prignati; zum Falle, zapeljati, zavoditi; sich ums Leben bringen, ugonobiti se, ubiti se; was bringst du Gutes, kaj si nam prinesel dobriga? kaj bi rad, kaj boš povedal; das hat ihm den Tod gebracht, to mu je navleklo, nakopalo smert.

Bringer, s. **Ueberbringer.**

Brink, s. **Anger.**

Brinksaß, Brinksitzer, der, bajtar, želar.

Britsche, Pritsche, die, ein breites Brett zum Schlagen, pleša, šeška, lopata; das klappende Brett der Possenreißer in Komödien, razetalo, ropotalo, ropotec; eine Patsche, den Boden damit fest zu schlagen, tolkač, kij, kic, bet; einem eine Pritsche geben, oplaziti, ogeniti koga; d. i. aus dem Hause jagen, potepenu izgnati; der Sitz hinten an den Rennschlitten, žlica; ein englischer Sattel, gladko sedlo; in den Wachstuben, eine hölzerne Lagerstatt, klop, ležnica; pograd bei den Kohlbauern.

Britschen, *v. n.*, ploskati; s. a. **Pritschen.**

Britschmeister, der, arlekin*, s. **Possenreißer, Lustigmacher.**

Britte, der, Brítán, Britanec; **Brittin**, die, Britanka.

Brittisch, *adj.*, britansk.

Brocat, der, brokat.

Broccoli, s. **Sprossenkohl.**

Bröckelig, *adj.*, drobljiv, sipek.

Bröckeln, *v. a.*, drobiti, drobiriti, drobljati, merviti, maljati, kerhati, krušiti; *v. r.*, merviti se, drobiti se.

Brocken, der, drobtina, merva, troha, drobet *(m.)*, drobek, kosec; voll Brocken, drobtinat; ein tüchtiges Stück, bertavs, drobavs, drobljanec; ein abgebrochenes Stück, überhaupt, odlomek; er hat keinen Brocken Brot, nima zalogaja, nima kosca kruha; mit lateinischen Brocken um sich werfen, latinske besede vpletati, štuliti v govorjenje.

Brocken, *v. a.*, drobiti, s. a. **Bröckeln.**

Brockenstahl, der, nach *V.*, repač, repki *pl.*, jeklo v repkih.

Brockenweise, *adv.*, drobtinasto, po drobtinah, mervicah, kosih, pri drobtinah, drobtinama.

Brockkohle, die, kerhki premog.

Bröcklein, Bröckchen, das, drobtinica, mervica, trohica oder trošica, drobljej, drobljanec.

Bröcklig, *adj.*, drobljiv, kerhek.

Brod, das, s. **Brot, Brühe.**

Brodeln, *v. n.*, hlapeti, kaditi se.

Brodem, Broden, der, par, puh, sopuh, hlap, čad.

Brodenfang, der, parnik.

Brodenritze, die, dušek.

Brodenröhre, die, dušek, dušjak, odušek.

Broderie, s. **Stickerei.**

Broiham, der, ol iz pšenice, pšeničnik.

Brom, das, brom.

Brombeere, die, (Rubus fruticosus), robida; (der Brombeerstrauch), *collectiv.* robidovje; (die Frucht), die Stacheln auf den Brombeeren, Nasen udgl., ostrožvice, robidnice.

Brombeerstaude, der, **Brombeerstrauch**, der, kopina, kopinje; s. auch **Brombeere**; *russ.* eževika, *böhm.* ostružnik, *poln.* ježina, *serb.* kupina.

Bronchien, s. **Luftröhrenäste.**

Bronchotomie, die, (Luftröhrenschnitt, oder -stich), prerez, vbod sapnika.

Brunnen, s. **Brunnen.**

Bronze, die, brou, *russ.* bronza, *serb.* tuč-a.

Bronzen, *adj.*, bronast.

Brosame, die, auch **Brosam**, der, die Krume, sredica, serdica; zerstückelte Theile vom Brote, drobtina; s. auch **Brocken.**

Bröschen, das, des Kalbes, nach *V.* prežilec, *poln.* mlečko.

Broschüre, die, brošura*, bukvico (sošite).

Broschüren, *v. a.*, bei den Buchbindern, bukve sošiti, na mehko speti; bei den Zeugwebern, pisati, polniti.

Bröseln, Brösen, s. **Bröckeln.**

Brösling, der, vertna rudeča jagoda.

Brot, das, kruh, in einigen Gegenden St. nach *M.* so wie im *Altsl.*, *Russ.*, *Böhm.* u. *Poln.* hleb; feines Brot, kruh iz čile oder cvetne moke; Brot aus dem Nachmehl, posevnik; Aschenbrot, podpepelnik; ungesäuertes Brot, opresnik; Bäckerbrot, gekauftes Weißbrot, trenta, hlebec, reglja; weißes Brot, bel, pšeničen kruh, pogača; Haferbrot, ovsenjak; Buchweizenbrot, ajdovnik, ajdov kruh; grobes, luskovec; Roggenbrot, reženjak, režen kruh; Gerstenbrot, ječmenjak; Hirsebrot, prosenjak; gemeines Brot aus gemischtem Getreide, somesni, černi kruh; überwiegend aus besseren Getreidearten, glaji kruh, soršičen kruh; Zuckerbrot, mali kruh; aus abgebrühtem Mehl, parjenik; das zu Weihnachten gebackene, popertnik, auch stavnjek; Kletzenbrot, kerhljak; nach Brot gehen, es suchen, s trebuham za kruham (iti, hoditi); ein Leib Brot, hleb kruha; die runde Gestalt und Masse, hleb, *dim.* hlebéo, hlebčik; ein Brot Zucker, hleb sladkorja; bei Wasser und Brot sitzen, ob kruhu in vodi sedeti, t. j. zapert biti; Nahrungsmittel, kruh, kosec kruha, živež, potrebno, *fig.* a. služba, zaslužek; er steht in feinem Lohn und Brot, njegov kruh je, on ga krši; frisches Brot, kruh po peki, mladi kruh; sein eigenes Brot essen, sam svoj (gospodar) biti, ob svojem živeti; einem vom Brot helfen, dati mu tako, da ne bo več kruha jel; s. auch **Kost**; sein Brot umsonst suchen, po sreni klasje pobirati.

Brot-, in Zstzg., krušni, kruhov.

Brotaustheilung, die, delitev kruha.

Brotbacken, das, pečenje kruha.

Brotbäcker, s. **Bäcker.**

Brotbank, die, pekarnica, pekarna.

Brotbau, der, prisiljeno, nujno jemanje kruha (od tega in ne od druziga peka).

Brotbaum, der, kruhovec, krušno drevo.

Brotbehältniß, das, krušnjak.

Brotbrei, der, poparjen kruh, popara, kruhov močnik, kruhovec.

Brötchen, Brötlein, das, krušec, kruhek.

Brotdieb, der, kruhov mol; s. a. **Pfnischer.**

Broterwerb, Broterzeugung, zaslužek.

Brotesser, der, kruhojedec, jedec.

Brotfresser, s. **Brotdieb.**

Brothange, die, krušnjak, krušnik, nach *V.* auch locanja, lésa, oven, kletka.

Brotherr, der, gospodar.

Brotherrschaft, die, gospodar in gospodinja.

Brotkäfer, der, krušni, kruhov mol, močni červ, mol v moki.

Brotkorb, der, locajna, krušnica, pehar, pletar (za kruh).

Brotkorn, das, žito za v malin.

Brotkrume, die, sredica.

Brotkruste, die, krušna skorja.

Brotkuchen, der, hlebčik, krovajček (U. K).

Brotladen, s. **Brotbank.**

Brotlese, der, obnožina.

Brötling, der, ein Dienstbote, posel, družinče; s. auch **Brätling.**

Brotlos, *adj.*, brez kruha, brez živeža, brez službe, brez zaslužka, lačen, gladen, brezkrušen, kdor strada.

Brotmal, das, krušno znamnje.

Brotmangel, der, pomanjkanje kruha, živeža, revščina, revšina, lakota; daran leiden, kruha stradati, ne imeti.

Brotmarkt, der, krušni terg.

Brotmesser, das, nož za kruh.

Brotneid, der, zavist, zavid kruha, službe, zaslužka.

Brotrand, der, krajic hleba.

Brotreich, *adj.*, krušon, rodoviten.

Brotrinde, die, skorja.

Brotschätzer, der, cenivec kruha.

Brotschätzung, die, krušna cena, tarifa*.

Brotschau, die, ogledovanje kruha, kruhogledstvo †.

Brotschauer, Brotbeschauer, der, ogledovavec kruha, kruhogled †.

Brotscheibe, die, **Brotschnitte**, odrezek, malica, šnita*; in den Bienenstöcken mit Bienenbrot angefüllte, obnožni sat.

Brotschieber, der, **Brotschaufel**, die, lopar.

Brotschimmel, der, krušna plesnjina.

Brotschragen, der, s. **Brothange.**

Brotschrank, der, krušnjak.

Brotsitzer, der, kruhar, krušar; die, kruharica, krušarica; Brotsitzer sein, krušariti.

Brotspende, die, krušin dar, delitev, darovanje kruha.

Brotstrutze, die, kerž, keržeč, štruca*.

Brotstudium, das, uk, učba za kruh, kruhodajni nauk †.

Brotsuppe, die, kruh v juhi, na župi*.

Brotteig, der, testo za kruh.

Brottuch, das, krušnica, hlebnica.

Brotwasser, das, krušna voda.

Brotweib, das, kruharica.

Brotwissenschaft, die, znanstvo, učenost za kruh.

Bronilliren, s. **Entzweien.**

Bronillon, s. **Entwurf.**

Bruch, der, prelom, razlom, lom, odlom; im Bergbaue, podor, podertje; zu Bruche gehen, podreti se, podsuti se; des Friedens, Bundes, razdor, prelom; es ist zwischen ihnen zum Bruche gekommen, razbratila, sperla sta se, s. auch **Brechen**; eines Topfes, Riß, poč, razpok, poka, razpoka, razpaklina; in Eisen, plena, auch *russ.* splena; eines Dammes, predor; im Papier, Zenge, giba, guba; s. **Falte**; in der Rechenkunst, drob, drobec, auch *russ.* drobec; *poln.* ulomek; bei den Köhlern, wo sie den Meiler aufbrechen, štoranje; der Bruch eines Beines, ulom, zlom kosti; Neubruch, novina; wo man Steine bricht, lom; Bruch als Vorlagerung eines Eingeweides (Leibschaden) bei Menschen und Thieren, kila, prejed; er hat einen Bruch, kilov, prejeden, pretergan je; an den Kanonen, odstava; s. **Vorlagerung**; bei Jä-

gern, grüner Zweig vom Baume, odlom; Bruch des Mondes, krajic; ein scheinbarer in einem Glase, nach *V.* rast-i; der oder das Bruch, ein Morast, močvirje, nach *V.* mečava; in die Brüche gehen, fallen, pozgubiti se, na nič priti, pod zlo, v kosce iti.

Bruchartig, *adj.*, kilast, močvirnat; kakor da bi bilo zlomljeno.

Brucharzt, der, zdravnik za kile, kilocelnik.

Bruchband, das, preveza za kilo, kilni pas, nakilnik, modetnjak (?).

Brüche, die, (Mulcta), globa.

Bruchglas, das, škerbine, čepinje (steklene).

Bruchholz, s. **Sumpfholz**.

Bruchig, s. **Sumpfig**.

Brüchig, *adj.*, was sich leicht zerbrechen läßt, drobec, lomljiv, kerhek; vom Tuche, wenn es Löcher bekommt, sukno se seka na zgibih.

Bruchkraut, *adj.*, kilov.

Bruchkraut, das, kilovnik *(Deč.)*.

Bruchrechnung, die, številba z drobci.

Bruchschiene, die, dilica, šina (za zlomljeno kost).

Bruchschnepfe, die, povodoji kljunač; s. a. **Sumpfschnepfe**.

Bruchschnitt, der, priravnava (operacija) kile.

Bruchsilber, das, sreberni drobljanci, žgano srebro; s. **Werksilber**.

Bruchstein, der, lomljen kamen.

Bruchstück, das, drobir, odlomek, zlomek, okrušek, kerhelj, kosec.

Bruchtheil, der, drobljanec; s. **Bruch**.

Bruchwasser, das, močvirnica, mlaka, mlakužnica.

Bruchweide, die, (Salix fragilis), kerhlika (verba).

Bruchweise, s. **Fragmentarisch**.

Bruchwurz, die, vsiga sveta dobro, vsiga sveta zdravje.

Brückchen, das, mostek, mostiček.

Brücke, die, most; schlagen, legen, storiti, delati, narediti, narejati most; über einen Fluß, auch premostiti reko; Brücke abbrechen, most podreti, podirati, *fig.* prehod, prelaz.

Brücken-, in Zstg., mostov, mostni.

Brücken, *v. a.*, premostiti, mostiti, most narediti; ein gebrückter Weg, most; mit Brettern belegen, podničati.

Brückenamt, das, mostnija †.

Brückenbalken, der, mostni tram, mostnica.

Brückenbau, der, delanje mostú.

Brückenbogen, der, mostni oblok.

Brückengeld, das, mostnina, mostovina.

Brückenjoch, das, poli *pl.*, pôla, kobila.

Brückenkopf, der, mostna terdnjava, predmostno branilo, obkop.

Brückenlehne, die, naslon, deržaj.

Brückenmauth, s. **Brückengeld**.

Brückenpfeiler, der, mostni stolp, steber.

Brückenruthe, die, lešpan*, nach *Pot.* bezeichnen dieses vielleicht: mostovec, móstnik; s. **Brückenbalken**.

Brückenschanze, s. **Brückenkopf**.

Brückenschiff, das, brod, mostna ladjica.

Brückenschreiber, der, der Einnehmer des Brückengeldes, mostar, mostovinar, mostni pisar.

Brückenwächter, der, mostni čuvaj.

Brückenwage, die, etwa mostovnica, stotovna vaga, na kteri 1 funt 100 funtov potegne, (nach *Zal.*) vaga z mostam.

Brückenzoll, der, mostnina.

Brückung, die, in den Pferdeställen, pod; in den Sägemühlen, most; gebrückter Weg durch einen Morast, most, lesa.

Brudel, der, s. **Brodem**.

Brudeln, *v. n.*, burkati, vreti, vervrati, kahlati, berbunkati; s. **Strudeln**.

Bruder, der, brat, in Kt. bratr (auch im *Altsl.* u. *Böhm.* kommt Beibrs vor); leiblicher, pravi, pristni brat, *serb.* rodjeni brat; Wahlbruder, (nach dem *Serb.*), pobratim; lustiger Bruder, veseljak; nasser Bruder, pijanček; es ist unter Brüdern werth, brat bratu ne more ceneje dati, vredno je med prijatli, *fig.* prijatel, tovaršú; des Bruders bratov.

Bruder-, in Zstg., bratovski, *russ.* bratskij, *serb.* bratinski.

Bruderband, das, bratovska vez; s. auch **Bruderschaft**.

Bruderbund, der, bratovska zaveza, zveza.

Brüderchen, Brüderlein, das, bratec.

Bruderfreund, der, bratoljub, bratomil.

Brudergemeinde, die, bratovščina, bratovšina (hernhutska).

Bruderhaß, der, sovraštvo med brati.

Bruderherz, das, bratovsko serce.

Bruderkind, das, (männl.), bratranec, bratanec, bratič, braternik, *dim.* bratranček, bratanček, nach dem *Serb.* u. *Poln.* sinovec; (weibl.), bratanka, bratrična, bratranka, braternica, sinovka.

Bruderkuß, der, bratovski poljubek, poljubljej, kušljej.

Bruderlade, die, bratovska skladnica (pri rudokopih).

Brüderlich, *adj.*, bratovsk; *adv.*, po bratovsko.

Brüderlichkeit, die, bratovstvo, bratinstvo, bratstvo.

Bruderliebe, die, bratoljubje, bratovska ljubezen, ljubezen do brata, med brati.

Bruderlos, *adj.*, brezbraten, brez brata, kdor nima brata.

Brudermord, der, bratomorstvo, *russ.* bratoubijstvo.

Brudermörder, der, bratomorec, bratomor.

Brüdern, s. **Verbrüdern**.

Bruderschaft, die, **Bruderband**, das, bratovstvo, bratovščina, bratovšina, bratinstvo, nach dem *Russ.* bratstvo; eine Verbindung zu frommen Zwecken, bratovščina, bratovšina, in Kt. auch braterna; Bruderschaft machen, pobratiti se, bratiti se s kom.

Brudersfrau, die, bratova žena, nevesta, *serb.* snaha; s. auch **Schwägerin**.

Brudersohn, s. **Bruderkind**.

Brudertochter, s. **Bruderkind**.

Brudersstreue, die, bratovska zvestoba.

Brühe, die, Muß, sok, podmet, podmetanica; aus Würsten, Blutbrühe, godlja, godla; Suppe, župa*, juha, *serb.* auch čorba *(turk.)*, *böhm.* und *poln.*, polivka; s. auch Sauce, Beize; eine lange Brühe über etwas machen, veliko kvasiti od česa.

Brühen, *v. a.*, opariti, popariti, pariti, ovariti, variti; s. auch **Abbrühen**; die Wäsche, ožehtati, požehtati, pariti.

Brühend, s. **Brüheheiß**.

Brühefaß, das, parivnica, žehtar.

Brühefutter, das, poparjena klaja.

Brüheheiß, *adj.*, vroč kakor krop, vrel; mir wird brüheheiß, kuham se, oparjen sim, mi je, kakor bi me bil kdo s kropam poparil; brüheheißes Wasser, krop.

Brühekäse, der, sladki sir.

Brühl, der, prule *pl.*, močvir.

Brühnapf, die, omaónica.

Bruhne, die, in kleinen Schiffen die unterste Planke, welche nach der Brüstung an den Boden befestigt wird, ploh.

Brühtrog, der, parivnica, korito, v kterem se pari klaja, kerma.

Brühwarm, *adj.*, vrel; brühwarmes Wasser, krop; eine brühewarme Neuigkeit, prav prav novica, *serb.* nova novcitanost.

Brühwasser, das, krop.

Brüll, s. **Gebrüll**.

Brüllaffe, der, kričeča opica.

Brüllen, *v. n.*, rjuti, ručati, bučati, tuliti, nach *Gutsm.* u. *serb.* u. *russ.* rikati; anfangen zu brüllen, aufbrüllen, zarjuti, zabučati, zatuliti; vom Donner, tuliti, bučati, in U. K. u. *serb.* tutnjati; der Donner brüllt, germi; vom Rindviehe, mukati, ručati, bučati; brüllend ankommen, prirjuti, prituliti, primukati uff.; laut schreien, vekati, vpiti, dreti se; s. auch, **Tosen, Heulen**; die ganze Nacht hindurch brüllen, prebučati, pretuliti vso noč.

Brüllochs, der, bik.

Brummbär, der, medved; *fig.*, mürrische Person, godernjaó, mermrač, mermrež, godež, njergež, njerga, godernjalo, mermralo, gerčin, čemerika; godernjav, siten, čemern človek.

Brummbart, dasselbe.

Brummbaß, der, für Baßgeige, bunke (im Gailthal).

Brummeisen, das, dromlja, brunda, *poln.* dromla, *böhm.* drnkačka; Brumeisen schlagen, dromljati, brundati; s. a. **Brummbär**.

Brummeln, *v. n.*, brenčati, njergati; s. **Brummen**.

Brummen, *v. n.*, vom Bären, momljati; vom Rind, bučati, renčati; s. a. **Brüllen**; vom Menschen, bubljati, godernjati, mermrati, njergati; er wird den ganzen Tag brummen, celi dan bo godel, *russ.* vorčat; von Katzen, dromljati, gosti, presti; von Tauben, gučiti, grukati, gruliti, kruliti, nach *V.* a. gorgrati; von der Gluckhenne, kokla kroplje, kloče; von Hunden, renčati; brummend ankommen, prigodernjati, primermrati, prigosti; die ganze Nacht hindurch brummen, vso noč pregosti, pregerčati.

Brummer, der, s. **Brummbär, Zuchtochs**.

Brummfliege, die, mali brencelj.

Brummig, *adj.*, mermrav, godernjav.

Brummkreisel, der, volk, (auch nach dem *Russ.* u. *Böhm.*), *poln.* vartačka.

Brummochs, s. **Brüllochs**.

Brunnelle, die, (Prunella vulg.), rasebnik, černoglavka, prunelica*.

Brunnett, *adj.*, zamokel, ogorel, zagorel, zagorelkast, černikast.

Brunft, die, Brunft, besonders vom Roth- u. Schwarzwild, gonja, gonjenje, bezganje, hoja po plemonu, buk, pohot; bei den Katzen, brezen; Hirschbrunft, rukanje, uff.; s. **Brunften**.

Brunftbürsche, die, Brunftschießen, strel ob gonjenji, strel ob rukanji, bezganji.

Brunften, *v. n.*, brünstig sein, (coitum appetere), zunächst vom rothen und schwarzen Wild und vom Biber, hier nach der weitesten Bedeutung: von den Schweinen, bukati se; von Hirschen, rukati (se), dezgati se; von Hasen, turjati se, merkati se, goniti se; von Kühen, goniti se, loviti se, treti se, teči se, derviti se, auch pomišljati se; von Stuten, pojati se; von Ziegen, perskati se, perčiti se; von Schafen, merkati se; von Hunden, goniti se, derviti se; von Katzen, breznati se, brcziti se, auch švigati se; vom Auerhahn, rastiti; von Hühnern, jarčiti se, kopčati se, kurjastiti; von Vögeln überhaupt, pariti se, ženiti se; von Fröschen, plužiti se, žabiti, jezditi se; von Fischen, brestiti, derstiti se.

Brunfthirsch, der, rukajoči jelen.

Brunftwildpret, das, košute, ko (se) rukajo.

Brunftzeit, die, s. **Brunft**.

Brunniren, *v. a.*, ugladiti, gladiti.

Brunirstahl, der, gladilo.

Brunnäscher, s. **Aescherfaß**.

Brünnchen, das, studenček.

Brunnen, der, Quellwasser, Quelle, studenec, zdenec, vrelec; s. auch **Quelle**; eine gehegte, eingefaßte, auch gegrabene Quelle, Cisterne, vodnjak, kladez, rupa, štérna*; ein offener, nach *Gutsm.* štepih*, *altsl.* kladen'o, kladec, kladez; mit einem kleinem Kasten umzimmerte Quelle, nach *V.* boč; den Brunnen zuschließen, wenn das Kind schon ertrunken ist, hlev zapreti, ko je krava ušla (zbezljala); Gesundbrunnen, kisla, zdrava voda, *böhm.* dobra voda; in Brunnen fallen, zastati, na nič priti, zaspati; Wasser in den Brunnen tragen, vodo v morje nositi, bob v steno metati.

Brunnen, *v. a.*, namočiti, namakati (v apneni vodi).

Brunnenader, die, vodna žila (za vodnjak); unter der Zunge des Rindviehes, podjezična žila.

Brunnenanstalt, s. **Heilwasseranstalt**.

Brunnenarzt, der, slatinski zdravnik.

Brunnenbecken, das, kotel, vodnjak.
Brunnenbohrer, der, sveder za studence.
Brunnencur, die, kópanje v slatini; brauchen, s kopanjem zdraviti se.
Brunnendach, das, **Brunnendecke**, die, krov kladeza, štérne.
Brunnendeckel, der, pokrovec na kladezu.
Brunneneimer, der, vedro.
Brunnenfassung, s. **Brunnenkasten.**
Brunnengräber, der, kapničar, štérnar, zdenčar.
Brunnenhaus, das, pokrita štérna, nach *V.*, klanica oad štéroo.
Brunnenkasten, der, oboj, oklep, ograja štérne.
Brunnenkette, die, veriga pri štérni.
Brunnenkresse, der, (Sisymbrium nasturtium), kreša, bobovec, bobovina.
Brunnenloch, das, votlina šterne.
Brunnenmeister, der, zdenčar, slatinar, nadzornik vodnjakov.
Brunnenplatz, der, studenčišče, studenčiše.
Brunnenrad, das, kolo štérne.
Brunnenräumer, = **feger**, der, čistivec vodnjakov; kdor šterne snaži.
Brunnenröhre, die, cev; das Saugwerk, tromba pri štérni.
Brunnensalz, das, slatina, d. i. studenčna sol.
Brunnensäule, die, steber pri šterni; kamnita podoba na štérni.
Brunnenschrank, der, s. **Brunnenkasten.**
Brunnensteiger, der, s. **Brunnenmeister.**
Brunnenstube, die, s. **Brunnenhaus.**
Brunnentrog, der, korito za vodo.
Brunnenwage, die, vaga preobesnica.
Brunnenwasser, das, im Gegensatze zum Flußwasser, studenčnica, studenčna voda, kladeznica, nach dem *poln.*, torda voda.
Brunnquelle, die, vir, izvirek, vrelec.
Brunnwerk, das, ozdenčje, s. **Brunnenkasten.**
Brunst, die, d. i. Hitze, gorečina, gorkota; s. **Brunst**; eine unordentliche heftige Leidenschaft, pohlep, pohot, strastno poželenje; Feuersbrunst, ogenj, požar.
Brünstig, *adj.*, goreč, pohotljiv, željin; brünstig sein, s. **Brunsten.**
Brunstzeit, die, s. **Brunst.**
Brunzen, *v. n.*, scati; in der Kindersprache, curati, lulati; s. **Harnen, Pissen.**
Brusch, der, mišji tern, mišji jezik.
Brüsk, s. **Barsch.**
Brust, die, (pectus), persi *pl.*, *altsl.*, pr'si, auch, jedoch nur von Thieren, grąd, in Kt., grodi; *serb.* u. *böhm.*, ebenfalls nur von Thieren, grud *f.*; s. **Busen**; (mamma), seski, sesci, auch persi; ein Theil, sesek, sesec; eine schlimme Brust, bolni, ranjeni seski; dem Kinde die Brust reichen, podojiti, dojiti otroka; die Brust nehmen, sesati; von der Brust nehmen, entwöhnen, odstaviti; s. a. **Abspänen**; sich in die Brust werfen, ošabiti se; s. **Brüsten**; er hat sich die Brust erkältet, na persih se je prehladil; *fig.* serce; es liegt ihm auf der Brust, tiši, tiši ga v persih; auf der linken Brust, na levi strani pers; s. a. **Knospe, Hervorragung**; nackte Brust zeigen, gosli kazati.
Brust=, in Zsz., persin.
Brustader, die, persna žila.
Brustarznei, die, persno zdravilo, lek za persi.
Brustbaum, der, bei den Webern, persno vratilo.
Brustbein, das, persna kost.
Brustbeklemmung, die, persna težava, lipenje, tiščanje, tišanje v persih, da kdo težko diha.
Brustbeschwerde, die, težava na persih, težka sapa.
Brustbild, das, dopersna podoba; dopersnik; *poln.* u. *böhm.*, popiersio (poprsi).
Brustbinde, die, persni povoj.
Brustblatt, das, persna kost; bei Pferdegeschirren, napersnik, opersnica, podpersje.
Brustbohrer, der, durgelj.
Brustbrett, das, opersnica.
Brustdrüse, die, persna slinavka.
Brüsten, sich, *v. r.*, napenjati se, šopiriti se, košatiti se, pruhtiti, oder, pruhtati (?) se, hreputiti se, ustiti se, bahati se, hrustiti se.
Brustentzündung, die, persna vnetica.
Brustfell, das, (Pleura), persna, pljučna mrena, persnica.
Brustfleck, der, persnik; d. i. Leder bei den Schustern, prepert.
Brustgang, der, (Milchbrustgang od. Speisefaltröhre in der Anatomie), persni mlezivnjak†.
Brustgeschwür, das, persna vgnjida.
Brustglas, das, kupica, kozarec.
Brustharnisch, der, persni oklep, opersje.
Brusthaut, s. **Brustfell.**
Brusthecke, die, pristriženi, prisekani zalog, živa meja (do pers), nizka seč.
Brusthemd, das, der Krainerinen, opleče, rokavi, ošpetelj*.
Brusthöcker, der, persna gerba.
Brusthöhle, die, persna votlina, nach *M* persno duplo, nach *Sulek* persišče; Brustgrube, žličica.
Brustholz, das, s. **Brustbrett.**
Brüstig, *adj.*, persnat, persat.
Brustkasten, der, persen koš, auch schlechtweg persi.
Brustkatarrh, der, persni kašelj.
Brustkern, der, persni kos, in Kt. auch und *altsl.* grodi (grądi), *böhm.*, *serb.* grudi.
Brustkette, die, napersna verižica, napersni lanec, napersnica †.
Brustkleid, das, opleče, opersnik.
Brustknoten, *pl.*, (Lungenknoten), pljučne terdine.
Brustkrank, *adj.*, bolan na (v) persih, bolnih pers.
Brustkrankheit, die, persna bolezen.
Brustlattich, der, s. **Lungenkraut.**
Brustlatz, der, napersnik, persnik †, nach *M.* arnoš (?), varnoš, pruštot*, lajbik*.
Brustleder, s. **Brustfleck.**

Brustlehne, die, naslon, ročaj.
Brustmauer, die, dopersni zid, dopersnjak; s. **Brustlehne.**
Brustmilch, die, persno mleko.
Brustmittel, s. **Brustarznei.**
Brustnadel, die, igla, iglica, bucika, (ki se v njedra vtikuje).
Brustnetz, das, persna mreža.
Brustpflug, der, ralica, raliče.
Brustpille, die, svalek za persi.
Brustreinigend, *adj.*, persočistin.
Brustriemen, s. **Brustblatt.**
Brustsaft, der, sok za persi.
Brustschild, der, napersnik, napersnjak, ščit, škit.
Brustschleife, die, popersnica.
Brustschmerz, der, bolečina v persih.
Brststich, der, vbod, prebod pers; als Krankheiten, persni bodljaji; er hat Brststechen, v persih ga bode.
Brststück, das, d. i. Fleisch, persni kos; s. auch **Brustkern**; bei den Fechtmeistern, napersnik; s. **Brustbild.**
Brustthee, der, čaj za persi, žlezasti čaj.
Brusttrank, der, pijača za persi.
Brusttropfen, *pl.*, persne kapljice.
Brüstung, die, eine Mauer, s. **Brustmauer, Brustwehr**; an den Schiffen, kerma, *altsl.* krma; die vordere Zuspitzung, prednja kerma, rivec, und die hintere, zadnja kerma.
Brustwamms, s. **Brustlatz.**
Brustwarze, die, sesna bradovica, sesek, cizek, (*böhm.* u. *serb.* bradovica).
Brustwasser, das, persna voda, voda za persi.
Brustwassersucht, die, persna vodenica.
Brustweh, s. **Brustschmerz.**
Brustwehr, die, etwa predpersje, predpersno branilo ali nasip, (*franz.* parapet = persobran), *poln.* przedpierśie.
Brustwerk, das, persi; bei der Orgel, sprednje piščali, pišali.
Brustwunde, die, persna rana.
Brustwirbel, der, persne vretenca.
Brustwurz, die, (Ruscus aculeatus), mišji tern.
Brustwurzel, die, pljučnik, angelika.
Brut, die, das Brüten des Federviehes, ležanje, valjenje, sedenje na jajcih; sein in der Brut, valiti, goditi, uriti, kotiti; eine, zwei Bruten verrichten, enkrat, dvakrat, izleči, izvaliti, odsedeti; die Brut, die Jungen, mladina, mladiči, plod, zarod, mladi, zalega, leglo, gnjezdo; bei den Bienen, zalega; bei den Insecten, zaplodek, zapljuvek, zaplivki, zaplodki *pl.*; Brut setzen, von Fischen, brestiti se, od. derstiti se; von Insekten, zaploditi se, zapljevati se; Schlangenbrut, kačji zarod, kačja zalega.
Brutal, *adj.*, thierisch, živinsk; wild, grausam, zverinsk, divji, grozovit, nečloveško.
Brutalisiren, *v. a.*, einen, po zverinsko delati s kom.
Brutalität, die, divjačnost, divjost, neusmiljenost, gerdoba, grozovitost.
Brutbiene, die, (Fucus), trot.
Brütei, das, brütiges, bebrütetes Ei, naleženo jajce, nach *V.* nasajeno jajce, *serb.* podložek, nach *Gutsm.* valitno jajce; dazu tauglich, nach *V.* nasadno jajce; d. i. bebrütetes, und vor der Zeit weg genommenes Ei, klopotec; gehörig bebrütetes aber verdorbenes, zapertek, *altsl.* zapr'tk, ovum ventosum).
Brüten, *v. a.* u. *n.*, leči, valiti, na jajcih sedeti, biti, kotiti, uriti, goditi se; über etwas nachsinnen, plesti, kovati, snovati, tuhtati kaj malopridniga.
Bruthaus, das, Brutkasten, der, valivnica, godivnica.
Brüthenne, die, kokla, kloča, nach *M.* auch kvočka, *poln.* kwoka.
Brütig, ein brütiges Ei, s. **Brutei.**
Brütofen, der, valivna peč.
Brutscheibe, die, sat z zalego.
Brutto, *adv.*, kosmat, sirov, grob, na debelo; blago s taro vred, to je, s posodo, v kteri je.
Bruttogewicht, das, sirova, groba vaga.
Brützeit, die, valjenje, ležanje, valitev, ležnja.
Brutzwiebel, der, čebulek.
Bubbeln, *v. n.*, berbunkati.
Bubbern, *v. n.*, pokljati, treptati.
Bübchen, der, fantiček, pobček.
Bube, der, deček, fant, fantič, pob, pobeč, pobet, dečko, paglovec, fante, fantalin, verächtl. ferkavt, ferkovec, šterkovec, O. K., nach *Gutsm.* hlapčič, *russ.* malčik, *poln.* pachole, chłopiec; von erwachsenen Personen, ein Schurke, gerdin, neporednež, malopridnež, zlotvor; im Kartenspiele, hlapec, fant.
Buben, *v. n.*, fantovati, zanikerno, razuzdano živeti, nečistovati; s. auch **Lüstern.**
Bubenstreich, der, gerdo, hudobno delo, malopridna, poredna (se. reč); s. a. **Knabenstreich.**
Bubenstück, das, s. **Bubenstreich.**
Büberei, die, gerdota; s. **Bubenstreich.**
Bübin, die, porednica, malopridno ženstvo.
Bübisch, *adj.*, poreden, (nach *Met.* u. *Pot.* von vred), auch neporeden (etwa: ne poredu), malopriden, hudoben, gerd, nespodoben.
Bubonen, *pl.*, pavke.
Buch, das, bukve *pl.*, knjiga oder knjige *pl.*, *altsl.* kniga, auch bukva; ein Buch Gold, Silber, bukvice zlate, sreberne pene; d. i. ein Theil, del, bukve; er liegt immer über den Büchern, zmiram tiči, verta v bukvah; das Buch der Bücher, knjiga knjig t. j. sveto pismo; zu Buche bringen, vpisati v bukve; s. auch **Blättermagen**; ein Buch einbinden, zvezati, oplatiti bukve; Bücher, öffentliche, s. **Grundbuch.**
Buchadel, der, plemeništvo, plemstvo učenih ljudi; s. auch **Briefadel.**
Buchampfer, der, zajéja deteljica.

Buchasche, die, bukov. gabrov, javorov pepel; s. Tuche.
Buchbaum, der, s. Buche.
Buchbäumen, s. Buchen.
Buchbeschauer, der, bukvogled; s. auch Censor.
Buchbewahrer, der, s. Bibliothekar.
Buchbinder, der, bukvovez, knjigovez, *russ.* pereplétčik.
Buchbinder-, in Zstg., bukvoveški, knjigovezavski.
Buchbinderei, die, bukvoveštvo, knjigovežnja; der Ort, bukvoveznica, knjigovezavnica.
Buchbinderin, die, knjigovezka.
Buchbinderlohn, der, veznina, oplatnina.
Buchdrucker, der, tiskar, natiskavec, natiskar; s. auch Borkenkäfer.
Buchdrucker, der, lastnik, gospodar tiskarnice.
Buchdruckerei, die, die Kunst, tiskarstvo; das Handwerk, tiskarija; die Werkstätte, tiskarnica.
Buchdruckerkunst, die, s. Buchdruckerei.
Buchdruckerpresse, die, knjižna tiskavnica; s. auch Presse, tisk.
Buchdruckerschwärze, die, tiskarsko černilo.
Buchdruckereistock, s. Holzstock, Vignette.
Buche, die, (Fagus), buka, bukev, bukva; (*böhm.*, *poln.* u. *russ.* buk).
Buchecker, Bucheichel, die, bukvica, žir.
Büchelchen, das, bukvice, knjižica.
Buchen, *adj.*, bukov.
Buchen, *v. a.*, bei den Kaufleuten in die Kaufmannsbücher eintragen, v (kupčijske) bukve vpisati, zapisati, zapisovati.
Buchenflechte, die, bukov lišaj.
Buchenholz, das, bukovina, bukov les.
Buchenkäfer, der, kukeo (bukov).
Buchenlaus, die, bukova uš.
Buchenmarder, der, (Mustela martes), gorska kuna.
Buchenraupe, die, (Phalaena fagi), bukova gosenca, rujava gosenca.
Buchenstock, der, bukova palica, bukovača.
Buchenwald, der, bukovje, bukov gojzd, bukovica.
Buchenwand, die, in Gärten, rajda, stena bukovja.
Bücher-, in Zstg., knjižni, za bukve.
Bücherabschluß, der, sklep, sklenitev (kupčijskih) bukev.
Bücherabschreiber, der, prepisovavec bukev.
Bücherbeschläge, *pl.*, knjižni okovi.
Bücherbrett, das, polica za bukve.
Bücherdieb, der, (Plagiator), izpisač, prepisač.
Bücherdiebstahl, der, (Plagiat), prepisarija, izpisarija.
Bücherhalle, die, knjižnica.
Bücherhandel, der, s. Buchhandel.
Bücherjude, der, s. Antiquar.
Bücherkasten, s. Bücherschrank.
Bücherkatalog, s. Bücherverzeichniß.
Bücherkenner, der, bukvoznanec, knjigoznanec.
Bücherkenntniß, die, bukvoznanstvo, knjigoznanstvo.
Bücherkrämmer, s. Antiquar.
Bücherkunde, die, s. Bücherkenntniß.
Büchermilbe, die, mol v bukvah.
Bücherlich, *adj.*, knjižen; bücherliche Eintragung, vpis v (gruntne) bukve, vknjižba †; etwas bücherlich sicherstellen, zavarovati kaj po gruntnih bukvah, z vpisam v gruntne bukve.
Büchernachdruck, der, ponatis bukev.
Büchernarr, der, strasten knjigoljub, knjigožer †.
Bücherpolizei, die, knjižna policija, policija zastran bukev.
Bücherrevision, die, pregled bukev.
Bücher saal, der, bukvišnica, knjižnica.
Bücher sammlung, die, bukvarnica, knjižnica.
Bücherschabe, die, knjižni mol.
Bücherschatz, der, knjižnica, vrednost v bukvah.
Bücherschrank, der, omara za bukve, knjižnjak.
Bücherschreiben, das, pisanje bukev.
Bücher sprache, die, slovniški, knjižni, književni, pismenski jezik, beseda.
Bücher sucht, die, strast v nabiranji bukev, prevelik pohlep do bukev.
Bücher sudler, der, pisarè, mazač.
Bücher tausch, der, menjava z bukvami, zmenja knjig.
Bücher trödler, s. Antiquar.
Bücherverzeichniß, das, imenik, spisek, kazalo bukev.
Bücherwesen, das, knjištvo, pismenstvo.
Bücherwurm, der, mol v bukvah, knjižni mol; von Menschen, knjigovertavec†; kdor vedno v bukvah tiči.
Buchesche, die, (Carpinus betulus), beli gaber; s. a. Ahorn.
Buchfink, der, pinoža, šćiokovec, šinkovec; s. Bergfink.
Buchführen, Buchhalten, *v. a.*, bukve imeti, v bukve si zapisovati, poštotve (rajtinge, račune) pisati.
Buchführer, Buchhalter, der, etwa poštevar, številoik, (unslav.) računar †.
Buchhalterei, die, etwa števnija†, (unslav.) računarija †.
Buchhalterisch, (Kzlst.) *adj.*, etwa števnijsk †, računarsk.
Buchhaltung, die, računarstvo*, pisanje poštetev (računov).
Buchhandel, der, bukvarija, knjigarstvo, prodaja bukev, kupčija z bukvami; im Buchhandel gewinnen, verlieren, pribukvariti, zabukvariti, priknjigariti, zaknjigariti.
Buchhändler, der, knjigar, bukvar.
Buchhandlung, die, als Geschäft, bukvarstvo, knjigarstvo; als Gewölb, bukvarnica, knjigarnica.
Buchladen, der, bukvarnica, knjigarnica.

Buchmarder, der, s. Buchenmarder.
Buchmast, die, žir (bukov), die Bezahlung für die Buchmast, nach *M.* žirovnica.
Buchmaus, die, s. Bilchmaus.
Buchnuß, s. Bucheckar.
Buchöhl, das, žirovo olje, bukvično olje.
Buchs, Buchsbaum, der, (Buxus), zelenika, pušpan *.
Buchsbäumen, *adj.*, zeleničin, pušpanov *.
Buchsbaumholz, das, zelenikovina, pušpanovina *.
Buchsschuld, die, zapisani dolg, knjižni dolg.
Büchse, die, cylindrisches Gefäß, pušica, jaškica, šiškica; d. i. Feuergewehr, puška, puša; bei Rädern, Röhren uss., puška; worin der Zapfen einer aufrechten Welle gehet, die Pfanne, šiška.
Büchsen-, in Zstg., puškin.
Büchsen, *v. n.*, ustreliti, streljati; s. auch Blechen.
Büchsenbohrer, der, puškovert †.
Büchsenförmig, *adj.*, puški podoben, puškovat.
Büchsengeld, das, nabrani denar.
Büchsenmacher, Büchsenschmied, der, puškar, pušar.
Büchsenpulver, das, smodnik, strelni prah.
Büchsenrohr, das, puškin tul, puškina cev.
Büchsenschaft, der, bet, obles, ročnik.
Büchsenschäfter, der, puškin ročnikar.
Büchsenschloß, das, kresilo, ogenj od puše, glajs (?).
Büchsenschmied, der, s. Büchsenmacher.
Büchsenschuß, der, der Schuß, strel (iz puše); die Weite, streljaj; *serb.* puškomet.
Büchsenschütz, der, strelec.
Büchsenspanner, der, puškonosec, nabijač.
Buchstab, der, čerka, pismenka; *böhm.*, pisme, pismeno; *serb.* slovo; *altsl.*, buky, pisme; d. i. ein Federzug, ein unvollendeter Buchstab, čerk, pismenka.
Buchstabeln, Buchstaben, s. Buchstabiren.
Buchstabenlehre, die, čerkarski nauk, nauk od čerk, čerkoslovje.
Buchstabenräthsel, das, čerkna uganka, zastavica, s. Logogryph.
Buchstabenrechnung, die, algebra.
Buchstabenschrift, die, čerkopis; pisanje s čerkami.
Buchstabenwechsel, der, pretik, premena čerk, nach *V.* pročerkva.
Buchstabiren, *v. n.*, zlogovati, nach dem *russ.* u. *poln.*, skladati čerke; *böhm.*, slabikovati, nach *Gutsm.*, čerkovati, (nach *Met.* annehmbarer, pismenkovati).
Buchstäblich, *adv.*, po čerki; od besede do besede.
Bucht, die, zatok, zaliv, bot, (nach Fleischmann), šoba; *russ.*, guba morskaja; eine weit zwischen Bergen hineinreichende, zanožina; s. a. Bai u. Busen.
Buchtig, *adj.*, ein buchtiges Blatt, šobasto pero.
Buchtitel, der, naslov in nadpis bukev.
Buchweizen, der, (Polygonum fagopyrum), ajda, O. K. jejda; *russ.* u. *poln.*, greča; *böhm.*, pohanka (= poganka).
Buchweizenacker, der, (nach der Ernte), ajdišče, ajdiše, ajdovišče, ajdoviše.
Buchweizenbrot, das, ajdovnik, ajdiščak, ajdovšak, ajdov, ajdin kruh.
Buchweizengrütze, die, ajdova, auch ajdina kaša.
Buchweizenstroh, das, ajdovica, ajdišica.
Buckel, der, d. i. Höcker, gerba, gerbavica; (*poln.*, *böhm.*, *russ.*, garb, hrb, gorb = gerb; *serb.* grba); gem., pukelj *; d. i. Rücken, herbet, ploča; an einem Stamme Holz, konj; das Holz nach dem Buckel spalten, les po konji cepiti; s. a. Beule.
Buckel, die, šiška, okov; d. i. eine Haarlocke, s. Wuckel.
Buckeler, der, ein stumpferes Eisen bei den Kürschnern, kôsa.
Buckelig, *adj.*, gerbast; voll Buckel, gerbat, gerbavicat; buckelige Demuth, hlimba, prihuljenost; buckelig werden, ogerbaveti; der Buckelige, gerbavec.
Buckeln, *v. a.*, nositi na herbtu; *v. r.*, prihuliti se.
Buckelochs, der, tur, divji bivol; (nach Zal.) gerbulec, herbulec, gerbec; *poln.*, žubr.
Bucken, vom Hahne, s. Betreten.
Bücken, sich, Buckern, sich, *v. r.*, prikloniti, nakloniti, ukloniti, priklanjati se; pripogniti, pripogibati se; gebückt gehen, pripognjeno hoditi, zgerbljeno, prihuljeno hoditi.
Bückling, der, Verbeugung, priklon, uklon, naklon; s. a. Speckhäring.
Bücklingmacher, der, klanjavec, priklanjač, naklanjač.
Bude, die, bajta, koča; prodajavnica (zlasti lesena), štacuna*.
Budenmann, der, bajtar, kočar.
Budenzins, der, plačilo od prodajavnice.
Budget, das, premet, preudarek stroškov in dohodkov v državi, državni troškovnik †.
Büffel, der, bivol; *russ.*, bojvol; nach *M.* auch bis, *fig.* grobijan, debel, zarobljen, neotesan človek.
Büffel-, in Zstg., bivolov, bivolsk.
Büffelei, die, grobo, gerdo obnašanje.
Büffelhaft, *adj.*, bivolsk, grob, debel, neotesan.
Büffelhaut, die, bivolina, čamerina.
Büffelkäfer, der, rogač.
Büffelkalb, das, bivolče.
Büffelkopf, der, bivolova glava, *fig.*, grobijan; vologlava raca.
Büffelkuh, die, bivola, *dim.*, bivolica, bivolka.
Büffeln, *v. n.*, ubijati se s težkim delam, nach dem Provinzls., rabotno se učiti, beliti si glavo.
Buffet, s. Schenktisch.
Bug, der, s. Beuge, gib, zgib, zagiba, prigib, zgiba; bei Thieren, komolc; einem den

Bug spannen, kolenčati koga; d. i. Vordertheil des Schiffes, pleče.

Buganker, der, veliki maček; *russ.*, bukanker.

Büge, die, nach *V.*, sopega.

Bügel, der, locanj, obod, krivina, lok; am Degen, koš; am Schußgewähre unterhalb des Schaftes, branik †, straža †; Steigbügel, stremen.

Bügelbohne, die, locenj.

Bügeleisen, Plätteisen, das, gladež, gladilo, likavnik, nach *M.* tiblo.

Bügellos, *adj.*, brez stremena.

Bügeln, *v. a.*, gladiti, likati, nach *M.* tiblati.

Bügelriemen, der, (remen) stremenjak †.

Bügelstahl, der, železo, jeklo likavno.

Bügeltuch, das, pert, rjuha, pregrinjalo za likanje.

Bugholz, das, prednje rebro.

Buglahm, *adj.*, d. i. Schulterlahm, bei Pferden, hrom v pleču, napadav na prednji nogi.

Bugschwinden, das, (Schulterschwinden bei den Pferden), hujšanje pléča, gem. n. germ., švint*, *adj.*, švintov konj.

Bugsieren, *v. a.*, za seboj vleči, vlačiti, *russ.*, buksirovat.

Bugspriet, das, *russ.* bugsprit.

Bugstück, das, nach *V.* prednja gnjat; *poln.* łopatka, *russ.* perednjaja četvert; s. auch **Bugholz**.

Bühel, das, gorica, hom, homeo, umol; die windischen Bücheln, slovensko gorice; s. a. **Hügel**.

Buhldirne, s. **Lustdirne**.

Buhle, der, ljubi, vlačug, vasovavec, hotivec; die Buhle, ljuba, ljubica, vlačuga, vasovavka.

Buhlen, *v. n.*, im guten Sinne, um eine, snubiti neko, poganjati se za njeno roko; im schlechten, vasovati s —, vlačiti se s kom, nečistovati.

Buhler, s. **Buhle**.

Buhlerei, die, vlačuganjo, vasovanje, ljubovanje.

Buhlerin, die, s. **Buhle**, die.

Buhlerisch, *adj.*, vasovaven, vasovavsk, hotiven, vlačugarsk, zaljubljen, prismojen.

Buhllied, das, klafarska, kvantarska (pesem), zaljubljena pesem.

Buhlschaft, die, vasovavstvo, vlačugarstvo.

Buhlschwester, die, s. **Buhle**, **Coquette**.

Bühne, die, pod, oder; Schaubühne, igravnica; s. auch **Theater**; Rednerbühne, govorivnica; Richtbühne, Blutbühne, morišče, morišc, pogubišče, pogubišc; in den Sägmühlen, most, s. **Brücke**; von der Bühne abtreten, zapustiti svet, preseliti se v večnost.

Bühnen, *v. a.*, mit Brettern belegen, podničati; s. **Dielen**.

Bühnendecoration, die, olišp, ozališava igravnice, gledišča, glediša.

Bühnengott, der, (deus ex machina), mleko od jalove koze.

Bühnenheld, der, poglavitna oseba, gledišční, gledišni vitez.

Bühnenmäßig, *adj.*, po gledišćnih, gledišnih pravilih, po glediško.

Bühnenstiefel, der, koturn*.

Bühnenstück, das, igra.

Bühnentanz, der, s. **Ballet**.

Buhnloch, das, im Bergbaue, die Stämpel hineinzusetzen, gnjezdo.

Buhu, der, sova; s. a. **Uhu**; der Buhu heulet, uka.

Bukolisch, *adj.*, pastirsk; ein bukolisches, d. i. ein Hirtengedicht, pastirska (pesem).

Buldern, die, *pl.*, geronnener Theil der Milch, sir, sesirjeno mleko.

Bulge, die, meh za vodo.

Bulle, der, Stier, bik, (bek), junec.

Bulle, die, päpstliche, papeževo pismo, povelje, papežev ukaz.

Bullenbeißer, der, mesarski oder auch lovski pes, nach dem *Russ.* volkodav; s. a. **Bärenbeißer**.

Bullenfleisch, das, bikovina.

Bullenkalb, das, junček, telec.

Bullenkraut, das, (Euphorbia peplus), pasje mleko.

Bullern, s. **Poltern**, **Klopfen**.

Bulletin, das, dnevnik, razglas, naznanilo (zdravnikov).

Bullochs, s. **Bulle**, der.

Bültrogen, der, neka ozima rež.

Bummeln, s. **Bammeln**.

Bums, *int.*, tof, lof, čof, lop, plosk.

Bumsen, *v. n.*, čofoiti, šterbunkniti, lopniti.

Bund, der, d. i. Bündniß, zaveza, zvéza, sklep; stehen im Bund, sklenjen biti, v zavezi, zvezan biti s kom; einen Bund schließen, skleniti zavezo; ein Bund Draht, udgl., kolač; d. i. was etwas mit einander verbindet, und verbundene Dinge, vez; der türkische Bund, povojnik, čalma, turban; der alte, neue Bund, stara, nova zaveza, stari, novi zakon, *russ.* stari, novi zavet.

Bund, das, zvezek; ein Bund Stroh, otep (slame); ein Bund Dachstroh, škopnik; Futterstroh, otep; Reiser, butara, breme, naramek; Flachs, snop, *serb.* rnčica; Spinnhaar, povesmo.

Bundaxt, die, robevnica, puntaka*, (Bundhacke).

Bundbrüchig, *adj.*, (zavezi) nezvest, nasproten, zvezolomen, zavezolomen; bundbrüchig werden, zavezo prelomiti; der Bundbrüchige, zvezolomnik.

Bündel, das, povezek, cula, culica, zavojec, kosmič; ein Bündel Flachs, povesmo; von geschnittenem Getreide, snop, snopič; bei den Strohdachdeckern und andern, pest, pesti *pl.*

Bündeln, *v. a.*, povezati, povezovati (v culico).

Bündelweise, *adv.*, po zvezkih.

Bundesbehörde, die, zavezna oblast, gosposka.

Bundesbeschluß, der, zvezni sklep.

Bundesbruch, der, prelom zaveze, zvezolomstvo †.

Bundesfest, das, zavezna veselica, zavezni praznik.

Bundesfreund, der, zaveznik.

Bundesgenosse, der, s. **Bundesfreund**.

Bundeshilfe, die, zvezna pomoč.

Bundeslade, die, skrinja mirú in sprave, božja skrinja, skrinja zaveze.

Bundesmäßig, *adj.* u. *adv.*, po zavezi.

Bundesstaat, der, zavezna deržava.

Bundestag, der, zvezni zbor; der deutsche Bundestag, zbor nemške zveze.

Bundesverwandte, der, s. **Bundesfreund**.

Bundesverwandschaft, die, zaveza, zvestvo, zavezniki.

Bundfrei, *adj.*, nezvezan, razvezan.

Bundhaube, die, zavijača.

Bundholz, das, butara, butarica, hosta v butarah; s. **Bund**, das.

Bündig, *adj.*, verbindend, vezaven, vezen, veljaven; ein bündiger Beweis, terden dokaz; eine bündigr Antwort, krepek, jedrat, jedern odgovor; bündig sein, vezati; s. a. **Bindend**.

Bündigkeit, die, veznost, terdnost, krepkost.

Bündner, s. **Bundesfreund**.

Bündniß, das, zveza; s. **Bund**, der.

Bundschuh, der, čižme *pl.*, rančahe*, opanke, podvezanke.

Bundschuhmacher, der, čižmar.

Bundsgenoß, s. **Bundesfreund**.

Bundsgenossenschaft, s. **Bundesverwandtschaft**.

Bundweise, *adv.*, po zvezkih.

Bunge, die, Fischreuße, verša; s. auch **Trommel**.

Bungen, s. **Trommeln**.

Bungenblut, das, eine Krankheit des Rindes, da sich Luft zwischen Fell und Fleisch setzet, podkožni volčič; damit behaftet, volčičev.

Bungensucht, s. **Trommelsucht**.

Bunt, *adj.*, Buntfärbig, pisan, nach *M.* pester, *altsl.* p'str, *russ.*, *poln.* und *böhm.* pestery, *serb.* šar, šaren; bunt über Eck, križem; verwirrt, zmešan, zmoten; bunt zu machen, v neredu biti, križem, prek iti; er tritt es zu bunt, uganja, udeluje čez nemoč, čez mero, prehudo.

Buntaal, der, pisani ogorec.

Bunterlei, das, šara.

Buntfleckig, *adj.*, pikast, grahast.

Buntflügel, der, pisana perut.

Buntfuß, der, pisanog.

Buntgefiedert, *adj.*, pisaniga, grahastiga pérja.

Buntheit, die, pisanost, pestrota, raznobarvenost.

Buntspecht, der, detal, mala želna; s. auch **Baumspecht**.

Buntscheckig, *adj.*, srakast, brezast, sivokodelačast, nach *Jan.* prižan, močoradast.

Buntweuzel, der, (Sylvia versicolor), pisana tašica.

Bunzen, der, buc.

Bunziren, *v. a.*, buoati.

Bürde, die, butara, breme, teža, naramek; s. auch **Last**; Leibesbürde, breme; die Bürde auf den Rücken laden, opertiti butaro, auch opertati.

Bürden, s. **Aufbürden**.

Bureau, das, pisarnica.

Bureaukrat, der, urednik, birokrat*.

Bureaukratie, die, birokracija*, vlada urednikov.

Burg, die, Schloß, grad, nach *M.* borak; ein fester Platz, terdnjava, tabor; Ritterburg, stari grad, gradišče, gradiše, tabor; die kaiserliche Burg, cesarski dvor, grad; *böhm.*, *poln.* u. *russ.* zamek.

Burg-, in Zstzg., grajski, (gradski), taborski, dvorski.

Burgbann, der, grašćinska, grašinska sodnija.

Burgbewohner, der, grajan, gradjan.

Bürge, der, porok, *altsl.* poručnik; er soll Bürge sein, on naj bo porok; Bürge sein, s. **Bürgen**; einen Bürgen stellen, dati poroka.

Bürgel, das, gradič; in der Fährte des Hirsches, hribec, grič.

Bürgen, *v. n.*, biti porok za koga, poroštvo dati, nach *M.* zaporočiti se, poročiti se, *russ.* poručitsja.

Bürger, der, einer Stadt, meščan, mestnjan, mestničan; eines Marktes, teržan; eines Schlosses, einer Burg, grajan; eines Staates, deržavljan, *böhm.* občan; Bürger-, in Zstzg., meščanski, gradjanski, deržavljanski usw.

Bürgerausschuß, der, meščanski odbor.

Bürgerbrief, der, meščanski list.

Bürgerbuch, das, meščanski vpisnik, popisek.

Bürgereid, der, meščanska prisega, deržavljanska prisega.

Bürgerfrau, die, meščanka, gradjanka usw.

Bürgerfreund, der, prijatel meščanov, meščanstva.

Bürgergarde, die, meščanska straža.

Bürgergehorsam, der, ječa, zapirica za meščane.

Bürgergeld, das, meščanovina.

Bürgerin, die, s. **Bürgerfrau**; Staatsbürgerin, deržavljanka.

Bürgerkrieg, der, domača vojska, sosednja vojska, notranja vojska, nach dem *Russ.* medsebojna vojska.

Bürgerkrone, die, meščanski, deržavljanski venec.

Bürgerlich, *adj.*, nach den Bedeutungen von **Bürger**, meščansk, gradjansk, deržavljansk, usw.; im Gegensatze zu Geistlich- oder Kriegs- rc., deželsk, (n. p. duhovska in deželska oblast); bürgerliches Leben, domače, prosto življenje; bürgerliches Recht, deržavljansko pravo, deržavljanske pravice; bürgerliches Gesetzbuch, deržavljanski zakonik †; gar zu bürgerlich, von feinen Sitten entfernt, preveč po domače, priprosto; bürgerliches Geschlecht, nežlahtni rod; bürgerliche Sitten, priproste navade, šege; bür-

gerliche Gesellschaft, državno društvo, bürgerliches Gericht, im Gegensatz zum Strafgerichte, državljanska, civilna* sodnija; im Gegensatz zum Militärgericht, nevojaška, civilna sodnija; *adv.*, meščanski, po meščansko, priprosto, po domače; *astr.* navaden.

Bürgermädchen, das, deklica nežlahtniga, meščanskiga rodu.

Bürgermeister, der, župan.

Bürgermeisterstelle, die, županstvo.

Bürgermiliz, die, meščanska, mestnjanska vojaščina, vojašina.

Bürgerpflicht, die, meščanska, državljanska dolžnost.

Bürgerrecht, das, meščanske pravice, meščanstvo, pravica meščanstva; Staatsbürgerrecht, državljanstvo, pravica državljanstva, državljanske pravice; dieses Wort hat bereits das Bürgerrecht erhalten, ta beseda se je že vdomačila.

Bürgerschaft, die, meščani *pl.*, meščanstvo.

Bürgerschule, die, meščanska učilnica.

Bürgersinn, der, meščanski duh; Vaterlandsliebe, ljubezen do domovine.

Bürgersitte, die, meščanska šega, navada.

Bürgersmann, der, meščan.

Bürgersoldat, der, mestni, meščanski vojak.

Bürgerstand, der, meščanstvo, meščanski stan.

Bürgerstube, die, s. **Bürgergehorsam.**

Bürgerthum, **Bürgerwesen**, s. **Bürgerstand.**

Bürgerwache, -wehr, s. **Bürgergarde.**

Bürgerzwist, der, razpertija domačih, med državljani.

Burgflecken, der, grajska vas, podgradje.

Burgfreiheit, s. **Burgbann.**

Burgfriede, die, Burg zur Sicherheit gewisser Geschlechter und Gegenden, tabor, obkop, obgrada, pogodba za varnost; Stadtbezirk, obmestje.

Burggarten, der, grajski vert.

Burggerechtigkeit, die, pravica do grada.

Burggericht, das, grajska sodnija.

Burggesessen, s. **Beschlossener.**

Burggraf, der, Hauptmann eines Schlosses, gradnik, nach *Gutsm.*, grajski knez; *böhm.* u. *poln.*, purkrabě, purgrabia.

Burggräflich, *adj.*, gradnišk, grajskoknešk.

Burggrafthum, das, gradništvo, grajsko županstvo.

Burghalde, die, gradišče, gradiše.

Burghauptmann, der, gradnik, grajski poglavar.

Burgherr, der, grajski, grašćinski grajšinski gospod, gospodar, grajščak, grajšak.

Burglehen, das, grajski fevd*.

Burgmann, der, s. **Burgherr**, **Burggraf**, **Burgvogt**; d. i. in der Freiheit einer Burg wohnender Unterthan, grajan, grajski podložnik.

Burgrichter, der, grajski sodnik.

Burgsaß, der, grajski podložnik.

Bürgschaft, die, poroštvo; leisten, porok biti, za poroka se postaviti; stellen, poroštvo, poroka dati; s. a. **Caution.**

Bürgschafts-, in Zsz., poroštveni.

Bürgschaftsbrief, der, **Bürgschaftsurkunde**, die, poroštveno pismo.

Bürgschaftsvertrag, der, poroštvena pogodba.

Burgstall, der, wo eine Burg gestanden hat, gradišče, gradiše; in der Fährte des Hirsches, hribec.

Burgthor, das, grajske vrata.

Burgverließ, das, grajska ječa.

Burgvogt, der, gradnik, kastelan *.

Burgvogtei, die, služba gradnika, gradništvo, kastelanija.

Burgwache, die, grajska, dvorska straža.

Burgwarte, die, grajsko stražišče, stražiše, grajski stolp.

Burlesk, *adj.*, burkast, zelo smešen.

Bürschbüchse, s. **Bürschrohr.**

Bürschbezirk, der, svobodno lovišče, loviše.

Bürschchen, **Bürschlein**, das, fantiček, pobče.

Bursche, der, fant, pob, deček, hlapec; Lehrbursche, učenec; s. a. **Bube.**

Bürsche, **Bürsch**, die, strel; lov s pušo; auf die Bürsch gehen, iti na lov, iti lovit, streljat.

Bürschen, *v. a.*, ustreliti, streljati (z risanico).

Burschenleben, das, fantovstvo, fantovsko življenje, fantovanje.

Burschenschaft, die, fantovščina, fantovšina, fantovska družba; družba (nemških) visokošolcov.

Bürschfrevler, s. **Jagdfrevler.**

Burschikös, *adj.*, fantovsk.

Bürschner, s. **Jäger.**

Bürschrohr, das, risanica (lovska).

Bürstchen, das, ščetica, šetica.

Bürste, die, ščet, šet, ščetka, šetka (in allen slav. Mundarten), kertača.

Bürsten, *v. a.*, očistiti, čistiti, počesati, česati s ščetjo, šetjo, okertačati, kertačati, kertačiti; einen bürsten, ihm den Kopf bürsten, hudo oznérjati.

Bürstenabzug, der, ščetni, šetni odtisek †.

Bürstenbinder, der, ščetar, šetar, kertačar; Bürstenbinder sein, ščetariti; als solcher sich etwas erwerben, verlieren, priščetariti, zaščetariti, prišotariti, zašetariti.

Bürstenbinderwaare, die, ščetarska, šetarska roba.

Bürstenbohne, die, gosti fižol, fižolov germ.

Bürstenegge, die, gosta brana.

Bürstenholz, das, deržalo ščetno, šetno.

Bürstenkäfer, der, ščetinji, šetinji kukec.

Bürstenpflanze, die, ščetičevje, šetičevjo (*Dež.*), ščetavka, šetavka (*Zal.*)

Bürstner, der, ščetar, šetar.

Bürzel, der, kurzer Schwanz, repek; der Steiß der Vögel, merdanja, merda, s. auch **Steiß.**

Burzelbaum, der, prekuo, preveržek, živi hrast, kozelc; ihn machen, prekucniti, prekucovati se, prekobaeniti, prekobacovati se, prevreči, premetovati se; kozla, kozliča, kozelc, stučka preverniti, prebračati; *serb.* auch prekopitniti se, skočiti u kovitlac.

Burzelig, *adj.*, mičkan.

Burzelmann, der, kobacalo.

Burzeln, *v. n.*, prekucniti, prekucovati se, zverniti se, kozličati; žive hraste staviti, kozelce delati; nach *M.* auch, prekupiciniti, prekupicavati se.

Busch, der, niederes Gesträuch, germ, nach *V.* auch, čum, (vielleicht besser, šum); žmukelj; *coll.*, germovje, čumovje; ein Busch Blumen, šop, šopek; auf dem Haupte, čop, čopek; überhaupt, germič, povesemce, zvezek, kosmič.

Buschameise, die, šumska mravlja.

Büschchen, das, germiček.

Büschel, das, puček, šopek, češulja, kobolček črešenj, češenj; ein Büschel Flachs, povesmo, kosem.

Büschelartig, *adj.*, češuljast, pučkast, šopast, *serb.* kitast.

Büschelerbse, die, germasti grah.

Büschelgerste, die, germasti ječmen.

Büschelglocke, die, germasti burovž.

Büschelig, *adj.*, šopat.

Büschelkohl, der, košato zelje.

Büschelkrankheit, die, bei den Bienen, šetice *pl.*,

Büschelweise, *adv.*, šopkama, pučkama, na šope.

Buschfang, der, d. s. Vogelfang, guben.

Buschgang, der, steza med germičevjem.

Buschholz, das, germat les, hostje, hosta; Laubholz, ein Baum, listovec; *coll.*, listovje; Gebüsch, germovje.

Buschicht, *adj.*, germast, šopast, čopast.

Buschig, *adj.*, germat, košat, hostnat.

Buschlaster, die, gojzdni seženj.

Buschklepper, der, pogojzdni, šumski razbojnik, tolovaj, *serb.*, hajduk gorski.

Buschmann, der, divji mož (hotentotski).

Buschmaus, die, lesna, pogojzdna, hostna miš.

Buschratte, die, lesna, pogojzdna podgana.

Buschschnepfe, die, s. **Waldschnepfe.**

Buschspinne, die, hostni pajk.

Buschstreu, die, listje in smrečje za steljo, nastel, stelja.

Buschweide, die, rakita.

Buschwerk, das, germovje; s. a. **Buschholz.**

Buschwindblume, die, (Anemone nemorosa), konopljica bela, minica.

Buse, die, volnica.

Busen, der, njedra *pl.*, nedro, njedro, nedrije; s. a. **Brust**; *altsl.*, nadro u. nedro; am untern Leibe, krilo; eines Garnes, jadro, (auch *altsl.*); im Flusse, tomun, tomunj; im Meere; s. **Meerbusen**; in den Busen greifen, seči v njedra; *fig.* serce, persi.

Busenband, das, persni trak, nješelec.

Busenflor, der, persna tanjčica.

Busenfreund, der, priserčni prijatel, najljubši prijatel.

Busengeschmeide, das, napersni lišp, napersna zlatenina.

Busenkind, das, serček, ljubček.

Busennadel, die, persna igla, bucika, njedrenica †.

Busenschlange, die, domača, pohišna kača.

Busenschleife, die, persni trak, nadpersnik; s. a. **Brustschleife.**

Busenstrauß, der, šopek cvetlic za njedra.

Busensünde, die, navadni greh; s. auch **Schoßsünde.**

Busentuch, das, ovratna ruta, robec za okoli vratu.

Busenwurm, der, červ na srcu.

Bußaar, der, (Falco Buteo), kanja, kajna (Bußhard).

Buße, die, Ersatz, povračilo, poprava; in der Theologie, pokora; Geldbuße, kazen v dnarjih, globa; Buße thun, pokoriti, pokoriti se, pokoro storiti, delati; eine Buße auflegen, naložiti, dati pokoro, ukazati za pokoro; s. a. **Reue.**

Büßen, *v. a.*, Strafe leiden, für etwas, entgelten, terpeti za kaj, pokoriti se za kaj; ausbessern, ersetzen, popraviti, poverniti, zadostiti; d. i. genug thun, mit etwas büßen, s čim poplačati; plačati, s čim spokoriti; befriedigen, seine Lust büßen, slo nasititi; mit dem Leben büßen, plačati kaj z glavo; einen um eine Summe Geldes, koga za nekaj dnarjev pokoriti; überhaupt strafen, s. **Strafen**; er büßt seine Schuld, utepa so mu, boli ga, preseda mu.

Büßer, der, pokornik, spokornik, spokorjenec.

Büßerin, die, spokornica, spokorjenka.

Büßerthräne, die, solza skesaniga, spokorjeniga.

Bußfällig, s. **Straffällig.**

Bußfertig, *adj.*, spokoren, spokorjen, skesan.

Bußfertigkeit, die, spokornost, spokorjenost, skesanost.

Bußgebet, das, spokorna molitev, molitev spokorjeniga, skesaniga.

Bußgürtel, der, spokorni, spokorjencov pas.

Bußhaft, *adj.* u. *adv.*, spokorno, po navadi spokorjeniga, skesaniga človeka.

Bußkasteien, das, terpinčenje, trapljenje, terda pokora.

Bußkleid, das, spokorna obleka, rašovnik, terda obleka spokorjencova.

Bußlied, das, spokorna, spokorjenška pesem, pesem spokorjeniga.

Bußpfarre, die, pusta, trudna, revna fara, (kakor za pokoro).

Bußpredigt, die, pridiga od pokore.

Bußpsalm, der, spokorni psalm, psalm od pokorě.

Bußstück, das, bei Hutmachern, zakerpa, popravek na klobuku.

Bußtag, der, spokorni dan, dan pokore.

Bußthräne, die, spokorna solza, solza pokore.

Bußübung, die, pokorjenje, pokora.
Bußwerk, das, pokorilo, delo pokore.
Büste, die, s. **Brustbild.**
Butt, *adj.*, butast, top, zarobljen; butter Kerl, butec, trapec, tepec.
Butte, Bütte, die, brenta, brentača, brentaö, čutara, barica*; *poln.* u. *russ.*, kadka; *dim.*, brentica, čutarica, čutaričica; den Wein von der Butten nehmen, odtočiti, odtakati vino.
Büttel, der, Häscher, brič, cap; Henker, rabelj; d. i. eine Anhöhe, ein Hügel, veršič, berdo, grič.
Büttelei, die, öffentliches Gefängniß, s. **Gefängniß.**
Bütteln, *v. n.*, berbati.
Buttelnase, die, kopitasti nos.
Butteuträger, der, brentar.
Butter, die, maslo, (in allen slav. Mundarten), in Rib. u. Veldes, sirovo maslo, zmetek, zmedenec, medenec, puter*; frische Butter, d. i. Butter im gewöhnlichen Sinn, presno, opresno, srovo, mlado maslo; braune Butter, Schmalz, maslo.
Butter-, in Zsz., masleni, maselni.
Butterampfer, der, šavelj.
Butterartig, *adj.*, maslenast.
Butterbaum, der, masleno drevo.
Butterbämme, die, kruh z maslam namazan.
Butterbirn, die, maslenka, puternica*.
Butterblume, die, s. **Dotterblume, Löwenzahn.**
Butterbretzel, die, maslena prestica.
Butterbrot, das, z maslam ali putram * namazani kruh, masleni kruh; ein Butterbrot werfen, schirken, bleiern, žabico metati.
Butterbrühe, die, maslena omaka.
Butterbüchse, die, maslenica, deža.
Butterdattel, die, masleni datelj.
Butterfaß, das, Rührfaß, pinja, metilnica, maselnica, maslenjak.
Butterfisch, s. **Schmalzfisch.**
Butterfladen, Butterkuchen, der, masleni kolač.
Buttergebackenes, das, na presnem maslu pečeno.
Butterhandel, der, kupčija z maslam, maslarija; Butterhandel betreiben, maslariti, mit Butterhandel erwerben, verlieren, primaslariti, zamaslariti.
Butterhändler, Buttermann, der, maslar.
Butterhändlerin, die, maslarica.
Butterig, *adj.*, maslast.
Butterladen, der, maslarnica.
Buttermilch, die, pinjeno mleko, pinjenec, metuda, smetki *pl.*, meteno mleko; die Sirpen davon, nach *V.* berbuta.
Butern, *v. n.*, umesti, mesti, v pinji dolati; *russ.*, maslo delat; die Magd buttert, dekla mete, v pinji dela; zur Butter werden, vmesti se.
Butternapf, der, maslenjača.
Butteröl, das, masleno olje.
Butterfatz, der, maslene tropine.
Butterstecher, der, lopata.
Butterstempel, der, **Butterstiel, Butterstössel**, metuček, kolče, kolček, metič, umetnik.
Butterstolle, die, s. **Butterbämme.**
Butterstriezel, der, greba, kepa masla.
Butterteig, der, masleno, putrovo testo.
Butterteopf, der, lonec za presno maslo, za puter.
Buttervogel, der, beli metulj.
Butterwerk, das, kos masla.
Butterweich, *adj.*, mehak kakor maslo.
Butterwoche, die, bei den Russen, die Woche vor den großen Fasten, masljanica.
Büttgesell, der, bei Papiermachern, zajemač.
Büttkrücke, die, štokavnik, žokavnik.
Büttner, der, s. **Böttcher.**
Butyrin, das, maselnina.
Butz, der, in den Augen, kermeželj; Nase, mačka; im Apfel, das Kerngehäuse, peškišče, pečkišče, peškiše.
Butzen, *v. n.*, lopniti, terjusniti.
Butzig, *adj.*, mičken.
Buxbaum, der, s. **Buchsbaum.**
Byssus, der, tenko egiptovsko platno.

C.

Cabacken, *pl.*, schlechte Schenk- od. Wirthshäuser, čaplarna.
Cabale, die, skrivno kovanje, kovarstvo, zvijača, zvijačina, spletka †.
Cabaliren, Cabalen machen, nekaj spletati, snovati, kovariti, kovati, skrivno plesti; s. **Schmieden Ränke.**
Cabalenmacher, der, kovarnik, zvijačnik.
Cabane, die, bajtica, bajta; in der man in der Mitte heitzt, so wie dies der Brauch in Kroatien, nach *V.*, dimnica.
Cabbala, der, tajnoslovje †.
Cabeljau, das, s. **Kabeljau.**
Cabinet, das, komnata, komnatica, čumnata, izbica, delavnica, kabinet; das französische Cabinet, francuska vlada; im Cabinet liegt das Gesuch, pri cesarju je prošnje pismo; zoologisches Cabinet, zbirka žival.
Cabinetsordre, die, **Cabinetsschreiben**, das, kabinetno, t. j. vladarsko pismo, povelje.
Cabotage, die, obrežno brodarjenje, obrežna, okrajna vožnja.

Cabotiren, *v. n.*, voziti se na ladii blizo obrežja ali kraja.
Cabriolet, das, ein Fuhrwerk mit zwei Rädern, etwa dvekolesnik, dvekolesnica.
Cacadou, auf Cacadou zugeschnittene Haare, greben, čop.
Cacao, kakava.
Cacodämon, der, bes, hudi duh.
Cadaver, der, mertvo truplo, merlió, mertvec; vom Vieh, merha; s. **Aas.**
Cadenz, die, kadencija *, glasoklon †, besser, glasopad *(Pot.)*
Cadett, der, eigentl., mlajši brat; kadet.
Cadettenhaus, das, kadetnica.
Cadue, anheimgefallen, nazaj pripadel, nazaj padel; s. **Heimfällig**; hinfällig zu Grunde gerichtet, opadel.
Caducität, die, s. **Heimfall, Hinfälligkeit.**
Caffeh, der, kava, kofe; (*serb.*, *poln.* u. *böhm.*, kava, *russ.* kofej).
Caffehaus, das, kavarnica, kofetarija; *serb.* kavana.
Caffetier, der, kavar.
Caftan, der, kaftan, janka.
Cajoliren, *v. a.*, sladkati se, radovati se okoli koga, prilizovati se.
Cajüte, die, izbica na barki, kajuta, juta, koliba (nach *Zal.*)
Calamint, der, divja meta.
Calamität, die, nesreča; uima.
Calcant, der, mehovlek; s. **Balgentreter.**
Calciniren, *v. a.*, poapniti, apniti, v apno sožgati.
Calcinirofen, der, apnenica.
Calcium, das, apnenec †,
Calcul, der, s. **Berechnung, Rechnung.**
Calculator, der, številar, (rajtavec).
Calculiren, *v. a*, prešteti, preštevati, (prerajtati, rajtati, računiti); s. **Berechnen.**
Calcutischer Hahn, ein, purman, puran; Henne, pura; Huhn, purič, purica; s. **Truthahn.**
Caleche, die, koleson, kočijca.
Calfacter, der, s. **Heizer.**
Calfatern, *v. a.*, Schiffe auswerchen und verschmieren, zamazati, mazati, zasmoliti, smoliti, zakeljiti barke, ladije.
Caliber, der, mera, velikost in debelost puše, topa, kaliber, nach *V.*, svinec; von großem Caliber, velicega, debeliga svinca; von kleinem, drobniga svinca; der Caliber bei Säulen, debelina; von gleichem Caliber, ene debeline; in der Stuccaturarbeit, nach *V.* sagoma; von Waaren, dobrota, razpol, baža.
Calligraph, s. **Kalligraph.**
Calligraphie, s. **Kalligraphie.**
Calligraphisch, s. **Kalligraphisch.**
Callös, s. **Schwielicht.**
Callus, s. **Schwiele.**
Calmiren, s. **Besänftigen.**
Calmuk, der, kalmuk, kosmato sukno.
Calo, das, unesek, umanek; s. **Abgang.**
Calomel, der, prečiščeno, prečišeno živo srebro, prečiščevina †.
Calorimeter, das, toplomér.
Calumniant, s. **Verläumder.**
Calville, die, (Apfel), robač, rivček.
Calvinisch, *adj.*, kalvinsk.
Calvinismus, der, kalvinska vera, kalvinski nauk, kalvinstvo.
Camasche, die, dokolenka †, kamašnja.
Cambialrecht, s. **Wechselrecht.**
Cambrai, od. **Cambrik**, kambrik.
Camee, die, kamej.
Camelle, die, kamelija.
Camelot, s. **Kamelot.**
Camera obscura, kamera obskura, temničnica (optična).
Camerad, der, tovarš, pajdaš, drug; *böhm.* u. *poln.*, tovaryš.
Caméradschaft, die, tovaršija, pajdašija, pajdaštvo, družba.
Cameral, *adj.*, kameralen.
Cameralbehörde, die, kameralna oblast, gosposka.
Cameralistik, die, s. **Staatswirthschaftslehre.**
Cameralzahlamt, das, kameralna plačevavnica.
Camin, s. **Kamin.**
Caminfeger, der, dimnikar, sajeguleo; s. **Rauchfanglehrer.**
Camisol, das, podsuknjek, podsuknjica.
Camöne, die, modrica†, kamena; s. auch **Muse.**
Campagne, die, s. **Feldzug, Land.**
Campement, s. **Lager.**
Campfer, der, kafra.
Campfergeist, der, kafrovec.
Campfer-, in Zsz., kaferni.
Campiren, *v. n.*, taborovati, v taboru všotorjen biti.
Canaille, die, derhal, žlota; s. **Gesindel**; malopridnež.
Canal, der, vodotok, vodotoč, struga, kanal; Bergcanal, medenčna struga; s. a. **Wasserleitung**; in der Orgel, sapnik; *fig.* Mittel, Wege, pripomoček, sredstvo; als Meerenge, morska ožina; nach dem *russ.*, preliv; Cloake, jarek.
Canapee, das, (mehka) klopica.
Canarienvogel, der, kanarček.
Canaster, s. **Knaster.**
Cancellist, s. **Kanzelist.**
Candelaber, s. **Leuchter.**
Candidat, der, čakavec, nastajavec, (na službo nastajati), kandidat; Heirathscandidat, snubač.
Candiren, *v. a.*, ocukrati, cukrati *.
Candiszucker, der, rumeni, uledenjeni sladkor.
Cancel, das, sladka skorja; s. **Zimmetrinde.**
Canevas, Cannevas, der, kanafas.
Canneliren, *v. a.*, žlebiti.
Cannibal, der, ljudožér, pesjak, grozovitnež.
Cannibalisch, *adj.*, ljudožersk, divji, grozoviten.
Canon, Kanon, der, pravilo, ravnilo, zakonilo.

Canonicat, das, korarstvo, korarija.
Canonicus, der, korar, kanonik; s. auch Domherr.
Canonisch, *adj.*, pravilen, postaven; im engeren Sinne, cerkveno-praven; Canonische Bücher, svete bukve, sveto pismo; Canonisches Recht, cerkveno pravo, cerkvene pravice; Canonisches Leben, duhovno življenje; Canonische Strafen, duhovne, cerkvene kazni; Canonische Wahl, cerkveno-pravna volitev; Canonische Schreibart in der Musik, pravilno skladanje.
Canonisation, die, posveta, prištetev med svetnike.
Canonisations-, posvetivni.
Canonisiren, *v. a.*, posvetiti, posvečevati, (nach *Zal.* besser, posvetničiti), med svetniko prišteti, vzeti, razglasiti za svetnika.
Canonissin, die, korarica.
Canot, **Canoe**, čoln iz drevesne skorje, (dolg, lahek, kakor ga imajo divjaki).
Cantate, die, popevka, pesem.
Cantille, die, hohles Röllchen von Gold- oder Silberdraht, špolica, sukan drat iz zlata ali srebra.
Canton, der, okraj, okrajna, okrog, okrožje, okolica, okoliš, kanton; s. Bezirk.
Cantoniren, *v. n.*, stanovati, biti po mestih in vaseh (v kvartirjih).
Cantonist, s. Werbpflichtig.
Cantor, der, pevec, učenik.
Cantorat, das, pevstvo, služba cerkveniga pevca.
Canzone, die, kancona, s. Cantate.
Cap, das, predgorje, predberdje, berdo; nach dem *russ.*, nos; s. a. Vorgebirge.
Capable, s. Fähig.
Capacität, s. Fähigkeit.
Capellan, der, kaplan, duhovni pomočnik; nach *V.*, obhodnik.
Capellanei, die, kaplanija.
Capelle, die, cérkvica, kapela, kapelica; in der Schmelzkunst, kupa; als Musik, kapela, družba godcov.
Capellen-, kapelin, kupin.
Capellenasche, die, pepel za kupo.
Capelliren, *v. a.*, das Gold, Silber, zlato, srebró prečistiti, čistiti, prežigati.
Capellmeister, der, etwa glasovodja, kapelni mojster, kapelmojster.
Caper, der, auf der See, pooblasteni, pooblaščeni morski ropar, korzar, brodolovec, kaper; *cfr. altsl.*, kursar, husar; das Schiff selbst, roparica, roparska ladija.
Caperbrief, der, korzarski list; list, ki dovoljuje jemanje, ropanje sovražnih kupčijskih bark.
Caperei, die, morsko ropanje, roparija, ladijolov †, kaperija; treiben, roparíti, roparijo nganjati na morji, ladije loviti.
Capern, *v. a.*, vjeti, vzeti, jemati, uloviti, loviti, zapleniti, pleniti ladije.
Capillargefäß, das, natezljiva cev.
Capillarität, die, natezljivost.
Capiren, *v. a.*, razumeti, razumevati; s. a. Begreifen.
Capital, s. Hauptsächlich, Vorzüglich.
Capital, das, istinga, eig., istina, kapital, *böhm.*, jistina (verfichertes Geld), *poln.*, iścizna; *serb.*, glavnica.
Capital, das oberste einer Sache, glava, glavica; s. a. Säulenkopf.
Capitalbuchstab, der, velika začetna čerka.
Capitalien, *pl.* s. Capital.
Capitalist, der, posestnik istin, kapitalist.
Capitallinie, die, glavna čerta.
Capitalverbrechen, das, glavno hudodelstvo.
Capitän, **Capitain**, der, überhaupt und auf einem Schiffe, glavar, vodnik, vodja, kapitan, ladijovodja; Hauptmann, stotnik, kapitan.
Capitel, das, eines Buches, Schrift, poglavje, glava; Gegenstand eines Gespräches, poglavje; Jemanden ein Capitel lesen, komu postave brati, zmérjati koga, s. auch Abcapiteln; Versammlung, zbor; halten, zbor imeti; versammeln, zbor napraviti, napravljati; Stimme im Capitel haben, imeti glas v zboru.
Capitell, das, in der Säulenordnung, nadglavje, s. a. Säulenkopf.
Capiteln, *v. a.*, Jemanden, komu postave brati; ihn sehr capiteln, vse postave komu prebrati, ošteti, oštevati.
Capitelstube, die, zbornica.
Capitolium, (Scherzw.), butica.
Capitular, der, s. Domherr.
Capitulation, die, pogodba, dogovor zastran predaje, predanja, podanja pogodba, kapitulacija; auf Capitulation sich ergeben, na pogodbo se udati; čas vojaške službe.
Capitulationsdauer, die, čas, terpež vojaške službe.
Capitulationsmäßig, *adj.* und *adv.*, po dogovoru, po pogodbi.
Capitulationstermin, der, s. Capitulationsdauer.
Capitulationswidrig, *adj.*, zoper pogodbo.
Capituliren, *v. n.*, podati, udati, udajati se na pogodbo; pogoditi, pogajati se zastran predaje, udaje.
Capot, der, Ueberkleid, gornja suknja, poverhnja suknja, hala.
Caprice, die, terma, muha.
Capriciös, *adj.*, termast, svojoglaven, termoglaven, siten, muhast; in U. K. auch, čuden (von čud—i, Laune).
Capriciosität, die, termoglavnost, svojoglavnost.
Capriciren, sich, *v. r.*, termast biti, v glavo si kaj vbiti.
Capriole, die, skok, poskok.
Capsel, die, tok, kapica; s. auch Hülle, Scheide.
Captur, die, vjetje, s. Verhaftung.
Caput, *adj.*, prelomljen, razdert; ugonobljen; caput gehen, poginiti, priti, iti pod zlo, na nič, pod koš, iti rakam žvižgat.

Caputrock, s. Capot.
Capuze, die, kukulja, kukulica, kapne.
Capuziner, der, kapucin, kapucinar.
Capuzinerkloster, das, kapucinski samostan.
Capuzinerkresse, die, kapucinarji.
Carabiner, der, karabinka, kratka puška.
Carabinier, der, karabinar.
Caracoliren, *v. n.*, obračati in sukati konja.
Caraffine, die, karafina, karafinka, štuca, sklenica.
Caravane, die, karavana.
Carbonade, die, beržole, karbonatelji.
Carbonisiren, s. Verkohlen.
Carcasse, die, koš; s. Gerippe.
Carcer, der, auf Schulen, zapira, ječa; s. Kerker.
Carden, šočičevje, šetičevje.
Cardenbenedikt, kordabenedikta.
Cardinal, der, kardinal; als *adj.* in Zsgen. s. Vorzüglich.
Cardinals-, in Zsz., kardinalski.
Cardinalshut, der, kardinalski klobuk.
Cardinalswürde, die, kardinalstvo.
Cardinaltugend, die, poglavitna čednost, krepost.
Cardinalzahl, die, poglavna, stanovna, temeljna številka; s. Grundzahl.
Carenz, die, stradež; post za kazen; odbitek, uteržek od plače.
Caressant, s. Schmeichelhaft.
Caresse, s. Liebkosung.
Caressiren, *v. a.*, sititi se; s. Liebkosen.
Carfiol, s. Blumenkohl.
Caricatur, s. Carrikatur.
Carikiren, s. Verzerren, Ueberladen.
Caries, s. Beinfraß.
Cariren, *v. n.*, stradati, gladovati, pomanjkanje terpeti.
Carmeliter, der, karmelitan.
Carmeliternonne, die, karmelitanka.
Carmeliterorden, der, karmelitanski red.
Carmesin, *adj*, karmezov, karmezinast, karmazinast.
Carmin, der, karmin, rudeča barva.
Carminente, die, rudeča raca.
Carnation, die, mal, malanje polti, mesa.
Carneol, der, karneol.
Carneval, der, pust, mesopust; s. Fasching.
Carotte, die, korenje, koren; nach den übrigen slav. Mundarten, merkva, merkev; die wilde, merkva, merkvica, merkevec.
Carottiren, s. Rippen (Tabak).
Carpie, die, s. Charpie.
Carreau, das, im Kartenspiele, kupa; Carreau-, kupni.
Carrete, die, vozič.
Carriere, s. Laufbahn.
Carrikatur, die, spaka, spaček, nagerda, pokveka, presiljena podoba; s. a. Zerrbild.
Carriole, die, voziček, dvekolesnik, konec.
Carrosse, die, kočija, karosa.
Carroussel, das, viteška igra, ježa.
Carta bianca, **Charte blanche**, s. Blanquet.
Carte, s. Karte.
Cartell, das, über Auslieferung Gefangener, Ausreißer, pogodba od zmenje, menje, izročitve vjetih, ali hudodelnikov, kartel; Ausforderungsbrief, der, pisani poklic na boj.
Carthause, u. *f. f.*, s. Karthause, u. *f. f.*
Carton, s. Pappe, Pappendeckel, Zeichnung.
Cascade, die, slap, padovec, skakavec, nach dem *russ.* u. *böhm.*, vodopad.
Cascarille, die, kaskarilja.
Casematte, die, kazemata.
Caserne, die, kasarna, vojnišnica, vojašnica.
Casino, das, snidnica, zbornica, shodnica, dvorana, (sämmtlich †), kazino; *serb.* zabavnica.
Casquet, s. Helm.
Cassa, **Casse**, die, dnarnica, kasa; *böhm.*, pokladnice (a); bei Cassa sein, dnarjev imeti; in Cassa, v gotovini.
Cassa-, in Zsz., dnarnični.
Cassaanweisung, die, dnarnični nakaz †, kasna asignacija.
Cassabaarschaft, die, gotovina dnarnice.
Cassabuch, das, dnarnične bukve.
Cassadefect, der, zmanjek v dnarnici.
Cassadiebstahl, der, okradba dnarnice.
Cassagebahrung, die, ravnanje, vedenje z dnarnico.
Cassageld, das, dnarnični dnarji.
Cassajournal, das, dnarnični dnevnik.
Cassaliquidation, die, vgotovitev dnarnice.
Cassamäßig, *adj.*, dnarničen.
Cassaschluß, der, sklep dnarnice.
Cassasturz, der, pregled dnarnice.
Cassation, die, overžba, uničba; s. a. Absetzung.
Cassationsgericht, das, Cassationshof, der, overžna sodnija.
Cassawesen, das, dnarništvo.
Casserolle, **Kastrolle**, die, ponev, ponva, ponvica, kastrola.
Cassia, die, sladka skorja, kasija.
Cassier, der, dnarničar, plačevavec, kasir.
Cassiren, *v. a.*, aufheben, ovreči, overgovati (ob *freq.* gebr.?), uničiti †, podreti; eine Schuld, Jemanden, s. Einkassiren; ob službo deti, dovati, odstaviti, odstavljati.
Cassirung, s. Cassation.
Casteien, krotičiti, trapiti, terpinčiti.
Casteiung, die, trapljenje, krotičenje.
Castell, das, grad, terdnjava, tabor; s. a. Burg, Verdeck.
Castellan, der, Burgvogt, gradnik, kastelan.
Castellanei, die, die Würde, kastelanstvo; das Gebiet, grajščina, grajšina.
Castigiren, s. Züchtigen.
Castor, s. Biber.
Castrat, der, skopljence, kopljenec, rezanec.
Castriren, *v. a.*, rezati, skopiti, kopiti, škapljati; vom Hühnervieh, kopuniti, von Pontarden, rezati; das Instrument, kopilo.
Casual, *adj.*, priključin, naključin, naključljiv; s. Zufällig.
Casualität, die, priključnost, naključnost,

Casuar, der, kazvar, amerikanski veliki jastrob, puranski jastrob.
Casuist, der, kazuist, (ki zna razreševati vprašanja zastran vesti).
Casuistik, die, kazvistika, naključnija †.
Casula, die, mašni plajš, plašč.
Cäsur, die, presek, cezura; *serb.* odmor †.
Casus, der, s. **Zufall, Endung.**
Catalog, s. **Katalog.**
Catechet, der, **Katechet**, katehet, učenik keršanskiga nauka.
Catechetisch, s. **Katechetisch.**
Catechismus, s. **Katechismus.**
Categorie, s. **Kategorie.**
Catheter, Katheter, der, katêter.
Causa, s. **Rechtshandel, Nebengebühren.**
Causalgericht, das, predmetna, pravdna sodnija.
Causalität, die, vzročnost, vzrok.
Causalverbindung, die, zveza vzrokov.
Cauterium, s. **Kauterium.**
Caustisch, s. **Kaustisch.**
Cautel, die, zavarva, zavarovavni prideržek.
Caution, die s. **Bürgschaft, Gewährleistung, Haftgeld**; zavaršćina, zavaršina, zagotovšćina, zagotovšina, dnarna zastava, kavcija.
Cautionserlag, der, polog, vlog zavaršćine, zavaršina.
Cautionsverfall, der, zapad zavaršćine, zavaršine.
Cavalcade, die, pojezd, ježa.
Cavallerie, die, konjištvo, konjica, konjiki, konjki (eigentl. konjniki), *pl.*, *russ.* u. *poln.*, konnica; leichte, lahko konjištvo, lahki konjiki; schwere, težka konjica, težki konjiki.
Cavallerie-, in Zsz., konjiški.
Cavalleriedienst, der, služba pri konjnikih.
Cavalleriereginent, das, polk, regiment konjnikov.
Cavallerist, der, konjik, konjnik.
Cavalier, Cavalier, der, vitez, plemič, plemenitnik, žlahtnik.
Cavaliermäßig, *adj.*, vitešk, gosposk.
Cavatine, die, zapevka, kavatina.
Cavent, s. **Bürge.**
Caviar, der, kaviar.
Cavillation, s. **Verspottung.**
Caviren, s. **Bürgen, Gewährleisten.**
Cavität, s. **Höhlung.**
Cedent, der, prepustnik, odstopnik.
Ceder, die, (Pirus Cedrus), cedra, ceder.
Cederholz, das, cedrovina.
Cediren, *v. a.*, prepustiti, prepuščati, prepušati komu dolg, odstopiti, odstôpati dolg; in den übrigen slav. Mundarten, ustupiti.
Celeber, s. **Berühmt.**
Celebriren, slaviti, praznovati, obhajati; s. a. **Preisen**; in der Kirchensprache, maševati.
Celebrität, die, slavnost, slovesnost, obhajanje; sloveč mož.
Cement, das, cement.
Cementiren, *v. a.*, vermittelst des Mörtels, s cementam zamazati, zamazovati; verkuppern, obakriti, cementati.
Cementirer, der, cementar.
Cementirfeuer, das, obakrovavnica †.
Cementirofen, der, s. **Cementirfeuer.**
Cementirwasser, das, bakrenica †, cementna voda.
Cendre, s. **Aschfarbig.**
Censiren, *v. a.*, presoditi, soditi, pregledovati, pretresovati.
Censor, der, presodnik, preglednik, pregledovavec, pretresovavec, cenzor.
Censur, die, presodba bukev, cenzura; Kirchenstrafe, cerkvena kazen; s. a. **Prüfung.**
Censuriren, s. **Censiren.**
Census, der, cenitev; Wahlcensus, cenilo premoženja; s. a. **Zins.**
Cent, sto; fünf Procent, pet od sto; s. **Prozent.**
Centaur, der, polkonj, centaver.
Centifolie, die, vertnica, nach *Jan.* stolistnica.
Centner, der, stol†, cent.
Centnergewicht, das, centna teža.
Centnerlast, die, teža, breme od centa.
Centnerschwer, *adj.*, cent težek, na cente težek, silo, jako, nezmérno težek, težak kakor zemlja.
Central, *adj.*, sredičen, središćen, središen, osredeoj, sredinsk.
Centralausschuß, der, osrednji odbor.
Centralbehörde, die, osrednja oblast, gosposka.
Centralgewalt, die, osrednja oblast.
Centralismus, der, srediostvo.
Centralisation, die, vsredba, vsredovanje†.
Centralisiren, *v. a.*, vsrediti, vsredovati, osredičiti †, centralizovati.
Centralität, die, osredujost.
Centralpunkt, s. **Centrum.**
Centrifugal, *adj.*, sredobežen.
Centrifugalkraft, die, sredobežnost, bežnost †, odsrednost †.
Centripetal, *adj.*, sredotežen, težen †.
Centripetalkraft, die, sredotežnost, težnost, dosrednost †.
Centriren, *v. a.*, iskati središča, središa.
Centrisch, s. **Central.**
Centrum, das, osredek, središče, središče, osredje, sredina; bei einer Armee, sredina vojske; ins Centrum fallen, zakaditi se na sredo.
Centurie, die, stotnija, centurija.
Cerealien, *pl.*, žita pl.
Ceremonial, der, obrednik †, ceremonial, ceremoniar.
Ceremonie, die, šega, obnašba, obred, ceremonija, cerkvena šega; s. a. **Umstand.**
Ceremoniell, das, šege, obredi.
Ceremonienmeister, der, obrednik, obredar.
Ceremoniös, *adj.*, obredin.
Ceruiren, s. **Einschließen.**
Certificat, das, spričba, poterdba, poterdni list; s. a. **Beglaubigungsschein.**
Certifiziren, s. **Bescheinigen.**
Certiren, s. **Streiten.**
Cervelatwurst, die, možganica.

Cessibel, *adj.*, odstopen.
Cession, die, odstop, prepust, cesija.
Cessionär, der, odstopnik, prepustnik.
Cessions-, in Zsg. odstopni.
Cessionsurkunde, die, odstopno, prepustno pismo.
Cessiren, s. **Abtreten.**
Cessus, der, prepuščenec, prepušenec, odstopljenec.
Chablon, s. **Modell, Muster.**
Chabraque, s. **Satteldecke.**
Chagrin, s. **Kummer, Gram.**
Chaise, die, s. **Halbkutsche.**
Chalcedon, der, mlekasti kremen, kalcedon.
Chalkograph, der, medopisar.
Chalkographie, die, medopisje, medopis.
Chalkographisch, *adj.*, medopisen.
Chalon, der, šalon.
Chalnppe, die, čolnič od. čelnič, ladjica; d. i. ein elendes Haus, beznica.
Chamade, die, d. i. der Ergebungsmarsch, predajnica, šamada.
Chamäleon, das, kameleon; *fig.* nestanovitnež.
Chamariren, s. **Verbrämen.**
Chambre, die, izba, soba, s. **Kammer.**
Champagner, der, (Wein), šampanjevec, šampanjar, šampanjsko vino; s. a. **Schaumwein.**
Champignon, der, (Agaricus Pratella campestris) šampinjan; die im freien vorkommende Art, Kukumücke, (Ajaris Pratella edulis) kukmak, in O. Kr., kupmak.
Champion, der, s. **Kämpfer.**
Chance, die, naključba, up; er hat viele Chancen für sich, mnogo reči kaže na to, da —.
Chancre, der, s. **Krebs.**
Change, die, s. **Tausch, Wechsel.**
Changeant, *adj.*, spreminjast, s. a. **Schillernd**; als Schillertaffet, spreminjasti tofant.
Changement, das, s. **Aenderung.**
Changiren, s. **Verändern, Wechseln, Schillern.**
Chanson, das, pesem, popevka.
Chaos, das, zmes, metež, zmešanina, *fig.* verworrene Sache, zmeda, zmešnjava, homatija.
Chaotisch, *adj.*, zmeden, zmešan, soderžast, na kup nametan.
Chapeau, der, klobuk.
Chapeaubas, s. **Armhut.**
Chapitre, der, s. **Capitel.**
Charade, die, zastavica po zlogih ali slovkah.
Charakter, der, eingegrabene Figur, čerka, vdolbek; Merkmal, znam, znamek, razznamek, znamnje *serb.* u. *böhm.*, znak; s. a. **Buchstabe**; Gemüthsart, čud *f.*, narav, *russ.*, nrav; sittlicher Charakter, značaj †, lastnija, karakter; Beschaffenheit, kakovost, kakošnost; Würde, dostojnost, čast.
Charakterfest, *adj.*, stanoviten, terdniga značaja †.
Charakterfestigkeit, die, stanovitost.
Charakterisiren, *v. a.*, opisati, popisati, popisovati, zaznamnjevati; das charakterisirt ihn hinlänglich, iz tega se vidi dovelj, kakšen da je.
Charakteristik, die, etwa opisovanje, popis lastnost, karakteristika.
Charakteristisch, *adj.*, značajen, lasten, poseben; das Charakteristische, posebnost, posebina †, lastnija.
Charakterlos, *adj.*, brez značaja, nestanoviten.
Charavari, *pl.*, zgornje hlače.
Char-, in Zusz., veliki.
Charbonnerstag, der, veliki četertek.
Charfreitag, der, veliki petek.
Charge, die, s. **Ladung, Bürde**; Ehrenstelle, čast; die Chargen (beim Militair), častniki.
Chargé d' Affaires, s. **Geschäftsträger.**
Chargiren, s. **Beauftragen, Ueberladen, Laden.**
Chargirung, s. **Ladung.**
Charite, s. **Mildthätigkeit.**
Charitinen, die, *pl.*, milostnice, blagrice, Vile, karitine.
Charivari, der, mačja godba.
Charlatan, der, vekač, hlastač, bahar, pačuh; als Curpfuscher, mazač, *russ.*, hvastun.
Charlatanerie, die, mazarstvo, pačuharija, sleparija.
Charmant, *adj.*, ljubeznjiv, priserčen, sprelep, prezal.
Charmante, die, ljubica.
Charmanter, ein, ljubi.
Charmiren, s. **Einnehmen.**
Charniere, die u. das, etwa zapérnica, zaperica, šarnir.
Charpie, die, bei den Wundärzten, pukanica, pukanje, cufanje.
Charsamstag, der, velika sobota.
Charwoche, die, veliki teden.
Charybdis, die, požiravnik, jerin, tomun, golt, vertanja, karibda.
Chasseur, der, strelec, lovec; **Chasseur, a cheval**, lovec na konji.
Chatulle, die, skrinjica.
Chaudeau, s. **Glühwein.**
Chaussee, die, velika cesta, auch schlechtweg, cesta.
Chaussiren, *v. a.*, obuti, obuvati; wir haben ihn chaussirt, smo mu obuvala omislili, smo ga obuli; s. a. **Beschuhen.**
Chaussere, die, obutje; s. **Beschuhung.**
Chef, der, glava, glavar, višji predstojnik †.
Chef d'oevre, s. **Meisterwerk.**
Chemie, die, ločba †, kemija.
Chemiker, der, kemikar, ločbar †.
Chemisch, *adj.*, kemijsk.
Chemise, die, srajca.
Chemisette, die, predsrajčnik.
Chenillen, die, *pl.*, svilnate, žametove vervice.
Cherub, der, kerub, kerubin.
Chevalerie, die, viteštvo.
Chevaleresk, *adj.*, vitešk.
Chevalier, der, vitez.

Cheveaulegers, die, urni, lahki konjniki.
Chicane, die, zvijača, spletka, dražba, zabava, najedba, ščipanje, šipanje.
Chicaneur, der, zviti, zvijačnik, spletnik, kovarnik.
Chicaniren, *v. a.*, zvijati, zvijače plesti, kovati, pravico sprevračati.
Chiffre, die, čerka, skrivna pisarija.
Chiffreur, der, skrivni pisar, tajnopisec †.
Chiffriren, *v. a.*, s skrivnimi čerkami pisati, pisariti.
Chimäre, die, prazno nič, kimera, domišlija; f. Hirngespinnst.
Chimärisch, *adj.*, zmišljeno, prazno, nično.
Chinarinde, die, lubje kineškiga drevesa, kina.
Chiragra, die, ročni protin, putika v roki, kiragra.
Chirograph, das, f. Handschrift.
Chirographisch, f. Handschriftlich.
Chiromant, der, dlanogled †; *böhm.*, rukovednik.
Chiromantie, die, dlanogledje †.
Chiromantisch, *adj.*, dlanogleden.
Chirurg, der, celnik, ranocelnik, ranar, gajar, kirurg, padar *; *serb.* vidar.
Chirurgie, die, ranocelstvo, ranarstvo, padarstvo, kirurgija.
Chirurgisch, *adj.*, ranocelsk, ranarsk, kirurgijsk.
Chlor, das, klor, nach *Vert.*, zelenec; *böhm.*, solik.
Choc, f. Stoß, Anfall.
Chokolade, die, čokolada.
Chokoladenverkäufer, der, čokoladar.
Choisiren, f. Auslesen, Aussuchen.
Cholera, die, kolera.
Choleriker, der, človek nagle jeze, jeza, toplokervnik.
Cholerisch, *adj.*, nagle jeze, nagloserden, nagel, serdit; cholerisches Temperament, topla, vroča kri; toplokervni.
Cholsäure, die, žolčna kislina.
Choquant, f. Anstößig.
Chor, der, kor; nach dem *böhm.*, zbor; der Sänger, pevski kor.
Chorag, der, nach dem *serb.*, kolovodja; f. a. Vortänzer.
Choral, der, cerkvena pesem.
Choralist, der, cerkveni pevec.
Choraltar, der, veliki altar.
Choramt, das, peta maša.
Chorbischof, der, mali škof, škofov namestnik, sufragan.
Chorbuch, das, cerkveni napevnik †.
Chorde, die, struna.
Chorführer, f. Vorsänger.
Chorhemd, das, koretelj.
Chorherr, der, korar, kanonik.
Choreus, der, (ein Versfuß — ∪) korej, horej.
Choriambus, der, (ein Versfuß — ∪ ∪ —), koriamb.
Chorist, der, korist, zborni pevec.
Chorographie, die, krajopisje.
Chrestomathie, die, Mustersammlung, krestomatija, izborno, izgledno berilo.
Chrisam, Chrisma, das, sveto olje, krizma, križma, sveto mazilo.
Christ, der, kristjan, kerstjan; ein Christ werden, pokristjaniti se; kerstiti se dati; Christus, Kristus, Krist.
Christabend, der, sveti večér, božični večér, in U. K. auch badnjek, nach *M.* auch veliki post, božična bilja *.
Christbaum, der, božje drevce, nach *Jan.*, božičnica.
Christbescherung, die, Christgeschenk, božično darilo.
Christbirn, die, kreščjanka.
Christen-, in Zsz., keršanski, keršćanski, kristjanski.
Christenfeind, der, sovražnik kristjanov.
Christenfest, das, sveti dan, božični dan.
Christenheit, die, keršćanstvo, keršanstvo, kristjanstvo, kristjani *pl.*
Christenherz, das, keršćansko, keršansko serce.
Christenlehre, die, keršćanski, keršanski nauk.
Christenmensch, der, kristjan, keršćanski, keršanski človek.
Christenseele, die, keršćanska, keršanska duša.
Christenthum, das, keršanska vera, keršćanstvo, kristjanstvo.
Christenverfolger, der, preganjavec kristjanov.
Christenverfolgung, die, preganjanje kristjanov.
Christenvolk, das, kristjani, kristjanje, *pl.*
Christgläubig, *adj.*, keršćanske, keršanske vere, veren.
Christianisiren, *v. a.*, pokristjaniti, kerstiti, keršćevati, kerševati koga.
Christin, die, kristjana, kristjanka.
Christkindlein, das, Jezušek, Ježček.
Christlich, *adj.*, kristjansk, keršćansk, keršansk.
Christmesse, die, polnočnica.
Christmonat, der, gruden, december.
Christnacht, die, sveti večér, božična, sveta noč.
Christstolle, die, Christweck, popertnik, popertnjak, župnik, božičnik.
Christtag, der, Božič, božični dan, sveti dan.
Christus, Kristus.
Christwoche, die, božični teden.
Chrom, das, kromu, *böhm.*, barvik.
Chromatisch, *adj.*, barvan, farban; *music.* polnoversten (*Not.*)
Chromgelb, das, kromova rumenina.
Chronik, die, letnice, letopis, kronika.
Chronique scandaleuse, die, popis gerdih, gnjusnih skrivnost.
Chronisch, *adj.*, chronische Krankheit, dolga, počasna bolezen.
Chronist, der, letopisec.
Chronogram, das, Jahrzahlvers, kronogram, verstica z letnicami.

Chronographie, die, časopisje, letopisje, kronografija.
Chronolog, der, časoznanec, kronolog.
Chronologie, die, časoslovje, kronologija.
Chronologisch, *adj.*, časosloven, poversten, kronologičen.
Chronometer, das, časomér.
Chrysolith, Chrysoberyll, der, zlati kamen, krizolit, krizoberil.
Chur, die, richtiger Kur, volitev, izbor, poklon.
Churerbe, der, Kurerbe, der, naslednik na izbiranje, dedič na izbiranje.
Churfürst, der, knez volivec, izbornik, volivni knez.
Churfürstenthum, das, volivno kneštvo.
Churfürstlich, *adj.*, volivsk, volivnoknešk.
Churgericht, das, f. Kurgericht.
Churhaus, das, f. Kurhaus, Kurherr, Kurhut, Kurland, u. s. f.
Chylus, der, Milchsaft, in der Anatomie, mlezivo; zu Chylus werden, zmleziti se.
Chymie, die, f. Chemie.
Chymus, der, Magen- oder Speisebrei, seršnik, redivni sok †.
Cicade, die, sverčak, skeržat (*cfr. altsl.*, skr'žet, stridor).
Cicerone, der, ein Fremdenführer in Italien, kazavec, vodnik.
Cichorie, die, (Cichoreum Intybus), cikorija, potrošnik, plavi regrat; (Cichoreum endivia), endijija.
Cicisbeo, der, možev namestnik, čičisbej.
Cider, der, d. i. Aepfelwein, jabelkovec; Birnwein, hruševec, tolkla, jabelčnica, hruškovnica, breskovnica.
Cigarre, die, zavitka †, smodka †, tlinka †, cigara.
Cigarrenmacher, der, smodkar †, cigarar.
Ciment, das, f. Cement.
Cimentiren, f. Cementiren.
Cinquine, die, in der Zahlenlotterie, peterica.
Circa, f. Gegen.
Circel, der, f. Zirkel.
Circelförmig, f. Zirkelförmig.
Circulare, das, Cirkularschreiben, naznanilo, oznanilo, razglas, okolni razpis; *poln.* okolnik.
Circulation, die, obtek, tek, prehod, hod; f. a. Umlauf, Kreislauf.
Circuliren, *v. n.*, krožiti, (von krog, in einem gem. Sinne gebräuchl., n. p. kod krožiš?), okrog teči, sukati se; das Blut circulirt im Leibe, kri teče, se polje po telesu, kri se pretaka; das Geld circulirt, dnar gre, hodi, teče (po deželi, od roke do roke).
Circumflex, der, strešica.
Circumstanz, f. Umstand.
Circus, der, ograja, jezdišče, jezdiše, jahališče (ograjeno).
Cis, der, erhöhete halbe Ton von C in der Musik, cis.
Cisalien, die, obrezine, obrezki, ostrižki; f. Abfall.
Ciseliren, vrezati, vrezovati, *russ.* čekanit; f. auch Meißeln, Stechen.
Cisterne, die, Regen-, kapnica; Quelle, rupa, vodnjak, štérna; f. a. Wasserbehälter.
Citadelle, die, grad, ostrog, terdnjavica, majhen ostrožnik.
Citat, f. Anführung.
Citation, die, poklic, povabilo; f. a. Berufung.
Citiren, *v. a.*, poklicati, klicati, pozvati, zvati, povabiti, vabiti; Geister, duhove zarotiti, rotiti, klicati; eine Stelle aus einem Buche, f. Anführen.
Citissime, f. Schleunigst.
Citrone, die, limona, citrona.
Citronenbaum, der, citronovo drevo.
Citronenbrot, das, citronasti kruh.
Citronengelb, *adj.*, citronastorumen, citronovorumenkast.
Citronenhändler, der, citronar, limonar.
Citronenholz, das, citronovina.
Citronenöl, das, citronovo olje.
Citronensaft, der, citronov sok, limonin sok, citronovec, limonovec.
Citronenschale, die, limonina luščina, lušina, skorja.
Citronenschnecke, die, rumeni polž.
Citronenwasser, f. Limonade.
Civil, *adj.*, civilen; im Gegensatze zum militärisch, nevojašk; höflich, vljuden, priljuden, gosposk ali mesten; weltlich, allgem. gebräuchlich deželsk, n. p. duhovska in deželska gosposka; (weniger gut) svetoven †, svetovsk †; ein civiler Preis, zmérna cena; f. auch Bürgerlich.
Civilamt, das, civilna, nevojaška, deržavna, deželska služba.
Civilarrest, f. Schuldenarrest.
Civilbeamte, der, deželski, nevojaški, deržavni služabnik.
Civilcodex, der, deržavljanski zakonik.
Civildienst, f. Civilamt.
Civile, das, deržavljani, deželski, nevojaški stanovavci.
Civilgericht, das, im Gegensatze zum Strafgericht, civilna, deržavljanska sodnija; im Gegensatze zum Militärgericht, deželska, nevojaška sodnija.
Civilisation, die, olika, otes, obdelanje, omika, vljudba; f. auch Bildung.
Civilisiren, *v. a.*, likati, obdelovati, omikati; f. auch Bilden.
Civilisirt, *adj.*, olikan, obdelan, omikan, boljših šeg.
Civilliste, die, der Hofhaltebedarf, dvorovina †, dohodki vladarju ustanovljeni.
Civilrecht, das, deržavljansko pravo.
Civilrechtsweg, der, civilna, deržavljanska pravda.
Civilstand, der, civilni stan.
Clarification, f. Erläuterung.
Clarinette, die, klarinet.
Clariren, *v. a.*, opraviti col od ladije.
Classe, die, versta, nach dem *Russ.* razred, odred, klas *; Ordnung, red; Abtheilung, razdel, razdelek; Geschlecht, rod, razpol.
Classen-, in Zsz., razredni.

Classenbuch, das, razrednik†.
Classeneintheilung, s. Classification.
Classenhandlung, die, enoverstna kupčija.
Classenlotterie, die, razredna loterija.
Classenmäßig, *adj.*, razreden, po razredu.
Classensteuer, die, davek po razredu.
Classicität, die, izbranost, izglednost, izverstnost.
Classification, die, razredba, razverstitev.
Classificationsliste, die, razrednica†.
Classificiren, *v. a.*, vverstiti, razverstiti, razrediti, verstiti, rediti.
Classiker, der, pervoverstnik†, izgledni pisavec, mojster, klasik.
Classisch, *adj.*, pervoversten, izversten, izgleden, izbran, klasičen, mojstersk.
Clause, die, berložnica puščavnikova, pušavniška stanica, puščavica, pušavica, pustnica, zaporniea.
Clausel, die, pristavek, prideržek; s. auch Schlußsatz.
Clausuliren, *v. a.*, pristaviti priderżek, izgovoriti, pogoditi.
Clausur, die, zapira, zapertje, zapor; d. i. Schnalle, kopča; an den Büchern, bei den Buchbindern, zapona, spona.
Clausurarbeit, die, delo pod zaporam.
Claves, *pl.*, die, prebiravka.
Claviatur, die, prebiralo†, klaviatura.
Clavier, das, klavír, glasovir†; bei den Tuchmachern, brana.
Claviermacher, der, klavirar.
Clavis, s. Schlüssel, Taste.
Clerikal, **Klerikal**, s. Geistlich.
Clerikat, **Klerikat**, das, duhovščina, duhovšina, duhovstvo.
Cleriker, **Kleriker**, der, duhoven, duhovnik.
Clerisei, **Klerisei**, die, duhovščina, duhovšina, duhovstvo, auch duhovni *pl.*
Clerus, **Klerus**, s. Clericat.
Client, der, branjenec, zagovarjanec.
Clima, s. Klima.
Climatisch, s. Klimatisch.
Clique, s. Sippschaft.
Cloak, der, **Cloake**, die, odtoč, prekopa (za odtekanje nesnage), smradotočje nach *Stulli*.
Club, der, geheime verbothene Zusammenkunft, skrivni shod, zbor, društvo, gnjezdo.
Clubist, der, skrivni shodnik, družbnik.
Clubbocale, das, shodišče, shodiše.
Clystier, s. Klystier.
Coadjutor, der, pomočnik,
Coactiv-, s. Zwangs-.
Coaguliren, s. Gerinnen.
Coalisiren, s. Vereinigen.
Coalition, die, zveza; s. Verbindung.
Coarctation, s. Verengung.
Coätaneus, der, s. Zeitgenosse.
Cocarde, die, roža, kokarda.
Cochenille, die, košenilja.
Cochenillenfarbig, *adj.*, košeniljast.
Cocon, der, einer Seidenraupe, svilodin mešiček, mešiček, svilni mešiček, zapredek.
Cocosbaum, der, kokosnjak.
Cocosnuß, die, kokos.
Cocosnußöl, das, kokosovo olje.
Coda, s. Schlußsatz.
Codex, der, star rokopis; Gesetzbuch, zakonik.
Codicill, das, zapisje, oporočni pristavek.
Coeffeur, der, Kopfputzer, spletavec.
Coefficient, der, somnožnica.
Coeffure, s. Kopfputz.
Coerciren, s. Zähmen.
Coercitivmaßregel, s. Zwangsmaßregel.
Coessenziel, *adj.*, enobistven.
Coexistenz, die, sobitnost.
Coexistiren, *v. n.*, z drugimi vred biti, sobiti, sobivati†.
Cognaten, die, žlahtniki, rojaki.
Cognition, die, s. Erkenntniß, Entscheidung.
Cognosciren, *v. a.*, preiskati, preiskovati; s. auch Erkennen.
Cohabitiren, s. Zusammenwohnen.
Cohärenz, **Cohäsion**, die, zveznost, združnost.
Cohäriren, s. Zusammenhangen.
Cohibiren, s. Zurückhalten.
Cohorte, die, truma, kerdelo, kerdelo vojakov, *serb.* četa*.
Coincidiren, **Coincidenz**, s. Zusammentreffen.
Cölestiner, der, celestinec.
Cölibat, der, samstvo, samski stan; bei Männern, neoženjenstvo, brezženstvo; bei Weibern, neomožnostvo, brezmoštvo; s. Ehelosigkeit.
Cölibatair, der, samec, neoženjenec; s. auch Hagestolz.
Colibri, der, der Fliegenvogel, kolibri, kolibrič.
Collateralverwandte, s. Seitenverwandte.
Collation, die, s. Anrechnung; Collation einer Pfründe, s. Verleihung.
Collationiren, *v. a.*, primeriti, primérjati (propisek s pervopisam).
Collationirung, die, pregled, primérjanje.
Collationirungsgebühr, die, plačilo za primérjanje, primérjavščina, primérjavšina.
Collator, der, delivec, podelivec, podeljevavec; s. Kirchenpatron.
Collatur, die, Verleihung, s. Pfarrsprengel.
Collaudation, die, pohvala, ogled, poterdba kake stavbe.
Colle, am Rande stehend, tik, tikama.
Collectant, der, nabirnik, nabiravec.
Collecte, die, bira, bérnja, skladek.
Collecteur, der, nabirač, pobirač, in U. K. beračo.
Collection, s. Sammlung.
Collectiren, *v. a.*, brati, nabirati, pobirati, v biro iti, hoditi, sklad zbirati; s. auch Sammeln.
Collectiv, *adv.*, skupno, združeno; *adj.*, skupen, zboren, združen.
Collectivglas, s. Sammelglas.
Collega, der, tovarš, drug.
Collegialgericht, das, zborna sodnija.

Collegialisch, *adj.*, po tovarško, zboren.
Collegiat, der, s. Stiftsherr.
Collegiengeld, das, učnina.
Collegium, das, zbor, zbirališče, zbiralište, učba; s. auch Vorlesung.
Collett, das, ovratnik; s. Kragen.
Collidiren, *v. n.*, sterniti, vskriž si biti, eno druzimu nasprotovati, nasproti stati.
Collier, das, s. Halsband.
Colligiren, s. Sammeln.
Collimiren, s. Bezwecken.
Colliquation, die, bei Kranken, stopljenje, razkrabljenje.
Colliquativ, *adj.*, colliquativer Zustand eines Kranken, stopljen, razkrabljen.
Collision, die, sternjenje, strinj, nasprotje; in Collision gerathen, s. Collidiren; mit einem in Collision kommen, spreti se, skavsati se, skregati se.
Collo, ein Ballen, ein Stück in der Kaufmannssprache, cijoha; s. Frachtstück.
Collociren, *v. a.*, razpostaviti, razverstiti.
Colloquium, das, pogovor, razgovor, pomenek.
Colludiren, *v. n.*, skrivaj se zmeniti, gem. skup deržati.
Collusion, die, skrivni dogovor.
Colonialwaare, die, prekomorsko blago.
Colonie, die, naselitba, naselitva, naselitev, naselbina; die Einwohner, seljaki, naselci, naselniki *pl.*; der Ort, selo, selišče, seliše.
Colonisiren, *v. a.*, naseliti, naseljevati.
Colonist, der, seljak, naselnik, naseljenec.
Colonade, die, eine Säulenreihe, stebrovje, stolpovje, versta stolpov, skloniki, sklonina, (sklonik im Pilaster, im Pfeiler).
Colonne, die, (Säule), steber, stolp, sklonik; eine Heeresabtheilung, oddelek vojske, armade; die Seite eines Buches usw., bei den Buchdruckern, stran, plat.
Colophonium, das, pegla.
Coloratur, die, in der Tonkunst, koloratura.
Coloriren, s. Färben, Beschönigen.
Colorit, das, Farbengebung, barvanje, barva; s. auch Anstrich.
Colporteur, der, s. Hausierer.
Columne, die, s. Colonne.
Combattant, der, vojak, bojevnik; s. auch Streiter.
Combination, die, združba, primera, (prerajt); s. auch Vermuthung.
Combiniren, *v. a.*, združiti, združevati, primériti, primérjati.
Combinirt, *adj.*, združen.
Comestibel, s. Eßbar.
Comet, s. Komet.
Comfort, s. Bequemlichkeit.
Comitat, der, die Begleitung, die Folge, spremstvo, sprevodstvo, sprema; d. i. Gespannschaft, županija, stolica.
Comitats-, in Zstg., županijski.
Comitatsbehörde, die, županijska oblast.
Comitatsrath, der, županijski svetovavec.
Comité, das, eine Versammlung, zbor; Ausschuß, odbor.
Commandant, der, poveljnik, poveljevavec, zapovednik.
Commandantur, die, stanovanje poveljnikovo.
Commandeur, der, komendnik.
Commandeurkreuz, das, komendérski križ.
Commandiren, *v. a.*, zapovedati, zapovedovati, ukazovati, poveliti, povelevati; poveljnik, vodja biti; s. Befehlshaber.
Commandirende, s. Commandant.
Commandirt, *adj.*, s poveljem poslan, odslan, postavljen, odpravljen.
Commanditair, s. Gesellschafter, stiller.
Commandite, die, društvena kupčija; s. Gesellschaft, stille.
Commando, das, das Recht zu befehlen, povelje, vodstvo, s. auch Befehl; ein Haufen Soldaten, odpravljeno kerdelo, oddelek.
Commandostab, der, poveljnikova palica, žezlo.
Commandowort, s. Befehlswort.
Commende, **Commenthurei**, die, eines Ordensritters, križanija, križetija, komenda; s. auch Pfründe.
Commendisch, *adj.*, križansk, križetijsk, komendin.
Commensal, s. Tischgenosse.
Commentar, der, razlaganje, razlaga, razklada, razkladnik.
Commentator, der, razlagavec, razkladavec.
Commenthur, der, križanik; s. auch Commandeur.
Commentiren, *v. a.*, razložiti, razlagati, razkladati, razjasniti, razjasnovati, tolmačiti.
Commerz, das, kupčija, tergovina, barantija (?); s. auch Handel; Gemeinschaft, pečanje, združna kupčija; eines haben, pečati se; s. Verkehr.
Commerz-, in Zstg., kupčijski, tergovski.
Commerzhofkommission, die, dvorna kupčijska komisija.
Commerzial, **Commerzialisch**, *adj.*, kupčijsk, tergovsk.
Commerzialstraße, die, kupčijska cesta.
Commerzialzollamt, das, kupčijska colnija*.
Commerzienrath, der, kupčijski svetovavec, svétnik.
Commerziren, *v. n.*, kupčevati, tergovati.
Commilitonen, *pl.*, tovarši, drugi.
Commis, s. Handlungsdiener.
Commiß-, *adj.*, vojaški, soldaški, žolnirski.
Commissär, der, gospod ogleda, komisar, pooblastenec, pooblaščenec.
Commissariat, das, komisarstvo, komisija.
Commißbrot, das, vojaški kruh.
Commißfahrer, der, pooblasteni ropar.
Commission, die, Vollmacht und Geschäft, naročilo; als Körper, Amt, komisija; in Commission haben, izročeno imeti.
Commissionär, der, opravnik; s. Geschäftsbesorger.
Commissionsacten, *pl.*, komisijski spisi.

Commissionsartikel, der, =gut, das, =waare, die, naročeno blago, naročenina.
Commissionsbuch, das, naročilne bukve.
Commissionsbureau, das, naročevavnica.
Commissionsgebühr, s. Provision.
Commißschuh, der, vojaški čevelj, črevelj.
Committent, der, pooblastnik, naročevavec, naročnik.
Committiren, *v. a.*, naročiti, naročevati, izročiti komu kaj.
Commode, s. Bequem, Gemächlich.
Commode, die, Bequemlade, predalna omara.
Commodität, s. Bequemlichkeit.
Commodum, s. Vortheil.
Commotion, s. Bewegung.
Communal=, s. Gemeinde=.
Commune, die, občina, soseska, komun, in O. K. auch srenja.
Communikant, der, Communicirte, obhajanec; die, obhajanka.
Communikat, das, podano, poslano pismo, podatek, vročilo.
Communication, die, občenje; s. auch Verkehr; Mittheilung, podaja, naznanilo; Verbindung, pot (od kraja do kraja).
Communicationsbrücke, die, zvezni most; most, ki veže dva kraja.
Communicationslinie, die, zvezna čerta.
Communicationsmittel, das, občilo.
Communicativ, s. Mittheilsam.
Communiciren, *v. a.*, *theol.* obhajati; mittheilen, naznaniti, naznanjati, podati, podajati; *v. n.*, sv. Obhajilo prejeti, prejemati; *serb.* und im tiefen U. K. pričestiti se; v zvezi biti, držati se.
Communion, die, s. Gemeinschaft; das h. Abendmahl, sv. Obhajilo.
Communität, die, občina.
Communitätsarzt, der, občinski zdravnik, vrač.
Commutation, die, prememba; s. a. Vertauschung.
Commutiren, s. Vertauschen.
Comödie, s. Komödie.
Compaciscent, der, ein Mitvergleicher, pogodnik, spogodnik.
Compaciściren, *v. n.*, pogodbo delati (s kom).
Compact, *adj.*, čverst, sprijet, zagnjeten, zagrušen, terden, oklen.
Compagnie, die, s. Gesellschaft; Handelscompagnie, kupčijska družba, španovija(?); zwischen zwei Personen, spolovina; eine Compagnie Soldaten, stotnija, kompanija vojakov, nach *V.* vojaška kopa, stotina, *russ.* rota.
Compagnie=, in Zsſtg., kompanijski, družbin, društveni.
Compagniecommandant, der, poveljnik kompanije.
Compagnon, der, družnik, društvenik, tovaršs, drug.
Comparabel, *adj.*, primérljiv.
Comparation, die, primera, primérjanje.
Comparativus, der, druga stopnja.
Comparent, der, in der Rechtssprache, der Anwesende, Erschienene, pričujoč.
Compariren, *v. a.*, primeriti, primérjati; *v. n.*, pred sodnijo priti.
Compaß, der, kompas, severnica†.
Compaßnadel, die, igla severnica.
Compaßrose, s. Windrose.
Compatibel, s. Vereinbar.
Compendium, das, posnetek, izpisek, obkrajšek, stisek.
Compendiös, *adj.*, kratkopisno, skrajšano, skrajšavno, stisnjeno, na kratko zloženo.
Compensation, die, pobot, obot; s. auch Ausgleichung, Ersatz.
Compensiren, *v. a.*, pobotati s kom, zravnati; s. auch Ausgleichen; ersetzen, poverniti, povračati.
Competent, *adj.*, befugt, gehörig, oblastin, pristojin, dotičen, zadevec.
Competent, der, prosivec, prosec (za kako službo).
Competententabelle, die, razkazek prosecov, prosivski razkaz.
Competenz, die, Befugniß, oblast, oblastnost, pristojnost; s. auch Bewerbung.
Competenzstreit, der, razpor zastran pristojnosti.
Competiren, *v. n.*, prositi, poganjati se za kako službo; s. auch Gebühren.
Compilation, die, nabira, zbiranje, skladanje.
Compilator, der, nabiravec, nabirnik, skupljavec, skladavec.
Compiliren, *v. a.*, nabrati, nabirati, pokupiti, skupljati, skladati.
Complaisance, s. Gefälligkeit.
Complaisant, s. Gefällig.
Complaniren, s. Vergleichen.
Complectiren, *v. a.*, obseči, obsegati.
Complement, das, Ergänzungsstück, dopolnilo, doveršek.
Complementair, der, namestnik, kupčijski pooblastenec.
Complet, *adj.*, doveršen, dokončan, cel, dopolnjen, popolnama, popolen†.
Completiren, *v. a.*, doveršiti, doverševati, dokončati, dopolniti, dopolnovati, *serb.* podpuniti.
Complex, **Complexus**, s. Inbegriff.
Complexion, die, rast, telesna sostava, kakošnost.
Complication, die, zamota; s. Verwickelung.
Complicen, *pl.*, Mitthäter, sokrivci.
Complicirt, *adj.*, zahomotan, zapleten, zavozlan, zmeten, zamotan, težek.
Compliment, das, priklon, poklon, naklon; Compliment machen, prikloniti, priklanjati se, klanjati se; Lob, pohvala, hvala; s. a. Artigkeit.
Complimentarius, der, klanjavec, hlinjavec, hlinjeneo, prilizujenec, prihuljenec.
Complimentbrief, der, poklonivno pismo.
Complimentiren, *v. a.*, prikloniti, klanjati se komu.

Complizirt, s. Complicirt.
Complott, das, ein geheimer Bund, zarota, skrivna družba, kovarstvo, skrivni dogovor, *russ.* zagovor.
Complottiren, *v. n.*, kovati, snovati, plesti.
Componiren, *v. a.*, sostaviti, sostavljati, zložiti, zlagati, spisati, spisovati, *russ.* skladati, zlagati.
Componist, **Compositeur**, der, skladavec.
Comportable, s. Verträglich, Schicklich.
Composition, die, physisch, sostava; in der Schreibart, sostava, sostavljanje, zlaganje, skladba.
Compositum, das, zložek, družek.
Compossessor, s. Mitbesitzer.
Compostdünger, der, gnoj mešanec, kompost*.
Compot, das, praženo sadje.
Comprehendiren, s. Umfassen.
Comprehension, die, obseg, obsežek, obsežnost.
Compreß, *adj.*, stisnjen.
Compresse, die, Druckpölsterchen, pertena, platnena, natiskavna blazinica.
Compressible, s. Preßbar.
Compression, die, stisek, stiskanje, zgoščanje, zgošanje, sterdba.
Comprimiren, *v. a.*, stisniti, stiskati.
Comprobiren, s. Gutheißen.
Compromiß, das, pogodba za razsodnika.
Compromittiren, *v. n.*, privoliti, da se izbere razsodnik; *v. r.*, sich compromittiren, zaplesti se v kaj; s. auch Bloßstellen.
Computabel, *adj.*, odgovoren.
Computabilite, die, odgovornost, dolžnost preštevo, (račun, rajtanje) storiti, dati.
Comptant, *adj.*, gotov.
Comptoir, das, pisarnica (kupčijska).
Computsorium, s. Betreibung.
Computation, s. Ueberschlag.
Comtesse, die, grafinja.
Comthur, s. Commenthur.
Concav, *adj.*, jamčast, vdert, *russ.* vognuty, (concav, vbokel, vboknjen; conver, zbokel, zboknjen, *Zal.*).
Concediren, *v. a.*, pripustiti, dovoliti, dopustiti, dovoljevati.
Concentriren, sich, *v. r.*, zgostiti se, zbrati, zbirati se, zediniti se v eno piko; *v. a.*, zdruziti, zbrati, skupiti, zgostiti.
Concentrirung, die, zbor, skupitev, zedinva.
Concentrirungspunct, der, središče, sredíše.
Concentrisch, *adj.*, etwa, sosredin, kar ima eno središče, sredíše.
Concept, das, spočetek, zmislek, načert, osnova, osnutek; der Aufsatz, sostavek, spisek; aus dem Concepte kommen, zmotiti se, zmesti se; einem das Concept verrücken, verderben, zmotiti koga; für das Concept, im Conceptfach, za sostavljanje.
Conception, s. Empfängniß, Fassungskraft.
Conceptsbeamte, der, sostavljavni urednik.
Concert, das, koncert, godbina veselica; s. auch Einverständniß.
Concertant, der, pevec, godec v koncertih, poganjavec s kom za predstvo.
Concertgeber, der, kdor napravlja koncert.
Concertiren, s. Wetteifern, Verabreden.
Concessibel, s. Zulässig.
Concession, die, privolitev, privolitva, dovolitev, dovolitva, dopust, pripust.
Concessioniren, *v. a.*, dopustiti, dopuščati, dopušati.
Conchylien, *pl.*, die, školjke; s. Schalthiere.
Concilium, das, cerkveni zbor, zbirališče, zbirališе.
Conceipient, **Concipist**, der, sostavljavec, zlagavec.
Concipiren, *v. a.*, sostaviti, sostavljati, zložiti, zlagati, napisati, napisovati, načertati, načertovati; s. auch Empfangen.
Concis, s. Bündig.
Concitation, s. Aufregung.
Conclave, die, zbornica za volitev papeža, zborana†.
Concludiren, *v. a.*, skleniti, sklepati; concludente Handlung, djanje, iz kteriga se mora kaj skleniti, soditi.
Conclusum, das, sklep; s. auch Beschluß.
Concordanz, die, zložnost, skladnost; s. Eintracht; die bibl., besednik.
Concordat, das, pogodba, sprava (kaeiga kralja s papežem), konkordat.
Concordiren, s. Uebereinstimmen.
Concret, *adj.*, združin, spovzet, skupen, poseben; in concreto, v spovzetji, v skupnosti.
Concretum, das, (im Gegensatze von abstract), nsnovek, spovzeto, skupno.
Concubinat, das, prilega, prileža; s. auch Kebsehe.
Concubine, die, priležnica, *poln.* u. *russ.* naložnica; s. Kebsweib.
Concupiscenz, s. Begehrlichkeit.
Concurrent, der, soprosec, *russ.* sopernik.
Concurrenz, die, Beisteuer, pripomoč, sklad; sich in Concurrenz setzen, z druzimi vred prositi za kako službo; Concurrenz der Verkäufer, množtvo, poganjanje prodajavcov; bei der Concurrenz der Verbrechen, kadar več hudodelstev skup zadene; s. auch Zusammentreffen.
Concurrenzbeitrag, der, prinesek, sklad.
Concurriren, s. Zusammentreffen, Wetteifern.
Concurs, der, der Gläubiger, kant*, sklic upnikov, konkurs; einen Concurs eröffnen, službo (prazno), konkurs razglasiti; um eine erledigte Stelle, razpisati službo.
Concurs=, in Zsſtg., konkurzni, kantni.
Concursausschreibung, die, razpis službe.
Concursgläubiger, der, konkurzni upnik.
Concursinstanz, die, konkurzna sodnija.
Concursmasse, die, konkurzna masa, imetek.
Concursordnung, die, konkurzni red.
Concursproceß, der, konkurzna pravda.

Concursschuldner, der, prezadolženec.
Concursverhandlung, die, konkurzna obravnava.
Condemnatorisch, *adj.*, obsodin.
Condemnation, die, obsodba, obsojenje.
Condemniren, *v. a.*, obsoditi, obsojevati.
Condensation, die, zgostitev, zgostenje, zgoščanje, zgošanje, sèverstitev.
Condensiren, *v. a.*, zgostiti, zgoščevati, zgoševati, sèverstiti; s. auch **Verdichten**.
Condiscipel, der, součenec.
Condition, die, pogoj, s. **Bedingung**; Dienst, služba.
Conditionell, *adj.*, pogojin.
Conditioniren, *v. a.*, s. **Bedingen**, als *v. n.*, in Diensten stehen, služiti.
Conditionirt, *adj.*, wohl conditionirt, dobriga vedenja, obnašanja.
Conditor, der, slasčičar, sladčičar, sladkorjar, *poln.* cukiernik.
Conditorei, die, slasčičarnica, sladčičarnica.
Condolenz, s. **Beileid**.
Condoliren, *v. a.*, milovati koga, žalovati s kom.
Condominium, s. **Miteigenthum**.
Conduct, der, spremstvo, sprevod.
Conducteur, der, spremljavec, sprevodnik (na poštnih vozóh), poštovodnik†.
Conductor, der, an electrischen Maschinen, vodilo†, konduktor, nach dem *Poln.* prevodnik.
Conduisiren, s. **Aufführen**, sich.
Conduitenliste, die, list, sprièba, izkazek od obnašanja, obnašbe, vedenja, obnašni izkaz, list.
Confect, das, pokosilo, pokosilce, pomizek, sladčica po jedi.
Conferenz, die, posvetovavni zbor, posvetovanje, pogovor, pomenitva, pomenek, pomenkovanje; halten, treten in Conferenz, posvetovati se, pogovarjati se, pomeniti se.
Conferenzberathung, die, posvetovanje.
Conferiren, s. **Vergleichen**, **Berathschlagen**, **Verleihen**.
Conferirung, s. **Verleihung**.
Confession, die, spoznanje, vera, vérska družba.
Confessionar, s. **Beichtvater**.
Confessionsverwandte, der, sovérnik.
Conficiren, *v. a.*, dodelati, dokončati, dovèršiti.
Confident, s. **Vertraute**.
Confidenziel, s. **Vertraut**.
Configuration, s. **Bildung**.
Confination, s. **Hausarrest**.
Confirmand, der, birmanec.
Confirmation, die, poterjenje, poterdba; s. **Firmung**.
Confirmiren, s. **Bekräftigen**.
Confiscabel, *adj.*, vzemljiv, zapadljiv, kar se more, smè vzeti.
Confiscation, die, odvzetje, vzetje za deržavni zaklad.
Confisciren, *v. a.*, odvzeti, proč vzeti, jemati za deržavo; Briefe confisciren, pisma ustaviti, zaderžati, odvzeti.
Confitent, s. **Beichtkind**.
Confitiren, s. **Bekennen**, **Beichten**.
Conflict, der, prepir, spopad, nasprotje, vskrižnost, spor; in Conflict gerathen, zjesti se, spreti se, skregati se.
Confligiren, s. **Widerstreiten**.
Confluenz, s. **Zusammenfluß**, **Zulauf**.
Confluiren, s. **Zusammenströmen**.
Conföderation, die, zaveza, zveza.
Conföderiren, sich, *v. r.*, zavezati se, zavezo skleniti, storiti med sabo.
Conföderirte, der, zaveznik.
Conform, *adj.*, enak, primerin, priličiu.
Conformation, s. **Zustimmung**.
Conformiren, s. **Anpaßen**.
Conformität, die, enakost, priličnost, primérnost; s. auch **Gemäßheit**.
Confrater, der, brat.
Confrontation, die, vpričevanje, protistavljenje, nazočba; s. a. **Gegenüberstellung**.
Confrontiren, *v. a.*, protistaviti, proti postaviti, vpričevati, nazočiti†, *serb.* suočiti, *russ.* sličiti.
Confundiren, *v. a.*, zmešati, zmesti, zmotiti, zbegati.
Confus, *adj.*, zmešan, zmeten, zmoten, zbegan, osupnjen†.
Confusion, s. **Verwirrung**.
Confutation, s. **Widerlegung**.
Confutiren, s. **Widerlegen**.
Conge, s. **Abschied**.
Congeriren, s. **Anhäufen**.
Congestion, die, der Andrang des Blutes zum Kopfe, naval, pritis kervi; kri koga zaliva, mu sili v glavo.
Conglomerat, s. **Gemengsel**, **Hanfe**.
Congregation, die, skupščina, skupšina, zbor, bratovščina, bratovšina.
Congregiren, sich, *v. r.*, združiti se, zbrati se.
Congreß, der, shod, zbor, kongres.
Congrua, die, duhovska plača.
Congruent, *adj.*, enak, primèren, domeren, sličen.
Congruenz, die, primérnost, enačnost, sličnost†.
Congruiren, *v. n.*, vjemati se, primeren, enačin biti.
Conjectur, die, ugibanje.
Conjugal, s. **Ehelich**.
Conjugation, die, pregib, sprezanje; s. a. **Abwandlung**.
Conjugiren, s. **Abwandeln**.
Conjugium, s. **Ehe**.
Conjunction, die, vez, veznik; s. auch **Verbindung**; in der Astronomie, obere, untere Conjunction, zgornje, spodnje snitje; zgornji, spodnji shod (dveh nebesnih teles).
Conjunctiv, der, vezni način†.
Conjuncturen, *pl.*, okoliščine, okolišine, časi.
Conjungiren, s. **Verbinden**.
Conjurant, der, zarotnik, zakletnik; s. a. **Verschwörer**.
Conjuration, s. **Verschwörung**.

Conjuriren, s. **Verschwören**, sich.
Connexion, die, znanje, zaveza.
Connexus, der, zveza.
Conrector, der, sovodja.
Conscribiren, *v. a.*, popisati, popisovati.
Conscription, die, popis, popisovanje.
Conscriptions-, in Zstg., popisni.
Conscriptionsbureau, das, popisovavnica.
Conscriptionscommissär, der, popisni komisar.
Conscriptionsflüchtling, der, popisovanski begovec, ubežnik; s. auch **Militärflüchtling**.
Conscriptionsliste, die, popisni imenik.
Conscriptionspflichtige, der, popisanec.
Consecration, die, posvečenje, posvečevanje.
Consecriren, *v. a.*, posvetiti, posvečevati.
Consecution, die, nasledje, nasledba, nasledek; s. auch **Folge**.
Consecutiv, *adj.*, nasledenj, poznejši.
Conseil, s. **Rath**.
Consens, der, privoljenje, dovoljenje, privolitev.
Consentiren, *v. n.*, privoliti.
Consequent, *adj.*, dosleden, ravnosleden.
Consequenz, die, ravnoslednost†, doslednost†; s. auch **Folge**.
Conservation, s. **Erhaltung**.
Conservativ, *adj.*, ohraniven, obderžen, konservativen.
Conservatorium, das, konservatorij, učilnica za muziko.
Conserviren, s. **Erhalten**.
Consessus, der, seja, zbor.
Considerabel, s. **Bedeutend**, **Ansehnlich**.
Consignation, die, zaznamek, zaznamovanje, popis, zapečatba.
Consigniren, *v. a.*, zaznamovati, zapečatiti, popisati; das Militär war consignirt, vojaki so bili zbrani in pripravljeni, odločeni.
Consiliarius, der, svetovavec, svetnik.
Consilium, das, posvet, posvetovanje, svetovavni zbor, svetovavstvo; consilium abeundi grben, slovo dati komu, odpraviti ga.
Consistent, *adj.*, terpežin, terdin, terpljiv, gost, èverst.
Consistenz, die, gostost, èverstoba, èverstost, terpljivost, terpežnost, obstanek.
Consistorial, konzistorialen.
Consistorialrath, der, konzistorialni svetovavec.
Consistorium, das, konzistorij.
Consobrini, bratranci in sestrične, strańici.
Consolation, die, tolažba; s. **Trost**.
Consolidation, die, uterdba, ukorenitev; Sicherung der angelegten Gelder, zavarovanje, varščinn, varšina.
Consolidiren, *v. a.*, uterditi, ukoreniniti, zavarvati.
Consoliren, *v. a.*, potolažiti, tolažiti; s. **Trösten**.
Consonant, der, soglasnik, soglasnica.
Consonanz, die, soglasje.
Consoniren, *v. n.*, soglasiti, soglasin biti.
Consorten, *pl.*, die, tovarši, družniki, pajdaši, sopravdarji.
Conspectus, der, pregled, razgled.
Conspirateur, der, zarotnik.
Conspiration, die, zarota, zakletev.
Conspiriren, s. **Verschwören**, sich.
Constabler, der, puškar; in England, policijski služabnik.
Constatiren, *v. a.*, poterditi, skazati, skazovati, dokazati; den Bestand einer That constatiren, pozvediti in na gotovo postaviti, da se je kaj zgodilo.
Constatirung, die, poterdba, dokaz.
Constellation, die, die Stellung der Sterne, ozvezdje, prizvezdje, stan zvezd, osoda.
Consternation, s. **Bestürzung**.
Consterniren, s. **Bestürzen**.
Consternirt, *adj.*, osupnjen; s. **Bestürzt**.
Constipation, die, Verhärtung, zapertje, zapečenost.
Constipiren, s. **Verstopfen**.
Constipirt, *adj.*, zapert, zamašen, zaleščen, zapečen.
Constituante, die, ustavodelni zbor.
Constituent, s. **Vollmachtgeber**.
Constituiren, *v. a.*, festsetzen, odločiti, odločevati, ustanoviti, ustanovljati; s. auch **Anordnen**, **Verhören**.
Constituirend, *adj.*, constituirende Versammlung, ustavodelni zbor.
Constituirung, die, ustanovitev.
Constitut, der, izpraševanec, zasliševanec; das, zasliševanje, izpraševanje.
Constitution, die, ustava, konštitucija; des Körpers, život, životnost, telesnost, telesna kakošnost; er ist von starker Constitution, močniga života je.
Constitutionell, *adj.*, ustaven.
Constitutor, der, ustanovavec, začetnik.
Constringentia, *pl.*, zusammenziehende Heilmittel, zagoltne, zlečivne zdravila.
Constringiren, *v. a.*, skerčiti, kerčiti, skup potegniti, vleči.
Construction, die, sklad, sostava.
Construiren, *v. a.*, zložiti, skladati, sostaviti, sostavljati, sozidati, zidati.
Consubstantialität, die, Wesenheit, enobitnost, sobitnost, istobitnost.
Consubstantiation, die, die Mitgegenwart des Leibes und Blutes Jesu Christi, sobitnost.
Consubstantiell, *adj.*, sobiten, eniga bistva, enobiten.
Consul, der, poročnik, konzul.
Consulat, das, poročništvo, konzulstvo.
Consulats-, in Zstg., konzulski.
Consulent, der, posvetovavec; s. a. **Rechtsfreund**.
Consuliren, *v. a.*, posvetovati se, poprašati za svet.
Consultiren, *v. a.*, posvetovati se.
Consument, der, trošivec, povžitnik.
Consumiren, *v. a.*, povžiti, povživati, potrošiti, trošiti, jesti.
Consumirung, die, povžitje, potrošek.

Consumo, Consumtion, die, povžitek, potrošek.
Consumtionsaccise, s. Verzehrungssteuer.
Consumtionsartikel, der, povžitna roba.
Contact, s. Berührung.
Contagiös, *adj.*, nalezljiv, prijemljiv; s. a. Ansteckend.
Contagium, das, nalezilo, skrunilo, skernoba.
Contamination, s. Befleckung.
Contemplativ, s. Beschaulich.
Contemporär, *adj.*, gleichzeitig, enočasen, enodoben, istodoben; s. auch Zeitgenosse.
Content, *adj.*, zadovoljin.
Contentiren, s. Befriedigen.
Conterfei, das, podoba; s. auch Abbild.
Conterfeien, s. Abbilden.
Contestabel, *adj.*, pravdljiv, overžljiv, zveržljiv, kar je v prepiru, pravdi podverženo; s. auch Streitig.
Contestation, s. Bezeugung, Bestreitung.
Contestiren, s. Bestreiten.
Context, der, zveza, vez, stik besed, stik govora.
Contignität, die, susednost, mejašenje.
Continent, der, *geogr.* suho, dežela; *landw.* terda zemlja, celina, terdnina; s. auch Festland.
Continentalmacht, die, deržava močna na suhim, (im Gegentheile von na morji, na vodi).
Continenz, s. Enthaltung.
Contingent, der, dotiček, del, zadetek, število vojakov, ki jih mora kak kraj dati.
Continuation, s. Fortsetzung.
Continuator, der, naprednik, napredovavec.
Continuell, *adj.*, neprenehljiv, neprenehama, nenehama, nepretergama.
Continuiren, *v. a.*, nadaljevati; s. auch Fortsetzen.
Continuität, s. Stätigkeit.
Conto, der, izpisek, (račun, rajtanje); a Conto, na poštev, (rajtanje); auf mein Conto, na moj prištev, (račun, rajtengo); Conto corrente, tekoči poštev, (račun).
Contorist, der Comptoirist, kupčijski pisar.
Contour, der, obris, očert, očertek.
Contouriren, *v. a.*, obrisati, očertati, načertati.
Contra, s. Gegen, Wider.
Contraband, Contreband, der, branjevina†, kontrabant; s. auch Schleichhandel.
Contrabaß, der, kontrabas, glavni, najdeblji bas.
Contract, *adj.*, sključen, skerčen; contract werden, sključiti se.
Contract, der, pogodba.
Contraction, s. Zusammenziehung.
Contractmäßig, *adj.* u. *adv.*, po pogodbi.
Contradicent, der, nasprotnik, ugovarjavec, ugovornik.
Contradiciren, *v. a.*, proti, nasproti govoriti, prereči, prerekovati; s. auch Widersprechen.
Contradiction, s. Widerspruch.
Contradictor, der, nasprotnik, prerekovavec; *jur.* prezadolžencov namestnik.
Contradictorisch, *adj.*, naskrižin, celo nasproten.
Contrahent, der, pogodnik, pogojnik.
Contrahiren, *v. a.*, pogoditi se, pogajati se.
Contrair, *adj.* u. *adv.*, nasproten, nasproti, proti, protiven.
Contramandiren, *v. a.*, oporeči, preklicati (kako povelje).
Contramandirung, die, des Wechsels, preklic menjice.
Contraordre, die, oporeka.
Contrasignatur, die, nasprotni podpis, dodatek podpisa, kontrasignacija.
Contrasigniren, *v. a.*, svoj podpis dodati, pristaviti, zraven podpisati, — (od ministrov).
Contrast, der, nasprotek, nasprotje, različje.
Contrastiren, *v. n.*, različin biti, razločiti se, ločiti se; s. auch Abstechen.
Contravenient, s. Uebertreter.
Contravention, s. Uebertretung.
Contravotiren, *v. n.*, nasproti glasovati, nasproten glas dati, dajati.
Contreadmiral, der, pomorski podvojvod.
Contrebaß, s. Contrabaß.
Contrebandier, s. Schleichhändler.
Contrecarriren, *v. n.*, delati zoper koga.
Contrefait, s. Abbild.
Contremandiren, s. Contramandiren.
Contremine, die, nasprotni podkop; s. auch Gegenanstalt.
Contreordre, die, odpoved, oporeka.
Contrepariren, *v. n.*, prestreči, prestrezati.
Contrepartie, die, in der Tonkunst, nasproten glas.
Contrerevolution, die, nasprotna povstaja, nasprotni prevrat.
Contresignal, das, oglas (na dano znamnje).
Contribuent, der, davkar, obdačenec, kdor je davku podveržen.
Contribuiren, *v. n.*, davke plačevati; s. auch Beisteuern.
Contribution, die, überhaupt, davek, dača; s. auch Auflage, Steuer; eine neue Contribution, novica.
Contributionale, das, dačne, dačne reči.
Contributionsfond, der, skladnica.
Controlle, die, protipazba†, prigled†, kontrola; s. a. Aufsicht.
Controlleur, der, protipaznik†, priglednik†, kontroler, kontrolnik.
Controlliren, s. Beobachten.
Controllpflichtig, *adj.*, kontroli podveržen.
Controllwesen, das, kontrolstvo, opazba†.
Controverse, die, prepir; s. Streit.
Contumaz, die, (zdravstvena) zapertija, kontumacija; im Processe, neprihod, *serb.* ogluha.

Contumazanstalt, die, lazaret, kontumacija.
Contumaziren, *v. a.*, obsoditi zavolj neprihoda; nach dem alten slav. Rechte, zaočno obsoditi.
Contumazurtheil, das, sodba zavolj neprihoda, (alt, zaočna sodba.)
Contusion, die, Quetschung, vom Schlag, otolčenje; vom Druck, otiska; vom Falle, pobitje; er bekam eine Contusion, pobil se je, otolčen je, otisko je dobil; s. auch Quetschung.
Convalescent, der, prebolnik, ozdravljenec, okrevavec.
Convalescenz, die, ozdravljenje, okrevanje; s. Genesung.
Convalesciren, *v. n.*, okrevati, skolehati, shoditi, ozdraveti, preboleti.
Convenabel, s. Passend.
Convenienz, die, priličnost, pristojnost, spodobnost, priljudnost.
Conveniren, *v. n.*, priličiti se, pristati se, spodobiti se; s. auch Passen.
Convent, der, zbirališče, zbiralište, shod, zbor, shodišče, shodiše.
Conventikel, der, skrivni zbor, shod.
Convention, die, pogodba, dogovor.
Conventional, Conventionell, *adj.* dogovorin, po občni šegi.
Conventionalstrafe, die povračilni znesek, dogovorjena kazen.
Conventionsfuß, der, dogovorno merilo.
Conventionsgeld, das, -münze, die, dogovorjeni, konvencijni denar.
Convergent, *adj.*, stečin, stekajoč, sičin, zbežin, na špik (*Ravnik.*).
Convergenz, die, stek, stik, stikanje.
Convergiren, *v. n.*, stekati se, stikati se, vkup iti, bližati se med seboj.
Conversation, die, pogovarjanje, pogovor, obnašanje v družini.
Conversatorium, das, pogovarjavnica.
Conversiren, *v. n.*, pogovarjati, meniti se, pomenkovati se, kremljati, kramljati.
Convertiren, s. Bekehren.
Convertit, der, spreobernjenec.
Convex, *adj.*, izbušen, hlebčast, kupčast, zbuhel, slok, sločin, slokast; nach *Zal.* zbokel, zboknjen; convex machen, nach *V.* izbušiti; *russ.* u. *böhm.* vypukly, *serb.* pupčast.
Convexglas, das, zboklo steklo.
Convexität, die, izbuh, *serb.* pupčatost.
Convict, das, redivnica, rejeništnica, kojivnica oder gojivnica.
Convictist, der, rejenec, gojenec.
Convivium, s. Gastmahl.
Convocation, die, sklic, poklic.
Convociren, *v. a.*, sklicati, poklicati, klicati.
Convoi, das, spremba, sprema, sprevod; s. Geleit.
Convoiren, *v. a.*, spremiti, sprevoditi, pratiti.
Convulsion, die, Zuckung, božjast, zvijavica.
Convulsivisch, s. Krampfhaft.
Cooperator, der, pomočnik, kaplan, podružnik, obhodnik.
Cooperiren, s. Mitwirken.
Coordination, die, enaka stopnja, enakost, sporedba†.
Coordiniren, *v. a.*, na enako stopnjo postaviti, sporediti; coordinirt, na enaki stopnji, enake časti.
Copialien, *pl.*, prepisnina.
Copiatur, die, prepis, prepisovanje.
Copie, die, Abschrift, prepis, prepisek; eines Bildes, posnetek, posnemek.
Copiös, *adj.*, obilen.
Copirbuch, das, prepisnik.
Copiren, *v. a.*, prepisati, prepisovati; ein Bild, posneti, posnemati.
Copist, der, prepisovavec.
Copula, die, vez.
Copulation, die, poroka, *serb.* venčc.
Copulator, der, poročnik, poročati, *serb.* venčati; *bot.* z.-pogledljiv, radoviden; s. a. Gefährte.
Coquette, die, spogledivka, zalotnica, namignavka, nach *V.* fantulja.
Coquettiren, *v. a.*, spogledovati, z očmi loviti, namigovati, nastavljati se, zalotiti se, z očmi streči.
Coramiren, Coramisiren, *v. a.*, poveriti, povérjati; s. auch Ausschelten.
Cordial, s. Herzlich.
Cordialität, s. Herzlichkeit.
Cordon, der, mejna straža, kordon.
Cordonist, der, mejni stražnik, kordonist.
Cordwan, der, kordovan.
Cornelkirsche, s. Kornelkirsche.
Cornet, der, zastavnik pri konjikih; s. Fähnrich.
Corollarium, s. Folgesatz.
Corporal, der, desetnik, desetérnik, koprol.
Corporale, das, božji pertič.
Corporalschaft, die, kaprolija.
Corporation, s. Körperschaft.
Corporell, s. Körperlich.
Corporification, s. Verkörperung.
Corps, das, truma, zbor, kerdelo, oddelek vojakov, *serb.* četa.
Corpulent, *adj.*, životin, trusnat, debel, teršat, podpert.
Corpulenz, die, životnost, debelost.
Corpus, die, telo, život, truplo; corpus delicti, reč, ki se tiče hudodelstva; corpus juris, zakonik (rimski).
Correalität, die, sodolžnost, nerazdelna zaveza.
Correct, *adj.*, popravljen, prav, brez pogreškov, čist; s. Richtig.
Correctheit, die, čistost.
Correction, die, poprava, popravek, poboljševanje.
Correctionell, Correctiv, *adj.*, strahovaven, pokorivén, poboljševaven.

Correctionsanstalt, die, pokorivnica, poboljševavnica.
Corrector, der, popravljavec, popravljač.
Correctur, die, poprava, popravek.
Correcturbogen, der, popravilo, popravna pola.
Correferent, der, sonaznanovavec.
Correlation, s. Wechselbeziehung.
Correpetiren, *v. n.*, ponavljati uk, poučiti se.
Correpetitor, die, ponavljavec (uka).
Correspondent, der, nach dem *Böhm.* dopisnik, dopisovavec; — kdor sostavke za kak časnik piše; s. auch Geschäftsfreund.
Correspondenz, die, s. Briefwechsel, pisanje pisem, nach dem *Böhm.* dopisovanje.
Correspondenznachricht, die, novica, glas po pismih; Correspondenznachrichten zu Folge, kakor se nam piše.
Correspondiren, *v. n.*, pisma pisati in entsprechen, nach dem *Böhm.* dopisovati; d. i. se, vezati se, ladati se, klemati, sklemati ren mit einander, pisi se; wir correspondi-
Corridor, der, vežnik, [illegible] *serb.* trem.
Corrigiren, *v. a.*, popraviti, popravljati.
Corripiren, *v. a.*, zagrabiti, zasačiti koga; s. Ergreifen.
Corroboriren, *v. a.*, poterditi, pokrepčati, pokrepčavati.
Corrodiren, *v. a.*, zernagen, zglodati, razglodati, razjesti, razgristi.
Corrosiv, s. Aetzmittel.
Corrumpiren, *v. a.*, pokaziti, skaziti, spriditi, pohabiti, pokvariti; s. Verderben.
Corrupt, s. Verderbt.
Corruption, s. Verderbtheit, Bestechlichkeit.
Corsar, der, morski ropar, morski tolovaj, korsar, gusar; s. a. Caper.
Corsett, das, jopica.
Corvette, die, ein Flug- oder Rennschiff, korveta.
Coryphäus, der, voditelj, pervak, kozel (gebräuchl.).
Cosinus, der, solonica† *(Dež.)*.
Costume, das, noša, šega (zlasti v noši).
Costumiren, sich, *v. r.*, po šegi nositi se, oblačiti se, napravljati se.
Cotangente, die, Nebenlinie, sotiénica, sotična (čerta).
Cotelette, das, reberce.
Coterie, s. Sippschaft.
Cottillon, der, kotiljon.
Couchen, *v. n.*, couche! tiho! vlezi se! miruj!
Conjon, der, slepar, malopridnež, nagajivec, porednež.
Conjouiren, *v. a.*, dražiti, nagajati, trapiti.
Coulant, s. Fließig.
Couleur, s. Farbe.
Coulissen, die, stebrine, prepahi, stene.
Coup, der, udar, udarec, mah, mahljej; s. auch Streich.
Coupiren, s. Abschneiden, Stutzen.
Coupon, der, odstrižek, odrezek, kupon.
Cour, s. Aufwartung, Hof.
Courage, die, serčnost, serce; komm her, wenn du Courage hast, pridi ōe te je kaj, če si za kaj; s. auch Herzhaftigkeit.
Courageux, couragirt, *adj.*, serčen; s. a. Beherzt.
Courant, *adj.*, gredoć, tekoč; das Courant, tekoči, gredoči dnar.
Courbette, die, spenjanje konj; s. auch Kratzfuß.
Courbettiren, *v. n.*, spenjati se.
Courier, der, hitri sel, tek, pot, jadernik, kurir, *russ.* u. *poln.* gonec, kurier.
Cours, der, cena (dnarna); dieses Geld hat keinen Cours mehr, ta dnar veō ne gre; Wechselcours, vrednost, cena menjic; dieser Artikel ist außer Cours, to blago se več ne kupuje, ne gre veō (izpod rok), se veō ne izpeča; s. auch Lauf, Umlauf, Straße.
Coursbericht, der, kursno naznanilo, naznanilo cene (menjic in sploh dnarniga papirja).
Coursiren, *v. n.*, vom Geld, iti, teči; es coursirt das Gerücht, govorica gre med ljudmi, glas se je raznesel.
Courszettel, der, kursni list, kursnik.
Courtage, die, mešetarija.
Courtier, der, mešetar, (im *Altsl.* m'šel, lucrum).
Courtine, s. Vorhang.
Courtoisie, s. Höflichkeit.
Courtisan, s. Hoffmann.
Cousin, der, bratranec, sestranec; s. auch Geschwisterkind, Vetter.
Cousine, die, sestrična, sestrana, bratrana; s. auch Geschwisterkind.
Couvert, das, Umschlag, zavitek; s. auch Gedeck.
Couvertiren, *v. a.*, zaviti, zavitek narediti, delati; s. auch Aufdecken.
Cravate, die, zavratnik, zavratnica; s. auch Halsbinde.
Crayon, der, čertnik, čertavnik, obris, načertek.
Crayoniren, s. Zeichnen.
Creatur, die, stvar, stvarjenje; im unhöflichen Sinne, spaka, pokveka (?); s. auch Günstling.
Credenzen, *v. a.*, popred pokusiti, pokušati in podati komu; beim Weine, napiti, napivati, *serb.* naslužiti, slažiti, *russ.* prikušivat.
Credenzteller, der, etwa podčašnica†, *russ.* podnos.
Credenztisch, der, miza postrežna (-ica), miza za jed in pijačo.
Credit, der, vera, počak, up, upanje, kredit; im Credit stehen, vero imeti; Credit geben, upati komu, na upanje, na vero dati komu; s. auch Borg; keinen Credit haben, ne imeti vere, je zgubil vero pri ljudeh; auf Credit nehmen, na upanje vzeti, jemati; s. auch Haben, das; im Credit stehen, mnogo veljati, v číslih, číslan biti.

Creditanstalt, die, naupnica†, upodajavnica†, kreditna naprava.
Creditbrief, s. Beglaubigungsschreiben.
Creditiren, *v. a.*, einem, upati komu, dati, dajati komu na upanje, na vero; s. auch Borgen; d. i. auf Rechnung schreiben, zapisati, zapisovati na upanje; anvertrauen, izročiti, zaupati.
Creditiv, das, verodajno, povérno, poverivno pismo.
Creditor, s. Gläubiger.
Creditsbuch, das, upne bukve, kreditne bukve.
Creditscassa, die, upna, verodajna dnarnica.
Creditspapier, das, upni list, papir, papirnati dnar.
Credo, s. Glaubensbekenntniß.
Credul, *adj.*, lahkoveren.
Credulität, die, lahkovérnost.
Creiren, *v. a.*, izvoliti, voliti, narediti, postaviti, ustanoviti, imenovati.
Creme, die, smetana, škraljup, pena; *fig.* cvet.
Cremortartari, s. Weinsteinrahm.
Crenean, der, puškarica; s. Schießscharte.
Crenelliren, *v. a.*, zarezati, zarezovati; s. Kerben.
Crepiren, *v. n.*, gagniti, cerkniti, cerkati, krepniti, krepati, poginiti, stegniti se; s. auch Absterben.
Cretin, der, bebec, bedak.
Crida, s. Concurs.
Cridator, der, prezadolženec.
Crimen, das, hudodelstvo; s. Verbrechen.
Criminal, *adj.*, hudodelsk, hudodelstven, kriminalen.
Criminalgericht, das, kervava, zaglavna, kriminalna sodnija.
Criminalist, der, kriminalist, v kazenskem pravu učeni; s. auch Verbrecher.
Criminaljurisdiction, die, pravilnik sodne oblasti v kazenskih rečeh.
Criminalrecht, das, kazensko, kriminalno pravo.
Criminalrichter, der, kriminalni, zaglavni sodnik, sodnik nad hudodelniki.
Criminell, s. Criminal.
Crisis, s. Krisis.
Critik, s. Kritik.
Critisch, s. Kritisch.
Critisiren, s. Kritisiren.
Crochets, die, kodrici (pri ženskih).
Crocus, der, žafran.
Croisaden, die, križanske vojske; s. auch Kreuzzug.
Croisiren, s. Kreuzen.
Croquiren, *v. a.*, načertati, načertovati, osnovati, narisati, narisovati.
Croquis, das, osnutek, ris, načertek.
Crucifix, das, križce, britka, božja martra, (-muka), podoba.
Crud, s. Roh.
Crudität, die, sirovost, sirovina.
Crüell, s. Grausam.
Cryptogamie, s. Kryptogamie.
Cubikfuß, Cubikklafter, -wurzel, u. s. f., s. Kubikfuß, Kubikwurzel, Kubisch rc.
Cubus, s. Kubus.
Cuiraß, der, oklep, oklop, napersnik.
Cuirassier, der, oklepnik, oklopnik.
Culmination, die, verh, verhovanje†, najvišji stopnja.
Culminationspunct, der, veršnik†, teme.
Culminiren, *v. n.*, verhovati†, *poln.* gorować, na verhi biti, temenovati†.
Culpa, s. Schuld.
Culpabel, s. Strafbar.
Cultivateur, s. Bebauer, Bauer.
Cultivirbar, *adj.*, kar se da obdelovati, obdelovaven.
Cultiviren, *v. a.*, obdelati, obdelovati; s. auch Anbauen, Bilden.
Cultivirt, *adj.*, omikan, olikan, obdelan, otesan, zobražen; vom Boden, obdelovan.
Cultur, die, s. Anbau, Bildung; Bearbeitung, obdel, obdelovanje.
Culturaufwand, der, stroški za obdelovanje, kmetovanje.
Culturfähig, s. Bildungsfähig.
Culturgattung, die, obdelava, način, versta obdelovanja.
Culturgeschichte, die, povestnica od izobraževanja, omikovanja (kakiga naroda).
Cultus, der, d. i. Gottesverehrung, bogočastje†; Religionsübung, služba božja, bogoslužje.
Cultusminister, der, minister za bogočastje, za cerkvene zadeve.
Cumulation, die, Häufung, uamet, kopičenje, nakopičanje.
Cumulativ, *adj.*, skupen.
Cumuliren, s. Häufen.
Cunctation, s. Zögerung.
Cupido, der, s. Amor.
Cur, die, Heilung, zdravljenje, lečenje, gaj, vračenje, vračba; s. auch Genesung.
Curabel, s. Heilbar.
Curand, der, oskerbovanec, kdor je pod skerbstvam, kdor ima skerbnika.
Curandin, die, oskerbovanka.
Curanstalt, s. Heilanstalt.
Curatel, die, varstvo, skerbstvo†.
Curatelbehörde, die, skerbstvena gosposka.
Curatelsrechnung, die, skerbstvena številba, (račun).
Curativ, s. Heilsam.
Curator, der, skerbnik, kurator.
Curatorium, das, varstvo.
Curatorspflicht, die, skerbnikova dolžnost.
Cure, die, kožuh; s. auch Pfarrer.
Curgeld, das, Curkosten, die, stroški za zdravljenje, lečitev.
Curialstil, der, službeni, uredni zlog, jezik.
Curie, die, svetovavnica.
Curios, s. Neugierig, Seltsam.
Curiositäten, die, redke stvari, redkosti.

Curiren, *v. a.*, zdraviti, ozdravljati, lečiti, vračiti, gajiti; s. auch **Heilen**.
Currende, die, oznanilo, razglas; s. auch **Circulare**; gehen in Currende, koledvati, iti, popevati od hiše do hiše.
Current, *adj.*, tekoč, gredoč; currente Waare, tekoče, vsakdanje blago; Geld, tekoči denar.
Curschmid, der, konjski zdravnik; richtiger etwa, živinozdravni kovač, kovač vrač.
Cursivschrift, die, nagnjeno pisanje.
Custos, der, varh, čuvaj, stražnik.
Cyane, die, plavica.
Cyclometrie, die, krogomérstvo.
Cyclop, der, enook, samook, čelook, ciklop.
Cyclus, der, krog, kolobar, kolo; s. auch **Kreis**.
Cylinder, der, valj, valjar; der Stiefel in den Pumpenbrunnen, nach *V.*, škornica.
Cylinderuhr, die, ura na valje.
Cylindrisch, *adj.*, valjevit, valju podoben.
Cymbel, die, zvonček, kreguljčik, cimbali; Cymbelregister, zvončilo; s. **Klingbeutel**.
Cynanche, die, (Halsbräune), davica.
Cynorexie, die, pasji glad.
Cynosur, die, der kleine Bär, Polarstern, mali voz, burovž*; s. auch **Leitstern**.
Cyperkatze, die, čanža (in U. K.), mačka, černopasasta, siva mačka.
Cypresse, die, cipresa, cipris, *russ.* kiparis.
Cytisus, der, Geißklee, bobovoik, zanoved.
Czako, der, čaka, čako.
Czar, der, car.
Czarenthum, das, carstvo.

D.

Da, *adv.*, als Umstandswort bezeichnend den Ort, d. i. an diesem Orte, hier, tu, tukej, tukaj, letú, tu le; da, d. i. an jenem Orte, dort, tam, tamkej, tamkaj; da, da hast du es, na, tu imaš; in unmerklicher Bedeutung, wo es tonlos ist u. mehr zur Rundung der Rede dient, bleibt es im Slovenischen unübersetzt, z. B. wer da hat, was da ist, kdor ima, kar je; da sehet ihr wieder, meine Lieben, pa le spet vidite, ljubi moji; da wirst du nicht viel ausrichten, v tej reči, tako, v tem ne boš mnogo opravil; wer da, kdo je; hier stand ich, da standst du, tu sem jez stal, tam pa ti, tukej sim stal jez, tam pa ti; andeutend die Beziehung auf einen Ort, für wo, kjer, kder, z. B. ich will in ein Land reisen, da mich Niemand kennen soll, pojdem nekam, kjer me nihče ne bo poznal; er ist noch nicht da, ni ga še tukej; da sprach er zu ihm, tu, na to, takrat mu odgovori; wo euer Schatz ist, da ist —, kjer je vaš zaklad, tam je —; von da weiter, d. i. von hier, od tod daljej; d. i. von dort, od tam daljej; es vergeht kein Tag, da ich nicht für dich bete, ne mine dan, de bi za te ne molil; beziehend auf die Zeit, für alsdann, takrat, tu, tadaj; da werde ich weinen, takrat bom jokal; da soll schon Rath werden, temu se bo že pomoglo; hie und da, tu pa tam, kje kod, sem ter tje; da oder dort, tu ali tam, tam ali tam; da hinauf, tu gori; als bloßes *relativum* der Zeit, kadar, ko; in dem Augenblicke, da —, v tem trenutku, hipu, ko, kadar —; *conj.*, als Bindewort, für als, kadar, kdar; ist im Nachsatze ein zweites da, so bleibt es im Slovenischen zierlich weg, oder kann es wegen eines Nachdruckes mit takrat, tu gegeben werden; als die Sonne aufging, da ging er, kadar je solnce iz za gore šlo, izhajalo, takrat gre, oder gre on; da er sah, daß alle Mühe vergebens ist, beschloß er, ko je vidil, oder nach Einigen auch, jedoch ohne Vorgang in andern slav. Mundarten, viditi, de ves trud je zastonj, zavman, sklene; für weil oder nachdem, ker; da er ihn einmahl gehört hat, so will er nun niemanden —, ker je enkrat slišal njega, neče nikogar več; einen Gegensatz bedeutend für obgleich, indem, anstatt, ko, kjer; du lachst, da du weinen solltest, so smejaš, ko oder kjer bi imel jokati, smejaš se, pa bi se imel jokati; die Bedingung bedeutend, für wenn, ker; da es also sein mußte, ker je moglo tako biti; da doch čeravno, ako ravno; s. **Obschon**.
Dabei, *adv.*, eine Gegenwart im eigentlichen Sinne bedeutend, poleg, zraven, zravno, vpričo, nazoče koga, česa; ich saß dabei, poleg, vpričo sim sedel, zravno bil; er will überall dabei sein, povsod hoče biti; es bleibt dabei, tako naj bo, pri tem ostane; ich bin dabei, jez sem pripravljen; ich war nicht dabei, mene tam, ondi ni bilo; dabei wird es nicht bleiben, tako več ne ostane; s. auch **Bewenden** lassen.
Dableiben, s. **Bleiben**.
Da capo, od konca, od kraja, še enkrat.
Dach, das, streha, krov, *coll.* ostrešje; von Stroh, slamnata streha, usf.; in Dach und Fach erhalten, preživiti, preskerbeti koga; einem aufs Dach geben, udariti, lopniti koga; da ist gleich Feuer im Dache, kar precej gori, preci mu zavrè, vre; einem auf dem Dache sein, sitzen, ojstro paziti na koga; Dach und Fach geben, pod streho vzeti, jemati; Dach aufsetzen, streho, ostrešje postaviti, postavljati; das Dach decken, pokriti, kriti; unter einem Dache wohnen, pod eno streho, v eni hiši, skup prebivati.
Dachbalken, der, s. **Dachschwelle**, **Querbalken**.
Dachboden, der, podstrešje, ispa, strop, nahišje; s. **Boden**.

Dachdecker, der, krovec, pokrivač, auch strehar.
Dacheinfassung, die, am Strohdache, veternica.
Dachente, die, der kleine Taucher, (Colymbus minor), domača raca, direk (?).
Dachfahne, die, Wetterfahne, veternik, veternjak, petelin.
Dachfenster, das, lina, strešno okno.
Dachflechte, die, strešni lišaj; Strohdachflechte, kita.
Dachförmig, *adj.*, strehast, kakor streha, strehi podoben.
Dachforst, der, verh, sleme.
Dachfront, die, čelo.
Dachgeschoß, das, podstrešje.
Dachgesimse, das, podstrešno glavje.
Dachgesperre, das, strešje, vez, cimper*.
Dachhacken, der, hlapec.
Dachhammer, der, tesarsko kladvo.
Dachkäfer, der, mol pod streho.
Dachkammer, die, ispa, hiša, izbica pod streho, podstrešnica †.
Dachkehle, die, kot, žleb med dvema strehama, nach *V.* žlota.
Dachlatte, die, latva, letva, lata, prekla; die unterste Dachlatte, kapnica.
Dächlein, das, strešica, in U. K. krovec.
Dachlucke, das, s. **Dachfenster**.
Dachmarder, der, hišna kuna.
Dachmoos, das, strešni mah, krovna mahovina; s. auch **Dachflechte**.
Dachmulde, die, korito, maltnica za krovce.
Dachnagel, der, strešnik.
Dachnase, die, lina, linica.
Dachpfanne, die, žlebnik, korec.
Dachrecht, das, kap, pravica do kapa.
Dachreiter, der, nastrešni turnič.
Dachrinne, die, žleb, žlot.
Dachröhre, die, lijak, strešna cev, korito.
Dachs, der, (Ursus Meles), jazbec, (nach den übrigen slav. Mundarten jazvec).
Dachs-, in Zsbg., jazbecov, jazbečev.
Dachsbau, der, jazbina, jazba, jazbičeva luknja.
Dachschaube, die, škopnik.
Dachschiefer, der, skerl, od. škerl, und skerli *pl.*, s. auch **Schiefer**.
Dachschiefergebirge, das, skerlata gora.
Dachschindel, der, deska, skodla, strešnica, *pöln.* ščudla; von größerer Art, nach *V.* posnica.
Dachschwelle, die, senkrechter Balken, worauf der Dachstuhl ruht, drevo.
Dachseichel, die, podolgovat, podolgast želod.
Dächseln, *v. a.*, d. h. einen Dachs hetzen, dražiti jazbeca.
Dachsfalle, die, past za jazbece.
Dachsfänger, der, (pes) jazbičar.
Dachsfell, das, jazbičevina, jazbecova, od. jazbečeva koža.
Dachsfett, das, jazbičja, jazbičeva mast, tolšča, tolša.
Dachsfleisch, das, jazbičje, jazbičevo oder jazbecovo meso.
Dachsgabel, die, vile za jazbece.
Dachsgrau, *adj.*, jazbičastosiv, jazbičast.
Dachshaube, die, mreža za jazbice.
Dachshund, der, (pes) jazbičar.
Dachsin, die, jazbicinja, jazbičevka.
Dachsjagd, die, lov na jazbice.
Dachskriecher, s. **Dachshund**.
Dachsloch, das, jazbina; s. **Dachsbau**.
Dachspann, der, desčica, diljica, podložek, podtik.
Dachsparren, der, šperovec, škarnica, nach *V.* lemez.
Dachspitze, die, verh, greben; d. i. Dachstütze, drevo.
Dachsröhre, die, loknja jazbecova.
Dachsschmalz, die, s. **Dachsfett**.
Dachsschwarte, die, s. **Dachsfell**.
Dachstein, der, im Bergbaue, teme, črep, krovnica; s. auch **Dachziegel**.
Dachstroh, das, strešnica, škopa za streho.
Dachstuhl, der, oder, cimper*, strešni stol, klobuk, vez, podstrešina, nach dem *Russ.* stropilo.
Dachstuhlfette, die, Dachfette, ein wagerecht liegendes Holz, wodurch die Stuhlsäulen eines Daches oben verbunden werden, preklada, lemez, gew. glajt*, *russ.* pereklad.
Dachstuhlsäule, die, steber, kozel, drevo.
Dacht, der, s. **Docht**.
Dachtel, der, zaušnica, klofuta.
Dachteln, s. **Ohrfeigen**.
Dachtraufe, die, kap, kapilo, okap; das von dem Dache herabfallende Regenwasser, kapnica, strešnica; s. auch **Dachrinne**.
Dachtreppe, die, strešni steklas, steklas na strehi.
Dachung, die, kritje, krov, pokrivanje, pokritje; s. auch **Dach**, **Bedachung**.
Dachverbindung, die, veza.
Dachwerk, das, streha, krov, ostrešje.
Dachziegel, der, cegel*, strešnik, črep, črepica, opeka za streho; Hohlziegel, korci *pl.*, žlebniki *pl.*
Dachziegelartig, *adj.*, nach Art der Dachziegel übereinander liegend, luskast.
Dachziegelförmig, *adj.*, die Form der Dachziegel habend, črepam, strešniku podoben.
Dadurch, *adv.*, anzeigend durch diesen oder jenen Ort, tu skoz, tukaj skoz, tod; gehe mir nicht hierdurch, sondern dadurch, ne hodi mi tod, tukej skozi, ampak tu skoz; dort durch, tam, ondi skoz, onod; *fig.* ein Mittel, Werkzeug bedeutend, s tem, po tem, gem. skoz to.
Dafern, *conj.*, ako, če.
Dafür, *adv.*, za to; dafür halten, meniti; ich halte dafür, po moji misli je itd.; jedermann hält ihn dafür, vsak ga ima za taciga; er gibt sich dafür aus, on se dela, oddaje za taciga, on pravi, da je; Gott sei Dank dafür, bodi ga Bog zahvaljen; er sollte arbeiten, er spielt aber dafür, ne da bi delal, igra; gut stehen dafür, porok, mož biti, dober biti za kaj; ich kann nicht

dafür, ne morem kaj, jez nisim kriv; dafür gibt es kein Mittel, zoper to ga ni pomočka.

Dafürhalten, s. Dafür; das Dafürhalten, menjenje, misel.

Dagegen, *adv.*, als Umstandswort, d. i. dawider, nasproti, proti, zoper; gegen diesen, diese, dieses uss., proti temu, proti čemu, zoper to; dagegen hilft kein Mittel, ni ga leka, ni ga pomočka zoper to; dagegen sein, protiviti se čemu, upreti, upirati se čemu, zoper biti; ich habe nichts dagegen, ne branim, ne kratim se; dagegen geben, za to dati; dagegen halten, primeriti, primérjati kaj s čim; was ist deine Mühe dagegen, kaj je tvoj trud proti temu; dagegen handeln, nasproti delati čemu, ovirati kaj; *conj.*, ich habe Niemand beleidigt, dagegen vielen geholfen, nikogar nisim razžalil, ali marsikomu sim pomogel; er ist mein Feind, dagegen bist du mein Freund, on mi je sovražnik, ali ti si mi prijatel, ti pa, nasproti pak si ti moj prijatel.

Dagger, Daggert, der, brezova smola.

Daguerreotyp, das, dagerotip, svetlotisk†.

Dahangen, *v. n.*, na čem, kje viseti.

Daheim, *adv.*, doma.

Daher, *adv.*, von einem vorhergenannten Orte und *fig.* für daraus, od tod, od todi, od tam, od tamkej, od tamdod, od tam sem, od tukej, od tulej sem, od ontod; oft, besonders in der höhern Schreibart wird es mit Zeitwörtern der Bewegung ohne Beziehung auf einen vorhergenannten Ort, gebraucht, wo es im Slovenischen meist unübersetzt bleibt, z. B. des weisen Mannes Lehre fließt daher wie eine Fluth, modriga uk teče, oder mi teče kakor povodenj; aus dieser Ursache, daraus, z. B. es mag daher kommen, iz tega, od tega, zavolj tega, zastran tega, za tega voljo, zastran te reči je, od tod izvira; ich vermute es daher, zavolj tega se mi dozdeva; komm daher, lesem pojdi; du kannst dich daher nicht beklagen, ne moreš se tedaj pritožiti; eine Zeit daher, nekaj časa sem; bis daher, bis auf diese Zeit, dotle, do zdaj, doslej, dosorej, do sem; *conj.*, er hat seine Pflicht gethan, daher kann ich mich nicht beschweren, uss., dopolnil je svojo dolžnost, toraj, zatorej, za to se ne morem pritožiti.

Daherbeben, *v. n.*, pritresti (se), pritrepetati.

Daherblinken, *v. n.*, približčati, približati se.

Daherbrausen, *v. n.*, pribobneti, privršeti, privrešati.

Daherfahren, *v. n.*, pripeljati se, mogočno se voziti.

Daherkommen, *v. n.*, priti (pri-idem), usw., alle Zeitwörter, die mit daher zusammengesetzt sind und eine Bewegung von einem Orte zum Andern andeuten, wo also die Partikel daher nicht bloß die Vorstellung der Würde und Macht anregen soll, wie dies der Fall in dem Beispiele: er fährt daher (einher), wie ein Fürst, werden im Slovenischen ausgedrückt, wenn man dem einfachen Zeitworte noch die Partikel pri vorsetzt und anhängt, als: daherlaufen, priteči; daherrennen, pridreti; daherscheuchen, pripoditi; daherströmmen, prirobaniti, prirojiti usw.; s. auch Ankommen.

Dahero, s. Daher.

Daherwachsen, s. Aufwachsen.

Dahier, *adv.*, tukej, tukaj, tu, tuki, ravno tu, tu le, *serb.* ovde.

Dahin, *adv.*, tje, Sl. ta, tam, tamtje, *serb.* onamo; bis dahin, do tje, do tam, do ondod; dahin hinauf, tam, todisto gori; es ist schon mit ihm dahin gekommen, daß —, tako deleč je prišel, da —, do tega je prišel; er ist dahin, proč je, besser: po njem je, ob-nj je; es steht dahin, ob es wahr ist, kdo vé, je li res; seine Meinung ging dahin, je menil, mislil, da —; die Freuden sind dahin, minulo, prešlo je veselje; seine Bemühungen gehen dahin, zato se poganja, vleče, da bi —.

Dahinblühen, *v. n.*, ocvesti, ocvetati, veniti, giniti.

Dahinaus, *adv.*, tod, ondod.

Dahinbrausen, *v. n.*, odšumeti, šumeti.

Dahinbringen, *v. a.*, prinesti, nesti, nositi; ich habe ihn nicht dahin bringen können, nisim ga mogel napraviti, pripraviti, da bi —.

Dahineilen, s. Hineilen, Vergehen.

Dahinfahren, *v. n.*, oditi, odhajati, umreti, zginiti.

Dahinfallen, s. Hinfallen.

Dahinfliegen, *v. n.*, die Zeit fliegt dahin, čas leti, teče.

Dahinfließen, s. Verfließen.

Dahingeben, *v. a.* u. *r.*, darovati, izročiti kaj.

Dahingegen, *adv.*, ali, nasproti pak, pak, pa, temu nasproti.

Dahingehen, *v. n.*, oditi, tjo iti, *fig.* umreti, preseliti se v večnost.

Dahingleiten, *v. n.*, odpeljati se, odleteti.

Dahinhaben, s. Weghaben.

Dahinlaufen, *v. n.*, odteči, odtekati, tje teči, bežati.

Dahinleben, *v. n.*, tje v nemar živeti; gem. v en dan živeti.

Dahinmüssen, *v. n.*, er muß dahin, mora tje iti, poginiti.

Dahinnehmen, *v. a.*, k sebi vzeti, odvzeti.

Dahinquellen, *v. n.*, teči (kam).

Dahinraffen, *v. a.*, pokositi, zgrabiti, pobrati, vzeti.

Dahinrauschen, *v. n.*, odšumeti, tjo šumeti.

Dahinreißen, *v. a.*, seboj potegniti, pognati (kam).

Dahinrücken, *v. a.*, odmakniti, pomakniti.

Dahinscheiden, s. Hinscheiden.

Dahinschießen, *v. n.*, tje šinjiti, švigaiti, smukniti.

Dahinschlafen, *v. n.*, zaspati, skleniti.

Dahinschlüpfen, *v. n.*, zmuzniti se (kam).

Dahinschmachten, *v. n.*, medleti, mreti, giniti.

Dahinschmelzen, *v. n.*, raztajati, tajati se, topiti se, kopneti.

Dahinschwinden, s. Schwinden.

Dahinsein, *v. n.*, er ist dahin, preč je, ob-nj je, po njem je.

Dahinsinken, *v. n.*, ovehniti, pasti, zverniti se; s. auch Hinsinken.

Dahinsprengen, *v. n.*, odjahati, odjezditi, oddirjati, odpeketati.

Dahinstehen, *v. n.*, es steht dahin, ne ve se, kdo ve, ali bo kaj itd.; das steht noch dahin, ta še ni gotova, dvomljivo, negotovo je.

Dahinstellen, *v. a.*, tje postaviti, deti; ich lasse es dahin gestellt sein, ob, ne rečem, ali, ne povedati svoje misli, nerazločeno pustiti.

Dahinsterben, *v. n.*, pomreti, mreti.

Dahinstreifen, *v. n.*, dotakniti, dotikati se koga, česa.

Dahinstürmen, s. Hinstürmen.

Dahinstürzen, *v. n.*, telebiti, zverniti se, zvaliti se kam; s. Hinstürzen.

Dahintaumeln, *v. n.*, opotekaje se kam oditi, iti, vertoglaviti.

Dahinten, *adv.*, zad, zadej, zatim, za čim; dahinten bleiben, zadej ostati, ostajati.

Dahinter, *adv.*, zad, zadej, za tem, za unim, za čim; dahinter kommen, spaziti, opaziti kaj; ich will schon dahinter her sein, hočem paziti, gledati; da steckt ein Betrug dahinter, tu bo kaka goljufija (skrita, ticala); es ist nichts dahinter, ni nič posebniga v tem.

Dahinwellen, *v. n.*, zveniti, veniti.

Dahinziehen, *v. n.*, odriniti, odhajati; s. auch Hinziehen.

Dahlbord, der, d. i. Lehne am Geländergang und das äußerste der Schiffbekleidung, slonik na ograji.

Dahlen, *v. n.*, otročji biti, norčevati, otročevati; s. auch Tändeln.

Dahlig, *adj.*, otročji.

Daktyliografik, die, daktyliografika, umetnija, kako kamene za perstane izrezovati.

Daktylisch, *adj.*, daktilsk.

Daktyliothek, die, nabira pečatnikov.

Daktylos, der, daktil.

Daliegen, *v. n.*, tu ležati, ondi ležati.

Damahlig, Damalig, *adj.*, tadašenj, tadanj, tacasen, tistokraten, takraten, auch ondašenj.

Damals, Damals, *adj.*, tadaj, takrat, ondaj, tačas, tistikrat.

Damast, der, damast, damask, damašek, *russ.* kamka.

Damastartig, *adj.*, damaskast.

Damasten, *adj.*, damasten, damaškov.

Damastmacher, weber, der, damastar, damaškar.

Damaststuhl, der, damaškove statve.

Damastweber, s. Damastmacher.

Damaszenerarbeit, die, damaščansko delo, *russ.* nasečka (zolotom ili serebrom).

Damaszenerklinge, die, damaščanka, *serb.* demeskinja.

Damaszenerpflaume, die, damaščanska sliva.

Damaszenerrose, die, damaščanska vertnica.

Damaszenerstahl, der, damaščansko jeklo.

Damaszenertraube, die, die man am Stocke trocknen läßt, welche die besten Rosinen geben, damaščanski grojzd.

Damasziren, *v. a.*, damaskovati, *russ.* nasékat (zolotom ili serebrom), *poln.* demaškovač.

Damback, s. Damhirsch.

Dambrett, s. Damenbrett.

Dame, die, gospa; im Karten- und Schachspiele, kraljica, dekla, baba; im Damenspiele, dama.

Damen-, in Zshg. gospinski.

Damenbrett, Dambrett, das, das Spiel, die Dame, dama, damnica, labora, *böhm.* vrhovnice, *russ.* šašečnaja doska; Dame spielen, damati, damo vleči.

Damenkleidermacher, der, ženski krojač.

Damensattel, der, žensko sedlo.

Damenspiel, das, damanje, dama.

Damenstein, der, damnik, damski kamen, kamen v dami, *russ.* šaška.

Damentuch, das, polsuknoſ.

Damhirsch, der, (Cervus dama), sernjak, (Fray. Fauna), šarenjak, jelendama; nach *M.* poljelen polserna, *russ.* lanj.

Damhirschkuh, die, košuta dama, šarinjakinja.

Dämisch, *adj.*, aboten, klamast, bedast, norljav, s. auch Albern.

Damit, *adv.*, anzeigend, (mit diesem, dieser uss.), s tem, s to, s temi; damit hat er bewiesen, s tem je spričal; beziehend, mit demselben, derselben, z njim, ž njo; mit welchem, welcher, s kterim, s ktero; ich habe keine Güter, aber mein Bruder ist damit überladen, jez nimam blaga, moj brat pa je ž njim obložen; man gab ihm einen Verweis, und ließ ihn damit laufen, posvarili so ga, in s tem izpustili; nimm den Stab, damit du Wunder thun sollst, vzemi palico, s ktero boš delal čudeže; nur heraus damit, le ven, kar imaš, le daj, le reci; *conj.*, da, de, da bi; ich wollte bitten, daß Sie es thäten, damit ich es nicht müßte, prosil sim vas, storite to, da meni ne bo treba.

Dämlich, s. Dämisch.

Damm, der, jéz, zagraja, nach *M.* auch ježa, *serb.* gat; Erddamm, nasip; (Perinaeum), medsredek; dem Wasser einen Damm entgegensetzen, vodo zajeziti, vodo jeziti, vodi graditi, *serb.* zagatiti; einen Damm machen, jeziti, jez delati.

Dammbau, der, grajenje, delanje grajo, nasipa.

Dammbruch, der, predor v graji, predor nasipa, verzelj v jezu; in Folge des Dammbruches, ker je voda jez prederla, pretergala.
Dammeln, *v. n.*, budaliti; s. Tändeln.
Dämmen, *v. a.*, eigentlich jeziti, graditi, jez, grajo, nasip delati; wann sich das Eis stemmet, werden die Wasser gedämmt, kadar se led vpre, jezi, gati vodo; s. auch Schlemmen; *fig.* uderžati, uderžavati.
Dammerde, die, (humus), perst, živa, rodovitna zemlja, gnjilovica, černa zemlja, *russ.* černozem; zur Dammerde werden, spersteneti, persteneti; Erde zum Dammbau, zemlja za nasipe, nasipnica.
Dämmerglück, das, zora sreče.
Dämmerhell, *adj.*, mračen.
Dämmerig, *adj.*, mračen, somračen; dämmeriges Wetter, mežavo, temačno vreme; dämmerig werden, tmačiti se, temniti se, oblačiti se.
Dämmerlich, *adj.*, mračnat, mraku podoben.
Dämmerlicht, das, temačna, mračna svetloba.
Dämmern, *v. i. u. n.*, vor Aufgang der Sonne, es dämmert, der Tag dämmert, dani se, prizarja, zori se, svita se; s. auch Anbrechen; nach Untergang, mračí se, temni se, mrak prihaja; *v. a.*, pomračiti, mračiti.
Dämmernd, *adj.*, in höherer Schreibart, tamen, tamoten, tamnoten; eine dämmernde Hoffnung, tenko, majhno upanje.
Dämmerstrahl, der, temni žar, žarek.
Dämmerung, die, Morgendämmerung, zor, svit, svitanje; Abenddämmerung, mrak, somrak; in der Dämmerung, o mraku, v mraku, kadar se pomračí, kadar se jame mračiti.
Dämmerungsfalter, s. Abendfalter.
Dämmerungszeit, s. Dämmerung.
Dammfuß, der, dno (od) nasipa.
Dammholz, das, basavnik, tolček†.
Dammmeister, der, nasipni mojster.
Dammstock, der, kol, jezokaz†.
Dammtheiler, der, delivec jeza, graje.
Dammweg, s. Chaussee.
Dammweide, die, rakita, verbina, mačkovje.
Dämon, der, bes, hudoba, hudi, zli duh.
Dämonisch, *adj.*, obseden, besen.
Dämonologie, die, nauk od duhov.
Dampf, der, dicker Rauch, dim, kad, hlup, puh, *altsl.* čad; d. i. Dunst, par, sopar, hlap, soparica, sopuh, sopih; von der Sommerhitze an den Bergen, čad (čadí se) in U. K.; schweres Athemhohlen, naduha, siga, nach *V.* auch zavpuha; er ist ein Hannsdampf, vetrogonja, vetrogonjast je; schädlicher, eingesperrter Dunst, čad, *poln.* zaduh; s. auch Verdruß.
Dampfauflösung, die, parna raztoplina.
Dampfbad, das, parna, ruska kopel.
Dampfboot, das, parobrod†, *russ.* parohod.
Dampfen, *v. n.*, dicken Dampf geben, kaditi se, dim dajati, čaditi se, hlapeti, dimiti se; sein Pfeifchen dampfen, piti tobak.

Dämpfen, *v. a.*, einen Aufruhr, zadušiti, udušiti, dušiti, ugasiti, ukrotiti punt; ein Feuer, ugasiti, pogasiti, gasiti; d. i. hintertreiben, uženem, ugnati, uganjati; einen Vogel, (bei den Jägern), zapreti, v tamo deti; in der Küche Obst, z. B. Aepfel dämpfen, jabelka v soku peči, pražiti; Fleischspeisen, čmažiti, tenfati*. (*russ.* dušit, parit); den Ton eines Instrumentes, nach *M.* pomičiti, omičiti, mičiti, zamolkniti; den Zorn, utolažiti, potolažiti; s. auch Besänftigen; den Muth dämpfen, perutnice spodrezati, pristriči komu; mit gedämpfter Stimme, z zamolklim glasam.
Dampfer, der, parobrod†.
Dämpfer, der, die Lichter auszulöschen, gasivnik, gasilo; bei musikalischen Instrumenten an der Geige, glavnik, tažilo.
Dampfförmig, *adj.*, parast, paru, sopuhu podoben.
Dampfhorn, s. Dämpfer.
Dämpfig, *adj.*, nadušljiv, hlapen, čaden, sigav.
Dämpfigkeit, die, nadušljivost, naduha, siga.
Dampfkessel, der, hlapon†, hlapnik.
Dampfkraft, die, parna moč, parnost.
Dampfkugel, die, dimnica, hlapnica.
Dampfloch, das, dušek, oddušek, hlapnica.
Dampfmaschine, die, parna mašina, *böhm.* parni stroj.
Dampfmesser, der, paromér†.
Dampfmist, der, parni gnoj.
Dampfmühle, die, parni mlin.
Dampfnudel, der, oparjeni rezanci, svalki, (rezani) oparjeni nudeljni*.
Dampfpumpe, die, parna tromba.
Dampfqualm, der, gost dim, čad.
Dampfröhre, die, parna cev.
Dampfschiff, das, parobrod†, parna ladija.
Dampfschifffahrt, die, parobrodstvo†.
Dampfschifffahrtsvertrag, der, parobrodstvena pogodba†.
Dampfwagen, der, parovoz†, parni voz.
Dampfwerk, s. Dampfmaschine.
Damspiel, s. Damenspiel.
Damthier, das, košuta dama.
Damtiegel, der, Kreisel, volk.
Danach, s. Darnach.
Daneben, *adv.*, dannebst, poleg, zravno (česa), pokraj; gleich daneben, tik; d. i. überdieß, zugleich, verh tega, zravno tega, razun tega, memo tega, pri tem, tudi; daneben gießen, zraven, po strani izliti.
Dängeln, s. Dengeln.
Danieden, *adv.*, tu doli, tam doli, ondi doli.
Danieder, *adv.*, für nieder, doli, für zu Boden, na tla, na tleh, na zemlji.
Daniederbeugen, *v. a.*, prikloniti, prigniti; s. Niederbeugen.
Daniederbrechen, *v. a.*, podreti, razdreti, streti, razrušiti; s. Niederbrechen.
Daniederfallen, *v. n.*, pasti, cepniti, pocepati.

Daniederkommen, s. Niederkommen.
Daniederliegen, *v. n.*, krank, bolan ležati, bolovati; der Handel liegt danieder, kupčija slabo gre.
Daniederschlagen, *v. a.*, ob tla trešiti, trešćiti, telebiti.
Daniedersinken, s. Niedersinken.
Daniederwerfen, *v. a.*, vreči, trešiti, trešćiti ob tla. usf.
Dank, der, zahvala, hvala; Dank sagen, zahvaliti, hvaliti za kaj; Gott sei Dank, hvala Bogu, bodi ga Bog zahvaljen, slava Bogu; zu Dank machen, zadovoliti koga, ugoditi komu, storiti po godi, želji, volji; Dank wissen, hvaležen biti; er nahm es zu Danke an, dobro se mu je zdelo, dopadlo mu je, tausend Dank dafür, bodi zahvaljen, hvala ti stokrat.
Dank-, in Zsz., zahvalin.
Dankadresse, die, zahvalno pismo.
Dankaltar, der, oltar v zahvalo, zahvalni oltar.
Dankamt, das, zahvalitva, zahvalitev, zahvala, zahvalno opravilo, zahvalna maša.
Dankbar, *adj.*, hvaležen, zahvalen; sich dankbar beweisen, skazati, pokazati se hvaležniga; *adv.*, hvaležno, s hvaležnostjo.
Dankbarkeit, die, hvaležnost, zahvalnost.
Dankbarlich, s. Dankbar.
Dankbeflissen, *adj.*, zahvalen, hvaležen, prehvaležen.
Dankbegierde, die, zahvaljivost.
Dankbegierig, *adj.*, zahvaljiv.
Dankempfindung, s. Dankgefühl.
Danken, *v. n.*, zahvaliti, zahvaljevati se komu, hvaliti koga za kaj; einem etwas zu danken haben, imeti komu za kaj zahvaliti se, hvalo komu dolžen biti; ich danke dafür, hvala Vam; Dank dirs Gott, Bog ti plačaj, Bog ti poverni; auf einen Gruß danken, nach dem *Serb.* odzdraviti, pozdrav vernuti; da dank' ich, lepa je ta, dobra bo ta.
Dankenswerth, *adj.*, hvale vreden.
Dankerfüllt, *adj.*, poln hvale, zahvalnosti, prehvaležen.
Dankerklärung, die, zahvala, zahvaljevanje.
Dankfest, das, zahvalni svetek, praznik, zahvalni dan.
Dankgebet, das, zahvalna molitev, zahvalnica.
Dankgefühl, das, čut, čustvo (čutstvo) hvaležnosti.
Dankgesang, der, zahvalno petje, hvalopev†.
Dankjubel, der, zahvalni vrisk.
Danklied, das, zahvalna pesem.
Danklos, *adj.*, nehvaležen.
Danknehmig, s. Angenehm.
Dankopfer, das, zahvalni dar, zahvalščina, zahvalšina.
Dankrede, die, zahvala, zahvalni govor.
Danksagen, s. Dank.
Danksagung, die, zahvala, zahvalnost.
Dankschreiben, das, Dankschrift, die, zahvalni list, zahvalno pismo, zahvalica.

Dankthätig, *adj.*, v djanji, z delam hvaležen.
Danktrunken, s. Dankerfüllt.
Dankverbunden, *adj.*, hvalo dolžen.
Dankvergessen, *adj.*, nezahvalen, nehvaležen.
Dankverpflichtet, s. Dankverbunden.
Dankwürdig, *adj.*, hvale vreden.
Dann, *adv.*, der Zeit, tedaj, onda, tačas, takrat; der Ordnung, potle, potlej, po tem, za tem, na to; dann, wenn, kadar —, oder auch takrat, kadar; dann und wann, časi, včasi, nekodkdaj, redkokdaj, časi ter časi, *serb.* kadkada.
Dannen, *adv.*, von dannen, odtod, od ondot, od tam tod, od tistod.
Dannenher, (veralt.), s. Daher.
Danno, s. Nachtheil.
Daran, *adv.*, an diesem, na tem, v tem, pri tem; an dieses, na to; an demselben, na tistem; an dasselbe, na tisto; woran, na kterim; nicht am Berge, sondern nahe daran, ne na hribu, ampak blizo njega; daran, d. i. am Berge herum gehen, po njem; schütte Wasser daran, uli vode na njega, od, nanj, daran habe ich genug, dosti mi je tega; die Arbeit ist leicht, doch geht er sehr schwer daran, delo je lahko, vender nerad se ga prime, loti, gre k njemu; er will nicht daran, neče se mu; es ist nichts daran, nič ni na tem, na tem ni resnice, to je za nič, ni nič vredno; was liegt mir daran, ob er es hat, kaj je meni zato, ali — oder kaj je meni mar, naj ima ali ne; du bist gut daran, ti si dober, tebi dobro streže, tebi kaže (sreča), tebi se dobro godi; daran gedenken, spomniti se česa; er ist übel daran, hudo se mu godi, je na zgubi, se mu utepa; sich daran machen, pričeti, začeti kaj, lotiti se česa, poprijeti se česa; du hast kein Recht daran, nimaš pravice na to, do tega; ich tadele das daran, to grajam, očitam na tem; ich habe meine Lust daran, na tem me to veseli, dobro se mi zdi, to mi dopade; daran kommen, na to priti, na kaj priti, na red, na versto priti; jetzt kommt er daran, zdaj njega zadene red, zdaj pride versta na-nj; daran sein, pri tem biti usf.; ich weiß nicht, wie ich daran bin, ne vem, pri čem sim; daran wirst du erkennen, na tem, po tem boš spoznal; sein Leben daran setzen, življenje zastaviti, postaviti, izročiti; er starb daran, umerl je za tem, *serb.* s toga; wenn ich anders recht daran bin, če se ne motim.
Darandenken, *v. a.*, pomisliti, misliti na kaj.
Daranfehlen, *v. n.*, manjkati česa.
Darangabe, die, ara*, kapara*; s. auch Daraufgabe.
Darangeben, *v. a.*, nadati, nadajati.
Darangehen, s. Daran.
Daranhalten, sich, *v. r.*, deržati se česa.
Daranhangen, *v. n.*, viseti na čem.
Dankehren, sich, *v. r.*, pomarati, marati za kaj, zmeniti se, roditi za kaj.

Darankommen, s. Daran.
Daranliegen, s. Daran.
Daranmachen, sich, *v. r.*, lotiti se, prijeti se česa.
Daranmögen, *v. n.*, er mag nicht daran, neče mu se.
Daranmüssen, *v. n.*, umreti; s. a. Daran.
Daransetzen, *v. a.*, zastavim, založim.
Darannsein, *v. n.*, pri čem biti; wenn ich recht daran bin, če se ne motim; er war nahe daran gefangen zu werden, malo da ga niso vjeli; s. auch Daran.
Darauf, *adv.*, auf diesem, dieser, na tem, na ti, na tej; auf dieses, na to, na tega, die Handwerker haben darauf (d. i. auf ihr Handwerk) gelernt, rokodelci so se učili svojiga dela; auf demselben, na tistem; auf dasselbe, na tisto; auf ihm, na njem; auf ihr, na nji; auf ihnen, na njih; auf ihn, sie, euch, na-nj, na njo, na vas; dies ist der Weg, darauf wandele, to je pot, po nji hodi; vier Wochen darauf, štiri tedne po tem; darauf d. i. auf etwas nicht achten, ne verjeti, zato ne dati žal besede; darauf ging der Krieg an, po tem, na to se je začela vojska; darauf ist es angelegt, na to je nastavljeno.
Darauf ausgehen, *v. n.*, naklepati to, streči na to, namérjati, kaniti to.
Daraufbestehen, s. Bestehen.
Daraufbinden, *v. a.*, navezati, navezovati, privezati, privezovati.
Daraufbringen, *v. n.*, siliti na kaj, priganjati, zahtevati.
Daraufolgen, *v. n.*, slediti, po tem priti, na kaj priti.
Daraufgabe, die, Agio, nadavek.
Daraufgeben, *v. a.*, eine Summe Geldes auszahlen, um den andern Theil zur Leistung zu verpflichten, aro* dati, nadati, nadajati, zaarati.
Daraufgehen, *v. n.*, sterben, umreti, konec, smert storiti, poginiti; wenn auch mein Vermögen darauf ginge, ako tudi moje premoženje gre, če bi me stalo tudi vse moje premoženje; aller Wein ist darauf gegangen, vse vino je pošlo, poteklo; es geht viel Stoff darauf, veliko robe je treba za to.
Daraufgeld, das, ara, nadel, nadavek (*Jan.*).
Daraufgießen, *v. a.*, uliti, ulivati na kaj.
Daraufhauen, *v. n.*, sekati, tleči po čem.
Daraufkommen, *v. n.*, zveditі kaj, domisliti se česa, naleteti na kaj, stakniti kaj; wie bist du darauf gekommen, kako ti je prišlo na misel.
Daraufliegen, *v. a.*, deti, djati, položiti na kaj.
Daraufwenden, *v. a.*, oberniti, obračati na kaj.
Daraus, *adv.*, aus diesem, dieser, uff., iz tega, iz teh reči; aus ihm, aus ihr, iz njega, iz nje; daraus wird nichts, iz tega ne bo nič, iz te moke ne bo kaše, ne bo kruha; daraus folgt, iz tega sledi; ich mache mir nichts daraus, nič ne maram za to, nič mi ne dé; das Land, daraus du gekommen, dežela, iz ktere si od. ki si iz oje prišel; ich weiß nicht, was ich daraus machen soll, v to reč se ne zvem, tega ne razumem, ne vem kako razločiti to reč.
Darben, *v. n.*, stradati, sirošiti, (gem. gabati), pomanjkanje terpeti, v potrebi, v sili biti, živeti v revščini, revšini, nach *M.* auch gladu streči.
Darben, das, potrebščina, potrebšina, pomanjkanje, stradež.
Darbepfarre, die, revna fara.
Darbieten, *v. a.*, ponuditi, nuditi, poonjati, (*altsl.* nuditi u. nąditi), pomoliti, moliti, podati, podajati, dajati; als *v. r.*, so viel als sich zeigen, es bietet sich mir eine gute Gelegenheit dar, lepo priložnost sim dobil, lepa prilika se mi podaja, udaja.
Darbringen, *v. a.*, prinesti, donesti, nesti, pokloniti kaj, izročiti, izročevati.
Darbringer, der, prinesec, izročivec.
Darbringung, die, donos, prinos, donašanje, prinašanje, poklon.
Darbung, die, revščina, revšina, uboštvo, siromaštvo, hudinščina, hudinšina auch jedinščina).
Darein, *adv.*, in diesen, in diese uff., v tega, v to; in ihn, sie, es, va-nj, v njo, v ono, va-njo; hinten darein, zad, zadej; darein willigen, privoliti v to; sich darein ergeben, vdati se v kaj.
Dareinfinden, s. Dareinschicken.
Dareingeben, *v. a.*, über die gehörige Zahl, Maß geben, navreči, nametati, pridati, pridajati.
Dareingehen, *v. n.*, das geht noch drein, to gre še sim, v to.
Dareinkommen, *v. n.*, vmes priti, overati; es kam etwas, ein Hinderniß darein, nekaj je prišlo vmes, nekaj se je pritaknilo.
Dareinlegen, sich, *v. r.*, sich ins Mittel legen, mešati se, vtikati se, vmes stopiti, braniti.
Dareinreden, *v. n.*, vmes govoriti, v besedo segati, stopati, prigovarjati.
Dareinschicken, sich, *v. r.*, zveditі, znajti se v kaj, privaditi se česa, izuriti se v čem.
Dareinschlagen, *v. n.*, vmes mahati.
Dareinstürmen, *v. n.*, prihrumeti, prihruti, prituliti, privihrati, prilomastiti.
Dargeben, *v. a.*, dati, podati, dajati, podajati, darovati, podeliti, pokloniti, deliti; sich dargeben, *v. r.*, zročiti se, tvegati se življenja za —.
Darhalten, s. Hinhalten.
Darin, *adv.*, in diesem, diesem, dieser uff., v tem, v ti od. v tej reči itd.; in ihm, in ihr, v njem, v nji, v njej; was ist darin, kaj je notri, v sredi; darin habe ich mich versehen, v tem sim se premotil.
Darkommen, s. Daherkommen.
Darlage, die, vloga, vložek, položeni dnarji.
Darlangen, s. Darreichen.
Darlegen, *v. a.*, pnložiti, polagati, postaviti, postavljati pred koga, pred oči postaviti, predložiti†; als beweisen, dokazati, dokazovati, doterditi; erklären, razjasniti, razložiti, razlagati, razkazati.

Darlegung, die, položba; als Beweis, dokaz, razložba, razlaganje.
Darlehen, Darlehn, das, **Darleihe**, die, juridisch richtig und in St. gebräuchlich, zajem, sonst posodilo, posojilo; ein Darlehen geben, s. Darleihen.
Darlehnen, (schlecht), s. Darleihen.
Darleihen, *v. a.*, (mutuo dare), v zajem, na zajem dati, dajati, sonst posoditi, posojati, posojevati, na pósodo dati, dajati.
Darleihensvertrag, der, zajemna pogodba.
Darleiher, der, zajemodavec†, (auch *russ.*), posodnik.
Darm, der, čevo, črevo, (*cfr. altsl.* črévo, venter); der dünne Darm, tanko čevo; dicke, nabrano, debele čevo; Grimmdarm (colon), danka, denka, kotnica; der Mast- oder Fettdarm, ritnik, mastno čevo, anštandiger, končnik, mastnica.
Darm-, in Zsbg., čevni, črevesni.
Darmbad, s. Klystier.
Darmbandwurm, der, črevna trakuljat.
Darmbeere, s. Sperberbaum.
Därmbein, das, lednа kost, lednica, nach dem *Poln.* bederna kost.
Darmbeinhöcker, der, kolek, (spr. kovk).
Darmbeize, die, strunarsko lužilo.
Darmbruch, der, kila; er hat den Darmbruch, počen, kilov, prejeden, pretergan je.
Därmchen, das, črevesce, črevce.
Darmdrüse, die, čevna slinavka.
Darmentzündung, die, črevesna vnetica.
Darmfell, das, (Mesenterium), pečica, (Peritoneum), čevna kožica, mrena okrog čev.
Darmfistel, die, čevna fistula, tečenje.
Darmgicht, die, nach *M.* črevesni protin, hudica (po čevih), kerč, derhavica, skernina v čevih, gem. črevobolj, črevogriz; s. a. Kolik.
Darmgichtig, *adj.*, črevobolen.
Darmgrimmen, das, ujeda, bodljaj; s. Kolik.
Darmhaut, die, čevna koža.
Darmjammer, s. Kolik.
Darmknochen, s. Darmbein.
Darmkrampf, s. Darmgicht, Kolik.
Darmkrümmung, die, ritnik.
Darmruhr, s. Ruhr.
Darmsaft, der, črevni sok.
Darmsaite, die, struna iz čev, auch *altsl.* iz črev.
Darmsaitenmacher, der, strunar; das Geschäft des Darmsaitenmachers betreiben, strunariti; dadurch erwerben, verlieren, pristrunariti, zastrunariti.
Darmsaugader, die, žila mlečnica.
Darmschabe, die, skubla.
Darmschleim, der, čevna, črevna žlema.
Darmschnitt, der, prerez črevesa, čevesna prereza.
Darmsilber, das, strunarsko sreberno svilo.
Darmspritze, s. Klystirspritze.
Darmspritzen, s. Klystiren.
Darmstreicher, der, škripač.
Darmstrenge, s. Kolik.
Darmverschließung, die, črevesna zapertija; s. Miserere.
Darmvorfall, s. Darmbruch.
Darmweh, s. Darmgicht.
Darmwurm, der, glista.
Darmzwang, der, Hartleibigkeit, tiščanje, tišanje; daran leiden, zapečen biti, zapeka se mu po črevih.
Darnach, *adv.*, nach diesem, dieser, demselben, derselben, po tem, po tej, po tistim, po tisti, potle; nach ihm, nach ihr, po njem, po njej; darnach sein, d. i. beschaffen, tak, taka, tako biti; sich darnach richten, achten, delati, ravnati se po tem; seine Kräfte sind nicht darnach, njegove moči niso temu primérne, ne dopuščajo, ne dopusté tega; gleich darnach, precej po tem, er strebt darnach, meri na to, poganja se za to; darnach es kommt, kakor kane, kakor pride; er fragt nichts darnach, ne mara nič zato, se ne zmeni, ne pomisli; er ist auch der Mann darnach, pa je tudi mož po tem.
Darnachachtung, die, etwas der Behörde zur Darnachachtung zustellen, naznaniti kaj gosposki, da se bo po tem ravnala.
Darneben, s. Daneben.
Darnieder, s. Danieder.
Darob, s. Darüber.
Darrbalken, der, od. **Dörrbalken**, sušivni tram, sušivnik†.
Darrband, s. Dörrband.
Darrbrett, das, sušivna deska, sušivnica.
Darre, die, die Handlung des Dörrens, sušenje, sušilo; die Darre vollenden, posušiti; als Krankheit, sušica; s. **Darrsucht**; der Ofen und das Gebäude mit demselben, sušivnica, *poln.* sušarnja.
Darr-, in Zsbg., sušivni.
Darrecken, *v. a.*, pomoliti, pomaljati, moliti, *serb.* pružiti, (=prožiti).
Darreichen, *v. a.*, podati, podajati, pomoliti, ponuditi, ponujati.
Darren, *v. a.*, posušiti, sušiti; Kupfer, pretopiti, pretapljati.
Darrfieber, das, sušica, merzlica v jetiki, sušici.
Darrgeld, das, sušnina.
Darrhaus, das, sušivnica.
Darrhürde, die, lesa.
Darrmalz, das, (im Gegensatze zu Luftmalz), na sušivnici sušeni slad.
Darrofen, der, pečnica, sušivna jama.
Darrsucht, die, sušica, suhotica, *serb.* suha bolest, sušica.
Darrsüchtig, *adv.*, sušičen, suholevast.
Darschießen, s. Darleihen.
Darsetzen, s. Vorsetzen.
Darstellbar, *adj.*, skazaven, predstaven†.

Darstellen, *v. a.*, pred oči postaviti, postavljati, predstaviti†, *chem.* samo za se pokazati; einem etwas darstellen, razložiti, dopovedati, razkazati komu kaj; jemandes Fehler darstellen, pokazati, odkriti, razodeti; abbilden, upodobiti, upodobovati, posnemati, *v. r.*, sich darstellen, pokazati, prikazati se, skazati se, odkriti se.

Darstellend, *adj.*, kazajoč, razodevajoč usf.

Darsteller, der, razloživec, kazavec, predstavljavec†, igravec.

Darstellung, die, razkaz, predstava†, razložba, popis.

Darstellungsart, die, razlaga, dopovedilo, način razlaganja, predstavljanja, dopovedovanja.

Darstellungsgabe, die, razlagovavnost, dopovedovavnost; dar, izurjenost kaj dopovedovati, popisovati, predstavljati†.

Darstellungskunst, die, popisovavnost, umetnost, kaj dobro popisati, pred oči postaviti.

Darstellungstrieb, der, nagon kaj razkazati, povedati, poučiti, predstaviti†.

Darstellungsvermögen, das, moč, zmožnost kaj skazati, razložiti, predstaviti†.

Darstrecken, *v. a.*, pomoliti, podati; Geld darstrecken, s. **Darleihen**.

Darthun, *v. a.*, dopovedati, dopovedovati, dokazati, dokazovati, doterditi, spričati, spričevati.

Dartragen, s. **Auftragen**.

Darüber, *adv.*, über dieses, über ihn, auf die Frage wohin, na to, nadnj, nanj, nad to; auf die Frage wo, über diesem, über ihm, na tem, na njem, nad tim, nad njim; *(trans)*, über dieses, über ihn, čez to, čez-nj, verh tega; während dem, v tem, med tim; länger, mehr im Gegensatze des darunter, više, prek, več, dalj, čez; darüber ist er hinaus, ne mara za to; darüber geht nichts, nič ni nad to, ni boljšiga, nima para; darüber beschwerte er sich, nad tim se je pritožil; darüber entstand der Streit, za to, zastran tega so se skregali; er hat darüber geschrieben, pisal je od tega, in den übrigen slav. Mundarten o tem; darüber bin ich Herr, tega sim jez gospodar; der Fluß ist breit, man hat eine Brücke darüber gebaut, daß man darüber gehen kann, potok je širok, naredili so most, de se čeznj more; darüber und darunter, vse križem, vprek; sich darüber machen, lotiti se česa; er hielt sich darüber auf, ustavljal se je nad tem; darüber breiten, prostreti po čem.

Darum, *adv.*, za to; da herum, krog tega, okoli tega; um das, po to; um deswillen, zavoljo tega, zastran tega, zarad tega, zatorej, zatoraj; als *conj.*, za to, zatoraj; darum bin ich gekommen, gebracht, ob to sim prišel, sim pripravljen, to sim zgubil; um denselben Ort herum, okoli; für diesen Preis, za toliko; es sei darum, es mag geschehen, verloren sein, es mag darum sein, naj bo, naj ti bo; es war ihm darum zu thun, to mu je bilo mar, zato mu je bilo kaj, gem. na tem mu je bilo ležeče; darum habe ich ihn geschickt, po to sim ga poslal; d. i. warum, za kar; ich würde viel darum geben, veliko bi dal, de bi —, ko bi —.

Darunter, *adv.*, unter dieses, pod to; unter diesem, pod tem; d. i. bei dieser Sache, pri tem; d. i. unter mehreren Dingen, unter diesen Personen, unter diesem, med tim; unter dieses, med to; unter ihm, ihnen, med njim, njimi; d. i. unter ihn, sie, es, pod-nj, njo, ono; d. i. unter ihm, für, pod njim, pod njo, vmes; d. i. unter dem Preise, weniger, wohlfeiler, pod, spod; darunter kann ich es nicht lassen, za manj, nižej ne morem dati; er leidet darunter, on terpi pri tem, zavoljo tega; darunter und darüber, s. **Darüber**; was versteht man darunter, kaj se s tem razumeva; Kinder von 10 Jahren und darunter, otroci od desetih in spod desetih let; er war nicht darunter, ni ga bilo med njimi, vmes.

Darunterbauen, *v. a.*, podzidati.

Darunterdrücken, *v. a.*, podtisniti.

Darunterlegen, *v. a.*, podložiti, podlagati.

Darunterrücken, *v. a.*, podmakniti.

Darunterstecken, *v. a.*, podtakniti, podtikati.

Darunterwälzen, *v. a.*, podvaliti.

Darwägen, *v. a*, odvagati, izvagati, navagati, odtehtati, iztehtati; s. auch **Vorwägen**.

Darweisen, s. **Vorweisen**.

Darwerfen, *v. a.*, vreči, zagnati komu kaj; s. **Vorwerfen**.

Darzählen, s. **Vorzählen**, **Aufzählen**.

Darzeigen, s. **Vorzeigen**.

Darzu, s. **Dazu**.

Das, to; welches, ktero, ki; das ist es, was ich fürchtete, te sim se bal; ta je, ki sim se je bal; s. übrigens **Der**.

Dase, s. **Bremse**.

Dasein oder **Daseyn**, *v. n.*, biti, tukaj biti, pričujoč biti; Existenz, bitje, bituost, *poln.* byt, istnienie; das Dasein haben, biti, bivati; s. auch **Gegenwart**; ohne mein Dasein, brez mene, ko mene ni bilo vpričo, vpričnost, nazočnost.

Daselbst, *adv.*, tukaj, ravno tukaj, tu, tuki; d. i. alldort, tam, ondi, tamkej, tam le, letam.

Daselbstig, s. **Dasig**.

Dasjenige, s. **Derjenige**.

Dasig, *adj.*, tukajšen, ondešen.

Dasitzen, *v. n.*, tu sedeti, ondi sedeti.

Dasmal, *adv.*, sedaj, zdaj, takrat, le takrat, to pot, za takrat, in St. toto, totokrat.

Daß, *conj.*, da, de, (*altsl.* da); ich wundere mich, daß er noch nicht hier ist, čudno se mi zdi, da ga še ni; es ist nun bald ein Jahr, daß er fort ist, kmalo bo leto, odkar oder

kar je odšel; ich rathe dir, daß du es nicht thuest, svetujem ti, ne delaj tega; moj svet je, da bi ti tega ne storil; ich sagte ihm, daß er kommen soll, rekel sim mu, da naj pride, da naj bi prišel; wir empfinden oft Schmerz, ohne daß wir wissen, daß es Schmerz ist, čutimo včasih žalost, ne vedoč, da je to žalost, oder in ne vemo, da —, oder ko ne vemo da, oder pa ne vemo da —, oder da si ne vemo, oder allenfalls brez zavesti da, nie aber brez da bi vedili, was unslavisch und unorganisch, da das Vorwort brez des Objektes seiner Einwirkung ermangelt, (nach *Pot.* hingegen wäre diese Redensart durch die Ellipse zu rechtfertigen, i. e.: brez „tega" da bi vedil): ich wünschte, daß es so käme, Bog daj, da bi (de bi, deb') tako bilo; daß ich dich nie gekannt hätte, da bi te nikdar ne bil poznal; daß Gott erbarme, da se Bogu usmili; auf daß es dir wohl ergehe, da ti bo dobro; daß ich wüßte, kar vem, kolikor mi je znano; zu geizig, als daß, preskop, da bi, kakor da bi; im Falle daß —, ako bi, če bi —; bis daß er kommt, dokler ne pride.

Dasymeter, das, gostomér.

Data, *pl.*, Daten, *russ.* dannoe (=dano), djanjske okoliščine, prigodki, data; s. auch **Thatsache**, **Angabe**.

Datiren, *v. a.*, dan in leto pripisati, zapisati, pristaviti, datirati, nach *V.* dnevati; nicht datirter Brief, pismo brez dneva; falsch datiren, lažnjiv dan pripisati.

Dativ, der, dajavni padež, sklon, dajavnik, tretji padež, sklon.

Dato, a dato Wechsel, menjica a dato, oddnevna menjica.

Dattel, die, palček, datelj, *russ.* finik.

Dattelbaum, der, dateljnovo drevo, palma.

Dattelbohne, die, dateljnov bob.

Dattelkern, der, dateljnova koščica, košica.

Dattelöl, das, dateljnovo olje.

Dattelpflaume, die, dateljnova sliva.

Dattelschnecke, die, dateljnov polž.

Dattelwald, der, dateljnov gojzd.

Datum, das, dan in leto; bis dato, do zdaj, do danes, do današnjiga dne; Datum den 1. Mai, dano, pisano 1. vcl. travna.

Daube, die, doga, dožina, *dim.* dožica, *serb.* duga, *böhm.* dužina; ein Faß in Dauben schlagen, razbiti sod.

Daubenhobel, der, strug.

Daubenholz, das, deske za doge, doge.

Däuchten, *v. i. u. r.*, es däucht mir (oder auch) mich, dozdeva se mi, kaže se mi, vidi se mi, zdi se mi, pozdeva se mi; mich däucht, dieß sei schön, to se mi lepo zdi; die Sache däucht mir gut zu sein, ta reč se mi dobra zdi; er däucht sich groß, méni, misli, da je kaj veliciga, ima, se šteje za kaj veliciga.

Dauen, *v. a.*, die Speisen, s. **Verdauen**; vom Fische, s. **Aufthauen**; gefärbtes Leder zubereiten, barvati, rudečiti, černiti usnje.

Dauer, die, terpež, terpečnost, obstanek; s. auch **Dauerhaftigkeit**; etwas auf die Dauer machen, kaj za terpež storiti, narediti, da terpi, da dolgo drži; es ist von kurzer Dauer, kratkiga terpeža je, ne terpi dolgo, ni dolgo terdno, ne drži dolgo; das ist von keiner Dauer, to nima obstanka, deržave; unser Leben ist von kurzer Dauer, naše življenje je kratko; von langer Dauer, dolg; s. auch **Dauerhaft**; auf die Dauer von 10 Jahren, na deset let, za deset let.

Dauerbar, s. **Dauerhaft**.

Dauergewächs, das, večletna rastlina, večletnica; von Früchten, z. B. Dauerapfel, jabelko, ki se ohrani, ki se da hraniti.

Dauerhaft, *adj.*, terpežen, terden, terpeč, nach dem *Serb.* dolgovečen; beständig, stanovit, stanoviten; eine dauerhafte Gesundheit, terdno zdravje.

Dauerhaftigkeit, die, terdnoba, terpežnost, terdnost, stanovitnost.

Dauerlos, *adj.*, neterpeč, nestanoviten, brez obstanka, brez terpeža, kratek.

Dauern, *v. n.*, terpeti, auch rabiti, *serb.* trajati, *böhm.* trvati; ausstehen, ertragen, prebiti, preterpeti, sterpeti, terpeti, prestati, obstati, ostati; lange ohne Essen dauern, dolgo ostati brez jedi; wie lange wird es noch dauern, doklej bo še terpelo, ostane tako; es dauert nicht lange, malo časa je preslo, je minulo; dieses Obst dauert lange, to sadje se dolgo ohrani; dauern, als *v. n.*, u. *i.*, er dauert mir, žal mi je za-nj, smili se mi; es dauert mich, žal mi je, težko se mi zdi; du dauerst mich, smiliš se mi; ich dauere ihn, milujem ga, smili se mi; sich keine Mühe, kein Geld dauern lassen, ne marati za trud, za denarje.

Dauernd, s. **Dauerhaft**.

Dauerpflanze, s. **Dauergewächs**.

Daum, s. **Daumen**.

Däumchen, das, palček.

Daumen, der, pale, palce, *altsl.* pal'o; an einer Welle, motoroga; an der Stampfe, ročica, pale, palčnik; einem den Daumen halten, komu v roko streči, na roko biti; einem den Daumen drehen, prilizovati se komu; einem den Daumen aufs Auge setzen, berzdati koga, ostro deržati; eines Daumens breit, palce širok.

Daumenbeuger, der, vklanjavka palcova†.

Daumenbreit, *adj.*, palc širok.

Daumendick, *adj.*, palca debel.

Daumendreher, der, prilizovavec, hlinec, lizun.

Daumendrücker, der, auf der Klinke, kljuka, lopatica.

Daumeneisen, das, bei Drahtziehern usw., palčnik.

Daumenleder, das, Daumenring, bei den Schustern, palčnik.

Daumenring, s. **Daumenleder**.

Daumenschraube, das, **Daumenstock**, der, lesice, palčnice *pl.*

Daumenstrecker, der, stegnivka palcova.

Daumenwelle, die, motorožno vreteno; in der Stampfmühle, stopno vreteno.

Däumling, der, palčnik; ein kleiner Mensch, palček.
Daune, s. Flaumfeder.
Daus, das, von deux, zwei, dvojka; d. i. das Aaß, enklja, svinja.
Dauphin, der, Dofên.
Davidsgerste, die, s. Davidskorn.
Davidsharfe, die, Davidova plunka, harpa.
Davidskorn, das, (hordeum coeleste), egiptovski ječmen, nebeški ječmen.
Davon, *adv.*, von diesem, dieser, od tega, od te, od te reči, od teh reči, iz tega; von ihm, von ihr, od njega, od nje; davon, d. i. weg, v kraj, proč, auch vstran; die Zeitwörter mit dem Vorworte od machen dieses Umstw. im Slovenischen oft entbehrlich, z. B. der Haufen ist noch ganz, es ist noch nichts davon genemmen, kup je še cel, nič ni odvzetiga; ich hüthe, damit nichts davon gestohlen werde, varujem, da se ga nič ne odkrade; vier davon, d. i. von ihnen, njih štirje; seine fünf Sachen zusammenpacken und davon eilen; šila iu kopita pobrati in oditi, iti; davon ist mir nichts bekannt, za to, od tega jez nič ne vem; nicht weit davon, ne deleč proč, ne deleč od njega (n. pr. mesta); davon hat man nichts gehört, od tegá (nach den übrigen slav. Mundarten o tem) se ni nič slišalo.
Davonbleiben, s. Ausbleiben.
Davonbringen, *v. a.*, odnesti, dobiti.
Davoneilen, *v. a.*, proč hiteti, pobrati se, odnesti jo naglo.
Davonfahren, *v. n.*, odpeljati se, odriniti.
Davonflattern, *v. n.*, odferfrati, odferleti, odferčati.
Davonflicgen, *v. n.*, odleteti, odferčati.
Davonfliehen, *v. n.*, pobegniti, odbežati.
Davonführen, *v. a.*, odpeljati.
Davongehen, *v. n.*, oditi, odhajati, skrivaj se pobrati, uiti.
Davonhelfen, *v. n.*, proč pomagati.
Davonhetzen, *v. a.*, oddrastiti, odščevati, odševati.
Davonhinken, *v. n.*, odšantati, šantati kam, odbendati.
Davonhüpfen, *v. n.*, odskakati, odskakljati, proč skakljati.
Davonhuschen, *v. n.*, zmuzniti, smukniti proč.
Davonjagen, *v. a.*, odgnati, odtirati, pregnati, izgnati, odpoditi.
Davonkommen, *v. n.*, oditi, iziti, izviti jo, odnesti jo; mit dem Leben davon kommen, odnesti glavo, rešiti se; wohlfeilen Kaufes davon kommen, brez škode proč priti, odkrižati se; er wird nicht mehr davon kommen, ne ozdravi več.
Davonkönnen, *v. n.*, moči oditi.
Davonkriechen, *v. n.*, odlesti, odlaziti.
Davonlassen, s. Ablassen.
Davonlaufen, *v. n.*, odteči, oddirjati, odbežati, odleteti, pobeguiti, pobrisati, uliti jo.
Davonmachen, sich, *v. r.*, uiti, pobrati se, zmuzuiti se, proč smukniti.
Davonmüssen, *v. n.*, morati oditi.
Davonreisen, *v. n.*, odriniti, napotiti se, oditi na pot.
Davonreiten, *v. n.*, odjezditi.
Davonrennen, *v. n.*, oddirjati, odderkati.
Davonrudern, *v. n.*, odveslati.
Davonschleichen, *v. n.*, ukrasti se, zmuzniti, zmuzati se, odnesti kopita, peto, potegniti jo, nach *M.* auch miniti, *serb.* mununti.
Davonschießen, *v. n.*, proč šiniti.
Davonschwimmen, *v. n.*, odplavati.
Davonsprengen, *v. n.*, odderkniti, odderkati, odklisati.
Davonspringen, *v. n.*, odskočiti, uskočiti.
Davontraben, *v. n.*, oddirjati.
Davontragen, *v. a.*, odnesti, unesti; den Sieg davontragen, premoči, premagati, zmagati koga; eine Krankheit davontragen, nalesti bolezen; Schande davontragen, pasti v sramoto.
Davontrippeln, *v. n.*, odkobacljati, odskakljati.
Davontreiben, s. Wegtreiben.
Davonwollen, *v. n.*, hoteti oditi.
Davonziehen, s. Wegziehen.
Davor, *adv.*, vor diesen, diese, dieses, pred tega, pred to, pred to; vor diesem, dieser, pred tem, pred to; vor demselben, vor ihn, ſie, prednj, pred njo; vor demselben, vor ihm, ihr, prod njim, pred njo; wie kann ich sehen, du stehst davor, kako čem viditi, ko pred njim stojiš; du trittst davor, (z. B. das Licht), pred njo stopiš; du kannst nicht durch die Thür, denn es hängt ein Schloß davor, ne moreš skoz vrata, ker taška (ključavnica) na njih visi; da sei Gott vor, tega nas Bog varuj; s. a. Behüten; sich davor hüthen, fürchten, tega se varovati, bati; ich kann nicht davor, s. Dafür; er hat einen Eckel davor, to se mu gadi, studi, gnjusi, davor fliehe ich nicht, pred tem ne bežim.
Dawider, *adv.*, wider diesen, diese uff., proti temu, proti tej, zoper tega, zoper to itd.; wider denselben, proti njemu, proti nji, proti njej; ich bin nicht dawider, nisim nasproti, nimam nič proti temu, ne ustavljam se, ne kratim se; sich dawider anflehnen, setzen, spreti se, sprotiviti, protiviti se, gem. nasproti postaviti se; s. auch die betreffenden Zeitwörter und das Wort Wider.
Day oder **Dey**, der, dej.
Dazu, *adv.*, zu diesem, dieser uff., k temu, k ti, k tej; zu demselben, derselben, k njemu, k nji; man sagt noch dazu, pa še pravijo; die Zeitwörter mit dem Vorworte pri machen im Slovenischen das k oft überflüßig, z. B. thue es dazu, prideni mu; eine Endursache bedeutend, za to; dazu daß, zato, da —; ago, thue dazu, podvizaj, pudvizaj se, glej, trudi se, prizadevaj si, skerbi; eine Vermehrung bedeutend, poverh, z. B. den Acker und die Höhle dazu, njivo in jamo poverh; eine Begleitung bedeutend, zravno; dazu soll es nicht kommen, do tega naj ne pride; dazu haben

wir es eben, daß —, zato ga ravno imamo, da —; es kann Niemand dazu, nihče ne more do njega; was sagst du dazu, kaj praviš k temu, na to, kaj se ti zdi, kaj deš zastran tega.
Dazubringen, *v. a.*, pripraviti k čemu.
Dazugewinnen, *v. a.*, pridobiti, pridobivati.
Dazuhelfen, *v. n.*, pripomoči k čemu, do česa.
Dazukommen, *v. n.*, priti, zravno pritakniti se, pritegniti, pristopiti, pridružiti se, gem. zraven priti.
Dazulegen, *v. a.*, pridjati, priložiti.
Dazumal, s. Damals.
Dazurechnen, *v. a.*, prišteti, prištevati, (prirajtati).
Dazuschreiben, *v. a.*, pripisati, pripisovati.
Dazustossen, s. Dazukommen.
Dazuthun, *v. a.*, pridjati, pridevati, priložiti, prikladati.
Dazwischen, *adv.*, vmes, med tem, sred tega; er trat dazwischen, je stopil med nje; er ist dazwischen, med njimi, sred njih je; es kam etwas dazwischen, pritaknilo se je nekaj (kar mi je ubranilo); rede mir nicht dazwischen, ne segaj mi v besedo; man kann nicht einmal den Finger dazwischen bringen, še persta ni moči vmes vtakniti; sich dazwischen legen, biti srednik.
Dazwischenkunft, die, vtik, vtikovanje, posredovanje; wegen Dazwischenkunft eines Hinderniſſes unterblieb die Ausführung des Verbrechens, hudodelstvo ni bilo storjeno, ker je kak zaderžek vmes prišel.
Deballiren, s. Auspacken.
Debanquiren, *v. a.*, d. i. entbanken, posušiti, sprazniti, dobiti vso banko.
Debarquement, das, izlaga; s. auch Ausladung.
Debarquiren, *v. a.*, izložiti, izlagati; s. a. Ausschiffen.
Debatte, die, besedovanje, pričkovanje, prepir, razgovor.
Debattiren, *v. n.*, besedovati se, pričkati se, prepirati se.
Debauchiren, s. Schwelgen.
Debet, je dolžan, ima dati; das Debet, dolg.
Debit, das, prodaja; s. Absatz.
Debitiren, s. Verschleißen; med dolge zapisati.
Debitor, der, dolžnik.
Debloquiren, *v. a.*, oteti, osvoboditi, oprostiti, rešiti; s. auch Entsetzen.
Debut, das, (pervi) nastop.
Debutiren, *v. n.*, pervi nastop imeti, vpervic stopiti na igravnico, nastopiti.
Decade, die, desetnica; dekadišč, po deset.
Decadence, s. Verfall.
Decalo, das, usušek.
Decalogus, der, deset Božjih zapoved, Božje zapovedi.
Decampement, das, Entlagerung, dvig, odid iz tabora.
Decanat, das, tehantija.
Decanus, der, tehant, an der Univ., starašina, dekan.
Decem, das, desetina.
December, der, gruden, december, *poln.* grudzien, *böhm.* u. *serb.* prosinec, prošinac, *russ.* dekabr.
Decemvir, der, deseteričar, desetérnik.
Decemvirat, das, vlada deseterih.
Decennium, das, desetletje.
Decenz, die, spodobnost, pristojnost.
Decernent, der, sklepavec, razsojevavec.
Decerniren, *v. n.*, skleniti, odločiti, razsoditi; s. auch Entscheiden.
Dechant, s. Decanus.
Decharge, die, ustrel; s. auch Abladung.
Dechargiren, s. Abfeuern, Abladen.
Dechanei, die, tehantija.
Dechent, das, der Decher, desetek.
Dechiffreur, der, ugibovavec, uganivec (tajnopisja).
Dechiffriren, *v. a.*, uganiti, ugibati, razložiti, razlagati, brati (tajnopisje).
Dechsel, der, O. D., teslo.
Decidiren, *v. a.*, razsoditi, razločiti; s. Entscheiden.
Decidirt, s. Entschieden.
Decimal, *adj.*, desetin.
Decimalbruch, der, desetni drobec, desetna delina, *russ.* desjatičnaja drob.
Decimalmaß, das, desetna, desetična mera.
Decimalrechnung, die, desetična številba, (rajtba, račun).
Decimiren, *v. a.*, desetiti, decimovati, vsaciga desetiga izmed kriveov ustreliti, *poln.* dziesiątkować.
Decision, die, razsod, razsodek, razsodba; s. Entscheidung.
Decisiv, *adj.*, razsodin, razločin.
Decisum, das, s. Decision.
Deckbett, das, Tuchet, pérnica za odejo, tuhinja*, tuhnja*, nach *M.* auch plahuta.
Deckblatt, das, zaveznilo, zaslonilo, zakrivalo.
Decke, die, odeja; des Zimmers, Saales, strop, auch *altsl.* stropje; Tapete, zastor; d. i. ein Dach, od. eine dachähnliche Bedeckung, krov; Bettdecke, odeja, kolter*, *poln.* kołdra, *ital.* coltre; die Couverte, pogrinjalo; Tischdecke, pert, *dim.* pertič; die Pferdedecke, im Zimmer wollene Bodendecke, plahta; binsene, štorja; mit jemanden unter einer Decke stecken, v en rog trobiti; wir müssen uns nach der Decke strecken, moramo kakor moremo, nach dem *Poln.* meri se vsak s svojo pedjo; unter der Decke der Freundschaft, s. Deckmantel, Vorwand.
Deckel, der, pokrov, pokrovka, rena, pokrivača (auch krov an den Kisten und Särgen); Deckelchen, pokrovec, pokrovček; zum Anlehnen, z. B. ein Ofendeckel, zaslon; am Buche, platnica; am Feuergewehre, sprožnica.
Deckelband, das, vez pri pokrovcu, pokrovcova.
Deckelbrett, das, pokrivavnica.

Deckelfeder, die, eine Stahlfeder an den Schlössern der Schießgewehre, (sprožnično) pero.
Deckelglas, das, sklenica s pokrovam.
Deckelhaube, die, pokrivka.
Deckelkanne, die, verč, sklenica, golida s pokrovam.
Deckelkorb, der, jerbasóok, cajna, pletenica s pokrivalam.
Deckelmacher, der, pokrovkar, pokrovčar.
Deckelschnecke, die, nach *Šulek* vertni polž.
Deckelsieb, der, sito z dvema dnama, nach *V.* zapérčno sito, navezník, (rešeto, sito).
Decken, *v. a.*, pokriti, pokrivati; eines auf das andere ausbreiten, z. B. den Tisch decken, pogerniti, pogrinjati; auf oder um das andere als eine Decke, odeti, odevati; mit dem Mantel decken, ogerniti, ogrinjati s plajščem, s plajšem; ein Dach, Haus decken, pokriti, kriti; neu decken, prekriti; schützen, braniti, zaslanjati, zakrivati; verdecken, zakriti, prikriti, zakrivati; die Auslagen decken, založiti, zagerniti; den Wein decken, zakriti, zagerniti terte; die Anhöhe deckt das Haus, hribec zakriva hišo, (da je ni viditi); ich bin gedeckt, varen, dober, zavarvan, preskerbljen sim; gedeckte Schulden, zavarovani dolgovi; er kann die Schulden mit dem Hause nicht decken, hiša mu ne zaleže za dolgove; *v. r.*, sich decken, pokriti, pokrivati se, *fig.* zavarovati se.
Deckenflechter, der, pletač, rogožar, štorjoplet; der Decken aus Wolle verfertiget, plahtar, kocar.
Deckenflügel, der, an den Insecten, pokrovka.
Deckengemälde, das, stropna malarija, stropni mal, malanje na stropu.
Deckenmacher, s. Deckenflechter.
Deckenputz, der, stropni omet, stropna olepšava.
Deckenrechen, der, obešavnica.
Deckenriß, der, stropni ris, obris.
Deckenstück, das, ein Bildwerk an der Decke des Zimmers, besonders aus Mörtel, s. Deckengemälde.
Decker, der, der Dächer, krovec, strehar; der Tafel, pogrinjaver, pregrinjač.
Deckfedern, die, perutno pérje, krilne peresa.
Deckfisch, der, pisanica†.
Deckgang, der, mostnvž, hodišče, hodiše.
Deckgarn, das, s. Deckneß.
Deckkorb, der, jerbasček za mizno pripravo.
Decklage, die, zgornja plast.
Deckmantel, der, *fig.* odeja, zakrivalo, zagrinjalo, pretveza, *russ.* vid, predlog.
Deckmesser, das, bei den Kohlenbrennern, krivec, sekirica za graso.
Deckneß, das, zagrinjavna mreža.
Deckplatte, die, ploša, plošča, škril.
Deckrasen, der, rušina.
Deckreisig, der, grasa.
Deckstein, der, s. Deckplatte.
Deckung, die, kritje, pokrivanje; die Deckung der Schulden, zavarovanje varnost, varščina, varšina dolgov; der Festung, obramba, zaklomba, zaslomba.
Deckungsurkunde, die, zavarovavno pismo, izkazek.
Deckwachs, das, krovni vosek.
Deckwerk, das, zakrivalo, zaslanjalo.
Deckzeug, das, mizna priprava.
Declamation, die, lepo izgovarjanje, besedovanje, deklamacija.
Declamator, der, govornik, deklamator, *böhm.* krasorečnik.
Declamatorik, die, govorništvo, lepo govorstvo.
Declamatorisch, *adj.*, lepogovorsk.
Declamiren, *v. n.*, lepo govoriti, izgovarjati, deklamovati; gegen etwas declamiren, s. Eifern.
Declarant, der, oznanjavec, izrekovavec.
Declaration, die, izrek, izrečenje, naznanilo; s. Erklärung.
Declariren, s. Erklären.
Declinabel, *adj.* sklanljiv, sklanjaven.
Declination, die, Abweichung, odklon, odstop; Abänderung, sklanjanje, sklanja.
Decliniren, *v. n.*, abweichen, odkloniti, odklanjati se; *v. a.*, in der Sprachlehre, sklanjati.
Decliv, s. Abhängig.
Decoct, das, ovretek, oparek, prevretek; s. auch Absud.
Decollation, s. Enthauptung.
Decolliren, s. Enthaupten.
Decomposition, die, s. Zersetzung, Entmischung.
Decorateur, der, glodišči, gledišni malar.
Decoration, die, olepšanje, okinčanje, gledišča malarija; Abzeichen, poslavitno znamnje, poslavilo.
Decoriren, *v. a.*, lepotiti, kinčiti, kinčati(?); s. auch Ausschmücken; mit einem Abzeichen, poslaviti koga (z redam).
Decorum, das, s. Anstand.
Decouvriren, s. Entdecken.
Decret, das, sklep, odlok, dekret.
Decretalen, päpstliche Verfügungen, papeške povelja, papeški ukazi, dekretali.
Decretiren, *v. a.*, odločiti, ukazati, skleniti; s. auch Verfügen.
Dedication, die, posvetba, posvečenje, nach dem *böhm.* pripis (kake knjige).
Dediciren, *v. a.*, posvetiti, posvečevati, pripisati, pripisovati komu.
Dedit, plačal je.
Dedommagiren, s. Entschädigen.
Deducieren, *v. a.*, izpeljati, izpeljevati, razjasniti, razjasnovati.
Deduction, die, izpeljava, izpeljevanje, izvod, dokazovanje.
Defect, der, primanjkljej, nach den übrigen slav. Mundarten, nedostatek; Defect, als *adj.*, manjkljiv, pomanjkljiv, manjkav, nepopoln.
Defectbogen, der, manjkajoča, dopolnitna pola.
Defectiren, den Defect zeigen, pogreške odkrivati, očitati.

Defectiva, die, mangelhafte Zeitwörter, pomanjkljivi, nepopolni glagoli.
Defendiren, s. Vertheidigen.
Defension, die, im Kriege, bran, obramba, branitev; mit einer Rede, zagovor, zagovarjanje.
Defensionslinie, die, streljavna čerta od poteza.
Defensiv, *adj.*, braniven, odbojin; *adv.*, odbojno.
Defensivallianee, die, Defensivbündniß, das, odbojna zveza.
Defensivkrieg, der, odbojna vojska.
Defensor, der, branivec, zagovornik.
Deferent, der, tožnik, prisegodavec, kdor je komu prisego naložil.
Deferiren, *v. a.*, zatožiti, tožiti; den Eid auftragen, naložiti, nalagati, dati, dajati prisego.
Deficient, der, bolni duhovnik.
Deficit, das, primanjkljej, zmanjek; s. auch Ausfall.
Defile, s. Hohlweg.
Defiliren, *v. n.*, v redu pred kom priti, mimo iti.
Definiren, *v. a.*, einen Begriff, etwa oznaniti oder oznamnjati, oznamnjevati, okončati, okončevati, ukrojiti, *russ.* opredelit, *serb.* u. *poln.* označiti; s. auch Erklären.
Definition, die, etwa oznamba, okonček, ukroj.
Definitiv, *adj.* u. *adv.*, končen, naskončen, stanoviten, terden, končno, zaterdno.
Definitivfriede, der, poterjeni mir.
Definitivtractat, der, nakončna pogodba.
Definitor, der, dojočivec, voljivec, družnik samostanskih prednikov.
Defloration, s. Entjungferung.
Defloriren, s. Entjungfern.
Deformität, s. Mißgestalt.
Defraudation, s. Betrug, Schleichhandel.
Defraudiren, s. Betrügen, Schwärzen.
Degagiren, s. Entbinden.
Degen, der, cig, tenki meč; indem meč in allen slav. Mundarten Schwert bedeutet, *serb.* spada, *poln.* szpada, *russ.* špaga vom ital. spada; zum Degen greifen, za meč prijeti, meč popasti; den Degen ziehen, potrguiti, izdreti, izdirati meč, špado; einem den Degen abfordern, vzeti komu meč.
Degen-, in Zsgg., mečev, od meča, za meč, na meču.
Degenband, das, mečeva vez, kita.
Degeneration, die, popačba; s. Ausartung.
Degeneriren, s. Ausarten.
Degenfisch, s. Schwertfisch.
Degenflache, die, plosk, plošča, ploša mečeva; mit der Degenflache schlagen, s ploskam ob. derže meč na plosk udariti koga.
Degenförmig, *adj.*, meču podoben.
Degenfutter, das, nožnice, mečnica, *böhm.* u. *poln.* pochwa.
Degengefäß, das, deržalo na meču.
Degengehenk, das, Degentoppel, pas oder jermen za meč.
Degengriff, der, deržalo, deržak, ročica na meču.
Degenhieb, der, udarec z mečem.
Degenklinge, die, plošča, ploša, klinja*, *poln.* głownia.
Degenknopf, der, mečev gumb, mečeva glavica, *serb.* jabučica; er ist ein alter Degenknopf, je dober, pošten starček, je stariga zerna.
Degenquaste, die, s. Degenband.
Degenriemen, der, jermen od meča.
Degenschärfe, die, ojstro, ostrina meča.
Degenscheide, die, s. Degenfutter.
Degenschmid, der, mečar.
Degenspitze, die, ost, ert, ostri konec na meču.
Degenstich, der, vbod, zabod z mečem, od meča.
Degout, das, gnjus, gnjusoba; s. a. Ekel.
Degoutiren, s. Anekeln.
Degradation, die, odstava, znižba, ponižba; s. auch Herabsetzung.
Degradiren, *v. a.*, ponižati, poniževati, vzeti, jemati čast, odstaviti; s. auch Herabsetzen.
Dehnbar, *adj.*, raztegljiv oder raztezljiv, vlačen, potegljiv, nategljiv, vlačljiv.
Dehnbarkeit, die, raztegljivost, potegljivost, nategljivost, vlačnost, vlečljivost.
Dehnen, *v. a.*, in die Länge und Breite zugleich, potegniti, potezati, potegovati, nategniti, natezati, nategnvati, natezavati, raztegniti, pretegniti, in gewissen Fällen, nach *V.* auch razprojiti, projiti; ziehen, vleči; in die Länge allein, stegniti, stegati, stezati, stegovati, seine Glieder dehnen, ob. als *v. r.*, stegniti, stezati se; reden, stezati se, zvlekniti se, zlecati se; eine Silbe dehnen, zategniti, zategovati zlog, gedehnt, vlečen, zategnjen glas; *v. r.*, sich dehnen, d. i. lange währen, vleči se, dolgo terpeti.
Dehnton, der, naglasek, zategnjen glas.
Dehnung, die, zateg, poteg, zategovanje, potegovanje.
Dehnungszeichen, das, zatežaj.
Deich, der, jez, nasip, ograja; s. a. Damm; zu Deiche fahren, iti jez popr.vljat; die Deiche belaufen, jeze, vodograje ogledovati, obhajati; den Deich durchstechen, prekopati jez, nasip.
Deich-, in Zsgg., jezov, pri jezu, za jez.
Deichacht, die, nadgledniki čez jezove.
Deichamt, das, jeznija†, ured nad jezi.
Deichannehmer, der, s. Deicharbeiter.
Deicharbeit, die, delanje sipa, jeza.
Deicharbeiter, der, vodogradnik.
Deichaufseher, der, varh, nadglednik pri jezovih.
Deichbau, der, grajenje, nasipanje, delanje jezov.
Deichbaumeister, der, jezni mojster.
Deichbeamte, der, urednik nad jezi, pri jezeh.
Deichbeschauer, der, oglednik, preglednik jezov.
Deichbruch, der, predor jeza, nasipa.
Deichen, *v. a.*, zajeziti, jeziti, graditi, gatiti, nasipati, z jezi zavarovati, zaterjevati.

Deicher, der, jezar, vodogradnik.
Deichgeld, das, jeznina, gradnina.
Deichgericht, das, sodnija nad jezi.
Deichgesetz, das, postava zastran jezov.
Deichgräber, der, jeznik.
Deichland, das, niža, nižava, podvoden kraj, dežela z jezi zaterjena.
Deichlücke, die, verzel od jeza.
Deichsel, die, eine Axt, teslo, tesalo; an einem Wagen, voje od. oje, *gen.* ojesa, voj, *russ.* dyšlo, *serb.* am Pferdewagen, ruda, am Ochsenwagen, oje.
Deichselarm, der, am Wagen, trobje -esa, (Innerkr.), jezik, prednje trabje, jezik prednjiga trabja.
Deichselblech, das, mit welchem die Deichsel vorn beschlagen wird, stranica.
Deichseleisen, das, stremen, (ki varuje voznikovo nogo ojesoviga omaha).
Deichselgabel, die, vilice, škarje ojesa.
Deichselkette, die, ogerlini, *böhm.* navojnik.
Deichselnagel, der, iglica, klinec na ojesi.
Deichselpferd, das, ojničen konj, zavojnik, rudnak, konj pri ojesi.
Deichselring, der, njesni klep, rink*.
Deichelsteg, der, das Brett, worauf der Kutscher seine Füße stellt, podnožnica.
Deichwesen, das, jeznina, reči, ki se tičejo jezov, vodograjstvo†.
Dein, *pr.*, tvoj; deinesgleichen, tebi enak; der Acker ist dein, njiva je tvoja; gib auf deine Bücher acht, pazi na svoje bukve; dein Sohn kommt nach Hause, sin ti gré domu; thue es um deiner selbst willen, stori zavolj samiga sebe.
Deinethalben, Deinetwegen, Deinetwillen, *adv.*, zavolj tebe.
Deinige, der, die, das, tvoj; nimm das Deinige, vzemi svoje; die Deinigen, tvoji, tvojci, tvoja žlahta, tvoj rod.
Deismus, der, d. i. Naturalismus, deizem, bogovérstvo iz goliga uma.
Deist, der, deist, kdor iz zgoli uma v Boga veruje.
Deistisch, *adj.*, deističen, bogoveren.
Dejeune, s. Frühstück.
Delectiren, s. Ergetzen.
Delegat, s. Abgeordnete.
Delegation, Delegirung, die, preročilo, prezročba, odbor.
Delegiren, *v. a.*, s. Abordnen; ein Gericht delegiren in einem Processe, prezročiti, prezročevati pravdo kaki sodnii, (ki sama ob sebi za-njo ni oblastna).
Deliberation, s. Berathschlagung.
Deliberiren, s. Berathschlagen.
Delicat, *adj.*, fein, tanok, droben, žlahten; zärtlich, schwächlich, nežen u. nježen, mehek, mehkužen; kitzelig, häckelig, hočljiv, kočljiv; schmackhaft, lecker von Speisen, dobro dišeč, dober, izbran; gewöhnt, nur das schmackhafte zu wählen, zbirljiv, zbirčen; d. i. empfindsam für jede kleinste Ungemächlichkeit, preobčutljiv.
Delicatesse, die, izbranost, nježnost, mehkužnost, kočljivost, zbirljivost, preobčutljivost.
Delice, die, radost, veselje; s. a. Wonne.
Delicios, *adj.*, prijeten, slasten, vkusen.
Delictum, das, hudodelstvo.
Delinquent, der, hudodelec, hudodelnik.
Delinquentin, die, hudodelnica.
Delirium, s. Wahnsinn.
Delogiren, *v. a.*, pregnati, spraviti iz stanišča, staniša, razstaniti.
Delphin, der, nach dem *Böhm.* pliskavica, pliskavka, dupin, delfin, morska svinja; in der Artillerie, ušesa topov.
Demagog, der, ljudovod, demagog.
Demagogisch, *adj.*, demagogičen.
Demant, der, Demantartig, uff., s. Diamant, uff.
Demarcation, die, razmejitev, mejilo.
Demarcationslinie, die, (čerta) mejivnica.
Demarquiren, *v. a.*, razmejiti, mejiti.
Demasquiren, *v. n.*, razšemiti koga, šemo (larvo) z obraza potegniti, odkriti, razkriti.
Dementiren, s. Lügenstrafen, Lüge.
Demission, s. Entlassung.
Demnach, *conj.*, torej, toraj, tedej, tadaj, ali, zato, zastran tega, zategavoljo, potem, potem takim, zatorej, poleg tega, in tako, *serb.* und auch im tiefen Unterkrain, dakle.
Demnächst, *adv.*, kmal, zdaj kmal, berž ko je moč, berž berž, v malo dneh, berž na to, v kratkem.
Demobilisiren, *v. a.*, razorožiti vojake.
Demohngeachtet, Demohnerachtet, Demnngeachtet, *adv.*, vendor pa, pri tem pa vender.
Demoiselle, die, gospodičina.
Demokrat, der, demokrat, ljudoljub, ljudovlad; (nach *Pot.* besser ljudooblastnik).
Demokratie, die, demokratija, ljudovladstvo.
Demokratisch, *adj.*, demokratijsk, ljudovladen, ljudovladsk.
Demoliren, *v. a.*, podreti, podirati, razrušiti, rušiti, raznesti, razdjati, razvaliti, razsuti.
Demolirung, die, podertje, razrušba; s. a. Schleifung.
Demonstrabel, *adj.*, izkazljiv, dokazljiv.
Demonstration, die, Argument, izkaz, dokaz, dokazovanje, *fig.* im drohenden Sinne, očitno kazanje, žuganje; der Feind macht eine Demonstration gegen die Stadt, sovražnik žuga mestu, se dela, obnaša, kakor da bi imel v mislih, mesto napasti.
Demonstrativ, *adj.*, kazaven.
Demonstriren, *v. a.*, skazati, dokazati, dokazovati, očitno pokazati.
Demontiren, *v. a.*, das Geschütz, poškodovati do dobriga, zbiti, zrušiti, utišati top.
Demoralisiren, *v. a.*, spriditi, spačiti.
Demuth, die, ponižnost, pohlevnost, *russ.* smirenije.
Demüthig, *adj.*, poniżen, pohleven, in den übrigen slav. Mundarten pokorni.

Demüthigen, *v. a.*, ponižati, poniževati, storiti pohlevniga, pobiti, ukrotiti, osramotiti, pokoriti; *v. r.*, sich demüthigen, ponižati se, podvreči se, udati in prikloniti se.
Demüthigung, die, poniżba, poniževanje, osramotitev, ukrotitev.
Demuthsvoll, *adj.*, preponižen, prepohleven.
Dendrit, der, drevnik, dendrit, vtiski rastlin na kamenji.
Dendritisch, *adj.*, dreven, dendrišk.
Dengel, der, zablaten rob pri suknji.
Dengelapparat, das, klepalo.
Dengelhammer, der, klepec, kladvo, klepavnik, betec.
Dengeln, *v. a.*, sklepati, klepati; vom neuen dengeln, preklepati; mit dem Dengeln bis zu einer Stelle der Sense kommen, priklepati do —; zur Ermüdung dengeln, naklepati se; alle Sensen nach der Reihe dengeln, (so wie auch) ein wenig dengeln, poklepati.
Dengelstock, der, babica.
Dengelstuhl, der, kobilica.
Dengelzeug, das, klepalo.
Dengler, der, klepavec, klepač.
Denkart, die, mišljenje, misli *pl.*, način mišljenja.
Denkbar, *adj.*, das ist nicht denkbar, to se ne more, to se ne da misliti.
Denkbarkeit, die, misljivost, pomisljivost.
Denkblatt, das, list v spomin, spominek.
Denkbrot, das, trenta.
Denkbuch, das, dnevnik v spomin, pametnik†, *russ.* zapisnaja kniga.
Denken, *v. a. u. n.*, Vorstellungen mit Bewußtsein haben, urtheilen, nachdenken, pomisliti, misliti, ženjati (zu Koprivnik in Bohin), auch žinjati (in Kt. u. U. Kr. *cfr.* sinnen?), *altsl.* mysliti; hoffen, nadjati se, upati; glauben, dafürhalten, meniti; gesonnen sein, namisliti, nameniti se, misliti, nakaniti, kaniti, v mislih ima, misel ga je; d. i. erinnern, erwähnen, an etwas denken, spomniti se, pomniti, opomniti se česa, pomisliti, misliti na kaj; ich denke immer, es möchte —, zmeraj me misel obhaja, ko bi —; immer an etwas denken, zmeraj kaj v misli imeti, zmir mi je kaj na mislih, mi je v mislih; sie dachten bei sich selbst, mislili so si, mislili so sami pri sebi; vermuthen, sumiti, na sumi imeti; hin und her denken, premišljevati, premudarjati, misliti in misliti; er denkt nur an seinen Vortheil, gleda samo na svoj dobiček; ich dächte, je wäre es am besten, jez bi djal, meni se zdi, tako bi bilo najbolje; denke mir nicht mehr daran, ne jemlji mi več tega v misel; er denkt hoch hinaus, visoko meri, leti; edel denken, blage misli imeti, blagiga serca je; der Mensch denkt, Gott lenkt, človek obrača, Bog obrne; denken Sie einmal, was er mir gesagt, poslušajte vender, kaj mi je djal; was soll man davon denken, kaj hoče človek soditi, misliti od tega; machen Sie es, wie Sie denken, storite, kakor se vam vidi, kakor previdite za dobro; *v. r.*, sich denken, misliti si; s. a. Vorstellen, sich.
Denken, das, mišljenje, misli; ich habe die ganze Nacht mit Denken zugebracht, vso noč sim premislil.
Denkend, *adj.*, misleč, mislijoč, z mislimi.
Denker, der, mislivec, misleči človek.
Denkerei, die, plitve, poverhne misli.
Denkfähig, *adj.*, zmožen misliti, *böhm.* myślivy.
Denkfähigkeit, die, zmožnost misliti, zmožnost mišljenja.
Denkfest, das, praznik, god, obletnica v spomin.
Denkform, die, mišlija, mišljava, oblika, način mišljenja.
Denkfreiheit, die, svobodne misli, svoboda v mislih, svoboda mišljenja, *fig.* svobodno naznanjanje svojih misel.
Denkkraft, die, miselnost, razumnost.
Denklehre, s. Logik.
Denklehrer, s. Logiker.
Denklos, *adj.*, brezmiseln, brezumen.
Denkmal, das, spominek, *Rav.* spominščina, znamnje v spomin, *poln.* u. *böhm.* pomnik; Denkzeichen, pomnilo; das Denkmal unserer Freundschaft, spomnilo našiga prijatelstva; die Denkmäler griechischer Kunst, spominki, ostanki gerške umetnosti.
Denkmünze, die, dnar, svetinja v spomin; spominski dnar; s. auch Medaille.
Denkrecht, Denkrichtig, s. Logisch.
Denkring, der, spominski perstan, perstan v spomin.
Denksäule, die, s. Denkmal.
Denkschrift, die, pismo v spomin; s. auch Memorandum.
Denkspruch, der, spomina vreden, moder izrek, pregovor.
Denkstein, der, kamen v spomin (postavljen).
Denkübung, die, vaja v mišljenji.
Denkungsart, die, s. Denkart.
Denkvermögen, s. Denkkraft.
Denkweise, s. Denkart.
Denkwort, das, spomina vredna beseda.
Denkwürdig, *adj.*, des Nachdenkens, des Gedenkens werth, pomislika vreden, spomina vreden, premišljanja vreden, znameniten, znamenit, imeniten.
Denkwürdigkeit, die, znamenitost, imenitnost, *serb.* auch znatnost.
Denkzeichen, das, s. Denkmal.
Denkzettel, der, spominski listek; jemanden einen Denkzettel geben, dati mu jo, zasoliti mu jo, naklepati ga, da bo pomnil; bei den Juden, zapisek desetih zapoved.
Denn, *conj.*, kér, zakaj, kajti; ich darf nicht, denn er hat es mir untersagt, ne smem, zakaj propovedal mi je, kajti prepovedal mi je oder ker mi jo prepovedal; was ist dir denn, i kaj ti je, kaj ti pa je; oft wird es ganz weggelassen, z. B. erinnere dich deiner Ahnen, denn sie sind Beispiele für dich, spomni se svojih prededov, oni so izgledi za te;

meinst du denn, daß —, meniš kaj li (kalj), da —; mit dem Wörtchen so, tedej, z. B. so bleibt es denn dabei, tedej pri tem ostane; bin ich denn ein Hund, daß —, sim mar pes, de —; für als, ko; kein anderer, denn du, noben drug, ko ti oder razun tebe; ehe, denn ich sterbe, preden, pred ko umerjem; er ist größer, denn du, večji je od tebe; eine Bedingung anzeigend; es müßte denn sein, daß ich mich irrte, razun če bi se motil, ako se li ne motim; eine Zeitfolge bezeichnend, s. Dann; zur Ausfüllung der Rede dienend, li, pa; wo ist er denn, kje li je, kjo pa je; haben sie denn kein Geld, mar nimate nič denarjev; wer denn sonst, kdo nek drug, kdo drug pa; mehr denn zu viel, še preveč, s. auch Als; so laßt uns denn gehen, pojdimo tedaj.

Denngras, s. Wegetritt.

Dennoch, *conj.*, vender, vendar, le saj, saj le, vender le, pri vsem tem; du hast es oft gehört und dennoch fragst du, dostikrat si že slišal in vendar še vprašaš.

Denobilitiren, *v. a.*, vzeti plemenstvo.

Denomination, die, s. Ernennung.

Dentist, s. Zahnarzt.

Denunciant, der, ovadnik, ovaduh, in Unterkrain auch odajavec; s. auch Angeber.

Denunciat, der, ovadenec.

Denunciation, die, ovada; s. a. Anzeige.

Denunciren, *v. a.*, ovaditi, naznaniti; s. auch Angeben.

Departement, das, oddelek, okolica, okraj.

Dependenz, s. Abhängigkeit.

Depense, die, potrata, potrošek, izdajek, s. auch Auslage.

Depensiren, *v. a.*, potratiti, potrošiti, zapraviti; s. auch Ausgeben.

Depesche, die, naglo poročilo, hitro naznanilo.

Deplaciren, *v. a.*, pregnati, prepoditi; s. auch Absetzen.

Deployiren, s. Entwickeln.

Deponent, der, Hinterleger, shranivec, izročnik, položnik; Aussager, povednik, priča.

Deponiren, *v. a.*, v shrambo dati, shraniti; aussagen, povedati, govoriti (pred sodnikam).

Depopulation, s. Entvölkerung.

Depopularisiren, *v. a.*, v zavid pri ljudstvu pripraviti.

Deportation, die, izgon, pregnanstvo, prepeljanje na tuje.

Deportiren, *v. a.*, pregnati, odpeljati (v tujo deželo).

Depositor, der, hranivec (reči, ki mu jo je kdo izročil).

Depositen-, in Zstg., hranilni, položni.

Depositenamt, das, položnija†, hranilni ured.

Depositenbank, die, hranilna banka.

Depositenbuch, das, hranilnik.

Depositencasse, die, hranilna dnarnica.

Depositengebühr, die, hranilščina, hranilšina, položnina.

Depositengelder, die, hranilni, položni dnarji.

Depositenschein, der, položni list.

Depositenvermögen, das, položno, hranilno premoženje.

Depositenverwaltung, die, oskerbovanje hranil.

Deposition, die, s. Hinterlegung, Aussage.

Depositum, das, hranilo, izročena, hranjena reč, pologa†, *serb.* ostava, *altsl.* polog.

Depot, s. Niederlage.

Depotbataillon, der, založni bataljon.

Depreciren, *v. a.*, prositi za odpuščanje, oder odpušanja; s. auch Verbitten, sich.

Depuriren, *v. a.*, ein Haus, očistiti dolgov, razdolžiti hišo.

Deputat, das, dodatna plača v blagu, dodatek, priboljšek, deputat.

Deputatholz, das, izgovorjene derva.

Deputation, die, poslanstvo, poslanci *pl.*

Deputiren, s. Abordnen.

Deputirter, ein, poslanec, odbranec; s. a. Abgeordnete, der.

Der, Die, Das, *art.*, der Artikel wird als solcher im Slovenischen, wie im Lateinischen nicht ausgedrückt: am Gestade des Meeres, pri kraju morja; bis zu Ende der Welt, do konca sveta; die Zunge ist ein kleines Glied, jezik je majhen ud; die Weisheit des Salomo, modrost Salomonova; der Tugend Lohn, čednosti plačilo; Judas, der Machabäer, ist ein Held von Jugend auf, Juda, Makabej, je iz mladiga junak; *pron. dem.* u. *rel.*, s. auch Dieser; ta od. te, ta, to; das ist gut, ta (namreč reč) je dobra, ta je prava; der Mann da, ta mož; das Mal noch, še sedaj, še ta pot; das ist eben, was ich meine, ravno to mislim; es war an dem, daß man ihn ergriff, malo da ga niso prijeli; es ist an dem, für: es ist wahr, tako je, temu je tako, res je; zu dem, verh tega, zraven tega, tudi; das ist der Wille dessen, der mich gesandt hat, to je volja tistiga (tako hoče tisti), kteri me je poslal; wer sein Leben erhalten will, der wird es verlieren, kdor hoče svoje življenje ohraniti, ta ga bo zgubil; s. auch Welcher; es giebt Viele, die —, mnogo jih je, da (nimajo —).

Derangement, das, zmešnjava, zmotnjava, nered; s. auch Verwirrung.

Derangiren, *v. a.*, zmešati, zmotiti, v nered pripraviti.

Derangirt, *adj.*, zmešan, zadolžen.

Derb, *adj.*, čverst, krepak, jak, ojster, nemil, neotesan, osoren; einem was Derbes anstellen, nabresti jo komu; derb auftreten, terdo stopati, hoditi, *fig.* krepko na noge stopiti; derbere Kost, močnejši, krepkejši jedi; derbes Tuch, močno, gosto sukno; derbes Erz, polna, jedernata, bogata ruda; derb angreifen, terdo prijeti; derb abprügeln, jako, hudo hudo, živo oklestiti, opokati, omahati koga; derbe Ohrfeige geben, gorko pritisniti, pribrisati, dati mu jo; derber Ver-

weis, oster okreg; derb die Wahrheit sagen, komu resnico v zobe povedati; resnice beliti komu; derbe Lüge, debela laž; ein derbes Stück Brot, práv kos kruha.

Derberz, das, bogata ruda.

Derbheit, die, čverstost, jakost, jedrina, sirovost, osornost, grobost, neotesanost; Derbheiten sagen, debele komu praviti, zasolити jo.

Dereinst, *adv.*, enkrat, nekidan, nekdaj, kedaj, nekda.

Dereinstig, s. Künftig.

Derelicta, *pl.*, zapuščene, zapušene reči.

Derentthalben, Derentwegen, Derentwillen, *adv.*, zato, zavolj tega, za tega voljo, zastran njih, zastran tega, zastran česa, zastran kterih.

Dergestalt, *adv.*, tako, po takim, po tem takim, na ta način.

Dergestaltig, *adj.*, tak, takošen, takov.

Dergleichen, Deßgleichen, *adj.*, tak, takošen, takov, takšen, temu podoben, kakoršen; das ist ein Mann, desgleichen ist nicht mehr vorhanden, to je mož, de ga ni taciga, de mu ga ni para; das sind Dörfer, dergleichen ich noch nie gesehen habe, to so vasi, kakoršnih še nikdar nisim vidil; dergleichen Wohlthäter gibt es nicht viele, takošnih dobrotnikov ni veliko; er thut nichts dergleichen, dela kakor da bi zato ne vedel, kakor da bi na to ne mislil.

Derhalben, Derohalben, *adv.*, zatorej, zatoraj, zavolj tega, *serb.* zarad toga, zbog toga; s. auch Deßhalb.

Derivata, Derivation, s. Ableitung.

Deriviren, s. Ableiten.

Derjenige, Diejenige, Dasjenige, *pron.*, tisti, -a, -o, auch taisti, tajisti, nach *Trub.* u. *Dalm.* ta isti, *gen.* tega istiga; tisti le, le tisti, ta od. tè.

Derlei, s. Dergleichen.

Derlenbaum, der, dren, auch drin, die Frucht, drenolja; s. Cornelkirsche.

Dermaleinst, s. Dereinst.

Dermalen, *adv.*, sedaj, zdaj, zda, takrat; s. auch Dießmal.

Dermalig, *adj.*, sedanj, zdajšen.

Dermaßen, *adv.*, tako, toliko, tako silno, tako zelo, tako močno, jako.

Dero, Vas, Vaša, Vaše, njih, njihov.

Derogation, die, poškodba, škoda, pokvarjenje; Abschaffung, preklic, odprava.

Derogiren, *v. a.*, poškodovati, pokvariti, kvariti; abschaffen, preklicati, preklicovati, veljavo, moč vzeti; s. auch Abschaffen, Aufheben.

Derohalben, s. Derhalben.

Derselbe, *pron.*, tisti, ravno tisti, *serb.* isti, *böhm.* u. *poln.*, ten sam; er ist derselbe Mann, den wir gestern gesehen, to je ravno tisti človek, ki smo ga vidili včeraj, ravno tega človeka smo vidili včeraj; er ist noch derselbe, der er sonst war, on je še vedno tak, kakoršen je popred bil; er hat so viele Schulden, daß er nicht weiß, wie er dieselben bezahlen soll, toliko ima dolgov, da ne ve kako bi jih plačal, oder kako jih plačati; die Sprachen sind älter, als die Regeln derselben, jeziki so stareji od svojih pravil, oder kakor njih pravila.

Derselbige, s. Derselbe.

Derweil, *adv.*, ta čas, v tem času, med tim.

Derwisch, der, derviš.

Des, in der Tonkunst, des.

Desarmiren, s. Entwaffnen.

Desavantage, s. Nachtheil.

Descendent, der, mlajši, zarojenec, potomek†, *coll.* mlajši *pl.*, zarod.

Descendenz, die, s. Abstammung.

Descendiren, s. Abstammen.

Descension, die, zahod, zaton; s. auch Absteigung.

Describiren, s. Beschreiben.

Description, die, s. Beschreibung.

Dese, die, deža.

Deserteur, der, pobegnjenec, begovec, begun, uhajavec, ubežnik, uhajač, *serb.* uskok.

Desertion, die, pobeg, ubeg, uhajanje.

Desertiren, *v. n.*, ubegniti, uiti, uhajati.

Deserviten, *pl.*, zagovorščina, zagovoršina, zaslužek advokatov.

Desfalls, Deßfalls, zastran tega.

Desgleichen, Deßgleichen, *adj.*, desgleichen kann auch Dir zustoßen, taka se utegne tudi tebi primeriti; kakoršen, ein Mann, desgleichen es sehr wenige gibt, mož, kakoršnih je kaj malo; und deßgleichen, in tako dalje; *conj.*, tudi, ravno tako, kakor tudi.

Deshalb, Deßhalb, *adv.*, za to, zavolj tega, im tiefen U. K. und *serb.* auch zaradi, zbog tega.

Desideriren, s. Begehren, Vermissen.

Designation, die, odbor, odkaz; s. a. Bestimmung.

Designiren, *v. a.*, odbrati, odločiti koga za kaj, nameniti, odmeniti, odkazati komu kaj.

Desolat, *adj.*, otožen, pobit.

Desordre, s. Unordnung.

Desorganisation, die, razpad, razdjanje; s. Auflösung.

Despectirlich, *adj.*, zaničljiv.

Desperat, *adj.*, brezupen, obupen.

Desperation, die, s. Verzweiflung.

Despot, der, samosilnik, auch gospodovavec.

Despotie, die, samosilstvo, gospodovavstvo, despotija.

Despotisch, *adj.*, samosilsk, neusmiljen.

Despotisiren, *v. a.*, pritiskati, hudo, terdo vladati, zatirati.

Despotismus, der, samosilje, terdo vladarstvo, despotizem.

Deß, kteriga, čigar.

Dessein, das, namen.

Dessentthalben, Dessentwegen, Dessentwillen, *adv.*, za to, za voljo tega, za tega voljo, zastran česar.

Dessen ungeachtet, *adv.*, pri tem pa vender, pri vsem tem; s. Demohngeachtet.

Dessert, das, pomizek.
Dessin, der, načert.
Destillateur, der, prežigač, prekapljač.
Destillation, die, prekap, prežig; s. auch Branntwein.
Destilliren, *v. a.*, prežigati, prekapati, žgati, kuhati, destilirati, nach *M.* auch preganjati, *poln.* przepędzać, *böhm.* přehaněti.
Destillirhelm, der, klobuk, kapa (prežigavna).
Destillirkolben, die, prežigavna cev.
Destillirofen, der, pečnica.
Destiniren, Destination, s. Bestimmen, Bestimmung.
Desto, *adv.*, tem, s tem, toliko, tolikanj; desto größer, desto besser, toliko večji, toliko boljši, tem boljši, tem večji, tem bolji, s tem večji, s tem bolji; desto mehr, tim več, toliko več; desto weniger, toliko manj, tem manj; desto lieber, tem rajši, toliko ljubši; je mehr, desto besser, čim več, tim bolji, kolikor več, toliko bolje; je länger, desto mehr, besser, čedalje od. čezdalje več, čedalje bolji; je länger, desto schlimmer, čedalje huji; nichts desto weniger, vender, pri vsem tem.
Destructiv, *adj.*, podkopovaven, razdiraven; s. auch Umsturz-.
Deswegen, Deßwegen, Deßwillen, s. auch Dessenthalben.
Detachement, das, oddelek, del, četa*, truma.
Detachiren, *v. a.*, odpraviti, poslati, odbrati.
Detail, das, del, posamezne, podrobne okoliščine, okolišine; ins Detail, na drobno, obširno, bolj na tanko, vse po versti, kakor je bilo; en detail verkaufen, na drobno, na malo prodajati.
Detailhandel, s. Kleinhandel.
Detailhändler, s. Kleinhändler.
Detailliren, *v. a.*, na drobno razložiti, razkladati, vse po redu, na tanko povedati, na drobno prodajati.
Detaillirt, *adj.* u. *adv.*, natanko, obširen, na drobno, na tanko.
Detentionshaus, das, zapirališče, zapiralište.
Deterioriren, s. Verschlechtern.
Determiniren, s. Bestimmen, Begränzen.
Determinirt, s. Bestimmt.
Dethronisiren, s. Entthronen.
Detour, s. Umweg.
Detto, *adv.*, ravno to, ravno tako, še.
Deube, s. Diebstahl.
Deuchten, s. Dünchten.
Deut, der, božjak, repar; er hat keinen Deut, nima ga božjaka; s. auch Heller.
Deuteln, *v. a.*, nategovati, vleči napak, prevračati kaj, napak razlagati, modrovati.
Deuten, *v. a.*, zeigen, weisen; kazati, (n. p. s perstam na kaj); ein Zeichen geben, winken, migniti, pomigniti, migati; mit den Augen, pomežkniti, pomežkovati; ein Zeichen geben, auch znamnje dati, dajati; mit der Hand, mahniti, mahati; mit dem Kopfe, kimniti, pokimati, kimati; *fig.*, zu erkennen geben, na znanje dati, dajati; auslegen, erklären, tolmačiti, razlagati, razkladati, praviti, kaj pomeni; der Schweif des Kometen deutet gegen Osten, repata zvezda rep moli, kaže proti jutru; ein Zeichen, ein Vorbild sein, kazati na kaj, pomeniti kaj, *serb.* značiti; etwas übel deuten, za zlo vzeti, jemati, zameriti, zamérjati; etwas auf sich deuten, na se obračati, razumevati.
Deuter, der, tolmač, razlagavec.
Deuterei, die, tolmačenje, razlaganje, razlagarija.
Deutlich, *adj.*, razločin, razumljiv, očiten, razvidin, jasen, *serb.* razgovetan; reden, razločno govoriti; machen, razdaniti, razjasniti; mit deutlichen Worten etwas sagen, na vse usta, po vsih ustih, razločno povedati; deutlich erkennen, na tanko spoznati.
Deutlichkeit, die, razločnost, razložnost, jasnost, razumljivost.
Deutsch, *adj.*, nemšk; altes Deutsch, staro nemško; die deutsche Sprache, nemški jezik, nemščina, nemšina, nemška beseda; Deutsch reden, nemško govoriti; unser Deutsch, naša nemščina, nemšina; ein Deutscher werden, ponemčiti se.
Deutsche, der, Nemec; die Deutsche, Nemka, Nemškuta.
Deutschheit, die, nemštvo.
Deutschland, das, nemška dežela, Nemško, Nemci, Nemčija; in Deutschland, na Nemškem.
Deutschmeister, der, Hoch- und Deutschmeister, veliki nemški križanik, veliki nemški križar, glavar nemškiga reda; der deutsche Orden, nemški križanski red.
Deutschthum, das, nemštvo, nemščina, nemšina.
Deutschthümelei, die, nemškutarija, nemškutarstvo.
Deutschthümeln, *v. n.*, nemškutariti.
Deutschthümler, der, nemškutar.
Deutschthümlerin, die, nemškutarica.
Deutung, die, razlaga, tolmačenje, pomen, pomenljej.
Deutungsart, die, tolmačilo, način tolmačenja.
Deutungsvoll, *adj.*, pomenljiv, znamenit, osoden.
Devalvation, die, razveljavljanje; s. auch Entwerthung.
Devastation, s. Verwüstung.
Devise, die, izvoljene besede, glasilka†, pregovor, *böhm.* heslo (geslo); Name, zvoljeno ime, primek; d. i. Embleme, pripis; s. auch Wechsel.
Devot, s. Andächtig.
Devotion, s. Andacht.
Dey, der, dej.
Diadelphia, die, dvobratstvo.
Diadem, das, šapelj, šapol, zlati venec.
Diademspinne, die, ihternik.
Diagnose, die, spoznanje, *med.* spoznaoje bolezni.
Diagnostik, die, diagnostika, boloznanstvo†, boljoznanstvo, *Šulek.*

Diagnostisch, *adj.*, boloznanstven†, diagnosticen.
Diagonale, die, poprečina, *poln.* przekątna linia, nach dem *Böhm.* protikotna čerta.
Diakon, der, dijakon; zum Diakon weihen, podijakoniti, dijakoniti.
Diakonat, das, dijakonstvo.
Dialect, der, narečje, govorilo; s. auch Mundart.
Dialektik, die, dialektika, nauk od modrovanja, razumoslovje.
Dialektiker, der, razumoslovec, dialektikar, izčit. jezičnik.
Dialog, der, pogovor, razgovor, pomenkovanje, pomenek.
Dialogisch, *adj.*, dialogische Lehrart, die, učba, učitev v pogovorih.
Diamant, der, demant, diamant.
Diamant-, in Zsgg., demantov, diamantov.
Diamantartig, *adj.*, diamantast.
Diamantband, das, diamantova zapestnica, ovratnica.
Diamanten, *adj.*, diamantov.
Diamantgrube, die, diamantišče, diamantiše.
Diamanthändler, der, diamantar.
Diamanthart, *adj.*, terd kakor diamant.
Diamantkette, die, diamantova verižica.
Diamantkreuz, das, diamantov križec.
Diamantnadel, die, diamantova igla.
Diamantring, der, diamantov perstan.
Diamandschneider, der, demantar.
Diameter, der, Durchmesser, premérnik, poprečnik.
Diana, die, Dijana, boginja lova (pri Rimljanih).
Diane, die, reveille, jutrinica.
Diaphragma, das, s. Zwergfell.
Diaresis, die, razdelivka†.
Diarrhöe, s. Durchfall.
Diät, die, primérnost, življava†, mera in red v življenji, zmérnost (v jedi in pijači), tanka hrana, mala jed; Diäten, die Taglöhnung, dnina, dnevščina, dnevšina; Diät halten, zmérno, pri malem živeti.
Diätarartikel, *pl.*, zborni členi.
Diätenclasse, die, dninski, dietni razred.
Diätetisch, *adj.*, po lepem redu, po meri, za zdravje.
Diätetik, die, dietetika, nauk od zdravja.
Dialektike, die, dolgi razgovor.
Dicasterium, das, deržavna gosposka.
Dich, *pron. acc.*, tebe, te.
Dichotomie, die, dvodelnost.
Dicht, *adj.*, gost; dicht an etwas, terdo pri čem, tik česa, tikama pri čem; dicht werden, zgostiti, gostiti se; dicht machen, zgostiti, gostiti, zgoščavati, zgošavati; wieder dicht werden, (vom Wald), zagostiti se.
Dichtart, die, pesmarija, način pesmenstva.
Dichtbelaubt, *adj.*, gostiga listja, pérja.
Dichtbewachsen, *adj.*, gost, dobro zarasen, zarašen.
Dichtblüthig, *adj.*, gostocveten.
Dichtbuschig, *adj.*, košat, kocast, gost.
Dichte, die, gostoba, gostost, gostota, goščava, gošava, gošča, goša.
Dichtelei, die, im verächtlichen Sinne, tuhtarija.
Dichten, *v. a.*, dicht machen, zgostiti, gostiti, stepsti, stepati; nachdenken, izmisliti, izmišljati, umišljati, misliti, iztuhtati, tuhtati*; ein Gedicht verfertigen, pesem zložiti, zlagati, skladati, pesme pisati, peti; er dichtet auf böses, kaj hudiga kuje, naklepa v serci, *böhm., poln.* u. *russ.* auch dumat; er hat viel gedichtet, zložil je dokaj pesem.
Dichten, das, petje, pesmenstvo; das Dichten und Trachten des Menschen, človeške misli in želje, misli in dela.
Dichtenmesser, der, gostomér.
Dichter, der, pevec, pesnik, pesmenik, pesmar, skladavec pesem.
Dichterader, die, pevska žila.
Dichteranlage, die, pevska glava, pesniška prikladnost, prirojeno pevstvo, pesmenstvo.
Dichterberuf, der, pevski poklic.
Dichterborn, der, (Hypokrene), pevski vir, vrelec, konjšek (im Eigenn.).
Dichterei, die, pesmarija, delanje, pisanje, zmišljevanje pesem, kovanje pesem, tuhtarija.
Dichterfeuer, das, žar, pesniški, pevski plamen, ogenj, *poln.* zapał.
Dichtergabe, s. Dichteranlage.
Dichtergeist, der, pevski, pesniški duh.
Dichterglut, die, s. Dichterfeuer.
Dichtergott, der, Apolon, bog pevcov.
Dichterin, die, pevka, pesmarica.
Dichterisch, *adj.*, pesnišk, pevsk, pesmenišk.
Dichterkopf, der, pevska glava.
Dichterling, der, pevče, pesmarček.
Dichterroß, das, pegaz.
Dichtersprache, die, pevski, pesniški jezik.
Dichtervolk, das, pevci *pl.*
Dichthaarig, *adj.*, gostih las, gostolas.
Dichthammer, der, bet.
Dichtheit, die, Dichtigkeit, s. Dichte.
Dichtkraft, die, das Vermögen zu dichten, pesniška moč, zmožnost.
Dichtkunst, die, pesništvo, pevska umetnost, pevstvo, poezija.
Dichtlaubig, *adj.*, gostopérnat, gostolisten, košat, gostiga listja, pérja.
Dichtlöcherig, *adj.*, votličast.
Dichtnähtig, *adj.*, gosto šit.
Dichtung, die, izmišljanje, s. Dichten; ein Gedicht, pesem, poezija.
Dichtungsart, s. Dichtart.
Dichtwerg, das, pukanje.
Dichtwerk, das, pevsko delo, poezija.
Dichtwollig, *adj.*, goste volne.
Dick, *adj.*, debel, auch raten; s. auch Fett; eines Messerrücken dick, za nožev rob debel, auch noževiga roba debel; drei Finger dick, tri perste debel; viele Ellen, dosti vatlov debel; dicker, debelejši; d. i. aus vielen und nahe an einander befindlichen Theilen bestehend,

z. B. dicker Wald, Wolke, Luft, Flüßigkeit, Getreide, gost; dick werden, odebeliti se, debeliti se, popraviti se, zrediti, rediti se; dick thun, bahati se, ustiti se; dick säen, gosto sejati.

Dickarm, **Dickarmig**, *adj.*, ramat, ramast.

Dickästig, *adj.*, debelovejnat, debelih vej.

Dickbackig, *adj.*, debeloličen, *subst.* licman.

Dickbauch, der, trebušnik, trebuhač, debeluh, vampež*.

Dickbäuchig, *adj.*, trebušen, trebušnat, trebuhat, vampast*.

Dickbein, das, stegno, ladki.

Dickbeinig, *adj.*, stegnat, debelokosten, debelih nog.

Dickblütig, *adj.*, gostokerven, debelé, goste kervi.

Dickblütigkeit, die, gostokervnost.

Dickbrüstig, *adj.*, persat.

Dickdarm, der, debelo čevo.

Dicke, die, debelost, debelina, debelota; von Flüßigkeiten, gostota, gostoča, gošča, goša, goščica, gošica; ein Buch von großer Dicke, predebele bukve.

Dickfellig, *adj.*, debele kože, debelokožen, brezčuten.

Dickfisch, der, tok.

Dickfleischig, *adj.*, mesnat, tolst.

Dickfüßig, *adj.*, debelih nog.

Dickhals, der, debeli vrat; ein Mensch, debelovratnež.

Dickhalsig, *adj.*, debelovraten, debelovrat.

Dickhaarig, *adj.*, kosmat, dlakast; s. auch Dichthaarig.

Dickhäuter, der, debelokožar.

Dickhäutig, *adj.*, debelokožen, kožnat; dickhäutige Hände, terde, skorjave roke, s. auch Gefühllos, kogar se nič ne prime.

Dickheit, die, debelost, debelota.

Dickhülsig, *adj.*, stročnat, debelostročnat, debeliga stročja.

Dickicht, das, gošča, goša, goščava, gošava, hosta, gostina, šuma (šuma *serb.* Wald).

Dickknochig, *adj.*, debelokosten, debelih kosti.

Dickkäfer, der, tatek.

Dickkopf, der, glavan, glavač, debeloglavec, verächtl. butica.

Dickköpfig, *adj.*, glavat; beschränkt am Verstande, butast, zabit, terdoglav, topoglav.

Dickköpfigkeit, die, glavatost, topoglavost, terdoglavnost.

Dicklaubig, *adj.*, pérnat, gostopérnat, listnat, gostiga listja.

Dickleibig, *adj.*, debel; ein dickleibiger Mensch, debelak, trebuhač.

Dickleibigkeit, die, debelost.

Dicklich, *adj.*, debelkast, debelkljat, gostljat; s. Dick.

Dicklippig, *adj.*, debelih ustnic, šobast, čobast, žnabljat, žnabljast.

Dickmaß, das, *(waidm.)*, das rauhe Häutchen um das neue Gehörn der Hirsche und Rehböcke, das Gefege, kosmata kožica, omlad-i; es bekommen, omladeti.

Dickmaul, das, šoba, čoba, gobec, *serb.* naperčene ustne.

Dickmäulig, *adj.*, šobast, šobat, čobat.

Dickmilch, die, kislo mleko, gosto mleko, mleko, ki so je sesedlo, zagrizlo.

Dickmünze, die, glavač.

Dicknasig, *adj.*, nosat; ein dicknasiger Mensch, nosan.

Dicknebelig, *adj.*, gostomeglen.

Dickohr, der, uhan, samouh, kopouh, terdoglavec, nepokornež.

Dickpeitsche, die, bič, korobač.

Dickrindig, *adj.*, lubnat, skorjat, debele skorje, lubadi.

Dickrübe, die, bela peso, blitva.

Dickschale, die, debela čepinja.

Dickschalig, *adj.*, debęle lupine *indecl.*

Dickschnabel, der, debelokljun, dlesk; s. a. Kernbeißer.

Dickschnäbelig, *adj.*, debelokljunast, debelokljunsk, debeliga kljuna.

Dickschwanz, s. Fettschwanz.

Dickschweifig, *adj.*, repat, debeliga repa.

Dickschwer, *adj.*, debel in težek.

Dickstämmig, *adj.*, deblast, štorast, debeliga debla.

Dickthuer, der, bahač.

Dickthuerei, die, šopirjenje, košatenje, baharija.

Dickthuerisch, *adj.*, šopiren, bahast, baharsk, bahašk.

Dickthun, s. Dick.

Dicktuch, das, raš, raševina, plahta, debelo sukno.

Dickwaldig, *adj.*, zarašćen, zarašen, goščavsk, gošavsk, gost, gostolesen.

Dickwangig, *adj.*, ličen, debelih lic, debeloličen.

Dickwanst, der, s. Dickbauch.

Dickwanstig, s. Dickbäuchig.

Dickwurzel, die, s. Dickrübe, Runkelrübe.

Dickzirkel, der, debel krog.

Dicotyledone, die, etwa dvocimnice.

Dictando, das, narekva; Dictando schreiben, pisati po narekvi, narekama, kakor kdo pravi, napoveduje, *böhm.* psati z napovedi.

Dictator, der, diktator, samovelevec, samovelitelj.

Dictatur, die, samovelevstvo, samoveliteljstvo, diktatorstvo.

Diction, die, beseda, govor, izrek.

Dictionär, s. Wörterbuch.

Dictiren, *v. a.*, in die Feder geben, narekovati, napovedovati, praviti; Gesetze dictiren, postave dajati; eine Strafe dictiren, s. auch Auferlegen.

Dictum, das, izrek; dictum factum, rečeno, storjeno.

Didaktik, die, učilna, učivna znanost, umetnost, didaktika.

Didaktisch, *adj.*, podučiven, učiven.

Die, s. Der.

Dieb, der, tat; minder gehäßig, kradljivec, okradnik, *böhm.* u. *poln.* zlodej, *russ.* vor; einen zu einem Diebe stempeln, obtatati koga; es wird allezeit Diebe geben, tatinska mati nikoli ne pogine; die kleinen Diebe hängt man, die großen läßt man laufen, nach dem *Poln.*, muha obvesi na pajčini, brenecelj jo preterga; Gelegenheit macht Diebe, slama se pri ognji vname, priložnost uči krasti, dela greha, tatu; des Diebes, tatov.

Dieberei, die, tatinstvo, tatija, kraja; es gehen viele Diebereien vor, veliko tatvine se godi, je dosti slišati od tatvin, im tiefen Unterfr. auch, je tatovito; sie ausüben, krasti, tatovati; dadurch erwerben, pritatovati, prikrasti.

Diebes-, **Diebs-**, in Zsg., tatinski, tatovski, *serb.* tatski.

Diebin, die, tatica, tatinja.

Diebisch, *adj.*, tatinsk, kradljiv; nach Art der Diebe, po tatinsko.

Diebsauge, das, tatinsko oko.

Diebsbande, die, tatje, družba tatov, tatinska derhal.

Diebsbrut, die, tatinska zalega, *serb.* tatsko leglo.

Diebsdaumen, der, er trägt den Diebsdaumen bei sich, ima škrateljna v žepu.

Diebsfinger, der, ihn haben, imeti dolge perste, biti kakor smola, da se ga vsaka reč prime, imeti tatovsko žilo.

Diebsgenosse, **Diebsgeselle**, der, tatinski tovaš, etwa auch sokradljivec.

Diebsgesindel, das, tatinska plaža, žlota, druhal, tatje, rokonaštvo.

Diebshandwerk, das, tatinstvo.

Diebshehler, der, tatovski skrivač.

Diebshehlerei, die, skrivarija.

Diebshelfer, der, tatinski pomočnik, tatinski pomagač, kdor pomaga krasti, kdor žakelj drži.

Diebsherberge, die, tatinska luknja, kerčma, hiša, v kteri tatje ostajajo.

Diebshöhle, die, tatiosko gnjezdo.

Diebsinseln, die, tatinski otoki.

Diebsknaff, der, tatinska zvijača.

Diebslaterne, die, slepnica, slepa svetilka, (laterna).

Diebsleiter, die, sie halten, pomagati krasti.

Diebsleuchte, s. Diebslaterne.

Diebsloch, das, s. Diebsnest, Diebshöhle.

Diebspack, s. Diebsgesindel.

Diebsrotte, die, s. Diebsbande.

Diebsschlüssel, der, tatinski ključ, odpirač, vitrih, vetrih, *poln.* wytrych.

Diebssinn, der, kradljivost.

Diebssprache, die, tatinski jezik.

Diebsstreich, der, **Diebsstück**, das, tatovska, tatinska.

Diebstahl, der, die Handlung, kraja, kradenje, tatvina, tatba, auch kradež; einen begehen, ukrasti, krasti; an Jemand, okrasti, okrajati koga; das gestohlene Gut, ukradeno blago, ukradenina.

Diebsvolk, das, tatje, tatinstvo.

Diebswerkzeug, das, tatinsko orodje.

Diebswirth, der, tatinski kerčmar.

Diejenige, s. Derjenige.

Diele, die, Brett, dilja, deska, in St. blanja, žaganica; der von Lehm geschlagene Fußboden, tlak, tla; die Hausflur, veža, pod; die Decke des Zimmers, strop.

Dielen, *v. a.*, obdeskati, opažiti, pod, paž narediti, popodati.

Dielenhandel, der, kupčija z diljami, z deskami, z žaganicami.

Dielenkopf, der, podlažnica; in der dorischen Ordnung, diljin rob.

Dielensäger, der, žagar.

Dielenwand, die, stena, paž iz desk, plohov.

Dielenwerk, das, deske, plohi.

Dienen, *v. n.*, um Lohn, služiti; als Knecht, hlapčevati; als Magd, deklovati; bei einem dienen, biti v službi, služiti pri kom, auch služiti koga; nützlich sein, rabiti komu, biti za kaj, dober, pripraven, primeren, priličin biti; das Vergnügen befördern, aus Gefälligkeit, ustreči, postreči, streči komu; den Gerechten dienen alle Dinge zum Besten, pravičnim se vse na dobro izide; er dient nicht nach Hofe, ni za dvor; bei Hof dienen, dvoriti; Gott dienen, Bogu služiti; der Sünde dienen, grehu (grešno) živeti; darauf diene das zur Antwort, na to odgovorim le to; er dient dem Gaumen, trebuh pase; damit ist mir nicht gedient, s tim mi ni ustreženo; pomagano; diese Speise dient den Kindern nicht, ta jed otrokam ne tekne; dieses dient ihm zum Besten, to mu je koristno, v korist; dieß dient ihm zur Entschuldigung, to ga izgovarja; das diene dir zur Warnung, to naj te odvrača, odganja; wozu dient dies, čemu je to; durch Dienen erwerben, prislužiti; durch Dienen zubringen, preslužiti, (n. pr. vse svoje mlade dni); lange genug dienen, naslužiti se; wenn dir damit gedient ist, če ti je prav.

Diener, der, služabnik, služabni hlapec, sluga, strežnik, streže, strežaj, služnik; Diener sein, služiti, v službi biti; s. auch Bediente, Dienstbote; unterthänigster Diener, ponižen služabnik.

Dienerhaus, das, Gesindestube, stanica za družino, za posle.

Dienerheer, das, kerdelo služabnikov.

Dienerin, die, služabnica, strežnica, dekla, keršćenica, keršenica.

Dienerschaft, die, služabniki *pl.*, služniki, posli, strežniki itd. *pl.*, družina.

Dienlich, **Diensam**, *adj.*, služiven, zdaten, koristen, hasnovit, pristojin, ugoden, dober za kaj; das wird dir nicht dienlich sein, to ti ne bo pomagalo, rabilo, hasnilo.

Dienst, der, služba; d. i. Frohndienst, tlaka, rabota; Hofdienst, dvorbat†; im edleren Verstande, guter Dienst, Nutzen, Gefallen, Vergnügen, strežba, ustrežba, postrežba; guten, schlechten Dienst leisten, dobro, slabo ustreči, streči; treue Dienste leisten, zvesto služiti; d. i. als Amt, ured, služba; Pflicht, dolž-

nost; das Dienen, služitev, služitva; was steht Ihnen zu Diensten, kaj bi radi; in Diensten stehen, služiti pri kom, auch koga; einen Dienst erweisen, dobro storiti; Dienste nehmen, v službo stopiti, *serb.* najmiti se; im Dienste des Staates ergrauen, ostarati služeč deržavi, od. v deržavni službi; der Dienst Gottes, služba Božja; außer Diensten, neslužeč (neslužijoč); wer oft den Dienst ändert, wird wenig ersparen, Spr., gosta služba, redka suknja.

Dienst=, in Zstzg., služni.

Dienstabschied, der, odpust, (slovo od službe).

Dienstabträglich, *adj.*, službi na škodo.

Dienstadel, der, žlahtnost, plemstvo po službi.

Dienstag, s. Dinstag.

Dienstalter, das, službine leta, leta službe.

Dienstangelegenheit, die, službeni opravek, službena zadeva, reč, ki se tiče službe.

Dienstantritt, der, nastop službe; bei seinem Dienstantritte, kadar je nastopil službo.

Dienstanweisung, die, (Instruction), službeno vodilo, službeni poduk.

Dienstbarkeit, die, službeno delo.

Dienstbar, *adj.*, služin, podložin; ein dienstbares Gut, služno posestvo.

Dienstbarkeit, die, sužnost, podložnost; Servitut, služnost.

Dienstbefehl, der, službeno povelje.

Dienstbeflissen, *adj.*, poslužljiv, marljiv, goreč v službi.

Dienstbeflissenheit, die, poslužnost; s. Diensteifer.

Dienstbesetzung, s. Besetzung.

Dienstbote, der, posel, družinče; s. Diener.

Dienstbotenordnung, die, red, postava za posle.

Dienstbrief, der, službeni list.

Dienstbruder, der, tovarš v službi.

Dienstclasse, die, razred službe.

Dienstdauer, die, terpež, čas službe.

Dienstdrescher, der, mlatič na tlaki.

Diensteid, der, prisega za službo.

Diensteifer, der, gorečnost, marljivost v službi.

Diensteifrig, *adj.*, marljiv, goreč v službi.

Diensteinsetzung, die, postavljanje v službo.

Diensteintritt, s. Dienstantritt.

Diensten, s. Dienen.

Dienstenthebung, **Dienstentlassung**, die, odpust, odprava iz službe.

Dienstentsetzung, die, odstava od službe.

Diensterbietig, s. Dienstwillig.

Diensterfahren, *adj.*, v službi znajden, zveden, skušen.

Diensterfahrung, die, znajdenost, skušenost v službi.

Dienstergeben, *adj.*, poslužljiv, pripravljen za službo.

Dienstergebenheit, die, poslužljivost.

Dienstanweisung, =erzeugung, die, ustrežba, dobrota.

Diensteskathegorie, die, službna versta.

Dienstfach, das, služba, oddelek službe.

Dienstfähig, *adj.*, dober za službo; er ist dienstfähig, on je za službo.

Dienstfähigkeit, die, pripravnost za službo.

Dienstfertig, *adj.*, postrežin, postrežljiv, poslužljiv, poslužin.

Dienstfertigkeit, die, postrežnost, postrežljivost, poslužljivost, poslužnost.

Dienstfleiß, der, marljivost v službi.

Dienstfrau, die, gospodinja.

Dienstfrei, *adj.*, svoboden, brez službe, brez tlake, službe prost.

Dienstfreundlich, *adj.*, prijazen in postrežljiv; *adv.*, po službenim prijatelstvu.

Dienstführung, die, služitev.

Dienstgang, der, pot po opravilu, po opravilih; s. auch Laufbahn.

Dienstgeber, der, službodavec†, gospodar.

Dienstgefällig, s. Dienstfertig.

Dienstgehalt, der, službeno plačilo, (službena) plača; wie hoch ist dein Dienstgehalt, wie viel hast du Gehalt, koliko služiš.

Dienstgeheimniß, das, službina skrivnost.

Dienstgeld, das, davek; anstatt der Frohndienste, tlaščina, tlašina, odkupščina, odkupšina za tlako, rabotnina.

Dienstgenoß, s. Collega.

Dienstgerechtigkeit, die, pravica do službe, na službo.

Dienstgeschäft, das, službino opravilo, opravek v službi.

Dienstgesinde, s. Gesinde.

Dienstgesuch, das, pismena prošnja (prosba) za službo.

Dienstgrad, der, stopnja v službi.

Dienstgraziale, das, plača iz milosti.

Dienshaus, das, služivnica.

Dienstherr, der, gospodar.

Dienstnje, die, zemlja s tlako, pod raboto.

Dienstinstruction, s. Dienstanweisung.

Dienstjahr, das, leto službe.

Dienstkleid, das, službina obleka.

Dienstknecht, der, hlapec, sluga.

Dienstkundig, *adj.*, zveden, znajden v službi.

Dienstleistung, die, služitva, služenje, služba, tlaka, postrežba, streženje, oprava, strežba.

Dienstleute, *pl.*, posli, služeči ljudje.

Dienstlich, *adj.* u. *adv.*, služben, uredama; s. auch Dienstfertig.

Dienstlohn, der, zaslužek, mezda, plača, plačilo.

Dienstlos, *adj.*, brez službe; er ist dienstlos, nima nič, nobene službe, je brez službe.

Dienstmagd, die, dekla, kerščenica, keršenica.

Dienstmann, der, d. i. ministerialis, dvornik; Fröhner, tlačan, služnik.

Dienstordnung, die, službeni red.

Dienstort, der, mesto službe.

Dienstperson, die, službina, uredna oseba.

Dienstpferd, das, bei der Reiterei, konj za službo.

Dienstpflicht, die, službina dolžnost; aus Dienstpflicht, iz dolžnosti, službeno, uredama.

Dienstpflichtig, *adj.*, podložin, dolžan služiti; etwas dienstpflichtig thun, storiti kaj iz službeno dolžnosti; ein dienstpflichtiger Bauer, tlačan.

Dienstposten, der, služba; s. a. Dienstort.

Dienstrecht, das, službina pravica, pravica do tlake.

Dienstreglement, das, službeni pravilnik.

Dienstreise, die, službena pot.

Dienstsache, s. Dienstangelegenheit.

Dienstschreiben, das, službeno pisanje, pismo.

Dienstschuldig, s. Dienstpflichtig.

Dienststand, der, služni stan, stan urednikov.

Dienststelle, die, služba.

Dienststreitigkeit, die, prepir zastran službe.

Diensttag, der, dan službe, tlake.

Dienstauglich, s. Dienstfähig.

Dienstthätigkeit, die, pridnost, marljivost, gorečnost v službi.

Dienstthuend, *adj.*, služiven, v službi.

Diensttracht, die, službena noša.

Diensttreue, die, zvestoba v službi.

Dienstuchtig, *adj.*, dober, priden v službi.

Dienstunfähig, **Dienstuntauglich**, *adj.*, er ist dienstunfähig, ni za službo, ni za rabo.

Diensturlaub, der, službeni odpust, urlaub*.

Dienstverhältniß, das, službena razmera.

Dienstverkauf, der, prodaja službe.

Dienstverleihung, die, podelitev službe.

Dienstverlust, der, zguba službe.

Dienstverrichtung, die, opravljanje službe; ein in der Dienstverrichtung begriffener Gensdarm, žandar službo opravljajoč.

Dienstvertrag, der, pogodba za službo.

Dienstverwandt, s. Fröhner.

Dienstverweisung, s. Dienstentsetzung.

Dienstverwendung, die, poraba v službi, delanje v službi, Dienstverhalten, obnašanje, vladanje v službi.

Dienstvoll, das, s. Dienstleute.

Dienstwalten, das, uredovanje.

Dienstwillig, *adj.*, postrežljiv, poslužljiv, gotov, pripravljen za službo, kdor je voljan komu postreči.

Dienstzeit, die, čas službe, službina doba.

Dienstzwang, der, siljenje, naganjanje k službi, tlaka, rabota.

Dienstzweig, der, oddelek, versta, veja, panoga službe.

Dientel, die, s. Derlenbaum.

Dienttisch, der, Gestell mit 2 oder mehr runden Tischblättern übereinander, die in einer Entfernung von einander befestiget werden ꝛc., (servante) poličice.

Dies, s. Dieß.

Diese, die, in den Hüttenwerken, das vorn enge und hinten breite eiserne Thor am Vordertheile der Blasebälge, durch welches der Wind aus den Bälgen in den Ofen bläset, sopilo, pihalo, pihavnik.

Diesemnach, po tem, s. Demnach.

Dieser, e, es, *pron.*, ta (in Kt. te, in St. ti), ta, to, in St. a, toti, a, o; leti, leta, leto, *serb.* ovaj; dieser Tage, te dni; glaube nicht, daß dieser der erste Brief ist, ne misli, de ta je pervi list, ki ga pišem.

Dieserlei, *adj.*, takšnih, takošnih lo.

Diesfällig, *adj.*, tisti, zadeven, dotičen.

Diesfalls, **Dießfalls**, *adv.*, auf diesen Fall, za ta primérek, v tem, zato, zastran tega, v tej reči, v tem pogledu, v oziru; d. i. in diesem Falle, v tem primerljeju, ko bi se to zgodilo.

Diesfallsig, s. Diesfällig.

Diesjährig, **Dießjährig**, *adj.*, letašenj, letošenj.

Diesmal, *adv.*, takrat, ta pot, sedaj, zdaj; für diesmal, za zdaj.

Diesmalig, *adj.*, sedanj, tapoten, takraten.

Diesseitig, *adj.*, tastransk, takrajin; das diesseitige Amt, tukajšnja (pišejoča) gosposka.

Diesseits, *adv.*, tastran, na ti strani, iz te strani, na tem kraji, od naše strani.

Dieß, *pron.*, für dieses, s. Dieser; ohne dieß, brez tega, že tako; über dieß, verh tega, zravno tega.

Dietrich, der, tatinski ključ, kavljasti ključ, vetrih, s. Diebsschlüssel.

Dieweil, s. Weil.

Diffamation, s. Verläumdung, Nachrede.

Diffamiren, s. Verläumden.

Differenz, die, naraznost, raznost, različnost, razlika, razločnost, razloček, različje, odstop, kadar se kaj ne ujema, ne veže, ne zlaga; bei sich ergebender Meinungsdifferenz, ko bi ne bili vsi ene misli; s. auch Streit.

Differenzialrechnung, die, razbota, razbotanje, *poln.* rožničkovi, *böhm.* oddelni počet.

Differiren, *v. n.*, v križ biti; s. Abweichen; es differirt nicht, ni razločka vmes, ne loči se.

Diffession, die, utajba, zatajba, tajba.

Difficil, *adj.*, s. Schwierig, termast, termoglaven, svojoglaven.

Difficultät, s. Schwierigkeit.

Digestion, s. Verdauung.

Digestivmittel, das, zdravilo za prebavo, prebavilo.

Digestivsalz, das, topivna, krojivna sol.

Digression, die, odstop, zahod; s. auch Abschweifung.

Dilation, die, odlog, odlaganje, odkladek, odklad.

Dilatorisch, *adj.*, odložin.

Dilatorium, das, odložnica, odložno povelje.

Dilemma, das, dilema, dvoizbér†, dvojem†, ali to ali to.

Dilettant, der, ljubivec, dobrovoljic, *böhm.* ochotník.

Diligence, die, poštni voz, nagla pošta, *kroat.* berzovoz†.

Dille, die, eine kurze Röhre, tuljava; an den Schlössern, tulek; als Pflanze, auch der Dill, (Anethum graveolens), koper, smerdilj, kopernina, koperec; in der Lampe, cevka.

Dillsenchel, der, koperec; s. auch Dill.
Dillöl, das, koprovo, koperno olje.
Dillraupe, die, koprova, koperna gosenica.
Diluvialformation, die, ponalivine *pl.*
Diluvianisch, *adj.*, vesoljnopotopen, občnopotopen.
Diluvium, das, potop.
Dimension, die, premera, razmérje, dalja; nach allen Dimensionen, na vse strani.
Dimission, die, odpoved službe; die Dimissionen einreichen, odpovedati se službe, pustiti službo; s. auch **Entlassung**.
Diné r, das, južina, obed.
Diniren, *v. n.*, južinati, obedvati.
Ding, das, reč, stvar, *poln.* rzecz; Dingelchen, das, rečica, stvarica; Dingerchen, das, rečice *pl.*; etwas zu bezeichnen, das man nicht zu nennen weiß, der Ding, die Ding, das Ding, oné od. oní, oná, onó, auch onega; was ist das für ein Ding, kaj je to; wie heißt das Ding, kako se temu pravi; vor allen Dingen, pred vsim, najpred; mit großen Dingen schwanger gehen, veliko snovati, dalječ meriti, misliti; das geht nicht mit rechten Dingen zu, ta reč ne gre prav, to ni samo na sebi; guter Dinge sein kostet Geld, dobre volje možnje kolje; aller guter Dinge sind drei, do tretjiga rado gre; ein albernes Ding, tepče; Gericht, sodba, sodnija.
Dingbank, s. **Gerichtsbank**.
Dingebrief, der, pogodni list.
Dingel, der, eine Pflanze, die zum Knabenkraut gehört, nach *Sulek*, kitnica.
Dingen, *v. a.*, miethen, najeti, najamem u. najmem, najemam, pogoditi se, udinjati (?), ukordati*; im Dingen zuvorkommen, delavce preprositi, prenajeti; ein gedungener, najeti, najemnik; sie, najeta, najemnica; gedungener Lobredner, plačan, podmazan hvalivec; *v. n.*, pogajati se.
Dingepfennig, der, ara*; auf den neuen Wein, namoštnina; es geben, na kup dati; s. **Angeld**.
Dinger, der, pogajač.
Dingflüchtig, *adj.*, kdor je pobegnil od sodbe.
Dinglich, *adj.*, realis, dingliches Sachenrecht, stvarna pravica do reči.
Dinkel, der, pira, pir, pirnica.
Dinkelgerste, die, vierzeilige und nackte, goli štiriverstnik.
Dinkelmehl, das, moka od pire, pirna moka.
Dinkelspelze, die, (Lolium perenne), ljulika (večna).
Dinstag, der, **Dinstag**, torek, *altsl.* v'tornik (v'tory, der zweite).
Dinte, die, s. **Tinte**.
Diözese, die, škofija; Laibacher Diöcesan, ljubljanske škofije (človek, duhoven).
Diopter, der, prezerkalo†, diopter.
Diorama, das, proglednica, diorama.
Diphtong, der, dvoglasnik, dvoglasnica.
Diplom, das, diplom; s. auch **Anstellungsdekret, Urkunde**.
Diplomatie, die, diplomacija.
Diplomatik, die, diplomatika.
Diplomatiker, der, diplomatikar.
Diplomatisch, *adj.*, diplomatijsk, diplomatičen; diplomatisches Corps, poslanci tujih dežel, diplomatijski zbor.
Dippelboden, s. **Döbelböden**.
Diptam, der, (Origanum dictamus), jesenjak, jesenček.
Dir, *pron.*, tebi, ti; s. **Du**.
Direct, *adj.*, raven, neposredenj†; directe Steuern, neposrednji davki; *adv.*, naravnost.
Direction, die, vodstvo, direkcija.
Directions-, in Zstg., vodstveni, direkcijn.
Directive, die, pravilo.
Director, der, vodnik, vodja, vižar, direktor.
Directorium, s. **Direction**.
Directrice, die, vodinja.
Dirigiren, *v. a.*, voditi, obračati, opravljati, ravnati, vižati.
Dirne, die, deklina, dekle, punica, samica, keršćenica, keršenica; in engerer nachtheiliger Bedeutung, eine Person von schlechter Aufführung, eine feile Dirne, kurba, lajdra, udra, vlačuga.
Dirnenhaus, s. **Bordell**.
Dis, in der Tonkunst, dis.
Discant, der, die höchste Stimme in der Tonkunst, visoki, tanki, pervi glas, diskant.
Discipel, s. **Schüler**.
Disciplin, die, s. **Lehre, Wissenschaft**; Zucht, strahovanje, strah in red.
Disciplinargewalt, die, strahovavna oblast.
Disciplinarstrafe, die, strahovavna kazen.
Discipliren, s. **Abrichten, Kasteien**.
Discontiren, *v. a.*, kupiti z odbitkam.
Disconto, der, odbitek, odštevek.
Discours, der, pogovor, razgovor, govor.
Discouriren, *v. n.*, pogovarjati se, razgovarjati se, govoriti, kramljati, kremljati, marnjati.
Discreditiren, *v. a.*, razgrajati koga, ga ob upanje, moštvo pripraviti.
Discret, *adj.*, spremišljen, oziren, razborin.
Discretion, die, spremišljenost, ozirnost, razbornost; sich auf Discretion ergeben, auf Gnade und Ungnade, podati se na voljo, na milost, brez pogodbe.
Discursiv, *adj.*, zgovorin (razgovorin).
Discussion, die, pretres, pretresanje, preiskovanje.
Discutiren, *v. a.*, preiskati, preiskovati, pretresati, rešetati.
Disgustiren, *v. a.*, das hat ihn disgustirt, to ga je v nejevoljo pripravilo; disgustirt, slabe, ne dobre volje.
Disharmonie, die, nezglasnost, nezložnost, neskladnost, neubranost, needinost, disharmonija.
Disharmoniren, *v. n.*, ne zlagati se, ne ujemati se.

Disharmonisch, *adj.*, nezložin, neskladen, neubran.
Disjunctiv, *adj.*, razdružljiv, razklenljiv, razkleniven.
Dislocation, die, prestava, preložba, premestitev.
Dislociren, *v. a.*, prestaviti, prestavljati, preložiti, premestiti, porazmestiti (n. pr. vojake).
Disparat, *adj.*, inak, nezdružljiv, neprilićin, različin.
Dispensabel, *adj.*, odpustljiv, spregledljiv.
Dispensation, die, Dispenze, spregled, odpust, preloga, prijenjanje, prilajšanje, zlajšanje; Dispenze ertheilen, preložiti komu kaj; Auflösung, razveza, sprostitev.
Dispensatorium, das, lekarska knjiga, apotekarske bukve.
Dispensiren, *v. a.*, spregledati komu kaj, prizanesti, oprostiti, odpustiti.
Dispensgesuch, das, prošnja za spregled.
Dispondeus, der, ein Versfuß, dispondej.
Disponent, der, razložnik, opravnik.
Disponibel, s. **Verfügbar**.
Disponibilität, s. **Verfügbarkeit**.
Disponiren, *v. n.*, über etwas, ravnati, zapovedovati, gospodariti s čim; s. auch **Verfügen**; *v. a.*, einen zu einer Sache disponiren, pregovoriti koga k čemu, napraviti.
Disponirt, s. **Aufgelegt**.
Disposition, die, s. **Aufgelegtheit, Verfügung**; es steht ihm zur Disposition, na ponudbo mu je, more se z njim postreči; Entwurf, načert, osnutek; Disposition zu einer Krankheit, nagnjenost; s. a. **Anlage**.
Dispositionsfähig, *adj.*, zmožin svoje reči uravnati, gospodariti.
Disput, Disputation, die, s. **Streit**, prepir; gelehrter Streit, prepir, pogovor, razprava.
Disputatorium, das, pretresavnica, prepiravnica.
Disputiren, *v. n.*, razgovarjati, pogovarjati se, poganjati se, beseditі, pravdati, pričkati, prepirati se, pretezati se.
Disputirhansel, Disputax, der, prepiravec, prepirač.
Dissenter, der, (in England), krivoverec, drugoverec.
Dissertation, die, razgovor, pretres.
Dissertiren, *v. n.*, razgovarjati, pretresati.
Dissident, der, drugoverec, drugačne misli, nach dem *serb.* razkolnik.
Dissimulation, die, hinavčevanje.
Dissimuliren, *v. a.*, hinavčevati, prikriti, auch potuhniti se v čem.
Dissimulirt, *adj.*, zakrit, prikrit.
Dissolut, *adj.*, nemaren, zanikern, razujzdan; s. auch **Ausgelassen**.
Dissolviren, *v. a.*, razvezati, razrešiti, razplesti, razpletati; s. a. **Auflösen, Trennen**.
Dissonanz, die, nezložnost, nezglasje, neubranost.
Distanz, die, daljina, dalja; s. auch **Entfernung**.
Distel, die, überhaupt stacheliger Blumenkopf, osat, oset, auch šćet, šet, ščetina, šetina, bodec; Waldbistel, bodeča neža, *serb.* badilj; die große Distel, striček.
Distelblüthe, die, osatov cvet.
Distelfink, der, osatni lisec, lisec, štigeljc*, osatica, stričevka, špeglavec*; s. auch **Stieglitz**.
Distelfliege, die, osatova muha, osatovica.
Distelicht, *adj.*, osaten, osatast.
Distelig, *adj.*, veller Disteln, osatnat.
Distelkopf, der, ščetična, šetična butica.
Distellaus, die, osatna uš.
Distelorden, der, (Andreasorden), red sv. Andreja.
Distelort, der, osatišče, osatiše.
Distelsalat, der, kozja potvica.
Distelwanze, die, osatova stenica.
Distichon, das, etwa dvoredec†, dvoverstjet, distihon.
Distilliren, s. **Destilliren**.
Distinction, s. **Unterscheidung, Auszeichnung**.
Distinguiren, s. **Unterscheiden, Auszeichnen**.
Distributiv, *adj.*, razdeljevaven, razdeljiv.
District, der, okoljava, okrajina, kraj, okoliea, okrožje, okoliš; s. **Bezirk, Kreis**.
Ditchen, das, s. **Brachvogel**.
Dithyrambe, die, poskočnica, pivska, ditiramb.
Diurnist, der, dninar†, dnevninar†, diurnist*.
Diurnum, das, dnina, dnevna plača.
Divan, der, divan.
Divergent, *adj.*, razhodin.
Divergenz, die, razhod.
Divergiren, *v. n.*, raziti, razhajati se; s. auch **Abweichen**.
Divers, *adj.*, različin.
Diversion, die, zakret, zavinek; eine Diversion machen, zakreniti jo kam, oberniti se na kako stran, zasukniti se kam.
Divertiren, s. **Unterhalten**.
Dividend, das, razštevanka, razdelivna reč.
Dividende, die, delilo, dividenda.
Dividiren, *v. a.*, razšteti, razštevati, razdeliti, deliti.
Divination, die, (bei *Dalm.*) bogovanje, s. **Wahrsagerei, Vorhersagung**.
Division, die, razšteva, razštevanje, delitev; eine Heeresabtheilung, razdelek, oddelek, divizija.
Divisionär, der, divizionér.
Divisor, der, razštevnik, delivnik, divizor.
Divulgiren, s. **Veröffentlichen**.
Dobbe, d. i. ein schlammiger Boden, blato, blatna zemlja.
Dobber, der, ein Holz, welches über dem Anker schwimmt, s. **Ankerboje**.
Döbel, der, ein Fisch, klen, klin; ein Zapfen, Pflock bei Maurern, veha, čok, cjok; bei Faßbindern, moznik, zmoznik; bei Steinmetzen, železni moznik; s. a. **Dollgerste**.
Döbelboden, der, zmoznićen strop.

Döbelbohrer, der, vehnik, vešnik.
Döbeln, *v. a.*, mozničiti, dno zbijati.
Döberig, s. Schwül.
Doch, *conj.*, aber doch, und doch, d. i. dennoch, vender, vendar, vunder, le; obwohl es schon spät war, blieb er doch, da si je bilo že pozno, pa je vender le ostal, *serb.* ipak je ostao; doch nicht, vender ne; d. i. jedoch, vsaj, saj, vsej, sej; doch einmal, vsaj enkrat; als Gegensatz des vorhergehenden, d. i. aber, ali; ich sagte es ihm schon, doch er folgt nicht, rekel sim mu že, ali ne mara nič; als Einschränkung des Vordersatzes, al, pak, pa, to de, to da; es ist zwar wirklich wahr, doch weiß ich nicht, — — —, res je že, to da ne vem —; als Einwurf, pak, pa, tode —; ja doch, da, saj pravim; nein doch, ne vender; nicht doch, nikar, tega nikar; bejahend, vsaj, z. B. ich möchte doch wissen, jez bi vsaj (vender) hotel vediti; sage mir es doch, povej mi vsaj; doch wohl nicht er, vsaj, an-ť ne on; als Wunsch, o daß doch, o da bi li, wenn ich doch reich wäre, o da bi bil pač bogat; als Ausruf: o, die Zeiten sind doch gar schlecht, o časi so vender celo slabi; ist's mir doch, als wäre er mir bekannt, le se mi dozdeva, vse se mi zdi, da —; hilf mir doch, (no) pomagaj mi.
Docht, der, stenj, toht*, duša, *serb.* stenj.
Dochtabfall, der, otrinek, utrinek.
Dochtbank, die, stenjica.
Dochtgarn, das, preja za stenje.
Dochtmesser, das, utrinjalo za stenje.
Dochtschneider, der, Dochtmacher, stenjar.
Dochtstange, die, stenjalo†.
Docke, die, Hetzhund, s. Dogge; für Schiffe, s. Schiffswerfte; am Spinnrade, bei Tischlern, an dem Wagen, ročica; an Bettstätten, rožanec; bei den Drechslern, kljuka; ein Bund biegsamer Körper, povezek; Puppe, punčika, punica, čeček, ljulja, lila, puža, donda; die Säulen um den Blasebalg, stebriči, stolpiči.
Docken, *v. a.*, namotati, naviti; *v. n.*, igrati s pužami.
Dockenblätter, die, (Rumex acutus), žabja kislica, gew. šavje.
Dockengeländer, das, s. Balustrade.
Dockenkraut, das, (Arctium Lappa), žabja kislica, šavica.
Dockenmacher, der, lilar.
Dockenspiel, das, igra s punčiko, lilo.
Dockenstämpel, der, bet, bit.
Dockenstock, der, an welchem gegenüber des Reitstockes die Spindel läuft, stebric.
Doctor, der, doktor, dohtar; s. auch Lehrer, Arzt.
Doctorand, der, doktorand.
Doctorat, das, doktorstvo, dohtarstvo.
Doctorshut, der, doktorski klobuk.
Doctorwürde, s. Doctorat.
Doctrine, die, uk, nauk, učenost.
Document, das, dokazno, sprično pismo, *böhm.* listina; s. auch Urkunde, skazavni list; Beweis, dokaz.
Documentiren, *v. a.*, priložiti dokazne pisma, dokazati, dokazovati.
Dod, s. Pathe.
Dogana, s. Zollamt.
Dogge, der, velik angležk pes, *poln.* brytan, *böhm.* tarač.
Dogma, das, vérska resnica, člen vere.
Dogmatik, die, dogmatika, nauk vérskih resnic ali členov.
Dogmatisch, *adj.*, dogmatičen, kar se tiče vérskih resnic ali členov.
Dohle, die, (Corvus monedula), kavka; wie die Dohlen krächzen, kavkati; s. a. Wassergraben.
Dohne, die, locenj, zaderga, zanka, žima, kamba, kambica, žimnica; worin man Billiche fängt, samostrel; für Mäuse, progla.
Dohnenfang, der, lov v zanke, na žime, lov v (na) samostrele, progle.
Dohnenlegen, *v. a.*, nastaviti, nastavljati tičem (zanke, žime).
Dohnensteig, Dohnenstrich, der, žime, versta nastavljenih zank.
Dolch, der, bodalec, bodalo, laški nož, kratek meč, *fig.* meč; seine Worte waren Dolche in meiner Seele, njegove besede so mi serce presunile, prebodle kakor meč.
Dolchmacher, der, bodalčar.
Dolchstich, der, ubod z bodalcam.
Dolde, die, kobula, kobul, krežuljica, češulja, trobol *f.*, in Unterkr. dulo, *dim.* dulce, nach *M.* veršič, *poln.* u. *böhm.* okołek.
Doldenartig, *adj.*, kobulast, krežuljčast, veršičast.
Doldenblume, die, kobulasta cvetlica.
Doldenförmig, s. Doldenartig.
Doldengras, das, (Holosteum umbellatum), verholika, verholično zelišče, zeliše.
Doldenpflanze, die, (rastlina) kobulnica†.
Doldentraube, die, češulja.
Doldig, *adj.*, kobulast, kobulnat.
Doldocke, die, (Sopyrum), *poln.* przyjemka.
Doll, s. Toll.
Dölle, die, dol, dolina, nižava, ponikva.
Dollgerste, die, (Lolium temulentum), ljulika.
Dolmetsch, der, tolmač, tolkovavec, razlagavec, prestavljavec; er ist der Dolmetsch meiner Absichten, on naznanja, razodeva moje misli, *altsl.* tlmač.
Dolmetschen, *v. a.*, pretolmačiti, tolmačiti, tolkovati, prestaviti, razložiti, razkladati.
Dolmetscher, der, s. Dolmetsch.
Dolmetscherin, die, tolmačica, razlagavka.
Dolmetschung, die, tolmačenje, tolkovanje, razlaganje, prestavljanje.
Dom, der, velika, škofijska, stolna cerkev.
Domäne, die, Domänengut, das, kronsko posestvo, dobro, deržavna grajščina, grajšina, kraljeve lastine, deržavni imetek.
Domänenhofbuchhaltung, die, dvorna številnija† (raćunarija†) deržavnih, kronskih posestev.
Dombechant, der, stolni dekan, tehant.
Domestik, der, družinče, posel, s. Dienstbote; Domestiken, družina, posli.

Domestikalfond, der, domestikalni zalog.
Domherr, der, korar, kanonik.
Domherrlich, *adj.*, korarsk.
Domicilant, der, usclec, ustanivec, udomivec.
Domicilat, der, domovavec.
Domiciliren, als *v. n.*, s. Wohnen; als *v. a.*, einen Wechsel domiciliren, udomiti, ustaniti menjico, naznaniti domovališče, domovališe na menjici.
Domicilium, Domicil, das, dom, domovanje, stanovanje, domovališče, domovališe; eines Wechsels, mesto menjičniga plačila.
Dominical-, in Zstg., dominikalni, grašćinski, grajšinski.
Dominicalgut, das, dominikalno, gosposko, gosposkino, grajšćinsko, grajšinsko posestvo.
Domingocaffe, der, dominška kava.
Dominikaner, s. Dominiksmönch.
Dominikanerdrossel, der, dominikanski drozeg.
Dominikaner-, oder **Dominikskloster**, das, dominikanarski, dominikanski samostan, klošter.
Dominiksmönch, der, dominikan, dominikanar, dominikanski, dminikanarski menih.
Dominiksorden, der, dominikanski, dominikanarski red, red svetiga Dominika.
Dominiren, *v. a.*, gospodovati; s. auch Beherrschen.
Dominium, das, grašćina, grajšina, gospošćina, gospošina.
Domino, der, domino; ein Zahlenspiel, dnmina.
Domkapitel, das, stolno korarstvo.
Domkirche, s. Dom.
Domküster, der, stolni cerkovnik.
Dompfaff, der, popkar, berstnik, berstovka, lepar, gumpež, kalin, bolt, boltek, rudečica, rudeči berstnik; s. auch Blutfink.
Dompfarrer, der, stolni fajmošter.
Domprediger, der, stolni pridigar, pridigar stolne cerkve.
Domprobst, der, stolni pršt, prepozit.
Domprobstei, die, stolna proštija.
Domschnepfe, der, sloka.
Domstift, s. Domkapitel.
Donator, der, obdarovanec, obdarjenec.
Donation, die, daritev, darovanje; s. Schenkung.
Donator, der, darivec.
Donholz, das, prečnik.
Donlage, die, položnost.
Donlege, Donlegig, *adj.*, zvernjen, položin.
Donner, der, grom, *serb.* grmljavina; Blitzstrahl, strela, tresk; er ward vom Donner erschlagen, treščilo, trešilo je vanj, strela ga je ubila; der Donner der Geschütze, germenje, pokanje, tutnjavina topov; der Donner rollt, germi.
Donnerart, s. Donnerkeil.
Donnerbart, der, naterst, netresk; s. auch Hauswurz.
Donnerblitzend, *adj.*, germeč in bliskajoč.
Donnerbohne, s. Bohnenblatt.
Donnerdistel, s. Mannstreue.
Donnerer, der, gromovnik; Donnergott, Perun.
Donnerflamme, die, strelni plamen.
Donnerflug, der, strela, blisk.
Donnerfroh, *adj.*, groma vesel.
Donnergang, der, gromni korak.
Donnergekrach, das, germenje, ropot groma, pokanje.
Donnergeräusch, das, vriš groma.
Donnergeroll, das, bučanje, ropot groma.
Donnergerührt, *adj.*, (od) strele zadet.
Donnergeschoß, das, strela.
Donnergesplittert, *adj.*, od strele razcepljen, razklan, razčesnjen.
Donnergetöse, das, germenje, grom.
Donnergewölk, das, hudi oblaki.
Donnerglut, die, gromni žar.
Donnergott, der, s. Donnerer.
Donnerhall, der, don, odglas, odmevanje groma.
Donnerhaus, das, gromovnica.
Donnerkeil, der, strela, tresk.
Donnerknall, der, tresk, grom.
Donnerkröte, die, rujava krohavnica, urh (*Zal.*).
Donnern, *v. n.* u. *i.*, germeti, (unrichtig grometi, *altsl.* g'rmeti); einmal donnern, aufdonnern (v. perf.), zagermeti; es donnert, germi; die Kanonen donnern, topovi pokajo, germé.
Donnernd, *adj.*, germeč.
Donnernessel, die, (Urtica dioica), kopriva, kropiva.
Donnerposaune, die, germeča trobenta.
Donnerrollen, das, germenje.
Donnerruf, der, gromni, gromu enak klic.
Donnerscheu, *adj.*, groma boječ, plah.
Donnerschlag, der, tresk, strela.
Donnerschlund, der, *fig.* top, topovo žrelo.
Donnerschwanger, *adj.*, gromonosen.
Donnerstag, der, četertek, čvetertek; der grüne Donnerstag, veliki čtertek.
Donnerstein, der, s. Donnerkeil.
Donnerstimme, die, germeč, grozovit, gromu podoben glas.
Donnerstrahl, der, tresk.
Donnersturm, der, nevihta z gromam, vielleicht besser navihta (na- Verstärkungspart.).
Donnerton, der, s. Donnerstimme.
Donnertritt, der, s. Donnergang.
Donnervoll, *adj.*, poln groma.
Donnerwagen, der, gromov voz.
Donnerwetter, das, grom, tresk, hudo vreme.
Donnerwoge, die, germeči val.
Donnerwolke, die, hudi oblak.
Donnerwort, das, gromovita, gromu podobna beseda, grom — beseda.
Doppel-, in Zstg., dvojin, dvojnat, dvo-, oder dvojo-.
Doppelachse, die, dve osi, dvojnata os.

Doppeladler, der, dvojoglavni, dvoglavni orel.
Doppelartig, *adj.*, dvojin, dvoverstin, dvojačin.
Doppelatlas, der, dvojni atlas.
Doppelband, das, dvojnata, obojolična vez, dvolični trak; ein Thürband, dvojnati durni naboj, posad, dvojnati obroč.
Doppelbecher, der, dvojnati kozarec.
Doppelbienenstock, der, (panj) navecnik.
Doppelbier, das, prokuhani ol, krepko, jako pivo, *böhm.* ležak; Steinbierausbruch in Kt. koritnjak.
Doppelbitte, die, dve prošnji, dvojna prošnja; ich habe eine Doppelbitte an Dich, dveh reči te prosim.
Doppelblatt, das, dvolist.
Doppelblech, das, debeli kositar, pleh, močna pločevina.
Doppelboden, der, dvojnato dno, dva dna (dve dni), dva poda.
Doppelbogen, der, dvojni obok, lok.
Doppelbranntwein, der, prekuhano žganje.
Doppelbund, der, dvojna zaveza.
Doppeldach, das, dvojni krov, dvojna streha.
Doppeldeutig, *adj.*, dvoumen, im tiefen Unterfr. dvoznačen.
Doppeldraht, das, bei den Schustern, podšivavna dreta*, dvojnata dreta.
Doppelducaten, der, dvojni, veliki cekin, dvojni zlat.
Doppelehe, die, dvojni zakon, dvozakonstvo; (für den Mann), dvoženstvo; (für das Weib), dvomoštvo.
Doppelfaden, der, dvojnik.
Doppelfärbig, *adj.*, dvobarven.
Doppelfenster, das, dvojnato okno.
Doppelflack, der, dvomara (*Zal.*).
Doppelflinte, die, doplarica*, puša dvojka, dvocevka.
Doppelflöte, die, piščali, pišali.
Doppelflügel, der, dvojnate vrata, vratnici.
Doppelfurche, die, dve brazdi, dvojna brazda, dvnplužna brazda.
Doppelgang, der, (mus.), dvohod†.
Doppelgänger, der, als Krankh., nach dem *Serb.* sebevid, *böhm.* dvojenec†.
Doppelgefiedert, *adj.*, dvojnatopérnat.
Doppelgeige, die, vélike gosli.
Doppelgerader, das, dvojnate vesla.
Doppelgesang, der, dvopev.
Doppelgespann, das, čvetér, *f.*, čveterica.
Doppelgestade, das, dvojni breg, dvojno obrežje.
Doppelgestirn, das, dvozvezdje†.
Doppelglieder, s. Englische Krankheit.
Doppelglück, das, dvojna sreča, dve sreči.
Doppelhaltig, *adj.*, dvoročen, dvoderžen.
Doppelharfe, die, velika harpa; (in der Landw.), vezani kozel, kozelc od. stog.
Doppelhäuptig, *adj.*, dvoglaven, dvoglav.
Doppelheirat, die, dvojna ženitev, svatba.
Doppelherrschaft, die, dvojna vlada.
Doppelherzig, *adj.*, dvojserčen; s. auch Falsch.
Doppelkelch, s. Doppelbecher.
Doppelkinn, das, podbradek.
Doppelkraft, die, dvojna moč.
Doppellauf, der, dvocevje.
Doppelläufig, *adj.*, dvoceven; s. Doppelflinte.
Doppellaut, **Doppellauter**, s. Diphthong.
Doppellautend, *adj.*, dvoglasen.
Doppelleben, das, dvojno življenje.
Doppellebig, *adj.*, dvoživen.
Doppelleinwand, die, platno na štiri, (tri) niti.
Doppelleiter, die, dvojnata lestva, nach dem *Poln.* lestva s podstavkam.
Doppelleuchter, der, dvojnati svečnik.
Doppelmantel, der, podvlečeni plajš, dvojnati plašč.
Doppelmord, der, dvojni umor.
Doppelmund, der, dvoustnik.
Doppeln, *v. a.*, etwa podvojiti, dvojiti, gew. podoplati, doplati, (dvoplat und dvoplet ist das, was duplex, dve plati — dve pleti von plesti, *Pot.*), *serb.* dvostručiti; die Schuhe besohlen, podplatiti, čevlje podšiti, podšivati, nove podplate prišiti, druge podplate djati, devati; das Doppeln, podšiv; d. i. spieleu, metati jo, s kostkami igrati.
Doppelpfeife, die, nach *M.* in Istr. und Mittelfr. vidalice, dudla.
Doppelpforte, die, dvovratnica.
Doppelpunct, der, dve piki, dvopičje, dvopik.
Doppelranzen, der, bisaga.
Doppelreif, der, dvojni obroč.
Doppelreihe, die, dvojni red, dve versti.
Doppelreihig, *adj.*, dvoverstin, dvoredin.
Doppelrohr, das, s. Doppelflinte.
Doppelsatz, der, dvojni stavek.
Doppelschattig, *adj.*, dvosenčin.
Doppelschicht, die, dvojna plast, dve plasti.
Doppelschuß, s. Dilemma.
Doppelschnabel, der, dvokljunec.
Doppelschneide, die, dvojna ostrina.
Doppelschritt, der, podviza, nagli korak.
Doppelschuld, die, dvojna krivica.
Doppelseitig, *adj.*, dvestransk.
Doppelseitigkeit, die, dvestranost, dvostranstvo.
Doppelsichtig, *adj.*, dvovidin.
Doppelsichtigkeit, die, dvoviduost.
Doppelsinn, der, dvoumje, *poln.* dwuznaczność.
Doppelsinnig, *adj.*, dvoumen, dvojniga pomena, dvopomenljiv.
Doppelsinnigkeit, die, dvoumje, dvopomenljivost.
Doppelsperre, die, dva ključa, (zapor) na dva ključa, dvojnati zapor.
Doppelspiel, das, kostkanje.
Doppelstich, der, dvojni šiv, šiv z dvema nitima, stremenama, (dretama), dvojni ubod, zabod.
Doppelsünde, die, dvojni greh, dva greha.

Doppelt, *adj.*, dvojin, dvojnoversten, dvojnat, dvojnast, dvoplet *Pot.*; *serb.* sugub, dvostruk (im tief. Unterfr. dvojstrok); *adv.*, dvakrat toliko, po dvoje, na dvoje, alles doppelt, vse v dve gubé, po dve gibi; in doppelter Reihe, v dve versti; lege es doppelt, položi po dvoje; ich habe dieses Buch doppelt, te bukve imam dvojne; doppelt bezahlen, empfinden, doppelt Unrecht, dvakrat plačati, čutiti, dvakrat krivo; das ist mir doppelt angenehm, to mi je toliko ljubši; doppelte Gabe, dvojna davščina, davšina; doppelte Blume, polna cvetica.
Doppeltaffet, der, mučna svila, dvopletna svila.
Doppeltgefiedert, *adj.*, etwa dvopérnat.
Doppelthür, die, dvojne vrata.
Doppelthurm, der, dva stolpa, dvostolpje.
Doppelwaffe, die, dvojno orožje.
Doppelzahn, der, dvozob.
Doppelzeugniß, das, dve spričevali.
Doppelzüngig, *adj.*, dvoličen, dvojezičen; doppelzüngig sein, dvoličin biti, v dve plati govoriti.
Doppelzüngigkeit, die, dvojezičnost.
Doppelzüngler, der, dvojezičnik.
Doppelzweigig, *adj.*, dvovejnat.
Doppelzwirn, der, dvenitni sukanec.
Doppio, s. Doppelt.
Dorf, das, vas, ves, in St. (wie im *Böhm.* auch) vesnica, auch selo (wie im *Serb.*); im Dorfe wohnen, v vasi; auf dem Dorfe, na kmetih.
Dorf-, in der Zusammensetzung wird allermeist nicht übersetzt, z. B. Dorffleischer, klavec; im Erforderungsfalle, vaśk, vasniśk, selsk, na kmetih, v vasi, kmeč.
Dorfälteste, der, selski starašina, vojd (*Pot.*).
Dorfart, die, kmečka, po kmečko.
Dorfbewohner, der, vaščan, vašan, vesnican, kmet, seljan.
Dorfbulle, der, občinski bik.
Dörfchen, das, vasica, selce.
Dorffest, das, kmečki praznik.
Dorfflur, die, selsko polje, selska trata.
Dorfgebäude, das, hiša (kmečka).
Dorfgeistliche, der, duhoven na kmetih.
Dorfgemeinde, die, občina, soseska, srenja na kmetih, vesnica.
Dorfhirt, der, občinski čednik, ovčar, kozar, svinjar itd.
Dorfjugend, die, selska mladina.
Dorfjunge, der, kmetič.
Dorfleben, das, življenje na kmetih, weniger gut, na deželi.
Dörfler, s. Dorfbewohner.
Dorfleute, die, vaški, seljani, kmetje.
Dorflich, *adj.*, vaśk, veśk, vašansk, vaščansk, selsk, kmeč.
Dörfling, s. Dorfbewohner.
Dorfmäßig, *adj.*, selsk, kmeč, kmetišk.
Dorfmeister, der, občinski župan; s. Dorfälteste.
Dorfordnung, die, občinske postave, naredbe.
Dorfpfarrer, der, fajmošter na kmetih.
Dorfplatz, der, selska trata.
Dorfrecht, das, občinske, selske postave.
Dorfrichter, der, selski sodnik; Dorfschultheiß, župan.
Dorfschaft, die, d. i. Dorf, vas; die Einwohner als ein Ganzes, soseska, vasnica, srenja, obóina, vaški, veški ljudje.
Dorfschenke, die, kmečka pivnica.
Dorfschmid, der, selski, kmečki kovač.
Dorfschöppe, der, priseżni mož, priseženec.
Dorfschule, die, selska učilnica, šola v vasi.
Dorfschulze, s. Dorfrichter.
Dormitorium, das, spavnica, spavališče, spavališe.
Dorn, der, tern; Dorn im Schloß, zob; in der Schnalle, vilice; die Dörner, Dornen, *coll.* ternje; in den Schuhschnallen, auch der, über welchem die Flintenläufe geschmiedet werden, serce, tern, ternek; mit Dornen vermachen, oternjati, ternjati, zaternjati, s ternjem zagraditi, zagrajati, graditi; das ist ihm ein Dorn im Auge, to mu je tern v peti (v očesu); nach dem *Poln.*, kakor sol v očesu; an der Schnalle, jeziček; im Schlüsselloch, duša.
Dorn-, **Dornen-**, in Zstzgn., ternov, ternjev.
Dornapfel, der, s. Stechapfel.
Dornartig, *adj.*, ternast, ternkast.
Dornbaum, der, tern, ternulja, ternovec.
Dornbesen, der, ternava metla.
Dornbrassen, der, bodeči kocelj.
Dornbusch, **Dornstrauch**, der, ternje, ternov germ, ternovec, terniśče, terniše.
Dörnchen, das, terniček, terničeč.
Dorndreher, der, (Lanius collurio), nach *M.* srakoper, setnica.
Dornen, *adj.*, ternov.
Dornenbahn, die, ternova, dračna steza, pot.
Dornenkranz, der, ternov venec.
Dornenkrone, die, ternova kroua, krona iz ternja.
Dornenlos, *adj.*, brez ternja.
Dornenpfad, s. Dornenbahn.
Dornenstock, der, tern.
Dornenvoll, *adj.*, ternat, poln ternja.
Dorngefilde, das, terniśče, terniše, ternje.
Dornfisch, der, ostrež, čep.
Dornfliege, die, obad.
Dorngestrüppe, das, ternje, ternovje, ternožje, terniśče, terniše.
Dorngründel, **Dorngründling**, der, ostri smerkež, kačéla, kačel.
Dornhai, der, bodeči morski volk.
Dornhecke, die, ternjeva meja, graja, ternov zalog, ternov plot; s. auch Dorngestrüppe.
Dornherz, das, ternjevo serce.
Dornhülle, die, bodeča, ježasta koža.
Dornicht, *adj.*, dornähnlich, ternjast, ternjat.
Dornig, *adj.*, viele Dornen habend, ternat, poln ternja.
Dornkönig, der, sterżek, stréšek; s. auch Zaunkönig.

Dörnlein, s. Dörnchen.
Dornmuschel, die, ostriga.
Dornnadel, die, tern.
Dornraupe, die, die ein Horn oder einen Dorn haben, repata gosenica.
Dornreich, *adj.*, ternast, ternat.
Dornrose, die, ein Auswuchs an den Dornen, mačoha, mačohovje; s. a. Hundsrose.
Dornrücken, der, ščetinasti, šetinasti herbet.
Dornscheere, die, vertne škarje.
Dornstachel, der, ternova, ternjeva ost, ternovo bodilo.
Dornstecken, Dornstock, der, ternjevka.
Dornstrich, der, indijanska lastovica.
Dornzerrizt, *adj.*, od ternja razpraskan.
Dornzaun, der, ternov plot.
Dornzweig, der, ternova vejica.
Dörre, die, sušivnica; s. Darre.
Dorren, *v. n.*, posušiti se, sušiti se, usahniti, usihati, sahniti; durch Dorren eingehen, usušiti se.
Dörren, *v. a.*, posušiti, nasušiti, sušiti, in Kt. nach *M.* auch ozditi; noch einmal dörren, presušiti, presušati; in der Pfanne, pražiti; d. i. an der Luft dörren, veliti; gedörrtes Obst, suho, posušeno sadje.
Dörrer, der, sušivec.
Dörrobst, das, posušeno sadje, sadje za sušilo.
Dorsch, der, (Fisch), oslic, pomuhelj.
Dörrsucht, die, s. Darrsucht.
Dorrwarze, die, suha bradovica, šola.
Dort, s. Lolch, Trešpe.
Dort, *adv.*, tam, tamo, tamkej, tamkaj, tamki, tamkejle, ondi, ondekej, oudukej; dort herunter gehen, spaziren, reisen, ondod hoditi, tam okoli; von dort, od ondod, odunod, *serb.* odonud; hier und dort, kjekod, tam pa tam; dort durch, tamtodi, tistodi.
Dorther, *adv.*, od tam, od ondod, od tam, od tamdod, od tamkej, od tam sem, *serb.* odonud.
Dortherauf, *adv.*, od tam gori, tam gori.
Dortheraus, *adv.*, od ondod, tam vun.
Dortherein, *adv.*, od tam noter, tam noter.
Dortherum, *adv.*, tam okoli, ondod.
Dorthin, *adv.*, tje, tjekej, tjekaj, tam tje, *serb.* onamo; bis dorthin, do ondi, do tistam, do tje.
Dorthinab, *adv.*, tje doli, tam doli.
Dorthinauf, *adv.*, tje gori, tam gori,
Dorthinüber, *adv.*, tam, ondi čez, tam vprek.
Dortig, *adj.*, ondešenj, ondešnja, ondešnje, (nicht ondašenj), ondoten, tamkejšen, tamošenj.
Dortseitig, s. Jenseitig.
Dortselbst, s. Dort.
Dortwärts, *adv.*, tamkej, tamkaj.
Döschen, das, škatlica.
Dose, die, škatla, škatlica, nach *M.* auch braničica, *poln.* u. *böhm.* auch puška; Tabaksdose, tabakira, tabačnica.
Döse, die, deža*, kibla.
Dosenmacher, der, škatličar, tabakirar.
Dosenschnecke, die, škatlica.
Dosenstück, das, podoba za tabakiro.
Döserei, die, s. Schwächlichkeit, Blödsinn.
Dösig, s. Schwächlich, Blöde.
Dosis, die, von festen, eßbaren Theilen, zavžitek, obrok; von flüssigen, popitek, en lek, J. K. auf eine Dosis, za en lek, en vzemek, *böhm.* davka†; Prise, U. K. oščapek, ščapec, šöopeo.
Dost, Dosten, s. Wohlgemut.
Dotation, die, založba, delščina, delšina s. Ausstattung.
Dotiren, *v. a.*, založiti, zalagati, zakladati, z zalogam oskerbeti; einen Beamten dotiren, ustanoviti plačo uredniku; s. auch Ausstenern.
Dotter, der, s. Flachskraut; im Eie, rumenjak, čmerljak, želčak, in Kt. nach *M.* riček (Delpflanze), kokotice.
Dotterblume, die, (Caltha palustris), kalužnica, jurjevka, paludnica.
Dotterbrot, das, pinica.
Dottergelb, *adj.*, rumenjakast, rumen kakor rumenjak.
Dotterweide, die, beka.
Douane, s. Dogana.
Douaneulinie, s. Zollinie.
Doublette, die, podvojka.
Doualiren, s. Doppeln.
Doublirschritt, s. Doppelschritt.
Doublon, s. Doppeldukaten.
Douceur, s. Trinkgeld, Saustheil.
Douche, die, slap, kropivna kopel.
Douchiren, *v. r.*, pod slapam se kopati.
Drache, der, (nach dem *Serb.*) zmaj, pozoj, drakon, lintvern*, *böhm.* u. *poln.* smok.
Drachen-, in Zsbg., zmajev, zmajski, pozojev, lintvernov*.
Drachenampfer, der, rudeča kislica.
Drachenbaum, der, zmajevec†.
Drachenblut, das, zmajeva kri, (smola), pozojna kri.
Drachenbrut, die, zmajeva zalega.
Drachenhaupt, das, Drachenkopf, der, zmajeva glava.
Drachennest, das, zmajevo gnjezdo, ležišče, ležiše.
Drachenraupe, die, kocinasta gosenca.
Drachenschlange, die, leteča kača, kača z letavkami, pozoj.
Drachenstein, der, drakonit.
Drachenzahn, der, zmajev zob.
Drachin, die, drakonka, zmajevka.
Drachel, der, zmeda.
Dragoner, der, dragonec, dragon, dragonar.
Dragonermütze, die, dragonarska čelada; (Arthemisia dragunculus), dragunceli.
Dragonerregiment, das, dragonski regiment, polk.
Draht, der, bei Schuhmachern, dreta, (in allen slav. Mundarten aus derselben Wurzel), auch derm; metallener, drat, drot, nach *M.* svilo, *serb.* žica, vlaka; aus Stroh gedreheter, kita, pletenica.

Drahtähnlich, *adj.*, dratast.
Drahtarbeit, die, dratenina.
Drahtarbeiter, der, dratar.
Drahtbauer, der, dratena kletka.
Drahtbinder, der, loncovez.
Drahtbohrer, der, durgelj.
Drahtdeckel, der, dratena pokrovka.
Drähtern, *adj.*, draten, iz dratu.
Drahtfabrik, die, dratarnica.
Drahtfeder, die, dratena zmet, prožilo iz dratu, drateno pero.
Drahtgewebe, das, dratena tkanina.
Drahtgitter, das, dratena mreža, omrežje iz dratu.
Drathammer, der, dratnica, dratenica.
Drahthemd, das, dratena srajca.
Drahtleuchter, der, drateni svečnik.
Drahtmesser, der, dratomér.
Drahtmühle, die, dratarnica, dratni mlin.
Drahtner, der, dratar.
Drahtpanzer, der, drateni oklep.
Drahtplätten, das, tanjšanje dratu.
Drahtpuppe, die, marioneta; sie geht wie eine Drahtpuppe, na škerpceh hodi.
Drahtrichter, der, ravnač (dratu).
Drahtring, der, klobasa, obod, kolo drata, drateni perstan.
Drahtrolle, die, svitek dratu.
Drahtsaite, die, dratena struna.
Drahtschere, die, škarje za drat.
Drahtschleife, die, Drahtschlinge, d. i. Oehre, babica, dratena kopča; bei Jägern, dratasta zadergа.
Drahtsieb, das, drateno sito.
Drahtsilber, das, sreberni drat, srebro nategnjeno na drat.
Drahtweberei, die, tkanje dratu.
Drahtwerk, das, dratenina.
Drahtzange, die, male kleščice, kleše za drat.
Dratzieher, der, dratar.
Drahtzieherei, die, dratarija; dieselbe betreiben, dratariti.
Drahtzeug, der, dratnica.
Drahtwurm, der, živa nit.
Drainagr, die, drenaža, cevba†.
Draisine, die, samotek, samovoz.
Drall, der, bei Büchsenmachern, derča, ris, žleb; als *adj.*, fest, straff, munter, lebhaft, everst, napet, živ, čil.
Drama, das, drama, *serb.* (neu), igrokaz.
Dramatiker, der, dramatikar, igropisec.
Dramatisch, *adj.*, dramatičen.
Dramatisiren, *v. a.*, eine Erzählung dramatisiren, dramatizovati pripovest, t. j. napraviti dramo, igro iz nje.
Dramaturg, s. Dramatiker.
Dramaturgie, die, dramaturgija.
Dramaturgisch, *adj.*, dramatičen, dramaturgijsk, igroznansk.
Dran, s. Daran.
Drang, der, tiščanje, tišanje, gnanje, pritisk; Trieb, nagon; Gedränge, tesnoba, tesnota, stiska, sila, naval; z. B. Harndrang, tiša, nach *M.* tiš; heftige Begierde, pohot, pohlep, silna želja, strast; Betrübniß, skerb, britkost, žalost; dem Drange der Gefühle, der Umstände nachgeben, uff., hudimu, vročimu poželenju udati se, ker so okolščine, okolšine tako pritisnile; im Drange der Geschäfte, pri mnozih, silnih opravilih, ker je bilo silo opraviti.
Drange, *adj.*, tesen; *adv.*, tikama.
Drängeln, *v. a.*, *dim.*, von Drängen, rivkati, turkati.
Drängen, *v. a.*, tiščati, tišati, stiskati, pritiskati, priganjati, naganjati; die Zeit drängt, mudi se, sila je; in einen Winkel drängen, ugnati, priturati v kot; den Schuldner, naganjati, pritiskati, tirjati dolžnika, silo delati mu; *v. r.*, sich drängen, tiščati, tišati kam, siliti kam, gnati se, poganjati se; sich durch die Menge drängen, preriti, predreti, skozi množico, preriniti se; sich überall hinzudrängen, vriniti, vrivati se; bis zu etwas drängen, pritiščati, pritišati do česa; das Volk drängte sich zu ihm, ljudje so pritisnili, pritiskali, pritegnili, so navalili, so se gnali, so vreli, derli k njemu, so se gnjetli; gedrängt voll, prepolno, da je bila gnječa.
Drängen, das, tiščanje, tisk.
Dränger, der, tiščin, tišin, tiščavec, tišavec, tiskač, tiščalo, tišalo, zatiravec.
Drangsal, das, Elend, nadloga, stiska, britkost, napast, zlost, težava, reva, nevolja; Bedrängung, tlačenje, zatiranje.
Drangvoll, *adj.*, britek, reven, žalosten, poln nadlog.
Draperie, die, prevleka, pregrinjala *pl.*, draperija; so viel als Faltenwurf, gibančenje *Pot.* vielleicht besser gubančenje; *techn.* suknarija.
Drapiren, *v. a.*, opeti, prevleči, nagibati, nagibančiti *Pot.*
Drastisch, *adj.*, močan in nagel, silen, krepek in hiter.
Dräuen, s. Drohen.
Dräuer, v. Droher.
Drauf, s. Darauf.
Draufbohrer, (Trauchbohrer), der, sveder z ročico.
Draufgeld, das, ara, kapara; s. Angeld.
Draus, s. Daraus.
Dräuschen, *v. n.*, ploskotati, ploskati, derskati.
Draußen, *adv.*, vnej, vani, zunej, zuni, *serb.* na polju, *poln.* na dworze, na ulicy; von draußen, od zunej.
Drechselabfall, die, ostružek.
Drechselbank, die, stružnica, strugarski stol, strugarska klop.
Drechseleisen, das, strugarsko dleto.
Drechselmühle, die, struženica, strugarnica na vodi.
Drechselmüller, der, strugar.
Drechseln, *v. a.*, strugati, nach *M.* vertavkati†; *böhm.* soustruhovati, *poln.* u. *serb.* točiti.
Drechsler, der, strugar, *poln.* u. *serb.* tokar.

Drechslerarbeit, die, strugarsko delo.
Drechslergesell, der, strugarski hlapec.
Drechslerhandwerk, das, strugarstvo, strugarija; dasselbe betreiben, strugariti.
Drechslerkunst, die, s. **Drechslerhandwerk**.
Drechslerpuppe, die, punčika.
Drechslerwalze, die, strugarski valjar.
Drechslerwerkstatt, die, strugarnica.
Dreck, der, Koth, blato, nach *M.* klat; von Thieren, gnoj; niedriger, govno, lajno (in allen slav. Mundarten), s. auch **Unflath**.
Dreckig, *adj.*, kothig, blatnast, umazan; voll Unrath, *gem.* osran, posran, govnat, lajnast.
Dreckkante, die, Dengel, blatnat rob na suknji (po tleh vlečeni).
Dreckkäfer, der, govnoberbar, drekoberbec, govnjač.
Dreckkarren, der, gnojnjak, govnjak, drekarska truga.
Dreckloch, das, smerdljiva, osrana luknja.
Dreckseele, die, usrana, gnjusna duša.
Dreckstadt, die, usrano, blatno mesto.
Dreckvogel, der, (Vultur aura), vdop, bud, smerdokavra, dap; (Stercorarius), lajnar.
Dreckwinkel, der, usrani kot.
Drehbahn, die, trišče, triše, vervarsko triše.
Drehbank, die, s. **Drechselbank**.
Drehbar, *adj.*, obračljiv, kar se da obračati, verteti, sukati.
Drehbaum, der, vratovilo, vreteno, vernilo, križ, *poln.* kobylica, *böhm.* točidlo.
Drehbrücke, die, most na škerpeeh, škripeeh.
Drehdocke, die, kljuza; s. **Docke**.
Drehe, s. **Drehkrankheit**.
Dreheisen, das, strug, strugarsko dleto.
Drehen, *v. a.*, ohne Veränderung der innern Theile des Gedreheten, z. B. das Rad, verteti u. vertiti, točiti, obračati; zu drehen anfangen, (als *v. pf.*), zaverteti, zatočiti; mit Veränderung derselben, z. B. ein Seil, Fäden, den Hals, sich selbst, zasukati, sukati, zaviti, zavijati, zakreniti, kretati; d. i. drechseln, s. **Drechseln**; einem aus der Hand etwas, izviti, izvijati, izmotati; einem die Nase, komu kaj na nos obesiti, obešati; einem den Rücken drehen, herbet, pleča oberniti, obračati, pokazati, kazati komu; s. a. **Wenden**; das Recht drehen, sprevračati, prezvijati pravico; den Mantel nach dem Winde drehen, obračati suknjo, plajš po vetru, po burji; die Füße drehen, oberniti pete, zasukati se; drehend, d. i. schwindelicht, wirblicht, vertoglav; drehend werden, zvertoglaveti; drehend bis zu einer Stelle kommen, pritočiti, prisukati se do —; zur Genüge drehen, nasukati se, naverteti se, natočititi se; bei der Töpferarbeit den Thon drehen, napresti, presti; *v. r.*, sich drehen, verteti se, sukati se, okretati se, obračati se, teči okoli česa; sich rechts drehen, zakreniti se, zasukati se, oberniti se na desno; sich drehen und winden, obračati in zvijati se; sich ungeschickt drehen, motovititi se.
Drehen, das, vertenje, sukanje, točitev; s. auch **Drehkrankheit**.
Dreher, der, obračavec, sukač; Drechsler, strugar; Rechtsverdreher, zvijačnik; überhaupt Werkzeug zum Umdrehen, vratilo, (*anat.*) sukavnik; an den Thorwegen der Lalifer, vereja; eine Kurbel, vinta, ročica; am oberen Schenkelbein, kolek; ein schwindeliges Schaf, vertoglava ovca; an Weberbäumen, malo vratilo.
Dreherei, die, zvijača, zvijačina, prevračanje; s. auch **Ausflucht**.
Drehgelenk, das, sukavni člen, členek.
Drehhals, der, vijoglavka, postojnica, vertoglavka; s. auch **Wendehals**.
Drehkäfer, der, Wasserfloh, vertač.
Drehkrank, *adj.*, vertoglav.
Drehkrankheit, die, vertoglavica, vertlaji *pl.*, vertoglavnost, *böhm.* u. *poln.* auch motolice, motylice.
Drehkraut, das, solnčnica.
Drehkreuz, das, s. **Drehbaum**.
Drehlade, die, stružnica.
Drehling, der, als Wasserwirbel, vertinec; s. **Dreher**.
Drehmuskel, der, etwa sukalica.
Drehorgel, die, orglice; s. **Leier**.
Drehpforte, die, vernula.
Drehpunct, der, vertišče.
Drehrad, das, kolo, kolovratek; Drehrad der Kinder, vertavka, berk, volk.
Drehscheibe, die, bei Töpfern, Steinschleifern usw., kolovrat, lončarsko kolo.
Drehstahl, der, strugarsko jeklo, dleto.
Drehstift, der, nasad.
Drehstuhl, der, vertivna stolica; s. a. **Drehbank**.
Drehtanz, der, kolo.
Drehtisch, der, s. **Drehbank**.
Drehvogel, s. **Drehhals**, **Wendehals**.
Drehwerk, das, s. **Drehbank**.
Drehwürfel, der, vertavka.
Drehwurm, der, možganini metljaji.
Drei, *num. card.*, trije, tri; *coll.* troje; drei Menschen, Kinder, trije ljudje, otroci, oder (mehr gemein auch), troje ljudi, otrók, *Met.*; der drei, treh; vor drei Jahren, pred tremi leti; ihrer drei, trije; einer aus den dreien, edon zmed treh; je drei und drei, po tri, po trije; ich habe etliche um zwei und die andern um drei Gulden gekauft, nekaj sim jih kupil po dva, nekaj pa po tri goldinarje; die Drei, die Zahlfigur, trojka, trojklja.
Drei-, in Zstg., tri, (in andern slav. Mundarten tro-, troj-), z. B. dreibeinig, trinožen.
Dreiachtel, *pl.*, tri osmine.
Dreiachteltact, der, triosmérski terk.
Dreiangel, der, s. **Dreieck**.
Dreiarmig, *adj.*, z. B. Leuchter, trirogljat, trirocen; Fluß, tristrugat, tristrugast.
Dreiästig, *adj.*, trivejast.
Dreiängig, *adj.*, triok, trojok.
Dreibein, das, trinog, trinožka.
Dreibeinig, *adj.*, trinogat, trinožen.
Dreiblatt, das, trilist.
Dreiblätterig, *adj.*, trilisten.
Dreiblumig, *adj.*, trieveten.
Dreibuchstäbig, *adj.*, tričerkast, iz treh čerk.

Dreibund, der, zveza, zaveza treh vladarjev.
Dreibecher, der, Schiff, tristroparica†, tripeterna ladija, *böhm.* trojpalubnik.
Dreidistel, die, repinec.
Dreidrath, der, trinitnik, trojnik; s. auch **Drillich**.
Dreidrähtig, *adj.*, trinitin, na tri niti.
Dreieck, das, trivogalnik, trivogelnik, trijak; Dreiwinkel, trikotnik, trikotje.
Dreieckig, *adj.*, trivoglen, trivoglat; dreiwinkelig, trikoten; dreieckiger Hut, klobuk na tri dežele.
Dreieckigkeit, die, trivogelnost, trikotnost.
Dreiecklehre, die, nauk od trivogelnikov; s. **Trigonometrie**.
Dreieimerig, *adj.*, trivedrin, od treh veder, ki tri vedra drži.
Dreieinig, *adj.*, trojedini, trojnoedini, eden v treh osebah.
Dreieinigkeit, die, als Eigenschaft, trojedinost, trojedinstvo; die allerheiligste Dreieinigkeit, sv. Trojica.
Dreieinigkeitsfest, das, sv. Trojica, praznik sv. Trojice.
Dreieinigkeitsglaube, der, vera v sveto Trojico.
Dreier, der, trojka, trojklja; eine Münze, trojak; er hat keinen Dreier, nima ga okrogliga, belica, vinarja.
Dreierherr, der, trojak.
Dreierlei, *adj.*, troj, a, e, trojne verste; *poln.* u. *serb.* trojak; auf dreierlei Art, na trojni način, po trojnem.
Dreifach, *adj.*, trojin, trojnat, triguben, v tri gube, v troje, trojostrok, *poln.* potrojny; auf eine dreifache Art, na troje, na trojin način; um das dreifache, za trikrat toliko.
Dreifädig, *adj.*, triniten.
Dreifaltig, **Dreifältig**, *adj.*, trojnat, trigubat; s. auch **Dreifach**; der dreifaltige Gott, trojedini Bog.
Dreifaltigkeit, s. **Dreieinigkeit**.
Dreifaltigkeitsblume, die, (Viola tricolor), sirotica, mačeha.
Dreifarbig, *adj.*, tribarven, tribarvnat, trojobarven, treh barv ali farb.
Dreifelderwirthschaft, die, natriletno obdelovanje polja.
Dreifirner, der, triletno vino.
Dreiflach, s. **Prisma**.
Dreiflügelig, *adj.*, triperuten, treh perut, s tremi perutnicami.
Dreiförmig, *adj.*, trojnat, troličen.
Dreifuß, der, trinog; irdener Dreifuß, kozica; den Dreifuß schlagen, ein Kinderspiel, kozo, (kozla) biti.
Dreifüßig, *adj.*, trinogat, trinožen.
Dreigesang, der, trojospev, tropevka†.
Dreigespann, das, trojna, vprega s tremi.
Dreigestaltet, *adj.*, troličen, v treh podobah.
Dreigesternt, **Dreigestirnt**, *adj.*, trizvezdin.
Dreigestirn, das, trizvezdje.
Dreigipfelig, *adj.*, triveršen.
Dreigliederig, *adj.*, trinden, tričlensk, iz treh delov, členov.
Dreigötterei, die, triboštvo.
Dreigranne, die, triosinka.
Dreihändig, *adj.*, trirok.
Dreihärig, s. **Durchtrieben**.
Dreihauig, *adj.*, dreimähdig, trojokošen, trojosečen.
Dreihauptig, *adj.*, triglaven, triglav.
Dreihäutig, *adj.*, trikožen.
Dreiheit, die, trojnost.
Dreiheller, der, trojak.
Dreiherr, der, trojar.
Dreiherrig, *adj.*, trigosposkin.
Dreiherrschaft, die, trojovladstvo.
Dreiherrschaftlich, *adj.*, trivladin, trojovladin.
Dreiherrscher, der, s. **Triumvir**.
Dreihorn, das, trirog.
Dreihörnig, *adj.*, trirogat, trirogast.
Dreihundert, *num.*, tri sto (in den übrigen slav. Mundarten tri sta, *genit.* treh set).
Dreihundertmal, tristokrat.
Dreihundertste, der, die, das, tristotni.
Dreijahr, das, trileto.
Dreijährig, *adj.*, trileten; vom Viehe und allen Thieren, tretjak, tretjakina.
Dreijährlich, *adv.*, vsako tretje leto.
Dreijährling, der, tretjak.
Dreijahrsfest, das, triletnica.
Dreikantig, *adj.*, trirobat, trirobast, *serb.* na tri srha.
Dreiklafterig, *adj.*, triseženjsk, treh sežnjev, tri sežnje dolg.
Dreiklang, der, troglasje†.
Dreiklappig, *adj.*, trizapérčen, triklopen.
Dreiklober, der, bei den Böttchern, razcepnik, trizobec†.
Dreiklöbig, *adj.*, tricepen.
Dreikönigsfest, das, sv. trije kralji, praznik sv. treh kraljev.
Dreikönigstag, der, sv. trije kralji, dan sv. treh kraljev.
Dreiköpfig, *adj.*, triglaven, triglav.
Dreikörnig, *adj.*, trizernat.
Dreikreuzerstück, das, trojak, groš.
Dreikrone, die, trojna papeževa krona, trikrona.
Dreilappig, *adj.*, trizaplatast, trikerpen.
Dreilaut, der, triglas.
Dreilauter, der, triglasnik, triglasnica.
Dreileibig, *adj.*, tritelesen.
Dreiling, (Drilling), der, trijak, trojak, trojčik; ein Drittel, tretjina; ein kleines Brot für drei Pfennige, trenta.
Dreilöthig, *adj.*, trilotin, treh lotov.
Dreimähdig, s. **Dreihauig**.
Dreimal, *adv.*, trikrat, tripot.
Dreimalglücklich, *adj.*, presrečen, srečen presrečen.
Dreimalheilig, *adj.*, presvet, svet svet.
Dreimalig, *adj.*, trikraten, tripoten.
Dreimark, die, trivogeloat mejnik.
Dreimaster, der, (ladija) trijadrilnica†, trijamborica*.

Dreimastig, *adj.*, trijadrilnat, na tri jadrila, trijambornat*.
Dreimonatlich, *adj.*, trimesčen.
Dreimonatlich, *adj.* u. *adv.*, vsake tri mesce, vsake kvatre; gegen dreimonatliche Aufkündigung, z odpovedjo tri mesce naprej, oder z dolžnostjo, tri mesce naprej odpovedati.
Dreimorgig, *adj.*, trioralen, treh oralov.
Dreimundwurm, der, triustnica.
Drein, s. Darin.
Dreinächtig, *adj.*, trinočen.
Dreipfünder, der, trifuntar (top).
Dreipfündig, *adj.*, trifunten.
Dreireihig, *adj.*, triversten.
Dreirippig, *adj.*, trirebren.
Dreiruderer, der, trivesljak.
Dreiruderig, *adj.*, triveslen.
Dreisatz, der, Regel de Tri, tristavka, sonst potrojka, uganka po tri.
Dreisätzig, *adj.*, tristaven, treh stavkov.
Dreisch, der, ledina.
Dreischaftig, *adj.*, bei den Seilern ein dreischäftiges Tau, tricepen, v tri cepove (cepi), pramene.
Dreischichtig, *adj.*, trileżen, treh nasadov, veršajev.
Dreischlag, der, bei Pferden v. Zelter; im Dreschen, pikapok, mlačenje s tremi.
Dreischlitz, der, trirezka†.
Dreischneidig, *adj.*, trirezin, s tremi ostrinami; eine dreischneidige Nähnadel bei den Kürschnern, režeča šivanka, auch režeče (n.) schlechthin.
Dreischnitt, der, trirez.
Dreischrötig, *adj.*, trirezen.
Dreischürig, *adj.*, trostrižen; von Wiesen, trikosen.
Dreiseitig, *adj.*, tristransk, triplaten, od treh strani.
Dreisitzig, *adj.*, za tri, trojčin, s tremi sedali.
Dreispaltig, *adj.*, tripočnat, tricepen.
Dreispänner, der, voz za tri konje, s tremi.
Dreispännig, *adj.*, s tremi, s trójico, s trojino.
Dreispelzig, *adj.*, troplevni.
Dreispiel, das, s. **Terzett, Trio.**
Dreispitz, der, trirog.
Dreispitzig, *adj.*, trirog, triroglat.
Dreisprachig, *adj.*, v treh jezicih, trijezičen.
Dreißig, *num.*, trideset; in Kt. auch tired; einer von den Dreißigen, eden zmed tridesetih; dreißig Kinder, tridesetero otrok; je dreißig, po trideset, vsacih trideset.
Dreißiger, ein, tridesetak, tridesetnik.
Dreißigerlei, *adj.*, tridesetеri, tridesetversten.
Dreißigfach, *adj.*, tridesetеren, tridesetérnat, tridesetogub, tridesetotrok.
Dreißigfältig, *adj.*, tridesetérnat.
Dreißigjährig, *adj.*, tridesetleten.
Dreißigmal, *adv.*, tridesetkrat.
Dreißigmalig, *adj.*, tridesetkraten.
Dreißigpfündig, *adj.*, tridesetfunten.
Dreißigstamt, das, tridesetnica, harmica*; dessen Einnehmer sein, tridesetničar biti; s. auch **Zollamt.**
Dreißigstbefreiung, die, oprost od tridesetnine.
Dreißigste, der, die, das, trideseti.
Dreißigstel, das, tridesetinka, tridesetina.
Dreißigstens, *adv.*, tridesetič.
Dreißigstgebühr, die, tridesetnina.
Dreißigstübertretung, die, tridesetninski prestopek.
Dreißigstündig, *adj.*, tridesetурin.
Dreißigstündlich, *adj.*, tridesetourin, od trideset ur.
Dreißigtägig, *adj.*, tridesetdneven, od trideset dni.
Dreißigtäglich, tridesetеrodansk.
Dreispitzwurm, der, triščetinec, trišetinec.
Dreist, *adj.*, neboječ, serčan oder šerčen, derzen, prederzen, smelen, *poln.* śmiały, odważny; s. auch **Unverschämt.**
Dreistachel, der, triost, osti, nabodek.
Dreistachelig, *adj.*, triosten.
Dreistein, der, triček, (*Zal.*)
Dreistigkeit, die, serčnost, derznost, prederznost, smelost; s. auch **Unverschämtheit.**
Dreistimmig, *adj.*, triglasen.
Dreistockig, *adj.*, tristropen, s tremi stropji, nadstropji, petri.
Dreistrahl, der, trojni žar.
Dreistrahlig, *adj.*, trižaren, trojožaren.
Dreisträngig, s. **Dreischaftig.**
Dreistrich, der, triočrt.
Dreistündig, *adj.*, triurin, treh ur.
Dreistündlich, *adj.*, vsako tretje uro.
Dreisylbig, *adj.*, trizložen, treh zlogov.
Dreitägig, *adj.*, tridanj, tridneven, treh dni.
Dreitäglich, *adj.*, na tretji dan, tretjodneven, vsaki tretji dan, ein dreitägliches Fieber, merzlica na tretji dan, tretjanka.
Dreitausend, *num.*, trije tisuči, tri tisuč.
Dreitheilig, *adj.*, tridelen, treh delov, raztrojen.
Dreitheilung, die, tridelnost, raztrojba.
Dreitreffer, der, (Terne), trina, têrna.
Dreiverein, der, (Tripelallianz), trivez; s. **Dreibund.**
Dreiviertel, tri četertine, tri četerti.
Dreiweg, der, tripotje.
Dreiwinkel, der, trikotje, trikotnik.
Dreiwinkelig, *adj.*, trikoten.
Dreiwirthschaft, die, triletni poljski kolobar.
Dreiwöchentlich, *adj.*, vsaki tretji teden.
Dreiwöchig, *adj.*, tritedensk, treh tednov.
Dreizack, der, trizob, trirogelj.
Dreizackig, *adj.*, trizoben, trizobat, triroglat.
Dreizackstab, der, trirogljača.
Dreizählig, *adj.*, trišteven, trojin.
Dreizähnig, *adj.*, trizoben, trizobnat.
Dreizehe, die, triparkelj, trinohtni detal.
Dreizehig, *adj.*, triperstin, triparkljast.
Dreizehn, *num.*, trinajst; dreizehn Kinder, trinajstero otrok; je dreizehn, po trinajst, vsacih trinajst.

Dreizehner, der, die Zahl, trinajstica; eine von den dreizehn Personen, trinajstnik.
Dreizehnerlei, *adj.*, trinajsteri.
Dreizehnfach, *adj.*, trinajstéren, trinajstérnat.
Dreizehnfältig, *adj.*, trinajstérnat.
Dreizehnhundert, *num.*, trinajst sto, tisuč in tri sto.
Dreizehnjährig, *adj.*, trinajstleten, trinajstih let.
Dreizehnjährlich, *adj.*, na trinajsto leto, vsaciga trinajstiga leta.
Dreizehnlöthig, *adj.*, trinajst lotov, (čisto srebro).
Dreizehnmal, *adv.*, trinajstkrat, trinajst potov.
Dreizehnmalig, *adj.*, trinajstokratin.
Dreizehnstündig, **Dreizehntägig**, *adj.*, trinajst ur, dni.
Dreizehnte, der, die, das, trinajsti.
Dreizehntel, das, trinajstinka, trinajstina.
Dreizehntens, *adv.*, trinajstič.
Dreizehnthalb, *adv.*, dvanajst in pol, poltrinajst.
Dreizehnwöchig, *adj.*, trinajstih tednov.
Dreizehnzöllig, *adj.*, trinajstih palcov.
Dreizeilig, *adj.*, triverstin, trireden.
Dreizinkig, *adj.*, trivoglat.
Dreizöllig, *adj.*, tripalčen, treh palcov.
Dreizüngig, *adj.*, trijezičen, v treh jezikih.
Drell, *adj.*, vertavčen, živ. vesel, radosten, lasen; ein drelles Kind, otrok kot vertavka; s. auch **Drall.**
Drellbohrer, der, s. **Drillbohrer.**
Dremel, s. **Tremel.**
Dreschbank, die, (Dreschmaschine), mlativnica, mlatilo.
Dreschen, *v. a.*, omlatiti, mlatiti; gedreschen, omlačen; so viel als schlagen, tepsti, *fig.* biti, tepsti, nažgati, natolči, naseškati, nakuriti, uff.; der Ochs, der drischt, vol, ki verši; leeres Stroh dreschen, prazno slamo mlatiti; mit dem Maul, jezik brusiti, opravljati.
Dreschen, das, mlačenje, mlačva, mlat-i, mlatva; das Dreschen vollenden, domlatiti; mit dem Dreschen verdienen, primlatiti; s. a. **Austretung.**
Drescher, der, mlatič, mlativec.
Drescher-, in Zsg., mlatičev, mlatiški.
Dreschherbe, die, Drescherlohn, mlatnina; am Getreide, nach *M.* mertek.
Dreschermaß, das, izmlatek.
Dreschschmauß, der, domlatki *pl.*
Dreschflegel, der, cep, cepec; das Rädchen zwischen dem Stiele und Flügel, goz-i.
Dreschflegelstiel, der, ročnik, cepnik.
Dreschkopen, der, lanene glavice; s. auch **Nebenstecher.**
Dreschlege, die, nasad.
Dreschmaschine, die, mlativnica, mlatilo.
Dreschmaul, das, jezikalo.
Dreschriege, die, s. **Dreschtenne.**
Dreschtenne, die, auf dem Felde, gumno, gumnišče, gumniše; in einer Scheuer, skedenj, pod.
Dreschwagen, der, mlatilo, veršilo.
Dreschwalze, die, veršeči valj.
Dreschwerk, s. **Dreschmaschine.**
Dreschzehent, der, desetina v zernji od omlačeniga.
Dreschvollendungsmal, das, domlatki *pl.*
Dreschzeit, die, mlatva, mlačva, o mlatvi.
Dresse, die, bei den Perückenmachern, kita, spletek.
Dressiren, *v. a.*, Hunde, Pferd, zučiti, vaditi, učiti; s. **Abrichten;** Haare, kodriti, žgati.
Dressirung, **Dressur**, die, uk, vaja, vadba.
Dreuschen, s. **Dränschen.**
Driebrachen, *v. a.*, ledino vtretje orati, preorati, v tretje prašiti.
Driesch, s. **Brach.**
Drieschen, *v. a.*, preorati, sprašiti, trikati.
Drieschfeld, das, trika, celina, praha.
Driefel, der, skripec, kolec; als Wasserwirbel, vertinec.
Drieseln, *v. a.*, verteti u. -iti, sukati; s. **Drehen.**
Driet, das, bei Sammtwebern, paralo.
Drift, der, bei den Färbern, krošnja.
Drillbohrer, der, sveder durgelj.
Drillen, *v. a.*, im Kreise drehen, vertiti, verteti, sukati; s. **Drehen;** bohren, durgljati, vertati; jemanden drillen, d. i. plagen, sukati koga, nagajati, zabavljati komu; in der Landwirthschaft, sejati z mašino, sejati na brazde.
Driller, der, moledovavec, nagajivec, glušivec, nadlegavec, dodijavec.
Drillich, der, trojnik, trinitnik, trilih*.
Drilling, der, in den Mühlen, Uhren uff., preslica, vertalo, vreteno, *poln.* ceva, *böhm.* kladnice; in zwei Scheiben befestigter Rumpf, navlaka, navodka; einer von drei zugleich Gebornen, trojček; *coll.* nach *M.* trojčina; *serb.* trojak.
Drillingstock, der, preslica.
Dringen, *v. n.*, drängen, tiščati, tišati, siliti na kaj, po sili kaj hoteti imeti, zahtevati, gnati se na kaj, silno prositi, siliti koga, silo delati, uganjati; bis wohin dringen, prisiliti, pridreti do —; das Volk drang heran, ljudstvo je privrelo, pritegnilo, se je prignalo, je navalilo uff; der Feind drang in die Stadt, sovražnik je derl, je prederl v mesto; durch Mark und Bein dringen, muzek in kosti preleteti, prešiniti, do živiga priti, predreti; in ein Amt dringen, s. **Drängen,** sich; in das Herz, predreti v srce; in ein Geheimniß dringen, zveditі (s trudam, po sili) skrivnost; er drang auf seine Bezahlung, naganjal je, silil je na to, da se mu je izplačalo, poganjati se, vleči se za kaj; in einen dringen, tiščati, tišati v koga, primarjati koga; *v. a.*, drücken, tlačiti; gedrungen voll, natlačeno; s. **Drängen;** von der Seite drücken, drängen, pritiskati, stiskati, tiščati, tišati, nuditi, siliti, morati.

Dringend, *adj.*, nujin, pritiskajoč; dringende Gefahr, velika, silna nevarnost; dringender Verdacht, očiten, velik, silen sum; dringende Bitte, silna, vroča prošnja; im dringenden Falle, kadar bi bila (prava) sila; dringende Noth, silna potreba, huda sila; *adv.*, silno; es ist nicht dringend, ne mudi se zlo; dringend wahrscheinlich, jako, zelo vérjetno; dringend bitten, živo, silno prositi.

Dringlich, s. Dringend.

Dringlichkeit, die, silnost, sila.

Drinnen, s. Darin.

Drischel, s. Dreschflegel.

Drispelkürbis, die, turška glava.

Dritte, der, die, das, tretji, a, e; zum dritten Male, v tretje, tretjič, tretjikrat; wir haben heute den dritten (Tag), danes je tretji dan; das dritte Jahr, tretje leto; der dritte Theil, tretjina; der Dritte, s. Schiedsrichter; zum Vortheile eines Dritten, komu drugimu (etwa auch tretji osebi) v korist.

Drittel, das, tretjina, tretjinka, tretji del; drei Drittel (3/3) tri tretjine.

Drittelbauer, der, tretjinar, tretjinčar, tretjak.

Drittelgut, das, tretjina (zemljiša, grunta*).

Dritteln, *v. a.*, v tri dele razdeliti, deliti, nach dem *Böhm.* u. *Serb.* razdrojiti, trojiti.

Drittelweise, *adv.*, po tretjinah, na tretjine, etwa auch tretjinama.

Drittens, *adv.*, tretjič, v tretje.

Drittgeborne, der, die, tretjorojence, tretjorojenka.

Dritthalb, *adj.*, poltretji, a, e; dva, dve in pol; dritthalb Jahre, poltretje leto od. dve leti in pol.

Drittletzt, *adj.*, predpredzadnji, tretji od konca.

Drittmann, der, tretji od konca.

Drittreihig, *adj.*, v tretjem redu, v tretji versti.

Drittschein, der, serp, polna luna.

Drittheil, s. Drittel.

Drittura, Wechsel a drittura, neposredoja menjica.

Dritturenkel, der, tretji prevnuk.

Dritturgroßmutter, die, tretja prababa.

Dritturgroßvater, der, tretji preded.

Drob, s. Darob.

Droben, *adv.*, zgorej, gori, tam gori.

Droguen, *pl.*, dišave.

Droguerie, die, kupčija z dišavami.

Drohbrief, der, žugavno, pretivno pismo.

Drohen, *v. n.*, zažugati, požugati, žugati, zagroziti, groziti, auch groziti se, zapretiti, pretiti auch protiti; von leblosen Dingen, žugati; er droht mit der Brandlegung, žuga, da mu bo hišo zažgal; es droht ihm eine Gefahr, nevarnost mu žuga, nastaja, v nevarnosti je; das Haus droht den Einsturz, hiša se hoče podreti; drohende Miene, preteč, groziven obraz.

Drohen, das, s. Drohung.

Droher, der, grozivec, protivec, žugavec.

Drohne, die, trot, *poln.* trąd, nach *M.* auch trotnica, trubec (*cfr. böhm.* trubec u. trupec), bčelak.

Drohnen-, in Zstzg., trotji, z. B. Drohnenscheibe, trotji sat.

Dröhnen, s. Drönen.

Drohnenbrut, die, trotja zalega, trotnica.

Drohnenfänger, der, kobilica; s. auch Hummelfänger.

Drohnenscheibe, die, trotje satovje.

Drohnenweiser, der, trotovka.

Drohnenwürgung, Drohnenschlacht, die, trotomor, trotomorstvo.

Drohnenzäpflein, das, (Zelle), trotji piskere, piskrec.

Drohrede, s. Drohwort.

Drohung, die, žuganje, pretenje, nach dem *Serb.* pretnja, grožnja, *böhm.* hrozba; heftige Drohung, grozitev, grozitva; gefährliche Drohung, nevarno žuganje.

Drohwort, das, zažug, žugavna, preteča, grozivna beseda.

Drollbohrer, der, s. Drillbohrer.

Drollig, *adj.*, smešen, smešljiv, šaljiv, šegav, šalen; s. auch Verschmitzt.

Drolligkeit, die, smešnost, šaljivost, šegavnost.

Dromedar, das, dromedar, velbljud z enim herbtam, arabski velbljud (rig. velblod).

Drommeln, s. Trommeln.

Drommete, (Trompete), tromba, trobenta.

Drommeten, *v. n.*, trobentati, trobiti.

Drommetenhall, der, -schall, trombin glas, bučanje trobente, trobentanje.

Drommeter, der, trobentar, trobec.

Drönen, *v. n.*, berneti, doneti, bobneti, germeti, (da se zemlja trese, stresa).

Dronte, die, ein Vogel, (Didus ineptus), dondarica.

Drösch, der, eine Art Lein, welcher seinen Samen sehr fest hält, und ausgedroschen werden muß, lanjenec, zemec, turšoek, turšek.

Dröschel, der, s. Dreschflegel.

Droschke, die, droška, *poln.* doroszka.

Drosse, die, kup.

Drossel, die, der Knorpel, gertanec; die Luftröhre, goltanec, sapnik; (Turdus), der Vogel, drozd, drozeg.

Drosselader, die, (Vena jugularis), vratna žila, odvodnica†.

Drosselbeere, die, jerebika, jerebikovec; s. Bachhollunder.

Drosselmaul, das, žlobudra.

Drosseln, s. Würgen.

Drosselsänger, s. Rohrdrossel.

Drost, s. Amtshauptmann.

Drüben, *adv.*, tam čez, unkraj, na uni strani, na unim kraji, tje vprek.

Drüber, s. Darüber; es geht Alles drunter und drüber, vse vprek leti, vse križem gre.

Druck, der, (von drücken), einmaliger, tisk, pritisk, natisk; fortgesetzter, tiščanje, tišanje, tlačenje; der Gewichte, vlek, vlak; Bedrückung, stiskanje, tlačenje, pritiskanje, zatiranje; der Druck der Luft, tiščanje, tišanje zraka, zračno; einem den letzten Druck geben, vrat zlomiti, popolnama ugonobiti, končati koga; von Buchdruckern udgl., die Handlung, natisk, tisk, natiskanje; im Drucke ausgehen lassen, natisnjeno med ljudi dati, dajati, natisniti dati; der Druck, die Auflage, natis; zierlicher, reiner, lep, čist natis; alte deutsche Drucke, stari nemški natisi; das Buch ist im Drucke, bukve se natiskajo.

Druck-, in Zstzg., natisni.

Druckbar, *adj.*, natisljiv; das ist druckbar, to se more, zamore, da natisniti, natiskati.

Druckbaum, der, der zum Drucken dient, tiskalo.

Druckberichtiger, der, popravljavec, popravnik natisa.

Druckberichtigung, die, poprava natisa.

Druckbesorger, der, s. Redacteur.

Druckbesorgung, die, s. Redaction.

Druckbewilligung, die, dovolitev, dovoljenje v natis.

Druckbogen, der, natisna, natisnjena pola.

Druckbuchstabe, der, tiskarska čerka, pismenka.

Drucken, *v. a.*, Formen, Züge, Buchstaben, Bücher, (neu), natisniti, natiskati, tiskati, *serb.* štampati*, pečatati.

Drücken, *v. a.*, in einen engern Raum, stisniti, stiskati; einem die Hand drücken, stisniti komu roko; einem etwas in die Hand drücken, vtakniti, pritisniti kaj v roke; den Freund ans Herz, an die Brust, k sebi pritisniti, objeti prijatla; den Hut tief ins Gesicht drücken, natakniti, potlačiti klobuk do oči, na oči; mit den Füßen, und überhaupt nach hinunter, tlačiti, gaziti; etwas an oder auf das Andere, pritisniti, pritiskati; von den Gewichten einer Uhr, (als *v. n.*), vleči; von den stählernen Federn, vleči; nachschieben, potisniti, potiskati, poriniti; von den Schuhen, dem Sattel, obtiščati, obtišati, tiscati, tisati, ožuliti, žuliti; vom dem Drücken auf der Brust, im Unterleibe, tiščati, tišati, daviti; tiščí, tiši, davi me v persih; das Siegel auf etwas drücken, pritisniti, pritiskati pečat na kaj, *serb.* udariti pečat; in der Malerei, pritisniti, pritiskati, potemniti; bei dem gedrückten Stande der Wolle, ker se volna slabo prodaja, oddaja; die Preise drücken, potlačiti, ponižati ceno; zaudern, mehčati, opotikati se; in der Rede stocken, komur se jezik ustavlja, spotika; Beschwerde verursachen, tlačiti, treti, gnjesti, trapiti, gonobiti, zatirati; Eins drückt mich, eno me skerbi, me teži; todt drücken, ugnjesiti, zmeckati; die Noth drückt ihn, ga stiska, pritiska; die Armuth drückt, potrebščina, potrebšina, siromaštvo tlači, tare; die Nüsse und andere hartbäusige und Schalenfrüchte zerbrechen, treti, tolči, tleči orehe; *r. r.*, sich drücken, stisniti, stiskati se; er hat sich beim Reiten gedrückt, obtiščal, obtišal, ožulil se je jezdé; er hat sich aus der Gesellschaft gedrückt, ukradel se je iz družbe, izmuznil se je; drückend, težaven, hud.

Drücker, der, s. Bedrücker; ein Werkzeug, tiskalo, tiskač; bei der Weinpresse, ploh, babica; am Schlosse, klupica, kljuka; am Gewehre, sprožilo, sproživnik.

Drucker, der, tiskar; bei der Weinpresse, pahek.

Drucker-, in Zstzg., tiskarski.

Druckerballen, der, nach *V.* tiskarska kepa, maca.

Druckerei, die, s. Druckerkunst; die Werkstätte, tiskarnica; die Druckerei betreiben, tiskariti.

Druckerfarbe, die, tiskarska barva, černilo.

Druckerin, die, tiskarica.

Druckerkunst, die, tiskarstvo, tiskarija.

Druckerlohn, der, tiskarnina, natisnina, plačilo za natis.

Druckerpresse, die, tiskavnica, tiskalo.

Druckerschrift, die, tiskarske pismenke.

Druckerschwärze, die, tiskarsko černilo.

Druckerstlinge, der, pervotisek, natisni-pervenec.

Druckfehler, der, natisni pogrešek, pogrešek v natisu.

Druckfertig, *adj.*, pripravljen, gotov za natis.

Druckform, die, tiskarsko tvorilo.

Druckfreiheit, s. Preßfreiheit.

Druckhebel, der, pritiskavnik.

Druckjahr, das, leto natisa, leto, kteriga je bilo kaj natisnjeno.

Drucklosten, *pl.*, tiskarski stroški, natisni stroški.

Druckkraft, die, tiščavna, tišavna moč, tiščavnost, tišavnost, tlačivnost.

Drucknagel, der, sprožnik.

Drucköl, das, tiskarno olje.

Druckort, der, kraj, mesto natisa, mesto, v kterem je bilo kaj natisnjeno.

Druckpapier, das, natisni, tiskarski papir.

Druckprobe, die, tiskarni, tisni poskus.

Druckpumpe, die, tlačivna tromba.

Druckrichtig, *adj.*, prav natisnjen, brez natisnih pogreškov.

Druckrichtigkeit, die, čist, dober natis.

Drucksachen, *pl.*, natiskarije, natisnje, tiskarske reči.

Druckschau, die, pregled, poprava v natisu.

Druckschauer, der, popravljavec.

Druckschönheit, die, ličen natis, lep natis, tis.

Druckschrift, die, natis, natisne čerke, tiskopis†, kaj natisnjeniga.

Drucksen, s. Drücken, (in der Rede stocken), komur se jezik zaletuje, zavaljuje.

Druckstempel, der, tlačilo, natiskalo, kolěnica.

Druckstück, das, natisek; s. a. Druckschrift.

Druckverbesserer, der, s. Druckschauer.

Druckverbesserung, die, s. Druckschau.

Druckverbot, das, natisna prepoved, prepoved natisa, prepoved tiskanja; wegen des inzwischen erfolgten Druckverbotes, ker je bilo v tem prepovedano, natiskati ga.

Druckverweigerung, die, natisna odreka, nedovolitev natisa, natiskovanja.

Druckwalze, die, tiskarski valj.
Druckwerk, das, (Maschine sammt Allem), tiskalo; s. auch **Druckstück**, **Druckschrift**; das Wasser in die Höhe zu treiben, nach *V.* žaga; s. auch **Druckpumpe**.
Druckzunge, die, dlesk, jezíček.
Drud, der, s. **Alp**, **Hexenmeister**.
Drudenfuß, der, lesičnik, frišar.
Druffel, der, eine Menge dicht neben einander befindlicher Dinge derselben Art, gruča, germada.
Drüffeln, *v. a.*, nakopičiti, nagomiliti, nagomilati.
Druide, der, druid.
Drum, s. **Darum**.
Drumpelbeere, die, borovnica; s. **Heidelbeere**.
Drunten, *adv.*, zdolej, spodej; tu dolej, tu spodej.
Drunter, s. **Darunter**.
Drüschen, das, žlezica.
Drüschling, s. **Herrenpilz**.
Druse, die, eine gewöhnliche, ungefährliche Krankheit, bezgavka; bei Thieren, smolika, vozger (?); *mineral.* etwa vledenčad.
Drüse, die, (Glandula). žleza; Krankheit, bei Thieren, smolika, (auch *böhm* u. *serb.*) žleza, *poln.* gruezoł.
Drüsen, die, die Hefen, drožje, droži.
Drüsen=, in Zstzg., žlezni, žlezeni.
Drüsenasche, die, popel od droži.
Drüsenbeschreibung, die, žlezospis†.
Drüsengeschwulst, dir, bezgavka, smolika, žlezni otok, otok žlez, *böhm.* krtice.
Drüsenhaar, das, žlezna dlaka.
Drüsenkörnchen, das, žlezno zernce.
Drüsenkrankheit, die, bezgavkna bolezen, žlezna bolezen, smolika.
Drüsenlehre, die, nauk od žlez, žlezoznanstvo.
Drüsenlos, *adj.*, brez bezgavk, žlez, brezžlezen.
Drüsenpulver, das, prah za, zoper smoliko.
Drüsenverhärtung, die, žlezna oterdba, terdina.
Drüsicht, *adj.*, žlezast.
Drusig, *adj.*, drobljančast, drobinast, zerančast.
Drüsig, *adj.*, žlezat, žlezast, poln žlez, bezgavk; ein drüsiges Pferd, smolikast konj.
Drüswurz, die, (Ranunculus bulbos.), zlatica z bunčicami.
Dryade, die, gorska, pogojzdna vila, driada.
Dschikkatai, (Equus hemionus), oslokonj†.
Du, *pron.*, ti; jemanden du nennen, tikati koga; wir sind per du, tikava (tikamo) se.
Dualis, der, dvojnik, dvobroj†, dvobrojnik, dvojno število.
Dübbel, der, moznik, trožnik.
Dübbelbohrer, der, moznikar.
Dübbeln, *v. a.*, bei den Zimmerleuten, moznič iti.
Dubhammer, der, véliko kladvo, oven, potolkalo.
Dubia, s. **Zweifel**.
Dubiös, s. **Zweifelhaft**.
Dublette, s. **Doublette**.
Ducht, die, pramen, cep.
Ducaten, der, cekin, rumeni, rudeči zlat, dukat, scherzh. rumenjak, *poln.* czerwony zlaty.
Ducatengold, das, cekinsko zlato.
Dückchen, **Duchel**, s. **Steißfuß**.
Ducken, sich, *v. r.*, prihuliti se, potuhniti se, potukniti se, podmajiti se, pripogniti se, potuhovati, potukovati se; geduckt gehen, prihuljeno hoditi, *fig.* prilizovati se.
Duckente, die, (Mergulus), potopivka.
Duckmäuser, der, prihuljeneo, podmajnež, poniglavec, *böhm.* potutelnik.
Duckmäuserig, *adj.*, prihuljen, potuhnjen, podmajen, pripognjen.
Duckmäckig, *adj.*, kdor se prihuljeno, zgerbljeno derži.
Dudeldei, das, dudeldaj; s. **Dudelei**.
Dudelei, die, dudlanje, diblanje.
Dudeln, *v. n.*, dudlati, diplati oder diblati; schlecht singen, krožiti; schlecht spielen, škripati.
Dudelsack, der, meh, duda, diple, nach *M.* auch mešin, *poln.* u, *böhm.* dudy.
Dudelsackpfeifer, der, diplar, *serb.* gajdaš, dudaš.
Dudelsackröhre, die, dulec.
Dudler, der, piskač, škripač, dudlač.
Dudu, s. **Dronte**.
Duell, das, dvoboj, dvobor, boj med dvema, *poln.* pojedynek; zum Duell herausfordern, poklicati koga na boj, na dvoboj.
Duellant, der, dvoborec, dvobojnik.
Duelliren, sich, *v. r.*, biti se s kom, dvoboj imeti.
Duellmandat, das, postava zastran dvoboja.
Duett, das, dvopev, muzika na dva glasa.
Duff, s. **Dumpf**.
Duft, der, der Blumen, der wohlriechenden Körper, duh, diš, nach *V.* duht, vonj, vonjava, *böhm.* u. *poln.* zapach, *serb.* miris; Dunst, hlap, para; izdišek, puht, puhtenje; der sich im Winter an die Körper anhängt, inje, ivje.
Duften, *v. n.*, duhteti, dihljati, dišati, puhteti, lep duh imeti, od sebe dajati; die Thräne des Frommen fällt nicht auf den Boden, sie duftet in die Ewigkeit, solza pobožniga ne pade na tla, v večnost puhti; im Bette duften, pariti se v postelji; s. auch **Ausdunsten**.
Düften, *v. a.*, duhati, duhljati, vonjati, hlapiti, puhtiti.
Duftend, *adj.*, dišeč, puhteč, vonjaven.
Düfteschwer, *adj.*, ves duhteč, poln lepiga duha.
Dufthauch, der, lepi duh.
Duftig, s. **Duftend**.
Duftstrauch, der, duhteči germ.
Dukaten, s. **Ducaten**.

Duldbar, *adj.*, prenesljiv, preterpljiv.
Dulden, *v. a.*, prenesti, prenašati, preterpeti, terpeti, prebiti, prestati; ein wenig dulden, poterpeti; etwas geschehen lassen, pripustiti, privoliti, dopustiti, dovoliti, prizanesti, prizanašati; einen Fremden in der Gemeinde dulden, terpeti tujca v občini.
Dulder, der, terpin, terpinec, terpec, revež, terpè; Dulderin, terpinka.
Duldersinn, der, terpežljivost.
Duldsam, *adj.*, terpežljiv, poterpežljiv, preterpljiv.
Duldsamkeit, die, poterpežljivost, preterpljivost; Toleranz, poterpnost (vérska).
Duldung, die, poterpljenje, preterpljenje; das Leiden, terpljenje; in der Religion, poterpnost z drugovérci.
Duldungsgeist, der, poterpljivnost, duh poterpežljivosti, poterpnosti.
Dülle, die, tul, tuljava.
Dumm, *adj.*, neumen, brezumen, budalast, nerazsoden, nerazboren; blödsinnig, schwachsinnig, bedast, bebast, avšast, hamlast, budalast, trapast, tompast, top, šlevast, *böhm.*, *poln.* u. *serb.* glup; dumm machen, zbebiti, bebiti; ein dummer Kerl, bedak, budalo, tepec, trapa, neumnež, butec; dumme Streiche, neumnosti, neumne; sich zu etwas dumm anstellen, neumno, nespretno, nerodno se česa prijeti, lotiti; du sprichst dummes Zeug zusammen, blodiš, da ni ne na konja ne na osla; s. auch **Wahnsinnig**, **Thöricht**.
Dummbart, der, bedak, neumnež, budalo, bebec, hamla, trapa; s. auch **Dummkopf**.
Dummbärtig, s. **Dumm**.
Dummdreist, *adj.*, neumno prederzen.
Dummdreistigkeit, die, neumna prederznost, neumnost.
Dummen, *v. n.*, izumiti se, neumen biti.
Dummerjan, s. **Dummbart**.
Dummerlich, *adj.*, šlevkast, trapkast.
Dummfliege, die, avša.
Dummgrob, *adj.*, prav neotesan, zarobljen, debel.
Dummheit, die, neumnost, brezumnost, norost, nerazsodnost; Schwachsinnigkeit, tomparija, šlevarija, traparija, bedaštvo; Thorheit, nespametnost, brezpametnost; machte keine Dummheiten, ne bodi neumen, nor.
Dummkäfer, der, (Curculis glaucus), torkla.
Dummkopf, der, tompež, tumpec, šleva, bedak, brezumnež, neumnež, avša, trapa, trapež, šlevež, itd.
Dummköpfig, s. **Dumm**.
Dummkühn, s. **Dummdreist**.
Dümmling, der, s. **Dummkopf**.
Dummstolz, *adj.*, neumno oder po neumnem prevzeten, napihnjen.
Dummtrotzig, *adj.*, govedast, butust, kdor je po neumnem uporen.
Dumpf, *adj.*, vom Gefühl, top; dem Schalle nach, glub, votel, zamolkel, *böhm.* temny; dumpfes Tönen, bobnenje; dem Geruche nach, zatuhel, zaduhel; s. a. **Dumpfig**; die gebrochene Glocke udgl. tönt dumpf, zvon hrepa; übrigens ohne Bruch, votlo brenl, zvoni, doni; **Dumpf**, der, s. **Dumpfen**.
Dümpfel, **Dümpel**, der, vton, tonf, jerin, tomun, kernica, in U. K. komun.
Dumpfen, der, hripa, naduha.
Dumpfgeruch, der, tuhnina, zaduhlina.
Dumpfheit, die, des Geistes, nezavednost, topost, terdočutnost, opokljivost *(Rav.)*
Dumpfig, *adj.*, dem Schalle nach, glub, zamolkel, hripav, s. **Dumpf**; dem Geruche nach, zaduhel, pretuhnjen, stuhnjen, zadahnel, tuhljiv; dumpfig werden, pretuhniti, stuhniti, zadohneti; dumpfig sein, tuhneti; s. a. **Feucht**.
Dumpfigkeit, die, tuhnina, zaduhlost.
Dumpfsinn, der, s. **Dumpfheit**.
Dumpftönend, *adj.*, zamolkel, votel, votlo doneč, bobneč.
Dune, s. **Flaumfeder**.
Dung, der, s. **Dünger**.
Düngen, *v. a.*, pognojiti, nagnojiti, gnojiti, gnoja navoziti, napeljati; gut gedüngt, gnojin.
Dünger, der, gnoj, in Kt. nach *M.* auch klat, *serb.* tostilo, potust.
Dunggabel, die, gnojne vile.
Dünghaufen, der, gnojni kup, gnojišče, gnojiše.
Dungsalz, das, gnojna, gnojivna sol.
Düngung, die, gnojitva, gnojenje.
Düngungsstoff, der, gnoj, gnojilo.
Dungwasser, das, gnojna voda, gnojnica, gnojnišnica.
Dunkel, *adj.*, tamen, temen, mračin, temnit, temnoten, temoten, zatemnel, kaln; von Farben, des Lichtes beraubt, finster, unkenntlich, unberühmt, temen, opokel, zamokel; eine dunkle Stelle, nach *V.* temnava; dunkel werden, otamneti, potemneti; dunkel machen, otamniti, tamniti; d. i. trübe, kaln, mračin, motin; vom Glas, omotin; dunkel sehen, omotno viditi; dunkel, trübe werden, *v. n.*, skaliti se, kaliti se, omračiti se, mračiti se; trübe machen, *v. a.*, skaliti, kaliti, zmotiti, motiti; d. i. ein wenig schwarz zatemnel, omračin; es wird dunkel, mračí se, temni se; s. **Abend**; dunkle Pfade wandeln, hoditi temotne pota; dunkles Wetter, mračno, oblačno, mežavo vreme; es wird mir dunkel vor den Augen, tema se mi dela pred očmi; ein Mensch von dunkler Abkunft, človek neznaniga rodu; die Zukunft ist dunkel, prihodnost nam je skrita, zagernjena; eine dunkle Rede, temne nerazumljive besede; im Dunklen, po temi; eine Zeche dunkel bauen, zapustiti rudnik.
Dünkel, der, dozdevanje, domišljanje, domišljivost, domišljava, auch menjenje, dozdevek, domislik; nach seinem eigenen Dünkel, po svoji glavi; er zeigt einen großen Dünkel, veliko si domišljuje, kakor se mu vidi, zelo napihnjen je. velik se zdi sam sebi; s. auch **Eigendünkel**.
Dunkel, das, temnota, tema, tmina, mrak.
Dunkelarrest, der, temnica.
Dunkelängig, *adj.*, temnook.

Dunkelblau, *adj.*, moder, sinj; dunkelblau färben, pomodriti.
Dunkelbraun, *adj.*, temnorujav.
Dünkelei, die, domišljivost, napihnjenost.
Dunkelfarbig, *adj.*, temnobarven, temen, zamokel.
Dunkelgelb, *adj.*, temnorumen.
Dunkelgrau, *adj.*, temnosiv, *serb.* sur.
Dunkelgrün, *adj.*, temnozelon.
Dunkelhaarig, *adj.*, temnih, černikastih las.
Dünkelhaft, *adj.*, dozdevnat, napihnjen.
Dunkelheit, die, temnota, temnost, temnitost, temotnost, mračnost, nejasnost, motnost, kalnost; die Dunkelheit seiner Rede, temnost, nejasnost, nerazumljivost njegovih besed; einen aus der Dunkelheit ziehen, razzoaniti koga, njegovo ime razglasiti med ljudmi; s. auch **Dunkel**, das.
Dunkelhell, *adj.*, temnojasen, somračen.
Dunkellicht, das, somrak.
Dunkeln, *v. n.*, mračiti se, temniti se, temneti, tema se dela; dunkelnder Blick, kalno, kalnoten pogled.
Dünkeln, *v. n.*, es dünkelt mir, pozdeva se mi, vidi, zdi se mi.
Dunkelroth, *adj.*, zagorelo rudeč, temno rudeč.
Dunkelschwarz, *adj.*, prav černo, čisto černo, prav mračen, černo kakor oglje, kakor noč.
Dunkelzelle, die, temna stanica, temnica.
Dünkelvoll, *adj.*, prevzeten, napihnjen.
Dünken, *v. n. i.*, es dünkt mich, zdi se mi, dozdeva se mi, vidi se mi, menim, sodim; was dünkt dir davon, kaj ti misliš, kaj bi ti rekel od tega; *v. r.*, sich dünken lassen, misliti, meniti; er dünkt sich weise, misli, da je moder, on se ima za modriga, on si zdi moder; meines Dünkens, po mojih mislih.
Dünkling, der, dozdevnat, napihnjen človek.
Dünn, *adj.*, tenek, tenak oder tanek; dünner, tanjši; von dünner Flüßigkeit, redek; dünn werden, stanjšati se, tanjšati se; dünn im Gegensatze des Dicht, z. B. dünner Wald, Leinwand, Blut, Nebel, Milch, redek, dünner, rejši, redkejši; dünn machen, stanjšati, tanjšati; lichter machen, zredčiti, redčiti; dünn säen, redko sejati; schwächlich, tenek, šibak; er hat dünne Ohren, ima tenak nos, zamérljiv je.
Dünnbärtig, *adj.*, redke brade, redkobraden.
Dünnbauch, der, človek majhniga trebuha.
Dünnbäuchig, *adj.*, majhniga, tankiga trebuha, tenkotrebušen.
Dünnbeinig, *adj.*, suhonog, tankonog, tancih nog.
Dünnblätterig, *adj.*, tankoperesin, redkolist, tankiga pérja.
Dünndarm, der, tenko čevo.
Dünne, Dünnheit, die, tankota, tenkost, redkost; die Weiche am menschlichen Körper, lakotnica, nach *M.* tišina, slapina, *böhm.* slabiny; s. auch **Weiche**.
Dünne, die, kupec peska, prod, peščena, pešena gomila.
Dünnenbett, das, s. **Daunenbett**.
Dünnflüßig, *adj.*, redek.
Dünnfüßig, s. **Dünnbeinig**.
Dünnhaarig, *adj.*, tankolas, redkih las.
Dünnleibig, *adj.*, pretegnjen, tenkiga života, *serb.* vit; ein solcher Mensch, pretegnjenec.
Dünnhalsig, *adj.*, tankovrat.
Dünnhäutig, *adj.*, tenke kože.
Dünnkörnig, *adj.*, drobnozern.
Dünnöl, das, redko olje.
Dünnöhrig, *adj.*, tenkouh.
Dünnrindig, *adj.*, tenke, mehke skorje.
Dünnschalig, *adj.*, tenke luščine, lušine, tenkolupen.
Dünntuch, das, ten, tančica, pajčolan.
Dünnschnäbler, der, tenkokljuneo.
Dünnstein, der, ploska.
Dünnung, die, s. **Weiche**.
Duns, s. **Dummbart**.
Dunsen, *v. n.*, zabuhniti, nabuhniti; ein aufgedunsener Mensch, nabuhnjenec, nabuhnež; gedunsen, zabuhel.
Dunst, der, überhaupt puh, par, izpar, para; von starker Hitze, puh, hlup (Šiška), izparica, sopuh, hlip, hlap, čad; s. a. **Dampf**; der Dunst von dem Weine aus dem Fasse, žeht; die kleinste Art Schrott, svinčeno proso, auch allein proso, s. **Vogeldunst**; das sein in die Höhe steigende Mehl, paliska, poliska; in verschlossenen Oertern von thierischer Ausdünstung und Athem, sopar, izparica; die Sonne hebt Dünste empor, solnce pari; in Dünste verfliegen, izpariti se; ein blauer Dunst, s. **Blau**.
Dunstbad, das, parna, suha kopel; s. auch **Dampfbad**.
Dunstbeladen, *adj.*, osoparjen, presoparjen, parc, sopara polo, paronosen, hlaponosen†.
Dunstbild, das, hlapna, slepa, goljufna podoba.
Dunstbläschen, das, hlapni mehurček.
Dunsten, *v. n.*, izpariti, pariti se, čaditi se, hlapeti; von starker Hitze und Wärme, izpuhteti, puhteti; mäßig dunsten, po malem potiti se.
Dünsten, *v. a.*, pariti, izparjati; in der Küche, pražiti, pariti, variti, *serb.* podušiti, *böhm.* dušiti; weich gedünstetes oder gekochtes Obst, čežana; s. auch **Dämpfen**.
Dunstflinte, die, tičarska puša.
Dunstfrei, *adj.*, nesoparen, brez sopara, ubrisan, čist.
Dunstgrübchen, *pl.*, (Schweißlöcher), potnice, soparne luknjice v koži; s. **Pore**.
Dunstig, *adj.*, soparen, soparnat, hlapen, čadiu, dimast, poln sopara.
Dunstkreis, der, s. **Atmosphäre**.
Dunstkugel, die, s. **Atmosphäre**.
Dunststrom, der, parni potok.
Dunstvoll, s. **Dunstig**.
Duo, duo, dvoglasjo†.
Duodez, das, dvanajstina, dvanajstérka.

Duodezband, der, zvezek v dvanajstérki.
Dupfen, Tupfen, *v. a.*, tipniti, pipniti, tipati, tipkati.
Dupfwasser, s. **Aetzwasser**.
Duplik, die, duplika, etwa drugi odgovor, drugotnica†.
Duplikat, das, dvojnik†, duplikat.
Dupliren, s. **Doppeln**.
Dupliciren, *v. n.*, dupliko dati.
Duplum, das, dvoje, dvojnato; die Klage in duplo einreichen, tožbo v dvojnim spisu, dvojno tožbo vložiti.
Durabel, Durativ, s. **Dauerhaft**.
Durch, *praep.*, skozi, skoz, (*cfr. serb.* kroz, *böhm.* skrz); s —, po —, ob, iz; durch die Stadt, skozi mesto; durch die Wand, skozi steno; durch das Wasser schwimmen, preplavati vodo; die ganze Nacht durch, den ganzen Tag durch, vso, oder celo noč, ves, celi dan; die ganze Nacht durch beten, vso noč premoliti; alles durcheinander, vse vprek; ein Mittel andeutend, durch oder vermittelst etwas erreichen, s čim doseči; durch Geld, z dnarjem; durch ein Gebet verbieten, z zapovedjo prepovedati, auch po zapovedi; durch die Sünde ward das Paradies verloren, po grehu je bil zgubljen raj; durch den Tod des Heilandes, s smertjo, oder po smerti Zveličarjevi, am üblichst. aber (auch n. Vorgange anderer Dialekte), skoz smert Zveličarjevo; schicken, erfahren, erhalten uff. etwas durch Jemanden, poslati, zveditì, prejeti i. t. d. kaj po kom und nicht skozi koga; durch das Jahr, durchs Jahr hindurch, prek leta, skozi leto, celo leto; quer durch das Thal, prek doline; durch Mark und Bein, s. **Bein**; durch einen einzigen Fall geremüthigt, udgl., po und auch ob enem edinem primerljeju ponižan; der das Schwert ergreift, wird durch das Schwert umkommen, kdor meč izdira, pod mečem, auch ob meču umira; durch Zufall, iz naključbe, po naključbi; durch die Finger sehen, spregledati; er ist noch nicht hier durch, ni še šel todi (skozi, memo); durch das Feuer kocht das Wasser, od ognja, ob ogni voda vre; durch die Bank, vse vprek; *adv.*, durch und durch, skoz in skoz, vse vprek, do cela; durch und durch naß, moker do polti, do kože, do niti, moker kakor miš; in der Zusammensetzung mit Zeitwörtern wird es im Slovenischen zumeist mit pre- gegeben, im *altsl.* und den meisten slav. Mundarten jedoch mit pro- (zum Unterschiede von pre-, über), was jedoch die slovenische Sprache leider größtentheils eingebüßt hat.
Durchächzen, *v. a.*, preječati; die ganze Nacht, vso božjo noč preječati, prestokati.
Durchackern, *v. a.*, preorati, preoravati, skozi orati; ieder ackern, razorati, razoravati; eine Schrift, prebrisati, popraviti, *fig.* preriti.
Durchängsten, *v. a. u. r.*, prestrašiti, preplašiti, plašiti, trapiti (koga, se).
Durcharbeiten, *v. r.*, sich durch einen Ort, die Theile eines Körpers, predreti, predirati, spraviti, spravljati se skozi kaj; *v. a.*, predelati, obdelati, izdelati, predelavati itd.; den Teig, testo zgnjesti, ugnjesti, gnjosti; sich die Hände durcharbeiten, zdelati, ožuliti si roke; s. auch **Durchprügeln**.
Durchathmen, *v. a.*, presopsti.
Durchätzen, *v. a.*, prejesti, pregristi.
Durchaus, *adv.*, durch und durch, skoz in skoz; durchaus nichts, celo nič; durchaus nicht, celo ne, po nobeni ceni, nikakor ne, po nikakem ne; d. i. völlig, gänzlich, celama, celo po vsem, čisto; d. i. schlechterdings, ohne Einwendung, po vsi sili; durchaus Alle, vsi do eniga, do zadnjiga; er ist durchaus von Gold, ves je iz zlata; er besteht durchaus darauf, po vsaki ceni, (nach dem *Serb.* auch) vsakakor hoče imeti, gem. na vsako vižo hoče imeti; er will es durchaus nicht, neče, ter neče, neče pa neče; komme mir durchaus nicht vor die Augen, kratko in malo, malo in dosti mi ne hodi pred oči; *poln.* koniecznie.
Durchbacken, *v. n.*, prepeči, prepekati se, izpeči, izpekati se.
Durchbaden, *v. a.*, prekopati.
Durchbähen, s. **Bähen**.
Durchbalgen, *v. a.*, nakrišpati koga, nasekati, nabiti, nastrojiti koga.
Durchbauschen, *v. a.*, (*mont.*), prebiti, prečistiti.
Durchbeben, *v. a.*, pretresti, pretresovati; es durchbebte mich, pretreslo me je, po vsih udih me je streslo.
Durchbegeben, sich, *v. r.*, skozi iti.
Durchbeißen, *v. a.*, pregrizniti, pregristi, pregrizati, prejesti; *v. r.*, preklati se, izrezati se z jezikam.
Durchbeizen, *v. a.*, vom Leder, prestrojiti, von Essig, Scheidewasser, prejesti, prejedati, razjesti.
Durchbellen, Durchbellern, *v. a.*, z. B. die Nacht durchbellen, prelajati.
Durchbeten, *v. a.*, das Buch, izmoliti bukve; eine Stunde, Nacht, premoliti uro, vso noč.
Durchbetteln, *v. a.*, alle Häuser, obrati, oberačiti, prebernjati; *v. r.*, sich durchbetteln, preberačiti se, z beračenjem se opomoči, se preživiti.
Durchbeuteln, *v. a.*, in den Mühlen, presejati, pretresti, pretrositi; *fig.* jemanden durchbeuteln, pretepsti, prešeškati, nasekati koga itd.
Durchbilden, *v. a.*, zučiti, zobražiti, zlikati; s. **Bilden**.
Durchbildern, *v. a.*, ein Buch durchbildern, die Bilder im Buche durchsehen, pregledati vse podobe v knjigi.
Durchbinden, *v. a.*, prevezati.
Durchbittern, *v. a.*, pregreniti, z grenkoto napolniti.
Durchblasen, *v. a.*, hindurch blasen, skozi pihniti, pihati, pihati po —; blasen, zertheilen, prepihniti, razpihniti; der Wind hat mich

recht durchgeblasen, veter me je jako prepihal; die Winde durchblasen den Wald, prepihavajo, prepihujejo gojzd.

Durchblättern, *v. a.*, das Buch, prebirati bukve, po listih prebirati, liste premetavati v bukvah; flüchtig durchsehen, poverhama, hitro pregledati, nach *M.* preteči.

Durchbläuen, s. Durchprügeln.

Durchblick, der, pregled, razvid.

Durchblicken, *v. a.*, pregledovati, pogledovati, pogledati, gledati skoz, *serb.* prozreti; das Zimmer durchblicken, ozreti se, pogledati po izbi; *fig.* zagledati, zapaziti, uviditi; er durchblickte seine List, spoznal, uvidil je njegovo zvijačnost; *v. n.*, die Sonne blickte durch, solnce je polukalo, posijalo; aus seinem Benehmen blickt der Haß durch, iz njegovega obnašanja gleda, luka, se vidi, se kaže čert; durchblicken lassen, s. Andeuten.

Durchblinken, *v. n.*, preblisniti, preblišati, preblišavati, skozi svetiti se.

Durchblitzen, *v. n.*, skozi bliskati se, prebliskavati.

Durchblöcken, *v. a.*, premeketati.

Durchbluten, *v. a.*, prekervaviti; die Wunde blutete durch, kri je iz rane pritekla, teče skozi obezo.

Durchbohren, *v. a.*, mit dem Bohrer, z. B. ein Brett, prevertati, vertati desko; ein Schiff durchbohren, prebiti, predreti, luknjo narediti; mit dem Degen durchbohren, prebosti, prebadati, presuniti, presovati, prepahniti, predreti; mit dem Blick, prestreči, prebosti, prestreliti koga z očmi; *v. r.*, sich durchbohren, z. B. von Würmern, prevertati se, preriti.

Durchbraten, *v. a.* u. *n.*, prepeči, prepekati (kaj, se).

Durchbrausen, *v. a.*, prehrumeti, prešumeti, preveršati, pretuliti, prebučati i. t. d.; s. auch Brausen; der Wind durchbraust die Gefilde, veter verši skozi polje.

Durchbrechen, *v. a.*, eine Thür, predreti, predirati; einen Stock, prelomiti, prelamljati, lomiti palico; einen Weg, s. Bahnen; eine Wand, pretergati, predreti zid; das Wasser durchbrach den Damm, voda je pretergala, prederla jez, nasip; die feindlichen Reihen durchbrechen, predreti skozi sovražne trume; *v. n.*, die Brücke brach durch, most se je prelomil, uderl; *v. r.*, sich durchbrechen, predreti (se), prebiti se, užugati skozi, prebojevati se, prelomiti, zlomiti skozi; durchbrechen, luknjičast, durchbrochene Naht, predren, predret šiv.

Durchbrecher, der, prelamljavec, predirač.

Durchbrennen, *v. a.*, prežgati, prežigati, prepaliti; *v. n.*, pregoreti.

Durchbringen, *v. a.*, mit Mühe durch einen Ort, spraviti, spravljati skoz (kaj); einen Dieb, pripeljati, prepeljati skozi —; Pflanzen, Vieh durch den Winter, prerediti, prerejati, prezimiti; Obst durchbringen, sadje prevarovati, prehraniti (da ne sognjije); sein Vermögen, premoženje pognati, poganjati, zapraviti, zapravljati, zadjati, zadevati, zatratiti, potratiti, razsipati, *serb.* auch potepsti; durch das Ohr, skozi uho potegniti, pretakniti, prevleči; *v. r.*, sich durchbringen, preživiti se, pomoči si, preriti, zmoči.

Durchbringer, der, zapravljivec, potratež, zadjavec.

Durchbröckeln, **Durchbröseln**, *v. n.*, predrobiti, premerviti, razmerviti se.

Durchbruch, der, die Handlung, predor, prediranje, prelom, prelamljanje, preriv; s. Durchbrechen, Durchfall; der Ort, wo etwas durchgebrochen ist, predertje, predertina; bei Nähterinnen, luknjičanje, *böhm.* prolomek; bei Klempnern, prebijavnik; Durchbruch des Feindes, des Wassers, predor; eines Ausschlages, spuščaj, spušaj po koži; zum Durchbruch kommen, predreti in pokazati se, obveljati, zmagati.

Durchbruchsnadel, die, predirna šivanka, predirnica.

Durchbrühen, *v. a.*, prepariti, prebariti.

Durchbrüllen, *v. a.*, prerjuti, pretuliti kaj, tuliti po čem (n. p. po gojzdu).

Durchbrummen, *v. a.*, prememrati, prerenčati, pregodernjati.

Durchbrüten, *v. a.*, z. B. die ganze Nacht, vso noč preždeti, premisliti, prevertati.

Durchbürsten, *v. a.*, prekertačiti, prečesati; s. Bürsten; einen durchbürsten, ozmérjati koga.

Durchburzeln, *v. n.*, prevaliti, prekucniti se skozi kaj.

Durchdacht, *adj.*, premišljen; s. Durchdenken.

Durchdämmern, *v. n.*, d. i. schwach durchschimmern, preberleti, berleti, svetiti se skozi —; mit Dämmerlicht erfüllen, als *v. a.*, premračiti.

Durchdampfen, *v. a.*, nadimiti, nakaditi.

Durchdämpfen, s. Dämpfen.

Durchdauern, *v. a.*, preterpeti, sterpeti, ostati, prebiti.

Durchdenken, *v. a.*, premisliti, premišljati, premišljevati, pretehtati, pretehtovati, presuditi, razsoditi, razmisliti, pomisliti, preudariti, preudarjati, *böhm.* u. *poln.* rozvažeti.

Durchdienen, *v. a.*, doslužiti, preslužiti.

Durchdolchen, *v. a.*, prebosti, predreti, presuniti z bodalom; s. Dolch.

Durchdonnern, *v. a.*, pregermeti; es durchdonnert mich, presune, prešine, pretresne me kaj.

Durchdörren, *v. a.*, presušiti, posušiti.

Durchdrängen, sich, *v. r.*, predreti, pretiščati, pretišati, preriti, prerivati se skoz kaj.

Durchdrehen, sich, *v. r.*, presukati se skoz kaj.

Durchdreschen, *v. a.*, premlatiti, umlatiti, mlatiti dobro; s. auch Durchprügeln.

Durchdringen, *v. a.*, predreti, predirati, pretiščati, pretišati, udreti, udirati, z. B. er

durchdrang den Schwarm, skoz trumo je je uderl, pregnjetel se je; das Wasser durchdrang die Kleider, voda je premočila oblačila; Wonne durchdringt die ganze Natur, veselje preleti, spreletuje celo naravo; deine Worte durchdrangen ihm das Herz, tvoje besede so mu segle v serce, so mu prebodle, presunile serce; durchdringen, vom Feuer, prešiniti, prešvigniti, švigati skozi; vom Worte Gottes, presuniti, pretresti; von der Stimme, auch razlegati se, glasiti se po —; der Schmerz, die Kälte, Reue, Angst, Bewunderung, Schrecken durchdringt, prevzeti, daher durchdrungen, prevzet, navzet; er ist mit seinem Vorschlag nicht durchgedrungen, njegov nasvet ni obveljal, ni bil vzet, prejet; von Scham durchdrungen, (od) sramote, od. sramovaje se; der Geist Gottes durchdringt Alles, duh Božji napolnuje vse.

Durchdringend, *adj.*, predirajoč, oster, bister, globokosežin; durchdringende Kälte, hud mraz; durchdringender Verstand, bistroumje, ostroumje; *böhm.* pronikavy.

Durchdringlich, *adj.*, predirljiv, prehoden, presunljiv, prehodljiv, prebijajoč.

Durchdringlichkeit, die, predirljivost, presunljivost, prehodljivost.

Durchdrücken, *v. a.*, pretisniti, pretiskati, pretlačiti, pretiščati, pretišati; den Saft, preceditі, precejati, prežeti, prežmeti, prežemati; ein Pferd wund drücken, pretiščati, pretišati, prežuliti, preguliti.

Durchduften, *v. n.*, prevonjati, vonjati, dišati skozi kaj, predišati.

Durchdüften, *v. a.*, napolniti z lepim duhom.

Durchdulden, *v. a.*, preterpeti, prenesti, prestati, prebiti.

Durchdüngen, *v. a.*, dobro nagnojiti.

Durchdünsten, *v. a.*, prepariti, prehlapiti; s. Dünsten.

Durchdürfen, *v. n.*, es darf Niemand durch, nihče ne sme skozi (iti, peljati se itd.).

Durcheggen, *v. a.*, prebranati, prevlačiti.

Durcheilen, *v. a.*, prebegniti, prebegati, preteči, pretekati, preleteti, skoz hiteti.

Durcheimern, bei den Kohlenbrennern, wenn das Feuer bei zu starkem Luftzug die Oberfläche des Meilers erreicht, *v. a.*, prežgati; *v. n.*, pregoreti.

Durcheinander, *adv.*, križem, skrižem, vse križem, vse vprek, eden skoz druziga, vse eno z drugim, vse splaz; ein Durcheinander von Leuten, mergoljava; in der Zusammensetzung mit Zeitwörtern wird es oft mit pre-, raz-, gegeben.

Durcheinanderlaufen, *v. n.*, vse vprek leteti, begati, sem ter tje tekati.

Durcheinanderliegen, *v. n.*, ležati eno med drugim, na drugem.

Durcheinandermischen, -rühren, *v. a.*, premešati, razmešati.

Durcheinanderreden, *v. n.*, govoriti vse skrižem, eden govori to, drugi to.

Durcheinanderwerfen, *v. a.*, prevreči, premetavati, razmetavati.

Durcheitern, *v. n.*, pregnojiti se, gnojiti se skozi, razgnojiti se.

Durchfahren, *v. n.*, prepeljati se, skoz se peljati, skoz iti z vozam; hier kann ein Wagen durchfahren, tu skozi se zamore voz peljati, iti, (za)more skozi; vom Blitze, švigniti, švigati skozi; er will überall mit dem Kopfe durchfahren, hoče povsod s silo, z glavo predreti; *v. a.*, einen Weg, cesto razvoziti; der Wind durchfährt, veter preleti, preleta, preletva, preletuje; die Kälte, der Schrecken durchfährt mich, me prešine, auch preleteti, prevzeti.

Durchfahrt, die, prevoz, prehod z vozam, vožnja skozi kak kraj; in einem Hause, Hofe, durch einen Fluß, pot skozi, vožnja skozi; ich sah ihn auf der Durchfahrt, vidil sim ga, ko se je skozi oder mimo peljal; s. auch Durchfuhr.

Durchfahrtszoll, s. Durchfuhrszoll.

Durchfall, der, das Durchfallen, prepad, pad skozi; eine Krankheit, drenje, hitrica, drista, dripalica; s. auch Bauchfluß.

Durchfallen, *v. a.*, pasti, padati skozi —, prepasti; bei der Prüfung, Wahl ꝛc., ne dostati, ne obstati dobro preskušnje, pasti, ne dobiti česa, ne izvoljen biti; *v. r.*, padši, po padcu raniti se, pasti in pobiti se.

Durchfalten, *v. a.*, pregerbiti, nabrati, nabirati; die Hände, skleniti, sklepati; der Kummer hat ihm die Stirn durchfaltet, žalost mu je zgerbančila, nabrala čelo.

Durchfaulen, *v. n.*, pregnjiti; vom Holz auch pretrohneti, iztrohneti.

Durchfechten, *v. a.*, seine Meinung, predreti s svojim menjenjem, obraniti, veljavo zadobiti; *v. n.*, durchfechtend sich den Weg bahnen, presekati, predreti, prebiti, premahati se.

Durchfegen, *v. a.*, durch Fegen durchbringen, premesti, prestergati, pomesti, mesti.

Durchfeilen, *v. a.*, prepiliti; gehörig feilen, z. B. ein Gedicht, spiliti, opiliti.

Durchfeuchten, *v. a.*, prevlažiti, premokriti, premočiti, premakati; *v. n.*, premočiti se.

Durchfeuern, *v. a.*, einen Ofen, prekuriti, skuriti, razkuriti, razžariti, razbeliti, razgreti, razpaliti, raznetiti peč; d. i. durch ein Loch schießen, streliti, streljati skozi —; *fig.* in Hitze setzen, pregreti, vneti, ob. uneti, vnemati.

Durchfiedeln, *v. a.*, preškripati.

Durchfinden, sich, *v. r.*, znajti se kje, pot skozi kaj najti.

Durchfischen, *v. a.*, den Teich, preloviti ves ribnjak, preribčevati, loveč preiti, obiti.

Durchflammen, *v. a.*, prežariti, preplamiti, razplamiti; als Flamme erfüllen, in Flammen setzen, vneti, vnomati, pregreti, prežariti; *v. n.*, das Feuer flammt schon durch das Dach durch, plamen že liže streho, že šviga iz strehe.

Durchflattern, durch einen Ort, *v. n.*, skozi vihrati; einen Ort, *v. a.*, previhrati, preferkljati, preferčati, preferfrati, prefofotati, preferleti.

Durchflechten, *v. a.*, preplesti, prepletati, (n. p. lase s cvetjem).

Durchfliegen, *v. a.* u. *n.*, durch einen Ort, preleteti, preletati, preferčati; den ganzen Tag durchfliegen, ves dan letati, ves dan preleteti; s. auch Durchflattern.

Durchfliehen, *v. a.*, z. B. ein Gefilde, preteči, prebežati, prebegati, skozi kaj bežati.

Durchfließen, *v. n.*, durch etwas, skozi teči; von Papier, premakati, ne deržati černila, (močivni popir, močivnik), *böhm.* požirati, *serb.* probijati, s. Fließen; *v. a.*, preteči, pretekati; ein Bach durchfließt das Thal, potok tečo po dolu, preteka dolino; Entzücken durchfließt mich, sereo mi plava v veselji.

Durchflimmern, *v. n.*, prebliščati, preblišati, bliščati, blišati se, preblišati se, prebliševati, trepiti skozi.

Durchflößen, *v. a.*, skoz plaviti, gnati.

Durchflöten, *v. a.*, prepiskati s postranko; von der Nachtigall, prepeti, prepevati, n. p. vso noč.

Durchfluchen, *v. a.*, prekleti, preklinjati; den ganzen Tag, ves dan kleti, prekleti.

Durchflüchten, *v. n.*, bežati, begati skoz.

Durchflug, der, prelet.

Durchfluß, der, pretok, prehod (vode).

Durchflüstern, *v. a.*, prešeptati, prečebljati.

Durchfluten, *v. a.*, valove gnati skozi.

Durchforschen, *v. a.*, preprašati, prepraševati, izpraševati, preiskati, preiskavati; s. auch Forschen.

Durchforschung, die, preiskovanje.

Durchforsten, *v. a.*, trebiti gojzd.

Durchforstungsschlag, der, trebitni, trebežni posek.

Durchfragen, *v. a.*, Alle durchfragen, vse preprašati, prepraševati, izprašati, oprašati, prašati. eniga za drugim, vprašaje obiti, obhoditi.

Durchfressen, *v. a.*, prejesti, prejedati; z. B. von Mäusen, pregrizniti, pregristi, preglodati, preškernjati, prerebati; *v. r.*, prerediti, preživiti se ob tujem, ne ob svojem.

Durchfrieren, *v. n.*, premreti, premirati mraza, premerzniti, premerzovati, prezebsti, prezebati, prezebovati, razzebsti; ganz durchgefroren, ves zmerznjen.

Durchfrönen, *v. a.*, z. B. die ganze Woche, ves teden tlako delati.

Durchfuchteln, *v. a.*, preguliti, preškripati, premlatiti, preklestiti, pregarbati (s ploskam).

Durchfühlen, *v. a.*, durch einen Körper, skoz kaj čutiti, prečutiti; alles nach der Reihe durchfühlen, vse prešlatati, pretipati eno za drugim.

Durchfuhr, die, prevoz, prevožnja.

Durchfuhr-, in Zstzg., prevozni, prevožnji.

Durchführen, *v. a.*, prepeljati, prepeljevati, skoz peljati, prevoziti, prevažati, *fig.* opraviti, dognati kaj, izdelati jo, izviti jo, izpeljati; s. auch Beweisen.

Durchfuhrgut, das, prevozno blago.

Durchfuhrhandel, der, prevozna kupčija.

Durchführung, die, izveršba, izpeljava.

Durchfuhrverbot, das, prepoved prevožnje, prevozna prepoved.

Durchfuhrzoll, der, prevoznina, prevozni col*.

Durchfüllen, *v. a.*, napolniti, prepolniti; durchaus erfüllen, napolniti, napolnovati, prenapolniti, prenapolnovati.

Durchfunkeln, *v. n.*, preleskotati, premigljati, prebliščati, preblišati, svetiti se skoz —; *v. a.*, mit funkelndem Scheine erfüllen, razsvetliti, razbliščati, razblišati.

Durchfurchen, *v. a.*, prebrazditi, prebrazdovati; durchfurchte Stirn, nabrano, zgerbančeno čelo.

Durchfuttern, *v. a.*, podstaviti, podšiti.

Durchfüttern, *v. a.*, durch Futter erhalten, preživiti, prepičati, prekermiti, prepasti; der Reihe nach bis zum Ende, napičati, nakermiti.

Durchgackern, *v. a.*, z. B. die ganze Nacht, vso noč prekokotati.

Durchgassen, *v. n.*, prezijati, zijati skoz.

Durchgähnen, *v. a.*, z. B. die ganze Nacht, vso noč so mu je zdehalo, auch prezevati.

Durchgähren, *v. n.*, prevreti; bei Kohlenbrennern so viel als durcheimern, s. dieses.

Durchgällen, *v. a.*, prežolčiti, ožolčiti, pregreniti.

Durchgang, der, die Handlung, prehod; prehajanje, prelaz, hod, hoja skozi —; von Waaren, prevoz; der Ort, prehodišče, prehodiše, prelazišče, prelaziše, prelaz; den Durchgang gestatten, dopustiti komu, da sme skozi (n. p. skoz hišo) hoditi, *mont.* prekop, *mus.* prehod.

Durchgangbar, *adj.*, prehodin, prehodljiv.

Durchgänger, der, s. Deserteur.

Durchgängig, *adj.*, allgemein, občen, splošen, povsoten; Durchgang habend, z. B. ein Haus, hiša s prehodam, hiša, skozi ktero se sme hoditi; *adv.*, insgesammt, überall, sploh, skoz in skoz, po vsem, v obče; es ist durchgängig Sitte, povsod je navada.

Durchgänglich, s. Durchgangbar.

Durchgangs-, in Zstzg., prehodni, prevozni.

Durchgangsgerechtigkeit, die, pravica do prehoda, pravica, skozi (kako hišo, vert, i. t. d.) hoditi.

Durchgangsgut, s. Durchfuhrgut.

Durchgangshandel, s. Durchfuhrhandel.

Durchgangszoll, s. Durchfuhrzoll.

Durchgärben, *v. a.*, prestrojiti, ustrojiti dobro (kožo); s. Durchprügeln.

Durchgäten, *v. a.*, prepleti, opleti, pleti.

Durchgehen, *v. n.*, durch einen Ort, preiti, iti, hoditi skozi —; durch ein Wasser gehen, prebresti vodo; der Schuß ging nicht durch, oblica, svinčenka ni prebila, prederla; er ging mitten durch, med njimi je skozi šel; flüchtig werden, uiti, uhajati, pobegniti, ubežati, uteči, unesti jo, oditi (brez plačila); mit dem Gelde durchgehen, unesti dnarje; von Pferden, razteči se, v tek se spustiti, zagnati, uiti; der Vorschlag ist durchgegangen, nasvet je obveljal, je bil sprejet, (za dobriga) spoznan; die Sache ist glücklich durchgegangen, srečno se je izšlo, izteklo; von einer Ritze, skozi počiti; *v. a.*, durchgehen einen Raum, preiti, prehoditi; ein Buch, prebrati, pregledati; eine Rechnung, pregledati, pregledovati; die Sohlen, Schuhe, (auch als *v. r.*), prehoditi, prenositi; die Füße, shoditi; die halbe Welt, pol sveta obiti, obhoditi; einen Wald, iti, hoditi skozi gojzd.

Durchgehend, *adj.*, skoz gredoč, prehoden; durchgehende Waaren, prevozno blago.

Durchgehends, *adv.*, povsod, vselej, po vsem, po vsakem, skoz in skoz, sploh; das taugt durchgehends nicht, to vse skup, vsečiherno nič ne velja.

Durchgeigen, *v. a.*, pregosti; die Stadt durchgeigen, gosti po mestu, mesto pregosti.

Durchgeißeln, *v. a.*, prebičati, prešibati, našibati, skozi kak kraj gnati in tepsti.

Durchgeleiten, *v. a.*, spremiti, spremljati, sprevoditi, sprevajati skozi kak kraj.

Durchgerben, s. Durchgärben.

Durchgießen, *v. a.*, preliti, prelivati, preceditі, precejati, uliti, ulivati skoz —.

Durchgirren, *v. a.*, pregučati, prekruliti, (n. p. ves dan), kruliti, gučati po (n. p. gojzdu).

Durchglänzen, *v. n.*, svetiti se skozi kaj, presijati.

Durchgleiten, *v. n.*, zmuzniti se skozi, zlesti skozi kaj.

Durchglimmen, *v. n.* u. *a.*, pretleti, tleti skoz.

Durchglitschen, *v. a.*, zdersniti, zdersati, predersati se skoz kaj; s. auch Durchgleiten.

Durchglühen, *v. a.*, razbeliti, prežariti, razžariti; durchglühet, razbeljen, razžarjen, *fig.* razplameniti, vneti, vnemati.

Durchgraben, *v. a.*, prekopati, prekopavati; *v. r.*, prekopati se.

Durchgrämen, *v. a.*, pretarnati, tarnati, žalovati.

Durchgrasen, *v. a.*, travo popasti.

Durchgreifen, *v. n.*, skoz prijeti, prijemati, skoz seči, segati, pretakniti, pretikati roko; der Hut ist durchgegriffen, klobuk se je izkisal, ogulil od vedniga prijemanja; ohne Umschweife handeln, poprijeti, poprijemati se krepko kake reči, globoko seči, krepko in naravnost delati; *v. a.*, die Kälte durchgreift mich, mraz me prevzema.

Durchgreifend, *adj.*, krepek, močen, oster, terden.

Durchgriff, der, preseg, seganje skozi kaj.

Durchgrübeln, *v. a.*, pretuhtati, dobro premisliti, premodrovati, premišljevati, preiskovati, prevertovati.

Durchgründen, *v. a.*, do dna, do konca dognati; s. auch Ergründen.

Durchgrunzen, *v. a.*, z. B. den ganzen Tag, prekruliti, kruliti ves dan.

Durchgucken, *v. n.* u. *a.*, skoz lukati, skoz gledati, polukati, polukniti, lukati skozi kaj; in allen Theilen, pregledati, pregledovati, preiskati, preiskovati.

Durchgurgeln, *v. a.*, durchjagen, po gerlu, pognati, zapraviti, zapravljati, zapiti, zapivati, zapijati.

Durchguß, der, preliv, prelivanje; Ausgußstein, lijak; Werkzeug, flüßige Körper durch dasselbe zu gießen, (Durchschlag), lij.

Durchhaben, *v. a.*, ich habe das Buch durch, prebral, dobral sim bukve.

Durchhacken, *v. a.*, presekati, presekovati, prerobiti; mit dem Schnabel, prekljevati.

Durchhageln, *v. i.*, es hagelt durch, toča leti, pada skoz —, prebija.

Durchhaken, *v. a.*, prepikniti, s kljuko prevleči, potegniti skozi.

Durchhalftern, sich, *v. r.*, prekomatati se, mühsam, komej prekomatati se, izkobaljati se; preplesti, izviti se.

Durchhallen, *v. n.* u. *a.*, razlegati se skoz, predreti, predirati; der Donner durchhallte Berg und Thal, grom je bučal, se je razlegal po gorah in dolinah.

Durchhalten, *v. a.*, vse po versti deržati.

Durchhämmern, *v. a.*, prekovati, pretolči, prebiti.

Durchhandel, s. Transitohandel.

Durchharken, *v. a.*, durchrechen, pregrabiti.

Durchhärmen, *v. a.*, v žalosti preživeti; s. Durchgrämen.

Durchharren, *v. a.*, prečakati, prečakovati, ves dan čakati.

Durchhärten, *v. a.*, das Eisen, prekaliti, do dobriga sterditi.

Durchhau, der, presek, preseka, (preska).

Durchhauchen, *v. n.* u. *a.*, predahniti, predihniti, predihati, sopsti, dahniti, dihati skoz; in die Hände, hukati.

Durchhauen, *v. a.*, presekati, presekavati; Alles durchhauen, vse posekati; *v. r.*, sich hauend einen Weg bahnen, presekati se, z mečem si pot narediti, premahati se; s. a. Durchprügeln.

Durchhaus, das, hiša s prehodam, prehodna hiša.

Durchhecheln, *v. a.*, premikati, oderzati, pregrebenati, prerešetati, presoditi, na mikavnik djati, devati, prečesavati, precejati.

Durchheitern, s. Erheitern.

Durchheizen, *v. a.*, prekuriti, razkuriti, raznetiti, razgreti, razgrevati, razpaliti.

Durchhelfen, *v. n.*, skoz pomoči, pomagati; Jemanden, pripomoči, pomagati iz nadloge komu; *v. r.*, sich durchhelfen, presekati se, pomoči si, izplesti se, rešiti se, izkopati se.

Durchhellen, *v. a.*, prejasniti, razsvetliti, razjasniti, razsvetiti, razdaniti.

Durchherrschen, *v. a.*, pregospodovati;

weite Reiche, nad velikimi deržavami vladati.

Durchhetzen, *v. a.*, durch einen Ort, Raum hetzen, goniti skozi; Jemanden, dražiti, šuntati.

Durchheulen, *v. n.*, hier heult der Wind nicht durch, tu ne pretuloje, do sem ne verši veter; *v. a.*, pretuliti, prerjuti, (n. p. gojzd, ves dan), rjuti po gojzdu.

Durchhieb, der, presek.

Durchhin, skoz, tje skoz; s. Hindurch.

Durchhinken, *v. n.*, prešépati, prešantati, noch mehr verächtl. prekrevljati, prešvedrati, skozi švedrati.

Durchhitzen, *v. a.*, razbeliti, močno razgreti.

Durchhobeln, *v. a.*, preoblati*, preskoblati.

Durchhohlen, Durchholen, *v. a.*, preiskati; der Wind hat uns gehörig durchgeholt, veter nas je dobro pretresel, premahal; s. auch Durchprügeln.

Durchhöhlen, *v. a.*, prevotliti, preluknjati; mit dem Stemmeisen, predolbsti; mit dem Bohrer, prevertati uff.

Durchhöhnen, *v. a.*, jako zasmehovati koga.

Durchholzen, s. Durchhauen.

Durchhorchen, *v. a.*, er durchhorcht alle Winkel, povsod prislušuje, posluša, ušesa nastavlja.

Durchhören, *v. a.*, slišati skozi.

Durchhüpfen, *v. n. u. a.*, preskočiti, preskakati, skočiti, skakati skoz —; preskakkljati, preskakati (n. p. vse travnike).

Durchhuschen, *v. n.*, splaziti, zmuzniti se.

Durchhusten, *v. a.*, z. B. die ganze Nacht, vso noč prekašljati, prekašljavati.

Durchirren, *v. a.*, pretavati, preblodíti, po čem hoditi, tavati, klatiti se; mit den Augen durchirren, z očmi preleteti, prehoditi.

Durchjagen, *v. a.*, skoz gnati, goniti; auf der Jagd durchziehen, skoz goniti, preloviti, loviti (kje); den Wald, pregoniti gojzd; sein Vermögen, premoženje pognati, poganjati, zapraviti, zapravljati, potratiti, zadjati; du wirst die Zwanziger durchjagen, boš veter dal dvajseticam; *v. r.*, gnati se, dirjati naglo skoz —.

Durchjammern, *v. a.*, prežalovati, pretarnati (n. p. vse dni).

Durchjäten, s. Durchgäten.

Durchjauchzen, *v. a.*, prevriskati, preukati, ukati.

Durchjubeln, s. Durchjauchzen.

Durchkälten, *v. n.*, premraziti, prehladiti se, prezebsti.

Durchkämmen, *v. a. u. r.*, prečesati, razčesati se, mid koga.

Durchkämpfen, *v. a.*, dognati, dokončati, izdelati; im Kampfe zubringen, prebojevati, prevojskovati se, v boju živeti; *v. r.*, presekati se, premahati se.

Durchkänen, *v. a.*, prežvečiti, žvečiti, prežvekovati; einen Satz bis zum Ekel zergliedern, do sitiga razložiti, razlagati.

Durchkehren, s. Durchfegen.

Durchkeifen, *v. a.*, preregljati, prelajati (n. p. vso hišo).

Durchkeltern, *v. a.*, premastiti, pretlačiti, prehoditi, preprešati*.

Durchkennen, *v. a.*, poznati skozi.

Durchkeuchen, *v. a.*, prestokati, prekrehati.

Durchkeulen, *v. a.*, prebiti, prebijati (s palico, s kolcam), nabiti.

Durchkitzeln, *v. a.*, našegetati, ošegetati, prešegačkati, osegetati, nažgečkati.

Durchklären, *v. a.*, preceditì, prebistriti, prečistiti, prečiščati, prečišati.

Durchklauben, *v. a.*, prebrati, prebirati.

Durchklecken, *v. a.*, preliti, prelivati, pretočiti, pretakati.

Durchklemmen, *v. n.*, sich durch einen kleinen Raum durchdrängen, preriti, prerivati, preplaziti se.

Durchklettern, *v. n.*, preplezati.

Durchklimmen, *v. a.*, prelesti, prelazovati.

Durchklimpern, *v. a.*, prebrenkati, preklenkati.

Durchklingeln, *v. a.*, prežvenkljati.

Durchklingen, *v. n.*, žvenkljati, zvoniti skozi (vas).

Durchklopfen, *v. a.*, klopfend durch eine Oeffnung, preterkati, preterkljati; mit Klopfen durchdringen, pretolči, pretepsti, pretepati; den Rock durchklopfen, pretepsti suknjo; Freude durchklopft mein Herz, serce mi tolče (od) veselja; s. auch Durchprügeln.

Durchkneipen, *v. a.*, pecšceniti, prešeniti, preščipati, prešipati.

Durchkneten, *v. a.*, pregnjesti, premesiti, zamesiti.

Durchknien, *v. a.*, die ganze Nacht, vso noč preklečati.

Durchkochen, *v. a.*, prekohati, razkuhati, razvariti; *v. n.*, prekuhati se.

Durchkollern, *v. n.*, prederčati.

Durchkommen, *v. a.*, durch einen Ort, priti, iti skoz; aus einer Verlegenheit, izpraviti, izmotati se, izviti se, izplesti se, rešiti se, izgnjesti se; kaum durch den Schnee, Schutt, komaj pregaziti sneg, prebresti; s. auch Entkommen; in der Welt durchkommen, preživiti se.

Durchkönnen, *v. n.*, er kann nicht durch, ne more skozi (iti, priti).

Durchkosten, *v. a.*, prekusiti, vse pokusiti, pokušati.

Durchkrächzen, *v. a.*, prekrokati kaj, krokati po čem.

Durchkrämpeln, *v. a.*, prerahljati, pregrebenati; gut durchkrämpeln, prekrtačiti.

Durchkratzen, *v. a.*, prepraskniti, u. prepraskniti, prepraskati.

Durchkräuseln, *v. a.*, prekodrati, razkodrati.

Durchkreischen, *v. n.*, dreti se, vrešočati, vrešati skoz, po.

Durchkreisen, *v. n.*, prekrožiti, verteti se skez.

Durchkreuzen, sich, *v. r.*, die Wege durchkreuzen sich, poti se križate, križem, v križ

greste, so križpota; ihre Wünsche durchkreuzen sich, vsak želi drugo, njih želje so si nasproti; *v. a.*, ich durchkreuze das Meer, morje križem prehajam, križem prehodim morje; Alles durchkreuzen, prestakniti, prestikati, vse stekniti; Blitze durchkreuzen die Luft, bliski prekrižavajo obnebje.

Durchkreuzung, die, križanje, prekriževanje, obhoja.

Durchkriechen, *v. n.*, prelesti, prelaziti; s. auch Herauskriechen.

Durchkriegen, *v. a.*, vdeti, vdevati, deti v, devati v.

Durchkrüppeln, sich, *v. r.*, prekrevljati.

Durchkugeln, *v. n.*, pretakati, takati se skozi, po.

Durchkühlen, *v. a.*, prehladiti, dobro ohladiti.

Durchkümmern, *v. a. u. r.*, prežalovati, prezdihovati.

Durchlachen, *v. n.*, presmejati se, smejati se skoz.

Durchlangen, *v. n. u. a.*, dati, pomoliti, podati skoz, seči, segati skoz.

Durchlängen, *v. a.*, nach *V.* predolgati, predolgovati.

Durchlärmen, *v. a.*, prehrumeti, preropotati, prešundrati, n. p. vso noč.

Durchlaß, der, prepust, puščanje, pušanje; s. Durchschlag bei Eisenbahnen, prelaz.

Durchlassen, *v. a.*, pustiti, spustiti, spuščati, spušati skoz, n. p. skoz vrata; das Leder läßt Feuchtigkeit durch, usnje pušča, puša; durchfließen lassen, puščati, pušati; Erze, Getreide, Sand, Silberzaine, prepustiti, prepuščati, prepušati, presejati, prečiniti; eine Flüssigkeit durchlassen, preceditì, precejati.

Durchlassend, *adj.*, puščajoč, pušajnč.

Durchlaucht, die, svetlnst, svitlost, *böhm.* jasnost; Eure herzogliche Durchlaucht werden geruhen, blagovolite svetli vojvoda.

Durchlauchtig, *adj.*, svitli; durchlauchtigster, presvitli.

Durchlauern, *v. a.*, preprežati, prečakati, (n. p. nekaj ur).

Durchlauf, die, preteк, pretok; eine Krankheit, s. Durchfall; der Ort, wodurch etwas läuft, pretekališče, pretekališe; der Durchlauf von Warschaften, prehod gotovine.

Durchlaufen, *v. n.*, durch einen Ort, teči skoz, preteči, pretekati, predirjati; *v. a.*, die Schuhe, čevlje prehoditi, razteči; ein Buch, preleteti z očmi, naglo pregledati; die Welt, den Himmel, die Geschichte, die Rechnung, die Stadt, preteči, pretekati, obtekati; das Gerücht durchlief die ganze Stadt, ta govorica se je razšla, raznesla po vsem mestu; ein kalter Schauer durchläuft mich, groza me sprehaja, obhaja, spreletuje.

Durchlaufend, *adj.*, prehoden.

Durchläutern, *v. a.*, prečistiti, očistiti, prečiščati, prečišati.

Durchleben, *v. a.*, preživeti, prebiti, živeti.

Durchlecken, *v. a.*, prelizati.

Durchleiern, *v. a.*, pregosti, odgosti, prebrenkati, odbrenkati.

Durchleiten, *v. a.*, prepeljati, skozi peljati, voditi, spremiti, spremljati.

Durchlenken, *v. a.*, voditi, ravnati, vižati(?) skoz —.

Durchlernen, *v. a.*, zučiti se česa, vsega se naučiti.

Durchlesen, *v. a.*, prebrati, prebirati, *serb.* pročitati, proučiti.

Durchleuchten, *v. n.*, durchscheinen, presijati, skoz svetiti (se); durch und durch leuchten, razsvetiti, presvetiti; überall leuchtete Eitelkeit durch, povsod se je kazala, vidila nečimurnost; einem durch einen Ort, skoz posvetiti, svetiti komu; *v a.*, alle Winkel durchleuchten, vse kote razsvetliti.

Durchlichten, *v. a.*, einen Wald, izrečiti, iztrebiti, prebrati gojzd.

Durchliegen, *v. a.*, den ganzen Tag, ves ljubi dan preležati; sich durchliegen, *v. r.*, wund liegen, obsenjiti se, senjiti se, senje dobiti, dobivati, senjast biti, preležati se (dieses letzte in allen slav. Mundarten).

Durchlispeln, *v. a.*, prešepetati, prečeblati, prešumljati, šumotljati.

Durchloben, *v. a.*, vse pohvaliti.

Durchlochen und **Durchlöchern**, *v. a.*, preluknjati, luknjo narediti, narejati; eine Röhre udgl., pretulhati, tulbati; mit dem Bohrer, prevertati uff.; ein Kleid, pretergati, raztergati.

Durchlocken, *v. a.*, vabiti skoz —.

Durchlockern, *v. a.*, die Erde, prerahljati, razrahljati, dobro rahljati.

Durchlodern, *v. n.*, skozi švigniti, švigati, planiti, prešvigati, preplamenéti; das Feuer loderte überall durch, plamen je lizal, je švigal, je segal iz vsih strani.

Durchlüften, *v. a.*, prevetriti, prevetrati, prevetrovati, presapiti, presapljati, (n. p. izbo, odpreti jo, da jo prežene veter).

Durchlügen, sich, *v. r.*, odlagati se, prelagati se, z lažmi preklatiti se (po svetu), z lažmi odrezati se, pomagati si.

Durchlungern, *v. a.*, prelenariti.

Durchmachen, *v. a.*, izdelati, izdelovati, napraviti, dokončati, dokončevati; *v. r.*, s. Fortmachen.

Durchmähen, *v. a.*, prekositi; Alles abmähen, pokositi.

Durchmahlen, *v. a.*, premleti, somleti, omleti.

Durchmäckeln, *v. a.*, premešetariti, mešetariti; alles durchmäckeln, vse pregrajati, v vsakem jajcu najti dlako.

Durchmarsch, der, prehod, marš*.

Durchmarschiren, *v. n.*, skoz iti, hoditi, maršírati*.

Durchmeckern, *v. a.*, premeketati; den Wald, premeketati gojzd, meketati po gojzdu.

Durchmeißeln, *v. a.*, predolbsti.
Durchmeistern, *v. n.*, protresti, pretresati, pretresovati, prerešetati.
Durchmelken, *v. a.*, premolsti, zmolsti, molsti do dobriga.
Durchmengen, *v. a.*, premešati, razmešati, zmešati.
Durchmeßbar, *adj.*, premérljiv.
Durchmessen, *v. a.*, umériti, premériti, razmériti, premérjati.
Durchmesser, der, premér, premérnik, nach *V.*, der dem bloßen Ausmaße nach ausgefüllte, presredjo; mit einem Inhalte, premérnik; der gerade, ravnik; der schiefe, poveznik; der quere, prečnik, poprečnik.
Durchmischen, *v. a.*, premešati, razmešati.
Durchmisten, *v. a.*, pognojiti, nagnojiti dobro.
Durchmodern, *v. n.*, pretrohneti, strohneti skoz, razperhniti, sperhniti, spreperéti, preperéti; durchmodert, trohljen, sperel.
Durchmühen, sich, *v. r.*, potruditi se skoz kaj.
Durchmurmeln, *v. a.*, premermrati, prežvergljati, prevervrati, prežebrati; ein Bach durchmurmelt das Thal, potok šumlja (*serb.* žubori, romoni) po dolu.
Durchmustern, *v. a.*, pregledati, pregledavati; er muß alle Leute durchmustern, on mora vse ljudi obrati, ozijati; durchsuchen, pregledati, preiskati, preiskovati, prerešetati.
Durchnachten, s. **Uebernachten**.
Durchnageln, *v. a.*, prežebljati, probiti s klincam, pretolči.
Durchnagen, *v. a.*, preglodati, pregrizniti, ogrizniti, prejesti, jesti, pregristi, pregarati; *v. r.*, preglodati se.
Durchnähen, *v. a.*, prešiti, prešivati; *v. r.*, sich die Finger durchnähen, razšiti si perste, razbosti si jih šivaje.
Durchnarren, *v. a.*, seine Jahre, prenorčevati.
Durchnäßen, *v. a.*, durchnetzen, premočiti, razmočiti, premakati, razmakati; durchnäßter Weizen, zamočena pšenica; do polti zmočiti.
Durchnebeln, *v. n.*, kaditi se, megliti se skoz.
Durchnehmen, *v. a.*, *phys.* skoz vzeti, jemati; einen Gegenstand, pregledati, prebrati, naučiti se do konca, reč dognati, se je popolnama lotiti, prijeti.
Durchnetzen, s. **Durchnäßen**.
Durchnüstern, *v. a.*, preberccati, preberkljati.
Durchölen, *v. a.*, preoliti, z oljem politi, napolniti, premazati.
Durchorgeln, *v. a.*, preorglati, zorglati.
Durchpaß, der, prehod; Engpaß, soteska.
Durchpassiren, *v. n.*, skoz iti, hoditi, prehoditi; s. **Durchgehen**.
Durchpatschen, *v. n.*, prepljoskati; *v. a.*, izpljoskati koga.
Durchpanken, s. **Durchprügeln**.
Durchpeitschen, *v. a.*, pretepsti, pretepati, prebičati, s silo gnati, tirati skozi.
Durchpelzen, s. **Durchprügeln**.
Durchpfeffern, *v. a.*, napoprati, opoprati, preštupati.
Durchpfeifen, *v. a.*, eine Arie, prežvižgati, dožvižgati, žvižgniti, žvižgati skoz kaj.
Durchpfeilen, *v. a.*, (s pšico) prestreliti, prestreljati.
Durchpflanzen, *v. a.*, nasaditi, zasaditi.
Durchpflastern, s. **Pflastern**.
Durchpflücken, *v. a.*, prebrati, prebirati, potergati.
Durchpflügen, *v. a.*, preorati, razorati kaj, orati skoz.
Durchpichen, *v. a.*, presmoliti, posmoliti.
Durchpicken, *v. a.*, prekavsniti, prekavsati, prekljevati.
Durchpilgern, *v. a.*, preromati, prepopotvati; die Welt durchpilgern, obhoditi, obromati ves svet.
Durchpipen, *v. n.*, prečivkati, čivkati skoz.
Durchpissen, *v. a.*, prescati, preščivati, precurati.
Durchplagen, sich, *v. r.*, premučiti, pretruditi se, ubijati se (ves čas).
Durchplappern, *v. a.*, preblebetati, prežlobodrati, prekvasiti, preklobošrati, preklepetati, n. p. ves dan.
Durchplärren, *v. n.*, predreti, dreti, prevekati, dreti se, lado gnati (n. p. vse ljube dni).
Durchplätschern, *v. a.*, prepluskati, preploskati.
Durchplandern, s. **Durchplappern**.
Durchpleutern, *v. a.*, den Wald, les prebrati, prebirati.
Durchplumpen, *v. n.*, preštorkljati, telebiti skoz, bunkniti skoz, šterbunkniti skoz.
Durchplündern, *v. a.*, z. B. alle Häuser, poropati, obropati, opleniti.
Durchpochen, *v. a.*, preterkati, prebiti, preklepati, pretolči, pretleči.
Durchpolstern, *v. a.*, preropotati kaj, ropotati po čem.
Durchprasseln, *v. a.*, prebrasketati, predrasketati, prepokljati, pokljati skoz.
Durchprassen, *v. a.*, ganze Wochen, po cele tedne požrešévati; das Vermögen durchprassen, s. **Verprassen**.
Durchpredigen, *v. a.*, izpridigovati, prepridigovati.
Durchpressen, *v. a.*, pretlačiti, skoz tlačiti, prežmeti u. prežeti, prežemati, prepréšati*, skoz kaj tlačiti, spraviti; den Saft durchpressen, iztisniti, preceditі.
Durchpritschen, *v. a.*, izploskati koga.
Durchproben, *v. a.*, poskusiti, poskušati, (n. p. vse vina).
Durchprüfen, *v. a.*, sprašati, spraševati vse po redu.
Durchprügeln, *v. a.*, pretepsti, pretepati, pretepavati, premlatiti, nažgati, naklepati, oklestiti, nakuriti, nabiti, našeškati, napokati, nadegati, namazati, natleči itd.

Durchpuffen, *v. a.*, prežokati, nažokati, nabunkati koga.
Durchquälen, sich, s. **Durchplagen**, sich.
Durchqualmen, *v. n.*, kaditi se skoz —, zakaditi kaj.
Durchquellen, *v. n.*, skoz teči, vervrati.
Durchquetschen, *v. a.*, premečkati, pretreti; den Saft, pretisniti, preceditі.
Durchrädern, *v. a.*, presejati, prerešetati, prečiniti.
Durchragen, *v. n.*, premoleti, moleti, šterleti skozi kaj.
Durchrammeln, **Durchrammen**, *v. n.*, zabiti kole v zemljo; s. **Rammen**.
Durchranken, *v. n.*, prerasti, previjati se skoz, preopletati se.
Durchrasen, *v. a.*, predirjati, prenoreti, predivjati n. p. noč in dan; die Stadt durchrasen, ves zdivjan predirjati mesto, leteti po mestu; der Sturm durchraset den Wald, vihar divja, razsaja po gojzdu.
Durchraspeln, *v. a.*, prepiliti, prerašpati*.
Durchrasseln, *v. n. u. a.*, preropotati, prederdrati kaj, ropotati po čem.
Durchrauchen, *v. n.*, es raucht durch, kadi se, dimi skozi; der Ofen raucht durch, skoz peč se kadi; *v. a.*; s. **Durchräuchern**.
Durchräuchern, *v. a.*, prekaditi, prekajati kaj, kaditi po čem; Fleisch, posušiti, sušiti, na dim obesiti, obešati.
Durchraufen, sich, *v. r.*, prepuliti, puliti se, prolasati se.
Durchrauschen, *v. n.*, prešumeti, prehrumeti, šumeti po čem, izpod česa.
Durchrechen, *v. a.*, pregrabiti.
Durchrechnen, *v. a.*, prešteti, preštevati, prerajtati, prerajtovati od konca do konca.
Durchregieren, *v. a.*, z. B. zehn Jahre, deset let prevladati, prekraljevati, precesariti.
Durchregnen, *v. i.*, es regnet durch, dež gré skoz, premaka, skoz dežuje, moči; durchregnet, ves moker, moker do polti.
Durchreiben, *v. a.*, premeti, prelizati, pregoliti, nach *M.* pretreti; wund reiben, do kervaviga ožuliti, otiskati, pregarati (*Pot.*)
Durchreichen, *v. a.*, langen, poseči, seči, segati skoz kaj; jemanden etwas durch das Fenster, komu kaj skoz okno podati, podajati; *v. n.*, skoz doseči, preseči.
Durchreise, die, prehod, memohod, pot, potovanje skoz —; bei meiner Durchreise, ko sim tod popotval, memo šel, ko pojdem memo; bei der Durchreise durch Cilli, potovaje, gredoč skoz Celje, na poti skoz Celje.
Durchreisen, *v. n.*, skoz iti, skoz hoditi, popotovati, tod, ondod iti, hoditi; *v. a.*, viele Länder, veliko dežel preiti, prehoditi, prepotvati, obiti, obhoditi.
Durchreisender, der, popotnik, popotni človek, čiwa auch prehodnik.
Durchreißen, *v. a.*, pretergati, tergati, raztergati, razčesniti, razčelniti; *v. n.*, pretergati, raztergati, tergati se, prečesniti se, razčesniti se, prelizati se.
Durchreißer, der, tergač.
Durchreiten, *v. n.*, durch ein Wasser uff., skoz jezditi; ich bleibe nicht hier, ich reite nur durch, ne ostanem tukej, le memo jezdim; *v. r.*, sich durchreiten, wund reiten, osenjiti se, ožuliti se jezdé, prejezditi se, durchritten, senast, ožuljen, otiskan, *serb.* osadneti; *v. a.*, die Stadt durchreiten, prejezditi, preježati, projahati mesto.
Durchrennen, *v. n.*, skoz dirjati; *v. a.*, jemanden durchrennen, predreti, predirati, presuniti, prebosti, prebadati koga; die Stadt durchrennen, predirjati, preleteti, preteči, pretekati, obtekati mesto.
Durchriechen, *v. n.*, skoz dišati, prevonjati, preduhati, skoz duhati, vohati.
Durchrieseln, *v. a.*, der Bach durchrieselt die Aue, potok preeurljava, prešumljava trato, šumlja, teklja po trati.
Durchriffeln, s. **Durchhecheln**.
Durchringen, s. **Durchkämpfen**.
Durchrinnen, *v. n.*, skoz teči, curljati; aus dem Gefäß rinnt es durch, ta posoda pušča, puša; *v. a.*, die Felder durchrinnen, teči po polji.
Durchriß, der, prepoč, prepok, preterg.
Durchritt, der, prejezd, preježa, jahanje skoz —; bei seinem Durchritt, ko je tod mimo jezdil.
Durchritzen, *v. a.*, preprasniti, prepraskniti, prepraskati, razpraskati.
Durchröhren, *v. n.*, skoz curleti, curljati; s. auch **Durchrieseln**.
Durchrollen, *v. n. u. a.*, die Kugel, skoz potočiti, potakati; die Wäsche, prelikati, premongati, *böhm.* prevaleti; der Donner durchrollt die Luft, grom ropoče, bobni po oblacih; skoz točiti se, vertiti se.
Durchröschen, *v. a.*, *mont.*, prekopati skalo, vodo skoz skalo napeljati, vodo preskaliti (*Ravnik.*).
Durchrosten, *v. n.*, prerujaveti; durchrostet, povsod, ves rujnat, rejnat, rijnat.
Durchrösten, *v. a.*, prevreti, spražiti.
Durchrücken, *v. a.*, skoz pomakniti, skoz pomikati; s. auch **Durchmarschiren**.
Durchrudern, *v. n. u. a.*, preveslati, veslati skoz —, voziti se skoz.
Durchrufen, *v. a.*, preklicati, prezvati kaj, klicati po čem (n. p. po vsi hiši).
Durchruhen, *v. a.*, die ganze Nacht, vso noč počivati.
Durchrühmen, *v. a.*, alle Vorzüge, vse predstva pohvaliti, prehvaliti, jako hvaliti, slaviti.
Durchrühren, *v. a.*, umesti, umešati, premešati, razmešati, zmešati.
Durchrutschen, *v. n.*, skoz splaziti se, zmuzniti se.
Durchrütteln, *v. a.*, pretresti, pretresati, premakatati.

Durchsäbeln, *v. a.*, presekati s sablo, presablati.
Durchsäen, *v. a.*, presejati, presevati, povsod posejati.
Durchsägen, *v. a.*, prežagati, in einigen Gegenden auch prepiliti.
Durchsalben, *v. a.*, namaziliti.
Durchsalzen, *v. a.*, usoliti, nasoliti, presoliti.
Durchsäuern, das Brot, *v. a.*, skvasiti, kvasiti, kvas zamesiti, prekisati, razkisati; *v. n.*, skvasiti se, prekisati se, razkisati se.
Durchsaugen, *v. a.*, presesati, sesati skoz.
Durchsäuseln, *v. a.*, prepihljati, prepihati, prešumljati, prešumetljati kaj.
Durchsausen, *v. n.* u. *a.*, prešumeti, prehrumeti, preveršeti, prevrešati, prebučati; der Wind durchsaust den Wald, veter buči, verši, šumi po gojzdu.
Durchschaben, *v. a.*, prestergati, prestrugati, preškrabati; durchschabt, von Kleidern, pretergan, prenošen, zlizan, preguljen.
Durchschaffen, *v. a.*, skoz kaj spraviti, spravljati.
Durchschäckern, *v. a.*, prečebljati, prešaliti se.
Durchschallen, *v. n.*, skoz glasiti se, razlegati se; *v. a.*, preglasiti, preglašati, predoneti, doneti po —, naj več doneti, glasiti se.
Durchschärfen, *v. a.*, dobro nabrusiti, naostriti.
Durchscharren, *v. a.*, prestergati, pregerbati, preriti, prerivati, preorati.
Durchschaudern, *v. a.*, ein Grauen durchschaudert ihn, spreleti ga, obide ga groza, zona, jel se je tresti, trepetati.
Durchschauen, *v. n.*, skoz gledati, lukati; *v. a.*, pregledati, pregledovati, razgledati, previditi, spoznati kaj; f. a. **Durchblicken**.
Durchschauern, f. **Durchschaudern**.
Durchschauseln, *v. a.*, einen Weg durch den Schnee, prekidati sneg; Getreide, preveti, prevejati, pregrebati, premetati.
Durchscheinen, *v. n.*, skoz sijati; *v. a.*, obsijati skozi kaj, razsvetiti, prosvetiti; durchscheinen lassen, f. **Andeuten**.
Durchscheiten, *v. a.*, ozmérjati, okregati, ošteti dobro.
Durchscheren, *v. a.*, prestriči.
Durchscherzen, *v. a.*, prešaliti, šaliti se, v šali preživeti.
Durchscheuchen, *v. a.*, prepoditi, preplašiti, razplašiti, prestrašiti, ostrašiti.
Durchscheuern, *v. a.*, prečistiti, prerešetati, pretresti, pretresati; die Aermel, *fig.* pregoliti, predergniti rokave.
Durchschicken, *v. n.*, poslati, pošiljati, odpraviti koga skoz —; razposlati po (n. p. po vsem mestu).
Durchschieben, *v. a.*, pretisniti, preriniti, skoz riniti; die Kugel, zagnati, zaganjati skoz.
Durchschieber, der, pah, zapah, prepah.
Durchschießen, *v. a.*, mit einem Schuße, prestreliti, streljati skoz; das Geld wurfweise, nametati, našteti; ein Buch mit Papier durchschießen, prevšiti, prevšivati, preložiti z belim popirjem; die Zeilen, razmakniti, razmikati, razrediti.
Durchschiffen, *v. n.* u. *a.*, das Meer, po morji prevoziti, prevažati se, po morji prepeljati se, morje prejadrati, preladijati†, obiti, prehoditi na barki morje.
Durchschimmern, *v. n.*, skoz lesketati se, skoz svetiti se; *v. a.*, prelesketati, prelesketavati, presijati, presevati, presijavati.
Durchschinden, *v. a.*, predreti, preguliti.
Durchschlafen, *v. a.*, prespati, prespavati.
Durchschlag, der, preboj, prelom; in den Küchen, cedilo, cedilnik, precejalo, seedilo; in den Pochwerken, mreža, rešeto; bei Schmieden, Schlossern, prebijak; bei Feuerwerkern, ein spitziger Pfriemen, šilo.
Durchschlagbar, *adj.*, prebojin.
Durchschlageisen, das, prebijač, prebijavno železo.
Durchschlagen, *v. a.*, prebiti, prebijati, pretolči, predreti, predirati, pretergati; durch ein Sieb festere, trockene Dinge, preravnati, presejati; flüßige, precediti, precejati, cediti; durch ein Tuch, pretlačiti, prepustiti; jemanden sehr schlagen, pretepsti, pretepati; *mont.* prekopati; *v. r.*, sich durch die Feinde durchschlagen, izmahati se, premahati se, pretolči se, prebiti se; bei den Jägern, skoz mahniti; *v. n.*, skoz udariti, udarjati; das Papier schlagt durch, papir premaka, moči, ne derži tinte, *poln.* przebija, *serb.* propada; vom Regen, skoz iti; die Arzenei hat durchgeschlagen, zdravilo je pomagalo, prijelo.
Durchschlaghammer, der, prebijač, prebijavno kladvo.
Durchschlagtuch, das, cedilo, precejalo.
Durchschlängeln, sich, *v. r.*, zvijati, viti se skoz; nach dem *Serb.* vijugati se, krivudati se; der Weg schlängelt sich durch das Thal durch, oder durchschlängelt das Thal, (als *v. a.*), pot se vije po sredi doline.
Durchschleichen, *v. n.* u. *r.*, odplaziti se skoz, smukniti skoz, preplaziti se skoz, prelesti, prelaziti, izmakniti se, premuzniti se, premuzati se, prekrasti se, prevleči se.
Durchschleifen, *v. a.*, mit dem Schleifsteine, prebrusiti; auf einer Schleife, prevleči, skoz vleči, vlačiti na petlji, na locnji; verbotene Waaren, preplaziti, po tihotapsko, po kontrabantu prenesti blago; *v. r.*, sich durchschleifen, prelizati se, pregoliti se.
Durchschleudern, *v. n.* u. *a.*, potepati se, klatiti se, postopati po čem (n. p. po polji); durch den Garten, prehajati se, gambati, tavati po vertu.
Durchschleukern, *v. n.*, prekinkati.
Durchschleppen, *v. a.*, preplaziti, vleči, vlačiti skoz —.
Durchschleudern, *v. a.*, predegati, predegavati, vreči, metati, degati skoz.

Durchschliefen, f. **Durchschlüpfen**.
Durchschlingen, *v. a.*, vplesti, zaplesti, oviti, ovijati, zapletati, vpletati.
Durchschlitzen, *v. a.*, razrezati, prerezati, razparati, preparati, razcepiti, razklati.
Durchschluchzen, *v. a.*, die Nacht, ihtiti se vso noč, preihtiti se.
Durchschlummern, *v. a.*, predremati, dremati.
Durchschlündet, *adj.*, poln jam, votlin, špilj.
Durchschlüpfen, *v. n.* u. *a.*, premuzniti, premuzati, prelesti, prelaziti, zmuzniti se skoz, smukniti skoz, vse kote prelaziti.
Durchschmachten, *v. a.*, prekoperneti, (n. p. več let), prehrepeneti, v hrepenenji, željah preživeti.
Durchschmarotzen, sich, *v. r.*, prešeškati se.
Durchschmauchen, *v. n.*, puhati skoz; *v. a.*, den ganzen Abend durchschmauchen, ves večér prepuhati, dobro napuhati, prepuhati.
Durchschmausen, *v. a.*, pregostovati (se).
Durchschmeißen, *v. a.*, skoz vreči, metati, bacniti.
Durchschmettern, *v. n.*, treščiti, trešiti, treskati po —, v —, skoz; *v. a.*, die Lüfte durchschmettern, stresati oblake, bučati po njih.
Durchschmieden, *v. a.*, razkovati, prekovati, prekovavati.
Durchschmiegen, sich, *v. r.*, izlizati se, izviti se.
Durchschmieren, *v. a.*, namazati; alles durchschmieren, pomazati vse, premazati vse; Einen durchschmieren, f. **Durchprügeln**.
Durchschnattern, *v. a.*, pregagati kaj, gagati po čem (n. p. po ulicah).
Durchschnauben, f. **Durchschnüffeln**.
Durchschneiden, *v. a.*, mit dem Messer, prerezati, rezati, prerezovati, razrezati, na dvoje rezati; mit der Axt udgl., presekati, razcepiti, precepiti; mit der Schere, prestriči, razstriči, *fig.* auch prebiti, pretergati; die Wellen des Meeres, sekati, rezati; das Land, orati zemljo; durchkreuzen, prekrižati, križati; von Flüssen, križem teči po deželi, premrežiti, sekati deželo; *v. r.*, prerezati se, presekati se; bei den Jägern, pregrizniti se; die Linien durchschneiden sich, čerte se križajo.
Durchschneiden, das, f. **Durchschnitt**.
Durchschneien, *v. i.*, es schneiet durch, sneg gre skoz, skoz mete.
Durchschnellen, *v. n.* u. *a.*, skoz zagnati, skoz bersniti, pognati.
Durchschnitt, der, das Schneiden, rezanje, prerezovanje, prerez, presek; im Durchschnitte gerechnet, genommen, prek, poprek, počez, navprek, sploh, eno proti drugimu, drugo k drugimu, *serb.* odsekom; was durchschnitten wurde, der Ort, die Stelle, Oeffnung, prerez, rez, presek; Durchschnitt eines Kreises, premérnik, poprečnik; f. auch Profil; Werkzeug, rezivnik; der Ort, wo vermittelst des Grabens ein Durchschnitt gemacht worden ist, prekop.
Durchschnittlich, *adv.*, poprek, na čez, eno z drugim, jemaje srednjo primérо.
Durchschnittsberechnung, die, poprečni, srednji preštev, (prerajt).
Durchschnittsgewicht, das, poprečna, srednja teža.
Durchschnittsjahr, das, srednje leto.
Durchschnittspreis, der, srednja, poprečna, naćezna cena.
Durchschnittspunct, der, presečna pika.
Durchschnittssehne, die, čerta, kita, presečnica.
Durchschnittssumme, die, poprečni znesek.
Durchschnittswerth, der, naćezna, srednja vrednost.
Durchschnittszahl, die, srednje, poprečno število.
Durchschnüffeln, *v. a.*, ovohati, prevohati.
Durchschnuppern, f. **Durchschnüffeln**.
Durchschnurren, *v. n.* u. *a.*, preberneti, preberbljati; Katzen, prepresti, presti, nach *Jan.* prebrundeti; *v. r.*, f. **Durchbetteln**, sich.
Durchschrammen, *v. a.*, pregrebsti, predreti.
Durchschreien, *v. n.*, vekati, vpiti skoz; *v. a.*, prevpiti, prekričati, prevekati, vekati po —.
Durchschreiten, *v. n.* u. *a.*, prekoračiti, prestopiti, prestopati, preiti, prehajati, koračiti skoz.
Durchschub, f. **Durchschieben**.
Durchschüppen, f. **Durchschauseln**.
Durchschurren, f. **Durchgleiten**.
Durchschuß, der, prestrel, preložba; f. auch **Durchschießen**.
Durchschütteln, *v. a.*, pretresti, pretresati, prerahljati, razrahljati.
Durchschütten, *v. a.*, von trockenen Dingen, presuti, presipati; von flüßigen, preliti, prelivati oder prelijati, zlivati, sipati skoz.
Durchschüttern, *v. a.*, **Erschüttern**; Angst durchschüttert seine Gebeine, kosti se mu tresejo, mu klepečejo (od) strahu.
Durchschwärmen, *v. n.* u. *a.*, rojiti skoz, prerojiti; schwärmend zubringen, potepati se, vlačiti se, klatiti se po (n. p. po mestu).
Durchschwätzen, *v. a.*, prešeptati, preblebetati, prečenčati; f. auch **Durchplaudern**.
Durchschweben, *v. a.*, die Luft, majati se, leteti po zraku, eigentl. prevesiti.
Durchschwefeln, *v. a.*, prežeplati, razžeplati, nažeplati dobro.
Durchschweifen, *v. a.*, pohajati (po deželi), obhoditi, vlačiti se, skitati se; die Wäsche durchschweifen, zmahati, strepati.
Durchschwelgen, *v. a.*, ganze Nächte, cele noči gostovati se, požrešavati, požrešno živeti in zapravljati, nach *Jan.* preburovati; sein Vermögen, f. **Verprassen**.
Durchschwemmen, *v. a.*, preplaviti, plaviti, gnati skoz —; f. auch **Reinigen**.

Durchschwenken, s. Durchschwingen.
Durchschwimmbar, *adj.*, nach *V.* preplaven, kar se more preplavati.
Durchschwimmen, *v. n.* u. *a.*, plavati skoz, preplavati (reko).
Durchschwimmen, das, preplutje, preplavanje.
Durchschwingen, *v. n.*, premahniti, premahovati, skoz mahniti, skoz mahati.
Durchschwirren, *v. a.*, preberneti, prebrenčati, prečirikati; s. auch Durchfliegen.
Durchschwitzen, *v. n.*, spotiti se, prepotiti se, oznojiti se; das Hemd ist durchschwitzt, srajca je vsa mokra od pota, znoja; *v. a.*, premočiti s potam, znojem.
Durchsegeln, *v. n.*, u. *a.*, prejadriti, prejadrati, prevoziti se po —; Lüfte durchsegeln, plavati, leteti po zraku, skoz obnebje.
Durchsehbar, *adj.*, pregledljiv, pregleden.
Durchsehen, *v. n.*, ich sehe durch, viditi skoz (kaj); sieh da durch, poglej skozi to; *v. a.*, pregledati, pregledovati, razgledati, pretresti, preiskati, preskusiti kaj.
Durchseher, der, preglednik, pregledovavec.
Durchsehung, die, pregled, pregledovanje.
Durchseifen, *v. a.*, nažajfati*, prežajfati*, z mjilam namazati.
Durchseigen, Durchseihen, *v. a.*, preceditі, precejati, prostreči (n. p. skozi pert).
Durchseiher, der, das Werkzeug, cedilo, cedilnik, *dim.* cedilce; die Person, cednik, cedivec.
Durchseiherin, die, cedivka.
Durchsein, Durchseyn, *v. n.*, es ist durch, skozi je; er ist heute durch, danes je memo šel, je tod skozi šel.
Durchsenden, *v. a.*, skoz poslati, skoz pošiljati; er hat ihn hier durchgesendet, tod ga je poslal; das ganze Land durchsenden, razposlati, poslati po vsih krajih.
Durchsengen, *v. a.*, prepaliti, prežgati.
Durchsenken, s. Durchsinken.
Durchsetzen, *v. a.*, skoz iti, udariti, mahniti, prejezditi, prejahati, preskočiti, preskakati, predreti skoz, prek; Absicht erreichen, dognati kaj, zdelati, speljati, zviti kaj, da mu obvelja, veljavo dobiti čemu; mit Bitten, sprositi kaj; durchlaufen lassen, prepustiti, presejati, presevati; im Bergbaue, skozi deržati; s. auch Ausschmelzen.
Durchsenfzen, *v. a.*, prezdihovati (n. p. vse svoje življonje).
Durchsicht, die, das Sehen durch eine Oeffnung, lukanje, kukanje, vid, gledanje skoz kaj; etwas zur Durchsicht geben, kaj v pregled dati; daher Durchsicht, pregled, pregledovanje, pretresanje, pretres, razgled; die Durchsicht benehmen, braniti komu, da ne more skozi kaj viditi, gledati.
Durchsichtig, *adj.*, etwa prezoren (proziren), nach Einigen skozen, *böhm.* prozračny, nach *V.* skozvidin; das Glas ist durchsichtig, skozi steklo se vidi, je moči gledati, viditi, *fig.* svetel, jasen, razločin.
Durchsichtigkeit, die, prezornost, prozirnost†.
Durchsichtslehre, die, dioptrika.
Durchsickern, *v. n.*, premezeti, daher mezine der Morast; s. auch Durchsintern.
Durchsieben, *v. a.*, presejati, presevati, prerešetati, prerešetavati.
Durchsieden, s. Durchkochen.
Durchsickern, *v. n.*, prekapati, prekapljati, curleti skoz.
Durchsingen, *v. a.*, speti do konca, prepeti, odpeti; den Garten durchsingen, prepevati po vertu.
Durchsinken, *v. n.*, vdirati se, pasti, prevaliti se, prepasti, skoz vdreti se, nach *M.* pretoniti se; *v. a.*, im Bergbaue, zakopati se, zakopavati se v globočino skoz kaj.
Durchsinnen, *v. a.*, premisliti, premišljevati.
Durchsintern, *v. n.*, skoz solzeti, mezeti, cuzeti, curleti, kapati, teči, skoz vleči.
Durchsitzen, *v. a.*, presedeti (n. p. ves dan), presedeti (hlače), sedé prelizati, pregoliti.
Durchsollen, *v. n.*, hier soll er durch, tod mu je skoz iti, memo iti.
Durchsonnen, *v. a.*, presolnčiti, pregreti, greti na solncu.
Durchsorgen, *v. a.*, Tage und Nächte, noč in dan skerbeti, v skerboh. biti, noč in dan preskomlati.
Durchspähen, *v. n.*, ich spähe durch, skoz lukam, preziram; *v. a.*, pregledati, pregledovati, osledovati, paziti za kom, po kom.
Durchspalten, *v. n.*, počiti, pokniti, pokati, regniti, razklati se; *v. a.*, preklati, razklati, precepiti, razcepiti, cepiti.
Durchspannen, *v. a.*, prepeti, prepenjati skoz —.
Durchspeien, *v. n.*, bljevati, kozlati, metati (U. K.) skoz kaj.
Durchspellen, s. Durchspalten.
Durchspicken, *v. a.*, nabodlati, nabockati, nabosti, nabadati (n. p. s slanino); die Rede mit allerlei schönen Brocken, govor nališpati, prepletati, n. p. (z latinskimi besedami).
Durchspielen, *v. a.*, preigrati, zigrati, n. p. vse igre; *v. r.*, sich die Finger durchspielen, obigrati si perste.
Durchspießen, *v. a.*, prebosti, prebadati, prepahniti, prepahovati, predreti, predirati.
Durchspinnen, *v. a.*, prepresti kaj, (n. p. vso noč).
Durchspornen, *v. a.*, z ostrogo prebosti.
Durchspotten, *v. a.*, z. B. alle Schüler, osramotiti, sramotiti vse učence.
Durchsprechen, *v. n.*, govoriti skoz kaj.
Durchsprengen, *v. n.*, mit dem Pferde, predirjati, skakama prejezditi, prejahati, preleteti; *v. a.*, im Innern besprengen, prekropiti, poškropiti, oškropiti, naškropiti.
Durchsprießen, *v. n.*, prekaliti, prekliti, poganjati.

Durchspringen, *v. a.*, skoz skočiti, skakati; das Feld, preskakati polje, skakati po vsem polji; *v. n.*, z. B. Glas, skoz in skoz počiti, prepočiti se.
Durchspritzen, *v. n.*, šterkniti, šterkati, sikniti, sikati skoz; *v. a.*, presikniti, prebrizgniti, prebrizgljati, skoz brizgljati; Blumenbeete, poškropiti, naškropiti dobro.
Durchsprossen, s. Durchsprießen.
Durchsprudeln, *v. n.*, prevervrati, prekipeti, prevreti skoz, mezeti skoz.
Durchsprühen, *v. n.* u. *a.*, iskriti se skoz, iskra šviga skoz.
Durchsprung, der, preskok.
Durchspucken, *v. n.*, pljuniti, pljevati skoz —, prepljevati; von Gespenstern, prestrašiti, strašiti.
Durchspüren, *v. a.*, prevohati, preiskati, preiskovati; von Hunden, preslediti, prevohati.
Durchstacheln, *v. a.*, prebosti, prebadati.
Durchstählen, *v. a.*, prekaliti, prejekleniti, uterditi.
Durchstampfen, *v. a.*, prephati, preceptati, prehoditi, pregaziti.
Durchstänkern, *v. a.*, mit Gestank, zasmraditi, zasmrajati, nasmraditi, nasmrajati; d. i. durchstochen, durchstackern, prestapnati, prestapavati, na drobno preiskati, na tanko poiskati, preštokati, pretakniti, pretikati.
Durchstauben, *v. n.*, skoz prašiti, preprašiti se; staubig werden, zaprašiti se, s praham posuti.
Durchstäuben, *v. a.*, preprašiti, naprašiti dobro.
Durchstäubern, s. Durchstöbern.
Durchstäupen, *v. a.*, pretepsti, nažvižgati koga; s. Durchprügeln.
Durchstechen, *v. a.*, prebosti, prebadati, prepahniti, prepahati, predreti, predirati, preriti, prerivati, presuniti; einen Damm, das Getreide, prekopati, prekopavati; das Getreide auch, premetati, prerašiti, pregerniti, pregrebsti, pregrebati.
Durchstecher, der, prebadalo, prebadač.
Durchstecken, *v. a.*, pretakniti, pretikati, vtakniti, vtikati skoz; mit Nadeln durchstecken, natakniti z iglami.
Durchstehlen, sich, *v. r.*, ukrasti se skoz, prekrasti se, premuzniti, premuzati se skoz kaj.
Durchsteigen, *v. n.*, skoz stopiti, skoz stopati; nach allen Richtungen, (als *v. a.*), prehoditi, obiti, obhoditi (n. p. vso goro).
Durchstellen, *v. a.*, bei den Jägern, razpostaviti, nastaviti, nastavljati mreže.
Durchstepppen, *v. a.*, prešiti, prešivati, prestepati*, obšiti, obšivati, in U. K. preraliti, raliti.
Durchsteuern, *v. a.*, prejadrati.
Durchstich, der, prebod; eines Dammes, prekop; des Getreides, prekopavanje, pregrebanje.

Durchsticken, *v. a.*, nach dem *Serb.* navezti, preštikati*; s. Sticken.
Durchstieben, s. Durchstauben.
Durchstimmen, *v. a.*, alle Geigen, vse gosli ubrati, ubirati, uglasiti.
Durchstinken, *v. n.*, smerdeti skoz —, po —.
Durchstöbern, *v. a.*, z. B. alle Winkel, prevohati, preberbrati, preriti, preštokati, prestakniti, prestikati, premetati, preštapnati, gem. preštefnati.
Durchstochern, s. Durchstöbern.
Durchstöhnen, *v. a.*, prestokati, prečati, (n. p. vso noč).
Durchstolpern, *v. n.*, spotikaje se skoz iti, hoditi.
Durchstopfen, *v. a.*, skoz mašiti, gatiti.
Durchstören, *v. a.*, stakniti, stikati, premetati, prevertati; alles wird von ihm durchgestört, vse stakne.
Durchstossen, *v. n.*, skoz pahniti, dregniti; *v. a.*, predregniti, preriniti, prepahniti, presuniti; mit dem Schwerte, prebosti, predreti; s. Durchstechen, Zerstossen.
Durchstottern, *v. a.*, prejecljati.
Durchstrahlen, *v. n.* u. *a.*, ich strahle durch, von Körpern mit eigenem Lichte, posijati, sijati skoz; vom Monde, svetiti skoz; die Welt durchstrahlen, presijati, obsijati, presvetiti.
Durchstrecken, *v. a.*, podati, podajati skoz kaj.
Durchstreichen, *v. a.*, etwas Geschriebenes, precerkati, precertati, prekrižati, zbrisati, prekriževati, nach *V.* preraziti; nach Art der Landstreicher, preklatiti se po —, vlačiti se, vlačugati se, potepati se (po deželi); der Vogel streicht durch den Wald, tič presmukne, presmukava gojzd; *v. n.*, sich flüchtig durch einen Ort bewegen, smukniti skoz, smukati skoz, pretekati; vom Winde, prepihati, skoz vleči, pihati.
Durchstreifen, *v. n.*, klatiti se, vlačiti se, s. Durchstreichen; *milit.* obhoditi; *v. a.*, proge, derse napraviti na čem.
Durchstreiten, *v. a.* u. *r.*, seine Tage durchstreiten, ravsati se, rovati se, tergati se vse svoje dni.
Durchstreuen, *v. a.*, skoz trositi, sipati.
Durchstrich, der, durch eine Schrift, prekriža, prečert, zbris, nach *V.* preraz; der Zugvögel, prelet, memohod, nach *V.* mémolet.
Durchstriegeln, *v. a.*, preočesati, preštrigljati*.
Durchströmen, *v. n.* u. *a.*, skoz teči, valiti se, dreti; der Fluß durchströmt die Stadt, reka teče, dere skozi mesto; Freude durchströmt mich, veselje me spreletuje, spreteka, serce mi plava v veselji.
Durchstudiren, *v. a.*, preudariti, premisliti kaj, naučiti se česa do dobriga, pretuhtati.
Durchstürmen, *v. n.*, previhrati, previhariti, prehruti, presiliti skoz; *v. a.*, der Nordwind durchstürmt die Berge, burja buči, vihra, razsaja po gorah.

Durchstürzen, *v. n.*, preverniti se, prekucniti se skoz —, zvaliti se, pasti, telebiti skoz; *v. a.*, skoz pahniti, zvaliti udgl.

Durchsuchen, *v. a.*, preiskati, preiskovati, raziskati, pregledati, pretresti.

Durchsucher, der, preiskovavec.

Durchsuchung, die, preiskava, raziskava, preiskovanje, premetanje.

Durchsudeln, *v. a.*, vse jako umazati, zamazati.

Durchsummen, *v. a.*, prebrenčati.

Durchsumsen, s. **Durchsummen**.

Durchsüßen, *v. a.*, presladiti, osladiti, oslajati dobro.

Durchtändeln, *v. a.*, den ganzen Tag, ves dan preigrati, prerisati, z otročijami zapraviti.

Durchtappen, *v. n.*, pretavati, skoz tavati.

Durchtasten, *v. a.*, pretipati, prehlatati, prešlatati, tipati, šlatati skoz.

Durchtaumeln, *v. a.*, pretavati, opotekaje se skoz priti, iti.

Durchthauen, *v. n.*, vom Schnee, prekopneti; vom Eis, pretajati se, raztajati se, pretaliti se.

Durchthun, s. **Verthun**.

Durchtoben, *v. n.* u. *a.*, razsajati, divjati skoz, po —; die Nacht, vso noč predivjati, razbijati.

Durchtönen, *v. a.*, glasiti se, doneti, razlegati se po, z glasam premagati.

Durchtosen, *v. a.*, prebučati, pretuliti, prežvižgati, previhariti; s. **Durchtoben**.

Durchtraben, *v. n.* u. *a.*, skozi koracati, mahati, *böhm.* klosati.

Durchtragen, *v. a.*, nesti skoz, prenesti, prenašati; durch das Wasser, čez vodo prenesti; die Kleider, prenositi, stergati.

Durchträllern, *v. a.*, prežvergoleti, prežvergljati.

Durchtrampeln, *v. a.*, preštorkljati, preberkljati, prekrevsati.

Durchtrauern, *v. n.*, prežalovati; sein Leben, žalovati vse svoje žive dni.

Durchträufeln, *v. n.* u. *a.*, durch eine Oeffnung, prekapljati, prekapljevati, skoz kapljati; mittelst des Träufelns eine Oeffnung machen, prekapljati.

Durchträumen, *v. a.*, presanjati (n. p. vso noč); er durchträumte das Leben, živel je kakor v sanjah.

Durchtreffen, *v. a.*, skoz kaj zadeti.

Durchtreiben, *v. a.*, skoz gnati, skoz goniti; Erbsen durch den Durchschlag, pretlačiti, pregnati, preganjati, preceditі; *fig.* eine Sache, ugnati, uganjati, dognati, doganjati; s. auch **Durchsetzen**; durchtrieben, d. i. geübt, listig, verschlagen, zvit, prebrisan, pretkan, premeten, prepekan.

Durchtreten, *v. n.*, prestopiti, prestopati, stopati skoz —; *v. a.*, den Fußboden, prehoditi pod, predreti pod; gehörig und überall treten, preteptati, premandrati, preceptati, ugaziti, oteptati, itd.; vermittelst des Tretens durch eine Oeffnung treiben, z nogami pretlačiti; den Teig, testo pregnjesti, gnjesti.

Durchtrichtern, *v. a.*, preliti, preceditі, prelivati, precejati, pretočiti na lijak.

Durchtrieb, der, pregon, gnanje skoz kaj; das Recht des Durchtriebes, pregonjska pravica, pravica pregona, pravica živino skoz goniti.

Durchtrieben, s. **Durchtreiben**.

Durchtriebenheit, die, zvitost, premetenost.

Durchtriefen, *v. n.*, durchtröpfeln, skoz kapljati, prekapljevati; durchtropfen, skoz kapati.

Durchtrillern, s. **Durchträllern**.

Durchtrinken, *v. a.*, prepiti, prepivati, prepijančevati.

Durchtrippeln, *v. a.*, preskakljati, skakljati skoz.

Durchtritt, der, prestop, prehod.

Durchtrocknen, *v. a.*, presušiti, dobro posušiti; *v. n.*, presušiti se.

Durchtrollen, sich, *v. r.*, potepati se.

Durchtrommeln, *v. a.*, z. B. die Städte, bobnati po mestih, vse mesta prebobnati.

Durchtröpfeln, s. **Durchtriefen**.

Durchtropfen, s. **Durchtriefen**.

Durchtrotten, s. **Durchtraben**.

Durchtummeln, *v. a.*, das Pferd, preturjati, pregoniti, pretirati; *v. r.*, sich, zuriti, zurjati, preuriti se.

Durchtuten, *v. a.*, pretuliti, pretrobiti, (n. p. ulice).

Durchüben, *v. a.*, dovaditi, vaditi dobro, zuriti dobro.

Durchwachen, *v. a.*, prečuti, prebdeti; durchwachte Nacht, noč brez spanja.

Durchwackeln, *v. n.* u. *a.*, prekimati, preuškati.

Durchwachsen, *v. n.*, prerasti, preraščati, prerašati, skoz rasti, dorasti.

Durchwagen, sich, *v. r.*, skoz upati si, derzniti, smeti skoz iti.

Durchwägen, *v. a.*, auf der Wage, pretehtati, prevagati; genau prüfen, presoditi, preudariti, preudarjati, premisliti, pretehtati.

Durchwalken, *v. a.*, prevaljati; s. **Durchprügeln**.

Durchwallen, *v. n.* u. *a.*, spreiti, sprehajati se po —, prehoditi, obhoditi kaj; Freude durchwallt sein Herz, serce mu (od) radosti igra, poskakuje.

Durchwahlfahrten, *v. a.*, preromati, prebožjopotvati.

Durchwalzen, *v. a.*, prevaljati.

Durchwälzen, *v. a.*, pretočiti, valiti, točiti po —.

Durchwamsen, s. **Durchprügeln**.

Durchwandeln, *v. a.*, prehoditi, prehajati kaj, sprehoditi se, sprehajati se po —; *serb.* šetati se po —.

Durchwandern, *v. n.* u. *a.*, popotovati, iti skoz; er hat viele Länder durchgewandert, mnogo dežel je obšel, obhodil, prehodil, veliko sveta je vidil.

Durchwanken, *v. n.*, pregugati se, premajati se, prekimati, prekiokati.

Durchwärmen, *v. a.*, pregreti, pregrevati, razgreti, razgrevati, greti.

Durchwaschen, *v. a.*, preprati, prepirati, dobro spirati, s pranjem predergniti, premiti, razmiti; das Ufer, podkopati, podkopavati, podjesti, podjedati, podmleti.

Durchwässern, *v. a.*, d. i. durchaus wässern, premočiti, premakati, razmočiti, razmakati, *fig.* prevodeniti, razvodeniti, namočiti, prepojiti, *serb.* prokvasiti.

Durchwatbar, *adj.*, prebredljiv, prebrodljiv, kar se more prebresti.

Durchwaten, *v. a.*, prebresti, bresti skoz, pregaziti, prebroditi.

Durchwatscheln, *v. a.*, preracati, prekoracati.

Durchweben, *v. a.*, pretkati, vtkati, tkati v —, zavočiti (von votek); *fig.* preplesti, prepletati.

Durchweg, der, prehod; s. **Durchgang**.

Durchweg, *adv.*, skoz in skoz, vselej, povsod.

Durchwegsam, s. **Wegsam**.

Durchwehen, *v. n.*, skoz pihati; *v. a.*, prepihati, prepihovati, preveti, prevejati, prevetriti, presapiti, pregnati, prebriti.

Durchweichen, *v. n.* premočiti se, premokriti se; *v. a.*, premočiti, premokriti, prevlažiti, razmočiti, razmakati.

Durchweichung, die, premok.

Durchweiden, *v. a.*, opasti, opašati.

Durchweinen, *v. a.*, prejokati, preplakati, prevekati, prekremžiti se.

Durchweisen, *v. a.*, einem den Weg, pokazati komu pot skoz —.

Durchweißen, *v. a.*, pobeliti, dobro pobeliti.

Durchwerfen, *v. a.*, skoz vreči, skoz metati, skoz lučati; durch einander, premetati, premetavati; vom Getreide, preveti, prevejati, veti, vejati.

Durchwetzen, *v. a.*, predergniti, prebrusiti, pregarati; das Eisen, die Metalle, prelizati.

Durchwichsen, *v. a.*, navoščiti, navoširi, namazati; s. auch **Durchprügeln**.

Durchwimmeln, *v. a.*, premergoleti, pregomezljati, pregomzeti kaj, mergoleti, gomzeti po čem.

Durchwimmern, *v. a.*, preječati, prevekati, prestokati, premendrati.

Durchwinden, *v. a.*, premotati, skoz motati, previti, previjati; sich, *v. r.*, izmotati se, izviti se, izplesti se; mit Blumen, s cvetjem preplesti, prepletati, oviti.

Durchwinseln, *v. a.*, previliti, eviliti po —.

Durchwintern, *v. a.*, prezimiti, prezimovati; etwas erhalten durch den Winter, prehraniti kaj čez zimo.

Durchwirbeln, *v. a.*, prevertiti se, prevertinčiti se, previjati se, sukati se po zraku.

Durchwirken, *v. a.*, predelati; den Teig, testo gnjesti, umesiti dobro; den Zeug, vtkati, pretkati, prevotkati, O. K. zavočiti.

Durchwischen, *v. n.*, entkommen, ungeahndet bleiben, smukniti proč, izmuzniti se, uiti, uteči, ubežati, pobegniti, odnesti pete, unesti jo.

Durchwittern, *v. n.*, ein mit Kies durchwittertes Gestein, razprezan, razpadel kamen.

Durchwitzeln, s. **Witzeln**.

Durchwölben, *v. a.*, prevelbati*, preobokati.

Durchwollen, *v. n.*, skoz hoteti; er will durch, hoče skoz iti.

Durchwuchs, der, prerast.

Durchwühlen, *v. a.*, preriti, prerivati, razriti, prekopati, razkopati, razmeljiniti; Papiere, premetavati, preberbati pisanja, riti, berbati po njih; *v. r.*, preriti se.

Durchwühlung, die, razritev, razkopavanje.

Durchwünschen, *v. a.*, skoz želeti.

Durchwurf, der, premet, metanje skoz —; ein Werkzeug, andere Körper durchzuwerfen, und dadurch von gröbern Theilen zu reinigen, mreža; s. **Kornsege**.

Durchwurfgitter, **Durchwurfsieb**, das, rešeto.

Durchwürgen, *v. a.*, alles durchwürgen, vse podaviti, podušiti.

Durchwurzeln, *v. a.*, prekorenini.

Durchwürzen, *v. a.*, osladiti, oslajšati, dobro začiniti, etwa auch vonjavati (von vonjava *Met.*), *poln.* nakorzenić.

Durchwüthen, *v. a.*, prebesniti, predivjati, pretogotiti se; Zorn durchwüthet sein Inneres, kri mu vre, kipi od ihte.

Durchzählbar, *adj.*, prešteven, kar se da prešteti.

Durchzählen, *v. a.*, prešteti, preštevati, *serb.* prebrojiti, izbrojiti.

Durchzählung, die, preštetje, preštetva.

Durchzählig, *adj.*, prešteven.

Durchzanken, *v. a.*, preravsati se, prepirati se, kregati se.

Durchzappeln, *v. n.*, precencati, preceptati, ceptati po —.

Durchzausen, *v. a.*, prelasati, prekosmatiti, precunjati.

Durchzechen, *v. a.*, prepiti, prepijančevati.

Durchzeichnen, *v. a.*, preznamovati, prekrižati, vse zaznamnjati; s. auch **Durchstreichen**.

Durchzeigen, s. **Durchweisen**.

Durchzerren, *v. a.*, prevleči, vleči skoz —.

Durchziehen, *v. a.*, pretegniti, skoz potegniti, skoz potegati, potegovati, prevleči; einen Faden durch das Ohr der Nadel, einen Balken, vdeti, vdjati, vdevati; jemanden sein Betragen, d. i. höhnisch tadeln, precejati, rešetati koga; s. **Durchhecheln**; das Land durchziehen, zemljo prehoditi, obhoditi, hoditi okoli, po —; von einzelnen Personen verächtlich, okoli vlačiti se, vlačiti se po —; *v. n.*,

durch einen Ort durchziehen, d. i. reisen, iti kod, skoz, skoz hoditi, prehajati; *v. r.*, prevleči se.

Durchzielen, *v. n.*, skoz mériti, namérjati.

Durchziffern, s. Durchrechnen.

Durchzimmern, *v. a.*, pretesati.

Durchzischen, *v. a.*, prežvižgati, presičati.

Durchzittern, *v. n.*, pretresti, pretrepetati; Fieber durchzittert meinen Körper, merzlica me trese.

Durchzoll, s. Transitozoll.

Durchzucken, *v. a.*, prešiniti.

Durchzuckern, *v. a.*, dobro potresti s sladkorjem, osladkati, oonkrati*.

Durchzug, der, die Durchreise, prehod; Durchzug der Waaren, prevoz, prevožnja; der Luft, vlak; s. Zug.

Durchzugsgut, s. Durchfuhrgut.

Durchzugsrecht, s. Durchgangsgerechtigkeit.

Durchzupfen, *v. a.*, preskubsti.

Durchzwängen, *v. a.*, skoz posiliti, skoz potisniti, pretirati, gnati.

Durchzwicken, *v. a.*, preščipniti, prešipniti, prešceniti, prešeniti, oščipati, ošipati, preščipati, prešipati.

Durchzwingen, *v. a.*, pretiščati, pretišati, premorati, goniti skoz.

Durchzwitschern, *v. a.*, prežvergoleti, prežvergolevati, pregostoleti, žvergoleti, gostoleti, čivkati po —.

Durenstaude, s. Wachholder.

Dürfen, *v. n.*, Macht oder Erlaubniß haben, smeti, oblast imeti, dopuščeoje, dopušenje, dovoljenje imeti, auch moči; einen wahrscheinlichen Erfolg bedeutend, moči, utegniti; dieses dürfte morgen geschehen, to bi se juter utegnilo, moglo zgoditi; ich dürfte es fast glauben, skor bi verjel; Sie dürfen es nur sagen, le samo recite; nöthig haben, potrebovati, treba mi je, potrebo imeti; s. Bedürfen; darf man wissen, ali smem vprašati, dovolite, da poprašam; das hättest du nicht thun dürfen, tega bi ne bil smel storiti; es dürfte jemand sagen, pa utegne kdo reči, pa poreče kdo; er darf sich nicht beklagen, nima za kaj tožiti.

Dürftig, *adj.*, potreben, ubožen, reven, slab, boren, pomanjkljiv, nezadostin, pičel; ein dürftiger, ubog, ubožen, potreben človek; s. auch Bedürftig.

Dürftigkeit, die, ubožnost, siromaštvo, uboštvo, potrebnost.

Dürftigkeitszeugniß, s. Armuthszeugniß.

Dürr, Dürre, *adj.*, suh, osušen, posušen; dürres Obst, suho sadje; ein dürrer, hagerer Mensch, suhoreck *(dim.)*; mit dürren Worten, brez ovinkov, s terdimi besedami, na ravnost; dürre Wahrheit, gola resnica; ein dürrer Wind, suh veter, veter sušnik; dürres Reisholz, suhljad; dürre Witterung, suša; ein dürrer Baum, suhul-i, suhlica; s. auch Mager.

Dürre, die, suša, suhota; s. a. Magerkeit.

Dürreiche, die, adruša.

Dürren, s. Dörren.

Dürrhager, s. Mager.

Dürrkräutler, der, zelišćar, zelišar, travar.

Dürricht, das, suhljad, sušmad.

Dürrleibig, *adj.*, suh, posušen; s. Mager.

Dürrmaden, nach *V.* sajevee; s. Mitesser.

Dürrsucht, die, sušica, jetika.

Dürrsichtig, *adj.*, sušičen, jetičen.

Durst, der, žeja; *fig.* Begierde, pohlep, želja, hrepenenje; den Durst haben, s. Dursten; den Durst bekommen, užejati se; den Durst löschen, ugasiti žejo.

Durstbrand, der, huda žeja.

Dursten, Dürsten, *v. n.*, ich durste, žejin sim, žeji, žeja me, piti mi se hoče, nach *V.* auch žejam; nach Ehre dursten, hlepeti po časti, časti lačen biti.

Durstig, *adj.*, žejin; sehr begierig, pohlepen; durstig sein, s. Dursten; durstig werden, užejati se, ožejati se; den Durstigen tränken, žejniga napojiti.

Durstnatter, die, kača žejnica.

Dusack, nach *V.* tesak.

Dusel, die, das Weibchen aller kleinern Vögel, babica, samica, ženica, ona; Dusel od. Dussel, der, omotica, omamica; s. a. Hieb.

Duselig, *adj.*, omotičen, omamljen, terčen.

Düster, *adj.*, temen, temniga obraza, mračin, mežav; düster machen, temniti, mračiti; düster werden, mračiti se, tamniti se; traurig, otožen, žalosten, pobit; mürrisch, čemern, čmern.

Düsterblau, s. Dunkelblau.

Düsterheit, die, mrak, temnota, otožnost, žalost, čemernost, čmernost.

Düsterklar, *adj.*, sómračin.

Düsterling, der, mračnjak.

Düstern, *v. n.* u. *i.*, es düstert, mrači se, temni se, oblači se.

Düsterroth, *adj.*, temnorudeč; düsterroth im Gesicht, zaripljen.

Dütchen, das, tutika, dutika.

Dütchendreher, und **Dütchenkrämer**, der, tutikar, dutikar.

Dütchenweise, *adv.*, na drobno.

Düte, die, škarnicelj*, škernicelj, zvitek od. zavitek iz papirja, rog.

Düten, *v. n.*, auf einem Horne blasen, tuliti, tutati, trobiti.

Dütenförmig, *adj.*, kakor škarnicelj, zavitku podoben.

Dutzbruder, der, bratec; er ist mein Dutzbruder, tikava se, tika me, tikam ga.

Dutzen, *v. a.*, tikati.

Dutzend, das, dvanajst, tucat*, dvanajstica, dvanajsterica, dvanajstero; ein Dutzend Eier, dvanajstéro jajc; acht Dutzend, osem tucatov jajc.

Dutzendarzt, der, mazač, dohtar skaza, pačuh.

Dutzendweise, *adv.*, po dvanajst.

Duumvir, der, dvovladnik.

Duumvirat, das, dvovladje, vlada dveh.

Duwak, der (Equisetum arvense), konjski rep.

Dwall, der, mornarska metla, omelo mornarsko.

Dyadik, die, diadika.

Dyas, die, dvojka.

Dynamik, die, dinamika, nauk od moči, nach den übrigen slav. Mundarten, siloznanstvo, siloslovje.

Dynamisch, *adj.*, dinamičen, silen, močen.

Dynast, der, dinast, vladar, gospodar; s. a. Herrscher.

Dynastie, die, vladarska rodovina, vladarska hiša, dinastija, vladarji eniga rodu.

Dyscrasie, die, nemoč, nevek (vsled spridene kervi), diskrazija.

Dysenterie, die, griža kervavica; s. Ruhr.

Dysoras, die, (schlechte Mischung des Blutes und der Säfte), spridena kri.

Dyspathie, die, merznost.

Dyspnöe, die, naduha, siganje.

Dytomie, die, razdelitev na dvoje.

E.

Eau de Cologne, kolonska voda.

Ebauchiren, *v. a.*, poverhama načertati, narisati.

Ebbanker, der, odtočni, nach *V.* odstopni maček.

Ebbe, die, odtok, auch osek oder oseka, nach *V.* odstop; Ebbe und Fluth, odtok in pritok, osek in plem, oseka in plima, beides biba, bibavica.

Ebben, *v. n.*, odstopiti, odstopati, odtekati, *serb.* oseknuti.

Ebelvogel, s. Dronte.

Eben, *adj.*, raven; flach, plan, ploščast, ploščast; glatt, gladek; zur ebenen Erde, pri tleh, tik tal; etwas eben machen, zravniti, ravniti kaj, auch zravnati, poravnati; *adv.*, ich kann es so eben nicht wissen, ne morem ravno prav vediti; eben recht, ravno prav; ebenso, ravno tako, ne drugači, *serb.* isto tako; eben derselbe, tisti, ravno tisti; das wußte ich eben nicht, tega nisim ravno vedil; eben jetzt, so eben, ravno kar, ravno zdaj; so eben erhalte ich einen Brief, ravno sim prejel pismo; eben vier Pfund, nach *M.* pičlo štiri funte.

Ebenbaum, der, (Diospyros Ebenum), černi dob, eben; aus Ebenbaum, ebenov; ebenartig, ebenast.

Ebenbild, das, podoba, prilika, obraz; Vorbild, zgled; s. Vorbild; das wahre Ebenbild des Vaters, ves oče; der Mensch ist das Ebenbild Gottes, človek je Božja podoba, je stvarjen po Božjim obličji, po Božji podobi; s. auch Abbild.

Ebenbürtig, *adj.*, enaciga rodu, enake kervi, enake verste, enake veljave, *böhm.* jednorodny, nach *V.* koreden, kored *inderl.*

Ebenbürtige, der, enakorodnik; die, enakorodnica, enaciga stanu, rodu.

Ebenbürtigkeit, die, enakost stanu, rodu, enakorodnost, nach *V.* korednost.

Ebendaselbst, *adv.*, ravno tu, ravno ondi, ravno tam.

Ebenderselbe, *adj.*, ravno tisti.

Ebendrähtig, *adj.*, ravno gladek, enako preden, nach *V.* lihoven.

Ebene, die, ravan, *gen.* ravni, (*altsl.* raven), ravnota, ravnina, ravena, ravnava, ravnica, planjava, planja, plan, planica, planota, polje, nach *M.* auch ravnišče, ravniše; auf der Ebene wohnen, na ravnem stanovati; ein Bewohner der Ebene, nach *V.* ravnikar; s. auch Bewohner.

Ebenen, Ebnen, *v. a.*, etwas Krummes, zravniti, poravniti, ravniti; eine Fläche, zravnati, razravnati, poravnati, ravnati, ravno narediti, delati, *böhm.* auch zplaniti; glatt machen, ugladiti, gladiti.

Ebener, der, ravnavec, ravnivec.

Ebenerdig, *adj.*, pritličen, kar je pri tleh, tik tal.

Ebenfalls, *adv.*, tudi, po enakem, ravno tako, tako, tudi, nach *V.* auch itak.

Ebengewicht, s. Gleichgewicht.

Ebenholz, das, černa dobovina, ebenovina, černi les, ebenov les.

Ebenist, s. Ebentischler.

Ebenmaß, das, ravnomérje†, ravnost, skladnost, enakost posameznih delov, nach dem Griechischen somérje, simetrija; das Verhältniß, primera, razmera.

Ebenmäßig, *adj.*, etwa ravnoméren, skladoméren, someren, primeren.

Ebenmäßigkeit, die, ravnomérnost, primérnost, somérnost.

Ebennächte, s. Aequinoctium.

Ebennächtlich, s. Aequinoctial.

Ebenso, s. Eben.

Ebensöhlig, *adj.*, nach *V.* im Bergbaue wagerecht, raven, ravnoten, po ravnem.

Ebenteuer, s. Abenteuer.

Ebentischler, der, ebenik, ebenar.

Ebenung, die, ravnanje, ravnitev, poravnava, razravnovanje.

Ebenweit, -weitig, *adj.*, enako deleč, ravno tako deleč.

Ebenwesenheit, s. Identität.

Ebenzeitig, s. Gleichzeitig.

Eber, der, ein wilder, divji prešič, divjak, (*serb.* vepar); ein zahmer, merjaseo (*serb.* nerast), in Kt. pačej.

Eberesche, die, (Sorbus aucuparia), jerebika; s. Zitterpappel.

Ebereschenbeere, die, jerebikova jagoda, jerebina.

Ebergeld, das, merjaščina, merjašina.
Eberhirsch, der, prešičasti jelen.
Eberraute, die, **Eberreis**, das, Stabwurz, abarat, ošlak.
Eberreis, s. **Eberraute.**
Eberschwein, s. **Eber.**
Eberwurz oder **Eberwurzel**, die, (Carlina acaulis), božje drevesce, kompava, bodeča neža, kanjska potvica, sitnec, in St. sitič; vražji stric.
Ebnen, s. **Ebenen.**
Ebner, s. **Ebener.**
Ebrisch, s. **Eberraute.**
Ebschen, s. **Eberesche.**
Echange, s. **Austausch.**
Echappiren, s. **Entkommen.**
Echarpe, die, prepaska dostojnikov,ešarpa.
Echauffiren, s. **Erhitzen.**
Echinit, der, ein Igelstein, ekinit, ježevnjak†.
Echo, das, oglas, razleg, jeka, odmev, odum (odumevanje), damelj, O. K. malik, nach *M.* hrum, *serb.* jeka.
Echt, *adj.*, pristen, (*altsl.* pris'n, *böhm.* přesný) pravičin, resničin; echte Farbe, stanovitna barva; echtes Gold, Silber, čisto, pravo zlato, srebro; echter Wein, pravično, pošteno vino; echte Kinder, pravi, pristni, zakonski otroci.
Echtfärbig, *adj.*, stanovitne farbe.
Echtheit, die, pristnost, pravost, pravičnost, resničnost; Echtheit der Farbe, stanovitnost.
Echtmaß, das, cementirana mera, vaga; s. **Eichmaß.**
Eck-, in Zstzg., ogelni od. vogelni, *altsl.* ąglny.
Eckapfel, der, robač.
Eckband, das, ogelni okov.
Eckbrett, das, deska, vogalnica, ogelna deska.
Ecke, die, die äußere, scharfe Fläche, ogel, vogel, vogal; eine Figur an drei Ecken, podoba na tri vogle, trivoglata podoba; die Ecke des Hauses, hišni vogel; der innere Winkel, kot; in allen Ecken suchen, po vsih kotih iskati, vse kote od. kota preiskati; bunt übers Eck, vse križem; Ecken, Eckchen von einem Brote, krajic; kurzer Raum, kosček; das äußerste Ende eines Berges, Hügels, eine Landzunge, ein Vorgebirge am Fluße, berdo, kraj; Kante, rob, rogelj.
Eckel, s. **Ekel.**
Ecken, *v. a.*, voglati, vogliti, robiti.
Eckenschanze, s. **Redoute.**
Eckensteher, der, najemni nosač, (ki čaka na oglih mestnih ulic, da bi ga kdo najel).
Ecker, s. **Eichel.**
Eckfeile, die, robata pila.
Eckfenster, das, vogelno okno, okno na voglu.
Eckforst, der, Eckfirste, von den vier Ecken des holländischen Daches, in U. K. veternice; nach *V.* streha na štiri šope.
Eckhaus, das, hiša na voglu, nach *V.* auch skrajna hiša, skončna hiša; Bewohner desselben, nach *V.* skončnik.
Eckig, *adj.*, oglat oder voglat, voglast; kantig, robat; eckige Feile, eckiges Glas, robata pila, robato steklo; *fig.* von Menschen, okoren, neuglajeniga, terdiga obnašanja, kosmat, robat.
Eckigkeit, die, voglatost.
Ecklachel, die, vogelnica, vogelnjak.
Ecklammer, s. **Eckstube.**
Eckkegel, der, nach *V.* stranski kegelj*.
Eckloch, das, (im Bill.), luknja na voglu.
Eckpfeiler, der, vogelni podboj, steber, vogelna podporoja.
Eckpfoste, die, kotnica.
Eckplatz, der, mesto na roglji.
Eckſäule, die, vogelni steber, stolp; s. auch **Eckpfeiler.**
Eckschaft, der, vogel, krajni kos zidu.
Eckschanze, die, obkop na oglu; s. auch **Redoute.**
Eckschrank, der, kotna omara, shramba.
Eckschuh, s. **Eckband.**
Eckstemmel, die, rogelj.
Eckſitz, der, sedalo na kraji.
Eckſparren, der, krajni lemez.
Eckſtänder, der, nach *V.* koza; s. **Eckpfeiler.**
Eckſtein, der, vogelni kamen, vogelnik, auch ogalnik, *altsl.* ąg'lnik.
Eckſtempel, der, vogelni pečat, pečatnik.
Eckſtiel, s. **Eckſtänder, Eckpfeiler.**
Eckſtube, die, stanica na oglu, vogelna izba.
Eckſtütze, die, vogelna podpora.
Eckthor, das, kotne vrata, vrata na voglu.
Ecktisch, der, kotna miza, miza na roglje.
Eckwein, der, berščina, beršina.
Eckzahn, der, škranjek; Hauzahn, čekán, šklavs auch teslo; bei Pferden, nach *V.* ak*; nach dem *Russ.* zadnji zob.
Eckzierde, die, vogelna olepšava.
Eckzimmer, s. **Eckstube.**
Eclat, (*franz.*), slava.
Eclatant, *adj.*, slaven, glasen, očiten.
Eclipse, s. **Eklipse.**
Ecloge, s. **Ekloge.**
Edda, eda, sveta kujiga starih severnih evropejskih ljudstev.
Edel, *adj.*, plemenit, žlahten, žlahen, blag; s. auch **Adelig**; elegant, ličin; edle Metalle, drage kovine ali rude; edle Früchte, žlahtno sadje; edle Theile des Körpers, žlahtni deli.
Edelbarsch, der, (Perca nobilis), čep.
Edelbürger, s. **Edelmann.**
Edelbürtig, s. **Adelig.**
Edelchamille, die, gomilica, gomilice *pl.*
Edeldame, die, žlahtna, plemenitna gospa, plemkinja, plemenitnica, žlahtnica.
Edeldenkend, *adj.*, žlahtno, plemenito misleč, žlahtnih misel, žlahtniga, plemenitiga serca.
Edeldistel, die, ščetica, ščetica, skunj.
Edelentsprossen, *adj.*, žlahtniga rodu.
Edelerz, das, žlahtna, draga ruda.
Edelesche, die, jesen.
Edelfalke, der, (Falco gentilis), žlahni sokol, sokolič, *poln.* białozor.
Edelfrau, s. **Edeldame.**
Edelfräulein, das, gospodičinja žlahtna.

Edelgeboren, *adj.*, plemenit, žlahtniga rodu.
Edelgesinnt, s. **Edeldenkend.**
Edelgestein, das, dragi, žlahtni kamen.
Edelgut, das, dobro, posestvo žlahtnikovo, plemenitaševo.
Edelherzig, *adj.*, žlahtnoserčen, žlahtnodušen, blagoserčin, blagodušen, blaziga, žlahtniga plemenitiga serca, duha.
Edelhirsch, der, navadni jelen.
Edelhof, der, žlahtnikov, plemenitnikov dvor, plemenitovišče, plemenitoviše.
Edelknabe, der, etwa blagič, blagnič (im eigenen Namen), gospodičič, plemče, nach *M.* žlahtnič.
Edelknecht, der, nach *V.* panož, *cfr. böhm.* punaš.
Edelleberkraut, das, (Anemone hepatica), jeterne gomilice *pl.*
Edellehen, das, žlahtni fevd*.
Edelleute, *pl.*, plemenstvo, plemenitaši, žlahtniki, žlahtna gospoda.
Edelmann, der, žlahtnik, gospod žlahtin, plemenitaš, plemenitnik, *poln.* szlachcic.
Edelmännisch, *adj.*, žlahtnišk, žlahten, plemenit; *adv.*, po žlahtniško.
Edelmarder, der, (Mustella Martes), žlahtna kuna.
Edelmünze, die, meta.
Edelmuth, der, blagoserčnost, blagodušnost, blagost serca, plemenitost, žlahtno serce, žlahtnoserčnost, žlahtnodušnost.
Edelmüthig, *adj.*, blagiga serca, žlahtniga, plemenitiga duha, blagoserčin, blagodušen, žlahnoserčen, žlahnodušen.
Edeln, s. **Adeln.**
Edelpilz, der, žlahtna goba.
Edelsalbei, der, žlahtni žajbelj.
Edelsinn, s. **Edelmuth.**
Edelsinnig, s. **Edelmüthig.**
Edelstein, der, dragi kamen, žlahtni kamen.
Edelsteinhandel, der, kupčija z dragim kamnjem.
Edelsteinschmuck, der, lišp iz draziga kamnja, drago kamnje.
Edelstoff, der, draga tkanina.
Edelstolz, s. **Adelstolz.**
Edelthat, die, blago, žlahtno delo, djanje.
Edelwein, der, žlahtno vino.
Edelweiß, das, očino zeljše.
Edelwild, das, visoka divjačina.
Edict, das, izrok†, (auch *altsl.*), ukaz, povelje, razglas, edikt.
Edictalladung, die, povabilo po izroku.
Edictaliter, der, po izroku, izrokama†.
Edieren, *v. a.*, na svitlo, na svetlo dati, dajati; s. **Herausgeben.**
Edition, s. **Ausgabe.**
Editor, s. **Herausgeber.**
Edle, der, s. **Edelmann**; s. **Edeldame.**
Education, s. **Erziehung.**
Educt, das, izleček, cvet.
Eger, *adj.*, razjedljiv rezek.
Effect, der, Erfolg, uspeh, izid, nasledek; Wirkung, učinek, *russ.* dejstvo, moč; Eindruck, vtisk, moč; das wird bei ihnen Effect machen, to jih bo ginilo, ganilo, jim bo seglo v serce, pride do živiga, *böhm.* dojem.
Effecten, *pl.*, stvari, reči; Mobilien, oprava, naprava, premakljivo, rig. premikljivo blago, baren* blago, in U. K. auch pratež; Staatspapiere, deržavne dolžne pisma, upopisi†, papirji; Wechseln, menjice; Waaren, blago, roba.
Effecthandel, der, kupčija z deržavnimi papirji.
Effecthascherei, die, znašanje, šopirjenje.
Effectiv, *adv.*, djansko, resnično, za res; zahlbar in österr. Ducaten effectiv, ima se plačati v pravih, resničnih, gotovih avstrijanskih cekinih.
Effectuiren, s. **Verwirklichen, Realisiren.**
Effectuirung, s. **Verwirklichung.**
Effeminiren, *v. a.*, zbabiti, zmehkužiti.
Effervesciren, s. **Aufwallen.**
Effigies, in effigie verbrennen, v podobi sožgati.
Efloch, das, bei der Violine, das *f* ähnliche Loch, nach *V.* dnarna špranja, goslina špranja.
Egal, *adj.*, enak; s. **Gleich.**
Egalisiren, *v. a.*, zenačiti.
Egalität, die, enakost; s. **Gleichheit.**
Ege, auch **Egge**, die, brana, *böhm.* auch vlačidlo; das Gerüst ohne Zähne, branišče, braniše, zobača; das Gestell der Ege, branišče, braniše; ihre Querleisten, police; die eisernen Beschläge oder Ringe darau, nach *V.* vrače, frače.
Egebacken, *pl.*, branišče, braniše.
Egeblock, der, brana.
Egegeld, das, vlačnina, plačilo za brananje.
Egehaken, der, branina kljuka, kljuka od brane.
Egel, der, (Hirudo), pijavka, pijavica, *bot.* (Jancola hepatica), metulji *pl.*; s. **Blutegel.**
Egelkrankheit, die, metljaji, gnjila bolezen, metuljavost, metlavica.
Egelkraut, das, (Lysimachia Nummularia), metlavec, *Poln.* peneznik.
Egelschnecke, die, ein Wurm, der sich in der Leber der Schafe erzeugt, woran dieselben sterben, metulji, metilji.
Egen, **Eggen**, *v. a.*, pobranati, obranati, branati, povlačiti, povleči, vlačiti; das Egen vollenden, dobranati; zur Genüge egen, nabranati se; bis zu einer Stelle mit dem Egen gelangen, pribranati do —; noch einmal egen, prebranati, prevleči, prevlačiti; durch Egen verdecken, z. B. die Wurzeln, zabranati, zavlačiti.
Eger, der, branač, branavec, vlačivec.
Egersalz, das, nach dem *Böhm.* hebska sol.
Egerwasser, das, hebska voda.
Egering, der, vrača, frača.
Egeschienen, *pl.*, železje.
Egezahn, der, **Egezinke**, die, branji zob od brane.
Eglanterrose, die, (Rosa Eglanteria), roža.

Egoist, der, sebičnik, samopridnež, samoljub, sebirad, samogoltnež, *serb.* samoživ.

Egoistisch, *adj.*, sebičen, samopriden, samoljub, *serb.* auch sebeznao, sebeznala, -o.

Egoismus, der, sebičnost, samopridnost, samoljubnost.

Egrette, die, Reiher, der, (Ardea egretta), bela čapla, bela štrambla.

Ehe, Eher, *adv.*, pred, prej, prejden, preden, predno; ehe ich sterbe, preden umerjem, oder pred ko umrem; je eher, je lieber, *serb.* bero bolje, pred ko je od. bo, boljši; je, bo; eher oder später, pred ali potlej, prej ali pozneje, in Kt. auch prej ali šlej; eher als er, prej od njega, prej kakor on; eher — als, pred — kot, rajši — kot, popred kakor, *serb.* pervlje, kak; eher wollen wir sterben, rajši umremo, *serb.* volimo umreti; auf das eheste, ehestens, narprejši, narprej, kakor hitro bom mogel, beržko beržkar nar beržej, narberže; mit ehester Gelegenheit, z narprejšnjo priložnostjo, čim prej; ehester Tage, kar narprej mogoče; ich fühle dies am ehesten, jaz to naj pervi, naj pred čutim.

Ehe, die, zakon, *altsl.* u. *russ.* brak, *poln.* małžeństvo; die Heirat, vom Mann, ženitev, ženitva; vom Weib, možitev, možitva, udaja; Stand der Ehe, zakonski stan; in den Stand der Ehe treten, v zakon stopiti; vom Manne, oženiti, ženiti se; vom Weibe, omožiti, možiti se, udati, udajati se; zufriedene Ehe führen, dobro skup živeti, zadovoljno v zakonu živeti; eine Person zur Ehe nehmen, vzeti, jemati; Kinder von der ersten Ehe, otroci perviga zakona, pervi otroci, perviga moža otroci, perve žene otroci; eine Ehe stiften, zakon napraviti, narediti, skleniti; zur zweiten Ehe schreiten, v drugo oženiti se; die Ehe ist das stärkste Band, zakon je jekleno vezilo, naj terdnejši vez; die Ehe brechen, s. Brechen; außer der Ehe erzeugt, nezakonsk.

Ehe-, in Zstzg., zakonski.

Eheaufgebot, das, oklic.

Eheband, das, zakonska zaveza, zakonska vez.

Eheberedung, die, ženitna pogodba; s. a. Ehepacten.

Ehebett, das, zakonska postelja.

Ehebewilligung, die, dovoljuje ženitve, v zakon.

Ehebrechen, *v. n.*, prešeštvati, *serb.* preljubiti.

Ehebrechen, das, s. Ehebruch.

Ehebrecher, der, prešeštnik, prešestnik.

Ehebrecherei, die, prešeštvanje.

Ehebrecherin, die, prešeštnica, prešestovavka.

Ehebrecherisch, *adj.*, prešesten, prešaštven, prešeštvavsk.

Ehebruch, der, prešeštvo, nach *M.* auch prešstvo; begehen, treiben, prešeštevati, prešestvati, prešestvo storiti.

Ehebrüchig, s. Ehebrecherisch.

Ehebrüchigkeit, die, prešestnost.

Ehebund, der, Ehebündniß, das, zakonska zaveza, zveza; s. auch Eheband.

Ehecontract, s. Ehevertrag.

Ehedem, Ehedessen, uss., *adv.*, pred tem, nekdaj, poprej.

Ehedispensation, die, odveza zakonskiga zaderžka, spregled za zakon.

Eheerklärung, die, izrečenje volje, v zakon stopiti, oženiti, omožiti se.

Ehefähig, *adj.*, vom Manne, za ženitev; vom Weibe, za možitev (biti), biti za zakon.

Ehefest, das, pir, ženitvanje, ženitva, svatba; das Ehefest halten, pirovati, svatovati.

Ehefrau, die, Ehegattin, die, Eheweib, das, zakonska žena, auch allein zakonska und žena, ona, zakonska tovaršica, nach *M.* auch druža.

Ehefreude, die, zakonsko veselje.

Ehefriede, die, zakonski mir, mir v zakonu oder med zakonskimi.

Ehegatte, Ehegemahl, Ehegenoß, der, zakonski mož, auch bloß mož und zakonski; zakonski tovarš; die Ehegatten, *pl.*, zakonski *pl.*, mož in žena.

Ehegattin, s. Ehefrau.

Ehegedanke, der, misel na zakon, misel ženiti se, možiti se.

Ehegeld, s. Heirathsgut.

Ehegelöbniß, s. Eheverlöbniß.

Ehegemach, das, zakonska spavnica, spavnica zakonskih, ženinov.

Ehegemahl, s. Ehegemahlin, Ehegatte, Ehefrau.

Ehegemeinschaft, die, zakonska združba.

Ehegenuß, der, zakonska radost.

Ehegericht, das, zakonska sodnija, sodba v zakonskih rečeh.

Ehegesetz, das, zakonska postava.

Ehegestern, *adv.*, predvčeraj, predvčerajnjim, predvčerajšnjim.

Ehegestrig, *adj.*, predvčeranj, predvčerajšenj.

Ehegott, der, bei den Heiden überhaupt, bog ženitve, bog zakonov, bei den Slaven, Ledo, Poleljo.

Ehegültigkeit, die, veljavnost zakona.

Ehegut, das, zakonsko posestvo, dobro, imetje moža in žene.

Ehehaften, *pl.*, s. Ehehinderniß.

Ehehälfte, die, mož, žena, s. Ehefrau.

Ehehalt, der, služabnik.

Eheherr, s. Ehegatte.

Ehehin, s. Ehemals.

Ehehinderniß, das, zaderžek zakona, zakonski zaderžek.

Ehejahr, das, zakonsko leto; im ersten Ehejahr, v pervim letu po ženitvi, možitvi.

Ehejoch, das, zakonski jarem.

Ehekette, die, zakonska zaveza.

Ehekind, das, zakonski otrok, zakonsko dete.

Ehekreuz, das, zakonski križ, t. j. težave, nadloge zakonskiga stanu.

Ehekrüppel, der, zakonska pokveka, babjek.

Ehelager, das, zakonska postelja.

Eheleiblich, *adj.*, zakonsk, v zakonu rojen, iz zakona.

Eheleute, *pl.*, zakonski, *pl.*, zakonci, *plur.* mož in žena; die Eheleute Johann u. Anna Teminz, Janez Tominec in njegova žena Ana.

Ehelich, *adj.*, zakonsk; s. auch Eheleiblich.

Ehelichen, *v. a.*, einen, eine, v zakon stopiti, zakon skleniti, sklepati s kom; eine, oženiti, ženiti se, poročiti se s ktero; einen, omožiti, možiti se, poročiti se s kom, auch vzeti, jemati; *v. r.*, sich ehelichen, vzeti, jemati se.

Ehelicherklärung, die, vzakonitev, pozakonitev.

Eheliebste, der, die, s. Ehegatte, Ehefrau.

Ehelos, *adj.*, überhaupt, brezzakonsk, neporočen; von Männern, samec, neženjen, neoženjen, fant; von Frauenspersonen, samica, neomožena, neudana, dekle; ehelofer Stand, samsk stan, samstvo, brezzakonstvo; vom Manne, neženjenstvo, brezženstvo, neženjeni stan; vom Weibe, devištvo, neudanost, brezmoštvo.

Ehelosigkeit, die, s. Ehelos (der Stand).

Ehelust, die, želja po zakonu.

Ehelustig, *adj.*, željan zakona, ženitve, možitve; er ist schon ehelustig, rad bi se že ženil, možilo se je, ženilo se ga prijema.

Ehemalig, *adj.*, prejšenj, nekdanj, poprejšenj, nekdašenj.

Ehemals, *adv.*, poprej, pred tem, nekdaj, nekda; s. auch Ehedem.

Ehemann, der, zakonski mož, auch bloß zakonski und mož, *russ.* suprug; Ehemanns Schwester, zaovica.

Eheordnung, die, zakonski red, zakonska postava.

Ehepaar, das, zakonski par, zakonska, zakonska dvojica, mož in žena, *serb.* sglob.

Ehepacten, *pl.*, ženitni oder ženitvanski dogovor, ženitna pogodba, ženitno pismo, ženitvansko pismo, in St. auch jutrinsko pismo.

Ehepflicht, die, zakonska dolžnost.

Eher, s. Ehe.

Ehemacht, das, zakonsko pravo, zakonska postava.

Eherechtlich, *adj.*, po zakonskem pravu, etwa auch zakonopravenſ.

Ehern, *adj.*, bronast, medin, brončnat; s. a. Metall-, eine eherne Stirn haben, brezsramen.

Ehernhufig, *adj.*, terdniga kopita.

Ehering, der, zakonski perstan, vérnik.

Ehesache, die, zakonska zadeva, reč, zakonska tožba, pravda.

Eheschatz, der, ljubi; sie, ljuba; s. a. Heirathsgut.

Ehescheidung, die, ločitev zakona, ločitev zakonskih (namreč od mize in postelje); auch bloß ločitev, ločenje, *poln.* razwod.

Ehescheidungsklage, die, ločitna tožba, tožba na ločitev, zastran ločitve.

Eheschen, die, boječnost zakona, pred zakonam; *adj.*, er ist ehrschen, boji se zakona, merzi ga zakon, boji se oženiti, noče se v zakon dati itd.

Eheschließung, die, sklenitev, sklepanje zakona, ženjenje, moženje.

Ehesegen, der, blagoslov zakona od. v zakonu, zakonov blagor; Kinder, božji dar v zakonu, otroci; Segensformel, poročne molitve, ženitni, poročni blagoslov, molitve pri poroki, za poroko.

Ehespiel, s. Mariage.

Ehestand, der, zakonski stan, zakon, zakonstvo.

Ehestandsfessel, die, zakonska zveza, zakonske spone, vezi, verige, zakonski jarem.

Eheste, s. Ehe.

Ehestens, *adv.*, kar narpred mogoče, pred ko bo moči, v kratkem, berž ko berž, berž ko se bo dalo; s. auch Ehe.

Ehesteuer, die, ženitnina, s. auch Heirathsgut.

Ehestifter, der, snubač, snubec.

Ehestiftung, die, snubljenje, snubitev, naprava zakona, ženitev, možitev.

Ehestreit, der, Ehestreitigkeit, die, unter den Eheleuten, zakonski prepir, zakonski kreg; ein die Ehe angehender Streit, zakonska pravda, tožba.

Ehestreitsache, die, zakonska pravda.

Ehetenfel, der, zmešnjavec, zmotnjavec v zakonu, snvražnik zakonskiga stanu.

Ehetrennung, die, ločitev zakona.

Eheungültigkeit, die, neveljavnost zakona.

Eheunlustig, *adj.*, kdor se ne mara ženiti.

Eheverabredung, s. Ehepacten.

Eheverbindung, s. Eheband.

Eheveregleich, s. Ehepacten.

Eheverkündigung, die, oklic, naznanilo zakona.

Eheverlöbniß, das, zaroka, zaroke oder zaroki, auch zarački *pl.*, zavodlje, nach *M.* auch zdavanje, *poln.* zaręczyny, zaślubiny.

Ehevermächtniß, das, zakonsko volilo, volilo možu ali ženi (izgovorjeno).

Eheversprechen, s. Eheverlöbniß.

Ehevertrag, der, zakonska pogodba.

Ehevor, *adv.*, popred, poprej.

Ehevorgestern, *adv.*, predvčerajšnjim.

Eheweib, s. Ehefrau.

Eheweber, s. Ehestifter.

Eheweberung, s. Ehestiftung.

Ehmalig, s. Ehemalig.

Ehrabschneiden, s. Ehre.

Ehrabschneider, der, opravljivec, tat časti, obrekovavec, obgovarjavec, objedavec.

Ehrabschneiderei und **Ehrabschneidung**, die, obrekovanje, opravljanje, opravljivost, obgovor, obgovarjanje, objedanje.

Ehrabschneiderin, die, opravljivka.

Ehrangreifend, *adj.*, čast, poštenje žaljoč.

Ehrbar, *adj.*, častit, pošten, častin; geziemend, pristojin, dostojin, spodoben; ein ehr-

bares Wort, čedna, poštena beseda; ein Titel, spoštovan, častit.

Ehrbarkeit, die, častitost, častnost, poštenje, poštenost, spodobnost, pristojnost; in aller Ehrbarkeit leben, prav pošteno živeti.

Ehrbarlich, s. Ehrbar.

Ehrbegabt, *adj.*, spoštovan.

Ehrbegierde, die, želja časti, po časti, častiželjnost, hlepenje po časti; s. auch Ehrgeiz.

Ehrbegierig, *adj.*, častiželjin, željan časti.

Ehrbelobt, *adj.*, častno pohvaljen.

Ehrbezeugend, *adj.*, špoštovaven.

Ehrdrang, Ehrdurst, der, pohlep po časti, častiželjnost.

Ehrdurstig, *adj.*, pohlepen, željan časti; s. auch Ehrgeizig.

Ehre, die, čast, čest, poštenje, *russ.*, *böhm.* u. *altsl.* čest, *poln.* cześć, (*cfr. böhm.* u. *russ.* část, *altsl.* čest, *poln.* część für Theil); sich zur Ehre nehmen, šteti si v čast, imeti za čast; das gereicht ihm zur Ehre, to ga časti in poštuje, to mu je v (na) čast; Ehre, dem Ehre gebührt, čast komur čast gre; ich habe die Ehre Ihnen zu sagen, v čast mi je, štejem si v čast (k časti), da Vam smem reči, dovolite mi to čast, da Vam povem; einem zu Ehren, komu na čast; in allen Ehren, lustig in Ehren, pošten, -a, -o, veselo, pa pošteno; Ehre sei Gott, čast, (slava) bodi Bogu; Eines in Ehren gedenken, z vso častjo, častno, s pohvalo v misel vzeti, omeniti koga; er hat Ehre im Leibe, časti mu je mar, gleda na svojo čast; einem Ehre machen, anthun, komu čast dati, dajati, delati, čast komu skazati, skazovati, počastiti, hvaliti, slaviti, povzdigovati koga; mit Ehren leben, častno, pošteno živeti; die Ehre abschneiden, opravljati, obrekvati, obgovarjati koga; čast komu vzeti, jemati, krasti; raznašati, černiti koga; das ist aller Ehre werth, to je vredno in pošteno; in Ehren halten, spoštovati, čislati, častiti, v časti, v číslih imeti; einen zu Ehren erheben, vzdigniti koga v, na veliko čast; eine Ehre ist der andern werth, čast je časti vredna; Ehre verloren, Alles verloren, ni ga življenja brez poštenja; der gute Name, poštenje; das verträgt sich nicht mit meiner Ehre, tega moja čast ne dopusti, ne dopušča, ne dopuša, ne terpi; auf seine Ehre versprechen, na svoje poštenje kaj obljubiti, obetati; auf dem Wege der Ehre, pošteno, častno, ravnaje pošteno; ich habe die Ehre mich zu empfehlen, im gewöhnlichen Leben, z Bogam in zdravi ostanite! srečno! zdravo!

Ehreifer, der, poganjanje za svojo čast; aus Ehreifer, zavoljo časti, zavolj češ.

Ehren-, in Zstg., častin, nach dem *Serb.* počastin, t. j. po časti.

Ehren, *v. a.*, počastiti, častiti; schätzen, hochschätzen, poštovati, slaviti; geehrt, časten, češčen, češen; er ist allgemein geehrt, vse ga čisla, spoštuje; du sollst Vater und Mutter ehren, spoštuj očeta in mater; einen Wechsel, s. Honoriren.

Ehrenabschneider, s. Ehrabschneider.

Ehrenacceptation, s. Honoration.

Ehrenamt, das, častni ured, častna služba.

Ehrenangelegenheit, die, reč, ki se tiče poštenja.

Ehrenannahme, s. Honoration.

Ehrenanfastung, die, napad, zaseg na poštenje.

Ehrenbahn, die, pot do časti, častna pot.

Ehrenbegleiter, der, častni spremljavec.

Ehrenbeleidigung, die, razžalitev, žaljenje poštenja.

Ehrenbelohnung, die, častno darilo, častno podarilo.

Ehrenbenennung, die, častni naslov, častno ime.

Ehrenbezeugung, die, počastitev, češčenje, češenje, skazanje, skazovanje časti, spoštovanje.

Ehrenbogen, der, častni lok; s. a. Ehrenpforte.

Ehrenbürger, der, einer Stadt, počastni ob. častni meščan, mestnjan, meščan po časti; einer Gemeinde, častni občinjan.

Ehrenbürgerrecht, das, Ehrenbürgerschaft, die, častno meščanštvo, občinjanstvo†.

Ehrendame, die, častna gospa, dvornica.

Ehrendecoration, s. Decoration.

Ehrendieb, der, jemavec dobriga imena, poštenja, obrekovavec, opravljivec, kdor odjemlje dobro ime.

Ehrendienst, der, častna poslužba; s. auch Honneur's.

Ehrenerklärung, die, očitna povračba časti, očiten izrek, da je kdo pošten; eine Ehrenerklärung thun, čast poverniti, povračati z očitnim izrečenjem, očitna prošnja za odpuščenje, odpušenje, odpuščanje, odpušanje, za zamero.

Ehrenerweisung, s. Ehrenbezeugung.

Ehrenfall, der, reč, primérljej, ki se tiče časti, poštenja, zadevek časti.

Ehrenfeind, der, sovražnik dobriga imena.

Ehrenfest, *adj.*, pošten.

Ehrenflagge, die, častno bandero, zastava.

Ehrengarde, die, častna straža.

Ehrengebühr, die, s. Honorar.

Ehrengedächtniß, das, Ehrendenkmal, spominik.

Ehrengedicht, das, častna pesem, pesem komu v (na) čast.

Ehrengehalt, s. Pension.

Ehrengeld, s. Honorar.

Ehrengeleit, das, počastno spremstvo.

Ehrengelage, das, gostje (komu v, na čast).

Ehrengericht, das, sodnija za razžalitve na poštenji; s. Adelsgericht.

Ehrengeschenk, das, darilo komu na čast, počastnica.

Ehrengewand, s. Ehrenkleid.

Ehrenglanz, der, častna svetlost, svitlost, častni lesk, bliš.

Ehrengrab, das, častni grob.

Ehrengrad, der, stopnja časti.

Ehrengruß, der, častni pozdrav.

Ehrenhaft, *adj.*, častin, pošten, častit.

Ehrenhaftigkeit, die, poštenost.

Ehrenhalber, -wegen, *adv.*, zavolj lepšiga, zavolj časti.

Ehrenhalle, die, častna soba, slavohram†.

Ehrenhandel, s. Ehrensache.

Ehrenhold, s. Herold.

Ehrenkette, die, častna verižica.

Ehrenklage, die, tožba zavolj žaljene časti.

Ehrenkleid, das, pražnja obleka, častno oblačilo, praznično oblačilo.

Ehrenkränkung, die, žalitev na časti, poštenji, in Unterfr. u. *serb.* uvreda poštenja.

Ehrenkranz, der, častni venec, svatovski, pirni venec.

Ehrenkreuz, das, častni križec.

Ehrenkrone, die, častivna krona, slavodarna krona.

Ehrenkuß, der, častni poljub.

Ehrenlegion, die, (in Frankreich), častno kerdelo, častna legija.

Ehrenleer, *adj.*, brez časti.

Ehrenlehen, das, častni fevd*.

Ehrenleute, *pl.*, pošteni ljudje.

Ehrenlohn, der, častno plačilo.

Ehrenlos, *adj.*, brez časti, nepošten.

Ehrenmädchen, das, poštena deklica.

Ehrenmahl, s. Ehrengelag, Ehrengedächtniß.

Ehrenmann, der, pošten mož, pošten človek, časti vreden mož.

Ehrenmitglied, das, počastni ud, ud po časti.

Ehrenmünze, die, častni dnar.

Ehrenname, der, častno ime, častni primek, častni naslov.

Ehrenpfad, der, poštena pot, častna steza.

Ehrenpforte, die, počastne vrata, počastno prehodišče, prehodiše.

Ehrenplatz, der, častno mesto, častni sedež, *serb.* začelje.

Ehrenposten, der, častna služba, častna straža.

Ehrenpreis, der, (Veronica), veronika, jetičnik, jeterénik.

Ehrenpunct, der, (*franz.* point d'honneur), reč, ki se tiče časti, poštenja; das ist ein Ehrenpunct, tu gre za čast, to se tiče poštenja.

Ehrenraub, der, rop, jemanje časti; s. auch Verläumdung.

Ehrenräuber, der, s. Ehrendieb, kdor jemlje ljudem poštenje, dobro ime.

Ehrenrecht, das, pravica do poštenja, za poštenje.

Ehrenrede, die, častni govor, besede govorjene komu v (na) čast, na, v slavo.

Ehrenreich, *adj.*, častit, prespoštovan.

Ehrenretter, der, otetnik, branivec časti; er ist mein Ehrenretter, on mi je otel, ubranil poštenje.

Ehrenrettung, die, otetje, obramba časti.

Ehrenrichter, der, sodnik za čast, poštenje.

Ehrenrock, s. Ehrenkleid.

Ehrenruf, der, častni, slavni preklic.

Ehrenrührig, *adj.*, častižaljiv, čast žaljoč, kar je zoper čast, čez čast, kar sega v čast.

Ehrensäbel, der, počastna sabla.

Ehrensache, die, pravda, prepir za čast, za poštenje, častna zadeva; s. a. Zweikampf; das ist eine Ehrensache, to se tiče poštenja, tu gre za poštenje.

Ehrensäule, die, častni steber, stolp, spominik postavljen komu na čast.

Ehrenschänder, der, opravljivec; s. Ehrabschneider.

Ehrenschänderin, die, opravljivka; s. Ehrabschneiderin.

Ehrenschänderisch, *adj.*, opravljiv, kdor čijo čast oskrunja, černi, gerdi.

Ehrenschändung, die, oskrumba poštenja, dobriga imena.

Ehrenschmuck, der, praznični lišp, častna oprava, častni bliš, dragotina za kako častno obhajanje.

Ehrenschwert, das, počastni meč.

Ehrenschuß, der, častni strel, strel komu na čast.

Ehrensitz, der, častni sedež.

Ehrensold, der, častno plačilo.

Ehrenspiegel, der, častni razgled, ogled, zerkalo slavnih djanj, slavno ogledalo.

Ehrenstaffel, s. Ehrenstufe.

Ehrenstand, der, častni, častiti stan.

Ehrenstelle, die, častna stopnja, častitljiva služba.

Ehrenstrafe, die, kazen na časti.

Ehrenstreit, s. Ehrensache.

Ehrenstufe, die, stopnja časti, častna stopnja.

Ehrentafel, s. Ehrengelag.

Ehrentag, der, dan časti, slave, slovesni dan, veseli dan (*cfr. poln.* dzień weselny), svatba, pir.

Ehrentempel, der, tempelj časti, slave; s. Ehrenhalle.

Ehrenthalben, *adv.*, zavoljo časti, za čast; s. auch Ehrenhalber.

Ehrenthat, die, pošteno, časti vredno delo, djanje.

Ehrentitel, der, častni naslov, častni primek.

Ehrentod, der, slavna smert, častna smert.

Ehrentrunk, der, napitnica, pitje na koga zdravje, zdravica; s. auch Toast.

Ehrenverletzung, die, razžalitev, žalitev, žaljenje časti, na časti; thätliche, wörtliche, razžalitev poštenja z djanjem, v djanji, z besedo.

Ehrenvest, s. Ehrenfest.

Ehrenvoll, *adj.*, častitljiv, prečastin, slaven, poln časti, slavoten.

Ehrenwache, die, častna straža, straža postavljena komu v čast.

Ehrenwerth, *adj.*, časti vreden, spoštovanja vreden.

Ehrenwort, das, beseda, poštena beseda, beseda na svoje poštenje dana; das Ehren-

wort geben, besedo dati; auf mein Ehrenwort, na mojo besedo, na mojo pošteno besedo, mož beseda, *serb.* zadati poštenu reč, tverdu veru dati.

Ehrenzahler, s. Honorant.

Ehrenzahlung, die, počastno plačilo menjice; s. auch Honoration.

Ehrenzeichen, das, častno znamnje, poslavilo.

Ehrer, der, spoštovavec, častivec; s. Verehrer.

Ehrerbietig, Ehrerbietsam, *adj.*, spoštovaven, spoštljiv, poštovaven, s spoštovanjem.

Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung, die, spoštljivost, poštljivost, spoštovavnost.

Ehrevergendung, die, zametovanje samiga sebe, zator časti.

Ehrfurcht, die, spoštovanje; s. auch Ehrerbietung.

Ehrfürchten, *v. a.*, poštovati, spoštovati.

Ehrfurchtgebietend, *adj.*, kar k spoštovanjn naganja, primarja, kar spoštovanje zbuja.

Ehrfürchtig, *adj.*, spoštljiv.

Ehrfurchtsvoll, *adj.*, poln spoštovanja, z globokim spoštovanjem.

Ehrgefühl, das, skerb za poštenje, čut poštenja; er hat kein Ehrgefühl, ni mu za čast, za poštenje mar, ni ga sram, nima sramožljivosti, ne poganja se za svojo čast, gem. ne derži na se.

Ehrgeiz, der, častilakomnost, pohlep po časti, nach *M.* častimarnost.

Ehrgeizen, *v. n.*, časti iskati, poganjati se za čast, hlepeti po časti.

Ehrgeizig, *adj.* častilakomen, časti lačen, željin časti, nach *M.* častimaren; er ist sehr ehrgeizig, prav časti lakomen, časti lačen je.

Ehrgier, die, častiželjnost, častilakomnost.

Ehrgierig, s. Ehrgeizig.

Ehrlich, *adj.*, pošten, nach *M.* praveden; eine ehrliche Haut, poštena duša; ehrlicher Name, dobro ime, poštenje; ein Ehrliches kosten, ne malo stati.

Ehrlichkeit, die, poštenje, poštenost; Ehrlichkeit besitzen, pošten biti.

Ehrliebe, die, častiljubje, ljubezen do časti.

Ehrliebend, *adj.*, častiljuben, kdor na svoje dobro ime gleda.

Ehrlos, *adj.*, nepošten, brezčasten, brez poštenja; er ist ehrlos geworden, zgubil je svoje poštenje, *serb.* obraz mu je pocernio.

Ehrlosigkeit, die, nepoštenje, nepoštenost.

Ehrsam, *adj.*, častit, častin, pošten.

Ehrsamkeit, die, častitost.

Ehrschatz, der, Ehrung, die, primšćina, primšina, nach *V.* perjamina.

Ehrsucht, die, častilakomnost, hlepenje po časti, žeja, lakomnost po časti, visoko seganje.

Ehrsüchtig, *adj.*, častilačen, častilakomen, pohlepen za častjo.

Ehrtrieb, der, nagon do časti, na čast, nach *V.* častnost.

Ehrvergessen, *adj.*, ucsramen, nepošten, kdor za poštenje ne mara; der Ehrvergessene, nesramnik; die Ehrvergessene, nesramnica.

Ehrvergessenheit, die, nesramnost.

Ehrverletzung, s. Ehrenverletzung.

Ehrvoll, s. Ehrenvoll.

Ehrwidrig, *adj.*, nečastin, proti poštenju, zoper čast; ehrwidriges Betragen, nesramno, nepošteno obnašanje, nesramnost.

Ehrwürde, Ew. Ehrwürden, častni, časti vredni gospod, Vaša prečastnost, častitost.

Ehrwürdig, *adj.*, častivreden, spoštovanja vreden, častitljiv, častin.

Ehrwürdigkeit, die, častitljivost, častivrednost.

Ehse, vom Brot, s. Eßbar.

Ei! *int.*, o! è! ej! hè! glej! lej!; ei warum? i zakaj? ei! das ist herrlich, o! oh! to je lepo; ei, ei! lej, lej; ei seht doch, wie der gescheidt ist, ali si moder!

Ei, das, jajce, jajic; nach *M.* bei Radkersburg auch belica; Eierlein, jajčice; Eier legen, znesti, nesti; sitzen auf den Eiern, jajca leži; ausbrüten, zleči, izvaliti, valiti; hart oder weich gesottene Eier, v terdo ali v mehko, na mehko, v mak (*serb.* na umak) kuhane; faules Ei, Windei, klopotec; das Ei will klüger sein als die Henne, jajce puto uči, jajce već kot puta ve; ein im Brüten verdorbenes, zapertek (*altsl.* zaprtk), skerno jajce, skernjak, in Unterkr. auch muček (viell. richtig, molček); ein Eier fressendes Thier, jajčar; Eier im Schmalz, gerührte Eier, cvertje; cverček, masljek; gefärbte Eier, pisane jajca, pirhi (s. auch Osterei); er geht wie auf Eiern, gre, hodi kakor po jajcih, po ledu; lieber heute ein Ei als morgen ihrer drei, bolje danes jajce kakor jutri kokoš; Hoden, mode, modi, *serb.* muda *pl.*

Eibe, die, (Taxus), tis, tisa; der Baum, auch tisovec.

Eiben-, in Zstzg., tisov.

Eibenbaum, s. Eibe.

Eibenbeere, die, tisova jagoda, tisovica.

Eibenholz, das, tisovina, tisov les.

Eibenwald, der, tisovje.

Eibisch, der, (Althaea), slez, sliz, šlez, slizka, nach *M.* auch sklez.

Eibisch-, in Zstzg., slezov.

Eibischbaum, der, s. Eberesche.

Eibischbeere, die, jerebina.

Eibischkraut, der, slezovina.

Eibischsalbe, die, slezovo mazilo.

Eibischteig, der, slezovo testo.

Eibischthee, der, slezov čaj.

Eichapfel, der, šiška; s. auch Gallapfel.

Eiche, die, (Quercus); der Baum, hrast, dob; črepinjek, gnjelec od. graden, Steineiche; eer, Zereiche; jelovec, Traubeneiche; nitnik, Stieleiche; pluta, šnra Korkeiche; das Maß flüßiger Dinge, s. Eichmaß.

Eichel, die, želod, (*serb.* auch hrastov žir); eine Art davon von länglicher und langer Gestalt heißt in Innerkr. graden; Buchecheln, žir, žirka; Eicheln im Kartenspiele, želod, *serb.* mak; *anat.* pončica, glavica.

Eichel-, in Zstzg., želodov.

Eichelartig, *adj.*, želodast.

Eichelbecher, der, želodova kupica.

Eichelförmig, *adj.*, želodast, želodu podoben.

Eichelgarten, der, Eichelkamp, hrastje; von jungen Eichen, hrastičje, hrastičevje.

Eichelgeld, das, žirovnica, dobovnica.

Eichelhafer, der, (Avena strigosa), okrogli oves, nach *V.* černi oves.

Eichelhäher, der, šoja, šoga, irt, grahasta lešnica; s. auch Nußhäher.

Eicheljahr, das, žirovo leto.

Eichelkaffe, der, želodov kofe.

Eichelkelch, der, želodova kupica, kapica.

Eichelkönig, der, želodov kralj.

Eichelkranz, der, želodov venec.

Eichelle, die, Musterelle, gosposkni vatel, lakat, ustanovljeni vatel.

Eichelmast, die, želod, želodna paša, piča, želodovina; Schweine treiben in die Eichelmast, svinje (prešiće) gnati na želod, v žir, na žirovino.

Eichelmaus, die, mali polh, želodova miš.

Eicheln, *v. a.*, želoditi, žiriti, z želodam pasti, pitati.

Eichelnäpfchen, das, s. Eichelkelch.

Eichelneun, die, želodova devetica.

Eichelöl, das, želodovo olje.

Eichelreich, *adj.*, poln želoda, želodovo leto.

Eichelschwein, das, želodni prasec, prešič z želodam spitan, odebeljen.

Eichelsechs, die, želodova šestica.

Eichelung, s. Eichelmast.

Eicheltute, die, cuza.

Eichen-, in Zstzg., aus Eichenholz verfertiget, hrastov, dobov.

Eichen auch **Aichen**, *v. a.*, vergleichen, Maß, Größe, Schwere gleich machen, merčuniti, meriti, ustanoviti mero; Scheffel, Fässer, Ellen, Wagen, Maße, Größen eichen, umeriti, meriti, amati, (*cfr.* Hamstock, abhamen, n. Adel. von hemmen, *Cig.*; n. *Met.* hingeg. von jamati, jemati, wie Arko von jarko.); Gewichte, die Wage, upravičiti, pravičiti; das Fischernetz eichen, meriti, nach *V.* z berdcam meriti.

Eichenblatt, das, hrastov list, hrastovo pero.

Eichenbohrer, der, (Cynips quercus folii), gewisse Fliegen od. Wespen, etwa grizlica.

Eichenflechte, die, hrastov, nabrani lišaj.

Eichenforst, s. Eichenwald.

Eichengestrüppe, die, hrastovišče, hrastovise, hrastova šuma.

Eichenhart, *adj.*, terd kakor hrast.

Eichenholz, das, hrastovina, dobovina, nach *V.* hraščina, hrašina, hrastov les.

Eichenholzfarbe, die, hrastova barva.

Eichenkranz, der, hrastov venec, venec iz hrastoviga listja.

Eichenlaub, das, hrastovo listje.

Eichenlaus, die, hrastova uš.

Eichenmistel, die, ohmelje, ohmelovje, lim.

Eichenmoos, das, hrastov mah.

Eichenrinde, die, hrastov lub, lubad, hrastovo lubje, hrastova skorja; das Weiße daran an der innern Seite, mezga.

Eichenrippe, die, hrastovo rebro.

Eichenrose, die, jagoda.

Eichenschatten, der, hrastova senca.

Eichenschwamm, der, hrastova goba, gliva.

Eichenstamm, der, hrastovo deblo.

Eichenwald, der, dobovje, hrastje, hrastov gojzd, dobovec, les, log, hrastina, nach dem *Serb.* und *Poln.* dobrava.

Eichenwaldbewohner, der, dobnikar (in Bulgarnam.).

Eicher, der, mérčin, mérčun, urednik, ki mero in vago ustanovljuje, upravičuje.

Eichfaß, das, mérjeni, amani sod.

Eichgebühr, die, mernina, plačilo od mere.

Eichgrund, der, hrastov dol; s. a. Eichenwald.

Eichherr, der, merčinski gospod.

Eichholz, das, ein Gehölz, hrastje, dobje; von jungen Eichen, hrastičje; das zum Baue und zu andern Verfertigungen taugliche, hrastovina, dobovina, hrastov les; s. a. Eichenholz.

Eichhorn, das, (Sciurus), veverica, leverica, in Kt. auch vigorica.

Eichhorn-, in Zstzg., veveričin.

Eichhornfisch, der, (Perca formosa), ostrež.

Eichhornfänger, der, pes veveričnjak.

Eichicht, *adj.*, hrastovit, dobovit.

Eichmaß, das, ustanovljena, praviena mera in vaga, nach *V.* mati mera, perva mera, nach dem *Poln.* glavna mera, cimentirana mera, postavna mera.

Eichmast, die, s. Eichelmast.

Eichmeister, s. Eicher.

Eichpfahl, der, Hamstock, mérni kol v vodi, nach *V.* vodna mera.

Eichpilz, der, s. Eichenschwamm.

Eichstab, der, mérna palica, merčinska palica, nach *V.* materni lakat.

Eichtraube, die, korušelj.

Eichvogel, der, (Falco palumbarius), jastreb golobar.

Eichwald, der, s. Eichenwald; der Bewohner desselben, hrastnik.

Eid, der, prisega, *serb.* zakletva; einen Eid dahin ablegen, daß —, priseči, prisegati, da —; einem den Eid abnehmen, zaprisečі, zaprisegati koga, v prisego vzeti, jemati koga, s prisego zavezati; mit dem Eide bekräftigen, priterditi, poterditi s prisego, priseči na kaj; sich zum Eid erbieten, prisego ponuditi; den Eid auftragen, deferiren, naložiti, dati komu prisego, na prisego gnati; den Eid zurückschieben, prisego zavrniti, zavračati, nazaj dati, dajati; den Eid brechen, prelomiti prisego; in Eid genommen, prisežin, zaprisežin, s prisego zavezan, pod prisego odgovoren; falscher Eid, kriva prisega; s. auch Meineid.

Eid-, Eides-, in Zstzg., prisežni, — prisege.

Eidam, der, zet, (hčerin mož).

Eidbruch, der, prelom prisege, krivorotstvo.

Eidbrüchig, *adj.*, krivorotin, prisegi nezvest, prisegolomen; ein Eidbrüchiger, prelomnik prisege.

Eidbürge, der, prisežni porok.

Eidechse, die, gašarica, jašarica, ašerica, auch martinec, martinček, *serb.* gušterica; die grüne Eidechse, kuščer, kuščar, kušar, zelenec.
Eidechsennatter, die, kuščerasta, kušarasta kača.
Eider, s. Eidergans.
Eiderdunen, die, *pl.*, gagkunov puh od. mah.
Eidergans, die, (Anas mollissima), Eidervogel, gagka; Gänserich, gagkon, *poln.* edredonova gęs, zimorodek.
Eidesablegung, die, prisega, priseganje.
Eidesanbietung, die, ponuda prisege.
Eidesantretung, die, nastop prisege, oglasba za prisego.
Eideserinnerung, die, opomin na prisego, zastran prisege.
Eidesformel, die, besede prisege, spisana prisega, prisega.
Eideshelfer, der, rotnik.
Eideskräftig, *adj.*, pod prisego; s. auch Eidlich.
Eidesleistung, die, prisega, priseganje, oprava prisege.
Eidespflicht, die, dolžnost po prisegi, prisežna, s prisego na se vzeta dolžnost; Jemanden in Eidespflicht nehmen, s prisego koga zavezati.
Eidessicherheit, die, zavarovanje po prisegi, s prisego.
Eidesstättig, *adj.*, na mesto prisege, prisego namestujoč.
Eidesurkunde, die, prisežno pismo.
Eidesverweigerung, die, odreka, odvernitev, odklon prisege.
Eidgenosse, der, soprisežnik, zaveznik, prisege deležnik.
Eidgenossenschaft, die, zaveza; die schweizerische Eidgenossenschaft, švajcarska zaveza.
Eidgenossisch, *adj.*, soprisežin, zavezin.
Eidhaft, *adj.*, prisežin.
Eidhaftigkeit, die, prisežnost, zarotnost.
Eidlich, *adj.*, prisežin, zaprisežin; eidliche Angabe, povedba s prisego poterjena, beseda pod prisego izrečena; *adv.*, s prisego, pod prisego; eidlich versichern, pod prisego zagotoviti, terditi; eidlich verpflichten, s prisego zavezati.
Eidschwur, der, prisega; s. Eid, Eidesablegung.
Eidvergessen, *adj.*, nepomljiv prisege, kdor ne mara za svojo prisego; s. Eidbrüchig.
Eier-, in Zsſtg., jajčin, od jaje, jajčni.
Eierabgabe, die, jajčnina.
Eierblume, die, s. Löwenzahn.
Eierbohne, die, s. Erbsbohne.
Eierbrot, das, mazanec.
Eierchen, das, jajčiec.
Eierdotter, der, das Eiergelb, rumenjak, čermlak, želčak; s. auch Dotter.
Eierfladen, der, s. Eierkuchen.
Eiergelb, s. Eierdotter, *adj.*, romen kakor rumenjak.
Eiergerste, die, okrogli ječmen, rumenjakov ječmen.
Eierhandel, der, kupčija z jajci, jajčarija; ihn betreiben, jajčariti.
Eierhändler, der, jajčar.
Eierkäse, der, jajčni sir, sir z jajci.
Eierkirsche, die, jajčna češnja.
Eierklar, das, beljak; s. auch Eiweiß.
Eierkleie, die, tropine od rumenjaka.
Eierkrebs, der, rakovka, rakinja, (rakova) ona.
Eierkuchen, der, jajčnik, jajnik, kolaček, bob.
Eierlegen, das, nesenje jajc.
Eierlegend, *adj.*, nosin.
Eierlinie, die, s. Ovallinie.
Eierloch, das, kurje gnjezdo.
Eiermarkt, der, jajčarski torg, terg za jajca.
Eieröl, das, jajčno olje, rumenjakovo olje.
Eierpfanne, die, ponev za jajca.
Eierpflaume, die, sliva, dermoncelj, šterboncelj.
Eierring, der, kukavičje solze.
Eierrühr, das, umedene jajca.
Eierschale, die, jajčna, jajčeva lupina.
Eierschmalz, der, evertje, everček, overk.
Eierschwamm, der, karželj.
Eierstock, der, jajčnjak.
Eierstockband, das, jajčnikova vezica.
Eiersuppe, die, polivka, juhaz jajci, jajčnata juha.
Eifer, der, heftiger Unwille, serd, serdenje, togota, čemer, jeza; zum Eifer reizen, razserditi, serditi; in Eifer gerathen, razserditi se; s. auch Erzürnen; heiliger Eifer, sveta želja, goreča škerb, vroča želja, sveti ogenj; lebhafte mit Unruhe verknüpfte Bemühung, gorečnost, vnetost, vnetje, vnema, prizadetje, prizadetljivost; sein Eifer hat sich abgekühlt, unesel se je, ugnal se je, ohladil se je; wem ist sein Eifer für die Wahrheit unbekannt, komu ni znano, kako se je poganjal, kako si je prizadeval, se trudil za resnico, kako je za-njo gorel.
Eiferer, der, gorečnik, goreč, vnet človek, nach dem *Poln.* u. *Serb.* gorljivec.
Eifergeist, der, goreči duh, duh poln vnetja, gorečnosti; s. auch Eifersucht.
Eiferhitze, die, ein hoher Grad der Eifersucht, silna nezaupljivost, ljubosumnost†.
Eiferig, *adj.*, feuerig, vnet, ognjen; zornig, serdit; jemanden eiferig machen, razserditi, serditi, nach *V.* userditi, ujaditi koga; eifersüchtig, neidisch, s. diese; mit lebhafter, unruhiger Bemühung, goreč, skerbin, preskerbin, preskerbljiv, podžgan, vnet, prizadetljiv, marljiv.
Eifern, *v. n.*, zürnen, serditi se, hudovati se, jeziti se, togotiti se, ujedati se, nach *V.* auch jaditi se; s. a. Zürnen, Ereifern, sich; eifern um etwas, für das Gute, lebhafte Bemühung für eine Sache an den Tag legen, skerbeti, skerb imeti, ogenj imeti, vnet, vžgan biti, goreti za kaj, gnati se za kaj, goreče si prizadeti, prizadevati, goreče se potegniti, potegovati, vleči se, in Unterfr. und *serb.* auch nastojati; s. Beeifern, sich; um sein Weib eifern, s. Eifersüchtig; Neid blicken lassen, ujedati se; mit seinem Freunde

eifern, ujedati se nad prijatlam; gegen etwas eifern, poganjati se, upirati se zoper kaj, protiviti se čemu, upirati so čemu, bojevati, govoriti, vekati zoper kaj; s. auch Wetteifern.
Eiferrede, die, vneti, ognjeni, goreči govor, goreče besede.
Eifersucht, die, sum, sumljivost, nach *Gutsm.* ljubosumnost, *russ.* revnivost, *poln.* zawiść, zavistna bojazń.
Eifersüchtelei, die, zbadanje, pikanje; s. auch Eifersucht.
Eifersüchteln, *v. n.*, sumiti, ljubosumljati†.
Eifersuchtsfrei, *adj.*, čist sumljivosti, ljubosumljivosti prost, brez ljubosumnosti.
Eifersüchtig, *adj.*, ljubosumen†, sumljiv, *serb.* ljubomoran.
Eifersüchtler, der, sumljivec, ljubosumnež†.
Eifersuchtslos, s. Eifersuchtsfrei.
Eiform, die, jajčna podoba; es hat die Eiform, jajcu je podobno.
Eiförmig, *adj.*, jajčnast, jajčast, jajčikast, stručast, jajčasto okrogel, podolgasto okrogel.
Eifrig, s. Eiferig.
Eigel, s. Reiher.
Eigen, *adj.*, lastin oder vlastin, samosvoj, vlastit, vlastovit; eigener Herr sein, svojie, sam svoj biti, sam svoj gospod biti; zu eigen haben, v last imeti, v svoje imeti; ich bin nicht mein eigen, nisim sam svoj; es ist mein eigen, moje je, moja last, lastina je; sich etwas eigen machen, prilastiti si, prisvojiti si kaj, polastiti se česa, *fig.* naučiti se česa; sonderbar, seltsam, svoj, poseben, čudin, čudovit, soseben; durch einen eigenen Boten, po posebnem za to poslanem človeku, po človeku nalašč, nalaš za to poslanem; genau, na tanko; eigenes Haus, eigene Sünde, lastna hiša, lastni greh; auf eigene Faust etwas unternehmen, ob svojem kaj početi, na svojo srčo in nesrečo; das sind so eigene Gebräuche, to so take posebne šege; jedes Land hat seine eigenen Gebräuche und Mißbräuche, vsaka dežela ima svoje (lastne) navade in razvade; es ist dieses Eigene dabei, pri tem je ta posebnost, to posebno; das ist ihm eigen, to je njegovo, tega je navajen, to navado ima; mit eigenen Augen, s svojimi očmi; mit eigener Hand, s svojo, s lastno roko; das war sein eigener Wille, on sam je hotel tako.
Eigenansicht, die, svoja, lastna, samolastna misel.
Eigenartig, *adj.*, poseben.
Eigenbeliebig, *adj.* u. *adv.*, po svoji volji, prostovoljin.
Eigenberechtigt, *adj.*, sam svoj, samosvojin, *altsl.* samovlast'n.
Eigenberechtigung, die, samosvojnost.
Eigenbote, der, posebni sel, poslance, nalašč, nalaš poslani človek.
Eigenbrödler, der, svojic, svojka, osebojnik, osebojnica.
Eigends, s. Eigens.
Eigendünkel, der, visoke misli od sebe, prevzetija; Starrsinn, terma, svojoglavnost.
Eigendünkler, der, prevzeten, napihnjen človek; komur glava dimi; svojoglavec, termoglavec, samouh človek.
Eigenen, Eignen, sich, *v. r.*, sich zueignen, prilastiti, prisvojiti si kaj, lastiti se česa; *v. n.* u. *r.*, sich schicken, spodobi se, uda se, dostoji se, pristoji se; gebühren, mir eignet, meni gre; wie es einem treuen Diener eignet, kakor zvestimu služabniku gre; er eignet sich dazu nicht, on ni za to (dober, pripraven); die That eignet sich zum Verbrechen, djanje je tako, da se more med hudodelstva šteti.
Eigener, Eigner, s. Eigenthümer.
Eigengehörig, *adj.*, lastin; das dem Nachbar eigengehörige Haus, sosedova hiša.
Eigengewalt, die, lastna, samovoljna oblast.
Eigengier, die, sebičnost, samopridnost, s. auch Selbstsucht.
Eigengierig, s. Selbstsüchtig.
Eigengut, das, vlastnina, prostolastno posestvo.
Eigengutserbe, der, dedič prostolastnine.
Eigenhandel, der, lastna kupčija, prodajanje lastniga blaga.
Eigenhändig, *adv.*, z lastno, s svojo roko; *adj.*, svojoročin, lastnoročin.
Eigenheit, die, lastnost, posebnost, svojstvo, lastnija.
Eigenheitlich, *adj.*, poseben, lasten.
Eigenheitswort, das, prilog.
Eigenhirt, der, domači pastir.
Eigenhörig, s. Leibeigen.
Eigenhülfe, die, lastna pomoč, samolastna pomoč, kadar si kdo sam pomaga, ne obernivši se popred na gosposko; s. a. Selbsthülfe.
Eigenleidig, s. Idiopatisch.
Eigenliebe, die, ljubezen samiga sebe, samoljubje, auch *russ.* svojeljubje, lastna ljubezen.
Eigenliebig, *adj.*, samoljuben, sebeljuben, svojoljuben.
Eigenlob, das, hvala samiga sebe, lastna hvala, nach *V.* sebehvalije, samohvalije, *poln.* samochwalstwo.
Eigenlöhner, der, delavec na svojo roko.
Eigenmacht, die, samovolja, samooblastje.
Eigenmächtig, *adj.*, samooblasten, samovlasten, svojovlasten, svojovoljin; *adv.*, iz lastne moči, sam od sebe, svojovoljno, po svoji volji.
Eigenmächtigkeit, die, samooblastje, samovoljnost, svojovoljnost.
Eigenmündig, *adj.*, ustin, ustmen†; *adv.*, ustmeno†, z besedo.
Eigenname, der, lastno ime.
Eigennutz, der, in mehr unschuldiger Bedeutung, lasten, svoj dobiček, svoja korist; in nachtheiliger Bedeutung, dobičkarija, koristoljubje, samopridnost, sebičnost, samogoltnost, lakomnost, pohlep za (svojim) dobičkam.

Eigennützig, *adj.*, dobička željin, volčji na dobiček, lakomen, gladoven, samogolten, koristoljuben, samopriden, sebičen, pohlepen za svojim dobičkam; er ist sehr eigennützig, vedno gleda na svoj dobiček, svojiga dobička išče, iše; eigennützig handeln, samopridno ravnati, le za svojo korist delati.

Eigennützigkeit, die, gladovnost, gladovitost, samopridnost, sebičnost, samogoltnost, pohlepnost za dobičkam.

Eigenpost, die, Post, die man eigens für sich nimmt, lastna pošta; s. auch **Extrapost**.

Eigenrache, die, s. **Selbstrache**.

Eigenrichterschaft, die, sojenje svoje lastne pravde.

Eigenruhm, der, lastna slava; s. **Eigenlob**.

Eigens, *adv.*, nalaš, navlašč, posebej, in Unterkr. auch naliö; eigens für etwas bestimmt, nalašč, nalaš za to narejen; eigens ihm, prav njemu, samo njemu.

Eigenschaft, die, lastnost oder vlastnost, *serb.* svojstvo; Beschaffenheit, auch kakost, kakošnost; eine Eigenschaft haben, biti tak, takošen.

Eigenschaften, als *v. a.*, im Mittw. geeigenschaftet, gebräuchlich; s. **Eignen**.

Eigenschaftswort, das, s. **Beiwort**.

Eigenschrift, s. **Autographum**.

Eigensinn, der, svojoglavnost, samoglavnost, butičnost, terma, termoglavnost, lastnoglavnost, nach *M.* auch terma glava, svoja glava; seinem Eigensinn folgen, po svoji glavi delati, vse po svojem delati.

Eigensinnig, *adj.*, svojoglaven, samoglaven, termast, term, termoglav, termoglaven, samouh, svoje glave, butičin, samovoljin, *serb.* jogunast, tverdoglav; der Eigensinnige, svojoglavec, termoglavec, butica, butičnik; ein eigensinniger Knabe, paglavec.

Eigensucht, die, samoljubje; s. **Egoismus**.

Eigensüchtig, s. **Egoistisch**.

Eigenthätig, s. **Eigenmächtig**.

Eigenthum, das, das Recht, last, vlast; *objectiv*, die Sache, lastina, lastnina, lastinstvo, vlastovina, vse moje, (tvoje, njegove itd.), vse, kar imam svojiga; das ist das Eigenthum der Gemeinde, to je občinsko; das Eigenthum eines Baumes wird beurtheilt, čigavo da je drevo, to se sodi po —.

Eigenthümer, der, lastnik, vlastnik.

Eigenthümerin, die, lastnica, vlastnica.

Eigenthümlich, *adv.*, v last, po domače, posebno; das Haus gehört ihm nicht eigenthümlich, hiša ni njegova; *adj.*, vlasten, lasten, s. auch **Eigen**; sich etwas eigenthümlich machen, usvojiti, prisvojiti si kaj; s. a. **Zueignen**, sich; eigenthümlich eine Sprache reden, po domače govoriti, po domače zavijati; eine eigenthümliche Schwere, posebna, lastna teža.

Eigenthümlichkeit, die, lastnost, posebnost.

Eigenthumsherr, s. **Eigenthümer**.

Eigenthumsklage, die, lastinska tožba, tožba za vlast.

Eigenthumsrecht, das, vlast, lastinska pravica, pravica lasti.

Eigenthumsübertragung, die, prenos lasti.

Eigentlich, *adj.*, s. **Eigenthümlich**, vlastin, resničin, istinit, prav; eigentliche Meinung, prava misel; eigentliches Griechenland, pravo Gerško; im eigentlichen Sinne, v pravim pomenu; der eigentliche, so genannte, pravi; *adv.*, po pravem, zlasti, zares, po pravici, v resnici, prav za prav; die Wahrheit zu sagen, eigentlich werde ich heute nicht spazieren gehen, prav za prav (da resnico povem), ne pojdem danes na sprehod; genau, na tanko; die Beiwortartikel sind auf jenes, was zu erweisen ist, eigentlich zu stellen, dokazni členi naj merijo na ravnost na to, kar je dokazati.

Eigenwille, der, svoja, lastna volja.

Eigenwillig, *adj.*, lastnovoljin, svojovoljin.

Eigenwilligkeit, die, svojovoljnost, svojevoljnost.

Eigenwürde, die, lastna veljava, čast.

Eigestalt, die, s. **Eiform**.

Eignen, s. **Eigenen**.

Eigner, s. **Eigenthümer**.

Eihaut, die, jajčna mrena.

Eikern, der, serce.

Eiland, s. **Insel**.

Eiländer, s. **Inselbewohner**, **Insulaner**.

Eiländisch, *adj.*, otošk, otočansk.

Eilandsmeer, das, s. **Archipel**.

Eilbote, der, hitri sel, jadernik; s. **Courier**.

Eilbotschaft, die, hitro selstvo.

Eilbrief, der, naglo pismo.

Eile, die, hitrost, naglost, naglica, hitrica, hitrina, spoh, berznost; in großer Eile, silno naglo; in Eile, v nagliei, naglo, z naglico; mit Eile gehen, naglo, urno, jaderno, z naglico iti, hoditi; es hat keine Eile, ne mudi se, ni sile, ni taka naglica; es hat Eile, mudi se mi.

Eilen, *v. n.*, hiteti, podvizati, podvizati se, pospešiti, spešiti, *serb.* auch beržati, hitati, in Unterkr. auch pašćiti se, was jedoch mehr in der Bedeutung: Acht geben, gebraucht wird; *altsl.* auch podvignati, podvizati se; einem zu Hülfe eilen, priteči, teči komu na pomoč; er eilte dahin, tje je hitel, tje jo je urezal, ubrisal; er muß eilen, sila mu je, mudi se mu; Eile mit Weile, ne prenagli se; kdor po časi hodi, pred domu pride; die Zeit eilt, čas hiti; eilen und laufen, vdreti jo, uliti jo, spustiti se, zagnati se v tek; eilen, um geschwinder fertig zu werden, hiteti, prihitevati, *kroat.* auch požuriti, žuriti se; entgegen eilen, nasproti leteti, hiteti.

Eilend, *adj.*, hitač, hiter, jaderu, uren; **Eilends**, *adv.*, hitro jaderno, urno, spešno, na speh, hitć, berzo, berž; eilends kommen, prihiteti, prileteti.

Eilends, s. **Eilend**.

Eilf, **Elf**, *num. c.*, enajst, ednajst, jednajst; eilf Männer, enajst mož, *serb.* jedanaestorica; die Eilf (Eilfer), enajstica, jednajstica; je eilf, po enajst, vsacih enajst.

Eilfeck, das, enajstovogelnik, enajstokotje.

Eilfeckig, *adj.*, enajsterovogelnat, enajst voglov, kotov.

Eilfer, der, s. **Eilf**, die.

Eilferlei, *adj.*, enajsteri, jednajsteri.

Eilfertig, *adj.*, hiter, spešeo, jadern, nagel, uren.

Eilfertigkeit, die, hitrost, naglost, pospešnost, jadernost.

Eilfach, *adj.*, po enajstero, enajstérn, ednajstérn, enajstérnat, ednajstérnat.

Eilfältig, *adj.*, enajstérnat.

Eilfjährig, *adj.*, enajstih let, enajstleten, v enajst letih.

Eilfling, der, nagli let.

Eilfmal, *adv.*, enajstkrat, ednajstkrat, enajstih potov.

Eilfmalig, *adj.*, enajstkraten.

Eilfmonatig, *adj.*, od enajst mescov, pri enajst mescih.

Eilfpfündig, *adj.*, enajst funtov, enajstfuntin, enajst funtov težak.

Eilfsilbig, *adj.*, enajst zlogov, slovk.

Eilfstündig, *adj.*, enajst ur (terpeč), enajsturin.

Eilftägig, *adj.*, enajst dni, enajstdneven.

Eilfte, der, enajsti, ednajsti; zum eilften Male, enajstič.

Eilftehalb, deset in pol.

Eilftel, das, enajstina, enajstinka, enajsti del.

Eilftens, *adv.*, enajstič, v enajsto.

Eilferlei, s. **Eilferlei**.

Eilfthalb, s. **Eilftehalb**.

Eilfwöchig, *adj.*, (od) enajst tednov.

Eilgut, das, hitrovožnina, berzovožnina†.

Eilig, *adj.*, Eile habend, hiter; s. auch **Eilfertig**; ich bin sehr eilig, mudi se mi; *adv.*, naglo, urno.

Eiligst, *adv.*, hitro hitro, naglo naglo, berzo berzo, berž berž, kar se narberže more, nategama, neutegama, hitama ročnama.

Eilinie, s. **Ellipse**.

Eilmarsch, der, hitra, nagla, pognana hoja, nagli marš, *poln.* pochód śpieszny; in Eilmärschen gehen, naglo hoditi.

Eilpost, die, (Diligence), berzovoz†.

Eilpostreiter, der, poštni hitrojezdec, berzojezdec†.

Eilschreiben, das, silno, naglo pismo.

Eiltrain, der, berzovlak†.

Eilwagen, s. **Eilpost**.

Eilzug, der, ein eiliger Zug im Kriegswesen, s. **Eilmarsch**, **Eiltrain**.

Eimer, der, vedro, nach *V.* auch spod (J. K); Halbeimer, vedrica, vederce; Brunneneimer, cevta(?), čeber; Vierteleimer, četertinka; Achteleimer, polčetertinka.

Eimerfaß, das, vedernica.

Eimerig, *adj.*, vedern; ein eimeriges Faß, vedrenica; zehneimeriges Faß, četertin, štertin, desetvedern sod.

Eimerkette, die, vederne verige, lance od vedra.

Eimerweise, *adv.*, na vedra, vedro za vedram, po vedrih, vedrama.

Ein, *num.*, ohne Hauptwort, einer, eine, eines, eden oder jeden, ena, eno; mit einem Hauptworte, ein, eine, ein, en, ena, eno; einer der Zeugen, ena priča, en svedok, eden izmed svedokov; ein einziger, en sam, le eden, samo eden; einer von euch, vas eden; unter euch, med vami; aus euch, izmed vas; in einem fort, neprenehama; unter einem, skup, na enkrat, k krati; eins, zwei, drei, eden, dva, tri oder ena, dve, tri itd.; ein Wörtchen richtet oft großes Unheil an, gola besedica, sama besedica mnogokrat veliko nesrečo naredi; Eins ums Andere, eno z drugim, eno k drugimu, ein Mal eins ist eins, enkrat ena je ena; es schlägt eins, eno bije; die Eins, s. **Eins**; **Ein**, *pron. adj.*, Einer, nekdo, neki človek; einer aus den Königen, neki kralj, nekdo kraljev; einer von ihnen, njih kdo; einer unter uns, nas kteri, nas eden; Eins nach dem Andern, eno za drugim; Einer mit dem Andern, auch drug z drugim; der Eine singt, der Andere tanzt, ta poje, uni plešе; es möchte einer sagen, poreče kdo; irgend einer, nek, neki, nekak; solch eine Freude, toliko veselje; unter Einem stehen, pod kom biti; **Ein**, *art.*, als unbestimmtes Geschlechtswort drücken es die Slovenen gleich den Lateinern nicht aus, z. B. ein Haus von Stein, zidana hiša; was ist das für ein Mann, kdo je ta mož, kak mož je to; ein Haufen Steine, kup kamnja; ein harter Winter, terda, huda zima; ich habe ein Haus gekauft, — was für eines? hišo sim kupil, — ktero, kako? ist das ein Thaler — ja es ist einer, ali je, jeli to tolar, — je; das ist ein ganz anderer Mann, to je vse drug mož, ta je ves drug mož; ein solcher, tak; so ein Freund, takšen prijatel; ein solches, to, tako; er starb mit einem Muthe, daß —, umerl je s tako serčnostjo, de —; es war einmal ein Mann, bil je nekdaj mož oder neki mož; es war einmal eine Zeit, bil je čas; wenn du noch keinen Löwen gesehen hast, so sollst du heute einen sehen, če še nisi vidil leva, danas ga boš vidil; an ein löbliches Bezirksamt, slavni okrajni gosposki; **Ein**, *praep.*, Jahr aus, Jahr ein, vse ljube leta, od leta do leta; Berg ein, v hrib; quer Feld ein, na stran, v polje; als untrennbare Vorsatzsilbe der Zeitwörter wird ein im Slovenischen mit v- (wohl zu unterscheiden von u-), za-, pri-, auch u- (z. B. upeči se, sich einbacken, d. i. an Größe verlieren) gegeben.

Einachsig, *adj.*, enoosen.

Einackern, *v. a.*, zaorati, zaoravati, podorati, podoravati (n. p. gnoj).

Einaddiren, *v. a.*, všteti, prišteti.

Einander, *adv.*, einer, eine, eines dem andern, drug drugimu, drug drnziga itd. (wie auch im *Russ.*) oder eden drugimu, ena drugi, eno drugimu, auch med seboj, sebi, si; einer den andern, eden druziga, ena drugo, eno drugo auch med seboj, sebe, se; an einander wohnen, tik, tikama stanovati, eden poleg druziga; zwei stoßen an

einander, terčita, terkneta; auf einander, zapored, zaporedama, po redu, zaporedno; aus einander, narazen, naraz, vsaksebi, na dvoje, saksebi, raz-; nach einander, eden za drugim, zapored, drug za drugim; neben einander, vštrie, strič, štrie, vstrič, vprek; durch einander, vse križem; für einander, eden za druziga, ena za drugo usf.; gegen einander, nasproti; hinter einander, eden za drugim usf.; sich mit einander vereinigen, zediniti se usw.; sie schätzen einander, spoštujejo se med seboj; s. auch Auseinander; Alle mit einander, vsi skup, vsi splaz; sie sprachen zu einander, rekli so med sabo, eden drugimu.

Einängstigen, *v. a.*, v strah pripraviti, s straham morati, primorati, da kaj stori.

Einankern, *v. a.*, mačka v morje vreči, metati, zasidriti.

Einantworten, *v. a.*, die Verlassenschaft (*ital.* aggiudicare), prisoditi, prisojati, (prireči) zapuščino, zapušino; s. auch Einhändigen.

Einantwortung, die, prisodba, (prireka).

Einantwortungsurkunde, die, prisodno pismo, prisojilo.

Einarbeiten, *v. a.*, prislužiti z delam, oddelati; *v. r.*, sich einarbeiten, durch Arbeit und durch Mühe, zuriti se v čem, naverči se.

Einarmig, *adj.*, enorok, enoročen, in U. K. auch knjakast.

Einarten, *v. a.*, die Neigung zum Bösen ist dem Menschen eingeartet, nagnjenje k zlemu je človeku vrojeno, prirojeno.

Einartig, *adj.*, ene verste, baže, enoverstin.

Einäschern, *v. a.*, beizen, požehtati, žehtati, zalužiti, lužiti; die Häute, kože v apnu in pepelu namočiti, močiti; zu Asche brennen, spepeliti, upepeliti, pepeliti, požgati, požigati, v pepel spreoberniti, spaliti, popaliti; die Stirne, opepeliti, pepeliti čelo.

Einäscherung, die, požig, upepelitev, luženje.

Einathmen, *v. a.*, vsopsti, sopsti v sé, v sé dihati, potegniti, potegovati, vleči v sé; ich athme mit der Luft schädliche Dünste ein, z zrakam sopem (diham) škodljiv sopuh v sé.

Einätzen, *v. a.*, z zjedno vodo vmočiti, vmakati, vjesti, vgrizati.

Einauge, der, okan.

Einängeln, *v. a.*, in der Pomologie, oculiren, s popkam vcepiti, cepiti, v lubad cepiti; s. auch Aengeln.

Einängig, *adj.*, enook, samook.

Einbacken, *v. a.*, vpeči, pripeči, vpekati.

Einballen, *v. a.*, v cule, v bale* povezati, vezati.

Einballig, *adj.*, von Stiefeln, na eno nogo.

Einbalsamiren, *v. a.*, z dišečim mazilam namazati, pomaziliti, balzamovati.

Einband, der, vez; der Einband des Buches ist nett, bukve so lično vezane; das Einbinden, vezanje; der Band selbst, zvezek.

Einbandahle, die, šilo za bukvoveze.

Einbändig, *adj.*, einbändige Geschwister, po poli bratje, po poli sestre, spolovni bratje.

Einbansen, *v. a.*, žito spraviti na pod, na sprelep; *v. r.*, *fig.* v posteljo se zariti; s. auch Bansc.

Einbau, der, in den Fluß, jez, vterdba, privarovanje rek.

Einbauen, *v. a.*, vgraditi, zagraditi, graditi (reko); *v. n.*, von Bienen, vstaniti se, vgnjezditi se, nach *V.* vrojiti se.

Einbecken, *v. a.*, bei Kupferschmiden, den Draht unterschlagen, zarobiti, obrobiti posodo, da je medenici podobna.

Einbeere, die, (Paris quadrifolia), volčje.

Einbeeren, *v. a.*, im Vogelfange, jagode nastaviti, nastavljati.

Einbefehlen, *v. a.*, komu zapovedati, da kam gre.

Einbegleiten, *v. a.*, ein Gesuch, svoje poročilo pridati prošnji, predložiti s poročilam.

Einbegleitungsbericht, der, predložno poročilo.

Einbegreifen, *v. a.*, skup vzeti, z enim vred vzeti, všteti; das ist schon einbegriffen, to je že vmes, to se že razumeva v unim.

Einbegriff, der, mit Einbegriff des Reisegeldes, s potnino vred.

Einbehalten, *v. a.*, priderżati, zaderżati, pri sebi obderżati.

Einbeinig, *adj.*, enonog; der Einbeinige, enonožec.

Einbeißen, *v. a.*, vgrizniti, vgrizati, prejesti, prejedati, zateti (zatnem); *v. r.*, vgrizniti se.

Einbeizen, *v. a.*, das Fleisch, zavariti, nach *V.* vjesihati; durch Scheidewasser, vstrojiti, vpezati, zalužiti.

Einbekennen, *v. a.*, spoznati, napovedati (n. p. svoje premoženje), priznati, gem. obstati.

Einbekenntniß, das, napoved.

Einbekommen, *v. a.*, dobiti, dobivati, vzeti, skupiti.

Einberichten, s. Berichten.

Einberufen, *v. a.*, poklicati, sklicati, klicati.

Einberufung, die, poklic, sklic.

Einberufungsedict, das, klicavni, poklicovavni izrok.

Einbescheren, s. Bescheren.

Einbetteln, *v. a.*, naberačiti, primoledvati; *v. r.*, sich, vmoledvati se, vprositi, vlizniti, vlizati se.

Einbetten, *v. a.*, postlati, postiljati komu.

Einbeuchen, *v. a.*, zalužiti.

Einbeugen, *v. a.*, vkloniti, vklanjati, vpogniti, vpogvati, vpogibati.

Einbeuteln, *v. a.*, vsuti, pograbiti v mošnjo.

Einbeziehen, *v. a.*, všteti, vštevati, vzeti k čemu, privzeti; die Kosten nicht einbezogen, ne vštevaje stroškov, brez stroškov.

Einbezirken, *v. a.*, djati, vzeti v okrog.

Einbiegen, *v. a.*, vpogniti, vpogovati, preganiti, pregniti, pregibniti, pregibati, sločiti; *v. n.*, seitwärts einbiegen, zakreniti (jo, se) na stran, zaviti jo, mahniti na stran; *v. r.*, pregniti se, zlekniti se; s. auch Biegen.

Einbiegung, die, vpogibanje, pregib.

Einbilden, *v. a.*, komu kaj v glavo spraviti, vgovoriti; *v. r.*, einbilden, sich, domišljati si, domišljevati si, nach *M.* umisliti si, visoko od sebe misliti, gem. preveliko na se deržati; napihnjen, prevzeten biti, prevzetovati s čim; das konnte ich mir nicht einbilden, d. i. vorstellen, tega si nisim mogel misliti, na to nisim mogel pomisliti; eingebildete Hoffnung, domišljeno, domišljevano upanje; eingebildeter Mensch, domišljivec; das hat er sich nur eingebildet, to se mu je le zdelo, to se mu je vidilo; — vtepsti, vbiti si v glavo.

Einbilderisch, *adj.*, domišljiv, prevzeten.

Einbildning, der, domišljivec.

Einbildung, die, domišljija, domišljavanje, domišljivost, prevzetija, *russ.* voobraženje, mečta; das Vermögen der Seele, domiselnost; die falsche Vorstellung, privid, dozdevek; voller Einbildung sein, veliko si domišljevati, visoko od sebe misliti.

Einbildungskraft, die, domišljija, zmišljija, domiselnost, zmiselnost, nach *M.* domišljava.

Einbildungskrankheit, die, domišljena bolezen, domišljenica.

Einbindegeld, das, vezilo, rešitev.

Einbinden, *v. a.*, einen Körper in einen andern, vvezati, vvezovati, povezati, ovezati, ovezovati; mit einem Bande versehen, ein Buch, zvezati, vezati, nach *M.* preplesti, preplетati; dem Pathen ein Geschenk geben, vezati koga, daher das Einbindegeld, s. oben; sorgfältig empfehlen, zaterditi, zaterjati, ostro naročiti, gem. prav zatrobiti; s. auch Einschärfen.

Einbitten, sich, *v. r.*, vprositi, sprositi se; s. auch Einbetteln, sich.

Einblasen, *v. a.*, vpihniti, vpihati; gelinde, d. i. einhauchen, vdahniti, vdihniti, dahniti, dihati v; einem Redner, govorniku vdihniti, vdihovati, prišeptati, šeptati komu kaj v uho; ein Kartenhaus einblasen, kartno hišico popihniti, s pihljejem podreti, zvermiti; wer hat dir das eingeblasen, kdo ti je to vdihnil; ins Ohr einblasen, našeptati koga, šeptati komu v uho; Luft in den Blasebalg einblasen, napihniti meh; ein Kind einblasen, piskaje vspančkati.

Einblaser, der, prišeptač, prišeptovavec.

Einblatt, das, eine Benennung verschiedener Pflanzen, die nur ein Blatt haben, enolistnica, enopérnik.

Einblätterig, *adj.*, enolisten, jednolist.

Einbläuen, *v. a.*, vtepsti, vtepati, vtolči, vtleči, zatolči, zatleči, zabiti, zabijati, vliti, vlivati (komu kaj v glavo).

Einblicken, *v. a.*, pogledati, pogledovati kam, v kaj.

Einblinden, *v. a.*, vslepiti; eingeblindete Säulen, (*franz.* colonnes niichées), vslepljeni, slepi stebri, stolpi.

Einblocken, *v. a.*, djati v klado.

Einblumig, *adj.*, enocvetin.

Einblauen, *v. a.*, okervaviti, pokervaviti, nakervaviti, kervaviti.

Einbohren, *v. a.*, vvertati, zvertati, zavertati v kaj; *v. r.*, vvertati se.

Einbohrig, *adj.*, enkrat vertan.

Einbökeln, s. Einpökeln.

Einborden, *v. a.*, na ladijo, na brod prinesti; s. Einschiffen.

Einbraten, *v. a.*, im Voraus braten, napeči; *v. n.*, upeči se, upekati se, t. j. zgubiti, zmanjšati se s pečenjem.

Einbrauen, *v. a.*, nakuhati pive.

Einbrechen, *v. a.*, eine Mauer, ein Gerüst, podreti, podirati, razdreti, razsuti, porušiti, razrušiti, razvaliti; zerbrechen, razlomiti; die Thür, razbiti vrata; *v. n.*, vdreti, vdirati se; vom Eis auch prelomiti se, nlomiti se, predreti se; die Gerste, d. i. die Aehren brechen ein, ječmen se drobi, se kruši; die Nacht bricht ein, mrači se, noči se, nně nastaja, nastopa, noč se dela; mit Einbrechen der Nacht, pod noč, pod večér; in ein Haus, vlomiti, zlomiti, predreti v hišo, pretergati, nach *V.* a. zlomastiti v hišo; das Einbrechen, s. Einbruch; in den Feind einbrechen, zakaditi se, zagnati se, zapoditi se na sovražnika; Mißbräuche brachen ein, razvade so se vteple, so se zaredile, razpasle.

Einbrecher, der, predirač.

Einbreiten, *v. a.*, das Leder, usnje pervikrat djati v lužilo.

Einbrennen, *v. a.*, mit glühendem Eisen, mit Feuer, z. B. ein Zeichen, vžgati, vžigati; das Futter dem Viehe, die Wäsche, popariti, pariti, s kropam politi, polivati; in den Küchen das Mehl, moko zarumeniti; die Speisen, politi, polivati, zabeliti, začiniti; für die Schweine, obloditi; das Mehl für die Einbrennsuppe, prežgati, prežigati za prežgano juho, polivko; die Fässer mit Schwefel, sode z žeplam pokaditi, zakaditi, kaditi, žepliti; die Bleche im Zinn, omočiti, omakati; *v. r.*, sich einbrennen, vžgati se, vpaliti se; *v. n.*, die Kohle hat bis hier eingebrannt, do sem je prigorel ogel.

Einbrennsuppe, die, prežganka, prežgana juha.

Einbringen, *v. a.*, die Feldfrüchte, spraviti, spravljati (domu); in die Getreidekammer, znesti, znositi, znašati, spraviti, spravljati v žitnico; frische Wetter in die Grube, čisto sapo v jamo napeljati, napeljevati; Kriegsgefangene, vjete, vjetce pripeljati, prignati; vor Gericht, pred sodnijo prinesti, sodnii podati, zročiti, vložiti (n. p. tožbo); Mitgift, prinesti; eingebrachtes Gut, prineseno premoženje; einen Schaden, poravnati, popraviti, nadomestiti; das Versäumte nachholen, prihiteti, dohiteti, in Unterkr. zateči, zatekati zamujeno; einen Gesellen einbringen,

hlapca pripraviti k —, priporočiti, priporočati (mojstru); Gewinn, nesti, dati, dajati; das bringt ihm viel ein, to mu veliko nese; Waaren einbringen, pripeljati, vvažati v deželo; eine Forderung einbringen, potirjati, iztirjati.

Einbringer, der, einer Ladung, voznik.

Einbringlich, *adj.*, etwa spravljiv, iztirljiv, dobiten; einbringliche Schulden, dolgovi, ki se dajo, morejo iztirjati.

Einbringlichkeit, die, iztirljivosť.

Einbringung, die, der Klage, vložba, izročitev tožbe; der Waare, vvoz; der Verbrecher, polovitev, prigan; der Schuldner, iztirjava, plačilo.

Einbrocke, das, dasjenige, was man eingebrockt hat, podrobec, drobljen-a, drobljenje.

Einbrocken, *v. a.*, podrobiti, vdrobiti, nadrobiti, drobiti v kaj; er hat was einzubrocken, ima za čim; was er sich eingebrockt, mag er auch essen, kar si je skuhal, naj pa soé.

Einbröseln, *v. a.*, namerviti, merviti v kaj.

Einbruch, der, nach den Bedeutungen des *neutrum's* Einbrechen, vdertje, vlom, vdor, prelom; der Nacht, nastajanje, nastopanje noči, mračenje, mrak; beim Einbruch der Nacht, ko se jame mračiti, nočiti; s. Einbrechen; der Diebe, tatinski vlom, nach *M.* lomast; es sind verschiedene Einbrüche geschehen, tatje so po več krajih vlomili; vor Einbruch der Nacht, za dne, *serb.* za vida, preden se je storila noč; Einbruch des Feindes, naval, napad.

Einbruchsdiebstahl, der, tatvina z vlomam, s predoram.

Einbruchstation, die, vhodna postaja.

Einbrüdern, *v. a.*, v bratovščino, bratovšino, v red vzeti, jemati; sich, *v. r.*, v bratovščino, bratovšino, red stopiti.

Einbrühen, *v. a.*, popariti, opariti, obariti, pariti, s kropam politi.

Einbrücken, *v. a.*, bei den Schneidern den Rand umlegen und einnähen, zarobiti, podšiti.

Einbüffeln, *v. a.*, vtepsti, vbiti v glavo.

Einbug, der, zagib.

Einbühnen, *v. a.*, an Gefäßen, wenn sie auslaufen, die Bänder (Reife) wieder fest antreiben, nabiti, nabijati; und dann mit Wasser begießen, namočiti, zamočiti.

Einbummen, *v. n.*, mit bummendem oder summendem Laute einfallen, mitklingen, pribernetí, pribučati, pribrenčati v kaj.

Einbündeln, *v. a.*, poviti, povijati, zaviti, zavijati.

Einbürgern, *v. a.*, vdomačiti, podomačiti, med meščane vzeti koga, meščanstvo komu podeliti; er ist schon lange in diesem Reiche eingebürgert, zdavno je že deržavljan v tem cesarstvu; ein Wort, vdomačiti besedo; sich, *v. r.*, nastaniti se, biti deržavljan, meščan, itd.

Einbürgerung, die, vdomačenje, podomačenje, vmeščenje†; er hat um die Einbürgerung angesucht, prosil je za meščanstvo.

Einbürsten, *v. a.*, vkertačiti, s kertačo zamazati (n. p. obleko, če je kertača tolsta).

Einbusen, s. Busen.

Einbuße, die, zguba, škoda, zgubitek, nach *V.* auch (das *russ.*) ubitek; Einbuße leiden, nach *V.* ubija se mi.

Einbüßen, *v. a.*, zgubiti, gubiti (das *v. impf.* in *Kl.* gebräuchl.); zgubo imeti, škodo imeti, na zgubi biti, nach *V.* ubije se mi, *serb.* štetovati; die Augen, oslepeti; das Leben, umreti; seinen ehrlichen Namen, priti ob svoje dobro ime.

Eincassiren, *v. a.*, prejeti, prejemati; eine Steuer, pobrati, pobirati; eintreiben, potirjati, tirjati; einen Wechsel eincassiren, prejeti dnar za menjico.

Eincassirung, die, iztirjevanje, prejem dnarja za menjico.

Eindammen, *v. a.*, v jez deti, djati, devati, zajeziti, zagraditi, (n. p. toliko in toliko lesa in tertja).

Eindämmen, *v. a.*, den Strom, zajeziti, zagraditi, graditi reko; s. auch Dämmen.

Eindämmung, die, zagraja, zajezba.

Eindampfen, *v. n.*, kam kaditi se, dimiti se.

Eindämpfen, *v. a.*, einen Vogel in das Dunkle, v tamo deti, djati, zapreti, vtemničiti.

Eindecken, *v. a.*, ein Dach, pokriti, kriti, im Weinbaue, Weinstöcke eindecken, sie im Winter mit der Erde bedecken, zasuti, pokriti, zagerniti, zagrebati, pokrivati z zemljo.

Eindeichen, s. Eindämmen.

Eindeutig, *adj.*, eniga pomena.

Eindichten, *v. a.*, vmisliti, zmisliti si, da je kaj v čem.

Eindicken, *v. a.*, zgostiti, gostiti; einen flüßigen Körper bis zu einer gewissen Dicke abrauchen lassen, ukuhati, pokuhati, pustiti, da (se) povre.

Eindienen, *v. n.*, zuriti se, privaditi se v službi.

Eindingen, *v. a.*, mit eindingen, zravno si izgovoriti, pogoditi si kaj, djati, pritakniti kaj v pogodbo.

Eindorren, *v. n.*, durch Dorren kleiner werden, usušiti se, usihati.

Eindörren, *v. a.*, nasušiti (za prihodnjo rabo).

Eindrang, der, naval, vriv, pritiskanje v —; s. auch Eindruck.

Eindrängen, *v. a.*, vtlačiti, stlačiti kam; *v. r.*, sich, vriniti, vrivati se, vtlačiti se, vsiliti se, vštuliti se; in Unterkr. turkati.

Eindrechseln, *v. a.*, vstružiti, vstrugati.

Eindrehen, *v. a.*, vsukati, zasukati kam.

Eindreschen, *v. a.*, mit dem Dreschflegel einschlagen, z. B. Fenster, Thüre ꝛc., pobiti, potolči, ulomiti, razmlatiti.

Eindrillen, *v. a.*, odurglati, zdurglati kam.

Eindringen, *v. n.*, dreti, siliti, gnati se, v kaj; vom Wasser, valiti se v —, pretergati v —, iti v (n. p. čeln), *serb.* pre-

bijati; *fig.* mit Gedanken eindringen, predreti v, premisliti, prešiniti, zaslediti; die Feinde sind in die Stadt eingedrungen, sovražniki so prederli, pretergali v mesto; s. a. Eindrängen, sich.

Eindringlich, *adj.* u. *adv.*, živo; eindringlich sprechen, živo govoriti, da beseda seže, predre v serce.

Eindringlichkeit, die, živost.

Eindringling, der, vrinjenec, kdor se je vrinil, vtaknil.

Eindruck, der, vtis, vtisek, *russ.* vpečatlénie, *poln.* wrażenie; aufs Gemüth, ganjenje, ginjenje; einen großen Eindruck machen, živo giniti, ganiti, *serb.* dirnuti koga; deine Erzählung machte auf ihn starken Eindruck, tvoja povest ga je silno ganila, mu je globoko v serce segla; in der Anatomie, vdertek, vdertina, vbok, nach *V.* jamica.

Eindrucken, *v. a.*, vtiskati.

Eindrücken, *v. a.*, vtisniti, vtiskati, vtiskovati; weiche Dinge in ein Gefäß, Butter, vtlačiti, stlačiti, tlačiti v —; ein Ei, einem den Kopf, vmečkati, zmečkati, zgnjesti; dem Gedächtnisse eindrücken, vtisniti si v glavo, vbiti si v glavo, njegova podoba je vtisnjena v mojem sercu.

Eindrücklich, *adj.*, živo, kar v serce sega, gane, strese.

Eindudeln, *v. a.*, in den Schlaf dudeln, koga vtutlati, vluljati, vninati.

Eindüften, s. Parfümiren.

Eindünsten, *v. a.*, nasopariti, napariti.

Eindupfen, s. Eindüpfen.

Einebnen, *v. a.*, vravniti, zravniti, ravniti, zravnati, poravnati, poravnavati.

Eineggen, Einegen, *v. a.*, zavleči, zavlačiti, zabranati.

Einen, *v. a.*, poediniti, ediniti; *v. r.*, zediniti se; s. auch Vereinen.

Einengen, *v. a.*, vtesniti, vtesnovati, (*altsl.* utesniti), stesniti, stesnovati, stesnjavati.

Einer, der, in der Rechenkunst, die Ziffer in der ersten Stelle zur rechten Hand, edinka, enica, enklja, s. Ein; Einer für Alle, und Alle für Einen, eden za vse in vsi za eniga.

Einerlei, *adj.*, enak, jednak, nach *M.* en, enoj; es ist ihm Alles einerlei, njemu je vse eno od. jedno; einerlei Meinung sein, ene, iste, ravno tiste misli biti; auf einerlei Art, enako, po enakem; das ewige Einerlei, vedno eno in eno.

Einerleiheit, die, enakost, enoterost, istost; s. a. Einförmigkeit.

Einernten, *v. a.*, požeti, žeti, spraviti, spravljati; Lob einernten, pohvaljen biti, pohvalo dobiti, dobivati.

Einesseits, *adv.*, po eni strani, od ene strani, na eni strani.

Einestheils, *adv.*, delama.

Einexerziren, *v. a.* u. *r.*, vvaditi, navaditi, zučiti, zuriti (koga, se).

Einfach, *adj.*, enojin, enojnat, prost, nach *M.* auch enoverstin, enoguben od. enogiben; nicht zusammengesetzt, nezložen, *serb.* jednovit, jednostavan; einfache Kleidung, prosta obleka; was ist einfacher, als —, kaj je laglje, ko —; einfache Blume, redka, prosta cvetica; doppelte, polna; nicht geklünstelt, prost, priprost.

Einfächerig, *adj.*, predal, predalka, pregradka.

Einfachheit, die, enojnost, enogubnost, enoverstnost, prostost, prostota, priproščina, priprostost; s. auch Bescheidenheit.

Einfädeln, *v. a.*, den Faden, vdeti, vdjati, vdevati, vtakniti, vtikati nit, konec v šivanko; *fig.* eine Sache, reč osnovati, vrediti, napeljati.

Einfahren, *v. a.*, zvoziti, zvažati, voziti v kaj, vvoziti, vvažati; Getreide, domu zvoziti, voziti; zum Fahren abrichten, voziti učiti, vaditi; eingefahrenes Pferd, vožnji konj; darnieder fahren, z. B. den Zaun, plot povoziti; *v. n.*, peljati se v —; in den Schacht, spustiti se; in den Hafen, priti, iti v ladijostajo; mit der Hand, seči z roko v —.

Einfahrer, der, pregledovavec rudnika.

Einfahrt, die, das Einfahren, vvoz, peljanje v —; der Ort, wo man einfährt, vhod, vhodišče, vhodiše, vlaz; bei der Einfahrt in die Stadt, peljaje se v mesto, ko se pelje, ko se je peljal, pripeljal v mesto; in die Grube, spuščanje, spušanje; Einfahrt des Hauses, veža.

Einfall, der, vpad, pad v —; der Klinke, zapad, zapadica; soviel als Einsturz, vdor, podertje; des Feindes, napast, naval, napad, *poln.* zagon; feindliche Einfälle thun, napadati, zaganjati se v —; der Vögel auf den Vogelherd, sédanje; des Lichtes in etwas, vpad, dohod svetlobe; das Haus droht den Einfall, hiša se hoče podreti, se podira, leze na kup; Einfall, der, unerwarteter Gedanke, zmislik, misel, domisel; wie kommst du auf den Einfall, kako ti je prišlo to na misel, v glavo, kako si to zmislil; in den Repetiruhren, nach *V.* zapadec.

Einfallen, *v. n.*, hinein fallen, pasti, padati v kaj; von der Klinke, kljuka zapada, je zapadla; vom Feinde, vdreti se v —, dreti v —, zagnati se, vdariti v —, napasti kaj; in den Vogelherd, sesti, sedati,; in die Rede fallen, seči v besedo, nach *V.* vmes pasti, padati; s. auch Unterbrechen; eingefallen, vpaden; eingefallene Augen, vderte oči, izpite oči; von den Lichtstrahlen, vpasti, vpadati; in ein Zimmer, polnkati v —; von der Witterung, nastopiti, nastopati, nastati, nastajati, priti, pritisniti, pritiskati, storiti, delati se; es fällt starker Frost ein, pritisno mraz; von Gedanken, v misel, na pamet, v glavo, na misel pride, opomniti, spomniti se, domisliti se česa; wie kannst du dir das einfallen lassen, kako moreš le misliti kaj taciga; von Gebäuden, podreti, podirati se, razrušiti se, na kup pasti, padati, razvaliti se, s. a. Einstürzen; vom Gesicht, vpasti od. upasti, upadati, shujšati (se), lica zgubiti; es

fällt ein Festtag ein, praznik pride, bode, zadene; er redet, wie es ihm einfällt, govori kar mu pride na jezik; es will mir nicht einfallen, ne morem se domisliti, spomniti.

Einfallhacken, der, zapadec.

Einfällig, *adj.*, vpadajoč, upadajoč.

Einfallspunct, der, vpadna pika, vpadek.

Einfallswinkel, der, vpadni kot.

Einfalt, die, das Ungekünstelte, prostost, prostota, priprošćina; Mangel an Einsichten, s. **Einfältigkeit**; als Redlichkeit, poštenost, pravednost.

Einfalt, der, s. **Einfaltspinsel**.

Einfälteln, Einfalten, *v. a.*, nabrati, nabirati, nagubati, gubati, gubičiti.

Einfaltig, *adj.*, enoguben, enogiben.

Einfältig, *adj.*, Einfalt besitzend, ungekünstelt, prost, priprost; redlich, pošten; mit einfältigem Herzen, nedolžniga serca, ki ne hudobije ne zlega ne pozna; beschränkt am Verstande, top, slaboumen, trapast, aboten; soviel als einfach, enojin, enoverstin, enogubin; s. auch **Einfach**.

Einfältigen, *v. a.*, enojiti†, enojno narediti.

Einfältigkeit, die, topost, abotnost, slaboumje.

Einfaltspinsel, der, prismojenec, prismuknjenec, pricverknjenec, prismod, tepec, neumnež, bena, beba, globek, prostak, bedak, *russ.* glupec.

Einfalzen, *v. a.*, die Dauben bei den Böttchern, staviti, vtoriti; die Radspeichen, naperiti.

Einfangen, *v. a.*, ein Thier, prijeti, vjeti, vjemati, vloviti, loviti, zgrabiti, *serb.* uhvatiti; alle Diebe einfangen, poloviti vse tatove; mit einem Zaune, Mauer, obdati, obzidati, ograditi z —; einfüllen, einschaufeln, zajeti, zajemati; *v. n.*, für einbeißen, (waidm.), zagrabiti, popasti, vgrizniti.

Einfangeschaufel, die, zajemača.

Einfärbig, *adj.*, enobarven, ene barve, farbe.

Einfaßband, das, obrobek, zavitek, obšitek, obložek.

Einfassen, *v. a.*, zajeti, zajemati, deti, devati v —, napolniti, polniti; s. a. **Fassen**; Getreide einfassen, nasuti, nasipati, sipati; mit einem Saume einfassen, obrobiti, robiti, obšiti, obšivati usf.; mit einem Rahmen, v okvir, rom* deti, djati, devati, *serb.* okviriti; in Gold, Silber, v zlato, v srebro vdelati, vdelovati, vkovati, vložiti, *russ.* u. *poln.* opraviti; einen Bienenschwarm, ihn in einen Bienenstock bringen, ogrebsti od. ogreniti, ogrebati; ein Blumenbeet mit Buxbaum, obsaditi, obsajati; mit einer Mauer, obzidati; mit einem Zaun, ograditi; mit geflochtener Arbeit, oplesti, opletati; mit Perlen, nach dem *Russ.* obnizati.

Einfassung, die, die Handlung, zajemanje, vdelovanje, vdevanje; an der Kleidung, obloga, vloga, nbšiv, našiv, obrobek, rob; bei Gold, okov, *russ.* u. *poln.* oprava; eines Bildes, okvir; bei Gärten, plot, ograja, planke; einer Thür, eines Fensters, oklad, romi*; lebendige Einfassung eines Gartens, Ackers, seč-i.

Einfatschen, *v. a.*, einwindeln, poviti, povijati.

Einfaulen, *v. n.*, vgnjiti, gnjiti v —.

Einfechsen, *v. a.*, nabrati; s. auch **Fechsen**.

Einfedern, s. **Befedern**.

Einfehmen, *v. a.*, svinje, prešiče v želod, v žir gnati, goniti.

Einfeilen, *v. a.*, vpiliti, zapiliti, s pilo vrezati.

Einfesseln, *v. a.*, vkleniti, vklepati, vkovati, zakovati koga, v železje, v spone, v lesice deti, zvezati koga.

Einfetten, *v. a.*, namazati, mazati z mastjo.

Einfeuchten, *v. a.*, namočiti, namakati, navlažiti, vlažiti.

Einfeuchtung, die, namaka, namakanje.

Einfeuern, *v. a.*, dobro zakuriti peč, razbeliti jo.

Einfiedeln, *v. a.*, in den Schlaf fiedeln, z godenjem koga v spanje pripraviti, gosti komu, da zaspi.

Einfinden, sich, *v. r.*, priti, zravno priti, biti, znajti se; der Schlaf findet sich bei mir ein, zaspance mi prihaja, me lomi, me omaguje, tožiseme, tožljiv sim, spati se mi hoče.

Einfitzen, *v. a.*, bei den Nadlern einfeilen das Ohr in eine Nähnadel, vpiliti šivanki uho.

Einflechten, *v. a.*, zusammenflechten, splesti, spletati; mit in die Sache flechten, vplesti, vpletati, zaplesti, priplesti, pripletati, *fig.* auch, pritakniti, pridružiti; *v. r.*, vpletati se, vtikati se, vrivati se kam, mešati se v kaj.

Einflechtung, die, spletanje, vpletanje, zaplet, vplet.

Einflecken, *v. a.*, umazati, zamazati.

Einfleischen, s. **Eingefleischt**.

Einflicken, *v. a.*, vkerpati, prikerpati, vstaviti, *fig.* vplesti, vtakniti; sich einflicken, *v. r.*, vtakniti, vtikati se, prištuliti se, vštuliti se; sich einschmeicheln, prisliniti se, sliniti se.

Einfliegen, *v. n.*, priletati, letati, letati v —, vletati, vletavati; in den Taubenschlag sind fremde Tauben eingeflogen, v golobnjak so ptuji golobje prileteli.

Einfließen, *v. n.*, vteči, vtekati, vlivati se, teči v; da, wo die Save in die Donau einfließt, tam kjer se Sava zliva v Donavo, kjer teče v —; in eine Kasse, priti, iti, teči v duarnico; *fig.* einfließen lassen in eine Rede, pritakniti, pritikati, v misel vzeti, v misli imeti, priplesti, pripletati; in oder auf etwas wirken, vtekati; s. auch **Einfluß**.

Einflößen, *v. a.*, Milch dem Säuglinge, vliti, vlivati; *fig.* vliti, vdahniti, vdihati, spraviti (v glavo), vbiti, vbijati; einem etwas mit dem Trichter, komu v glavo vtepsti, vtepati, koga s čim navdati, navdajati; Liebe zur Wissenschaft, vcepiti, vsejati ljubezen do učenosti; Muth einflößen, s. **Ermuthigen**, auch obuditi, obujati, n. p. veselje do česa.

Einflößung, die, vliv, vlitje, vlivanje.

Einflöten, *v. a.*, piskaje na postranko koga v spanje spraviti.

Einflüchten, *v. n.*, teči v —, bežati v —.

Einflug, der, vlet, vletanje.

Einflug, das, bei den Bienen, žrelo, vratica.

Einfluß, der, vtok, vtek, vtekanje; beim Einfluß der Mur in die Drau, kjer se Mura zliva v Dravo; die Wirkung auf etwas, moč, *poln.* wpływ, *russ.* dějstvie; Einfluß haben auf etwas, zamoči, premoči, moči pri čem, moč imeti na kaj, nagibati kaj, nach dem *Russ.* dějstovati v kaj; er hat vielen Einfluß bei Hofe, mnogo velja, mnogo more, zamore pri dvoru; die Schulen haben einen großen Einfluß auf das Glück des Staates, šole veliko pripomorejo k deržavnimu blagru; das hat keinen Einfluß auf meinen Entschluß, to ni kar nič zganilo, spremenilo mojiga sklopa.

Einflußnahme, s. **Einfluß**.

Einflußreich, *adj.*, veljaven, ki veliko premore (zamore).

Einflüstern, *v. a.*, zašepetati komu kaj v uho, *serb.* ušapnuti, prišapnuti.

Einflüsterung, die, šepetanje na uho.

Einfluten, *v. n.*, valiti se, teči, dreti v —.

Einfolglich, s. **Folglich**.

Einfordern, Einfodern, *v. a.*, Geld, potirjati, iztirjati, tirjati, térjati; eine Beisteuer, auch pobrati, pobirati; seine Zahlung fordern, tirjati koga, opomniti, opominjati koga, da naj plača; gerichtlich einfordern, po sodnii kaj tirjati.

Einförmig, *adj.*, enak, enopodoben, enoličen, brez premembe, *russ.* edinoobraznij.

Einförmigkeit, die, enakost, enakšnost, enoličnost, nespremenjenost.

Einforstung, die, gojzdna služnost, (t. j. dervaščina in steljščina), vžitek v gojzdu.

Einfreien, sich, *v. r.*, vom Manne, priženiti se kam; vom Mädchen, primožiti se; po ženitvi kam priti.

Einfressen, *v. n.* u. *r.*, vjesti, vjedati, vgrizniti, zagrizniti (v kaj, se); vom Scheidewasser, zjesti, zjedati; *v. a.*, einen Schimpf, preterpeti, prenesti, pregoltati, požreti, požirati.

Einfrieden, Einfriedigen, *v. a.*, zagraditi, ograditi, ograjati, zavarovati, zagajiti; mit einer Mauer, ozidati, obzidati.

Einfriedigung, die, ograda, ograja.

Einfriedigungsstreit, der, prepir zastran ograde.

Einfrieren, *v. n.*, vmerzniti, zamerzniti, zmerzniti, primerzniti, primerzovati.

Einfrömmeln, sich, *v. r.*, durch Frömmeln sich beliebt machen, prihliniti se, primolitvariti se pri kom, z obnašanjem na videz pobožnim prikupiti se komu.

Einfrüchtig, *adj.*, enoploden.

Einfuchteln, *v. a.*, vtepsti, vtepati komu.

Einfugen, *v. a.*, vverstiti, vdeti, vdjati, vtakniti, vplesti.

Einfügen, *v. a.*, vsaditi, vtakniti, vstaviti, vdelati, skleniti, sklepati; das Ende eines Balkens, (*Ravnik.*), vpetati; *v. r.*, vdati od, udati se, podati se.

Einfuhr, s. **Einfuhr**.

Einfuhr-, in Zstzg., vvozni.

Einführbar, *adj.*, vpeljaven, vpeljiv, kar se da vpeljati.

Einführbarkeit, die, vpeljavnost, vpeljivost.

Einfuhre, die, vvoz, vvožnja, vpeljevanje,; des Getreides, zvažanje, spravljanje žita.

Einführen, *v. a.*, Waare, vvoziti, vvažati, v deželo pripeljati, pripeljevati, voziti; Getreide einführen, zvoziti, voziti, spraviti, spravljati domu; in eine Gesellschaft, pripeljati v družbo, skazati, postaviti pred družbo; *fig.* einen Gefangenen, peljati jetnika v —; einen Dieb, zapreti tatu; einen redend anführen, postaviti, postavljati koga govorečiga, čije besede povedati; einen Gebrauch, postaviti, vpeljati šego, začela se je šega; sie führen neue Wörter ein, jeli so rabiti nove besede; *v. r.*, sich einführen, začeti se, zarediti se, zaploditi se.

Einführer, der, vpeljevavec.

Einfuhrgeschäfte, *pl.*, s. **Einfuhrhandel**.

Einfuhrgut, s. **Einfuhrwaare**.

Einfuhrhandel, der, vvozna kupčija.

Einfuhrpaß, -schein, der, vvozni list.

Einfuhrt, die, vhod, vhodišče, vhodiše.

Einführung, die, vvod, vvodba, začetek, naprava, vpeljava, vpeljevanje; s. auch **Installation**.

Einführungscommission, die, vvodna, vpeljavna komisija.

Einführungsgesetz, das, vvodna postava.

Einführungsverordnung, die, ukaz zastran vpeljave.

Einfuhrverbot, das, prepoved vvožnje.

Einfuhrwaare, die, vvozno blago, roba v deželo pripeljana.

Einfuhrzoll, der, vvoznina, vvozni col*.

Einfüllen, *v. a.*, napolniti, polniti, natočiti, natakati, naliti, nalivati.

Einfüllung, die, polnitev, naliv.

Einfurchen, *v. a.*, zabrazditi, vbrazditi; von der Stirn, nagerbati, zgerbati, zgerbančiti, nabrati, nabirati.

Einfüßig, *adj.*, enonog.

Eingabe, die, vloga, vložba, vložek, podana prošnja, *russ.* prosba.

Eingang, der, vhod; als Gesuch, s. **Eingabe**; das Thor, vrata *pl.*, vhodišče, vhodiše; gleich am Eingange der Stadt, prec iz začetka, na začetku mesta, skraja, skonca; Eingang der Waare, vvoz, vvožnja; soviel als Einleitung, vvod, vpeljava; Introitus bei der heiligen Messe, pristop, začetek; Wirkung auf den Willen, s. **Aufnahme**; Eingang finden, uslišan biti, dobro sprejet biti, obveljati, nach *V.* prostor, mesto najti; das eingegangene Geld, prejeti, skupljeni dnar, skupilo; das Buch hat Eingang gefunden, bukve se rade bero, kupujejo; bei Jemand Eingang finden, smeti k komu, hoditi k njemu; er fand mit seiner Bitte wenig Eingang,

niso dosti marali, gledali na njegovo prošnjo.

Eingängig, *adv.*, säen, cel kraj sejati, enohojno sejati.

Eingangs, *adv.*, v začetku, z začetka; eingangs erwähnt, gori omenjen.

Eingangsgeld, das, vstopnina.

Eingangsgebühr, s. **Einfuhrzoll.**

Eingangsgut, s. **Einfuhrwaare.**

Eingangspforte, die, vrata, vhodišče, vhodiše.

Eingangspreis, der, vstopnina, vhodnina.

Eingangsstation, die, vhodna postaja.

Eingangsthor, das, vhodne vrata.

Eingangszoll, der, s. **Einfuhrzoll.**

Eingealtet, *adj.*, zastarel. zastaran.

Eingebäude, das, s. **Einbau.**

Eingeben, *v. a.*, eine Arznei, dati, dajati zdravilo; das gibt ihm die Habsucht ein, lakomnost ga naganja k temu, na misel prinesti, dobro, slabo misel prinesti, prinašati; vom Geiste, navdihniti, navdihovati, navdihati, vdihniti, vdihovati, vdihati, vliti; eine Klage, vložiti, podati tožbo; ein Zimmer, izročiti sobo; einem Gift eingeben, zavdati, zavdajati komu; einem eingeben, was er reden soll, naučiti koga, kako naj govori.

Eingeber, der, navdajavec, vdihovavec.

Eingebildet, *adj.*, dozdeven, prevzeten, ošaben, napihnjen; eingebildete Krankheit, namišljena od. vmišljena bolezen; s. a. **Einbilden.**

Eingebinde, das, vezilo, darilo (kerstno), *serb.* kumovina, povojnica.

Eingebogen, *adj.*, zvinjen, previnjen, sključen, pripognjen, gerbav, prihuljen; Nase, kriv; s. **Einbiegen.**

Eingeboren, *adj.*, vom Zahlworte ein, edin. edinorojen, *subst.* edinec, edinorojenec; vom *adv.* ein, in einem Lande, Orte geboren, rojen v deželi, v mestu, naš, vlastenec; **Eingeborne**, der, eingeborner Unterthan, rojak, domorodec, deželan; die, rojakinja, domorodka, domača.

Eingebrachte, das, dota, prineseno blago, premoženje; in Rücksicht auf den Mann, priženilo; s. **Einbringen.**

Eingebung, die, navdih, vdih, vdihovanje, poduk, opomin; den Eingebungen seiner Begierden folgen, vdati se željam, iti, kamor ga želje peljajo, delati to, k čemur ga poželenje naganja.

Eingebungsschwärmerei, s. **Magnetismus.**

Eingeburt, die, domorodstvo, rojaštvo, deželanstvo.

Eingeburtsrecht, das, pravica deželanstva, domorodstvo; s. a. **Indigenat.**

Eingedenk, *adj.*, pomljiv, pomnjiv, pomnijoč; eingedenk sein, spomniti se česa, pomniti, pametiti, pametovati, v spominu imeti kaj, ne pozabiti.

Eingedenksam, *adj.*, dobriga spomina, dobro pomnijoč.

Eingefallen, *adj.*, upaden, vpaden, suh, meršav, mleden, shujšan; s. a. **Einfallen.**

Eingefleischt, *adj.*, vtelesen; ein eingefleischter Teufel, hudič v človeški podobi, živ vrag.

Eingehen, *v. n.*, iti, hoditi v, nach *M.* auch vhoditi, vhajati; das geht ihm schwer ein, to mu gre težko v glavo; aus- und eingehen, k komu zahajati, (pogostama biti pri kom); eingehende Waaren, blago s ptujiga, vvozno blago; es sind Briefe eingegangen, pisma so prišle; eine Wette, postaviti, staviti; Vorschlag, Vertrag, Verbindung eingehen, (als *v. a.*), skleniti, sklepati kaj, podati se v kaj, privoliti v kaj, zavezati se; einen Kauf, kupiti; ein Geschäft eingehen, lotiti se česa; in eine Sache näher eingehen, na tanko reč pregledati, preudariti; es ist viel Geld eingegangen, veliko dnarja je prišlo, se je dobilo; dieser Posten ist mir noch nicht eingegangen, ta dolg še ni bil plačan; der Degen geht ein, nach *V.* gre notri; eingehender Winkel, vtegnjen okljuk (*Met.*); eingegangene Briefe, pisma, ki smo (so) jih prejeli; das Tuch gehet ein, sukno se uskoči, se skerči, kerči, *serb.* skupiti se, zbeči se; auch podreti, podirati se, minuti, giniti, pod zlo, na zlo, na slabo iti, pešati; eingehen lassen, opustiti, zapustiti; eine Zeitung, jenja, neha na dan hoditi; von den Blumen, usahniti, usušiti se, zginiti, zveniti; es geht ihm sauer ein, težko ga stane; eine Gewohnheit eingehen lassen, opustiti, zapustiti, zanemariti navado; ich gebe Alles ein, z vsim oder vsega sim zadovoljio; darauf kann ich nicht eingehen, v to ne morem privoliti, *serb.* u. *poln.* pristati na —; auf eine Bedingung eingehen, podvreči se pogoju; das Eingehen einer Sache durch irgend ein Verfahren, dem sie unterzogen wird, d. h. die Verminderung ihrer Ausdehnung, ihres Gewichtes, wird im Slovenischen oft auch durch das, die Verfahrungsweise ausdrückende Zeitwort mit der Vorsatzsilbe n- (nicht v-) gegeben, z. B. beim Nechen, Dreschen, Dorren rc. eingeben, ugrabiti se, umlatiti se, usušiti se itd.

Eingeigen, *v. a.*, durch wiederholte Uebung geigen lernen, ein Stück gut eingeigen, jemanden in den Schlaf geigen, vgosti, zagosti; s. auch **Einfiedeln.**

Eingeisten, **Eingeistern**, s. **Begeistern.**

Eingenommen, *adj.*, biti za kaj, vnet biti, kniiti k čemu, *poln.* uprzedzony (uprediti, von pred); nžgan biti za kaj; s. a. **Einnehmen.**

Eingenommenheit, die, navzetje, zavzetje, nach dem *Poln.* upredba†; s. auch **Vorurtheil.**

Eingerben, *v. a.*, so viel als einprügeln, vtolči, vbiti, vbijati, vtepati.

Eingepfarrte, der, s. **Pfarrkind.**

Eingericht, das, an Schlössern, s. **Besatzung, Einrichten.**

Eingerückte, das, etwas, was man in eine Zeitung hat einrücken lassen, s. **Inserat.**

Eingeschenk, das, sprimnica†; s. auch **Einschenken.**

Eingeschlossenheit, die, zapertija, zapertost, obdanost.

Eingesottene, das, vknhanik.

Eingeschränkt, *adj.*, stisnjen, stesnjen, vtesnjen, sotisin, ograjen, zagrajen, omejen; eingeschränkter Kopf, slaba glava; eingeschränkt sein, auch v tesnobi biti.

Eingeschränktheit, die, stesnjenost, utesnjenost, ograjenost, omejenost.

Eingesessen, s. **Anfassig.**

Eingeständniß, s. **Geständniß.**

Eingestehen, *v. a.*, vdati se od. udati se v kaj, dopupustiti kaj, obstati, povedati, izpovedati; anerkennen, priznati; gesetzt aber nicht eingestanden, postavim, to de, ne poterdim; s. **Gestehen, Einräumen.**

Eingetenfelt, *adj.*, vragov, hudičev, zlodjev.

Eingewebe, das, vtkanina; Episode, vpletek, zahod.

Eingeweide, das und die, drob, drobovina, drobovje, drobje; Gedärme, čeva (čreva), *poln.* wnetrze (notranje), *serb* utroba; in der Brusthöhle, oserčje.

Eingeweidelehre, die, droboslovje†, nauk od drobja.

Eingeweidenerve, der, drobova, (utrobna) čutnica.

Eingeweidewurm, der, (Entozoa), glista.

Eingeweiht, *adj.*, zvoljen, poterjen, posvečen; in eine Sache, znan, domač s čim, v čem; in den Künsten und Wissenschaften, zučen, zurjen, komur je kaj znano; s. auch **Adept.**

Eingewöhnen, *v. a.*, navaditi, naučiti, privaditi koga česa; *v. r.*, sich, navaditi, privaditi se, in U. K. nach dem *Serb.* privikniti (se).

Eingewohnt, *adj.*, vajen, navajen, privajen (na stanovališče, stanovališe).

Eingewurzelt, *adj.*, vkoreninjen, vkorenjen; s. auch **Einwurzeln.**

Eingezogen, *adj.*, pohleven, tih, miren, samoten, odljuden, oddaljen od sveta; ein eingezogenes Leben führen, živeti tiho, samotno, *serb.* samotovati.

Eingezogenheit, die, tihost, tihota, samota.

Eingießen, *v. a.*, hinein, vliti, vlivati, auch vlijati; Klammern mit Blei in den Stein, klampe zaliti, zalivati s svincam v kamen; Wein in die Gläser eingießen, natočiti čaše.

Eingießung, die, vlivanje, vliv, vlitje, zalivanje, zalitje.

Eingittern, *v. a.*, zamrežiti, pomrežiti; s. auch **Vergittern.**

Eingleiten, *v. n.*, vderkniti, zderkniti, vpolznjiti.

Eingliederig, *adj.*, enočlensk, jednočlen.

Eingottslehre, die, nauk od eniga, ediniga Boga.

Eingraben, *v. a.*, zakopati, zakopavati, zagrebsti, nagrebsti, vkopati, vkopavati; einen Acker, skopati, z rovam obdati; eine Schrift in Marmor, in Metall, vdolbsti, včertati, vrezati, vrezovati, vsekati, vsekovati, vdelati, vdelovati; *v. r.*, sich eingraben, zariti se, zakopati se; verschanzen, zakopati se, okopati se.

Eingraviren, s. **Eingraben.**

Eingreifen, *v. n.*, prijeti, prijemati, seči, segati v kaj; die Zähne dieses Rades greifen gut ein, zobje tega kolesa dobro prijemajo, se love, *fig.* segati v—, zaletovati se v, *serb.* zabrazditi; der Leithund greift ein, wenn er mit der Nase am Boden sucht, sledi; in die Rechte eines Andern einen Eingriff thun, seči, segati, zaganjati se, zahajati v tuje pravice; einem in sein Amt, vtikati se, mešati se v službo; hier muß man kräftig eingreifen, tu je treba krepko, ostro ravnati, na noge stopiti.

Eingreifend, *adj.*, krepek, oster, živ.

Eingreifer, der, vsegavec.

Eingreifig, *adj.*, ein eingreifiger Baum, den man mit einer Hand umspannen kann, drevo, ki se more, dá z eno roko obseči, oprijeti, nach *V.* oprijemno drevo.

Eingränzen, s. **Begränzen.**

Eingriff, der, des Kammrades, prijetje, prijemanje; in eine fremde Sache, seganje, zalet, vtikanje v ptujo reč, kratenje tujo pravice; einen gewaltthätigen Eingriff in fremde Rechte begehen, posilno, po sili, silama, s silo napasti tujo lastino, seči, zagnati se v tuje pravice, jih prikrajšati, kratiti; in ein Amt, vtik.

Eingründen, *v. a.*, vstanoviti, vzidati, osnovati v čem; s. auch **Befestigen.**

Eingürteln, **Eingürten**, *v. a.*, opasati, opasovati, prepasati, prepasovati.

Einguß, der, die Handlung, vlivanje, vliv, vlitje; was eingegossen wird, vlitek; dasjenige, in welches ein anderer Körper eingegossen wird, nach *V.* zalitek, *serb.* gerlo.

Eingußgefäß, das, vlivavnica, vlivalo.

Eingußthierchen, s. **Infusorien.**

Einhacken, *v. n.*, vsekati, zasekati, zasekovati v, zapičiti se, pičiti v —; *v. a.*, Fleisch, nasekati meso.

Einhäften, gebräuchlicher **Einheften**, *v. a.*, hinein, pripeti, pripenjati v kaj, vkopčati, zakopčati, všiti v —; ein Buch, sošiti, sošivati; mit etwas, z. B. mit einem Nagel, pripeti, pripenjati s čim, in U. K. auch zaškabiti, (škabica Haftel).

Einhageln, *v. i.*, toča gre skoz, prebija; es hat viele Fenster eingehagelt, toča je veliko oken pobila, potolkla.

Einhägen, *v. a.*, zagraditi, ograditi, pregraditi, graditi, orantati, zarantati, zagajiti.

Einhäckeln, *v. a.*, zapeti, zapenjati, vkopčati, zakopčati; die Katze, der Raubvogel, der Anker häckelt sich ein, *v. r.*, zasaditi, zasajati se.

Einhällig, gebräuchlicher **Einhellig**, *adj.*, enak, edin, enoglasen, edinodušin, ene volje, misli; *adv.*, einhellig denken, enako misliti, ene misli biti, enoglasno, z enim glasam, eniga glasa.

Einhälligkeit, **Einhelligkeit**, die, edinost, enakost, enoglasnost, enodušnost; mit Einhälligkeit, enoglasno.

Einhalt, der, ustav, ustavljenje, ustavlja-

nje, zaderžek, zaderžba, zaderžanje, zaderževanje; Einhalt thun, ustaviti, ustavljati, uderžati, zaderževati, ustanoviti, prepovedati, auch ubraniti, odverniti, konec storiti; seinen Begierden, ukrotiti, krotiti; in der Musik, s. Pause.

Einhalten, *v. a.*, einen Körper, uderžati, uderževati; den Vortrag, deržati, spolniti; Einhalt thun, s. **Einhalt**; bei den Schneidern, napustiti, napušočati, napušati; als *v. r.*, sich einhalten, ostati, ostajati doma; *v. n.*, prenehati, obstati, ustaviti, ustavljati se, stati; Halt ein, stoj, nikar, nehaj; mit der Bezahlung einhalten, odložiti, prideržati plačilo.

Einhammern, *v. a.*, zabiti, zabijati, zatolči s kladvam.

Einhand, der, enorok človek, in U. K. auch knjakec.

Einhandeln, *v. a.*, nakupiti, nakupovati; etwas mit einhandeln, kupiti kaj z drugim vred, vmes; sein ganzes Vermögen einhandeln, vse premoženje zakupčevati; eintauschen, zamenjati.

Einhändig, *adj.*, enorok, enoročin.

Einhändigen, *v. a.*, vročiti, vročati, v roke dati, dajati, zročiti, izročiti, izročevati; das Eingehändigte, vročilo, izročilo, zročilo.

Einhändiger, der, vročivec, zročivec, izročivec.

Einhändigung, die, izročenje, povročba, izročba, izročitev, izročevanje.

Einhändigungsschein, der, vročilni list.

Einhängen, *v. a.*, obesiti, obešati v kaj; eine Thür, Fenster, etwas auf die Angeln, natakniti, natikati; die Ohrgehänge, naušesnice vtakniti, natakniti, natikati, vdeti, vdevati; die Hemmkette, vtakniti; das Dach einhängen, pokriti streho s samimi korci (brez mavte), *mont.* na (po) vervi spustiti v jamo.

Einhängig, *adj.*, enostransk, na eno stran položen, nagnjen; ein einhängiges Dach, Pultdach, klanica.

Einhärten, *v. a.*, sterditi.

Einhaschen, *v. a.*, zasačiti, vloviti.

Einhessen, s. Einhässen.

Einhau, der, vsek, zasek.

Einhauchen, *v. a.*, vdahniti, vdihniti, vdihovati, nach *M.* auch vsapniti; s sapo nase, v se potegniti kaj, navzeti se česar; s. auch Einflößen.

Einhauen, *v. a.*, vsekati, vsekovati, sekati v —, vtesati; ein Thor, eine Thür durch Hauen öffnen, vrata, duri posekati, presekati; in den Feind, (als *v. n.*), udariti na sovražnika, nach dem *Russ.* und auch *Slov.* vsekati se; das Fleisch in das Salz, nasekati, sekati meso za soljenje; jemand (ins Salz) einhauen, očerniti, počerniti, černiti koga pri kom.

Einhauig, *adj.*, enokosen, enokošenj, enoščin, starinsk; einhauige Wiese, senožet, starina, ki ne daje otave.

Einhäufen, *v. a.*, nakupičiti, nagerniti, nasuti, nasipati.

Einhausen, *v. a.*, nastaniti; s. Einquartiren.

Einhäufig, *adj.*, enolupen (*Zal.*).

Einhäusler, der, enodomec.

Einheben, *v. a.*, eine Thür in die Angeln, natakniti, natikati, vdeti, vdevati, obesiti, obešati; die Form einheben bei den Buchdruckern, vdeti, vdevati; eine Gebühr einheben, pobrati, pobirati, jemati davščino, davšino.

Einhebung, die, pobiranje, bira.

Einheften, s. Einhäften.

Einheigen, s. Einhägen.

Einheilen, *v. n.*, vceliti se, zarasti se, zarašćati se, zarašati se; die Kugel ist eingeheilt, oblica se je z rano vrasla.

Einheimen, *v. a.*, in seine Heimath bringen, vdomoviti, vdomačiti; *v. n.*, sich angewöhnen, privaditi se, privikniti se; einheimisch werden, udomačiti se, podomačiti se.

Einheimisch, *adj.*, domač, tukejšen, tu rojen, iz naše dežele, nach *M.* domanj.

Einheimsen, *v. a.*, den Weizen in die Scheuern, pod streho spraviti, spravljati, zvoziti, voziti, vzeti.

Einheirathen, *v. n.*, u. *r.*, vom Manne, priženiti se, oženiti se; von Frauen, primožiti se.

Einheit, die, die Eigenschaft, da ein Ding, eins ist, enota, edinost, edinstvo; ein Ding selbst, das eins ist, edinka, enklja, edinklja.

Einheitlich, *adj.*, edin, edinstven.

Einheitlichkeit, die, edinost.

Einheitsbegriff, der, zapopadek enosti, enote, edinstva.

Einheitsvoll, *adj.*, popolnama edin, zedinjen.

Einheizen, *v. a.*, zakuriti, kuriti, (n. p. v peči); stark, zapaliti, zanctiti, razbeliti (n. p. peč); einem einheizen, zasoliti jo komu.

Einheizer, der, kurivec; bei Schmelzhütten, pečnik.

Einheizloch, das, mestoje, istje; s. auch Heizloch.

Einhelfen, *v. n.*, pripomoči, pomagati komu, besede narekovati, šeptati; s. a. Einsagen.

Einhelfer, der, pripomočnik; s. Souffleur.

Einhellig, s. Einhällig.

Einhemmen, *v. n.*, das Rad, zavreti, zavirati, zatvoriti kolo.

Einhemmung, die, zavor, zavertje, zaviranje.

Einhenkelig, *adj.*, enoročin.

Einhenken, s. Einhängen.

Einher, *adv.*, sem; jetzt nur in Verbindung mehrerer Zeitwörter, wo es eine, meist feierliche Bewegung bezeichnet, aber im Slovenischen ohne Umschreibung nicht wohl gegeben werden kann; im *Poln.* dient hierzu das Wörtchen sobie, z. B. einhergehen, chodzić sobie, analog dem zuweilen auch anwendbaren slov. mi, n. p. mogočno mi stopa.

Einherbsten, *v. a.*, den Wein, brati, tergati.

Einherfahren, *v. n.*, mogočno se voziti; *fig.* auch se nositi.

Einherfliegen, *v. n.*, prileteti, sem leteti.

Einhergehen, s. Einherschreiten.

Einherhinken, *v. n.*, prišantati, sem šantati, krevljati.

Einherhüpfen, *v. n.*, priskakljati, skakljaje se bližati.

Einherkommen, *v. n.*, mogočno se bližati, korakati, stopati.

Einherlenken, *v. n.*, sem zakreniti.

Einherrasseln, *v. n.*, pripopotati, ropotaje iti.

Einherrauschen, *v. n.*, prišumeti, hruti sem.

Einherreiten, *v. n.*, sem jahati, mogočno se bližati, sedeti na konji.

Einherschreiten, *v. n.*, prihajati, iti, hoditi, korakati mogočno.

Einherstolzen, *v. n.*, prišopiriti se.

Einherstürmen, *v. n.*, privihrati, privihariti, kakor vihar se bližati.

Einherziehen, *v. a.*, prihajati.

Einhessen, *v. a.*, bei den Jägern, einen Einschnitt in einen der Hinterläufe machen, und den andern hindurchziehen, um das erlegte Thier, Wild bequem zu tragen, einen Hasen, zajca precepiti.

Einhetzen, *v. a.*, einen Hund, s ščevanjem, ščevanjem naučiti psa loviti, goniti, naučiti, učiti.

Einheucheln, sich, *v. r.*, vhliniti se, prisliniti se komu.

Einhenern, s. Einmiethen.

Einheurathen, s. Einheirathen.

Einhode, der, enomodnik.

Einhodig, *adj.*, enomodin.

Einholen, *v. a.*, einen im Gehen, im Lernen, im Schreiben, doiti, dohajati, dohiteti, in Unterk. auch dostigniti; einen laufenden, fliehenden, ein Schiff, doteči, dotekati; im Reiten, dojahati; einen feierlich in die Stadt, d. i. entgegen gehen, naproti iti; in die Stadt führen, spremljati; soviel als einsammeln, pobrati, pobirati, brati; im Forstwesen einen Wald einholen, soviel als ausmessen, izmériti, primériti, meriti; Stimmen einholen, glasove zbirati; Rath, posvetovati se, oberniti se na koga za svet; Nachricht, naznanilo, na znanje dobiti; das Versäumte, Nachholen; die Bewilligung einholen, prositi, doseči dovoljenje; ein Gutachten einholen, menjenje sprositi, dobiti, priskerbeti si, prositi za —.

Einholung, die, dohod, dotek, dolet, doseg; s. jedoch Einholen.

Einhorn, das, enorog, samorog; der Narval, (Balistes Monodon), enozobec.

Einhornfisch, der, (Monoceros), enorog.

Einhornig, *adj.*, enorog, enorogat.

Einhornkäfer, der, (Scar. Hercules), enorožec.

Einhäsen, den Hasen, v. Einhessen.

Einhotzeln, s. Einschrumpfen.

Einhufig, *adj.*, celokopiten, enokopiten, celih kopit.

Einhüllen, *v. a.*, zagerniti, zagrinjati, zaviti, zavijati, pokriti, pokrivati, odeti, odevati; *v. r.*, sich unter die Decke einhüllen, skriti se, zaviti se pod odejo; s. a. Enthalten.

Einhüllung, die, zavitje, zavijanje, pokrivanje, zagrinjalo.

Einig, *adj.*, einzig, sam, eden, sam eden; einzig und allein, edin in sam; übereinstimmend, zložin, edin; einerlei Meinung, ene misli; einig sein, ene misli biti, vjemati se; ich bin darüber mit mir selbst noch nicht einig, tega še sam nisim prav sklenil, odločil; einig werden, Handels einig, zediniti se, pogoditi se; einig machen, zediniti, ediniti; einig leben, zložno, v edinosti živeti; **Einig**, meist *pl.* **Einige**, *pron.*, nekteri, neki; nur wenige, nekoliko, nekaj; einige Mal, nekterikrat, nekolikokrat, kakikrat; einige Aepfel, nekoliko jabelk; einige Gulden, kak goldinar; einiges Geld, nekaj dnarjev; einige von den Gefangenen, nekteri (izmed) vjetih; auf einige 40 Personen, za kakih 40 oseb; einiges Getreide, nekoliko žita; Einige —, Andere —, eni — drugi, nekteri, nekteri; einiger Maßen, Art, tako rekoč, nekaj, nekako; einige Zeit darauf, za, čez nekaj časa; ohne einigen Schaden, brez kake škode.

Einigen, *v. a.*, zediniti, zedinovati, ediniti; *v. n.*, sich, zediniti, ediniti se; s. Vereinigen.

Einigerlei, *adj.*, nekoliko baž.

Einigkeit, die, edinost, edinstvo, zloga, zložnost, edinodušnost; Friede und Einigkeit, mir in sprava; in Einigkeit leben, zložno živeti.

Einigung, die, edinjenje, zedinjenje; s. a. Vertrag.

Einigungsbuch, das, (Concordien-Buch), mirivne, zlagavne bukve.

Einigungsversuch, der, poskus, nasprotnike zediniti, zedinovanje.

Einimpfen, *v. a.*, vcepiti, cepiti, der Eingeimpfte, cepljenec; die Schutzpocken, staviti koze, vimenice.

Einimpfung, die, cepljenje, stavljenje, vcep.

Einjagen, *v. a.*, vgnati, vganjati, vpoditi, zagnati, zapoditi, poditi v —; einem etwas ins Gedächtniß, vtepsti, vtepati v glavo; einen Hund, d. i. abrichten, na gonjo zučiti; Furcht, Schrecken, spraviti koga v strah, trepet, prestrašiti, ostrašiti, oplašiti; *v. n.*, leteti na konji v (n. p. v mesto).

Einjährig, *adj.*, enoletin, letin, eniga leta, gewöhnlich, jedoch nach den slav. Mundarten weniger richtig, leta star; ein Einjähriger, nach *V.* letnik; ſte, letnica; einjähriger Wein, lansko vino.

Einjochen, *v. a.*, vjarmiti, v jarm vkleniti, vklepati.

Einjucken, *v. a.*, schmutzig machen, umazati, zamazati.

Einkalken, *v. a.*, ein Dach, z apnam zametati, zamavtati, mavtati*, zamazati, ma-

zati z apnom; die Felle bei den Weißgärbern, poapniti.

Einkämmen, *v. a.*, včesati.

Einkammern, *v. a.*, djati, zapreti v kamro.

Einkappen, s. Verkappen.

Einkarren, *v. a.*, auf der Karre, die Feldfrüchte einfahren, na kolih speljati, zvoziti pod streho.

Einkassiren, s. Eincassiren.

Einkasteln, *v. a.*, in eine Küste packen, v skrinjo deti, djati, devati, naterpati.

Einkauen, **Einkäuen**, *v. a.*, vžvečiti, vžvekovati, vbiti, vtepsti (v glavo), dopovedovati komu.

Einkauf, der, kupovanje, skupovanje, pokup, nakup; er versteht sich auf den Einkauf, on zna kupovati; nach dem Einkauf der Waaren begeben wir uns ꝛc., ko nakupimo blaga, pojdemo.

Einkaufbuch, das, kupčijski vpisnik.

Einkaufen, *v. a.*, Waaren, Vorrath, kupiti, kupovati; Alles einkaufen, vse pokupiti; Vieles genug einkaufen, mnogo nakupiti; in eine Gesellschaft jemanden, oder sich, prikupiti, prikupovati koga, se, kupiti pravico; alles Geld aufs Einkaufen verwenden, ves dnar zakupiti; noch einkaufen, prikupiti, dokupiti (k že kupljenimu).

Einkäufer, der, kupovavec; Einkäuferin, kupovavka.

Einkaufsgeld, das, kupščina, kupšina, kupni dnar.

Einkaufspreis, der, kupna cena.

Einkaufszeit, die, kupni čas, kupna doba, dober čas za kupovanje.

Einkehle, die, žleb, korito.

Einkehlen, *v. a.*, vžlebiti, vkorititi, povijon (povcznjen žleb) narediti, napraviti.

Einkehlstein, der, žlebnik.

Einkehr, das Einkehren, ostaja; seine Einkehr nehmen, prenočiti, prenočevati, (eig. übernachten); ostati, ostajati pri kom; in Unterkr. u. *serb.* navratiti se; viele Einkehr haben, imeti mnogo gostov. ljudi, ki v kerčmi ostajajo; das Wirthshaus, gostivnica, kerčma, ostaja, navratilnica.

Einkehren, *v. n.*, zaviti k komu, ostati, ostajati, vstaviti, vstavljati se pri kom, vgostiti se, navratiti se, nastaniti se; ich pflege hier einzukehren, tukaj ostajam, vstavljam se; über Nacht, prenočiti, prenočevati.

Einkehrhaus, das, gostivnica, kerčma, ostajališče, ostajališe, *poln.* dom zajezdny.

Einkeilen, *v a.*, zagozditi, zagozdovati, vgozditi.

Einkellern, *v. a.*, v klet deti, djati, devati.

Einkerben, *v. a.*, zarezati, zarezovati, zarovašiti, djati na rovaš.

Einkerbung, die, rovašenje.

Einkerkern, *v. a.*, zapreti, zapirati, deti, djati, devati v ječo, vječiti, vreči, metati v ječo.

Einketten, *v. a.*, die Kette einhängen und dadurch verschließen, zavoriti, zaverižiti z lancam, z verigami zapreti, zapirati.

Einkeulen, *v. a.*, zakoliti, zabiti, zabijati, vtepsti, vtepati komu kaj.

Einkindschaft, die, poenačenje, enakost otrok (gledé na dedinsko pravico); s. auch Adoption.

Einkitten, *v. a.*, vklejiti, prilepiti, zalepiti, s klejem priterditi v kaj, (*russ.* vmazat zamazkoju).

Einklagen, *v. a.*, iztožiti, iztoževati kaj, tožiti za kaj, s tožbo iztirjati, tirjati kaj.

Einklammern, *v. a.*, ein Wort, djati, devati med dva serpka, okleniti, oklepati, *serb.* metnuti u zaporke.

Einklang, der, zlog, zložnost, sklad, skladnost, edinost, soglasje; im Einklange, vjemaje se s čim, zložno, v edinosti; in Einklang bringen, v edinost pripraviti, uenačiti, zložiti, enakost, edinost narediti med —.

Einklängig, *adj.*, enoglasen, zložin, soglasen, skladen.

Einklappen, *v. a.*, ein Taschenmesser, zapreti, zapirati.

Einklappig, *adj.*, *(bot.)* enoklopen.

Einklassen, *v. a.*, razrediti, razverstiti; s. Classificiren.

Einklanig, *adj.*, enoparkljast, celih parkljev; s. Einhufig.

Einkleben, s. Einkleiben.

Einklecksen, *v. a.*, začečkati, počečkati, načečkati, začerkati.

Einkleiben, *v. a.*, vlepiti, prilepiti.

Einkleiden, *v. a.*, obleči, oblačiti, opraviti; in einen Orden, preobleči, preoblačiti, pomnišiti, obleči v duhovno suknjo; eine Sache gut einkleiden, z lepimi, pristojnimi besedami razložiti, razlagati.

Einkleidung, die, das Einkleiden, oblačenje, oblačitev; womit etwas eingekleidet wird, obleka, preobleka; der Vortrag, olepšava govorjenja, razložba.

Einkleistern, *v. a.*, vkeljiti, vmazati; s. a. Einkleiben.

Einklemmen, *v. a.*, stisniti, stiskati, vškerniti, vklepati, vkleniti, nach dem *Poln.* vkleščiti; stopiti, stopati; eingeklemmter Bruch, vščipnjena, všipnjena kila.

Einklemmung, die, stiska, šaka; s. auch Klemme.

Einklettern, *v. n.*, vplezati, vplaziti se kam, splezati v —.

Einklingen, *v. n.*, vjemati se, vstregati se.

Einklinken, *v. n.*, von der Klinke, zapasti, zapadati; *v. a.*, zapreti, zatvoriti vrata s kljuko; klinke doch ein, zapahni kljuko.

Einklopfen, *v. a.*, vtepsti, vtepati, zatepsti, zatepati v —, zabiti, zabijati, vklepati, razbiti, raztolči (n. p. okno).

Einklotzen, *v. n.*, mit Klotzen einheitzen, zakuriti s panji in kladami, s štori.

Einknallen, *v. n.*, als ein Knall hineindringen, počiti (pokniti), pokati, da se sliši v —.

Einknebeln, *v. a.*, zakavljati, zarajkljati.

Einknechten, *v. a.*, vjarmiti, podjarmiti.

Einknicipen, *v. a.*, vščipniti, všipniti; den Teig, ugnjesti, gnjesti.

Einknoten, *v. a.*, vgnjesti, pognjesti, omesiti, zamesiti.

Einknicken, *v. a.*, zalomiti, nalomiti, prelomiti, premečkati.

Einknien, *v. a.*, vklečati; ein Loch in die Hosen, preklečati hlače.

Einknöpfen, *v. a.*, zapéti, zapénjati, pripéti, pripénjati.

Einknötig, *adj.*, enokolenčast.

Einknüpfen, *v. a.*, zavozlati, zavezati, zadergniti; einem etwas einknüpfen, živo komu naročiti, zaterditi.

Einknüpfung, die, zaderga, zaveza, zadergalja, zadergaljka, zadergulja.

Einkobern, *v. a.*, v koš deti, djati, devati, naložiti, nakladati.

Einkochen, *v. n.*, vermindert, verdicket werden, ukuhati se, uvariti se, povreti (se); *v. a.*, einkochen, eine Sache, ukuhati, kuhati, zavariti, zakuhati; in Vorrath kochen, nakuhati.

Einkoffern, *v. a.*, vložiti, spraviti v skrinjico.

Einkommen, *v. n.*, priti v —; bei dem Gerichte mündlich, prositi za kaj pri sodnii, gosposki; schriftlich, pismeno prositi, prošnjo podati, vložiti, predložiti; mit einer Beschwerde einkommen, pritožiti, pritoževati se čez kaj, tožiti zavolj česa; was kommt (fällt) ihm ein, kaj mu v glavo, v misel pride, pade; hier kann Niemand aus- oder einkommen, tukej ne more nihče ne ven ne noter; es ist heute noch kein Geld eingekommen, danes še ni prišlo nič dnarja (n. p. v dnarnico), danes še nismo nič skupili, potegnili (n. p. v prodajavnici).

Einkommen, das, Einkünfte, dohodki *pl.*, dohodek, prihodek, dohod (in allen slavischen Mundarten), beim Gerichte, spisana prošnja, pismena tožba; von seinem Einkommen leben, iz svojiga, ob svojem živeti.

Einkommensteuer, die, dohodnina, davek od dohodkov.

Einkömmling, der, prihodnik, dohodnik, *russ.* prišlec.

Einkoppeln, *v. a.*, ograditi, zagraditi; s. Einfrieden.

Einkörben, *v. a.*, v jerbas, v locajno, v košaro, v budenj djati, deti, devati; einen Bienenschwarm, ogrebsti, ogrebati, okopati, okopavati roj v košnico.

Einkorn, das, (Monococca), enozerna pira, enozernica.

Einkörnig, *adj.*, enozern.

Einkörpern, *v. a.*, vtelesiti, pridružiti; s. auch Incorporiren.

Einkrachen, *v. n.*, vpočiti, vtrešćiti, vtrešiti.

Einkräftig, *adj.*, enomočin.

Einkräftigkeit, die, enomočnost.

Einkrallen, *v. a.*, vdrapniti, zadrapniti, s kremplji zasekati, prasniti, zapraskati v —.

Einkramen, *v. a.*, kramo zložiti, skladati, spraviti, spravljati (n. p. v krošnjo); mit Kramwaaren zu Grunde gehen, okramariti*, dokramariti, vse svoje zakramariti.

Einkratzen, *v. a.*, z. B. seinen Namen, svoje ime včertati, vkrempati.

Einkreisen, *v. a.*, obkoliti, obstopiti, obdati; das Wild, obhoditi divjačino, zverjad.

Einkriechen, *v. n.*, vlesti, vlaziti, vplaziti se; das Leder kriecht ein, usnje se kerči, stiska, nach *V.* se krači; s. auch Eingehen.

Einkriegen, *v. a.*, prejeti, prejemati, dobiti, dobivati; jemanden im Laufen, vjeti, vjemati, doteči, dotekati.

Einkritzeln, *v. a.*, včečkati, načečkati v.

Einkrümmeln, *v. a.*, vdrobiti, podrobiti, namerviti v —.

Einkrümmen, *v. a.*, vkriviti, zakriviti, vpogniti, vpogibati.

Einkünfte, die, prihodki, dohodki; s. Einkommen; von seinen Einkünften bestreiten, iz svojiga opravljati, terpeti.

Einkürzen, *v. a.*, ukrajšati, okrajšati, krajšati.

Einkutten, *v. a.*, v haljo obleči, oblačiti.

Einkütten, s. Einkitten.

Einladen, *v. a.*, z. B. Waaren, (von *onerare*, laden), vložiti, vkladati, vtovoriti, natovoriti, naložiti, nakladati; einen Bienenschwarm, ogrebsti, ogrebati, vjeti; (von *invitare*, höflich rufen), povabiti, in Unterkr. und *serb.* auch pozvati, zvati na kaj, k čemu; der Eingeladene, povabljenec; die Eingeladene, povabljenka; die einladende Kühle, vabivni, vabijoči (vabeči) hlad; einladend sein, vabiti, prijeten biti.

Einlader, der, skladavec, vabivec, vabnik, povabljivec; Einladerin, vabljivka, vabnica, vabljačica.

Einladung, die, einer Last, vložba, naložba, nakladanje; zu Hochzeiten udgl., vabljenje, povaba, povabilo, vaba, poziv.

Einladungsschreiben, das, vabivno pismo.

Einladungsschrift, s. Einladungsschreiben.

Einlage, die, Handlung, vložba, vložitev, vklada, vkladanje, vklad; was eingelegt ist, vložek; in ein Spiel, stava, stavka; der Einschluß eines Briefes, prilog, priloga, doklada; als Futter, podloga.

Einlagebuch, das, vložnice, vložne bukve.

Einlager, der, s. Quartier; zapor zavolj dolgov.

Einlagern, *v. a.*, s. Einquartiren; die Waaren, spraviti robo.

Einlagsbogen, der, vložni list, vložna pola.

Einlagsschein, der, stavni (loterijski) listek.

Einlagsstück, das, vložek.

Einlagswerth, der, vrednost vložka.

Einländer, der, Inländer, rojak, domači, notranjic, deželan; Einländerin, die, rojakinja, domača, notranjka, deželanka.

Einländisch, Inländisch, *adj.*, domač, rojašk, notranj, iz domače dežele, deželsk.

Einlangen, *v. a.*, eine Schrift, Klage, podati, podajati, predložiti, vložiti; *v. n.*, eintreffen, priti, doiti, prihajati, dohajati, dospeti, prispeti (kam, n. p. pred kako gosposko).

Einlappe, die, Spindellappe bei den Uhrmachern, zapiralo, zatikalo.

Einlaß, der, spust, vpust, vhod; als Erlaubniß, pripust, dopust, pripuščenje, pripušenje; ein kleines Nebenthor, vratica, stranske vratica; er bittet um Einlaß, prosi, da bi ga pustili noter (oder v —, n. p. mesto); der Einlaß findet bis 10 Uhr statt, do desetih se sme noter oder puščajo ljudi noter.

Einlassen, *v. a.*, vpustiti, pustiti, puščati, pušati, spustiti, spuščati, spušati; bei den Schneidern, napustiti; einen Teich, spustiti vode v ribnik; einsenken, vtopiti; versenken, na dno spustiti; das Tuch, namočiti, namakati; ein eingelassener Kopf eines Nagels, licama glava, vtopljena glava; den Boden, napustek; ein Kleid, vjemek, *böhm.* napustiti; *v. r.*, sich in etwas, in einen Handel, podati se, mešati se, pečati se, vtikati se, spuščati, spušati se v kaj, lotiti se česa; in ein Gespräch, pogovor, pomenek začeti; darauf lasse ich mich nicht ein, s tim se ne pečam, v to se ne podam, v to ne morem privoliti; auf solche Frage lasse ich mich nicht ein, na tako vprašanje ne odgovarjam; sich zu tief, zu weit einlassen, predaleč iti, zamotati se; sich mit Jemanden einlassen, družiti se, pajdašiti se, pečati se s kom.

Einlaßgeld, das, vstopnina.

Einlaßkarte, die, vstopni list.

Einlaßklappe, die, (Ventil, Luftklappe), Einlaßstöpsel, dušek, zaklopok, zapirček.

Einlaßpreis, der, vstopnina, vhodnina.

Einlassung, die, vpust, vpuščenje, vpušenje, vpuščanje, vpušanje.

Einlaßzettel, s. **Einlaßkarte.**

Einlauben, *v. a.*, z listjem oviti, ovijati, obdati, obdajati.

Einlauf, der, eines Schiffes, prihod, vhod.

Einlaufen, *v. n.*, noter teči, tekati v —, priteči, zateči se kam, vteči, vtekati; das Wasser lauft ein, priteka voda kam, prihaja, teče (v kaj, noter); anlangen, von Nachrichten, Klagen, priti, dospeti; die eingelaufenen Briefe, prinesene, prejete pisma; das Schiff ist schon eingelaufen, barka je že zavila, je že prišla, priplavala v ladijostajo; das Tuch läuft ein, wenn es naß wird, uskočiti se, krajšati se, s. **Eingehen**; die eingelaufenen Nachrichten, prejete novice.

Einlaugen, *v. a.*, zaluži ti, lužiti, žehtati*, v žehto djati.

Einlaut, s. **Einförmig.**

Einläuten, *v. a.*, das Fest, zvoniti prazniku; die Messe, zvoniti k maši; man hat schon eingeläutet, je že odzvonilo, je že odzvonil, je že zvonil.

Einlauter, s. **Selbstlauter.**

Einlegegabel, die, sklepne vilice.

Einlegelöffel, der, sklepna žlica, nach *V.* zaklepčasta žlica.

Einlegemesser, das, sklepanec, nožičevka, *russ.* skladnji nož.

Einlegen, *v. a.*, vložiti, vlagati, deti, djati, devati, položiti v —; einen Brief einlegen, pismo v pismo vložiti, djati; Arbeit, vloženo (*russ.* nabornoe) delo; die Lanze einlegen, naperiti kopje; Soldaten einlegen in die Stadt, postaviti vojake v mestu za posado; s. auch **Einquartiren**; ein gutes Wort für Jemand einlegen, reči besedo, poprositi, prositi za koga, spregovoriti, govoriti za koga; Lob einlegen, dobiti pohvalo, pohvaljen biti; Ehre einlegen, poslaviti se, dobiti, zaslužiti čast; Schande einlegen, osramotiti se, v sramoto priti, pasti; eine Berufung, prositi viši gosposko za presojo (perve sodbe); ein Messer einlegen, nož zakleniti, zapreti; ein Stück Waaren, zložiti, zviti, skladati; Waaren bei Jemand einlegen, shraniti pri kom; Urkunden zum Protokolle, priložiti, prilagati pisma zapisniku; Protest einlegen, s. **Erheben**; Wein einlegen, djati vino v hram, v klet; Gurken einlegen, djati v kis, vkisliti; Fleisch einlegen, vsoliti meso; Reben einlegen, s. **Ablegen, Absenken**; Geld in Unternehmen einlegen, vtakniti dnar v —; z. B. in Bauten, vtakniti v zidanje, auch zazidati, zazidariti; mit Holz einlegen, vložiti, vlagati, *russ.* nabirati; *v. r.*, sich einlegen, (z. B. Krankheitshalber), vleči se; *mont.* začeti rudo slediti; sich bei Jemand einlegen, vstaviti se, ostati pri kom kakor gost, za gosta.

Einleger, der, vložnik; Messer, nožičevka, britev; s. auch **Ableger.**

Einlegestuhl, der, sklepni, skladni stol.

Einlegung, die, vlog, vklad.

Einlehren, *v. a.*, naučiti, navaditi koga česa.

Einleiben, s. **Einverleiben.**

Einleiern, sich, *v. r.*, vštuliti se (n. p. od kake tuje navade).

Einleimen, *v. a.*, vlepiti, vklejati, vlimati*.

Einleiten, *v. a.*, vpeljati, napeljati; in die Stadt, nasproti iti komu in spremiti ga v mesto; einen Angriff einleiten, pripraviti, pripravljati boj; den Frieden, pripravljati mir; eine Streitsache in's rechtliche Verfahren einleiten, vpotiti, napotiti pravdo na postavno ravnavo, die Kundmachung einer Verordnung einleiten, zdelati, napraviti, da se ukaz razglasi; eine neuerliche Verhandlung in die Hauptsache einleiten, ukazati, narediti, da naj se poglavna reč na novo obravna; ein Gespräch einleiten, začeti govoriti od česa, napeljati besedo na kaj.

Einleiter, der, vvodnik, vpeljavec.

Einleitung, die, vvod, vpeljava; Vorbereitung, priprava, pripravljanje; Einleitung treffen, delati priprave; Einleitung eines Aufsatzes, začetek, vvod; s. a. **Ouverture**; Einleitung zur Rechtswissenschaft, s. **Anleitung**; Einleitung des Strafverfahrens, začetek, napeljava kazenske pravde.

Einleitungspunct, der, načert, osnutek.

Einleitungsspiel, s. **Ouverture.**

Einlenken, *v. n.*, zaverniti se, oberniti se kam, okreniti, mahniti jo (n. p. na desno, na levo); im Reden einlenken, poverniti se, priti k poprejšnjimu govorjenju; poboljšati se, k sebi priti; *v. a.*, jemanden einlenken, napotiti koga, povedati mu pravo pot; ein verrenktes Glied einlenken, vravnati spahnjen ud.

Einlernen, *v. a.*, naučiti se česa, učiti se, iz glave, na pamet.

Einlesebrettchen, das, špritla, *poln.* nasnuwaczka (nasnovačka).

Einlesen, *v. a.*, brati; Wein einlesen, vino ali grozdje brati, tergati; bei Webern, nabirati osnovo, vravnati prejo; einen einlesen, brati komu, da zaspi.

Einleser, der, bravec, tergavec.

Einleuchten, *v. n.*, jasno, očitno biti; diese Gründe wollten ihm nicht einleuchten, ti vzroki, nagibi, nagibljeji mu niso hotli v glavo, ga niso mogli prepričati, ni jih hotel razumeti; das ist einleuchtend, očitno, jasno je.

Einlieben, sich, *v. r.*, priljubiti se komu.

Einliefern, *v. a.*, izročiti, poslati, pošiljati, pripeljati, k, (n. p. k sodniku), auch oddati, odpraviti pred —.

Einlieferung, die, poslatev, izročitev, pripeljava.

Einliegen, *v. n.*, bei einem, bivati, stanovati pri kom.

Einlieger, der, gostač, gost; s. a. **Häusler.**

Einling, der, edinec.

Einlippig, *adj.*, enoustničast.

Einlispeln, *v. a.*, všeptati, zašeptati komu kaj na uho; pokazati komu, podučiti koga na tihem.

Einloben, *v. a.*, vhvaliti komu kaj.

Einlochen, *v. a.*, zaluknjati, lukno narediti na čem.

Einlocken, *v. a.*, privabiti, vabiti v —.

Einlöffeln, *v. a.*, na žlici, po žlici dajati (n. p. bolnimu zdravila).

Einlogiren, *v. a.*, nastaniti; *v. r.*, nastaniti se.

Einlöschen, *v. a.*, nagasiti (n. p. apna za vprihodnje).

Einlösen, *v. a.*, ein Pfand, rešiti, odkupiti ali izkupiti zastavo; Wechsel, splačati, plačati, plačevati; einwechseln, zamenjati, nazaj vzeti (od ljudi), nazaj potegniti n. p. bankovce; sein Versprechen, s. **Lösen.**

Einlösung, die, odkup, izkup, rešitev, zamenja.

Einlösungspreis, der, izkupščina, izkupšina, odkupnina.

Einlösungsschein, der, odkupni, zamenjevavni list.

Einlösungswaare, die, odkupno blago.

Einlöthen, *v. a.*, vvariti, privariti, zalotati, vlotati*.

Einludeln, *v. a.*, podprašiti top, vsuti smodnika v —.

Einlügen, *v. a.*, einem etwas, toliko komu lagati, da verjame, vlagati komu; *v. r.*, sich einlügen, vlagati se.

Einlullen, *v. a.*, vluljati koga.

Einmachen, *v. a.*, deti, djati, devati v —, vdeti, vdjati, vdevati, vložiti; einwickeln, zaviti, oviti, zamotati v; Früchte, nastaviti, vložiti, vkuhati, v cukru kuhati; Fleisch, vsoliti; den Teig einmachen, zamesiti, vmesiti, mesiti; Kalk, priliti vode v apno.

Einmagaziniren, *v. a.*, djati v zalogo, v sklad.

Einmähdig, s. **Einhänig.**

Einmahlen, *v. a.*, namleti, mleti; sich einmahlen, *v. r.*, umleti, umiljati se.

Einmahnen, *v. a.*, die Schulden einmahnen, dolg tirjati, tirjati (dolžnika ali opominjati ga, da naj plača).

Einmahner, der, opominjavec, opominjač, tirjavec.

Einmahnung, die, opomin, tirjanje, opominjanje.

Einmal, ein Mal, *adv.*, enkrat, en pot, en bart*, (vom Deutschen eine Fahrt, *cfr.* eno rajžo); einmal eins ist eins, enkrat ena je ena; einmal für allemal, enkrat oder zdaj za vselej; auf einmal, mit einem Mal, na enkrat, v en mah, ta hip; sie kamen auf einmal, prišli so skup oder h krati oder vsi na enkrat; einmal ist keinmal, enkrat ali pa nobenkrat, (to je vse eno); er will es einmal so haben, tako hoče imeti, pa je; ich habe es einmal nicht gesehen, še vidil nisim tega; er wollte mich nicht einmal eines Blickes würdigen, geschweige denn daß er mich anhörete, ne le, da me ni poslušal, še pogledati me ni hotel; kommen sie doch einmal, stopite sem; wenn ich einmal zu dir komme, kdar pridem k tebi; einmal spricht er so, das andere Mal anderes, zdaj ti govori to, zdaj uno oder zdaj eno, zdaj drugo; es war einmal ein König, bil je kralj oder svojo dni, nekdaj oder enkrat je bil kralj; endlich einmal kommen, vender enkrat priti; denket einmal, was er gethan hat, pomislite vender, kaj je storil; man lebt nur einmal, človek živi le, samo enkrat; mehr als einmal, večkrat, pogostama; auf einmal austrinken, na en dušek; einmal über das andere, večkrat, zadrugama, časi ter časi.

Einmaleins, das, puštevanka.

Einmalig, *adj.*, enkraten, jednokraten; nach einmaliger Ansicht urtheilen, soditi po enem pogledu.

Einmännerig, *adj.*, (*bot.*), enomošk.

Einmännig, **Einmännisch**, *adj.*, za eniga človeka, nach *V.* samcov.

Einmarken, *v. a.*, omejiti.

Einmarkten, *v. a.*, kupiti na sejmu.

Einmarsch, der, prihod (vojakov v kako mesto), *russ.* vstupljenje, *poln.* wchod.

Einmarschiren, *v. a.*, priti, prihajati, iti v (kako mesto).

Einmaß, das, umerek, zguba na meri ali pri mérjenji, zamera, *serb.* razmerak.

Einmaster, der, (ladija) enojadrilnica, enojambornica*, brig.

Einmastig, *adj.*, z enim jadrilam, na eno jamboro*.

Einmauern, *v. a.*, eine Inschrift, vzidati, vzidovati; einen Schatz, rc., zazidati, zazidovati; mit einer Mauer umgeben, d. i. einen Raum, obzidati,

Einmehlen, *v. a.* u. *r.*, z moko potresti, se, pobeliti koga, se.

Einmeischen, *v. a.*, opariti, popariti, pariti (slad).

Einmeißeln, *v. a.*, vdolbsti, vdletiti n. p. luknjo v kamen.

Einmelken, *v. a.*, vmolsti, pomolsti, namolsti.

Einmengen, *v. a.*, vmešati v —, zamešati, mešati v —, med —; Mehl zu Brod, umesiti, zamesiti; fremde Wörter in eine Sprache einmengen, mešati, bloditi, kerpati, štuliti, broditi; *v. r.*, sich einmengen, vtikati se, mešati se v, vpletati se, štuliti se kam.

Einmengsel, das, vmés, primes.

Einmessen, *v. a.*, nameriti, meriti (in vsuti ali vliti v kako posodo); mit gleichem Maß einmessen, enako odmérjati; *v. r.*, sich einmessen, umeriti se, zameriti se, pozgubiti se pri meri, *serb.* otići na razmérke.

Einmiethen, *v. a.*, dati v najem; Einen einmiethen, stanovanje najeti, najemati komu; *v. r.*, sich einmiethen, najeti si stan; sich in einen Wald einmiethen, kupiti si dervaščino, dervašino, nach *V.* prikupiti se v derva.

Einmiethung, die, najem stanovališča, stanovališa.

Einmischen, *v. a.*, vmešati, dobro zamešati, s. auch Einmengen.

Einmischer, der, verächtl., vpletalo.

Einmischung, die, vmeševanje, vpletanje, vtiskanje.

Einmonatlich, *adj.*, enomesečen, eniga mesca.

Einmummen, *v. a.*, zaviti si, zakriti si obraz s čim.

Einmünden, *v. n.*, teči v —, zliti, zlivati se v —.

Einmündung, die, vtok, ustje; bei der Einmündung der Mur in die Drau, tam kjer se Mura zliva, steka v Dravo.

Einmünzen, *v. n.*, Gold einmünzen, kovati, delati dnar iz zlata; umprägen, prekovati.

Einmustern, s. Enrolliren.

Einmuth, s. Einmüthigkeit.

Einmuthen, *v. r.*, sich bei einer Innung, sprositi, prositi, da ga sprejmejo v srenjo, ech*.

Einmüthig, *adj.*, enodušin, zložin, v edinosti, ene misli in eniga serca.

Einmüthigkeit, die, enomiselnost, enodušnost, zloga, edinost.

Einnageln, *v. a.*, s klincam priterditi, pribiti.

Einnagen, *v. a.*, zagrizniti, vgrizniti v kaj.

Einnähen, *v. a.*, všiti, všivati —, zašiti, zašivati v —; ein Aermel ins Hemd, prišiti rokav; das Kleid ist zu weit, man muß es einnähen, oblačilo je preohlapno, preohvatno, mora se vjeti.

Einnahme, die, Besitznehmung einer Stadt, vzetje, jemanje, osvojitev mesta; Einnahme des Geldes, prejem, prejemek, prejemanje, potegovanje; Einkünfte, dohodki *pl.*; heute hatten wir gute Einnahme, danes smo veliko skupili, prodali; die Einnahme haben, von Schauspielern, igrati komu na korist; die Einnahmen und Ausgaben, s. Ausgabe.

Einnahmebuch, das, dohodkne bukve, vpisnik dohodkov, prejetiga dnarja.

Einnahmspost, die, členek, postavek dohodkov.

Einnahmsrubrik, die, predelek (rubrika) za prihodke; in der Einnahmsrubrik, med dohodki, med prihodki.

Einnahmsquelle, die, izvir dohodkov, dohodki.

Einnahmssumme, die, ves znesek dohodkov.

Einnamig, *adj.*, eniga imena, enoimensk.

Einnässen, *v. a.*, dobro razmočiti.

Einnebeln, *v. a.*, zamegliti, z meglo zakriti.

Einnehmbar, *adj.*, kar se more vzeti, premoči, osvojiti, dobiti.

Einnehmen, *v. a.*, von außen herein, z. B. Segel, Wäsche, pobrati, pobirati; eine Arzenei einnehmen, (v se) vzeti, jemati, vžiti, zavžiti, zavživati; zum Brechen einnehmen, vzeti za bljevanje; von Flüßigkeiten, izpiti, popiti; eine Mahlzeit, povžiti, pojesti; in der Früh, pokositi, kositi; des Mittags, pojužinati, južinati; des Abends, povečérjati, večérjati; Vorwürfe einnehmen, mirno poslušati, mirno sprejeti; eine Klage einnehmen, s. Anhören; einen einnehmen, (k sebi), v hišo vzeti koga; Besatzung einnehmen, dobiti, prejeti posado; Lebensmittel einnehmen, napolniti ladijo z živežem, živeža vzeti, dobiti za ladijo; eine Festung einnehmen, vzeti, jemati, dobiti, premagati, osvojiti, posesti, v svojo oblast dobiti; einen Wald einnehmen, zavzeti, posesti, zajeti; ein Amt, oskerbovati, opravljati; eines Andern Stelle einnehmen, priti, biti namesti koga, nadomestovati koga, zasesti koga mesto; Jeder nahm seinen Platz ein, razposedli so se (vsak na svoje mesto); dieser Wein nimmt den Kopf ein, to vino gre v glavo; Traurigkeit hat mein Herz eingenommen, žalost me je obšla, prevzela; von Vorurtheilen eingenommen, poln napěnih misel, vraž, (kterih se je kdo kje navzel); er ist für das Spiel eingenommen, rad igra; er ist für ihn eingenommen, dober mu je, rad ga ima; er hat ihn für sich eingenommen, priljubil se mu je, priknpil se mu je, prilizniti se, na se vleči; s. auch Anziehen; Geld einnehmen, prejeti, prejemati, dobiti, skupiti; er nimmt viel ein, ima velike dohodke; er hat dafür viel eingenommen, lepo reč (namreč dnarjev) je zato dobil, vlovil; Steuer einnehmen, davek pobrati, pobirati; viel Platz einnehmen, vzeti mnogo prostora; ich habe heute noch nichts eingenommen, danes še nisim nič prodal; sein Kopf ist von Irrlehren eingenommen, navzel se je krivih naukov.

Einnehmend, *adj.*, prijeten, prikupen oder prikupljiv, ljubeznjiv, lep, zal; einnehmende Gestalt, zala podoba, postava; einnehmendes Benehmen, lepo obnašanje; erhaben, lepo, vljudno obnašati se; einnehmende Beredsamkeit, premagujoča zgovornost.

Einnehmer, der, prejemavec, prejemnik; z. B. der Steuer, pobiravec.

Einnehmerposten, der, Einnehmerstelle, die, služba pobiravca.

Einnehmung, s. Einnahme.

Einnesteln, *v. a.*, z vervicami, bucikami priterditi.

Einnetzen, *v. a.*, durch und durch netzen, namočiti, razmočiti, namakati, navlažiti; einsprengen, poškropiti, zmočiti.

Einnicken, *v. n.*, kinkaje z glavo zadremati.

Einniethen, *v. a.*, zanetati.

Einnisten, sich, *v. r.*, vgnjezditi se, zaleči se.

Einnöthigen, *v. a.*, vsiliti, vnuditi (vnoditi) komu kaj, posiliti koga k čemu.

Einöde, die, pustinja, puščava, pušava, samota, samotija, samija.

Einohr, das, enouh.

Einöhrig, *adj.*, enoušesnat, ennušat.

Einölen, *v. a.*, z oljem namazati, mazati.

Einpacken, *v. a.*, Waaren, zlaziti, zlagati, naložiti na voz, nakladati, natovoriti; eulo napraviti, napravljati; *fig.* er mußte einpacken, mogel je molčati, jezik za zobmi deržati.

Einpapieren, *v. a.*, zaviti, zavijati v papir.

Einpappen, *v. a.*, zalepiti, zaklejati, vpopati*.

Einpaschen, s. Einschwärzen.

Einpassen, *v. n.*, es paßt gut ein, dobro se vjema, lovi, sklepa se, vdaje se, auch prileči, prilegati se, priličiti se; s. a. Anpassen, (als *v. a.*, priličiti, priličevati).

Einpassiren, *v. n.*, noter iti, hoditi.

Einpauken, s. Einschlagen.

Einpeitschen, *v. a.*, všibati, vtepsti, vtepati, s šibo naučiti.

Einpelzen, *v. a.*, cepiti v lub; zaviti v kožuh.

Einpersönig, *adj.*, enooseben; ein einpersönliches Gericht, s. Einzelngericht.

Einpfählen, *v. a.*, obkoliti, zabiti kole, kolje; s koljem, s koli ograditi, graditi.

Einpfarren, *v. a.*, vfariti, fari pripisati, prišteti; eingepfarrte Dörfer, vasi ene (iste) fare; die Eingepfarrten, farmani (farani); wohin eingepfarrt sein, biti kam v faro, biti v kako faro.

Einpfeffern, *v. a.*, zapoprati, opoprati, poprati.

Einpfeifen, *v. n.*, žvižgniti, žvižgati v —, cepiti v sverš.

Einpferche, Pferche, die, kozara, ovčara, kravara, konjara itiw.; Schafpferche in den Alpen, tamara.

Einpferchen, *v. a.*, die Schafe, vgnati, zagnati ovce v pleteno zagrado, (nach dem *Serb.* v tor), vtamariti; *fig.* skup stlačiti, stisniti, zbiti.

Einpflanzen, *v. a.*, vsaditi, vsajati, zasaditi, saditi v —; eingepflanzt, vsajen, vrojen, vkoreninjen, vcepljen.

Einpflastern, *v. a.*, einschließen, vtlakati†, nach *V.* olaštrati; einen Stein, vdeti v tlak.

Einpflöcken, *v. a.*, s koli priterditi v čem, spraviti v kaj.

Einpflücken, *v. a.*, Blumen, nabrati, natergati cvetlic v (n. p. jérbašček).

Einpflügen, *v. a.*, den Mist, podorati, podoravati, zaorati, zaoravati; die Raine, zorati, orati.

Einpfropfen, *v. a.*, vcepiti, cepiti (v lub); einstopfen, vtakniti, zatakniti, zamašiti; einen Meiser, matico vdoveu dati.

Einpfündig, *adj.*, eniga funta, ene libre.

Einpfützen, *v. a.*, (*mont.*) Wasser, zajeti, zajemati.

Einpichen, *v. a.*, vsmoliti, zasmoliti, nasmoliti, smoliti.

Einpilgern, *v. n.*, priromati, romati v (kak kraj).

Einpissen, *v. n.*, vseati se, scati v —.

Einplagen, s. Einnöthigen.

Einplappern, **Einplandern**, *v. a.*, nažlobodrati koga, toliko mu žlobodrati, da kaj stori.

Einplumpen, *v. n.*, pljuskniti, pljusniti v —.

Einpochen, s. Einschlagen.

Einpökeln, *v. a.*, vsoliti, nasoliti.

Einposaunen, *v. a.*, zatrobiti, trobiti komu v uho.

Einprägeln, *v. a.*, napražiti.

Einprägen, *v. a.* u. *r.*, vtisniti, vtiskati, zapertiti, vbijati v glavo, vtepsti, v glavo zabiti si, zapomniti; dem Herzen, vtisniti v serce, *serb.* uturiti, upetiti; einem etwas einprägen, nachdrücklichst empfehlen, zaterditi, zakertiti komu kaj, živo naročiti.

Einprasseln, *v. n.*, pokljaje se zverniti.

Einpredigen, *v. a.*, vgovoriti, vgovarjati komu kaj, živo nagovarjati koga na kaj, dopovedovati mu; *v. r.*, sich einpredigen, navaditi se, zuriti se v pridigovanji.

Einpressen, *v. a.*, vtisniti, vlačiti, stisniti, stiskati, djati, devati v tiskavnico; *v. r.*, sich einpressen, einkeilen, zagozditi se.

Einproben, *v. a.*, etwas, skušati, ali pojde v —; *v. r.*, po več skušnjah dobro navaditi se.

Einprügeln, *v. a.*, vtepsti, vtepati, vbiti, vbijati komu kaj (n. p. učenosti s palico).

Einpudern, *v. a.*, oprašiti, prašiti.

Einpumpen, s. Einschlagen, Einprügeln.

Einpuffen, *v. a.*, Wasser in ein Gefäß, napompati, natrombati vode v posodo, vode navleči.

Einpünktig, *adj.*, enopičin.

Einpuppen, sich, *v. r.*, zapresti, zapredati se, vsančiti se.

Einpusten, s. Einblasen.

Einquälen, *v. a.*, vmučiti, s trapenjem primorati, nagnati k čemu; s. a. Einnöthigen.

Einquartiren, *v. a.*, nastaniti, stanovanje, stan dati, dajati, vkvartirati*; *v. r.*, nastaniti se; wo bist du einquartirt, kje si na stanu, kje si s stanam, kje stanuješ; der Einquartirte, nastanjenec.

Einquartirung, die, nastanitev, vkvartirovanje*; wir bekommen heute Einquartirung, danes dobimo vojake (na stan, v hišo, na kvartir).

Einquellen, *v. a.*, namočiti, namakati.

Einquerlen, *v. a.*, ein Ei, vbiti, vtepsti, raztepsti, raztrepati jajce.

Einquetschen, *v. a.*, die Finger, razgnječiti, vgnječiti.

Einräderig, *adj.*, enokolesen, z enim kolesam, na eno kolo.

Einraffen, *v. a.*, pograbiti, grabiti kaj v —.

Einrahmen, *v. a.*, deti, devati v okvir, rom*, okviriti.

Einrammeln, Einrammen, *v. a.*, zatleči, zatolči, zabiti, zabijati, *fig.* razmečkati, razmandrati.

Einrangiren, s. **Einreihen.**

Einrathen, *v. a.*, nasvetovati, svetovati komu kaj.

Einrathen, das, nasvet, svet; auf Einrathen, über Einrathen, po nasvetu, po svetu, po menjenji (na vzroke opertem).

Einrauchen, *v. n.*, es raucht ein, kadi se (n. p. v hišo, dim gre v hišo).

Einräuchern, *v. a.*, das Haus, pokaditi, kaditi po hiši; Kleider, prekaditi, kaditi oblačila; Fleisch einräuchern, nasušiti, navoditi mesa.

Einräumen, *v. a.*, Waaren, blago spraviti, spravljati kam; einem seinen Platz, seine Stelle einräumen, umakniti, umikati se komu s —, prepustiti komu kaj, auch odstopiti; ein Recht einräumen, dati, dajati, spoznati, priznati; einen Satz einräumen, pripustiti, pripuščati, pripušati, dati veljati, dopustiti; den Kläger in den Besitz des Hauses, djati, vpeljati tožnika v posest hiše; erlauben, dovoliti, dopustiti, svobodo dati, pustiti.

Einrauren, s. **Einlispeln.**

Einrechen, *v. a.*, vgrabiti, zgrabiti, grabiti kam.

Einrechnen, *v. a.*, všteti, vštevati, (vrajtati, vračuniti, djati v obrajt).

Einrechnung, die, všteva, prišteva.

Einrede, die, vgovor, ugovor, protigovor; Einrede thun, ugovarjati, in Unterkr. n. *serb.* prigovarjati čemu; *jurid.* Einrede auf die Klage, odgovor; Einrede auf die Klage erstatten, odgovoriti, odgovarjati na tožbo; ohne alle Einrede, brez vsaciga ugovarjanja, ne rekši besedice proti —.

Einreden, *v. a.*, einem etwas, ihn bereden, prigovarjati, nagovarjati koga k čemu, na kaj; Muth einreden, s. **Einsprechen**; er läßt sich nichts einreden, ne da si dopovedati, ne moreš ga pregovoriti, ne prime se ga beseda; *v. n.*, rede ihm nicht ein, ne segaj mu, ne zaletuj se mu v besedo, ne presekuj mu besede, vgovarjati se; widersprechen, nasproti govoriti, prereči, prerekovati; s. a. **Widerreden.**

Einreffen, *v. a.*, die Segel, podviti, podvezati, skrajšati jadra.

Einregistriren, *v. a.*, vpisati v kazalo.

Einregistrirung, die, vpis.

Einregistrirungstaxe, die, vpisnina.

Einregnen, *v. n.*, deži, dežuje noter, dež gre, pada noter, v —.

Einreiben, *v. a.*, eine Salbe in die Haut, vmeti, vmanceati, vtreti; Brot in die Milch, nadrobiti, nameti, vmeti, meti v mleko; etwas mit Oel, natreti, namazati z oljem; Farben einreiben, razmeti, raztreti bárve.

Einreichen, *v. a.*, pomoliti, pomaljati v —; eine Bittschrift einreichen, vložiti, vlagati, podati, podajati (auch *russ.* u. *poln.*), izročiti prošnjo; *v. n.*, das Pferd reicht ein, nach *V.* konj si nastopa.

Einreichung, die, vložba, podaja.

Einreichungsprotokoll, das, vložni vpisnik, zapisnik vlóg, podatkov; als Amt, etwa vložnija.

Einreichungszeit, die, vlaganje, zročevanje, čas, dan podaje, vložbe.

Einreihen, *v. a.*, vverstiti, vverstovati med —; bei Nähterinnen, nabrati, uabirati; bei den Webern, die Fäden einreihen, navleči, navlačevati, nasnovati.

Einreiher, der, vverstovavec.

Einreihig, *adj.*, enoverstin, enoredin.

Einreihung, die, vverstba, vverstenje, vverstovanje.

Einreißen, *v. n.*, das Tuch, Holz reißt ein, zadira se, razdira se; *fig.* von Krankheiten, Mißbräuchen, pridreti, zanesti se, razširiti se, razpasti, razpasnvati se, *serb.* zavladati, *poln.* uzmagać się; dieser Mißbrauch riß stark ein, ta razvada se je vtepla, prijela, se je močno začela; auch razmnožiti, razcimiti, razploditi se, globoko seči, iti, korenino gnati, vkoreniniti se, v navado priti, prihajati; es reißt (in den Beutel) ein, es reißt ins Geld, mošnjo kolje, boli, mnogo stoji; *v. a.*, einen Riß machen, vtergati, natergati, pretergati, predreti; ein Gebäude einreißen, podreti, podirati, razdreti, razvaliti, pasuti; den Zaun einreißen, plot pretergati, podreti.

Einreiten, *v. n.*, in die Stadt, jezditi, jahati, na konji priti, iti v mesto; *v. a.*, eine Thür einreiten, pojezditi, jezdé podreti.

Einrenken, *v. a.*, ein verrenktes Glied einrenken, vravnati, vravnovati, nach dem *Poln.* u. *Russ.* vpraviti, vložiti, vdeti.

Einrennen, *v. n.*, leteti, dirjati v —; *v. a.*, podirjati, dirjáje, leté preverniti, podreti.

Einrichten, *v. a.*, ein Glied, s. **Einrenken**; ordnen, v red djati, dovati, spraviti, vravnati, uravnati, vrediti; ein eingerichtetes Zimmer, soba s pohišjem, z opravo, opravljena soba; anpassen, priličiti, priložno narediti; Gott hat es so eingerichtet, Bog je tako napravil, osnoval, vredil; das Wild einrichten, s. Einstellen; ein Hufeisen, vravnati, zravnati, sich wornach einrichten, napraviti, ravnati se po čem; gemischte Brüche, zdrobke zravnati.

Einrichter, der, vravnovavec, uravnovavec, vredovavec.

Einrichtung, die, vravnava, uravnava, upravljanje, vlaganje; die Einrichtung der Landtafel, vredba, uravnava deželne knjige; Institution, naprava, ustanovitev, naredba; die Einrichtung treffen, narediti, napraviti; Zimmereinrichtung, oprava, pohišje, pohišek.

Einrichtungsstück, das, pohišek, kos pohišja.

Einriegeln, *v. a.*, zapahniti, zapahovati, z zapahom zapreti, zatvoriti; einen einriegeln, zapahniti za kom vrata, da ne more ven.

Einrieseln, *v. n.*, cerljati v —.

Einrissen, s. **Einreffen.**

Einrinnen, *v. n.*, teči, cureti od. cereti v —.

Einriß, der, zadirek; am Holze, zaderka.

Einritt, der, vježa, ježa v-; beim Einritte in die Stadt, ko je prijezdil, ko je jezdil v mesto.

Einritzen, *v. a.*, vrezati, vprasniti, vraziti.

Einröhrig, *adj.*, enoceven.

Einrollen, *v. a.*, zvaliti, v val zviti oder bleß zviti, zvijati.

Einrosten, *v. n.*, vrujaveti, zarujaveti (v čem).

Einrösten, *v. a.*, vpražiti.

Einrückegebühr, s. **Einrückungsgebühr.**

Einrücken, *v. n.* in ein Land, priti, iti, primahati, stopiti v deželo; in die Stelle seines Vorgängers einrücken, pomakniti, pomikati se na stopnjo svojiga prednika, nastopiti; zur Truppe einrücken, priti, iti k armadi; *v. a.*, Jemands Worte einrücken, postaviti, zapisati njegove besede; einwärts rücken, z. B. eine Zeile, primakniti, vmakniti, vmikati; etwas in die Zeitung einrücken, kaj v časnik djati, devati, postaviti, vverstiti, natisniti dati, naznaniti po novicah.

Einrückung, die, prihod, vhod, vverstba.

Einrückungsgebühr, die, natisnina, vverstnina, davek od natisnjenih naznanil.

Einruderig, *adj.*, enoveslin, na eno veslo.

Einrudern, *v. n.*, priveslati, veslati v —.

Einrufen, *v. a.*, sklicati, sklicovati.

Einruhen, s. **Einschlafen.**

Einrühmen, s. **Anrühmen.**

Einrühren, *v. a.*, vmesiti, vmešati; Etwas hinein, vmesiti, razmešati, vtepsti, raztrepati, vbiti, vtleči; Mehl in die Suppe, podmesti, podmetati; eingerührte Eier, everček, nach *V.* vmešane jajca.

Einrunzeln, s. **Einschrumpfen.**

Einrupfen, *v. a.*, naskubsti, skubsti v —.

Einrußen, *v. a.* u. *r.*, osajati, s sajami umazati koga, se.

Einruthig, *adj.*, enoprotin.

Einrütteln, *v. a.*, vtresti, vtresati, stresti v kaj.

Eins, *num.*, s. **Ein**; die Eins, enklja, edinka, enica; eins von beiden, eno izmed obeh; es kommt auf eins hinaus, bode vse eno; mir ist alles eins, meni je vse eno, (*russ.* vse ravno); ich bin mit ihm eins, ene misli sva; Handels eins werden, pogoditi se, dogovoriti se, zmeniti se za kup; darüber werden wir bald eins werden, zastran tega (v tem) se bomo kmali domenili, zedinili, zložili; eins um das andere, verstama, zaporedama; eins ins Andere gerechnet, eno z drugim.

Einsaat, die, vsev, vsevek, posejanje, sejanje.

Einsäckeln, *v. a.*, djati v mošnjo, v žep.

Einsacken, *v. a.*, v žakelj ali vreče vsuti, vsipati, djati, devati.

Einsäen, *v. a.*, vsejati, posejati.

Einsage, s. **Einrede.**

Einsagen, *v. a.*, narekovati, praviti, napovedovati komu; einhelfen, podgovarjati, vrekovati komu.

Einsägen, *v. a.*, zažagati, (*serb.* zapiliti) v kaj.

Einsalben, *v. a.*, pomazati, namazati.

Einsalzen, *v. a.*, posoliti, nasoliti, vsoliti, soliti.

Einsam, *adj.*, sam, samoten, samši; einsam leben, sam, v samoti živeti, *serb.* samotovati, samovati; einsam machen, nach dem *Serb.* osamiti; eine einsame Gegend, samoten kraj, samija; einsame Stunde der Mitternacht, tiha (*serb.* gluha) polnočna ura; ledig, neoženjen, neženjen, samši.

Einsame, der, samotnik, samotnjak, samec; die, samotnica, samica; das, samota, samotnost.

Einsamig, *adj.*, enosemensk.

Einsamkeit, die, samota, samotija, samotnija, samija, samotnost, samšina, nach *V.* edinščina, edinšina, samstvo, nach dem *Poln.* auch odljudnost.

Einsammeln, *v. a.*, pobrati, pobirati, brati; nabrati, nabirati (n. p. sklad); Wein, tergati, brati grojzdje, obrati, obirati tertje; Steuern, brati, nabirati davek; Kenntnisse, priučevati se.

Einsammler, der, nabirač, zbiravec.

Einsammlung, die, branje, nabira.

Einsang, der, samopev.

Einsargen, *v. a.*, djati merliča v trugo mertvaško.

Einsasse, der, zasek.

Einsatz, der, vlaganje, vkladanje; in die Lotterie, stava, stavka; Pfand, zastava; Einsatz von Schachteln, krog škatel, ki gredo ena v drugo; in eine Kasse, vložek, vklad.

Einsatzauge, das, stekleno oko.

Einsatzbecher, der, kupica, čaša vklopnica.

Einsatzschachtel, die, vklopna, vkladna škatla.

Einsatzschüssel, die, vklopna, vkladna skleda.

Einsauen, *v. a.*, osvinjati, posvinjati kaj.

Einsauern, *v. a.*, den Teig, vkvasiti, zakvasiti, kvasiti testo; Gurken udgl., vkisati, nakisati, kisati, nakiseliti, vložiti v kis.

Einsaufen, *v. a.*, polokati, požlempati.
Einsaugeader, die, žila sesavka, sesavna.
Einsaugegefäß, das, posoda sesavnica, sesavna.
Einsaugemittel, das, pilo, serkalo.
Einsaugen, *v. a.*, vsesati, v se sesati kaj, nasesati se česa, piti, serkati, vleči v se; trockene Gegenstände saugen die Nässe ein, suhe reči pijejo, se navzamejo (navzeti se) mokrote; *v. r.*, vpiti se, vsesati se; einsaugend, sesaven, pijoč.
Einsäugen, *v. a.*, einem Vorurtheile einsäugen, zadojiti, napolniti koga s krivimi mislimi.
Einsaugeröhre, die, cev sesavna, sesavka.
Einsäumen, *v. a.*, zarobiti, obrobiti, robiti.
Einsäumung, die, zarobek, rob.
Einsäuseln, *v. a.*, šumljaje, s šumenjem koga k spanju pripraviti, nach *V.* včešikati, *serb.* ušikati.
Einsausen, *v. a.*, zašumeti, šumeti kam.
Einschaben, *v. a.*, nastergati česa v kaj.
Einschachern, *v. a.*, nakupiti.
Einschachteln, *v. a.*, djati, vložiti v škatlo.
Einschaffen, *v. a.*, pripraviti kam, nakupiti, napraviti.
Einschälen, *v. a.*, nalupiti, lupiti.
Einschälig, *adj.*, enolupinsk. ene lupine, z eno lupino.
Einschalten, *v. a.*, vtakniti, vtikati, vložiti med —, vplesti, vpletati, vverstiti, vmes djati, pristaviti; etwas in die Zeitung einschalten, s. Einrücken.
Einschaltung, die, vtik, vpletanje, vverstitev; s. a. Episode.
Einschaltungsgebühr, s. Einrückungsgebühr.
Einschanzen, *v. a.*, okopati, z okopam zavarovati.
Einschärfen, *v. a.*, komu zaterditi, ostro, živo naročiti, na tordo povodati, nach *M.* auch zapretiti, pretiti.
Einscharren, *v. a.*, zakopati, zakopavati, zagrebsti, zagrebati; Geld einscharren, pograbiti, pomesti denarje spred sebe (v mošnjo) in stiskati jih.
Einscharrung, die, zagreb, zakop, zagrebanje.
Einschatten, *v. a.*, zasenčiti, zaseniti, otemniti.
Einschattig, *adj.*, enosenčin.
Einschauen, *v. n.*, gledati v —.
Einschauern, s. Einheizen.
Einschaufeln, *v. a.*, skidati, zmetati na lopati v kak kraj.
Einscheiden, *v. a.*, vtakniti, vtikati, devati v nožnico.
Einschenken, *v. a.*, natočiti, natakati, naliti, nalivati; einem ein Glas Wein, natočiti, naliti komu kupico vina; flaren, reinen Wein einschenken, čisto resnico komu povedati (brez ovinkov), povedati, kaj in kako je; *v. r.*, sich etwas einschenken, nalesti jo, skupiti si jo.
Einscherig, s. Einschürig.
Einscheuern, *v. a.*, das Getreide, spraviti, spravljati na pod, v skedenj, spraviti pod streho, na varno.
Einschichten, *v. a.*, vverstiti.
Einschichtig, *adj.*, enoplastin, enoverstin.
Einschicken, *v. a.*, odpraviti, poslati, pošiljati kam.
Einschieben, *v. a.*, z. B. in den Sack, zmašiti, mašiti kaj v —, vtakniti v —, smukniti s čim v —, vriniti, suniti, pahniti v —; Brot in den Ofen, kruh vsaditi, vsajati v peč; etwas zwischen andere Gegenstände schieben, vtakniti, vriniti vmes, med —; heimlich einschieben, podtakniti, podtikati; ein eingeschobener Knabe, podtaknjenec, podverženec; sich einschieben, *v. r.*, vriniti se, vtuliti se; s. a. Einschalten.
Einschiebsel, das, vmetek, vtikljej, dodatek.
Einschiebung, die, vtik, vriv, vlog.
Einschiebzeichen, das, dva serpka, *serb.* zaporka.
Einschießen, *v. a.*, das Brot, s. Einschieben; mit andern Dingen, vmes vreči, metati; mit Kanonen eine Mauer einschießen, postreliti, razstreliti, prestreliti, s streljanjem razvaliti; ein Gewehr einschießen, poskušati pušo, nach *V.* zastreliti; *v. r.*, sich einschießen, naučiti se, navaditi se streljati; ein Pferd einschießen, navaditi, privaditi konja na strel.
Einschiffen, *v. n.*, ladjati, peljati se, iti v kak kraj; *v. a.*, naložiti, nakladati na ladijo, vladjati, včelniti; *v. r.*, sich einschiffen, oditi, iti, stopiti na ladijo.
Einschiffung, die, nakladanje ladije.
Einschildern, *v. a.*, etwa vmalati, malati v —, nach *Pot.* etwa, v gerb pridati, prideváti.
Einschirren, s. Anschirren.
Einschlabbern, *v. a.*, polokati.
Einschlachten, *v. a.*, Vieh, naklati živine.
Einschlafen, *v. n.*, zaspati; er ist eingeschlafen, zaspal je; er konnte nicht einschlafen, ni mogel zaspati, ni se mu hotlo spati; die Sache ist eingeschlafen, ta reč (zadeva) je umolknila, zaspala, utihnila, von den Gliedern, otrpniti, odreveneti premreti, *russ.* onémétj; vom Fuß, zaspati; sein Fleiß ist bald eingeschlafen, kmali se je unesel, ugnal, kmali je zadremal, se je ulenil; nach der Reihe, pospati (vse po hiši je pospalo).
Einschläferig, *adj.*, za eniga človeka (n. p. postelja, nach *V.* samska postelja).
Einschläfern, *v. a.*, vspati, vspavati, *poln.* uśpić, *serb.* uspavati, ululati.
Einschläferer, der, vspavač.
Einschläferungsmittel, das, etwa vsnilo, vspavalo.
Einschlag, der, vdar, udar, tresk, pok; bei den Webern, votek, vtek; der Einschlag eines Briefes, dodatek, doklada; bei Nähterinnen, podgibek, prigib, n. *V.* podganjeno; s. a. Umschlag; im Wein, prislad, žeplenjenje, poprava, nach *M.* dušek; den Einschlag geben, zakaditi, pripravljati, žepleniti vino; Rathschlag, svet; s. a. Handschlag, Anschlag.

Einschlagen, *v. a.*, zabiti, zabijati, zatolči, zatleči; Nägel, Pfähle, zabiti, zabijati; den Eintrag einschlagen, zavočiti, votek pritkati, vtkati; ein Ei einschlagen, vbiti, vbijati, raztepsti; Tugend und Wissenschaft lassen sich nicht einschlagen, čednost in učenost se ne vtepate, ne vbijate nikomur; einfüllen, deti, djati, devati v —; locker einwickeln, z. B. ein Buch, zaviti, zavijati, zamotati; Bäume in die Erde, deti v, perst, zagrebsti, zagerniti s perstjo; Getreide einschlagen, nasuti, sipati (mérjeno) žito v žaklje; Holz einschlagen, skladati na sežnje, v skladovnice; den Wein einschlagen, zakaditi, kaditi, pripravljati z žeplam; Rüben einschlagen, deti v pesek repo; einen Rock einschlagen, podviti, podganiti, podgibati soknjo; Schweine einschlagen, gnati, goniti v žir; die Fenster einschlagen, pobiti, ubiti, razbiti komu okna, in Kt. auch raztrupiti; dem Fasse den Boden einschlagen, dno izpahniti, izbiti sodu, razdniti sod; einen Zahn, izbiti zob; den Weg einschlagen, vpotiti se, napotiti se, pot voliti, nagniti se, zaviti jo kam, *serb.* udariti kuda; den Weg der Güte einschlagen, poskusiti, poskušati z lepo; einen Brief einschlagen, pismo v drugo pismo djati a. v zavitek deti; einen Bienenschwarm einschlagen, otresti, stresti v panj (z veje); sich den Kopf einschlagen, pobiti se na glavi; Jagdhunde bei Jemand einschlagen, na rejo dati k komu; mit eingeschlagenen Armen, z rokami križem; *v. n.*, schlag ein, sezi v roko, daj roko, mož beseda; der Blitz hat eingeschlagen, oder (als *v. i.*), es hat eingeschlagen, trešćilo, trešilo je. (trešćiti, trešiti, treskati); das schlägt nicht in mein Fach ein, to ne sega, ne gre, ne spada v moje opravilo, to se ne tiče mojega dela, to ni mojiga opravila; *mont.* začeti kopati; nach einem Dache einschlagen, izkopati jazbeca; die Farbe schlägt ein, prebija, nach *V.* noter vdarja, *böhm.* proraziti; die Blattern schlagen ein, vdariti na znotranje dele, skriti se; alles schlägt ihm ein, vse se mu vda, izteče, izide po sreči; s. auch Gelingen, Gerathen; das Obst ist gut eingeschlagen, sadje se je lepo obneslo, je lepo obrodilo.
Einschläger, der, rudokop, kopač, nasipač.
Einschlägig, *adj.*, dotičin, zadeven; die einschlägigen Behörden, zadevne gosposke, t. j. gosposke, pred ktere ta ali una reč gre.
Einschlagseide, die, svila za votek.
Einschleichen, *v. n.*, sich, *v. r.*, vkrasti se, prikrasti se v —, vlesti, lesti v —, podkrasti se v —, pritakniti se; es hat sich ein Mißbrauch eingeschlagen, vtepla se je razvada, zaredila se je malo po malo.
Einschleiern, *v. a.*, zagerniti, zagrinjati, zakriti.
Einschleifen, *v. a.*, vbrusiti, privleči, privlačiti; s. a. Einschnuppeln.
Einschleppen, *v. a.*, privleči, zanesti, vleči, vlačiti v —; s. a. Einschmuggeln.
Einschleudern, *v. a.*, ein Fenster, razbiti okno.
Einschließen, *v. a.*, zakleniti, zaklepati, zapreti, zapirati, (*böhm.*, *poln.* und *russ.* zamknut, zamykat); Geld einschließen, auch deti, djati, devati pod ključ; das Schloß einschließen, zakleniti ključavnico; einen Brief einschließen, deti, djati, vložiti, priložiti pismo (v drugo pismo); die Rechnung liegt im Briefe eingeschlossen, preštev (rajtenga) je v pismu; umgeben, umringen, okleniti, obkoliti, obdati, obstopiti, zajeti; mit einem Zaun einschließen, s. Einhägen; mit einer Mauer, obzidati, obzidovati; ein Wort einschließen, vkleniti, okleniti, oklepati, djati, deti med dva serpka, med oklepa; in den Frieden einschließen, mir raztegniti na koga; ins Gebet einschließen, vzeti, privzeti koga v molitev, moliti (tudi) za koga; in sich einschließen, v sebi imeti, obsegati, zapopadati; *v. n.*, s. Einschnappen.
Einschließlich, *adv.*, s čim vred, vštevši, vštevaje kaj.
Einschließung, die, zapor, zaklep; einer Stadt, obseda, oblega.
Einschließungszeichen, das, oklepek, serpek.
Einschlingen, *v. a.*, s. Einschlucken; zaplesti, zapetljati.
Einschlitzen, *v. a.*, narezati, naparati.
Einschlucken, *v. a.*, požreti, požirati, pogoltati, goltati.
Einschlummern, *v. n.*, zadremati; die Sache ist eingeschlummert, zaspalo, obmolknilo, utihnilo je; er ist sanft eingeschlummert, zaspal je; s. a. Einschläfern.
Einschlüpfen, *v. n.*, šiniti, smukniti v —.
Einschlürfen, *v. a.*, posrebati, srebati, poserkati (v se).
Einschluß, der, s. Einschließung; Einschluß eines Briefes, vdevek, priloga; Parenthese, s. Einschließungszeichen; diese Stadt zählt mit Einschluß der Fremden 10000 Einwohner, v tem mestu prebiva s tujci vred 10000 duš.
Einschlußweise, *adv.*, po prilogi.
Einschmalzen, *v. a.*, omastiti, s tolščo, s tolšo namočiti.
Einschmauchen, s. Einräuchern.
Einschmeicheln, sich, *v. r.*, prilizniti, prilizovati se komu, prikupiti, prikupljati se mu, radovati se, prisliniti se komu, sliniti se okoli koga, vlizati se komu; einschmeichelndes Benehmen, prilizojeno, prilizniivo, prilizovavno obnašanje, *russ.* prilaskatsja.
Einschmeichlich, *adj.*, prilizniven, prilizovaven.
Einschmeißen, *v. a.*, razbutati, raztreskati; s. a. Einschleudern.
Einschmelzen, *v. a.*, raztopiti, stopiti, raztapljati, topiti (zlasti že zdelano železnino, srebernino itd.).
Einschmettern, *v. n.*, trešćiti, trešiti kam; *v. a.*, razbiti, raztrešćiti, raztrešiti.

Einschmieden, *v. a.*, einen Dieb, zakovati, zakovavati, vkovati tatu.
Einschmiegen, sich, *v. r.*, vpogniti se, *serb.* uvreti, uvirati se.
Einschmieren, *v. a.*, namazati, mazati, zamazati v —; ein Schloß einschmieren, pomazati, namazati ključavnico; etwas in ein Buch einschmieren, začečkati, zakacati kaj v bukve; *fig.* einem etwas einschmieren, dobro zatrobiti komu, da mu pojde v glavo.
Einschmuggeln, *v. a.*, skrivaj, po tihotapsko, po kontrabantu* kaj prinesti, nesti v (deželo).
Einschmutzen, *v. a.*, vmazati, zamazati; s. a. **Beschmutzen**.
Einschnallen, *v. a.*, zapeti, zapenjati.
Einschnappen, *v. n.*, zapasti, klopniti.
Einschnarchen, *v. n.*, zasmerčati.
Einschneide, die, (Eisen), krivec.
Einschneiden, *v. a.*, eine Sache, zarezati, zarezovati kaj; hineinschneiden, vrezati, vrezovati; mit einer Hacke, vsekati; Brot, Rüben ꝛc. einschneiden, narezati, narezovati, rezati kruha, repe v kaj; die Sohle einschneiden, urezati in obrezati podplat; ein eingeschnittenes Blatt, narezljan, narezan list; den Weizen einschneiden, požeti, žeti pšenico; mit der Scheere einschneiden, zastriči, vstriči; *v. n.*, der Faden schneidet ein, nit reže; *v. r.*, die Leinwand schneidet sich ein, platno se zareže, se ureže, pri platnu se zareže, *serb.* otide na razstrižke.
Einschneiden, das, vrez, zarez, zarezovanje.
Einschneider, der, vrezovavec, sveder levičnik, enostranec.
Einschneidesäge, die, zarezavka, zarezaljka.
Einschneidig, *adj.*, na eno stran oster, kar ima eno ostrino.
Einschneien, *v. i.*, es schneiet ein, sneg gre v — (noter), mete v —.
Einschnitt, der, zareza, zasek; des Getreides, žetev, žetva; der heurige Einschnitt ist schlecht, letas se je malo naželo, pridelalo, žitna letina je slaba; s. a. **Cäsur**; einen Einschnit habend, prešćipnjen, prešipnjen, vdert.
Einschnittig, s. **Einschürig**.
Einschnittsthier, s. **Insect**.
Einschnitzeln, **Einschnitzen**, *v. a.*, vrezljati, narezljati, rezljati v —.
Einschnupfen, *v. a.*, v nos, (z nosam nase) potegniti; s. a. **Schnupfen**.
Einschnüren, *v. a.*, ein Pack Waaren, povezati, povezovati, vezati; Perlen, nanizati, nizati; *v. r.*, zadergniti, prešćeniti se, prešeniti se.
Einschnurren, s. **Einschrumpfen**.
Einschöpfen, *v. a.*, von Flüßigkeiten, zajeti, zajemati (vode).
Einschränken, *v. a.*, einen Platz, ograditi, graditi, omejiti; ein Wort einschränken, djati, devati med oklepa ali serpka; den Sträfling auf Wasser und Brot einschränken, djati, stisniti na kruh in vodo, ne dati kaznjencu kakor kruha in vode, deržati ga ob kruhu in vodi; ein Recht einschränken, prikratiti, kratiti, krajšati pravico; die Freiheit eines Menschen, utesniti, stesniti, tesniti, *russ.* ograničit; s. a. **Beschränken**; eingeschränkte Gewalt, vtesnjena, stesnjena oblast; eingeschränkter Kopf, slaba glava; eingeschränkt halten, na tesnem, na kratkem deržati, imeti; sich einschränken, *v. r.*, vtesniti, stesniti se, zderževati se; er hat sich auf die Mathematik eingeschränkt, samo z matematiko se je pečal, samo nje se je deržal; man muß sich einschränken, treba je svoje potrebe zmanjšati, na tesnem živeti (*poln.* żyć okragło), z malim se je dovoljevati, moramo kakor moremo.
Einschränkung, die, ograja, omejek, vtesnjava, prikrata, prikrajševanje; mit der Einschränkung, s tem pristavkam, pogojem, to da —.
Einschrauben, *v. a.*, zašravbati*, nach *V.* zavintati, vvintati, *russ.* vvintit; die Daumen, s. **Däumeln**.
Einschrecken, *v. a.*, vstrahovati, koga v strah pripraviti (in s tem primorati, da kaj stori, spije, sne itd.); die Vögel, das Wild, priplašiti, pristrašiti v nastavo.
Einschreib-, in Zsſzg., vpisni.
Einschreibebuch, das, vpisne bukve.
Einschreibegebühr, die, **Einschreibegeld**, das, vpisnina, nach *V.* zapisovavšina.
Einschreiben, *v. a.*, vpisati, vpisovati v kaj, zapisati, zapisovati v —; der Eingeschriebene, zapisanec, vpisanec; sich einschreiben, *v. r.*, vpisati se, zapisati se v kaj, svoje ime kam zapisati.
Einschreiber, der, vpisovavec, zapisovavec.
Einschreiberin, die, zapisovavka.
Einschreibung, die, vpisovanje, zapisovanje, vpisek, zapisek, zapis.
Einschreien, *v. a.*, zakričati, kričati, vekati (komu kaj na uho).
Einschreiten, *v. n.*, stopiti, iti (mogočno in počasno v kak kraj; für einen einschreiten, namestovati koga, delati za koga; interveniren, srednik biti, delo imeti; um einen Dienst einschreiten, kake službe prositi; dienstgemäß einschreiten, po službini dolžnosti poprijeti se dela, delati, službo opraviti.
Einschröpfen, *v. a.*, dem Verbrecher ein Merkmal, vbosti, vtisniti hudodelniku znamnje.
Einschroten, *v. a.*, spustiti, spuščati, spušati, skladati (n. p. sode v —).
Einschrumpfen, *v. n.*, skerčiti, kerčiti se, na kup zlesti, iti, zgerbiti se, zgerbančiti se, gerbančiti se, stisniti se, sferkoiti se, sferličiti se, *russ.* smorščitsja; s. a. **Eingehen** (z. B. vom Tuch); der Beutel ist eingeschrumpft, mošnja se je posušila, shujšala; eingeschrumpft, skerčen, suh in zgerbančen, *serb.* skožuran, smežuran.
Einschub, der, podtik, vtik; da erfolgte der Einschub eines fremden Menschen in die Stelle, vtaknili, vrinili so neznaniga človeka v službo.

Einschüchtern, *v. a.*, ostrašiti, oplašiti koga, preplašiti, v strah pripraviti, pripravljati.
Einschulden, *v. a.*, zadolžiti, dolžin biti kam.
Einschulen, *v. a.*, zučiti, učiti, uriti.
Einschüppen, *v. a.*, nametati, nakidati z lopato v —.
Einschürig, *adj.*, enostrižin, ene strižbe, enkrat strižen; einschürige Wiese, s. **Einhauig**.
Einschürzen, *v. a.*, vdeti, vtakniti (sedlarsko vervico) v iglo.
Einschuß, der, polta, navadnik, žleb, curk, voda na kolo spuščena, spušena v mlinu; s. a. **Einschlag**.
Einschüßeln, *v. a.*, djati v skledo.
Einschustern, *v. a.* u. *n.*, zadegati, zgubiti, gubiti, škodo imeti; er hat eingeschustert, nach *V.* opeharil je; prišel je na zadnjo zarezo; *v. r.*, sich einschustern, s. **Einschmeicheln**, sich.
Einschütteln, *v. a.*, natresti, natresati česa v kaj.
Einschütten, *v. r.*, flüßige Dinge, vliti, vlijati; trockene Dinge, vsuti, vsipati; das Vieh einschütten, živino zapreti, vgnati (v zastavni hlev).
Einschwärmen, *v. a.*, vrojiti se.
Einschwärzen, *v. a.*, očerniti, černiti, zamazati, vmazati; Waaren einschwärzen, s. **Einschmuggeln**; nach *V.* podnesti, podnašati, *poln.* przemycić (premititi), prezekrašć, prezekradać.
Einschwatzen, *v. a.*, vblebetati kaj, z velicim blebetanjem in žlobodranjem k čemu pripraviti koga, nach *M.* včebljati komu kaj.
Einschweben, *v. a.*, vluljati.
Einschwefeln, *v. a.*, ožepliti, z žeplam zakaditi, kaditi.
Einschwemmen, *v. a.*, vplaviti, plaviti, gnati (po vodi) v —.
Einschwenken, *v. n.*, mahniti, okreniti v —.
Einschwimmen, *v. a.*, splavati, plavati v —.
Einschwinden, s. **Einschrumpfen**.
Einschwitzen, *v. a.*, alle Hemden, zaznojiti vse srajce, potiti se, da so vse srajce mokre.
Einsegeln, *v. n.*, jadrati v —, z barko pripeljati se v —.
Einsegnen, *v. a.*, poblagosloviti, blagosloviti (auch *altsl.*), požegnati, žegnati*, (auch *böhm.* u. *poln.* vom *lat.* signare), moliti nad kom (n. p. nad umirajočim); eine Wöchnerin, vpeljati, vpeljevati, voditi v cerkev otročnico, porodnico; einen Geistlichen, Brot und Wein im h. Abendmahle, posvetiti, posvečevati; ein Paar Verlobte, poročiti, poročati, blagosloviti; Kinder, s. **Firmeln**.
Einsegnung, die, blagoslovljenje, žegnanje; einer Wöchnerin, vvod, vpeljevanje; Trauung, poroka, poročanje; Consecrirung, posvetitev, posveče(va)nje.
Einsehen, *v. n.*, in das Buch eines Andern, pogledati, gledati v —; *v. a.*, die Vertheilung der Masse einsehen, pregledati, pregledovati razdelilo, razdelitev; ein Protokoll einsehen, prebrati, prebirati zapisnik; begreifen, razviditi, spoznati, spoznavati, razumeti, zapopasti, spreviditi. *serb.* auch razbrati; ich sehe den Zweck nicht ein, ne vidim, čemu to; ein Einsehen haben, s. a. **Ahnden**.
Einsehend, s. **Einsichtsvoll**.
Einseifen, *v. a.*, namjiliti, mjiliti, nažajfati*, *poln.* namydlić.
Einseitig, *adj.*, enostran, enostransk, od ene strani, z ene strani; eine einseitig errichtete Urkunde, pismo od ene strani narejeno; ein einseitig verbindlicher Vertrag, pogodba eno stran vezavna, za eno stran, za eniga pogodnika vezna oder vezavna; einseitige Geschwister, s. **Einbündig**, **Halbbürtig**; ein einseitiges Urtheil, pristrana, pristranska sodba; einseitiges Wissen, polovično, enostransko, nepopolno znanje; ein einseitiger Mensch, nach *V.* postranšček, postranšek, postranec; an den Schultern, izraščen, izrašen; Aehren, Trauben, enostransk.
Einseitigkeit, die, enostranost, pristranost, nepopolnost.
Einsenden, *v. a.*, poslati, pošiljati; s. a. **Einschicken**.
Einsender, der, pošiljavec.
Einsendung, die, poslatev, poslanje, pošiljanje; bei Einsendung dieser Gegenstände werde ich zugleich berichten, ko te reči pošljem, bom ob enim naznanil, oder wenn es *freq.* ist, pošiljaje te reči, bom ob enim naznanoval.
Einsengen, *v. a.*, ein Zeichen, vžgati, vžigati znamnje.
Einsenken, *v. a.*, den Sarg, spustiti, spuščati, spušati v grob; Reben, s. **Absenken**; bei Färbern, vtopiti, vtapljati, potapljati, vmakati; den Schraubenkopf, vtopiti.
Einser, der, enklja, edinka, edinica.
Einsetzen, *v. a.*, postaviti, staviti, postavljati, auch deti, djati, devati v kaj; einen Dieb einsetzen, zapreti, zapirati tatu, deti, vtakniti, posaditi ga v ječo, v luknjo, *russ.* posadit v tjormu; einen Vogel, deti v tičnik ali kletko; falsche Zähne, Scheiben ins Fenster einsetzen, vstaviti, vložiti, vdeti; Gänse einsetzen, zapreti in pitati; einen Flicken einsetzen, zaplato prišiti; Bäume einsetzen, vsaditi, zasaditi, posaditi, saditi drevesa; Brot einsetzen, s. **Einschieben**; Gold einsetzen, postaviti, staviti (v igri); die Klauen einsetzen, zasaditi, zasajati, zabiti, zabijati, zadreti kremplje; etwas zum Pfande einsetzen, zastaviti, zastavljati, dati na zastavo, *serb.* založiti; sein Leben einsetzen, zastaviti; wer hat dich zum unsern Richter eingesetzt, kdo te je postavil, naredil (za) sodnika med nami; zum Erben einsetzen, postaviti (za) dedića; jemand in ein Amt, postaviti, postavljati v kako službo; einen wieder in sein Eigenthum einsetzen, koga zopet v last djati, lastino povrniti mu; in den vorigen Stand, postaviti v poprejšnji stan; Edelsteine in Gold, vložiti, vlagati, *russ.* vsta-

vit; gründen, einführen, postaviti, vstanoviti od. ustanoviti, napraviti, osnovati; Silber in den Schmelztiegel und ins Feuer, pristaviti. pristavljati; Waaren bei Jemand, shraniti pri kom, prinesti h komu v shrambo; in ein Amt, d. i. installiren, vmestiti, vpeljati, vpeljevati; *v. r.*, sich wo einsetzen, sesti v —, vsesti, vsedati se v —; sich in den Wagen einsetzen, vsesti se, sesti, sedati na voz; von Gewohnheiten, vkoreniniti se.

Einsetzer, der, vstanovnik, postavnik. postavljavec.

Einsetzlöffel, Eintragelöffel, der, žličica. lopatica (steklarska, srebernarska).

Einsetzung, die, postavitev, postavljenje, vsaja, v- od. ustanovitev.

Einsetzungsworte, die, *pl.*, vstanovitne besede, vstanovilo.

Einsicht, die, pogled v —, pregled, razgled; die Einsicht der Originalien, pregled izvirnih pisem ali pervopisov; die Listen liegen zu Jedermanns Einsicht auf, spiski so razpoloženi, da jih more vsakdo pregledati; *fig.* sprevid, sprevidnost, razsodnost, pamet; meiner Einsicht nach, kakor jez to sprevidim, sodim, razumem, po moji previdnosti; er hat wenig Einsicht in die Sache, tega on malo ume, v tem ni kaj zveden, znajden; er ist ein Mann von tiefen Einsichten, on globoko misli, on je jako sprevidin, razumen mož; handle nach deiner besten Einsicht, delaj, kakor naj bolje veš in znaš.

Einsichtig, Einsichtsvoll, *adj.*, sprevidin, razumen, razsoden, zvedin, *serb.* razborit.

Einsichtsnahme, die, pregled, razgled; nach Einsichtsnahme des Protokolls, pregledavši zapisnik, po pregledu zapisnika.

Einsickern, *v. n.*, kapati, kapljati. solziti. cerljati v kaj.

Einsieben, *v. a.*, vsejati, sejati v —.

Einsiedelei, die, puščava. pušava, pustinja, samotija, pustota; s. a. **Einöde**.

Einsiedeln, *v. n.*, v puščavi, pušavi. kakor puščavnik samovati.

Einsieden, *v. n.*, povreti se, ukuhati se; *v. a.*, povreti, povrevati, ukuhati.

Einsiedler, der, puščavnik, pušavnik, samotnik; des Einsiedlers, puščavnikov, pušavnikov; (corvus Eremita), vran klavžar.

Einsiedlerdrossel, die, (Turdus eremiticus), plavi drozeg, plavi kos.

Einsiedlerhütte, die, puščavnikova, pušavnikova hišica, pustinja.

Einsiedlerin, die, puščavnica. pušavnica, samotnica.

Einsiedlerisch, *adj.*, puščavsk, pušavsk, samoten; ein einsiedlerisches Leben führen, živeti samotno, kakor pušavnik.

Einsiedlerkrebs, der, mekuž.

Einsiedlerleben, das, življenje puščavnika. pušavniško, v puščavi, samovanje.

Einsiedlerstand, der, puščavstvo, pušavstvo, puščavniki, pušavniki *pl.*

Einsiegeln, *v. a.*, zapečatiti v kaj.

Einsilber, s. **Einsylber**.

Einsilbig, Einsilbigkeit, s. **Einsylbig, Einsylbigkeit**.

Einsingen, *v. a.*, vspati s prepevanjem; sein Brot einsingen, s petjem prislužiti, pripeti si kruha; sich einsingen, *v. r.*, znriti se v petji.

Einsinken, *v. n.*, in die Tiefe sinken, pogrezniti, pogrezovati se. vdreti. vdirati se, vsesti se, vsaditi, vsajati se; ins Wasser, vtopiti se; eine eingesunkene Stelle, vsad, vdor; vor Schrecken sank sie ein, (od) strahu se je zgrudila, padla na tla; vom überreifen Getreide, skiniti; von Blattern, ocvesti.

Einsitern, s. **Einsickern**.

Einsitten, s. **Einführen**, (eine Sitte).

Einsitzen, *v. n.*, sesti, sedati v kaj; in den Wagen, na voz; man kann nicht immer einsitzen, človek ne more vedno doma sedeti, tičati, čepeti, bivati; eingesessen, s. **Ansässig**; im Arreste, pripert biti. sedeti (v zaperici. luknji).

Einsitzig, *adj.*, za (na) eniga človeka (voz), z enim sedalam.

Einsmals, Einstmals, s. **Einst**.

Einsöhlig, *adj.*, enopodplaten. z enim podplatam.

Einsommern, sich, *v. r.*, privaditi se na leto (poletje).

Einsommerig, *adj.*, enoleten, eniga poletja.

Einspännen, *v. a.*, (bei den Tuchscherern), nach *V.* naložiti, nalagati.

Einspannen, *v. a.*, Pferde, Ochsen, vpreči, vpregati, napreči; von Ochsen auch, vkleniti, vklepati; Leinwand in einen Rahmen, razpeti, napeti, napenjati; den Fluß, nach *V.* napeti, napenjati, stisniti; s. a. **Eindämmen**.

Einspänner, der, ein Wagen, (auch das Pferd), samec, voz z enim konjem, *serb.* taljiga.

Einspännig, *adj.*, enoprežin, samsk; ein einspänniges Fuhrwerk, samec; ein einspänniges Bett, s. **Einschläferig**; einspännig fahren, s samcam voziti. *poln.* jednokonny (enokonj).

Einspeichern, *v. a.*, Getreide, sosuti, nasuti žito v žitnico; Waaren einspeichern, spraviti, spravljati blago.

Einspeien, *v. n.*, pljuniti, pljevati, bljevati v kaj.

Einspelzig, *adj.*, enoplev.

Einsperren, *v. a.*, zapreti, zapirati; einschließen, auch zakleniti, zaklepati, pod ključ djati; einen Wagen, zavreti, zavirati; eine Stadt, s. **Einschließen**; eingesperrt halten, na tesnem imeti. deržati.

Einspielen, sich, *v. r.*, nauöiti se igrati, piskati, trobiti itd.

Einspinnen, *v. a.*, vpresti, vpredati. pripresti kaj v kaj; mit Gespinnst umgeben, zapresti, zapredati; sich einspinnen, *v. r.*, von Raupen, zapresti, zapredati se.

Einsprache, s. **Einrede, Einspruch**.

Einsprechen, *v. a.*, Muth, serčniga delati, serčiti, serce delati, dajati; s. a. **Ermuthigen**; Trost einsprechen, tolažiti koga; *v. n.*,

einem widersprechen, ugovarjati, in Unterkr. u. *serb.* prigovarjati komu, proti, zoper govoriti; bei Jemand einsprechen, oglasiti se pri kom, vstaviti se, navratiti se pri njem.

Einsprecher, der, v- u. ugovorec, ugovarjavec.

Einsprengen, *v. a.*, mit flüßigen Dingen, pokropiti, vkropiti, kropiti, poškropiti, škropiti; mit trockenen, potresti, potresati, poštupati (z moko itd.); mit Salz einsprengen, posoliti. potresti soli na —; eine Thür einsprengen, s. **Einschlagen**; eingesprengte Erzart, Holzart, prišterkan. našterkan, vmešen; *v. n.*, in die Reihe des Feindes, zakaditi se, zagnati se med sovražnike.

Einsprenkeln, s. **Einsprengen**.

Einspringen, *v. n.*, skočiti, skakati v kaj; nach *V.* zaskočiti, zapasti; ein einspringender Winkel, vpadajoč okljuk, nach *V.* vjeti kot, *poln.* kąt wskakujący; *v. a.*, s skokam razbiti, razlomiti, nach *V.* razskočiti, razskakovati.

Einspritzen, *v. a.*, sikniti, sikati v —, vbrizgniti, brizgljati v —, šverkniti, šterkniti, šterkati v —, nach *M.* vderskati, vbzikati, *serb.* auch perskati.

Einspruch, der, vgovor, ugovor, in Unterkr. (u. *serb.*) prigovor, upor, odvernitev, nasprotni odgovor; Einspruch oder Einsprache thun, erheben, ugovarjati, nasproti reči. govoriti, odgovoriti, upreti, upirati se.

Einsprung, der, vskok, skok v —; *waidm.* skakalo. skakališče, skakališe.

Einspünden, *v. a.*, zavešiti. zapiliti, zamašiti.

Einst, *adv.*, nekdaj. nekdi, enkrat; es war einst, njega dni, svoje dni je bilo; ich hoffe ihn einst wieder zu sehen, upam, da ga bom še kdaj vidil, *böhm.* u. *serb.* auch jednom.

Einstellen, *v. a.*, spraviti v hlev (živino).

Einstämmen, *v. a.*, drevo na drugo drevo podreti, da obvisi; s. a. **Einstemmen**.

Einstämmig, *adj.*, enodeblin, eniga debla, iz euiga debla, nach *M.* enosteblen.

Einstampfen, *v. a.*, vtlačiti, tlačiti v —, vphati, sphati v —; mit Füßen, steptati; entzwei stampfen, razteptati. razbiti.

Einstand, der, nastop (službe); das Einstandsrecht, (jus retractus). etwa utezna pravica, pravica uteze, *poln.* prawo wstępu w kupno. prawo odkupu; s. a. **Vorkauf**.

Einstandsgeld, das, plačilo pri nastopu ureda, nastopnina.

Einstandsgerechtigkeit, die, **Einstnndsrecht**, das, s. **Einstand**.

Einstänkern, *v. a.*, zasmraditi. vsmraditi, zasmrajati.

Einstauben, *v. n.*, zaprašiti se.

Einstäuben, *v. a.*, zaprašiti kaj.

Einstechbogen, der, zgledna pola, podmetnjak.

Einstechen, *v. a.*, zabosti, zabadati v —. vbosti, vbadati v —, pahniti, suniti v —; Löcher einstechen, napraviti luknje v čem, v kaj; im Kartenspiele, vbiti, prebiti; bei Schustern, sošiti.

Einstecken, *v. a.*, den Säbel, vtakniti, vtikati, deti v nožnico; einen Dieb einstecken, posaditi, vtakniti, shraniti v ječo. zapreti; etwas einstecken, v žep (aržet) deti, vtakniti; einen Schimpf, požreti, požirati, molčé preterpeti, *serb.* pregoreti pogerdu.

Einstehebogen, der, podmetek.

Einstehen, *v. n.*, in ein Amt, einen Dienst, nastopiti, nastopati službo; in die Miethe einstehen, s. **Einziehen**; ich kann dafür nicht einstehen, nisim porok zato; für etwas einstehen, dober biti. porok biti za kaj; für die Folgen einstehen, odgovarjati, odgovor dati, dajati, odgovoren biti za nasledke; in die Rechte eines Andern, nastopiti, stopiti v pravice; in einem Handel mit einstehen, pristopiti v kupčijo. k kupčii, vdeležiti se je.

Einstehlen, sich, *v. r.*, vkrasti se v kaj, prikrasti se, vmuzniti se skrivaj v —.

Einsteigen, *v. n.*, stopiti v —. priti, iti v —; der Dieb ist zum Fenster eingestiegen, tat je skozi okno stopil, prišel; in den Wagen, stopiti, sesti na voz; sie sind eingestiegen, so že na vozu, v kočii; in einen eingefriedeten Ort, čez stopiti, zlesti, hoditi, laziti, preplaziti se čez ograjo.

Einsteinen, *v. a.*, einen Garten, ograditi vert.

Einstellen, *v. a.*, postaviti. staviti, postavljati, djati, devati v —; Waaren einstellen, shraniti pri kom (kar je neprodaniga blaga); Gänse einstellen, s. **Einsetzen**; ein Pferd, djati v hlev; etwas in die Rechnung, zapisati. postaviti v preštev (obrajt); den Kampf, ustaviti. popustiti boj. od boja prejenjati, prenehati, odstopiti; einen Bau einstellen, ustaviti. ustavljati, prepovedati zidanje; einen Mißbrauch einstellen, odpraviti, odverniti, konec storiti; er hat die Zahlungen eingestellt, nehal je plačevati, izplačevati; ablassen von etwas, odstopiti; vor der Hand einstellen, aufschieben, odložiti, odlagati, odkladati; Arbeit, nehati delati. pustiti delo; Wild einstellen, zajeti, zajemati (z mrežami); unterlassen, opustiti, opušcati. opušati kaj, ne storiti česa; sich einstellen, *v. r.*, erscheinen, priti, prihajati. prikazati, prikazovati se. znajti se; die Gunst erwerben, prikupiti se komu; der Sommer stellt sich ein, poletje prihaja.

Einstellung, die, ustava. ustavljanje, zaderžba.

Einstemmen, *v. a.*, izdolbsti, izdletiti. izkopati; bei den Schlossern, nach *V.* s ključem zabiti, zabijati.

Einsten, Einstens, s. **Einst**.

Einsticken, *v. a.*, nach *V.* všiti, *serb.* uvezti.

Einstieben, s. **Einstäuben**.

Einstig, *adj.*, nekdanj; s. a. **Künftig**.

Einstimmen, *v. n.*, vstrezati se, vjemati. se, zlagati se; einwilligen, privoliti v kaj; in etwas einstimmen, pridružiti se čemu, pridati, pridružiti svoj glas glasu druzih; in der Musik, prikladati, glas pobirati.

Einstimmig, *adj.*, enoglasen, skladen, soglasen; einstimmiger Beschluß, enoglasen sklep; alle sind darin einstimmig, vsi se v tem zlagajo, vjemajo, so ene misli, volje v tem, *poln.* jednozgodny; *adv.*, enoglasno, z enim glasam; s. a. Einhellig.

Einstimmigkeit, s. Einhelligkeit.

Einstöben, *v. a.*, (Leder), krišpati.

Einstöbern, s. Einstäuben.

Einstockig, *adj.*, z enim nadstropjem, petram, *poln.* o jednem pietrze.

Einstopfen, *v. a.*, vtlačiti, tlačiti v —, natlačiti s čim, vgatiti, gatiti v —, zamašiti, zaphati; wacker einstopfen, najesti in napokati ali nabiti se dobro.

Einstören, *v. a.*, ein Wespennest, zmečkati, zmeti.

Einstossen, *v. a.*, zatolči, zatleči, tolči, tleči v —; einen Spieß, zabosti, zabiti, pahniti v —; die Erde einstossen, steptati, vteptati zemljo; die Zähne einstossen, zbiti, pobiti zobe; einen Splitter einstossen, zadreti, zadirati; eine Thür, razbiti, predregniti.

Einstrahlen, *v. n.*, svetiti se kam, v kaj, sijati v kaj.

Einstreichen, *v. a.*, poderzati, derzati v —; Geld einstreichen, potegniti, pograbiti; Kalk in die Fugen einstreichen, zamazati razpokline z apnam; bei den Schlössern, vpiliti, zapiliti.

Einstreiten, *v. a.*, einem etwas, s prepiram koga preveriti, prepričati, da kaj verjame.

Einstreuen, *v. a.*, ein Pulver, natresti, potresti, potresati v kaj, vsuti, vsipati, sipati v kaj; dem Vieh einstreuen, nastlati, nastiljati živini; Verse, Bemerkungen ꝛc., in eine Rede, vplesti, vpletati, pritikati, mešati, *fig.* vtrositi, vsejati; s. a. Eingeben.

Einstreuung, die, vsip, vsipanje, potresanje, *fig.* podtikanje, obrekovanje, ogovor, lažnjivi izmisliki, očitki.

Einstrich, der, vrez, vsek, zob na ključi.

Einstricken, *v. a.*, vplesti, vpletati; s. a. Verstricken.

Einströmen, *v. n.*, teči, valiti, se v kaj, *fig.* vreti v —, gnati se v kaj.

Einstückeln, **Einstücken**, *v. a.*, bei Schneidern udgl., vstaviti, vstavljati (zaplato, auch *russ.*).

Einstudiren, *v. a.*, naučiti se česa, vaditi, uriti se česa oder v čem.

Einstürmen, *v. n.*, in einen Raum, auf etwas, planiti v —, na kaj, zagnati, gnati se v kaj, zakaditi se, vihrati na kaj, zaleteti, zaletovati se, zapoditi se na —; *v. a.*, raztreščiti, raztrešiti, razbiti, razvaliti, podreti z viharnim naskokam, napadam.

Einsturz, der, vdertje, podertje, podertija, razpad, razrušaj; das Haus droht den Einsturz, hiša se hoče podreti, žuga podreti se; der mittlerweile erfolgte Einsturz der Brücke verhinderte den Uebergang des Feindes über den Fluß, ker se je v tem most poderl, sovražnik ni mogel čez vodo.

Einstürzen, *v. n.*, podreti, podirati se, razpasti, na kup pasti, razvaliti se, sosuti se, razrušiti se, prekucniti se, zverniti se, na tla telebiti; alle stürzten auf ihn ein, vsi se zaženejo vanj, se zapode, zakade se silovito na-nj; wenn die Erde unter dir einstürzen wird, kadar se pogrezne, podsuje zemlja pod teboj; *v. a.*, eine Mauer einstürzen, podreti, podirati, razvaliti, razrušiti zid.

Einstutzen, *v. a.*, einen Baum, mit der Scheere, pristrići, pristrigati; mit der Axt, priseckati, priseckovati; s. a. Abstutzen.

Einstweilen, *adv.*, ta čas, za ta čas, nek čas, kak čas, nach *V.* timčasi; indessen, v tem, med tem, ta čas.

Einstweilig, *adj.*, za ta čas, začasen†; s. a. Interimistisch.

Einsudeln, s. Besudeln.

Einsümpfen, *v. a.*, die Thonerde einsümpfen, von Ziegelbrennern, namočiti, močiti ilovico.

Einsüßen, *v. a.*, razsladiti, sladiti.

Einsylber, der, (beseda) enozložnica, (glas) enozložnik.

Einsylbig, *adj.*, enozložin, eniga zloga, ene slovke; ein einsylbiger Mensch, tih človek, človek (od) malo besedi, malogovoren; einsylbig sein, malo govoriti.

Einsylbigkeit, die, enozložnost; die Einsylbigkeit eines Wortes, kadar ima beseda samo en zlog; von Menschen, tihost, malogovornost.

Eintägig, *adj.*, enodneven, doeven, eniga dne.

Eintagsgeschöpf, das, dnevnica, stvar samo en dan živeca.

Eintagsfliege, die, etwa enodnevnica, vodnica, vodna muha (bri Laserbach).

Eintanzen, *v. a.*, plesajoč, plesaje razbiti, podreti.

Eintaschen, *v. a.*, deti, djati, devati v žep.

Eintauchen, *v. a.*, pomočiti, pomakati v —, vtakniti, vtikati v kako močo.

Eintaucher, der, vmakavec, pomakavec.

Eintauchkessel, der, močivni kotel.

Eintauschen, *v. a.*, zamenjati, zamenjevati reč za reč, menjati, premeniti oder premenjati, nach *M.* vmeniti.

Eintauschung, s. Tausch.

Einteigen, *v. a.*, zamesiti, vmesiti, mesiti; sich einteigen, *v. r.*, zaplesti se, zamotati se v kaj, umazati se.

Eintheeren, *v. a.*, ein Rad, namazati kolo.

Eintheilen, *v. a.*, razdeliti, razdeljevati, deliti; das Geld recht eintheilen, prav ravnati, gospodariti z dnarjem, de ga je za vse potrebno dovelj; v dele ali razrede ločiti.

Eintheilig, *adj.*, enodelin, eniga dela.

Eintheilung, die, razdelitev, razdelilo, delitev.

Eintheilungsglied, das, del, razdelek.

Eintheilungsgrund, der, delilo, razdelitna podstava, delitno vodilo.

Einthörig, *adj.*, enovratin, z enimi vrati.

Einthun, *v. a.*, vdeti, vdjati, deti, djati, devati, položiti, postaviti v kaj; einen Dieb, s. Einstecken; Früchte, spraviti, spravljati (domu, pod streho).

Einthürmen, s. Einsperren.

Eintiefen, *v. a.*, zdolbsti, skopati globino.

Eintönen, s. Einstimmen.

Eintönig, *adj.*, nach dem *Russ.* enoglasen, nach *V.* enodon; s. a. Einförmig.

Eintönigkeit, die, enoglasnost.

Eintonnen, *v. a.*, v bečve deti.

Eintraben, s. Traben.

Eintracht, die, zloga, zložnost, edinost, mirnost, lepa sprava, *russ.* edinodušje, *poln.* zgoda; in Eintracht leben, mirno živeti, lepo med seboj ravnati, živeti.

Einträchtig, *adj.*, zložin; s. Einmüthig.

Einträchtigkeit, die, zložnost.

Eintrachtskirche, die, cérkev zloge.

Eintrag, der, Nachtheil, kvar, škoda, prikrata; Eintrag thun, v škodo, na kvar biti, hoditi, škodo delati, škodovati, prikratiti, kratiti; bei den Webern, s. Einschlag.

Eintragen, *v. a.*, znesti, znositi, nesti, nositi v —, prinesti, prinašati v —; bei den Webern, zavočiti, zavotkati, votkati, vtkati; eine Schuld eintragen, zapisati, zapisovati, vpisati, vpisovati (n. p. v gruntne bukve); eingetragene Forderungen, vpisane, vknjižene† tirjavščine, tirjavšine; Gewinn eintragen, nesti, vreči, dati, dajati.

Einträger, der, vpisovavec.

Einträglich, *adj.*, zdaten, bogat, koristen, kar nosi dobiček; ein einträglicher Handel, dobra kupčija, kupčija z dobičkam, pridobitna; ein einträgliches Amt, služba z dobro ali lepo plačo, tolsta služba.

Eintragung, die, *jur.*, vpis, vpisovanje; in die Grundbücher, vpis v gruntne bukve ali knjige; vknjižba†.

Eintragungsgebühr, die, vpisnina.

Einträuken, *v. a.*, namočiti, razmočiti, močiti kaj; *fig.* einem etwas einträuken, odpiti komu, kakor mu je bil napil, verniti jo komu, z enako mero odmeriti.

Einträufeln, s. Eintröpfeln.

Einräumen, sich, *v. r.*, prepustiti se, vdati se sanjarijam.

Eintreffen, *v. n.*, die Post ist noch nicht eingetroffen, pušta še ni prišla, ni došla, pošte še ni; meine Verhersagung ist eingetroffen, moje prerokovanje se je izšlo, moje besede so se spolnile, doveršile, kar sem prerokoval, to se je zgodilo, uresničilo, *russ.* zbyt sja, (sbylos); übereinstimmen, vjemati se, zlagati se, vezati se s čim, primeren, priličin biti čemu, sterniti, strinjati se, vjemati se, shajati se, *serb.* sodarati se; die Rechnung trifft ein, številba je prav, je v redu; wenn die Bedingung eintrifft, kadar se izpolni pogoj, kadar se uresniči, kar je bilo izgovorjeno.

Eintreiben, *v. a.*, vgnati, vganjati, gnati, goniti v —; Vieh in den Stall eintreiben, živino zgnati, spraviti v hlev; einen Pfahl, einen Keil eintreiben, zabiti, zabijati, vbiti, vbijati, vtepsti, vgnati kol, klin; Schulden eintreiben, potirjati, iztirjati, tirjati, primorati k plačilu, *fig.* vgnati koga v rog (kozji).

Eintreiber, der, tirjavec.

Eintreiblich, s. Einbringlich.

Eintreibung, die, vgon, vganjanje, iztirjevanje (dolgov); pobiranje (n. pr. kake davščine), tirjanje.

Eintreten, *v. n.*, stopiti, iti v —; in ein Amt, stopiti v službo; die Nacht trifft ein, noč se dela, noč nastaja, nastopa, noči se; wenn Regen eintritt, če začne dež (iti); es trat Schweiß, Frösteln ꝛc. ein, bolnik se je jel potiti, se je spotil, bolnika je začelo mraziti, je mraz stresel; wenn der Fall eintreten sollte, ko bi se zgodilo, primerilo, pripetilo, da —; es traten verschiedene Bedenken ein, nastala je marsikaka sumnja; eingetretene Umstände, okoliščine, okolišine, ki so nastopile, ki so se pokazale, prikazale; *v. a.*, die Wurzeln eintreten, vteptati, vgaziti koreniče; Kraut eintreten (in die Wanne), tlačiti zelje; sich einen Nagel in den Fuß eintreten, zabosti si, nach *V.* nastopiti si žebel, žebelj; den Boden eines Fasses eintreten, pohoditi, prehoditi, z nogo razbiti; Schuhe eintreten, pošvertati, pošvedrati, pošlapati; entzweitreten, razteptati.

Eintrichtern, *v. a.*, vliti, vlivati oder vlijati (na lijak); Kenntnisse eingießen, vliti komu pameti, učenosti (da se mu ni treba učiti).

Eintrieb, der, vgon.

Eintrinken, s. Trinken.

Eintritt, der, vstop, vhod; der Mondesfinsterniß, početek, začetek luniniga merknjenja (nicht mraknjenje); beim Eintritt in das Haus bemerkte ich, ko stopim v hišo, vidim; Eintritt der Waare, s. Einfuhr; der Eintritt in ein Amt, nastop službe; beim Eintritte des Frühlings, kadar se prikaže spomlad.

Eintrittsbillet, s. Eintrittskarte.

Eintrittsfähig, *adj.*, kdor more, kdor sme stopiti, iti, hoditi v —.

Eintrittsgebühr, die, Eintrittsgeld, das, vstopnina, vhodnina.

Eintrittskarte, die, Eintrittsschein, der, vstopni, vhodni list.

Eintrittszimmer, das, čakavnica; s. a. Antichambre.

Eintrocknen, *v. n.*, usušiti se, posušiti se.

Eintröpfeln, *v. a.*, po kaplji natočiti, vliti, vlivati, vkapljati, kapljati v —.

Eintropfen, s. Eintröpfeln.

Eintunken, *v. a.*, pomočiti, pomakati; s. a. Eintauchen.

Eintüpfen, *v. n.*, tipniti v —; der Leithund tüpfet ein, pes voha, (ali prav za prav) vohaje se zadova z nosam tal.

Einüben, *v. a. u. r.*, zuriti koga, se, uriti, vaditi.

Einung, s. Vereinigung.

Einverleiben, *v. a.*, vtelesiti, vdružiti,

vdruževati, vtovaršiti, sprejeti, sprejemati v družbo; dem Grundbuche einverleiben, vpisati, vpisovati v gruntne bukve ali knjige, etwa auch vknjižiti†.

Einverleibung, die, vzetje, sprejetje v družbo, pridružba; bücherliche Einverleibung oder Intabulation, vpis v gruntne bukve, vknjižba†.

Einverleibungsbewilligung, die, dovolitev vpisa, vknjižbe.

Einverleibungsclausel, die, vpisni pristavek.

Einverleibungsfähig, *adj.*, vpisljiv, vknjižljiv, kar se more ali sme vpisati v gruntne bukve.

Einverleibungsgesuch, das, prošnja za vpis ali vknjižbo.

Einvernehmen, *v. a.*, zaslišati, izprašati, izpraševati koga.

Einvernehmen, das, zasliševanje, izpraševanje; s. a. **Verhör**; mit jemanden im Einvernehmen sein, biti v dogovoru s kom, zmenjen biti s kom; s. a. **Einverständniß**.

Einverstand, s. **Einverständniß**.

Einverstanden sein, s. **Einverstehen**.

Einverständigen, *v. a.*, zložiti, spraviti (n. p. dva nasprotnika).

Einverständlich, *adj.* u. *adv.*, zmenjen, po dogovoru, po zmeni.

Einverständniß, das, dogovor, zmena, spogovor; ein gutes Einverständniß, zloga, soglasje; sich ins Einverständniß oder Einvernehmen setzen mit Jemand, dogovoriti se, zmeniti se s kom zastran česa.

Einverstehen, sich, *v. r.*, mit Jemand, pogovoriti se, dogovoriti se, zmeniti se, porazumeti se s kom zastran česa, spogovoriti, spogovarjati se; einverstanden sein, ene misli biti, privoliti v kaj, za ljubo vzeti kaj, *serb.* pristati na —.

Einverwachsen, *v. n.*, vrasti se v kaj, zrasti se s čim.

Einvettern, sich, *v. r.*, požlahtiti se.

Einvieren, *v. a.*, včetiriti.

Einwachsen, *v. n.*, vrasti, vraščati, vrašati (se), prirasti, vkoreniniti se.

Einwächsig, *adj.*, enosteblen, enorašč, enoraš.

Einwackeln, *v. a.*, vgugati, zgugati na kup.

Einwage, die, uvaga, zavaga, zguba pri vaganji.

Einwägen, *v. a.*, in ein Gefäß, odvagati, vagati v posodo; sich einwägen, *v. r.*, uvagati se, zavagati se, razvagati se.

Einwährung, die, usuša žita.

Einwalken, *v. a.*, uvaljati, vvaljati, umeti, vmeti; *v. r.*, umeti se.

Einwalzen, *v. a.*, den Weizen, povleči z valejem, veršiti.

Einwälzen, *v. a.*, zavaliti, valiti v —; razvaliti.

Einwand, der, s. **Einwendung**; ein leerer Einwand, prazen izgovor.

Einwanderer, der, prihodnik iz tuje dežele, priselnik, vselnik.

Einwandern, *v. n.*, priti, prihajati iz kake tuje dežele, vseliti se, naseliti se.

Einwanderung, die, prihod iz tujiga, vselitev, naselba.

Einwarten, s. **Erwarten**.

Einwärts, *adv.*, vnoter, navnoter, k sebi; einwärts biegen, vkriviti, vključiti, vpogniti; einwärts gebogen, vključen; einwärts gehen, krivo, z vkrivljenimi, vpognjenimi nogami hoditi.

Einwärtskehrung, die, der Augenlieder, podvitje trepavnic.

Einwaschen, *v. a.*, zaprati.

Einwässern, *v. a.*, namočiti, namakati, močiti v vodi; Malz einwässern, zaliti slad.

Einwässerung, die, namaka, močitev.

Einweben, *v. a.*, vtkati, pritknti, *fig.* vplesti, vpletati.

Einwechseln, *v. a.*, zmenjati, menjati; sich Gold einwechseln, zamenjati druziga dnarja za zlato; neue Säulen einwechseln, premenjati.

Einwehen, *v. a.*, popihati, pihaje podreti, podirati, zverniti.

Einweichen, *v. a.*, z. B. eine Brotrinde einweichen, razmočiti, razmakati, močiti, namočiti, namakati.

Einweichen, das, močitev, namakanje.

Einweicher, der, močivec.

Einweihen, *v. a.*, posvetiti, posvečevati, blagosloviti, požegnati, žegnati*; in ein Geheimniß einweihen, povedati, zročiti, razodeti komu skrivnost; ein Kleid einweihen, pervikrat obleči; s. a. **Einsegnen**.

Einweihung, die, posveta, posvečevanje.

Einweihungsfeier, die, posvečevanje, posvečevavno obhajanje.

Einweihungstag, der, dan posvečevanja.

Einweilen, s. **Langweilen**.

Einweisen, *v. a.*, vpotiti, napotiti koga kam; in ein Amt einweisen, vpeljati, vvoditi.

Einweisung, die, vvod.

Einwelken, *v. n.*, usahniti, sahniti, zveneti, veniti; *v. a.*, s. **Eindörren**.

Einwenden, *v. a.*, ugovoriti, ugovarjati, nasproti zaverniti, reči, povedati, odgovoriti, govoriti, zavirati, veriti se; ich habe dagegen nichts einzuwenden, zoper to, proti temu nimam nič, zoper to nisim; excipiren, braniti se, ugovarjati.

Einwendung, die, ugovor, in Unterfr. und *serb.* prigovor, nach *V.* zavor; er machte Einwendungen, ugovarjal je, nasproti je govoril, je očital to in uno, nad tem in unim se je ustavljal, veril se je; Exception, ugovor, branilo; Einwendung der nicht empfangenen Valuta, izgovor neprejete (oder da ni prejel) vrednosti; ohne Einwendung des Gegentheils, ako nasprotnik ne ugovarja, ako se nasprotnik s tem ne brani, ne izgovarja, ne zagovarja; Beschwerde, pritožba; die gegnerische Einwendung des unzuständigen Gerichtsstandes kann nicht stichhältig sein, nasprotnikov ugovor, da tajsodnija ni oblastna, pristojna, ne more veljati.

Einwerfen, *v. a.*, vreči, metati, lučati v kaj; ein Fenster einwerfen, razbiti, razbijati okno; einen Aermel einwerfen, skakama šivati, nach *V.* po zajčje zašiti, šivati (auch *böhm.*); Einwürfe machen, zaverniti, zavračati, v besedo skočiti; s. **Einwenden**.

Einwetzen, *v. a.*, vbrusiti, zabrusiti.

Einwichsen, *v. a.*, navoščiti, navošiti; sich die Haare einwichsen, namazati lase.

Einwickeln, *v. a.*, zaviti, zavijati; ein Kind einwickeln, poviti, povijati otroče; *v. r.*, sich einwickeln, zaviti se, zamotati, zamotavati se.

Einwickelung, die, zavoj, povoj.

Einwiegen, *v. a.*, s. **Einwägen**; ein Kind, vzibati, vljuljati.

Einwilligen, *v. n.*, privoliti v kaj, *serb.* pristati na što.

Einwilligung, die, privolitev, privoljenje; seine Einwilligung zu etwas geben, privoliti v (na) kaj.

Einwindeln, *v. a.*, ein Kind, poviti, povijati (v peljnice).

Einwinden, *v. a.*, vmotati; s. a. **Einwickeln**.

Einwintern, *v. a.*, dozimiti, ohraniti do zime, prezimiti; *v. n.* od. *r.*, navaditi se zime; *v. i.*, es wintert ein, zima se dela, se približuje.

Einwirken, *v. a.*, in das Zeug, vtkati, vdelati, vplesti na mašini; *v. n.*, auf etwas einwirken, moč imeti do česa, delati, tvarjati, nach dem *Russ.* dejstvovati na kaj; wohlthätig auf etwas einwirken, pospešiti kaj, pripomoči k čemu.

Einwirkung, die, delanje, vtok, nach *M.* včin, *russ.* dejstvovanije.

Einwirren, *v. a.*, zamežljati, shomatati; *v. r.*, zamotati, zaplesti se (v kaj).

Einwischen, s. **Erwischen**, **Einhuschen**.

Einwittern, *v. a.*, (im Bergbaue), vetriti.

Einwöchig, *adj.*, enotedinj, eniga tedna.

Einwohnen, *v. n.*, stanovati, prebivati v kakim kraji; die ihm einwohnende Fertigkeit, ročnost, ki jo ima v teh rečeh, njegova urnost v tem; sich einwohnen, *v. r.*, vdomačiti se.

Einwohner, der, stanovavec, prebivavec, *serb.* stanovnik, *russ.* žitelj; der Einwohner einer Stadt, meščan, mestnjan, mestničan; der Stadt Laibach, Klagenfurt, uff., Ljubljančan, Celovčan; der Einwohner einer Insel, otočan; alle Einwohner dieses Dorfes, vsi ljudje te vasi.

Einwohnerin, die, stanovavka, prebivavka; einer Stadt, meščanka, mestnjanka uff.

Einwohnerschaft, die, prebivavci, stanovavci, ljudje.

Einwölben, *v. a.*, obokati, vzidati v obok.

Einwölken, *v. a.*, zaviti, zagerniti v oblak.

Einwollen, *v. n.*, das will mir nicht ein, to mi neče v glavo, ta mi ne gre v glavo.

Einwörtlich, *adj.*, enobeseden.

Einwuchern, *v. n.*, razhobotati se, razcimiti se, razpasti se.

Einwühlen, *v. a.*, vriti, riti v —; sich einwühlen, *v. r.*, zariti, zarivati se.

Einwurf, Einwürfe machen, s. **Einwendung**.

Einwürgen, *v. r.*, žreti, goltati.

Einwurzeln, *v. n.*, vkoreniti se, zakoreniti se, vkoreniniti oder vkoreničiti se; ein eingewurzeltes Uebel, stara, zastarana bolezen; wie eingewurzelt da stehen, ostermeti, odreveneti, osupniti; stati, kakor bi imel vkopane noge, kakor panj, štor, kakor zid, steber, *serb.* zapanjiti se.

Einwürzen, *v. a.*, začiniti.

Einzacken, *v. a.*, eingezacktes Blatt, narezkan, narezljan, zobat list.

Einzahl, die, onojnik, enojno, edino število.

Einzahlen, *v. a.*, plačati, plačevati (zlasti v kako dnarnico).

Einzählen, *v. a.*, odšteti, našteti, naštevati (v kako posodo); mit einzählen, prišteti, prištevati; es waren fünfzig Personen da, die Fremden mit eingezählt, bilo jih je petdeset s ptujci vred, s prištetimi ptujci, ako prišteješ ptujce; einem etwas einzählen, s. **Einschärfen**.

Einzahn, der, enozobec.

Einzähnig, *adj.*, enozob.

Einzängeln, *v. a.*, vkleščiti, vklešiti, s kleščami, klešami prijeti, prijemati.

Einzapfen, *v. a.*, Bier einzapfen, natočiti; in ein anderes Gefäß, pretočiti, pretakati; vermittelst eines Zapfens befestigen, začepiti, *russ.* zapustit v paz; bei den Zimmerleuten, vrežančiti.

Einzaubern, *v. a.*, vpanati, privražiti, včarati, vcoprati.

Einzäumen, *v. a.*, nauzdati.

Einzäunen, *v. a.*, ograditi, zagraditi, graditi, s plotam obdati.

Einzäunung, die, plot, ograda.

Einzehren, *v. n.* u. *r.*, umanjšati se, usušiti se, zdišati se, zvešiti se (n. p. od vina), shlapeti.

Einzeichnen, *v. a.*, zaznamnjati v kaj, zapisati, zapisovati, zarisati v kaj; *v. r.*, zapisati se, podpisati se v kaj.

Einzeichnung, die, zapis, vpis.

Einzelding, s. **Einzelwesen**.

Einzelheit, die, posameznost, posamezna stvar; alle Einzelheiten erzählen, vse na tanko, na drobno pripovedovati; s. a. **Einzelwesen**.

Einzelmensch, der, posamezni človek.

Einzeln, *adj.*, einzig, edin; ein einzelnes Ding, posamezna, posamna, samezna stvar; ein einzelner Mensch, posamezin, posamen, nach *V.* edinji človek, samec; von jedem einzelnen Gaste, od vsaciga gosta posebej; sich aufs einzelne einlassen, vse na tanko, na drobno, od konca do kraja pripovedovati; sie kamen alle einzeln, prišli so posamič, vsak sebi, vsak posebej, po eden, narazen, eden za drugim; im Einzelnen verkaufen, na drobno, na malo, posamič prodajati; einzelnes Geld, drobiž, droben dnar; im Einzelnen, einzelnweise zahlen, (undeutsch: entgegen zahlen), proti plačevati.

Einzelnbestimmung, die, posebna določba, posamezna naredba.
Einzelngericht, das, samezna sodnija.
Einzelnhaft, die, samotni, posamni zapor.
Einzelnheit, s. Einzelheit.
Einzelnrichter, der, samezni sodnik.
Einzelwechsel, s. Solawechsel.
Einzelwesen, das, posamna reč, nach *V.* edinje, samez.
Einziehen, *v. a.*, einen Faden einziehen, zategniti, zategovati, potegniti skoz —; Gelder einziehen, confisciren, vzeti, pobrati, potegniti cije premoženje v deržavno dnarnico; eine Stelle einziehen, odpraviti službo; eine Besoldung, ustaviti, zapreti plačo; einen Verbrecher einziehen, zapreti, zapirati, prijeti hudodelnika; die Segel einziehen, zviti, *russ.* podobrat; einwärts ziehen, k sebi, na se potegniti; das (zu weite) Kleid einziehen, vjeti, vjemati; Kundschaft einziehen, zvediti, doznati, naznanilo prejeti; den Athem einziehen, na se potegniti, vleči, deržati sapo; Banknoten einziehen, nazaj vzeti, potegniti, zmed ljudi vzeti, jemati; der Schwamm zieht das Wasser ein, goba pije vodo; — zóžiti, skrajšati, stisniti kaj; das Metall einziehen, potegniti, potegovati, stanjšati; den Aufwand, die Haushaltung, stisniti, stesniti; die Pfeife einziehen, vdati se, podvreči se; *v. n.*, in eine Stadt einziehen, den Einzug halten, priti, iti, pripeljati se, (slovesno) v mesto, vhod imeti; in die neue Wohnung einziehen, preseliti, seliti se, vseliti se v —; von flüßigen Körpern, piti, vpiti, vpijati se v kaj; sich einziehen, *v. r.*, das Tuch zieht sich ein, s. Eingehen, Einkriechen; eingezogen leben, ob tesoem, tiho, samotno živeti; s. a. Eingezogenheit.
Einziehung, die vdetje, potega; Confiscation, odvzetje za deržavno blagajnico; — zóžba, skrajševanje.
Einzig, *adj.*, edin; ein Einziger, en sam, samo eden; nicht ein einziger ist zurückgekehrt, le eniga ni bilo nazaj; dies ist das einzige, was ich wünsche, samo to želim; das ist einzig in seiner Art, to nima sebi enaciga, temu ni para; einzig und allein das, samo in edino to, zgoli samo to; der einzige Sohn, *serb.* und auch nach *V.* (j-) edinec; die einzige Tochter, edinka (*serb.* jedinica).
Einzigkeit, die, edinost, edinstvo.
Einzingeln, s. Umzingeln.
Einzischeln, s. Einlispeln.
Einzögling, s. Indigena.
Einzöllig, *adj.*, eniga palca.
Einzuckern, *v. n.*, s cukram ali sladkorjem potresti, natresti.
Einzug, der, vhod, prihod; den Einzug halten, s. Einziehen, (*v. n.*); bei Zimmerleuten, nach *V.* podstrej.
Einzwängen, *v. a.*, zatisniti, vtisniti, vtlačiti, s silo komu vtakniti, spraviti, pahniti, vsiliti, vmorati; ein Brett, vtisniti, stiskati; sich die Hand einzwängen, roko si všeeniti, všeniti, zatisniti, pritisniti; s. a. Einschränken.
Einzweigen, s. Einpropfen.
Einzwingen, *v. a.*, vsiliti, siliti v —, prisiliti, posiliti k čemu; s. a. Einnöthigen.
Eirund, *adj.* jajast, jajčast, okrogel kakor jajce.
Eis, das, led; es friert Eis, led se dela, zmerzuje; zu Eis gefrieren, ledeniti se, zmerzniti, zmerzovati; mit Eis überziehen, poléditi, oblédíti; der Fluß führt Eis mit sich, srež gre; der Fluß wird mit Eis bedeckt, zamerzniti, zamerzovati, premerzniti; das Eis trägt, led derži; das Eis geht auf, led se taja; aufs Eis führen, spraviti, speljati na led; das Eis brechen, led predreti, prediráti; s. auch Bahn brechen; eine Speise, s. Gefrorenes; das Eis stopft sich, led se gati.
Eis-, in Zstg., dem Eis eigen, ledov; eisähnlich, ledast; aus Eis gemacht, bestehend, leden, ledena, ledeno.
Eisähnlich, *adj.*, ledast, kakor led, ledu podoben.
Eisammer, der, (Emberiza mustelina), kunasti sternad.
Eisapfel, der, etwa ledenik, ledenček, kerhko jabelko.
Eisbad, das, ledena kopelj, kopel.
Eisbahn, Glitschbahn, die, dersa, derča, dersalica, dersavnica.
Eisbank, die, ledena plošča, ploša.
Eisbär, der, beli medved.
Eisbaum, Eisbock, der, nach *V.* adverivnik.
Eisbecher, der, ledeni kozarec.
Eisbedeckt, *adj.*, leden, z ledam pokrit.
Eisbein, das, nach *V.*, kolkova kost.
Eisberg, der, ledena gora, ledenik.
Eisbergstück, das, ledena stena.
Eisbirn, die, ledenčica, kerhliea.
Eisblick, der, ledeni, merzli pogled.
Eisbock, der, kozača; s. Eisbaum.
Eisbrechend, *adj.*, ledolomen.
Eisbrecher, s. Eisbaum.
Eisbruch, der, splav, nach *M.* srež, keršnja, lomljenje ledu.
Eisbüchse, die, etwa ledilo.
Eischnecke, die, jajčice.
Eisen, *v. a.*, led sekati, prebijati; *v. n.*, lediti se.
Eisen, das, železo, *serb.* o. gvoždje; rohes Eisen, n. *V.* grodelj (*gen.* grodeljna). *poln.* surowiec; spröde, kerhko železo; man muß das Eisen schmieden, weil es warm ist, koj železo, dokler je razbeljeno, tergaj rožo, dokler cvete, t. j. poprijeti se prilike, dokler je čas; Noth bricht Eisen, sila kola lomi, auch sila železne kola lomi; die Fesseln, železje; Hufeisen, podkov; altes Eisen, železna starina, rena; Meißel, dleto.
Eisen-, in Zstg., dem Eisen eigen, -železa, železni; aus Eisen bestehend, železni.
Eisenader, die, železna žila.
Eisenarbeit, die, železnina, izdelek iz železa.
Eisenarbeiter, der, železninar.
Eisenart, die, versta, serta, baža železa, železovina.
Eisenartig, *adj.*, železast.

Eisenarzenei, die, zdravilo iz železa, železnato zdravilo.
Eisenauflösung, die, železna raztopljina.
Eisenbahn, die, železna cesta, (cesta) železnica.
Eisenbahn-, in Zstg., železnocestni, -železne ceste.
Eisenbahnbetrieb, der, vožnja po železni cesti, poraba, služba železne ceste.
Eisenbahndamm, der, nasip železne ceste.
Eisenbahnpolizei, die, železnocestna policija.
Eisenbahnstation, die, železnocestna postaja, postaja železne ceste.
Eisenbahnwächter, der, čuvaj na, pri železni cesti.
Eisenbahnwagen, der, železnocestni voz.
Eisenbahnzug, der, železnocestni vlak, vozovlak.
Eisenband, das, železni okov.
Eisenbauer, das u. der, železna kletka (za tiče).
Eisenbeerbaum, s. Hartriegel.
Eisenbeize, die, železni stroj.
Eisenbergwerk, das, železnik, železni rudnik (auch *russ.*), železna ruda.
Eisenbeschlag, der, železni okov.
Eisenblau, das, železna modrina.
Eisenblech, das, železni pleh, železna plošćevina, plošević.
Eisenbohrer, der, sveder za železo.
Eisenbrech, s. Mordraute.
Eisenbruch, der, železnik.
Eisendraht, der, železni drat; s. Draht.
Eisenerde, die, železasta perst.
Eisenerz, das, železna ruda, železnica.
Eisenextrat, das, izleček iz železa.
Eisenfabrikat, das, izdelek iz železa.
Eisenfarbe, die, železna barva, farba.
Eisenfärbig, *adj.*, železast, železne barve.
Eisenfeil, Eisenfeilicht, das, železni opilki *pl.* (auch *poln.* u. *russ.*), nach *V.* železno piljenje, *serb.* železna pilotina.
Eisenferkel, das, grudelj.
Eisenfest, *adj.*, terden, močen, kakor železo, *fig.* stanoviten.
Eisenfirniß, der, železni firnež*.
Eisenfleck, der, železni madež, madež od rije.
Eisenfresser, der, nach dem *Russ.* hvaston, hrustnež, ustnež.
Eisenfrei, *adj.*, brez železa.
Eisenfunke, der, iskra (odletujoča) od razbeljeniga železa.
Eisengang, der, s. Eisenader.
Eisengefangene, der, vkovanec, okovanec, vklenjenik.
Eisengehalt, der, kolikost čistiga železa, ki je v čem; Eisenstein von einem guten, wenigen Eisengehalte, bogata, uboga železna ruda.
Eisengemisch, das, železna zmesa.
Eisengeräth, das, železno orodje.
Eisengewerk, das, društvo za kopanje železa.
Eisengießer, der, železolij.
Eisengießerei, die, železolivnica, *poln.* žeelazolejnia.
Eisengitter, das, železna mreža, *russ.* rešetka.
Eisenglanz, der, železni liščc, lišč†, nach *V.* železni losk, nach dem *Poln.* železna bliskavka.
Eisenglas, das, steklenasto železo, prekerhko železo.
Eisenglimmer, s. Eisenglanz.
Eisengrau, *adj.*, železast, siv kakor železo.
Eisengrube, die, železna ruda, ruda železnica; jama, kjer železo kopljejo.
Eisengußwaare, die, zlita železnina.
Eisenhaltig, *adj.*, železnat, kar ima kaj železa v sebi.
Eisenhammer, der, železno kladvo, plavž; die Hammerhütte, nach *V.* podelavka.
Eisenhandel, der, kupčija z železam, železna kupčija; den Eisenhandel betreiben, kupčevati, tergovati z železam, železariti.
Eisenhändler, der, železar.
Eisenhandlung, die, železarija.
Eisenhart, *adj.*, železen, jeklen, terd, kakor železo.
Eisenhärte, die, terdoba, terdost železa.
Eisenhelm, der, železna čelada.
Eisenhemd, das, železna srajca.
Eisenhut, das, **Eisenhüttchen, Eisenhüttlein**, das, (Aconitum), preobjeda, lisjak, vrajnica, pasja smert, nalip, *serb.* nalep.
Eisenhütte, die, železnica; s. a. Eisenhammer.
Eisenjoch, das, železni ali težki jarm.
Eisenkalk, das, apnasto železo.
Eisenkasten, der, železna skrinja.
Eisenkies, der, železni sviše, sviš.
Eisenkitt, der, kit ali klej za železo.
Eisenkram, der, železna krama.
Eisenkraut, das, sporiš.
Eisenkuchen, der, vafija (?).
Eisenlack, s. Eisenfirniß.
Eisenloth, das, varilo, lotanje za železo.
Eisenmal, s. Eisenfleck.
Eisenmann, der, železno černilo.
Eisenmauer, die, terdni, železni zid, hudi zid.
Eisenmine, s. Eisenerz.
Eisenmohr, s. Eisenkalk.
Eisenmuß, die, kervnik.
Eisennagel, der, (železni) žebelj.
Eisenoxyd, der, železna ruja.
Eisenofen, der, železni peć.
Eisenöl, das, železno olje.
Eisenoxid, das, železni okisanec, železna ruja.
Eisenplatte, die, železna plošča, ploša, nach *V.* železni pokrov.
Eisenprobe, die, preskušanje, ogled železa; ein Gottesurtheil, skušnja z razbeljenim železam.
Eisenrahm, der, železnato černilo.
Eisenriemen, der, železni pas.
Eisenrost, der, železna rija.
Eisensand, der, železni pesek.
Eisensäure, die, železna kislina.

Eisenschicht, die, peč železa, (kar se ga enkrat raztopi).
Eisenschiene, die, železna šina*.
Eisenschimmel, der, železne barve konj, sirast konj, *kroat.* zelenko.
Eisenschlacke, die, vom geschmiedeten Eisen, kovaška žlindra, plind (von pliniti, ausschwemmen, plitev); vom geschmelzten, železna žlindra, *russ.* okalina.
Eisenschlag, der, Hammerschlag, okujine, žlindra; den Eisenschlag haben, imeti sam pravico (ali prednost) z železam kupčevati.
Eisenschmelzwerk, das, topivnica za železo.
Eisenschmid, der, kovač.
Eisenschmide, die, kovačija, kovačnica.
Eisenschuß, der, slepa železna ruda, tudi vsaka železna ruda.
Eisenschüßig, *adj.*, železnat.
Eisenschwarz, *adj.*, černo kakor železo.
Eisenschwärze, die, železnato černilo.
Eisenschweißig, *adj.*, železnat.
Eisenschwere, die, teža železa, *fig.* prevelika teža.
Eisenspäne, *s.* Eisenfeil.
Eisenstab, der, železna šibica, *russ.* železnji prut (prot).
Eisenstahl, *s.* Hammerschlag.
Eisenstein, der, (kamen) železnjak nach dem *Russ.*
Eisensteingang, der, žila železnjakova, železna žila.
Eisenstufe, die, nach *V.* železne rude cjok, *russ.* samorodnoe želézo.
Eisente, die, zimska raca.
Eisenthon, der, železnata ilovica.
Eisenthor, das, **Eisenthür**, die, železne vrata ali duri.
Eisenvitriol, der, železni vitriol.
Eisenwaare, die, železnina, železna roba.
Eisenwasser, das, železnata voda; voda, ki ima železo v sebi, nach *V.* voda na joši.
Eisenwerk, das, železnina, izdelek iz železa, železna fabrika.
Eisenzeit, die, hudi, nesrečni časi.
Eisenzeug, das, železno orodje, posodje, železje, železnina.
Eisern, *adj.*, železen; eiserne Krone, železna krona; eiserne Geduld, železna, neizrečena poterpožljivost; eiserner Fleiß, neutrudljiva marljivost; eisernes Herz, železno, kamnito, neusmiljeno, terdo serce; eiserne Gesundheit, jekleno zdravje; das eiserne Gepraßel, rožljanje z železjem; eisernes Vieh, eisernes Geräthe, neločljiva živina, oprava, ki mora pri zemljišču (gruntu) ostati; eisernes Jahrhundert, železni vek; eisern werden, oželezeti.
Eisfahrt, die, vožnja po ledu; *s.* a. Eisbruch.
Eisfeld, das, ledeno polje.
Eisfischerei, die, ribarjenje pod ledam, vlak pod ledam, lov z vlakam.
Eisförmig, *adj.*, ledast, ledu podoben.
Eisfuchs, der, severni pes.
Eisgang, *s.* Eisbruch.
Eisgebirge, das, ledniki *pl.*, ledeno gorovje.
Eisgefilde, das, ledeno polje, ledovje.
Eisgrau, *adj.*, siv; *s.* Grau.
Eisgrube, die, (jama) ledenica.
Eishändler, der, ledar.
Eishauer, der, ledosek.
Eishaupt, das, (eines Berges), ledeni verh, ledena glava.
Eisig, *adj.*, leden, premerzel, pokrit z ledam.
Eiskalt, *adj.*, leden, merzel kakor led.
Eiskälte, die, hudi mraz.
Eiskeller, der, ledenica.
Eiskessel, der, kotlič za led, ledenik.
Eiskibitz, der, (Tringa hyperborea), severni dolar.
Eiskluft, die, razzeba, razpoka od mraza.
Eisklüftig, *adj.*, razzebelkast, razzebel, od mraza popokan.
Eiskruste, die, ledena skorja.
Eislager, das, ledišče, lediše.
Eislauf, der, dersanje.
Eislockig, *adj.*, sivokodrast.
Eisluft, die, leden, silo merzel zrak.
Eismann, der, ledeni mož, *fig.* človek ledeniga serca.
Eismauer, die, ledeni zid.
Eismeer, das, ledeno morje, nach *V.* (*russ.*) ledovito morje.
Eismeergestade, das, ledenomorsko obrežje.
Eismöve, die, tanovšica, pijal, govnačka.
Eismuschel, die, severna ostriga.
Eisnagel, der, žebel, lodenjak.
Eisnebel, der, nach *V.* mraznica.
Eisnetz, das, nach *V.* vlak, podledna mreža.
Eispfahl, der, kol, zabit, da odganja led; *s.* Eisbock.
Eispol, der, *s.* Nordpol.
Eispunkt, der, ledna pika, zmerzinec.
Eisrinde, die, ledena skorja.
Eisscholle, die, kos leda, ledena skril.
Eisschuh, *s.* Schlittschuh.
Eisspitze, *s.* Eiszapfen.
Eisspurn, der, eiserne Stachein unter dem Fuße, lednik.
Eisstecher, der, drog (za led).
Eisstoß, *s.* Eisbruch.
Eistaucher, der, (Colymbus glacialis), veliki potapljavec.
Eisverleger, *s.* Eishändler.
Eisvogel, der, (Alcedo). nach *V.* povodnji kos, nach dem *Russ.* zimorodek; (Papilio populi), metulj topolnjak.
Eisweg, der, pozlepica, poledica.
Eiswermuth, der, severni pelin.
Eiswind, der, merzli veter.
Eiszacken, **Eiszapfen**, der, sveča (ledena), nach *M.* cima, streč, ledeni čep, cengelj, auch ocurek, kruncelj, nach *Jarn.* rag.
Eitel, *adj.*, leer, prazen; es ist mir eitel im Magen, pleví mi, prazno se mi zdi v želodcu; lauter, gol (*adv.* zgolj), suh, sam;

eitel Brot essen, suh kruh, sam kruh jesti; eitle Boßheit, sama in gola hudobija; eitle Hoffnung, prazen up; vergängliche, eitle Schönheit, minljiva, necimerna lepota; eitel ist deine Freude, Mühe, zastouj se veseliš, zastonj se trudiš; ein eitler Mensch, nečimurn oder nečimern človek, (*serb.* tašt), nach *M.* naposten; eitles Geschwätz, prazne besede; eitel Nichts, prazni nič; eitle Gedanken, nespametne (nach *M.* auch ništetne) misli; eitle Kunst, umetnost brez kruha, stradajoča; den Namen Gottes nicht eitel nennen, božjiga imena ne jemati v usta po nemarnem, po nevrednem; der Eitle, nečimerež, nečimernik; die Eitle, nečimernica.
Eitelkeit, die, die Eitelkeit des Lebens, kratkost, neterpežnost, nestanovitnost življenja; die Eitelkeit dieser Hoffnung war am Tage, očitno je bilo, da je tako upanje prazno; sie macht sich durch ihre Eitelkeit lächerlich, tako je nečimerna, tako se žene po praznem lišpu, de je smešno; njena nečimernost je velika, nach *M.* auch napost; Eitelkeiten, nečimerne, prazne reči, *russ.* sueta, tščeta.
Eitelmuth, *s.* Eitelkeit.
Eiter, der, gnoj; blutiger, sokrovica; Eiter setzen, gnojiti se; Eiter in den Augen, kermelj, kermeželj.
Eiterauge, das, kermežljavo oko; ein solches haben, nach *M.* kermežljevati.
Eiterängig, *adj.*, kermežljav, kermežljiv.
Eiterbefördernd, *adj.*, eiterbeförderndes Mittel, etwa gnojilo.
Eiterbeule, die, gnojavica; *s.* Beule, nach *M.* auch vred.
Eiterblase, die, gnojnat, gnojav prišč, priš.
Eiterblatter, die, gnojna koza.
Eiterbrust, die, gnojni sesek.
Eiterfraß, der, razjedni gnoj.
Eiterfluß, der, gnojni tok; tečenje (gnoja).
Eitergeschwulst, die, gnojavica, podkožnjak.
Eitericht, *adj.*, gnojast.
Eiterig, *adj.*, gnojin, gnojnat, gnojav.
Eiterjauche, die, černi gnoj.
Eitermilch, die, gnojno, z gnojem pokažano mleko.
Eitern, *v. n.*, ognojiti, gnojiti se.
Eiternd, *adj.*, gnojin.
Eiternessel, die, (Urtica urens), živa kopriva.
Eiterruhr, die, griža z gnojenjem, nach *V.* bela griža.
Eiterstaar, der, gnojni einek (v očesu).
Eiterstelle, die, ognojik.
Eiterstock, der, steržen, auch *böhm.* u. *russ.* (v gnojavici ali v tvoru); nach *Jarn.* volčaj.
Eiterung, die, gnojenje; in Eiterung bringen, ognojiti; in Eiterung übergehen, ognojiti se, gnojiti se.
Eiterungsmittel, das, etwa gnojilo.
Eiterungsperiode, die, doba gnojenja.
Eiterziehend, *adj.*, ki gnoj vleče.
Eiweiß, das, beljak.
Eiweißstoff, der, beljakovec.
Ejiciren, *v. a.*, izvreči; *s.* a. Ausstossen.
Ekel, der, gnjus, gnus, stud, grust, gnjušenje, gnjusenje, studenje, hretenje, merzenje, *object.* gnjusoba; ich habe Ekel vor etwas, gnjusi, studi, gersti ob. grusti, merzi, gadi (gabi) se mi, hreti so, skuti se; ich bekam Ekel davor, ugnjusilo, pristudilo, omerzilo, ogadilo se mi je, zoperno mi je; bis zum Ekel häßlich, ostuden, da bi človek bljeval; Ekel vor etwas erregen, pristuditi, ugnjusiti, priskutiti, ugaditi komu kaj; etwas zum Ekel anhören müssen, naslišati se, naveličati se, česa, da se že človeku gnjusi; sich bis zum Ekel anessen, prenajesti se; er ist mir ein Ekel, merzi me ta človek, zopern mi je.
Ekel, *adj.*, häckelig, wählerisch, zbirčen, zbiren, zbirljiv, kdor si zbira in ne jé rad vsega od kraja; das Gefühl vor dem Uebergeben, gnjus, stud; er hat Ekel, težko se mu dela, pljeví mu, vzdiguje se mu.
Ekelerregend, **Ekelhaft**, *adj.*, ostudin, gnjusin, merzek, hretljiv, zopern, merskoten, nagnjusin, gaden, ružen; ein ekelhafter Mensch, gnjusnik, gnjusnica, auch gnjusoba; ekelhaft machen, ugnjusiti, pristuditi, ogaditi.
Ekelhaftigkeit, die, ostudnost, gnjusnost, gadnost, zopernost.
Ekelig, *s.* Ekelhaft.
Ekeln, *v. n.* a. *v. i.* u. *r.*, dieß ekelt mich, mir ekelt davor, ich ekle mich davor, to se mi gnjusi, studi, hreti, gadi, to mi preseda, tega sim se naveličal, prestaja mi; deine Thorheit ekelt mich, tvoja nespametnost me merzi.
Ekelname, der, pritikljej, ime, ktero so komu zdeli, ktero mu dajejo; *s.* a. Spitzname.
Eklektiker, der, eklektikar, odbiravec.
Eklipse, die, merknjenje (nicht mraknjenje), solnca, in St. nach *M.* vjedeno solnce.
Eklipsiren, *s.* Verfinstern.
Eklyptik, die, eklipktika, (dozdevna) solnčna pot.
Ekloge, die, pastirska (pesem), ekloga.
Ekstase, *s.* Entzückung.
Elaborat, das, izdelek, sostavek.
Elasticität, die, vlačnost, odskočnost, auch skerčnost, skerčljivost (*Met.*), vlečljivost, nach den übrigen slav. Mundarten, prožnost, sprožnost, elastičnost.
Elastisch, *adj.*, vlačin, vlečljiv, odskočin, (sprožin, prožin), elastičin; nach *M.* iztegnot; elastisches Harz, vlačna smola; elastisches, biegsames Holz, ločan les.
Elbling, der, eine Art Weinstöcke, vermutlich belina ob. zelenika.
Elbogen, der, lakat, laket (in allen slav. Mund.), gebräuchlicher komolec d. i. der Theil des Armes, von dessen mittlerem Gelenke bis zur Handwurzel.
Elbogenader, die, komoléna žila.
Elbogenbein, das, (kost) podkomolénica, podlahtnica.

Elbogenhöhle, die, Achse, pazha, pazduha.
Elbogennerve, der, komolčna čutnica.
Elbogenmuskel, der, komolčna miška.
Elbogenröhre, die, komolčna kost.
Elbogenwinkel, der, komolčni kot.
Electoralschaf, das, plemenita ovca.
Elegant, *adj.*, ličin, lep, sprelep, berhek; elegant gekleidet, lično oblečen; die elegante Welt, gospoda, napraženi svet.
Elegant, der, s. **Stutzer.**
Eleganz, die, ličnost, napraženost, berhkost.
Elegie, die, elegija, žalostna pesem.
Elegisch, *adj.*, elegijsk, žalostin, milotožeč.
Elektricität, die, električnost, elektrika; positive, stavna, *poln.* dodajna; negative, nach dem *Poln.* odjemna.
Elektricitätsleiter, der, vodilo elektrike.
Elektrisch, *adj.*, električen; elektrische Materie, elektrika, nebeški ogenj.
Elektrisiren, *v. n.*, elektrizovati; s. a. **Begeistern.**
Elektrisirmaschine, die, električni kolovrat, električna mašina.
Elektrochemisch, *adj.*, elektrokemijsk.
Elektrophor, der, elektrofor.
Elektroskop, der, elektroskop.
Element, das, Urstoff, pervina; Lebensstoff, živelj (*serb. poln.*), element; die Elemente einer Wissenschaft, začetki, perve osnovne vodila, osnutek; das ist sein Element, to mu dopade čez vse.
Elementarbuch, das, začetne, početne bukve.
Elementarereigniß, das, natorni prigodek.
Elementarisch, *adj.*, početen, elementarsk, natoren.
Elementarkraft, die, natorna moč.
Elementarschaden, der, uima, škoda po vremenu.
Elementarschule, početna šola.
Elementarunfall, der, povremenska nesreča, natorska nesreča, nezgoda.
Elementarunterricht, der, početni nauk, poduk.
Elend, das, Elen, Elenthier, (Cervus alces), nach dem *Russ.* u. *Poln.* los, (severni jelen); (elen, jelen ist selbst *russ.-slav.* also *recte*, Jelenthier, los ist etwa eine Species des russischen jelene, — also severni jelen, los; *Pot.*); fremdes Elend, ptuje, pregnanstvo, ptujina; s. a. **Exil**; Unglück, Gebrechlichkeit, Bedrückung, Betrübniß, unangenehme Empfindung, reva, nadloga, nevolja, stiska, revščina, revšina; in übrigen slav. Mundarten, béda; d. i. Armuth, jedinščina, jedinšina (v. jad, jed?), siroščina, sirošina, revščina, revšina, uboštvo.
Elend, *adj.*, reven, nesrečen; krank, bolehen, beteżen, bolan, tisav; ein blutarmer (elender) Mensch, revšče, revše, ubožec, siromak, ubog terpin; schlecht, hud, malovredin, nevreden; ein elender Kerl, malovredneż, zanikerneż, zanikarneż; ein elendes Haus, revna hiša, bajtura; in elenden Umständen, v revah in nadlogah; elend werden, obožati; wir wären elend, wenn —, reveži bi bili, če —; ein elender Anblick, žalostin pogled; ein elender Wein, slabo vino, vino za nič.
Elende, der, revež, uboga reva.
Elendiglich, *adv.*, revno, žalostno; er sieht elendiglich aus, prav reven, slab je viditi.
Elendlast, die, velika nadloga.
Elendlos, *adj.*, brez reve in nadloge.
Elendshaut, die, losovina, losova koža.
Elendsleder, das, s. **Elendshaut.**
Elendvoll, *adj.*, prereven, poln rev in nadlog.
Elenkuh, die, losica.
Elenthier, s. **Elend.**
Elephant, der, slon (in allen slav. Mund.); aus einer Mücke einen Elephanten machen, iz komarja narediti konja, iz dlake gredo.
Elephanten-, in Zstg., slonov.
Elephantenartig, *adj.*, kakor slon, slonu podoben, slonast.
Elephantenlaus, die, epatika, malaški oreh.
Elephantenorden, der, slonov red.
Elephantenrüssel, der, slonov rivec.
Elephantenzahn, der, slonov zob.
Elevation, s. **Erhöhung.**
Eleve, der, učenec, rejenec, vajenec, *serb.* pitomac, (pitomec).
Elevenprüfung, die, preskušnja za rejence.
Eleviren, s. **Erhöhen**; den Protest, s. **Erheben.**
Elf, s. **Eilf.**
Elfe, die, in der deutschen Geisterlehre, nach dem *Serb.* vila, vilin služabnik; im Moor, vešča, veša.
Elfenbein, das, slonova kost, slonokost, *serb.* a. belokost.
Elfenbeinen, Elfenbeinern, *adj.*, slonokoščen, slonokošen, slonokostin, iz slonove kosti; elfenbeinene Waaren, slonokoščenina, slonokošenina.
Elfenbeinkamm, der, slonokostni glavnik.
Elfenkönig, der, kralj vil, vilnih složabnic.
Elfenkönigin, die, kraljica vil.
Eliciren, s. **Herauslocken.**
Elidiren, *v. a.*, pogoltniti, izpahniti, zatopiti samoglasnico; s. a. **Auslassen.**
Eligiren, *v. a.*, izbrati, izvoliti.
Eliminiren, *v. a.*, izbrisati.
Elinsfeuer, das, s. **Helenenfeuer.**
Elision, die, zatop, pogolt, izpah, zamolk samoglasnice.
Elite, die, izbor, cvet, jedro; die Elite des Adels, naj višja gospôda, žlahnikov cvet.
Elixir, das, lek.
Elle, die, vatel, lakat; die russische Elle, aršin; mit der Elle messen, na vatel, na lakat meriti; diese Leinwand mißt 9 Ellen, tega platna je 9 vatlov; nach der Elle, na vatel; (po tkavski méri ima lakat $3\frac{1}{2}$ vatla); nach dem jetzigen Gebr. 3 lakti = $4\frac{1}{2}$ vatla (*Pot.*).
Ellenbogen, der, s. **Elbogen.**

Ellenbreit, *adj.*, vatel širok, auch lakta širok.
Ellenhandel, der, prodaja na drobno, na vatle, po vatli.
Ellenmaß, das, vatliška, lakatna méra.
Ellenlang, *adj.*, vatel dolg, *fig.* zelo dolg, predolg.
Ellenreiter, der, vatlarček.
Ellenwaare, die, blago na drobno, na vatle prodajano.
Ellenweise, *adv.*, po vatlu, na vatle, na lakti, laktama.
Eller, die, s. **Erle.**
Ellipse, die, in der Grammatik, izpust, zamolk (čerk, besed); in der höhern Geometrie, jajnata čerta, elipsa, bočnica, pakrog.
Elliptisch, *adj.*, pakrožin, eliptičen.
Elocation, s. **Vermiethung.**
Elociren, s. **Vermiethen**; Kapitalien, s. **Anlegen.**
Eloge, s. **Lobrede.**
Elocution, die, izreka; s. **Aussprache.**
Eloquent, *adj.*, zgovorin, zgovorljiv; s. a. **Beredt.**
Eloquenz, die, zgovornost; s. a. **Beredsamkeit.**
Elritze, die, (Cyprinus phoxinus), mali klen.
Els, der, ein Fisch, (Clupea Alosa), čepa.
Elsen, die, Elsenbaum, der, (Prunus padus); Aalkirsche, čemž, čremsa, sramsa, in St. čremen; (Sorbus aucupana), jerebika, nach *V.* auch smerdelika.
Elster, die, (Corvus pica), sraka (in allen slav. Munda.)
Elster-, in Zstg., sračji, sračni.
Elsterauge, das, s. **Hühneraugе.**
Elsterbaum, s. **Erle.**
Elsterentchen, das, (Mergus albelus), belič.
Elsterrabe, s. **Buntspecht.**
Elsterstaar, der, pisani škorec.
Elte, der, (Cyprinus Jeses), jez, zeleni klen.
Eltermutter, die, s. **Aeltermutter.**
Eltern, die, s. **Aeltern.**
Elucubration, die, učeno delo.
Eludiren, s. **Ausweichen, Vereiteln.**
Elusion, s. **Vereitelung.**
Elysium, das, raj, elizij, (nebesa po mislih starih Gerkov in Rimljanov).
Elysisch, *adj.*, rajsk, sprelep.
Email, das, posteklina†; s. a. **Schmelz.**
Emailleur, der, posteklinar†.
Emailliren, *v. a.*, postekliti, nach *V.* s topljenim delati; s. a. **Schmelzen.**
Emaillmaler, der, malar v posteklino, topljenino.
Emanation, die, iztok, izhod iz česa; s. a. **Ausfluß.**
Emaniren, s. **Ausfließen.**
Emancipation, die, osvoboditev, osvobodba, oprostitev.
Emancipiren, *v. a.*, osvoboditi, osvobodovati; s. a. **Entlassen.**
Emballage, die, Packhülle, Packfutter, zavoj, zavojno platno, zavijalo, oblaga, obklada.
Emballiren, s. **Einpacken.**
Embargo, das, prepoved, zaderžba ladij; Embargo auf die Schiffe legen, ladije v prepoved deti, devati.
Embarquement, das, s. **Einschiffung.**
Embarquiren, s. **Einschiffen.**
Embarassiren, *v. a.*, zmesti; s. a. **Verwirren.**
Emberitz, der, s. **Goldammer.**
Emblem, das, ein Sinnbild, pomenek, pomemba, znamnje; die Devise, s. **Devise.**
Embrassade, die, s. **Umarmung.**
Embrassiren, *v. a.*, s. **Umarmen**, *milit.* vgnati med dva ognja.
Embryo, der, plod, zaplod, spočetek, zarodek (auch *poln.* u. *russ.*).
Embuscade, s. **Hinterhalt.**
Emendation, die, popravek, poprava; s. a. **Berichtigung.**
Emendiren, *v. a.*, popraviti, popravljati, poboljšati.
Emerirt, Emeritirt, *adj.*, odslužen, dosložen.
Emeritus, der, odsluženi, dosluženec.
Emersion, die, (astr.), pomol.
Emeute, s. **Meuterei, Aufstand.**
Emigrant, der, Auswanderer, izselnik.
Emigration, die, Auswanderung, izselba, izselitev; *coll.* izselniki.
Emigriren, s. **Auswandern.**
Eminent, *adj.*, izverstin, višji; eminente Majorität, znamenita večina.
Eminenz, die, s. **Vorzüglichkeit**; Titel, etwa prezvišenost, visokost, eminencija; *russ.* vysokopreosvjaščenstvo.
Eminiren, *v. n.*, s. **Hervorragen**; sich hervorthun, obnesti, obnašati se, skazati se.
Emir, der, emir.
Emissär, der, poslanec; die Emissäre, razposlanci; s. a. **Ausspäher.**
Emission, die, s. **Aussendung**; Emission der Banknoten, izdajanje, izdaja bankovcov.
Emittiren, *v. a.*, s. **Aussenden**; Papiergeld, izdati, med ljudi dati, dajati.
Emmerling, der, (Emberiza), sternad; das Weibchen, sternadka.
Emmern, Ammern, die, *pl.*, perhavica, nach *V.* prahavka.
Emolument, das, korist, pridobitek, dohodek, prihodek, pripridek, pridobiček.
Emotion, s. **Aufwallung.**
Empfahen, s. **Empfangen.**
Empfahgeld, das, primščina, primšina, prijemščina, prijemšina.
Empfang, der, prejetje, prejem, sprejetba, dobitva, dobitje; in Empfang nehmen, prejeti, prejemati; übernehmen, prevzeti; annehmen, vzeti, jemati; der Empfang eines Ankommenden, Reisenden, sprejem, sprejetje; er hat mir den Empfang des Geldes bescheiniget, poterdil je, dal mi je poterdni list, da je prejel dnarje (od mene); Einnahme, dohodek, prejemek; nach Empfang

der Waare, dobivši, prejemši blago, ko prejmete, prejmem itd. blago; überall macht man Vorbereitungen zu seinem würdigen Empfange, povsod delajo priprave, se pripravljajo, kako bi ga spodobno sprejeli (*serb.* dočekali).

Empfangen, *v. a.*, prejeti (prejmem, zu unterſch. von prijeti, primem), dobiti, dobivati; in andere Umſtände kommen, (auch als *v. n.*), spočeti, spočenjati, auch znositi; einen freundlich, sprejeti, sprejemati; er hat ſeinen Lohn empfangen, dobil je plačilo; *fig.* prišel je vrag po svoje.

Empfänger, der, prejemnik, dobivec, prejemavec; **Empfängerin,** die, prejemnica, prejemavka, prejemačica.

Empfänglich, *adj.*, prejemljiv, navzetin, navzetljiv, občutljiv za —; er iſt für ein gutes Wort empfänglich, prime (prijema) se ga lepa beseda; vom weiblichen Geſchlechte, spočeten, nach *V.* u. *M.* spočel (viell. spočelen).

Empfänglichkeit, die, sprejetljivost, občutljivost, prejemljivost, navzetnost, spočetnost.

Empfangnehmung, die, prejema, prejemanje.

Empfängniß, die, spočetje, spočetev, spočenjanje; der Zuſtand, da jemand empfangen worden, spočetje, spočetost; unbefleckte Empfängniß der Mutter Gottes, brezmadežno spočetje Matere Božje, t. j. da je Mati Božja brez madeža izvirniga greha bila spočeta.

Empfängnißfähigkeit, die, nach *V.* spočelost.

Empfangsbestätigung, ſ. Empfangsſchein.

Empfangsgedicht, die, (pesem) pozdravnica, sprimljavka.

Empfangsſchein, der, prejemni list, potrdilo prejetja.

Empfangsposten, der, dohodni členek, postavek.

Empfangsrubrik, die, predelek, rubrika za prejemke.

Empfehl, der, priporočba, priporočenje, priporočanje, priporočilo.

Empfehlbar, *adj.*, priporočljiv, kar se more, kar se sme priporočiti.

Empfehlbrief, der, priporočno pismo, priporočilni list.

Empfehlen, *v. a. u. r.*, priporočiti, priporočati, priporočevati; ſich dem göttlichen Schutze, prositi Boga za pomoč, izročiti se Božji pomoči; Abſchied nehmen, posloviti, sloviti se, reči z Bogam; ich empfehle mich, z Bogam, srečno; ſein Fleiß empfahl ihn überall, slednjimu je dopadel, se je prikupil, priljubil, ker je bil priden; ich empfehle mich Ihrer Gnade, sprejmite me v svojo milost; er läßt ſich Ihnen empfehlen, priporoči se Vam, pozdravi Vas, priporoča se Vam, pozdravlja Vas; er ließ ſich das empfohlen ſein, vzel si je na misel, skerb je imel zato; man hat uns das Haus empfohlen, hvalili so nam to hišo.

Empfehlend, *adj.*, ein empfehlendes Geſicht, ljub, prijeten, prikupljiv obraz.

Empfehlenswerth, Empfehlenswürdig, *adj.*, priporočljiv, vreden priporočila, pohvale.

Empfehler, der, priporočnik, priporočevavec.

Empfehlerin, die, priporočnica.

Empfehlſchreiben, das, ſ. Empfehlbrief.

Empfehlung, die, priporočba, priporočilo, priporočenje; das diente ihm zur Empfehlung, to ga priporoča, hvali, s tem se priljubuje ljudem; richte meine Empfehlung aus, priporoči me, pozdravi ga (v mojem imenu).

Empfindbar, *adj.*, fähig empfunden zu werden, občutljiv, čutljiv.

Empfindbarkeit, die, občutljivost, čutljivost.

Empfindelei, die, nezmérna, smešna, prenapeta občutljivost, preobčutljivost, čutljarija, nach *M.* čutljivstvo.

Empfindeln, *v. n.*, preobčutljiv biti, nach *V.* čutljati, nach *M.* čutljiviti.

Empfinden, *v. a.*, obóutiti, čutiti; wenn er Kälte empfindet, kadar začuti mraz; ich empfinde Kälte, mraz mi je, zebe me; Hunger empfinden, lačen biti; er empfindet einen heftigen Durſt, hudo ga žeja, žeji; Freude, veselje občutiti, veseliti se; ich empfinde Schmerz in allen Gliedern, po vsih udih me boli (zaboleti, boleti); übel empfinden, za zlo vzeti, jemati, zamériti, zamérjati; er wird es noch einmal empfinden, to ga bode še enkrat bolelo, plačal mi jo bo, me bo; er empfand Angſt, strah ga je obšel.

Empfinden, das, óutenje, občutek.

Empfindler, der, občutljivec; die, občutljivka.

Empfindlich, *adj.*, fähig, leicht zu empfinden, obóutljiv, obóutin; er iſt ſehr empfindlich, nagle jeze je, jihtav, zamérljiv, togoten, nagloserden, vtisljiv, vtisnjen; ein empfindlicher Schmerz, huda, skeleča bolečina; ein empfindlicher Schade, velika občutljiva škoda; empfindlich beleidigen, živo razžaliti koga; darüber ward er empfindlich, to ga je zbodlo, nad tem je zrastel, to je zameril.

Empfindlichkeit, die, občutnost, občutljivost, nagloserdnost, zamérljivost.

Empfindling, der, občutljivec.

Empfindniß, die, ſ. Gefühl.

Empfindſam, *adj.*, občutljiv, mehek, mehkužin, mehkoserčin.

Empfindſamkeit, die, občutljivost, mehkoserčnost.

Empfindung, die, občut, občutek, občutljej, *coll.* občutje; er hat keine Empfindung mehr, ne čuti nič več.

Empfindungskraft, die, občutnost.

Empfindungslaut, der, ſ. Interjection.

Empfindungsleer, ſ. Empfindungslos.

Empfindungslos, *adj.*, brez obóuta, brez občutkov, neobčutljiv; er iſt empfindungslos, nič ne čuti, *fig.* nima serca.

Empfindungsloſigkeit, die, nečutnost, brezčutnost, neobčutljivost.

Empfindungsnerven, die, čutnice (im engern Sinne).

Empfindungsſchauer, der, groza, zamerza, mraz, (ki koga pri kakem občutku spreleti).

Empfindungsvermögen, ſ. Empfindungskraft.

Empfindungsvoll, *adj.*, ves občutljiv.

Empfindungswort, das, ſ. Interjection.

Empfindungtödtend, ſ. Betäubend.

Empfohlene, der, priporočenec.

Emphaſe, die, krepkost; ſ. a. Nachdruck.

Emphyſem, das, (Luftgeſchwulſt), oteklina, nabuhlost po zasedenim zraku.

Emphatiſch, *adj.*, krepak.

Emphyteuſis ꝛc., ſ. Erbpacht.

Empirik, die, skušnja, skušava, znanost iz skušnje; erworbene, skušenost.

Empiriker, der, skuševavec, skušenec.

Empiriſch, *adj.*, skuševaven.

Emplaciren, ſ. Anſtellen.

Empor, *adv.* (nur in Verbindung mit Zeitwörtern), kviško, kviškama, nakviško, gor, vzgor, navzgor, vverh, višek, viškej, na višek, meiſtens jedoch mit z- oder richtiger (wie es im *Altsl.* und in einigen ſlovenisch. Gegenden noch vorkommt) mit vz- und dem betreffenden Zeitworte.

Emporarbeiten, *v. a. u. r.*, povzdigniti, vzdigniti koga, se, naprej priti, opomoči si.

Emporbäumen, *v. a.*, vzdigovati kviško, po konci; ſich, *v. r.*, speti, (vspeti), spenjati se (kviško).

Emporblasen, *v. a*, kviško pihati.

Emporbleiben, *v. n.*, nicht unterſinken, na verhu ostati, ostajati, *fig.* v časti ostati, ohraniti se (na visoki stopnji).

Emporblick, der, pogled na kviško.

Emporblicken, *v. n.*, pogledati, gledati kviško, oči povzdigniti.

Emporblühen, ſ. Aufblühen.

Emporbrauſen, ſ. Aufbrauſen.

Emporbringen, *v. a.*, na noge spraviti, spravljati, postaviti, povzdigniti, povzdigovati, povišati.

Emporbampfen, *v. n.*, kaditi se, valiti se kviško.

Emporbringen, *v. n.*, predreti, kviško siliti.

Empören, *v. a.*, vzdigniti, vzdigati; der Sturm empört die Wellen, vihar vzdiguje valove; äußerſt unwillig machen, razserditi, raztogotiti, razjeziti, in Unterkr. u. *serb.* razsaditi, razljutiti; ganz empört, ves razkačen; ein Land, spuntati, k puntarii našuntati, šuntati, in Unterkr. a. pobuniti, buniti; ſich empören, *v. r.*, vzdigniti, vzdigati se, spuntati, puntati se, vstati na koga; dawider empört ſich die Vernunft, temu se upira, ustavlja um.

Empörend, *adj.*, puntarsk, *fig.* strašin, strahovit, grozovit, grozoviten, kar serce stresa in s studam napolnuje.

Empörer, der, puntar, šuntar.

Emporfahren, *v. n.*, kviško planiti, skočiti; ſ. a. Auffahren.

Emporflammen, *v. n.*, vsplamenoti, švigniti kviško.

Emporfliegen, *v. n.*, vzleteti.

Emporgähren, *v. n.*, vzvreti.

Emporgehen, *v. n.*, kviško iti, vzdigniti se.

Emporhalten, *v. a.*, kviško deržati.

Emporheben, *v. a.*, povzdigniti, vzdvigniti, vzdigniti, vzigniti, povzdigati; *v. r.*, vzdigniti se, pokazati se.

Emporhelfen, *v. n.*, na noge, kviško pomoči, pomagati komu; ſ. a. Aushelfen.

Emporkeimen, *v. n.*, kviško pognati, *serb.* uzniknuti.

Emporklettern, Emporklimmen, *v. n.*, vsplezati, skopati se, spraviti se gor.

Emporkirche, die, kor, veršna cerkev.

Emporkommen, *v. n.*, kviško priti, prihajati, vzdigniti se, povišati se, opomoči si, naprej priti s svojimi rečmi, priti na visoko stopnjo, k časti, poveličati se.

Emporkömmling, der, (homo novus), povzdignjenec, povišanec, novinec v časti.

Emporkriechen, *v. n.*, zlesti nakviško.

Emporlodern, *v. n.*, planiti, švigniti, zaperpoleti kviško.

Emporraffen, ſ. Aufraffen.

Emporragen, *v. n.*, kviško moleti, šterleti, auch steržetati, daher storž (*Pot.*).

Emporranken, ſich, *v. r.*, vzvijati se, kviško ovijati se.

Emporrichten, *v. a.*, vstromiti, stromiti; ſ. Aufrichten.

Emporringen, ſich, *v. r.*, vspeti se, s silo, s trudam spraviti se na noge.

Emporrufen, *v. a.*, gori poklicati, klicati koga.

Emporſchauen, *v. n.*, kviško, gor gledati.

Emporſcheuer, die, nach *V.* petre, glajti*.

Emporſchleudern, *v. a.*, vreči, zagnati, zalučati kviško.

Emporſchmeicheln, ſich, *v. r.*, s prilizovanjem na visoko priti.

Emporſchweben, *v. n.*, vzdigniti se pod nebo, plavati v zraku.

Emporſchwellen, *v. n.*, vshobotati (gor).

Emporſchwingen, ſich, *v. r.*, kviško se zagnati, vzdigniti se, vzleteti; ſ. a. Emporkommen.

Emporſehen, ſ. Emporblicken.

Emporſpringen, *v. n.*, poskočiti, planiti kviško.

Emporſtarren, *v. n.*, kviško stermeti, šterleti; das Haar ſtarrt ihm empor, ščetini, šetini se.

Emporſtehen, *v. n.*, kviško stati; der Indian, der Pfau macht die Federn emporſtehen, pav se repenči; (daher figürl. ich mache mich groß, zeige meinen Unwillen udgl., repenčim

se); das Haar emporstehen machen, besonders bei Thieren, naščetiniti se, našetiniti se, ščetiniti se, šetiniti se.

Emporsteigen, *v. n.*, vzdigovati se, kviško stopiti, stopati.

Emporstellen, *v. a.*, kviško postaviti, postavljati.

Emporsträuben, *v. a.*, naježiti; s. a. **Emporstehen** (machen).

Emporstreben, *v. n.*, poganjati se za visoko čast, težiti na visoko.

Emporstrecken, *v. a.*, kviško stegniti.

Emporthürmen, *v. a.*, s. **Aufthürmen**, *v. n.*, kipeti kviško.

Emportragen, *v. a.*, kviško nesti, nositi, vznesti, vznašati.

Emportreiben, s. **Sublimiren.**

Emportreten, *v. n.*, gori stopiti, stopati; s. a. **Auftreten.**

Empörung, die, s. **Aufstand, Aufruhr**; das Verbrechen der Empörung, (*mil.*), hudodelstvo puntarije.

Empörungsgeist, der, puntarstvo, duh puntarije.

Emporwachsen, *v. n.*, vzrasti, vzraščati, vzrašati, kviško rasti.

Emporwallen, *v. n.*, kviško kipeti, valiti se.

Emporwerfen, *v. a.*, kviško vreči, zagnati.

Emporwiehern, *v. n.*, zarezgetati.

Emporwollen, *v. n.*, kviško hoteti.

Emporwuchern, *v. n.*, vzhobotati, kviško hobotati, gnati.

Emporwühlen, *v. a.*, vzriti.

Emporziehen, *v. a.*, vzvleči, vzvlačiti.

Emsig, *adj.*, maren, marljiv, podvizen, priden, delaven.

Emsigkeit, die, marnost, marljivost, pridnost, delavnost, podviz, *serb.* radinost, nach dem *Russ.* a. trudoljubnost.

Emulation, s. **Wetteifer.**

Emuliren, s. **Nacheifern.**

Enallage, die, premena besed.

Enchantiren, s. **Bezaubern.**

En chef, Befehlshaber en chef, najvišji poveljnik.

Enchiridion, s. **Handbuch.**

Enclave, s. **Binnenland**, dežela v sredi tujih dežel ležeča in ž njimi obdana.

Encouragiren, s. **Ermuthigen.**

Encyklopädie, die, kratki obseg ali jedro kaciga znanstva, enciklopedija.

Encyklopädisch, *adj.*, poveršin, počezin, vseučin.

End-, in Zstg., končni, dokončni, zadnji.

Endabsicht, die, poglavitni ali zadnji namen, končni namér ali namen, glavni cilj.

Endausweis, der, končni skaz od. razkaz.

Endbescheid, der, zadnji, končni odlok.

Endbeschluß, der, zadnji, končni sklep.

Endbrett, das, an einer Kiste, uff., končnica, skončnica; s. a. **Schwarte.**

Endbuchstabe, der, poslednja čerka.

Ende, das, konec, kraj; das Ende der Bank, konec, auch kraj klopi; von einem Ende bis zum andern, od kraja do konca, od konca do konca, od konca do kraja, od kraja do kraja; das letzte, das allerletzte Stück uff., nach *V.* posledek; Ausgang, izid; das wird kein gutes Ende nehmen, ne bo dobra; was wird das für ein Ende nehmen, kako se bo koli to izšlo; am äußersten Ende, na skrajnem koncu, *serb.* na kraj kraja; etwas beim rechten Ende angreifen, poprijeti se česa prav, kakor gre, na pravem koncu; aus Ende der Welt, na kraj sveta; das Ende der Welt, konec sveta, *serb.* a. sver šetak; von allen Ecken und Enden, od vsakod, od vsih strani; sie zündeten die Stadt an drei Enden an, s treh strani so zapalili mesto; der am Ende eines Dorfes, einer Stadt befindliche Hausbesitzer, nach *V.* skončar; am Ende des Ackers, konec od. kraj njive; ein Ende, Endchen Licht, konec, koneček, krajček sveče; ein Endchen Brot, merva, kosček kruha; zu Ende bringen, dognati, doganjati, doveršiti, dokončati, dogotoviti; zu Ende gehen, doiti, dohajati, nestajati, na malo, na pičlo iti, hoditi, začeti primanjkovati; Ende nehmen, poginiti, poginjati, končati, končevati se, konec imeti, vzeti, jemati, konec biti česa, ob kaj biti; die Predigt ist zu Ende, pridiga je minula, (se) nehala; am Ende des Dorfes, konec vasi; das Ende des Jahres, konec leta; des Lebens Ende, smert; du wirst ihm nicht zu Ende kommen, nič ne opraviš ž ojim; es will kein Ende nehmen, neče nehati, jenjati, neče ga biti konca; am Ende bleibt es noch beim alten, na zadnjo ostane pri starem; die Freude hat ein Ende, veselje je šlo, je zginilo; Ende gut alles gut, konec delo hvali; zu Ende, pri koncu, pri kraji; zu was für einem Ende? zu dem Ende, čemu? oder k čemu? za to, s takim namenam; zakaj? v ta konec; die Soldaten nehmen kein Ende, vojakov ni konca ne kraja; zu diesem Ende, v ta namen; bis an sein letztes Ende, do poslednje ure, do smerti; zu Ende lesen, dobrati, izbrati; Enden, Seitenzweige des Weinstockes, berači; das Ende am Hirschgeweihe, parožič, rožič; Zacken des Hirschgeweihes, razrastki, parog; zu Ende führen, eine Arbeit, dodelati kaj; zu Ende kommen mit Bauen, Säen, Dreschen, dozidati, dosejati, domlatiti, uff. durch do- u. das betreffende Zeitwort.

Endelhocke, die, nach *V.* pol stavka (*indecl.*).

Endeln, *v. a.*, čez perst šivati.

Endemie, die, Ortsseuche, domača, krajna kuga.

Endemisch, *adj.*, mesten, krajin; s. a. **Oertlich, Einheimisch.**

Enden, Endigen, *v. n.*, ein Ende nehmen, končati se, iziti se, konec imeti, vzeti; wie wird das enden, kako (se) bo to izšlo, kakšen bo tega konec; hiemit endete er, to reče ter umolkne, s temi besedami je jenjal, umolknil, utihnil, s temi besedami je sklenil, končal; sich enden, *v. r.*, konec imeti, konec imam, končati se, konec biti česa; *v. a.*, dokončati, dokonati, konec storiti čemu; die Dauben enden, (bei den Böttchern), doge obrezati, obrezovati, podelati; sein Leben enden, življenje skleniti, preseliti se v večnost, umreti.

Endentscheidung, die, končna razsodba.

Ender, der, jelen parožnjak†.

Endesgefertigt, *adj.*, niže podpisan, zdolej podpisan.

Endfall, s. **Endung.**

Endglied, das, zadnji člen.

Endgültig, *adj.*, do dobriga, končno veljaven.

Endig, *adv.*, zweiz, vierz, sechsendig, z dvema, štirimi, s šestimi odrasliki.

Endigen, s. **Enden**; viel anfangen u. nichts endigen, mnogo objemati, malo objeti.

Endigung, die, končanje, dokončevanje, konec, doveršitev, doveršba.

Endivie, die, rezva (in St.).

Endkürzung, die, prikrata besede.

Endlaut, s. **Auslaut.**

Endlich, *adv.*, am Ende, zum Beschluße, zadnjič, naposled, slednjič, poslednjič, naposledojič, na koncu, skonca; nach geraumer Zeit kommst du endlich, prišel si vender enkrat; bloße Partikel, vsaj, saj, vsej, sej; ich kann endlich auch lesen, vsaj vender tudi jaz znam brati; *adj.*, končen, dokončen, zadenj, posledenj; unser Leben ist endlich, našiga življenja bo konec; ein endliches Wesen, minljivo bitje, ki ima začetek in konec, časen, končljiv; die endliche Entscheidung belehrte uns, razsodba, ki je na zadnje enkrat prišla na dan, nam je povedala; s. a. **Sterblich.**

Endliche, der, der Sterbliche, umerjoč, umerljiv, nach dem *Russ.* smerten.

Endlichkeit, die, končnost, časnost, minljivost, končljivost.

Endling, der, končnica.

Endlos, *adj.*, neskončen, brezkončen, večen, neizmeren, brezkrajin.

Endlosigkeit, die, neskončnost, brezkončnost, večnost, vekovitost, neizmérnost.

Endniß, s. **Endung.**

Endossiren, s. **Indossiren.**

Endreim, der, rima končnica (na koncu verste).

Endring, der, krajni klep.

Endschaft, die, konec; die Endschaft erreichen, konec doseči, dosegati, dokončati, dokončan biti, konec biti kake stvari.

Endspruch, der, končni izrek, razsodek.

Endsylbe, die, končni, zadnji zlog, zlog končnik.

Endtag, der, poslednji dan, sodnji dan.

Endtheil, der, **Endstück**, das, entweder končnik od. končnica, je nachdem das betreffende Bestimmungswort männlich oder weiblich ist, z. B. das Endbrett, končnica, (oder auch bloß konec).

Endung, die, in der Gram. sklon, (nach der mechanischen Uebersetzung, aus dem Lat.) padež; konec, končnica, kraj, krajic.

Endursache, die, končni, poslednji vzrok.

Endurtheil, das, končna sodba, okončevavna sodba.

Endwort, das, poslednja beseda, zadnja beseda.

Endzeile, die, poslednja versta, zadnja versta, naj nižji versta.

Endziel, das, s. **Endzweck.**

Endzweck, der, poglavitna ali zadnja namemba, zadnji cilj in konec, poslednji konec, auch bloß namen, namenek, cilj in konec.

En detail, s. **Detail.**

Endivie, die, zimska solata, endivija.

Energie, die, serčnost, krepkost, moč, nach *V.* vajk(?).

Energisch, *adj.*, serčin, krepek, terden; auch s pridam (kaj početi) *Pot.*

Enervation, s. **Entnervung.**

Enerviren, s. **Entnerven.**

Enfiliren, s. **Einfädeln, Verwickeln, Bestreichen** (mit Geschütz).

Engagement, das, Verbindlichkeit, zaveza, najetje, vzetje v službo, vdinjanje* služba.

Engagiren, *v. a. u. r.*, zavezati, zavezovati se, obljubiti, v službo stopiti, vdinjati*, najeti, najemati, iti v vojake; ich bin schon engagirt, sim že obljubljen, zavezan.

Engbäuchig, *adj.*, tenciga trebuha, nach *V.* strunast; engbäuchiges Pferd, strunast konj, slokast konj.

Engbeinig, *adj.*, stisnjen, ozkonog, ozkih, stisnjenih nog.

Engbrüstig, *adj.*, tesnopersin, ozkih pers, *med.* nadušljiv, sipljiv, nach *V.* zavpušin; er ist engbrüstig, sapo mu zapira, težko diha, sope; s. a. **Engherzig.**

Engbrüstigkeit, die, naduha, nadušljivost, sipljivost, nach *V.* zavpuha; *fig.* Furchtsamkeit, s. **Engherzigkeit.**

Enge, *adj.*, tesen, ozek (*altsl.* ąz'k); ein enger Weg, Paß, ozki pot, klanec, *serb.* tesnac; s. a. **Engpaß**; enge Haft, tesni zapor; enge Kleidung, tesna obleka; eng machen, poožiti, ožiti, stesniti, stisniti, stiskati; eng werden, poožiti se, ožiti se, stisniti se, stiskati se, otesneti; dicht, beisammen, ozek, stisnjen, gost; der engere Ausschuß, manjši odbor; im engeren, im engsten Sinne des Wortes, v tesnejšim, ožjim, najožjim pomenu besede; es wird mir eng ums Herz, nekaj mi stiska serce, tišči, tiši me na serce; enge schreiben, drobno, tesno pisati; enger Kamm, gost glavnik.

Enge, die, die enge Beschaffenheit, tesnoba, tesnost, ozkost; ein enger Ort, tesnota, ožina, vožina, klanec, soteska; in die Enge bringen, stisniti, stiskati kaj; in die Enge treiben, v stisko, v zadrego, v kozji rog, na tesno pripraviti.

Engel, der, angel, angelc, dobri duh Božji.

Engelart, die, versta angelov.

Engelbett, das, postelja z nebam.

Engelbrot, das, angelski kruh, angelska jed, nebeška mana.

Engelchen, das, angelček.
Engelgestalt, die, angelska podoba.
Engelgleich, *adj.*, kakor angel, angelu podoben, angelsk.
Engelgut, *adj.*, dober kakor angel.
Engelkopf, der, angelova, angelska glava.
Engelrein, *adj.*, čist kakor angel.
Engelreinheit, die, angelska čistost.
Engelroche, der, (Seefisch), raza.
Engelroth, das, rudeča zemlja.
Engelschaar, die, truma angelov.
Engelschön, *adj.*, lep kakor angel, angelske lepote.
Engelspeise, s. **Engelbrot.**
Engelsantlitz, das, angelsko lice.
Engelsgeduld, die, er hat eine Engelsgeduld, terpi, je poterpežljiv, kakor angel.
Engelsgüte, die, angelska dobrota.
Engelsmiene, die, angelski pogled.
Engelsstimme, die, angelov, angelski glas.
Engelsüß, das, sladke koreninice, šentjanževo korenje.
Engelwurz, die, angelika.
Engen, *v. a.*, stisniti, stiskati, zóžiti, óžiti; die Schuhe engen mich, čevlji me tišče, tiše; *v. r.*, stesniti se, uskočiti se, stisniti, stiskati se.
Engerling, der, **Enderling**, ogric, (ogrec, *gen.* ogerca), *serb.* ugar; zakožni červ, ogričasta glista pri konjih, červ; ein mit Engerlingen behafteter Ochs, ogričav vol.
Engern, s. **Engen.**
Engflügler, der, ozkokrilec†.
Enghalsig, *adj.*, tankovraten, tenkiga gerla.
Engherzig, *adj.*, ozkoserčen, maloserčen, malodušin, bojčč.
Engherzigkeit, die, ozkoserčnost, malodušnost, maloserčnost, strašljivost.
Engländern, *v. a.*, ein Pferd, s. **Abstutzen.**
Englisch, *adj.*, von England, angleško; englische Krankheit, Rachitis, krivice, kolenéti *pl.*, (beide im Volke), nach *V.* pertij, pertija, mehki členi; von Engel, angelsk; englischer Gruß, angelsko, angelovo češčenje, češenje, pozdravljenje, Zdrava Marija; englisirtes Pferd, mit gestumpftem Schweife, kebec, auch kusec, kusast, kebast konj.
Englischbraten, der, angleška pečenka.
Englischleder, das, angleško usnje.
Englischleinwand, die, angleško platno.
Engmäuler, der, ozkoustec.
Engpaß, der, soteska, klanec, tesnina.
Engroist, s. **Großhändler.**
Engsichtig, s. **Kurzsichtig.**
Engsüchtig, s. **Engherzig.**
Enke, der, mali hlapec; die Gabel am Pfluge, ročice, *pl.*
Enkel, der, des Kindes Kind, vnuk (*altsl.* u. *russ.* wie auch *poln.* vnak); *dim.* vnuček, vnučič, verächtl. vnuče, nach *M.* vnučat; s. a. **Nachkommen;** Enkel am Fuße, s. **Ankel, Knöchel.**
Enkelin, die, vnuka, nuka, (*altsl.* vnuka, unuka), *russ.* u. *poln.* vnučka).
Enkelkind, das, vnukov otrok; s. die Forts.

Enkelsohn, der, vnučič, prevnuk (vnukov sin).
Enkeltochter, die, vnučica, prevnuka (vnukova hči).
Enkelwelt, s. **Nachwelt.**
Enkelzeit, s. **Zukunft.**
Enneagon, das, devetoogelnik.
Ennuyant, *adj.*, dolgočasen; s. a. **Langweilig.**
Ennuyiren, s. **Langweilen.**
Enorm, *adj.*, neizrečen, neizmeren, silen, strašno velik, debel usf., velik velik, *poln.* ogromny.
Enragiren, *v. a.*, razkačiti, razpariti.
Enragirt, s. **Wüthend.**
Enrolliren, *v. a.*, u. *r.*, nabirati, zapisati, zapisovati koga, se.
Enrollirte, der, vpisanec, zapisanec.
Ensbaum, der, šilje, šil.
Ensamble, das, ein Ganzes, celotina, vkupnost.
Ent, eine untrennbare Vorsetzsylbe der Zeitwörter, bedeutend eine Bewegung von einem Orte, eine Beraubung, zuweilen auch einen Ursprung oder Anfang, wird im Slovenischen mit den Vorsetzsylben u-, raz- od. s-, auch iz- od. od-, dann iz-, za- gegeben.
Entächten, *v. a.*, aus der Acht befreien, preklicanja, pregnanstva rešiti, oprostiti.
Entadeln, *v. a.*, vzeti, jemati žlahtnost, plemenstvo, razžlahtniti, *fig.* sramotiti, onečastiti, nečast, sramoto delati, ponižati, poniževati.
Entädern, *v. a.*, izvleči žile, izžiliti.
Entamiren, s. **Einschneiden, Beginnen.**
Entamten, *v. a.*, iz službe deti, djati, devati, odstaviti, odstavljati.
Entankern, *v. a.*, mačka ali sidro odtergati, preč vzeti, jemati, razsidrati.
Entarten, s. **Ausarten.**
Entartung, s. **Ausartung.**
Entasten, *v. a.*, oklestiti, obsekati drevo.
Entathmen, *v. a.*, Einen, zadušiti koga, sapo, dušo vzeti mu.
Entäußern, *v. a.*, oprostiti, oteti, rešiti koga česa; sich entäußern, *v. r.*, vanati od. anati, tvegati se česa, odreči se, znebiti se česa, popustiti, popuščati, popušati kaj, od sebe dati, oddati.
Entäußerung, die, znebitev, oddaja, popust.
Entballen, *v. a.*, izložiti, izlagati, iztovoriti, raztovoriti.
Entbangen, *v. a.*, iz težave, skerbi rešiti.
Entbahnen, s. **Verbannen, Abschaffen.**
Entbeben, *v. n.*, izderhtati, iztrepetati iz —, derhteč izvirati, izhajati iz česa.
Entbehren, *v. a.*, den Mangel leicht ertragen, entrathen können, uterpeti, terpeti, prebiti brez česa, shajati, prestati brez česa; Mangel an etwas haben, ne imeti česa, biti brez česa, potrebo imeti; er entbehrt der nöthigen Bücher, nima potrebnih bukev, manjka mu potrebnih bukev, brez potrebnih bukev je; der Nahrung, auch stradati,

gabati, lakoto ali glad terpeti; vermissen, pogrešiti, pogrešati; das entbehre ich leicht, jenes schwer, to lahko pogrešam, uno težko, brez tega sim lahko, brez uniga težko, tega mi ravno ni potreba, to lahko pozabim; gib, so viel du entbehren kannst, daj, kolikor terpiš (auch uterpiš).
Entbehrlich, *adj.*, nepotreben, pogrešljiv, uterpljiv, brezpotreben; das ist entbehrlich, brez tega moremo biti, brez tega smo lahko, lahko shajamo.
Entbehrlichkeit, die, nepotrebnost, pogrešljivost, uterpljivost, brezpotrebnost; entbehrliche Sachen, nepotrebnosti (*plur.*).
Entbehrung, die, potreba, pogrešba, pomanjkanje; an Entbehrungen gewohnt, vajen, pomanjkanje terpeti, vajen na potrebo, stradanja vajen; am empfindlichsten war für ihn die Entbehrung des Weines, to mu je bilo naj teže, naj huje, da ni imel vina, da je bil brez vina.
Entbieten, *v. a.*, vermelden, bekannt machen, poročiti od. sporočiti, sporočati, sporočevati, na znanje dati, dajati, povedati; jemanden zu sich entbieten, poslati po koga, k sebi poklicati, klicati koga, reči, veleti komu, naj pride prednj; ukazati komu priti; einen Gruß entbieten, pozdraviti, pozdravljati koga (po kom); sich entbieten, als *v. r.*, s. **Anbieten, sich.**
Entbietung, die, poročilo; eines Grußes, pozdrav.
Entbinden, *v. a.*, odvezati, odvezovati, razvezovati, odrešiti, rešiti, razrešiti, oprostiti, osvoboditi; er ist seiner Pflicht entbunden, odvezan, oprosten, oproščen, prost je svoje dolžnosti, dolžnost ga več ne veže; aller Noth entbunden, prost vsake sile in nadloge, brez skerbi in reve; eine Garbe, razvezati, razvezovati; eine Gebärende als Geburtshelferin, babiti, porodničariti, nach *V.* porodničevati; von einem Sohne entbunden werden, poroditi, roditi, poviti, (auch *poln.* obwohl eigentlich einwinden) otroka, razločiti se, *serb.* a. razstati se, oprostiti se, (razrešiti se) z detetam; die Entbundene, otročnica, porodnica.
Entbindlich, *adj.*, odvezljiv, oprostljiv.
Entbindung, die, porod, povitev, porojaj; sich bereitet sich zu einer Entbindung, na porod ji gre, pripravlja se v otročjo postelj; Lösbindung, odveza, razveza, oprost.
Entbindungsanstalt, die, porodivnica.
Entbindungskunst, die, porodničarstvo, babištvo, šegarstvo.
Entbindungsschein, der, odvezni list.
Entbindungsstuhl, der, porodniški stol.
Entbindungsurtheil, das, odvezna, oprostna sodba.
Entbindungswerkzeug, das, porodno, porodničarsko orodje.
Entbindungswissenschaft, die, porodoznanstvo; s. a. **Entbindungskunst.**
Entblasen, *v. a.*, odpihniti, odpihovati.
Entblättern, *v. a.*, pérje, listje osmukati, osmukavati, osmercati, obrati, obirati. *fig.* oskruniti; *v. r.*, osuti se, obleteti, obletovati se.
Entblättern, das, listopad, obletavanje dreves v jeseni.
Entblecken, s. **Entblößen.**
Entblitzen, *v. n.*, blisknili iz —, od —, po bliskovo šiniti, švigniti iz —,
Entblöden, sich (nicht), *v. r.*, ne bati se, ne ustrašiti se, derzniti —, ne biti sram, kaj reči, ali storiti, ni ga bilo sram, ni se bal reči, prederznil se je reči.
Entblößen, *v. a.*, okriti, razkriti, razkrivati; das Haupt, odkriti, odkrivati se, vzeti kapo ali klobuk z glave, razoglaviti; den Körper entblößen, z. B. während des Schlafes, razodeti, razodevati se, odkriti se; (gegen die Scham), razgaliti, razgaljati se, und in diesem Sinne, der, die Entblößte, razgaljenec, razgaljenka; nach *V.* (a. *poln.* u. *russ.*) obnažiti; einen Gang im Bergbaue, odkopati poveršnino (perst); eine Festung entblößen, vzeti vojake iz terdnjave, opustiti jo; berauben, ogoliti, oguliti, nach *M.* (a. *serb.*) ogolazniti; den Degen, meč izdreti, izdirati, meč potegniti, potegovati iz nožnice, *russ.* u. *böhm.* obnažit; entblößter Degen; nag, gol meč; *v. r.*, sich entblößen, sleči, slačiti se, razgaliti se, razodeti se; entblößet sein, biti brez česa; sich vom Gelde entblößen, sprazniti se, imeti prazno mošnjo, mošnjo posušiti, na suhem biti, veter dati dvajseticam, ob plenk in evenk priti, biti.
Entblößt, *adj.*, gol, nag; entblößten Hauptes, odkrit, gologlav, razoglav; aller Güter entblößt, brez vsega premoženja, gol in suh.
Entblößung, die, razkritje, odkritje, odkrivanje, razodetje, razgaljenje, slačenje, opust.
Entblühen, s. **Erblühen, Verblühen.**
Entbluten, *v. a.*, kri vzeti, jemati, iztočiti komu.
Entblüten, *v. a.*, vzeti, stresti, sklestiti cvetje.
Entborgen, *v. a.*, na upanje vzeti, jemati; s. **Entlehnen.**
Entbrauchen, s. **Verbrauchen.**
Entbrausen, *v. n.*, zašumeti, zahrumeti iz-, nd-, zmed itd., šumé, hrumé odskočiti iz —.
Entbrechen, sich, *v. r.*, (a. *v. n.*), odtergati se, odtergovati se, odtegniti se; sich des Gehorsams entbrechen, odtegniti se pokorščini, pokoršini, odpovedati, odpovedovati se pokornosti; sich enthalten, zderžati, zderževati se.
Entbrennen, *v. n.*, vžgati, vžigati se, vneti, vnemati se (*cfr. altsl.* v'žagati, v'žigati v'netiti), vpaliti se, razpaliti se; für eine Sache entbrannt sein, za kaj živeti, goreti, goreč, vnet biti; er entbrannte vor Zorn, jeza ga zlomi, zgrabi, prime, zagori po njem od jeze, razserdi se; *v. a.*, razvneti, raznetiti, razpaliti.

Entbrennung, die, vžig, vžiganje, vnem, vnemanje, vnetje.

Entbrüdern, *v. a.*, razbratiti, razbratvati; entbrüdert, nebrat, brez bratovske ljubezni.

Entbrunsten, *v. n.*, vneti, vnemati, vžgati, vžigati; s. a. **Entbrennen.**

Entbürden, *v. a.*, einer Last entbürden, razpertiti od, razpertati, odpertiti, rešiti bremena, teže, butare, odvzeti, sneti, zdeti butaro, nach dem *Altsl.* razbremeniti; ein Pferd, raztovoriti, nach *V.* odtežati koga.

Entchen, das, račica.

Entdachen, *v. a.*, ein Haus, razkriti, razkrivati hišo, odkriti, odkrivati, streho preč vzeti, jemati, podreti.

Entdampfen, *v. n.*, izkaditi, izkajati se, izhlapeti, izvešiti se.

Entdärmen, *v. a.*, vzeti, jemati drob, čeva.

Entdeckeln, *v. a.*, pokrovko odvzeti, odkriti, odkrivati (n. p. lonec).

Entdecken, *v. a.*, ein Haus, des Daches berauben, s. **Entdachen**; einer weichen Decke, aus Zeug, Leinwand, Tuch, berauben, odgerniti, odgrinjati; den Körper, razodeti, razodevati, razkriti; ein umgefallenes Vieh, odreti, odirati, nbeliti; s. a. **Abdecken**; *fig.* von dem Sinne des Gesichtes, zagledati, viditi, zazreti; bemerken, zapaziti; Länder entdecken, najti, nahajati; Verbrecher, Verschwörer, zapaziti, zapazovati, razodeti; ein Verbrechen wurde entdeckt, hudodelstvo je prišlo na dan; verrathen, izdati, ovaditi, naznaniti; sein Herz entdecken, razodeti komu svoje serce; eine geheime, verborgene Sache, odkriti, odkrivati, razodeti, razodevati, izročiti; *v. r.*, razodeti se, odkriti se, pokazati se.

Entdecker, der, najdec, razodevavec, ovadnik, naznanivec.

Entdeckung, die, najdba, nahajanje, odkritje, razodenje, razodetje, ovada; eine Entdeckung machen, zapaziti, zapazovati, najti, nahajati.

Entdeckungsreise, die, iskavno popotvanje, iziskovanje, popotvanje z namenam, kako deželo najti.

Entdrängen, *v. a.*, s. **Auspressen**; *v. r.*, izviti se komu.

Entdrehen, *v. a.* u. *r.*, izviti komu kaj, se.

Entdringen, *v. n.*, udreti se, udirati se, uliti se, ulivati se.

Entdusten, *v. n.*, puhteti iz česa, zapuhteti iz —.

Entdunsten, *v. n.*, izhlapeti, hlapeti iz —; in Unterkr. izpašiti se.

Entdünsten, *v. a.*, očistiti, očiščati, očišati (n. p. zrak slabih soparov).

Ente, die, raca, (*altsl.* u. *serb.* patka, *russ.* utka, *poln.* kaczka).

Entehren, *v. a.*, onečastiti, ponečastiti, ponečastovati, znečastiti osramotiti, sramotiti, ob čast pripraviti, nečast storiti, delati, čast, poštenje vzeti, jemati; schänden, oskruniti, onečastiti; *v. r.*, sich entehren, očerniti se, ogerditi se, osramotiti se, priti ob čast in poštenje.

Entehrend, *adj.*, sramoten, nepošten, sramotiven, skrunljiv.

Entehrer, der, onečastnik, sramotivec, oskrunjavec.

Entehrte, der, brezčastnik; die, oskrunjenka.

Entehrung, die, sramotenje, oskrumba.

Enteignen, *v. a.*, razsvojiti, razlastiti; *v. r.*, s. **Entäußern**, sich.

Enteilen, *v. n.*, odhiteti, odbežati, leteti; der Gefahr enteilen, uiti, uhajati nevarnosti; die Zeit enteilt, čas hiti.

Enteinen, *v. a.*, razdvojiti, razbratiti, *serb.* zavidati; s. **Entzweien.**

Enteisen, *v. a.*, odbiti, odtolči led (s česa).

Enten-, in Zstg., račji.

Entenadler, der, (Falco nacvius), (jastrob) račar, mali sivi orel.

Entenartig, *adj.*, gehen, einen entenartigen Gang haben, nach *V.* racati.

Entenbeize, die, račji lov s sokolam; s. **Beize.**

Entenbrut, die, račja mladina, račice, račeta.

Entenei, das, račje jajce.

Entenfang, der, račji lov.

Entenfänger, der, račji loveo.

Entenflug, der, račje jato, truma.

Entenhabicht, der, s. **Entenadler.**

Entenhund, der, pes racar.

Entenpfuhl, der, račnica, račišče†, račiše.

Entenrothkelchen, das, jesenska raca.

Entenruf, der, račje vabljenje, račji klic.

Entenstall, der, račjak, račnik, račji hlev.

Entenstößler, s. **Entenadler.**

Enter, s. **Enterich.**

Enterbeil, das, ein Beil, dessen man sich beim Entern der Schiffe bedient, ladijarska sekira.

Enterben, *v. a.*, razdedinititi, izdedinititi, odvreči, zavreči, od dedine izločiti, izkleniti, ne zapustiti nič.

Enterbung, die, razdedinjenje, zaverženje.

Enterbungsursache, die, vzrok, kaga izdediniti, odvreči.

Enterhaken, der, ladijarski cempin, pik, brodarska kopika, nach *V.* maček.

Enterich, der, raeman, nach *M.* račnik, recak, nach *Zalok.* raoun, *böhm.* kačer.

Entern, *v. a.*, sovražno ladijo s kljukami na se potegniti, potegovati in vzeti, nach *V.* z mačkam pritegniti, pritegovati.

Enterographie, die, drobopisje, droboznanstvo.

Entfädeln, *v. a.*, iznititi, nit potegniti iz šivanke; die Nadel hat sich entfädelt, konec se je izdjal.

Entfahren, *v. a.*, uiti, uhajati, izmuzniti, izmuzovati se, izmakniti, izmikati se; die Axt entfuhr dem Stiele, sekira je odletela od toporišča, toporiša, se je zmuznila s toporišča, toporiša, izsadila se je; das Wort ist ihm entfahren, beseda mu je ušla, zareklo se mu je; ein Seufzer entfuhr ihm, zdihnil je.

Entfallen, *v. n.*, der Hand entfallen, pasti z roke, auch izpasti, odpasti, odpadati, padati iz —, z —; es entfiel ihm ein Wort,

s. **Entfahren**; dieser Grund ist jetzt entfallen, ta vzrok je zdaj nehal, tega vzroka zdaj več ni; die auf ihn entfallende Summe, znesek, ki pride na-nj; der Name ist mir entfallen, ime sim pozabil, (ime mi je ušlo iz glave, iz pameti); von Muth, Herz, Zuversicht, upasti, upadati, serce je zgubil, serčnost ga je zapustila; eine Thräne entfiel seinem Auge, solza se mu je uternila, pocedila z očesa.

Entfalten, *v. a.*, razvihati, razvihavati —, gube razpustiti, razpuščati, razpušati, gube razviti, razvijati; der Feind entfaltete eine bedeutende Macht, sovražnik je pokazal, v boj pripeljal, postavil veliko moč; von Blüthen, razcvesti, razcvetati se, razpočiti, razpokati se, nach *Jarn.* razprasniti se; von Hülsen (von überreifen Hülsenfrüchten), razprezati, sprezati, prezati se; die Stirne entfalten, čelo razjasniti, razvedriti; das Herz entfalten, serce odkriti, odkrivati, razodeti, razodevati; sich entfalten, *v. r.*, razviti, razvijati se, odkriti se, razodeti se, pokazati, pokazovati se.

Entfaltung, die, razvihanje, razvitje, razvoj, razcvet, razpok, *fig.* dopolnovanje, nadopolnovanje, doveršcvanje, rast.

Entfärben sich, *v. a.* u. *r.*, spremeniti, spreminjati barvo ali farbo, premeniti se v licu; vor Schreck, prepasti, prebledeti, zbledeti, obledeti, barvo zgubiti, zgubovati, bled prihajati, biti; vor Scham, zarudeti, rudečica ga polije, oblije, rudeče ga spreleti.

Entfärbung, die, sprebledovanje.

Entfasern, *v. a.*, ein Kleid, zguliti, stergati; Bohnen entfasern, fižol luščiti, lušiti.

Entfernen, *v. a.*, wegrücken, odmakniti, odmikati; Sorge entfernen, pregnati, na strani pustiti; aus der Gesellschaft entfernen, odpraviti, odpravljati, spraviti, odločiti od družbe, auch odgnati, odganjati, odstraniti, oddaliti, oddaljevati†; sich entfernen, *v. r.*, oditi, odhajati, udaliti se od —; von der Wahrheit, odstopiti, odstopati od resnice, zaiti, zastraniti od resnice; von der Tugend, ločiti se od čednosti, zabresti v grehe, spriditi se; vom Ufer, odplavati, odpeljati se.

Entfernt, *adj.*, daljen, proč oddaljen, odležin; auf eine entfernte Art, od dalječ; entfernt sein, dalječ proč biti, ne biti ondi; entfernt von einander, na dvoje, narazen, saksebi biti; weit entfernt, mir zu helfen, legte er mir vielmehr Hindernisse in den Weg, ne le da mi ni pomogel, še vkljuboval mi je.

Entfernung, die, die Handlung, oddaljitev, oddaljevanje, odprava; der Raum, dalja, daljina, daljava, daljnost, naraznost, (nach dem *Poln.*) odleg, *russ.* razstopanje; in einiger Entfernung von einander, nekoliko narazen ali saksebi; in einer Entfernung von zehn Meilen, deset milj dalječ, na deset milj dalje; die Entfernung von der Wahrheit, odstop od resnice; die heimliche Entfernung, skrivni pobeg.

Entfernungspunct, der, daljnik, nach dem *Poln.* odstop.

Entfesseler, der, razklepavec, razkovač.

Entfesseln, *v. a.*, odvezati, odvezovati, razvezati, razvezovati, oprostiti, osvoboditi, osvobodovati, rešiti, iz sužnosti oteti, okove odvzeti, razkleniti, razklepati, razkovati, razkovavati; die entfesselten Leidenschaften, razuzdane, razberzdane, razklenjene strasti.

Entfestigen, *v. a.*, eine Stadt, podreti mestu terdnjavo.

Entfetten, *v. a.*, posneti, pobrati tolščo, tolšo ali mast.

Entfiedern, *v. a.*, oskubsti, skubsti.

Entflammen, *v. a.*, oplameniti, razplameniti, razplamenovati, razvneti, opaliti, raznetiti, vžgati, vžigati, podbuditi; *v. n.*, vžgati se, vneti se, zavreti, vskipeti.

Entflammer, der, razplamenivec, podžigavec.

Entflammung, die, razplamenitev, plamen, ogenj.

Entflattern, *v. n.*, izferfrati, odferfrati od—, iz —.

Entflechten, *v. a.*, razplesti, razpletati.

Entflecken, *v. a.*, očistiti madežev.

Entfleischen, *v. a.*, meso vzeti, jemati.

Entfleischt, *part.*, suh, medel.

Entfliegen, *v. n.*, odleteti, odletati, odletovati; der Vogel ist mir entflogen, tič mi je ušel, zletel; die Zeit entfliegt, čas hiti, leti.

Entfliehen, *v. n.*, uteči, uiti, uhajati, ubežati, bežati, potegniti (jo), zmakniti, zmikati se, pobrisati jo, uliti jo, unosti, pobrati pete, nach *V.* auch uhiteti; er wird der Strafe nicht entfliehen, ne odide kazni, ne odide mu kazen; die Zeit entflieht, čas leti; s. a. **Entgehen.**

Entfließen, *v. n.*, liti, ulijati se iz —, priteči, pritekati, teči iz —, iziti, izhajati, izvirati iz —; eine Thräne entfloß seinem Auge, solzica se mu pocedi iz očesa; kein Wort entfloß seinen Lippen, ne spregovori, ne izreče, ne izpusti besedice; die Zeit entfließt, čas hiti, teče.

Entflüchten, s. **Entfliehen.**

Entflügeln, *v. a.*, peroti prirezati, prirezovati, peruti postriči, postrigovati (tiču).

Entfrachten, *v. a.*, razložiti, razlagati, razkladati (n. p. z voza), iztovoriti, raztovoriti.

Entfremden, *v. a.*, entziehen, vzeti, jemati, zmakniti, zmikati, umakniti, umikati, ukrasti, krasti; er entfremdete sich jedermann, vsaciga je ostrašil, odgnal od sebe, odbil od sebe, tako se je ohnašal, da se je vsakdo bal k njemu iti, da so se mu vsi umikali, ugibali; ein Pferd entfremden, nach *V.* konja ujezditi.

Entfremdung, die, vzetje, jemanje, zmik.

Entfugen, *v. a.*, spraviti, kreniti iz reda.

Entführen, *v. a.*, odpeljati, odpeljevati, unesti, unašati, ugrabiti, ukrasti, uhitati, (nar. posn.); *russ.* polititi; eine Kuh, odgnati, odganjati.

Entführer, der, odpeljavec, odpeljevavec, ugrabež, ugrabnik, unesec.
Entführte, die, unesenka, ukradena.
Entführung, die, odpeljava, odpeljanje, odpeljevanje, unos.
Entfüllen, *v. a.*, sprazniti, spraznovati, sporniti, porniti.
Entfunkeln, *v. n.*, zabliskati, bliskati se, bliščeti, blišeti iz —.
Entfurchen, *v. a.*, die Stirne, razjasniti, razvedriti čelo; s. a. Entfalten.
Entfürsten, *v. a.*, razkneževati, razkneževati.
Entgang, der, odid, zguba; Entgang am Gewerbe, zguba, škoda v prislužku, zaslužku.
Entgegen, *adv.*, (contra, adversus), proti, zoper; (obviam), nasproti, nasprot, naprot, naproti; dem Winde entgegen, proti vetru; dem Strome entgegen, proti vodi; undeutsch ist der in slovenischen Gegenden häufig gehörte Gebrauch des Wortes „entgegen" für „einzelnweise", als Uebersetzung des slovenischen proti, z. B. entgegen zahlen (was jeden Sinnes ermangelt) für proti plačevati, statt einzelnweise, jede Lieferung besonders, zahlen; in der Zusammensetzung mit dem meist unübergehenden Zeitworte wird entgegen im Slovenischen zumeist mit komu naproti od. proti komu, na koga, nad kom gegeben: entgegen erlebt man Vieles, na poti pride vse naproti, (Sprichw.).
Entgegenächzen, *v. n.*, ječati na koga.
Entgegenarbeiten, *v. n.*, vpirati se čemu, kljubovati, delati nasproti.
Entgegenbellen, *v. a.*, lajati na koga, proti komu.
Entgegenblasen, *v. n.*, pihati na koga, komu v lice.
Entgegenblicken, s. Entgegensehen.
Entgegenbringen, *v. a.*, prinesti komu proti.
Entgegendrängen, sich, *v. r.*, vpreti, vpirati se komu.
Entgegeneilen, *v. n.*, priletеti, hiteti komu naproti.
Entgegenfahren, *v. n.*, peljati se naprot; dem Winde entgegenfahren, voziti se proti vetru.
Entgegenfliegen, *v. n.*, leteti proti komu, komu naproti.
Entgegenführen, *v. a.*, peljati kaj komu nasproti, pred koga.
Entgegengehen, *v. n.*, iti, hoditi komu nasproti, streči koga, v prestrege iti, *russ.* na vstréču itti; dem Tode entgegengehen, iti v smert.
Entgegengesetzt, *adj.*, nasproten, protiven.
Entgegengraben, *v. n.*, kopati proti komu.
Entgegengrunzen, *v. n.*, kruliti na koga.
Entgegenhaben, *v. n.*, ich habe nichts entgegen, ne branim, nimam nič zoper to.
Entgegenhalten, *v. a.*, s. Vergleichen.
Entgegenhüpfen, *v. n.*, komu naproti skakljati.
Entgegenjauchzen, *v. n.*, vriskati komu naproti.
Entgegenkommen, *v. n.*, priti komu naproti; einer Bitte, uslišati prošnjo; flugend, jauchzend, pripeti, privriskati rc., komu naproti.
Entgegenlaufen, *v. n.*, leteti komu naproti; s. a. Zuwiderlaufen.
Entgegennahme, die, vzetje, sprejetje.
Entgegennehmen, *v. a.*, vzeti, sprejeti.
Entgegenreichen, *v. a.*, podati.
Entgegenreisen, *v. n.*, napotiti se, potovati komu naproti.
Entgegenrücken, *v. n.*, dem Feinde, iti na sovražnika.
Entgegenschicken, *v. n.*, poslati proti komu.
Entgegenschwimmen, *v. n.*, dem Wasser, proti vodi plavati.
Entgegensehen, *v. n.*, mit Hoffnung, nadjati se česa, pričakovati; mit Furcht, tresti se pred čim.
Entgegensein, *v. n.*, biti zoper kaj, protiviti se, vpirati se čemu.
Entgegensetzen, *v. a.*, dem Strome einen Damm, s. Eindämmen; der Klage eine Einwendung, tožbi ugovor nasprot postaviti, postavljati, braniti se, ugovarjati zoper tožbo; sich entgegensetzen, s. Widersetzen; es setzen sich Hindernisse unsern Wünschen entgegen, naše želje so zadele na zadržke, naše želje ovirajo ti ali uni zadržki; s. a. Entgegengesetzt.
Entgegenspringen, *v. n.*, komu nasproti skočiti.
Entgegenstehen, *v. n.*, biti proti čemu, braniti, vpirati se, ovirati; dieser Sache stehen viele Hindernisse entgegen, ta reč ima mnogo zadržkov, ovér; entgegen stehend, nasproten, protiven.
Entgegenstellen, *v. a.*, postaviti proti čemu; *v. r.*, vpreti se čemu, postaviti se komu; s. a. Entgegensetzen.
Entgegenstemmen, sich, *v. r.*, vpreti, vpirati se čemu, postaviti se.
Entgegenstrecken, *v. a.*, die Hand, podati komu roko.
Entgegenströmen, *v. n.*, das Volk strómte ihm entgegen, množica mu je vrela naproti.
Entgegentragen, *v. a.*, nesti, nositi komu naproti.
Entgegentreten, *v. n.*, postaviti se komu naproti.
Entgegenwirken, *v. n.*, delati proti čemu.
Entgegenziehen, *v. n.*, dem Feinde, iti na sovražnika, proti sovražniku.
Entgegnen, *v. a.*, odgovoriti, odgovarjati, odverniti, odvračati; s. a. Erwidern.
Entgegnung, die, odgovor.
Entgehen, *v. n.*, einer Gefahr, uiti, ubajati, ubežati, umakniti se, umikati se nevarnosti, ogniti, ogibati se je; die Kräfte entgehen mir, moč me zapuša, mi odpoveduje; es soll dir nicht entgehen, ob to ne prideš, tega ne zgubiš; das wird mir auch später nicht entgehen, to mi tudi poznej ne odide; dem Tode entgehen, unesti glavo, kožo; man entgeht seinem Schicksale nicht, človek svoji osodi ne uteče, ne uteče temu, kar mu je sojeno; es ist mir kein Wort entgangen, vsako besedico sim vjel, zapomnil, nobene nisim preslišal, nobena mi ni ušla; entgangener Gewinn, zgubljen dobiček, dobiček, ki je odšel.

Entgeifern, *v. a.*, obrisati sline, očistiti sliu.
Entgeilen, *v. a.*, rezati; s. a. Castriren.
Entgeisten, **Entgeistern**, *v. a.*, in der höhern Schreibart, der Lebensgeister berauben, s. Entseelen; ob duh pripraviti, duh, dušno zavednost vzeti, jemati; entgeistert, brez duha; des Bewußtseins berauben, omamiti, ob svest, zavest pripraviti.
Entgelt, das, plačilo, odplačilo, vračilo, povračilo; ohne Entgelt, brez povračila, brez plačila, brez mezde, zastonj.
Entgelten, *v. a.*, plačati, plačevati, verniti, vračati; etwas entgelten müssen, plačati za kaj, terpeti za kaj; er wird es mir entgelten müssen, to ga bode še bolelo, vernil mu jo bom, ne odide mu plačilo zato; einem etwas entgelten lassen, maščevati, maševati, maštovati se nad kom, znesti, znositi se nad kom zavolj česa; das wird er entgelten, vtepalo se mu bode, prejme kazen.
Entgeltlich, *adj.*, plačilen, nadomrstin, poverniven, odplačilen, za odplačilo, za plačilo; ein entgeltlicher Vertrag, odplačilna pogodba.
Entgießen, *v. a.*, odliti, odlivati; s. a. Ausgießen.
Entglänzen, *v. n.*, zaleskетati se, leskетati se, bliščati, blišati iz česa.
Entgleiten, *v. n.*, izmakniti, izmikati se iz —, smuknili iz; zdercati, spolzniti se iz —, spodleteti, spodersniti se —.
Entgliedern, *v. a.*, razuditi.
Entglimmen, *v. n.*, vneti se, vnemati se, zatleti, začeti tleti, goreti; entglommen, vnet, vžgan.
Entglitschen, s. Entgleiten.
Entglühen, *v. n.*, vneti se, vnemati se, vžgati, vžigati se, vplameniti se, zažariti se; s. a. Erglühen.
Entgöttern, *v. a.*, božestvo odvzeti, jemati, razbožiti†.
Entgötterung, die, odvzetje bnžestva.
Entgräten, *v. a.*, očistiti kosti, sertov.
Entgrenzen, *v. a.*, odgraditi, meje podreti, pokončati, da jih ni poznati.
Entgrünen, *v. n.*, zazeleneti, prizeleneti, (n. p. iz tal).
Entgültigen, *v. a.*, etwa razveljaviti, ob veljavnost, veljavo djati, devati, ob veljavnost pripraviti, pripravljati, preklicati, oporeči.
Entgurgeln, *v. n.*, prigergrati iz —.
Entgürteln, **Entgürten**, *v. a.*, razpasuti, razpasovati, odpasati, odpasovati; s. a. Entjungfern.
Entgötern, *v. a.*, premoženje vzeti, jemati, ob premoženje pripraviti, pripravljati koga.
Enthaaren, *v. a.*, dlako, lase vzeti, ogoliti, dlako potergati, obriti; s. a. Entblättern.
Enthäkeln, *v. a.*, razpeti, razkopčati.
Enthaken, *v. a.*, vom Haken losmachen, sneti, vzeti kljuko.
Enthalftern, *v. a.*, razujzdati, razberzdati, nach *M.* razoglaviti.
Enthallen, s. Ertönen.
Enthalt, der, s. Aufenthalt; Inhalt, zapopadek, s. dieses.
Enthalten, *v. a.*, in sich halten, von Gefäßen, deržati; das Faß enthält zehn Eimer, ta sod deržі deset veder; von andern Dingen, v sebi imeti, auch absolute, imeti; von Büchern, Briefen, zapopasti, obseči, obsegati; dieses Buch enthält manche nützliche Unterweisung, v teh bukvah je (se nahaja, dobiva) marsikak koristen poduk; sich enthalten, *v. r.*, zurückhalten, sich in einer Sache enthalten, zderžati, (vzderžati se, *altsl.* v'zderžati se), ogniti, ogibati se česa; sich des Trinkens enthalten, ne piti; er konnte sich nicht enthalten, ihm zu sagen, ni mogel sterpeti, zderžati se, da bi mu ne bil rekel; enthalte dich des Spieles, varuj se igre, ne igraj; ich enthalte mich darüber jeden Urtheils, nečem soditi, nečem reči besede od tega; enthalten sein, zapopaden biti, nach *V.* zajet biti; 3 in 9 ist 3mal enthalten, deveterka ima tri trojke, v deveterki so tri trojke.
Enthaltsam, *adj.*, zderžen od. vzderžen, zderžljiv, vzderžljiv, (*altsl.* v'zdr'ziv), zmeren, meren, trezen.
Enthaltsamkeit, die, zderžnost, vzderžnost, vzderžljivost, treznost, mérnost.
Enthaltung, die, zderžanje, vzderžanje.
Enthärten, *v. a.*, omečiti, mečiti.
Enthärzen, *v. a.*, smolo obrati, obirati z drevesa.
Enthauchen, *v. a.*, odpihniti, odpihati, odpihovati.
Enthauen, *v. a.*, odsekati, odsekovati, odbiti, odbijati, *mont.* meje rudnika prestopiti in tujo rudo kopati.
Enthaupten, *v. a.*, ob glavo djati, devati koga, obglaviti†, glavo odsekati, odsekovati, odrobiti komu, glavo saeti, snemati (uar. pes.).
Enthauptung, die, odsek, odsekovanje glave, obglavljenje†, etwa auch glavosek†.
Enthäuten, *v. a.*, odreti, odirati, iz kože deti, djati, devati, izkožiti, obeliti.
Entheben, *v. a.*, jemanden einer Sache, rešiti, oprostiti koga česa; s. a. Ueberheben; einen des Amtes entheben, djati iz službe, odpustiti iz službe; entsetzen, odstaviti iz službe.
Enthebung, s. Entlassung, Entsetzung.
Enthebungskarte, die, odpustni, oprostni list, odpustnica†.
Entheiligen, *v. a.*, oskruniti, v nič djati, devati, ognjusiti, nach *M.* onesvetiti; den Feiertag, ne posvečevati, ne svetiti; s. a. Entehren; der Heiligkeit berauben, etwa razsvetiti†, ob posvečenje pripraviti.

Entheiliger, der, skrunivec, oskrunjavec.
Entheiligung, die, oskruna, oskrunjanje, nesvečenje, nach *M.* onesvečenje; s. a. Entehrung.
Entheimen, *v. a.*, očlado z glave vzeti, jemati, sneti, snemati.
Entherrschaften, *v. a.*, ob vladarstvo, gospodovanje pripraviti.
Entherzen, *v. a.*, ob serce, serčnost, pogum pripraviti, serce podirati, vzeti, jemati, pobiti, pobijati.
Enthinken, *v. n.*, odšantati, odkrevljati kam.
Enthoffnung, die, vzetje upa, brezup.
Entholzen, *v. a.*, les posekati iz —.
Enthonigen, *v. a.*, med spraviti (iz voska).
Enthüllen, *v. a.*, odgerniti, odgrinjati, razgerniti, razgrinjati, razodeti, razodevati, razkriti, razkrivati, odkriti, odkrivati.
Enthüllung, die, odkrivanje, odkritje, razkritje, razodetje.
Enthülsen, *v. a.*, olušćiti, olušiti, lušćiti, lušiti; Bohnen, bob ružiti.
Enthüpfen, *v. a.*, odskakljati, skakljaje oditi.
Enthusiasmiren, s. Begeistern, Entzücken.
Enthusiasmus, der, *russ.* u. *poln.* entuziazm; s. Begeisterung, Entzückung.
Enthusiast, der, pregorečnik, navdihnjenec, entuziast; s. a. Schwärmer.
Enthusiastisch, *adj.*, navdihnjen, prevnet, pregoreč; enthusiastisch eingenommen sein, močno, silno goreti, vnet biti za kaj; s. a. Begeistert.
Entien, *pl.*, reči, stvari, (sosebno reči, za se v gruntnih bukvah vpisane).
Entität, die, stvar; s. Entien.
Entirren, *v. n.*, uteči in zaiti.
Entjagen, *v. a.*, oteti, odvzeti, odjemati (n. p. volku jagnje).
Entjochen, *v. a.*, spreči, skleniti iz jarma, izjarmiti.
Entjochung, die, razprega iz jarma.
Entjungfern, *v. a.*, devištvo, (devištva cvet) vzeti, jemati, oskruniti, etwa auch razdevičiti, nach *V.* izdivičiti, spriditi.
Entkeimen, *v. n.*, izkliti, kliti od. kaliti iz —, izcimiti se iz —, kal pognati, poganjati iz —; s. a. Hervorkeimen.
Entkerkern, *v. a.*, izpustiti iz ječe.
Entkernen, *v. a.*, izjederčiti, izpužiniti, jederca vzeti, pobrati, pobirati iz —.
Entketten, *v. a.*, iz verig deti, devati, odkleniti, odklepati, odvezati.
Entkleiden, *v. a.*, sleči, slačiti, razpraviti, razpravljati; den Mais, slačiti, majiti turšico; die Wahrheit von allem Schmucke entkleiden, povedati golo resnico; *v. r.*, sleči se, razpraviti se; s. a. Entblößen.
Entkleidung, die, slačenje, razpravljanje.
Entkleistern, *v. a.*, odkeliti, razkeliti.
Entklimmen, *v. n.*, odplaziti se, odlesti, plezaje uiti.
Entklopfen, *v. a.*, izbiti, izbijati, iztolči; s. a. Ausklopfen.
Entknöpfen, *v. a.*, odpeti, odpenjati in vzeti.
Entknospen, *v. n.*, razcvesti, razcvetati se; s. a. Knospen.
Entknoten, *v. a.*, razvozlati, odvozlati, odvezati, razvezati, razvezovati.
Entknüpfen, s. Entknoten.
Entkommen, *v. n.*, uiti, uhajati, ubežati, zbežati, bežati, uteči, utekati; s. a. Entfliehen; es entkam nicht ein einziger Mann, le eden, nihče ni unesel glave; der Hund ist mir entkommen, pes mi je nekam došel, psa sim zgubil.
Entkommen, das, pobeg, beg; an dem Entkommen des Gefangenen Schuld tragen, kriv biti, da je ušel jetnik; an ein Entkommen ist nicht zu denken, ne more se uteči.
Entkönigen, *v. a.*, razkraljiti.
Entkoppeln, *v. a.*, odvezati, odkleniti.
Entkörnen, *v. a.*, lušćiti, lušiti; Mais, robkati, ružiti turšico.
Entkörpern, *v. a.* telesnosti rešiti, očistiti, nach *V.* odtelesniti; entkörpert, breztelesin.
Entkörperung, die, breztelesnost, otetba iz meseniga poželenja, zamaknjenstvo.
Entkräften, *v. a.*, oslabiti, oslabljati, slabiti, ob moč pripraviti, pripravljati, moč vzeti, jemati, *serb.* onemočiti; einen Acker, izmolsti; ein Land durch Abgaben, izpiti, izmolsti, presiliti, pregnati, oslabiti; einen Beweis entkräften, pobiti, pobijati, spodbiti, spodbijati, spodnesti, ovreči, podreti dokaz.
Entkräftet, *adj.*, slab, auch nevečen; durch Ausschweifungen, izpit, sterpljen; entkräftet werden, onemoči, onemagati, omagati, opešati.
Entkräftigen, s. Entkräften.
Entkräftigung, die, slabljenje, oslaba, oslabljenje; Zustand, slabost, nemoč; Entkräftung des Beweises, overžba.
Entkräftigungsgrund, s. Gegenbeweis, Exculpation.
Entkränzen, *v. a.*, razvenčati, venec odvzeti, vzeti, jemati; die Braut, razplesti, razpletati.
Entkriechen, *v. a.*, odlesti, odlaziti iz —.
Entkrönen, *v. a.*, razkronati, razkronovati; krono vzeti, jemati.
Entkuppeln, *v. a.*, razkleniti, razklepati; s. Entkoppeln.
Entküssen, *v. a.*, den Wangen die Thränen, poljubiti z lica solze.
Entladen, *v. a.*, einen Wagen, izložiti, razložiti, izlagati, razkladati, raztovoriti; s. a. Abladen, Ausladen; einen der Furcht, von der Furcht entladen, oprostiti straho, odvzeti strah; sein Gewissen, olajšati, zlajšati, zlajševati vest; eine Flasche, galvanische Batterie, sprazniti; die Kanonen, ustreliti s topam; *v. r.*, sich einer Bürde entladen, razpertiti se, zdeti si butaro; vom Gewehr, sprožiti se, izstreliti se; von Wolken, in Bezug auf den Blitzstoff, iztreskati se, izbliskati se.
Entladung, die, izlaga, razkladanje, raztovoritev itd.
Entlähmen, *v. a.*, mertud ozdraviti.
Entlang, *adv.*, den Wald (und des Waldes) entlang, ob, poleg, zraven, kraj gojzda, po dolgem gojzda; den Weg entlang, po poti, ob poti, kraj poti; den Fluß entlang, za potokam, za vodo, in Unterkr. u. *serb.* uz vodo, uz pot, *poln.* wzdłuż, *russ.* vdol (n. p. vdol bregu).

Entlarven, *v. a.*, etwa razšemiti, šemo, krinko, larvo sneti, snemati komu, odkriti koga.
Entlarvung, die, razšema, razkritje.
Entlassen, *v. a.*, die Truppen, razpustiti, razpušćati, razpušati, odpustiti, odpušćati, odpušati, domu pustiti vojaščino, vojašino; einen Sklaven, osvoboditi, prostost ali svobodo dati; des Dienstes entlassen, iz službe deti, djati, devati, odpraviti, odpravljati, iz službe spustiti, slovo dati; den Stahl entlassen, omehčati, odjenjati, jeklo pogreti, da odjenja.
Entlassene, der, izpuščenec, izpušenec.
Entlassung, die, razpust, razpuščanje, razpušanje, odpust, odpuščanje, odpušanje.
Entlassungsgesuch, das, prošnja za odpust, izpust.
Entlassungsschein, der, -urkunde, die, odpustno pismo.
Entlasten, *v. a.*, s. Entladen, nach *V.* odtežati; einen seiner Bürde entlasten, spertati, zdeti, zdevati komu butaro; den Grund und Boden, odvezati, oprostiti, nach dem *Altsl.* odbremeniti, zemljišče, zemljiše; *jur.* depurirеn, razdolžiti, dolga očistiti; den Verdacht heben, opravičiti, razkriviti†.
Entlastung, die, s. Entladung; des Grundbesitzes, odveza, odbremenitev; Hebung des Verdachtes, opravičba, opravičenje; Depuration, razdolžba.
Entlastungs-, in Zstzg., odvezni, opravični, opravičevavni, razdolžni.
Entlastungszeuge, der, opravičevavni, razkrivni, razdolžni svedok.
Entlauben, *v. a.*, osmukati, smukati, osmercati, smercati drevje; entlaubt, obletel, brez listja.
Entlaufen, *v. n.*, uteči, pobegniti, ubežati, niti, uhajati; einer Gefahr, umakniti se, ogniti se nevarnosti.
Entlaufene, der, s. Ausreißer.
Entlauschen, s. Abhorchen.
Entledigen, *v. a.*, s. Entladen, Entlasten; *v. r.*, sich einer Sache, znebiti se, rešiti se česa, nach *M.* zavesti se česa (?); sich eines Auftrages entledigen, opraviti, spolniti naročilo; einer Beschuldigung, očistiti se, oprati se; ich konnte mich seiner nicht entledigen, nisim se mu (od. se ga) mogel odkrižati, auch lečiti.
Entledigung, die, rešenje, oprost, odprava, spolnjenje.
Entleeren, *v. a.*, izprazniti, sprazniti, izpraznovati, sporniti, porniti; *v. r.*, sprazniti se, osnažiti se, očediti se, odtežati se.
Entleerung, die, očedek, nach *V.* izpraznik, izpraznjenje.
Entlegen, *adj.*, vstransk, odročin, oddaljen, daljin, odležin, odložin; s. a. Entfernt; eine Meile entlegen sein, miljo deleč, v stran biti; die entlegenen Dörfer, daljne vasi.
Entlegenheit, die, daljina, dalja, oddaljenost, daljnost, odročnost, odležnost, (*poln.* odległość).
Entlegen, sich, s. Entbrechen.
Entlehnen, *v. a.*, als ein Darlehen nehmen, eig. v (na) zajem vzeti, jemati, s. a. Anlehen, Borgen; gewöhnlich na posodo vzeti, jemati, vsoditi si, vdolžiti se.
Entlehner, s. Anleiher.
Entlehnung, die, s. Anlehen.
Entleiben, *v. a.*, usmertiti, ubiti, ubijati, umoriti, končati, gonobiti; *v. r.*, ubiti se, življenje vzeti si, ugonobiti se.
Entleibung, die, uboj, ubitje, ubijstvo, umor, umoritev.
Entleihen, *v. a.*, na posodo vzeti, jemati (n. p. kuke bukve ali kako drugo vračljivo stvar).
Entleiten, *v. a.*, odpeljati, odpeljavati, zapeljati od —; s. a. Ableiten.
Entleuchten, *v. n.*, svetiti iz —.
Entlispeln, *v. a.*, šeptati iz —.
Entlocken, *v. a.*, odvabiti, izvabiti, prevabiti, prevzeti, odpeljati, izpeljati; ein Geheimniß, izmamiti, premotiti koga, da pove.
Entlodern, s. Auflodern, Entbrennen.
Entlohnen, *v. a.*, plačo, plačilo, mezdo dati, dajati komu.
Entlohnung, die, povračilo, plačilo.
Entlösen, *v. a.*, odvezati, odvezovati, razvezati, razvezovati, oprostiti (n. p. ječe, izpustiti iz ječe).
Entmähen, *v. a.*, odkositi, odseči, odstriči.
Entmannen, *v. a.*, moštvo vzeti, jemati, skopiti, skapljati, kopiti, rezati, *russ.* izkazit, *fig.* obabiti; von Thieren, skopiti, kopiti, rezati, popraviti, popravljati; s. a. Castriren.
Entmannung, die, kopljenje, skapljanje.
Entmarken, *v. a.*, mozeg odvzeti, jemati; s. Entnerven.
Entmarten, s. Erpressen.
Entmasken, s. Entlarven.
Entmasten, *v. a.*, jadrilo, jamboro*, nach *V.* drevce (*russ.* mačtu) zbiti, zlomiti ladii.
Entmenschen, *v. a.*, razčlovečiti, onečlovečiti, človeško podobo in človeške občutke vzeti, poživiniti; *v. r.*, odljuditi se, poživiniti se, sleči človeško natoro in občutnost, biti nečlovek, živina.
Entmüden, sich, *v. r.*, opočiti se, počivati, in Unterkr. u. *serb.* odmoriti se.
Entmummen, *v. a.*, odkriti, odkrivati, odgerniti, odgrinjati; s. a. Entlarven.
Entmurmeln, *v. n.*, vervrati, šumljati, *serb.* romoniti iz —, izpod —.
Entmuthen, **Entmuthigen**, *v. a.*, ob serce pripraviti, pripravljati, serčnost vzeti, jemati.
Entmuthigt, *adj.*, poparjen, pobit, malosrčin.

Entnageln, *v. a.*, odbiti, odbijati (zabito), žeblje potegniti iz česa in odpreti.
Entnebeln, *v. a.*, vzdigniti meglo, ujasniti, razjasniti.
Entnehmen, *v. a.*, abnehmen, vzeti, jemati, sneti, snemati; einen Wechsel auf Jemand entnehmen, s. **Trassiren**; einer fremden Gerichtsbarkeit entnehmen, s. **Befreien**; etwas aus einem Buche, vzeti, izpisati iz kacih bukev; ersehen, spoznati, spoznavati, razgledati, razgledavati, razsoditi, razsojevati, previditi, spreviditi, preceniti; wie uns daraus zu entnehmen war, kakor smo iz tega spoznali, razumeli, uvidili; Geld von jemanden entnehmen, s. **Entlehnen**.
Entnehmer, s. **Trassant**.
Entneigt, s. **Abgeneigt**.
Entnerven, *v. a.*, zmedliti, oslabiti, razslabiti, slabiti; entnervt werden, zmedleti, razslabeti, oslabeti; entnervt, slab, zmedlen, spit, sterpljen, zmolzen, zmodljan.
Entnervung, die, medlost, oslaba, razslabljenost.
Entohnigen, s. **Berauben**.
Entozoon, das, glista.
Entpaaren, *v. a.*, razdvojiti, razdružiti, razdruževati.
Entpanzern, *v. a.*, sneti oklop (oklep).
Entpechen, *v. a.*, odsmoliti, razsmoliti.
Entpfeifen, *v. n.*, odžvižgati, žvižgaje uiti iz —.
Entpflichten, *v. a. u. r.*, dolžnosti odvezati, se odtergati.
Entpflücken, *v. a.*, odtergati, utergati, tergati; s. a. **Abpflücken**.
Entpfropfen, *v. a.*, odmašiti, razmašiti, odterditi, odpilkati.
Entpilgern, *v. n.*, odromati, odpopotvati.
Entpoltern, *v. n.*, odropotati.
Entpressen, *v. a.*, izžeti, izžemati, iztisniti, iztiskati, izprešati* (n. p. sok); ein Geheimniß, izmolsti, izmecati skrivnost.
Entprügeln, *v. a.*, iztepsti, iztepati, izbiti, izbijati komu kaj, s pretepanjem iz koga kaj spraviti.
Entpudern, *v. a.*, očistiti prahu.
Entpuppen, sich, *v. r.*, iz zapredka, iz žoka izlesti; *v. a.*, razmešičiti, odmešičiti.
Entqualmen, *v. n.*, odčaditi, zakaditi, kaditi se, zapušiti se iz —.
Entquellen, *v. n.*, izvirati iz —, teči iz —.
Entraffen, *v. a.*, odtergati, iztergati, vzeti, jemati, pobrati, pobirati (n. p. od smerti), auch pomoriti, podaviti.
Entragen, s. **Hervorragen**.
Entrasen, *v. a.*, rušo, rušino odrezati, odkopati.
Entrasseln, *v. n.*, odderdrati, odrožljati, rožljati, ropotaje oditi, zginiti —.
Entrathen, *v. n.*, eine Sache nicht entrathen können, ne moči biti brez česa; s. a. **Entbehren**.
Enträthseln, *v. a.*, uganiti, ugibati, nach *M.* auch (das *russ.*) ugadati; das kann ich mir nicht enträthseln, tega ne razumem, v to se ne zvem; s. a. **Erklären**.
Enträthselung, die, ugib, uganka.
Entraufen, *v. a.*, izpuliti, puliti.
Enträumen, s. **Wegräumen**.
Entrauschen, *v. a.*, odšumeti, s šumenjem, veršenjem oditi.
Entrée, das, vstop, vhod; s. a. **Eintrittsgeld**.
Entregeln, *v. a.*, izpreči, razpravilitiť.
Entreiben, *v. a.*, oddergniti, izdergniti, izderzati; s. a. **Austreiben**.
Entreißen, *v. n.*, utergati se; der Bär ist entrissen, medved se je utergal, je ušel; s. **Austreißen**; *v. a.*, utergati, iztergati, izdreti, izdirati, izviti, izpuliti (n. p, iz rok), po sili vzeti, jemati, *russ.* vyrvat; der Gefahr, dem Tode entreißen, oteti, otevati, (otimati), rešiti; der Tod hat ihn entrissen, smert ga je vzela, pobrala, pograbila; *v. r.*, sich entreißen, iztergati se.
Entreiten, *v. n.*, odjezditi, odjahati, na konji oditi.
Entrennen, *v. n.*, oddirjati, odleteti, odbežati.
Entrepot, s. **Niederlage, Stappelplatz**.
Entrepreneur, s. **Unternehmer**.
Entreprise, s. **Unternehmung**.
Entresol, s. **Halbgeschoß**.
Entretenieren, s. **Unterhalten**.
Entreuten, *v. a.*, izpleti, pleti.
Entrich, s. **Enterich**.
Entrichten, *v. a.*, opraviti, opravljati; Schulden, plačati, poverniti, vračati, dolg odriniti, opraviti; eine Sache, dati, izročiti kaj; Dank, zahvaliti.
Entrichtung, die, oprava, opravljanje, plačilo, povračilo, izročilo; die Entrichtung der Steuer bestätigen, — da je davek plačan; gegen Entrichtung einer Gebühr, za plačilo.
Entriegeln, *v. a.*, odpahniti, odpahovati, pah, zapah odmakniti, odmikati; *v. r.*, odpreti se.
Entrieseln, *v. n.*, odšumljati, šumljati iz —, šumljaje priti, oditi.
Entrinden, *v. a.*, den Baum, olubiti, lubiti, omajiti, majiti, obeliti, beliti, *serb.* oguliti.
Entringen, *v. a.*, izpoliti, in Unterfr. ojagmiti, izdreti kaj; s. **Entreißen**; *v. r.*, utergati se, iztergati se.
Entrinnen, *v. n.*, uteči, ubežati, izmakniti se, izmikati se čemu; dem Tode entrinnen, unesti glavo, kožo (unesti jo); die Zeit entrinnt, čas hiti, teče; s. a. **Entlaufen**.
Entrollen, *v. a.*, razviti, razgerniti; s. **Aufrollen**; odtočiti, odtakati se, zavaliti se; eine Thräne entrollte seinem Auge, solza se mu je potočila, poccdila iz očesa; die Zeit entrollt, s. **Entrinnen**.
Entrücken, *v. a.*, odmakniti, odmikati, umakniti, umikati, zmakniti, zmikati kam; der Tod entrückte ihn, smert ga je pobrala, ugrabila; s. a. **Entwenden**; aus den Augen entrücken, odpraviti, spraviti spred oči (s poti).
Entrückung, s. **Entzückung**.

Entrudern, *v. n.*, odveslati, veslati od —.
Entrufen, *v. a.*, sklicati, klicati od —, iz —.
Entrunzeln, *v. a.*, gerbe zgladiti; s. a. **Entfalten** (die Stirn).
Entrupfen, *v. a.*, populiti, puliti, skubsti iz —.
Entrüsten, *v. a.*, razkačiti, razserditi, raztogotiti, razjeziti, razdražiti; *v. r.*, razserditi, serditi se, *serb.* auch razgnjeviti se, razljutiti se.
Entrüstung, die, serd, jeza, jad, čmer.
Entrütteln, *v. a.*, dem Schlafe, iztresti, izgugati iz spanja.
Entsaften, *v. a.*, ob sok pripraviti, pripravljati, sok vzeti, jemati, izžeti, izžmeti, izžemati, iztisniti.
Entsagen, *v. n.*, odpovedati, odpovedovati se, odreči, odrekati se česa, tvegati se, znebiti se česa; seinem Dienste, (verächtl.) skujati se; abtreten, ustopiti, odstopati; dem Trunke, zapustiti pijanstvo, odpovedati se pijanstvu; der Welt entsagen, svetu slovo dati, zapustiti posvetno rabo.
Entsagung, die, odpoved, odpovedba, odrek, odstop.
Entsalzen, *v. a.*, očistiti soli, osladčiti, oneslaniti.
Entsatteln, s. **Absatteln**.
Entsatz, der, rešitev, otetba od obsede, pomoč, odlega, *poln.* odsiecz (*f.*); Truppen zum Entsatz der Festung schicken, poslati vojsko, da terdnjavo otme, reši.
Entsauern, *v. a.*, razkisliti, izleči kislino iz česa.
Entsaugen, *v. a.*, izserkati, izsesati; s. a. **Aussaugen**.
Entsaulen, *v. a.*, stebre spodbiti.
Entsäuseln, *v. n.*, odpihljati, odšumljati, šumljaje uiti.
Entsausen, *v. n.*, odšumeti, odveršeti, veršeč zginiti.
Entschädigen, *v. a.*, nadomestiti, poverniti, verniti, odškoditiť, odškodovatiť, popraviti, popravljati, poravnati, poravnavati.
Entschädiger, der, povračevavec, odškodovavec.
Entschädigte, der, odškodovanec; die, odškodovanka.
Entschädigung, die, povračevanje, odškodovanje, odškodba, povračilo, poprava, poravnava škode.
Entschädigungsanspruch, der, pravica do povračitve, odškodbe, tirjanje odškodbe.
Entschädigungsbetrag, der, odškodnina.
Entschädigungsbürge, der, odškodni porok.
Entschädigungskapital, das, odškodni kapital.
Entschädigungsklage, die, tožba za odškodbo.
Entschädigungssicherheit, die, varščina zastran odškodbe, za odškodovanje.
Entschädigungsverhandlung, die, obravnava zastran odškodbe.
Entschädigungswerber, der, prosivec, iskavec odškodbe.
Entschalen, *v. a.*, der Schale berauben, olupiti, lupiti; die Seide, odviti.
Entschallen, *v. n.*, zadoneti, doneti od —.
Entscharren, *v. a.*, odgrebsti, izgrebsti, izgrebati, odkopati, odkopavati.
Entschatten, *v. a.*, na svetlo postaviti.
Entschaufeln, s. **Wegschaufeln**.
Entschäumen, *v. n.*, peneč odleteti, zginiti; *v. a.*, pene posneti.
Entscheid, s. **Entscheidung, Bescheid**.
Entscheidbar, *adj.*, razločljiv, razsodljiv, odločljiv, kar se da razsoditi.
Entscheiden, *v. a.*, eine Streitsache entscheiden, razsoditi, razsojati, razsojevati, soditi pravdo; einen Zweifel entscheiden, razločiti, razločevati, odločiti od. določiti, odločevati, dognati, dokončati, *russ.* rešiti, *poln.* rozeznać (razznati, razpoznati); das Böse vom Guten, s. **Unterscheiden**; wie er entscheidet, kakor on razsodi, kakor bo on sodil; die Mehrheit entscheidet, večina odločuje, ustanovljuje; *v. r.*, sich entscheiden, skleniti; jetzt wird es sich entscheiden, zdaj se bo pokazalo, določilo; der König hat sich für den Krieg entschieden, kralj je sklenil vojskovati se.
Entscheidend, *adj.*, odločin, razločin, razločiven, razsodin, razsodiven, (*poln.* stanowczy); po čemur se ravna izid, konec.
Entscheider, der, razsodnik, razločivec, odločivec.
Entscheidung, die, odločba, določek, razsodba, *poln.* razpoznanie (razpoznava); izrek.
Entscheidungsaugenblick, der, odloček, odločni trenotek.
Entscheidungsgrund, der, vzrok, nagibljej razsodbe.
Entscheidungstag, der, odločni, določni dan.
Entscheuchen, *v. a.*, odpoditi, odpojati, odgnati, odganjati, odplašiti, preplašiti kam.
Entschieden, *adj.*, odločin, krepek, terden, serčen, gotov; das ist entschieden wahr, to je gotova, dognana resnica; entschiedener Beifall, očitna pohvala; entschieden auftreten, krepko stopiti na noge.
Entschiedenheit, die, odločnost, terdnost, krepkost, gotovost, serčnost; mit Entschiedenheit, krepko, terdno.
Entschließen, s. **Ausschließen**.
Entschiffen, *v. n.* odjadrati, odpeljati se (na ladji); *v. a.*, odpeljati na ladji.
Entschimmern, *v. n.*, zalesketati se iz —.
Entschirren, s. **Ausschirren**.
Entschlafen, *v. n.*, zaspati, zaspavati, *fig.* zaspati v Bogu (nach *M.* v sladko smert zaspati), umreti, umirati, vseliti se v večnost, *serb.* preminuti.
Entschlagen, *v. a.*, izbiti, odbiti iz —; *v. r.*, sich einer Sache, znebiti se kake reči, otresti se česa, vanati se, odpovedati se, odreči se česa; sich aller Sorgen entschlagen, rešiti se, oprostiti se vsih skerbi; sich einer Sache entschlagen, odbiti kaj, ne vzeti česa na se; sich eines Zeugnisses ent-

schlagen, ne hoteti pričati, odtegniti se, ogniti se svedočbi; entschlage dich schlechter Gesellschaften, varuj se, ogiblji se slabih tovaršij; der Geschäfte, znebiti se, odločiti se, odtergati se od —; in Unterfr. a. nach dem *Serb.* okaniti se, izbaviti se česa; s. a. **Entledigen, sich.**

Entschleichen, *v. n.*, odlezti, izplaziti se, ukrasti se.

Entschleiern, *v. a.*, odgerniti, odgrinjati, odkriti, odkrivati, razkriti, razkrivati, pokrivalo, zagrinjalo privzdigniti, odvzdigniti, odvzeti, jemati; klar und deutlich machen, razkriti, razkrivati, razjasniti, razdaniti, razložiti, razlagati, raztolmačiti.

Entschleimen, *v. a.*, razzleziti, odžleziti, očistiti, očiščati, očišati (od) žleze.

Entschleudern, *v. a.*, s pračo od. fraöo vreči, metati od —.

Entschlichten, *v. a.*, očistiti kleja.

Entschließen, *v. a.*, eine Thür, s. **Aufschließen;** einen Brief, s. **Erbrechen;** sich entschließen, *v. r.*, nameniti, namenjati, skleniti, sklepati, nakaniti kaj, nach *V.* umeniti se, ustanoviti; sich fest entschließen, za terdno skleniti, odločiti.

Entschließung, die, allerhöchste Entschließung, naj višji (nach dem *Serb.* previšnji) sklep; s. a. **Entschluß.**

Entschlingen, *v. a.*, odzankati, razzankati, vzeti, djati iz zanke.

Entschlossen, *adj.*, serčen, derzen, človek terdnih, stanovitnih sklepov; ich bin entschlossen, sklenil sim, volja, misel me je (to ali uno storiti); *adv.*, serčno, krepko.

Entschlossenheit, die, serčnost, terdna, močna volja in moštvo, terdni sklep, terdnost v sklepih, (nach *V.* ustanovitost).

Entschlummern, *v. n.*, zadremati, zatonjati (in den halben Schlaf kommen); *fig.* zaspati sladko v Gospodu.

Entschlüpfen, *v. n.*, zmuzniti se iz —, smukniti iz —, opesniti se iz —, zbežati, umakniti, umikati se iz —; es entschlüpften ihm einige Worte, nekoliko besed mu je ušlo, nekoliko besed je izgovoril po neprevidnem, nehotoma; dem Gedächtniße entschlüpfen, s. **Entfallen.**

Entschluß, der, namen, namemba, sklep, nakana, odloka, namerek; einen Entschluß fassen, skleniti, sklepati, nakaniti, namisliti, sklep storiti; seinen Entschluß ändern, spremisliti se, predomisliti se.

Entschlußlos, s. **Unschlüßig.**

Entschmelzen, *v. n.*, raztajati se in odteči, teči od —.

Entschmücken, *v. a.*, lišp pobrati, odvzeti.

Entschnüren, s. **Aufschnüren, Losschnüren.**

Entschöpfen, s. **Abschöpfen.**

Entschreien, *v. n.*, odvpiti, vpijoč, vekaje odskočiti.

Entschreiten, *v. a.*, odkorakati, oditi.

Entschröpfen, s. **Schröpfen.**

Entschüchtern, *v. a.*, boječnost, strahljivost vzeti, oserčiti, serce storiti.

Entschuhen, *v. a.*, zbositi; *v. r.*, sezuti sezuvati se, richtiger als izzuti, izzuvati se (*altsl.* s'zuti).

Entschuldbar, *adj.*, izgovorljiv, das ist entschuldbar, to se more izgovarjati.

Entschulden, Entschuldigen, *v. a.*, izgovarjati, (wörtlich razdolžiti); sich mit etwas, *v. r.*, izgovarjati se na kaj, s čim, *serb.* izpričavati; entschuldigen Sie, ne zamerite, prosim; mit der Unkenntniß des Gesetzes kann sich Niemand entschuldigen, nihče se ne more izgovorjati s tem, da mu postava ni znana; ich habe mich bei ihm durch meinen Bruder wegen des Ausbleibens entschuldigen lassen, prosil sim ga po bratu za prizanesenje, da nisim bil prišel; s. a. **Rechtfertigen.**

Entschuldigung, die, izgovor, izgovarjanje; verschiedene Entschuldigungen vorbringen, izgovarjati se s tem in unim; mit der Entschuldigung, izgovarjaje se; s. a. **Rechtfertigung.**

Entschuldigungsbeweis, der, oddolžni dokaz, dokaz nedolžnosti.

Entschuldigungsgrund, der, izgovorni, izgovarjavni vzrok, izgovorilo.

Entschuppen, *v. a.*, razluskinati, luskin otrebiti.

Entschürzen, *v. a.*, odpasati, odpasovati zastor ali prednik.

Entschütteln, Entschütten, *v. a.*, odsuti, odsipati; dem Baume das Obst, otresti, otresati, tresti sadje z drevesa; *v. r.*, sich entschütteln einer Bürde, otresti butaro raz se; s. a. **Entladen, Erbrechen.**

Entschwanken, *v. n.*, odmajati, odguncati kam.

Entschwärmen, *v. n.*, odrojiti, rojiti kam.

Entschweben, *v. n.*, der Erde entschweben, zleteti pod oblake, vzdigniti se od zemlje, uleteti, odleteti.

Entschwefeln, *v. a.*, razžepliti, odžepliti, žepla očistiti, izleči, izpraviti žeplo iz česa.

Entschwellen, *v. n.*, odbuhliti, odbuhniti; s. a. **Hervorschwellen.**

Entschwimmen, *v. n.*, odplavati (n. p. spred oči).

Entschwinden, *v. n.*, zginiti, zibniti, minuti od. miniti; dem Gedächtniße, s. **Entfallen;** die Zeit entschwindet, čas hiti.

Entschwingen, *v. a.*, peruti odvzeti čemu; *v. n.* u. *r.*, zleteti, vzdigniti se.

Entschwirren, *v. n.*, odžgoleti, odžvergoleti, odvrešati, odveršati, odčverleti.

Entseelen, *v. a.*, umoriti, moriti, ubiti, usmertiti.

Entseelt, *adj.*, mertev; entseelter Leichnam, merlič, mertvec, mertvo truplo.

Entsegeln, *v. n.*, odpeljati se na ladii, odjadriti, odjadrati.

Entsehen, s. **Entblöden, sich.**

Entsenden, s. **Senden;** den Wurfspieß, s. **Werfen.**

Entsetzbar, *adj.*, odstavljiv, odstaven, kdor se more, sme odstaviti; die Festung ist nicht entsetzbar, terdnjava se ne more, ne da oteti (obsede).

Entsetzen, *v. a.*, des Amtes, der Würde, odstaviti, odstavljati od. djati, devati iz službe, ob službo, odpraviti iz službe, od službe; einen belagerten Ort, oteti, rešiti, oprostiti (od) obsede, nach *V.* odlego dati, *russ.* otsadit; s. a. **Entsatz;** *v. r.*, sich entsetzen, vor, über etwas, zavzeti, zavzemati se nad čem, prepasti (se) od česa, osupniti, (*cfr. altsl.* posąpiti, erschrecken, ostermeti, odreveneti, predreveneti, ustrašiti se, prestrašiti se; ganz entsetzt, ves prepaden.

Entsetzen, das, osup, zavzetje, groza, stermenje, prepast, *russ.* užas.

Entsetzlich, *adj.*, grozen, strahovit, strašin, prestrašin, grozoviten; *adv.*, strašno, grozovito, *poln.* okropny.

Entsetzlichkeit, *adj.*, groza, grozovitost, strašnost, prestrašnost.

Entsetzung, die, odstava, odprava od ureda; s. a. **Entsatz.**

Entsieden, *v. n.*, odkipeti, vzkipeti, odvreti, vreti, kipeti iz —.

Entsiegeln, *v. a.*, odpečatiti, razpečatiti, razpečatovati, odpreti, odpirati.

Entsiegelung, die, razpečatba; nach Entsiegelung des Briefes, razpečativši (ko je odpečatil) pismo.

Entsinken, *v. a.*, z. B. der Hand, izmakniti se, smukniti, izpasti, odpasti, pasti, padati iz roke; s. a. **Entschwinden.**

Entsinnen, sich, *v. r.*, spomniti se, spominjati se česa, pomniti kaj, domisliti, domišljati se česa, in Unterfr. u. *serb.* a. dosetiti, setiti se; s. a. **Erinnern, sich;** entsinnt, s. **Entseelt.**

Entsinnlichen, *v. a.*, počutnosti, meseniga poželenja rešiti, oprostiti.

Entsittlichen, *v. a.*, spriditi, spačiti, skaziti, divjiga storiti, delati.

Entsittlichung, die, spačenost, spridenost, obdivjanost.

Entsöhnen, s. **Aussöhnen.**

Entsonnen, *v. a.*, s solnca (v temo) postaviti, ob solnčno svetlobo pripraviti.

Entspannen, *v. a.*, odpeti, odpenjati, odpustiti; s. a. **Losspannen, Abspannen.**

Entsperren, *v. a.*, odpreti, odpirati mesto (ki je bilo zaperto), zapertijo, oblego odpraviti.

Entspinnen, *v. a.*, usnovati, izplesti, naplesti, plesti, izmotati, izkuhati; *v. r.*, sich entspinnen, začeti, začenjati se, vstati, vstajati, vneti se, izplesti se, izpresti se, izkuhati se; darauf entspann sich ein langer Krieg, iz tega se je izpletla, izkuhala, izlegla, izcimila, vnela dolga vojska, iz tega je prišla, vstala vojska.

Entsprechen, *v. n.*, prileči, prilegati se čemu, vjemati se s čim, primeren, priličin, priležin biti, zlagati se s čim, vdati, vdajati se čemu; er hat meinem Wunsche ganz entsprochen, prav po volji mi jo je ubral, ugodil mi je, po godi mi je storil; der Erfolg entsprach seinem Wunsche, izšlo se mu je, kakor e želel, izid. nasledek mu je bil po volji; der Schüler hat entsprochen, je zadosti dobro odgovoril; einer Erwartung, dopolniti, spolniti, dopolnovati; einem Ansuchen entsprechen, spolniti, uslišati prošnjo; der Ausdruck entspricht dem Gedanken, beseda je misli primerna, se vjema ž njo, se ji prilega; *v. a.*, s. **Läugnen.**

Entsprechend, *adj.*, primeren, priličin, priležin, pripraven, pristojin; entsprechend sein, s. **Entsprechen.**

Entsprießen, *v. n.*, von Pflanzen und *fig.* von andern Dingen, kliti iz —, pognati, poganjati iz —, izcimiti se iz —, izrasti, rasti iz —, in Unterfr. u. in allen slavischen Mundarten, iznikniti, nikniti, iznikati; dem Grabe entsprießen, izrasti iz groba; aus der Habsucht entsprießen viele andere Laster, iz lakomnosti izhaja, izvira, vstaja veliko druzih pregreh; aus königlichem Blute entsprießen, kraljeviga rodu, kraljeve kervi biti; entsprossen, rojen, izhajoč.

Entspringen, *v. n.*, aus einem Orte, (entkommen), uskočiti, uskakati, uteči, uiti, uhajati (n. p. iz ječe); s. **Entfliehen, Entlaufen;** von Bächen, Quellen, u. *fig.* von andern Dingen, izvirati, zvirati; die Save entspringt in Oberfrain, Sava izvira, ima svoj izvirek na Gorenskem; hervorkommen, izhajati, prihajati iz —; entstehen, začeti, začenjati se, izleči se; s. a. **Entsprießen;** er ist aus einem berühmten Geschlechte entsprungen, slovečiga rodu je.

Entspringung, s. **Ursprung.**

Entspritzen, *v. n.*, šterkniti, šterkati, sikniti, sikati iz —; *v. a.*, odškropiti.

Entsprossen, s. **Entsprießen.**

Entsprudeln, *v. n.*, izvirati, vervrati iz —.

Entsprühen, *v. n.*, Funken entsprühen dem Eisen, iskre švigajo, odletujejo od železa, (nach *Zal.* železo se iskrá); dem Hufeisen, podkov iskre kreše.

Entspühlen, *v. a.*, odplakniti, odplakovati, izplakniti.

Entstalten, s. **Entstellen.**

Entstecken, s. **Wegstecken, Anstecken.**

Entstammen, s. **Abstammen.**

Entstehen, *v. n.*, den Anfang nehmen, vstati, priti, prihajati, izhajati, izvirati, iz česa biti, bivati, začeti, začenjati se, gem. postati, postajati; (in andern slav. Mundarten auch roditi se); alles Entstandene vergeht auch, karkoli se je začelo, tudi prejde; was wird daraus entstehen, kaj bo iz tega; welche Menge Wasser ist daraus entstanden, koliko se je storilo vode iz tega; die Wolken entstehen aus Dünsten, oblaki se delajo, vstajajo iz soparov; hierauf entstand ein fürchterliches Geheul, na to pride, nastane, nastopi strašno tuljenje; es entstand Feuer, vname se ogenj; es entstand eine Hungersnoth, laketa je prišla, je pritisnila; der entstandene Schade, storjena, napravljena škoda; bei entstehenden Unruhen, kadar se začne, vname kako puntanje; es entsteht die Frage, vpraša se tukaj, vprašanje je, nastaja, s.

a. **Entwickeln**, sich; fehlen (mehr veraltet), ein Amt kann ihm nicht entstehen, služba mu ne more oditi.

Entstehen, das, **Entstehung**, die, s. **Ursprung**, izvirek, začetek, nastanek.

Entstehlen, *v. a.*, ukrasti, krasti; *v. r.*, sich, ukrasti se, zmuzniti se, zmuzati se, zmikati se.

Entstehungsart, Entstehungsweise, die, začenjanje, način ali viža izvirka, nastanka; die Entstehungsart davon ist noch unbekannt, ni šo znano, kako se to dela, začenja od, kako se je to naredilo.

Entstehungsgrund, der, vzrok (nach andern slavischen Mundarten auch pričina) nastanka, izvirka, začetja.

Entsteigen, *v. n.* stopiti, stopati iz —, vzdigniti, vzdigati se iz —; Dünste entsteigen der Erde, sopari vzhajajo, se vzdigujejo iz zemlje.

Entstellen, *v. a.*, ogerditi, nagerditi, gerditi, spačiti, popačiti, pokaziti, skaziti, kaziti, nach *M.* oneznaniti (von neznan, häßlich); die Pocken haben sein Gesicht entstellt, koze so mu ogerdile, spakedrale, spačile obraz; der Gram hat ihn entstellt, žalost ga je vsega spremenila, da ga ni poznati; eine Thatsache entstellen, prevreči, sprevreči, sprevračati, popačiti, napak zaviti, zviti kako reč.

Entstellt, *adj.*, neznan, nespodoben, gerd, spačen, skažen, skrunjen.

Entstellung, die, ogerda, spaka, onespodoba, skazba, sprevračanje.

Entsterben, *v. n.*, der Sünde, odmreti, umreti grehu; s. a. **Absterben**.

Entstieben, s. **Entsteigen, Entfallen**.

Entstiefeln, s. **Entschuhen**.

Entstielen, *v. a.*, (toporišče, toporiše) sneti, snemati, razsaditi.

Entstöbern, *v. a.*, odprašiti.

Entstoßen, *v. a.*, suniti, pahniti od, iz —, odpahniti, odpahovati, odriniti, odrivati.

Entstrahlen, *v. n.*, posijati, sijati, žariti se iz —.

Entstreben, *v. n.*, hrepeneti po odhodu iz —.

Entstricken, *v. a.* u. *r.*, odvezati, odvozovati kaj, se, odrešiti, rešiti kaj, se.

Entströmen, *v. n.*, teči, dreti, sikati, liti iz —.

Entstrudeln, s. **Entspringen**.

Entstummen, *v. a.*, mutca ali nemiga ozdraviti, da more govoriti; raznemiti†.

Entstürmen, *v. n.*, odvihrati, odhruti, odlomastiti, odburkati.

Entstürzen, *v. n.*, odpuhniti, odpuhati, pasti, padati, zliti se s česa; Thränen entstürzten ihm, solze so se mu uderle, poccdile, solze so ga oblile; *v. a.*, s. a. **Hinabstürzen**.

Entsühnen, s. **Entsöhnen**.

Entsummen, *v. n.*, odbrneti, odbrenčati.

Entsündigen, *v. a.*, (greha od. grehov) odvezati, odvezovati, očistiti, nach dem *Poln.* razgrešiti, nach *V.* odgrešiti; wieder gutmachen, popraviti, popravljati; s. a. **Abbüßen**.

Enttauchen, *v. n.*, priti, prikazati se, izplavati iz vode.

Enttaumeln, *v. n.*, opotekaje se pasti iz —.

Enttäuschen, *v. a.*, razjasniti, odkriti, odgerniti, oči odpreti, izbrisati, edmamiti, pomoto odvzeti, omamo vzeti spred oči, resnico pokazati, iz zmote izpraviti; enttäuscht werden, spoznati zmoto, spregledati, zaveditі se (praviga).

Enttäuschung, die, spregled, spoznanje, spregledanje.

Entthronen, *v. a.*, s prestola pahniti, vreči, ob prestol pripraviti, pripravljati, odstaviti kralja, oesarja, etwa auch razoesariti, razkraljiti, razkronati.

Entthronung, die, odvzetje prestola, odstava vladarja.

Enttönen, *v. n.*, zaglasiti, glasiti se, zadoneti, doneti od, iz —.

Enttragen, *v. a.*, odnesti, odnašati, unesti, unašati.

Enttränfeln, Enttröpfeln, *v. n.*, kapljati, curleti od, s, iz —.

Enttrippeln, *v. n.*, drobneti iz —.

Enttrocknen, *v. a.*, odsušiti, odsušati, obrisati, obrisovati, odtreti.

Enttröpfeln, s. **Enttränfeln**.

Entübrigen, s. **Erübrigen**; einer Sache entübriget sein, znebiti se, prost biti česa; ich möchte dieser Reise gern entübriget sein, rad bi so te poti znebil, rad bi odrinil to pot od sebe; s. a. **Ueberheben** (überhoben sein).

Enturlauben, s. **Beurlauben, Entlassen**.

Entvölkern, *v. a.*, sprazniti, opustotiti, ob ljudi pripraviti, pripravljati, opustiti, opuščati, opušati, nach *V.* izljuditi, etwa auch razseliti, razljuditi; entvölkert, prazen, brezljuden, brez ljudi.

Entvölkerung, die, opustotenje, spraznjenje, razljodba, razselba, brezljudnost, pustota.

Entwachen, *v. a.*, prebuditi se, zbuditi se, zdramiti se; s. a. **Aufwachen**.

Entwachsen, *v. n.*, dem Kleide, der Ruthe, odrasti, odrašćati, odrašati, prevelik biti za kaj; er ist den Kinderschuhen entwachsen, ni več otrok, minule so mu otročje, detinske leta.

Entwaffnen, *v. a.*, orožje odvzeti, vzeti, jemati, orožje pobrati, pobirati, auch razorožiti, razoroževati.

Entwaffnung, die, razorožba, razoroženje, razoroževanje; die Entwaffnung der Stadt ging ohne Unruhen vor sich, orožje je bilo mešćanam brez vsaciga nepokoja ali punta pobrano.

Entwähren, *v. a.*, in der Gerichtssprache, sodnje vzeti, jemati.

Entwalden, *v. a.*, izsekati, izsekovati, posekati, sekati gojzd, les, izkerčiti, kerčiti gojzd.

Entwallen, *v. n.*, odteči, teči od, iz —; *v. a.*, razkopati, razdjati, razdreti okop.

Entwälzen, *v. a.*, odvaliti, odvaljati.

Entwandeln, *v. n.*, oditi, odhajati.

Entwandern, *v. n.*, oditi, odhajati, odpotovati.

Entwanken, *v. n.*, odgugati jo, odzibati se.

Entwärmen, *v. a.*, razhladiti, hladiti.

Entwaschen, *v. a.*, odprati, odpirati, izprati, izpirnti iz —.

Entwässern, *v. a.*, izvodeniti, odpeljati, odpeljevati vodo, posušiti, na suho djati, devati n. p. travnike, izpeljati vodo z njih, napraviti, da se voda odteka z njih.

Entwässerungscanal, der, odtok.

Entwatscheln, *v. n.*, odzibati se.

Entweben, *v. a.*, raztkati.

Entwecken, *v. a.*, vzbuditi, vzbujati, prebuditi, prebujati, predramiti.

Entweder, *conj.*, ali, al, (*altsl.* ili); entweder mit Gewalt, oder mit List, ali po sili, ali po zvijači, ali s silo, ali z zvijačo; es betreffe entweder uns, oder jemand andern, naj zadeva nas, ali koga druziga; oft wird das „entweder" auch verschwiegen, z. B. gehorche, oder du wirst gestraft werden, slušaj, bogaj, ali bo druga, ali bogaj, ali bo pela šiba.

Entwehen, *v. a.*, odpihniti, odpihovati.

Entwehren, *v. r.* u. *a.*, sich einer Sache, s. **Erwehren**; entwaffnen, s. **Entwaffnen**; in den Rechten, sodnje nazaj vzeti, jemati, sodnje odvzeti.

Entweichen, *v. n.*, ubegniti, ubežati, bežati, pobegniti, begati, uteči, utekati, umakniti se, uiti, uhajati, s. a. **Entgehen**; und die Finsterniß entwich, in tema je zginila, ni bilo več tmine.

Entweichung, die, ubeg, pobeg.

Entweihen, *v. a.*, oskruniti, s. **Entheiligen**; einen Priester entweihen, maštvo, svete rede vzeti, *serb.* sreditі; einen Mönch, razmnišiti.

Entweiher, s. **Entheiliger**.

Entweihung, die, s. **Entheiligung**.

Entweilen, *v. a.*, čas skrajšati, kratiti, kratkočasovati.

Entwellen, s. **Abwelken**.

Entwenden, *v. a.*, zmakniti, zmikati komu kaj, preložiti (ta posel rad kaj preloži), unesti, unašati, skrivaj razuesti, razuašati, odnesti, odnašati, ukrasti, krasti; s. a. **Entziehen, Wegwenden**.

Entwendung, die, zmik, zmikanje, unos, kradež.

Entwerden, *v. n.*, einer Sache, znebiti se kake reči, stvari, zgubiti jo; s. a. **Entwischen**.

Entwerfen, *v. a.*, načertati, načertovati, narisati, narisovati, risati; einen Plan, napraviti osnovo, zmisliti, zdelati načert; einen Brief, zložiti, zlagati, sostaviti, sostavljati pismo; Fragen entwerfen, vprašanje dati, napisati, sostaviti; er entwarf ihnen ein Bild des Elends, das sie gewaltig ergriff, postavil jim je pred oči, razložil jim je podobo reve in terpljenja, ki jih je živo ganila.

Entwerfer, der, načertovavec; s. a. **Concipist**.

Entwerfung, s. **Entwurf**.

Entwerthen, *v. a.*, vrednost, veljavo zmanjšati, vzeti, jemati; entwerthet, brez vrednosti.

Entwerthung, die, vzetje, jemanje vrednosti, brezvrednost, malovrednost.

Entwettert, *adj.*, es hat sich entwettert, razpodilo, razgnalo se je, zvedrilo, zjasnilo se je.

Entwichene, der, pobegnjenec, begun, bežec.

Entwickeln, *v. a.*, razviti, razvijati, razmotati, razmotavati, razsnovati, razsnovavati, (razsnavati); einen Gedanken entwickeln, razložiti, razlagati misel; sich entwickeln, *v. r.*, razsnovati se, razviti se, razmotati in pokazati se, razplesti se; von der Nymphe, nach *Vr* izleviti, leviti se; von Pflanzen, Blättern, razsuti se, razcvesti se, nach *V.* sprezati, prezati se.

Entwicklung, die, razvijanje, razvoj, razsnova, razmotavanje, razpletek.

Entwilden, Entwildern, *v. a.*, vdomačiti, udomačiti, upitomiti, iz divjosti izpraviti, izleči, auch etwa vljuditi.

Entwimmeln, *v. n.*, odmergoleti, odgomezleti, odgomazeti.

Entwimpeln, *v. a.*, veternico, (*russ.* vimpelj) vzeti, jemati.

Entwindeln, *v. a.*, razviti, odviti, iz povoja, plenic, cunj vzeti, jemati (*poln.* razpowió).

Entwinden, *v. a.*, izviti, izmakniti, izrovati komu kaj (n. p. iz roke); *v. r.*, sich entwinden, iztergati se, izviti se, izrovati se (n. p. komu iz naročja).

Entwinken, *v. a.*, odmigniti, z miganjem odpraviti od —.

Entwipfeln, *v. a.*, verh zlomiti, odlomiti, odlamljati, odkrehniti, skrehniti, ukrehniti.

Entwirbeln, *v. a.*, wirbelnd entführen, razferteljati, razvertinčiti; der Wind entwirbelte das Laub, sapa je listje razferteljala, razferfrala.

Entwirren, *v. a.*, razrešiti, razplesti, poravnati, zravnati, s. a. **Entwickeln**; *serb.* razmersiti.

Entwischen, *v. n.*, odperhniti, uiti, uhajati, stoukniti iz —, šiniti iz —, izmuzniti se iz —, opesniti se, ubežati, zbežati, uteči, ukrasti se iz —, proč pomesti jo, se; sich die Gelegenheit entwischen lassen, popustiti, zanemariti priliko; ein Wort ist ihm entwischt, s. **Entfahren**; *v. a.*, der Wunde das Blut entwischen, s. **Abwischen**.

Entwogen, *v. n.*, valiti se iz —.

Entwohnen, *v. n.*, odvaditi se česa, *serb.* auch odučiti se čemu.

Entwöhnen, *v. a.*, odvaditi; s. **Abgewöhnen**; von Kindern, odstaviti, odstavljati, daher ein entwöhntes Kind, odstavček, odstavljenček; s. a. **Abspänen**; *v. r.*, odvaditi se.

Entwöhnung, die, odvada, odvajenje, odvajanje, odstava.

Entwölken, *v. a.*, oblake razgnati, razganjati, razoblačiti, razoblačevati, *fig.* razjasniti (n. p. čelo); *v. r.*, ujasniti se, zjasniti, razjasniti se; in einigen Gegenden auch razvedriti se.

Entwürden, Entwürdigen, *v. a.*, veljavo, dostojnost, vrednost vzeti, jemati, ponižati, poniževati, v nič djati, devati, (*poln.* znieważyć); das Heiligste entwürdigen, oskruniti, v nič devati, kar je najsvetejšiga; *v. r.*, ponižati, poniževati se; s. a. **Herabwürdigen.**

Entwurf, der, načert, načertek, obrisek, zaris, narisek, (*russ.* čertež), umislik, osnutek, plan*; s. a. **Absicht, Plan**; einen Entwurf machen, s. **Entwerfen.**

Entwurfmacher, s. **Planmacher.**

Entwürgen, *v. a.*, z velikim napenjanjem kaj izbruhniti, daviti se in vreči iz sebe.

Entwurzeln, *v. a.*, izkoreniniti, s korenino, koreniko ali korenam izdreti, izdirati, izpuliti, izrovati.

Entzapfen, *v. a.*, (čep) odterditi, odpipiti, odčepiti.

Entzanbern, *v. a.*, oddelati, oddelovati, narejeno (*cfr. serb. poln.* odčiniti), odčarati, razcoprati, (*russ.* razočarovat).

Entzauberung, die, oddelovanje.

Entzäumen, *v. a.*, razberzdati, razuzdati.

Entzepteren, *v. a.*, žezlo, gospostvo, kraljevo palico vzeti, jemati, razžezliti†.

Entziehen, *v. a.*, odvleči; einem etwas entziehen, odtegniti, odtegovati, kratiti, komu kaj, odvzeti, vzeti, jemati; der Gefahr entziehen, rešiti iz nevarnosti; einem seine Hand entziehen, svojo (dobrotno) roko odtegniti komu, odreči komu pomoč; etwas entziehen, entwenden, vzeti, izmakniti, umakniti, izmikati komu kaj; *v. r.*, sich entziehen, einer Pflicht, umakniti, umikati se, ogniti, ogibati se dolžnosti, kratiti se, kerčiti se (svojo dolžnost spolniti); sich der Strafe entziehen, odtegniti se, izviti se roki pravice; sich einer Person entziehen, zapustiti koga, ogibati se koga.

Entziehung, die, odteza, odtegovanje, zmikanje, vzetje.

Entzifferbar, *adj.*, razložljiv, uganljiv.

Entzifferer, der, razlagavec, tolmačnik.

Entziffern, *v. a.*, šifre* ali skrivno pisanje razložiti, razjasniti, brati.

Entzifferung, die, razložba, razlaganje šifer ali skrivnih čerk.

Entzifferungskunst, die, umetnost, šifre ali skrivne pisma brati.

Entzischen, *v. n.*, odsičati.

Entzittern, *v. n.*, otresti, otresati se.

Entzücken, *v. a.*, zamakniti, zamakovati, zamikati, močno razveseliti, v nebo zanesti; entzückt werden, zamakniti se, zamakovati se.

Entzücken, das, s. **Entzückung**; zum Entzücken schön, čuda lep, prelep.

Entzückend, *adj.*, zamakljiv, opanljiv, jako mikaven, sprelep, čudno lep.

Entzückt, *adj.*, zamaknjen, radostin; entzückt vor Wonne sein, plavati v veselji, veselje ga je prevzelo.

Entzückung, die, zamaknjenje, nezmérno veselje, velika radost.

Entzügeln, *v. a.*, razberzdati, razuzdati; s. a. **Entfesseln.**

Entzündbar, *adj.*, vnetljiv, vpaljiv, vžigljiv.

Entzündbarkeit, die, vnetljivost, vpaljivost, vžigljivost.

Entzünden, sich, *v. r.*, vneti, vnemati se, vžgati, vžigati se, (besser als uneti, užgati, *cfr. altsl.*), razpaliti se, zažgati, zažigati se; das Heu hat sich entzündet, seno se je vžgalo, (vgrelo, da je jelo goreti); *med.* vneti, vnemati se, prisaditi, prisajati se; in Brand übergehend sich entzünden, nach *V.* prisaditi, prisajati; *v. a.*, zažgati, zažigati, zapaliti.

Endzündlich, *adj.*, vnetljiv; s. a. **Entzündbar**; *med.* entzündlichen Charakter annehmen, prisajati se.

Entzündet, *adj.*, vnet, vžgan.

Entzündung, die, vnetje, vnemanje, vžiganje, zažiganje; (Inflammation), *med.* prisad, vnetje, pereča, rupeča rana, pereči ogenj, vnetica, nach *V.* rudeče vnetje, vročina.

Entzündungsfieber, das, vnetična merzlica, prisadna vročica.

Entzündungsgeschwulst, die, prisadna oteklina.

Entzupfen, *v. a.*, razpukati, izpukati, razskubsti.

Entzwei, *adv.*, na dvoje, narazen, vsaksebi; das Fenster ist entzwei, okno je ubito, razbito; das Kleid ist entzwei, oblačilo je pretergano; in der Zusammensetzung mit dem Zeitworte wird es meist durch raz-, auch durch pre- gegeben.

Entzweibeißen, *v. a.*, pregrizniti (na dvoje), razgrizniti.

Entzweibersten, *v. n.*, razpočiti se.

Entzweibrechen, *v. a.*, prelomiti, prelamljati (na dvoje), razlomiti.

Entzweibrechung, die, razlom, prelom.

Entzweien, *v. a.*, razdvojiti, razbratiti, v razpertijo spraviti, nach *M.* auch razsvaditi, in Unterkr. u. *serb.* zavaditi; *v. r.*, sich entzweien, skregati se, zjesti se, sklati se, zbeseditи se, *serb.* zavaditi se, nach *Jarn.* uprečiti se, spreočiti se.

Entzweifallen, *v. n.*, pasti in razbiti se (na dvoje).

Entzweifeln, *v. a.*, dvom odvzeti komu, razdvomiti.

Entzweifressen, *v. a.*, prejesti (na dva kosa).

Entzweigehen, *v. n.*, narazen iti, iti, raziti se na dvoje, na dva kosa, razleteti se, razlomiti se; *v. a.*, die Schuhe, raztergati, prehoditi čevlje.

Entzweihauen, *v. a.*, presekati, razsekati na dvoje, prerobiti.

Entzweireißen, *v. a.*, raztergati, razdreti, pretergati.

Entzweisägen, *v. a.*, prežagati.

Entzweischlagen, *v. a.*, prebiti, prebijati (na dvoje).

Entzweischneiden, *v. a.*, prerezati (na dvoje); mit der Schere, prestriči.

Entzweispalten, *v. a.*, razklati, precepiti (na dva kosa).

Entzweispringen, s. **Entzweibersten.**

Entzweiung, die, zavaja, skreg, zbesedba.

Entzwingen, *v. a.*, prisiliti, naviti koga na kaj; s. **Abnöthigen.**

Enumeration, s. **Aufzählung.**

Enunciation, s. **Aussage, Aussprache.**

Enveloppe, s. **Hülle.**

Envelopiren, s. **Einhüllen.**

Environs, s. **Umgebung.**

Envoyé, s. **Gesandte.**

Enzian, der, (Gentiana), lecijan, svišč, sviš, evič; sauer wie Enzian, sviščel, svišel; Frühlingsenzian, svedrie.

Eparchie, die, eparhija.

Eos, die, zora, zarja, zorja, zor.

Epaulette, das, Achselband, naramnik, naramnica.

Epeler, s. **Ahorn.**

Epen, s. **Traubenkirsche.**

Ephemer, Ephemerisch, *adj.*, enodneven, dneven; *fig.* kratek, nestanoviten; s. **Eintägig.**

Ephemeriden, s. **Zeitung.**

Ephen, der, (Hedera Helix), beršljan, beršlin; nach *V.* blušec (Reifniz), *poln.* bluše, (nach *Met.* ist blušec Bryonia alba).

Ephenartig, *adj.*, beršljanast, beršlinast.

Ephenharz, das, beršlinova smola.

Ephenkranz, der, beršljanov, beršlinov venec.

Ephorat, das, duhovno nadgledstvo† (pri protestantih).

Ephorus, der, duhovni nadglednik†.

Epicranium, das, (Schädelhaut, Schädelhaube), čepinja kupica.

Epicykloide, die, epicikloida.

Epidemie, die, s. **Seuche.**

Epidemisch, *adj.*, s. **Seucheuartig.**

Epidermis, die, zunanja, poverhna koža, polt, kožica, nadkožica.

Epidot, der, epidot, pridavek.

Epigramm, das, napis, nadpis; Sinngedicht, pušica, pesmica, nach *Met.* etwa pomenjivec, pomenjivi napis.

Epigrammatisch, *adj.*, napisen, epigramsk.

Epigrammatist, der, (pesnik) pušičar, napisničar.

Epiker, der, epikar.

Epikuräer, Epikurer, der, epikurějic, samopašnik.

Epikuräisch, Epikurisch, *adj.*, epikurějsk, mesen, samopašin.

Epilepsie, die, božjast, božje, mečica, mečaj, in Unterkr. auch padeča (bol), nach *Belostenec* opadica, *serb.* padavica u. goropad, *poln.* padačka, *böhm.* padovci nemoc; er ist mit der Epilepsie behaftet, božjasten je, božjast ga lomi, meče.

Epileptiker, der, božjastnik.

Epileptisch, *adj.*, božjasten, kogar božje meče.

Epilog, der, sklep (govorjenja), končni ali povzemni govor, epilog, skončevanje govora; s. a. **Schlußrede.**

Epiphania, die, razglašenje Gospodovo.

Epiphora, die, epifora, povzema zadnje besede, (sklepanje več zaporednih stavkov s ravno tisto besedo, n. p. kdor staršev ne posluša, kdor svojih učenikov ne posluša, kdor svete cerkve ne posluša).

Episch, *adj.*, vitešk, junašk, epičen.

Episkopalen, *pl.*, Anhänger der englisch-protestant. Confeß., episkopalci, škofljanci.

Episkopalkirche, die, škofovska, škofja cérkev.

Episkopat, das, škofovstvo, škofljstvo, škofje.

Episode, die, zahod, zastrana†, vmesna pripoved, nach *V.* vmesje.

Episodisch, *adj.*, zahoden, vmesin.

Epistel, die, list, pismo; s. a. **Brief**; einem die Epistel lesen, beliti komu resnico, ošteti, oštevati koga.

Epistolarisch, *adj.*, pisemsk, listu, pismu podoben, v listih navaden.

Epitaph, Epitaphium, das, nadgrobnik, nadgrobni spominek, s. a. **Grabmahl**; nadgrobnica, nadgrobni napis.

Epitheton, das, prilog, pridevek.

Epitome, s. **Auszug.**

Epitrit, der, der Dreischlag im Versmaß, — — — ∪, epitrit.

Epizeuxis, die, eine Redefigur, ponavljanje (ene in iste) besede, n. p. beži, beži.

Epizootie, die, živinska kuga; s. a. **Viehseuche.**

Epizootisch, *adj.*, kužin.

Epoche, die, die Aera, der Punkt, bei welchem die Zeitrechnung anfängt, doba, epoka; Epoche machen, dobo, pomljiv čas napraviti, delati, spomina vreden, preslaven biti.

Epopöe, die, viteška ali junaška (pesem), epična pesem, epopêja.

Epos, s. **Epopöe.**

Eppich, der, der Name verschiedener Gewächse, ać, ak, Sellerie, zelenjava; Gartenpeterſilie, peteršilj; Wasserselke, vodni peteršilj; Gleiße, Hundspeterſilie, pasji peteršilj.

Equipage, die, voz ali kočija in konji, vprega; s. a. **Kleidung, Gepäcke**; bei Schiffen, moštvo ali ljudstvo, mornarji.

Equipiren, *v. a.*, s. **Kleiden, Ausrüsten**; ein Schiff, z mornaskimi ljudmi oskerbeti, ladijo opraviti.

Equipirung, die, s. **Equipage.**

Equiset, das, preslica.

Equivoque, s. **Zweideutig.**

Er, *pron.*, on; auch als Hauptwort, der Er, on samec; es ist ein Er, oder eine Sie, ali je moški, ali pa ženska, ali je on, ali pa ona, samec ali samica; dieses Fürwort bleibt im Slovenischen, wenn kein Nachdruck darauf liegt, unübersetzt; wo ist dein Bruder? er ist zu Hause, kje ti je (kje je tvoj) brat? doma je; geh' er jetzt nach Hause (in der Anrede des Herrn gegen den Diener), zdaj pojdi, zdaj pojdeš domu; — Er-, eine untrennbare Vorsilbe vieler Zeitwörter, bedeutend eine Bewegung in die Höhe (statt Auf), slov. vz-, z-; ein Oeffnen, slov. raz-, od-; so viel als aus-, iz-; ein Erreichen, Gewinnen, do-, pri-, iz-, z-; das Gerathen in einen Zustand, o-, pre-, po- usf.

Erachten, *v. a.*, meniti, šteti, čislati, soditi; ich erachte es für nothwendig, meni se potrebno zdi, vidi; menim, mislim, sodim, da je potrebno; to imam, štejem, čislam za potrebno; das ist leicht zu erachten, to se lahko razume, spozna, uvidi, razvidi.

Erachten, das, mnenje od. eigentlich menjenje, menitev, misel, (nach *M.* mena, memba); nach meinem Erachten, meines Erachtens, po mojih mislih, kakor se meni vidi, zdi, kakor jez mislim, menim, sodim.

Erächzen, *v. a.*, priječati, z ječanjem in stokanjem kaj zadobiti, doseči.

Eradern, *v. a.*, priorati, prioravati.

Erahnen, *v. a.*, po dozdevi izvediti, zvediti.

Eralten, *v. n.*, postarati se.

Erangeln, *v. a.*, vloviti, vjeti (po dolgem čakanji).

Erankern, *v. a.*, z mačkam doseči, po zvijači dobiti.

Erarbeiten, *v. a.*, pridelati, pridelovati, z delam pridobiti, pridobivati.

Erarmen, *v. n.*, obožati, božati, osiromačiti, ubog biti, prihajati, gem. postati.

Eräugeln, *v. a.*, z očmi privabiti, migati z očmi in primigati si kaj.

Erb-, in Zstg., dedni.

Erbacker, der, dedna njiva, *serb.* baština.

Erbadel, der, dedna, naslednja žlahtnost, žlahtnost po rodu, rodovinska žlahtnost, dedno plemenstvo, plemstvo.

Erbaden, *v. a.*, s kopvo dobiti, dobivati, prikopati si (n. p. zdravje).

Erbamt, das, dedna čast, dedni ured, naslednja služba.

Erbanfall, der, pripad dedine.

Erbangen, *v. n.*, er erbangte, britkost, skerb ga je obšla; s. **Bangen**.

Erbantheil, s. **Erbtheil**.

Erbarmen, sich, *v. r.*, jemandes, usmiliti, smiliti se, auch militi se koga, nad kom; erbarme dich unser, usmili se nas; auch als *v. i.*, mich erbarmet es, smili se mi, užali se mi; er erbarmte sich des Unglücklichen, nesrečni se mu je v serce smilil, užalil, milo se mu je storilo, viditi nesrečniga, žal mu je bilo; es möchte einem Stein in der Erde erbarmen, kamen bi se zjokal.

Erbarmen, das, smiljenje, usmiljenje, milovanje, pomilovanje; er sieht zum Erbarmen aus, tak je (viditi), da se Bogu usmili; ohne Erbarmen, nemilo, brez smilenja, milosti.

Erbarmenswerth, -würdig, *adj.*, smiljenja, milosti, milovanja vreden.

Erbarmer, der, smiljenec, miloserčnik, miloserdnik, pomilovavec.

Erbärmlich, *adj.*, usmiljenja vreden; erbärmlich umkommen, žalostno, revno poginiti; schlecht, elend, reven, ubog, ubožen, boren, siromašk, slab; das war ein erbärmliches Haus, bila je to hiša, da se Bogu smili; erbärmlich singen, revno peti.

Erbärmlichkeit, die, revnost, revščina, revšina, ubožnost, bornost; im verächtlichen Sinne, zanikernost.

Erbarmung, die, milost, pomilva, pomiljenje, pomilovanje; s. **Erbarmen**, das.

Erbarmungslos, *adj.*, brez milosti, brez usmiljenja, neusmiljen, nemil.

Erbarmungslosigkeit, die, neusmiljenost.

Erbarmungsvoll, *adj.*, usmiljen, poln usmiljenja, preusmiljen, premilostljiv, miloserčen.

Erbarmungswerth, -würdig, s. **Erbarmenswerth**.

Erbart, die, stara, prirojena navada.

Erbauen, *v. a.*, ein Haus, eine Mauer, sozidati, zidati (*altsl.* s'zidati, *serb.* sazidati), postaviti, staviti, narediti, delati; ein neuerbautes Haus, nova hiša; er hat sich ein hübsches Sümmchen erbaut, lep dnar si je prizidaril; durch den Feld- und Gartenbau erzeugen, pridelati, pridelovati; von Holz d. i. zimmern, iztesati, tesati; *fig.* in der biblischen Schreibart, poboljšati, zboljšati, boljšati, spodbuditi, spodbujati, spodbudovati k dobrimu, povzdigniti, povzdigovati k Bogu, v duhu zidati, lep zgled dajati, pobožne misli v kom zbujati; durch den Unterricht, poučiti, poučevati v dobrem; ich kann mich an dergleichen nicht erbauen, meni to ni nič dopadljiviga, v takošnih rečeh ne vidim, ne nahajam nikaciga veselja, nič razveseljevavniga, to mi ne dopade; sich erbauen, povzdigniti, povzdigovati svoje misli k Bogu.

Erbauer, der, zidavec, postavljavec, zidač, ustanovnik.

Erbaulich, *adj.*, *fig.* boljšaven, poučin, vzbujaven, podbudin, vterdljiv, *poln.* naukodajny.

Erbaulichkeit, die, poučnost, budivnost.

Erbauung, die, eines Hauses, zidanje, sozidba, stavbat, (wird jedoch nach dem Geiste der slov. Sprache durch Zeitwörter ausgedrückt), seit der Erbauung Roms, odkar je bil Rim sozidan; *fig.* boljšanje, zboljševanje, povzdiga k Bogu, k višjim rečem, vzbuja svetih, pobožnih misel.

Erbauungsbuch, das, poučne od. poučivne, svete bukve,

Erbauungslehre, die, nauk, kako ljudi k boljšimu napeljevati.

Erbauungsprediger, der, podbudivni, učivni pridigar.

Erbauungsschrift, s. **Erbauungsbuch**.

Erbauungsstunde, die, ura pobožniga premišljevanja.

Erbbau, der, dedni rudnik.

Erbbeamte, der, dedni urednik.

Erbbegier, die, pohlep ali močno poželenje, za kom dedovati, po kaki dedini.

Erbbegierig, *adj.*, pohlepen po kaki dedini, kdor bi silo rad dedič ali érb bil za kom.

Erbbegräbniß, die, rodovinsko pokopališče, pokopališče, rodovinski grob.

Erbbesitz, der, dedna posest, podedovavna posest.

Erbbestand, der, usf., s. **Erbpacht**.

Erbbuch, das, s. **Grundbuch**.

Erbdrescher, der, orbarski, tlačanski mlatič.

Erbe, der, dedič (nach dem *Poln.* u. *Böhm.* auch bei *V.*, *Japel*), dednik, (nach *Gutsm.* dejdič, dieudič), vérb*, jérbič*; das im *Altsl.*, *Russ.* u. *Serb.* vorkommende nasledník paßt mehr für das generelle: Rechtsnachfolger, (sowohl unter Lebenden, als auch von Todeswegen); Jemand zum Erben einsetzen, postaviti koga (za) dediča; lachrndr Erben, veseli, tuji dediči; ohne Erben, brez otrok, brez zaroda.

Erbe, das, fremdrr Erwerb, sofern er nach des Erwerbers Tode unser Eigenthum wird, s. **Erbschaft**; das väterliche, očetinstvo; das mütterrliche, materinstvo; das Erbgut, s. dirses, das himmlische Erbe, nebeško kraljestvo.

Erbeben, *v. n.*, zamajati, majati se, stresti, tresti se, zdrezniti, zganiti se; die Erde erbebte, zemlja se je potresla, stresla.

Erbeigen, *adj.*, lastin po dedinstvu, dedino ali dedno lastin, prostolastin.

Erbeigenthum, das, dedinska, dedna lastina.

Erbeinantwortung, s. **Einantwortung**.

Erbeinigung, die, s. **Erbverbrüderung**.

Erbeißen, *v. a.*, durchbeißen, pregrizniti, pregrizovati; eine Nuß erbeißen, s. **Aufbeißen**; *mont.* das Gestein hat ihn erbissen, kamen ga je ubil.

Erbellen, *v. n.*, zalajati.

Erbelos, s. **Erblos**.

Erben, *v. a.*, eines Verstorbenen Güter (durch Erbrechtstitel) eigenthümlich bekommen, podedovati, dedovati kaj za kom, pojérbati, jérbati* kaj; das *altsl.* naslédovati paßt mehr für das allgemeine: nachfolgen; nach *Jarn.* u. *M.* a. podelšati, delšati (?); im gewöhnlichen Leben auch dobiti; einen erben, s. **Beerben**; von Krankheiten, po rojstvu prejeti, dobiti po očetu, po materi, bolezen prehaja od staršev na otroke, prirojena bolezen; s. a. **Anstecken**; *v. n.*, das Vermögen erbt auf ihn, on bo dedič tega premoženja, on podedva to premoženje.

Erberklären, sich, *v. r.*, oglasiti se za dediča, vzeti, nastopiti dedino, izreči, da hoče dedič biti.

Erberklärung, **Erbserklärung**, die, dedična oglasbat, nastop dedine.

Erberschleicher, s. **Erbschleicher**.

Erbeserbe, der, dedičev dedič.

Erbeten, *v. a.*, izmoliti, izprositi si kaj (od Boga), primoliti kaj.

Erbetteln, *v. a.*, izprositi, sprositi, zberačiti, priberačiti, naberačiti, naprošnjačiti, zmoledvati; sein Brot erbetteln, kruha prositi (po svetu), beračiti.

Erbeuten, *v. a.*, upleniti, zapleniti, pleniti, uropati, zaropati, ropati, nach *M.* v dobičo (*russ.*) dobiti, dobivati.

Erbfähig, *adj.*, zmožin dedovati, za dedovanje.

Erbfall, der, primérljej dedovanja.

Erbfehler, der, prirojeni pogrešek, podedovana hiba.

Erbfeind, der, stari sovražnik, poglavni sovražnik.

Erbfeindschaft, die, staro, prirojeno, glavno sovraštvo.

Erbfolge, die, dedno, dedinsko nasledstvo.

Erbfolgekrieg, der, vojska za nasledje, zastran nasledja, nasledstvena vojska.

Erbfolger, der, dedinski naslednik; s. a. **Erbe**.

Erbfolgerecht, das, pravica do dedinskiga nasledstva.

Erbfolgegesetz, das, postava za nasledstvo v dedini.

Erbfolgsordnung, die, réd dedinskiga nasledja.

Erbfrau, die, dedna vlastnica.

Erbfürst, der, dedni knez.

Erbfürstin, die, dedna kneginja.

Erbfürstenthum, das, dedna knežija.

Erbgang, der, s. **Erbfolge**.

Erbgangsrecht, das, s. **Erbfolgsordnung**.

Erbgeld, das, dedni, dedinski dnar.

Erbgenoß, drr, sodedič, sodednik.

Erbgenossenschaft, die, sodedištvo, vkupno dedovanje.

Erbgenossin, die, sodednica.

Erbgenuß, der, vžitek, užitek, vživanje dedine.

Erbgerechtigkeit, die, s. **Erbrecht**.

Erbgerichtsbarkeit, die, dedna sodnja oblast.

Erbgerichtsherr, der, imetnik dedne sodnje oblasti.

Erbgesessen, s. **Ansäßig**.

Erbgraf, der, dedni grof.

Erbgräfin, die, dedna grofnja ali grofica.

Erbgruft, s. **Erbbegräbniß**.

Erbgrund, der, dedna zemlja, dedina, *serb.* baština.

Erbgrundsherr, der, lastnik dedne zemlje.

Erbgut, das, dedna lastnina, lastinska posest, dedina; s. a. **Allodium**.

Erbherr, der, dedni gospodar, dedni lastnik.

Erbherrschaft, der, dedna gospoščina, gospošina.

Erbhof, der, dedna kmetija.
Erbhofmeister, der, dedni dvornik.
Erbhold, der grajščinski podložnik, nach *V.* kmet grajšinski.
Erbhuldigung, die, poklonstvo dednimu vladarju, obljuba zvestobe.
Erbieten, *v. a.*, s. **Anbieten**; sich, *v. r.*, ponuditi se, ponujati se, reči, da je pripravljen kaj storiti, da hoče kaj storiti, izreči voljo, kaj storiti.
Erbietig, s. **Erbötig.**
Erbietung, die, ponudba.
Erbin, die, dedična, dednica, nach *M.* dedičinja.
Erbinteressent, der, deležnik dedine.
Erbitten, *v. a.*, durch Bitten erhalten, so lange bitten, bis man die Absicht erreicht, izprositi, sprositi, priprositi, nach *M.* a. uprositi; von einem etwas, izprositi od koga kaj; erbetener Zeuge, naprošena priča; losbitten, einen Verurtheilten, izprositi obsojenca milost; er wird sich nicht erbitten lassen, ne preprosiš ga, ne boš ga preprosil, ne ganeš ga s prošnjo.
Erbittern, *v. a.*, bitter machen, wörtl. zgreniti, nach *V.* zgrenobiti, grenobiti, zgorjupiti, gorjupiti; zornig machen, razkačiti, nach *V.* skačiti, kačiti, razserditi, razjeziti, razdražiti, raztogotiti; auf einen sehr erbittert sein, močno jeziti se na koga, hudovati se čez koga, gorak biti komu.
Erbitterung, die, Zorn, razkačenost, serd, jeza, razserdba, razdražba.
Erbittlich, *adj.*, izprosljiv, preprosljiv, izprosen, smiljen, milostljiv, miloserčin.
Erbjagd, die, dedni lov, dedna pravica lova, do lova.
Erbkaiser, der, dedni cesar.
Erbkaiserthum, das, dedno cesarstvo.
Erbkauf, der, dedna kupnja, dedni kup.
Erbkönig, der, dedni kralj.
Erbkönigreich, das, dedno kraljestvo.
Erbkoth, das, bei neugeborenen Kindern, nach *V.* smola.
Erbkrankheit, die, prirojena, prehajoča, po rojstvu prejeta bolezen.
Erbkux, der, dedni kos ali delež rudnika.
Erbland, das, dedna dežela.
Erbländisch, *adj.*, dednodeželsk.
Erblasen, *v. a.*, pritrobiti, pripiskati si kaj (n. p. živež).
Erblassen, *v. n.*, blaß werden, obledeti, preblediti, zbledeti, bledeti; ich werde blaß, bleda me obide, obhaja (n. p. strahu); sterben, umreti, končati.
Erblasser, der, zapustnik.
Erblasserin, die, zapustnica.
Erblaßt, *adj.*, bled, mertev.
Erblassungsrecht, das, pravica, komu po oporoki ali volilu kaj zapustiti, pravica zapuščanja, zapušanja.
Erblauen, *v. n.*, oplaveti, višnjev, moder, sinji biti, gem. postati.
Erblegitimation, die, izkaz dedinske pravice.
Erblehen, **Erblehngut**, das, dedni fevd*.
Erblehnsherr, der, dedni fevdni gospod.
Erblehnsmann, der, dedni fevdnik*, vazal*.
Erblehnsträger, der, dedni fevdnik.
Erblehenwahrer, der, varh dedne fevdnine.
Erblehre, die, Tradition, ustno ali besedno izročilo.
Erbleichen, *v. n.*, s. **Erblassen**; der Glanz der Krone erbleichte, krona se je potemnila.
Erbleute, die, s. **Erbmann.**
Erblich, *adj.*, deden, dedinsk, pojérbljiv*, dedičin; erbliche Krankheit, s. **Erbkrankheit**; diese Krankheit ist erblich, ta bolezen prehaja od očeta na sina; nach *M.* nadobljiva bolezen.
Erblichkeit, die, dednost, dedičnost.
Erblicken, *v. a.*, zagledati, ugledati, *serb.* auch vidnuti, zazreti; bemerken, zapaziti, opaziti, viditi; er erblickte ihn von der Ferne, od deleč ga je vidil, zagledal; er erblickte sich in der Höhle, ozre se, ter vidi, da je v berlogu; beim Erblicken, ko ga (jo) zagleda.
Erblinden, *v. n.*, oslepeti, oslepovati, nach *M.* (wie auch *russ. poln.* u. *böhm.*) oslepniti, *altsl.* oslépeti, oslépevati, zgubiti vid, *serb.* a. obnevideti; *v. a.*, oslepiti (koga), slepiti.
Erblitzen, *v. n.*, zabliščati, zablišati se, zabliskati se, blisniti.
Erblöden, sich, s. **Entblöden.**
Erblonden, *v. n.*, orumeneti, zrumeneti, rumeneti, rumen biti.
Erblos, *adj.*, einer Erbschaft beraubt, brez dedine, razdedinjen, izdedinjen; d. i. der Erben, brez otrok, brez dedičev, brezdetin, brez zaroda; in Unterkr. a. brez odvetka; eine erblose Verlassenschaft, zapuščina brez dediča, brezdedična; erblos machen, s. **Enterben.**
Erblosigkeit, die, brezdetnost, brezdedičnost.
Erblühen, *v. n.*, razcvesti, razcvetati (se), precvesti, precvetati; s. a. **Aufblühen.**
Erbmangel, der, prirojeno pomanjkanje, prirojena, podedvana hiba.
Erbmann, der, dedni vlastnik, posestnik.
Erbmarschall, der, dedni maršal.
Erbmonarchie, die, dedna monarhija.
Erbmundschenk, der, dedni točaj.
Erbnehmer, der, prejemnik dedine; s. a. **Erbe.**
Erborgen, *v. a.*, na upanje, v zajem vzeti, jemati; s. a. **Entlehnen.**
Erborger, der, s. **Anleiher**, **Borger.**
Erborgt, *adj.*, v zajem ali na upanje vzet, izposojen; falsch und unrecht, tuj, lažen, lažnjiv, podvržen.
Erboßen, *v. a.*, zornig machen, razhuditi, razhudovati, razserditi, razkačiti, močno razjeziti, razdjati, nach *V.* a. ozlobiti; s. a. **Erbittern**; *v. n.*, razjeziti se; *v. r.*, dasselbe; erboßt, serdit, razkačen.
Erbot, s. **Erbietung.**

Erbötig, *adj.*, pripravljen, voljan; erbötig sein, s. **Erbieten**, sich.
Erbpacht, die, (nach dem *Serb.*) dedni zakup, dedni štant*, dedna arenda*; nach Einigen auch dedni najem, obwohl dieses eigentlich **Erbmiethe** bedeutet.
Erbpachtbrief, der, dednozakupno† pismo.
Erbpächter, der, dedni zakupnik, štantnik*.
Erbpachtgeld, das, dedna zakupnina ali zakupščina, zakupšina, štantnina*, u. *Jarn.* kazen.
Erbpachtgut, das, dednozakupno posestvo, dobro.
Erbpachtherr, der, gospod, davec dedniga zakupa.
Erbpächtlich, *adj.*, dednozakupen, dednoštanten.
Erbpachtmann, s. **Erbpächter.**
Erbpachtvertrag, der, dednozakupna pogodba.
Erbpachtzins, s. **Erbpachtgeld.**
Erbpflicht, die, dedna zaveza; s. **Erbhuldigung**; prisega dednih zakupnikov.
Erbprinz, der, im Kaiserreiche, cesarjevič; im Königreiche, kraljevič; im Herzogthume, vojvodovič usf., dedni knez.
Erbprinzessin, die, dedna cesaričinja, kraljičinja itd., dedna kneginja.
Erbrauden, *v. n.*, vzbibati se, vzburkati se.
Erbrauen, *v. n.*, zarujaveti, ogoreti.
Erbrausen, *v. n.* zabučati, bučati, zatuliti, tuliti, zabobneti, bobneti.
Erbrechbar, *adj.*, ulomljiv, razlomljiv; mit dem Begriffe „hinein", vlomljiv.
Erbrechen, *v. a.*, aufbrechen, eine Thür, ulomiti, razlomiti, razbiti, razbijati, streti, pretergati v —, prelomiti v —; einen Brief, pismo odpečatiti, razpečatiti, nach *V.* auch odpreti, odpirati; *v. r.*, sich erbrechen, bljevati, pobljevati se, bruhniti, bruhati, vreči, (*böhm.* vrhnout, davit se), metati se, niedr. kozlati; bei Thieren, rigati, *russ.*. blevat.
Erbrechen, das, ulom, vlom, razlom, prebitje, bljevanje, metanje, bruhanje, niedr. kozlanje, *poln.* wymisty.
Erbrecht, das, dedinska pravica, pravica do dedine; das Recht des Erben, dediška pravica; die das Erbrecht betreffenden Gesetze, dedinsko pravstvo, dedinske postave.
Erbrechtlich, *adj.*, dednopraven†, po dedinskem pravu.
Erbrechnung, die, gerichtlicher Siegel, razpečatba, razpečatovanje sodnih pečatov.
Erbregister, s. **Kataster.**
Erbreich, das, dedna deržava.
Erbrennen, s. **Entbrennen.**
Erbrente, die, dedni prihod.
Erbrichter, der, dedni sodnik, dedni župan.
Erbritter, der, dedni vitez.
Erbrüllen, s. **Aufbrüllen.**
Erbrummen, *v. a.*, primermrati, z mermranjem dobiti, dobivati, prigodernjati kaj.
Erbrüten, *v. a.*, izvaliti, s. **Ausbrüten**; durch tiefes Nachsinnen, Grübeln ersinnen, izruhtati, tuhtati, izvertati, izmodrijaniti.
Erbsaß, der, dedni posestnik; s. **Erbherr.**
Erbschacht, der, poglavitni, naj globokejši predih (šaht).
Erbschaden, der, rodovinska, prirojena hiba; s. a. **Erbkrankheit.**
Erbschaft, die, dedina, (auch *altsl.* neben naslédije), nach *M.* dedišna, jérbšéina, dedina; eine Erbschaft thun, podedovati, dedovati; die Erbschaft antreten, nastopiti, nastopati, vzeti dedino.
Erbschaftsantretung, die, -antritt, der, nastop, vzetje dedine.
Erbschaftsauseinandersetzung, die, deljenje, razdelitev dedine.
Erbschaftsbenützung, die, vživanje dedine.
Erbschaftseinantwortung, die, prisodba dedine.
Erbschaftsgläubiger, der, upnik dedine.
Erbschaftskauf, der, kup, kupnja dedine.
Erbschaftskäufer, der, kupec dedine.
Erbschaftsklage, die, dedinska tožba.
Erbschaftsmasse, die, dedinski imetek.
Erbschaftsplünderung, die, ropanje, pokraja dedine.
Erbschaftssache, die, dedinska reč.
Erbschaftsschuldner, der, dolžnik dedine.
Erbschaftsstück, s. **Erbschaftssache.**
Erbschaftstheilung, die, deljenje dedine, razdelitev dedine.
Erbschenke, die, dedna kerčma.
Erbschicht, **Erbschichtung**, s. **Erbschaftstheilung.**
Erbschirmherr, der, dedni branivec, zavetnik.
Erbschleicher, der, kdor s prilizovanjem in zvijačino dobiva dedine, dedinolovec†; spodlezovavec.
Erbschleicherei, die, spodlezovanje, lovljenje dedin, dedinolovstvo†.
Erbschlüssel, der, podedovani ključ (po vražah čudodelen).
Erbschuld, die, dedinski dolg; s. **Erbsünde.**
Erbschutz, der, dedno zavetje, dedna obramba.
Erbschutzherr, s. **Erbschirmherr.**
Erbse, die, (Pisum sativum), grah, in St. nach *M.* cizra; Erbsen an die Wand werfen, bob v steno metati, *serb.* kamenu beseditі.
Erbsen-, in Zstg., grahov.
Erbsenacker, der, (nach der Ernte), grahovišče, grahovišo.
Erbsenbau, der, sajenje graha.
Erbsenbaum, der, (Robinia Caragena), grahovnik.
Erbsenbeet, das, grahova greda, grahova leha.
Erbsenbrot, das, grahov kruh.
Erbsendick, *adj.*, graha debel, za grah debel.
Erbsenfeld, s. **Erbsenacker.**
Erbsengroß, *adj.*, erbsengroß werden, (von Weinbeeren), zgrašiti se.
Erbsengrün, *adj.*, zelen kakor grah.
Erbsenkäfer, der, (Bruchus pisi), grahov kukec, mol.

Erbsenmast, die, pitanje z graham.
Erbsenmehl, das, grahova moka.
Erbsenschrot, der, grahova kaša, grahove jagode.
Erbsensieb, das, rešeto za grah.
Erbsenstein, der, grahasti kamen.
Erbsenstroh, das, grahovica, grahove vervi, nach *M.* grahovina, grahovnica.
Erbsensuppe, die, grahova polivka, grahova juha, grahovka.
Erbsenwicke, die, grahorica, grašica, auch grahor.
Erbsetzer, der, der einen zum Erben einsetzt, s. Testator.
Erbsigdorn, der, s. **Berberis**.
Erbstaat, der, dedna deržava.
Erbstand, s. **Erbpacht**.
Erbstener, die, davščina, davšina, davek od dedine.
Erbstollen, der, dedni, glavni rov, nach *V.* podkop.
Erbstollengebühr, die, davščina od dedniga rova.
Erbstollenneuntel, das, devetina od dedniga rova.
Erbstöllner, der, glavni rovnik†.
Erbstück, s. **Erbschaftssache**.
Erbstufe, die, jamski mejnik.
Erbsüchtig, s. **Erbgierig**.
Erbsünde, die, (peccatum originale), izvirni greh, pervi greh, *russ.* u. *poln.* pervorodni greh.
Erbteich, der, **Erbbeich**, dedni kos jeza, ali zagraje.
Erbtheil, der, del, delež dedine, dedinski del, delščina, delšina; einem seinen Erbtheil geben, oddeliti; s. a. **Erbkux**, **Erbstück**.
Erbtheilung, die, deljenjo dedine.
Erbthorheit, die, prirojena abotnost.
Erbthürhüter, der, dedni vratar.
Erbtrift, die, dednozakupna paša.
Erbtruchseß, der, dedni stolnik.
Erbtugend, die, podedovana čednost.
Erbübel, s. **Erbfehler**, **Erbsünde**.
Erbübeln, **Erbuben**, sich etwas, *v. r.*, po neporednem, napčnem kaj zadobiti.
Erbügen, *v. a.*, bei den Metzgern, nach dem Buge zu stechen, nach *V.* v pleče klati.
Erbuhlen, *v. a.*, privasovati, princčistovati† si kaj.
Erbürsten, *v. a.*, priščetiti, prišetiti, prikertačiti si kaj.
Erbverbrüdert, *adj.*, etwa dednozavezin; erbverbrüderte Häuser, rodovine, ki so se dogovorile, zavezale k vkupnimu dedinskimu nasledju, k vzajemnimu dedovanju ene po drugi.
Erbverbrüderung, die, zaveza ali pogodba zastran vzajemniga ali nasprotniga nasledja v dedini, zastran vzajemniga dedovanja (zlasti med nemškimi knezi).
Erbvergleich, der, dedinska pogodba.
Erbverhandlung, die, dedinska obravnava, razprava.
Erbvermacher, der, s. **Legator**.
Erbvermächtniß, das, s. **Vermächtniß**.
Erbvertrag, der, dedinska pogodba.
Erbvogt, der, s. **Erbschirmherr**.
Erbvogtei, die, s. **Erbschutz**.
Erbzins, der, dedna davščina, davšina, dedna obrest, dedno odrajtvilo; von Weing. gornica.
Erbzinsgut, das, dednodačno, dednoobrestno posestvo, zemljišče, zemljiše.
Erbzinsherr, der, gospodar dedne dače.
Erbzinsmann, der, dednodačni uživavec.
Erbzinsvertrag, der, dednodačna pogodba.
Erd-, in Zstzgn., unter der Erde befindlich, podzemeljsk, in oder auf der Erde, zemeljsk, pozemeljsk; im Gegensatze zum Wasser, na suhem.
Erdabriß, der, načert zemlje, zemljokaz†, weniger gut zemljovid†.
Erdabrutschung, **Erdabsitzung**, die, vsad, usad, usadina, udor, vdor.
Erdachse, die, (nach den übrigen slavischen Mundarten), os zemlje, nach *V.* zemljina tečajnica.
Erdacht, s. **Erdenken**.
Erdämmern, *v. n.*, zamračiti, mračiti se, zazoriti, zoriti se, svitati se.
Erdampfen, *v. n.*, močno hlapeti, pariti se; s. **Dampfen**.
Erdanschüttung, die, nasip persti, zemlje, berne.
Erdapfel, der, podzemljice, podzemeljsko jabelko (auch *russ.*), krompir*, korun; in Oberkr. u. Kt. a. čompa, *poln.* ziemniak.
Erdapfelacker, der, krompirjevišče, krompirjeviše, (kadar je krompir že izkopan).
Erdapfelstengel, der, **Erdapfelpflanze**, die, krompirjevce; s. **Kartoffel** usf.
Erdarben, *v. a.*, pristradati, prirevati, priubožati, auch izrevati, (n. p. toliko sim zdaj izreval, drugo bom pa pozneje priubožal, da dolg poplačam, aus dem Munde eines Landmanns, *Pot.*).
Erdart, die, perst-i, zemlja, zemljenina, versta ali sorta zemlje; auch die Erdart ist zu berücksichtigen, gledati je treba tudi na to, kaka da je zemlja.
Erdartig, *adj.*, persten, zemljen, bernen.
Erdartischocke, s. **Erdapfel**.
Erdaxe, s. **Erdachse**.
Erdbad, das, zemljena kopel.
Erdbahn, die, pot, tir zemlje (okoli solnca).
Erdball, der, zemlja, etwa auch zemljino oblo†; krogla†, (nach *Pot.* ist krogla unglücklich geschmiedet, besser oblica, wenn nicht vielleicht Letzteres nur mehr kleinere Körper bezeichnet).
Erdbalsam, s. **Naphta**.
Erdban, der, podzemeljsko delo, zidanje.
Erdbeben, das, potres, nach *M.* auch tres (zemlje.)
Erdbeerapfel, der jagodičar.
Erdbeerbaum, der, (Arbutus Unedo), jagodičnica.
Erdbeere, die, (Fragraria), jagoda schlechtw., nach *V.* rudeča jagoda, in Oberkr. nach *M.* auch smokva, smokvica, (noch auch pokovica, eine Species der Erdbeeren, welche etwas platter und weißbehaart sind, und beim Abreißen einen Knall geben, daher der Name pok! emok! *Pot.*); Gartenbeere, truskelica, vertna, ogradna jagoda, (*poln.* truskawka).

Erdbeerentraube, s. **Erdbeerbaum**.
Erdbeerfrucht, die, jagoda.
Erdbeerklee, der, Blasenklee, (Trif. fragiferum), jagodasta detelja.
Erdbeerlöcher, der, kazulj, in Oberkr. skorec (von skorja), kohorec, kohor.
Erdbeerkraut, das, jagodovo pérje.
Erdbeerpflücker, -sammler, -verkäufer, der, jagodar; es sein, jagodariti.
Erdbeglücker, der, osrečevavec zemlje.
Erdbeschreibend, *adj.*, zemljopisen.
Erdbeschreiber, der, popisovavec zemlje, zemljopisec.
Erdbeschreibung, die, zemljopis, zemljopisje, popis, popisovanje zemlje.
Erdbewohner, der, prebivavec zemlje, zemljan, nach *M.* zemljiščan.
Erdbezwinger, s. **Weltbezwinger**.
Erdbiber, s. **Biber**.
Erdbiene, die, (Apis terrestris), čmerlj.
Erdbildungslehre, die, s. **Geologie**.
Erdbirn, die, s. **Erdapfel**.
Erdboden, der, die Oberfläche der Erdkugel, der Boden, tla, *pl.*, zemlja; ein lehmiger, thoniger, fruchtbarer, ilnat, glinast, rodoviten svet, s. a. **Erde**, die **Erdkugel**, der **Erdkreis**.
Erdbohrer, s. **Bergbohrer**.
Erdbrand, der, ogenj v zemlji, podzemeljski ogenj, požar.
Erdbrot, das, s. **Erdapfel**; (Cyclamen europaeum), krišiè, kokorik, korček, svinjski kruh, kozja repica, (bei Lašče auch kervavi lisec, keržeč).
Erdbruch, der, udor, vdor, usad, vsad.
Erdbuch, das, s. **Grundbuch**.
Erdbürger, der, zemljan; s. a. **Erdbewohner**.
Erddecke, die, zemeljska skorja, korja, lega zemlje, ki kaj pokriva.
Erddohne, die, zaderga pri tleh, pritlična, pritlikasta zaderga, zanka.
Erddunst, der, zemeljski par, sopar, zemeljski čad; s. a. **Dunst**.
Erddurchmesser, der, premérnik, poprečnik zemlje.
Erde, die, zemlja; der Boden, die Oberfläche der Erdkugel, tla; ein Zimmer zur ebenen Erde, izba, hiša pri tleh; zur Erde niederschauen, pod se gledati; über der Erde, od tal; zur Erde fallen, pasti na tla; der Erde gleich machen, pokončati, razdjati, razrušiti do dobriga, do tal; zur Erde bestatten, pokopati, zagrebsti; das hat ihn unter die Erde gebracht, to ga je pod zemljo spravilo, to mu je naklonilo smert; der Mensch ist Staub und Erde, človek je prah in pepel; die Welt, svet; die Dammerde, perst, (*altsl.* pr'st-i), gnjilovica, sperstenina, černa zemlja; lockere Erde, rahlica; Stauberde perhlica; Kieselerde, kremenina, kremenica; Kalkerde, apnica; Thonerde, ilovica; Lehmerde, glina; pflugsandige, glin; Gypserde, mavec; Torferde, šota; Porzellanerde, majoličnica; die unfruchtbare, ungedüngte Erde, mertvica, puhlica; sandige Erde, sip, sipovina, sipača, peščenica, pešenica; lehmichte Kalkerde, slinjevka; zur Erde (Damnerde) werden, spersteneti; die Erde unter der Furche, podbrazdina.
Erdbewohner, der, s. **Erdbürger**.
Erdebezwinger, der, s. **Erdbezwinger**.
Erdebürger, der, s. **Erdbürger**.
Erdegeboren, *adj.*, na zemlji rojen, pozemeljsk, zemeljsk.
Erdegefährte, der, sozemljan, sobitje na zemlji.
Erdegefäß, das, perstena posoda.
Erdegeschöpf, das, pozemeljska stvar.
Erdehütte, die, bajta, koča, koliba.
Erdeichel, s. **Erdnuß**.
Erdeichhorn, das, (Sciurus striatus), progasta veverica.
Erdeidechse, die, (Lacerta agilis), zemeljska gaščerica, gašerica ali jaščerica, (*altsl.* jašter), martinček; s. a. **Eidechse**.
Erdeleben, das, pozemeljsko življenje, življenje na (tem) svetu.
Erden, s. **Irden**.
Erdenab, *adv.*, od zemlje, z zemlje.
Erdenatur, die, zemeljska natora, zemeljska narava.
Erdenball, der, s. **Erdball**.
Erdenbrot, das, zemeljski kruh.
Erdenfreude, die, pozemeljsko, minljivo veselje.
Erdengang, der, pot življenja (našiga na zemlji).
Erdenge, die, medmorje, zemeljska ožina ali soteska.
Erdenglück, das, pozemeljska, minljiva, posvetna sreča, sreča tega sveta.
Erdengruft, die, podzemeljska raka.
Erdengut, das, posvetno, zemeljsko blago, dobro.
Erdenhaft, *adj.*, erdhaft, erdicht, erdig, po zemlji, zemljen, zemljat, zemlji podoben; erdenhafter Geruch, duh po zemlji.
Erdenhoffnung, die, posvetni up, posvetna nada.
Erdenniedrigkeit, die, posvetna nizkost, zniženost.
Erdenkbar, *adj.*, izmišljiv, mogoč, kar si je moč izmisliti, misliti; er hat alles erdenkliche, ima kar koli hoče; sich alle erdenkliche Mühe geben, na vso moč prizadevati si.
Erdenken, *v. a.*, izmisliti, zmisliti, izmišljevati, *altsl.* a. umisliti; s. a. **Erdichten**, **Erinnern**.
Erdenkind, das, zemlje sin, hči, človek.
Erdenklich, s. **Erdenkbar**.
Erdenkloß, der, gruda, gruča (zemlje), greba; *fig.* ein Mensch, teleban, hrust.
Erdenkrieg, der, vojska, boj na zemlji.
Erdenkugel, die, s. **Erdball**.

Erdenkung, die, izmišljava, izmišljevanje, izmislik.
Erdenlast, die, zemeljska butara, breme.
Erdenleben, das, s. **Erdeleben.**
Erdenleiden, das, terpljenje na tem svetu.
Erdennoth, die, nadloga tega sveta.
Erdenrund, das, s. **Erdball.**
Erdenschoß, der, naročje zemlje.
Erdensohn, der, človek, zemlje sin.
Erdensonne, die, solnce tega sveta, življenje.
Erdenstaub, der, zemlje prah.
Erdentag, der, dan življenja na zemlji.
Erdentand, der, posvetna nečimernost, posvetne reči.
Erdenthon, der, il, ilovica, glina, ilovača.
Erdentraum, der, časne sanje.
Erdenentstehungslehre, s. **Geogonie.**
Erdenwaller, der, popotnik, potnik zemeljski.
Erdenwärts, *adv.*, k zemlji, k tlam.
Erdenwerk, das, zemeljsko delo.
Erdenwonne, die, posvetna radost, minljivo, posvetno veselje.
Erdenepheu, der, (Glechoma hederaceum), popenec, potlešni beršlin, *russ.* budra.
Erderschütterer, der, zemljotresec†, stresovavec zemlje.
Erderhöhung, die, gorovina.
Erderschütternd, *adj.*, zemljotresin.
Erderschütterung, die, potres.
Erdeule, die, (Ulula cunicularia), podzemeljska sova, čuk (?).
Erdeutbar, *adj.*, raztolmačljiv, tolmačljiv.
Erdeuten, *v. a.*, razjasniti, raztolmačiti, razložiti, razlagati.
Erdewanderschaft, die, popotvanje po zemlji, na tem svetu.
Erdewendung, die, obernitev, obračanje, zasuk, okret zemlje (okoli svoje osi).
Erdfahl, *adj.*, sivkast kakor perst, perstenast, perstenaste barve.
Erdfall, der, das Versinken eines Theiles der Oberfläche, vsad, usad, vdor, udor, usadina, rupa, jama, drič, podsed, predpadnja.
Erdfang, der, bei den Winzern, jame izkopane v vinogradih, da voda zemlje va-nje znaša.
Erdfarbe, die, perstena barva, barva zemlje.
Erdfarbig, *adj.*, perstene barve, perstenast.
Erdfaß, das, zakopani sod.
Erdfeige, die, s. **Erdnuß.**
Erdferne, die, (Apogaeum), odzemnost†, največi dalja solnca ali lune od zemlje.
Erdfest, *adj.*, uterjen v zemlji; s. a. **Unbeweglich.**
Erdfett, das, s. **Erdharz.**
Erdfeuchte, die, vlažnost zemlje.
Erdfeuer, das, das unterirdische, podzemeljski ogenj; in der Feuerwerkskunst, ogenj na suhem.
Erdfink, der, in St. činka, sonst činklica, činkelj.
Erdfinsterniß, die, merknjenje solnca.
Erdfläche, die, poveršina, poveršje zemlje.
Erdflachs, der, s. **Bergflachs.**
Erdflecken, der, kos zemlje.
Erdfloh, der, (Haltica oleracea), bolha (zelska).
Erdfrosch, der, rujava žaba.
Erdfurche, die, s. **Furche.**
Erdgalle, die, eine naße Stelle des Bodens, grez, močir, nach *Vert.* mehkotnica; Kranzheit des Weinstockes von der Näße, vodenica.
Erdgans, die, (Anas Tadorna), morska raca.
Erdgeboren, s. **Erdegeboren.**
Erdgefährte, die, plaz.
Erdgefilde, das, poljane.
Erdgeflügel, das, ptiči na suhem, pozemeljski ptiči.
Erdgegend, die, kraj zemlje.
Erdgeist, der, podzemeljski duh.
Erdgelb, das, s. **Ocker.**
Erdgeruch, der, duh po zemlji.
Erdgeschlecht, das, zemeljski rod.
Erdgeschmack, der, okus, slast po zemlji.
Erdgeschöpf, das, pozemeljska stvar.
Erdgeschoß, das, stan pri tleh, pritlični del hiše, pritlešje†, pritličje†.
Erdgesetz, das, zemeljska postava.
Erdgestalt, die, podoba, oblika zemlje.
Erdgetümmel, das, posvetni hrup, šum.
Erdgewächs, das, zemeljska rastlina.
Erdgewimmel, das, posvetno mergolenje, vrenje.
Erdgrab, das, grob izkopan v zemlji.
Erdgrau, *adj.*, siv kakor zemlja.
Erdgrille, die, muren, murček; Erdwerre, (Gryllotalpa), bramor, *serb.* mermak, mermor, *russ.* medvedka; s. a. **Werre.**
Erdgrube, die, jama.
Erdgrün, das, zelena perst.
Erdgrund, der, in der Malerei, tla.
Erdgürtel, s. **Erdstrich, Zone.**
Erdhaft, s. **Erdenhaft.**
Erdhalbmesser, der, polomér, nach dem *Russ.* poloprečnik zemlje.
Erdhaltig, *adj.*, persten, zemljen, zemeljnat, kar ima kaj zemlje v sebi.
Erdharz, das, zemeljska smola, *poln.* klej ziemny.
Erdhase, s. **Springer.**
Erdhaue, die, motika, auch *altsl.*, gebräuchl. matika; die schmale, rovnica od ravnica, auch robnica.
Erdhaufen, der, homec, homček, gomila, kop zemlje.
Erdhöhle, die, jama, rupa podzemeljska.
Erdhopfen, der, hmelj.
Erdhühnchen, das, hišna kača.
Erdhummel, s. **Erdbiene.**
Erdhütte, die, podzemeljska koča, *serb.* zemunica; s. a. **Erdehütte.**
Erdicht, *adj.*, zemljast, perstenast.
Erdichten, *v. a.*, izmisliti, izmišljati, izmišljevati, zmisliti, (*poln.* zmyślić u. wymyślić); sich Ruhm erdichten, durch das Dichten, pripeti si slavo, po pesmih zadobiti.

Erdichtung, die, izmišljanje, zmišljava, izmislik, *serb.* a. izmišljotina.
Erdienen, *v. a.*, prislužiti, zaslužiti, služiti kaj; als Knecht, prihlapčevati si kaj; als Magd, prideklovati ušf.
Erdig, s. **Erdenhaft.**
Erdlafer, der, crna krešič (*Zal.*).
Erdkarte, die, zemljokaz†, zemljovid†; s. a. **Landkarte.**
Erdkeim, der, podzemeljska cima, kal.
Erdkloß, der, s. **Erdenkloß**; die Erdklöße klein schlagen, kepe toléi, tleči, razbiti, poravnati, popravljati, drobiti gruče.
Erdkluft, die, zemeljni razpok, razsed, prepad, tokava, razsedina, brezden, brezdno.
Erdkobold, der, podzemeljski škrat.
Erdkohle, die, zemeljski ogel.
Erdkörper, der, zemlja (kakor nebno telo).
Erdkraut, das, s. **Erdrauch.**
Erdkrebs, der, s. **Erdgrille.**
Erdkreis, der, krog zemlje, nach dem *Poln.* zemljokrog†, vesoljni svet, (*altsl.* v'selicnaja, ἡ οἰκουμένη).
Erdkrokodil, das, Landkrokodil, neki amerikanski kuščer, krokodil na suhem (živeč).
Erdkrone, die, lapuh, konjsko kopito; s. **Huflattich.**
Erdkröte, die, (Bufo cinereus), krastača.
Erdkugel, die, zemlja; s. **Erdball.**
Erdkugelkarte, die, zemljokrog†.
Erdkunde, die, zemljoznanstvo, znanje zemlje; s. a. **Erdbeschreibung.**
Erdkundig, *adj.*, zemljoznan, zemljoznansk.
Erdkundige, der, zemljoznanec.
Erdlage, die, Erdflötz, lega persti, plast, versta zemlje.
Erdleberkraut, das, (Lichen cinereus), preplasti lišaj, jeternica.
Erdlinie, die, in der Malerkunst, čerta pritličnica, čerta pri tleh.
Erdloch, das, luknja, brezdno.
Erdlos, *adj.*, brezzemljin; s. a. **Körperlos.**
Erdmännchen, das, škrat.
Erdmast, die, podzemeljska reja, izriti červ, merčesi itd., kar svinje iz zemlje dobe; das entgegengesetzte Holzmast.
Erdmaus, die, miš, kertica, voluhar.
Erdmensch, der, pozemeljski človek.
Erdmesser, der, zemljomér.
Erdmeßkunst, die, zemljomérstvo, zemljomérje, geometria.
Erdmessung, die, mérjenje zemlje, zemljomérstvo, zemljomérje.
Erdmilbe, die, zemeljski mol.
Erdmittelpunct, der, sredina, osredek zemlje.
Erdmolch, der, pisani mnčerad.
Erdmoos, das, pozemeljski mah, mah pnzemeljuh.
Erdmöhre, die, koren.
Erdmorchel, der, smerček, mavroh*.
Erdmücke, die, poljski komar.
Erdnähe, die, (Perigaeum), prizemnost†, najmanjši dalja solnca ali lune od zemlje, *russ.* perigej.
Erdnaturbeschreibung, die, fizično ali naravoslovno zemljopisje.
Erdnebel, der, nizka megla, ki se pase po (pri) tleh.
Erdner, s. **Erdbewohner.**
Erdnuß, die, (Kathyrus tuberosus), podzemeljski orch.
Erdoberfläche, die, poveršina, poveršje zemlje.
Erdochse, der, červ.
Erdöl, das, kamno olje.
Erdolchen, *v. a.*, zaklati, prebosti, prebadati z bodalcam.
Erdonnern, *v. n.*, zagermeti.
Erdorren, s. **Verdorren.**
Erdorseille, die, pozemeljska orsilija.
Erdpech, das, zemeljska smola.
Erdplatz, der, s. **Parterre.**
Erdpol, der, tečaj, pol zemlje, *poln.* biegun.
Erdpunct, der, pika, mesto (na zemlji, s kteriga se gleda).
Erdralle, die, zemeljska mlakužka.
Erdratte, die, poljska podgana, štakor.
Erdrauch, der, (Fumaria), rosnica.
Erdrähen, s. **Erdrohen.**
Erdrämmer, der, bei Minirern, s. **Katze.**
Erdraupe, die, gosenica.
Erdrehen, *v. a.*, zasukati, zaverteti, zavertiti, odvertiti.
Erdreich, das, zemlja; s. **Erde, Boden**; ein Reich, zemeljsko kraljestvo.
Erdreisten, sich, *v. r.*, prederzniti se, derzniti (se); ne bati se, ne sramovati se; *russ.* osmélit sja.
Erdreschen, *v. a.*, primlatiti si; das Erdroschene, pomlaček.
Erdrillen, s. **Abdrillen.**
Erdrinde, die, skorja zemlje.
Erdringen, *v. a.*, prisiliti, prinuditi, primorati koga k čemu.
Erdriß, der, rega, razpoklina tal.
Erdrohen, *v. a.*, izžugati, žugaje, z žuganjem, protenjem zadobiti.
Erdröhre, die, podzemeljska cev.
Erdrönen, *v. n.*, zabobneti, zadoneti, zahrušiti.
Erdrose, die, bodeča neža, bodečevje.
Erdrosseln, *v. a.*, zadaviti, zadavljati, daviti, zadušiti, dušiti, udaviti, udušiti, zadergniti, zadergovati, zagerčiti, zagušiti; alle nach der Reihe erdrosseln, vse podaviti, podušiti.
Erdrosselung, die, zadava, davljenje, dušenje.
Erdrübe, die, zimska koleraba.
Erdrücken, *v. a.*, streti, treti, zgnjesti, zmlinčiti, zmečkati, mečkati, zdruščiti; ein Kind im Schlafe erdrücken, zaspati, zadušiti (spé) otroka; es war zum Erdrücken voll, bilo je ljudi, da se je vse terlo.

Erdrücken, der, berdo, sleme, herbet, ertiö (nach *Pot.* eig. retiö).
Erdrund, das, s. **Erdenrund.**
Erdsack, der, vreča persti.
Erdsaft, s. **Erdharz.**
Erdsalz, das, zemeljna sol; s. **Salpeter.**
Erdsand, der, kopani pesek.
Erdsäure, die, zemeljna kislina.
Erdschabe, die, Stinkschabe, zemeljski mol.
Erdschaber, der, stergulja, grebljica.
Erdschan, die, ogled ograj ali jezov.
Erdschicht, die, s. **Erdlage.**
Erdschildkröte, die, želva, črepaha; s. **Schildkröte.**
Erdschlange, die, poljska kača.
Erdschmid, der, s. **Holzwurm.**
Erdschnacke, die, poljski, zemeljski komar.
Erdschnecke, die, poljski polž.
Erdschocke, die, s. **Artischoke.**
Erdscholle, die, kepa, gruda, gruča, gruba, gleba.
Erdschwalbe, die, bregulja,
Erdschwarz, das, zemeljsko černilo.
Erdschwefel, der, s. **Bärlappen.**
Erdschwein, das, s. **Ameisenfresser.**
Erdspalte, s. **Erdriß.**
Erdsperling, der, poljski vrabec.
Erdspinne, die, pajk.
Erdspitze, die, s. **Landspitze.**
Erdstern, s. **Mondkraut.**
Erdstoß, der, potres, stres.
Erdstrich, der, Zone, pas zemlje; der heiße, gemäßigte, kalte Erdstrich, topli, zmérnotopli, merzli pas; Klima, podnebje.
Erdstufe, Terrasse, s. **Absatz.**
Erdtafel, die, zemljokaz, zemljovid.
Erdtalg, s. **Bergtalg.**
Erdthal, das, zemlja.
Erdthier, das, zum Unterschiede vom Wasserthier, pozemeljska žival.
Erdulden, *v. a.*, preterpeti, preterpevati, terpeti, prebiti, prestati, prestajati, prenesti, prenašati, *russ.* sterpét, snosit.
Erduldung, die, terpljenje.
Erdumfasser, der, oseženik, objemnik zemlje.
Erdummen, s. **Verdummen.**
Erdumschiffer, der, **Erdumsegler**, der, s. **Weltumsegler.**
Erdunkeln, *v. n.*, potemneti, otemneti.
Erdursprung, der, izvir, začetek zemlje, postanek iz zemlje.
Erdursten, *v. n.*, užejati se; s. a. **Verdursten.**
Erdvielfuß, der, poljski stonog.
Erdvolk, das, pozemeljsko ljudstvo.
Erdwall, der, nasip, sip iz zemlje.
Erdwärme, die, toplota zemlje.
Erdwärts, *adv.*, k zemlji, proti zemlji, tlam.
Erdweide, die, (Salix repens), rakita, verba pozemljuša.
Erdwerk, das, branilo iz same zemlje.
Erdwinkel, der, kot (neznan kje na zemlji).
Erdwolf, s. **Erdgrille.**
Erdwurm, der, glista, červ.
Erdzeisilein, das, (mus Noricus cittellus), suslik, podlasica, tekunica.
Erdzirkel, der, zemeljski krog (n. p. ravnik, soravniki).
Erdzone, s. **Erdstrich.**
Erdzunge, die, jezik ali stegno, nach dem *Poln.* klin zemlje, *russ.* kosa zemlji; s. a. **Landzunge**; in einen Fluß, riga.
Erebus, der, ereb; s. a. **Unterwelt.**
Ereifern, sich, *v. r.*, (auch *v. n.*), razserditi se, serditi se, vneti se, razneti se, nach *V.* zahuditi se, hud postati; da ereiferte er sich, to ga je pogrelo, nad tem se je ugrel; *serb.* užestiti se.
Ereignen, sich, *v. r.*, prigoditi, zgoditi, dogoditi, goditi se, nakrotiti se, pripetiti se, naključiti se; wenn sich der Fall ereignet, ako se priméri, ko bi se prigodilo.
Ereigniß, das, primerek, primérljej, prigodek, dogodek, naključba, pripetilo, zgoda, zgod.
Ereilen, *v. a.*, dohiteti, dohitovati, doiti, dohajati, doseči, dosegati, doteči, zadeti, zadevati, nach *V.* a. dostegniti, in *U. K.* und *russ.* dostignut, *altsl.* dostignati; es ereilte ihn Unglück, nesreča ga je zadela, dosegla; die Nacht hat ihn ereilt, noč ga je zajela.
Eremit, der, puščavnik, pušavnik; s. **Einsiedler.**
Eremitage, s. **Einsiedelei.**
Ererben, *v. a.*, podedovati, pridedovati, dedovati kaj za kom; s. **Erben.**
Erernten, *v. a.*, nažeti; das Ererntete, nažanjek.
Erfachen, s. **Auffachen, Erregen.**
Erfahren, *v. a.*, überfahren, povoziti, považati; er hat sich ein kleines Vermögen erfahren, privozil, privozaril si je nekaj premoženja; empfinden, občutiti, čutiti; prüfen, preskusiti, pretehtati; durch das Gefühl erfahren, otipati, oštatati; er hat Unglück, Noth erfahren, nesreča ga je zadela se mu je zgodila, revo in nadlogo je skusil, je preterpel, s. a. **Erdulden**, eine Neuigkeit erfahren, zvediti, zvedovati, soznati kaj od. za kaj, dovediti se česa, slišati, čuti; er hat in seinem Leben viel erfahren, veliko je skusil na svetu; erfragen, zvediti za kaj, izprašati, izpraševati kaj; viele Veränderungen erfahren, večkrat prenarejen biti, mnogim prenaredbam, premembam podveržen biti.
Erfahren, *adj.*, (peritus), skušen, vajen, preskušen, zveden, znajden, nach *M.* zvedin, po skušnji znajden v čem; ein erfahrener Mensch, Empirifer, skušenec; er ist in der Sache erfahren, v tem je zveden, znajden, zurjen, na to je učen, tej reči vé glas (*cfr. altsl.* véglas, peritus, véglas'n, *altböhm.* véhlasny).
Erfahrenheit, die, skušenost, vajenost, preskušenost, zvedenost, *poln.* biegłość.
Erfahrung, die, skušnja, skušenjo, poskušnja, skusba; der Mensch lernt aus der

Erfahrung, skušnja človeka uči; in Erfahrung bringen, zvediti, s. a. **Erfahren**; Erfahrungen machen, skusiti marsikaj (na svetu); das weiß ich aus Erfahrung, to vem iz skušnje, to sim sam skusil, skušal; ein Mann von Erfahrung, skušen mož.
Erfahrungsbegriff, der, zapopadek iz skušnje.
Erfahrungsbeweis, der, dokaz iz skušnje.
Erfahrungskunde, die, s. **Empirie.**
Erfahrungslos, *adj.*, brez skušnje, neskušen.
Erfahrungsmäßig, *adj.*, skušnji primeren, po skušnji.
Erfahrungsreich, *adj.*, jako skušen, zveden, preskušen.
Erfallen, *v. a.*, pasti na koga in ubiti ga; *v. r.*, pasti in ubiti se.
Erfassen, *v. a.*, prijeti, prijemati, popasti, popadati (koga za kaj); plötzlich erfassen, zgrabiti koga; einen Begriff, razumeti, zapopasti, z umam doseči, objeti, *russ.* ponimati, *serb.* razabrati.
Erfechten, *v. a.*, izbojevati, pribojevati, z bojem, z orožjem, z mečem dobiti, dobivati, privojskovati; einen Sieg, zmoči, premoči, zmagati, premagati, *russ.* oderžati pobédu; s. a. **Erbetteln.**
Erfechter, der, pribojevavec; eines Sieges, zmagavec.
Erfeilen, *v. a.*, napiliti, zapiliti.
Erfiedeln, *v. a.*, prigosti, priškripati (si kruha).
Erfindbar, *adj.*, znajdljiv.
Erfinden, *v. a.*, neue Sachen, die noch nicht da waren, iznajti, (nach dem *Poln.* iznajd'vati), izumiti, izmisliti, (*altsl.* izobrésti); einen als seinen Feind erfinden, najti, spoznati, da je kdo komu sovražnik.
Erfinder, der, iznajdec, iznajdnik.
Erfinderin, die, iznajdnica.
Erfinderisch, Erfindsam, *adj.*, iznajden, znajdljiv, domiseln, ostroumen, bistre glave (da more nove reči iznajti, izumiti, izmisliti).
Erfindsamkeit, die, znajdnost, znajdljivost, domiselnost, ostroumnost, znajdenost, *poln.* przemyślność.
Erfindung, die, iznajdba; das ist eine Erfindung der Deutschen, to so iznajdli, izumili Nemci.
Erfindungsgeist, s. **Erfindsamkeit.**
Erfindungsreich, s. **Erfinderisch.**
Erfindungsvoll, *adj.*, ves znajdljiv, ves znajden, poln znajdnosti, znajdovit.
Erfischen, *v. a.*, ujeti, nach Andern vjeti, (*altsl.* beides), vloviti, loviti; po zvijači dobiti kaj.
Erflammen, *v. n.*, razplameniti se; s. **Entflammen.**
Erflattern, *v. a.*, priferfoleti, priferfrati, priferleti do —.
Erflehen, *v. a.*, izprositi, primoledvati, z živo prošnjo zadobiti; er läßt sich nicht erflehen, ne da se preprositi, s prošnjami ganiti, omečiti.
Erflicken, *v. a.*, prikerpati, izkerpati.
Erfliegen, *v. n.*, doleteti, z letanjem doseči.
Erfliehen, *v. a.*, v teku, begu doseči.
Erfließen, *v. n.*, iziti, izhajati.
Erfloßen, *adj.*, na svetlo dan, izdan.
Erflucken, *v. a.*, prikleti.
Erfoderlich, s. **Erforderlich.**
Erfodern, s. **Erfordern.**
Erfoderniß, das, s. **Erforderniß.**
Erfolg, der, Folge, nasledek, posledek, nastopek, zgod, dogodek po kaki reči; Ausgang, izid, izhod, konec; guter Erfolg, das Gedeihen, vspeh, pospeh; es hatte einen guten Erfolg, dobro se je izšlo (sešlo), auch spešiti se, ročiti se.
Erfolgen, *v. n.*, zgoditi se, dogoditi se, goditi se (za čim), nastopiti, nastopati, nastati, *serb.* sleditì; darauf mußte Armuth erfolgen, iz tega, na to je moglo priti siromaštvo; oft bleibt es im Slovenischen unübersetzt und wird durch das den Zustand od. die Handlung, deren Eintritt es besagt, ausdrückende Zeitwort gegeben, z. B. die Zahlung erfolgt entweder am Orte des Versprechens oder auch uff., plačuje se ali na mestu, kjer je bila obljuba dana, ali —.
Erfolglassung, die, izplačilo, izročitev.
Erfolglassungsgesuch, das, prošnja za izročitev (n. p. kake pri sodnii hranjene reči).
Erfolglos, *adj.*, brez vspeha, brez dobriga izida.
Erfolgreich, Erfolgvoll, *adj.*, vspešin, srečin, z dobrim izidam; das erfolgreiche Verdringen des rechten Flügels bewirkte, uff., ker je desno krilo z vspeham, po sreči napredovalo.
Erfoltern, *v. a.*, izviti s terpinčenjem, izmecati komu kaj.
Erforderlich, *adj.*, potreben; erforderlich sein, treba biti; erforderlichen Falls, ako bi treba bilo, kadar bi treba bilo, ako je potreba, ko bi potreba tako nanesla.
Erfordern, *v. a.*, treba biti, potreben biti, potrebovati, zahtevati, imeti hoteti, tirjati; das erfordert Zeit, k temu je treba časa; die Umstände erfordern es, okoliščine, okoliščine so nanesle tako, da je treba; hiezu wird viel Geld erfordert, k temu se potrebuje, je potreba mnogo dnarjev; meine Pflicht erfordert es, moja dolžnost hoče, išče, iše, zahteva, veleva.
Erforderniß, das, **Erforderung**, die, Nothwendigkeit, potreba, potrebnost; nach Erforderniß, po potrebi; Erfordernisse der Handlungsbücher, potrebne lastnosti, potrebnosti kupčijskih bukev; nach Erforderniß der Umstände, po okoliščinah, okolišinah.
Erforschen, *v. a.*, iskati, popraševati, opraševati in najti ali zvediti, zvedovati; prüfen, preiskati, preiskovati, pretresti, pretresati, pretehtati, preskusiti, izpraševati, pozvediti, pozvedovati, zaslediti, zasledovati, izslediti, izsledovati.

Erforscher, der, preiskovavec, spraševavec, zvedovavec.

Erforschung, die, preiskovanje, spraševanje, zvedovanje, pozvedba, izsledba.

Erfragen, *v. a.*, izprašati, doprašati; ich konnte ihn nicht erfragen, nisim mogel zanj izprašati, popraševal sim po njem, pa nisim mogel zvediti za-nj.

Erfrechen, sich, *v. r.*, prederzniti se, derzniti; er erfrecht sich, mir zu sagen, derzne, ne sramuje se, ne boji se, reči mi.

Erfreien, *v. a.*, ein Gut, prisnubiti; vom Manne, priženiti; vom Weibe, primožiti.

Erfremden, *v. n.*, poptujiti se, potujiti se.

Erfreuen, *v. a.*, zveseliti, razveseliti, obveseliti, oveseliti, veseliti koga, *serb.* obradovati; der Wein erfreut des Menschen Herz, vino razveseljuje (človeku) serce; dein Wohlbefinden erfreut mich, vesel sim, dobro se mi zdi, da si zdrav; das hat ihn erfreut, to se mu je dobro zdelo; was das Auge erfreut, kar je očem dopadljivo, prijetno; erfreuen Sie mich mit ihrem Besuche, storite nam to veselje in obiščite, obišite nas; *v. r.*, razveseliti se, oveseliti se, veseliti se; genießen, vživati; er war hoch erfreut, močno se je razveselil, ga je veselilo; s. a. **Besitzen.**

Erfreuend, Erfreulich, *adj.*, vesel, prijeten, nach dem *Serb.* radosten; erfreuliche Neuigkeiten, vesele novice; es ist mir erfreulich, veseli me.

Erfreulichkeit, die, veselost, radost.

Erfreuung, die, veselje, razveselitev.

Erfrischen, *v. a.*, z napčnimi ali hodobnimi deli zadobiti, zaslužiti.

Erfrieren, *v. n.*, zmerzniti, zmerzovati; es sind drei Thiere erfroren (durch Frost getödtet), troje živinčet je zmerznilo; (von Pflanzen), der Nußbaum ist erfroren, orch je uzebel, auch zmerznil; alle Nußbäume sind erfroren, vsi orehi so pozebli (da se bodo posušili); die Nase ist ihm erfroren, nos mu je ozebel; fühllos gemacht werden, sehr frieren, premreti, premirati; s. a. **Abfrieren, Durchfrieren**; was leicht erfriert, zmerzljiv, zmerzljivec.

Erfrieren, das, zmerznjenje, zmerzovanje, uzeba, pozeba.

Erfrischen, *v. a.*, kühl machen, razhladiti, ohladiti, hladiti; ein wenig, pohladiti; erquicken, okrepčati, pokrepčati, krepčati, poočverstiti, očverstiti, okrepiti, oživiti, oživljati; *v. r.*, sich durch einen kühlen Trunk erfrischen, s hladnim pitjem se okrepčati; etwas gem. auch podpreti se, podstaviti se n. p. s koscam kruha.

Erfrischend, *adj.*, hladiven, krepčaven, okrepčaven.

Erfrischung, die, die Kühlung, razhlad, ohlad, hladilo; Erquickung, okrepčava, okrepčevanje, jed in pijača, s ktero se človek okrepča in odžeja; Erfrischungen, krepčavna jed, hladivni pitek, nach *V.* ohladnine.

Erfroren, *adj.*, zmerznjen; von Pflanzen, auch uzebel; von Frost beschädigt, vzebel; ein Erfrorener, zmerznjenec; den es gern friert, zmerzljivec, zmerzljak.

Erfruchten, *v. a.*, priploditi, prirediti, pridelati.

Erfühlen, *v. a.*, došlatati.

Erfüllen, *v. a.*, s. **Anfüllen**; *fig.* dieser Gedanke erfüllt seinen Geist, ta misel mu je obvzela, prevzela glavo; seine Zeit war noch nicht erfüllt, njegov čas še ni bil dopolnjen, še ni dotekel, se ni iztekel, izšel, zveršil; deine Wünsche werden erfüllt, tvoje želje se zgodé, se spolnijo; mit Wohlgerüchen erfüllen, napoloiti, napolnovati, navdati, navdajati; eine Bedingung erfüllen, spolniti, spolnovati; auf daß es erfüllt werde, da se dopolni, da se izide, zverši; *serb.* da se sbude (sbiti se); *v. r.*, sich erfüllen, napolniti se, izpolniti se; *waidm.* nažreti se.

Erfüllung, die, spolnitev, dopolnitev, spolnjenje, spolnovanje, dopolnovanje; in Erfüllung gehen, zgoditi se, dopolniti od. spolniti se, iziti se, uresničiti se; mein Wunsch ging in Erfüllung, kar sim želel, sim doželel, — to se je zgodilo, *serb.* što sam želio, naželio sam.

Erfüllungseid, der, dopolnitna, dopolnujoča prisega.

Erfüllungszeit, die, čas spolnitve.

Erfunkeln, *v. n.*, zabliščati, zablišati, zabliskati se, zaiskriti se.

Ergänzen, *v. a.*, dopolniti, dopolnovati, dostaviti, dodati, pridati io s tem napolniti; ausbessern, popraviti, popravljati; die Summe, dopolniti, napolniti, polniti; s. a. **Ersetzen.**

Ergänzer, der, dostavljavec, dopolnovavec.

Ergänzung, die, dopolnitov, dopolnilo, dopolnovanje, dostavek, dodatek.

Ergänzungsband, der, dopolnitni, dodatni zvezek, dodatek.

Ergänzungsbeweis, der, dopolnitni dokaz.

Ergänzungsbogen, die, dodatna pola.

Ergänzungseid, s. **Erfüllungseid.**

Ergänzungsgeschworne, der, nastopni porotnik.

Ergänzungsgesetz, das, dodana, dodatna postava.

Ergänzungsmannschaft, die, založni, dopolnitni vojščaki, vojšaki, vojaki.

Ergänzungsrichter, der, nastopni, oadomestni sodnik.

Ergänzungswinkel, der, dopolnitni, dopolnujoči kot.

Ergänzungswörterbuch, das, dodani, dodatni besednjak.

Ergarnen, *v. a.*, omrežiti, vjeti, vloviti, zaplesti koga v mreže.

Ergattern, *v. a.*, izvohati, izslediti in vloviti.

Ergeben, *v. a.*, podati, predati; das ergibt die Erfahrung, to uči, kaže, auch dá skušnja; *v. r.*, sich, podati, podajati se, udati, vdati se, udajati se, auch (nach dem *Altsl.*, *Russ.* u. *Serb.*) predati, predajati se, podvreči se; ergib dich, udaj se, *serb.* vež' se, veži ruke; ergib dich nicht, ne daj se; sich in etwas ergeben, vdati se v kaj; sich einem ergeben, izročiti se komu; er hat sich dem Trunke ergeben, jel je pijančevati, podal se je na vino, vdal se je vinu, *russ.* datsja v pjanstvo; s. a. **Weihen, Widmen**, sich; sich ergeben, d. i. zutragen, zgoditi se, prigoditi se, goditi se, primériti se, pripetiti se, nakreniti se; hieraus ergibt sich, iz tega izhaja, teče, izvira, iz tega se vidi, se kaže, pokazuje, razodeva, odkriva; wie sich die Umstände ergeben werden, kakor kane.

Ergeben, *adj.*, vdan, nach *M.* a. podan; ergebener Diener, ponižni, pohlevni, pokorni služabnik; ich danke ergebenst, hvala lepa (namreč Vam bodi); dem Trunke ergeben, pijančljiv, pijanec, pijanstvu podveržen, ki ga rad pije; es sein, pijančevati; ergeben sein, einer Neigung, auch streči, služiti čemu.

Ergebenheit, die, vdanost, ponižnost, podveženost.

Ergebniß, das, posledek, izid; Ereigniß, dogodek; s. a. **Erfolg, Ereigniß.**

Ergebung, die, udaja, vdaja, predaja, podaja, izročitev; der Zustand, s. **Ergebenheit.**

Ergecken, s. **Erdreisten.**

Ergegnen, s. **Entgegnen.**

Ergehen, *v. n.*, iziti, priti, hoditi na dan; es erging der Befehl, povelje je prišlo, je dano; ein Urtheil ergehen lassen, izreči sodbo; einen Befehl ergehen lassen, zapovedati, zapovedovati, dati, izdati, izdajati povelje; etwas über sich ergehen lassen, prenesti, prenašati, preterpeti, prestati voljno; geschehen, zgoditi, goditi se; *v. i.*, es wird dir wohl, übel ergehen, dobra, huda bo s teboj, dobro, hudo se ti bo vedlo, godilo; *v. a.*, bis zu Ende gehen, preiti, prehoditi; durch Gehen erwerben, prihoditi si, s hojo zaslužiti; *v. r.*, sich ergehen, spazieren, spreiti se, sprehajati se, prehajati se, šetati; sich in Beschreibungen ergehen, na široko popisovati.

Ergehungsplatz, der, sprehajališče, sprehajališče.

Ergeigen, *v. a.*, prigosti si kaj.

Ergeizen, *v. a.*, priskopariti si (n. p. dnarjev).

Ergelben, *v. n.*, zrumeneti.

Ergetzbar, (nach *Heins.*), s. **Ergötzlich.**

Ergetzen, Ergetzlich, Ergetzlichkeit, s. **Ergötzen** usf.

Ergiebig, *adj.*, zdaten, zdajaven, obil, obilen, ploden, bogat, bersen; das Getreide ist ergiebig, žito dobro plenja; ergiebiges Brot, spor kruh.

Ergiebigkeit, die, zdatnost, zdajavnst, obilnost, plodnost, rodovitnost; vom Getreide, plenj, bersnost.

Ergießen, *v. a.*, izliti, zlijati, izlivati, zliti, zlivati, razliti, razlivati; sich ergießen, *v. r.*, der Fluß ergießt sich in das Meer, voda se zliva, teče v morje; (*russ.* u. *poln.* vpadat v more); s. a. **Austreten**; sich in Lobeserhebungen ergießen, na vse usta hvaliti koga; die Galle ergoß sich, žolč se je razlil.

Ergießung, die, zliv, izliv, razliv, izlivanje; s. a. **Austritt.**

Erglänzen, *v. n.*, zabliščati, zablišati, zasijati, posijati, zasvetiti se, svetiti se, bliščati, blišati, lesketati se.

Erglimmen, *v. n.*, zatleti, začeti tleti.

Erglühen, *v. n.*, zažariti se, vžariti se, zagoreti; *fig.* vneti se, vžgati se, razpaliti se, razvneti se; *v. a.*, razbeliti (n. p. železo).

Ergötzen, *v. a.*, razveseliti, veseliti; *v. r.*, veseliti se česa, nad čim; s. a. **Erfreuen.**

Ergötzend, Ergötzlich, *adj.*, razveseliven, ugoden, prijeten; s. a. **Erfreulich.**

Ergötzlichkeit, die, ugodnost, prijetnost, radost; Robotergötzlichkeit, razveselica pri tlaki.

Ergötzung, die, ugod, veselica, razveseljevanje, veselje.

Ergraben, *v. a.*, prikopati si, kopaje ali s kopanjem zaslužiti, služiti (n. p. kruha).

Ergrämen, sich, *v. r.*, eine Krankheit, do bolezni togotiti, ihtiti se, po togotenji ali ihti zboleti.

Ergrauen, *v. n.*, osiviti, obeleti, zbeleti (n. p. v cesarski službi); der Tag ergraut, dani se; er ergraut, postara se; ergrautes Weib, nach *Jarn.* sivora.

Ergrausen, *v. n.*, ich ergrause, groza me je, me prime, prijema, zona me obhaja.

Ergreifen, *v. a.*, popasti, popadati kaj, za kaj, prijeti, prijemati kaj, za kaj, zgrabiti, zasačiti (n. p. hudodelnika), ujeti, vloviti; in anderen slav. Mundarten, uhvatiti; einen bei der Hand ergreifen, prijeti za roko; einen auf frischer That, zateči, zalesti koga na samem djanji; Angst ergriff ihn, strah ga je obšel; ein Mittel ergreifen, lotiti se, polotiti se, poprijeti, poprijemati se česa; den Weg Rechtens, pravdo začeti; den Recurs ergreifen, podati pritožbo, pritožiti se pred višji oblastjo; das Herz ergreifen, giniti, ganiti, stresti, omečiti serce, seči v serce; der Schmerz ergriff nun die Hand, na to se je razbolela vsa roka; eine Gelegenheit, priložnosti se poprijeti, se držati; die Waffen, za orožje zgrabiti, prijeti, prijemati; Jemands Partei ergreifen, potegniti s kom, pristopiti, pridružiti se komu; die Flucht ergreifen, pobegniti, ubegniti, zbežati v tek, v beg se spustiti, spuščati, spušati se, začeti teči; Besitz ergreifen, posesti kaj, podse spraviti kaj; einen Zweig des Baumes ergreifen (um sich daran zu halten), prijeti se za vejo; s. **Erfassen.**

Ergreifend, *adj.*, ginljiv, v serce segajoč, živ.

Ergreifer, der, popadnik, zasačnik.

Ergreifslohn, der, popadnina, zgrabnina.

Ergreifung, die, prijem, popad.

Ergrimmen, *v. n.*, raztogotiti se, stogotiti se, togotiti se, razserditi se na moč,

razsaditi se, razgnjevati se; er ist ganz ergrimmt, vse po njem vre, polje od togote, škriplje, togota ga lomi, je ves zelen od ihte; darüber ergrimmte er noch mehr, še hujši jeza ga zgrabi; *v. a.*, razkačiti koga.

Ergrößern, s. **Vergrößern.**

Ergrübeln, *v. a.*, izvertati, iztuhtati, izmodrovati kaj.

Ergründen, *v. a.*, etwas, do dna priti, doseči, dosegati dno (do dna), izmeriti, meriti globino ali globokost, izgruntati*, do konca priti, hoditi čemu; die Ursache ergründen, iztuhtati, iznajti vzrok, priti do vzroka, s premišljevanjem odkriti ga; das Wesen Gottes, zapopasti, zapopadati, z umam dosegati bistvo Božje.

Ergründung, die, izsledba, odkritjo kake reči (po velikom premišljevanji).

Ergrünen, *v. a.*, ozeleneti.

Ergucken, *v. a.*, zagledati, zalukati; s. a. **Ersehen.**

Erguß, der, razliv, izliv; s. a. **Ausfluß.**

Erhaben, *adj.*, zvišan, povzdignjen; erhabener Gedanke, visoka misel, nach andern slav. Mundarten, vznesen, vznosin; der erhabene Beruf, visoki, veličastni, dostojni poklic; erhabene oder erhobene Arbeit (Relief), zvišano, zbuknjeno, izbunkano delo, *russ.* wypuklo; erhabene Denkungsart, visokomiselnost; hoch, visok, velik, veličasten, previsok, prevelik.

Erhabenheit, die, die erhabene Beschaffenheit eines Dinges, vzvišanost, visočava, višina, visočina, višava, vzvišenost, veličastnost, visokost, velikost, in andern slavischen Dial., vznesenost; eine über die Oberfläche eines Dinges hervorragende Stelle, zvišek, berdo, bunka, gerba, nach *M.* izmoljava; ein Titel, s. **Eminenz**; etwas Hervorragendes, šterlina.

Erhacken, *v. a.*, zasekati v —; s sekanjem zaslužiti.

Erhadern, *v. a.*, izpričkati kaj.

Erhallen, *v. n.*, zadoneti, razlegati se, odamleti.

Erhalt, s. **Empfang.**

Erhaltbar, *adj.*, pridobljiv, dobljiv, prideržljiv, hranljiv.

Erhalten, *v. a.*, das fallende Kind, die ausreißenden Pferde, uderžati, uderževati, deržati, ustaviti, ustavljati, obderžati, zaderžati, ustanoviti; im Besitze behalten, obderžati, ohraniti; im guten Stande, obderžati, deržati v dobrem stanu, okovariti; das Leben, ohraniti, rešiti življenje; Gott erhalte ihn, Bog ga varuj, hrani, čuvaj; das Wort erhalten, s. **Wort**; eine zahlreiche Familie erhalten, prerediti, rediti, preživiti, živiti, hraniti; bekommen, dobiti, dobivati; ein Amt, doseči službo; Salz erhält man aus —, sol se dobiva iz —; ich erhielt einen Brief, prišlo mi je pismo, prejel sim pismo; Obst über den Winter erhalten, prihraniti sadje čez zimo; dieses Obst ist leicht zu erhalten, to sadje se da ohraniti, se deržì; den Sieg erhalten, zmoči, premoči, zmagati; drei Häuser wurden vom Feuer erhalten, tri hiše so obvarovali, oteli ognja, so ostale cele od ognja; eidlich erhalten, s. **Beweisen**; im Gebrauche des Rechts erhalten, varovati koga v vživanji pravice; in Ehren, ohraniti komu čast; *v. r.*, sich erhalten an einem Aste, obderžati se, obviseti na veji; sich auf den Beinen erhalten, ostati, stati na nogah, po konci; sich gesund erhalten, ostati zdrav, zdravje ohraniti; sich selbst erhalten, sam se hraniti, živiti; dieses Obst erhält sich nicht lange, to sadje se ne deržì.

Erhaltenswerth, -würdig, *adj.*, vreden, da se išče, iše; da se ohrani.

Erhalter, der, ohranivec, obderževavec, vzderževavec, čuvavec.

Erhalterin, die, ohranivka, vzderževavka.

Erhaltung, die, ohranitev, varevanje, obvarovanje, uderžba, zaderžba, vzderžba, vzderževanjo; Empfang, prejem.

Erhaltungskosten, *pl.*, stroški zderžanja, obderžni, vzderžni stroški.

Erhaltungswerth, der, vzderžna vrednost.

Erhämmern, *v. a.*, prikovati si (n. p. kruha); das Eisen erhämmern, kovati železo.

Erhandeln, *v. a.*, durch Kaufen in sein Eigenthum bekommen, kupiti, kupovati; er hat sich ein großes Vermögen erhandelt, lepo premoženje si je prikupčeval; einen Gulden erhandeln, priteržiti; s. a. **Abdingen.**

Erhängen, *v. a.*, u. *r.*, obesiti, obešati koga, se.

Erharren, *v. a.*, čakati, pričakovati koga, česa.

Erharschen, *v. n.*, okreniti se; s. a. **Harsch.**

Erharten, *v. n.*, sterditi se, sterjevati se, poterditi se, zakerkniti se, skerkniti, okreniti (*russ.* okrepnut).

Erhärten, *v. a.*, uterditi, sterditi, sterjevati kaj, *fig.* priterditi, doterditi, terditi kaj, dokazati, dokazovati.

Erhaschen, *v. a.*, (auch nach *V.*) uhapiti, uhapniti, ujeti, vjeti, vloviti, *serb.* u. *russ.* uhvatiti, hvatiti; — zagrabiti, popasti kaj, hlastniti, zagnati se na kaj.

Erhauen, *v. a.*, razsekati, sekati; umhauen, obsekati, obsekovati; todt hauen, posekati, sich etwas erhauen, s sekanjem zaslužiti, priseka ti si.

Erheben, *v. a.*, povzdigniti, vzdigniti, povzdigovati, vzdigovati, auch dvigniti, dvigati; erhoben, vzdignjen, zvišan; die Hände gegen Himmel erheben, povzdigniti roke proti nebu; senkrecht in die Höhe, povzdigniti, povzdigovati; die Augen erheben, spregledati, pogledati kviško; die Stimme erheben, spregovoriti, oglasiti se; Klage erheben, potožiti se, tožiti zoper —; hochschätzen, rühmen, veličati, povzdigniti, povzdigovati, čislati, hvaliti, slaviti, prehvaliti; meine Seele erhebt den Herrn, duša moja veliča, poveličuje, slavi Gospoda; ein wenig erheben, privzdigniti, privzdigovati kaj; Lärm erheben, hrup zagnati; Geschrei erheben, vek, glas zagnati; oder bloß durch das perfective Zeitwort, zašundrati, zatuliti, zakričati, zavpiti, zavekati; ein Gelächter erheben, smeh zagnati, zasmejati se, zakrohotati se; Protest erheben, napraviti, vzdigniti (menjični) protest; Geld erheben, vzdigniti, potegniti dnar (iz kake kase); Steuern erheben, s. **Einheben**; seine Gedanken zu Gott erheben, povzdigniti, oberniti svoje misli k Bogu; zu hohen Würden, povišati, povzdigniti na visoko stopnjo; in den Adelsstand erheben, povzdigniti med žlahtnike, požlahtniti; ausmitteln, pozvediti, pozvedovati, iskati in iznajti; eine Rente zum Kapital, preoberniti prihodek v kapital; eine Abschrift erheben, vzeti, jemati prepisek; Ansprüche erheben, oglasiti se s svojim tirjanjem; das Handwerk erheben, pravico do rokedelstva ponoviti; sich erheben, *v. r.*, vzdigniti, vzdigovati se; aufstehen, vstati, vstajati; es erhebt sich dort ein Berg, tam stoji, tam je, kupi gora; sich über Andere erheben, povzdigniti, povzdigovati se nad, čez druge, znašati se, prevzetovati, prevzeti se; es erhebt sich ein Wind, vstane, vzdigne se, začne veter; es erhob sich ein Streit, prepir se je vnel, začel; sich wider Jemand erheben, vzdigniti se, vstati zoper koga, spreti se zoper koga; sich verfügen, der König hat sich in die Hauptstadt erhoben, kralj se je podal v poglavitno mesto; von dem Schiffe erheben, priti na visoko (globoko) morje.

Erheblich, *adj.*, pomenljiv, znamenit, važen, imeniten, čislaven, spomina vreden, velik.

Erheblichkeit, die, pomenljivost, važnost†, imenitnost, znamenitost, velikost; die Sache ist von keiner Erheblichkeit, to je mala, neznana reč.

Erhebung, die, vzdig, vzdigovanje, povzdig, povzdigovanje, vzviševanje, poviršek; die Erhebung einer Klage, podaja, začetek tožbe; Erhebung eines Umstands, pozvedba, pozvedovanje, izsledovanje, preiskovanje; Erhebungen machen, vflegen, pozvedovati, preiskovati; der statistischen Daten, nabira; einer Abschrift, vzetje, jemanje prepisa; s. a. **Einhebung.**

Erhebungsvollmacht, die, pooblastilo, kje dnar potegniti, vzdigniti.

Erheirathen, *v. a.*, vom Manne, priženiti; vom Weibe, primožiti.

Erheischen, s. **Erfordern.**

Erheitern, *v. a.*, zjasniti, ujasniti, vjasniti, razjasniti, razjasnovati, razvedriti, zvedriti, vedriti, razveseliti, razveseljevati; sich erheitern, *v. r.*, razveseliti se, razvedriti čelo; sich ein wenig erheitern, poveseliti se; vom Himmel, ujasniti se.

Erheiterung, die, razjasnitev, razjasnovanje, razveselitev, razveseljevanje.

Erheizbar, *adj.*, ein erheizbares Zimmer, izba ali soba, ki se lahko zgreva, razgreva.

Erheizen, *v. a.*, das Zimmer, razgreti, zgreti, razgrevati; den Ofen, razkuriti, razpaliti, razbeliti.

Erhellen, *v. a.*, razsvetliti, razsvetlovati, osvetiti, razsvetiti, razjasniti; den Zucker, razbistriti; *v. n.*, svetiti se; daraus erhellet, iz tega se vidi, iz tega se jasno kaže ali razodeva, iz tega je sledujimu očitno.

Erhenken, *v. a.*, sich, *v. r.*, obesiti, obešati koga, se.

Erherben, *v. n.*, zgreneti, grenek, gorjup biti; *v. a.*, zgorjupiti, ugreniti, zgreniti, greniti; *v. r.*, jeziti se, jaditi se, čmêrn biti.

Erhetzen, *v. a.*, pridražiti si, prigoniti si, n. p. zajca, z draženjem dobiti, ubiti.

Erheucheln, *v. a.*, prihliniti, izhliniti si s hinavščino, hinavšino zadobiti; erheuchelt, hinavsk, hlimben, lažnjiv, *serb.* pretvoran, licemeran.

Erheulen, *v. a.*, prituliti (kaj); *v. n.*, zatuliti.

Erhexen, *v. a.*, pricoprati*, pričarati kaj.

Erhitzen, *v. a.*, das Eisen, razbeliti, razpaliti; die Sonne erhitzt die Erde, solnce greje, razgreva, zgreva, pari zemljo; der Wein erhitzt mich, vino mi dela vročino, od vina mi je vroče; das Blut ist mir erhitzt, kri se mi je sogrela; nach *V.* prevročiniti (?) nach *M.* razvročiti (?); *v. r.*, sich erhitzen, ugreti, vgreti se, vneti se, spariti se.

Erhitzend, *adj.*, razgrevajoč.

Erhitzt, *adj.*, vroč, vgret, pregret, razpaljen, razbeljen, vnet, vžgan; auf etwas erhitzt sein, za kaj goreti, volk biti na kaj, vrnč biti; s. a. **Erpicht**; erhitzte Einbildungskraft, vrela, razbeljena, razvneta domišljija; er sprach sehr erhitzt, serdito, plamenito je govoril, vse je gorelo, kipelo v njem, ko je rekel; razbelil se je v govorjenji.

Erhitzung, die, razgrevanje, pregretje, razgretje, razpal.

Erhoben, s. **Erhaben.**

Erhoffen, *v. a.*, upati kaj, nadjati se česa, dočakati kaj.

Erhöhen, *v. a.*, povišati, poviševati, zvišati, zviševati, višati, povikšati; loben, prehvaliti, hvaliti, poveličati, poveličevati, veličati; vermehren, pomnožiti, pomnoževati, množiti; ein Haus erhöhen, s. **Erheben**; eine Steuer, povišati; eine Farbe, delati svetlejši; den Gehalt, auch poboljšati plačo, popraviti jo; das erhöhte seinen Muth, to mu je serce vzdignilo, to ga je storilo serčnejšiga; *v. r.*, sich erhöhen, povzdigovati se; s. a. **Erheben**, sich.

Erhöhung, die, povišba, poveličevanje, poviševanje, pomnožba, pomnoževanje; s. a. **Anhöhe.**

Erhöhungsfähig, *adj.*, zvišaven, kar se more povišati.

Erholen, *v. a.*, s. **Einholen, Erwähnen**; aus den Gütern die Befriedigung erholen, iskati plačila, vzeti ga iz posestev; sich erholen, *v. r.*, neue Kräfte bekommen, von einer Krankheit, okrevati, oživeti, skolchati

se, opomoči, opomagati si, ukrepiti se, k sebi priti, k moči priti, popraviti se, popravljati se; s. a. **Genesen**; *serb.* oporaviti se; Athem holen, ausruhen, oddahniti se, počiti, opočiti se, počivati; sich an Jemanden, an einer Sache erholen, iskati odškodbe, povračila škode pri kom; sich bei Jemanden Raths erholen, s kom posvetovati se, koga za svet vprašati; lange konnte er sich von dem Schreck nicht erholen, dolgo časa ni mogel priti k sebi od strahu.

Erholung, die, oddih, odpočitek, počitje; seine Erholung ist ꝛc., s tem se razveseljuje, s tem si svoje telesne moči popravlja, pokrepčava; s. a. **Zerstreuung**; seine Erholung wider Jemand suchen, iskati povračila, odškodbo pri kom.

Erholungsstunde, die, odpočitna, počitna ura, ura počitka, za počitek namenjena.

Erhorchen, *v. a.*, zaslišati, s prisluševanjem zveditі, prinasluškovati (*Kobe*).

Erhören, *v. a.*, s. **Hören**; Einen erhören, uslišati koga, dovoliti prošnjo; das ist nicht erhöret, to je neslišano, tega ni bilo nikdar; er hat seine Bitte nicht erhöret, s. **Abschlagen**.

Erhörlich, *adj.*, uslišljiv.

Erhörung, die, uslišba, uslišanje.

Erhungern, *v. n.*, ogladneti, lačen biti, gem. postati; lakote umreti, umirati, stradati, gabati.

Erhüpfen, *v. a.*, (das nahe Dorf), priskakljati do (n. p. bližnje vasi).

Erhüten, *v. a.*, privarovati, varovati.

Erinnerer, der, spomnivec, opomnik, opominjavec.

Erinnerlich, *adj.*, mir ist noch Alles wohl erinnerlich, vse še dobro pomnim, pametim, pred očmi vidim, spominjam se še vsega.

Erinnern, *v. a.*, spomniti, spominjati, opomniti, opominjati koga, česa (na kaj); etwas erinnern, spominjati kaj, v misel vzeti, jemati kaj, omeniti, omenjati kaj; einen Schuldner, tirjati dolžnika; bekannt geben, naznaniti, naznanjati; *v. r.*, sich erinnern einer Sache, kaj pomniti, pametovati, pametiti, spomniti se, spominjati se česa, v misel priti, hoditi komu; dankbar erinnern, pomniti s hvaležnostjo; ich erinnere mich deiner Wohlthaten, pomnim tvoje dobrote do mene; ich erinnere mich der Sache gar wohl, to prav dobro pomnim; jetzt erinnere ich mich meines Versprechens, zdaj se spomnim svoje obljube, (d. i. sim se spolnil; — es ist wohl zu merken, daß die *Verba perfectiva* in der Form oder Gestalt des *Praesens* die Bedeutung des *Perfect.* od. *Fut.* haben, z. B. zdaj pridem še enkrat k tebi in te zadnjikrat povabim, heißt eigent., ich bin gekommen ꝛc., kadar pridem, se napravi z menoj, wenn ich gekommen sein werde, ꝛc. *Pot.*); auch domisliti se česa; soviel ich mich erinnere, kar, kolikor pametvam, kar pomnim; sich immer einer Sache erinnern, vedno mi je v mislih, *serb.* auch setiti, sećati se, (in Unterkr. setiti se); soweit ich mich erinnere, odkar od. kar pomnim, (*altsl.* vs'pominati n. auch s'poménąti, *russ.* vspomnit).

Erinnern, das, seines Wissens und Erinnerns, kolikor ve in pomni (ali pameti, pametuje).

Erinnerung, die, spomin, pomnjenje, pametovanje; Ermahnung, opomin, opomemba, opomena, oponinek, opomnja, opnminjanje; Warnung, svarilo; das Mittel uns an etwas zu erinnern, spomin, opominek; einem eine Erinnerung geben, dati komu kaj za spomin, v spomin; zur Erinnerung an dich, v tvoj spomin; in Erinnerung bringen, spomniti, spominjati; s. **Erinnern**; Anmerkung, opomba, pristavek, opazka, nach *V.* pomnja.

Erinnerungsbuch, das, spominska knjiga.

Erinnerungslos, *adj.* brez spomina, pozabljiv.

Erinnerungsmahl, das, gostovanje v spomin.

Erinnerungsschreiben, das, pisemni opomin.

Erinnerungsvermögen, das, **Erinnerungskraft**, die, nach *V.* pomnjivost; s. a. **Gedächtniß**.

Erinnerungszeichen, das, opominek.

Eris, die, svada, erida.

Erjachtern, *v. a.*, sich Hunger, plaziti se okoli in ogladneti.

Erjagen, *v. a.*, vjeti, vloviti, loviti; s. a. **Einholen**.

Erjahren, *v. a.*, (usucapere); s. a. **Ersitzen**.

Erjubeln, *v. n.*, zavriskati, zaukati; *v. a.*, privriskati, priukati si (n. p. bolezen).

Erkalten, *v. n.*, ohladiti, shladiti se, hladiti se; Speisen erkalten lassen, pohladiti, hladiti jed, nach *V.* omerzniti; sein Eifer ist erkaltet, unesel se je, ugoal se je, popustil je, odjenjal je; s. a. **Sterben**.

Erkälten, *v. a.*, zmraziti, premraziti; sich, *v. r.*, premraziti se, premrazovati se, prezebsti, prezebati.

Erkältung, die, premrazenje, premrazek; sich eine Erkältung zuziehen, premraziti se.

Erkämpfen, *v. a.*, priboriti, pribojevati, privojskovati, izvojskovati, z orožjem pridobiti, pridobivati; den Sieg erkämpfen, premoči, premagati v boji.

Erkämpfung, die, pribojevanje, priborjenje, privojskovanje, pridobljenje z vojsko, z orožjem.

Erkapern, *v. a.*, vloviti (sovražno barko).

Erkargen, *v. a.*, priskopariti, po skoposti, po stiskanji pridobiti.

Erkaufen, *v. a.*, kaufen, kupiti, kupovati; alle Häuser einer Gasse erkaufen, pokupiti vse hiše; loskaufen, odkupiti, odkupovati, odrešiti, rešiti; Zeugen, Lob, Lobredner, podkupiti, podkupovati, podmiliti; erkaufter Mörder, najet morivec.

Erkäufer, der, podkupec, podkupnik.

Erkäuflich, *adj.*, podkupljiv, podmitljiv.

Erkaufte, der, podkupljenec; der Losgekaufte, odkupljenec, odrešenec.

Erkaufung, die, odkup, podkup.

Erkennbar, *adv.*, nach *V.* spoznaven, nach *M.* spoznanljiv; das ist erkennbar, to se da spoznati; mit den Augen erkennbar, razločljiv, vidin, *serb.* poznatan.

Erkennbarkeit, die, spoznavnost, razločljivost, vidnost.

Erkennen, *v. a.*, spoznati, spoznavati, poznati; an der Stimme (oder sonst an einem Zeichen) erkennen, spoznati, poznati po glasu (ali po kakem drugem znamnji); unterscheiden, z. B. in einer gewissen Entfernung erkennen, razločiti, ločiti; einen Freund erkennst du in der Noth, prijatel se spozna v potrebi; den Freund lernt man kennen, se spoznava; sein Unrecht erkennen, spoznati svojo krivico; s. a. **Anerkennen**; über etwas erkennen, razsoditi, soditi kaj, vielleicht auch (nach dem *Poln.*) razpoznati, razpoznavati; das Gericht hat ihn für schuldig erkannt, sodnija je izrekla, je razsodila, je našla, da je kriv; *bibl.*, fleischlich erkennen, s. **Beiwohnen**; gegen Einen auf Gefängnißstrafe erkennen, obsoditi koga v ječo; mit Dank erkennen, hvaležen biti za kaj; ich erkenne dich für meinen Freund, svojiga prijatla te spoznam; erkenne dich, wer du bist, spoznaj se, kdo da si; erkennende Behörde, razsodna, razpoznavna† oblast; er gab sich ihm zu erkennen, pokazal se mu je, odkril, razodel se mu je, povedal mu je, kdo da je.

Erkenner, der, spoznovavec, *jur.* sodnik.

Erkenntlich, *adj.*, s. **Erkennbar**; dankbar, hvaležen, zahvalen, hvaležljiv.

Erkenntlichkeit, die, s. **Erkennbarkeit**; Dankbarkeit, zahvalnost, hvaležnost.

Erkenntniß, die, spoznanje, spoznatev, spoznava; eine klare Erkenntniß, jasno znanje; der Baum der Erkenntniß, drevo spoznanja; zur Erkenntniß kommen, zaveditі se, k pameti priti, spoznati se; zur Erkenntniß jemanden bringen, na pravo pot pripeljati, peljati; eine gerichtliche Erkenntniß, razsodba, sklep, sodba, nach dem *Poln.* razpoznava; s. a. **Anerkennung**.

Erkenntnißbegierig, *adj.*, znanja, spoznanja željin.

Erkenntnißgericht, das, razsodna, razpoznavna† sodnija.

Erkenntnißgrund, der, podstava, izvirek spoznanja, poznanja.

Erkenntnißkraft, die, spoznava, zmožnost, moč spoznanja, spoznavnost†.

Erkenntnißkreis, der, obsežek znanja.

Erkenntnißquelle, die, vir, začetek znanja.

Erkenntnißvermögen, das, poznavnost, poznanje.

Erkennungswort, das, gêslo†.

Erkennungszeichen, das, razznamek†.

Erker, der, tin, pomoli *pl.* (in Kronau), balkon*, (*poln.* wypust=izpust, występ=iztop).

Erkiesen, *v. a.*, izvoliti, voliti, izbrati, izbirati, odbrati, odbirati; s. a. **Auserlesen**.

Erklaftern, *v. a.*, obseči, obsegati (in s tem zmeriti).

Erklagen, *v. a.*, iztožiti, izpravdati, pripravdati.

Erklammern, *v. a.*, etwas, poprijeti, prijeti, prijemati se za kaj, popasti za kaj, okleniti, oklepati se česa, oprijeti, oprijemati se česa.

Erklärbar, *adj.*, razložljiv, razločljiv, razjasnjiv, raztolmačljiv, kar se dá ali more razjasniti, razložiti.

Erklären, *v. a.*, eine Stelle, ein Geheimniß, ein Wort, eine Sache, razjasniti, razjasnovati, zjasniti, razložiti, razlagati, razkladati, razbistriti, bistriti, raztolmačiti, tolmačiti; ein Gesetz, razkladati, razjasnovati postavo; seinen Willen erklären, izreči, govoriti, razodeti, razodevati, povedati svojo voljo; jemanden zum Bürgermeister erklären, imenovati, postaviti, izvoliti ga župana; er ward für schuldig erklärt, izrekli so, razsodili so, da je kriv, razglasili so ga (za) kriviga; zum Erben erklären, s. **Einsetzen**; in die Acht erklären, thun, s. **Acht**; Krieg erklären, napovedati, napovedovati komu vojsko; Waaren erklären, napovedati, povedati blago; er erklärte vor Allen, rekel je, povedal je, govoril je vpričo vsih, da —; *v. r.*, sich erklären, svojo misel povedati, svoje misli na znanje dati, dajati, svoje misli odkriti, odkrivati, izreči, *serb.* očitovati se; s. a. **Aeußern**, sich; sich für, wider etwas, oglasiti se za kaj, zoper kaj; die Stände erklärten sich für den Königssohn, stanovi so potegnili s kraljevičem; erklärt Euch deutlicher, povejte jasneje, kaj da mislite.

Erklärer, der, razlagavec, tolmačnik.

Erklärlich, s. **Erklärbar**.

Erklärt, *part.*, s. **Erklären**; ein erklärter Feind, očitin sovražnik.

Erklärung, die, razjasnilo, pojasnilo, razjasnovanje, razložba, razlaganje, razlaga, razklada, razkladanje, tolmačenje; diese Worte bedürfen einer genauern Erklärung, te besede je treba bolj na tanko razložiti, pojasniti; Aeußerung, izrek, razglas, *serb.* očitovanje.

Erklärungsart, die, razlaga, način razkladanja.

Erklärungskunst, s. **Hermeneutik**.

Erklatschen, *v. n.*, zaploskati.

Erklecken, *v. n.*, hinreichen, zadostin biti, zadostiti, skezati, zaleči, nach *M.* seči; s. a. **Ausreichen**; koristiti, vreči.

Erklecklich, *adj.*, zadostin, dovoljin; beträchtlich, znamenit, obilen; *adv.*, dovelj, zadost, obilo, precej, lepo reč; erklecklich sein, s. **Erklecken**.

Erklettern, *v. a.*, priplezati, doplezati (do verh drevesa).

Erklimmen, *v. a.*, eine Höhe, splaziti se, popeti, popenjati se na višavo, priplezati.

Erklingeln, *v. n.*, zažvenkljati.

Erklingen, *v. n.*, razglasiti se, razglašati se, zazvoniti, zazvenčeti, zažvenkniti, za-

žvenkati; widerhallen, odmevati se, razlegati se.

Erklirren, *v. n.*, zaroždjati.

Erklopfen, *v. a.*, izterkati, iztepsti, iztolči, iztleči, razterkati, raztolči, raztleči (n. p. orch); f. a. Aufklopfen.

Erklügeln, *v. a.*, izmodrovati, izmodrijaniti kaj.

Erknacken, f. Aufknacken.

Erknallen, *v. n.*, zadoneti, počiti.

Erknarren, *v. n.*, zaškripati, škripniti.

Erknausern, *v. a.*, priskopariti si kaj.

Erknickern, f. Erknausern.

Erknirschen, *v. n.*, zaškripati, močno škripati z zobmi.

Erknurren, *v. n.*, zarenčati; *v. a.*, prirenčati si.

Erkobern, *v. n.*, in der Bienenzucht, k sebi priti, opomoči si (se) na živalih.

Erkochen, *v. a.*, skuhati (do mehkiga), prikuhati, prikuhariti.

Erködern, *v. a.*, z nastavo ali vado vjeti, dobiti.

Erkoren, *adj.*, izvoljen, izbran, odbran.

Erkosen, *v. a.*, s poljubovanjem, dragovanjem dobiti; f. a. Erbuhlen; *v. r.*, ljubiti se, dragovati se.

Erkrachen, *v. n.*, počiti, zahrumeti, zahrušati, zahrušeti, treščiti, trešiti.

Erkrächzen, *v. n.*, zakrokati.

Erkrallen, *v. a.*, s kremplji zgrabiti, popasti.

Erkramen, *v. a.*, prikupčevati, prikramariti* kaj.

Erkrämpeln, *v. a.*, prigrebenati, prigredašati (si živež).

Erkränkeln, *v. n.*, zbolehniti, (nekaj) oboleti, zahirati, začeti hirati.

Erkranken, *v. n.*, zboleti, oboleti, (obolevati), obetežiti, *serb.* a. razboleti se, zanemoči; sie sind alle nach einander erkrankt, vsi so poboleli drug za drugim; *waidm.* onemoči, onemagati (od ostreljene divjačine).

Erkrankung, die, zbolenje, obolenje, obolja†; seit seiner Erkrankung, odkar je (bil) zbolel.

Erkratzen, *v. a.*, pripraskati, pritergati, zgrebsti; f. a. Erkrauzern.

Erkreischen, *v. a.*, prikričati, privekati, dokričati.

Erkriechen, *v. a.*, spodlesti, spodlezovati, s prilizovanjem dobiti, dobivati.

Erkriegen, *v. a.*, dobiti, dobivati, prejeti, prejemati, zadobiti, zadobivati; durch Krieg, privojskovati.

Erkritzeln, *v. a.*, pričečkati (si kruha).

Erkrummen, *v. n.*, skriviti se, ukriviti, kriviti se, skerčiti se, skrivenčati se.

Erkrümmen, *v. a.*, skriviti, nakriviti, kriviti.

Erkühlen, *v. n.*, ohladiti, shladiti se; *v. a.*, ohladiti, prehladiti, razhladiti, hladiti; f. a. Erkälten.

Erkühnen, sich, *v. r.*, prederzniti se, derzniti (se), upati si, (*russ.*) osmeliti se.

Erkümmern, *v. a.*, pristradati, skup spraviti pritergovaje si od ust.

Erkunden, **Erkundigen**, *v. a.*, recognosciren, ogledovati, nach *V.* izznavati, oznavati; *v. r.*, sich nach etwas, pozvedovati, izvedovoti kaj, popraševati, vprašati po kom ali čem, zastran česa; sich um das Befinden erkundigen, vprašati koga za zdravje; sich bei jemanden, popraševati, vprašati koga zastran česa.

Erkundigung, die, pozvedba, poprašba, popraševanje; Erkundigungen einholen, einziehen, popraševati, razprašovati, opraševati (okoli pri ljudeh).

Erkundigungsweise, *adv.*, pozvedovaje, popraševaje.

Erkundschaften, *v. a.*, po popraševanji ali ogledovanji zvediti.

Erkünsteln, *v. a.*, zumiti, zmodrijaniti, zmojstriti; Traurigkeit erkünsteln, delati se žalostniga (nach Andern delati se žalosten).

Erkünstelt, *adj.*, narejen, shlinjen, nenatoren, nepristen, podveržen. *serb.* pretvoran, *russ.* poddělannyj.

Erkuppeln, *v. a.*, prirufljaniti, po sovodstvu dobiti.

Erlaben, f. Laben.

Erlachen, *v. a.*, prismejati, s smeham dobiti.

Erlag, der, vložba, vlog, polog; f. a. Depositum; nach Erlag von fünf Ducaten, vloživši pet cekinov.

Erlagsanbringen, **Erlagsgesuch**, das, prošnja zastran vložbe.

Erlagsgebühr, die, vložnina.

Erlagsgegenstand, der, vložek, položek.

Erlagsschein, der, vložni list.

Erlagstag, der, dan vložbe, vloževanje.

Erlahmen, *v. n.*, ohrometi, (auch *russ*); an den Füßen, ošantati, okrnljeveti, šantav, kruljev biti, *fig.* onemoči, onemagati, obnemagati.

Erlangen, *v. a.*, doseči, dosegati, dobiti, zadobiti, zadobivati; durch Bitten erlangen, izprositi, sprositi kaj; seinen Zweck, namen doseči; Ruhm erlangen, poslaviti se, f. a. Erreichen; in Unterkr. u. *serb.* auch stignoiti, steči.

Erlängen, **Erlängern**, f. Verlängern.

Erlänglich, *adj.*, dosežin, dobljiv.

Erlangung, die, dobitev, dosega, dosežba; vermittelst einer Bitte, izprošnja.

Erlängungsgebühr, die, podaljšnina.

Erlaß, der, Nachlassung, odpust, odpustek, popust; der Erlaß einer Hofstelle, razpis, ukaz; der Erlaß einer Verordnung, izdatba† ukaza.

Erlassen, *v. a.*, einen Befehl, ein Schreiben, dati, dajati, izdati, izdajati povelje, pismo; odpraviti pismo do koga, pisati komu; jemanden eine Pflicht, oprostiti, osvoboditi, odvezati, odvezovati koga dolžnosti; einem die Schuld, die Sünden, odpustiti, odpuščati, odpušati komu kaj; nachsehen, auch spregledati, spregledovati komu kaj, prizanesti; Aufrufe erlassen, razposlati, razpošiljati povabila, razglase; in Gemäßheit des erlassenen Befehles, po danem povelji.

Erlaßbrief, der, odpustno pismo.

Erlaßgeld, das, odpustnina.

Erlaßjahr, das, sveto, odpustno leto.

Erläßlich, **Erlaßlich**, *adj.*, odpustljiv; erläßliche Sünde, odpustljivi, mali greh.

Erlaßrecht, das, pravica odpuščanja, odpušanja od. pravica odpuščati, odpušati, prizanašati, spregledovati, odpustna pravica.

Erlaßschein, der, odpustno pismo; f. a. Absolutorium.

Erlaßsünde, die, mali greh.

Erlassung, die, odpust, odpuščanje, odpušanje, f. a. Erlaß; seit der Erlassung des neuen Wechselgesetzes, odkar je dana (na svetlo dana, izdana) nova menjična postava.

Erlauben, *v. a.*, dovoliti, dovoljevati kaj, dopustiti, dopuščati, dopušati, pripustiti, pripuščati, pripušati, na voljo dati, dajati; meine Religion erlaubt mir das nicht, tega mi vera ne dopusti, ne dopušča, ne dopuša, tega moja vera ne terpi; er erlaubte ihnen nicht sich zu schlagen, ni jim dal udariti se od. da bi se udarili; erlauben sie mir Ihnen zu sagen, naj smem Vam reči; es ist erlaubt, sme se, dopuščeno, dopušeno, dovoljeno je.

Erlaubniß, die, dovolitev, dovoljenje, dopust, pripust, dopuščenje, dopušenje, *freq.* dopuščanje, dopušanje; Erlaubniß geben, f. Erlauben; ich habe Erlaubniß, smem, morem; ich bitte um Erlaubniß dieses zu thun, prosim, dovolite mi to storiti od. da to storim; mit Erlaubniß, dopustite, dovolite, naj smem.

Erlaubnißschein, der, dopustni list.

Erlaubt, *adj.*, dovoljen, pripuščen, pripušen, prav, kar se sme storiti; erlaubte Vergnügungen, nedolžno veselje.

Erlaubtheit, die, dovoljenost, dopuščenost, dopušenost, pripuščenost, pripušenost.

Erlaucht, *adj.*, svetel; Erlaucht, die, svetlost; Euere Erlaucht, vaša svetlost, svetli grof.

Erlauen, *v. n.*, mlačen prihajati, biti, gem. mlačin postati, postajati, omlačneti, ohladiti se; f. a. Erkalten.

Erlauern, *v. a.*, zalukati, zapaziti, zapazovati, zaprežati, prežati, zalesti, *russ.* podsteregat, nach *Jarn.* spasti, pasti koga.

Erlaufen, *v. a.*, doteči, dotekati, dobiteti, dobitevati; sich ein Amt erlaufen, izhoditi, izletati si službo.

Erlauschen, *v. a.*, na ušesa pristreči, vleči, prisluškovati, prislušaje zvediti; f. a. Erlauern.

Erläutern, *v. a.*, zjasniti, razjasniti, razjasnovati, pojasniti; f. a. Erklären.

Erläuterung, die, razlaga, pojasnilo; im Rechnungsprocesse, odgovor; f. a. Erklärung.

Erle, die, (Betula alnus), jelša, olša, in Kt. a. olžik, olžika.

Erleben, *v. a.*, doživeti, učakati, dočakati; was mußte ich Armer erleben, kaj od. česa sim učakal reva; vieles erleben, mnogo skusiti na svetu; er wird den Morgen nicht erleben, ne učaka jutra.

Erlebniß, das, prigodek, pripetek, nakljuočljej v življenji.

Erledigen, *v. a.*, befreien, oprostiti, prostiti, osvoboditi, osvobodovati, rešiti, reševati, znebiti česa; abthun, odpraviti, odpravljati; einer Verbindlichkeit erledigen, odvezati dolžnosti; einen Gefangenen, izpustiti, izpuščati, izpušati iz ječe; ein Gesuch erledigen, rešiti, reševati, odgovor ali odlok na-njo spisati, odpraviti; die Stelle ist erledigt, služba je izpraznjena, neposedena, prazna; die Sache ist erledigt, reč je dokončana, dognana, razsojena; geht der Erledigung entgegen, se skončuje.

Erledigung, die, oprost; eine ämtliche Erledigung, rešenje, odpis, odgovor, odprava; die Sache erhält hiemit ihre endliche Erledigung, s tem se reč dokončuje, s tem je končno rešena, dognana, opravljena; in Erledigung des Auftrages, po nalogu, da izpolnim nalog; in Erledigung kommen, izprazniti se, odpreti se.

Erlegen, *v. a.*, den Feind, ein Wild erlegen, ubiti, ubijati, ustreliti, podreti, zverniti, zvaliti; darlegen, Geld, Strafe, vložiti, vlagati, plačati, plačevati; die Pflugschar, Eisen erlegen, lemež podstaviti, podstavljati, nach *V.* pošpičiti.

Erleger, der, vložnik, položnik.

Erlegung, f. Erlag.

Erlehren, *v. a.*, priučiti, z učenjem pridobiti, pridobivati.

Erleichtern, *v. a.*, eine Erleichterung machen, olajšati, zlajšati, polajšati, lajšati, olajševati, preložiti, olahkotiti; er fühlte sich erleichtert, odleglo mu je; *v. r.*, sich erleichtern, očediti se, izprazniti se, in Unterkr. u. *serb.* iti od sebe.

Erleichterung, die, polajšba, olajšava, polajšek, zlajševanje, preložek, preloga; ich fühle heute eine Erleichterung, danas mi je nekoliko odleglo; Erleichterung in der Arbeit, auch pripomoč; es dient ihm zu eigener Erleichterung, polajšuje mu delo nekoliko.

Erleiden, *v. a.*, preterpeti, prestati, prenesti, prenašati; f. a. Erdulden; eine Veränderung erleiden, premenjen biti; der erlittene Schade, škodo, ki jo je kdo imel, terpel.

Erleidlich, *adj.*, preterpljiv, znesljiv; f. a. Leidlich.

Erlen-, in Zsgn., jelšav, olšav.

Erlenbaum, f. Erle.

Erlenfink, der, šterlin; f. Zeisig.

Erlenholz, das, jelšavina, olšavina.

Erlenwald, der, jelšinje, olšavje.

Erlernbar, *adj.*, naučljiv, kar od. česar se človek more naučiti.

Erlernen, *v. a.*, naučiti se; französisch, naučiti se francoskiga jezika od. francosko, izučiti se (n. p. mizarskiga).

Erlernung, die, naučitev, izučitev, zučenje.

Erlesen, *v. a.*, izbrati, odbrati, izbirati, od-

birati, izvoliti, z branjem ali učenjem pridobiti; erlesenes Volk, izvoljen narod.

Erletzen, s. **Laben.**

Erleuchten, *v. a.*, s. **Beleuchten, Aufklären**; osvetiti, osvečevati, razsvetliti; erleuchtet, razsvetljen, izomikan, izobražen.

Erleuchtung, die, svečava, osvečava; s. a. **Aufklärung, Beleuchtung.**

Erliegen, *v. n.*, liegen, beim Gericht erliegen, ležati, shranjen biti pri sodnii; unter der Last erliegen, onemoči, onemagati, iznemoči, iznemagati, onemagati pod butaro; pod butaro obležati; das Recht wird nicht erliegen, pravica ne bo premagana; er wird der Krankheit erliegen, ne bo prebolel, shodil, bolezen ga bo umorila, končala; dies mag auf sich erliegen, s. **Beruhen.**

Erlindern, *v. a.*, olajšati, polajšati, umiriti, utolažiti, umanjšati.

Erlisten, *v. a.*, prekaniti koga za kaj, ukaniti koga, ganiti ga za kaj, po zvijačah kaj dobiti.

Erlogen, *adj.*, zlagan; das ist erlogen, to je laž; erlogene Nachricht, izmišljena, zmišljena, lažnjiva novica; seine Freude ist erlogen, on se samo dela veseliga, je le na videz vesel.

Erlös, der, izkupilo, skupilo, sterženi dnarji.

Erlöschen, *v. n.*, vom Feuer, von Affecten, ugasniti, gasniti, ugasiti se; von einer Schrift, poginiti, giniti, zbledeti, zgubiti, zgubovati se; dieses Geschlecht ist erloschen, ta rod je pomerl, odmerl, *russ.* presečsja; die Töne erlöschen, glasi se gubé, zgubljajo; der Tag erlischt, dan odhaja, noč nastaja; die Liebe zu Gott ist in vielen Herzen erloschen, ljubezen Božja je v mnozih sercih ugasnila; aufhören, das Recht erlischt, pravica nehava, gasne, zgublja moč, veljavnost; der Termin ist erloschen, rok je minul, se je stekel; *v. a.*, pogasiti, ugasiti, pogašati, auch ugasniti; vom Feuer auch, pomoriti ogenj.

Erlöschung, die, ugas, gasnjenje, pogin, minutje, nehavanje; eines Termins, iztek; des Feuers, ugasitev, gasitev.

Erlöschungsart, die, ugasovanje, pogasovanje, način ugasa, nehavanja.

Erlosen, *v. a.*, prisrečkati†.

Erlösen, *v. a.*, rešiti, odrešiti, oteti, izkupiti, odkupiti, osvoboditi; Christus hat uns erlöst, Kristus nas je odrešil, odkupil.

Erlöser, der, odrešnik, rešnik, rešivec, odrešivec, odkupnik, gewöhnl. jedoch, odrešenik.

Erlöste, der, rešenec, odrešenec, odrešenik, odkupljenec; die, rešenka, odkupljenka.

Erlösung, die, odrešitev, rešitev, odrešonje, rešenje, odkop, otetba.

Erlösungsstunde, die, ura rešitve, otetbe.

Erlösungswerk, das, odrešenje, odkupljenje, odkupovanje.

Erlouchsen, s. **Erlisten.**

Erlügen, *v. a.*, zlagati se komu, izmisliti, izmišljevati.

Erlungern, *v. a.*, cediti sline za čem tako dolgo, da se doseže.

Erlustigen, *v. a. u. r.*, razveseliti, veseliti koga, se, radovati se.

Ermachen, *v. a.*, pristoriti, prinarediti, napraviti; s. **Bewerkstelligen.**

Ermächtigen, *v. a.*, pooblastiti, oblastiti koga, oblast ali pravico dati, dajati komu; *v. r.*, polastiti se česa; s. **Bemächtigen, Usurpiren.**

Ermächtiger, s. **Vollmachtgeber.**

Ermächtigte, der, pooblastenec, pooblašćenec.

Ermächtigung, die, pooblastitev, pooblastilo; s. a. **Usurpation.**

Ermagern, *v. n.*, shujšati (se), hujšati se, zmedleti, upasti, upadati, posušiti se, ob meso priti, meso zgubiti (*serb.* izgubiti se), omeršaveti, zmeršaveti.

Ermahnen, *v. a.*, opomeniti ob. opomniti, opominjati, svariti, učiti, svetovati.

Ermahner, der, opominjavec, svarivec.

Ermahnerin, die, opominjavka, svarivka.

Ermahnung, die, opominjanje, opomemba, opomin, svarjenje, svaritev, svarilo.

Ermahnungsschreiben, das, opominovavno pismo, pismeni opomin.

Ermäkeln, *v. a.*, primešetariti.

Ermangeln, *v. n.*, fehlen, mangeln, pomanjkati, primanjkati, zmanjkati; diese Nachricht ermangelt aller Wahrscheinlichkeit, ta glas je čisto neverjeten, nima nikake verjetnosti v sebi, je brez vse verjetnosti; die Kräfte ermangeln mir, moči mi zmanjkuje, *serb.* nedostaje; es ermangelt mir an Geld, dnarjev nimam; ich werde nicht ermangeln, mich einzufinden, gotovo pridem; unterlassen, opustiti, opuščati, opušati.

Ermangelung, die, pomanjkanje, zmanjkanje, manjkanje, (wird jedoch zumeist *verbaliter* gegeben), in Ermangelung eines Besseren muß ich mich damit begnügen, ker nimam boljšiga (neimajoč boljšiga), moram s tem zadovoljevati, zadovoljin biti; in Ermangelung eines Testamentes, kadar ni, kadar bi ne bilo nikake oporoke.

Ermannen, sich, *v. r.*, moč si vzeti, jemati, serce si storiti, moža so pokazati, ohrabriti se, oživiti se, okrepčati se, nach *V.* zmožiti se; ermanne dich, bodi mož; s. a. **Ermuthigen.**

Ermarten, s. **Erzwingen.**

Ermäßigen, *v. a.*, mäßigen, moderiren, znižati, zniževati, umanjšati, manjšati, v pravo mero djati (n. p. stroške); die Kraft, den Lauf, prijenjati, prijenjevati; dafür halten, meniti, soditi; s. **Ermessen.**

Ermäßigung, die, znižba, zniževanje, umanjšava.

Ermatten, *v. a.*, matt machen, utruditi, truditi, oslabiti, upehati, spehati, pehati, *serb.* auch umoriti; *v. n.*, von den Kräften, utruditi se, oslabeti, onemoči, onemagati, spehati se, opehati se, opešati, pešati; ermattet, trudin; vom Glanze, Glase, skalneti, kalneti, skaliti se u. skalniti se, oslepeti.

Ermattung, die, utrudba, upeh, strudenje.

Ermaulen, *v. a.*, prijezikovati kaj.

Ermeißeln, *v. a.*, predolbsti, dolbsti.

Ermel, s. **Aermel.**

Ermelden, s. **Melden**; ermeldeter Maßen, kakor je bilo omenjeno, povedano.

Ermessen, *v. a.*, izmeriti, razmeriti, zmeriti, premeriti, meriti (n. p. globino morja); schätzen, preceniti, zaceniti, ceniti; beurtheilen, soditi kaj, primeriti, primérjati kaj s čim; andere nach sich ermessen, druge po sebi soditi, meriti; etwas bei sich selbst ermessen, pretehtati, pretehtovati, premisliti, premišljevati, premdariti, premdarjati; daraus ist leicht zu ermessen, iz tega se more viditi, spreviditi, zapopasti; die Güte Gottes ermessen, doseči (s svojim kratkim umam) dobrotljivost Božjo.

Ermessen, das, sprevid, razsod; nach dem Ermessen des Richters, po sodnikovem sprevidu, sprevidnosti, kakor bo sodnik sprevidil, spoznal za dobro in prav; nach meinem Ermessen, po mojih mislih, kakor jez sodim, menim; es wird seinem Ermessen anheimgestellt, naj bo, kakor se bo njemu zdelo.

Ermeßlich, *adj.*, izmérljiv.

Ermessung, die, izmera, mérjenje.

Ermetzeln, *v. a.*, pobiti, poseckati in potolči, potleči.

Ermetzelung, s. **Metzelei.**

Ermeuchseln, *v. a.*, iz zasede†, zavratno†, napastno koga umoriti (*poln.* jak cichobojca-tihobojnik).

Ermildern, s. **Erleichtern, Mildern.**

Ermitteln, *v. a.*, ausforschen, izslediti, zvediti, zvedovati, iznajti; berechnen, izmeriti.

Ermittelung, die, izsledba, dozvedba, iznajdek.

Ermöglichen, *v. a.*, mogoče storiti, delati, omogočiti†.

Ermorden, *v. a.*, umoriti, moriti, nalašč, nalaš ubiti; s. a. **Erschlagen**; alle nach der Reihe ermorden, vse pomoriti; einander, moriti se med sabo.

Ermordete, der, umorjenec; die, umorjenka.

Ermordung, die, umor, umoritev; das Morden, moritev.

Ermüden, *v. a.*, utruditi, struditi, truditi, upehati, pehati, zdelati; durch vieles Bitten, glušiti koga, nadlegovati koga, komu; *v. n.*, utruditi se, upehati se, ugnati se; durch vieles Gehen ermüden, spotati se, shoditi se; im Laufe ermüden, uteči se; durch vieles Arbeiten, zdelati se, presiliti se z delam; s. a. **Ermatten.**

Ermüdend, *adj.*, truden; lästig, nadležin.

Ermüdet, *adj.*, truden; durch Arbeit, zdelan; durch Gehen, shojen; völlig ermüdet, spehan, opešan.

Ermüdlich, *adj.*, utrudljiv.

Ermüdung, die, trud, strudenje, upeh, pešanje.

Ermühen, *v. a.*, z velikim trudam kaj zadobiti.

Ermuntern, *v. a.*, einen Schlafenden, zbuditi, zbujati, buditi, zdramiti, dramiti; seinen Schlaf unterbrechen, predramiti, prebuditi; *fig.* pobuditi, pobujati, podbujati, dramiti, naganjati, nagovarjati, naserčevati koga k čemu, veselje delati komu do česa; einen Traurigen, razveseliti, razveseljevati, tolažiti; s. a. **Aufmuntern.**

Ermunterung, die, obud, zbud, dramljenje, spodbujanje, spodbadanje, podžiganje.

Ermunterungsrede, die, spodbudnica, spodbudne besede, vnemavni govor.

Ermurren, *v. a.*, izmermrati, prigodernjati kaj.

Ermuthen, Ermuthigen, *v. a.*, podbuditi, podbujati, poserčiti, naserčiti, serčiti, serce, veselje dajati; *serb.* a. hrabriti, bodriti, junačiti; s. a. **Ermannen**, sich; **Ermuntern.**

Ermuthigung, die, podbudba, spodbudovanje.

Ernähen, *v. a.*, prišivati si, s šivanjem zaslužiti.

Ernähren, *v. a.*, rediti, živiti, krušiti, hraniti; s. a. **Erhalten**; durch einen Zeitraum ernähren, prerediti, prerejati, preživiti, preživljati, prehraniti, prekrušiti; kruh, hrano, živež dajati; *v. r.*, hraniti se, rediti se, živiti se; er muß sich selbst ernähren, sam se mora živiti, *serb.* samohran je.

Ernährer, der, rejnik, rednik, redivec, hranivec.

Ernährerin, die, redivka, rejnica, hranivka.

Ernährung, die, reja, živež, hrana.

Ernährungskunde, die, nauk, kako rediti život, da ostane zdrav in krepak.

Ernte, die, s. **Ernte.**

Ernennen, *v. a.*, postaviti, postavljati, izvoliti, izbrati, etwa auch imenovati; er wurde zum Richter ernannt, postavili so ga (za) sodnika; izvoljen je bil za (auch *poln.*) sodnika, nach Andern (jedoch manches Mal mit Zweideutigkeit), izvoljen bil je sodnik, (im *Russ.* wird in solchen Fällen der Instrumental gebraucht).

Ernenner, der, imenovavec, postavnik, postavljavec.

Ernennung, die, imenovanje, postavilo, postavljanje.

Ernennungsdekret, das, postavilo, službodajno† pismo.

Ernennungsrecht, das, pravica imenovanja, postavljanja.

Erneuen, Erneuern, *v. a.*, obnoviti, obnavljati, ponoviti, ponavljati, noviti, zapet oživiti, zbuditi; wieder erneuen, prenoviti, prenavljati; einen Vertrag erneuen, ponoviti, prenoviti pogodbo; ein Kleid erneuern, popraviti, popravljati; den Versuch erneuen, v novo poskusiti, še enkrat poskusiti; *v. r.*, povernîti, povračati se, na novo začeti se, ponoviti se, omladiti se.

Erneuerer, der, ponovivec, ponavljavec.

Erneuerung, die, ponovitev, ponavljanje, obnova, obnovitev, prenovitev.

Erniedern, Erniedrigen, *v. a.*, znižati, ponižati, vnižati, zniževati, poniževati, nach

M. auch poniziti (auch *russ.*), v nič djati, devati; s. a. Herabsetzen; *v. r.*, ponižati se, zavreči se.

Erniedrigend, *adj.*, poniževaven, ponižujoč.

Erniederung, die, ponižba, znižba, poniževanje.

Ernst, der, resnost, resnoba, resnota, *serb.* zbilja; mit Ernst, za res, za resnico, v resnici, z resnostjo; mit Ernst arbeiten, z resno, terdno voljo delati, vnet biti za kaj; im Ernste, brez šale, zares, *poln.* do prawdy; strenger Ernst, osornost; es ist mein wahrer Ernst, govorim resno, to je moja prava volja, misel, ne šalim se; etwas für Ernst annehmen, sprejeti kaj za resnico; mit Ernst ermahnen, ostro, krepko, za terdo koga svariti; es wurde Ernst, prišlo je do gostiga.

Ernst, *adj.*, resen, resnoben, resničen, *serb.* zbiljan; streng, oster, osorn, terden; ein ernster Augenblick, resnoben, imeniten, važen trenutek; ernst werden, ostro, resnobno pogledati.

Ernstfeuer, das, resnobni ogenj ali strel, ogenj z namenam, (kterimu je nasproti ogenj za veselico).

Ernstgesicht, das, hudi, resni obraz, pogled.

Ernsthaft, *adj.*, resen, resničen, terden, resnoben, važen, osorn; s. a. Ernst; ernsthafte Sachen, imenitne, pomenljive reči.

Ernsthaftigkeit, die, resnost, resnobnost, resnôba, važnost (?).

Ernstlich, *adj.*, resen, resničen; sich ernstlich bemühen, vse si prizadeti, prizadevati; ernstliches Gebet, prava, resnična, serčna molitev; das ist mein ernstlicher Wille, to v resnici, za terdno hočem, to je moja resnična, terdna volja; ernstlicher Befehl, ostro povelje.

Ernstvoll, *adj.*, poln resnobe; s. a. Ernstlich.

Ernte, die, Getreideernte, žetev, žetva, žel; Heuernte, košnja, seča, senokos, senosek; Weizen, Kornernte, nach *V.* sterna žetev; Kartoffelernte, kopanje krompirja*; Obsternte, pobiranje, zbiranje, tresenje hrušk, jabelk itd.; Weinernte, s. Weinlese; der Fruchtertrag, letina, pridelek, nažanjek, obroda, *russ.* urožaj; gute, mittelmäßige Ernte, dobra, srednja letina; wir haben eine gute Ernte gehabt, lepo reč smo pridelali letas, letina nam se je precej obnesla, polje je dobro rodilo; magere Ernte, slaba letina; in der, zur Ernte, ob žetvi; *fig.* seine Ernte halten, dobiček, dnar vleči, potegovati, dobro žeti.

Erntearbeit, die, žetev.

Erntedienst, der, žetvina tlaka.

Erntefest, das, dožetki *pl.*, požinka, dožetnica, dožetvina, god dožetve.

Erntefrohne, s. Erntedienst.

Erntegerätschaft, die, orodje za žetev.

Erntegöttin, die, bei den Römern, Ceres; bei den heidn. Slaven, Živa.

Erntekranz, der, venec iz klasja.

Erntelied, das, ženjiška pesem.

Erntemonat, der, s. August.

Ernten, *v. a.*, die Feldfrüchte, nažeti, požeti, žeti (žanjem); das Heu, kositi, seči, s. a. Mähen; andere Producte, spraviti, spravljati, nabrati, nabirati, pobrati, pobirati, brati; wer früh säet, erntet früh, kdor zgodaj seje, zgodaj žanje; wie man säet, so wird man ernten, kar se seje, to se tudi žanje; *fig.* Lob ernten, pohvalo zadobiti, pohvaljen biti; er erntete dafür Freuden, to mu je obrodilo, prineslo veselje; die Früchte seiner Bemühungen ernten, oživati.

Ernter, der, žanjec, žnjeo; *altsl.* zętelj; s. a. Schnitter.

Erntereif, *adj.*, zrel, da so more žeti.

Erntetag, der, dan žetve.

Erntezeit, die, žetev; in der Erntezeit, ob žetvi; furz vor der Erntezeit, k žetvi.

Ernüchtern, *v. n.*, nüchtern werden, streznili, strezovati se.

Eroberer, der, osvojevavec, privojskovavec, zmagavec, obladavec, predobivec.

Erobern, *v. a.*, ersparen, prihraniti, privarovati, na stran položiti; dabei ist wenig zu erobern, pri tem je malo dobiti, je malo dobička; eine Stadt erobern, vzeti, jemati mesto, z orožjem dobiti; ein Land, zmagati, obladati, osvojiti, osvojevati, privojskovati, pribojevati; die Herzen, nagniti, nakloniti si serca vsih.

Erobert, *adj.*, vsvojen, osvojen, v vojski vzet, privojskovan.

Eroberung, die, osvojitev, vsvojitev, oblada, zmaga, dobitev z orožjem; Eroberungen machen, *fig.* serca prevzeti, nakloniti si, dopasti komu.

Eroberungsgierig, *adj.*, kdor bi rad kaj privojskoval, zmage, osvojevanja željin.

Eroberungskrieg, der, pridobitna, osvojevavna vojska, vojska na pridobivanje ali osvojevanje dežel.

Eroberungssucht, die, osvojljivost, želja ali pohlep do osvojitev.

Eroberungssüchtig, *adj.*, osvojljiv; s. a. Eroberungsgierig.

Eröffnen, *v. a.*, ein Haus, odpreti, odpirati, *serb.* otvoriti; einen Brief eröffnen, razpečatiti, odpečatiti, odpreti pismo; eine Sitzung eröffnen, začeti, začenjati; bekannt machen, sein Geheimniß, Herz eröffnen, odkriti, odkrivati, na dan, na znanje dati, dajati, razodeti, razodevati; er hat ihm eröffnet, daß —, rekel, povedal, naznanil mu je, da —; einen Concurs eröffnen, razglasiti, razpisati konkurs; die Weide eröffnen, odpreti, odgraditi, za pašo prepustiti (doslej zagrajen) pašnik; s. a. Erledigen; sich eröffnen, *v. r.*, die Thür eröffnete sich, odperle so se vrata; odkriti se, razodeti se; s. a. Entdecken, sich.

Eröffnung, die, odpertje, odpor, začetek; der Gesinnung, odkritje, razodetje, odkrivanje, razodevanje; eines Briefes, odpečatba, razpečatba; eines Concurses, razpis, razglas (-itev).

Eröffnungsrede, die, začetni govor, pričetnica.

Erösternu, *v. a.*, ponoviti, ponavljati, večkrat omeniti kaj.

Erörtern, *v. a.*, auseinandersetzen, razložiti, razlagati, razkladati, razjasniti; Streitigkeiten, razsoditi, razsojati, razrešiti, razreševati; eine Frage erörtern, pretresti, pretresati, prerešetati, pretehtovati, preudarjati, v pretres ali razgovor vzeti, jemati.

Erörterung, die, pretres, pretresanje, razgovor, razlaganje, razkladanje, razsodba.

Erotisch, *adj.*, zaljubljen, ljubaven†.

Erpachten, *v. a.*, v zakup ali štant* vzeti, jemati; nach Andern, v najem vzeti, obwohl najem eigentlich Miethe bedeutet.

Erpacken, *v. a.*, poprijeti, prijeti, prijemati, zagrabiti koga.

Erpassen, *v. a.*, pričakati, čakati; s. a. Erlauern.

Erpel, der, s. Enterich.

Erpfeifen, *v. a.*, prižvižgati (si kaj).

Erpflügen, *v. a.*, priorati, prioravati, priplužiti (si kaj).

Erpicht, *adj.*, heftige Begierde habend nach etwas, derhteti po čim, dert (*serb.* derht) biti na kaj, hrepeneti po čem, ćleti, hlepeti za čim; von Kindern, nach *V.* tveziti po čem; ein auf etwas erpichtes Kind, tveza.

Erpicht sein, das, hrepenenje, čenje.

Erplündern, *v. r.*, pripleniti, pripropati.

Erpochen, *v. a.*, Steine, raztleči, tleči oder tolči kamenje.

Erprachern, *v. a.*, izmoledvati.

Erprasseln, *v. n.*, zapokljati.

Erpredigen, *v. a.*, pripridgovati.

Erpressen, *v. a.*, s. Auspressen; Geld erpressen, izsiliti, izsilovati, izviti dnarjev, posiliti, primorati koga, da dnarjev dá, iztisniti, iztlačiti, izžeti, izžmeti (iżmem), izžemati; ein Geständniß, (etwas niedr.) izmecati komu izpovedbo ali spoznanje; Thränen erpressen, na jok naviti, pripraviti koga.

Erpresser, der, izsilovavec, silnik, iztiskavec, *serb.* glnbar.

Erpressung, die, izsilovanje, iztiskanje, izžemanje.

Erproben, *v. a.*, skusiti, skušati, preskusiti, preskuševati, poskusiti, poskušati, dokazati, dokazovati; erprobt, skušen, doskušen, preskušen, dokazan, izkazan.

Erprobtheit, die, skušenost, dokazanost.

Erprüfen, *v. a.*, izprašati, izpraševati, izpitati, (Letzteres hat jedoch fast durchgehends die Bedeutung „ätzen"); s. a. Erproben.

Erprügeln, *v. a.*, iztepsti, iztepati, s pretepanjem doseči.

Erquälen, *v. a.*, izterpinčiti kaj iz koga, s terpinčenjem, s hudim ravnanjem zadobiti.

Erquellen, *v. n.*, izvirati, iztekati, teči iz—.

Erquetschen, *v. a.*, streti, zmečkati, zmlinčiti, zmleti koga, razmazniti (*Kobe*).

Erquicken, *v. a.*, počverstiti, pokrepčati, okrepčati, okrepčavati, moč dati, pokrepiti, krepiti, poživiti, poživljati, nach *V.* auch povlažiti, lagoditi; s. a. Erfrischen; der Regen erquickt das Land, dež oživi, oživlja, očverstuje, povlažuje zemljo.

Erquickend, *adj.*, poživljiv, oživljaven, krepčaveo, krepiven, okrepčevaven, hladiven.

Erquicker, der, poživljavec, okrepčevavec.

Erquickung, die, poživek, poživljevanje, okrepčava, okrepčevanje.

Erranken, *v. a.*, oviti, ovijati se do —; ovijaje se doseči, dosegati kaj.

Errasseln, *v. n.*, zarožljati.

Errata, *pl.*, pogreški.

Errathbar, *adj.*, uganljiv, ugibljiv.

Errathen, *v. a.*, ein Räthsel, uganiti, ugibati, uganovati (nach *Pot.* wäre die Bdg. des Letztern unrichtig), zadeti; *serb.* pogoditi, *russ.* ugadat, otgadat; sie errathen, um was es sich handelt, zmislili so si, zazdelo se jim je —; den Sinn einer Stelle errathen, razumeti, zapopasti, doseči, zadeti.

Erraufen, *v. a.*, pripropati si, zropati (n. p. kupe dnarjev).

Erraufen, *v. a.*, pripuliti; s. a. Ausraufen.

Errauschen, *v. n.*, zašumeti, zašumatiti, zaveršeti.

Errechnen, *v. a.*, s. Ausrechnen; po štetvi, številu, številbi (rajtanji) doseči.

Errechten, *v. a.*, izpravdati, pripravdati, s pravdo dobiti, dobivati.

Errection, s. Errichtung.

Erreden, *v. a.*, prigovoriti si kaj, z mnogim govorjenjem zadobiti.

Erregbar, *adj.*, ganljiv, vzbudljiv, razdražljiv.

Erregbarkeit, die, ganljivost, vzbudljivost, razdražljivost.

Erregen, *v. a.*, ganiti, vzbuditi, vzbujati, razdražiti, dražiti; s. a. Aufregen; den Staub, vzdigniti, vzdigovati, nositi prah, prašiti; Wasser erregen, zburkati, burkati; Lärm, zavzdigniti, zagnati hrup, šunder; Freude, storiti, delati veselje; ein Bergwerk, najti, nahajati rudnik; das erregt Durst, to žejo dela, žeja; Aufruhr erregen, punt, (nach *Met.*) hrup napraviti; Mitleid erregen, ganiti, usmiljenje (soćutje) vzbujati; auf eine Besorgniß erregende Weise, tako, da se je (bilo) treba bati, da so se jeli bati itd.

Erreger, der, podbudnik, draživec, razdražnik, šontavec, početnik.

Erregung, die, vzbuda, podbada, razdražba, zavzdig, šuntanje; s. a. Aufregung.

Erreiben, *v. a.*, pridrobiti, nadrobiti, pritreti, natreti.

Erreich, s. Bereich.

Erreichbar, *adj.*, dosežin, dosegljiv, *altsl.* dosęž'n; im Gehen erreichbar, dohodljiv, pristopen.

Erreichbarkeit, die, dosežnost, dosegljivost, dohodljivost.

Erreichen, *v. a.*, mit der Hand, doseči, do-

segati; mit dem Blicke erreichen, viditi, *serb.* dogledati, oko nese do —; im Gehen erreichen, einen Gehenden, doiti, dohajati; eine Stadt, priti do mesta, dospeti v mesto; einen Laufenden erreichen, dohiteti, doteči, dotekati; im Fahren, pripeljati se, dopeljati se do —; das Ziel erreichen, doseči, dosegati namen, cilj, seine Endschaft erreichen, s. Ende nehmen; ein gewisses Alter, doseči leta, priti v (te in te) leta; ein hohes Alter erreichen, doživeti, učakati veliko starost; mit der Vernunft, doseči, zapopasti z umam, razumeti; einen in einer Kunst erreichen, doseči koga, enak, kos biti komu; meine Wünsche sind erreicht, spolnile so se mi želje.

Erreichung, die doseg, dosega, dohod.

Erreisen, *v. n.*, pripotovati, s potovanjem zadobiti.

Erreißen, *v. a.*, pretergati, pretergovati, raztergati.

Erreiten, *v. a.*, reitend einholen, dojezditi, dojezdariti, dojahati, doiti na konji; zu Tode reiten, ein Kind, pojezditi; ein Pferd, razjezditi, razjahati, prejahati, z ježo presiliti koga; den Preis, prijezditi, z ježo zadobiti.

Erreizen, *v. a.*, razdražiti, razdrastiti, razjeziti, razserditi, raztogotiti.

Errennen, *v. a.*, dodirjati, doderkati, dognati; s. a. Erreiten, Niederrennen.

Errettbar, *adj.*, otetljiv, rešitljiv.

Erretten, *v. a.*, oteti, rešiti, osvoboditi, oprostiti; *serb.* u. *russ.* izbaviti, spasiti.

Erretter, der, otetnik, osvobodnik; s. a. Retter.

Erretterin, die, otetnica, osvobodnica.

Errettung, die, otetba, otetje, rešitev.

Errichten, *v. a.*, s. Aufrichten; ein Denkmal errichten, postaviti, postavljati spominek; eine Anstalt, vstanoviti, ustanoviti, napraviti, postaviti, osnovati, utemeljiti; ein Faß errichten, sostaviti, sostavljati sod; ein Bündniß errichten, skleniti, napraviti zavezo; eine Urkunde errichten, narediti pismo, napisati, nastaviti; einrichten, urediti, uravnati; ein Testament errichten, storiti, napraviti, narediti oporoko.

Errichtung, die, postavljenje, postavljanje, ustanovitev, naprava.

Errichtungsinstrument, das, -urkunde, die, vstanovitno, ustanovitno, založno, osnovno pismo.

Erringbar, *adj.*, zmagljiv, kar se da s trudam dobiti.

Erringen, *v. a.*, izviti, pribojevati, s trudam ali bojem dobiti, dobivati; den Sieg erringen, zmoči, zmagati, zmagovati.

Error, s. Irrthum.

Erröthen, *v. n.*, zardeti, (zarudeti), rudeti se; er erröthete, zagorel, zapekel je v lice, rudečica, kri ga je polila, rudeča ga prehaja, obhaja, sram ga je bilo, *serb.* zapali mu se obraz; erröthe vor dir selbst! sram te bodi! sramuj se!; *v. a.*, porudečiti, rudečiti.

Erröthen, das, **Erröthung**, die, zarudenje, rudečica, sram; nur einer bemerkte die Ursache seines Erröthens, samo eden je zapazil, zakaj da je zarudel, ali v lica zagorel.

Errudern, *v. a.*, priveslati, doveslati do (suhiga).

Errufen, *v. a.*, doklicati, priklicati, dozvati, dovekati.

Errungenschaft, die, dobljeno, dobitek, dosežek.

Ersagen, s. Besagen.

Ersägen, *v. a.*, nažagati, zažagati, prežagati.

Ersalzen, *v. a.*, dosoliti, nasoliti.

Ersättigen, *v. a.*, nasititi, nahraniti, napasti, do sitiga nakermiti, nadovoliti; sich ersättigen, *v. r.*, nasititi se, do sitiga najesti se česa; *fig.* sich einer Sache ersättigen, naveličati se česa, sit biti česa; von Speise, prenajesti se; *serb.* dodijati (to mi je već dodijalo).

Ersättlich, *adj.*, nasitljiv, nahranljiv.

Ersättlichkeit, die, nasitljivost, nahranljivost.

Ersättigung, die, nahranitev; s. Sättigung.

Ersatz, der, eines Schadens, povračilo, vračilo škode; die ersetzte Sache, nadomestilo, namestilo, povraček; Entschädigung, namestenje, nadomestitev, povračilo; Ersatz leisten, verniti, vračati, poverniti, povračati, odškoditi, odškodovati, nadomestiti, nadomestovati; Surrogat, namestek.

Ersatznuspruch, die, pravica do povračila, tirjanje povračila.

Ersatzgeschworne, der, nastopni porotnik.

Ersatzleistung, die, povračba, povračilo.

Ersatzmann, der, namestnik, nastopnik, *serb.* zamjenik.

Ersatzmittel, das, nadomestek.

Ersatzpflicht, die, dolžnost, komu poverniti škodo, povračilna dolžnost.

Ersatzrecht, das, pravica do povračila, na povračilo.

Ersauern, *v. n.*, okisniti, pokisniti, okisleti, zakisleti, kisel biti.

Ersaufen, *v. n.*, utoniti, (*altsl.* utopnąti), utopiti se, utapljati, utapati se (nach dem *Altsl.*), potopiti se; von Samen, Getreide, zaliti se, zatopiti se, zamokniti, zvodeniti se, pomokniti, potoniti, ponikniti, (*Kobe*, — davon ponikve, eine Gegend, wo die Erde sich versenkt, *Pot.*); vom Wasserrad, zatopiti, voda je mlin zatopila; in den Wohllüsten ersoffen sein, pogrezniti se v razuzdanost, poželenje, v posvetno veselje, plavati v nasladnostih; Spr. was hängen soll, ersauft nicht, kdor se je rodil za vislice (gavge), ne utone.

Ersäufen, *v. a.*, utopiti, vtopiti, potopiti, potapljati; den Kalk ersäufen, zamočiti apno; der Kalk hat sich ersäuft, apno je utonilo, se je zalilo, se je zamorilo.

Ersäuseln, *v. n.*, zašumljati, zapihljati.

Ersausen, *v. n.*, zahrupiti, zapihati, zašumeti.

Erschaben, *v. a.*, naderzati, naškrabati, nastergati, pristergati.

Erschachern, *v. a.*, po judovsko priknpčevati, nach *V.* prijuditi.

Erschaffen, *v. a.*, nach dem *Altsl.* (s'tvoriti, stvarjati), u. den übrigen slav. Mundart., so wie in St. (nach *M.*) gebr. stvoriti, stvarjati, gemeiniglich jedoch stvariti, ustvariti, stvarjati.

Erschaffene, der, stvarjenec; die, stvarjenka; das, stvar.

Erschaffer, der, stvarnik, stvornik, stvarivec, stvarjavec.

Erschaffung, die, **Erschaffen**, das, stvarjenje, stvorjenje; s. a. Schöpfung; seit der Erschaffung der Welt, odkar je svet stvarjen, začel biti, od začetka, stvarjenja sveta.

Erschäckern, *v. a.*, po šali zadobiti.

Erschallen, *v. n.*, zadoneti, doneti; seine Stimme laut erschallen lassen, oglasiti se, zavekati na ves glas; es erscholl ein Gerücht, poči glas, zasliši se, raznese se, razide se glas; sein Ruhm erscholl weit und breit, ime se mu razglasi, razsluje, razlega po svetu, v deveto deželo; die Kunde erscholl weithin, to se je razglasilo, zaslišalo deleč okoli; *v. a.*, razglasiti, razglašati.

Erscharren, *v. a.*, nadergniti, prigrabiti, nagrabiti, nagerniti.

Erscharten, *v. a.*, eine Grube, kopaje preiskati.

Erschaudern, *v. n.*, ostrašiti se, stresti se, zgroziti se; er erschaudert, groza ga spreleti, obide; mravlje ga spreleté.

Erschauen, *v. a.*, zagledati, zagledovati, ugledati, opaziti; man erschaut daraus, iz tega se vidi, pozna da —.

Erschauern, s. Erschaudern.

Erscheinen, *v. n.*, sichtbar werden, prikazati, prikazovati se, pokazati, pokazovati se; in den übrigen slav. Mundart. pojaviti, javiti se; es erschien ein Stern am Himmel, pokazala se je, zasvetila je, vidila se je zvezda na nebu; es erschien ihm ein Gespenst, imel, vidil je prikazen, (pri)vidilo se mu je; es erschien ihm im Traum, pokaže se mu v sanjah, zdelo se mu je v sanjah; am Fenster erscheinen, pokazati se na (pri) oknu; vor Gericht erscheinen, priti pred sodnijo, vpričo biti pred njo; die erscheinende Partei, etwa pridši vdeleženec, tista izmed pravdnih strani, ki je prišla; ein Buch ist erschienen, knjiga je prišla na svetlo, bukve so prišle na dan; bei einer Hochzeit, Versammlung erscheinen, priti k —, v —, na —; von glänzenden Dingen, erhellen, deutlich werden, zasvetiti se, svetiti se, prikazati se, viditi se; vorkommen, zdeti se, pokazovati se, kazati se, viditi se; im nachtheiligen Lichte vor der Welt erscheinen, ogerdobljen, ogerden stati pred svetam.

Erscheinen, das, prihod; vom Tage des Erscheinens eines Gesetzes, od dneva, kteriga je bila dana postava.

Erscheinung, die, der Zustand, das Ereigniß, da etwas erscheint, prikaz, prikazanje, pokazovanje; die Sache, welche erscheint, und zwar eine Naturerscheinung, prikazek; ein Gesicht, prikazen, *russ.* viděnie, prividěnie; Erscheinung des Herrn, razglašenje, prikazanje Gospodovo, *russ.* bogojavljenje; Erscheinung oder Erscheinen vor Gericht, prihod pred sodnijo; an Erscheinungen glauben, verovati na prikazni, na duhove.

Erscheinungslehre, die, prikazoslovje†.

Erscherzen, *v. a.*, prišaliti, s šaljenjem dobiti.

Erschieben, *v. a.*, pomakniti (n. p. mizo); prikegljati*.

Erschielen, *v. a.*, izškeleti; s. Absehen.

Erschießen, *v. a.*, ustreliti, streljati; *v. r.*, ustreliti se; *v. n.*, aus der Erde, kliti, rasti, pognati, poganjati, izhobotati, izniknitì; s. Aufschießen; von Erscheinungen, s. Ersprießen.

Erschiffen, *v. a.*, priěolnariti, pribrodnariti, za vožnjo na ladii ali barki zadobiti, nach *V.* pribrodničiti.

Erschimmern, *v. n.*, zabliščati, zablišati se.

Erschimpfen, *v. a.*, prizmérjati, z zmirjanjem, s psovanjem dobiti.

Erschinden, *v. a.*, priskopariti, po gerdi skoposti in odertii nagrabiti, nach *V.* priodertničiti.

Erschlafen, *v. a.*, prispati.

Erschlaffen, **Erschlappen**, *v. n.*, oslabeti, oslabniti, omahniti, omahovati, onemoči, omagati; erschlafft, mlahav, omahljiv; *med.* (das Schlaffwerden), ohlapeti; seine Kräfte erschlaffen, moči mu odpovedujejo; moč, krepkost zgubiti, odjenjati, odjenjevati, popustiti; *v. a.*, oslabiti, slabiti, vzeti, jemati koga.

Erschlaffung, die, obnemoč, oslabljenje, omahnjenje, nevečnost, mlahavost, omahljivost, slabost, *serb.* mlitavost, mlahavost.

Erschlagen, *v. a.*, einen Menschen, ubiti, ubijati, pobiti, pobijati; er wurde von einem herabfallenden Steine erschlagen, kamen pade s (n. p. streho) ter (pa) ga ubije; s. a. Durchschlagen; im Bergbaue, pridelati do —.

Erschlagene, der, ubiti; die, ubita.

Erschlappen, s. Erschlaffen.

Erschleichen, *v. a.*, podkrasti se v kaj, spodlèsti, spodlezovati, po zvijači izviti, dobiti kaj; einen Dieb, zalesti, zasačiti; der Tod erschleicht uns, smert se prikrade, priklati na tihem in nas prime; Jemands Gunst erschleichen, prisladkariti, prilizati se komu, pri kom, vlisičiti se komu; eine Erbschaft erschleichen, po zvijačnosti dobiti.

Erschleifen, *v. a.*, pribrusiti si kaj.

Erschleppen, *v. n.*, privleči, odvleči, odvlačiti, odcijaziti.

Erschleudern, *v. a.*, pridegati, vreči kaj iz prače ali frače do česa, ubiti iz prače.

Erschließbar, *adj.*, odklenljiv, kar se dá odpreti.

Erschließen, *v. a.*, s. a. Aufschließen,

odpreti, odpirati, odkleniti, razodeti, po sklepanji kaj iznajti; *v. r.*, odpreti se, razodeti se (komu).

Erschmecken, *v. a.*, okusiti, okušati, po okusu zveditі, poznati.

Erschmeicheln, *v. a.*, izhliniti, prilizovaje se dobiti, izsladkati kaj; f. a. **Erschleichen**.

Erschmeißen, *v. a.*, primazati, vreči in ubiti.

Erschminken, *v. a.*, prilepotičiti si (z lepotičenjem napraviti).

Erschmollen, *v. a.*, z namerdovanjem in godernjanjem kaj od koga dobiti.

Erschnappen, *v. a.*, v- od. uhlastuiti, v- od. uhvatiti, v- od. uloviti, v- od. uhlopniti, podhlopniti, dohlopniti.

Erschnüffeln, *v. a.*, zavohati, zanjušiti.

Erschnurren, f. **Erbetteln**.

Erschöpfbar, *adj.*, izzajemljiv, izčrepljiv.

Erschöpfen, *v. a.*, pozajeti, pozajemati, zajeti vse iz česa, izmolsti, izčrepati, počrepati, (*altsl.* ištr'pati, izčerpati); mit Gewalt, odreti, oropati, izprazniti; seine Kräfte sind erschöpft, opešal je, moč mu je odpovedala, onemogel je, oslabel je; die Wunden, Krankheiten haben ihn erschöpft, rane, bolezni so ga vzele, pobrale, oslabile, hudo zdelale; die Verlassenschaft ist durch die Gläubiger erschöpft, vsa zapuščina, zapušina je pošla z izplačevanjem dolgov; dolgovi so vzeli (snedli) vso zapuščino, zapušino; eine Untersuchung erschöpfen, do dobriga, popolnama kaj preiskati; die Casse ist erschöpft, dnarnica je prazna, mošnjica suha; der Boden ist erschöpft, da so izmolžene, so se utrudile; das Vermögen erschöpfen, potrositi, zadjati premoženje; meine Geduld ist erschöpft, naveličal sim se že tega, moja poterpežljivost je pri kraji; einen Gegenstand erschöpfen, na tanko, do dobriga popisati kako reč, povedati ali napisati vse spomina vredno od kake reči; der Krieg hat das Land erschöpft, vojska je izpila, snedla, zbožala, upehala deželo; sich erschöpfen, *v. r.*, von Kräften, opešati, onemoči, oslabeti; im Reden, izgovoriti se, povedati vse, kar se ve.

Erschöpfend, *adj.*, popoln, doveršin; *adv.*, popolnama, dovelj.

Erschöpflich, f. **Erschöpfbar**.

Erschöpft, *adj.*, trudin, spehan, slab, nevečan.

Erschöpftheit, Erschöpfung, die, trud, nevečnust.

Erschrecken, *v. n.*, ustrašiti, prestrašiti se, strašiti se, strah me, te, ga obide, obhaja, zbati se, splašiti se, prepasti se; *poln.* zlęknać się; *v. a.*, ostrašiti, prestrašiti, strašiti koga, v strah pripraviti, splašiti, plašiti koga.

Erschrecken, das, strah, prepast.

Erschrecklich, *adj.*, strašin, strašan, strahovit; *adv.*, strašno, močno, hudo.

Erschreckniß, das, strah, strahota.

Erschreiben, *v. a.*, pripisariti si, pripisati si (dnarjev), s pisanjem zaslužiti, navleči si.

Erschreien, *v. a.*, dovpiti, dokričati, dovekati koga.

Erschreiten, *v. a.*, dokoračiti, dokorakati; etwas verächtl. dokobacati do česa; *fig.* vzdigniti se (n. p. na visoko stopnjo).

Erschrocken, *adj.*, ostrašen, prestrašen, prepaden.

Erschrockenheit, die, strah, trepet, prestrašenost, prepast, prepadenje.

Erschroten, *v. a.*, eine Grube, prikopati v rudniku do vode.

Erschürfen, *v. a.*, odkopati, po rudosledbi najti.

Erschütteln, *v. a.*, stresti, stresati, potresti, potrositi, potresati s česa.

Erschütten, *v. a.*, izsuti, odsipati komu (n. p. mezdo v blago).

Erschüttern, *v. a.*, pretresti, protresati; vom Credit, Ansehen, omajati, spodmajati, up ali vero, veljavo, auch spodkopati, spodkopavati; das Zwerchfell erschüttern, razsmejati, krohotati se, smejati se, de trebuh boli, de solze pridejo v oči; das Herz, zganiti, ganiti, stresti koga; *v. n.*, tresti se, strepetati, trepetati.

Erschütterer, der, stresavec, omajavec, spodkopovavec.

Erschütterung, die, pretres, potres, stres, trepèt, trepetanje, majanje, spodkop.

Erschwachen, *v. n.*, schwach werden, oslabeti, slabeti, opešati, pešati.

Erschwärmen, *v. a.*, er hat sich Siechheit erschwärmt, toliko časa je rojil, da si je prirojil hiranje, da je jel hirati.

Erschwarzen, *v. n.*, očerneti, sčerneti.

Erschwatzen, *v. a.*, izzlobodrati kaj.

Erschwelgen, f. **Erschwärmen**.

Erschwellen, *v. n.*, napeti, napenjati se, rasti; sein Muth erschwillt, raste mu pérje, greben, širi se mu serec.

Erschweren, *v. a.*, otežiti, obtežiti, obtežévati, težji, terdnejši storiti, pretežévati. *serb.* otegotiti, *russ.* zatrudnit; erschwerender Umstand, obtežnja.

Erschwerniß, das, obtežba, pretežba, velik zaderžek.

Erschwerung, die, obtežba, teženje.

Erschwerungsumstand, der, obtežnja, obtežava.

Erschwimmen, *v. a.*, priplavati, doplavati do česa.

Erschwindeln, *v. a.*, izmamiti.

Erschwingen, *v. a.*, doseči, dosegati; f. **Erreichen**; Kosten erschwingen, zmoči, zmagati; so viel Geld kann ich nicht erschwingen, toliko dnarjev ne spravim skup, ne naberem, ne premorem; wer wird ihm alles erschwingen, kdo bi mu nategnil, dotegnil, dovelj dal; *v. r.*, vzdigniti se, doleteti, poleteti.

Erschwinglich, *adj.*, dosežin, dosegljiv, kar se dá s trudam zadobiti.

Erschwitzen, *v. a.*, spotiti se, vznojiti se.

Ersehen, *v. a.*, zagledati, ugledati, viditi, zapaziti, zapazovati; es ist zu weit, ich kann

es nicht ersehen, predaleč je, ne morem ga dogledati, tako daleč mi oko ne nese; man kann daraus ersehen, iz tega se vidi, (pokazuje); aus deinem Schreiben habe ich ersehen, iz tvojiga pisma sim razvidil, razumel, posnel; erwählen, izvoliti, izbrati, izbirati; *v. r.*, sich in einem Buche, Garten ersehen, razgledati se v —, po —, spregledati se po —; ogledati se, *serb.* obazreti se.

Ersehlich, *adj.*, dogleden.

Ersehnen, *v. a.*, dožleteti česa, hlepeti, hrepeneti po čem, *serb.* čeznuti za čim; težko pričakovati, doseči, česar je kdo zaželel; ersehnt, zaželen, težko, željno pričakovan.

Ersessen, f. **Ersitzen**.

Ersetzbar, *adj.*, nadomestljiv, namestljiv, povračljiv.

Ersetzen, *v. a.*, nadomestiti, nadomestovati, namestiti kaj; die Kosten, poverniti, povračati stroške; den Schaden, škodo poverniti, popraviti komu, odškoditi koga; die Kräfte, obnoviti moči; wer wird ihn ersetzen, kdo ga bo namestil, namestoval.

Ersetzlich, f. **Ersetzbar**.

Ersetzung, die, nadomestitev, povračba; f. a. **Ersatz**.

Ersenfzen, *v. n.*, zdihniti, zdahniti, eigent. vzdahniti; *v. a.*, z zdihovanjem doseči; herbeiwünschen, zdihovati po čem.

Ersichtlich, *adj.*, vidin, vidljiv, razvidin; offenbar, očiten; ersichtlich machen, razjasniti, razložiti, gem. pred oči postaviti kaj; f. a. **Verzeichnen**.

Ersichtlichkeit, die, vidnost, vidljivost, očitnost.

Ersiechen, *v. n.*, shirati, obolehniti, oboleti, bolehen, nebogljen biti, pribajati.

Ersiegen, *v. a.*, po zmagi zadobiti, privojskovati.

Ersingen, *v. a.*, pripéti, pripévati si kruha, s petjem služiti.

Ersinken, *v. n.*, f. **Versinken, Erliegen**; *v. a.*, kopaje navpik v globino priti do (rude, vode itd.).

Ersinnen, *v. a.*, zmisliti od. izmisliti, zmišljati, zmišljevati, umisliti, izumiti kaj, izfuhtati, izkovati, napresti, izplesti.

Ersinner, der, izmišljevavec, izmišljavec.

Ersinnlich, *adj.*, izumljiv, izmišljiv, kar se da le misliti; alles Ersinnliche, vse mogoče, vsakoršen.

Ersitzen, *v. a.*, prisedeti si kaj (n. p. bolezen, po seji dobiti; *usu capere*, priposestvati kaj†, po zastaranji ali predavnjenji kaj zadobiti; *v. n.*, zastati, zastajati; auf etwas ersessen sein, f. **Versessen, Erpicht**.

Ersitzung, die, *usucapio*, priposestvanje, pridobitev po zastaranji.

Ersorgen, *v. a.*, priskerbeti, po skerbeh dobiti.

Erspähen, *v. a.*, zapaziti, zapazvati, zaslediti, zasledovati; f. a. **Ausspähen**.

Erspannen, *v. a.*, doseči s pedjo.

Ersparen, *v. a.*, privarovati, prihraniti, prihranovati, *serb.* prištediti (priščediti); erspare dir deine Besorgniß, ne delaj si skerbi.

Ersparniß, das, **Ersparung**, die, privarovanje, prihranitev, prihramba; das Ersparte, prihranilo; er lebt von seinen Ersparnissen, živi od tega, kar si je prihranil.

Erspiegelnd, *adj.*, erspiegelnde Strafe, kazen drugim v strah in izgled.

Erspielen, *v. a.*, priigrati, dobiti, dobivati pri, v igri.

Erspießen, *v. a.*, prebosti, probadati, nabosti, nabadati.

Erspinnen, *v. a.*, pripresti, pripredati (si živež), živeti od preslice.

Erspotten, *v. a.*, po zasmehovanji dobiti.

Ersprengen, *v. a.*, doskočiti, dodirjati do —; f. a. **Aufsprengen**.

Ersprießen, *v. n.*, tekniti, hasniti, koristiti; f. a. **Aufschießen**.

Ersprießlich, *adj.*, tečin, pomožin, hasnovit, koristen, dober.

Ersprießlichkeit, die, tečnost, pomožnost, hasnovitost, koristnost.

Erspringen, *v. a.*, doskočiti do —, dohiteti koga.

Erspüren, *v. a.*, zavohati, zaslediti, zanjušiti koga.

Erst, *adv.*, (am ersten), ich bekomme es zuerst, jez bom pervi dobil, pred vsimi druzimi; (anfänglich), erst war es nicht seine Absicht, izperva ed. izperviga, najpred ni imel misli; (vorher) erst soll man denken, dann sprechen, popred, vpervo, prej misli in potle govori, *serb.* Sprichw. izpeci pa reci; pred, prej, vperve, vpervič, vpervo, perveje, narpred, najpred; er ist erst gekommen, je še le prišel; er ist erst dreizehn Jahre alt, ima še le trinajst let; wäre ich erst zu Hause, da bi že bil (enkrat) doma; jetzt erst, zdaj še le; eben nun, ravno zdaj.

Erstampfen, *v. a.*, razteptati.

Erstanden, f. **Erstehen**.

Erstarken, *v. n.*, ukrepiti se, ojačiti se, ukorenjačiti se, moči dobiti, k moči priti, opomoči si (se), opomagati si, na noge priti.

Erstarren, *v. n.*, okreniti, (okrepniti), ostekleti, oterpniti, odreveneti, oštoreti, oleseneti, nach *M.* auch obtogeti, obtojiti; vor Kälte, premreti, premirati; erstarrt vor Erstaunen, opanjen, okamnjen (*serb.* zapanjen), ukopan; erstarrende Kälte, hud mraz, da vse poka; das Wort erstarrte ihm auf der Zunge, zastati, beseda mu je na jeziku zastala.

Erstarrt, *adj.*, oterpnjen, odrevenel, mertev, premerl.

Erstarrung, die, oterpnjenje, odrevenelost, premretje, oterpnjenost, premerlost.

Erstatten, *v. a.*, poverniti, verniti, povračati, povračevati, vračati; f. a. **Ersetzen**; Bericht, Gutachten erstatten, poročiti, poročati, naznaniti, dati (od sebe) poročilo, nuznanilo, podati svoje menjenje; Einrede erstatten, podati, dati odgovor; f. a. **Abstatten**.

Erstattlich, f. **Ersetzbar**.

Erstattung, die, povračitev, povračba, po-

vračilo; eines Berichtes, poročitev, podaja poročila; gegen Erstattung der Kosten, s pogojem, da povernete stroške, da se povernejo stroški.

Erstaunen, *v. n.*, ostermeti, zgrozniti so, zavzeti se, zavzemati se, osupniti (vielleicht osopniti *Pot.*), *altsl.* posapiti, erschrecken, začuditi se, prečuditi se, obsenetiti se, čuditi se čemu; er stand erstaunend da, obstal in ostermel je.

Erstaunen, das, osup, zavzetje, ostermenje; das setzte mich in Erstaunen, močno sim se začudil nad tem; das ist zum Erstaunen, čudne reči, *poln.* osłupienie.

Erstaunenswerth, *adj.*, vreden, da se mu človek čudi.

Erstaunenvoll, *adj.*, ves začuden, zavzet.

Erstaunlich, *adj.*, prečudin; erstaunliche Menge Leute, silno veliko ljudi; *adv.*, zlo, strašno, neizrečeno, nedopovedljivo.

Erstaunung, die, s. Erstaunen.

Erste, *adj.*, pervi; das Erste, was sie thaten, pervo jim je bilo, da —; das ursprüngliche, pervotno, izvirno; das erste Mal etwas brauchen, odnoviti kaj; der erste nach dem Kaiser, pervi za cesarjem; zum ersten, am ersten, porvič, najpervo, narpred, najberže, najložej, najgotovši; bei den Bäckern auf der Ersten backen, peči na levi strani pečnice; fürs Erste, vpervo, pervič; zum ersten Male, pervič, pervikrat; das ist mein erstes Geschäft, to mi je poglavitno, naj imenitniši, pervo delo; der Erste in der Stadt, pervi, naj vikši, pervak, prednjak v mestu; der erste unter den Brüdern, naj starši brat; das erste Beste, s. Beste; der erste Staatsbeamte, naj višji oblastnik; das erste Werk dieser Art, naj izverstniši, pervo delo te verste; s. a. Erstling.

Erstechen, *v. a.*, aufstechen, prebosti, prebadati; todt stechen, zaklati, zabosti; er erstach sich selbst, prebodel je sam sebe.

Erstehen, *v. a.*, kupiti kaj na dražbi, nach *V.* dostati, dostajati, *russ.* s molotká kupit; *v. n.*, vstati, vstajati, *altsl.* v'skr'snati.

Ersteher, der, kupec na dražbi.

Erstehlen, *v. a.*, nakrasti, prikrasti; sich seinen Unterhalt erstehlen, živeti od tatvine, rediti se s kradenjem.

Erstehung, die, kupitev na dražbi.

Erstehungspreis, der, kupna, dražbina cena.

Ersteigen, *v. a.*, priti na kaj, skopati se, spraviti se do česa; zlesti na verh, splezati na verh, speti se, popeti se, popenjati se (na zid); eine Stadt, Festung, priti v mesto, priti čez zid v —; die höchsten Ehrenstufen ersteigen, vzdigniti se, priti na naj viši stopnjo.

Ersteiglich, *adj.*, eine ersteigliche Mauer, zid, čez kteriga je moč priti, na kteriga se je mogoče popeti.

Ersteinen, *v. n.*, okamneti, skamneti.

Erstens, *adv.*, pervič, v pervo, najpred.

Ersterben, *v. n.*, umreti, mreti; absterben, odmreti, pomreti; von Gliedern, obmreti, premreti; von Bäumen, usahniti, posušiti se; vom Lichte, ugasniti; von Tönen, zgubiti se; ich sterbe und kann nicht ersterben, umiram in ne morem umreti; das Wort erstirbt ihm auf der Zunge, beseda mu zastane v ustih; in Briefen, ostajati, biti do groba, do smerti.

Erstere, *adj.*, poprejšnji, pervi, uni — ta.

Ersteuern, *v. a.*, dojadrati, dopeljati se, doplavati do —.

Erstgebärende, die, nach *V.* u. *M.* pervesnica; von Kühen, pervoseuca krava, (*cfr.* senki *pl.*, nach *Gutsm.* Nachgeburt).

Erstgeboren, *adj.*, pervorojen, pervi, najstarši; Erstgeborne, der, pervorojenčič, pervinec, pervenec, pervec; die, pervorojena, pervenka, pervorojenka.

Erstgeburt, die, d. i. das Erstgeborne, pervo rojeno, pervina, pervenka, *coll.* pervenčina; s. a. Erstgeboren; das Recht, pervenstvo, pervorodstvo, pervorojenstvo.

Erstgeburtsrecht, das, pravica pervorojenstva.

Erstgenannte, der, najpred imenovani, pervi.

Ersticken, *v. n.*, zadušiti se, udušiti se, dušiti se, zalopniti, zahlapiti, zadihniti, *russ.* zadohnutsja; an einem Kerne, an etwas anderm, zadaviti se nad čim; vor Nässe (vom Samen), zamokniti; vom Teig, zaduhniti; aus Mangel der äußern Luft, nach *V.* zahlipniti, vom Dampfe, nach *V.* zahlupniti; *v. a.*, zadušiti, dušiti, *serb.* zagušiti; Feuer, ugasiti; alles ersticken, vse podušiti, podaviti; erstickend, zadušljiv, dušeč, dušiven; ersticken, vom Unkraut, zatopiti, topiti; erstickte Thiere, *altsl.* davljenina.

Erstickung, die, dušenje; zadušenje, *serb.* uduha.

Erstigkeit, die, predstvo; s. Priorität.

Erstigkeitsurtheil, s. Prioritätsurtheil.

Erstillen, *v. n.*, utihniti, utešiti, udobrihati se.

Erstinken, *v. n.*, zasmerdeti, usmraditi se; erstunkenes Leder, usmrajeno usnje; das ist erstunken und erlogen, to smerdi od laži, to je (taka košata) laž, da smerdi.

Erstlich, *adj.*, pervič, pervo.

Erstling, der, von lebenden Wesen, pervec, pervenec; weibl., pervenka; von leblosen, pervina; die Erstlinge, pervina, pervi plod, pervenščina, pervenšina, novina.

Erstmals, *adv.*, pervikrat, pervi pot, vpervič.

Erstöhnen, *v. n.*, zaječati, zastokati.

Erstoppeln, *v. a.*, nalavkati; *fig* ein Buch, skerpariti, skerpacati.

Erstossen, *v. a.*, suniti od —, odriniti; s. a. Aufstossen.

Erstreben, *v. a.*, doseči, dosegati kaj (z velikim prizadevanjem), prizadevati, poganjati se za kaj.

Erstrecken, *v. a.*, s. Ausstrecken; raztegniti, raztegati, raztezati, raztegovati, stegniti, stegovati; verlängern, podaljšati, zdaljšati, daljšati; eine Tagsatzung erstrecken, preložiti, odložiti, odlagati dan; sich erstrecken, *v. r.*, das Land der Slaven erstreckt sich vom Eismeer bis zum adriatischen Meere, dežela Slovenov od. Slovanov (Slavjanov läßt sich nicht rechtfertigen, *Met.*) sega, se proži, se razprostira, je razprostranjena od ledeniga do jadranskiga morja; soweit erstreckt sich nicht seine Gewalt, njegova oblast ne sega, ne gre tako daleč; das Urtheil erstreckt sich auf alle Angeklagten, sodba zadeva vse, se razteguje na vse zatožence.

Erstreckung, die, razšir, raztezanje; der Tagsatzung, prelog, preložitev, odlog pravdniga dneva.

Erstreckungsbescheid, der, odložni, preložni odlok.

Erstreckungsgesuch, das, prošnja za prelog, za odlog.

Erstreiten, *v. a.*, izbojevati, pribojevati, v boji, z orožjem dobiti, *fig.* izpravdati, izpričkati.

Erstricken, *v. n.*, priplesti si, s pletenjem zaslužiti.

Erstrichterlich, *adj.*, pervosodenj.

Erstummen, *v. n.*, omutaveti, onemeti, omutniti; s. a. Verstummen.

Erstumpfen, *v. n.*, skerhati se, otópiti se; erstumpft, von Geisteskräften, top, opokel, zbegan.

Erstürmen, *v. a.*, z naskokam dobiti, dobivati, vzeti, jemati, *russ.* pristupom vzjat, *serb.* na juriš vzeti.

Erstürmung, die, osvojitev, vzetje z naskokam; bei der Erstürmung der Stadt, naskakovaje, jemaje mesto.

Ersuchen, *v. a.*, naprositi, zaprositi, prositi (koga, česa, koga za kaj); nagovoriti, nagovarjati.

Ersuchen, das, prošnja, prosba.

Ersuchschreiben, das, prositev, prosivno pismo.

Ertagen, *v. n.*, daniti se; s. a. Tag, Tagen.

Ertändeln, *v. a.*, priigrati.

Ertanzen, *v. a.*, priplesati si kaj, s plesam dobiti, skupiti, stakniti.

Ertappen, *v. a.*, otipati, ošlatati; festhalten, prijeti, vjeti, zgrabiti, popasti, zasačiti; auf frischer That ertappen, na samem djanji ali delu zasačiti, zalesti, zateči, *russ.* zastat; auf der Lüge, na laži stakniti; s. a. Erwischen.

Ertappen, das, **Ertappung**, die, prijetje, prijem, zasačba, zatek; beim Ertappen des Diebes, ko so prijeli, zasačili tatu.

Ertastn, *v. a.*, došlatati, dotipati.

Ertauben, *v. n.*, oglušiti, in Unterkr. auch oglineti, (ogluhniti).

Ertauschen, *v. a.*, primenjati, po menji dobiti.

Ertheilen, *v. a.*, udeliti, podeliti, podeljevati, (nicht podelovati), dodeliti, deliti, dati, dajati; Befehl ertheilen, dati povelje, veleti; Rath ertheilen, svetovati; Unterricht, podučiti, podučevati, učiti; wer Schläge ertheilt, erhält Schläge, kdor tepe, tega tepó.

Ertheilung, die, podelitev, dodelitev, dodeljevanje, dajanje.

Erthürmen, s. Aufthürmen.

Ertoben, *v. n.*, zabučati, zabesneti, začeti divjati, razsajati.

Ertödten, *v. a.*, umoriti, usmertiti; ausreiten, izkoreniniti, zatreti; das Fleisch ertödten, meso mertviti, mertvičiti, umertviti.

Ertönen, *v. n.*, zadoneti, zazvoniti, zapeti; seine Stimme ertönen lassen, oglasiti se, povzdigniti glas, zapeti; die Glocken ertönten, zvonovi so zazvonili, so zapeli; der Hein ertönt vom Gesang der Vögel, po gaji se razlega ptičje petje; *v. a.*, das Lob des Höchsten ertönen, zapeti slavo Božjo; ertönet, glasite se itd.

Ertosen, *v. a.*, zabučati, bučati, zabobneti, bobneti.

Ertraben, *v. a.*, dodirjati do —.

Ertrag, der, prinos, prihodek, dohodek, dobiček, nach *V.* zdajek; der Ertrag des Feldes, pridelek, letina, obrodek; der Ernte, nažanjek.

Ertragen, *v. a.*, prenesti, prenašati, preterpeti, terpeti, prebaviti, prebiti, prestati; Amon konnte das Angesicht des Königs nicht mehr ertragen, Amon ni mogel več v kralja pogledati; er kann die Kälte leicht ertragen, ne mara za mraz, ne boji se ga, mraz mu nič ne de; mit Geduld ertragen, poterpežljivo prenesti, prenašati.

Erträglich, *adj.* prenesljiv, znosin, preterpljiv; das wäre noch erträglich, to bi človek še prestal, to bi še bilo; er singt noch erträglich, še precej poje, poje še nekaj, ne poje prenemarno.

Erträglichkeit, die, prenesljívost, prenašljivost.

Erträgniß, das, dohodek; Nutzung, užitek, vžitek.

Ertragsam, *adj.*, ploden, roden; kar nese dobiček.

Ertragsanschlag, der, preudarek, premot dohodka.

Ertragsausweis, der, izkaz dohodkov.

Ertragsfähigkeit, die, plodnost, rodnost, koristnost.

Ertragsschätzung, die, cenitev dohodkov.

Ertragszweig, der, versta dohodkov.

Ertränken, *v. a.*, utopiti, potopiti, ntapljati.

Erträumen, *v. a.*, prisanjati, izsanjati, izmisliti si, po sanjah dobiti; erträumt, izmišljen.

Ertreten, *v. a.*, pohoditi, poteptati, poceptati, zgaziti.

Ertrillern, s. Ersingen.

Ertrinken, *v. n.*, utoniti, utopiti se; alle ertranken, vsi so se potopili, vsi so potoniti.

Ertrinken, das, utonu, utop; er war dem Ertrinken nahe, malo da ni utonil.
Ertrippeln, *v. a.*, pridrobneti do —.
Ertrödeln, *v. a.*, pri starini dobiti, dobivati, pristarinariti.
Ertrommeln, *v. a.*, pribobnati, z bobnanjem vzbuditi.
Ertrotzen, *v. a.*, prikljubovati, s kljubovanjem dobiti, nach *V.* izstrahovati.
Ertrunkene, der, utopljenec, utonjence.
Erüben, *v. a.*, po vaji zadobiti.
Erübrigen, *v. a.*, prihraniti, privarovati; wenn ich so viel Geld erübrige, če mi ostane toliko dnarjev, *serb.* ako mi preostane.
Erübrigung, die, prihranitev.
Erudition, s. **Gelehrsamkeit.**
Eruiren, s. **Ausfindig** (machen).
Erwachen, *v. n.*, zbuditi se, vzbuditi se, vzbujati se, zdramiti se; (als eine Unterbrechung des Schlafes), prebuditi se, prebujati se, predramiti se; der Tag ist erwacht, dan se je zasvetil; die Gläubiger sind erwacht, upniki so se oglasili; zum Leben erwachen, oživeti.
Erwachen, das, vzbuja, prebuja, prebujenje, zbujenje.
Erwachsen, *v. a.*, zrasti, eig. vzrasti, do verha zrasti, do verha dorasti; zu einer ungeheuern Größe erwachsen, nezmérno narasti; bis zur gehörigen Größe, dorasti, doraščati, dorašati; in Rechtskraft erwachsen, zadobiti pravno (postavno) moč; der Jemanden erwachsene Schade, škoda, ki jo kdo ima, ki se je komu naredila, storila; daraus erwächst der Uebelstand, odtod izhaja, izvira ta napaka; s. a. **Entstehen.**
Erwachsen, *adj.*, dorasel, dorastel, doraščen, dorašen, odrašen; der Erwachsene, doraščeni, dorašeni človek, doraščenec, dorašenec; die Erwachsene, doraščenka, dorašenka.
Erwägen, *v. a.*, premisliti, premišljati, premišljevati, razmisliti, razmišljevati, pretehtati, pretehtovati, preudariti, preudarjati, presoditi, in Unterkr. auch presapiti, *russ.* uvažat.
Erwägung, die, premislik, premišljanje, pretehť, pretehtovanje, preudarjanje; nach reiflicher Erwägung aller Umstände, premislivši dobro vse okoliščine, okolišine; in Erwägung ziehen, s. **Erwägen**; in Erwägung dessen, daß —, gledé, gledaje na to —; ker je —; premišljevaje, da —.
Erwählen, *v. a.*, izvoliti, izbrati, izbirati, odbrati, odbirati, (*russ.* izbirat u. vybirat).
Erwähler, der, volivec, izbiravec.
Erwählte, der, izvoljenec, izbranec; die, izvoljenka, odbranka.
Erwählung, die, izvolitev, izbor, izbiranje, odbiranje, voljenje.
Erwähnen, *v. a.*, einer oder eine Sache, spomniti, spominjati kaj, česa; v misel (v misli), v spomin vzeti, jemati kaj, omeniti, omenjati kaj, *poln.* namienić, wzmiankę czynić.
Erwähnt, *adj.*, omenjen, v misel vzet.
Erwähnung, die, omen, spomin, spominjanje; Erwähnung thun, s. **Erwähnen.**
Erwähren, sich, s. **Bewähren**, sich.
Erwallen, s. **Aufwallen.**
Erwälzen, s. **Hinaufwälzen.**
Erwandern, *v. a.*, dopotovati, dopopotvati do —, pripopotvati si.
Erwarmen, *v. n.*, zgreti se, ogreti se.
Erwärmen, *v. a.*, segreti, ogreti, segrevati, greti, stopliti, razgreti; *v. r.*, sich, segreti se, segrevati se, ogreti se, ogrevati se, ugreti se; sich ein wenig erwärmen, pogreti se.
Erwärmung, die, segretje, segrevanje.
Erwarten, *v. a.*, čakati na koga, na kaj, čakati česa, zanadjati se, nadjati se, v nadi si biti koga, česa, pričakati, dočakati, pričakovati, dočakovati, izčakovati; sie erwarten ihren Vater, očeta čakajo; er kann es nicht erwarten, ne more dočakati, sterpeti; ich erwarte nichts Gutes, ne nadjam se dobriga (u. d. *Serb.* dobrimu); Schande erwartet dich, sramota te čaka; es steht nicht zu erwarten, ni podoba, da bi —; ich habe ihn lange genug erwartet, načakal sim se ga; ich erwarte von dir, nadjam se, upam, zahtevam od tebe; einander erwarten, sčakovati se.
Erwartlich, *adj.*, pričakljiv, kar se more ali sme pričakovati.
Erwartung, die, pričakovanje, nadjanje, up, upanje; in Erwartung der Dinge, čakaje, čakajoč na —; wie er sich in seinen Erwartungen getäuscht sah, ko vidi, da ga je upanje ogoljufalo, prevarilo.
Erwartungsvoll, *adv.*, željno pričakovaje, čakaje —.
Erwaten, *v. a.*, dobresti, dogaziti, prebresti do —.
Erweckbar, *adj.*, vzbudljiv, zbudljiv, zdramljiv.
Erwecken, *v. a.*, vom Schlafe, vzbuditi od, zbuditi (*cfr. russ.* razbudit), zbujati, zdramiti, dramiti, (als eine bloße Unterbrechung des Schlafes), prebuditi, prebujati, predramiti koga; verursachen, z. B. Andacht, Mitleiden, obuditi, obujati; vom Tode, obuditi, obujati, *fig.* oživiti, oživljati; einen Propheten erwecken, vzdigniti preroka; s. a. **Aufmuntern, Erneuern**; den Durst erwecken, žejo delati, po tem človeka žeja.
Erwecker, der, budivec, zbujavec.
Erwecklich, s. **Erweckbar, Erbaulich.**
Erweckte, der, vzbujenec, oživljenec, prespavec.
Erweckung, die, vzbud, vzbuja, zbujanje, obud, obujanje.
Erweckungsmittel, das, obudilo, obujalo, oživljalo.
Erwehren, sich, *v. r.*, einer Sache, ubrauiti se čemu, braniti se česa, čemu; ich kann mich seiner nicht erwehren, ne morem se ga (se mu) odkrižati, ne morem ga otresti od sebe, ogniti se česa, čemu; ich konnte mich des Schlafes nicht erwehren, spanje me je zmoglo, zvilo, nisim se mogel zderžati.

Erweichbar, *adj.*, omehčljiv, omečljiv, zmehčljiv, kar se da omečiti.
Erweichen, *v. n.*, omehčati se, *serb.* odmekniti; *v. a.*, omečiti, mečiti, umehčati, razmehčati, zmehčati, mehčati; im Wasser, razmočiti, razmakati; erweichend, mečiven, mehčaven; erweichendes Mittel, mečivno zdravilo, mečilo, mehčalo; Jemanden erweichen, omečiti, ganiti; s. a. **Rühren.**
Erweichlich, s. **Erweichbar**, mehkiga serca.
Erweichung, die, omečitva, mečitev, omehčava, mehčanje; s. a. **Rührung.**
Erweichungsmittel, das, mečilo.
Erweinen, *v. n.*, zajokati; *v. a.*, prijokati, z jokanjem dobiti.
Erweis, der, dokaz, izpričba; s. a. **Beweis.**
Erweisen, *v. a.*, durch die That deutlich machen, izkazati, skazati, skazovati; Gutes erweisen, storiti, delati dobro, skazati dobroto; die Wahrheit oder Falschheit einer Sache deutlich machen, dokazati, dokazovati, izpričati, izpričevati, s. a. **Beweisen**; Ehre erweisen, počastiti, častiti koga, čast skazati komu; sich erweisen, *v. r.*, pokazati, pokazovati se; das wird sich später erweisen, to se pokaže, se bo vidilo poznej; sich dankbar erweisen, hvaležen biti; sich gütig erweisen, dobrotljiviga se skazati, pokazati komu, *serb.* udobriti se komu.
Erweislich, *adj.*, dokazljiv, izpričljiv; der erweislich verursachte Schade, škoda, ki se da izkazati, da je bila komu storjena; erweislich machen, s. **Erweisen.**
Erweisung, die, dokazovanje; s. a. **Beweis.**
Erweitern, *v. a.*, razprostraniti, prostraniti, razprostreti, razprostirati, prostirati, razširiti, razširjati, širiti, (auch šrojiti, šrajati, z. B. žago šrajati *Pot.*); auseinanderrücken, razmakniti, razmikati; ausdehnen, raztegniti, raztegati, raztezati; weiter machen etwas zähes, weiches, nach *V.* razohlatiti, razohlatovati; einen Schuh mit Gewalt, razgnati, razriniti, razganjati čevelj; einen Rock, razpustiti, razpuščati, razpušati sukonjo; einen Tractat, Satz, razširiti, nach *V.* razdaljati; eine Frist, s. **Erstrecken**; sich erweitern, *v. r.*, razširiti, širiti se, odpreti odpirati se, raztegniti, raztegovati se; *fig.* množiti se, rasti.
Erweiterer, der, razširjavec.
Erweiterung, die, razširjanje, razšir, razprostiranje, razmik, raztegovanje.
Erwerb, der, **Erwerben**, das, zaslužba, pridobivanje; das Erworbene, pridobitek, pridobiček, pridobek, prislužek, zaslužek; der mühsame Erwerb, nach *V.* pritrudek, *serb.* zamuka; er ist noch fähig zum Erwerb, more si še kruh služiti; von seinem Erwerbe leben, sam se živiti, hraniti; Gewinn, dobiček; Gewerbe, obertnija†; der reine Erwerb, čisti dohodek.
Erwerben, *v. a.*, pridobiti, pridobivati, zadobiti, dobiti, dobivati, zaslužiti, prislužiti, služiti, pridelati, nach *Zal.* auch priobrestiti, (auch *russ.*); in Unterkr. steči, dobaviti, pribaviti; mühsam erwerben, pritruditi si kaj; sich sehr viele Erfahrungen erwerben, veliko skusiti, skušati; sein Brot erwerben, kruha služiti si; er hat sich seine Liebe erworben, prikupil se mu je; durch Tanzen, Geigen, Pfeifen uff. erwerben, priplesati, prigosti, pripiskati itd.; als Landwirth, Fuhrmann, Schenkwirth, Tuchhändler uff. erwerben, prikmetovati, privozariti, prikerčmariti, prisuknariti uff., mittelst analoger aus den Hauptwörtern des betreffenden Erwerbszweiges gebildeten Zeitwörter und der Vorsetzsylbe pri-; durch Betteln erwerben, prirevati, priberačiti; durchs Heirathen erwerben, vom Manne, priženiti; unrecht erworbenes Gut, krivično blago.
Erwerber, der, pridobivec, prislužnik.
Erwerbsfähig, *adj.*, prislužin, zmožin kaj pridobiti, kdor si kaj pridobiti, prislužiti more.
Erwerbsfähigkeit, die, zmožnest za službe, prislužnost.
Erwerbsfleiß, der, obertnost.
Erwerbslos, *adj.*, brez pridobitve, brez zaslužka.
Erwerbniß, das, s. **Erwerb.**
Erwerbsam, *adj.*, prislužljiv, delaven, marljiv, zaslužčen, oborten.
Erwerbsamkeit, die, prislužljivost, delavnost, zaslužčnost, obertnost.
Erwerbsschule, die, obertnijska učivnica.
Erwerbsgeschäft, das, pridobitno delo, opravilo.
Erwerbskunde, die, nauk, kako si kaj zaslužiti.
Erwerbsmittel, das, pridobilo, pripomoček, kaj pridobiti, zaslužiti.
Erwerbsquelle, die, wörtl. izvir pridobitve, zaslužka; die Erwerbsquelle angeben, povedati, s čim se kdo živi, odkod, iz česa si kdo kruh služi, od kod se hrani.
Erwerbssinn, s. **Erwerbsamkeit.**
Erwerbsstand, der, pridobitni stan, prislužniki, pridelovavci.
Erwerbssteuer, die, pridobnina.
Erwerbssteuerclasse, die, razred pridobnine.
Erwerbssteuernachsicht, die, spregled, odpust pridobnine.
Erwerbstitel, der, pridobitno ime.
Erwerbszeugniß, das, pridobitno spričevalo.
Erwerbszweig, der, wörtl. versta, razpol pridobitve, zaslužka; s čem, iz česa se živiti, hraniti; s. oben **Erwerbsquelle.**
Erwerbung, die, pridobitev, pridobivanje, zaslužek, zaslužba; s. a. **Erwerb.**
Erwerbungsart, die, pridobivanje, pridobitni način†, način pridobitve.
Erwerfen, *v. a.*, dovreči, dolučati, vreči, metati do česa; mit einem Stein erwerfen, ubiti s kamnam.
Erwetten, *v. a.*, po stavi, v stavi dobiti, dobivati.

Erwiedern, *v. a.*, vergelten, poverniti, verniti, vračati, vračevati; einen Gruß erwiedern, nach dem *Serb.* odzdraviti; Eines Liebe erwiedern, ljubezen z ljubeznijo poverniti, plačati, ljubijočiga ljubiti; wiederholen, ponoviti. ponavljati; antworten, auch als *v. n.*, odgovoriti, odgovarjati; odverniti, odreči, reči na kaj, nasproti reči, nach *V.* a. verniti besedo; schriftlich, odpisati, odpisovati; singend erwiedern, odpeti, odpevati.

Erwiederung, die, vračba, vernitev, povračba, odgovor; schriftliche, odpis; seine Erwiederung lautet. on odreče to-le.

Erwiederungsschrift, s. Duplik.

Erwilden, *v. n.*, zdivjati, obdivjati.

Erwinden, sich, *v. r.*, sich unterstehen, s. Unterwinden; *v. n.*, mangeln, manjkati; es an nichts erwinden lassen, vse, kar je potreba, storiti in nič ne opustiti; *v. a.*, erwerben, zmoči, pritruditi; s. a. Erschwingen.

Erwinken, *v. a.*, mit den Augen erwinken, pomigniti, pomigati, pomigovati komu, da se ustavi, ali da pride; mit der Hand, mahati na koga in s tem ga priklicati.

Erwinseln, *v. a.*, pricviliti, izcviliti kaj, s cviljenjem doseči.

Erwirbeln, s. Aufwirbeln.

Erwirken, *v. a.*, izdelati, izdelovati (kaj), zadobiti, izviti; durch Bitten, izprositi kaj; durch Gewalt, prisiliti, posiliti; s. a. Durchsetzen.

Erwirthschaften, *v. a.*, prigospodariti (si kaj); s. a. Ersparen.

Erwischen, *v. a.*, uhvatiti, uhvatati, dobiti, dobivati, uloviti, vloviti, loviti, vjeti; der hat es erwischt, naletel je, dobil jo je, skupil si jo je.

Erwittern, *v. a.*, zaduhati, zavohati, dovohati, zaslediti, doslediti.

Erwuchern, *v. a.*, prioderuhati, priskopariti, po odertii zadobiti, privohrati*, *serb.* nalihvariti; s. a. Ergeizen.

Erwünschen, *v. a.*, durch Wünschen bekommen, izvoščiti, izvošiti, priželeti, zaželeno doseči; einem alles Gute erwünschen, želeti komu vse, kar je dobriga, poželeti, želeti; s. a. Wünschen.

Erwünscht, *adj.*, zaželen, želen, prijeten, všeč; es geht erwünscht, godi se po želji, po volji, po sreči udgl.; mir ist es erwünscht, drago mi je, dobro, lepo se mi zdi; eine erwünschte Gelegenheit, prav lepa prilika, priložnost.

Erwürfeln, *v. a.*, privadljati, prikobljati, prikostkati, dobiti na kostke.

Erwürgen, *v. a.*, erdrosseln, zadaviti, zadavljati, daviti, zadušiti, dušiti; Alles nach einander erwürgen, vse podaviti, podušiti; durch Zuschnüren, zadergniti, zadergovati, zagerčiti, zagerčevati; durch die Abschneidung der Kehle tödten, zaklati; durch Stechen, zabosti, zabadati; gewaltsam tödten, umoriti, ubiti; ein Wild erwürgen. *waidm.* goniti in poditi, da cerkne.

Erwürger, der, davivec, zadušivec, zadavljavec, klavec.

Erwürgung, die, zadava, zadavljanje, dušenje, zadušenje, klanje, zaklanje.

Erwüthen, *v. n.*, zdivjati, zbesniti.

Erz, das, eine Metall bei sich führende Erdart, Steinart, ruda, *poln.* kreszec; Erze bauen, auf Erze bauen, rudo delati, kopati; Golderz, zlatica; Silbererz, srebernica usf.; Glockenspeise, Mischung von Kupfer und Zinn, bron, med, medenina, zvonovina.

Erz=, in Zstzg., rudni.

Erz, nur in Zusammensetzungen, bezeichnend das Vornehmste in seiner Art, im guten und nachtheiligen Verstande, višji, veliki, glavni, pervi, največji, narvečji, nad —; ves, z. B. erzböse, ves hudoben (kolikor ga je), poln hudobije.

Erzader, die, rudna žila.

Erzagen, s. Verzagen.

Erzählbar, *adj.*, povedljiv; das ist nicht erzählbar, to se ne more, ne da povedati.

Erzählbarkeit, die, povedljivost.

Erzählen, *v. a.*, povedati, (nach *M.* povedovati), pripovedovati, praviti; umständlich erzählen, pripovedovati (po dolgem, vse kakor je bilo, po versti); genau erzählen, dopovedati, dopovedovati.

Erzähler, der, pripovednik, pripovedovavec.

Erzählung, die, die Handlung, pripovedovanje; das Erzählte, pripovedka, pripovest, povest, pravlica, pravljenica, *serb.* a. priča.

Erzählungsweise, *adv.*, povedama, pripovestno, v povestih.

Erzähmen, s. Zähmen.

Erzamt, das, naj višji ured.

Erzanken, *v. a.*, izpuliti, prikregati, prigerditi, po kregu in prepiru, z gerdo dobiti.

Erzarbeit, die, medenina.

Erzart, die, ruda, rudovina, (eig. versta ali sorta rude); jede Erzart, vsaka ruda.

Erzartig, *adj.*, rudast.

Erzaubern, *v. a.*, pričarati, pricoprati*.

Erzaufbereitung, die, pripravljanje, priravnovanje rude.

Erzauge, das, rudno očesec†.

Erzbetrüger, der, goljuf vsih goljufov, nar večji goljuf.

Erzbild, das, medena podoba.

Erzbischof, der, véliki škof, nadškof, višji škof, *poln.* arcybiskup.

Erzbischöflich, *adj.*, vikšiškofijsk, vikšiškofovsk, nadškofji.

Erzbisthum, das, vikši škofija, vélika škofija, nadškofija, nadškofijstvo.

Erzböse, *adj.*, ves hudoben.

Erzbösewicht, der, nar veči hudobnež, prehudobnik, ves hudobnik, sama hodobija.

Erzbruch, s. Erzgrube.

Erzdieb, der, rudokradež; naj večji tat; tat, da mu ni enaciga.

Erzdumm, *adj.*, preneumen, ves neumen, neumen, bedast, trapast kakor vol.

Erzdummkopf, der, pravi tepec, bedak, trap trapasti.

Erzechen, *v. a.*, sich Muth erzechen, z vinam se pojunačiti.

Erzeigen, *v. a. u. r.*, s. Erweisen, Bezeigen.

Erzen, *adj.*, rudnat, ruden; gemischt mit Kupfer und Zinn, bronast, meden, bakren; s. a. Ehern.

Erzen, *v. a.*, z bronam obdati; Er sagen zu Jemand, (ein nur im Deutschen vorkommender Gebrauch), etwa onkati od. od sebe tikati analog dem „od sebe vikati", (t. j. onikati, Sie sagen, welches Letztere im Volke ist).

Erzengel, der, veliki angel, verhangel, višji angel, arhangel.

Erzengelwurz, die, angelika.

Erzeugen, *v. a.*, (*generare*), zeugen, zarodíti, roditi; erzeugte, aber noch nicht geborene Kinder, zarojeni (spočeti), pa še ne rojeni otroci; durch Mühe und Fleiß, pridelati, pridelovati, izdelati, obročiti, (n. p. ta fabrika veliko blaga obroči), *russ.* proizvodit; die Erde, der Boden erzeugt, dati, dajati, obroditi, roditi; Bier erzeugen, pivo kuhati; unrichtige Begriffe erzeugen, neprave zapopadke delati, dajati; dies erzeugt Krankheiten, iz tega vstajajo, se plodijo, zarejajo marsiktere bolezni; selbst erzeugte Wolle, domača volna, doma pridelana; Obst erzeugen, sadje saditi, s sadjem se pečati.

Erzeugend, *adj.*, roden, rodiven, plodiven.

Erzeuger, der, rodnik, rodivec; von Kunstproducten, delavec, izdelovavec; von Naturproducten, pridelovavec; der Erzeuger oder Verfertiger einer Waare wird im Sloven. oft durch die dem Nennworte der betreffenden Waare angehängte Endsylbe -ar ausgedrückt, z. B. Oelerzeuger, oljar, udgl.

Erzeugerin, die, rodivka, rodnica, izdelovavka, pridelovavka.

Erzeugniß, das, Naturproduct, pridelek. obrodek, plod, sad; Kunstproduct, izdelek. narejek, napravek.

Erzeugte, der, rojenec, zarojenec; die Erzeugten, zarod, rod.

Erzeugung, die, pridelovanje, izdelovanje; oft durch die Endsylbe -arija, z. B. Oelerzeugung, oljarija.

Erzeugungskosten, *pl.*, stroški pridelovanja, izdelovanja.

Erzeugungspreis, der, izdelna cena.

Erzeugungsstätte, die, izdelovavnica, pridelovavnica.

Erzfarbig, *adj.*, rudne, bakrene barve, rudast.

Erzfaß, das, rudni sodec.

Erzfaul, *adj.*, prelen, ves len, sama lenoba, len. kar va-nj more, len da smerdi; gnjil, kakor klada, kakor megla brez vetra.

Erzfaulenzer, der, lenuh vsih lenuhov.

Erzfeind, der, poglavni sovražnik.

Erzfuhrmann, der, rudovoz.

Erzgang, s. Erzader.

Erzgauner, der, pravi slepár, goljuf, goluf.

Erzgießer, der, medolivec†.

Erzgräber, s. Bergmann.

Erzgrob, *adj.*, silo debel. jako zarobljen, ves neobdelan, neobtesan, hribovsk.

Erzgrobian, der, zarobljenec. neotesan, debel človek.

Erzgrube, die, rudnik, rudna jama.

Erzhaftig, *adj.*, rudast, rudi podoben; s. a. Erzhaltend.

Erzhalde, die, kup, grič rude.

Erzhaltend, Erzhaltig, *adj.*, rudnat, rudovit, ruden, kar ima rude v sebi. *poln.* rudawy.

Erzhaltigkeit, die, rudnost.

Erzhaus, das, Oesterreich, vladajoča hiša; in der Schmelzhütte, rudnica.

Erzherzog, der, nadvojvoda, višji vojvoda.

Erzherzogin, die, nadvojvodinja.

Erzherzoglich, *adj.*, nadvojvodov, nadvojvodsk.

Erzherzogthum, das, nadvojvodstvo.

Erzheuchler, der, pravi, prekanjeni hinavec, naj večji hinavec.

Erzhirt, der, višji pastir.

Erzhöhle, die, rudni, rudarski voz.

Erzhütte, s. Schmelzhütte.

Erziehen, *v. a.*, groß ziehen, Kinder, zrediti, (eig. vzrediti). zrejati, odrejati, rediti, odgojiti, zgojiti. gojiti, auch kojiti; den Nachwuchs erziehen, spodrediti. spodrejati; den Wagen, voz potegniti. potezati. potegovati; s. a. Bilden.

Erzieher, der, rednik, rejnik, zrednik, vzrejavec, odrejavec, odgojnik, gojivec.

Erzieheramt, das, redništvo, odrejništvo, gojništvo.

Erzieherin, die, rednica, rejnica, zrednica, zrejavka, gojivka, odgojnica.

Erziehung, die, reja, odreja. odgoj; von guter Erziehung, dobro zrejen. odrejen, odgojen.

Erziehungs=, in Zstzgn., rejni, rejivni, odgojni, — za zrejanje. odrejni.

Erziehungsanstalt, s. Erziehungshaus.

Erziehungsart, die, odreja. odgoj. način vzrejanja.

Erziehungsfach, Erziehungsgeschäft, das, odrejanje. reja, vzrejanje, gojenje. odgojstvo.

Erziehungsfähigkeit, die, odgojivnost, vzrejljivost.

Erziehungsfehler, der, pogrešek, napaka v zrejanji otrok; — iz slabe odreje.

Erziehungshaus, das, rejenišče, rejeniše, odrejevavnica, vzrejališče, zrejališe.

Erziehungsinstitut, s. Erziehungshaus.

Erziehungskunde, die, rejna, odrejna, odgojna ročnost, znanost, znajdenost v zrejanji, vzrejanji, rejoznanstvo.

Erziehungskundig, *adj.*, znajden, uren v odrejanji, zrejanji, vzrejanji.

Erziehungslehre, die, nauk od zrejanja ali gojenja, rejilni, odgojni nauk, rejilna veda.

Erziehungslehrer, der, učenik rejstva, odgojstva, odrejnik.
Erziehungslos, *adj.*, nezrejen, neodgojen, brez odreje, brez vsaciga odgojila, divji.
Erziehungsmittel, das, rejilo, odgojilo, odrejni, odgojivni pripomoček.
Erziehungsrath, der, odgojni svetovavec.
Erziehungsregel, die, odgojno pravilo, pravilo za odrejo.
Erziehungsschrift, die, odgojne, podučne bukve.
Erziehungsschule, s. Erziehungshaus.
Erziehungswesen, das, odrejstvo, odgojstvo; reči, ki se tičojo vzrejanja otrok.
Erziehungswissenschaft, die, odgojno znanstvo.
Erzielen, *v. a.*, Kinder erzielen, s. Erzeugen; Getreide erzielen, s. Bauen; einen Vogel (im Fluge), zadeti, *serb.* pogoditi ptiča; das hat er damit erzielen wollen, to je hotel s tem doseči; s. a. Zielen, Beabsichtigen.
Erzischen, *v. n.*, zasičati, zapsikati, zažvižgati.
Erzittern, *v. n.*, strepetati, trepetati, pretrepetati, stresti se, stresati se, zderhteti, dregetati, *russ.* sodrogatsja.
Erzkammer, die, rudna klet.
Erzkämmerer, der, veliki kamernik.
Erzkanzler, der, veliki kancelir.
Erzkasten, der, rudnica.
Erzkauf, der, kupovanje rude.
Erzketzer, der, hudi krivoverec.
Erzklauber, der, rudobir.
Erzknauser, **Erzknicker**, der, gerdi stiskavec, skopec (nach *M.*).
Erzkorb, der, rudni koš.
Erzkunde, die, rudoznanstvo†.
Erzkundige, der, rudoznanec.
Erzliederlich, *adj.*, prav zanikern.
Erzlügner, der, veliki lažnik, ki laže, kakor bi orehe tolkel.
Erzlustig, *adj.*, prevesel.
Erzmacher, der, poglavitna rudna žila.
Erzmarschall, der, veliki maršal.
Erzmittel, der, rudni prideržek, prihranek, osredje.
Erzmühle, die, rudna stopa ali phavnica.
Erznarr, der, norec, vseh norcov norec, norcov poglavar.
Erzpinsel, s. Erzdummkopf.
Erzpriester, der, veliki duhoven, *russ.* protopop.
Erzprobe, die, ogled, preskus rude.
Erzsau, die, velika svinja.
Erzsäufer, der, hudi pijanec, pijančina, nach *M.* pijanuh.
Erzschatzmeister, der, (nach dem *Serb.*) veliki blagajnik.
Erzschaum, der, žlindra, rudne pene.
Erzscheider, der, odbirač, trebec (rude).
Erzschelm, der, ves zvijačnik, hudobnež, prekanjen, prepekan človek.
Erzschicht, außerordentliche Schicht, s. Schicht.
Erzschlag, der, okujine *pl.*
Erzschlacken, *pl.*, žlindra.
Erzschmeichler, der, pravi, zviti prilizovavec.
Erzschürfer, der, rudosledivec.
Erzschurke, der, pravi zanikernež.
Erzschwer, *adj.*, težak kakor zemlja.
Erzspieler, der, veliki igravec.
Erzstaub, der, rudni prah.
Erzstift, s. Erzbisthum.
Erzstück, das, Erzstufe, die, gruča, kos rude, nach *V.* cjok rude.
Erztiefe, die, rudna globokost.
Erztrog, der, rudno korito.
Erztruchseß, der, nadstolnik, veliki stolnik.
Erztugend, die, poglavitna, glavna čednost ali krepost.
Erzumpanzert, **Erzumschienet**, *adj.*, z rudo, z bronam obdan, okovan, z bronastim oklopam.
Erzumschimmert, *adj.*, rude bleskajoč.
Erzürnen, *v. a.*, razjeziti, zjeziti, ujeziti, jeziti, razserditi, serditi, raztogotiti, razkačiti, razdražiti, uhuditi, razhuditi, nach andern slav. Munda. auch razjaditi, razgnjevati, razljutiti; *v. n.*, razjeziti se, zjeziti se, razserditi se, serditi se, jeziti se, *russ.* gnévatsja, *altsl.* v'z'jariti se.
Erzürnt, *adj.*, razjezen, jezen, serdit, togoten, jar.
Erzvater, der, preded, očak, patrijarh.
Erzvogel, der, zviti tič.
Erzwacken, *v. a.*, uščeniti, ušeniti, s ščipanjem, šipanjem doseči, priščipati, prišipati.
Erzwage, die, rudna tehtnica.
Erzwand, die, rudna stena, rudnata stena.
Erzwecken, *v. a.*, s. Beabsichtigen; doseči, dosegati.
Erzwerk, das, rudnina, rudni izdelki.
Erzwingen, *v. a.*, prisiliti, izsiliti, dosiliti, posiliti koga zastran česa; primorati koga, da kaj stori ali da; iztlačiti; Frieden erzwingen, naviti, nasukati, primorati, prinuditi koga k miru; erzwungen, prisiljen, primoran; einen Sinn erzwingen, po sili izpoljati, izkleščiti, izklešiti.
Erzwucherer, der, hudi odertnik.
Erzwürde, s. Erzamt.
Es, *pron.*, dieses Fürwort wird im Slovenischen allermeist nicht übersetzt, z. B. das ist es eben, was —, ravno to je, kar —; es donnert, germi; es ist frisch, hladno je; glaube es nur, le verjemi; es ist nicht alles Gold, was glänzt, ni vse zlato, kar se sveti; es sei auch, was wolle, naj bo, kar bo; da wirst du sehen, was es doch Schönes sei, wenn —, vidil boš, kako lepo je, ako —; er meint es gut, dobro misli, meni; das Haus ist schön, aber es ist auch theuer, hiša je lepa, pa tudi draga; ich bin ein Mensch, du bist es auch, jez sim človek, ti tudi; ich sage dir's ja doch, sej ti pravim, povem ti; es wird geklopft, nekdo terka; er macht es recht, prav dela; es war einmal ein Mann, bil je mož; es sind Kinder, otroci so; übersetzt wird es mit ta (ti, te), ta, to, on, ona, ono, wenn es anstatt eines andern anzeigenden oder anzeigend-beziehenden Fürwortes steht, z. B. es ist seine erste Handlung, ta je njegovo pervo djanje; hast du ein Messer? ich habe es, imaš nož? imam ga; wer ist das? es ist mein Mann, kdo je ta? to od. ta je mož oder bloß moj mož je.

Es, das, (*mus.*), es.
Escadre, s. Geschwader.
Escadron, s. Schwadron.
Escadronschef, s. Rittmeister.
Escarpe, s. Böschung.
Escarpiren, s. Böschen.
Eschbaum, s. Esche.
Eschblau, das, jesenova barva, (višnjeva barva).
Esche, die, ein Fisch, s. Aesche; ein Baum, (Fraxinus), jesen, jasen (*russ.*); s. a. Flur.
Eschen, *adj.*, und in Zstzgn. jesenov.
Eschenblatt, das, jesenov list.
Eschenflechte, die, jesenov lišaj.
Eschenholz, das, jesenovina, jesenov les, jesenovec.
Eschenrinde, die, jesenovo lubje.
Eschenwald, der, jesenje, jesenovina, jesenovnik, jesenovec, jesenov gojzd, *russ.* jasennik.
Escheritz, **Eschrose**, s. Sperberbaum.
Escomtiren, **Escomptiren**, *v. a.*, skontirati, kupovati ali prodajati z odbitkam.
Escompte, **Eskonto**, das, odbitek, skonto.
Escorte, s. Bedeckung, Geleit.
Escortiren, s. Geleiten.
Esel, der, osel; Gestell, kobila; ein rechter Esel, s. Eselskopf; einen Esel bohren, za norca imeti, imeti koga na konji; ein Esel schimpft den andern Langohr, sova senici glavana pravi; wie ein Esel schreien, rigati, gigati.
Eselchen, das, oslič, osliček, osle.
Eselei, die, oslovstvo, traparija, neumnost.
Eselein, s. Eselchen.
Eselfalb, *adj.*, siv kakor osel.
Eselhaft, *adj.*, oslovsk, oslast, neumen; *adv.*, po oslovsko, po neumnem.
Eselhaftigkeit, die, oslovska neumnost.
Eselin, die, oslica.
Eseln, *v. n.*, oslariti, z motovilam streljati, delati, vleči, kakor osel; *v. a.*, jemanden eseln, z oslam koga pitati.
Esels-, in Zstzgn., oslov, oslovski.
Eselsarbeit, die, delo oslovsko, pretežko.
Eselsbrücke, die, oslovski most, pripomoček lenimu.
Eselsdistel, die, konjska potovica.
Eselsfleisch, das, oslovina.
Eselsgeschrei, das, riganje, rig.
Eselsgurke, die, divja buča.
Eselshaut, die, oslovska koža.
Eselskopf, der, oslovska glava; des seines (bestimmten) Esels, oslova glava; *fig.* krava, tele, neumnež, tepec.
Eselskuh, die, tapir.
Eselsmilch, die, oslično mleko; Eselsmilchkraut, tevloh, teloh, talah.
Eselsohr, das, oslovo, oslovsko uho; die Eselsohren kann er nicht verstecken, gucken ihm hervor, osel iz njega gleda, ne more svoje neumnosti skriti; in Büchern, zavihljej, zagibka.
Eselsstall, der, oslarnica, oslovski hlev.
Eshammer, der, esovec†.
Esoterisch, s. Geheim.
Eseltreiber, der, oslar.
Espartette, die, (Hedysarum onobrychis), turška detelja, nach dem *Russ.* sladka detelja.
Espe, die, (Populus tremula), trepetlika, migljač; s. a. Aespe, Pappel.
Espen-, in Zstzg., trepetlikov.
Espenholz, das, trepetlikovina.
Espenlaub, das, topolovo, trepetlikovo listje.
Espenwald, der, trepetliče.
Esplanade, die, ravan pred hišo.
Esprit, s. Geist, Verstand.
Eß, das, s. Aß.
Eßbar, *adj.*, jedin, (jedna, jedno), za jed, vžitin, užiten, jedljiv, weniger richtig und ohne Vorgang in andern slavischen Mundarten, za jesti; es ist eßbar, jé se že, jesti se more; eßbare Sachen, s. Eßwaare.
Eßbarkeit, die, jednost.
Eßbesteck, das, nož in vilice, *serb.* jedala *pl.*
Esse, die, kovaško ognjišče, ognjiše, peč, pečnica, nach *Gutsm.* žgavnica, *serb.* viganj.
Essen, *v. a.*, jesti; er hat das Brot gegessen, snedel, pojedel je kruh; mit jemand bei jemand essen, s kom zajeti, zajemati; essendes Pfand, živa rubežen, ješčna, ješna zastava; zu Mittage, južinati, auch obedovati, und in Städten auch kositi, (gospoda kosi); zu Abende, večérjati; s. a. Abessen; kernweise, Körner, Hafer, Kirschen udgl., überhaupt in kleinen abgesonderten Stücken essen, pozobati, zobati; er ißt wacker, mlin mu dobro melje; er ißt sein Brot, on ga kruši, redi, hrani, živi. (Sprichw. tistiga pesem pojem, čigar kruh jem); sich satt essen, najesti se, naživiti se; sich rund essen, najesti in napokati se; wer essen will, muß auch arbeiten, kdor ne dela, je brez jela; mit großen Herren ist nicht gut Kirschen essen, z velikimi gospodi ni dobro češenj zobati.
Essen, das, jed, jedilo, jelo; das Essen verbieten, jesti prepovedati; ich gehe zum Essen, grem jést; Essen, d. i. Malzeit, kosilo, obed, obedovanje, obrok; Mittagessen, južina, obed; in Städten auch kosilo; Abendessen, večérja; nach dem Abendmal, povečerek; ein Gericht, jed, jedilo, jestvina, jedenje, hrana, *russ.* pišča, kušanje.
Essenkehrer, s. Schornsteinfeger.
Essenklinge, die, Eßspieß, nach *V.* popravljač.
Essenszeit, s. Eßzeit.
Essentiel, s. Wesentlich.

Essenz, die, jedro, cvet, esencija*; s. a. Wesen.
Esser, der, jedec, jedež, ješec; ein schwacher Esser, slab jedec, malo jé; ein starker, pojedež, jedun, pojeduh, žrelec, netek, pogoltnik, požeruh; viele Esser zu Hause haben, dokaj jedežev imeti; s. a. Kostgänger.
Esserin, die, jedica.
Eßgabel, die, vilice.
Eßgelage, das, pojedina, gosti, gostje.
Eßgeschirr, das, mizno posodje.
Eßgier, die, požrešnost, nenasitna ješčnost, ješnost.
Eßgierig, *adj.*, požrešen, gladoven, lakoten.
Essig, der, jesih*, vrisk, kis†, nach *M.* grižnik, *böhm.* u. *poln.* ocet*, *russ.* uksus, *serb.* kvasina, sirće; zu Essig werden, skisati se (kakor jesih), ujesti se, zgristi se; Essig brauen, jesih kuhati, delati; starker Essig, hud kis.
Essig=, in Zstgn., kisni, kisov, jesihov, jesihasti.
Essigälchen, das, kisna jeguljica.
Essigartig, *adj.*, jesihast, kisast.
Essigbaum, der, Färbebaum, (Rhus coriaria), roj, rojevina; s. a. Sumach.
Essigbraten, der, kisla pečenka.
Essigbrauer, der, jesihar, kisar, kisovar†.
Essigbrauerei, die, kisarija, jesiharija*.
Essigbrühe, die, kisla omaka.
Essigfabrik, die, kisarnica, jesiharnica.
Essigfaß, das, sod za jesih.
Essiggährung, die, kisanje.
Essiggeist, der, jesihov cvet.
Essiggurke, die, kisla murka, kumara.
Essighandel, der, jesiharija, kupčija z jesihom ali kisam.
Essighändler, der, jesihar, kisar.
Essighonig, **Essigmeth**, der, kisla medica.
Essigmutter, die, nach *V.* klobuk, maternica, *poln.* zakwas.
Essigsauer, *adj.*, kisel kakor jesih, nach *M.* auch sviščel.
Essigsäure, die, jesihokislina†, jesihovina†, nach *V.* jesišnost.
Essigtunke, die, kisla omaka.
Essigzucker, der, kisli sladkor.
Eßkorb, der, jérbas za jed, (v kterem se jed nosi).
Eßlöffel, der, žlica.
Eßlust, die, ješčnost, ješnost, slaj, sla; s. Appetit; Eßlust habe ich noch, allein —, jem še jem, pa —.
Eßlustig, *adj.*, ješč, ješ, lačen.
Eßsaal, der, obednica; s. Speisesaal.
Eßstube, s. Speisesaal.
Eßtafel, die, miza, omizje; s. Speisetisch.
Eßwaare, die, **Eßwerk**, das, jestvina, živež, jedne reči, jestivo.
Eßzeit, die, zur Eßzeit, ob jedi, pri jedi, ko je čas jesti, obrok.
Eßzimmer, das, obedovavnica.
Estafette, s. Staffete.
Estimiren, s. Achten, Schätzen.

Estrato, das, estrato, nach *Šulek* (*serb.*) jednovlak.
Estrich, das, tlak, tla (iz apna, kamna); Zimmerdecke, strop.
Etabliren, s. Gründen, Niederlassen, sich; (von Kaufleuten, kupčijo začeti, odpreti).
Etablissement, s. Niederlassung, Anstalt.
Etage, s. Stockwerk.
Etape, die, počitek; s. Raste, Rastort, *russ.* město skladki, otdyha, (oddih).
Etat, der, s. Staat, Stand, Ausweis, Ueberschlag.
Etatsmäßig, *adj.*, po preudarku.
Etendiren, **Extendiren**, s. Ausdehnen, Erweitern.
Ethik, s. Sittenlehre.
Ethiker, s. Sittenlehrer.
Ethisch, s. Moralisch.
Ethnographie, die, narodopis†, narodopisje, etnografija, popisovanje narodov.
Ethnographisch, *adj.*, narodopisen.
Etiquette, die, etiketa, dvorska šega, *russ.* obrjad; ceremonial; napisni, naznanivni listek.
Etliche, *pron.* u. *adj.*, nekteri, eni (*aliqui*), nekoliko, nekaj, (*aliquot*), marsikteri; etliche und zwanzig, nekaj čez dvajset; etliche Mal, nekolikokrat; vor etlichen Jahren, pred nekoliko leti, pred nekaj leti, s. a. Einige; etliches fiel an den Weg, nektero, nekaj, kje kako je padlo na pot.
Etourderie, s. Dummdreistigkeit.
Etter, der, meja.
Etui, s. Besteck.
Etwa, **Etwan**, *adv.*, etwa hingehen, (veraltet), nekam iti; zu etwa dienen, (zu etwas, auch veraltet); als Nebenwort der Zeit, er kommt etwa hieher, věasih pride k nam, kterikrat, kje kakikrat, *serb.* kadkad; vielleicht, morebiti, morda od. morde, znabiti, lahko da, nach *M.* auch lahkiò, lahkej; hast du nicht etwa was verloren, pa ne da bi bil kaj zgubil; kennst du ihn etwa nicht, mar ga ne poznaš; ist er etwa schon gestorben, ali je mar že umerl, ali je ne mara že umerl; ungefähr, es waren etwa zehn Personen, kakih deset jih je bilo, deset na priliko, deset okoli jih je bilo; etwa eine halbe Stunde, okoli pol ure; ist es etwa wahr, je li res.
Etwaig, **Etwanig**, *adj.*, der etwaige Ueberschuß, ko bi morda kaj ostalo, prebilo; etwaige Entschädigungsansprüche, ko bi kdo kako odškodbo hotel imeti, (nach *V.* znabiten).
Etwas, *pron.* u. *adv.*, als *pron.* und ohne Beisatz, nekaj; ich will dir etwas sagen, povem ti nekaj; das ist wohl etwas, aber nicht hinreichend, to je pač nekaj, pa še ni zadosti; gib mir nur etwas, daj mi le nekoliko, le trohico; durch Beisätze näher bestimmt, meist, kaj; erzähle mir etwas Neues, povej mi kaj noviga; gib mir etwas Gutes, daj mi kaj dobriga; beide Bedeutungen werden in Sätzen, in welchen ein verneinendes

Wort vorkommt, mit nič übersetzt, oder bleiben unübersetzt, z. B. gib Niemanden etwas davon, (od) tega nikomur nič ne dajaj, sage Niemanden etwas davon, tega nikomur ne pravi; ich werde etwas thun, daß sich Alles entsetzen soll, naredil bom eno, da se vsakdo zavzame; besser etwas als gar nichts, bolji je nekaj kot nič, bolje bobova slama kot prazne jasli; das will schon etwas sagen, to že nekaj pomeni, t. j. to mnogo velja, pomeni; als *adv.*, er ist etwas taub, je malo gluh; es geht ihm etwas besser, nekoliko boljši, lepši mu je, se vede; das etwas als *adv.* wird auch durch die dem Beiworte angefügte Endung -ast, -kljat ausgedrückt, z. B. etwas steif, sternkast.
Etwelcher, s. Etliche.
Etwelchermaßen, s. Einigermaßen.
Etymolog, der, etimolog, izpeljevavec (besed).
Etymologie, die, etimologija, izpeljevanje besed.
Etymologisch, *adj.*, etimologijski, besedoslovenſ, besedoznanskſ.
Etymologisiren, *v. a.*, etimologizirati, izpeljevati besede.
Euch, *pron. pl.*, 3. End. vam, 4. End. vas.
Eucharistie, s. Abendmahl.
Eudiomsäure, die, evhronova kislina.
Eudämonismus, der, evdemonizem, nauk od blaženosti.
Eudiometer, das, evdiometer, čistomér zraka.
Euer, *pron. pers. pl.*, die 2. End. vas; (*dual.* vaji, vaju); Euer einer, vas eden; ich gedenke Euer, mislim na vas.
Euer, *pron. poss.*, vaš, vaša, vaše; euertwegen, euertwillen, zavolj, zastran, zarad vas, za vas; Euer Wohlgeboren, blagorodni gospod; euer (beider) Vermögen, vajno premoženje; gebet auf euer Geld Acht! pazite na svoje dnarje!
Euerige, *adj.*, vaš, -a, -e; es ist ja das Euerige, sej je vaše; ihr wohnet auf dem Euerigen, na svojem prebivate; thut das Eurige, storite svoje (svojo dolžnost); die Euerigen, vaši (vaš rod).
Eulchen, das, sovica.
Eule, die, (strix), sòva (in allen slavischen Mundarten) auch vjér, čuk.
Eulen=, in Zstg., sovin, sovji.
Eulenauge, das, sovino oko.
Eulenflucht, die, mrak.
Eulengesicht, das, gerd, neznan obraz.
Eulenspiegel, der, *fig.* šaljivec, nagajivec, *poln.* sowiždrzal.
Eulenwinkel, der, sovin kot, sovino gnjezdo.
Eunuch, der, kopljenec, kopljenek, skopljenec, skopljenek, rezanec, skopec.
Euphemismus, der, polepšava besede (*Pot.*), evfemizem.
Euphonie, die, blagoglasje (auch *altsl.*), lepoglasje, evfonija, skladnoglasje; s. a. Wohllaut; *russ.* dobroglasje.
Euphonisch, *adj.*, blagoglasen, lepoglasen.
Euphorbie, s. Wolfsmilch.
Eurit, der, eurit.
Eurythmie, s. Ebenmaß.
Eustachische Röhre, die, Evstahova (Evstahijeva) cevka.
Euter, das, vime; *dim.* vimček, vimence, (vimce), auch gerča(?).
Eutern, *v. n.*, volle Euter bekommen, pripuščati, pripušati, nach *Jarn.* vimljati.
Euthymie, die, blagodušje.
Evagiren, s. Ausschweifen.
Evacuiren, s. Ausleeren.
Evalvation, s. Schätzung.
Evangelisch, *adj.*, evangeljsk; evangelische Kirche, evangeljska cérkev; der Evangelische (Christ), evangelik, evangelec.
Evangelist, der, evangelist.
Evangelium, das, evangeli, evangelj, *russ.* evangelie, *altsl.* blagovést.
Evasion, die, s. Entweichung.
Evasiv, s. Ausweichen, (Ausweichend).
Evenement, das, s. Erfolg, Ereigniß.
Evenstochter, die, ženska.
Eventualität, die, mogoči primérljej.
Eventuel, *adj.*, mogoč —, ko bi se primerilo, ako se pripeti, ko bi treba bilo.
Ever, der, s. Eber.
Eviction, s. Gewähr.
Evictionsleistung, s. Gewährleistung.
Evident, *adj.*, razviden, očiten.
Evidenz, die, očitnost, razvidnost; in Evidenz halten, v razvidn, v razvidnosti imeti.
Evidenzhaltung, die, für die Evidenzhaltung der Reichsgränzen sorgen, skerbeti za to, da bodo (da ostanejo) deržavne meje očitne ali razvidne.
Evitiren, s. Vermeiden.
Evocation, die, s. Vorladung.
Evocatorium, das, povabivni list.
Evociren, s. Vorladen.
Evolution, die, razvoj, razvitje, kretanje, obrat, *russ.* evolucija.
Evulgiren, s. Ausſprengen, Verbreiten.
Ewig, *adj.*, večen, vekovit, vekovečen; der Ewige, Večni, večni, neskončni Bog; auf ewige Zeiten, na večne čase, na vse veke; ewige Kuechtschaft, večna, dosmertna sužnost; wir bleiben ewige Freunde, ostaneva si prijatla vekomej; es ist doch ewig Schade, pač škoda je, velika je škoda; zum ewigen Gedächtniß, za (na) večni spomin; ewige Schande, sramota (za) vse žive dni; *adv.*, vekoma, vekomaj, na veke, na vse veke, večno; ewig leben, nach dem *Poln.* vekovati; s. a. Unsterblich, Immerwährend.
Ewigen, s. Verewigen.
Ewigkeit, die, večnost, vekovitost, vekovečnost, neskončnost, brezkončnost, vekomnost; von Ewigkeit her, od vekoma, od veka; in Ewigkeit, na veke, vekoma; in alle Ewigkeit, na vse veke; das wird in Ewigkeit nicht geschehen, tega ne bo nikoli, nikdar; von Ewigkeit zu Ewigkeit, od vekomej do vekomej; nach den übrigen slav. Munda,

na veke vekov; er ist in die Ewigkeit gegangen, preselil se je v večnost; das dauert eine Ewigkeit, temu ni konca ne kraja; er wird nicht in Ewigkeit leben, ne bo k sodnjimu dnevu trobil, (stegnil se bo, preden pride sodni dan).

Ewiglich, s. Ewig, *adv.*

Ex-, in Zshgn., bivši, nekdanji; Exminister, bivši minister.

Ex abrupto, neutegama.

Exact, s. Genau, Pünctlich.

Exaggeriren, s. Uebertreiben.

Exaltation, die, s. Begeisterung.

Exaltiren, s. Begeistern, Ueberspannen.

Examen, s. Prüfung.

Examinand, s. Prüfling.

Examinator, der, izpraševavec, preskušnik.

Examiniren, *v. a.*, izpraševati, preskuševati; s. Prüfen.

Exanimiren, s. Entseelen, Entmuthigen.

Excedent, der, prestopnik.

Excellent, *adj.*, izverstin, prav dober; s. Vortrefflich.

Excellenz, die, vzvišenost†, previšenost†, ekselencia, *russ.* prevoshoditeljstvo.

Excelliren, s. Auszeichnen, sich, Uebertreffen, (zvonec nositi).

Excentrität, die, mimosrednost, ekscentričnost.

Excentrisch, s. Ueberspannt, Schwärmerisch.

Exception, s. Ausnahme, Einwendung.

Exceptionell, *adj.*, izjemen.

Excerpiren, *v. a.*, okrajšati, skrajšati, skrajševati, izpisati, posneti, posnemati jedro.

Excerpte, *pl.*, izpiski.

Excess, der, s. Unfug, Ausschweifung.

Excessiv, *adj.*, brezmeren, nezmeren; s. Ausschweifend.

Excindiren, s. Absondern.

Excipiren, s. Ausnehmen, Einwenden.

Excitation, die, s. Ermunterung.

Excitativ, *adj.*, spodbudljiv.

Excitiren, s. Aufmuntern.

Exclamation, die, vsklic; s. Ausrufung.

Excludiren, s. Ausschließen.

Exclusiva. Einem die Exclusiva geben, s. Ausschließen.

Exclusion, die, s. Ausschließung.

Excommunication, die, izdružba, odločba (iz družbe), izobčilo†.

Excommunisiren, *v. a.*, izdružiti, odločiti (iz družbe), izobčiti, (*altböhm.* vyobcovati).

Excommunizirte, der, izdruženec, izobčenec, odločenec.

Excremente, *pl.*, s. Stuhlgang, Ausleerung.

Excretion, s. Ausscheidung.

Exculpiren, *v. a.*, opravičiti.

Excursion, s. Ausflug.

Excusation, die, s. Ausrede.

Execrabel, *adj.*, preklet.

Execriren, s. Verwünschen.

Executt, der, eksekutirani, podverženi izveršbi ali sekuciji.

Execution, die, s. Vollstreckung; izveršba, sekucija, spolnitev sodbe; s. a. Hinrichtung.

Executionsgesuch, das, prošnja za sekucijo.

Executionskosten, *pl.*, sekucijni stroški.

Executionsrecht, das, pravica do sekucije.

Executiren, s. Vollstrecken, Hinrichten.

Executiv, *adj.*, izveršin, izpeljevaven.

Executor, der, s. Vollzieher, eksekutor.

Exegese, s. Auslegung, Erklärung (der heil. Schrift).

Exegesiren, s. Auslegen.

Exeget, s. Ausleger.

Exempel, das, izgled; s. a. Muster; zum Exempel, na primér; s. a. Beispiel; ein Exempel woran nehmen, zgledovati se nad čem, posnemati; ein Exempel statuiren, kazniti koga drugim za zgled in strah.

Exemplar, das, bei den Buchdruckern, iztis, iztisek, eksemplar, *serb.* primerak†.

Exemplarisch, *adj.*, zgledin, v zgled, hud, ojster; exemplarisch züchtigen, ojstro kaznovati, drugim v strah; s. a. Musterhaft.

Exemption, s. Befreiung.

Exequent, s. Executor.

Exequien, *pl.*, bile, opravilo po merliči, po mertvih.

Exequiren, s. Executiren, Eintreiben.

Exerciren, *v. r.* u. *n.*, uriti se, vaditi se; s. Üben.

Exercirplatz, der, vadišče, vadiše.

Exercitation, die, vaja.

Exercitium, das, vajenje, urjenje.

Exhibent, der, vložnik, izročnik.

Exhibiren, *v. a.*, izročiti, vložiti, vlagati, podati, (spis, prošnjo); s. a. Einreichen.

Exhibitenprotokoll, s. Einreichungsprotokoll.

Exhibition, die, vloga.

Exhibitum, das, vložek, izroček, podatek.

Exhortation, die, s. Ermahnung, Predigt.

Exil, das, s. Verbannung.

Exiliren, s. Verweisen.

Eximiren, s. Befreien.

Existenz, die, s. Dasein, das, Unterhalt.

Existiren, s. Bestehen.

Exmittiren, *v. a.*, etwa razposesti†, pregnati iz posesti.

Ex officio, s. Amt, (von Amtswegen).

Exolet, s. Beraltet.

Exorcismus, der, s. Geisterbeschwörung.

Exordium, das, vvod, začetek.

Exoteriker, der, nezvedenec, novinec.

Exotisch, *adj.*, stransk, inostransk.

Expansion, s. Ausdehnung.

Expectanz, s. Anwartschaft.

Expectoriren, sich, *v. r.*, nagovoriti se, povedati svoje in ohladiti si serce; s. a. Auslassen, sich.

Expedient, der, odpravnik.

Expediren, *v. a.*, odpraviti, odpravljati, razpošiljati.

Expedit, das, odpravnija, špeditura*; *adj.*, hiter, uren, nagel.

Expedition, die, odprava, poslatev; *mil.*, s. Feldzug.

Expeditor, der, odpravnik.

Expensen, *pl.*, potroški, stroški; s. Auslage.

Expensarium, s. Kostenverzeichniß.

Experienz, die, s. Erfahrung.

Experiment, das, skušnja, poskus.

Experimentiren, s. Versuchen, (poskuse delati).

Expert, *adj.*, zveden, znajden.

Explicabel, s. Erklärlich.

Explodiren, *v. n.*, razpočiti so, raznesti se; explodirend, raznesin.

Explosion, die, razpok, razlet.

Exponent, der, kazavec, naznanjavec; s. a. Ausleger.

Exponiren, *v. a.*, s. Auslegen; einer Gefahr, s. Aussetzen; einen Beamten, izpostaviti†, postaviti zunej uredoviga mesta.

Export, der, Exportation, die, s. Ausfuhr.

Exportiren, s. Ausführen.

Exposition, die, razlaga, razkladu, razlaganje, razkladanje.

Expreß, s. Eigens.

Exprimiren, s. Ausdrücken.

Ex professo, s. Eigens.

Expromission, die, nakaz†, napotek na plačilo.

Expropriation, die, razlastitev, razsvojitev.

Expropriiren, *v. a.*, razvlastiti, razsvojiti, posilno odkupiti.

Exquisit, *adj.*, odbran, izbran.

Exrotuliren, *v. a.*, razviti spise.

Exrotulirung, die, razvoj spisov.

Exspiration, s. Verlauf.

Exstirpator, der, razrušnik.

Extabulation, die, izknjižba†, raztabulacija*, izbris iz gruntnih bukev.

Extabuliren, *v. a.*, izknjižiti†, izbrisati iz gruntnih bukev.

Extase, die, s. Entzückung.

Extemporiren, *v. n.*, naravnost, na mestu, brez pripravljanja, nach *V.* nepremišljema govoriti, peti.

Extendiren, s. Ausdehnen.

Extenuiren, s. Verringern.

Extension, s. Ausdehnung.

Exterieur, s. Aeußerlich, das Aeußere.

Exterritorial, *adj.*, izdeželen.

Exterritorialität, die, izdeželnost†, izdržavnost†.

Extra, *adj.*, posebej, poseben, nalašč, nalaš.

Extract, der, izleček; schriftl., izpisek, posnetek.

Extradiren, s. Ausfolgen.

Extrafein, *adj.*, pretenak, preličin, prav ličin, lep, izverstin.

Extrahiren, s. Ausziehen.

Extraordinär, s. Außerordentlich.

Extrapost, die, posebna pošta.

Extravagant, s. Ungereimt, Uebertrieben.

Extrazimmer, das, posebna, gosposka soba.

Extrem, das, krajnost, nach *V.* pregnana reč.

Extremitäten, *pl.*, eines Körpers, nach *V.* okrajki; kraji, konci.

Exul, Exulant, der, izgnanec, pregnanec, izgnan, pregnan.

Exulceriren, *v. n.*, gnojiti se, zgnojiti se, zbirati se, *böhm.* podebrati se.

Exuliren, s. Verbannen.

Ex usu, iz navade.

Ex voto, po želji, po obljubi.

F.

Fabel, die, eine erdichtete bildliche Erzählung zur Veranschaulichung einer Wahrheit, eines sittlichen Begriffs, basen, basna, marnja, *altsl.* bas'n; s. a. Erzählung, Erdichtung; er ist der Wolf in der Fabel, mi od volka, on primaha.

Fabelbuch, das, bukve basen, basenske bukve.

Fabeldichter, der, basnar, pisavec, zlagavec basen.

Fabelei, die, izmišljenina, bledenje.

Fabelgeschichte, die, basnarija, izmišljena pripovest, marnja; s. a. Mythologie.

Fabelhaft, *adj.*, izmišljen, basni podoben, godčevsk, basensk, pravlišk, prečuden in neverjeten.

Fabelhaus, der, pravličar, pripovedovavec.

Fabelheld, der, basenski junak, junak iz basenskiga, predzgodovinskiga veka.

Fabelland, das, izmišljena dežela, dežela v pravlici, pravliški svet; das gehört ins Fabelland, to je basen, ta je bôsa.

Fabellehre, s. Mythologie.

Fabellehrig, s. Mythologisch.

Fabellese, die, izbrane basni.

Fabeln, *v. n.*, izmisliti, izmišljevati, (*altsl.* basniti), basni pripovedovati, praviti, basni plesti; irre reden, blesti, bresti; der Kranke fabelt schon, že blede, že mu ide na blazen.

Fabelname, der, izmišljeno ime.

Fabelreich, *adj.*, poln basen, basnovit; das, s. Fabelland.

Fabelsage, die, marnja, *serb.* gatnja.

Fabelsammlung, die, zbirka basen.

Fabelschmid, der, izmišljevavec, pravličar.

Fabelvolk, das, izmišljeni narod, narod v pravlici.

Fabelweisheit, die, modrost v basnih.